உ

ஹர:

ஸ்ரீ

நைடதம்

மூலமும் உரையும்.

அதிவீரராம பாண்டியரால் செய்யப்பட்ட மூலத்திற்கு

திருத்தணிகைக் கந்தப்பையர்குமாரர்

சரவணப்பெருமாளையர்

வடமொழி நைடதத்திற்குப் பொருந்த ஆராய்ந்து

கைக்கிளைப்படலம்வரைக்கும் செய்தச்சிற்பதித்த உரையுடன்

காஞ்சீபுரம் ஆறுமுகதேசிகர் குமாரர்

குமாரசுவாமிதேசிகர்

முதலாகிய சிலவித்வான்கள் ஒத்தாசையைக்கொண்டு

ஷை ஐயர்குமாரர்

கந்தசுவாமியையர்

மற்றப் படலங்களுக்கும் உரைசெய்து

பூம்பாவை - அண்ணாசாமிமுதலியார்புத்திரராகிய

சிங்கார முதலியார்

கேட்டுக்கொண்டபடி

தமது கல்விவிளக்கவச்சுக்கூடத்தில்

அச்சிற்பதிப்பித்தனர்.

சுபகிருது வரு வைகாசி மீ இதன் விலை — ரூபா - ௮.

1842

ஜில்லா: சென்னை.

மறைமலை அடிகள் நூல் நிலையம்
MARAIMALAI ADIGAL LIBRARY
MADRAS-1

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மதிக்கண மொருங்கு கிட
ந்தெனவயங்குஞ், சில்லி
ய விருவின்றிரளிணைவான்கழை,
கோடுகொண் டுழுதிடக் கொட்
டிய செந்தேன், அருவிகடுபெய்
வரு மமைதிபூமாதின், றடமு
லைச் செம்மணித் தாழ்வட மே
ய்க்கு, மிமயமால்வரையி னிரு
ந்தவத்தெழுந்த, மரகதக்கொ
ம்ப ரோர் மாவுறை முதலைத்,
தழீஇயென் றனகறத் தப்பா
தியற்றுங், கச்சியின் கீழ்பாற்
கடற்கோட் டிருந்து, மயிலையூ
ரகத்தி னயிலையோர் கரங்கொ
ண், டடற்குருயிர்குடித் தமர
ராப்புரந்த, கந்தனே ஞானச
ம்பந்தனுக்காழியி, னவதரித்த
மன்னகோயனைத்தும் வேர்போ
க்கிச், சைவப்பைங்கூழ் தழைவி
த்தநன்பின், கடந்தறு மந்தி
ரியைக் கண்டெட்டிட்ட, புன்னை
யங்கான லெனைப்புகழ் படிகந்,
தன்றுன் முன்னர்த் தகைசாலு
ருவம், பெற்றபூம்பாவையுற்ற
நற்குலத்தோன், குறிப்பறிந்தி
ருக்குவதாத்தமக்கொடையன், றிவ
ணற்பொருண்மக்கெப்தமென்
றுள்ளத், துள்ளலு மின்றியோ
ன் வின்னரு மகிழ்ச்சி, பூத்திட
வளித்தல் பொற்புறுமுதற்கொ
டை, யாமெனக்கொண்ட வரு
ளமசேர்வள்ளல், அயலவர்நன்
பின ரிகளாழுவகை, மற்றிற
யர்க்குள நன்புற்றவோர் வகை
யே, யிவர்க்குள தெனச் சொ
லேதயில் குணத்தோன், வேந்
தர்தம்விடங்க மேலுயர்த்தெடு
ப்பப், போர்தகாரணைப் பொற்
புறமேழிக், கொடியினன்றன்
பார்க்குறையிரந் தொருகால், மி
டியன்யாமென்று விரம்புவோ
ர்நாவா,னளைகையான்மிடியனெ
ன்றறைந்திடச்செய்வோன், ஏ
ன்றநற்குணங்களுக் கெடுத்துக்
காட்டு, மான்றபல்லோராயதெ
ற்றினுக்கிவ், வொருவனேசாலு
முதாரணமென்ன, வயன்மனை
முவப்புற் றமைக்கவந்தோ, னி
னங்கொடோர் பொருள்கவர்ந்
திடுதன்மாலையதெனப்,புயத்து
றுருவனையிற் பொன் னெனப்
பிதிர்கணங், கவிர்முலைக்கன்னி
ய ரிவிழிக்திரளினைக்,கவர்வுறு
சந்தங்கனித்திடுவில்லோன், என

ஞ்சிங்கார வேந்தின்புறக்கனிகூ
ர்ந், துரநிலைவற்று முடம்பிடி
பரித்து, மீனவர் குலத்துதி வீர
ராம, வியற்றியவதைடத மெனு
நற்நாய்பிய, மேவர்மாட்டு மி
யைத் துவழங்கலித்,சொற்பொ
ருட்பிழைகள் பற்பல வுற்றது,
கற்றுவல்லாருமக்கவல்வழு உக்க
டிந்து, முடிபோர்ந்ததன்பொ
ருண்மொழிடவோருரையு, மின்
றிஞகாறு மாதலி னோர் பெற,
வேய்ந்த வோருரை யியற்றுக
வென்ன, அவ்வருகன்மமகற்றி
ரீந் தனிமைந், தலம் வளர்வீர
சைவமாகேசன், செந்தமிழ்க்
கடலொரு சேரநெக் சடக்கி,
பெண்டிசைப்பரப்ப ரெங்கணு
ம்பெய்து, மன்பதையுணர்ச்சி
யைவழர்க்குங்கொண்டு, இவன்
கூறியமுறி யெகுறு மதரினுட்,

சேடனர்பருமதி செலற்பாற்ற
ன்றென, யாவருள்ளத்து மாக
வீற்றிருந்த, பேர்பெறுஞ் சர
ணைப் பெருமா ளையன், வட
மொழிதன்னின் மாண்புற்றுய
ர்ந்த, விதன்முதனூற்கு மியை
புறநாடி, இயல்புமேனை யெ
துலகயத்தி, வீற்றுறுபலவாம்
விகற்பமுங்கருதி, ஆக்குந்தோ
றுந் தூகனுறமணிவிரித், திகனு
க்கொட்போ வெற்றா லுரையு
மென், நிருந்தமிழ்ப்புலவ ரொ
ண்ணிலர் பல்காற், பகர்ந்திடக்
கைக்கிளைப் படலமட்டு குற்றி
ன, னதன்பின் னவன்றவத் தார்
ந்தகான் முனைபெறுங், கற்றன
வாமியாருஞ்செந்தமிழ்நாவலன்,
புலமைசேர்சிவர்தம்போதருமு
தவியின், மற்றைய படலமுற்
தெற்றென விளக்க், செய்தரு
க்கீர்த்தியெய்தினன்மகிழ்ந்தே.

சிறப்புப் பாயிரம் - முற்றிற்று.

இ ஃ து.

யூனிவர்ஸிட்டி யென்னும் சகலசாஸ்திர சாலைத்தமிழ்த்தலைமைப் புலவராகிய ஸ்ரீ மழவை-மகாலிங்கையரால் செய்யப்பட்டது.

நைடதம்

மூலமுமுரையும்.

கடவுள்வணக்கம்.

(௧) தழைவிரி கடுக்கை மாலைத் தனிமுதல் சடையிற் சூடுங், குழவி வெண் டிங்க ளிற்ற கோட்டது குறையென் றெண்ணிப், புழைநெடுங் கரத்தாற் பற்றிப் பொற்புற விணைத்து நோக்கு, மழைமதக் களிற்றி ன் செய்ய மலரடி சென்னி வைப்பாம்.—[இது நூல்கருத்துக்கொண்ட காப்பியம் இடையூறின்றியினிது முடிதற்பொருட்டு உயர்ந்தோர் வழக்கத்தின்படியே கவிகடவுள்வணக்கஞ்செய்தல் சொல்லப்படுகின்றது.] (இ-ள்) தழை-செழித்த,—விரி-மலர்ந்த,—கடுக்கை-'கொன்றை மலர்களாலாகிய—மாலை-மாலையையுடைய,—தனி-ஒப்பில்லாத,—முதல்-'பரமசிவனுடைய—சடையில்-சடையின்கண்—சூடும்-சூடப்பட்டிருக்கிற,—குழவி-குழந்தையாகிய,—வெள்-வெள்ளிய,—திங்கள்-'சந்திரனை—இற்ற-ஒடிந்த—கோட்டது-(தன்) கொம்பினது—குறையென்று-சேஷமென்று—எண்ணி-நினைத்து—புழை-துளையையுடைய,—நெடு-நெடிய,—கரத்தால்-'துதிக்கையினாலே—பற்றி-பிடித்து—பொற்பு-அழகானது—உற-பொருந்த—இணைத்து-(அதிற்) பொருத்தி—நோக்கும்-பார்க்கின்ற,—மழை-மழைபோல்கின்ற—மதம்-மதத்தையுடைய,—களிற்றின்-'யானைமுகக்கடவுளுடைய—செய்யமலர்-செந்தாமரைமலர்போலும்—அடி-திருவடிகளை—சென்னி-தலைமேல்—வைப்பாம்-(நாம்) சூடிக்கொள்வாம். என்றவாறு.

தழை-விரி-என்கிற பெயரெச்சத்தொகைகளடுக்கிக் கொன்றைமலரென்கிற வினைமுதற் பெயர்கொண்டன "*மூவாமுதலாவுலகமொருமூன்றுமேத்த என்புழிப் பெயரெச்சவினைமறைகளடுக்கி வினைமுதற்பெயர்கொண்டமைபோல.,, எல்லாவுலகங்களினும் முதன்மையாகியதலையானைத் தலையாயிருத்தல்பற்றி விநாயகக்கடவுளையானையென்றார். பலமலர்களினும் தாமரைமலர் சிறந்தமைபற்றி மலரெனப்பட்டது. "+பூவெனப்படுவது பொறிவாழ்பூவேயென் றதனாலறிக." தந்தைக்கு மூத்தபிள்ளையின் மேலுந் தாய்க்கு இளைய பிள்ளையின் மேலும் அன்புமிகுதலியற்கையாதலாற் பரமசிவனிடத்தே விநாயகக்கடவுளுக்கு விளையாட்டிச் சொல்லப்பட்டது. "°மூத்தமகனடித்தார்வமீன்றெடுத்தபிதாமகற்கு முதிருமாதருக் கன்பதுமறிக.,, [பிறைதனைக்கொம்பின் குறையென்று மயங்கினமையால் மயக்கவணியாம்.] (இது ஒன்று நான்காஞ்சீர்கள் விளச்சீர்களும் மற்றை நான்கும் மாச்சீர்களுமாகிய அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.)

---

* சீவகசிந்தாமணி-பாயிரம்-௧.

\+ நால்வர்நான்மணிமாலை - ௩௦.

° பார்க்கவபுராணம்-உபாசனகாண்டம்-பாயிரம்-௯.

(உ) நிலவுபொழி தனிக்கவிகை நிடதர்கோன் புகழ்ச்சரித நெடுநீர் வைப்பிற், புலவர்களி யமுதொழுகு புதுமொழிகூட் டுணத்தமிழாற் புனைதல் செய்தான், வலனுயர்த்த வண்ணலஞ்சேல் வான்றொடுபொற் கோட்டிமய வரையிற் றீட்டி, யலர்தலைமா நிலம்புரக்கு மதிவீர ராமனிக லரச ரேறே.—[இதனால் ஆக்கியோன்பெயர்முதலானவை சொல்லப்படுகின்றன.] (இ-ள்) இகல்-பகைத்த— அரசர்-மன்னராகிய(யானைகளுக்கு)—ஏறு-ஆண்சிங்கமாயுள்ளவனாகிய —வலன்-வெற்றியினால்— உயர்த்த-உயர்த்தப்பட்ட,—அண்ணல்-பெருமைபொருந்திய,— அம்* அழகிய,— சேல்-'மீனக்கொடியை— வான்-ஆகாசத்தை—தொடு-அளாவிய,— பொன்-பொன்னையுடைய,—கோடு-'சிகரத்தையுடைய — இமயவரையில்- இமயமலையினிடத்தே — தீட்டி-(தனக்குரியவெல்லைக்கல்லாக)வெழுதி—அலர்-பரந்த— தலை- இடத்தையுடைய,—மா-பெரிய,—நிலம்-'பூமியை—புரக்கும்-காக்கின்ற —அதிவீரராமன்-|அதிவீரராமனென்கிற வியற்பெயருடைய (பாண்டியராஜனானவன்)—நிலவு-சந்திரிகையை—பொழி-பொழிகின்ற,— தனி-ஒப்பற்ற,—கவிகை-(முத்துக்)குடையையுடைய—நிடதர்கோன் - நளமஹாராஜனது — புகழ்-புகழையுடைய — சரிதம்- சரித்திரமாகிய,—களி-களிப்பைத்தருகின்ற,—அமுது-'அமிர்தத்தை — நெடுநீர்-கடலாற்சூழப்பட்ட— வைப்பில்- பூமியிலுள்ள— புலவர்-புலவரானவர்—கூட்டுண-கொள்ளைகொள்ளும்படியாக—ஒழுகு-(அவ்வமிர்தம்)பெருகுகின்ற—புதுமொழி-{புதியகாப்பியத்தை— தமிழால்- தமிழ்மொழியினாலே — புனைதல்செய்தான்-: அலங்கரித்துப்பாடினான்.எ-று. [புலவரென்பது தேவர்க்கும்வித்துவான்களுக்கும்பெயர்.]

இங்கேவானோரமுதுநிலைதிகழுள்ளதாகக்காணட்டமோகாசமாம்- பின்வருவனவற்றையும் இப்படியேகொள்க. கூட்டுணற்குக்கொள்ளையிடலென்பது "*நலமணிமகுடந்தேடிக்கண்டிலர்சிலசண்டிலர்சிலைத்துவாடிச்சிந்தைநோயுழந்தினமாற்றவர்கூட்டுண்டோடிப்போயினுளன்பதனலறிக. மொழியென்பதுதன்காரியமாகியகாப்பியத்தையுணர்த்த. புதுவென்பது அக்காப்பியத்துக்குவிசேடித்துநிற்றலால் இருபெயரொட்டாகுபெயராமென்றறிக.

அதிவீரராமனெனவேஆக்கியோன்பெயரும், நிடதர்கோன்புகழ்ச்சரிதமெனவே நுதலிய பொருளும், அக்காரணத்தாலேதோன்றுகின்றநைடதமென்கிற வடமொழிப் பெயரேயிதற்குப்பெயரென்பதும், கூட்டுணவெனவேஇந்நூலுக்குப்பயனும், பெறப்பட்டன.— தமிழாற் புனைதல்செய்தானெனவேமுன்பிருந்ததாகியவடமொழியிலிருந்தெடுத்துத்தமிழின் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதென்பது குறிக்கப்படுகின்றது.— [நெடுநீர்வைப்பிற்புலவர்களியமுதொ

*திருவிளையாடற்புராணம்-மாணிக்கம்விற்றபடலம்-கூ.

நாட்டுப்படலம்.

நாடு என்றதனால் விண்ணிற் புலவர்க்குக் கடவுளர்தம் பாலமண்ணிற் புலவர்க்கு இச்சரித்திர மிர்தமையுமென் னுருவமையணி தொனிக்கின்றது.—இக்கவிராசரோடு என்பதில் அதிவீரராமனிடத்தே சிங்கத்தன்மை பத்தினதற்கேற்பப் பகைவரிடத்தேயாவோ தன்மையையேற்றுமையால் ஏகதேசவுருவகவணியாம்.] (இது பெரும்பாலும் மூன்றாஞ்சீர்களிரண்டு மாச்சீர்களு மற்றைநான்குங்காய்ச்சீர்களுமாகிய வடிகளால்வந்த ஆசிரியவிருத்தம்.)

(௧) கருவி மாமழை கலைமக ளுருவென விரங்கி, யிருவி சும்பிடைப் படர்ந்துசென் றினமணி கொழிக்கும், பரவை வெண்டிரை மேய்ந்துயர் பனிவரை யுயிர்த்த, வுருவ வோடரித் தடங்கணா ளுருக்கொடு மீண்ட.—[இது முதலிரண்டுபாட்டுகளால் மழைச்சிறப்புச்சொல்லப்படுகின்றது.] (இ-ள்) கருவி-(உலகத்திற்குத்) துணைக்காரணமாகிய,—மா-பெருமை பொருந்திய,—மழை-மேகங்களானவை—கலைமகள்-சரஸ்வதியினது—உருவென-வடிவம்போல— விரங்கி-(வெண்மையாக)விரங்கி—இரு-பெரிய— விசும்பிடை-ஆகாசத்தினிடத்தே—படர்ந்து-பரந்து—சென்று-போய்—இனம்-இனமாகிய—மணி-இரத்தினங்களை—கொழிக்கும்-கொழிக்கின்ற—பரவை-கடலினது—வெள்-வெள்ளிய—திரை-அலைகளையுடைய(நீரை)—மேய்ந்து-குடித்து—உயர்-உயர்ந்த—பனிவரை-மலையரசனால்—உயிர்த்த(புதல்வியாகத்)தரப்பட்ட—உருவ-(காதுகளுக்கு)நேராக—ஓடு-ஓடுகின்ற,—தடம்-விசாலமாகிய,—கணாள்-கண்களையுடைய பார்வதியினது—உரு-(கரு)நிறத்தை—கொடு-பெற்று—மீண்ட-:திரும்பின. எ-று.

முன் னுரு-வடிவு-பின் னுரு-நிறம்." *உருவேயட்டையும்வடிவுநிறமுமென்பதுநூலதிக.,, [மழைகலைமகளுருவெனவிரங்கி — இதில்-கலைமகளுரு:உபமானம். மழை-உபமேயம். என-உருபு. விளங்கல்-பொதுத்தன்மை. இந்நான்கும்விரிந்துநிற்கையால்விரியுவமையணியாம்.—தடங்கணுருக்கொடுமீண்ட—இதில்மழையாகியவுபமேயத்திலேதடங்கணுருவாகியவுபமானத்தின்குணத்தையேற்றலால் பதப்பொருட்காட்சியணியாம்.] (இதுமுதல்-பத்துப்பாட்டுகள்வரைக்கும்-பெரும்பாலுமுதற்சீருமீற்றுச்சீருமாச்சீர்களுமற்றைமூன்றும்விளச்சீர்களுமாகியவடிகளால்வந்தகவித்துறைகள்.)

(க)

(௨) அன்னங் கண்படு தண்பணை நிடதநா டளிக்கு, மன்னர் மன்னவன் மண்டமர் கடந்தவொள் வேலின், மின்னி யாங்கவன் முரசென விண்ணிடை யதிர்ந்து, பொன்னங் குன்றின்மே லவன்கொடை போன்மெனப் பொழிந்த.—(இ-ள்) அன்னம்-அன்னங்களானவை—கண்படு-

* இரேவணசாத்திரியர்-அகராதிசூத்திரம்.

தூங்குகின்ற,—தன்-குளிர்ச்சியொருந்திய,—பணை-கழனிகளையுடைய—நிடதநாடு-நிடததேசத்தை—அளிக்கும்-காக்கின்ற—மன்னர்-அரசர்களுக்கு—மன்னவன்-அரசனாகிய (நளனது),—மண்டு-நெருங்கிய—அமர்-போரை—கடந்த-முடித்த,—ஒள்-ஒள்ளிய,—வேலின்-வேல்போல—மின்னி-மின்னுதல்செய்து—அவன்-அவனது—முரசென-முரசம்போல—விண்ணிடை-ஆகாசத்தினிடத்து—அதிர்ந்து-ஒலித்து—பொன்-பொன்னையுடைய,—அம்-அழகிய,—குன்றின்மேல்-இமயமலையின்மேல்—அவன்-அவனது—கொடை-ஈகையை—போன்மென-ஒக்குமென்றுசொல்லும்படியாக—பொழிந்த-(அம்மேகங்கள் (நீரைச்) சொரிந்தன. எ-று. ஆங்கு-அசை.

இங்கேபொன்மலையென்றது இமயமலையாம். நிடததேசத்திற்குச் சமீபத்தில் சிறந்துள்ளது அதுவேயாதலால். பிச்சவருங்கங்கையென்னுலகேத்தியவென்னும்பாட்டில்அம்மலையிற்பிறந்து வருங்கங்கையே அந்நாட்டிற்குநதிஎன்பதனாலுமறிக. (மேகத்திற்குமின்னுதலபற்றிவேலும்.ஒலித்தலபற்றிமுரசமும்—அம்மேகத்தின்பெய்தலுக்கைம்மாறுநோக்காமைபற்றிகொடையும் உபமானஞ் செய்யப்படுதலால்உவமையணியாம் ஆகவே இக்கதைக்குநாயகனாகியநளராசனுடைய வென்றிவிசயத்தின் உயர்வு தொனிக்கின்றது.) (௨)

(௩) விலகி வில்லுமிழ்ந் விரிகதிர் மணிபல வரன்றிப், பொலன்முகட்டுயர் பொன்னெடுங் குன்றின்வீழ் அருவி, குலவு வெண்டிரைக் குரைகடல் உடுத்தபார் மடந்தை, பலர்முலைத்தலைத் துயல்வரு மாரமொத் துளதால்.—[இதுமுதல்மூன்றுபாட்டுகளால்வெள்ளச்சிறப்புச்சொல்லப்படுகின்றது.](இ-ள்)உயர்-(மலைகளில்) உயர்ந்த,—நெடு-நெடிய—பொற்குன்றின்-இமயமலையின்மேல்—பொலன்-அழகிய—முகட்டு-சிகரத்திலிருந்து—விலகி-இடைவிட்டு—வில்-ஒளியை—உமிழ்-வீசுகின்ற,—விரி-விரிந்த,—கதிர்-கிரணங்களையுடைய—பல-பலவகைப்பட்ட—மணி-முத்துகளையும்—வரன்றி-வாரிக்கொண்டு—வீழ்-வீழ்கின்ற—அருவி-வெள்ளமானது—குலவு-வளைவாகிய,—வெள்-வெள்ளிய,—திரை-அலைகளையுடைய,—குரை-ஒலிக்கின்ற,—கடல்-கடலாகிய (வாடையை)—உடுத்த-மருங்கிற்சூழக்கொண்டிருக்கிற—பார்மடந்தை-பூமிதேவியினுடைய—அலர்-அடிபரந்த—முலைத்தலை-(அம்மலையாகிய)முலையினிடத்து—துயல்வரும்-புரளுகின்ற—ஆரம்-முத்துமாலையை—ஒத்துளது-ஒத்திருக்கின்றது. எ-று.

பலவகைமுத்துக்களாவன குறிஞ்சிக்கருப்பொருளாகிய-யானைக்கொம்பு-பன்றிப்பல்-மூங்கில் - இவைமுதலியவற்றிலுண்டாகின்றவையாம். [பூமியிலே மடந்தைத்தன்மையையும் கடலிலே ஆடைத்தன்மையையும் மலையிலேமுலைத்தன்மையையும் ஆரோபித்தவ[illegible]கம் உருவகமாகவும் அருவியின்கண் ஆரத்தன்மையைச்சம்பாவித்தலாகிய தற்[illegible]பமாகவும் வருதலால் உருவகவுற்பிரேக்ஷைக்கலவையணியாம்.]

(௬) வேழ வெண்மருப் பெறிந்துவெள் ளி நித்திலம் வரன்றிக், காழ கிற்றுணி சந்தொடு கையரிக் கொண்டு, கோழ ரைச்செழுங் குங்கு மத் தடஞ்சினை சாடி, யாழ்தி ரைக்கட லகடுகீண் டொழுகிய தன்றே.

(இ-ள்) வேழம்-யானைகளுடைய—வெள்-வெள்ளிய—மருப்பு-கொம்புகளை—எறிந்து-வீசிக்கொண்டும்—வெள்-வெள்ளிய—நித்திலம்-முத்துகளை—வரன்றி-வாரிக்கொண்டும்—காழ்-வயிரம்பொருந்திய—அகில்-அகின்மரங்களுடைய—துணி-துண்டங்களை—சந்தொடு-சந்தனமரங்களோடு—கையரிக்கொண்டு-சேர்த்துக்கொண்டும்—கோழ்-வழுவழுப்பாகிய—அரை-அரையையுடைய,—செழு-செழிய,—குங்குமம்-குங்குமமரங்களுடைய—தடம்-விசாலமாகிய—சினை-கிளைகளை—சாடி-முறித்துக்கொண்டும்—ஆழ்-ஆழ்ந்த,—திரை-அலைகளையுடைய,—கடல்-கடலினது—அகடு-வயிற்றை—கீண்டு-கிழித்து—ஒழுகியது-(அவ்வெள்ளம்) சென்றது. எ-று. அன்று-ஏ-அசை.

அரித்தலென்பதற்குக் கையென்பது முன்னிடையாய்க்கூடி அவ்விரண்டுமொருசொல்லாய் நின்றன-கைகூடல்-கால்சித்தல்- என்பனபோல. மரங்களுக்கு-கோழை-பொகுட்டை-பொரியரை-முள்ளரை- என்றுசொல்லப்பட்டவற்றுள்ளே கோழரை கருச்சரையில்லாதவரையாம். பின் கோழரையரம்பைசாய்க்குங்குட்டநாடாளும்வேந்தே என்பதனாலுமறிக. (௬)

(௭) கங்கை யென்றுல கேத்திய கடவுண்மா நதிவெள், சங்கு சூலுளைந் தலறிய தடம்பணை தவழ்ந்து, கொங்கு யிர்த்தபூந் தடத்துலாய்க் குளம்பல நிரப்பி, யங்கண் மாநிலத் தமுதெனப் பரந்ததை யன்றே.

—(இ-ள்) கங்கையென்று-கங்காநதியென்று—உலகு-உயர்ந்தோரால்—ஏத்திய-துதிசெய்யப்பட்ட,—கடவுள்-தெய்வத்தன்மை பொருந்திய,—மா-பெரிய,—நதி-நதியானது—வெள்-வெள்ளிய—சங்கு,-சங்குகளானவை—சூல்-சூலினாலே—உளைந்து-வருந்தி—அலறிய-இரையும்படியாக—தடம்-விசாலமாகிய—பணை-கழனிகளிலே—தவழ்ந்து-ஊர்ந்து—கொங்கு-வாசனையை—உயிர்த்த-வீசுகின்ற—பூ-மலர்களையுடைய—தடத்து-தடாகங்களில்—உலாய்-திரிந்து—பல-பலவகைப்பட்ட—குளம்-குளங்களையும்—நிரப்பி-நிறைத்து—அங்கண்-அழகியவிடத்தையுடைய,—மா-பெரிய,—நிலத்து-பூமிக்கு—அமுதென-அமிர்தமென்றுசொல்லும்படியாக—பரந்தது-பரவிற்று. எ-று. ஐ-சாரியை. அன்று-ஏ-அசைகள்.

உலகுக்கு உயர்ந்தோரென்பது "* உலகமென்பதுயர்ந்தோர்மாட்டே" என்பதனாலறிக. கங்காநதிக்குத்தெய்வத்தன்மையாவது தன்னின் மூழ்கியோரைப் பரிசுத்தராக்கலாம். அலறி

* திவாகரம்-மக்கட்பெயர்த்தொகுதி.

டவென்பது செய்யியவென்வாய்பாட்டுவினையெச்சம். உயிர்த்தவென்பது காலவழுவமைதி.
பல்வகைக்குலமாவன — ஏரி — கயம் — ஓடை — குட்டம் — மடு முதலியன. [நிலத்தமுதெனவென்வே (௫)
தேவருலகுக்குக் கடலமிர்தம் போலென்று உவமையணி தொனிக்கின்றது.]

(௮) ஒருகு தீம்புனல் சிறைசெய் மோதையு முழுநர் குழூஉவின் க
ம்பலையு முழத்தியர் குரவையி னார்ப்புங் கழனி வாழ்கென வாண்மு
ளை வித்துநர் கலிப்பு மழைமுழக் கொடு மாறுகொண் டொலித்தன
மாதோ. — [இதுமுதலந் துபாட்டுகளால் வயல்வளஞ் சிறப்புச்சொல்ல
ப்படுகின்றது.] (இ-ள்.) ஒருகு - பெருகிவருகின்ற, — தீம் - மதுரம்
பொருந்திய, — புனல் - நீரை — சிறைசெய் - அணைகட்டித்தடுக்க
ின்றதனால் — ஓதையும் - ஓசையும், — உழுநர் - உழுகின்றவரு
டைய — குழூஉவின் - கூட்டத்தினது — கம்பலையும் - ஓசையும் — உழத்தி
யர் - கடைசியரது — குரவையின் - குரவைக்கூத்தினது — ஆர்ப்பும் - ஓ
சையும், — கழனி - வயல்களானவை — வாழ்கென - வாழ்கவென்று — வா
ள் - வெள்ளிய — முளை - (நெல்லு) முளைகளை — வித்துநர் - விதைக்கின்ற
வருடைய — கலிப்பும் - ஓசையும் — மழை - மேகத்தினது — முழக்கொ
டு - ஓசையுடனே — மாறுகொண்டு - பகைமைகொண்டு — ஒலித்தன -
முழங்கின. ஏ - று. மாது - ஓ - அசைகள்.

"+ குரவைக்கூத்தேகை
வாழ்கவென்பது கடைகுறைந்தது. குரவை - வைகோத்தாடல்." [கைகோத்தற்கண்டாகிய வோசைமுதலியவற்றிற்கு மே
கோத்தாடலென்பது உலறிக., [கைகோலுதற்கண்டாகிய சம்பந்தமில்லாதிருக்க சம்பந்தத்தைக்கற்பித்
தமைமுழக்கத்தோடு மாறுகொள்ளுதலாகிய சம்பந்தமில்லாதிருக்க சம்பந்தத்தைக்கற்பித்
தலால்தொடர்புயர்வு நவிற்சியணியாம். இதனால் அவ்வொலிகள் மேகவொலியைப்போலிரு (௯)
க்கின்றனவென்று உவமையணியொலிக்கின்றது.]

(௯) வள்ள வாய்ச்செழுங் கமலத்தில் வண்டு பாண் பிழற்று, மள்
ள லங்கருஞ் சேற்றிடை யாமைகண் படுக்கும், பள்ள நீர்ச்செழும்ப
ணைதொறும் பணிலமுத் துயிர்க்கும், கள்ள வாமலர்ப் பொதும்பரிற்
களிமயிலகவும். — (இ-ள்) வண்டு - வண்டுகளானவை — வள்ளம் - கிண்ண
ம்போன்ற — வாய் - வாயையுடைய, — செழு - செழிய, — கமலத்தில் -
தாமரைமலர்களிலே — பாண் - இசைகளை — பிழற்றும் - பாடிக்கொ
ண்டிருக்கும். — ஆமை - கூர்மங்களானவை — அள்ளல் - குழம்பாகிய,
— கரு - கரிய, — சேற்றிடை - சேற்றின்கண் — கண்படுக்கும் - தூங்கிக்
கொண்டிருக்கும். — பணிலம் - சங்குகளானவை — பள்ளம் - ஆழமாகி
ய, — நீர் - நீரையுடைய, — செழு - செழிய, — பணைதொறும் - கழனி

+ வாகந்தம் - செயல்பற்றியபெயர்த்தொகுதி.

களிலெல்லாம்—முத்து-{முத்துக்களை—உயிர்க்கும்-:சொரியும்.—களி-களிப்பையுடைய—மயில்-|மயில்களானவை—கள்-தேனானது—உலாம்-பெருகுகின்ற—மலர்-மலர்களையுடைய—பொதும்பரில்-சோலைகளிலே—அகவும்-:ஆடிக்கொண்டிருக்கும். அம்.சாரிகை (அ)

(௧௦) பண்ணை வாய்த்தவழ் பணிலங்க ளுயிர்த்தவெண் முத்துங், கண்ணுடைக்கரும் பீன்றவெண் முத்தமுங் கமழுந், தண்ணந் தாமரை சொரிந்தவெண் முத்தமுந் தயங்கி, வெண்ணி லாக்கதிர் விரித்தலிற் குமுதம்வாய் விள்ளும்.—(இ-ள்) பண்ணைவாய்-கழனிகளிடத்து—தவழ்-தவழ்கின்ற—பணிலங்கள்-சங்குகளால்—உயிர்த்த-தரப்பட்ட,—வெள்-வெள்ளிய,—முத்தும்-'முத்துகளும்—கண்-கணுக்களை—உடை-உடைய—கரும்பு-கரும்புகளால்—ஈன்ற-தரப்பட்ட,—வெள்-வெள்ளிய,—முத்தமும்-'முத்துகளும்—கமழும்-பரிமளிக்கின்ற,—தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய,—அம்-அழகிய,—தாமரை-'தாமரைமலர்களால்—சொரிந்த-தரப்பட்ட,—வெள்-வெள்ளிய,—முத்தமும்-'முத்துகளும்—தயங்கி-விளங்கி—வெள்-வெள்ளிய—நிலா-சந்திரனது—கதிர்-கிரணத்தை—விரித்தலின்-பரப்புதலினாலே—குமுதம்-|அல்லிமலர்களானவை—வாய்விள்ளும்-(சந்திரோதயமில்லாத காலத்திலும்):மலரும். எ-று.

சங்குமுதலானவைகளிலே முத்துப்பிறக்குமென்பது. "* தந்திவராகமருப்பிப்பிபூகந்தழைகதலி-நந்துசலஞ்சலமீன்றலைகொக்குநளினம்பின்னர்-கந்தரஞ்சாலிகழைகன்னலாவின்பல்கட்செவிகா-ரிந்துவுடும்புகராமுத்தமீனுமிருபதுமே-என்பதனாலறிக.,, [முத்தாகியவுபமேயத்திலேசந்திரனுடையவுபமானத்தின்றுணத்தையாரோபித்தலாற்சாட்சியணி.] (அ)

(௧௧) விழுந்த வஞ்சிறை வண்டின மிதிப்பமெல் லரும்பு, கிழிந்து வார்தரு தேறலுங் கிளர்சினைப் பலவின், பழங்க னிந்துவீழ் தேறலும் பழனங்க டோறும், வழிந்து பாய்தலின் வானுற வளர்வனசெந்நெல்.—(இ-ள்) விழுந்த-(மேல்)விழுந்த,—அம்-அழகிய—சிறை-சிறகுகளையுடைய,—வண்டு-'வண்டுகளுடைய—இனம்-கூட்டங்களானவை—மிதிப்ப-துவைக்க—மெல்-மெல்லிய—அரும்பு-அரும்புகளானவை—கிழிந்து-கிழிய—வார்தரு-(அவைகளிலிருந்து) ஒழுகுகிற—தேறலும்-தேனும்—கிளர்-விளங்குகின்ற—சினை-கிளைகளையுடைய—பலவின்-பலாமரங்களுடைய—பழம்-பழங்களானவை—கனிந்து-நை

* அரசுகளாச்சருக்கம்.

ப—வீழ்- (அவைகளிலிருந்து) விழுகின்ற—தேறலும்- தேனும்—வழிந்து-பெருக்கெடுத்து—பழனங்கடோறும்-கழனிகளிலெல்லாம்—பாய்தலின்-பாய்தலினாலே— வான்- ஆகாசத்தை—உற-தொடும்படி—செந்நெல்-செந்நெற்பயிர்களானவை—வளர்வன-வளரும். எ-று.

இழிய-கழிய-என்பன-இழிந்து-கழிந்து-எனத்திரிந்துவந்தன. "* வானின்றுலகம்வழங்கிவருதலால் நிற்பவென்பதுநின்றெனத்திரிந்தமைபோல." [செந்நெற்பயிருக்குந்தேறலுக்குஞ்சம்பந்தமில்லாதிருக்கச்சம்பந்தத்தைக்கற்பித்தமையால்தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி.] (கூ)

(கஉ) கூனிரும்பினிற் குறைத்தரி சும்மையிற் கொடுபோய், மேனிவந்துயர் வரையெனப் போர்பல வேய்ந்து, நீனிறக்கரும் பகட்டினாற் றெழித்துவை நீத்த, தூநிறத்தநெற் பண்டியிற் பற்பலர் தொகுப்பார்.—(இ-ள்) கூனிரும்பினில்- அரிவாளினால்—குறைத்து- அறுத்து—அரி-(அவ்வறுக்கப்பட்ட) அரிகளை—சும்மையில்-சுமைகளாக்கி—கொடுபோய்-கொண்டுபோய்—மேல்- மேல்—நிவந்துயர்- ஓங்கிய—வரையென-மலைகள்போலத் (தோன்ற)—பல-பலவாகிய—போர்-போர்களை—வேய்ந்து-போட்டு—நீனிறம்- நீலநிறம்பொருந்திய,—கரு-பெரிய,—பகட்டினால்-கடாக்களினாலே—தெழித்து- துவைப்பித்து—வை-வைக்கோலை—நீத்த- கழித்த,—தூ- பரிசுத்தமாகிய—நிறத்த-காந்தியையுடைய,—நெல்-நெற்களை—பண்டியில்- பண்டிகளாற் (கொண்டுபோய்) — பற்பலர் - பலபலசாதியார்களும் — தொகுப்பார்-(களஞ்சியங்களிலே) நிறைப்பார்கள். எ-று.

கூனிரும்புஇருபெயரொட்டாகுபெயர்-நிவந்துயர்ஒருபொருளைக்குறித்தவிருசொற்கள். இரட்டு "† ஒருபொருளிருசொற்பிரிவிலவரையார் என்பதுவிதி." நீல்-கடைக்குறை. (க௦)

(கரு) குரும்பைமென் முலையா ராடக் கூந்தலி னறவந் தோய்ந்த, இரும்புன லாறு பாய வெறிதிரை சுருட்டுந் தெண்ணீர்க், கருங்கடற் றுலவு நீங்கி நறுமணங் கமழு மென்றால், முருந் துறழ் முரலார் தமிருதியை மொழிய லாமோ.—[இது முதற்பதினறுபாட்டுகளால் அந்நாட்டிலுள்ளோர்செல்வமுதலிய சிறப்புகள் சொல்லப்படுகின்றன.] (இ-ள்) குரும்பை-தென்னம்பிஞ்சுபோன்ற— மெல்-மெல்லிய—முலையார்-முலைகளையுடையமாதர்—ஆட-முழுக—கூந்தலில்- (அவர்) தலைமயிரிலுள்ள —நறவம்- சாந்தத்தோடு— தோய்ந்த- கலந்த— இரு-பெரிய,—புனல்-நீரானது—ஆறு-ஆற்றினாலே(போய்)—பாய -

* திருவள்ளுவர்-வான்சிறப்பு-உ. † தொல்காப்பியம்- எச்சவியல்- கூ

விழ — எறி - வீசுகின்ற — திரை - அலைகளை — சுருட்டும் - மடக்குகின்ற, — தெள் - தெளிவுபொருந்திய, — நீர் - நீரையுடைய, — கரு - கரிய, — கடல் - கடலினது — புலவு - புலானாற்றத்தை — நீங்கி - நீங்கச்செய்து — நறுமணம் - நல்லமணமானது — கமழுமென்றால் - (அக்கடலிடத்தே) மணக்குமென்றால் — முருந்து - மயிலிறகினடியை — உறழ் - ஒத்த — மூரலர் - பற்களையுடைய அவரது — மிகுதியை - {பெருக்கத்தை — மொழியலாமோ - } (நான்) சொல்லலாமோ. எ - று. தம் - சாரியை. ஓ எதிர்மறை.

நறவமென்னும்வாசனைப்பெயர் அதனையுடைய மயிர்ச்சாந்தத்தையுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். நீங்கியென்பது பிறவினைப்பொருளைத்தந்தது "* குடிபொன்றிக்குற்றமுமாங்கேதருமென்பதிற் பொன்றி யென்பது போல.,, [அந்நாட்டுமகளிரது செல்வமிகுதியைச் சொல்லுதலால் வீறுகோளணியாம்.] (இதுமுதற்பதினேழுபாட்டுகள் - (க) இந்நிலையெண்விருத்தங்கள்.) (௧௧)

(௧௪) பூமலி தடங்க டோறும் புனல்குடை மகளி ரீட்டங், காமரு கழனி தோறுங் கடைசியர் குரவை யீட்டந், தேமலர்ச் சோலை தோறுஞ் செழுங்குயிற் றொழுதி யீட்டங், கோமறு கிடங்க டோறுங் குணில்பொரு முரசி னீட்டம். — (இ - ள்) பூ - மலர்களாலே — மலி - நிறைந்த — தடங்கடோறும் - குளங்களிலெல்லாம் — புனல்குடை - நீர்விளையாடுகின்ற — மகளிர் - மாதரது — ஈட்டம் - | கூட்டமும் — காமர் - அழகிய — கழனிதோறும் - வயல்களிலெல்லாம் — குரவை - கைகோத்தாடுதலையுடைய — கடைசியர் - உழத்தியரது — ஈட்டம் - | கூட்டமும் — தேம் - வாசனைபொருந்திய — மலர் - மலர்களையுடைய — சோலைதோறும் - சோலைகளிலெல்லாம் — தொழுதி - ஒலித்தலையுடைய, — செழு - செழிய, — குயில் - குயில்களது — ஈட்டம் - | கூட்டமும் — கோ - அரசரது — மறுகு - வீதிகளுடைய — இடங்கடோறும் - இடங்களிலெல்லாம் — குணில் - குறுந்தடியால் — பொரு - அடிக்கப்படுகின்ற — முரசின் - முரசங்களது — ஈட்டம் - | கூட்டமும் (இருக்கும்). எ - று. [காமருவென்பதில் - உகரம் - சாரியை. தொழுதி - புள்ளொலி. கோ - சாதியொருமை.] (௧௨)

(௧௫) கறுவொடு மொன்றோ டொன்று காரண மின்றிச் சீறிப், பொறியுடைக் குறும்பூழ் தம்மிற் போர்செயப் பொருத்து மோதை, செறி மயிர்த் தகர்க டம்மிற் றீயெழத் தாக்க லோதை, யுறை கழல் வீர ரார்க்கு மமலையை யவிக்கு மன்றே. — (இ - ள்) பொறியுடை - புள்ளிகளையுடைய — குறும்பூழ் - காடைகளானவை — தம்மில் - தம்முள்ளே —

---

* திருவள்ளுவர் - வெஃகாமை - க.

ஒன்றோடொன்று - ஒன்றுடனொன்று — காரணமின்றி - ஏதுவில்லாமல் — கறுவொடும் - கறுவுதலுடனே — சீறி - சீறிக்கொண்டு — போர் - சண்டையை — செய - செய்யும்படியாக — பொருத்தும் - (அவற்றைக்) கூட்டுதற்கணுண்டாகின்ற — ஓதை - (சிறுவ)| ரோசையானது — செறி - நெருங்கிய — மயிர் - மயிர்களையுடைய — தகர்கள் - ஆட்டுக்கடாக்கள் — தம்மில் - தம்முள்ளே — தீ - நெருப்பானது — எழ - தோன்ற — தாக்கல் - (ஒன்றையொன்) றிடித்தலை — நோக்கி - பார்த்து — அறை - ஒலிக்கின்ற — கழல் - வீரக்கழலையுடைய — வீரர் - வீரரானவர் — ஆர்க்கும் - (ஆச்சரியப்பட்) டொலிக்கின்ற — அமலையை - {ஓசையை — அவிக்கும் - : அடக்கும். எ - று. அன்று - ஏ - அசைகள்.

தகுதிபற்றிக்காடைச்சண்டைக்குச்சிறுவரென்பதுவருவிக்கப்பட்டது. கழல் - வீரர்காலணி. "✽ வீரத்தில் வீக்கியகழலே யாடவர்காலணிவடம் என்பதனாலறிக.,, (௧௫)

(௧௬) மாதர்மென் முல்லை யீன்ற வான்முகை யனைய மூரல், கோதறு கருனை தீம்பால் கொழுங்கனி யிவற்றி னொடு,மாதுலர் யாவவொன்ன வதிர்குரன் முரசிற் சாற்றி, வேதியர்க் கருத்திப் பின்னர் விருந்தொடு நுகர்வர் மாதோ. —(இ-ள்) ஆதுலர் - யாசகர் — யாவவொன்ன - ?யாவவொன்று — அதிர் - அதிர்கின்ற — குரல் - ஓசையையுடைய — முரசின் - முரசினாலே — சாற்றி - வினவி (வருவித்து) — மாதர் - அழகிய, — மென் - மெல்லிய, — முல்லை - 'முல்லைக்கொடியினால் — ஈன்ற - தரப்பட்ட, — வால் - வெள்ளிய, — முகையனைய - 'அரும்புகள்போலும் — மூரல் - சோறும் — கோதறு - குற்றமற்ற — கருனை - பொரிக்கறியும் — தீ - தித்திப்பாகிய — பால் - பாலும் — கொழு - செழிய — கனி - பழமும் — இவற்றினோடும் - ஆகிய இவற்றோடுமற்றையுணவுகளையும் — வேதியர்க்கு - அந்தணரை — அருத்தி - (முன்னே) உண்பித்து — பின்னர் - (அதன்) பின்பு — விருந்தொடும் - சுற்றத்தார்முதலியோரோடன்றிவிருந்தினரோடும் — நுகர்வர் - | (அந்நாட்டோர்) : உண்பார். எ - று. மாது - ஓ - அசைகள். [உம்மையிரண்டுமெச்சம். வேதியர்க்குஉருபுமயக்கம்.] (௧௬)

(௧௭) முல்லையங் கோதை நல்லார் முகமதி வெயர்வு தோன்ற, வல்லிறன் மருங்குனோவ வால்வளை வாய்விட் டார்ப்ப, மெல்விரல் காந்தட் சேப்ப வெண்டயிர் கடையு மோதை, கொல்புலி முழக்க மென்ன வயின்றொறுங் குளிறு மாதோ. —(இ-ள்) முல்லை - முல்லைமலர்களைச்

✽ திவாகரம் - செயற்கை வடிவப்பெயர்த்தொகுதி.

சூடிய—அம்-அழகிய—கோதை-கூந்தலையுடைய—நல்லார்-இடைச்சியர்—முகமதி-(தமது)முகமாகியசந்திரனிடத்து—வெயர்வு-வேர்வையானது—தோன்ற-உண்டாகவும்—வல்லி-பூங்கொடிபோலும்—நுண்-நுட்பமாகிய—மருங்குல்-இடையானது—நோவ-வருந்தவும்—வால்-வெள்ளிய—வளை-சங்குவளையல்களானவை—வாய்விட்டு-ஒன்றோடொன்றுதாக்குண்டு—ஆர்ப்ப-ஒலிக்கவும்—மெல்-மெல்லிய—விரல்-விரல்கள்—காந்தள்-காந்தண்மலர்போல—சேப்ப-சிவக்கவும்—வெள்-வெள்ளிய—தயிர்-தயிரை—கடையும்-கடைதலினுண்டாகின்ற—ஓதை-ஓசையானது—கொல்-கொல்லுகின்ற—புலி-புலியினது—முழக்கமென்ன-உறுமுதல்போல—வயின்றொறும்-(அவர்)வீடுதோறும்—குளிறும்-:ஒலிக்கும்.எ-று.[மாது-ஓ-அசைகள்.]

[நிலைமத்திட்டுத்தயிர்கடைகின்றஇடைச்சிகளுக்குஅப்போதுஉண்டாகின்றமுகம்வெயர்த்தலாதியாகியசுபாவத்தைச்சொல்லுதலாகியதன்மைநவிற்சியணியுங்கொல்புலிமுழக்கமென்னக்குளிறுமென்னு முவமையணியுஞ்சேர்ந்துவருதலால்சேர்வையணியாம்.] (௧௫)

(௧௬) பூங்கரும் புடைந்த தீஞ்சா றடுபுகை புயலென் றெண்ணி, மாங்குயிற் றொகுதி யாவும் வாய்விடா தொழிந்த மஞ்ஞை, தூங்கிசை வண்டுந் தேனுஞ் சுரும்பொடு ஞிமிறும் பாடத், தேங்கமழ் சோலை தோறுஞ் சிறைவிரித் தாடு மாதோ.—(இ-ள்) உடைந்த-(ஆலையிற்)சிதைந்த—பூ-அழகிய—கரும்பு-கரும்புகளுடைய—தீ-தித்திப்பாகிய—சாறு-சாற்றை—அடு-காய்ச்சுமிடத்தெழுகின்ற—புகை-தூமத்தை—புயலென்று-மேகமென்று—எண்ணி-நினைத்து—மா-மாமரங்களிலுள்ள—குயில்-குயில்களுடைய—தொகுதியாவும்-கூட்டங்களெல்லாம்—வாய்விடாதொழிந்த-கூவாதொழிந்தனவாக—மஞ்ஞை-மயில்களானவை—தூங்கிசை-நாட்டியராகத்தை—வண்டும்-கருவண்டுகளும்—தேனும்-தேன்வண்டுகளும்—சுரும்பொடு-பொறிவண்டுகளுடனே—ஞிமிறும்-பொன்வண்டுகளும்—பாட-பாடுதல்செய்ய—தேம்-தேனானது—கமழ்-மணக்கின்ற—சோலைதோறும்-சோலைகளிலெல்லாம்—சிறை-கலாபத்தை—விரித்து-விரித்துக்கொண்டு—ஆடும்-:கூத்தாடும்.எ-று.மாது-ஓ-அசைகள்.

ஒழிந்தவென்பது முற்றெச்சமாய்வந்தது—" * பாயுமாரிபோற்பகழ்சொரிந்து, சாயர்மத்தெழுதயிரின்றுயிலினார்-இதிற்சிந்திருனொன்பதுசிந்தவென்னும்பொருளைத்தந்தமைபோல.,,வ

* சீவகசிந்தாமணி-கோவிந்தையாரிலம்பகம்-௧௩.

ண்டு-தேன்-சுரும்பு-ஞிமிறு - இந்நான்கும் வண்டுகளின்சாதிபேதம்- "+மங்கைநல்லவர் கண்ணுமனமும்போல், தெங்குநாடியிடறுஞ்சுரும்புகாள், வண்டுகாண்மகிழ்தேனினங்காண் மது, வுண்டுழக்குமொண்ஞிமிறீட்டங்காள். என்பதனாலறிக., தேன்தேமென - ஈறுதிரிந்தது. மேகத்தைக்காணும்போது குயில்களுக்குத் துன்பமுமயில்களுக்கு இன்பமும் உண்டாகுமென்பதுபாவம். [புகையைமேகமென்று மயங்குதலினாலேமயக்கவணியாகும்.] (கசு)

(ககூ) அரக்கெறி குமுதச் செவ்வா யலர்முலை யந்நலார்தந், திருக்கிளேர் கமலம் பூத்த சேயரிக் கண்ணும் வாவி, யுருக்கிளர் குவளைப் போதும் வேற்றுமை யுணரா துற்ற, வரிச்சிறைத் தும்பி யோடு வண்டின மருளு மாதோ.—(இ-ள்) அரக்கு-சிவப்புநிறத்தை—எறி-வீசுகின்ற—குமுதம்-அல்லிமலர்போலும்—செவ்-செய்ய—வாய்-வாயையும்—அலர்-அடிபரந்த—முலை-முலைகளையுமுடைய—அந்நலார்-அந்நாட்டுமாதருடைய—திரு-அழகினால்—கிளர்-விளங்குகின்ற—கமலம்-தாமரைப்பூவாகிய(முகங்களிடத்து)—பூத்த-மலர்ந்த—சேய்-செய்ய—அரி-இரேகைகளையுடைய—கண்ணும்-கண்களுக்கும்—(கமலம்)-தாமரைமலர்களிடத்து—உரு-அழகினால்—கிளர்-விளங்குகின்ற—குவளைப்போதும்-நீலோற்பலமலர்களுக்கும்—வாவி-குளத்தின்கண்—வேற்றுமை-பேதத்தை—உணராது-அறியமாட்டாமல்—உற்ற-(தேனுண்ண)வடைந்த—வரி-கீற்றுகளையுடைய—சிறை-சிறைகளையுடைய—தும்பியோடு-தும்பிகளுடன்—வண்டு-வண்டுகளுடைய—இனம்-கூட்டம்—மருளும்-மயங்கும். எ-று. மாது-ஓ-அசைகள். கமலங் குவளைக்குங் கூட்டப்பட்டது. வாவியிடத்தென்றதனால் அந்நலார் நீர்விளையாடுமகளிரெனக்கொள்க. [அவர்முகங்களைச்சேர்ந்தகண்களுக்குந்தாமரைமலர்களைச் சேர்ந்தகுவளைகளுக்கும் விசேடந்தோன்றாமையைச் சொல்லுதலாற் பொதுமையணியாகும்.] (கஎ)

(உ0) அல்லியங் கோதை மாத ரன்பொடு வளர்த்த முல்லை, மெல் லரும் பீன்ற தென்று விழாவயர் முழவி னோடு, மல்லலந் திணிதோண் மைந்தர் மங்கையர் வதுவை யாற்றும், பல்லிய முழக்க மார்க்கும் பரவையோ டிகலு மாதோ.—(இ-ள்) அல்லி-அகவிதழ்களாலாகிய,—அம்-அழகிய,—கோதை-மாலையையுடைய—மாதர்-மகளிரானவர்—அன்பொடு-அன்புடனே—வளர்த்த-(தம்மால்) வளர்க்கப்பட்ட—முல்லை-முல்லைக்கொடியானது—மெல்-மெல்லிய—அரும்பு-அரும்புகளை—ஈன்றதென்று- தந்ததென்றுநினைத்து—விழா-(அ

+ சீவகசிந்தாமணி-குணமாலையாரிலம்பகம்-சஉ.

தற்குத்) திருவிழாவை— அயர் - செய்யுமிடத்துண்டாகின்ற— முழ விேனாடு-வாத்தியவொலியோடு—மல்-மற்போரில்—உயர்- உயர்ந்த,— திணி- வலிமைபொருந்திய,— தோள் -"தோள்களையுடைய — மைந்தர்-காளையரானவர்—மங்கையர்-மங்கைப்பருவப்பெண்களை— வதுவையாற்றும் - விவாகஞ்செய்தற்கணுண்டாகின்ற— பல்லியம் - பலவகைவாத்தியங்களது—முழக்கம்- |ஓசையானது —ஆர்க்கும்- ஒலிக்கின்ற—பரவையோடு-கடலொலியோடு—இகலும்-;பகைக்கும். எ - று. மாது - ஓ - அசைகள்.

கற்புடையமாதருக்கு முல்லைப்பூவுரித்தாதலால்அன்பொடு வளர்த்த முல்லையென்றார். இது "* முல்லைய நற்றொடையரு நற்றிமுதலெழுமுனிவரில்லறம்புரிதுணைவியர் - என்பதனுலு மறிக. ,, அதற்குவிழாவாவது பருவப்பெண்ணுக்குமுதற்பூப்பிலே செய்யப்படுஞ் சிறப்பை அதன்முதற்பூப்பிலே செய்தல். [வாத்தியவோசைக்குங்கடலோசைக்கும் பகையில்லாமையிலே பகைமைக் கற்பித்தமையினலேதொடர்புயர்வு நவிற்சியணியாகும்.] (௧௧)

(௨௧) அவிரிழை சுமக்க லாற்று தந்நலார் பரிந்து நீத்த, திவளொளி மணியு முத்துஞ் சிந்திய முன்றி றோறுங், குவிமுலைக் கயவாய்ச் செங்கட் குடம்புரை செருத்தன் மேதி, கவையடி பெயர்ப்ப மாழ்கிக் காறளர்ந் தொதுங்கு மன்றே.—(இ-ள்) அந்நலார் - அத்தேசத்து மாதரால்— சுமக்கலாற்று - சுமக்கமாட்டாமல்—பரிந்து- வருந்தி —நீத்த-களைந்தெறியப்பட்ட—அவிர் -ஒளிசெய்கின்ற—இழை-ஆபரணங்களுடைய—திவள்-அசைபாநின்ற,—ஒளி- ஒளியையுடைய,— மணியும்-'பலவிதமணிகளும்—முத்தும்-முத்துகளும்—சிந்திய-இறைந்துகிடக்கின்ற—முன்றிறோறும்-வீட்டுமுன்னிடந்தோறும்— குவி- குவிந்த —முலை - முலைகளையும் — கயம்- பெரியதாகிய— வாய்-வாயையும்— செம்- செய்ய— கண்- கண்களையும்— குடம்புரை - குடம்போலும்— செருத்தல்- மடியையுமுடைய— மேதி -|எருமைகளானவை—கவை-பிளப்பையுடைய— அடி- அடிகளை — பெயர்ப்ப- எடுத்துவைக்க—மாழ்கி-வருந்தி—கால்-கால்களானவை—தளர்ந்து-சோர்ந்து—ஒதுங்கும்-:(பக்கங்களிலே)விலகும். எ - று. அன்று - ஏ - அசைகள்.

இன்முன் முன்றிலென நிலைமாறிப்போலியாய்வந்தது. அடி - கீழ்க்கால். தளர்ந்துஎன்னுஞ்சினைவினை ஒதுங்குமென்னு முதல்வினையோடுமுடிந்தது. இதற்கு "† அம்முக்கிளவியுஞ் சினைவினைதோன்றிற் சினையொடு முடியா முதலொடு முடியினும் வினையோரனைய. என்பது விதி. ,, அம்மணிகளு முத்துகளுங்குளம்பின் சந்திலேயுண்டால்நோமென்றஞ்சியொதுங்கு

* [illegible] புலியூர்வலிலை-கைலாயகதி-௨௭. † தொல்காப்பியம்-வினையியல்-௩௪.

மென்பதுகருத்தாயிற்று. [செல்வமிகுதியைச்சொல்லுதலால்வீறுகோளணியாம்.] (உ௰)

(உஉ) பொரியரைத் தேமா நெற்றிப் பூங்கனி யிழிந்த தேனும், விரிதலை யரம்பை யீன்ற மென்பழ முகுத்த தேனு, முருகவிழ் சுளைவாய் விண்ட முட்புறக் கனியின் றேனுங், குருகுபாய் தடமு மியாறுங் குறைவறப் பெருகு மன்றே. — (இ-ள்) பொரி - பொருக்குகளையுடைய — அரை - அரையையுடைய — தேமா - தேமாவினது — பூ - அழகிய — கனி - பழங்களானவை — நெற்றி - முதிர — இழிந்த - (அவைகளிலிருந்) தொழுகிய — தேனும் - மதுவும் — விரி - விரிந்த — தலை - தலையையுடைய — அரம்பை - வாழைகளால் — ஈன்ற - தரப்பட்ட, — மெல் - மெல்லிய, — பழன் - ‘பழங்களால் — உகுத்த - சொரியப்பட்ட — தேனும் - மதுவும் — விண்ட - வெடித்த — முட்புறக்கனியின் - பலாப்பழங்களினுடைய — முருகு - பரிமளமானது — அவிழ் - விரிகின்ற — சுளைவாய் - சுளைவாயிலிருந்(தொழுகிய) — தேனும் - மதுவும் — குருகு - பறவைகளானவை, — பாய் - பாய்கின்ற — தடமும் - ஏரிகளிலும் — யாறும் - நதிகளிலும் — குறைவற - குறைவுதீர — பெருகும் - பெருகிப்பாயும். எ-று.

நெற்றி - வினையெச்சத்திரிபு. முட்புறக்கனியென்பது முள்ளுகளைப் புறத்திலுடைய கனியாம். குறைவுவெயிலாதிகளாலுண்டாவது. [முக்கனிகளின்சாற்றிற்கும்ஏரிநதிகளுக்குஞ்சம்பந்தமில்லாமையிலேசம்பந்தத்தைக்கற்பித்தலினாலேதொடர்புயர்வுநவிற்சியணியாம்.] (உக)

(உங) அருமறைக் கிழவருள்ளத் தவாக்கெட வன்பி னல்கும், பெருநிதிக் குப்பை யோடு பெய்புனல் பெருகி யோடி, வரிவளை யலறி யீன்ற மணியிள நிலவு காலுந், திருவநீள் கழனி தோறுஞ் செந்நெலை வளர்க்கு மாதோ. — (இ-ள்) அரு - அரிய — மறைக்கிழவர் - வேதத்திற்குரியபார்ப்பாருடைய — உள்ளத்து - மனத்திலுள்ள — அவா - (பொரு)ளாசையானது — கெட - அழிய — அன்பின் - பத்தியினாலே — நல்கும் - கொடுக்கப்படுகின்ற, — பெரு - பெரிய, — நிதி - ‘பொருள்களுடைய — குப்பையோடு - குவியல்களோடு — பெய் - (விதிப்படி) வார்க்கப்படுகின்ற — புனல் - நீரானது — பெருகி - பெருக்கெடுத்து — ஓடி - விரைந்துபோய் — வரி - இரேகைகளையுடைய — வளை - சங்குகளால் — அலறி - கூவி — ஈன்ற - தரப்பட்ட — மணி - முத்துகளானவை — இள - இளமைபொருந்திய — நிலவு - சந்திரிகையை — காலும் - வீசுகின்ற, — திரு - அழகிய, — நீள் - நீண்டிருக்கின்ற, — கழனிதோறும் - ‘கழனிக

ளிலெல்லாம்—செந்நெலை-{செந்நெற்பயிரை—வளர்க்கும்- :வளர்விக்கும்.ஏ-று. அகரம்-சாரியை. மாது-ஓ-அசைகள்.

[ஆச்சரியப்படத்தக்கதாயும் பொய்யாகியும் இருக்கிறதானப் புகழ்ச்சியாகிய மிகுதிநவிற்சியணியான அதான நீருக்கும் பயிருக்குஞ் சம்பந்தத்தை உண்டாக்குகையாகிய தொடர்புயர்வு நவிற்சியணிக்கு அங்கமாகவருதலால் உறுப்புறுப்பிக்கலவையணியாம்.] (உஉ)

(உச) நிலவு வெண் முத்தும் பொன்னு நீனிற மணியுஞ் சாந்துந், தலைமயக் குற்ற வாற்றாற் றண்மதி தவழுங் கோட்டு, மலைவளம் பெரிதென் கோயானோ வால்வளை பரந்து மேயு,மலைவளம் பெரிதென் கோயான் யாதென வறைவன் மாதோ.—(இ-ள்) நிலவு-சந்திரிகையையுடைய,—வெள்-வெள்ளிய,—முத்தும்-முத்துகளும்—பொன்னும்-கனகங்களும்— நீனிறம்- நீலநிறத்தையுடைய— மணியும்- மணிகளும்— சாந்தும்-சந்தனக்கட்டைகளும்—தலைமயக்குற்றவாற்றால்-கலந்துகிடக்கையால்— தண்- தண்ணிய—மதி- சந்திரனால்—தவழும்-உராய்ந்துசெல்லப்படுகின்ற—கோட்டு-சிகரத்தையுடைய—மலை-மலையினது—வளம்-{வளத்தை—யான்-|நானோ—பெரிதென்கோ-:அதிகமென்றுசொல்லுவேனோ.—வால்-வெண்மைபொருந்திய—வளை-சங்குகளானவை—பரந்து-பரவி—மேயும்- மேய்கின்ற—அலை-அலைகளையுடையகடலினது—வளம்-{வளத்தை—யான்- |நான்—பெரிதென்கோ-:அதிகமென்றுசொல்லுவேனோ.—யாதென-(இவற்றுள்ளே) {எதை(அதிக)மென்று—அறைவல்-(யான்):சொல்லுவேன். எ-று.

முத்துமுதலியவற்றை விரவிக்கூறினும் உரிமைபற்றிக் கடலுக்குமுத்தும்நீலமணியும் மலைக்குப் பொன்னுஞ் சாந்துங் கூட்டப்படும். நீலமணிகடலிற்பிறவாதேனுங்கடலகத்துள்ள வேறுதீவிற்பிறத்தல் பற்றி அதன் வளமெனப்பட்டது. மலைக்குங் கடலுக்கும் விசேடணங்களை மிகுத்துச் சொன்னமையால் அகின்முதலிய மற்றைமலைவளங்களும்பவளமுதலியமற்றைக்கடல்வளங்களுங் கொள்ளப்படும். நானிலங்களின் முதனிலவளமுங்கடை நிலவளமுங் கூறவே மற்றை நிலவளங்களுங் கூறுதேயமையும். [இதில் ஐயவணியினாலே அப்பல வளங்களு மிகுந்திருக்கின்றனவென்னும் பொருள் தொனிக்கின்றது.] (உங)

(உரு) உளங்களித் தாய ரூதும் வேயிசை செவியி னோர்ந்து, தாரங்குவெள் ளருவிக் குன்றிற் றோகைகண் டுஞ்சுந் தெண்ணீர், வளங்கெழு மருத வேலி வண்டுதா லாட்ட நெய்த,லிளங்களிக் குமரியன்ன மின்றுயில் கூரு மாதோ.—(இ-ள்) ஆயர்-(முல்லைநிலத்துள்ள) இடையரால்—உளங்களித்து- மனமகிழ்ந்து—ஊதும்- ஊதப்படுகின்ற—

வேய் - புல்லாங்குழல்களுடைய — இசை - இராகத்தை — செவியின் - காதுகளினாலே — ஓர்ந்து - கேட்டு — துளங்கு - அசைகின்ற, — வெள் - வெள்ளிய, — அருவி - வெள்ளங்களையுடைய — குன்றில் - குறிஞ்சிநிலத்தில் — தோகை - மயில்களானவை — கண்டுஞ்சும் - தூங்கும். — தெள் - தெள்ளிய — நீர் - நீரினது — வரம்பு - வரம்பானது — ஒழுகு - பொருந்திய, — வேலி - வேலியையுடைய, — மருதம் - மருதநிலத்தில் — வண்டு - வண்டுகளானவை — தாலாட்ட - தாலாட்டிசையைப்பாட — நெய்தல் - நெய்தனிலத்தில் — இரை - இரைமைபொருந்திய, — களி - களிப்பையுடைய, — குமரியன்னம் - பெட்டையன்னங்களானவை — இன் - இனிய — துயில்கூரும் - நித்திரைமிகும். எ-று.

முல்லையொடு குறிஞ்சிக்கும் மருதத்தோடு நெய்தற்கும் அணிமை சொல்லப்பட்டது. (உ௰)

(உக) கொடியன மகளிர் தங்கள் குழையுநுண் மருங்கே வாளா, படுகொலை புரிவ மாதர் படைநெடுங் குவளைக் கண்ணே, யடிமிசை முறையிட் டென்று மரற்றுவ சிலம்பே சூழ்ந்து, கடிமது நுகர்வ வன்னோர் கருங்குழற் காமர் வண்டே. — (இ-ள்) மகளிர் - மாதருடைய — குழையும் - வாடுகின்ற, — நுண் - நுண்ணிய, — மருங்கே - இடைகளே — கொடியன - கொடுமையுள்ளனவாம். இங்கே மருங்கே கொடியனவென்பதற்கு - மருங்கே - இடைகளே — கொடியன - கொடி போல்வன. என்பதாகக் கருத்தாகக்கொள்க. — (அன்னோர்) - அவருடைய — மாதர் - அழகிய, — படை - வாளும் — குவளை - நீலோற்பலமும் போலும், — நெடு - நெடிய, — கண்ணே - கண்களே — வாளா - வீணாக — படு - இறந்துபடுகின்ற — கொலை - கொலைத்தொழிலை — புரிவ - செய்வனவாம். — இங்கே கண்ணே வாளா படுகொலைபுரிவவென்பதற்கு - கண்ணே - கண்களே — வாளா - காரணமில்லாமல் — படு - வருந்துகின்ற — கொலை - வருத்தத்தை — புரிவ - செய்வன. என்பதாகக் கருத்தாகக்கொள்க. — சிலம்பே - நூபுரங்களே — (அன்னோர்) - அவருடைய — அடிமிசை - அடிகளின்மேலிருந்து — முறையிட்டு - (தங்குறைகளை) முறையிட்டு — என்றும் - எந்நாளிலும் — அரற்றுவ - புலம்புவனவாம். — இங்கே சிலம்பேயடிமிசை முறையிட்டென்றுமரற்றுவவென்பதற்கு - சிலம்பே - சிலம்புகளே — அடிமிசை - அடிகளின்மேல் — முறை - முறையாக — இட்டு - தரிக்கப்பட்டு — என்றும் - எக்காலமும் — அரற்றுவ - ஒலிப்பன. என்பதாகக் கருத்தாகக்

கொள்க. — அன்னோர் - அவருடைய — கரு - கரிய — குழல் - கூந்தலினுள்ள, — காமர் - அழகிய, — வண்டே - 'வண்டுகளே — சூழ்ந்து - சூழ்ந்து — கடி - (வேதத்தினாலே) விலக்கப்பட்ட — மது - கள்ளை — நுகர்வ -: குடிப்பனவாம். — இங்கே வண்டே சூழ்ந்து கடிமது நுகர்வவென்பதற்கு — வண்டே - | வண்டுகளே — சூழ்ந்து - மொய்த்து — கடி - பரிமளம்பொருந்திய — மது - (பூந்) தேனை — நுகர்வ -: குடிப்பன. என்பதுகருத்தாகக்கொள்க. [தம் - சாரியை. கள் - பகுதிப்பொருள் - விகுதி.]

எனவே அந்நாட்டு மனிதர்களிலே கொடியவரும், வீணாக விறந்துபடுக்க கொலைத்தொழிலைச் செய்பவரும், பிறரடிகளின்மேலேவீழ்ந்துதங்குறைகளைமுறையிட்டுப்புலம்புவோரும்; வேதத்தினாலே விலக்கப்பட்ட கள்ளைக்குடிப்பவரும், இல்லையென்பதாயிற்று. இடைமுதலியவைகளை அம்மனிதரிற்பிரித்தலால்வகாரங்களுன்றும்பிரிந்திலர் [sic?]. [கொடுமைமுதலானவற்றை மனிதர்களினின்றுநீக்கி இடைமுதலானவற்றிற்காட்டலால்ஒழித்துக்காட்டணியாம்.] (உசு)

(உஎ) கடல்படு மமுது மல்லற் கான்படு மமுது மோங்குந், தடவரை யமுது மொன்றித் தலைமயக் குற்ற வாற்றா, லுடைதிரை யமுத மொன்றே யுடையவிண் ணாடு கொல்லோ, நிடதநா டதற்கு நேரா நிகழ்த்தலாந் தகைமைத் தம்மா. — (இ-ள்) கடல் - கடலின்கண் — படும் - உண்டாகிய — அமுதம் - (உப்புமுதலாகிய) வமுதமும் — மல்லல் - வளம்பொருந்திய — கான் - காட்டின்கண் — படும் - உண்டாகிய — அமுதம் - (பால்முதலாகிய) வமுதமும் — ஓங்கும் - உயர்ந்த, — தடம் - பெரிய — வரை - 'மலையின்கண் — (படும்) - உண்டாகிய — அமுதம் - (தேன்முதலாகிய) வமுதமும் — ஒன்றி - பொருந்தி — தலைமயக்குற்ற - கலந்துகிடக்கிற — ஆற்றால் - காரணத்தால் — உடை - (கரையை) யுடைக்கின்ற — திரை - அலைகளையுடைய (கடலின்கண்) — படும் - உண்டாகிய — ஒன்றமுதமே - ஓரமிர்தத்தையே — உடைய - (தன்னிடத்தில்) உடைய — விண்ணாடோ - | தெய்வநாடோ — நிடதநாடதற்கு - நிடததேசத்திற்கு — நேரா - ஒப்பாக — நிகழ்த்தலாம் - சொல்லுதற்காகின்ற — தகைமைத்து -: குணத்தையுடையது. எ-று. [கொல் - அசை. ஓ - எதிர்மறை.]

அமுது உண்ணுதற்குரிய அறுசுவையுணவுகளுக்குந் தேவருணவிற்குஞ்சிலேடை. "* அமுதுபாலே வருண்டியார் புனல்சுதைசுவைப்பேர்" என்பதனாலறிக. [உபமேயமாகிய நிடதநாட்டிற்கு உபமானமாகிய வோரமுதமுடைய தெய்வநாட்டினும்பலவமுதமுடைமையாகிய விசேஷத்தைச் சொல்லுதலால் வேற்றுமை யணியாம்.] (உஎ)

(உஅ) நலனுறு குமரி யார்க்கு நண்ணிய விருந்தோ டுண்டும், ப

---

* ஆதிப்பொருணிகண்டு.

லகலை கேள்வி யாய்ந்தும் பகற்பொழு தினிது நீங்கும், மலர்முலை யந் நலார்த மலத்தக மலர்த்தா ணீவிப், புலவிக டீர்த்துஞ் சேர்த்து நள் ளிருட் பொழுதும் போமால். (இ-ள்) — நலன் - நற்குணங்களை — உறு - பொருந்திய — குமாரியார்க்கும் - ஆடவரெல்லாருக்கும் — நண்ணிய - (தம்மிடத்து) வந்த — விருந்தோடு - விருந்தினரோடு — உண்டும் - (அறுசுவையுணவுகளை) யுண்ணலாலும் — பல - பலவகையாகிய — கலை - கலைகளை — கேள்வி - கேள்வியினாலே — ஆய்ந்தும் - ஆராய்ச்சிசெய்தலாலும் — பகற்பொழுது - பகற்காலமானது — இனிது - இனியதாக — நீங்கும் - கழியும். — அலர் - அடிபரந்த — முலை - முலைகளையுடைய — அந்நலார் - அழகியமங்கையருடைய — அலத்தகம் - செம்பஞ்சூட்டிய — மலர் - தாமரைமலர்போலும் — தாள் - அடிகளை — நீவி - தடவி — புலவிகள் - ஊடல்களை — தீர்த்தும் - நீக்குதலாலும் — சேர்த்தும் - (அவரைச்) சேர்தலாலும் — நள்ளிருட்பொழுதும் - நடுவிராக்காலமும் — (இனிது) - இனியதாக — போம் - கழியும். எ-று. [தம் - சாரியை. ஆல் - அசை.]

உண்டு - ஆய்ந்து - தீர்த்து - சேர்த்து - இந்நான்கும் வினையெச்சத்திரிபுகள். பலகலைகளா வன - வேதவேதாங்கமுதலிய அறுபத்துநாலு கலைகளாம். இரவின்முதற்பங்கு உணவாதிக ளாலும், கடைப்பங்கு நித்திரையினாலும், கழிதல் பற்றி நள்ளிருட்பொழுதென்றார். (உகூ)

(ஙய) கொல்லுலை வேற்க ணல்லார் கொழுநரோ டூடி நீத்த, வில் லுமிழ் கலன்க ளியாவு மிளிர்சுட ரெறிக்கு மாற்றா, லெல்லியும் பகலு ந் தோன்றா திமையவ ருலக மேய்க்கு, மல்லன்மா விந்த மென்னும் வளநகர் கூற லுற்றாம். — [இதனால் அந்நிடத தேசத்துள்ளே நளரா ஜனுக்கிடமாகியமாவிந்த நகரத்தின் சிறப்பைப்புகழத் தொடங்கின மைசொல்லப் படுகின்றது.] (இ-ள்) கொல் - கொல்லனது — உலை - உலைக்களத்திலே (காய்ச்சப்பட்ட) — வேல் - வேல்போலும் — கண் - (சிவந்த) கண்களையுடைய — நல்லார் - மாதரால் — கொழுநரோடு - (தம்முடைய) கணவரோடு — ஊடி - பிணங்கி — நீத்த - களைந்தெறியப் பட்ட — வில் - காந்தியை — உமிழ் - வீசுகின்ற — கலன்களியாவும் - ஆப ரணங்களெல்லாம் — மிளிர் - விளங்குகின்ற — சுடர் - கிரணங்களை — எறிக்கும் - வீசுகின்ற — ஆற்றால் - காரணத்தால் — எல்லியும் - இரா (வி து) வென்றும் — பகலும் - பக (லி து) வென்றும் — தோன்றா - அறியப்ப டாமல் — இமையவர் - தேவரது — உலகம் - உலகத்தை — ஏய்க்கும் - ஒத்திருக்கின்ற — மல்லல் - செல்வத்தையுடைய — மாவிந்தமென் னும் - மா

விந்தமென்றுசொல்லப்படுகின்ற—நகர்-பட்டணத்தினது—வளம்-{சிறப்பை—கூறலுற்றும்-|(யாம்):சொல்லத்தொடங்கினோம்.எ-று.

கணவர்மேற்கோபத்தினாலேகண்கள்சிவந்தலித்தாய்ச்சப்பட்டவேலையுவமானமாக்கு சீ. [இரவும்பகலுந்தோன்றுமையை ஆபரணகாந்தியினாலேசாதிப்பதாகியசெய்யுட்குறிப்பை அங்கமாகக்கொண்டுஇயையவருவகமேய்க்குமென்னுமுவமைவருதலாற்கலவையணி.(௨௯)

நாட்டுப்படலமுற்றும்.

நகரப்படலம்.

(௩௰) சூடவ ளைக்குலம் வயிறுளைந் தினமணி கொழிக்கு, மடுவில் வானக ருருவுகாட் டியதுபோன் மதில்சூழ், கடிகொண் மாநக ரந்நி ழல் கதுவிடா தகன்ற, புடைகொ ணீர்நக ருடுத்தலை பொங்குபே ரக ழி.—[இதனால் மாவிந்தநகரத்தின் சிறப்புச்சொல்லப் படுகின்றது.]

(இ-ள்)மதில்-மதிலை—சூழ்-சூழ்ந்த—கடி-காவலாக—கொள்-கொண்டிருக்கிற—மா-பெருமைபொருந்திய—நகர்-|(முன்சொல்லப்பட்ட)|நகரமானது—சூடம்-சூடம்போலும்—வளை-சங்குகளது—குலம்-குலமானது—வயிறுளைந்து-வயிறுநொந்து—இனம்-(ஒன்றற்கொன்)றினமாகிய—மணி-முத்துகளை—கொழிக்கும்-சொரிதற்கிடமாகிய—மடுவில்-ஒருதடாகத்துள்—வானகர்-அமராவதிபட்டணத்தினால்—காட்டியது-காட்டப்பட்டதாகிய—உருவு-{நிழலை—போன்ம்-:போலும்.—நகர்-அந்நகரத்தினால்—உடுத்து-உடுக்கப்பட்டு—அலை-அலைகளால்—பொங்கு-விளங்குகின்ற,—பேர்-பெரிய,—அகழி-|அகழியானது—அந்நிழல்-அந்நிழலினால்—கதுவிடாது-பற்றப்படாமல்—அகன்ற-நீங்கிய—புடை-சுற்றுப்பக்கத்தை—கொள்-(தனக்கிடமாகக்)கொண்ட—{நீர்-நீரை—(போன்ம்)-:போலும்.எ-று.

சூடவளைக்குலம் வயிறுளைந் தினமணி கொழிக்கு மடுவிலென்றதனால் வானகரத்தின் பிரதிபிம்ப முள்ளடங்குதற்குத் தகுந்த விசாலமுள்ள தென்பதாயிற்று.—சங்குகள் முத்துகளை யீனுதியாகத்தருதல்தோன்றவீனுமென்னாதுகொழிக்குமென்றார்.—போலுமென்னுஞ்செய்யுமென்வாய்பாட்டு முற்றுவினை ஈற்றயலுகரங்கெட்டுலகரமெய்னகரமெய்யாகத்திரிந்தது-இதற்கு விதி"* அவற்றுள் செய்யுமென்னும்பெயரெஞ்சுகிளவிக்கு என்னுஞ்சூத்திரவுரையிற் காண்க.,,போன்மென்பது புடைகொணீர்க்குங்கூட்டப்பட்டது. உடுத்துகதுவிடாதுஎன்பவை [illegible]வோலையென்இறவிட்டதேளழிஎன்பதுபோலச் செயப்பாட்டுவினைப்பொருள [illegible]. [அந்தமாவிந்தநகரத்தைஅமராவதியின்பிரதிபிம்பமாகவும்-அந்தமாவித்

* தொல்காப்பியம்-எச்சவியல். ௩௧.

நகரைச்சூழ்ந்த வகழியை அந்நிழலைச் சூழ்ந்தநீராகவுங்குறித்தலாற் சற்குறிப்பணியா கும்.] இதுமுதற்பதினேழுபாட்டுகள் (௬) இத்தலையெண் விருத்தங்கள்.) (௧)

(௬௧) கண்ணகன்ற பேரகழியி லுழக்கிய கரிக, டண்ணந் தாம ரைத் தாளெனத் தடக்கையாற் பிலத்தி, னண்ணுஞ் சேடனை யெடுத் ததன் சுடிகையி னுறி, யுண்ணி வந்தொளிர் மணியினு ற்கையென் றெறியும்.—[இதனால் அகழியின்சிறப்புச்சொல்லப்படுகின்றது.] (இ-ள்) கண்ணகன்ற - இடம்பரந்த, — பேர் - பெரிய, — அகழியில் - 'அகழியின்கண் — உழக்கிய - கலக்கிய — கரிகள் - யானைகள் — தண் - தண்ணிய, — அம் - அழகிய, — தாமரை - 'தாமரையினுடைய — தாளென - தாளென்றுநினைத்து — தடம் - பெரிய — கையால் - துதிக்கையினாலே — பிலத்தில் - பாதாளத்திலே — நண்ணும் - வாசஞ்செய்கின்ற — சேடனை - சேடனென்னும்பாம்பை — எடுத்து - மேலெடுத்து — அதன் - அப்பாம்பினது — சுடிகையில் - உச்சியின்கண் — உள் - (அந்)நுள்ளிருந்து — நிவந்து - மேலெழும்பி — நாறி - காணப்பட்டு — ஒளிர் - விளங்குகின்ற — மணியினால் - இரத்தினத்தினாலே — உற்கையென்று - கொள்ளியென்றஞ்சி — எறியும்:-{(அதனை) வீசும். எ-று.

நல்லசாதிப் பாம்பிற்குவருந் தோஷமுள்ளிருந்துமேலெழும்பிக் கொண்டுவந்துதகுந்த பருவத்திலேயுச்சியிற் புறப்பட்டுக்காணப்படுதலானுண்ணிவந்தொளிர்மணியென்றார். கரிகளென்றுபன்மையாற்கூறலால்தனித்தனியெடுத்தென்றுகொள்க. [சேடனைத் தாமரைநாளமென்றுங் கொள்ளியென்று மயங்குதலான் மயக்கவணி. யானைக்குஞ்சேடனுக்குஞ்சம்பந்தத்தைக் கற்பித்ததாகிய தொடர்புயர்வு நவிற்சியணியினாலே அகழிபாதாளவரைக்கும்ஆழ்ந்துள்ளதென்னும் பொருளொலிக்கின்றது.] (௨)

(௬௨) ஒற்றை யாழியத் தேரவ னுயர்மதில் கடக்கப், பெற்றி லாமையிற் பிறங்குபொற் கதவங்க டிறக்கு, மற்ற நோக்குவ னந்நகரி பல்புற வணியக், கற்றை வெண்மதி சாளரத் தாடியிற் காட்டும்.—[இதனாலே மதிலினது சிறப்புச்சொல்லப்படுகின்றது.] (இ-ள்) ஒற்றையாழி - ஒருருளையையுடைய — அம் - அழகிய — தேரவன் - தேரையுடைய (சூரியனாவன்) — உயர் - (தன்வழியின்) மேலுமுயர்ந்த — மதில் - மதிலை — கடக்க - தாண்டுதற்கு — பெற்றிலாமையின் - (வல்லமை) பெற்றிலாமையால் — பிறங்கு - விளங்குகின்ற — பொன் - பொன்மயமாகிய — கதவங்கள் - (அம்மதில்வழிக்) கதவுகளை — திறக்கும் - திறக்கும் — அற்றம் - {சமயத்தை — நோக்குவன் - பார்த்துக்கொ

ண்டிருப்பான்.—அந்தலார் - அழகியமகளிரானவர்— இயல்புற-திருத்தமுண்டாக— அணிய - (திலகமுதலானவற்றைத்) தரித்துக்கொள்ள —கற்றை-(கிரணக்)கற்றையையுடைய,—வெள்-வெள்ளிய,—மதி-'|சந்திரனானவன்—சாளரத்து-(அம்மதின்மேற்)பலகணியின்புறத்திருந்து—ஆடியின்-நிலைக்கண்ணாடிபோல—காட்டும்-(அவருக்குத்{தன்னைக்):காட்டுவான்.எ-று.[நிலைக்கண்ணாடி நிலையாகமுன்வைக்கப்படுவது.]

அற்றஞ்சமயமென்பது "*அற்றமேமறைவுஞ்சோர்வு மவகாசந்தானுமாகும்- என்பதனாலறிக.,, கற்றைவெண்மதியென்றதனாற்பூரணசந்திரனெனக்கொள்க. சந்திரன் சாளரத்துள்ளே நுழைதற்கிடம்பெறுமற் புறத்தே நிற்கைபற்றி ஆடியிற்காட்டுமென்றார். [சூரியனேமெதில்வாயிலுக்குஞ்சந்திரனேமதிற்சாளரத்திற் ஞ்சம்பந்தஞ்சொல்லுதலால்தொடர்புயர்வுநவிற்சியணிகளாம்;இதனால்அந்நகரத்துமதிலுக் கு அதிகவுயர்வு தொனிக்கிறது.] (௩)

(ருரு) மறுவி கந்தவெண் மதியென வயங்கிய பித்தி,செறியு மாடங்கள் வெண்கதிர் பரப்பிடு செவ்வி.நறவு யிர்த்தபைந் துணர்மலி கற்பக நாட்டை, வெறுவி தாமென வெண்ணகை புரிவது போலும்.—

[இதுமுதன் முப்பத்து நாலு பாட்டுகளால் வீடுகண்முதலியவற்றின் சிறப்புச் சொலப் படுகின்றது.] (இ-ள்) மறு-களங்கத்தினின்றும்—இகந்த-நீங்கிய—வெள் - வெள்ளிய — மதியென - சந்திரன்போல — வயங்கிய - விளங்கிய — பித்தி - (பளிக்குச்) சுவர்களானவை —செறியும்- நெருங்கிய—மாடங்கள்-மாளிகைகளானவை—வெள்-வெள்ளிய — கதிர் - கிரணங்களை — பரப்பிடு - விரிக்கின்ற — செவ்வி=அழகினுலே—நறவு-தேனை—உயிர்த்த,-தருகின்ற—பை-பசிய,—துணர்-'பூங்கொத்துகளால்—மலி-நிறைந்த—கற்பகம்-கற்பகதருக்களையுடைய— நாட்டை - சுவர்க்கத்தைக்குறித்து — வெறுவிதாமென-வறுமையுடையதென்று—வெள்-வெள்ளிய—நகை-சிரிப்பை—புரிவது-{செய்வதை—போலும்-:ஒக்கும்.|(அந்நகரம்) எ-று.

விரும்பப்படுகிற உண்டி அணிஆடை முதலியவற்றைக் கற்பிக்கின்ற கற்பகதருவையுடைத்தாய்மற்றெல்லாவுலகங்களாலும்புகழப்படுகைதோன்றக்கற்பகநாடென்றார். அப்படியிருந்தும் அதுதன்பெருவளத்திற்குச்சிறியதாகக்காணப்படுதலால்மாவிந்தம்அதனையிகழ்ச்சிசெய்து சிரிப்பதென்றதாயிற்று.சிரிப்பதற்குத் தெருவாயாகவுமாடவரிசைகள்பல்வரிசைகளாகவுங்கொள்க. [பளிக்குமாடங்களின்வெள்ளொளிவீசலாகியதருமசம்பந்தத்தினலேமாவிந்தத்தைச்சிரிப்பதாகக்குறித்தலாற்பொருட்தற்குறிப்பணியாகும்.இதனலேமாவிந்தத்தி[illegible]க்கவளத்திலுமிகுந்துள்ளதென்பதுதொனிக்கின்றது.] (௪)

([illegible]) படிகொள் திவண்சுதை தீற்றிய மாடநீள் கழுத்திற், படிய

மைம்முகில் கதிர்விடு பானிலாக் குழவி, முடியின் மீதுறத் தவழ்தலான் முழுமெயும் வெள்ளைப், பொடியணிந்தருள் கறைமிடற் றண்ணலைப் பொருவும்.— (இ-ள்) வடிகொள் - வடித்துக்கொள்ளப்பட்ட, — வெள் - வெள்ளிய, — சுதை - 'சுண்ணச்சாந்தை — தீற்றிய - பூசிய — மாடம் - மாளிகையானது — நீள் - நீட்சிபொருந்திய — கழுத்தில் - (அதன்) கண்டத்தின்கண் — மை - கரிய — முகில் - மேகமானது — படிய - படிந்திருக்க — கதிர் - கிரணங்களை — விடு - வீசுகின்ற, — பால் - வெண்மைபொருந்திய, — நிலாக்குழவி - 'பிறையானது — முடியின்மீது - (அதன்) முடியின்மேலே — உற - பொருந்த — தவழ்தலால் - ஊர்தலால் — முழுமெயும் - திருமேனிமுழுதினும் — வெள்ளைப்பொடி - விபூதியை — அணிந்தருள் - பூசியருளிய — கறை - (நஞ்சக்) கறைபொருந்திய — மிடற்று - கண்டத்தையுடைய, — (நிலாக்குழவி) - பிறையானது — (முடியின்மீது) - முடியின்மேல் — (உற) - பொருந்த — (தவழ்) - ஊர்கின்ற, — அண்ணலை - 'பரமசிவனை — பொருவும் - ஒத்திருக்கும். எ - று.

நிலாக்குழவிமுடியின்மீதுறத்தவழ்தல் பரமசிவனுக்குங்கூட்டப்பட்டது. மாளிகையினது வடிவத்திற்பூசியசுண்ணச்சாந்துபரமசிவனதுவடிவத்திற்பூசியவிபூதிபோலவும், அதனது கழுத்திலேபடிந்தகரியமேகம்அவன்கழுத்திலேபடிந்தநஞ்சக்கறைபோலவும், அதன் முடிமேலேதவழ்கின்றபிறைஅவன்முடிமேலே தவழ்கின்றபிறைபோலவும், தோன்றுதலலே அது பரமசிவனுக்கொப்பாகவிருக்குமென்பதாம். [இதுஉவமையணிஇதனால்அம்மாடங்கள் சந்திர மண்டலத்தையளாவியிருக்கின்றன வென்பது தொனிக்கின்றது.] (௫)

(௬) மழைக்கண் மங்கையர் பயிற மரகத மணியி, னிழைத்த செய்குன்றின் பைங்கதிர் பொன்னிலத் தெய்தக், குழைத்த வைந்தரு நீழலிற் குலவுமா னினங்க, டழைத்த புல்லென விரைவொடு தனித்தனி கறிக்கும். —(இ-ள்) மழை - குளிர்ச்சிபொருந்திய — கண் - கண்களையுடைய — மங்கையர் - மகளிரானவர் — பயிற - (ஏறி) விளையாடுதற்கு — மரகதமணியின் - மரகதமணிகளாலே — இழைத்த - பதிக்கப்பட்ட — செய்குன்றின் - விளையாட்டுமலைகளுடைய — பை - பசிய — கதிர் - கிரணங்களானவை — பொன்னிலத்து - தேவலோகத்தின்கண் — எய்த - அடைய — குழைத்த - தளிர்த்த — ஐந்தரு - பஞ்சதருக்களது — நீழலில் - நிழலின்கண் — குலவும் - குலவுகின்ற — ஆன் - பசுக்களுடைய — இனங்கள் - கூட்டங்களானவை — தழைத்த - செழித்த — புல்லென - புற்களென்றுநினைத்து — விரைவொடு - சீக்கிரமாக — தனித்தனி - ஒவ்வொன்றாக — கறிக்கும் - (அக்கிரணங்களைக்) கௌவும். எ - று.

மற்றைமலைகள் போலப்படைப்புக்காலத்துண்டாயதன்றி விளையாடுதற்காகச்செய்யப்பட்டமையாற்செய்குன்றென்றார். [மரகதமணியின்கிரணத்தைப் புல்லென்று மயங்கினமையான் மயக்கவணியாகும். இதற்கு அக்கதிருக்குந் தெய்வலோகத்திற்குஞ் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்ததாகியதொடர்புயர்வுநவிற்சியணி அங்கமாதலால் - கலவையணியாம்.] (௬)

(௯௬) புதுமணத்தமென் மகளிர்சாளரத்திடைப் பொருந்து, மதியையின்னுயிர்ப் பாங்கியர் மறைந்தனர் நோக்குங், கதிர்கொள் வாண்முக மென்றுதங் காதலர்ப் புல்லும், பதும மென்கர நீக்கிநீள் படைவிழி புதைப்பார்.—(இ-ள்) புது-புதிய—மணத்த-விவாகத்தையுடைய,—மெல்-மெல்லிய,—மகளிர்-மங்கையரானவர்—சாளரத்திடை-(மேல்வீட்டின்)பலகணியின்புறத்து—பொருந்து-சேர்ந்த—மதியை-சந்திரனை—இன்-இனிய—உயிர்-உயிர்போலச்சிறந்த—பாங்கியர்-தோழியரானவர்—மறைந்தனர்-மறைந்தவராகி—நோக்கும்-பார்க்கின்ற,—கதிர்-கிரணத்தை—கொள்-கொண்ட—வாள்-ஒளியையுடைய,—முகமென்று-'முகமென்றுநினைத்து—தம்-தம்முடைய—காதலர்-நாயகரை—புல்லும்-தழுவிக்கொண்டிருக்கின்ற—பதுமம்-தாமரைமலர்போலும்,—மெல்-மெல்லிய,—கரம்-'கைகளை—நீக்கி-(அவரிலிருந்து)நீக்கி—நீள்-நீண்ட—படை-வாள்போலும்—விழி-(கண்களை—புதைப்பார்-மூடிக்கொள்வார். எ-று.

மறைந்தனரென்னும் வினையெச்சம் முற்றாய்த்திரிந்தது. இதற்கு விதி "* வினையெஞ்சுகிளவியும் வேறுபல்குறிய" என்பதனாலமைக. இன்னுயிர்ப்பாங்கியரென்றதனால் அந்தப்புரச்செய்கையைப்பார்த்தற்குமுரிமைதோன்றுகின்றது. புதுமணத்தாராதலாலின்னுயிர்ப்பாங்கியர்க்குங்கண்மூடற்கேதுவானநாணஞ்சொல்லப்பட்டது. [மதியைப்பாங்கியர்முகமென்று மயங்குதலால்மயக்கவணியாம். இதனால் அம்மகளிர் முகஞ் சந்திரனிற்சிறந்ததென்பதும் அம்மாடஞ்சந்திரமண்டலத்தினுயர்ந்ததென்பதும் தொனிக்கின்றன.] (௭)

(௯௭) வள்ளை வாய்மலர் முகத்தியர் வதியுமே னிலையிற், கள்ளறு மலர் நாற்றிய சுருங்கையிற் கதிர்க, ளுள்ளுறப் புகுந் துவாமதி யுடலுறுஞ் சுதலாற், பிள்ளை வெண்மதி யாதனன் றெனப்பெரி துவக்கும்.—(இ-ள்) உவா-பர்வகாலத்திலேதோன்றுகின்ற—வெள்-வெள்ளிய—மதி-சந்திரனானவன்—வள்ளைவாய்மலர்-தாமரைமலர்போலும்—முகத்தியர்-முகத்தையுடையமாதரானவர்—வதியும்-வாசஞ்செய்கின்ற—மேனிலையில்-மேல்வீட்டில்—கள்-தேனானது—அறு-நீங்காத—மலர்-மலர்களை—நாற்றிய-தொங்கக்கட்டிய—சுருங்கையில்-நுழைவாயிலிலே—கதிர்கள்-கிரணங்களானவை—உள்-உள்ளே—உற-பாய

* தொல்காப்பியம்-எச்சவியல் ௬௧.

—பகுத்து-நுழைந்து—மதி-(யாவராலும்)மதிக்கப்படுகிற—உடல்-(தன்பெரிய) வுடம்பு— உரிஞ்சுதலால்-தேய்தலினாலே—பிள்ளையாதல்-குழந்தையாதலே—நன்றென-(எனக்கு நல்லதென்று நினைத்து—பெரிது-மிகவும்—உவக்கும்-{(அப்பருவத்தை): விரும்புவான். எ-று.

வள்ளுவாய் மலர்-கிண்ணம்போலும் வாயையுடைய மலரென்க. சுருங்கை-இட்டிவாயில். "*சுருங்கை யென்பது கரந்தகற்படையு நுழைவாயிலு மெனநுவலுமிருபெயர்.,, மதித்தலென்னும்பொருளைத்தருகிறவுவத்தலென்பதுவிருப்பத்தையுணர்த்தலால்ஆகுபெயர். [கலைகுறைதலாகியகுற்றத்தினாலே தாராளமாகச்சுருங்கையினுள்ளே நுழையுங்குணமிருத்தல்கண்டு அக்குற்றத்தைவேண்டுதலாலேவேண்டலணியாம்.] (அ)

(கஅ) உருவின் மைந்தரில் வேனில் வேட் குடைகுந ரில்லை, பொருளி லார்களிற் றனதனைப் பொருவிலா ரில்லை, தெருளின் மாக்களிற் சேடனிற் றாழ்குந ரில்லை, யருளி லார்களி லைந்தரு நிகர்க்கலா ரில்லை.

—(இ-ள்) உருவு-அழகு—இல்-(தம்மிடத்)தில்லாத—மைந்தரில்-காளையருள்—வேனில்-வசந்தகாலத்தையுடைய—வேட்கு-மன்மதனுக்கு உடைகுநர்-தோற்பவர்—இல்லை-:இலர்.—பொருள்-செல்வப்பொருள்—இலார்களில்-(தம்மிடத்)தில்லாதவருள்—தனதனை-குபேரனை—பொருவிலார்-ஒவ்வாதவர்— இல்லை-:இலர்.—தெருள்-கல்வியறிவு——இல்-(தம்மிடத்)தில்லாத— மாக்களில்-மனிதருள்— சேடனில்-ஆதிசேஷனில்— தாழ்குநர்-|குறைபவர் —இல்லை-:இலர்.— அருள்-கருணையானது—இலார்களில்-(தம்மிடத்) தில்லாதவருள்— ஐந்தரு-பஞ்சதருக்களுக்கு—நிகர்க்கலார்-|ஒப்பாகாதவர்—இல்லை-:இலர். எ-று.

அந்நகரத்திலே மன்மதன்போலழகுள்ளவர்களை அழகில்லாதவர்களென்றும், குபேரன்போலச்செல்வமுள்ளவர்களைச்செல்வ மில்லாதவர்களென்றும், ஆதிசேஷன்போலக்கல்வியுள்ளவர்களைக்கல்வியில்லாதவர்களென்றும்,பஞ்சதருக்கள்போலஈகையுள்ளவர்களை ஈகையில்லாதவர்களென்றும், கொள்ளுதலால் அம்மன்மதன் முதலானபொருள்களின்மிகுந்த அழகுமுதலானவையுள்ள வர்களே சிறந்தவராகக் கொள்ளப்படுவ ரென்பதாயிற்று. (கூ)

(ககூ) பளிக்கு மேனிலத் தன்பர்பாற் பயில்வுறு கலவி, திளைத்து மார்பிடைத் துயில்பவர் முகத்தில்வெண் டிங்கள், கிளைத்த தண்கதிர் பரப்புதல் கிளர்ந்தசா ளரத்தி, னொளித்து வாண்முகச் செவ்வியைக் கவர்வதொத் துளதால்.

—(இ-ள்) வெள்-வெள்ளிய— திங்கள்-சந்திரனானது—பளிக்கு-பளிங்கினாலாகிய—மேனிலத்து-மேல்வீட்டினுள்—அன்பர்பால்-நாயகரிடத்தில்—பயில்வுறு-(நாள்தோறும்) [illegible] —கலவி-புணர்ச்சியை—திளைத்து-அனுபவித்து— மார்பி[illegible]

* திவாகரனாதகிரியா-அகராதி சூத்திரம்.

மார்பினிடத்தே — துயில்பவர் - தூங்குகிறமகளிரது — முகத்தில் - முகத்தினிடத்தே — கிளைத்த - தழைத்த, — தண் - தண்ணிய, — கதிர் - 'கிரணங்களை — பரப்புதல் - விரித்தலினாலே — கிளர்ந்த - விளங்குகின்ற — சாளரத்தின் - பலகணியின்புறத்து — ஒளித்து - மறைந்துநின்று — வாள் - ஒளிபொருந்திய — முகம் - (அவர்) முகத்தினுள்ள — செவ்வியை - அழகை — கவர்வது - {திருடுவதை — ஒத்துளது - : ஒத்திருக்கும். எ - று.

பிறரிடத்துள்ள பொருளைத்திருடுதற்குச் சமயந் தூங்கும் வேளையாதலால் துயில்பவரென்றார். [சந்திரனைக்கவர்வதாகக்குறித்தலினாலேபொருட்டற்குறிப்பணி. இதனால்முகத்துக்குச்சந்திரனிலும் அதிககாந்தியைச்சொல்லியதாகியவேற்றுமையணிதொனிக்கின்றது.] (௧௰)

(௫௰) கணங்கொண் மாமணி குயிற்றியொண் கதிர்செய்மேனிலையிற், சுணங்கு பூத்தணி பருமிதத் துணைமுலை மகளிர், மணங்கொடாமரை முகமுமொண் மதியமு மறியா, தணங்க ராமதி மருண்டு பார்த்தையுற வெய்தும். — (இ - ள்) கணம் - கூட்டத்தை — கொள் - கொண்ட, — மா - பெரிய, — மணி - 'மணிகளானவை — குயிற்றி - பதிக்கப்பட்டு — ஒள் - ஒள்ளிய — கதிர் - கிரணங்களை — செய் - செய்கின்ற — மேனிலையில் - மேல்வீட்டில் — சுணங்கு - தேமலால் — பூத்து - படர்ந்து — அணி - அலங்கரிக்கப்பட்ட, — பருமிதம் - பருத்தவளவையுடைய, — துணை - இரண்டாகிய; — முலை - 'முலைகளையுடைய — மகளிர் - மாதரது — மணம் - வாசனையை — கொள் - கொண்ட — தாமரை - தாமரைமலர்போலும் — முகமும் - முகத்தையும், — ஒள் - ஒள்ளிய — மதியமும் - சந்திரனையும் — அறியாது - அறியமாட்டாமல் — அணங்கு - தெய்வத்தன்மைபொருந்திய — அரா - (இராகுவானது — மதிமருண்டு - புத்திமயங்கி — பார்த்து - நோக்கி — ஐயுறவு - (இவற்றுள்முகம்யாதோசந்திரன்யாதோவென்கிற) {சந்தேகத்தை — எய்தும் - : அடையும். எ - று.

அணங்குதெய்வம் "*அணங்குநோயழகுதெய்வம்என்பதாலறிக. [ஒப்புமையினாலேமுகத்திற்குஞ்சந்திரனுக்கும்விசேடந்தோன்றுததாகியபொதுமையணியையவணிக்கு அங்கமாதலாற்கலவையணி.] இதனால் அம்மேல்வீடுகள்சந்திரமண்டலத்தையளாவிநிற்கின்றனவென்பதும் அவர்முகங்கள்சந்திரன்போல்விளங்குகின்றனவென்பதுந்தோன்றுகின்றன. (௧௧)

(௫௧) மேனி வந்தொளிர் மாடத்தின் விழுத்தக நிரைத்த, பானிலாமணித் தகம்பினிற் றண்கதிர் பரப்பக், கானறும்புன னிறைதலுங் கதிரவன் நடந்தேர், மானி னங்குடித் தயர்வுயிர்த் தும்பரின் வாவும். — (இ - ள்) மேல் - ஆகாசத்தில் — நிவந்து - உயர்ந்து — ஒளிர் - விளங்கு

* ஆதிப்பொருணிகண்டு.

கின்ற—மாடத்தின்- மேல்வீட்டில்— விழுத்தக- சிறப்புப்பொருந்தி—நிரைத்த-வரிசையாகவைக்கப்பட்ட,—பால்-வெண்மைபொருந்திய,—நிலாமணி-'சந்திரகாந்தத்தாலாகிய—தசும்பினில்-குடங்களிலே—தண்-தண்ணிய— கதிர்- கிரணங்களை— பரப்ப- (சந்திரன்)விரிக்க—கால்-கக்கப்பட்ட,—நறு-நல்ல,—புனல்-'நீரானது — நிறைதலும்-(அவற்றுள்ளே) நிறைதலும்—கதிரவன்-சூரியனது—தடம் - விசாலமாகிய—தேர்-தேரினுடைய—மான்-குதிரைகளது—இனம்-கூட்டமானது—குடித்து-(அந்நீரைக்)குடித்து—அயர்வுயிர்த்து-இளைப்பாற்றிக்கொண்டு—உம்பரில்-ஆகாசத்திலே—வாவும்-தாவும். எ-று.

நிரைநிரைத் தசும்பாவன- சிதளோய சாரத்திற்குரியதண்ணீர்பெறுவதற்குக் கருதிவைக்கப்பட்டவையாம். அவைசந்திரகாந்தமணிர் காலுதல்- "*சந்திரனொளியிற்றண்ணீர் கால்வதுசந்திரகாந்தமெனப்பெயர்பெறுமே. என்பதுலுறிக.,, அந்நீரைக்குடித்தவளவிலே வெயிலாலும் இழுத்தலாலும் உண்டான வருத்தந்தீர்தலாற்களிப்படைந்து தாவுமென்க. [மேனிலைக்குஞ்சூரியமண்டலத்துக்குஞ்சம்பந்தங்கற்பித்தலாற்றொடர்புயர்வுநவிற்சியணி.] (௪௧)

(௪௨) முருகுயிர்த்தவொள் ளகிற்புகை முகிலொடு முறழக், குருமணிச்சுடர் வெயில்விரி மாடநீள் கொடிகள், பருதி வானவ னடவுந் தேர்ப் பரியினைப் புடைத்தவ், வருண னிற்றொழில் புரிந்தவன் கரஞ்சிறி தாற்றும்.—(இ-ள்)முருகு-பரிமளத்தை—உயிர்த்த-தருகின்ற,—ஒள்-ஒள்ளிய,—அகில்-'அகிற்கட்டைகளது—புகை-புகையானது—முகிலொடும்-மேகத்தோடும்—உறழ்- ஒத்துத்தோன்றுகின்ற,—அ-அந்த—குரு- நிறமுள்ள—மணி-மணிகளது—சுடர்- கிரணமானது—வெயில்-வெயில்போல—விரி- விரிகின்ற,— மாடம்- 'மாளிகையினுடைய—நீள்-நீட்சிபொருந்திய—கொடிகள்-|கொடிகளானவை— பருதிவானவன் - சூரியனாகியதேவனது — நடவு- நடத்தலையுடைய—தேர்-தேரினுடைய— பரியினை -குதிரைகளை— புடைத்து-அடித்து—அவ்வருணனில்-அவ்வருணன்போல— தொழில்-நடத்துகைத்தொழிலை—புரிந்து-செய்து—அவன்-அவ்வருணனது—கரம்-{கைவருத்தத்தை—சிறிது-சற்றே—ஆற்றும்-;தீர்க்கும். எ-று.

உகிற்புகைமேல்வீட்டறைகளுக்குவாசனையூட்டுதற்பொருட்டுமூட்டப்படுவதாம். சூரியனது தேர்ச்செலவிற்கு நெருக்கணட்போதேனு மோய்வில்லாமையாற் சிறிதாற்று மெனப்பட்டது. [அக்குதிரைகளுக்கும் இக்கொடிகளுக்குஞ் சம்பந்தங் கற்பித்ததாகிய தொடர்புயர்வுநவிற்சி அங்கமும், உவமை அங்கியும் ஆதலாற் கலவையணியாம்.] (௪௨)

(௪௩) வரிவளைக்குலக் குவையினுன் மணிகளான் மணி...

* திவாகரம்-பல்பொருட்டொகுதி.

ருங்கர வலவனால் வயின்வயிற் றிரண்ட, விரிக ருப்புர வெண்மணற் குன்றி னொலியாற், பொருவி லாவண மறிதிரைக் கடலினைப் பொருவும்.—(இ-ள்) வரி-இரேகைகளையுடைய—வளைக்குலம்-சங்குச்சாதிகளுடைய—குவையினால்-இராசிகளாலும்—மணிகளால்-இரத்தனங்களினாலும்—மணிகள்-இரத்தனங்களை—தெரிதரும்-எண்ணுகின்ற—கரம்-கைகளாகிய—அலவனால்-நண்டுகளாலும்—வயின்வயின்-இடந்தோறும்—திரண்ட-குவிந்த,—விரி-விரிந்த,—கருப்புரம்-'கர்ப்பூரங்களாகிய—வெள்-வெள்ளிய—மணல்-மணல்களுடைய—குன்றினால்-குவியல்களாலும்—ஒலியால்-ஓசையினாலும்—பொரு-ஒன்றையொன்றொத்திருக்கின்ற—இல்-மாடவரிசைகளையுடைய—ஆவணம்-|கடைத்தெருவானது—மறி-மடங்குகின்ற—திரை-அலைகளையுடைய—கடலினை-{சமுத்திரத்தை—பொருவும்-:ஒக்கும். எ-று.

மணிகளைவிரல்களாலேதள்ளியெண்ணுகிறபோது கைகள் நண்டுகள்செல்லுதல்போலத்தோன்றலாற்கரவலவனென்றார். வளையென்பதற்குக் கடலிலேசங்கென்றுங்கடைத்தெருவிலேவளையலென்றும், மணிகடெரிதருங் கரவலவனென்பதற்குக்கடலிலேமுத்துகள்போன்றவடிவு தெரிகின்ற கைகளையுடைய நண்டென்றும், கடைத்தெருவிலே கரங்களிலே மணிகளைவைத்து அவற்றின்குணாகுணங்களையறிகிற அவ்வறிவில்வல்லவனென்றும் சிலேடையாகப்பொருள் கூறினும் அமையும். [இது உவமையணி] (கங)

(கச) திங்கள் வெண்மணி நிலத்துவா மதிச்செழுங் கதிர்த, டங்கி வீழ்புனற் பெருக்கொடு தலைப்பெய்து விசும்பிற், கங்கை யாழ்கடற் றலைமகன் களிப்புறக் களித்துப், பொங்கு கற்புநூ லுரைத்தவை புகரற விளக்கும்.—(இ-ள்) விசும்பில்-ஆகாசத்திலுள்ள—கங்கை-|கங்கையானவள்—வெள்-வெள்ளிய—திங்கண்மணி-சந்திரகாந்தங்கள்படுத்த—நிலத்து-(மேல்வீட்)டிடத்தே—உவா-பர்வத்திலுண்டாகிற—மதி-சந்திரனுடைய—செழு-செழிய—கதிர்கள்-கிரணங்கள்—தங்கி-தங்க—வீழ்-(அதிலிருந்து)வீழ்கின்ற—புனல்-நீரினது—பெருக்கொடு-வெள்ளத்தோடு—தலைப்பெய்து-கலந்து—ஆழ்-ஆழ்ந்த—கடற்றலைமகன்-கடலாகிய (தன்) கணவனானவன்—களிப்புற-(அப்போது)களிக்க—களித்து-(தானுங்)களித்து—பொங்கு-விளங்குகின்ற—கற்புநூல்-கற்பிலக்கணநூலினால்—உரைத்தவை-சொல்லப்பட்டவைகளை—புகரற-குற்றமற—விளக்கும்-:விளக்குவாள். எ-று.

[illegible]களிக்கும்போதுஉடன்களித்தலும்அவன் துயருறும்போதுஉடன்துயருறுதலுங் [illegible]மாதலால்ஆகாசகங்கையும்பூரணசந்திரோதயகாலத்திலேதன்கணவனாகியசமு

த்திரங் பெருகுதலாலேயப்போது அந்தச்சந்திரகிரணம்பட்டுச் சந்திரகாந்தத்தினின்று வீழ்கின்றநீர்வெள்ளத் தோடுகலந்ததனாலும் பெருகி அக்கற்பிலக்கணத்தைப்பிறருக்குங்காட்டுமென்பதாம், தங்கியென்பது வினையெச்சத்திரிபு. இங்கேகளித்தல்-முன்னையளவின் மிகுதல். [கங்கைதன்செய்கையினாலேகற்பிலக்கணமாகியநற்பொருளைக்காட்டுதலால்நற்பொருட்காட்சியணியாம். இதற்குச் சந்திரகாந்தநீருக்குங் கங்கைக்குஞ் சம்பந்தங் கற்பித்ததாகிய தொடர்புயர்வு நவிற்சி அங்கமாதலாற்கலவையணி. இதனாலே அந்நகரத்து வீடுகளின்மேனிலைகள் ஆகாசகங்கையின்மேலுயர்ந் திருக்கின்றமை தொனிக்கின்றது.] (கரு)

(சரு) தடங்கொ டாமரைத் தளிரிய லுறையுமிந் நகர, மிடங்கொள் பூதல நகரெலாம் வென்றன மினிவா, னடங்க வெல்லுது மென்னவோர் வஞ்சின மறையாப், படங்க ணாற்றிய போன்றன பசியபொற் கொடிகள்.—(இ-ள்) பசிய-பசுமையுள்ள—பொன்-பொன்மயமாகிய—கொடிகள்-|கொடிகளானவை—தடம்-விசாலத்தை—கொள்-கொண்ட—தாமரை-தாமரைப்பூவிலிருக்கின்ற—தளிரியல்-தளிர்போலுமெல்லியவடிவுடையசீதேவியானவள்—உறையும்-வாசஞ்செய்கின்ற—இந்நகரம்-இந்தமாவிந்தநகரமானது—இடம்-இடத்தை—கொள்-கொண்ட—பூதலம்-பூமியிலுள்ள—நகரெலாம்-எல்லா நகரங்களையும்—வென்றனம்-வென்றோம்—இனி-இனிமேல்—வான்-தெய்வலோகத்தை—அடங்க-(எமக்குக்)கீழ்ப்பட—வெல்லுதும்-வெல்லுவோம்—என்ன-என்று—ஓர்வஞ்சினம்-ஒருசபதத்தை—அறையா-சொல்லி—நாற்றிய-(எழுதித்)தொங்கவிடப்பட்டனவாகிய—படங்கள்-{படங்களை—போன்றன-:ஒத்திருக்கும். எ-று.

எல்லாநகரங்களையும் வென்றதன் றுயர்வுதோன்ற வென்றனம் வெல்லுதுமெனப்பன்மையாற்சொல்லியதாகக்கூறினார். தன்பகைவன் அஞ்சுவானாயின்வந்துவணங்கவும் அஞ்சிலனாயிற்போர்க்கருவிகளைக் கூட்டவுஞ் சமயமுண்டாக வேண்டி முன்னே படமெழுதி யறிவித்தல் வெல்லக்கருதிய அரசனுக்குக்கடனாதலாற்படங்களாற்றிய வென்றார். [ஆகிற்கொடிகளை அப்படிப்பட்டபடங்களாகக்குறித்தலாலேபொருட்டற்குறிப்பணியாகும்.] (கசு)

(சசு) அகனி லாமணி வட்டநீ ளரிமதர் மழைக்கண், மகளிர் வாண்முக மதிகண்டு தீம்புனன் மல்கப், பகரி றென்மலை நறுங்குற டிரிஞ்சுநந் தேய்வை, பகரு மின்னுயிர்ப் பால்விளை யூட்டினர் பகர்வார்.—(இ-ள்) நீள்-நீண்ட,—அரி-இரேகைகளையும்—மதர்-[illegible]யும்—மழை-குளிர்ச்சியையுமுடைய,—கண்-கண்களை [illegible]—மகளிர்-|மாதரானவர்—வட்டம்-வட்டமாகிய,—அகல்-[illegible] நிலாமணி-சந்திரகாந்தக்கல்லானது—வாள்-காந்தியை [illegible]

மதி-(அவர்)முகமாகியசந்திரனை—கண்டு-காணலால்—தீ-மதுர மாகிய—புனல்-நீரானது—மல்க-(அதிலே)நிறைய—புகரில்-குற்ற மில்லாத,—தென்மலை-பொதியமலையிலுண்டாகிய,—நறு-நல்ல,—குறடு-'கட்டைகளை—உரிஞ்சு-(அதனிடத்தே)தேய்த்துண்டாக்கப்பட்ட,—பூ-அழகிய,—தேய்வை-'{சந்தனத்தை—பகரும்-புகழப்படுகின்ற,—இன்-இனிய,—உயிர்ப்பால்-'சுவாசத்தினாலே—விரை-வாசனையை—ஊட்டினர்-ஏற்றினவராகி—பகர்வார்-:விற்பார்.எ-று.

கண்டெனபதுவினையெச்சத்திரிபு.அச்சந்தனம்விற்கின்றமகளிரிடத்தேயியற்கைவாசனை சொல்லுதலால் உத்தமசாதியாரென்பது தோன்றுகின்றது.இது"*ஒண்மணம்பாடலங்குவளைதண்ணறு முல்லைமல்லிகைநறுந்தண் சண்பகம்போல்வனவாகும். என்பதனாலறிக.(கஎ)

(சஎ) நீங்கரிய கூலமணி நீண்மறுகு தோறு, மாங்குயிலின் மென்குதலை மாலைபகர் மாதர், தேங்கமழு யிர்ப்பின்விரை சேர்த்தினர்கள் விற்கும், கோங்கமலர் சண்பகமென் கோதையினுங் கொள்வார்.—(இ-ள்) நீங்கரிய-ஒழுங்குதற்கிடமில்லாத,—மணி-நவமணிகளையுடைய,—நீள்-நீட்சிபொருந்திய,—கூலமறுகுதோறும்-'கடைத்தெருவெல்லாம்—மா-மாமரத்திலுள்ள—குயிலின்-குயிலிசைபோலும்—மென்-மெல்லிய—குதலை-மழலைச்சொற்களையுடைய,—மாலை-மாலைகளை—பகர்-விற்கின்ற,—மாதர்-'மங்கையரானவர்—தேம்-பரிமளமானது—கமழ்-மணக்கின்ற—உயிர்ப்பின்-சுவாசத்தால்—விரை-வாசனையை—சேர்த்தினர்கள்-சேர்த்தவராய்—விற்கும்-விற்கப்படுகின்ற—கோங்கமலர்-கோங்கமலர்களாலாகிய—(கோதை)-{மாலையை—மென்-மெல்லிய—சண்பகம்-சண்பகமலர்களாலாகிய—கோதையினும்-மாலையினுஞ்சிறந்ததாக—கொள்வார்-:வாங்குவார்.எ-று.

சண்பகமலரிற்றாழ்ந்த கோங்கமலர் அவர்மூச்சுக்காற்றின் பரிசத்தால் அச்சண்பகமலர்வாசனையினு மிகுந்தவாசனையைப் பெறுதலால் மிகவும் விரும்பப்படுமென்பதாம்.(இது முதலெழு பாட்டுகள்பெரும்பாலும் கடைச்சீர் மாச்சீரும் மற்றைமூன்றுசீர்களும்விளங்காய்ச்சீர்களுமாகிவருகிற அளவடிகளான்குகொண்டகலிவிருத்தங்கள்.) (கஅ)

(சஅ) ஆடவரொ டூடியெழு மஞ்சொன்மட நல்லார், நீடொளிய தூணின்முகங் கோட்டியெதிர் நிற்ப, வாடுமிடை யாரென மருண்டிறைவர் பாவைத், தாடொழுது மெய்த்துனித கைப்பநகை செய்வார்.—(இ-ள்) ஆடவரொடு-தங்கணவரோடு—ஊடி-பிணங்கி—எழும்-பு[illegible]—அஞ்சொல்-அழகியசொல்லுகளையுடைய—மடம்,-பேதை

மைபொருந்திய, — நல்லார்-'மாதரானவர் — நீடு- நீட்சிபொருந்தி
ய, — ஒளிய- காந்தியையுடைய, — தூண்- '(ரத்நத்) தூணுக்கு — எதி
ர்- எதிராக — முகம்- முகத்தை — கோட்டி- வளைத்துக்கொண்டு —
— இல்- அறைவீட்டுள் — நிற்ப- நிற்க — இறைவர்- அக்கணவரானவ
ர் — பாவை- (அத்தூணிலேதோன்றுகிற) பாவையைநோக்கி — வாடு
ம்- வாடுகின்ற — இடையாரொன - இடையையுடையஅம்மாதரொன்று
— மருண்டு- மயங்கி — தாள்-(அப்பாவையின்)பாதங்களை — தொழு
தும் - வணங்கலும் — மெய்- மெய்யாகிய — துனி- அப்பிணக்கான
து — தகைப்ப-தடுக்கவும் — நகைசெய்வார்-|(அவர்):சிரிப்பார். எ-று.

நீடொளிய தூணென்றதனால் இரத்தினத்தூணென்பது பெறப்பட்டது. இங்கேபாவை
பிரதிபிம்பம் "*கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாயாம் வீழுந் திருநுதற்கில்லையிடம்-என்பது
லறிக. மெய்த்துனி-காரணத்தாலுண்டாகிய புலவிநீட்டம். — ஊடிச்சென்ற மகளிரை
த்தேடிச்சென்றவாடவர் அவர்இல்லுள்ளே மறைந்துநிற்ப அவரைக்கண்டிலாதுதூணிலே
தோன்றுகிறஅவரதுசாயையைக்கண்டாரென்க., தூணில்தூணின்கணென்றும். பாவைபிர
திமையென்றுங் கூறுவாருமுளர். [பாவைகளைமகளிரொன்றுமயங்கலால்-மயக்கவணி.] (௧௯)

(௨௰) வண்ணமுலை மாதர்பகர் வறியசெழுஞ் சாந்தங், கண்ணொளி
கள் பாயனரந் தங்கலந்த தென்றும், வெண்ணகைப ரத்தல்கருப்பூர
ம்விர விற்றென், றெண்ணியுந றுங்கலவை யென்றிளைஞர் கொள்வார்.
—(இ-ள்) வண்ணம்-அழகிய — முலை-முலைகளையுடைய — மாதர்-மங்
கையரால் — பகர்-விற்கப்படுகின்ற, — வறிய-கலப்பில்லாத, — செழு-
செழிய, — சாந்தம்- 'சந்தனத்தில் — கண்ணொளிகள்-(அவர்) கண்களி
னொளிகளது — பாயல்- பாய்தலினாலே — நரந்தம்- கஸ்தூரியானது —
கலந்ததென்றும்-கூட்டப்பட்டதென்றும் — வெள்-வெள்ளிய — நகை-
பல்லொளிகளது — பரத்தல்- பாய்தலினாலே — கருப்பூரம்- பச்சைக்
கர்ப்பூரமானது — விரவிற்றென்றும்-கூட்டப்பட்டதென்றும் — எண்
ணி- நினைத்து — நறு- நல்ல — கலவையென்று-கூட்டுசாந்தமென்று —
இளைஞர்-|ஆடவர் — கொள்வார்-{(அதனைவிலைக்கு):வாங்குவார். எ-று.

[ஒப்புமையினாலே கண்ணொளியையும் பல்லொளியையுங் கஸ்தூரியென்றுங் கருப்பூரமெ
ன்றுமயங்குதலினாலே மயக்கவணியாம்.] (௨௰)

(௨௧) பளிக்கறைபு குந்தனர்கள் பாயொளியின் வாயில், வெளிப்
படுத லின்றிமருண் மேவிநிழ லறித், துளக்கறுமி டத்துவிரை தேரா
யந்துவரு தென்ற, நிளைத்துலவு வெள்ளிடையின் [illegible]

* திருவள்ளுவர்-காதற்சிறப்புரைத்தல்-௩.

பார். —(இ-ள்) பளிக்கு-பளிங்காலாகிய—அறை-அறையிலுள்ளே—புகுந்தனர்கள்-|நுழைந்தவர்கள்—பாய்-பரந்த—ஒளியின்-ஒளியினாலே—வாயில்-வாயிலானது—வெளிப்படுதலின்றி-அறியப்படுதலில்லாமையால்—மருள்-மயக்கத்தை—மேவி-அடைந்து—துரக்குமிடத்து-பொதியமலையிலிருந்து—விரை-(சந்தன)வாசனையில்—தோய்ந்து-படிந்து—வரு-வருகின்ற—தென்றல்-தென்றலானது—நிழல்-குளிர்ச்சியோடு—நாறி-தோன்றி—திளைத்து-அசைந்து—உலவு-சஞ்சரிக்கின்ற—வெள்ளிடையின்-வெளியினாலே—வாயில்-{அவ்வந்தவாயிலை—தெளிகிற்பார்-:அறிந்துகொள்வார். எ-று.

மலைசலியாமையால் அசலமெனப் படுதல்போலத்துரக்குமிடமெனப்பட்டது. சூழ்ந்துநின்றபளிக்குச்சுவரானது-வாயில் ஆகாசம்போலத் தன்புறத்துள்ள பொருள்களைக்காட்டிவெள்ளெனத் தோன்றுந்தன்மையால் வாயில்காணாதுமயங்கினரென்பதாம். [ஒப்புமையினாலேபொதுமையடைந்தபளிங்கிற்கும்வாயில் வெளிக்குந்தென்றலுலா வுதலாகியகாரணத்தினாலேசிறப்பு த்தோன்றுதலினாலே சிறப்பணியாகும்.] (௨க)

(௩க) வில்லுமிழு மாமணிகு யிற்றிமிளிர் மாடத், தொல்கியது கிற்கொடிக ளும்பருல கெய்திப், பல்லவமு யிர்த்துவளர் பைந்தருவின் மேவும், வல்லிபடர் கின்றகொழு கொம்பெனவயங்கும். —(இ-ள்) வில்-காந்தியை—உமிழும்-வீசுகிற,—மா-பெருமைபொருந்திய,—மணி-மணிகளானவை—குயிற்றி-பதிக்கப்பட்டு—மிளிர்-விளங்குகின்ற—மாடத்து-மாளிகைகளின்மேல்—ஒல்கிய-அசைகின்ற—துகிற்கொடிகள்-|சீலைக்கொடிகளானவை—உம்பர்-தேவருடைய—உலகு-உலகத்தை—எய்தி-அடைந்து—பை-பசிய—தருவில்-கற்பகதருவின்மேல்—மேவும்-அடைதற்குரிய—பல்லவம்-தளிர்களை—உயிர்த்து-ஈன்று—வளர்-வளர்கின்ற—வல்லி-கொடிகளானவை—படர்கின்ற-படர்தற்குக்காரணமாயிருக்கின்ற—கொழுகொம்பென-கொழுகொம்புகள்போல—:வயங்கும்-விளங்கும். எ-று.

கற்பகதருவின் கீழ்வளர்கின்ற கொடிகளை அதன்மேலேற்றுதற்கு நாட்டப்பட்ட கொழுகொம்பென்க. [அக்கொடிகளை அப்படிப்பட்ட கொழுகொம்புக ளாகக்குறித்தலால்த்தற் குறிப்பணி. இதற்குத்தொடர் புயர்வு நவிற்சியணி அங்கம்ஆதலால்கலவையணி.] (௨௨)

(௩௨) திங்களுநல் லார்முகமுஞ் செவ்விதெரிக் கொண்ணா, வங்கது [illegible] யாடு மின்பிரிக்க லாகா, மங்குலுவும் வெண்கொடியும் வா[illegible] யால், வெங்கதிர்செய் மாடமிசை வேறறிய லாகா.—(இ-

ள்) மணியால்- மாணிக்கங்களால்— வெங்கதிர்- சூரியகிரணத்தை — செய்-செய்கின்ற—மாடமிசை-மாளிகையின்மேலே—திங்களும்-|சந்திரனும்—நல்லார்-மாதரது—முகமும்-|முகமும்— செவ்வி- அழகினாலே— தெரிக்கொணா-:வேறுபடுத்தப்படாவாம்.—அம்-அழகினாலே—கலுழும்-விளங்காநின்ற—மேனி-|(அவர்)சரீரமும்—மின்-|மின்னற்கொடியும்—பிரிக்கலாகா-:பிரிக்கப்படாவாம்.—மங்குல்-மேகங்களானவை—தவழ்- மேலேதவழ்கின்ற—வெண்கொடியும்- |வெள்ளைக்கொடியும்—வானதியும்- |ஆகாசகங்கையும்— வேறு- வேறாக— அறியலாகா-:அறியப்படாவாம்.எ-று.

இச்செய்யுளுக்குயாவ ராலுமென் னும்வினைமுதல்வருவித்துக்கொள்க. [சந்திரனோடுமாதர் முகத்துக்கும் மின்னற்கொடியோடுமாதர்சரீரத்துக்கும் ஆகாசகங்கையோடுவெள்ளைக்கொடிக்கும் ஒப்புமையினாலே விசேடந் தோன்றாமையால் பொதுமையணியாகும்.](௨௩)

(௫௩) சந்தநறு மென்புகை தவழ்ந்தநில மெங்கும், பந்துபயில் கோதையர்ப சும்பொனணி யாவு, மைந்தருவி யன்சினைய ணிந்தனர தன்றே, வந்துநனி யேற்பவர்ம கிழ்ந்திடவ ழங்கும். —(இ-ள்) சந்தம்-சந்தனக்கட்டைகளது— நறு- மணமுள்ள,—மெல்- மெல்லிய,—புகை-புகையானது—தவழ்ந்த-படிந்த— நிலமெங்கும்- மேல்வீடெங்கும்—பந்து-பந்தாட்டத்தில்—பயில்-பழகுகின்ற— கோதையர்-மாதரானவர்—பசும்பொன்-பசியபொன்னாலாகிய— அணி- ஆபரணங்களையும்—யாவும்-மற்றெல்லாவற்றையும்—ஐந்தரு-பஞ்சதருவினுடைய—வியன்-பெரிய—சினை-கிளைகளில்—அணிந்தனர்-வேய்ந்தார்— அதன்றே-அதனாலன்றே—வந்து-(தம்மிடத்து)வந்து—ஏற்பவர்-இரப்பவர்க்கு— மகிழ்ந்திட- மகிழும்படியாக— நனி- மிகுதியாக— வழங்கும்- {(விரும்பப்பட்டவற்றைக்)கொடுக்கும். எ-று.

யாவுமென்றதனாலே ஆடைமாலை முதலிய வெல்லாங்கொள்க-பந்துகளைத் தாவிவீசவும் ஓடிப்பிடிக்கவும் வேண்டுதலால் அப்போது வருத்துமென்று களைந்தணிந்தாரென்க. அதன்றேவழங்குமென்றதனாலேசெல்வப்பெருக்கின்செருக்கினால்மீட்டும்அவற்றையெடுத்திலரென்றதாயிற்று. [கற்பகத்தினது கொடைக்குஏதுவாகாத அவ்வணிமுதலியவற்றைப்பெற்றிருக்கையைஏதுவாகக்குறித்தலாலே ஏதுத்தற்குறிப்பணியாம்.] (௨௪)

(௫௪) வாய்ந்த பின்னை மடந்தைய ராக்கிவிண், போந்தி டாமலன் றேமலர்ப் புங்கவன், சாந்த ணிந்த தமனியக் குன்றெ[illegible] வெம்முலைப் பார மியற்றினன்.—(இ-ள்)மலர்-தாமரைப்பூ[illegible]

ன்ற—புங்கவன்-நான்முகக்கடவுளானவன்—விண்-மேகத்தின்கண்—வாய்த்த-பொருந்திய—மின்னை-மின்னற்கொடிகளை—மடந்தையராக்கி-மங்கையராக்கி—போந்திடாமலன்றே-(அம்மேகத்தினிடத்தே) போகாதிருத்தற்கன்றோ—சாந்து- சந்தனத்தை—அணிந்த - பூசிய,—ஏந்து-சுமக்கப்படுகின்ற,—வெம்-விருப்பஞ்செய்கின்ற,—பாரம்-பாரமாகிய,—முலை-முலைகளை—தமனியக்குன்றென-பொன்மலையைப்போல—இயற்றினான்-(அவருக்கு) உண்டாக்கினான். எ-று.

[புகழவேண்டிய: தல்லாதமின்னலைக்கொண்டபெண்டத்தலைப்புகழ்தலினாலேபுகழவேண்டிய அந்நகரத்துமகளிரதுசரீரகார்த்தோன்அதலாற்காரணப்புனைவிலிபுகழ்ச்சி-இது அங்கம்-முலைகளின் பாரத்தையுண்டாக்கினமைக்குப் பயனாகாத மேகத்தின்கட்போகாமையைப் பயனாகக்குறித்தலாலே பயன் தற்குறிப்பணியாகும்-இது அங்கி. ஆதலாற்கலவையணி.] (இது முதற்பதினொருபாட்டுகள் பெரும்பாலும் முதற்சீர்மாச்சீரும் மற்றைமூன்றும் விளச்சீர்களுமாகிவரும்அறுவடிகள்நான்குகொண்ட கலிவிருத்தங்கள்.) (௫௪)

(௫௫) வெங்கதிர்ச்சுடர் மேவிய தேர்ப்பரித் தங்கு வன்குளம்பிற்றகர்ந் திட்டன, தெங்கி னொண்பழத் தெள்ளமு தத்தினாற், பங்க மெய்து மறுகின் பரப்பெலாம்.—(இ-ள்) வெம்-வெவ்விய—கதிர்-கிரணங்களையுடைய—சுடர்-சூரியனானவன்—மேவிய-தங்கிய—தேர்-தேரினுடைய—பரி-குதிரைகளுடைய—வல்-வலிமை—தங்கு- தங்கிய—குளம்பின்-குளம்புகளாலே—தகர்ந்திட்டன-உடைந்தனவாகிய,—தெங்கின்-தென்னமரங்களுடைய—ஒள்-ஒள்ளிய,—பழம்-கனிகளினது—தெள்-தெளிவுபொருந்திய—அமுதத்தினால்- நீரினாலே மறுகின்- வீதிகளினுடைய—பரப்பெலாம்- விரிவுகளெல்லாம்—பங்கம் - சேறுதலை—எய்தும்- அடையும். எ-று.

[தென்னமரத்திற்குஞ் சூரியமண்டலத்திற்குஞ் சம்பந்தத்தைக்கற்பித்தலினாலேதொடர்புயர்வுநவிற்சியணியாகும்.] (௫௫)

(௫௬) நிலவு வெண்கதிர் நீண்மணி மாடமேற், குலவு பாதி மதியைமென் கொம்பனார், சிலைகொள் வாணுதல் சேர்த்திய வாட்டவு, நிலத் மேத்து முவாமதி யென்பரால்.—(இ-ள்) நிலவு- நிலவைச்செய்கின்ற—வெண்கதிர்-சந்திரனுடைய—மணி-மணிகளாலாகிய,—நீள்-நீண்ட,—மாடமேல்-வீட்டின்மேலே—குலவு-விளங்குகின்ற—பாதிமதியை-பாதிச்சந்திரனை—மெல்-மெல்லிய—கொம்பனார்-பூங்கொம்பு போல்வார்—சிலை- வில்வடிவத்தை—கொள்-கொண்ட,—வாள்-ஒளிபொருந்திய,—நுதல்-(தமது) நெற்றியோடு—சேர்த்திய- கூட்ட—கண்டவர்-(அதுகண்ட) நாயகரானவர்—உலகம்-உயர்ந்தோரால் ஏத்தும் - துதிக்கப்படுகின்ற — உவாமதி - பூரணசந்திரன்—என்

பர்-:என்றுசொல்லுவார்.எ-று.

பாதிமதி-எட்டாந்திதியிற்சந்திரன். சேர்த்தவென்னும்வினையெச்சஞ்சேர்த்தியவெனத்தி ரிந்தது. ஆடவனையஞ்சித்துப்பரிகாசஞ்செய்தற்கு அங்ஙனஞ்செய்தாரென்க. [ஒப்புமைபி னாலேஅந்நெற்றிக்கும்பாதிமதிக்கும்விசேஷந்தோன்றாமையால்-பொதுமையணி.] (௨௭)

(௫௭) புலவி நீக்கிப் புணர்முலை மாதர்தந், நிலவு பூந்துகி லாடவர் நீக்கலு, நலம்வி ளைத்தனர் நாணிவெண் டிங்களின், கலைய மெல்லக் கலையெனச் சேர்த்துவார்.—(இ-ள்)ஆடவர்-கணவரானவர்—புல வி-பிணக்கை—நீக்கி-தீர்த்து—புணர்-நெருங்கிய—முலை-முலைகளையு டைய—மாதர்-மகளிரது—நிலவு-சந்திரிகைபோல்விளங்குகின்ற,— பூ-அழகிய,—துகில்-ஆடையை—நீக்கலும்-அவிழ்த்தவளவில்—நா ணி-வெட்கப்பட்டு—நலம்-உதவியை—விளைத்தனர்-(அவர்க்கு)உ ண்டாக்கினவராக—வெள்-வெள்ளிய—திங்களின்-சந்திரனது—க லையை-(நிலவை—மெல்-மெல்லிய—அக்கலையென-அவ்வாடையெ ன்றுநினைத்து—சேர்த்துவார்-|(அவரரையிலே):சேர்ப்பார். எ-று.

புலவி நீங்கிய பின்னும்நாணமேலிடலால்அவிழ்க்கப்பட்டகலையையீட்டுஞ்சேர்த்துவாரா யினார். அதுஆடவர்செயற்குத்தடையாகாமையால் நலம்விளைத்தனரென்றார். சந்திரிகையை க்ககப்படாததா யினும்மெல்லியதுணித்தாற்கைக்கப்பட்டபோதும்பரிசந்தோன்றுதவா டையென்றுமயங்கச்செய்தது. கலை-ஆகுபெயர்.[மென்மைவெண்மைமுதலியபொதுப்பண் பினொப்புமையினாலே ஆடையைநிலவென்றுமயங்கலால் மயக்கவணி.] (௨௮)

(௫௮) பொருந்து றுதனம் பூஞ்சிலம் பார்ப்பறக், கரந்து தம்மு யிர்க் காதலர் பாற்செல் வார், திருந்து வாண்முகந் திங்களென் றந் நிலா; வருந்த வந்த புள் ளார்த்தலர் தூற்றுமால்.—(இ-ள்)அனம்-அ ன்னங்களானவை—பொருந்துறு-(தம்மருகி)லடையாதிருக்க—பூ -அழகிய—சிலம்பு-சிலம்புகளது—ஆர்ப்பு-ஓசையானது—அற-நீங் கும்படியாக—கரந்து-மறைந்து—தம்முயிர்-தம்முயிர்போலும்— காதலர்பால்-அன்பரிடத்து—செல்வார்-(மெள்ளச)செல்லுகின்றமங் கையரது—திருந்து-திருத்தமாகிய,—வாள்-ஒளிபொருந்திய,—முக ம்-முகத்தை—திங்களென்று-சந்திரனென்றுநினைத்து—அந்நிலா-அ தனதுநிலவை—அருந்த-உண்ண—வந்த-வந்த—புள்-சகோரங்களா னவை—ஆர்த்து-ஒலித்து—அலர்தூற்றும்-:வெளிப்படுத்தும். எ-று.

சிலம்புகள் அன்னம்போலொலித்தலாலே அதுகேட்டு அவ்வன்னங்கள் [illegible] வரின்மறைந்து செல்லுதல் வெளிப்படுமென்று அச்சிலம்பொலி யாமல்மெ[illegible] செ ல்லுவாரென்க. சிலம்பு அன்னம்போலொலிக்கு மென்பதை பின்னே அன[illegible] பரிபுரமணித்தென்பதனாலு மறிக. பெருநாணமுடைமையாற் கணவரிட[illegible] செ ல்லுவாராயினார். சகோரம் - நிலவையருந்துதல் "* வெண்டிங்கணிலவு வாயி[illegible]

* பிரபுலிங்கலீலை-மாயைகோலாகலகதி-௭௯.

ஞ்சகோரமென்னுமென் புளன்றியுண்டிடங்குவாழுநருமுளரோ சொல்லோ - என்பதனாலறிக.] [முக த்தைச்சந்திரனென்று மயங்குதலால் மயக்கவணி - இது அங்கம். மறைந்து செல்லலாகிய விரும்பப்பட்ட பொருளைக்குறித்து முயற்சிசெய்ய அது வெளிப்படுதலாகிய அநன்பனை ப்பொருள் கிடைத்தலால் அன்பவணி - இது அங்கி. ஆதலாற்கலவையணியாம்.] (௨௯)

(௫௯) மலய மாதவ னுண்ட மணிக் குலைக், குலவு வார்கட னேர் சொலிற் குற்றமே, யலகில் பல்வளஞ் சேர்த்திய வாவண, முலக முண்டருண் மால்வயி றொக்குமே. — (இ-ள்) மலயம் - பொதியமலையிலிருக்கின்ற — மாதவன் - அகஸ்திய முனிவனால் — உண்ட - குடிக்கப்பட்ட, — மணி - மணிகளாது — குலை - கூட்டத்தையுடைய, — குலவு - விளங்கிய, — வார் - நெடிய, — கடல் - கடலை — அலகில் - கணக்கில்லாத — பல்வளம் - பலவகையாகியவளங்களையும் — சேர்த்திய - (தன்னு) ளடக்கிய — ஆவணம் - கடைக்கு — நேர் - ஒப்பென்று — சொலின் - சொன்னால் — குற்றமே - | (அச்சொல்லுதல்) : குற்றமேயாம். — உலகம் - உலகத்தை — உண்டருள் - விழுங்கியருளிய — மால் - திருமாலினது — வயிறு - {வயிற்றை — ஒக்கும் - | (அது) : ஒத்திருக்கும். (ஆதலால்). எ - று.

முத்துப்பவள முதலிய கடல் வளமேயன்றி நான்கு நிலவளங்களையுந் தன்னிடத் தேகொண்டிருத்தலையாற் கடனேர் சொலிற்குற்றமென்றார். [பிரளயத்திலே திருமால்வயிற்றுட்சென்ற மார்க்கண்டேயரால் உலகத்துப்பொருள்களெல்லாங் காணப்பட்டனவென்பது புராணகலதயாதலால் அப்படியே அக்கடையிலுங் காணப்படுதல்பற்றிமால்வயிறொக்குமென்றார். உலகமுண்டருள்மால் வயிறொக்குமென்னும்வாக்கியத்தினாற்கடலை ஒப்புச்சொல்லுதல்கூடாமைசாதித்தலாலே செய்யுட்குறியணியாம்.] (௩௦)

(௬௦) நீடு மாவண நித்திலப் பந்தருட், கேடில் கம்பலை யாலிசை கேட்கிலார், பாடல் வண்டொடு நானம் பகர்ந்திடக், கோடல் செய்வர் நிறைகுறை யின்றெனா. — (இ-ள்) நீடும் - நீண்டிருக்கின்ற — நித்திலப்பந்தருள் - முத்துப்பந்தல்களிலுள்ள — ஆவணம் - கடைகளிலே — பாடல் - பாடுதலையுடைய — வண்டொடு - வண்டுகளோடு — நானம் - {கஸ்தூரியை — பகர்ந்திட - (நிறுத்து) விற்க — கேடில் - (எப்போதும்) நீங்காத — கம்பலையால் - (களகள) வொலியினாலே — இசை - (அப்பாட) லொலியை — கேட்கிலார் - கேட்கின்றிலருமாகி — நிறை - நிறுக்கப்பட்டபொருளிலே — குறைவு - யாதொருகுற்றமும் — இன்றெனா - இல்லையென்றறிந்து — கோடல்செய்வர் - (விலைக்குக்) கொள்ளுவார். எ - று.

[illegible] கேட்[illegible]ரென்றதனால்கருநிறத்தாலும்வாசனைவிருப்பாங்கொண்டுமொய்த்தபடி அ [illegible]த்தலாலும்வண்டின்வடிவத்தைப்பார்த்தறிந்திலரென்பதுபெறப்பட்டது. வண்டொலி[illegible]யாதலிற்கடைத்தெருவின்பேரொலியுண்மறைந்ததென்க. இக்காரணத் தா[illegible]றைபுளதாகவுமின்றெனக்கருதிவிலைக்குக்கொள்வாராயினர். [ஒப்புமையிலுலெகஸ்

தாரிக்கும்வண்டுக்குமவிசேஷந்தோன்றாமையினாலேபொதுமையணியாகும்.] (௩௧)

(௩௧) குளிர்ப ளிக்குநீண் மாடங் கொடிகளாற், வெளிமு கட்டுய ர் வெண்மதி தோய்வன, வொளிகொள் வெங்கதிர் வெம்மை யொழி த்திட, நளிகொ டண்சுவை நக்குவ போலுமே.—(இ-ள்) குளிர் - குளி ர்ச்சிபொருந்திய—பளிக்கு-பளிங்காலாகிய,—நீள் - நீண்ட,—மாட ம்-'மாளிகைகளானவை—வெளி-ஆகாசவெளியினது—முகட்டு - முகட் டின்கண்—உயர் - உயர்ந்த,—வெண்மதி - சந்திரனை—தோய்வன - தட வுவனவாகிய,—கொடிகளால்-'கொடிகளினாலே—ஒளி-சூரியனிலிரு ந்து—கொள்-(தம்மேற்)கொள்ளப்பட்ட—வெங்கதிர் - உஷ்ணகிரண த்தாலாகிய—வெம்மை- வெப்பத்தை—ஒழித்திட - நீக்கும்படியாக —நளி-பெருமையை—கொள்-கொண்ட,—தண் - குளிர்ச்சிபொருந் திய,—சுவை-(அச்சந்திரனிடத்துள்ள)'அமுதத்தை—நக்குவ-(நாக்க ளினாலே){நக்குவனவற்றை—போலும்-:ஒத்திருக்கும்.எ-று.

ஆகாசமத்தியத்தில்வந்த பின்னன்றித்தோய்தல்கூடாமையால்வெளிமுகட்டுயரென்றார். சந்திரனிடத்தே கலைவளருந்தோறும் அமிர்தம் பெருகுமென்பது புராணசித்தம். பகல் முழுதும் வெயிலால்வருந்தியோன் இரவிலே சீதளோபசாரஞ் செய்துகொள்வானாதலின் மாடங்கள் வெம்மையொழித்திடச் சுவைநக்குவபோலுமென்றார். கொடிகளாலென்றதனா லும் நக்குவவென்றதனாலும்நாக்கென்பதுவருவிக்கப்பட்டது. [கொடிகளாலேசந்திரனை த்தோயுமாளிகைகளை அப்படிநக்குவனவாகக்குறித்தலாற்பொருட்டற்குறிப்பணி.] (௩௨)

(௩௨) பத்தி மாட மணிக்கொடி பானுவின், மெய்த்த ழும்புறத் தைவரல் வெங்கதிர், கைத்த லங்களிற் காளிந்தி யைமடி, வைத்தி ருந் துதா லாட்டுதன் மானுமே.—(இ-ள்) பத்தி-ஒழுங்காயுள்ள—மாட ம்- மாளிகையினது—மணிக்கொடி-|நீலக்கொடியானது—பானுவி ன்-சூரியனது—மெய்- உடம்பிலே—தழும்புற - தழும்புபொருந்த —தைவரல்-தடவுதலால்—வெங்கதிர்- அச்சூரியனானவன்—காளிந்தி யை-காளிந்தியென்பவளை—கைத்தலங்களின்-கைகளினாற்பற்றி—மடி -மடியின்மேல்—வைத்திருந்து-வைத்துக்கொண்டிருந்து—தாலாட் டு-{தாலாட்டுகிற—தன் - தன்னை—மானும்-:ஒக்கும்.எ-று.

மணிக்கருமையென்பது "*மணிநவமணியே கண்ணடைவனப் பொடுகருமை செம்மை. என் பதனாலறிக., காளிந்திசூரியன் புதல்வி. மடிவைத்திருந்தென்றதனால்-குழந்தைப்பருவமுற் றிருந்தகாளிந்தியென்பதாயிற்று. காளிந்திகருநிறத்தவளாதலாலே நீலக்கொடி [illegible] போலத்தோன்றிற்று. தாலாட்டுதல் தொட்டிலிலேனும்மடியிலேனுங்கிடத்தி மெல்லெ ன்னசைத்தும் பாடியுந்துயில்கட்படுத்தலாம். [நீலக்கொடிதடவுதலாலேசூரியனே காளிந்தி யைத்தாலாட்டுகிறனைக்குறித்தலாலே-பொருட்டற்குறிப்பணி.] (௩௩)

(௩௩) யாணர் மேய விரவிலை நண்பகற், காணுந் தோறுங்க

---

* ஆதிட்பொருணிகண்டு.

ன்றுகனலுமிழ், கோணை வெம்மணிக் கொம்மை யெயிற்புறம், வாணனாரழல் சூழெயிலின் மானுமே. —(இ-ள்) இரவியை - சூரியனை — நண்பகல் - நடுப்பகலிலே — காணுந்தோறும் - பார்க்குந்தோறும் — கனன்று - எரிந்து — கனல் - நெருப்பை — உமிழ் - சொரிகின்ற — புறம் - புறத்தையுடைய —, கோணை - அழியாத — வெம்மணி - சூரியகாந்தத்தாலாகிய, — யாணர் - தச்சரால் — மேய - விரும்பிச்செய்யப்பட்ட, — கொம்மை - வலயமாகிய, — எயில் - |மதிலானது — வாணன் - வாணாசுரனது — சூழ் - (சோணிதபுரத்தைச்) சூழ்ந்த, — ஆரழல் - மிகுந்தநெருப்புமயமாகிய — எயில் - [மதிலை — மானும் - ஒத்திருக்கும். எ-று.

யாணர் தச்சரென்பது "* யாணரேபுதுமைதச்சரொய்தியவனப்புநன்மையென்பதனாலறிக., அழகெனினுமாம். சூரியகாந்தம்நெருப்பையுமிழ்வது" † சூரியனொளியிற்றீக்கால்கலாகைசூரியகாந்தமெனப்பெயர் பெறுமே. என்பதனாலறிக., மாவிந்தத்தின்மதில்முன்சொல்லப்படுதலால்இது அரசரான் பணைமதிலெனக. வாணாசுரன்சிவபூசையாலே நெருப்புக் கோட்டைபெற்றிருந்தானென்பதுபுராணகதை. [இது உவமையணி.] (௩௪)

(௩௫) உள்ளமொன்றுதங் காதல ரோதிய, கள்ள நேயக் கலவியின் வாய்மையை, வள்ள வாயமு துண்டுவ ளர்மடக், கிள்ளை மெல்லக் கிளத்தலு நாணுவார். —(இ-ள்) உள்ளமொன்று - ஒருமனப்பட்ட — தம் - தம்முடைய — காதலர் - நாயகரால் — ஓதிய - சொல்லப்பட்ட, — கள்ளம் - (தம்மிருவருக்குள்ளே) மறைக்கத்தக்க, — நேயம் - அன்பு பொருந்திய — கலவியின் - புணர்ச்சியினுடைய — வாய்மையை - |சொல்லுகளை — வள்ளவாய் - கிண்ணத்தினிடத்தே தங்கிய — அமுது - பாலை — உண்டு - குடித்து — வளர் - வளர்கின்ற — மடம் - இளமைபொருந்திய — கிள்ளை - கிளிகள் — மெல்ல - மெள்ள — கிளத்தலும் - (பிரதியச்) சொல்லுதலும் — நாணுவார் - |(மங்கையர்) வெட்கப்படுவார். எ-று.

கள்ளநேயமாவது பிறர்க்கு வெளிப்படாமல் மறைக்கப்பட்ட வன்பு. கலவியின் வாய்மை காமவிகாரமேலிட்டுத் தம்மைமறந்து சொல்லப்பட்டவையாம். இதனாலேஅங்கேயுள்ள கிளிகள்தமக்கு ஒருவர்ஒன்றைப்பலதரஞ்சொல்லிவருந்திக்கற்பிக்கவேண்டாதுதாமே விரைவிற்கற்கின்றனவென்பதுதோன்றுகின்றது. (௩௫)

(௩௬) வாணிலாமணி மாடத் தொளித் தெமைக், காணு கென்பவர் மெய்ந்நிழல் கண்ணுறீஇப், பூணு லாமுலை யார்புல்வி யின்மையி, ஞாணி நின்று நகைமுகங் கோட்டுவார். —(இ-ள்) பூண் - ஆபரணங்கள் — [...]ம் - [...]ருகின்ற — முலையார் - |கொங்கையுடையமகளிரானவர் — [...]ள் - காந்திபொருந்திய — நிலாமணி - சந்திரகாந்தத்தாலாகிய — மாடத்து - வீட்டினுள்ளே — ஒளித்து - மறைந்து — எமை - எங்களை — காணுகென்பவர் - காண்பீராகவென்றகணவரது — மெய் - உடம்பின

* ஆதிப்பொருணிகண்டு. † திவாகரம்-பலபொருட்டொகுதி.

து — நிழல் - சாயையை — கண்ணுறீஇ - கண்டு — புல்லி - (அச்சாயையைத்) தழுவி — இன்மையின் - கைக்ககப்படாமையினாலே — நாணி - வெட்கப்பட்டு — நின்று - நின்று — நகை - நகையோடுகூடிய — முகம் - முகத்தை — கோட்டுவார் - :{வளைப்பார். எ - று.

காணுகவென்பது கடைக்குறைவிகாரம். மகளிர் நாணிமுகங்கோட்டுவாரென்றதனால் ஒளித்தவராடவரென்பது பெறப்பட்டது. [நிழலைக்கண்டவரென்றுமயங்கலால்மயக்கவணி.] (ருகூ)

(ஙூஙூ) சாந்த மூழ்கி வளர்ந்த தடமுலைக், காந்து பன்மணி மேகலைக் காழல்குல், லேந்தி விண்ணி லியங்க லரிதெனப் போந்த மங்கையரிந்நகர்ப் பொன்னனார். — (இ - ள்) இந்நகர் - இந்தநகரத்துள்ள — பொன்னனார் - சீதேவிபோல்வார் — சாந்தம் - சந்தனத்துள் — மூழ்கி - முழுகி — வளர்ந்த - பருத்த — தடம் - மலைபோலும் — முலை - முலைகளையும் — காந்து - விளங்காநின்ற — பன்மணி - பலமணிகளாலாகிய — மேகலை - மேகலையினுடைய — காழ் - சரங்களையுடைய — அல்குல் - சகனத்தையும் — ஏந்தி - சுமந்துகொண்டு — விண்ணில் - வானத்திலே — இயங்கல் - உலாவுதல் — அரிதென - (எம்மாலே) முடிவதன்றென்றுநினைத்து — போந்த - இறங்கிவந்த — மங்கையர் - தெய்வமகளிரோ. எ - று.

காழ்சரமென்பது "*காழென்பமணியின்கோவையென்பதனாலறிக.,, மேகலை யென்கோவையுள்ளது. "*எண்கோவைமேகலை காஞ்சியிருகோவை, பண்கொள்கலாபமிருபத்தொன்று - கண்கொள், பருமம்பதினறு முப்பத்திரண்டு, விரிசிகையென்றுணரற்பாற்று. என்பதனாலறிக.,, [இப்பட்டணத்துமங்கையரைஅப்பாரத்தைச்சுமந்துஆகாசத்திலே சஞ்சரிக்கமாட்டாமல்வந்ததெய்வமகளிராகக்குறித்தலாலேபொருட்டற்குறிப்பணி.] (ருஎ)

நளமகாராஜன் அரசாட்சிசெய்திருந்தகாலங் கிரதயுகமாயிருக்க இதுவரையிலே நாடுநகரங்களின் சிறப்புகள்பலவற்றைச் செய்யுமென்வாய் பாட்டுநிகழ்காலவெதிர்காலங்களுக்குரிய முற்றுவினைகளாலும் எதிர்காலத்திற்கேயுரிய முற்றுவினைகளாலுங் கூறல்வேண்டுவதென்னையெனின் அவ்வினைநிகழ்ச்சி அந்தயுகத்திலேநெடுங்காலம்நிகழ்ந்தனவென்னும்பொருள்படுதற்கு அங்ஙனங் கூறினாரென்க. இவர் பண்டிப்பொழிலகத்து விளையாடுவர் - இவர்பண்டிப்பொழிலகத்துவிளையாடும் - என்பனபோல. இவற்றிற்கு "+இறப்பேயெதிர்வேயாயிருகாலமுஞ் சிறப்பத்தோன்று மயங்குமொழிக்கிளவி - ஏனைக்காலமுமயங்குதல்வரையார் - என்பனவிதி.,, பின்னிப்படிவருவனவுமன்ன.

(கூஎ) வளமலியிந்நகர் மன்னர் மன்னவன், றளையவிழ் நறுமலர்த் தண்ணந் தாரினன், களைகணுயுலகொரு மூன்றுங் காத்தரு, ணளனெனப் பெயரிய நாமவேலினன். — [இதுமுதலைந்துபாட்டுகள் ஒருதொடர். இவ்வைந்துபாட்டுகளாலும் அந்நகரத்திருந்து உலகத்தையாண்டநளமஹாராஜனுடையவியக்கத்தக்கபலவகைக்குணங்களுஞ் சொல்லப்படுகின்றன. (இ - ள்) உலகொருமூன்றும் - (தன்னையுச்சரி

---

* ஆதிப்பொருணிகண்டு. + தொல்காப்பியம் - வினையியல் - சூ௦ - சூக.

க்கின்ற) மூன்றுலகத்தாரையும் — களைகணாய் - ஆதாரமாய் — காத்து - (ஆபத்தினின்றுங்) காத்து — அருள் - (விரும்பப்பட்டவற்றைத்) தருகின்ற, — நாமனெனப் பெயரிய - நரனெனப் பெயர்பெற்ற, — வளம் - செல்வத்திருவாலே — மலி - நிறைந்த — இந்நகர் - இம்மாவிந்தநகரத்திலுள்ள, — மன்னர்மன்னவன் - அரசர்க்கரசனானவன் — தளையவிழ் - கட்டவிழ்ந்த, — நறு - நல்ல, — மலர் - மலர்களாலாகிய, — தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, — தாரினான் - மாலையையுடையவன் — நாமம் - அச்சஞ்செய்கின்ற — வேலினான் - வேற்படையையுடையவன். எ - று.

பெரியமன்னவன் - இந்நகர்மன்னவன் - மன்னர்மன்னவன் - எனக்கூட்டுக. — மூன்றுலகம் பூமியும்வானமும்பாதாளமுமாம். எவ்வுலகத்துள் யாவராயினும் நரனென்கிற பெயரையுடையவனை நினைக்கினும் அவர்க்கு நினைத்ததுமுற்றுமென்பது புராணத்தமாதலாலே அவ் விசேஷணம் அப்பெயர்க்குக்கூறப்பட்டது. இது மகாபாரதத்திலுங்காண்க. இதனால் அவனது மகாமகிமத்துவமாகிய தெய்வத்தன்மைவிளங்குகின்றது. — அவன்மாலையைக்கண்டோர் கண்களுக்குங் கருத்துக்கும் மலர்ச்சியுங் குளிர்ச்சியுஞ்செய்யும் அதன்சிறப்புத்தோன்றத் தளையவிழ் நறுமலர்த் தண்ணந்தாரென்றார். — பகைவர்க்குச்செருக்குவிளையுந்தோறு மச்சஞ்செய்து அதனையொழித்தலின் நாமவேலென்றார். நாமமென்பதில் அம்முச்சாரியை. நாம் அச்சமென்பது "*பேநாமுருமெனவரூஉங்கிளவியாமுறை மூன்றுமச்சப்பொருள," என்பதனாலறிக. (இதுமுதலைந்துபாட்டுகள்பெரும்பாலும்மூன்றுஞ்சீர்மாச்சீரும்மற்றை மூன்றும்விளச்சீர்களுமாகிவருகிற அளவடிகள்நான்குகொண்டகலிவிருத்தங்கள்.) (௩௮)

(௩௯) ஒன்னலர் மணிமுடி யுரிஞ்சு தாளினான், கன்னவி றோளினான் கமலக் கண்ணினான், றன்னுயி ராமென வுலகிற் றங்கிய, மன்னுயி ரனைத்தையும் புரக்கு மாட்சியான். — (இ - ள்) ஒன்னலர் - பகைவருடைய — மணி - நவமணிகளையுடைய — முடி - மகுடங்கள் — உரிஞ்சு - தேய்தற்குக்காரணமாகிய — தாளினான் - அடிகளையுடையவன். — கல் - [illegible] — நவில் - [illegible] — தோளினான் - புயங்களையுடையவன். — கமலம் - தாமரைமலர்போலும் — கண்ணினான் - நேத்திரங்களையுடையவன். — தன் - தனது — உயிராமென - உயிர்போல நினைத்து — உலகில் - உலகத்தின்கண்ணே — தங்கிய - பொருந்திய — மன் - நிலையுள்ள — உயிரனைத்தையும் - எல்லாவுயிர்களையும் — புரக்கும் - காப்பாற்றுகின்ற — மாட்சியான் - பெருமையையுடையவன். எ - று.

பகைவர்தம்மேற்கருணைபிறப்பிக்கவேண்டிப்பலமுறையாகத் தம்முடிகள் அவனடிகளிற்பட வணங்குதலாலே அம்முடிகளுக்குத் தேய்வுகூறப்பட்டது. அவர்கள்வணங்குதற்குக் காரணமாகச்சொல்லப்பட்ட ஊர்த்துவசோதிகளையுடையதாளென்பதுங் குறிக்கப்படுகின்றது. — திண்மையும் பருமையுந் திரட்சியும் பற்றித்தோள்களுக்குமலையும், மலர்ச்சியுங் குளிர்ச்சியுங் கண்டோரை மகிழ்வித்தலும்பற்றிக் கண்களுக்குத் தாமரைமலரும்உபமானமா

* தொல்காப்பியம் - உரிச்சொல்லியல் - ௬௯.

மறைமலையடிகள் நூல்நிலையம்

க்கப்பட்டன.— உடம்பழியினும் உயிரழியாது வேறுடம்புபெற்று நிற்குமாதலின் மன்னுயிரென்றார். அது பதிபசுபாசமூன்று நித்தியமென்கிற சைவாகமத்தாலுணர்க. உயிரனைத்தையுமென்றதனால் பறவைவிலங்கு முதலியவுங் கொள்க. இங்கேபுரத்தல் பகைபிணி முதலியவற்றால் துன்பம் வாராமற் காத்தல். (௬௮)

(௬௯) பொருசிலை வேனில்வே ளனைய பொற்பினா, னருவரை யாமென வகன்ற மார்பினான், கரைபொரு முடைத்திரைக் கடலந் தானையான், திருகுவஞ் சனக்களி றனைய சீற்றத்தான்.—(இ-ள்) பொரு-போர்செய்கின்ற—சிலை-(கருப்பு)வில்லையுடைய—, வேனில்-வசந்தகாலத்திற்குரிய,—வேளனைய-'மன்மதனைப்போலும்—பொற்பினான்-:அழகினையுடையவன்.—அரு-அரிய—வரையாமென-மலையைப்போலும்—அகன்ற—பரந்த—மார்பினான்-:மார்பினையுடையவன்.—கரை-கரையோடும்—பொரு-போர்செய்கின்ற,—முடை-புலானாற்றம்பொருந்திய,—திரை-'அலைகளையுடைய—கடல்-கடல்போலும்—தானையான்-':சேனையையுடையவன்.—திருகு-மாறுபட்ட—வஞ்சனம்-கபடத்தையுடைய—களிறனைய-களிறுபோலும்—சீற்றத்தான்-:கோபத்தையுடையவன்.எ-று.

மன்மதனுக்கு வேனிற்காலத்திலே போர்த்தொழிற்கண்ணே யூக்கமுங்களிப்பு முண்டாதல் பற்றிஅப்போது அவனுடம்பு பூரித்து அழகு சிறந்துவிளங்குமாதலாற்பொருசிலைவேனில்வேளென்றார். அருவரையாமென வென்றமை யாற்பகைவர் படைக்கலங்க ளாலுறடையாத திட்பமுங்குறிக்கப்படுகின்றது அளவுகாணப்படாமையும் பூமிமுழுதுஞ் சூழ்தலும் பற்றிச்சேனைக்குக்கடல்உவமையாக்கப்பட்டது. அக்கடலலைகள்போலச் சேனையினணிவகுப்புகள் ஒன்றன்பின்னொன்றாக வெழும்பி யிரைந்து கொண்டு பின்வாங்காது சென்றுபகைவரைமோதுதலாலும்புலானாற்றம்பகைவரிறைச்சியுமுதிரமுந் தோய்ந்தபடைக்கலங்களின் மாறுமையாலும் கரைபொருமுடைத்திரையென்னுமடைகள் கடலுக்குச்சேர்க்கப்பட்டன. யானைபோல மறைத்தற்குரிய காலத்தே மறைத்துவெளிப்படுத்தற்குரியகாலத்தே வெளிப்படுத்தலாற்சீற்றத்திற்கு யானையுவமானமாக்கப்பட்டது. "*பொள்ளெனவாங்கேபுறம் வேரார் காலம் பார்த்துள் வேர்ப்ப ரொள்ளியவர்." என்பதனாலறிக., யானையின்கணிக்குணமுண்டென்பது "+யானையறிந்தறிந்தும்பாகனையேகொல்லும்." என்பதனாலறிக., (௬௯)

(௭௦) வெங்கலி யிருள்கெட வெண்ணி லாவுமிழ், திங்களங் கவிகையான் திகிரி யொன்றினா, லங்கண்மா நிலமுழு தளிக்கு மாற்றலான், மங்குலி னெழுமடங் குதவும் வண்மையான்.— (இ-ள்) வெங்கலி-தீயவறுமையாகிய—இருள்-இருளானது—கெட-அழிய—திங்கள்-சந்திரன்போல—வெள்-வெள்ளிய—நிலா-நிலவை—உமிழ்-வீசுகின்ற—கவிகையான்-:குடையையுடையவன்.—திகிரியொன்றினால்-ஏகசக்கிரத்தினாலே—அங்கண்-அழகியவிடத்தையுடைய,—மா-

* திருவள்ளுவர்-காலமறிதல்-எ. + நாலடியார்-நட்பாராய்தல்-ஏ.

பெரிய; — நிலமுழுது-பூமியனைத்தையும் — அளிக்கும்-அரசாளுகின்ற — ஆற்றலான்-: வல்லமையையுடையவன். — மங்குலின்-மேகத்தினும் — எழுமடங்கு-எழுபங்கதிகமாக — உதவும்-கொடுக்கின்ற — வள்-வளம்பொருந்திய — கையான்-: கையையுடையவன். எ-று.

நிலாவுமிழ் குடையெனக் குடையின் விளக்கத்தைச் சொல்லுதலாலே அவனரசாட்சி விளங்குதலுங் கூறப்பட்டதாயிற்று. அவ்வரசாட்சியே யாவரும்வறுமைநோய் தீர்ந்துபெருஞ்செல்வத்தராய் வாழ்தற்குக் காரணமாகையால் வெங்கலி யிருள்கெடவெண்ணிலாவுமிழ்திங்களுங்கவிகையென்றார். — மாநிலமுழுதளிக்குமாற்றலானென்றதனாற்பல தீவுகளையுங் கண்டங்களையும் வென்று தன்னாணையின் கீழ்ப்படுத்திவாழுஞ் சக்கிர வர்த்தியென்றதாயிற்று. இதனாலே பேராற்றலுடைமையும் விளங்குகின்றது. — எழென்பது ஏழுநொகைச் சொல்லாயினும் இங்கேபலவென்னும்பொருளதாம். மேகம் நீரொன்றையேஒருபருவத்திலேதரும் இவன்கைகளோ வெல்லாப்பொருள்களையு மெல்லாப்பருவங்களினுந் தருமென்றதாயிற்று. கைக்குவளமாவது உத்தமரேகைகள் பொருந்திமுழந்தாளளவு நீண்டிருத்தல். (௬௧)

(௭௧) அருளின துறையுணல் லறத்தின் வேலிசொற், றெருணூறு கல்வியந் தெய்வ மாக்கடல், குரைகடற் புவிபுகழ் குணக்குன் றஞ்சுட, ரெரிதவ ழலங்கல்வே லரச ரேறனான். — (இ-ள்) அருளினது-கருணையினது — உறையுள்-: வீடாயுள்ளவன். — நல்லறத்தின்-நல்லதருமமாகிய (பயி)ரினது — வேலி-: வேலியாயுள்ளவன். — சொல்-நூல்களாலே — தெருணூறு-(பலவகைப்பொருள்களையும்) அறிந்த — கல்வி-கல்விக்கு — தெய்வம்-தெய்வத்தன்மைபொருந்திய — மாக்கடல்-: பெரியகடலாயுள்ளவன். — குரை-ஒலிக்கின்ற — கடல்-கடல்போல — புவி-பூமியிலுள்ளோரால் — புகழ்-புகழப்படுகின்ற — குணம்-நற்குணங்களெல்லாஞ்சேர்ந்த — குன்றம்-: மலையாயுள்ளவன். — சுடர்-ஒளியையுடைய — எரி-நெருப்பானது — தவழ்-தவழ்கின்ற, — அலங்கல்-மாலையையுடைய, — வேல்-வேலையுடைய — அரசர்-பகையரசராகிய (யானைகளுக்கு) — ஏறனான்-: ஆண்சிங்கம்போல்பவன். எ-று.

அருளாவது பிறவுயிர்க்கு வந்தவருத்தத்தைக் காண்கின்றபோது மனம்பொறுதிரங்கலாம். அதற்குவீடெனவே அது அவனிடத்தே நிலையாயிருக்குமென்றதாயிற்று. — அறமாவது அந்தணர் முதலிய வருணத்தோரும் பிரமசாரிமுதலிய வாசிரமத்தோரும் வேதமுதலிய வற்றில் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்டவற்றைச் செய்தலும் விலக்கப்பட்ட வற்றைச் செய்யாமையுமாம். நல்லறமென்று அடைகொடுத்துக்கூறலால் அது புறச்சமயநூல்களிற்கூறு நீதியவறங்களை யொழித்து நிற்றல்காண்க. அறத்தின் வேலியெனவே அவர்களைஅவற்றிற்பிறழாது நடத்துவனென்றதாயிற்று. — கல்வியெனப்பொதுப்படக்கூறலால். வேதம்-௪. வேதாங்கம்-௬. மீமாம்சை-௧. தருக்கம்-௧. புராணம்-௧. தருமநூல்-௧. ஆகியபதினான்கு வித்தைகளுமெனக்கொள்க. அக்கல்விக்குக்கடலெனவே அது யாவராலும் உணரப்படாதஆழமுங்கடக்கப்ப

* தொல்காப்பியம்-களவியல்-௯.

டாதவிரிவுமுடைத்தென்றதாம். —குடைகடற்புவிபுகழென்றதனாலே கடவினலையோவிபோ லப்புவியிலேபுகழொலியெப்போதுமெழுதல்சொல்லப்பட்டது. இங்கேகுணமெனப்பட்ட வைஇவ்வைர்துபாட்டினுஞ்சொல்லாதொழிந்தஉயர்குலப்பிறப்புஞ்சதுரப்பாடுடைமையும் முற்புகழ்ச்சிவேண்டாமையும்ஆழ்கருத்துடைமையும்-பிறவுங்கொள்ளப்படும். எரிதவழலங்க ல்வேலரசனொன்றதனால்பகையரசனொன்றதாயிற்று. அவனைஅங்ஙனஞ்சிறப்பித்தமையால்இ வனோடுபகைத்தற்குத்தகுதியுடையராதல்தோன்றுகின்றது. புவிபுகழ்குணக்குன்றென்றதனா ற்பெருங்கீர்த்தியும் அரசரேறனென்றதனாற்பெரும்பிரதாபமும் விளங்குகின்றன. — வள மலியென்னும்பாட்டில்மன்னர்மன்னவனென்றுமெழுவாய்நின்று அப்பாட்டுமுதலிப்பாட் டுவரையுமுள்ளபயனிலைகளைத்தனித்தனிகொண்டுமுடிந்தது. — இவற்றாலே தெய்வத்தன்மை -பெருங்கொடை-பெருஞ்செல்வம்-ஒப்பிலழகு- நிறைபுலமை- உயர்குலப்பிறப்பு- விளக்க முடைமை- சதுரப்பாடு-அறவழிநிற்றல்-இவைமுதலியகுணங்கள்சொல்லப்படுதலினாலேஇ வவரசன்உத்தமநாயகனென்பது பெறப்பட்டது. (௬௯)

நகரப்படலம்நிறைவேறியது.

அன்னத்தைக் கண்ணுற்றபடலம்.

(எஉ) இன்ன தன்மையனாகிய வேந்தெழிற் றிணிதோள், மன் னர் மன்னவன் மாணெழில் வகைநலங் கேட்டுக், கன்ன லஞ்சுவை க னிந்தசொற் றமயந்தி யென்னும், பொன்னங் கொம்பனாள் மய லொடும் வைகலும் புலம்பும். [இது முதலொன்பது பாட்டுகளால் த மயந்தியினது காமவிருப்பத்தைச் சொல்லத்தொடங்கி இதனால் விர கிகளுக்குச்சொல்லப்பட்ட காட்சிமுதலாகியபத்து அவஸ்தைகளுள் காட்சியென்பது கேள்விக்கும் உபலக்ஷணையாதலால்அவள்நளமஹா ராஜனுடைய உயர்வாகிய குணங்களைக் கேட்டுஅதுமுதலாகியஒன்ப து அவஸ்தைகளை யடைந்துவருந்துகின்றமைபொதுவகையாற்சொ ல்லப்படுகின்றது.] —(இ-ள்) கன்னல்-சர்க்கரைபோல— அருஞ்சுவை- மதுரச்சுவையினாலே—கனிந்த-முதிர்ந்த—சொல் -சொல்லையுடைய — தமயந்தியென்னும்- தமயந்தியென்கிற— பொன்னங்கொம்பனா ள்- |கற்பகப்பூங்கொம்புபோல்பவள்—இன்ன-இப்படிப்பட்ட—த ன்மையனாகிய-குணாதிசயங்களையுடையவனாகிய— ஏந்து-(பூமிபாரத் தைத்)தாங்குகின்ற,—எழில்-அழகும்—திணி-வலிமையும்பொருந்தி

ய,—தோள்-தோள்களையுடைய—மன்னர்-அரசர்களுக்கு—மன்னவன்-அரசனாகிய நளனுடைய—மாண்-குணங்களையும்—எழில்-அழகினது—வகை-வகையையும்—நலம்-செல்வத்தையும்—கேட்டு-(அறிந்தோர்சொல்லக்)கேட்டு—மயலொடும்- மயக்கத்தோடும்—வைகலும்-தினந்தோறும்—புலம்பும்-புலம்புவாள். எ-று.

மயலொடுமென்னுமும்மை கீழ்ப்போனவேட்கைமுதலாகியவவஸ்தைகளையுந்தழுவிநின்றது. அவஸ்தைபத்தாவன - காணுதல் - பெறல்வேண்டல் - இடைவிடாதுநினைத்தல் - உடம்புவாடல் - தன்வருத்தம்பிறர்க்குச்சொல்லல் - நாணத்தினெல்லைகடத்தல் - தன்னாற் காணப்படுகின்றவையெல்லாம் அவ்விரும்பப்பட்டவை போலுதல் - பித்தாதல் - மூர்ச்சித்தல் - இறத்தல் - என்பன. இவற்றுட் காட்சியொழிந்தவொன்பதும் "வேட்கையொருதலையுள்ளுதன்மெலிதல், ஆக்கஞ்செப்பனாணுவரையிறத்த, னோக்குவவெல்லாமவையேபோறல், மறத்தன் மயக்கஞ்சாக்காடென்றச், சிறப்புடை மரபினவைகளவெனமொழிப" என்பதனாலறிக. வடநூலார் ஆக்கஞ்செப்பலையும் நோக்குவவெல்லாமவையேபோறலையும் நீக்கி - சாகரமென்கிறவிழிதுயிலாமையும் அரதியென்கிறவேறுப்புலவெறுப்புங்கூட்டிப்பத் தென்பாராதலின் அவ்விரண்டும் உள்ளுதலிலடக்கிக்கொள்ளப்படுமென்க.—கன்னலஞ்சுவைகனிந்த சொல்லாவது கேட்டோரை மகிழ்விக்கும்பொருணயமமைந்தமொழியாம். ஆகவே அவளது குறைவற்ற புலமைகூறியவாறாயிற்று.— வடிவாலும் ஒளியாலும் கண்டோர் கண்களிகூரச் செய்தல்பற்றிப் பொன்னங்கொம்பு உபமானமாக்கப்பட்டது. அக்கல்வியழகுகளிற் சிறந்த தமயந்தியால் விரும்பப்படுதற்கு இப்படிப்பட்டதோள்களே முக்கியகாரணமென்பது தோன்ற நற்றெழிற்றிணிதோளென்றார்.— கல்வியறிவுடையமங்கையர் ஆடவரிடத்தே முன்னே குணங்களையும் அதன்பின்னே அழகையும் அதன்பின்னே அவ்விரண்டுங்கொண்டு காமவின்பத்தை யநுபவித்தற்குத் துணைக்காரணமாகிய செல்வத்தையும்விரும்புவாராதலால் அம்முறைபடவே மாணெழில்வகைநலங்கேட்டாளென்க. அழகின்வகையாவன கைகால்கண் முதலிய அவயவங்களினளவையுநிறத்தையும்பற்றியஇயற்கையழகின்கூறுபாடும் ஆடையணிமுதலியவற்றாற்செய்துகொள்ளப்படுஞ் செயற்கையழகின்கூறுபாடுமாம். [இதுமுதன் மூன்றுபாட்டுகள். ௬) இத்தலையெண்விருத்தங்கள்.] (௧)

(௭௬) தாதளைந்தன வண்டுகண் படுகுழற் றையல், ஏதமற்றதன் னெழிற்கிணை யாமென வெண்ணி, யாதரத்தின்வே றாளையிற் பயிலு நேசந் தனைத், தூது விட்டன போன்றல்பாற் றுறந்தன துயிலை,

[இதனால் - இடைவிடாது நினைத்தலும் அதனாலுளதாகும்விழிதுயிலாமையுஞ்சொல்லப்படுகின்றன.]—(இ-ள்) இனம்-கூட்டமாகிய—வண்டு-வண்டுகளானவை—தாது-மலர்ப்பொடியை—அளைந்து-பூசிக்கொண்டு—கண்படு-தூங்குதற்கிடமாயிருக்கின்ற—குழல்-கூந்தலையுடைய—தையல்-|தமயந்தியானவள்—ஏதமற்ற-குற்றமற்ற—தன்-தனது—எழிற்கு-அழகுக்கு—இணையாமென-(இவனழகு)தகுதியாமென்று—

எண்ணி - நினைத்து — ஆதரத்தின் - ஆசையினாலே — வேள் - மன்மதனது — ஆணையில் - ஆஜ்ஞையிலே — பயிலும் - தங்காநின்ற — நெஞ்சதனை - (தன்) மனத்தை — தூது - தூதாக — தோன்றல்பால் - அரசனிடத்திலே — விட்டனள் - அனுப்பினவளாகி — துயிலை - (நித்திரையை — துறந்தனள் -; இழந்தாள். எ - று;

அழகினாலேதனக்குயர்ந்தவளேயன்றி யொப்பவளொருத்தியிருக்கினும் அதுவேதன்னழகுக்குக் குறைவாமென்றுகொள்வளாதலால் அக்குறைவுமில்லையென்பது தோன்ற ஏதமற்றதன்னெழிற்கெனச் சொல்லப்பட்டது. — இங்கேயிணையென்பதுமாற்றுயர்ந்தபொன்னுக்கும்மாசில்லாதமணிக்கும்போலத்தன்னழகுக்குமவனழகுக்குமுள்ளதகுதியாம். — வேளாணையிற்பயிலுதல்தன்னுரிமைகெட்டு மன்மதன் எவ்வழியிலேநடத்துகின்றனனோ அவ்வழியிலே நடத்தல். நெஞ்சைத்தூதுவிடுதல்நளனிடத்தேமிக்குறச்செலுத்துதலாம்அதாவது இடைவிடாதுநினைத்தலென்க. இனவண்டுதார்நளனாற்றகண்படுகுழற்றையல் துயிலைத்துறந்தனளெனவேதன்னையடுத்தஅஃறிணையுயிர்களுக்கும்நித்திரைசெய்தற்கிடமாயுள்ளவள்தான் அதனையிழந்தனளோவென்னுமிரக்கத்தைத்தோற்றுகின்றது. (௨)

(௭௪) மின்னிலங்குவே னளன்பெயர் கேட்டிடும் விழைவாற், பொன்னின் வார்கழல் விதர்ப்பர்கோன் பேரவை போந்து, மன்னரியாரினும் வந்திய நிடதனைத் தெடுப்ப, வன்னவன்புகழ் கேட்டலு ம்புளகமுற் றயரும். [இது முதன் மூன்றுபாட்டால் - கேள்வி விருப்பஞ் சொல்லப் படுகின்றது.] — (இ - ள்) மின் - மின்னல்போல — இலங்கு - விளங்காநின்ற — வேல் - வேலையுடைய — நளன் - நளமஹாராஜனது — பெயர் - நாமத்தை — கேட்டிடும் - கேட்கவேண்டுமென்கிற — விழைவால் - ஆசையினாலே — பொன்னின் - பொன்னாலாகிய, — வார் - நீட்சிபொருந்திய, — கழல் - வீரக்கழலையுடைய — விதர்ப்பர்கோன் - விதர்ப்பதேசத்தாருடையவரசனது — பேரவை - பெரியசபையின்கண் — போந்து - (அவனைத்தொழுதற்குச் செல்கின்றவள்போலச்) சென்று — மன்னரியாரினும் - அரசர்பலரினும் — வந்தியர் - புகழ்வோரானவர் — நிடதன் - நிடததேசத்தரசனை — எதெடுப்ப - அதிகமாகப்புகழ — அன்னவன் - அப்படிப்புகழ்பெற்றவரசனது — புகழ் - கீர்த்தியை — கேட்டலும் - கேட்டவளவிலே — புளகம் - மெய்ம்மயிர்சிலிர்த்தலை — உற்று - அடைந்து — அயரும் - (தமயந்தி): வாடுவாள். எ - று.

நளன்பெயர்கேட்பவென்னாது கேட்டிடும் விழைவாலென்றதனால் போந்து என்றதற்குத் தந்தையைத்தொழச்செல்கின்றவள்போலச்சென்றென்றுபொருள் கூறப்பட்டது. நற்குலமகளிர்க்கு விவாகமளவும் தந்தையைத்தொழுதலும் விவாகத்தின் பின்கணவனைத்தொழுதலும்நித்தியவிதியாமென்க. நளன்பெயர்கேட்டிடும்விழைவினாலேவந்தியரவனைப்புகழுஞ்ச

யைநோக்கிச் சென்றுளென்க. ஒருபெரியவரசன்முன்னே பலதேசத்தரசர் குணங்களையும் உள்ளவாறு புகழ்ந்துரைத்தல்வந்தியர்கடனாதலால்அவர்நளன்குணத்தை யுயர்த்திப் புகழ்ந்தாரென்க. —புளகத்தால் அவன்மேலவளுக்காசை மிகுந்தமை வெளிப்படுகின்றது. புளகித்தல் உவகைச்சுவையைப்பற்றிய விறலாம். இப்படிப்பட்டவனெனக்குக் கணவனாகப்பெற்றிலேனென்னுமுள்ள நிகழ்ச்சியே அயர்தற்குக்காரணமாதல்தோன்றுகின்றது. (௩)

(௭௫) அனங்கனை யொழியா மண்ணி லாடவற் றெரிதி ரென்று, கனங்குழை யவரான் மன்னர்க் கோரொரு குற்றங் காட்டி, யினஞ்செய்வண் டிமிருந் தண்டார் நளனல தில்லை யென்று, மனங்களித் துரைப்பக் கேட்டு மம்மர்நோ யுழக்கு மாதோ.—(இ-ள்) அனங்கனை-மன்மதனை—ஒழியா-ஒழித்து— மண்ணில்-பூமியின்கண் — ஆடவன்-ஒருகாளையை— தெரிதிரென்று- ஆராய்ந்தெடுங்களென்றுசொல்லி— கனம்-கனம்பொருந்திய—குழையவரால் - காதணியையுடையமகளிரால்—மன்னர்க்கு-மற்றையரசர்களுக்கு—ஓரொருகுற்றம்-ஒவ்வொருகுற்றத்தை— காட்டி-சொல்வித்துக்கொண்டு— இனஞ்செய்-கூட்டஞ்செய்கின்ற—வண்டு- வண்டுகளானவை— இமிரும்- ஒலிக்கப்பெறுகின்ற,—தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய,—தார்-மாலையையுடைய— நளனலது-நளராஜனல்லாமல்— இல்லையென்று-(ஒருவனு)மில்லையென்று—மனம்-நெஞ்சத்தில்—களித்து-மகிழ்ந்து—உரைப்ப-(அவர்)சொல்ல—கேட்டு-(தான்)கேட்டு—மம்மர்-மயக்கமாகிய—நோய்-நோயிலே—உழக்கும்-(தமயந்தி)வருந்துவாள்.எ-று.

மன்மதனுக்குஅழகுநிறைந்திருந்துங்காணத்தக்கஅங்கமில்லாதகுறையுளதென்பதுதோன்ற அனங்கனென்றும், அக்காரணத்திலே அவனதழகுபயன்படுவதன்றென்பதுகருதிஒழியாவென்றும்,விண்ணவரிற் சிறந்தமன்மதனையொழிக்கவேதண்டாபூபிகநியாயத்தினலே மற்றைவிண்ணவரும்ஒழிக்கப்பட்டமையினாலே மண்ணிலாடவனென்றும், சொல்லினள். — எல்லாவவயவங்களினழகு மொருவனுக்கேயமைதலரிதாதலால் ஒவ்வொரரசனுக்குமொவ்வொருகுற்றங் கூறிநளனிடத்தெல்லாவவயவங்களினழகும்இருத்தல்பற்றிநளனைக்கூறிஅதனைப்பின்னும்வலியுறுத்தற்கு உளனென்னாது அலதில்லையென்றார் — அவன்குணங்களைச்சொல்லும்போதுசொல்கின்றோர்க்கேமனமகிழ்ச்சியுண்டாதலால் மனங்களித்துரைப்பவென்றார். என்றுக்காட்டிக்கேட்டுழக்குமெனமுடிக்க. [அனங்கனென்னும் விசேடியம் அதன்பொருளாகிய மன்மதனைவிலக்குதற்குத்தகுங்கருத்தையுட் கொண்டிருத்தலாலே கருத்துடைகொளியணி.] (இதுமுதல்-௩௧-பாட்டுகள்-(௧)-இத்தலையெண்விருத்தங்கள்.) (௪)

(௭௬) பாளைவாய் கமுகிற் றாவிப் படுபழஞ் சிதறி வாளை, தாரைதாமரையிற் றுஞ்சுந் தண்பணைத் திடத நாட்டி, னீள்வரங் கேட்பாள் போலத் தூதர்யா னிருபன் சீர்கேட், டாளிமொய்ம் பினனை யெண்ணி யணிமுலை நோக்கிச் சோரும்.—(இ-ள்) பாளை-பாளைகளானவை

—வாய்-பொருந்திய—கமுகில்-பாக்குமரத்தின்மேலே—தாவி-பா
ய்ந்து—படு-குலைகளினுள்ள—பழம்-கனிகளை—சிதறி- உதிர்த்து—
வாளை-வாளைமீன்களானவை—தாள-தாளத்தையுடைய—தாமரையி
ல்-தாமரைமலர்களிலே—துஞ்சும்-தூங்கப்பெறுகின்ற—,தண்-தண்
ணிய,—பணை-கழனிகளையுடைய—நிடதநாட்டின் நிடததேசத்தின
து—நீள்வளம்-பெரியவளத்தை—கேட்பாள்போல-கேட்பவள்போ
ல—தூதர்பால்-(அங்கிருந்துவந்த)தூதரிடத்து—நிருபன்-அரசன
து—சீர்-கீர்த்தியை—கேட்டு-கேட்டிருந்து—ஆளி-சிங்கம்போல்
பவனுடைய—மொய்ம்பு-தோள்களாகிய—இணை-இணைத்தை—எண்
ணி-நினைத்து—அணி-ஆபரணங்களையுடைய—முலை-(தன்)முலைகளை—
நோக்கி-பார்த்து—சோரும்-(தமயந்தியானவள்):வாடுவாள்.எ-று.

அந்நாட்டினவளத்தைக் கேட்பாள்போல நளனசீரைக் கேட்டலாவது நளனைமுக்கியப்
பொருளாகக்காட்டாமல் அந்நாட்டையேமுக்கியப்பொருளாகக்காட்டி அதைத்தொடர்ந்
துவருகிற அவனதுசீரைக்கேட்டலாம்.—அதைக்கேட்கும்போதுமற்றைநாட்டுவளங்களினு
ம் இதுபெரிதாதலினால் அவற்றையொழித்து இதனைக்கேட்கின்றாளென்று கொள்ளுதலால் அவ
ளிடத்தே ஐயமுற்றிலரோ பதுதோன்றநீள்வளமென்றார்.— இவன் முலைகளோடுசேர்தற்கு
அவன்றோள்கள் உரியனவாமாதலால் நினைப்பட்டது. பொருத்தம்பார்த்தற்குத்
தோள்கள்காணப்படாமையால் தன்முலைகள் காணப்படுதலாலும் அவற்றைமனத்தாலெ
ண்ணி இவற்றைக்கண்களாலேபார்த்தாளென்க. அவ்விரண்டற்கும்பொருத்தமுண்டென்ற
றிதலாலே அவ்விரண்டுஞ் சேர்தலால்வருமின்பத்தைப் பெற்றிலேனென்றுவாடினாளென்க.
[நாட்டுவளங்கேட்கையாகியகபடத்தினாலே நளன்சீர் கேட்கையாகிய தன்விருப்பத்தைச்சா
தித்தலாலே - உ-வதுபிறிதினவிற்சியணி.] (௬)

(௭) ஓவியத் துறைகை போய வொருவனை யுருவின் மிக்க, காவ
லனொருவன் மற்றோர் கன்னிநீ தீட்டு கென்னத், தாவரு மெழிலிற்
கோட்டத் தானுமந் நளனுமாக, மேவர வினிது நோக்கி மெய்ம்ம
யிர் பொடிக்கு மன்றே. [சித்திரக்காட்சி கனவிற்காட்சி முதலியவை
விரகிகளுக்கு விநோதோபாயங்களாகையாலே இதனாலே சித்திரக்கா
ட்சிவிருப்பம்சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) ஓவியம்-சித்திரவித்
தையினது—துறை-வழியிலே—கைபோய-வல்லவனாகிய—ஒருவனை
-ஒருவனைப்(பார்த்து)—உருவின்-அழகினாலே—மிக்க-(யாவரினும்)
மேம்பட்ட—காவலனொருவன் - ஒருராஜகுமாரனையும்—மற்றோர்-
வேறொரு—கன்னி-கன்னிகையையும்—நீதீட்டுகென்ன-நீயெழுதுக
வென்றுசொல்ல—தாவரும்-வருத்தஞ்சேர்தலில்லாத—எழிலில்-சித்
திரசாலையிலே—கோட்ட-(அவ்விருவர்வடிவங்களையுமவ)னெழுத—

தானும்-(விரும்பிய) தானும்—அந்நளனுமாக-(விரும்பப்பட்ட) அந்நளராஜனுமாக—மேவர-பொருந்த—இனிது-இனிதாக—நோக்கி-பார்த்து—மெய்-உடம்பிலுள்ள—மயிர்-மயிர்களானவை—பொடிக்கும்-:சிலிர்க்கப்பெறுவாள்.|(தமயந்தியானவள்).எ-று.

ஒருவனை யென்பது பார்த்தென்னுஞ் சொல்வருவித்து முடிக்கப்பட்டது இது சொல்லெச்சம்." * சொல்லெனெச்சமுன்னும் பின்னுஞ், சொல்லளவல்ல தெஞ்சுதலின்றே.,,— எழில்வண்ணம். அழகுமாம். கைபோதல்- சிறுமைபோதல். தன் சொற்குறிப்பறிந்து தன்விருப்பத்தின்படியெழுதவேண்டலால் ஓவியத்துறைகைபோயவொருவன் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டான்.— மன்மதன் முதலியோரை யெழுதிநாற்றிசையினும் புகழ்பெற்றநளனென்றும் உய்த்துணர்ந்து கொள்ளுதற்கு உருவின் மிக்கவனென்றது உருவின் மிக்கானவலனொருவனென்றும், அதுபரையிலவனோடுசம்பந்தமில்லாதவளுங் கன்னிகையுமாகிய தன்னைக்குறிப்பித்தற்கு ஒருத்தியென்றுமற்றோர்கன்னியென்றுங்கூறினாள்.— நளனையுந்தன்னையும்வெளிப்படையாகச்சொல்லாமைக்குக்காரணம்நாணமேயாம். அவ்வெழுதுகையிலே அவனுக்குமனவூக்கமுண்டாதற்பொருட்டுவேண்டிக்கோடல்பொருள்படத்திட்டென்றுதிட்டுக்கென்றான். அவ்வெழுதப்பட்டவைவிபரீதப்படாமல்தன்விருப்பத்தின்படியேஅமைதலால் தானும் அந்நளனுமாக நோக்கினாளென்க. தன்னுருவங்காணப்பட்டுநிற்றலானும்நளனுருவஞ்செவிப்புலவுணர்ச்சியைக்கொண்டுபார்த்தறியவேண்டுதலானும்முன்சொல்லப்பட்ட முறைப்படி அந்நளனுந்தானுமாகவன்றித்தானுமந்நளனுமாகக்கண்டாளென்றார்.— அன்றியும்இப்பாட்டுக்கு அழகினாலேமிக்கவொருவனையுமொருத்தியையுமெழுதென்னுமின்னே அவ்வுருவங்களை அழகான்மிக்கவர் தாமிருவருமேயாதலால் அவற்றைத்தாமாகக்கண்டாளெனினும் அமையும். உண்மையாகவேதாமல்லாதிருந்தாலும்விருப்பமாக அவற்றைத்தாமாகப்பாவித்துப்பார்த்துமகிழ்ந்தாளென்க.[மயிர்பொடித்தல்உவகைச்சுவையைபற்றிய விறலாம்.] (எ)

(எஅ) வள்ளறா ரகலந் தன்னில் வனமுலை திளைக்க வென்னு, முள்ளத்தாள் கனவிற் காணா தொழிந்தநா ளுளதோ கங்கு, னள்ளிற் கூர் துயிலிற் காணா நன்பொருள் காணுங் கொல்லோ, மெள்ளத்தான் விதியா யாட்டுஞ் செயலினை விலக்க லாமோ.[இதுமுதலிரண்டுபாட்டுகளால்-கனவிற்காட்சி சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) வள்ளல்-நளமஹாராஜனது—தார்-மாலையையுடைய—அகலந்தன்னில்-மார்பின்கண்ணே—வனம்-சித்திரத்தையுடைய—முலை-முலைகளானவை—திளைக்க-அழுந்தாநிற்க—என்னும்-(அவனை)இடைவிடாதுநினைக்கின்ற—உள்ளத்தாள்-மனத்தையுடையதமயந்தியானவள்—கனவில்-ஸ்வப்பனத்திலே—காணாது-காணாதிருக்க—ஒழிந்தநாள்-கழிந்ததினமும்—உளதோ-:உண்டோ.(இல்லை)—காணா-(முன்) காணப்படாமல்—நன்-தக்கிய—பொருள்-ஒருபொருளை—கங்குல்-இரவினது—நள்ளில்-நடுவிலே—கூர்-செய்யப்பட்ட—துயிலை-நித்திரை

* தொல்காப்பியம்-எச்சவியல்-௩௫.

யினால்—காணுங்கொல்—(ஒருவன்):காண்பானோ(வெனின்)—விதியால்-ஊழினால்—காட்டும்-(அதனைக்)காட்டுகின்ற—செயலினை-(அந்நித்திரையின்)செய்கையை—மெள்ளத்தான்-:விசாயாமலேனும்—விலக்கலாமோ-(அசம்பவமென்று):விலக்கலாமோ.(ஆகாது) எ-று.

நினைக்கவென்னும் வினையெச்சம் காணுதென்னு மெதிர்மறையின் முதனிலைத்தொழில்கொண்டது.—முன்னேதுயிலைத் துறந்தனனென்பதனோடு இங்கேபலநாள்களினுந் துயின்றபின்வருவதாகிய கனவுகண்டானென்றது மாறன்றோவெனின் அவனைஇடைவிடாது சிந்தித்திருப்பவனுக்கு நெடுங்கால வாசனையாற்சிறிதுகண்ணுறக்கம் வருவதன்றிப் பழையபடி நித்திரைசெய்திலனென்க.— நளனைத்தனக்குநாயகனாகஇடைவிடாதுசிந்திக்கின்றவளாகிய தமயந்தியானவள்தினந்தோறுங்கனவிலேதன்னைபுணர்கின்றவனாக அவனைக்காண்கின்றானென்னும்,ஒருபோதுங் காணப்படாதஒருபொருளைஇரவிலேநித்திரையினாலேகாணுதல்அசம்பவமன்றோவென்கிறசங்கைக்கு அந்தநித்திரையானதுதன்னாலேயன்றிஊழ்வலியினாலேஅப்படிப்பட்டபொருளையுங்காட்டுதலால்அதனை அசம்பவமெனலாகாதென அறிஞ்சொல்லியதாம்.—இங்கேகாணுதலுக்குக்கட்பொறிமாத்திரத்தாலன்றிமற்றைப்பொறிகளாலனுபவித்தலுங்கொள்க. [விதியாற்காட்டுஞ் செயலினை விலக்கலாமோவென்னும் பொதுப்பொருளாலே நளனைக்கண்டிராத தமயந்திகனவிலே அவனைக்காணுதலாகிய சிறப்புப்பொருளைச் சாதித்தலால்வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி.] (எ)

(எக) கட்புல னென்னுந் தூய கதவடைத் திதயமேய, வுட்புல னொடுங்க நோக்கி யுறுதுயி லென்னுந் தோழி, புட்குலஞ் சுழலும் வைவே லிறையெழிற் பொலிவு காட்டு, முட்பொதி பசுந்தாட் செய்ய முளரிபோன் முகத்தி னாட்கே.—(இ-ள்) தூய-(நீர்த்துளிகளைத்)தூவிய—கட்புலனென்னும்-கண்ணிமைகளென்கிற—கதவு-கதவுகளை—அடைத்து-சாத்திக்கொண்டு—இதயம்-நெஞ்சமாகிய(தன்வீட்டுள்)—மேய-தங்கிய—உட்புலன்-மனமானது—ஒடுங்க-அடங்க—நோக்கி-(அச்சமயம்)பார்த்து—உறு-அடைந்த—துயிலென்னும்-நித்திரையென்கிற—தோழி-பாங்கியானவள்—புட்குலம்-பறவையினமானது—சுழலும்-வட்டமிடப்பெறுகின்ற,—வை-கூர்மைபொருந்திய,—வேல்-வேலையுடைய—இறை-நளமஹாராஜனாகிய—எழில்-அழகினது—பொலிவு-{பெருக்கத்தை—முள்-முள்ளுகளாலே—பொதி-நிறைந்த—பசு-பசிய—தாள்-தண்டையுடைய—செய்ய முளரிபோல்-செந்தாமரைமலர்போலும்—முகத்தினாட்கு-முகத்தையுடைய தமயந்திக்கு—காட்டும்-:காண்பிப்பாள். எ-று.

தூவுதல்வினைக்கு அவாய்நிலையாலேநீர்த்துளிகளென்கிறசெயப்படுபொருள்வருவிக்கப்பட்டது.—பிறர்தனக்கெதிராகாதிருக்கக்கதவடைத்துவீட்டுள்ளேதனித்திருந்தென்னுமேவோன்போலமனமானது உருவங்கள்தனக்கெதிராகாதிருக்கக்கட்பொறிவாயிலிமைக்கதவை

த்து நெஞ்சமாகிய தனதிடத்தே தங்கி நெடும்பொழுது எண்ணியதாற் சோர்ந்ததென்க.— உட்புலனொடுங்கவென்றதனால் மற்றை மெய்வாய்மூக்குச்செவியென்னும் பொறிகளிற் செல்லாமையும் பெறப்படுகின்றது.— ஒருத்திக்கு அரிதானவொரு மறைப்பொருளைப் பிறரறியாமற்கொணர்ந்து காட்டுந் தோழிபோல நித்திரையானது தமயந்திக்கு அவள் கண்களும் அந்தக்கரணமும் அறியாமல் மறைத்து நளனைக்காட்டியதென்பதாம். கனவிற்காட்சியறிவும் மனத்தாலன்றியுண்டாவதில்லையே அப்படியிருக்க அதற்கு எவ்வாறு மறைத்துக்காட்டியதெனின் இங்கே பொறிகளோடு கூடியமனத்துக்கே மறைத்ததென்றுகொள்க. [எதுகைக்காகவேயன்றிப் பறிக்கப்பட்டு மலர்ச்சியும் அழகுங் கெட்டுப்போகாதமலரென்பது தோன்றற்கு முட்பொதிபசுந்தாளென்னுமடை சொல்லப்பட்டதுபோலும். [உருவகவணி.] (அ)

(அ௦) தாமரை முகங்கள் வாட்டுந் தண்பனிக் காலந் தன்னிற், காமர்வெம் பகனீட் டித்த வண்ணமுங் கணவர்த் தீர்ந்தோ, ரேமுறு வேனிற் கால மிரவுநீட் டித்த வாறுந், தூமமென் கூந்தற் செவ்வாய்த் துடியிடை துயர வன்றே. [இதனால் நினைத்தலாலுண்டாகிய துயிலாமை சொல்லப்படுகின்றது.]— (இ-ள்) தாமரை - தாமரைமலர்களுடைய — முகங்கள் - முகங்களை — வாட்டும் - வாடச்செய்கின்ற, — தண் - தண்ணிய, — பனிக்காலம் - பனிக்காலமானது — தன்னில் - தன்னிலே — காமர் - அழகிய — வெம்பகல் - வெவ்வியபகலை — நீட்டித்தவண்ணமும் - நீள்வித்தபடியும் — கணவர் - (தம்முடைய) நாயகரினின்றும் — தீர்ந்தோர் - நீங்கினமாதர் — ஏம் - மையலை — உறு - அடைதற்குக்காரணமாகிய — வேனிற்காலம் - வெயிற்காலமானது — (தன்னில்) - தன்னிலே — இரவு - இரவை — நீட்டித்தவாறும் - நீள்வித்தபடியும் — தூமம் - புகைபோலும் — மென் - மெல்லிய — கூந்தல் - கூந்தலையும் — செம் - செய்ய — வாய் - வாயையும் — துடி - உடுக்கைபோலும் — இடை - இடையையும் உடைய தமயந்தியானவள் — துயர - துன்பப்படுதற்கேயாகும். — அன்றே - (இது) ஆச்சரியம். எ-று.

தை௴ ௧௳ தொடங்கி ஆனி௴ முடிவுவரைக்கும் பகற்காலம் ௨௮ நாழிகையிலிருந்து ௩௨ நாழிகை அளவாக வளர்ந்தும், இதற்கேற்க இராக்காலம் ௩௨ நாழிகையிலிருந்து ௨௮ நாழிகையளவாகத் தேய்ந்தும், வரும். இப்படியே ஆடி௴ ௧௳ தொடங்கி மார்கழி௴ முடிவுவரைக்கும் இராக்காலம் ௨௮ நாழிகையிலிருந்து ௩௨ நாழிகையளவாக வளர்ந்தும், இதற்கேற்கப் பகற்காலம் ௩௨ நாழிகையிலிருந்து ௨௮ நாழிகையளவாகத் தேய்ந்தும், வரும். இது சூரியசித்தாந்தமுதலியகணிதநூல்களாலும் அநுபவத்தாலும் அறியப்படும். ௨௮ நாழிகைப்பகலுள்ள மார்கழியுந் தையுமாகிய முன்பனிப்பருவத்தையே தண்பனிக்காலமென்றும், ௨௮ நாழிகையிரவுள்ள ஆனியும் ஆடியும் ஆகிய முதுவேனிற்பருவத்தையே

வேனிலென்றுரென்றுங்கொள்க. தாமரைமுகங்கள்வாட்டுமென்றதனாலும் அணைவர்த்திரீந்
தோரேமுறுவென்றதனாலும் அவ்விருவகைக்காலங்களுக்குங்கொடுமையேசொல்லப்பட்ட
தாயிற்று. பனிக்காலத்திலே குறைந்தபகலும் வேனிற்காலத்திலே குறைந்த இரவும்மிகுந்
துதோன்றுதல் சாஸ்திரத்துக்கும் அநுபவத்திற்கும் விரோதமன்றேவெனின்விரகிகளுக்
குக்கணப்பொழுது நெடுங்காலமா மென்பதனால்விரோதமில்லையென்க. (கூ)

(அச) மணியெழு வனைய தோளார் மனவலி யகற்றுந் தூத்திப்,
பணவர வல்குற் செவ்வாய்ப் பைந்தொடி குணனூ லாக,வணிகிளர் கீ
ர்த்தி முத்தங் கோத்தன னரசர் சென்னி, தணிவற விளங்கு பைம்
பொற் றாமரைத் தாளி னானே. [இதுமுதற் பதினொருபாட்டுகளால்
நளராஜனுடைய காமவிருப்பத்தைச் சொல்லத்தொடங்கி அவன் த
மயந்தியி னுயர்வாகிய குணத்தைக்கேட்டமையை இதனாற்சொல்லு
கிறார். — (இ-ள்) அரசர் - அரசருடைய — சென்னி - தலைகளிலே —
தணிவற - ஒழிவில்லாமல் — விளங்கு - விளங்குகின்ற — பைம்பொற்று
மரை - பசியபொற்றாமரைமலர்களாகிய — தாளினான் - அடிகளையுடை
ய | நளமஹாராஜாவானவன் — அரவு - பாம்பினது — தூத்தி - கரும்பு
ள்ளிகளையுடைய — பணம் - படம்போலும் — அல்குல் - அனாமன்ப
க்கத்தையும் — செவ்வாய் - செய்யவாயையும் — பைந்தொடி - பச்சைவ
ளையல்களையும்உடையதமயந்தியினது — மணியெழுவனைய - மணித்
தூண்போலும் — தோளார் - தோள்களையுடையகாளையரது — மனவ
லி - தைரியத்தை — அகற்றும் - நீக்குகின்ற — குணன் - குணமானது —
நூலாக - இழையாக — அணி - (தன்)னழகினாலே — கிளர் - விளங்காநின்
ற — கீர்த்தி - கீர்த்திகளாகிய — முத்தம் - {முத்துகளை — கோத்த
னன் - (அவ்விழையிலே):கோத்தான். எ - று.

அரசர் தமது முடிகளின்மேலே பொற்றாமரைமலரைப்போல மகிழ்ந்துகொள்ளுதலால்
அவர்முடிக்கு இவனடிபொற்றாமரை மலரெனப்பட்டது. படத்திற் கரும்புள்ளிகள்போலஅ
ல்குலுக்குரோமமென்க. பைந்தொடிகுணன் - மனவலியகற்றுங்குணன் - எனக்கூட்டுக.
மணியெழுவனையதோளார் அரசிளங்காளையர். மனவலியகற்றலாவது கூற்றங்கொதித்து
மேல்வரினுங் கலங்காதவவரது மனநிலையைக் கேட்கப்பட்டவளவிலே கலக்கச்செய்தலா
ம். குணமெனப்பொதுப்படக் கூறுதலால் அழகுமுதலானபலவுங் கொள்ளப்படும். அரசனா
ழகினாலுண்டாகிய கீர்த்திகளாகிய முத்துகளுக்கு அவள்குணம் நூலாகவெனவேமுத்துக
ளுக்கு நூல்போல அக்கீர்த்திகளுக்கு அவள்குணம்இன்றியமையாத சிறப்புடைத்தென்பது
பெறப்பட்டது — கீர்த்திமுத்தங்களைக்குணநூலிற்கோத்தல் அவள்தனக்குக்கிடைக்கப்பெ
றின் அவள்குணத்தினாலேதன்கீர்த்திவிளங்குந்தன்மையை நினைத்தல். [குணத்திலேநூலையும்

கீர்த்தியிலேமுத்தையும் ஆரோபித்தலால்உருவகவணி.] (௬௦)

(அஉ) வளைப்பினில் வென்றவேந்தை வயங்கொளுங் காலமென்றுக், கனைத்துவண் டிவருங் கூந்தல் கருதிய விலக்கந் தப்பாத், தனிப்படையாக வேறற் கெண்ணினன் றாரஞ் சிந்தக், குனிக்குமென் கரும்பான் மேரு வில்லியை வெல்லுங் கோளான். [இதுமுதல் மூன்றுபாட்டுகளால் நளராஜனை வெல்லுதற்கெண்ணிய மன்மதன் செய்கையைக்காட்டி அவன்மேலவனுக்குண்டாகும் விருப்பம் குறிப்பிக்கப் படுகின்றது.]—(இ-ள்) தாரம்-முத்துகளானவை— சிந்த- உதிராநிற்க—குனிக்கும்-வளைக்கப்பட்ட—மென்கரும்பால்-மெல்லிய கருப்புவில்லினாலே—மேருவில்லியை-மேருவை வில்லாகக்கொண்ட சிவனையும்—வெல்லும்-வென்ற—கோளான்-(பெருமையையுடைய) மன்மதனானவன்—வயம்-வெற்றியை—கொளும்-கொள்ளுதற்கேற்கின்ற—காலமென்று-காலம் (இதுவே) யென்று—வண்டு-வண்டுகளானவை—கனைத்து-ஒலித்து—இவரும்-ஏறப்பெறுகின்ற—கூந்தல்-கூந்தலையுடைய தமயந்தியானவள்—கருதிய-(தன்னாலே) குறிக்கப்பட்ட—இலக்கம்-குறியினின்றும்— தப்பா - தப்பாத,— தனி - ஒப்பற்ற,—படையாக-ஆயுதமாக—வளைப்பினில்-அழகினால்—வென்ற-(தன்னை) வென்ற— வேந்தை - {நளமகாராஜனை—வேறற்கு-(அப்படையால்) வெல்லுதற்கு—எண்ணினான்-:ஆலோசித்தான். எ-று.

முன்னேமேருவில்லியால் வெல்லப்பட்டவனாயினும் பின்னே உமாதேவியை மணம்புணர்ச்செய்தமையினாலே கரும்பான் மேருவில்லியை வெல்லுங் கோளானென்றார். *மாதுமை நிமித்தமாகமழுவலானைக்கறுத்து, கோதநெஞ்சுடற்றச் சிறக்கொண்க ணேறுடைக்குழுவினி, பாதிசெய்தவனைத்தண்டமண்ணித்தனவசமாச் செய்த, நாதனேயுலகுக்கெல்லாநாதனென்றேத்துவாமே. என்பதனாலுமறிக, வல்லவனுக்குப் புல்லுமாயுத மென்றபடியே மன்மதனாற்றலைமெச்சியவாறாயிற்று.—வயங்கொளுங் காலமென்றது கீர்த்திமுத்தங்களின்குணமாவிற் கோத்தகாலத்தைச் சுட்டிநின்றது.—வளைப்பினில் வெல்லுதலாவது. அழகின்மேற்பட்டு நிற்றலாம்.—தமயந்தி மன்மதனுக்கு அவனாலே குறிக்கப்பட்ட அரசனாகிய குறியிலே தப்பாது சென்றுதாக்கும்ஒப்பற்றபடைக்கலமாயினளென்க.—தன்னையழகில்வென்றஅரசன்மேல் உள்கவிரங்கொண்டு அவனை வெல்லுதற்கானகாலமும்படைக்கலமுந் தேடிக்கொண்டிருந்து அவைகிடைக்கப்பெறுதலினாலேவேறற்கெண்ணினானென்க. [வயங்கொள்ள நினைத்தற்கு ஏதுவாகாத வளைப்பினில்வென்றமையையேதுவாகக்குறித்தலால் ஏதுத்தற்குறிப்பணி. கரும்பான் மேருவில்லியை வெல்லுங்கோளானெனக் காரணத்தினது அருமைக்குமைவாயிருக்கக்காரியம் பிறத்தலைச் சொல்லுதலால்—உ. வது பிறிதாராய்ச்சியணி.]—[இ

* கொக்கோகப்பாயிரம்.

வ்விரண்டின்சேர்தலாலே சேர்வையணி.] (கக)

(அரு) அணங்கினுக் கணங்கு செய்யு மணிகிள ரஞ்சில் லோதி, கு ணங் கமழ் குருதி வைவேற் கொற்றவன் செவியுறு முன், மணங்கமழ் தென்றற் றேரோன் வாங்குபைங் கழைவிற் பூட்டுங், குணஞ்செவிப் பட்ட தன்றேன் வன்மையார் குணிக்கற் பாலார்.—(இ-ள்) அணங்கினுக்கு-தெய்வமகளிருக்கு—அணங்கு-வருத்தத்தை—செய்யும்-செய்கின்ற—அணி-அலங்கரித்தலாலே—கிளர்-விளங்காநின்ற—அம்-அழகிய—சில்-பொன்வட்டத்தகட்டணியையுடைய—ஓதி-கூந்தலையுடைய தமயந்தியினது—குணம்-குணமானது—கமழ்-நாறுகின்ற—குருதி-உதிரத்தையுடைய,—வை-கூர்மைபொருந்திய,—வேல்-வேலையுடைய—கொற்றவன்-நளமஹாராஜனது—செவி-காதிலே—உறுமுன்-அடைவதன்முன்னே—மணம்-மணமானது—கமழ்-மணக்கப்பெற்ற—தென்றல்-தென்றலாகிய—தேரோன்-தேரையுடைய மன்மதனுடைய—வாங்கு-வளைக்கப்பட்ட—பைங்கழைவில்-பசிய கருப்புவில்லிலே—பூட்டும்-ஏறிடப்பட்ட—குணம்-குணமானது—செவி-(அம்மன்மதன்) காதிலே—பட்டது-அடைந்தது.—அன்றேன்-அப்படிப்பட்டமன்மதனது—வன்மை-வல்லமையை—யார்-யாவர்—குணிக்கற்பாலார்-அளவுசெய்யவல்லவர். எ-று.

அணங்கு-சாதிபொதுமை. "*அணங்கரங் குருந் தெய்வப்பெண் பொதுப்பெயரென்ப" என்றலறிக., அணங்கினுக்கணங்குசெய்தல் தன்பேரழகினால் அவர்க்குப்பொறாமை வருத்தஞ்செய்தலாம் அல்லாமலும் அழகுக்கழகு செய்கின்ற வெனினுமாம். தமயந்தியின் குணம் அழகு முதலியபண்பாம். கருப்புவிற் குணம் அதனது நாணம். "+குணமென்பது வில்லின் நாண்" என்பதறிக., தமயந்தியின் குணம் நளன் செவியிலடைவதன்முன்னே கரும்புவில்லின் குணம் மன்மதன் செவியிலடைந்ததெனக. நளன் செவியிலடைதலாவது கேட்டறியப்படுதல். மன்மதன் செவியிலடைதலாவது இடதுகையால் வில்லைப்பிடித்து நின்று வலதுகையால் அம்பைத்தொடுத்து நாரியைவலிக்கும்போது அந்நாரி காதளவிற்சென்றடுதலாம்.— தமயந்தியின் குணத்தை நளன் கேட்பதற்கு முன்னே மன்மதன் அம்பெய்யத் தொடங்குதல் கூடாமையாலே செவியுறுமுன்னென்பது செவியுற்றவளவி லென்னும்வினைவைக்காட்டியது. [தமயந்தியின் அழகை அரசன் கேட்டறிதலாகிய காரணத்துக்குமுன்னே மன்மதன் வில்வளைத்தலாகிய காரியம்பிறத்தலைச் சொல்லுதலால் மிகையுயர்வுநவிற்சியணியாகும்.] (ய௨)

(அசு) கல்வியின் றுறைகை போய காவலன் றன்னை யின்னே, வெ ல்குவ லென்ன நெஞ்சின் விழைவுறு கருப்பு வில்லான், மல்வலம் புவ

* திவாகரம்-தெய்வப்பெயர்த்தொகுதி. + ஆதிப்பொருணிகண்டு.

ன மூன்றும் வென்றதன் வரம்பில் சீர்த்தி, யல்கலி லையமென்னு மாழி
யிலுகுத்துநின்றான்.—(இ-ள்) கல்வியின் - கல்வியினது — துறை - வழி
யில் — கைபோய - வல்லவனாகிய — காவலன்றன்னை - அரசனை — இன்
னே - இப்போதே — வெல்குவலென்ன - வெல்வேனென்று — நெஞ்சி
ன் - (தன்) மனத்தில் — விழைவுறு - ஆசைப்பெருக்கத்தைக்கொண்ட —
கருப்புவில்லான் - கருப்புவில்லையுடைய (மன்மதனானவன்) — புவன
மூன்றும் - உலகமூன்றையும் — வென்ற - (அதுவரையில்) வென்றுசம்பா
திக்கப்பட்ட, — தன் - தனது — மல்லல் - வளம்பொருந்திய, — வரம்பில்
- அளவில்லாத, — சீர்த்தி - கீர்த்தியை — அல்கலில் - சுருங்கலில்லாத —
ஐயமென்னும் - சந்தேகமென்கின்ற — ஆழியில் - கடலுள் — உகுத்து -
மூழ்கச்செய்து — நின்றான் - (திகைத்து) நின்றான். எ - று.

கல்வியின் துறைகைபோய காவலனென வேதாகமங்களிற்சொல்லப்பட்ட விதிவிலக்குகளையையந்திரிபின்றியறிந்து அவ்வறிவினாலே மனத்தைத் தன்வசப் படுத்திநிற் பவனென்பது பெறப்பட்டது; அவனைவெல்லுதல் அவன்மனநிலையைக்கெடுத்துக்காமத்திற் கலங்கச்செய்தல். அக்கல்வியறிவினுயர்ந்தோனை யிப்போதேவெல்லுவே னென்றுசை கூர்தல்சாகசமாதலாலே மன்மதனுக்கு இவனைவெல்லமாட்டுவேனோ மாட்டேனோ வென்னுமுள்ள நிகழ்ச்சி பிறந்து அதனால் இதுவரையிலே மூன்றுலகங்களையும் வென்றுசம்பாதிக்கப்பட்ட கீர்த்திகளும்நிற்குமோ நீங்குமோவென்று சந்தேகித்தானென்க. புதிதாகச்சம்பாதிக்கவிரும்பியவூதியத்தைக்குறித்து முயன்று அதுவரையிலேசம்பாதித்துவைத்திருக்கப்பட்ட முதலையுமிழந்துபோதல் அறிவிலான் செயலாதலால் "*ஆக்கங்கருதிமுதலிழக்குஞ் செய்வினை, யூக்காரறிவுடையார்" - என்பதனாலறிக. [கல்வியின் துறைகைபோயவென்னுமடை அரசன் மன்மதனுக்கு ஐயந்தரவல்லனென்னுங் கருத்தை யுட்கொள்ளுதலால் கருத்துடையணி அங்கம். மன்மதனுக்குச் சந்தேகமில்லாதிருக்கச் சந்தேகத்தைக் கற்பித்தலால் தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி - அங்கி. ஆதலால் உறுப்புறுப்பிக்கலவையணி.] (௮௪)

(௮௫) தண்ணறுந் துளிக்குங் கூந்தற் றமயந்தி முலையும் போர்
வே, லண்ணறன் புயமுங் கூட்டும் விதிவலி யமுங்கிற் றம்மா, மண்ண
மை முழவுத் தோளான் மனவலிக் கவசமாக, வெண்மலர் வாளி யா
லு முனையறப் பிளந்த தன்றே. [இதனால் மன்மதனுக்கு விதித்துணை
யாற் பூவம்பைக்கொண்டே ஆண்மை பயன்பட்டமை சொல்லப்படு
கின்றது.] — (இ-ள்) தண் - தண்ணிய — நறு - (மலர்த்) தேனை — துளி
க்கும் - துளிக்கின்ற — கூந்தல் - கூந்தலையுடைய — தமயந்தி - தமயந்தி
யினுடைய — முலையும் - முலைகளையும் — போர் - போர்க்குரிய — வேல்
- வேலையுடைய — அண்ணல் - நளமஹாராஜனுடைய — புயமும் - தோ

* திருவள்ளுவர் - தெரிந்துசெய்வகை - ௩.

ன்களையும்——கூட்டும்-சேர்க்கும்——விதி-தெய்வத்தினது——வலி-|நினைப்பானது—அழுகிற்று-:பயனுடைத்தாயிற்று.—மண்-துடைத்தல்——அமை-அமைந்த—— முழவு- மத்தளம்போலும்——தோளான்- தோள்களையுடையஅவ்வரசனது——மனவலி-தைரியமாகிய——கவசம்|-கவசமானது——மாரன்-மன்மதனது——ஒள்-மெல்லிய——மலர்வாளியாலும்-பூவம்பினாலும்——உரனற-உரங்கெட——பிளந்தது-:கிழிந்தது. எ-று.

மனவலியில்-வலியென்பது தவ்விகுதிகுன்றியதொழிற்பெயர். அது நினைத்தலென்பது ர்க்குஉயிர்த்துபோமாறேவலிக்குமாமாண்டார்மனமென்பதனாலறிக., சமயத்தி முலையுமீன ன்புபமும் கூட்டலென்றதற்கு அவனிவனுக்கு மனைவியாகச்செய்தலென்பதுபொருள்.——கொடியபடைக்கலங்களால்உடைபடாமற் காக்குங்கவசம்போலஅரசனதுமனமும் விகாரத்தினாலேஉடைபடாமற்காத்தலாலேமனவலிக்கவசமென்றார். அதுபிளத்தல்நிலைகலங்குதல்.——தெய்வசங்கற்பத்தினாலேஎத்தக்காரியத்தான் முடியாதென்றதாயிற்று. [மலர்வாளியாலும் கவசம்பிளந்ததென்னும்விரோதம் விதிவலியாற் பிளந்ததென்றதனாலேஅழிதலால்முரண்விளைந்தழிவணி. இதுமனவலிக்கவசமென்னுமுருவகத்தைஅங்கமாகக்கொண்டுவந்தது.] (௧௭)

(௧௮) தேங்கமழ் துளவினானு நான்முகத் தேவு நாளுந், தாங்கருங் காமவெம்மை தரிக்கில ராகி யன்றே, வாங்குதண் டிரையிற் றண்ணென் மலர்வயின் வதிந்தார் மன்ன, னீங்கரு நிழலிற் றோன்று மதனையெவ் வாறு நீங்கும். [இதனாலே முதற் கடவுளரையும் வென்ற மன்மதனுக்குவெல்லுதற்கரிய தியாதென்று சொல்லப்படுகின்றது.]
——(இ-ள்) தேம்-தேனது——கமழ்-மணக்கப்பெற்ற——துளவினானும்-|துளசிமாலையையுடையகடவுளும்—நான்முகத்தேவும்-நான்குமுகங்களையுடையகடவுளும்——நாளும்-எந்நாளும்——தாங்கரு-(யாவராலுந்)தாங்குதற்கரிய——காமவெம்மை-மன்மதனாலுண்டாகியவெப்பத்தை——தரிக்கிலராகி - பொறுக்கமாட்டாதவராகி—— வாங்கு- வளைந்த—— தண்டிரையில்- குளிர்ச்சிபொருந்தியபாற்கடலின்கண்ணும் —— தண்ணென் - குளிர்ச்சிபொருந்திய——மலர்வயின் - தாமரைப்பூவின்கண்ணும்—வதிந்தாரன்றே-:வாசஞ்செய்கின்றாரன்றே.—மன்னன் -| அரசனானவன்—— நீங்கரு- நீங்காத—— நிழலின்- (தனது) சாயைவடிவமாக—— தோன்றும் - தோன்றுநின்ற—— மதனை - மன்மதனினின்றும் ——எவ்வாறு-எவ்வுபாயத்தினாலே——நீங்கும்-:நீங்கமாட்டுவான். எ-று.

காமவெம்மை நிலைமொழியீறு விகாரப்பட்டது-குமரகோட்டமென்பதுபோல. காமனாலாகிய வெப்பம்பொறுமல்அதைத்தணித்துக்கொள்ளுதற்குத்திருமால் பாற்கடலிலும், நான்முகன் தாமரைப்பூவிலும், வாசஞ்செய்கின்றனர். படுக்கையிடமும் அசனமும்அசல்

* நாலடியார்-யாக்கைநிலையாமை-௩.

பகுதியென்க. — முதற்கடவுளோ மன்மதனைக் கடக்கமாட்டாதிருக்கையில் ஒருமனிதனாகிய அரசன்றனது சாயை வடிவாய்த்தொடர்ந்துநிற்கின்ற அவனையெப்படிக் கடக்கமாட்டுவனென்றதாயிற்று. நிழலிற்றோன்றுமெனறதற்குமன்னனதுகாந்திபோலுங்காந்தியுடைய ஒளித்தோன்றுமென்பது நேர்பொருளாகவும்மன்னனதுசாயையின்வடிவாய்த்தோன்றுமென்பதுபயன்படு பொருளாகவுங்கொள்க. — நிழல்காந்தியுஞ்சாயையுமாமாதலின். காந்தியென்பது "*வாடநிழல்சவிஉறொளியாகும்-என்பதனுலறிக," — உடம்பினிழலையொருவருங் கடக்கக்கூடாமையறிக. — மன்மதனுலேகடவுளர்படும் பாட்டைச்சொல்லவேநளன்படும் பாடுதோன்றலாலே செய்யுட் பொருட்பேறணி. காந்திபோலுங்காந்தியென்பதுதொகையுவமை - இது அங்கம். கடக்கமாட்டாமைக்குஏதுவாகாதநிழலிற்றோன்றுதலை யேதுவாகக் குறித்தலால் ஏதுத்தற்குறிப்பணி-இதுஅங்கிஆதலாற்கலவையணி.] (கரு)

(அஎ) மானநீ ரரணஞ் சூழ்ந்த மன்னவ னுளத்தி னாடு, தூநலப் பருவ மென்னுந் தோழியன் பொழுக நல்கு, நானமும் புழுகுங் கொட்டி நகைமணி முத்தஞ் சூட்டு, நீனிற மணிக்கட் கொங்கைக் குடத்தினா லீந்திப் புக்காள். [இதனுள் உள்ளதனும் நாணுவரையிறத்தலுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.] —(இ-ள்) மானம்- நாணமாகிய — நீரரணம்- அகழியினாலே — சூழ்ந்த- சூழப்பட்ட — மன்னவன்- அரசனது — உளத்தினாடு- மனத்தினுள்ளே — தூ- குற்றமற்ற — நலப்பருவமென்னும் -மங்கைப்பருவமென்கின்ற — தோழி- பாங்கியினாலே — அன்பொழுக- (அவன்மேல்)அன்புபெருக — நல்கு- கொடுக்கப்பட்ட — நானமும் -கஸ்தூரியையும் — புழுகும்- புழுகையும் — கொட்டி- அப்பி — நகை- காந்திபொருந்திய, — மணி- அழகிய, — முத்தம்- முத்துவடத்தை — சூட்டும்- சூட்டப்பெற்ற, — நீனிறமணி- நீலமணிபோலும் — கண்- சூசுகத்தையுடைய, — கொங்கை- முலைகளாகிய — குடத்தினால்- குடங்களினாலே — நீந்தி- (அவ்வகழியைக்)கடந்து — புக்காள்- சென்றாள். எ-று.

ஒருநகரத்திலேபகைவர் புகாமற்காக்கும் அகழிபோல நாணம்அரசனுள்ளத்தேகாமம்புகாமற்காத்தலாலேமானநீரரணமென்றார். "† மானமும்வெட்கமும் வட்கமுஞ்சமழ்ப்புநாணுமுணர்த்துநடையவாகும்.," — புதியகாமவின்பத்தை யனுபவித்தற்குரித்தாய்முன்னும் பின்னுமுள்ளபருவங்களினைத்தினுஞ் சிறந்துநிற்கையால் மங்கைப்பருவத்தைத் தூநலப் பருவமென்றார். அதுபன்னிரண்டாண்டுகளின்மேல்வருவது. அதிலேபெண்மைக்குச்சிறந்த முலைகளரும்புதல்பற்றி அதன்மேல் அன்புபிறத்தலால் அன்பொழுகவென்றார். மார்பிலேகுடத்தைக்கொண்டு ஆறுநீரைக்கடந்து அக்கரைசேர்வோர் போலத் தமயந்திதன்முலைகளாலே அரசனதுநாணத்தைக்கடந்து அவனதுமனத்திலேபுகுந்தாளென்க. இப்படி அவள்செயலாகக்கூறப்பட்டதாயினும் அரசன் அவளுடையமுலையழகைக்கேட்டுத்தன்னுணத்தையிழந்து அவளை நினைத்திருந்தானென்பது கருத்தாகக்கொள்க. உயர்வொப்பில்லாத வழு

* திவாகரம்- பண்புப்பெயர்த்தொகுதி- † மே-டி- தொகுதி-

குடையமகளிராயினுமெனவனமுற்றுமுலையரும்புதற்குமுன்னே அவளைவிரும்புதல்பொருந்தாக்காமமாமாதலின்.—விரும்புதற்குமுலைகளினியற்கை யழகோடுசெயற்கை யழகுங்காரணமாதல்தோன்றநானமும் புழுகுங்கொட்டி நகைமணிமுத்தஞ்சூட்டு நீனிறமணிக்கட்கொங்கையென்றார். [மானம்- பருவம்-கொங்கை- இம்மூன்றிலும் நீரரணம்- தோழி-குடம்-இம்மூன்றின் அபேதங்களை ஆரோபித்தலால் உருவகவணி.] (௧௬)

(௮௮) சிறையளி குடைந்து பாடுந் தேமலர்ப் பகழி மாரி, நறை விரி யலங்கன் மார்பிற் றிளைத்தலி னையுந் துன்பங், கறைமதி விளங்குங் கங்குற் காலையு மணையு மல்லாற், பிறரறி யாம லுள்ளத் தடக்கினன் பிறங்கற் றோளான். [இதனால் துயிலாமைத் துன்பஞ்சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்)பிறங்கல்-மலைபோலும்—தோளான்- |தோள்களையுடையநளமஹாராஜனவன்—சிறை-சிறையையுடைய— அளி-வண்டுகளானவை—குடைந்து- துளைத்து—பாடும்-பாடப்பெறுகின்ற,—தேம்-பரிமளம்பொருந்திய,—மலர்ப்பகழி-'பூவம்புகளது—மாரி-மழையானது—நறை-தேனையுடைய—விரி-மலர்ந்த— அலங்கல்-பூமாலையையுடைய— மார்பில்-மார்பின்கண்ணே—திளைத்தலின்-படுதலினாலே—நையும்-இளைத்தலா லுண்டாகின்ற— துன்பம்-(தனது) துன்பத்தை— கறைமதி- சந்திரனாலே— விளங்கும்- விளங்காநின்ற — கங்குற்காலையும்-இராக்காலமும்—(கறைமதி)-சந்திரன்போல—(விளங்கும்)-விளங்காநின்ற—அணையும்-பாயலும்—அல்லால்- அல்லாமல்—பிறர்-மற்றொருவரும்—அறியாமல்-அறியாதிருக்க—உள்ளத்து-(தன்)மனத்தின்கண்—அடக்கினன்-:மறைத்தான் எ-று.

வெண்மைதண்மைகளாலே மதிசயனத்திற்கு முபமானமாக்கப்பட்டது. இரவும் அணையும் உணர்வில் பொருள்களாயினும் "* உறுப்புடையது போலுணர் வுடையது போன்மறுத்துரைப்பதுபோனெஞ்சொடு புணர்ந்துஞ் சொல்லாமர பினவற்றொடு கெழீஇச்செய்யாமரபிற் றொழிற்படுத்தடக்கியும்-என்னும்பொருளியற் சூத்திரவிதியால்.,, உணர்தற்றன்மையைஅவற்றிலேற்றினர். இதனாலே அரசனிரவிலே அனுபவித்த துன்பத்தைத்தன்னுயிர்போற்சிறந்த நட்பாளர்க்கும் வெளிப்படுத்திலனென்பதாயிற்று. காலமுமிடமுமாகிய கங்குலிலே படுக்கையிலே வருந்தினமையால்அவையறிந்தனவாகக்கூறப்பட்டன.] (௧௭)

(௮௯) தளர்வொடு மெலிந்தும் வையந் தனிக்குடை நிழற்றும் பைம்பொற்,கிளரொளிப் பூணான் வீமன் பாவையைக் கேட்டல் செய்யா,னிளி யென வுயிரை யுண்மை யறத்தினை யறவிட் டாலு, மிளிவென வெண்ணி மானம் பூண்டவ ரிரப்பர் கொல்லோ. [இதனால்-தமயந்தியைத் தருகவென்று இரவாமைக்குக்காரணஞ்சொல்லப்படுகின்றது.]

* தொல்காப்பியம்-பொருளியல்-௨.

—(இ-ள்) வையம்-பூமிக்கு—தனி-ஒப்பற்ற—குடை-குடையினாலே—நிழற்றும்-நிழலைத்தருகின்ற—பைம்பொன்-பசும்பொன்னாலாகிய,—கிளர்-விளங்காநின்ற—ஒளி-ஒளியையுடைய,—பூணான்-ஆபரணத்தையுடையவரசன்—தளர்வொடு-(உள்ளத்) தளர்ச்சியோடு—மெலிந்தும்-(உடம்பு) வாடியும்—வீமன்-வீமராசனுடைய—பாவையை-(புதல்வியாகிய தமயந்தியை—அளியென-தருகவென்று—கேட்டல் செய்யான்-{(அவனை) யாசித்திலன்.—இளிவென-(ஏற்ப) இகழ்ச்சியென்று—எண்ணி-நினைத்து—மானம்-மானமாகிய (பூணை)—பூண்டவர்-|தரித்தவர்—உயிரை-பிராணனையும்—உண்மை-யின்னுள்ளதாகிய—அறத்தினை-தருமத்தையும்—அற-பற்றற—விட்டாலும்-கைவிட்டாலும்—இரப்பர்கொல்-இரப்பாரோ (இரவார்). எ-று.

தனிக்குடைநிழற்கணிருந்துவிளங்குமவனரசாட்சியேயுலகுயிர்களெல்லாம் இன்புறுதற்குக்காரணமாதலால் வையந்தனிக்குடை நிழற்றுமென்றார். பின்மெலிந்தென்றமையால் தளர்வு மனத்திற்கேற்றப்பட்டது. அளியினையுயிரை யெனப்பாடங்கூறுவாருமுண்டு. அளியும்-அறத்தினுளடங்குமென்க. உயிர்-பஞ்சப்பிராணன்கள். பிராணன்களையிழந்தபின்னுமழியாது நிற்றல்பற்றி உண்மையறமென்றார். பல துன்பங்களினுமிறத்தற்றுன்பமும் அதனினும் அறத்தையிழத்தற்றுன்பமும் அதனினும் இரப்புத்துன்பமுங்கொடியனவென்று கூறியதாயிற்று. "ஆவிற்குநீரென்றிரப்பினுநாவிற்கிரவினிளிவந்ததில்" என்பதனாலும் இரத்தலிழிவென்பதறிக. [மானம்பூண்டவரிரவாரொன்னும் பொதுப்பொருளால் வீமனைத்தமயந்தியையிரவாமைசாதிக்கப்படுதலால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி.] (௧௮)

(௧௯) திறங்கிளர் வயிரத் தோளா னெட்டுயிர்ப் பெறியுந் தோறும், பிறங்குதல் சிறிது மின்றி வேறொன்றான் மறைக்கும் பெட்பான், மறங்கிளர் வேற்கண் மாதி னுருவெளி வயத்த னாகிக், கறங்கெனுஞ் சுழல வன்னாட் குறைப்பது கரக்க மாட்டான். [இதனால்-காமநோயை மறைக்குமாறும் அது உன்மாதத்தாலே மறைபடாமையுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]—(இ-ள்) திறல்-காற்றியினாலே—கிளர்-விளங்காநின்ற—வயிரம்-வச்சிராயுதம்போலும்—தோளான்-|தோள்களையுடைய அரசனானவன்—நெட்டுயிர்ப்பு-பெருமூச்சை—எறியுந்தோறும்-விடும்போதெல்லாம்—பிறங்குதல்-(அவற்றின்காரணமாகிய காமம்) வெளிப்படுதல்—சிறிதும்-சிறிதாயினும்—இன்றி-இல்லாமல்—வேறொன்றால்-வேறொருகாரணத்தால்—மறைக்கும்-(பிறருக்கு அதனை) மறைப்பான்—மறம்-வீரத்தன்மையினால்—கிளர்-விளங்காநின்ற—வேல்-வேல்போலும்,—கண்-கண்களையுடைய—மாதின்-தமயந்தியி

னது—உருவெளி-(பிராந்தியால்)வெளியிலேதோன்றுகிறவுருவத்திற்கு— வயத்தனாகி- வசப்பட்டவனாகி— கறங்கின்- காற்றாடிபோல — நெஞ்சு-மனமானது— உழல-சுழல— அன்னாட்கு- அப்பொய்யாகத்தோன்றுகிறதமயந்திக்கு—பெட்பால்- ஆசையால்— உரைப்பது-{சொல்வதைமாத்திரம்—காக்கமாட்டான்- :மறைக்கமாட்டான்.எ-று.

நெட்டுயிர்ப்பென்றது நெட்டுயிர்ப்பெறியுந்தோறுமென்றதனால் அருகிலுள்ளமந்திரிமுதலியோர்க்கு ஒருகாற்கொன்றாகவேறுவேறு காரணந்தோன்றஅபினயித்து அவற்றின்காரணமாகியகாமத்தைமறைப்பானென்க. வேறுகாரணங்களாவன பகைவர்மேற்கோபஞ் செய்கைமுதலியனவாம். அப்படிமறைக்கவல்லனாயிருந்தும் பிராந்தியினாலேதமயந்தியுருவெளியாகக் காணப்படுந்தோறும் அவள்வசப்பட்டுத்தன்னைமறந்துநிற்கையினாலே அவளுக்குச் சொல்வதை மாத்திரம்மறைக்கமாட்டானாயினனென்க. அவளுக்குச் சொல்வதாவது அவளழகின் சிறப்பையும் அதுபற்றித்தனக்குண்டானவிருப்பத்தையும் அவ்விருப்பங்காரணமாகத்தான்படும்வருத்தத்தையும் அவ்வருத்தத்தையொழித்தற்கு அவளிரக்கஞ்செய்யவேண்டுதலையுஞ்சொல்லுதலாம். [காமங்காரணமாகவுண்டாகும்பெருமூச்சுகளை வேறுகாரணங்களாலேமறைத்தமையினாலேவஞ்சநவிற்சியணி] (௧௧)

(௧௨) பொறிவழி யுள்ளம் போக்காப் புரவலன் காம நோயை, மறைசெய மறையா தாக மம்மரி னாணுட் கொள்ளா, வறைகழ லவனி வேந்தர் நெருங்குபே ரவையி னீங்கி, நறைகமழ் சோலை செல்வா னுளத்தினி னயத்தல் செய்தான். [இதுமுதலியவற்றால் தன்விருப்பங் கைகூடுதற்கு உதவியாகுந் தெய்வவன்னத்தைக் காணுதற்குக் காரணமாகிய பொழில் விளையாட்டுச் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) பொறி-ஐம்பொறிகளது—வழி-வழியிலே—உள்ளம்- மனத்தை — போக்கா-செலுத்தாத—புரவலன்-அரசனானவன்— காமநோயை - காமவியாதியை— மறைசெய - (வேறுகாரணங்களால்) மறைக்க— மம்மரின்-உன்மாதத்தினாலே—மறையாதாக- வெளிப்பட— நாண்- நாணத்தை— உட்கொள்ளா-உள்ளேகொண்டு— அறை- ஒலிக்கின்ற—கழல்- வீரக்கழலையுடைய—அவனி-பூமியிலுள்ள—வேந்தர்- அரசர்களானவர்கள்—நெருங்கு-நெருங்கப்பெற்றிருக்கின்ற—பேரவையின்-பெரியசபையினின்றும்—நீங்கி- நீங்கி—நறை-தேனானது—கமழ்-மணக்கப்பெற்ற— சோலை- (தனது) சிங்காரவனத்திற்கு— செல்வான்-போகும்படியாக— உளத்தினில்- மனத்தின்கண்— நயத்தல் செய்தான் -:(அவன்)விரும்பினான்.எ-று.

பொறிவழியுள்ளம்போக்காமை யாவது மனத்தை அதுவிரும்பியவாறு பொறிகளிலேசெ

இத்தாது நீயத்தலாம்.— முன்பாட்டிலேவேறொன்றுன்மறைக்குமென்றதனாலேகாமநோயை மறைக்குமாறும் உரைப்பது கரக்கமாட்டானென்றதனாலே அதுவெளிப்படுமாறும் வருத்துச்சொல்லப்பட்டமையால் இப்பாட்டிலே மறைசெய மறையாதாக வெனத்தொகுத்துக் கூறினார்.— அறைகழலவனிவேந்தர்நெருங்குபேரவையாதலின் அதனகத்தேதனது காமநோய் வெளிப்படுதல் தன்னிறைமைக் குணங்களுக்கிழுக்காமென்று நாணினானென்க. அந்நாணம்பிறர்க்குவெளிப்படாது உள்ளேதானேயடக்கப்பட்டதென்பதுதோன்ற நாணியென்னுநாணுட்கொள்ளாவென்றார்.—அந்நாணத்தால் அச்சபையினீங்கித் தனித்திருக்கவேண்டிச்சிங்காரவனத்துக்குச்செல்லவிரும்பினானென்க. (௨௦)

(௧௨) கொட்புற வுலவுந் தோறுங் குரத்தடை துகளின் குப்பை, நட்பமா ரணுக்க ளென்னு நவலரு மனத்தின் கூட்டங், கட்புலன் கருவல் செல்லாக் கடுப்பினைக் கற்பான் காலைப், பெட்புறப் பிடித்தல் போலப் பிறங்குமாக் கொணர்மி னென்றான். [இதனால்-குதிரைகொணர்கவென்றமை சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) கொட்புற- சுற்சிபொருந்த—உலவுந்தோறும்-சஞ்சரிக்குந்தோறும்— குரத்து- குளம்புகளினின்றும்—அடை-(கால்களை)யடைகின்ற—துகளின்-புழுதியினது— குப்பை-கூட்டமானது—கட்புலன்-கண்ணறிவிற்கு— கருவல்செல்லா-பற்றுதல்கூடாத— கடுப்பினை- வேகத்தை—கற்பான்-கற்கும்பொருட்டு—காலை-கால்களை—பெட்புற-ஆசைமிக—பிடித்தல்-பிடித்தலையுடைய,—நட்பமார்-நண்மைபொருந்திய—அணுக்களென்னும்-அணுக்களென்கிற,—நவலரும்-(எண்ணிச்)சொல்லக்கூடாத,—மனத்தின்-மனங்களது—கூட்டம்-கூட்டத்தை—போல-ஒத்துத்தோன்றுநிற்க—பிறங்கு-விளங்குகின்ற— மா- குதிரையை— கொணர்மின்-கொண்டுவாருங்கள்—என்றான்-என்றுசொன்னான்.(அரசன்)எ-று.

கொட்புறவுலவல்-கொள்ளிவட்டம்போன்றுமண்டலித்துச்செலுத்தல்.''*இருவகைச்சாரியு மெதிர்த்துவட்டமாய், வருவழிநெறிநி போன்மையுகெலாமொரு. துரகதமே நிலைநின்றதோற்றமொத்,தொருவரநடத்தினு ரொருகணத்திலே"-என்பதிற்காண்க.— நியாயநூலார்மதம்பற்றி மனத்தையணுவென்றார்- ''+இன்பமுதலியபண்புறத்தருமுடங்; கருவியாம் பொறிமனம்மஃதுயிர்தோ,றின்றியமையாதுவேண்டலிற்பலவா,யணுவாய்நிற்குமென்மனார் புலவர்"- என்பதனாலறிக., போதுதல்-துகளின்செயல். பிறங்குதல்-குதிரைச்செயல். ஆசிரியனைத்தொழுது கற்கவேண்டுதல்மாணாக்கர்து கடனாதலாலே கற்பான்காலைப் பெட்புறப் பிடித்தலென்றார். [அத்துகளின் கூட்டத்தை அப்படிப்பட்ட மனக்கூட்டமாகக் குறித்ததாலே பொருட்டற்குறிப்பணி.] (௨௧)

(௧௩) பன்னகஞ் சுமந்த வைப்போர் தோளினிற் பரிக்கு மன்ன

* திருவிளையாடல்-நரிபரியாக்கியபடலம். + தர்க்கசங்கிரகசூத்திரம்.

ர், மன்னனைப் பரிப்பல் யானே வருகதி ரிரவி தன்னை, யென்னை நீர் தாங்குமாறென் றேழ்பரி யினை நக் கென்ன, மின்றெளி விரிக்கும் வெண்பற் கூந்தன்மா மேற்கொண் டானே. [இதனால் அக்குதிரை மேலேறினமை சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) பன்னகம் - ஆதிசேஷனாலே—சுமந்த - (ஆயிரந்தலைகளாலே) சுமக்கப்படுகின்ற— வைப்பு - பூமியை— ஓர்தோளினில் - (தன) தொருதோளினாலே— பரிக்கும் - தாங்குகின்ற—மன்னர்மன்னனை - அரசர்க்கரசனை —யானே - நான்தனியாக—பரிப்பல் - சுமக்கவல்லேன் —வரு - வருகின்ற—கதிர் - கிரணங்களையுடைய — இரவிதன்னை - சூரியனே — நீர் - (பலவாகிய) நீங்கள்— தாங்குமாறு - தாங்குஞ்செய்கை—என்னே - எத்தன்மைத்து — என்று - என்றுபழித்து —ஏழ்பரியினை - (அச்சூரியனது தேரினுடைய) ஏழுகுதிரைகளைப் (பார்த்து)—நக்கென்ன - சிரித்தல்போல— வெண்பல் - வெள்ளைப்பற்களது —மின் - விளங்காநின்ற— ஒளி - ஒளியை—விரிக்கும் - பரப்புகின்ற— கூந்தல் - புறமயிரையுடைய — மா - குதிரையின்மேல் —மேற்கொண்டான் - (அரச) னேறினான். எ - று.

பன்னகஞ் சுமந்தவென றவைவிலே ஆயிரமுடிகளாற் சுமக்கப்படுதல் விளங்குதலால் அப்படிப்பட்டபூமிபாரத்தை ஒருதோளாற்சுமக்குமரசனை யான்றனியே சுமக்கின்றேனென்று தனதுமிக்க வலிமையைக் காட்டி அப்படிப்பட்டவனல்லாத சூரியனை நீங்களேழாகக்கூடிச்சுமக்குமாறென் னென்று அச்சூரியன்குதிரைகளின்வலிமைக்குறைவைச் சொல்லுதற்பொருண்மைதோன்ற அவமதித்துச் சிரித்தல் கொள்க.— அரசனை ஓர்தோளிற்பரித்தலாவது ஒருதோள்வலியைக்கொண்டு பகைவரைவென்று காப்பாற்றுதலாம். பரித்தல் சுமத்தலுக்குங் காத்தலுக்குஞ் சிலேடை "பரிபரிசுமத்தல் வேகம் பாதுகாத்திடல்-இரலுமி" சூரியனது தேர்க் குதிரைகள்ஏழென்னுந்தொகையினவன்றி ஏழெனப்பெயர்பெற்ற ஒருகுதிரையொன்றே யென்பாரும் ஏழ்குதிரைகளுண்டு அவற்றுள் ஏழெனப்பெயர்பெற்ற தொன்றென்பாருமுளர் நக்கவென்பது ஈறுகேட்டது. [குதிரையின்பல்லொளி விரித்தலை அப்படிச் சிரித்தலாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாகும்.] (௨௨)

(௬௪) கொய்யுளைப் பரியிற் செல்லுங் குரிசில்வாண் முகத்திற் செவ்விச், செய்ய பங் கயமென் றெண்ணித் தெரிவையர் முகத்துலா யுமவையரி பரந்த மைக்க ணளியினந் தொடர்ந்து வீழ, மையலங் கனிற்று வேந்தர் மலரடி பரவச் சென்றான். [இதனால் - வனத்திற்குச் செல்லுதற்சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) கொய் - கொய்யப்பட்ட —உளை - கழுத்துமயிரையுடைய—பரியில் - குதிரையில்—செல்லும் - போகாநின்ற—குரிசில் - அரசனது—வாள் - காந்திபொருந்திய

—முகத்தில்-வதனத்தில்—செவ்வி- பருவமுள்ள—செய்யபங்கயமென்று-செந்தாமரைப்பூவென்று—எண்ணி-(அதனை)நினைத்து—தெரிவையர்-மங்கையருடைய—முகத்து-முகங்களிலே— உலாய- உலாவுகின்ற,—ஐயரி- பஞ்சவரிகள்— பரந்த- பரவப்பெற்ற,— மை- அஞ்சனத்தையுடைய,—கண்-'கண்களாகிய—அளி-வண்டுகளது—இனம்-கூட்டமானது—தொடர்ந்து-சென்று—வீழ-விழாநிற்கவும்—மையலங்களிற்று-மதயானைபோலும்—வேந்தர்-அரசர்களானவர்கள்—மலர்- தாமரைமலர்போலும்—அடி- பாதங்களை— பரவ-துதிசெய்யாநிற்கவும்—சென்றான்-(அரசன்):போயினான். எ-று.

பிடரியின்மயிர்கள்ஒன்றற்கொன்றவொத்திருப்பக்கத்தரிக்கப்படுதலாற்கொய்யுளையென்றார். தெரிவையர்உலாக்காணவந்தஅந்நகரத்துமகளிரென்க.—நாளுட்கொண்டுவேந்தர்நெருங்குபேரவையினீங்கித்தனித்திருக்கவனத்திற்குச்செல்வோனோடுவேந்தர் உடன்செல்லுதற்கு இயையுமோவெனின்மன்னர்மன்னனாதலின்வழிவிடச்சென்றாரென்க. அல்லதுஅவனுக்கு உயிர்போலச் சிறந்தநட்பரசரென்றுகொள்க. [கண்ணளியினமென்னும் உருவகத்தை அங்கமாகக்கொண்டுசெய்யபங்கயமென்றெண்ணியென்னும்மயக்கவணிவந்தது.] ௨௩)

(௯௫) சுழிகொள்வாம் பரியி ழிந்து துன்னலர் மௌலி தேய்க்குங், கழல்களிற் கழல்கள் சேர்த்த காட்சிமுன் வெருவித் தோற்ற, தழனிறத் தளிருஞ் செய்ய தாமரை மலரு மல்கி, விழைவுறு வனமென் றெண்ணி விசித்தபொற் கவசம் போன்ற. [இதனால்-வனஞ்சேர்ந்தமை சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) சுழி- சுழியை—கொள்- கொண்ட,—வாம்-தாவாநின்ற,—பரி-'குதிரையிலிருந்து—இழிந்து-இறங்கி—துன்னலர்-பகைவரது—மௌலி-மகுடத்தை—தேய்க்கும்-தேய்க்கின்ற—கழல்களில்-அடிகளிலே—சேர்த்த-தொடுக்கப்பட்ட—கழல்கள்-|செருப்புகளானவை—காட்சி-காண்கைக்கு— முன்-முன்னே—வெருவி-அஞ்சி—தோற்ற-தோற்றுப்போன— தழல்- தீயினது—நிறம்-நிறத்தையுடைய— தளிரும்- தளிர்களும்— செய்யதாமரைமலரும்-செந்தாமரைமலர்களும்—மல்கி-பெருக்கமடைந்து— விழைவுறு- (அவற்றாலேதமக்கரணமாக) விரும்பப்பட்ட— வனமென்று -பொழிலென்று,நின்றொன்று— எண்ணி-ஆலோசித்து—விசித்த- (அவ்வடிகளாற்)போர்த்துக்கொள்ளப்பட்ட,—பொன்- பொன்மயமாகிய,—கவசம்-'{கவசங்களை— போன்ற-:ஒத்திருந்தன. எ-று.

சுழி-கழுத்திலுள்ளது- அதற்குத்தேவமணியென்றுபெயர். தோற்றவர்வனத்தையடைவராதலால் அரசனடிகளுக்குத் தோற்றதளிர்களுக்குந் தாமரைமலர்களுக்கும் வனவாசஞ்

கூறப்பட்டது.—தழுவிறத்தலின்றதனால் மாந்தளிர் அசோகந் தளிரொக்க. தோற்றுவித்தாரோடு பொருதற்குச் செல்லல் அறநிலைப்போரன்றேயெனின் அவர்தோற்றநிலையினின்றுமீண்டும்பெருக்கமடைந்திருப்பராயிற்பொருதல்அறநிலைப்போரேயாம்அவற்றிற்குப்பெருக்கமாவதுநிலவளத்தானு நீர்வளத்தானுஞ்செழுமையுமொளியுங்கொண்டிருத்தலாம்.வனஞ்சோலையும் நீரும்—“* வன்மேநீர்மிகுதிகாடுவளர்சோலை—என்பதனாலறிக. [அக்கழல்களை அப்படிப்பட்ட கவசங்களாகக் குறித்தலாலே பொருட்டற்குறிப்பணி.] (உச)

(௩௬) வயிரியர் பாடற் றீந்தேன் செவிப்புலத் தினிது மாந்திக், கயிரவ மனைய வாயார் கவரிகா லசைப்பக் காமப், பயிரெனப் படரு மாதர் வெள்ளடைப் பாகு நல்கச், செயிரறு வனங்காப் பாளர் செறி வளங் காட்டக் கண்டான். [இதுமுதலியவற்றால்வனங்காண்கின்றமை சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) வயிரியர்-பாடகரது—பாடல்-பாடலாகிய—தீந்தேன்-மதுரத்தேனை—செவிப்புலத்து-செவியறிவாகிய(வாயி)னாலே—இனிது-இனிதாக—மாந்தி-குடித்து— கயிரவமனைய-செவ்வல்லிமலர்போலும்—வாயார்- வாயையுடையமாதர்கள் —கவரி-சாமரத்தினாலே—கால்-வாயுவை—அசைப்ப-எழுப்பவும்— காமப்பயிரென- மன்மதனதுபயிர்போல — படரும் - உடன்செல்கின்ற—மாதர்-மாதரானவர் —வெள்ளடை- வெற்றிலைச்சுருளையும் — பாகும்-பாக்குப்பிளவையும்—நல்க-கொடுக்கவும்—செயிரறு-குற்றமற்ற—வனம்-வனத்தை—காப்பாளர்-காப்பவர்—செறி- நெருங்கிய—வளம்-(சோலை) வளத்தை— காட்ட- காண்பிக்க— கண்டான் - (அரசன்) பார்த்தான் எ-று.

காமப்பயிரில் நிலைமொழியீறு கெட்டது. ஆசிவகப்பள்ளியிற் போல. அதுகாளையர்க்குஇன்பப்பயன்விளைவித்தற்குக்காமனால் வளர்க்கப்பட்ட பயிரொக்க.வனபாலகரைக்கொண்டே வனச்சிறப்புகளைமுறையிற்பார்க்கவேண்டுதலாலேகாட்டக்கண்டானென்றார். (உரு)

(௩௭) கோங்கிள முலைக டாங்கிக் கொடியிடை நுடங்கக் கூவு, மாங்குயிற் கிளவி தன்னால் வருகென முகமன் கூறித், தேங்கமழ் வனமான் புன்னைப் பூம்பொரி சிதறிச் செவ்வி, தாங்குமென் றளிர்க் கை தன்னாற் கனிதரத் தகவிற் கண்டான்.—(இ-ள்) தேம்-பரிமளமானது—கமழ்-(தன்கண்)மணக்கின்ற— வனமான் - அவ்வனமாகியமங்கையானவள்—கோங்கு-கோங்கரும்புகளாகிய —இளமுலைகள்-இளமை பொருந்தியமுலைகளை—தாங்கி-சுமந்து—கொடி- பூங்கொடியாகிய —இடை-இடையானது—நுடங்க- அசைய— கூவும்- கூவுகின்ற,— மா-மாமரத்திலிருக்கின்ற,—குயில்-கோகிலத்தினது—கிளவிதன்னா

* ஆதிப்பொருணிகண்டு.

ல்-இசையினோடே—வருகென-(அரசனே) வாவென்று—முகமன்-இன்சொல்லை—கூறி-சொல்லி—புன்னை-புன்னையினுடைய—பூ-மலர்களாகிய—பொரி-பொரிகளை—சிதறி-இறைத்து—செவ்வி-அழகை—தாங்கு-தாங்கிய—மென்றளிர்-மெல்லியதளிராகிய— கைதன்னுல்-கையினாலே—கனி-பழத்தை—தர-(தனக்குக்) கொடுக்க— தகவின்-தகுதியாக—கண்டான்-(அரசன்) பார்த்தான். எ-று.

தலைவரவைக்கண்டவளவிலே முலைகளின் பாரத்தைச் சுமந்து இடையசையாநிற்க அன்பிற்கடையாளமாக நல்வார்த்தைசொல்லி மங்கலத்தின்பொருட்டுப் பொரியிறைத்துக் காணிக்கையாகக் கனிகொடுத்துக் காண்கின்றவொரு சுமங்கலைபோல வனமானது கோங்கரும்புகளைத்தாங்கிக்கொடியசையாநிற்பக் குயிற்சொற்களைக்காட்டி புன்னைப்பூக்களையிறைத்துத்தளிரிடைத் தொங்குகிறகனியைத் தருகின்றது போலத் தோன்ற அரசன்காணுதற்குரிய தகுதியின்படியே கண்டானென்க. [வனமுதலியவற்றில் மான்முதலியவற்றின் அபேதத்தை யாரோபித்தலாலே உருவகவணி.] (௨௬)

(௬௮)* அரும்பிள நகையிற் றோன்ற வழிநறு வெயர்விற் றோன்றச், சுரும்பியிர் முல்லை வீசுந் தென்றலாற் றுவளுந் தோற்றம், விரும்பினர்ப் புணர்ந்த மாதர் மெய்யெழில் காட்டக் கண்டு, பொருந்தலர் வணங்கும் வேலாற் கச்சமு மகிழும் பூத்த. [இதுமுதற்பத்துப்பாட்டுகளால்வனத்தின் முல்லையாதிகளின் சிறப்புச்சொல்லப்படுகின்றது.]
—(இ-ள்) அரும்பு-அரும்புகளி(னொளி)—இளநகையின்-சிறுநகைபோல—தோன்ற-விளங்கவும்— அழிநறு-சிதறியதேன் (துளிகள்) வெயர்வின்-வெயர்வுபோல—தோன்ற-தோன்றவும்—வீசும்-எறிகின்ற—தென்றலால்-தென்காற்றால்—துவளும்-அசைகின்ற— தோற்றம்-தோற்றத்தையுடைய—சுரும்பு-வண்டுகள்— இமிர்-ஒலிக்கப்பெற்ற—முல்லை-முல்லைக்கொடியானது— விரும்பினர்-விரும்பிய ஆடவரை—புணர்ந்த-கூடிய—மாதர்-மாதருடைய— மெய்-வடிவங்களது—எழில்-அழகை—காட்ட-காண்பிக்க— கண்டு-(அதனைப்) பார்த்து—பொருந்தலர்-பகைவரானவர்—வணங்கும்-தொழப்பெறுகின்ற—வேலாற்கு-வேலையுடையஅரசன்கண்— அச்சமும்-அஞ்சுதலும்—மகிழும்-மகிழ்தலும்—பூத்த-உண்டாயின. எ-று.

அரும்பு அதனொளியையுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். புணர்ந்தமங்கையர்க்கு உடனேபிறரைக்காணும்பொழுது தமதுபுணர்ச்சிநிகழ்ந்தமைகுறிகளாலேவெளிப்படுமென்னும்நாணுத்தாற்புன்சிரிப்பும் புணர்ச்சிவருத்தத்தால் வெயர்வும்உடம்பு துவளுதலும்வண்டிசைபோன்ற சொல்லிசை பிறத்தலுமுளவாமென்க.— தனக்குகாமத்தையெழுப்புதலால்அச்சமும் தன்காதலிபோலுதலால் மகிழும் அரசன்அடைந்தனன்.— அச்சமு மகிழும்அகத்தியும்வ

குலமும்பூத்தன வென்னும்பொருளுங் குறிக்கப்படுகின்றது. — [முல்லைக்கொடிதன் செய்
கையினாலேபுணர்ந்தமகளிர்வடிவத்தழகைக்காட்டுதலாலேநற்பொருட்காட்சியணியாகும்.
இதற்கு இவைநகையிற்றோன்றுமுகைமுதலிய உவமையங்கம்.] (௨௭)

(௯௯) விரும்பிய கணவர்க் கண்டார் மெய்ப்புள குற்ற வென்ன, வ
ரும்புகண் டகத்த வாகு மாதுளை பருவத் தன்றித், தரும்புகை யிடை
யிற் றோன்றுங் கனிதம யந்தி கொங்கைக், குரும்பையை நிகர்ப்பப்
பொன்னங் குடந்தவ முயல்வ போன்ற. — (இ-ள்) விரும்பிய - (தம்
மால்) விரும்பப்பட்ட — கணவர் - நாயகரை — கண்டார் - கண்டமகளிரு
டைய — புளகுற்ற - மயிர்க்குச்செறிந்த — மெய்யென்ன - உடம்புகள் போ
ல — அரும்பு - அரும்பிய — கண்டகத்தவாகு - முள்ளுகளையுடையனவா
கிய — மாதுளை - மாதுளைமரங்களில் — பருவத்தன்றி - பழுத்தற்குரிய
காலமல்லாதகாலத்திலே — தரும் - (பழுக்கத்) தரப்படுகின்ற — புகை
- புகையினது — இடை - நடுவிலே — தோன்றும் - தோன்றுநின்ற — கனி
- | கனிகளானவை — தமயந்தி - தமயந்தியினுடைய — கொங்கை - முலைக
ளாகிய — குரும்பையை - குரும்பைகளை — நிகர்ப்ப - ஒப்படைய — தவ
ம் - தவத்தை — முயல்வ - செய்கின்றனவாகிய — பொன்னங்குடம் -
{பொற்குடங்களை — போன்ற -: ஒத்துத்தோன்றின. (அரசனுக்கு) எ - று

விரும்பியகணவரைக்கண்டமகளிர்மெய்யிற் புளகரும்பல் உவகையைப்பற்றியுண்டாவது.
மாதுளைக்குரித்தல்லாதவேறுபருவத்திலே அதிற்பயனுண்டாக்கவேண்டி ஆட்டுத்தோலாற
னீர்ப்பாய்ச்சி அதன்மயிர்ப்புகையூட்டப்படுமென்க. மாதுளங்கனிகள் தமயந்தி முலைகளின்
சாருப்பியத்தைப்பெறுதற்குப்புகைத் தீயிடைத்தலைகீழாகநின்றுதவஞ்செய்யும் பொற்குட
ம்போன்றிருந்தனவென்க. பெரும்பயன்வேண்டினோர் உக்கிரதவஞ்செய்வரென்க. [அம்மா
துளங்கனிகளை அப்படிப்பட்டபொற்குடங்களாகக்குறித்தலாலேதற்குறிப்பணி.] (௨௮)

(௧௦௦) தண்ணறுக் கொழிக்குஞ் செய்ய சம்பக நனைகள் வேனி,
லண்ணல்பா சறைவி ளக்கம் போன்றன வவைமேல் வண்டு, நண்ணி
ய தாமம் போன்று நகையுநர்ச் சலபங் கொன்றீட், டெண்ணரும் பழி
கள் போன்றுந் தனித்தனி யிருந்த மாதோ. — (இ-ள்) தண் - குளிர்ச்சி
பொருந்திய — நறு - தேனை — கொழிக்கும் - சொரிகின்ற, — செய்ய - சி
வப்பாகிய, — சம்பகம் - சம்பகத்தினுடைய — நனைகள் - '| அரும்புகளா
னவை — வேனில் - வசந்தகாலத்திற்குரிய — அண்ணல் - தலைவனது —
பாசறை - (சோலையாகிய) படைவீட்டினுள் வைக்கப்பட்ட — விளக்
கம் {- தீபங்களை — போன்றன -: ஒத்திருந்தன. — அவைமேல் - அவ்வரும்
புகளின்மேலே — வண்டு - (விழுகின்ற) | வண்டுகளானவை — நண்ணிய -

பொருந்திய—தூமம்-புகையை—போன்றும்-ஒத்தும்—நகையுநர்-காமிகளாகிய—சலபடம்-விட்டில்களை—கொன்று-கொலைசெய்து—ஈட்டு-(அவ்விளக்குகளாலே)சம்பாதிக்கப்பட்ட,—எண்ணரு-எண்ணுதற்கரிய,—பழிகள்-பாவங்களை—போன்றும்-ஒத்தும்—தனித்தனி-வேறுவேறாக—இருந்த-:இருந்தன.(அரசனுக்கு).எ-று.

"*சண்பகமும்வேங்கையும் வண்டுணாமலர்மரம்," எனவிருக்கச்சண்பகத்தின்மேல்வண்டு சேர்ந்ததாகச்சொல்லியதென்னையெனின் அதற்குவண்டுசேர்ந்துதேனையுண்டாவிறந்துபடுமென்பதே கருத்தாதலின் மற்றைமலர் போல அதன்கண்ணுஞ் சேருமென்க.—மன்மதனுக்குப்படைவீடுசோலையேயாதலின் வேனிலண்ணல்பாசறையென்றார்." +தொடையிலஞ்சிமஞ்சளிவஞ்சோலைபடைவீடு-என்பதுநிக.,,— நகையுநர்துயரவேளிட்டெண்ணரும்பழிபோன்றுமெனப்பாடமுமுண்டு முதனூலோடுமாறுபட்டும்வண்டுகள்அம்புகள்போன்று அவற்றின்மேலிருந்ததற்கியைபின்றிநிற்றல்காண்க.—பழியைக்கரிதென்பதுசெய்யுள்வழக்கு. [சம்பகவரும்புகளை அவ்விளக்குகளாகவும் அவ்வரும்புகளின்மேல்மொய்த்தவண்டுகளை அவ்விளக்குகளின்மேற்றங்கியபுகைகளாகவும் அப்படிப்பட்டபழிகளாகவுங்குறித்தலாலேசற்குறிப்பணியாகும். பழியாகக்குறித்தற்குநகையுநர்ச்சலபமென்னும்உருவகம்அங்கம்.] (௨௬)

(௧௦௧) பூங்கழைக் குமர னேவாற் புலம்பு கொண் டினைவார் துன்ப, மாங்குயி லுரைப்ப மூசும் வரியளி முரல்வ வாசத், தேங்கமழ் பொழில்வாய் விட்டுக் கேட்பது சிவணக் கூறு, மாங்கதற் கன்றி லோதை யதிசயித் தரற்றல் போன்ற.—(இ-ள்) பூ-அழகிய—கழை-கருப்புவில்லையுடைய—குமரன்-மன்மதனது—ஏவால்-அம்பினாலே—புலம்பு-துன்பத்தை—கொண்டு-அடைந்து— இனைவார்-இளைக்கின்றவரது—துன்பம்-துன்பத்தை—மா-மாவிலுள்ள—குயில்-குயில்கள்—உரைப்ப-சொல்லாநிற்க—வரிமுரல்வ-இசைபாடுவனவாகிய,—மூசும்-மொய்க்கின்ற,—அளி-'வண்டுகளுக்கு—வாசம்-இருப்பிடமாகிய,—தேம்-தேனினால்—கமழ்-மணக்கின்ற,—பொழில்-'சோலையானது—வாய்விட்டு-உங்கொடுத்து—கேட்பதுசிவண-கேட்துபோன்றிருக்க—கூறும்-சொல்லப்படுகின்ற—ஆங்கு-அவ்விடத்தே—அதற்கு-அச்செய்திக்கு—அன்றில்-அன்றிற்பறவைகளுடைய—ஓதை-|ஒலிகளானவை—அதிசயித்து-ஆச்சரியப்பட்டு—அரற்றல்போன்ற-கூவுதல்கள்:போன்றிருந்தன.(அரசனுக்கு).எ-று.

குயிலுரைப்பவென்றாரேனுங் குயிலினது கூவுதல் அதனதுரைத்தல்போலத் தோன்றுநிற்பவென்பது பொருளாகக்கொள்க.— இடைவிடாதுநிகழும்வண்டொலி இடைவிட்டுநிகழும் உங்கொடுத்தல் போலுதற்கியையுமோவெனின் அவ்வண்டினது சிற்றொலி குயிலினது

* திவாகரம்-மரப்பெயர்த்தொகுதி. + அரதனச்சருக்கம்.

பேரொலியில் இடையிடையே மறைந்து அங்ஙனந்தோன்றுதலாலியையுமென்க.— இட்டமில்லாதகரும்புவில்லையுடையவனம்பால்வருந்துதல் ஆச்சரியத்திற்குக்காரணமாமென்க. [அக்குயில்களைச்சொல்வனவாகவுஞ்சோலையைக்கேட்பதாகவும் அன்றில்களினொலிகளை அவற்றினிசையவொலிகளாகவுங் குறித்தலாலேதற்குறிப்பணி.] (௫௦)

(௧௦௨) வெண்மதிக் கவிகை வேந்தன் விழாவயர் வனமான் பைந்தாட், டண் மலர்க் காந்த ளங்கை மறித்தளி ததைவ போன்ற, வொண் மலர்ப் பொதுளுந் தேமா தளிர்விர லசைத்துள் ளுறுங், கண்ணுகர் வண்டி னார்ப்பாற் காமுகர்ச் சினப்ப போன்ற.—(இ-ள்) வெண்மதி-வெள்ளியசந்திரனை— கவிகை-குடையாகவுடைய—வேந்தன்-மன்மதனது—விழா-உற்சவத்தை—அயர்-செய்தற்கிடமாகிய— வனமான்-வனமாகியமங்கையை—காந்தள்-|காந்தள்களானவை— பைந்தாள்-பசியகாம்பையுடைய —தண்மலர்-தண்ணியமலர்களாகிய— அங்கை-அழகியகைகளாலே—மறித்து-(அச்செய்தியைக்கேளலென்று) தடுத்து—அளி-கருணையினாலே— ததைவபோன்ற-நிறைகின்றனபோன்றன.—ஒண்மலர்-ஒள்ளியமலர்களாலே— பொதுளும்-நிறைந்திருக்கின்ற—தேமா-|தேமாமரங்களானவை—தளிர்-தளிராகிய—விரல்-விரலை— அசைத்து-ஆட்டி— உள்ளுறும்-உள்ளொழுகுகின்ற—கள்-தேனை—நுகர்-உண்கின்ற—வண்டின்-வண்டுகளது — ஆர்ப்பால்-ஒலியினாலே—காமுகர்-காமிகளை—சினப்பபோன்ற-(உங்காரஞ்செய்து) கோபிக்கின்றனபோன்றன. (அரசனுக்கு). எ-று.

மன்மதனது விழாவாவது ஆடவருமகளிருஞ் சென்று சோலையின்கண்ணே பூக்கொய்தும் புனல்விளையாடியுங் காமவின்பத்தை யனுபவித்தலாம். அல்லது மன்மதனுக்கெடுப்பதோர் சிறப்பெனினுமாம். இன்னும்வெண்மதிபோலுங்கவிகையுடைய நளராசனது விழாவெனினுமமையும். முன்பாட்டில் குயில் சொல்லவனத்தாற் கேட்கப்பட்டசெய்தி கொடிதாதலின் அவ்வனத்தைநோக்கி நீயதைக் கேளற்க வெனக்காந்தள் மலர்க்கைகளாலே விலக்கினவென்க. அளிதலைதற்குச் சிலேடையாற் கருணைகூர்தலென்றும் வண்டுகணிறைதலென்றும் பொருள்கொள்க. இக்காந்தள் விலக்குதலையிதன்முதனூலிற் சொல்லப்பட்டபடியே முன்பாட்டிலே யடக்காமல் வேறுமுடிபுசெய்தற்கு ஏதுவென்னையெனின் அம்முதனூலு ளில்லாத அன்றிலினிசையித்தாற்றலை அதிலேமிகுத்துச்சொல்லியவதனாலிதனை வேறுமுடிபுசெய்தார்போலும். இப்பாட்டிலேகாந்தளது தோற்றமும் மாவினது தோற்றமுஞ் சொல்லப்பட்டன. [காந்தட்செடிகளை அங்ஙனந்தடுப்பனவாகவும் மாமரங்களை அப்படிவெருட்டு வனவாகவுங்குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாகும்.] (௫௧)

(௧௦௩) பொன்னிதழ்ச் சண்பகத்திற் புரிமுறுக் கவிழத் தூங்கியின்

னறுந் துளியி னோடு மகரந்த மிறைப்ப வூதித், தென்னிடுங் களிகொள் வண்டு சேர்ந்தமை காம வெந்நோய், துன்னினர்க் கின்னல் காட்டுந் தூமகே துவினைப் போன்ற.—(இ-ள்) புரி-கட்டினது—முறுக்கு-முறுக்கானது—அவிழ-விரிய—தூங்கி-ஆடி—இன்-இனிதாகிய—நறு-தேனினது—துளியினோடு-துளியுடனே—மகரந்தம்-மகரந்தப்பொடியை—இறைப்ப-உதிர்க்க—ஊதி-(வாயினா)லூதி—தென்னிடும்-இசைபாடுகின்ற,—களிகொள்-களிப்பைக்கொண்ட,—வண்டு-வண்டுகளானவை—பொன்-பொன்னிறம்பொருந்திய—இதழ்-இதழ்களையுடைய—சண்பகத்தில்-சண்பகப்பூக்களிலே—சேர்ந்தமை-சேர்ந்தமையால்! (அம்மலர்கள்)—காமம்-காமமாகிய—வெந்நோய்-வெப்பநோயை—துன்னினர்க்கு-அடைந்தவர்க்கு—இன்னல்-(பின்வருந்) துன்பத்தை—காட்டும்-காண்பிக்கிற—தூமகேதுவினை-வான்மீனை—போன்ற-:ஒத்துத்தோன்றின.(அரசனுக்கு).எ-று.

வண்டுகள் சண்பகத்திலே தேனுண்ட வளவிலே இறந்துபடுமாதலால் அப்படி ஆடியூதல் மற்றைமலர்களிலென்று கொள்க. களிப்பினாலேசம்பகைமை கருதாதுசேர்ந்தனவெனினு மமையுமென்பதற்குத் தென்னிடுங்களிகொள் வண்டென்றார். சேர்தல் மாலைபோலொன்றன்பின்னொன்றாகவந்துவீழ்தல். தூமகேது உலகத்தார்க்குப்பெருந்துன்பத்தைச் செய்தல்போல வண்டொழுங்கோடு கூடியசண்பகமலர் காமிகளுக்குப் பெருந்துன்பத்தைச்செய்தலாலும் வண்டொழுங்குவால்போலவுஞ் சண்பகமலர் அதனையுடைய மீன்போலவுநிற்றலாலுந் தூமகேது வினைப்போலுமென்றார். தூமகேது பின் வரும்பஞ்சமுதலிய வற்றிற்கு உற்பாதமாதலாற் பெருந்துன்பத்திற் கேதுவாமென்க. [சண்பகமலரோடுசேர்ந்த வண்டொழுங்கை அப்படிப்பட்டதூமகேதுவாகக் குறித்தலாலேகுறிப்பணி.] (௫௨)

(௧௦௪) குளிர்நறுஞ் சாந்த நாறுங் கூவிளங் கனிமுள் ளேறுண், டொளிர்வன கணிகை மாதர் வரிமுலைக் குவமை சான்ற, தளையவிழ் பாடலத்தின் கவரிணர் சம்ப ராரி, யுளைவுற விருவர் மேலு முடற்றினைப் பகழி போன்ற.—(இ-ள்) முள்-முள்ளினாலே—ஏறுண்டு-கிழிக்கப்பட்டு—ஒளிர்வன-விளங்குகின்றவையாகிய,—குளிர்-குளிர்ச்சிபொருந்திய,—நறுஞ்சாந்தம்-நல்லசந்தனம்போல—நாறும்-மணக்கின்ற,—கூவிளங்கனி-வில்வப்பழங்களானவை—கணிகைமாதர்-பரத்தையருடைய—(சாந்தம்)-சந்தனத்தினாலே—(நாறும்)-மணக்கின்ற,—வரி-நகக்குறிகளையுடைய,—முலைக்கு-முலைகளுக்கு—உவமை-ஒப்புமையில்—சான்ற-:சிறந்தன.—தளையவிழ்-கட்டவிழ்ந்த—பாடலத்தின்-பாதிரிமரங்களுடைய—கவர்-கவர்தற்குரிய

— இணர் - பூங்கொத்துகளானவை — சம்பராரி - மன்மதனானவன் — உளைவுற - வருந்தும்படியாக — இருவர்மேலும் - நாயகநாயகிகளிருவர்மேலும் — உடற்று - கோபித்ததற்கு (வைத்திருக்கப்பட்ட) — இனப்பகழிபோன்ற - அம்புக்கூட்டம்: போன்றன. (அரசனுக்கு) எ - று.

சாந்த நாறுதல் முலைக்குங் கூட்டப்பட்டது. குலமங்கையர் முலைகளுக்கு நகக்குறி விசேடித்துச் சொல்லுதல் தகுதியன்றாமாதலிற் கணிகைமாதர் வரிமுலையென்றார். அன்றியும் அவர் பலரையும் புணர்தலின் நகக்குறி மிக்குத்தோன்றுமென்க. [அவ்வில் வக்கணிகளுக்கு அப்படிப்பட்ட கணிகைமாதர் முலைகளையுவமித்தலானுவமையணியாகும்.] இனப்பகழியென்றதற்கு அதற்கிடமாகிய அம்பறாத்தூணியென்பதும் இருவரொன்றற்கு விரும்பிய ஆடவரும் மகளிருமென்பதுங் கருத்தாகக்கொள்க. கவரிதழ்ச்சம்பராரியுளைவுறவிருவர்மேலு முடற்றினைப்பகழிபோன்ற. எனப்பாடமுண்டு. இப்பாடம் விட்பாங்கவிதழ் அதற்கின்மையாலும் இரண்டம்புகளை யொன்றாகச் சேர்த்து இருவர்மேற் செலுத்துதல்கூடாமையாலும் இதன் முதனூன் முடிபிற்கு வேறுபடுதலாலும் பொருந்தாமையுணர்க. [அப்பாதிரிப்பூங்கொத்துகளை அவ்வம்பறாத்தூணியாகக்குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி.] வில்வமும்பாதிரியுங் கூறப்பட்டன. (ருரு)

(கரு) பாசிலை யிடையிற் பூத்த பைந்துண ரகத்தி தூய, மாசறு நிலவு காலு மதியினை விழுங்கு நாளிற், றேசுறு கலைக ளியாவுந் தின்றுதின் றுமிழுந் துத்திக், காசறு சுடிகைச் செங்கட் கருநிறப் பாந்தள் போன்ற.

(இ-ள்) பாசிலை - பச்சிலைகளையும் — இடையில் - நடுவிலே — பூத்த - மலர்ந்த — பைந்துணர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய மலர்களையும் உடைய — அகத்தி - அகத்திமரங்களானவை — தூய - பரிசுத்தமாகிய, — மாசறு - குற்றமற்ற, — நிலவு - சந்திரிகையை — காலும் - வீசுகின்ற — மதியினை - சந்திரனை — விழுங்குநாளில் - உட்கொள்ளுகிறநாளிலே — தேசுறு - காந்திபொருந்திய — கலைகள்யாவும் - கலைகளையெல்லாம் — தின்றுதின்று - ஒவ்வொருகலையாகத்தின்று — உமிழும் - உமிழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற — துத்தி - படப்புள்ளிகளையும் — காசறு - இரத்தினம்பொருந்திய — சுடிகை - உச்சியையும் — செங்கண் - செய்யகண்களையும் — கருநிறம் - கரிய நிறத்தையும்உடைய — பாந்தள்போன்ற - பாம்பாகிய இராகு: போன்றன. (அரசனுக்கு). எ - று.

துணர் மலரென்பது "* போதுவீ துணர் மலர் - இதழலிகை.", தூயமாசறு நிலவென்னுமடையை அம்மலர்க்குங் கூட்டுக. மதியினைவிழுங்குநாள் அபரபக்ஷத்துப் பதினைந்து நாட்களுமென்க. அவற்றுள்ளே சந்திரனுக்குத் தினம்ஒவ்வொருகலைகுறைதலை இராகுவினாலே அங்ஙனந் தின்னப்பட்டுக் குறைதலாகக் கற்பித்து அப்பொருண்மைதோன்றத் தின்றுதின்றென்றார். அன்றியும் சந்திரகிரகணகாலமெனினுமாம். தேவநாகமாகிய இராகுவென்பது தோன்றற்குக் காசறுசுடிகைச் செங்கணென்னுமடை கொடுத்தார்போலும். இராகுகரிதென்பது.

* திவாகரம்-மரப்பெயர்த்தொகுதி,

*இராகுக்கோள்கரும்பாம்பு-என்பதனாலறிக., கருமைக்கும்பசுமைக்கும் மிக்கவேற்றுமைதோன்றாமையிற்பச்சென்ற தழைகளாற்சூழப்பட்டவகத்தி கிரியவிராகுபோலுதலும்அதன்மலர்கள் அவ்விராகுவால்மென்றுமிழப்பட்ட சந்திரகண்டங்கள் போலுதலுங்கொள்க. [அவ்வகத்தியை அவ்விராகுவாகக்குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாம்.] (௫௪)

(௧௦௬) விண்புகு வியன்சினைத் தருக்கண் மேவிய, தண்கனிப் பொறையினாற் றலைவணங்கின, தெண்கடற் கலைபுனை செல்வ மாநிலப், பெண்கொடி தாடொழும் பெற்றி போன்றவே.—(இ-ள்) மேவிய- விரும்பப்பட்ட— தண்- தண்ணிய— கனி- பழங்களது— பொறையினால்- பாரத்தினாலே— தலை- தலைகள்— வணங்கின- வளைந்தவையாகிய,—விண்- ஆகாசத்தில்— புகு- நுழைந்த—வியன்-விசாலமாகிய— சினை-கிளைகளையுடைய,—தருக்கள்-மரங்களானவை—தெள்-தெள்ளிய—கடல்-கடலாகிய—கலை-ஆடையை— புனை-உடுத்த,—செல்வம்- செல்வத்தையுடைய,—மா-பெரிய,— நிலப்பெண்கொடி-பூமிதேவியினது— தாள்- அடியை— தொழும்- வணங்காநின்ற,—பெற்றிபோன்ற- தன்மையுடையன:போன்ற. (அரசனுக்கு) எ-று.

பெற்றியனவென்பது இறுதிநிலைகெட்டது. தம்மைப்பெற்று வளர்த்ததாயென்று வணங்குதல் கொள்க. [அவ்வணங்கிய மரங்களைப் பூமிதேவியைத் தொழுவனவாகக்குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாம்.] (இதுமுதலிரண்டு பாட்டுகள்(௬௭)இத்தலைவெண்விருத்தங்கள்.) (௫௫)

(௧௦௭) அளிமுர லணிமல ரசோகம் பூத்தன, தெளிவரு காரணப் பெயரின் செவ்வியா, லெளிவரு காமுகர்க் கிரங்கி வேணறுந், தளிர்மறை யழற்கணை தரித்த போன்றவே.—(இ-ள்) பூத்தன- மலர்ந்தனவாகிய,— அளி- வண்டுகளானவை—முரல்- ஒலிக்கப்பெற்ற,— அணி- அழகுபொருந்திய,—மலர்-மலர்களையுடைய—அசோகம்-அசோகமரங்களானவை—தெளிவரு-தெளியவந்த—காரணப்பெயரின்-காரணப்பெயரினது—செவ்வியால்-அழகினாலே— எளி-எளிமையோடு—வரு- (தம்மிடத்திலே)வருகின்ற— காமுகர்க்கு- காமிகளுக்கு—இரங்கி- உள்ளிரங்கி—வேள்-மன்மதனது—அழற்கணை- நெருப்பம்புகளை— நறுந்தளிர்- நல்லதளிர்களிலே—மறை-மறைத்து—தரித்தபோன்ற- தரித்திருக்கின்றவை:போன்றன. (அரசனுக்கு) எ-று.

அசோகஞ் சோகமில்லாததாம். சோகமில்லாத தாகையால் எம்மையுஞ் சோகமில்லாதவராக்குமென்று சரணமடைகின்றோர்க்கு. தமக்கடைக்கலமாயினோரைக் காவாதுவிடல்மகாபாதகமாதலால் இரங்கினவென்க. அந்நெருப்பம்புகளை யஞ்சினோர்க்கு அவற்றைவெளிப்படுத்தாமலிருக்கைகாத்தற்குஉபாயமென்பதுகருத்து.—மலருக்குச்சொல்லப்பட்டஅளி

* திவாகரம்-தெய்வப்பெயர்த்தொகுதி.

போல அழற்கணைக்குப்புகைகுறிக்கப்படுகின்றது.—அசோகமலர் அழல்போற்சிவந்துதோன்றலில அழற்கணையென்றார்.— மறைத்தென்பதுமறையெனவீறுகெட்டுநின்றது. "*வரிப்புனைபந்தொடு பாவைதூங்கவென்பதில்வரிந்தென்பதுபோல.,,[அசோகமென்னும்பெயர்க்கு வேறுபொருளைக்கற்பித்தலாற் பிரிநிலை நவிற்சியணியாம். இது அங்கம். அவ்வசோகத்தை அங்ஙனந்தரித்தன வாகக்குறித்தலாலேதற்குறிப்பணியாம். இது அங்கி.] (௬௬)

(க०அ) மணங்கமழ் முடவெண் டாழை மலரின்வார் நறவ மாந்திக், கணங்கொள்வண் டினமுந் தேனுங் களித்திடை வதிந்த தோற்ற, மணங்கர வசைத்தோ னீத்த வரும்பழி சுமந்த தென்ன, நிணங்கமழ் வேலான் கண்டு நெஞ்சுற விழித்துச் சொல்வான். [இதுமுதனான்கு பாட்டுகளால்-தாழம்பூவைவெறுத்தல்சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) நிணம்-(பகைவரது)கொழுப்பானது—கமழ்-நாறுதற்கிடமாகிய—வேலான்-வேலையுடையவன்—முடம்-முடமாகிய—தாழை-தாழையினது—மணங்கமழ்-மணக்கின்ற,—வெள்-வெண்மைபொருந்திய,—மலரின்-பூவின்—வார்-ஒழுகாநின்ற—நறவம்-தேனை—மாந்தி-குடித்து—கணம்-கூட்டத்தை—கொள்-கொண்ட—வண்டு-கருவண்டுகளின்—இனமும்-சாதிகளும்—தேனும்-தேன்வண்டுகளும்—களித்து-மகிழ்ந்து—இடை-(அத)னடுவில்—வதிந்த-தங்கிய—தோற்றம்-தோற்றத்தை—கண்டு-பார்த்து—அணங்கரவசைத்தோன்-பரமசிவனால்—நீத்த-தள்ளிவிடப்பட்ட—அரும்பழி-நீக்கக்கூடாதபழியை—சுமந்ததென்ன-(இம்மலர்)சுமந்ததென்று—நெஞ்சுற-நினைப்புண்டாக—இழித்து-இகழ்ந்து—சொல்வான்-கூறுவான். எ-று.

நான்முகன் அன்னவடிவங்கொண்டு நெருப்புமலையாய் நின்றபரமசிவனது திருமுடியை நெடுங்காலந்தேடிக்கண்டிலாது யீள்கையில் அம்முடியினின்றும் வீழ்கின்ற தாழம் பூவைக்கண்டு தான் கண்டானகப் பொய்க்கரி கூறுதற்குஉடன்படுத்த அதற்குஉடன்படுதலால்அம்மலர்பரமசிவனாற் கோபித்து இன்றுமுதலெனக் காகாயென்றிகழ்ந்து தள்ளப்பட்டதென்பதுபுராணகதை. — சிறந்தோனுக்குப் பெரியோரால் தள்ளப்படுதலே பழிவிளைக்குமென்பதுகருத்து,[அத்தாழம்பூவை அப்பழிசுமந்ததாகக்குறித்தலாலேதற்குறிப்பணியாம். (இதுமுதலைந்துபாட்டுகள்.(க)இத்தலையெண்விருத்தங்கள்.) (௬௭)

(க०கூ) நாகிள வரிவண் டுண்டு நறவுகொப் புளிக்குங் கைதாய், பாகுறு கழைவே ளெய்யிற் பதிப்பரி தாயுள் ளாலி, யேகமெய் தளர்ந் தோர் நெஞ்ச மீர்த்திடு முள்ளம் பென்றே, வாகையின் மதனைச் செற்றோன் வலைந்திடா திகழ்ந்த வாறே.—(இ-ள்) நாகிள-இளமைபொருந்திய,—வரி-இசைபாடுகின்ற,—வண்டு-வண்டுகளானவை—நறவு-

தேனை—உண்டு-குடித்து—கொப்புளிக்கும்-உமிழ்தற்கிடமான—
கைதாய்-தாழம்பூவே!—பாகு-சாறானது—உறு-பொருந்திய—க
ழை-கருப்புவில்லினால—வேள்-மன்மதனானவன்—எய்யின்-எய்தா
ல்—பறிப்பரிதாய்-பிடுங்கப்படாததாகி—உள்-உள்ளிருந்து—ஆவி-
உயிரானது—ஏக-நீங்க—மெய்-உடம்பு—தளர்ந்தோர்-தளர்ந்
த விரகிகளுடைய—நெஞ்சம்-மனத்தை—ஈர்ந்திடும்-அறுக்கின்ற—
முள்ளரம்பென்றோ-முள்ளரம்பென்று(உன்கொடுமையைநினைத்த)தே
—வாகை-வெற்றிபொருந்திய—வில்-வில்லையுடைய—மதனை-மன்
மதனை—செற்றோன்-வென்றபரமசிவன்—வனைந்திடாது-சூடாமல்
—இகழ்ந்த-(உன்னை)யிகழ்ந்ததற்கு—ஆறு-:காரணமாம்.எ-று.

நாகிளவென்பனவொருபொருள்குறித்தவிருசொற்கள். தாழம்பூவினுடையநடுமுட்களும்
இருபுடைமுட்களும் எதிரிட்டடுக்கிநிற்றலால்அதனடிநுனிகளில் யாதொன்றைப்பற்றியிழுக்
கினும் அறுக்குமாதலாற் பறிப்பரிதாமென்க. வாகைவின்மதனைச்செற்றோனென்றமையா
லே தன்பகைவனுக்கு உபகரணமாயிருப்பதேபொறுக்கக்கூடாததாயிருக்குமாயிற்கொ
ல்வதாயுமிருந்தாற் சொல்வானேன் என்றதாயிற்று. [கடவுளிகழ்தற்கு ஏதுவாகாத அப்ப
டிப்பட்டமுள்ளரம்பாயிருக்கையைஏதுவாகக்குறித்தலாலேஏதுத்தற்குறிப்பணியாம்.](௫௮)

(௧௧௦) பசியநெட் டிலைய தாழை மடலெனு மீர்வாள் பற்றி, வசை
யறு காமத் தச்சன் மையலாம் வளியி னாளு, மசைவொடு தளர்ந்து
கல்வி யருந்தழை யுகுத்து நிற்கு, நசையுநர் நெஞ்சத் தாரு நடுவுறப்
போழு மாதோ.—(இ-ள்)பசிய-பசுமைபொருந்திய,—நெடு-நெ
டிய,—இலைய-இலைகளையுடையனவாகிய—தாழை-தாழம்பூவே!—
மடலெனும்-(உன்)னிதழென்கின்ற—ஈர்வாள்-பலவாளை—பற்றி-பி
டித்து—வசையறு-பழியற்ற—காமத்தச்சன்-மன்மதனாகிய தச்ச
னவன்—மையலாம்-மயக்கமாகிய—வளியின்-காற்றினாலே—நாளு
ம்-பலநாளும்—அசைவொடு-அசைதலுடனே—தளர்ந்து-வாடி—க
ல்வி-கல்வியறிவாகிய—அருந்தழை-அரியதழையை—உகுத்து-உதி
ர்த்து—நிற்கும்-நிற்கின்ற—நசையுநர்-காமிகளுடைய—நெஞ்சம்
-மனமாகிய—தாரு-(உலர்ந்தமரத்தை—நடு-நடுவிலே—உற-பொ
ருந்த—போழும்-:பிளப்பான்.எ-று.

தாழை அண்மைவிளி. காமத்தச்சனென்பதில் நிலைமொழியீறுகெட்டது. காமமேலிடுவா
ர்க்குக் கல்வியறிவுகுறையுமாதலால்மையலாம்வளியிற்கல்வியருந்தழையுகுத்தென்றார். [மட
லாதிகளிலேயீர்வாளாதிகளின் அபேதங்களையாரோபித்தலாலே உருவகவணியாம்.] (௫௯)

(௧௧௧) விழையுந ராவி போழும் வேனிலா னிரத மூறுங், கழை

குழைத் தளிநா ணேற்றிக் கணைமலர் தொடுக்கிற் றீந்தேன், மழையினிற் கரங்க ளாரும் வழுவழுத் திழுக்கா வண்ணந், தழைமடற் கைதாய்நின் பொற் றாதுகை திமிர்ந்தெய் வானால் — (இ-ள்) விழையுநர் - விரும்பினவர்களுடைய — ஆவி - உயிரை — போழும் - பிளக்கின்ற — வேனிலான் - மன்மதனானவன் — இரதம் - சாறானது — ஊறும் - ஒழுகுகின்ற — கழை - கருப்புவில்லை — குழைத்து - வளைத்து — அளிநாண் - வண்டுநாரியை — ஏற்றி - பூட்டி — கணைமலர் - பூவம்புகளை — தொடுக்கின் - எய்யும்போது — தீம் - மதுரம்பொருந்திய — தேன் - தேனினது — மழையினில் - மழையினாலே — கரங்கள் - (தன்) கைகளானவை — நாளும் - தினந்தோறும் — வழுவழுத்து - நழுவிநழுவி — இழுக்காவண்ணம் - தப்பிப்போகாதபடி — தழை - தழைத்த — மடல் - மடல்களையுடைய — கைதாய் - தாழம்பூவே! — நின் - உனது — பொன் - பொன்னிறம்பொருந்திய — தாது - துகளை — கை - அக்கைகளிலே — திமிர்ந்து - பூசிக்கொண்டு — எய்வான் - (அவன் என்மேற்) செலுத்துகிறான். எ - று.

அத்தாழம்பூவில்மற்றமலர்களினும்மிக்கதாளிருத்தல்பற்றி அங்ஙனங்கூறப்பட்டது (சo)

(ககஉ) குனிசிலை வேனி லான்கைக் குருதிதோய் பிறைவா யம்பின், றனியெழில் கவர்ந்து தோன்றித் தணந்தவர் தமையெஞ் ஞான்றுந், துனியுற முருக்கு கின்ற தொழிலினா லன்றோ நின்னை, முனிவுட னுலகில் யாரு முருக்கலொன் கின்றார். [இதனால் முருக்கம்பூவை வெறுத்தல்சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்) குனிசிலை - வளைக்கப்பட்ட வில்லையுடைய — வேனிலான் - வசந்தகாலத்திற்குரியமன்மதனது — கை - கையிலிருக்கின்ற — குருதி - உதிரத்திலே — தோய் - முழுகிய — பிறைவாயம்பின் - பிறைவாயம்பினது — தனி - ஒப்பற்ற — எழில் - அழகை — கவர்ந்து - வௌவி — தோன்றி - விளங்கி — தணந்தவர்தமை - பிரிந்தவரை — எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளிலும் — துனியுற - துன்பத்தையடைய — முருக்குகின்ற - கொல்கின்ற — தொழிலினாலன்றோ - செய்கையினாலன்றோ — நின்னை - (முருக்கம்பூவே!) உன்னை — முனிவுடன் - வெறுப்புடனே — உலகில் - உலகின்கண்ணே — யாரும் - எவரும் — முருக்கலொன்கின்றார் - முருக்கலொன்றுசொல்லுகின்றார். எ - று.

பிறைவாயம்பு அர்த்தசந்திரபாணம். அதுநிறத்திற்கு முவமையாக்க வேண்டிக் குருதி தோயென்றார் முருக்குதல் கொல்லுதல் முருக்குகின்ற வலரொனவிரியும். விரகிகளேயன்றி மற்றையோரும் அப்பெயர் கூறுகின்றாரென்பது தோன்ற யாருமென்றார். [பிறைவாயம்பினழகைக் கவர்ந்தென உவமானத்தன்மையையுவமேயத்திலாரோபித்தலாற் காட்சியணியா

ம்.முருக்கலரென்னும்பெயர்க்கு உரைப்பாற்றலான் மற்றொருபொருளைக் கற்பித்தலாற் பிறிதிலை நவிற்சியணியாம்.] (௪௧)

(௧௧௩) எனவிவை யெடுத்துரைத் தின்ன தன்மைய, பனிமலர்க் காவினிற் பயிலு மாங்குயில், குனிசிலை மாரனைக் கூவக் கேட்டலு, மனநிலை தளர்வுற மதிம யங்கினான். [இதனாற் குயிற்கூக்குரல்சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) என-என்று— இவை-இவைகளை—எடுத்து-எடுத்து—உரைத்து-சொல்லி—இன்னதன்மைய-இப்படிப்பட்டதன்மையையுடைய,—பனி-குளிர்ச்சிபொருந்திய—மலர்-மலர்களையுடைய,—காவினில்-சோலையில்—பயிலும்-பழகியிருக்கின்ற,—மா-மாவிலுள்ள,— குயில்-குயில்களானவை— குனி- வளைக்கப்பட்ட —சிலை- வில்லையுடைய— மாரனை - மன்மதனை —கூவ-அழைக்க—கேட்டலும்-கேட்டவளவிலே—மனநிலை-தைரியமானது—தளர்வுற-சோர—மதிமயங்கினான்-|(அரசன்): அறிவுகலங்கினான். எ-று.

இவையென்றது கீழ்ப்போனநான்குபாட்டுகளைச்சுட்டிநின்றது — குயில் கூவல்தன்பகைவனாகிய மாரனையழைத்தல் போறலால் தைரியமிழந்து மதிமயங்கினானென்க. (இதுமுதல்முப்பத்துமூன்றுபாட்டுகள். (கூஎ) இத்தலையென் விருத்தங்கள்.) (௪௨)

(௧௧௪) வெங்கதிர் தென்றலிற் குளிர்ந்தும் வீழ்நறாத், தங்கிய மலர்நறுந் தளிக்குள் மூழ்கியும், பொங்குபூங் கைதைவெண் டாது பூசியுந், திங்களிற் றோன்றலான் மகிழ்சி றந்திலான். [இதனால்அங்கேவெயில்நிலவுபோறல்சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) வெங்கதிர்-சூரியகிரணமானது—தென்றலின்-தென்காற்றால்—குளிர்ந்தும்-சீதளித்தும்—மலர்- மலர்களிலே— தங்கிய-பொருந்திய—நறா-தேனினுடைய— வீழ்- விழுகின்ற — நறுந்தளிக்குள் - நல்லதுளிகளுள் — மூழ்கியும்-படிந்தும்—பொங்கு-எழும்புகின்ற—பூ- அழகிய— கைதை-தாழைமலரது—வெண்டாது-வெள்ளைப்பொடியை—பூசியும்-அப்பியும்—திங்களின்-சந்திரகிரணம்போல— தோன்றலால்-காணப்படலால்— மகிழ்சிறந்திலான்-(அரசன்): களிகூர்ந்திலன். எ-று.

தேன்துளிகளும்பொடியும் அத்தென்றலால் மலர்களினின்று கொணரப்படுவன. திங்கள் அதன்கிரணத்தையுணர்த்தலாலாகுபெயர். வெயிலானதுதென்றலாலேகுளிர்ந்தும்பனித்துளிகள்போலுந்தேன்றுளிகளோடுகலந்துந்தாழம்பூப்பொடியால்வெளுத்தும் நிலவுபோன்றதென்க. அதுமகிழ்சிறத்தற்குக்காரணமாயிருக்கவும்அரசன்விரகியாதலால்மகிழ்சிறந்திலனென்க. மகிழ்சிறந்திலானெனவேதுன்புசிறந்தானென்பதுகருத்து. [உவமையணி.] (௪௩).

(௧௧௫) அலையொலி முழவெழ வளியின் கம்பலை, குலவிய கருதி

யாக் குயில்கள் பாண்செய, நிலவுபூந் தண்டலை யரங்கி னீடிய, கலவ மா மயில்களித் தாடக் கண்டனன். [இதனால் மயிற்கூத்துச் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) அலையொலி - அலையினொலியாகிய—முழவு - மத்தளவோசையானது—எழ - உண்டாகவும்—அளியின் - வண்டுகளது—கம்பலை - ஒலியானது—குலவிய - கொண்டாடப்பட்ட—சுருதியா - சுருதியாகவும்—குயில்கள் - குயில்களாகிய (பாடகர்)—பாண்செய - இசைபாடவும்—நிலவு - விளங்குகின்ற—பூந்தண்டலை - பூஞ்சோலையாகிய—அரங்கில் - சபையில்—நீடிய - நீண்ட—கலவம் - கலாபத்தையுடைய—மாமயில் - பெரியமயில்களாகிய (மகளிர்)—களித்து - மகிழ்ந்து—ஆட - கூத்தாட—கண்டனன் - (அரசன்): பார்த்தான். எ-று.

அலையொலி முதலியவற்றை முழவொலி முதலியவாகக் கூறினமைக்கேற்பக் குயில்கள் பாடகராகவும் மயில்கள் மகளிராகவும் சொல்லப்பட்டன. [அலையொலி முதலியவற்றின்மேல் முழவொலி முதலியவற்றை யாரோபித்தலா லுருவகவணியாம்.] (௪௪)

(௧௧௬) நஞ்சுமிழ் வேலினான் கீர்த்தி நாடொறு, மஞ்சொலார் பயிற்றலா லந்தண் காவினின், மஞ்சரி யிடையிடை வதிந்த பூவையும், பைஞ்சிறைக் கிள்ளையும் பாடக் கேட்டனன். [இதனால் பூவையுங்கிளியும் புகழ்கின்றமை சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) நஞ்சு - நஞ்சத்தை—உமிழ் - கக்குகின்ற—வேலினான் - வேலையுடைய நளராஜனவன்—கீர்த்தி - (தன்) கீர்த்தியை—நாடொறும் - தினந்தோறும்—அஞ்சொலார் - அழகியசொற்களையுடையமகளிரானவர்—பயிற்றலால் - கற்பித்தலாலே—அம் - அழகிய,—தண் - தண்ணிய,—காவினில் - ‘சோலையிலே—மஞ்சரி - பூங்கொத்துக்களுடைய—இடையிடை - நடுவேநடுவே—வதிந்த - தங்கிய—பூவையும் - நாகணவாய்ப்பறவைகளும்—பைஞ்சிறை - பசியசிறைகளையுடைய—கிள்ளையும் - கிளிகளும்—பாட - படிக்க—கேட்டனன் - (அரசன்): கேட்டான். எ-று.

அரசனைமகிழ்வித்தற்பொருட்டு அவனதுபுகழைப் பூவைகளுக்குங் கிளிகளுக்குங் கற்பித்து அவ்வனத்தில் விட்டுவைப்பாரென்க. அப்பறவைச்சொற்களின்மதுரச்சுவைதோன்ற அஞ்சொலார்பயிற்றலாலென்றார் - காரணத்தின்குணங்காரியத்தினுமுளதாமாதலால். (௪௫)

(௧௧௭) தேங்கமழ் மலர்நறா வருந்திச் சீர்கெழு, தூங்கிசை யளிமுரல் சுண்ண மாடிமென், பூங்கொடி மடந்தைய ராடப் போர்வள, மாங்குயி லுரைசெய வசந்த னெய்தினான். [இதனால் தென்றலின் வரவு சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) தேங்கமழ் - பரிமளிக்கின்ற—மலர்

-மலர்களது—நறு-தேனை—அருந்தி-உண்டு—சீர்கெழு-சிறப்புப் பொருந்திய—துங்கிசை-நாட்டியராகத்தை—அளி-வண்டுகள்—மு ரல்-பாட—சுண்ணம்-பரிமளப்பொடியை—ஆடி-பூசிக்கொண்டு—மென்பூங்கொடி-மெல்லியபூங்கொடிகளாகிய—மடந்தையர்-மகளிர்—ஆட-கூத்தாட—போர்வளம்-போர்க்குரியவளத்தை—மாமாவிலுள்ள—குயில்-குயிலாகிய (மந்திரி)—உரைசெய-சொல்ல—வசந்தன்-தென்றலாகிய (பகைவன்)—எய்தினன்-வந்தான்-எ-று.

முரல முரலெனவீறுகெட்டது.—போர்வளம்-காலதேசங்களின்சிறப்பு. இங்கேதமயந்தியைநினைக்கிறகாலமும் பொழிலிடமுமாம்.—மதுவுண்டு பரிமளப்பொடி பூசிக்கொண்டு ஆடல்பாடல்களின் மகிழ்ந்து அமைச்சரோடெண்ணிப்போர்செய்தற்கு அரசன் கண்வந்தானென்க.—இப்படிவந்தானெனவே அரசனைவெல்லுதற்கு அவனைஎளியனாகக்கருதலாலேசெருக்கோடுவந்தானென்பது தொனிக்கின்றது.—பூங்கொடியாட என்றதனாலே மெல்லியநடையும்-நறுவருந்திஎன்றதனாலேதண்மைக்குணமும்-சுண்ணமாடி என்றதனாலே நறுநாற்றமும்-ஆகியதென்றலுக்குரிய மூன்றுகுணங்களுஞ் சொல்லப்பட்டன. (சகூ)

(கக௮) மிடைந்திரு விசும்புறை யமரர் வெற்பினாற், கடைந்துதன் வளனெலாங் கவர்வ ராமெனக், குடைந்துவண் டிமிர் பொழி லிடையிற் கொள்கட, லடைந்தன வாவியை யண்ண னோக்கினான். [இதனால் அவ்வனத்திலுள்ள தடாகத்தைக்கண்டமைசொல்லப்படுகின்றது.]

—(இ-ள்) இருவிசும்பு-பெரியவிண்ணுலகத்தில்—மிடைந்து-நெருங்கி—உறை-வாசஞ்செய்கின்ற—அமரர்-தேவரானவர்—வெற்பினால்-மந்தரகிரியினாலே—கடைந்து-(இன்னும்வந்து)கடைந்து—தன்வளனெலாம்-தன்செல்வத்தையெல்லாம்—கவர்வராமென-வௌவுவாரென்றெண்ணி—குடைந்து-கிண்டி—வண்டு-வண்டுகளானவை—இமிர்-ஒலிக்கப்பெறுகின்ற—பொழில்-வனத்தினது—இடையில்-நடுவிலே—அடைந்து-அடைந்ததாகிய—கொள்-(அவ்வளங்களைக்கொண்ட)—கடலன-பாற்கடல்போல்கின்ற—வாவியை-தடாகத்தை—அண்ணல்-அரசன்—நோக்கினான்-பார்த்தான்.எ-று.

முற்காலத்தே தேவர்கள் கடைந்து ஐராவதாதிகளைக்கொண்டு போதலாலேஇவ்வும்வந்து மற்றைவளங்களையுங்கொண்டு போயினும் போவாரென்றஞ்சியதென்க. ஒருகாலொரிடத்தே தன்வளங்களை யெல்லாங் கொள்ளைகொடுத்தோன் அவ்விடம்விட்டு வேறிடத்துச்செல்வானென்க. அடைந்தது என்பது அடைந்துஎனவிகாரப்பட்டுநின்றது. [அத்தடாகத்தை அப்படியஞ்சி யடைந்தகடலாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி.] (சஎ)

(கக௯) ஆவியஞ் சிறையனந் துயிலு நாண்மலர், வாவிபுட் டாழ

ணை வளையந் தோன்றுவ, பூவலர்க் கற்பகப் பொதும்பர் நாட்டுறை, கோவிளங் களிற்றினக் கோடு போன்றவே. [இதுமுதலேழுபாட்டுக்களால்முன்பாட்டில்வரவெனலாமென்றார் அவையிவையெனச்சொல்லப்படுகின்றன.] —(இ-ள்) தூவி-இறகையும்—அஞ்சிறை-அழகியசிறையையுமுடைய—அனம்-அன்னங்களானவை—துயிலும்-தூங்குதற்கிடமாகிய,—நாள்-அன்றுபூத்த,—மலர்-மலர்களையுடைய—வாவியுள்-தடாகத்தினுள்ளே—தோன்றுவ-தோன்றுகின்றவையாகிய—தாமரை-தாமரைகளுடைய—வளையம்-தளிர்ச்சுருள்களானவை—பூ-அழகிய—அலர்-மலரையுடைய—கற்பகப்பொதும்பர்-கற்பகச்சோலையையுடைய—நாட்டு-நாட்டின்கண்—உறை-வாசஞ்செய்கின்ற—கோ-அரசனாகியவிந்திரனுடைய—இளங்களிற்று-(அதினுள்ளிருக்கிற)இளமைபொருந்தியயானைகளது—இனம்-இனத்தினுடைய—வெண்கோடுபோன்ற-வெள்ளைக்கொம்புகள்போன்றிருந்தன.எ-று.

வளையம் "*விரித்திடுஞ்சுருளுமம் விசியொடுவளையமாகும்" இதனுலறிக., இரண்டுபிரிவாகிய அச்சுருள்கள் இரட்டைத்தந்தங்கள்போலுதல்காண்க.— பூவலர்க்கற்பகப்பொதும்பர் நாட்டுறைகோவிளங்களிறு - இவற்றை யொருமொழியாகக்கொண்டு அதற்கு ஐராவதமெனப்பொருள்கொள்க. களிறென்னும்பொதுப்பெயர்ஐராவதமென்னுஞ்சிறப்புப்பெயர்ப் பொருளைத் தருதற்கு அவ்வடைசேர்க்கப்படுதலாலே.— பலஐராவதங்கள் நீருள்ளே மறைந்துநிற்கநீர்மேலேவெளிப்பட்டுத்தோன்றுகிறஅவற்றினிரட்டைக்கோடுகள்போலுதல்கொள்க.— தாமரைமுளைகடோன்றுவவெனப்பாடங் கூறின்இதன்முதனான்முடிபையொத்துமுடியும்.— [அவ்வளையங்களைஅக்கோடுகளாகக்குறித்தலாலேதற்குறிப்பணி. அதிலேயோரைராவதம்இதிலேபலவைராவதங்கள்தோன்றலாலேவேற்றுமையணியாம்.] (௧௧௯)

(௧௨௰) ஏந்தலோ டவ்வழி யிறுத்த வெண்ணறுங், கூந்தன்மா நிழற்றடத் திடைகு லாவுவ, காந்தளங் கரத்தர மகளிர் காமுறு, வேந்தனற் புரவியின் வெள்ளம் போன்றவே.—(இ-ள்) ஏந்தலோடு-அரசனோடு—அவ்வழி-அவ்விடத்தே—இறுத்த-அடைந்த,—எண்ணறும்-எண்ணில்லாத,—கூந்தல்-மயிரையுடைய,—மா-குதிரைகளுடைய—தடத்திடை-தடாகத்தின்கண்—குலாவுவ-தோன்றுவனவாகிய—நிழல்-சாயைகளானவை—காந்தள்-காந்தண்மலர்போலும்—அம்-அழகிய—கரத்து-கைகளையுடைய—அரமகளிர்-தெய்வமங்கையரால்—காமுறு-இச்சிக்கப்படுகின்ற—வேந்தன்-இந்திரனுடைய—நல்-நல்ல—புரவியின்-குதிரைகளுடைய—வெள்ளம்போன்ற-(அதிலுள்ள) கூட்டம்போன்றன.எ-று.

* சூடாமணிநிகண்டு-மரப்பெயர்த்தொகுதி-௩௰.

சாந்தலங்கரித்த மகளிர்கா முறும் வேந்தனற்புரவி. இவற்றையும் முன்ஜராவதத்திற்குச் சொல்லப்பட்டதுபோல ஒருமொழியாகக்கொண்டு உச்சைசிரவமென்றுபொருள் கொள்க. குலாவுதல் அந்நிழல்கள் அலையினாலே ஒன்றையொன்று தொடர்வனவாகத்தோன்றுதல். [அந்நிழல்களை அவ்வுச்சைசிரவங்களாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. அக்கடலிலே ஒருச்சைசிரவம் இதிலேபலதோன்றுதலாலேவேற்றுமையணியாம். இதனாலே அரசன்குதிரைகளெல்லாம்உச்சைசிரவம்போலிருக்கின்றனவென்பதுதொனிக்கின்றது.] (௪௯)

(௧௨௧) வரிச்சிறைத் தும்பிக ளுழுநல் வள்ளவாய்; விரித்தவெண் டாமரை விளங்கித் தோன்றுவ, தரித்திடு களங்கமெய் தயங்கத் தண்ணெனுந், திருக்கிளர் நிலவுமிழ் திங்கள் போன்றவே.—(இ-ள்) விளங்கி-பிரகாசித்து—தோன்றுவ-(தடாகத்திலே) காணப்படுகின்றவையாகிய—வரிச்சிறை-கீற்றுகள்பொருந்தியசிறைகளையுடைய—தும்பிகள்-வண்டுகளால்—உழு-கிண்டப்படுகின்ற,—நல்-நல்ல,—வள்ளவாய்-கிண்ணம்போலும்வாயை—விரித்த-திறந்திருக்கின்ற,—வெண்டாமரை-'|வெண்டாமரைமலர்களானவை—தரித்திடு-தாங்கப்பட்ட—களங்கம்-களங்கங்களானவை—மெய்-வடிவங்களிலே—தயங்க-தோன்ற—தண்ணெனும்-குளிர்ச்சியாயிருக்கிற,—திரு-அழகினாலே—கிளர்-விளங்காநின்ற,—நிலவு-'சந்திரிகையை—உமிழ்-கக்குகின்ற—திங்கள்போன்ற-(அதிலுள்ள) சந்திரர்கள் போன்றிருந்தன. எ-று.

வண்டு களங்கமும் வெண்டாமரைமலர் சந்திரனும்போலுதல்கொள்க. தண்மையுந்திருக்கிளர்நிலவுந்தாமரைக்குமாம். [அப்படிப்பட்டவெண்டாமரைமலர்களை அப்படிப்பட்டசந்திரர்களாகக்குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாம். இதிலும்வேற்றுமையணிகொள்க.] (௫௦)

(௧௨௨) செயிதழ்க் குவளைமென் னனைக டெண்டிரைத், தூயநற் றடத்திடைத் தோன்றுகின்றன, மேயவர் கண்கவர் வனப்பின் மிக்கவாய்ப், பாயொளி சிறந்தசெம் பவளம் போன்றவே.—(இ-ள்) தெண்டிரை-தெளிவுள்ளஅலைகளையுடைய,—தூய-பரிசுத்தம்பொருந்திய,—நற்றடத்திடை-'நல்லதடாகத்தினுள்ளே—தோன்றுகின்றன-காணப்படுகின்றவையாகிய—செயிதழ்-சிவப்பிதழ்களையுடைய,—குவளை-உற்பலங்களுடைய—மெல்-மெல்லிய,—னனைகள்-'|அரும்புகளானவை—மேயவர்-அடைந்தவருடைய—கண்-பார்வையை—கவர்-வௌவுகின்ற—வனப்பில்-அழகில்—மிக்கவாய்-மிகுந்தனவாகி—பாயொளி-விரிந்தவொளியால்—சிறந்த-விசேஷித்த—செம்பவளம்போன்ற-(அதிலுள்ள) செம்பவளங்கள்போன்றன, எ-று.

[அச்செங்குவளையரும்புகளை அப்பவளங்களாகக்குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.] (௫௧)

(௧௨௩) வெண்ணிறத் தாமரை மலரும் வேரியந், தண்கருங் குவளை
யுந் தடத்துட் டோன்றுவ, வெண்ணிரு கலைமதி நிலவி னீட்டமு, முண்
ணில வியவிடத் தொளியும் போன்றவே.—(இ-ள்) தடத்துள்- தடா
கத்தினுள்ளே—தோன்றுவ- தோன்றுகின்றவையாகிய— வெண்ணிற
ம்-வெள்ளைநிறம்பொருந்திய— தாமரைமலரும்- |தாமரைப்பூக்களு
ம்—வேரி-தேனையுடைய,—தண்- தண்ணிய,— கருங்குவளையும்-‘|நீ
லோற்பலமலர்களும்—உள்- (அத)னுள்ளே— நிலவிய- விளங்குகின்
ற,—எண்ணிருகலை-பதினாறுகலைகளையுமுடைய—மதி-‘சந்திரனது—
நிலவினீட்டமும்- ஒளிச்செறிவும்— விடத்து- ‘ஆலாகலத்தினது— ஒ
ளியி(னீட்ட)மும்-ஒளிச்செறிவும்—போன்ற-: ஒத்திருந்தன. எ-று.

[வெண்டாமரைமலரைச்சந்திரனொளியாகவுங்கருங்குவளைமலரைநஞ்சொளியாகவுங்குறி
த்தலாலேதற்குறிப்பணியாம். தாமரைகுவளைகளைவைத்தமுறையேயவற்றோடுசம்பந்தமுள்ள
மதியொளிநஞ்சொளிகளைவைத்தலால்நிரனிறையணி. இவைசேர்தலால்சேர்வையணி.] (ஞஉ)

(௧௨௪) குடவளை யினமணி கொழிக்குந் தண்புனற், றடமெறி ய
லைகளி னலையுஞ் சைவலம், படர்தரு மழற்சிகை பரப்புஞ் செந்நிற, வ
டவையின் புகையென வயங்கித் தோன்றின.—(இ-ள்) குடம்- குடம்
போலும்—வளை-சங்குகளானவை—இனம்- இனமாகிய—மணி-முத்
துக்களை— கொழிக்கும்- சொரிதற்கிடமாகிய—தண்புனல்- தண்ணீரை
யுடைய— தடம்- தடாகத்திலே— எறி- வீசப்படுகிற— அலைகளின்-
அலைகளினாலே—அலையும்- அலைகின்ற—சைவலம்- |கொடிப்பாசிகளா
னவை—படர்தரும்-வளர்கின்ற,—அழல்-சூடுள்ள,— சிகை- ‘சுவாலை
களை—பரப்பும்- பரப்புகின்ற,— செந்நிறம்- சிவப்புநிறமாகிய,—வ
டவையின்-(அதிலுள்ள) ‘வடவாமுகாக்கினியினது—புகையென-தூ
மம்போல—வயங்கி-விளங்கி—தோன்றின- :காணப்பட்டன. எ-று.

வடவைகடலுள்ளே மறைந்து அதனீரை மேற்படாமலுறிஞ்சிநிற்கிற ஊழித்தீயாம்.
[அப்படியலைகிறபாசிகளை அப்புகைகளாகக்குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாம்.] (ஞங)

(௧௨௫) குருமணி யிமைக்குநீள் கூல மேயவான், றருநிழ லலையி
லிடை யலைவ தண்கதி, ரருமணிப் பொலன்குவட் டணிமை நாகமால்,
வரைசிறை யடிக்கொளு மாட்சி போன்றவே.—(இ-ள்) அலையிடை-
அலைகளாலே—அலைவ- அலைகின்றவையாகிய—குரு-நிறம்பொருந்திய
—மணி-மணிகளால்—இமைக்கும்-விளங்குகிற,—நீள்-நீளம்பொருந்
திய,—கூலம்-‘கரையின்கண்—மேய- தங்கிய—வான்றரு-பெரியமர
ங்களுடைய—நிழல்- |நிழல்களானவை— சிறை- சிறகுகளை— அடிக்

கொளும்-அடித்துக்கொள்ளுகின்ற—மாட்சி-அழகையுடைய,—தண்-சீதளம்பொருந்திய,—கதிர்-கிரணங்களையுடைய—அருமணி-அரிய மணியையும்—பொலன்-பொன்னையும் உடைய,—குவட்டு-சிகரத்தையுடைய,—அணி-அழகிய,—மைநாகம்-மைநாகங்களாகிய—மால்வரை-பெரியமலைகள்—போன்ற-ஒத்திருந்தன. எ-று.

முற்காலத்திலே யிந்திரன் வச்சிராயுதத்தினாலே மலைகளின் சிறைகளையறுத்தபோது மைநாகமலைகடலுளொளித்ததென்க.—அக்கரையிலுள்ள மணிநிழல்கள் அத்தருநிழல்களோடு சேர்ந்து தோன்றுதலால் அருமணிப்பொலன் குவடென்னும் அடைகொடுக்கப்பட்டது. அடித்தென்வினையெச்சமீறுகெட்டது. [அப்படியசைகிறநிழல்களை அப்படிப்பட்ட மைநாகங்களாகக்குறித்தலாலேதற்குறிப்பணியாம். இதினும்வேற்றுமையணிகொள்க.] (௬௪)

(௧௨௬) தொலைவறு பலவள மினைய தொக்கவவ், வலைதவழ் வாவியிற் பயிலு மாய்பெடை, கல்வியின் குறிப்புரை காட்டப் பின்றொடர், பொலனிற வன்னத்தின் பொற்பு நோக்கினான். [இதனால் விரும்பப்படுபொருள் கிடைத்தற்குக் காரணமாகிய வன்னத்தைக்கண்டமை சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) தொலைவறு-ஒழியாத—இனைய-இத்தன்மையனவாகிய—பலவளம்-பலவிதவளங்களாலும்—தொக்க-நிறைந்த,—அலை-அலைகளானவை—தவழ்-தவழப்பெற்ற,—அவ்வாவியில்-அத்தடாகத்தில்—பயிலும்-வாசஞ்செய்கின்ற,—ஆய்-ஆராய்ந்துகொள்ளப்பட்ட,—பெடை-பெட்டையானது—கல்வியின்-புணர்ச்சியினது—குறிப்பு-குறிப்பை—உரை-சொல்லுகளாலே—காட்ட-காண்பிக்க—பின்-(அதன்)பின்னே—தொடர்-தொடர்கிற,—பொலன்-பொன்வடிவாகிய,—நிறம்-ஒளியுள்ள,—அன்னத்தின்-அன்னத்தினது—பொற்பு-அழகை—நோக்கினான்-(அரசன்) பார்த்தான். எ-று.

பொன்னன்னமென்றதனாற்பொன்னுலகத்தன்னமென்றதாயிற்று. (௬௫)

(௧௨௭) தண்ணறுந் தாமரை யணையிற் றங்கிய, வண்ணவோ திமந் துனி யகற்றிப் பேடையை, விண்ணிறச் சிறகராற் றழீஇ விருப்பொடு, முண்மகிழ் கூர்தர வுவந்து புல்லிற்றே. [இதனாலே பின்னை சொல்லப்படுந் தூக்கத்திற்குக் காரணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) தண்-தண்ணிய,—நறு-நறிய,—தாமரை-தாமரைப்பூவாகிய—அணையில்-சயனத்தின்கண்ணே—தங்கிய-வாசஞ்செய்கின்ற—அண்ணவோதிமம்-அவ்வசவன்னமானது—துனி-ஊடலை—அகற்றி-நீக்கி—பேடையை-பெட்டையை—விண்-பொன்னுலகத்திலுள்ள—நிறம்-ஒளிபொருந்திய—சிறகரால்-சிறைகளினாலே—தழீஇ-தழுவி—வி

ருப்பொடும் - ஆசையுடனே — உள் - (அத)னுள்ளத்தே — மகிழ் - மகிழ்ச்சியானது — கூர்தர - மிகும்படி — உவந்து - (தானு)மகிழ்ந்து — புல்லிற்று -: புணர்ந்தது. எ - று.

முன்பாட்டிலேகலவியின்குறிப்புணாகாட்டிற் றென்றபேடைக்கு ஊடலேப்படியுண்டாயிற்றென்றால்நாயகனை முன்னே தன்னிடத்துவிரும்பி வரச்செய்தலும் வந்தபின்பு ஊடுதலும் நாயகிக்கு இயல்பாமென்க. ஊடலில்லையாயிற்புணர்ச்சியின்பஞ்சிறவாதாம். "* ஊடுதல்காமத்திற்கின்பமதற்கின்பங், கூடிமுயங்கப்பெறின்" இதனையறிக.,, (௫௧)

(௧௨௮) விழைவுறு கலவியின் மெலிந்தோர் தாளினின், றெழிறிகழ்பொன்னிற வெருத்தங் கோட்டுபு, தழைவுறு சிறகரான் மூடித் தண்ணறு, வழிமலர்ச் சேக்கையி னன்னந் துஞ்சிற்றால். [இதனால் அரசன்செய்யவிரும்பியது கைகூடல்காரியமுகத்தாற் சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்) விழைவுறு - விரும்பப்பட்ட — கலவியின் - புணர்ச்சியால் — மெலிந்து - இளைத்து — ஓர் தாளின் - ஒருகாலினால் — நின்று - நின்று — எருத்தம் - பிடரியை — கோட்டுபு - வளைத்து — தழைவுறு - தழைத்த — சிறகரால் - சிறையால் — மூடி - (தலையை)மறைத்துக்கொண்டு — தண் - தண்ணிய — நறு - தேனை — அழி - வழியப்பெற்ற — மலர் - தாமரைப்பூவாகிய — சேக்கையில் - சயனத்தில் — எழில் - அழகினால் — திகழ் - விளங்காநின்ற — பொன் - பொன்வடிவமாகிய, — நிறம் - காந்தியுள்ள, — அன்னம் - † அவ்வன்னமானது — துஞ்சிற்று -: தூங்கிற்று. எ - று.

இப்படித்தூங்குதலாகியபறவையின் சாதித்தன்மைசொல்லுதலாலே தன்மைநவிற்சி.] (௫ள)

(௧௨௯) சூழ்வளி யுடன்சுழல் சருகிற் றோன்றிய, வூழ்வழி மனஞ்செல லுண்மை யன்றுகொ, றாழ்புலன் வழிமனஞ் சார வோதிமம், பாழியந் தோளினான் கையிற் பற்றினான். [இதனால் அவ்வன்னத்தைப்பிடித்ததற்குக் காரணமும் பிடித்தமையுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.] — (இ-ள்) சூழ்வளியுடன் - அலைகாற்றுடனே — சுழல் - சுழன்றுசெல்கின்ற — சருகின் - சருகுபோல் — ஊழ்வழி - விதியின்வழியிலே — தோன்றிய - (அதன்பய)னுண்டாக — மனம் - (உயிர்களது)மனமானது — செலல் - | செல்லுதல் — உண்மையன்றுகொல் -: சத்தியமன்றோ. — தாழ்புலன்வழி - அற்பவிஷயமாகிய (அவ்வன்னத்தின்கண்) — மனம் - மனமானது — சார - (ஊழினு)லடைய — ஓதிமம் - { அவ்வன்னத்தை — பாழி - வலிமைபொருந்திய — தோளினான் - | தோள்களையுடைய நளராஜன் — கையில் - கையினாலே — பற்றினான் -: பிடித்தான். எ - று.

† அவ்வன்னம் பெறுதற்கரியபொருளாயினும் அரசனது பெருந்தன்மைக்கு அதைத்தாங்

* திருவள்ளுவர் - ஊடலுவகை.

ழும்போது பற்றுதல் தகாத செயலென்பது தோன்ற அதனைத்தாழ்புலமென்றும் அவனைப் பாழியந்தோளினனென்றுங் கூறினார்— அற்பகாரியத்திலே தீரோதாத்தனாகிய அரசனுக்கு மனஞ்செல்லுமோவென்னுமாசங்கைக்கு உயிர்களுக்கு மனம்விதிவழிப்பட்டுநிற்குமாதலாற்செல்லுமென்பது சொல்லப்பட்டது. [ஊழ்வழி மனஞ்செல்லுமென்னும் பொதுப்பொருளை அவ்வன்னம்பற்றுதற்கு அரசன் மனஞ்சென்றதென்னுஞ் சிறப்புப்பொருளாலே சாதித்தலால் வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. இதில் உவமையுஞ் சேர்தலாற்சேர்வையணி.] (௫௮)

(௧௭௦) கைப்படு சிறையனங் கலங்கி வாய்வெரீஇத், துப்புறழ் தோலடி துடிப்பத் துன்புறூஉ, றெய்ப்பொடு சிறையடித் தேகலாமையின், மைப்புய லனையகைம் மலரிற் கொத்திற்றால். [இதனால் பிடிபட்ட அன்னத்தின்வருத்தச்செயல்சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) கை- (அரசனது) கைக்கு—படு- அகப்பட்ட—சிறை -சிறைகளையுடைய—அனம்- அன்னமானது—கலங்கி - அறிவழிந்து—வாய்வெரீஇ-அச்சவொலிகள்செய்து — துப்புறழ்- பவளம்போலும்— தோல் -தோலையுடைய— அடி- அடிகளானவை— துடிப்ப- நடுங்க— துன்புறூஉ- துயரமடைந்து —சிறையடித்து -சிறைகளாலடித்து —ஏகலாமையின்-போகமாட்டாமையால்—எய்ப்பொடு- இளைப்புடனே— மைப்புயலனைய - (கொடையாற்) கரியமேகம்போலும் — கைம்மலரில் - (அவன்கையாகிய)மலரில்— கொத்திற்று-கொத்தியது. எ-று.

வலியவன்கையிலகப்பட்டோன் முன்னைத்தப்பிப்போதற்கு முயற்சிசெய்தலும் அது கூடாதபோது தன்னாலானமட்டும் அவனைவருத்துதலுஞ்செய்வானென்க. [பிடிபட்டபோதுகலங்குதலாதியாகிய அதன்சாதித்தன்மைகளைச்சொல்லுதலால் தன்மைநவிற்சியணியாம்.] (௫௯)

(௧௭௧) இளைத்தயர் புள்ளினுக் கிரங்கிப் புட்குலம், விரித்தெழு சிறைவளி வீச மெல்லிதழ்த், திருத்தகு தாமரை யலைதல் சேர்தடம், வருந்தலை யென்றுகைம் மறித்தல் போன்றதே. [இதுமுதலிரண்டுபாட்டுகளால் அவ்விடத்துநிகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) புட்குலம்-பறவைக்கூட்டமானது—விரித்து-பரப்பி—எழு-எழும்புகையில்—சிறை-சிறைகள்—வளி-காற்றை—வீச- எறிதலால—மெல்- மெல்லிய—இதழ்-இதழ்களையுடைய,— திருத்தகு- அழகுபொருந்திய,— தாமரை-தாமரைமலர்களானவை—அலைதல்-அசைதலானது—சேர்-சேர்விடமாகிய—தடம் - தடாகமானது—இளைத்து-கூவி—அயர்-வருந்துகின்ற—புள்ளினுக்கு- அவ்வன்னத்திற்கு— இரங்கி-இரக்கமுற்று—வருந்தலையென்று- (அதனை)வருந்தாதேயென்று—கை-(தன்) கைகளினாலே—மறித்தல்போன்றது-தடுத்தல்போன்றது. எ-று.

இரங்கியென்னும்வினையெச்சம்கைம்மறித்தலென்னும்வினைகொண்டது. தன்னைச்சேர்ந்திருந்ததாதலால் அதற்குத்தடாக மிரங்கிற்றென்க. [அத்தாமரைமலர்களினசைதலை அத்தடாகத்தின்கைம்மறித்தலாகக்குறித்தலால்-தற்குறிப்பணி.] (கூ0)

(கருஉ) வள்ளவாய்த் தாமரை வதிந்து போதரு, புள்ளெலாந் தனித்தனி புலம்பல் வாவியி, னுள்ளுறு வறுமைகண் டொதுங்கு பூமக, டெள்ளரிச் சிலம்புகள் சிலம்பல் போன்றதே.—(இ-ள்) வள்ளம்-கிண்ணம்போலும்—வாய்-வாயையுடைய—தாமரை-தாமரைமலர்களில்—வதிந்து-வாசஞ்செய்திருந்து—போதரு-(அப்போது) போகின்ற—புள்ளெலாம்-பறவைகளனைத்தும்—தனித்தனி-வெறுவேறாக—புலம்பல்-புலம்புதலானது—வாவியினுள்-தடாகத்தினுள்ளே—உறு-நேரிட்ட—வறுமை-(அரசவன்ன)மில்லாமையை—கண்டு-பார்த்து—ஒதுங்கு-விலகுகின்ற—பூமகள்-திருமாதினுடைய—தெள்-தெள்ளப்பட்ட—அரி-பருக்கைக்கல்லுகளையுடைய—சிலம்புகள்-பாதச்சிலம்புகளானவை—சிலம்பல்போன்றது-ஒலித்தல்போன்றது. எ-று.

இங்கேவிளக்கத்தைத்திருமகளென்றுரைத்தலின் அத்தடாகம்அரசவன்னமில்லாமையினாலே சந்திரனில்லாதஇரவுபோல விளக்கத்தைஇழந்ததென்றதாயிற்று. [அஞ்சிப்போகிறஅன்னங்களினொலியை அச்சிலம்புகளினொலியாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி.] (கூக)

(கருங) இன்னபொன் னிறவனங் கண்டி லேனெனு, மன்னர்மன் னவன்மதி வதன நோக்கியே, யன்னவன் கரமல ரமர்ந்த வோதிம, நன்னய மொழிசில நவிற லுற்றதே. [இதனாலே சிலநியாயங்கள் கூறத்தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) இன்ன-இப்படிப்பட்ட—பொன்-பொன்மயமாகிய,—நிறம்-ஒளிபொருந்திய,—அனம்-அன்னத்தை—கண்டிலேனெனும்-(இதுவரையிற்)பார்த்திலேனென வியக்கின்ற—மன்னர்மன்னவன்-அரசர்க்கரசனது—மதி-சந்திரன்போலும்(விளக்கம்பொருந்திய)—வதனம்-முகத்தை—நோக்கி-பார்த்து—அன்னவன்-அப்படிப்பட்டவனது—கரம்-கையாகிய—மலர்-தாமரைப்பூவின்கண்—அமர்ந்த-தங்கிய—ஓதிமம்-அன்னமானது—நல்-நல்ல—நயம்-நீதிநூலைப்பற்றிய—சிலமொழி-சிலசொல்லுகளை—நவிறலுற்றது-சொல்லத்தொடங்கிற்று. எ-று.

மதிவதனமென்றதனாலே அதனைப்பார்க்கையில் அவனோடு பேசுதற்கு ஊக்கமுண்டாயிற்றென்றதாயிற்று.— கைப்பிடியினாலே அதற்கொருவருத்தமில்லையென்பது கரமலரென்றதனாற் குறிக்கப்படுகின்றது. நயம் நியாயம் "* நயமென்பநியாயநன்றிஇதனுவகைக.,, (கூஉ)

* திட்பொருணிகண்டு.

(௧௩௪) சிறையொளிர் பொன்னிறை செல்வ நல்குமோ, வறைகடல் பனியினி னிறைவ தாங்கொலோ, கறைகெழு வேலினாய் கருத்தி னுள்ளுற, நிறைதரு விழைவினை நீத்தல் வேண்டுமால். [இதுமுதல் மூன்றுபாட்டுகளாலே முன்கூறப்பட்ட நயமொழிகள் சொல்லப்படுகின்றன.]—(இ-ள்)கறைகெழு- உதிரம்படிந்துள்ள—வேலினாய் -வேலையுடையநளராஜனே!—சிறை-(என்)சிறைகளிலே—ஒளிர்-விளங்காநின்ற—பொன்-|பொன்னானது—நிறைசெல்வம்-{குறைவில்லாதசெல்வத்தை—நல்குமோ-(உனக்குத்):தருமோ.— அறை-ஒலிக்கின்ற—கடல்-|(பெரிய)கடலானது—பனியினின்-(அற்பமாகிய)பனியினாலே—நிறைவதாங்கொலோ-:நிறையுமோ.—கருத்தினுள்-(உன்) மனத்தினுள்ளே—உற-பொருந்த—நிறைதரு- நிறைந்த— விழைவினை- {அப்பொன்னாசையை— நீத்தல்வேண்டும்-|(நீ):ஒழிக்கவேண்டும். எ-று.

முன்பாட்டிலே இன்னபொன்னிறவனங் கண்டிலேனென்றுரைக்கச் சொல்லப்பட்டமையால்தன்னைப் பொன்னுக்காகக்கொல்வானென்று நினைத்து இவ்வாறுசொல்லியதென்க. கறைகெழுவேலினாயென்றதனாலே நீகொலையிற்கொடியோயென்றதாயிற்று. இச்சிறியபொன்னிலே உன்பேராசைபழிக்கப்படத்தக்கதாதலால்நீத்தல்வேண்டுமென்றது. [முன்னிரண்டுவாக்கியங்களிலுஞ் சாதாரண தருமத்தைச் சொல்லுதலால் தொடர்முழுதுவமையணி.] (௧௩௪)

(௧௩௫) கோறல்செய் தானுயிர்க் கொலையொன் றேயலாற், றேறினர்ப் பிழைத்தவன் பழியுஞ் சேருமாற், றாறுபாய் கவுண்மதத் தறுகண் யானையாய், மாறுகொள் பகைஞர்க்கு மிதுமனங் கொளார்.—(இ-ள்)தாறு-முட்கோல்கள்—பாய்-பாயப்பெறுகின்ற,—கவுள்-கதுப்பையும்— மதம்- மதத்தையும்— தறுகண்- கோபக்கண்களையும்உடைய,—யானையாய்-யானைபோல்பவனே!—கோறல்செய்தால்-(உன்னைவிசுவாசித்திருந்தஎன்னைநீ) கொல்வையேயானால்— உயிர்க்கொலையொன்றேயலால் - உயிரைக்கொல்லுதற்பாதகமொன்றேயல்லாமலும்— தேறினர்- நம்பினவர்க்கு— பிழைத்த - தீங்குசெய்த— வன்பழியும் - |கொடியபாதகமும்—சேரும்-{(உன்னை):யடையும்.—மாறுகொள்-மாறுபாடுகொண்ட— பகைஞர்க்கும் - விரோதிகளுக்கும்— இது- {இவ்விசுவாசகாதஞ்செய்தலை— மனங்கொளார்-:நினையார். எ-று.

தேறினர்ப்பிழைத்தவென்றதனாலே எனக்கொருதீங்குஞ்செய்யாயென நான் உன்னைநம்பியிருந்தேனென்றதாயிற்று. "* நன்றாகுமாக்கம்பெரிதெனினுஞ்சான்றோர்க்குக் கொன்றாகுமாக்கங்கடை.,, என்றவாறே எல்லாப்பாவங்களிலுங் கொலைப்பாவங் கொடிது அதினும்விசுவாசகாதங்கொடியதென்பதுதோன்றவன்பழியெனப்பட்டது— மதச்செருக்கும் வன்கண்

* திருவள்ளுவர்-கொல்லாமை-௮.

மையும்உடையையாதலால் இந்தகாதசெயல்செய்கின்றயென்பதுகுறிப்பித்தற்குமநத்தரா கண்யானையாயென்றது. நம்பினபகைவர்க்குத் தீங்குநினைத்தலும் பாவமாயிருக்கப் பகைவனல்லாதிருந்து விசுவாசித்தவெனைக்கொலைசெய்யப்பற்றலாமோவென்றதாயிற்று.(கூச)

(க௱சு) செருக்களத் தேற்றவர்ச் செகுத்த லன்றியுன், னருட்கிட னெனை யடர்த்த னீதியோ, முருக்கிதழ் மடந்தையர் முலைதிளைத்திடுங், குருக்கிளர் மணிபுனை குவவுத் தோளினாய்.— (இ-ள்) முருக்கு-முருக்கம்பூப்போலும்— இதழ் - உதடுகளையுடைய— மடந்தையர்-மாதருடைய—முலை-முலைகளானவை—திளைத்திடும்- அழுந்தப்பெறும்,— குரு-நிறத்தினாலே— கிளர்- விளங்காநின்ற— மணி- இரத்தினாபரணத்தால்—புனை-அலங்கரிக்கப்பட்ட,—குவவு- திரட்சியையுடைய,—தோளினாய்-'தோள்களையுடையவனே!—செருக்களத்து- போர்க்களத்தில்—ஏற்றவர்--(உன்னோடே)யெதிர்த்தவரை—செகுத்தலன்றி-கொல்லுதல்(நீதியா)மன்றி—உன்- உனது—அருட்கு-கருணைக்கு—இடனும்- பாத்திரமாகிய— எனை- (ஒருபுல்லியபறவையாகிய) என்னை —அடர்த்தல்-கொல்லுதல்— நீதியோ - :நீதியாமோ.எ-று.

எனையென்றது அற்பமாகிய பறவையாயிருக்கிறவென்னுஞ் சொலலைவிசேடணமாகவேண்டிநின்றது. நீதியோவென்னும் ஓகாரம் அநீதியே யாமென்னும்பிறிதுபொருளைத்தந்தது. முலைதிளைத்திடுந்தோளினாயென்றதனாலேபெண்டிரோடுகூடிவாழுநீ அப்படிப்பட்ட என் வாழ்வைக்குலைத்தற்கு எப்படித்துணிந்தாயென்பதைக்குறிப்பித்ததாயிற்று. (கூரு)

(க௱எ) கல்வியி னகன்றிடு கருணை வேந்துளத், தொல்கலுங் கருணையு முவப்புந் தோன்றிட, வல்கலின் மொழிசில வறைந்து பின்னரும், பல்பல துயர்மொழி பகர லுற்றதே. [இதனாலேபலதுயர்மொழிகள் கூறத்தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) கல்வியின்- கல்வியறிவுபோல — அகன்றிடு - பெருக்கத்தையடைந்திருக்கின்ற—கருணை-அருளையுடைய— வேந்து- நளராஜனது— உளத்து- உள்ளத்தின்கண்—ஒல்கலும்- நாணமும்—கருணையும்-அருளும்— உவப்பும்-மகிழ்ச்சியும்— தோன்றிட- ஏககாலத்திலுண்டாக— அல்கலில் -(பொருளாற்) சுருங்குதலில்லாத—சிலமொழி- சிலசொற்களை— அறைந்து-சொல்லி—பின்னரும்- (அதன்) பின்பும்— பல்பல- பலபலவாகிய— துயர்மொழி- (அரசனுக்குத்) துன்பத்தையுண்டாக்குகின்ற சொற்களை—பகரலுற்றது-|(அன்னம்);சொல்லத்தொடங்கிற்று.எ-று

ஒல்கல் அசைதல் அதுஇங்கே நாணத்தை உணர்த்திநின்றது. முன்னிலையிலிருந்து, நீந்தித்தலால் நாணமும் அதன்வருத்தத்தைக் காணுதலால் கருணையும் அதுசற்றவல்லோர்போ

லப் பேசுதலால் மகிழ்ச்சியும் அரசனுக்குண்டாயின. சிலமொழிகளாயினும் நீதிநூலின்பொருள்களைத் தழுவிச்சுருங்கச்சொல்லல் விளங்கவைத்தல் முதலிய வழகமைந்து நிற்கையால் மல்கலின் மொழிசிலவென்றார். "* அல்லனுட்சுருங்கலிவைகல்இதனுலறிக." (௧௬)

(௧௫௮) பெருகிய மூப்பினிற் றளர்ந்து பேதுறு, மிருமுது குரவ ருமென்செய் கிற்பரோ, கருவுயிர்த் தயர்வுறு காதற் பேடையு, ளுருகுமே யென்னநெட் டுயிர்ப்பு வீங்கிற்றே. [இதுமுதலாறுபாட்டுகளால்முன்கூறப்பட்டதுயர்மொழிகள்சொல்லப்படுகின்றன.]—(இ-ள்) பெருகிய-நிறைந்த—மூப்பினில்-முதுமையால்—தளர்ந்து-மெலிந்து—பேதுறும்-மதிமயக்கங்கொண்டிருக்கின்ற—இருமுதுகுரவரும்-(என்னுடைய) தாயுந்தகப்பனும்—என்செய்கிற்பரோ-(இனி) யாதுசெய்வரோ.—கரு-கருப்பத்தை—உயிர்த்து-ஈன்று—அயர்வுறு-சோர்வடைந்திருக்கின்ற,—காதல்-(என்மேல்) அன்புடைய,—பேடை-மனைவியானவள்—உள்ளுருகுமே-மனமுருகுவாளே.—என்ன-என்று—நெட்டுயிர்ப்புவீங்கிற்று-பெருமூச்சுவிட்டது. எ-று.

என்செய்கிற்பரோ வென்றதனால் நான் அவர்களுக்கு ஏகபுத்திரனென்றும் இனிமூப்புத்துன்பத்தோடும் என்னையிழந்த துன்பமும் இனிமேல் காப்பாரில்லாத துன்பமுங்கொண்டு இறந்துவிடுவாரென்பதுஞ்சொல்லியதாயிற்று. கருவுயிர்த்தயர்வுறுமென்றதனால் ஈன்றவளின்று அதிககாலங்கழிந்ததில்லையென்பதும், உள்ளுருகுமேயென்றதனால் அத்துன்பத்தோடு இவைபெருந்துன்பமும் என்னையிழந்த துன்பமுங்கூடி சொல்லப்படியிறைப்பாளென்பதும் தோற்றியிற்றது. (௧௭)

(௧௫௯) அன்னைமூப் பழிதர வாற்றுவா ரார், மன்னனெற் பிடித்தலும் வெருவி வாவியிற், றுன்னியாங் கிருந்தபுள் சொற்ற போழ்தினி, லின்னலங் கடலுளாழ்ந் திறக்கு மேகொலாம்.—(இ-ள்) அன்னை-(என்னுடைய) தாயானவள்—மூப்பு-முதுமையினாலே—அழிதரவு-வருந்துதலை—ஆர்-எவர்—ஆற்றுவார்-நீக்குவார்.—மன்னன்-இவ்வரசனானவன்—எற்பிடித்தலும்-(என்னைப்) பிடித்தவளவிலே—வாவியில்-தடாகத்திலிருந்து—வெருவி-அஞ்சிப்போய்—ஆங்கு-அவ்விடத்தே—துன்னி-நெருங்கி—இருந்த-தங்கிய—புள்-பறவைகள்—சொற்றபோழ்தினில்-(இச்செய்தியைச்) சொன்னபோது—இன்னல்-துன்பமாகிய—கடலுள்-சமுத்திரத்தினுள்—ஆழ்ந்து-அமிழ்ந்து—இறக்குமே-(அவள்) இறந்துபோவாளே. எ-று.

ஆங்கென்றதனால் அன்னத்தின்மனையாகிய தடாகத்தைச் சுட்டிநின்றது. ஒருவேளை மூப்புத்துயரத்தையாற்றுவதற்கிடைக்கினும் புத்திரசோகத்தாற் சாவாதிராளென்றதாயிற்று. (௧௮)

(௧௬௦) புல்லுவிட் டஞ்சிறை நெகிழினும்பொறு, தல்லல்கூர் பெ

* ஆதிப்பொருணிகண்டு.

டையவர் யாங்குற் றாரெனின், சொல்லரும் புட்குலங் கலுழுந் துன்ப மாய்ந், தெல்லையி னயரொடு மிறக்குமே கொலாம்.—(இ-ள்.) புல்லு விட்டு - தழுவுதலைவிட்டு — அஞ்சிறை - (என்) னழகியசிறைகளானவை — நெகிழினும் - விலகினாலும் — பொறா - மனம்பொறாமல் — அல்லல்கூர் - துன்பமிகுகின்ற — பெடை - (என்) மனைவியானவள் — அவர் - என்கணவர் — யாங்கு - எவ்விடத்தே — உற்றாரெனின் - வந்தாரென்றுவினவில் — சொல்லரு - (அதற்குஉத்தரம்) சொல்லமாட்டாத — புட்குலம் - பறவைக்கூட்டமானது — கலுழும் - அழாநிற்கும். — துன்பம் - அத்துன்பத்தினாலே — ஆய்ந்து - (என்செய்தியை) ஆலோசித்தறிந்து — எல்லையில் - அளவில்லாத — அயரொடும் - துன்பத்துடனே — இறக்குமே - (அவள்) இறந்துபோவாளே. எ-று. [கொல் - ஆம் - அசைகள்.]

புல்லுதலென்கிறதொழிற்பெயர் ஈறுதிரிந்துகெட்டுவந்தது. கற்புமிகப்பிரியப்பொருநவிதற் குறிக்கொடியசெய்தியைச்சொல்வாராயின் இறந்துவிடுமென்று சொல்ல நாவெழாமல் அழு மென்க. அவ்வழுகையே அச்செய்தியைக்குறிப்பிலுணர்த்துமுத்தரமாம். ௬௯)

(௧௪௧) அனிச்சமென் மலரினு நொய்ய வாய்சிறைத், தனிப்பெ டையமைக்குமென் றளிர்க்கை யாலயன், றுனிப்படு பிரிவெனுஞ் சுடு சொ லென்றலை, நினைத்துமுன் னெவ்வண நிலவக் கோட்டினான்.—(இ-ள்.) அனிச்சமென் - அனிச்சமென்னப்பட்ட — மலரினும் - பூவினும் — நொய்ய - மெல்லிய, — ஆய் - தேடத்தக்க, — சிறை - 'சிறகுகளையுடைய, — தனி - ஒப்பற்ற, — பெடை - (என்) 'மனைவியை — அமைக்கும் - உண்டாக்குவதாகிய, — மென்றளிர் - மெல்லியதளிர்போலும், — கையால் - 'கையினாலே — அயன் - நான்முகக்கடவுள் — துனிப்படு - துன்பம்விளைதற்குக்காரணமாகிய — பிரிவெனும் - பிரிவென்கின்ற, — சுடு - சுடாநின்ற, — சொல் - 'சொல்லை — நினைத்து - கருதி — முன் - முன்னே — என் - எனது — தலை - தலையில் — எவ்வணம் - எவ்விதமாக — நிலவ - விளங்க — கோட்டினான் - எழுதினான். எ-று.

தனிப்பெடையமைத்தவென்பாடங்கூறிற்பெடையைப் படைத்தபின் அதனைப் படைத்தானென்பதுதோன்றுதலால் முறைபிறழ்வெனுங்குற்றந்தங்கும். — அனிச்சமென்மலரினு மென்றமையாலு மென்றளிர்க்கையாலென்றமையாலுங் காரணமாகிய கைக்கும் காரியமாகிய பெடைக்கும் மென்மையுந்தண்மையுஞ்சொல்லப்பட்டன. — மெல்லியதளிர்க்கையாகிய காரணத்திலிருந்து சுடுசொல்லெழுதலாகிய பகையான காரியம் பிறந்ததாகச்சொல்லுதலால். உ-வ-அ-தருதியின்மையணி. (௭௦)

(௧௪௨) வீழுமெற் பயத்தவிக் கொடுஞ்சொன் மென்னிறத், தா

ழ்சிறை மடப்பெடை செவியிற் சார்தலு, மாழ்துயர்க் கடலிடை யா ழ்ந்தி யானிலாப், பாழ்படு திசையெலா மருண்டு பார்க்குமே. —(இ-ள்) விழும்-(தன்னு)விச்சிக்கப்பட்ட — என்-என்னை — படுத்த-பிடித்த — இக் கொடுஞ் சொல்-இக்கொடுமையையுணர்த்துகிறசொல்லானது — செவியில்-(தன்)காதில் — சார்தலும்-சேர்ந்தவளவிலே — மெல்-மெல்லிய, — நிறம்-ஒளிபொருந்திய, — தாழ்-நீண்ட, — சிறை-'சிறைகளையுடைய — மடம்-பேதைமையையுமுடைய — பெடை-(என்) மனைவியானவள் — ஆழ்-ஆழம்பொருந்திய — துயர்க்கடலிடை-துன்பமாகியகடலுள்ளே — ஆழ்ந்து முழுகி — யான்-நான் — இலா-இல்லாமையால் — பாழ்படு-பாழடைந்த — திசையெலாம்-திக்குகளனைத்தையும் — மருண்டு-மயங்கி — பார்க்குமே-பார்ப்பாளே. எ-று.

திசையெலா மென்றதற்குக் கிழக்காதியெட்டும் மேலுங் கீழும் ஆகியபத்துந் திசைகளுங் கொள்க. — நீப்பறவையொன்றில்லாமையா லதிசைகளெல்லாம் பாழ்படுமோ வெனின் அத்திசைகளில் மற்றெல்லாப் பொருள்களுமுண்டாயிருந்தும்தன்னையமிழ்த்திய சமுத்திரமென்கிற படியுயிர்த்துணைவனில்லாமையினாலே பாழ்பட்டன வாகத்தோன்றுமென்க. (௭௧)

(௧௪௩) பிரிவெனு மழல்சுடப் பெடையிறக்குமே, யரிதினிற் பெற்றவெம் பார்ப்பெலாமயர்ந், திரைபெறாக் குடம்பையு ளரற்றி யெய்திய, பரிவினிற் சாமெனப் பதைத்துச் சோர்ந்ததே. —(இ-ள்) பிரிவெனும்-பிரிகின்ற — அழல்-நெருப்பானது — சுட-(தன்னைச்)சுட — பெடை-(என்) மனைவியானவள் — இறக்குமே-இறந்துபோவாளே. — அரிதினில்-அரியதவத்தினாலே — பெற்ற-ஈன்ற — எம்-எம்முடைய — பார்ப்பெலாம்-குஞ்சுகளெல்லாம் — அயர்ந்து-தளர்ந்து — இரை-இரையை — பெறா-பெறாமல் — குடம்பையுள்-கூண்டினுள்ளே — அரற்றி-கூவி — எய்திய-(தமக்கு)நேரிட்ட — பரிவினில்-துன்பத்தினாலே — சாம்-இறந்துபோம். — என-என்று — பதைத்து-துடித்து — சோர்ந்தது-(அன்னம்)மூர்ச்சித்தது. எ-று.

பெடையிறக்குமே யென்றதனால் தாய் தந்தைக ளிரண்டையு மிழந்த அக்குஞ்சுகளுக்கு இரைகொடுப்பாரில்லை யெனபதூஉம் இரைபெறாக்குடம்பையிற்சா மென்றதனாலே அவைபறக்கமாட்டாதவிருந்தவிளமைப்பருவமுடையனவென்பதுஞ்சொல்லப்பட்டன. — புத்திரசோக மெல்லாவற்றினுங்கொடிதாதலாலும் சந்ததியற்றுப் போங்காலம்நேரிட்டதென்று துயரத்தாலும்மூர்ச்சையடைந்ததென்க. (௭௨)

(௧௪௪) அளிக்கொரு கடவுளனதனைக் கண்டுகண், டுளித்திடு தண்ண புனற் றுவலை வீழ்தலிற், றளிர்த்தமென் சிறையனந் தளர்வு நீங்கியுட்,

களித்தது காவலன் கருணை நோக்கியே. [இதனால் அவ்வன்னம் அரசன் கருணையைக்கண்டு களித்தமை சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்) அளிக்கு - அருளுக்கு — ஒருகடலனன் - ஒருகடல்போல்பவன் — அதனை - அம்மூர்ச்சையடைந்தமையை — கண்டு - பார்த்து — கண் - பார்த்த கண்களால — தாரித்திடும் - (அவனாலே) சொரியப்படுகின்ற, — தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, — புனல் - நீரினுடைய — துவலை - மழையானது — வீழ்தலின் - (தன்மேல்) வீழ்தலினாலே — தளிர்த்த - உணர்வடைந்த, — மென் - மெல்லிய — சிறை - சிறைகளையுடைய, — அனம் - அன்னமானது — தளர்வுநீங்கி - ஆயாசத்தினீங்கி — காவலன் - அரசனது — கருணை - அருளின் (பெருக்கத்தை) — நோக்கி - பார்த்து — உள் - (தன்) னுள்ளே — களித்தது - மகிழ்ந்தது. எ - று.

மூர்ச்சையடைந்தோர்க்குத் தண்ணிய நீர்த்துளிகளை மேலேதெளிக்கும் போது அதுநீங்குமாதலால் அத்துளிகளாலேமூர்ச்சைநீங்கிற்று. — கண்ணீர்த்துளிகள் அவலச்சுவையைப்பற்றியவிதலாம். — அத்துளிகளால் அவனுள்ளிருந்த கருணையை அறிந்ததென்க. (எக)

(கசு) ஆகுலத் துடன்மட வனத்தை நோக்கிநின், சேகறு பொன்னிறச் சிறகர் நோக்குறு, மோகமே பிடித்தனன் முழுது நோக்கினன், ஏகுதி யேகென விறைவிடுத்தனன். [இதனால் அன்னத்தை விட்டமை சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்) இறை - நளராஜனானவன் — ஆகுலத்துடன் - துன்பத்துடனே — மடம் - இளமைபொருந்திய — அனத்தை - அவ்வன்னத்தை — நோக்கி - பார்த்து — நின் - உனது — சேகறு - மாற்றுயர்ந்த — பொன் - பொன்மயமாகிய — நிறம் - ஒளிபொருந்திய — சிறகர் - சிறைகளை — நோக்குறும் - பார்க்கவேண்டுமென்கிற — மோகமே - ஆசையினாலேயே — பிடித்தனன் - (உன்னைப்) பிடித்தேன் — முழுதும் - முழுதையும் — நோக்கினன் - பார்த்தேன் — ஏகுதி - (நீ) போகத்தக்கவிடத்திற்கு — ஏகென - போவென்று — விடுத்தனன் - (அதனை) விட்டான். எ - று.

என்னாலே பிடிக்கப்பட்டமையால் இப்பறவைக்கு இப்படிப்பட்ட துன்பம் விளைந்ததென்று அரசனுக்குவியாகுலம் உண்டாயிற்றென்க. — நோக்குறு மோகமே பிடித்தனனென்றமையால் உன்றற்சொல்லப்பட்டபடி பொன்னுக்காக உன்னைக்கொல்லுதற்குப் பிடித்திலேனென்றதாயிற்று. (எஉ)

அன்னத்தைக்கண்ணுற்றபடலம் முற்றிற்று.

அன்னத்தைத் தூதுவிட்டபடலம்.

(௧௪௫) பிறைவடங் கிடந்து சுணங்குபூத் தொளிரும் பேரிள வனமுலை திளைப்ப, நறவுகொப் புளிக்குந் தெரியல்சூழ் மார்ப னாண்மலர் பொருவுமென் கரத்திற், றுறவுகொண் டெழுந்த பொலன்சிறை யன்னந் தொல்வினைத் தொடரறுத் தின்ப, நிறைகடற் றிளைக்குமவ ரினின் புற்று நீடிரை வாவிபுக் கதுவே. —[முன்படலத்தில் தமயந்தியும் நளனும் ஒருவர்குணங்களை யொருவர் கேட்டுவருந்தினவிதமும் அவன் அவ்வருத்தம்பொறாது பூங்காவனத்திற் சென்றதும் அங்கே தெய்வவன்னத்தைப்பிடித்து விட்டவிதமுஞ்சொல்லி இந்தப்படலத்தில் அவ்வன்னம் அரசனிடத்துவந்து தமயந்தியினழகைப் புகழ்ந்து அவனால் தூதுவிடப்பட்டுப்போய் அவளுடன்பாடுபெற்று வந்தவிதத்தை உணர்த்தத்தொடங்கினார் அவற்றுள் இப்பாட்டால் அன்னந்தன்னிடத்திற் சேர்ந்தமை சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்) நறவு - தேனை — கொப்புளிக்கும் - கக்குகின்ற — தெரியல் - பூமாலையினால் — சூழ் - சூழப்பட்ட — மார்பன் - மார்பையுடைய நளமஹாராஜனானவன் — பிறைவடம் - சந்திரஹாரமானது — கிடந்து - தங்கியும் — சுணங்கு - தேமலானது — பூத்து - படர்ந்தும் — ஒளிரும் - விளங்கப்பெற்றுள்ள, — பேரிளவனம் - பெருமையுமிளமையுமழகும்பொருந்திய, — முலை - (தமயந்தியினுடைய) முலைகளை — திளைப்ப - அனுபவிக்கும்படியாக — நாண்மலர்பொருவும் - அன்றுபூத்ததாமரைமலர்போலும் — மென்கரத்தின் - மெல்லிய (அவன்) கையினின்றும் — துறவுகொண்டு - துறத்தல்கொண்டு — (தொல்வினை) - முன்னைச்செயலது — (தொடர்) - சம்பந்தத்தை — (அறுத்து) - ஒழித்து — எழுந்த - புறப்பட்ட, — பொலன் - பொன்மயமாகிய — சிறை - சிறைகளையுடைய, — அன்னம் - அன்னமானது — (துறவுகொண்டு) - துறவறத்தைக்கொண்டு — தொல்வினை - பழவினையாகிய — தொடர் - சங்கிலியை — அறுத்து - கட்டறுத்து — இன்பநிறைகடல் - பேரின்பக்கடலில் — திளைக்குமவரின் - முழுகுவோர்போல — இன்புற்று - இன்பத்துடனேயிருந்து — நீள் - நீள்கின்ற — திரை - அலைகளையுடைய — வாவி - தடாகத்தின்கண் — புக்கது - சென்றது. எ-று.

சுணங்கு - பொன்னுலாப்போற் சிறிதும் பெரிதுமாகப் படர்வது. — பிறைவடங்கிடந்து

சுணங்குபூத்தொளிரும் என்றதனால் அவற்றுள்விளங்குகிற மற்றைமகளிர்முலைகள் போலா
ததமயந்திமுலைகள் அவற்றைவிளக்குமென்று அம்முலைகளினியற்கையழகின்சிறப்பைக்குறிப்
பித்ததாயிற்று.— பேரிளவனமுலையை அன்மொழித்தொகையாக்கி அப்படிப்பட்டமுலை
களையுடையவளாகிய தமயந்தியெனினுமாம்.— அப்படிப்பட்டமுலைகளை அநுபவித்தற்கு
ரியது அரசனது நறவுகொப்புளிக்குந்தெரியல்சூழ் மார்பேயாதலால் அதனையெடுத்துக்கூ
றினர்.— அவ்வன்னம் விட்டதற்குக் கைம்மாறாகத் தமயந்தியைக் கூட்டுதலால் இனித்தற்
குத் துறவுகொள்ளுதல் காரணமாகக்கப்பட்டது.— இளைப்பவென்னுஞ் செயவெனெச்சந்
துறவுகொள்ளுதலாகியபிறவினைகொண்டது.— துறத்தல் அன்னத்திற்கு அரசனைவிட்டுநீங்
குதல் வீட்டைந்தோர்க்கு யானெனதுஎன்கிறபற்றுக்களைவிடுதல். தொல்வினைத்தொடராய
த்தல் அன்னத்திற்குமுன்பிடிபட்டுப் புலம்பியசெயலின் சம்பந்தத்தையொழித்தல். வீட்டை
ந்தோர்க்கு அநாதியாகத்தொடர்ந்தகருமத்தையொழித்தல். கடவுளுலகத்தையிலபறிறைறக
டவென்றார் [உவமையணி.] (இதுமுதல்மூப்பத்தெட்டுப்பாட்டுகள் பெரும்பாலும் முதற்சீ
ருமூன்றுஞ்சீருமைந்தாஞ் சீருமாறுஞ் சீரும்விளச்சீர்களும்மற்றவைமூன்றும் மாச்சீர்களுமா
கிவருகிறஎழுசீர்க்கழிநெடிலடிநான்குகொண்ட ஆசிரியவிருத்தங்கள்.) (௧)

(௧௬௭) பொன்னிறத் தூவிப் பவளவாய்ச் செங்காற் பொற்புறு
பசியசூட் டரச, வன்னமெய் யுதறிச் சிறையுளர்ந் தயல்சூழ் அனக்குழா
த் திடைவதி தரலும், கன்னவி றிரடோ ளிறைகரத் தழுந்துஞ் சிறையி
னைக் காண்டலும் வெருவி, முன்னைய தன்றென் றிருந்தபுட் குலங்க
ண் மூளரியந் தடத்தகன் றனவே. [இதனால் அன்னம் விடுபட்ட பின்பு
நிகழ்ந்தமை சொல்லப்படுகின்றது.]— (இ-ள்) பொன்- பொன்வடிவ
மாகிய,— நிறம்- காந்திபொருந்திய,— தூவி- இறகையும்— பவளம்-
பவளம்போலும்— வாய்- வாயையும்— செம்- சிவப்புநிறம்பொருந்
திய— கால்- அடிகளையும்— பொற்புறு- அழகான்மிகுந்த,— பசிய- ப
சுமைபொருந்திய,— சூட்டு- உச்சிக்கொண்டையையுமுடைய— அர
சவன்னம்- அரசவன்னமானது— மெய்- (தன்) னுடம்பை— உதறி-
(சிலிர்த்) துதறி— சிறை- சிறைகளை— உளர்ந்து- (மூக்கினாலே) கோதிக்
கொண்டு— அயல்- பக்கத்தில்— சூழ்- (தன்னைக்கண்டுவந்து) சூழ்ந்த—
அனம்- அன்னங்களது— குழாத்து- கூட்டத்தினது— இடை- நடுவில்—
வதிதரலும்- தங்கியவளவில்— இருந்த- (அங்) கிருந்த— புட்குலங்கள்-
அப்பறவைக்கூட்டங்களானவை— கல்- மலைபோல— நவில- செய்யப்
பட்ட,— திரள்- குவிந்த,— தோள்- தோள்களையுடைய— இறை- அர
சனது— கரத்து- கையினால்— அழுந்தும்- அழுந்திய— சிறையினை-
(அதன்) சிறைகளை— காண்டலும்- பார்த்தவளவில்— முன்னையது-
அரசனாற்கொண்டுபோகப்பட்டவரசவன்னம்— அன்றென்று- அன்

றென்றுநினைத்து—வெருவி-அஞ்சி—முளரி-தாமரையையுடைய—தடத்து-தடாகத்தினின்றும்—அகன்றன-: நீங்கிப்போயின. எ-று.

மெய்யுதறல்-புழுதி உதிர்தற்கு.—சிறையுலர்தல்-நனைவு தீர்தற்கு,—அரசவன்னமாதலாற் பறவைக்கூட்டத்துக்கு நடுவே தங்கியதென்க.—முன்னையதன்றென்றெனவே இதுவேற்றுப்பறவை யென்று நினைத்தன வென்றதாயிற்று.—ஆகவே வேற்றுப்பறவையைக்காணும் போது அஞ்சிப்பறந்து போதல் பறவைகளுக்கியல்பாதலால் வெருவின வென்க. [பறவையின்சாதித்தன்மையைச்சொல்லுதலாற் றன்மைநவிற்சியணி.] (௨)

(௧௪௮) புள்ளின மிரிய மதுக்குடம் விரிந்தாற் போலுமென் மலர்நறும் பொகுட்டி, னுள்ளுறை யன்னங் கொலைத்தொழில் சிறிது முஞற்றில னிறையெனத் தேறிக், கள்ளவிழ் கமல மலரென வகன்ற கரத்தினின் மீட்டும்வந் தெய்தி, யள்ளிலை நெடுவே லண்ணற னுளத்தி லதிசய மிகவிளைத் துரைக்கும். [இதனால் அன்னம் அரசனிடத்துக்கு மீண்டுவந்துபேசத் தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) புள்-பறவைகளது—இனம்-கூட்டமானது—இரிய-அஞ்சியோட (அதன்பின்)—மதுக்குடம்-தேன்குடமானது—விரிந்தால்-வாய்மலர்ந்ததாயின்—போலுமென்-ஒக்குமெனப்படுகின்ற—மலர்-தாமரைப்பூவினது—நறும்-பரிமளம்பொருந்திய—பொகுட்டினுள்-கொட்டையின்கண்ணே—உறை-தங்கிய—அன்னம்-அவ்வன்னமானது—கொலை-கொலையாகிய—தொழில்-தொழிலில்—சிறிதும்-சிறிதையாயினும்—இறை-அரசனானவன்—உஞற்றிலனென-(என்னிடத்தே)செய்திலனென்று—தேறி-தெளிந்து—கள்-தேனையுடைய;—அவிழ்-மலர்ந்த;—கமலமலரென-தாமரைப்பூவென்று (மயங்கியதுபோல)—அகன்ற-(முன்னேதா)னீங்கப்பெற்ற—கரத்தினில்-கையின்கண்ணே—மீட்டும்-திரும்பியும்—வந்து-வந்து—எய்தி-அடைந்து—அள்-கூர்மைபொருந்திய,—இலை-இலைபோலும்,—நெடு-நெடிய,—வேல்-வேலையுடைய—அண்ணல்-அவ்வரசனது—உளத்தில்-மனத்தின்கண்ணே—அதிசயம்-ஆச்சரியத்தை—மிக-மிகுதியாக—விளைத்து-உண்டாக்கி—உரைக்கும்-: சொல்லும். எ-று.

கொலைத்தொழில் சிறிது முஞற்றில னென்றதனால் கைப்பிடியினாலும் வருத்திலனென்றதாயிற்று.—மீட்டுமென்னும் பிறவினைதன்வினைப்பொருளில் வந்தது. "* நட்பாடறேற்றாத வென்பதுபோல", நெடுநாட் பழகிநம்பிக்கைபெற்றதுபோலத்தானாக விரைந்து வந்தமையால் அரசனுக்கு ஆச்சரியமுண்டாயிற்றென்பதுகருத்து. அன்றியும்நெடுவே லண்ணலென்றதனால் ஆயுதபாணியாகியவனிடத்து அப்படிவருதல் சிறிதுங்கூடாத காரியமாதலு

* திருவள்ளுவர்-புறங்கூறாமை-எ.

க்கிகவினைத்தென்றார். [மதுக்குடத்திற்குவாய்மலர்தலில்லாமையால் இல்பொருளுவமையய ணி. அரசன்கையையடைதற்குஏதுவாகாத அம்மயங்குதலையேதுவாகக்குறித்தலாலேதுவ த்தற்குறிப்பணி: மயங்கியதுபோலென்னுஞ்சொற்கள்தொக்குவந்தன.] (௩)

(௧௪௧) அளியின முரன்று துளிநறு வருந்து மைங்கணைக் கிழவநன் னெறிக, டெளிவரு நூலோர் வேட்டமன் னவர்தஞ் செய்தொழி லென்பரோற் படுத்து, மெளிவரு மென்ற னயர்வினை நோக்கி விடுத் தலி னிரங்குநீர்த் தரங்க, நளிர்கட லுடுத்த புடவி யிற்றரும நாட்டிய துனதுபே ரளியே. [இதனால்தனக்குச்செய்தவுதவியால் அது அரசனை ருளைப்புகழ்தல்சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) அளியினம்-வண்டினமானது—முரன்று-ஒலித்து—துளி-துளிக்கின்ற—நறு-தேனை—அருந்தும்-உண்ணப்பெறுகின்ற—ஐங்கணை-பஞ்சபாணத்திற்கு—கிழவ-உரியமன்மதனே!—நன்னெறிகள்-நல்வழிகளை—தெளிவரு-ஐயந்திரிபின்றியுணர்ந்த—நூலோர்-தருமநூலையுடையோராகிய—மன்னவர்-அரசரும்—வேட்டம்-வேட்டையை—தம்-தமக்கு—செய்-செய்தற்குரிய—தொழில்-தொழிலாகும்—என்பர்-என்றுசொல்லுவார். (அப்படியிருக்க)—இரங்கு-ஒலிக்கின்ற—நீர்-குணம்பொருந்திய—தரங்கம்-அலைகளையுடைய,—நளிர்-குளிர்ச்சிபொருந்திய,—கடல்-கடலை—உடுத்த-மருங்கிற்கொண்ட—புடவியில்-பூமியின்கண்—எற்படுத்தும்-(நீ) என்னைப்பிடித்தும்—எளிவரும்-எளிதிற்கிடைத்த—என்-எனது—அயர்வினை-வருத்தத்தை—நோக்கி-பார்த்து—விடுத்தலின்-விடுதலால—தருமம்-(இந்தத்தருமத்தை—நாட்டியது-(உன்னிடத்தே) நிறுத்தியது,—உனது-உனது—பேர்-பெரிய—அளியே-கருணையே (இதற்கைய)மில்லை. எ-று.

அளியினமுரன்று துளிநறுவருந்து மைங்கணைக்கிழவ. இவற்றை ஒருமொழியாகக்கொண்டு மன்மதனென்றபொருள்கொள்க. அவ்வடைகள் அப்பொருளைவிலக்குதற்குக்கூடிவருதலால்.—மன்னவருமெனவும்உயர்வுசிறப்பும்மை தொக்கது.—நூலோராயவுமுனிவோரொன்றுகூறி அவர்வேட்டைமன்னவர் தொழிலென்பரோவினுமாம்.—மிருகங்கள்பயிர்முதலியவற்றையழித்தலாலும்பறவைகள் மலமூத்திராதிகளாலே பூஞ்சோலை தடாகமுதலியவற்றைக்கெடுத்தலாலும் அவற்றைக்கொல்லுதல்குற்றவாளியைத்தண்டித்தல்போலாதலால் அரசர்க்குரித்தென்று அறநூல்கூறுமென்க.—புடவியில்விடுத்தலின் எனறதனால் எனக்கொப்பானஅரியபொருள்களைவருந்திச்சம்பாதிப்பாரன்றிஅவையெளிதிற்கிடைப்பிற்கைவிடுவாரொருவருமில்லாதபூமியிலென்றதாயிற்று.—விடுதலறத்தைநாட்டியதுபேரளியென் று எப்படியறிந்தாயெனிற் புகையினாலே நெருப்பையறிதல்போல அறநூல்விதியையுநோக்

காதலன் னுயிரைநோக்கிவிடுதலால் அனுமிதித்தறிந்தேனென்றதாயிற்று. ஏகாரம்-தேற்றப்பொருளில்வந்தது. [அரசனாகிய வுபமேயத்தைஉங்களைக்கிழவனாகியவுபமானச்சொல்லினாலாகுபெயராகச் சொல்லுதலான் முவகை வுயர்வு நவிற்சியணி. அரசனழகை யிங்கே சிறப்பித்ததற்கு அவன்வடிவமேயன்றிச் செய்கையுமழகிதென்பதுகருத்தாம்.] (௪)

(௧௫) வருந்தமுன் புகன்ற கொடியவென் மொழியின் வருபிழை யனைத்தையுமின்னே, திருந்தலர்க் கடந்தோய் மகிழுமா செய்து தீர்க்குவன் றினஞ்செய்வோன் வெய்தா, விரிந்ததன் கதிரி னலைகட லுடுத்த மேதினி யிடத்தபைங் கூழ்கள், கரிந்தன தளிர்ப்ப வெள்ளிவீழ் னன கணமழை பொழிவது கடுப்ப. [இதனாலே யான் மீண்டுஞ் சென்வந்தாயென்னும்வினாவிற்கு உத்தரஞ்சொல்லப்படுகின்றது.] —

(இ-ள்) திருந்தலர்-பகைவரை—கடந்தோய்- வென்றவனே! — முன்-நான்பிடிபட்டிருந்தபோது—வருந்த-(நீ)வருந்தும்படி— புகன்ற- சொல்லப்பட்ட,—என்-எனது—கொடிய-கொடிதாகிய,—மொழியின்-சொல்லினால்—வரு-வந்த—{பிழையனைத்தையும்-குற்றமுழுதையும்— மகிழுமா - (வருந்திய நீ) மகிழும்படியாக — செய்து - (ஒரு பெரியவுபகாரத்தைச்) செய்து — அலை-அலைகளையுடைய—கடல்-கடலை — உடுத்த - மருங்கிற்கொண்ட — மேதினியிடத்த - பூமியிலுள்ளனவாகிய — பைங்கூழ்கள் - பயிர்களானவை — (வருந்த) - வருந்தும்படி — தினஞ்செய்வோன்- சூரியனானவன்— வெய்தா - கொடிதாக—விரிந்த-விரிக்கப்பட்ட—தன்-தனது—கதிரின்-கிரணத்தினால்— (வரு)-வந்த—(பிழையனைத்தையும் - குற்றமுழுதையும்— கரிந்தன- வாடிய அப்பயிர்கள்— தளிர்ப்ப- செழிக்கும்படியாக — வெள்ளிவீழ்னன- வெள்ளிவிழுதுகள்போலும்— கணம் - துளிகளையுடைய— மழை- மழையை— பொழிவதுகடுப்ப - பொழிதலாலேபோல— தீர்க்குவன் - (நான்) தீர்ப்பேன். — இன்னே-இப்போதே. எ-று.

விரித்தவென்பது எதுகைநோக்கி மெலிந்துநின்றது.— உபமானோபமேயங்களிலொன்றற்கொன்றிணங்கவேண்டுஞ்சொற்கள் கூட்டப்பட்டன. — எப்படிசூரியன் தன்சுடுங்கதிரால் வருந்தியபயிரைத்தானே மழைபெய்து தளிர்ப்பிப்பானோ அப்படியே என்கொடுஞ்சொல்லால்வருந்தியவுன்னையானோருபகாரஞ்செய்துமகிழ்விப்பேனென்பதுபொருள். — சூரியகிரணத்தால் பூமியிலுள்ள நீரணுக்கள்வானத்திற்கொண்டுபோகப்பட்டு மேகமாய்மழைபெய்யுமாதலிற்சூரியன்மழைக்குநிமித்தகாரணமாதலறிக "* தீங்கிடவிகாரப்பிரமமாயீசனிகழ்த்துமோதொழில்பலவென்னற், பூங்கதிரிச்சையின்றியே மாரிபொழிமழைக்கதிரனாற் பொதியா, வாங்கதினிழலிற்பொருந்தியந்நிழலை யவர்முகிலான் மறைத்தொழித்துத், தாங்கிமகரத்தால் வெங்கதிராணீர்தோலைத்தலைத்தல்போடாக்கூடல்போல." இதனாலறிக.— வெள்ளிவீழன்ன கணமழையென்னுமுபமானமுகத்தாலேதன்னாலே செய்யப்படும்முபகாரம்பெ

* வேதாந்தசூடாமணி-திருக்குறிவேகம்-௨௪.

நீதாமென்பதுங்காட்டியது. அதைவெளிப்படச்சொல்லின் தற்புகழ்ச்சியாமாதலின். எப்போதுசெய்யுமோவென் னுமையமொழித்தற்கு இனியேயென்றது. [ஐயம் துவமையணி.] (௫)

(௧௫௧) மல்லலம் புவனம் பொதுவறப் புரக்கு மன்னவர் மன்னநின் றனக்கோர், புல்லிய பறவை யியற்றுகைம் மாறொன் றிலதெனு நயப்புணர்ப் பறிந்தாலு, மொல்லையிற் கைம்மா றியற்றுதி யென்னு மருத்தியென் னுளத்தின தாகி, யல்லலுற் றழுந்த வீருமா லதனை யடிகள்கேட் டருடியென் றறையும்: [இது சேவகசக்கிரவர்த்தியாகிய வெனக்கு உபகாரஞ்செய்யப்படும் நன்றியாதென்வினவிற்கு உத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.] ——(இ-ள்) மல்லல்-வளம்பொருந்திய——புவனம்- பூமியை——பொது-பொதுமையினின்றும்——அற-நீங்க——புரக்கும்- காக்கின்ற——மன்னவர்மன்ன-ராஜாதிராஜனே!——நின்றனக்கு-உனக்கு——ஓர்புல்லிய பறவை-ஒருசிறியபறவையால்——இயற்று- செய்யத்தகும்——கைம்மாறொன்று- ஓருதவி——இலதெனும்- இல்லையென்கின்ற——புணர்ப்பு-நியாயத்தை——அறிந்தாலும்-(யான்) அறிந்திருந்தாலும்——ஒல்லையில்-விரைவிலே——கைம்மாறு-ஓருதவியை——இயற்றுதியென்னும்-செய்யென்றேவுகின்ற——அருத்தி- [ஆர்த்தியான தூ]——என்- என்னுடைய——உளத்தினதாகி - மனத்தினுள்ளதாகி——அல்லலுற்று - துன்பமடைந்து——அழுந்த-(அதில்)அழுந்தும்படியாக——ஈரும் - [illegible]——அடிகள்-சுவாமீ!——அதனை - அந்நன்றியை——கேட்டருடி-யென்று கேட்டருளென்று——அறையும்-(அவ்வன்னம்) சொல்லும். எ-று.

பொதுவறப் புரத்தலாவது பலவரசர்க்கும் பொதுமையைக் கெடுத்துத் தனக்கே சிறந்ததாகக்கொண்டாளுதல்.—— நீதியால்எல்லாவரசருக்கும்பாலனத்திற்சுட்டாக புரத்தலெனினுமாம்.——பறவையென் னும்பட்சிக்கொட்டார்தன்மையை [illegible] ——உடம்புதிலையாமைபற்றி ஒல்லையினென்றது. "மற்றறிவாமல்வினையாமம்யாம் யென்னாது, கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செய்ம்மின், முற்றியிருந்தகனிபொழிந்த தீவளியால், நற்காயுதிர்தலுமுண்டு-இதனாலறிக",—— இயற்றுதி அருத்தி யென்னு முன்னிலை வினைமுற்றுக்கள் ஏவற்பொருளில் வந்தன.——ஆர்த்தியென்னும் வடமொழி அருத்தியெனத் திரிந்ததாயிற்று. உதவுதலைச்செய்யப்பட்டதைப்பின்னே நினைத்து அறிந்துவருந்துதல்.—— புலவர்பாடும் அல்லலுற்றழுந்தவீருமென்றவற்றால்- அவ்வுபகாரஞ்சிறிதாயிருந்தாலும் என்வருத்தம்போகப் பெரிதாகப்பாவித்துஏற்றுக்கொள்ளுதலுனக்குக்கடனென்றதாயிற்று. (௬)

(௧௫௨) பொன்னினிற் செய்த வள்ளவா யமுதம் பூவையைக் கின்னாளை யருத்திக், கன்னலி னமிழ்துற் கனிந்தமென் சொற்கள் பயிற்றியுங் கேட்டுளங் களிப்பார், மன்னவர் மன்ன நின்னுளத் தேறு மடமொழி யாயினு மீதோ, ரன்னமென் சொல்லென் றிசையஞ் சிறப்ப

வகமலர்ந் தினிதுகேட் டருளாய். [இதனால் அன்னந்தன்சொல்லை விரும்பிக்கேட்கவேண்டுமெனச்சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) பொன்னினில்-கனகத்தினாலே—செய்த-செய்யப்பட்ட—வள்ளவாய்-கிண்ணத்தினுள்ளே—அமுதம்-அமிர்தத்தை—பூவையை-நாகணவாய்ப்புள்ளையும்—கிள்ளையை-கிளியையும்—அருத்தி-குடிப்பித்து—கன்னலின்-சர்க்கரையினும்—அமிழ்தின்-அமிர்தத்தினும்—கனிந்த-மதுரமுதிர்ந்த—மெல்-மெல்லிய—சொற்கள்-சொற்களை—பயிற்றியும்-கற்பித்தும்—கேட்டு-(அவைபேசக்)கேட்டு—உவங்களிப்பார்-(உலகத்தார்) மனமகிழுவார்.(ஆகையால்)—மன்னவர்மன்ன-ராஜாதிராஜனே!—ஈது-இச்சொல்லானது—நின்னுளத்து-உனதுமனத்தில்—ஏறா-ஏறமாட்டாத—மடம்-அறியாமையோடுகூடிய—மொழியாயினும்-சொல்லாயினும்—ஓரன்னம்-ஓரன்னத்தினது—மெல்-மெல்லிய—சொலென்று-மொழியென்று—அதிசயம்-ஆச்சரியமானது—சிறப்ப-சிறந்துதோன்ற—அகமலர்ந்து-மனமகிழ்ந்து—இனிது-இனிதாக—கேட்டருளாய்-(நீ)கேட்டருளுவாய். எ-று.

பயிற்றியுங் கேட்டுவங்களிப்பாரென்றதனால் அம்முயற்சி செய்யாதிருக்க அவைதாமாகவே வந்துபேசுமாயின் யார்தான் செவிகொடாரென்பது தோன்றுகின்றது.—நின்னுளத்தேறா மடமொழியாயினுமென்றதனால் என்சொல் பயனற்றதாகத் தோன்றினும் பூவைகிளிகளின் சொற்கள்போல உன்செவியறிவிற்கின்பஞ்செய்தற்பொருட்டாவது இனிதாகக்கேட்க வேண்டுமென்றதாயிற்று.—'கேட்டருளாய்' என்பது முன்னிலையெதிர்மறைவினைமுற்று உடன்பாட்டுப்பொருளில்வந்தது—வேண்டுகோட்பொருள்பற்றி. இதற்குவிதி "*செய்யாயென்னு முன்னிலைவினைச்சொற் செய்யென்கிளவியாகிடனுடைத்தே" என்பதாம். [அப்பறவைகளின் சொல்லிலே தீஞ்சுவைமிகுவித்தற்குக்காரணமாகாத பொன்னினிற்செய்தவள்ளவாயமுதமருந்துதலை அதற்குக்காரணமாகச்சொல்லுதலாற் கூரேர்நவிற்சியணி. உலகத்தார் பூவைகிளிகளின் சொல்லைக்கேட்டலாகியபொதுப்பொருளால் அன்னத்தின்சொல்லையுங் கேட்கலாமென்னுஞ்சிறப்புப்பொருளைச் சாதித்தலால் வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி.] (எ)

(க௩௫) குடவளை யினங்கள் வயிறுளைந் தீன்ற குருமணி கருவெண வயிர்த்து, மடன்முறுக் கவிழுங் கமலமென் பொகுட்டில் வரிச்சிறைக் குருகடை கிடக்குந், தடநிறை வாளை பகட்டினை முகளுந் தண்பணை விதர்ப்பநாடுடையோன், விடுசுடர் பரப்பி விளங்குபொற் கழலான் வீமனென் றுளனொரு வேந்தன். [இதுமுதலியபாட்டுகளால் முன்னே அடிகள்கேட்டருளாயென்றுசொல்லப்பட்டதில் அதையென்றுசுட்டப்பட்டது சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) குடம்-குடம்போலும்—வளையினங்கள்-சங்குகளினங்களால்—வயிறு-(தம்)வயிறு—உளைந்து-நொ

---

* தொல்காப்பியம்-எச்சவியல்-௪௪.

நீந்து—ஈன்ற-தரப்பட்ட—குரு-நிறம்பொருந்திய—மணி-முத்துகளை—கருவென-முட்டைகளென்று—அயிர்த்து-மயங்கி—மடல்-இதழ்களது—முறுக்கவிழும்-கட்டவிழ்ந்த—கமலம்-தாமரைப்பூவினது—மெல்-மெல்லிய—பொகுட்டில்-கொட்டையின்கண்ணே—வரி-நீட்சிபொருந்திய—சிறை-சிறைகளையுடைய—குருகு-நாரைகளானவை—அடைகிடக்கும்-அடயங்காக்கப்பெறுகின்ற—தடம்-தடாகத்தையும்—திரை-பருத்த—வாளை-ஆண்வாளைகளானவை—பகட்டு-எருமைக்கடாக்களுடைய—இனம்-இனத்தின்மேல்—உகளும்-குதிக்கப்பெறுகின்ற,—தண்-தண்ணிய,—பணை-கழனிகளையும்உடைய—விதர்ப்பநாடு-விதர்ப்பதேசத்தை—உடையோன்-உடையவனும்—விடு-வீசப்படுகின்ற—சுடர்-கிரணங்களை—பரப்பி-விரித்து—விளங்கு-விளங்காநின்ற—பொன்-பொன்னாலாகிய—கழலான்-வீரக்கழலையுடையவனும் ஆகிய—ஒருவேந்தன்-ஓரரசனானவன்—வீமனென்று-வீமனென்று சொல்லப்பட்டு—உளன்-இருக்கின்றான். எ-று.

விதர்ப்பநாட்டினிவ்வு நீர்வளங்களைப் புகழ்தலால் வீமனது செல்வச்சிறப்பும் அவன் வீரக்கழலின் விளக்கத்தைச் சொல்லுதலால் அவனரசாட்சிச்சிறப்புஞ்சொல்லியவாறும். ஆகவேயிவன் மகளைக் குறித்துச் சொல்லப்படுஞ் சம்பந்தத்திற்கு அவனைத் தனக்குத் தகுந்தவனாகக் கொள்ளுதற்கு அடிப்படைசெய்ததாயிற்று.— குருகு-நாரையென்பது- "* குருகு வண்டானம்மென்ப கொய்யடி நாரையின்பேர்." இதனாலறிக., [அந்நாரைகள் முத்துகளைத் தம்முட்டைகளென்று மயங்கலால் மயக்கவணி.] (அ)

(௧௫௪) அருந்தவத் தமன முனியருள் வரத்தா லாயிழை யரம்பையர் தம்மின், முருந்திள முறுவ னாகமங் கையரின் முகிழ்முலைப் புவிமடந் தையரின், வருந்திய முவமை கூறுதற் கரிதா வனப்பொரு வடிவெடுத் தனைய, கருந்தட நெடுங்கட் கதிர்முலைத் துவர்வாய்க் கன்னிகை யரிதினிற் பயந்தான்.—(இ-ள்) அரு-அரிய—தவம்-தவத்தையுடைய—தமனமுனி-தமனமுனியினின்றும்—அருள்-அருளாற்பெறப்பட்ட—வரத்தால்-வரத்தினாலே—ஆய்-ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட—இழை-ஆபரணங்களையுடைய—அரம்பையர்தம்மின்-தெய்வமங்கையருள்ளும்—முருந்து-மயிலிறகினடிபோலும்—இளமுறுவல்-சிறியபல்லுகளையுடைய—நாகமங்கையரின்-நாகலோகமங்கையருள்ளும்—முகிழ்-தாமரையரும்புபோலும்—முலை-முலைகளையுடைய—புவிமடந்தையரின்-பூலோகத்துமங்கையருள்ளும்—வருந்தியும்-வருத்தமுற்றும்—கூறுதற்கு-சொல்லுதற்கு—உவமை-உபமானம்—அரிதா-இல்லாததா

* சூடாமணிநிகண்டு-விலங்கின்பெயர்த்தொகுதி.

க— வனப்பு- அழகானது— ஒருவடிவு- ஒரு (மங்கை) வடிவத்தை— எடுத்தனைய-எடுத்தாற்போலும்—கரு-கரிய,—தடம்-விசாலம்பொருந்திய,—நெடு-நெடிய,—கண்-கண்களையும்—கதிர்-காந்திபொருந்திய—முலை-முலைகளையும்—துவர்-பவளம்போலும்—வாய்-வாயையுமுடைய—கன்னியை-ஒருபெண்ணை—அரிதினில்-அரியசெயலால்—பயந்தான்-(அவ்வீமராசன்) பெற்றான். எ-று.

அருந்தவத்தமனமுனி யென்றதனால் அவன் மேலான வரத்தைத் தருதற்கு வல்லவனென்பது குறிக்கப்படுகின்றது. — தமனமுனிவரமென்றது தமனமுனியருள்வரத்தாலென்றதனாலே அம்முனிதனக்குச்செய்தவழிபாட்டின்மிகுதியால்வீமன்மேற்கருணை கூர்ந்துகொடுக்கப்பெற்றதென்றதாயிற்று. — அரம்பையர்க்கு ஆயிழையென்பதும்-நாகமங்கையர்க்கு முருந்திள நகையவளென்பதும் - புவிமடந்தையர்க்கு முகிழ்முலையென்பதும் - அடைகள்கொடுக்கப்படுதலால் அவ்வவ்வுலகத்திற்சிறந்த அரசமகளிரென்றுகொள்க. — வருந்தியுமுவமைகூறலாவது அவர்குணங்களையெல்லாமாராய்ந்து ஒருபுடையொப்பாகக்கூறுதல். — இங்கே அரிதென்றது இன்மைப்பொருளில்வந்தது. வடிவெடுத்தாலென்பது ஈறுகெட்டுவந்தது. — மூன்றுலகங்களிலும் உபமானமில்லாமையால் வனப்பொருவடிவெடுத்தாலென்றது. — கண்களுமுலைகளும் வாயும்போகத்திற்சிறந்தவையாதலால் அவைசிறப்பித்துச்சொல்லப்பட்டன. — அரசனுக்கு அவன்மேலாசைசிறப்பித்தற்கு இன்னும்விவாகமில்லையென்பது தோன்றக்கன்னியென்றது. — அரிதினிற்பயத்தல்- நெடுங்காலம்மகவில்லையென்று வருந்திநோற்றமையாம். (கச)

(கரு) களைகடிந் தொதுங்குங் கடைசியர் நெடுங்கண் காவிமென் மலரெனக் கருதி, விளரிவண் டினங்க ளலமருங் கழனி விதர்ப்பர்கோன் றவத்தினிற் றோன்றி, முளரியந் தவிசி னினிதுவீற் றிருக்கு முகிழ்முலை மதர்விழித் திருவே, தளிர்நலங் கவற்று மலத்தக மலர்த்தாட் டமயந்தி யெனும்பெயர் தரித்தாள்.

(இ-ள்) முளரி-தாமரைப்பூவாகிய,—அம்-அழகிய,—தவிசில்-ஆதனத்தில்—இனிது-இனிதாக—வீற்றிருக்கும்-எழுந்தருளியிருக்கின்ற—முகிழ்-தாமரையரும்புபோலும்—முலை-முலைகளையும்—மதர்-மதர்த்த—விழி-கண்களையுமுடைய—திருவே-சீதேவியே—களை-(பயிர்க்)களையை—கடிந்து-பிடுங்கி—ஒதுங்கும்-நடக்கின்ற—கடைசியர்-உழத்தியருடைய—நெடுங்கண்-நெடியகண்களை—காவி-நீலோற்பலங்களுடைய—மென்மலரென-மெல்லியமலர்களென்று—கருதி-நினைத்து—விளரி-விளரிராகத்தைப்பாடுகின்ற—வண்டு-வண்டுகளுடைய—இனங்கள்-இனங்களானவை—அலமரும்-சுழலுகின்ற—கழனி-கழனிகளையுடைய—விதர்ப்பர்-விதர்ப்பதேசத்தாருக்கு—கோன்-அரசனாகிய வீமனது—

தவத்தினில்-தவத்தினாலே—தோன்றி-பிறந்து—தளிர்நலம்-தளிர்களிற்சிறந்ததை—கவற்றும்-வருத்துகின்ற—அலத்தகம்-செம்பஞ்சுக்குழம்பையுடைய—மலர்-செந்தாமரைமலர்கள்போலும்—தாள்-பாதங்களையுடைய—தமயந்தியெனும்-தமயந்தியென்கின்ற—பெயர்-பெயரை—தரித்தாள்-:தரித்திருக்கின்றாள். எ-று.

கடைசியர்நெடுங்கண்காவிமென்மலரெனக் கருதியென்று அந்நாட்டிலுள்ள சாதாரணமான மகளிரழகைச் சிறப்பிக்கவே அரசன்மகளாகிய தமயந்தியினழகு இத்தன்மையதென்றுவிளங்குமாறறிக.—திருவேயென்னுந் தேற்றேகாரத்தால் பெயர்மாத்திரமேவேறு-மற்றைக்குணங்களிற் சிறிதும்வேறுபாடில்லையென்றதாயிற்று.—[கண்களைக்காவிமலரென மயங்குதலால் மயக்கவணி-தமயந்தியென்னும்பெயரினாலேபுகழ்பொருளினதுதன்மையை ஒழித்து அல்பொருளினதுதன்மையை ஆரோபித்தலால்வஞ்சகவொழிப்பணி. (௫௦)

(௧௫௯) நீனிற முகிலோ பசியசை வலமோ நெடுந்திரை கொழித்த தெள்ளறலோ, பாலலங் கொண்ட பணிமொழித் துவர்வாய்ப் பைந்தொடி கரியமென் கூந்தல், தேனின முரன்று துதைந்துதா தாடுஞ் சினைமலர்த் தொடையொடும் வேய்ந்து, நானமும் புழுகுங் கமழ்தர நீவி நள்ளிருள் குடியிருந் ததுவே. [இதுமுதற் பதினைந்துபாட்டுகளால் அன்னம் அவ்வுபகாரப் பொருளாகிய தமயந்தி தலைமயிர்முதல் அடியளவும் புகழ்தலால் இதனாற் கூந்தற் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்) பால்-பாலினது— நலம்-தித்திப்பை — கொண்ட-(தன்னிடத்தே) கொண்ட,—பணி-வணக்கம்பொருந்திய,—மொழி-சொல்லையும்— துவர்-பவளம்போலும்—வாய்-வாயையுமுடைய—பைந்தொடி-தமயந்தியினது — கரிய-கருமைபொருந்திய,—மெல்-மெல்லிய,—கூந்தல்-'கூந்தலென்றுசொல்லப்படுகிற பொருள்—நீனிறம்-நீலநிறம்பொருந்திய—முகிலோ-:மேகமோ.—பசிய-பசுமைபொருந்திய—சைவலமோ-:கொடிப்பாசியோ.—நெடுந்திரை-நெடியகடலலைகளாலே—கொழித்த-கொழிக்கப்பட்ட—தெள்ளறலோ-:தெள்ளியகருமணலோ.—தேன்-வண்டுகளது—இனம்-கூட்டமானது—முரன்று-ஒலித்து—துதைந்து-நெருங்கி—தாது-மகரந்தத்தில்—ஆடும்-விளையாடப்பெறுகின்ற—சினைமலர்-கோட்டுப்பூக்களாலாகிய—தொடையொடும்-மாலையையும்—வேய்ந்து-சூடப்பெற்று—நானமும்-கஸ்தூரியையும்—புழுகும்-புழுகையும்—கமழ்தர-பரிமளிக்க—நீவி-தடவப்பெற்று—நள்ளிருள்-பாதிராவிருளானது—குடியிருந்தது-:குடியிருக்கப்பெற்றுளது.(அப்பொருள்) எ-று.

வெள்ளைமேகத்தை ஒழித்தற்கு நீர்மழுகிலென்றார். — பசியசைவலம் = முற்றியகொடிப்பாசி. — நெடுந்திரையென்றதனால் - கடலலையென்பது பெறப்பட்டது. — தெள்ளுநறவென்றதனால் அதனால் மாசொழித்துத் தூய்தாக்கப்பட்டமை தோன்றுகின்றது. "* கொண்டலுங் கூந்தற்கமுங் கொன்றைக்காயும் பிணர்க் கண் லையுங் கார்மணலுஞ் சைவலமும் வண்டினமுந், தண்குழலையொப்பாம்.,, என்றவாறே உபமானங்களாகிய முகில்முதலியவற்றில் ஐயந்தோன்றிற்றென்க. — கூந்தலென்றறிந்தபின் அதனிடத்தே சந்தேகம்பிறக்குமோவெனின் இங்கே பெயர்மாத்திரங் கூந்தலெனப்படுவதன்றிப் பொருள் அம்மேகமுதலிய மூன்றுளொன்றென்பதே கருத்தாமென்க இவ்வுரையின்வருவனவற்றிற்குங்கொள்க. — கோட்டுப்பூ - கொடிப்பூ - நீர்ப்பூ - புதற்பூ - என்னுநான்கனுள்ளே கோட்டுப்பூச் சிறந்ததாதலிற் சினைமலரென்றது. — அவை - சண்பகம் - மகிழ் - புன்னைமுதலியவாம். — தொடையொடுவென்றதில் ஒடுவுருபுசெயப்படுபொருளில்வந்தது - உருபுமயக்கம். "† யாதனுருபிற் கூறிற்றாயினும் பொருள்சென்மருங்கின்வேற்றுமைசாரும்" என்பதுவிதி. — தொடையொடுமென வும் உம்மையால் மற்றைக் கொடிப்பூமுதலியனவுங்கொள்ளப்படும் — தள்ளிருளென்றதுசந்திரனது தேய்வுக்கும்வளர்ச்சிக்கும்நடுநாளாகிய அமாவாசையினிருளெனினுமாம். — ஏவிச்சுழன்னீங்காதுவிளங்கலால் - குடியிருந்ததென்றது. — இருந்ததுவெனக்குற்றியலுகரத்தின்முன்வகரவுடம்படுமெய்வந்தது. [கூந்தலின்கருமையொளியை அப்படிப்பட்ட இருளாகக்குறித்தலாலேதற்குறிப்பணியாம். முதல்வாக்கியத்தில்வந்த ஐயவணியும்இதுவுஞ்சேர்தலால் - சேர்வையணி.]

(௧௧)

(௧௨௭) கண்கவர் வனப்பிற் சிந்தூரந் தீட்டிக் கவின்செய் பொன்னிறத்ததாய்ச் சிறந்த, தண்பிறைக்கொழுந்தொன் றுளதெனிற் றிலகத் தையல்வா ணுதலினை நிகர்க்குந், தெண்கட லமிழ்திற் கனிந்தவந் தீஞ்சொற் சேயிழை முகத்தொளிர் புருவம், வெண்கதிர்க் குடையி லிரதியு மதனும் வைத்தகை வில்லிணை பொருவும். [இதனால் நெற்றிச்சிறப்பும்புருவங்களின்சிறப்புஞ்சொல்லப்படுகின்றன.] — (இ-ள்) கண் - கண்களின்பார்வையை — கவர் - தன்னிடத்தேயிழுத்துக்கொள்ளுகின்ற — வனப்பின் - அழகையுடைய, — சிந்தூரம் - சிந்தூரதிலகத்தை — தீட்டி - எழுதப்பெற்று — கவின்செய் - அழகைச்செய்கின்ற — பொன்னிறத்ததாய் - பொன்னிறத்தையுடையதாகி — சிறந்த - உயர்ந்த, — தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, — பிறைக்கொழுந்தொன்று - 'ஓரிளம்பிறையானது — உளதெனின் - உளதாயின் — தையல் - தமயந்தியினது — திலகம் - சிந்தூரதிலகத்தையுடைய, — வாள் - ஒளிபொருந்திய, — நுதலினை - ‡ நெற்றியை — நிகர்க்கும் - (அது) ஒக்கும். — தெள் - தெள்ளிய — கடல் - பாற்கடலினது — அமிழ்தின் - அமிர்தம்போல — கனிந்த - முதிர்ந்த, — அம் - அழகிய, — தீம் - 'மதுரம்பொருந்திய — சொல் - சொற்களையும் உடைய —

† தொல்காப்பியம்-வேற்றுமைமயங்கியல்-௨௩.

சேயிழை-தமயந்தியினது—முகத்து-முகத்திடத்தே,— ஒளிர்-விளங்காநின்ற—புருவம்-இரண்டுபுருவங்களும்— இரதியும்-இரதிதேவியாலும்—மதனும்-மன்மதனாலும்— வெண்கதிர்-சந்திரனாகிய—குடையில்-குடையின்கண்ணே—வைத்த-வைக்கப்பட்ட—கைவில்லிணை-(அவர்)கை {வில்லிரண்டையும்— பொருவும்-ஒத்திருக்கும். எ-று.

சிந்துரம் அதனாலே செய்யப்பட்டதிலகத்தையுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். — உளதெனினிகர்க்குமென்றதனால் இப்போதுள்ளபிறைக்கு அப்படிப்பட்டதிலகமும் பொன்னிறமுமில்லாமையால் ஒவ்வாதென்றதாயிற்று. — அப்படிப்பட்டபிறை ஒன்றுளதாயினென்றதனாலும் நுதலினைநிகர்க்குமென உபமேயத்தை உபமானமாக்குதலாலும் இல்பொருளெதிர்நிலையணி. — மன்மதனுக்குச் சந்திரன்குடையாதலால்வெண்கதிர்க்குடையிலென்றது. — தமயந்தியின் முகத்தைச்சேர்ந்தவிரண்டு புருவங்களையும் அக்குடையைச்சேர்ந்த அவ்விரண்டுவிற்களாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியாம். (கஉ)

(கூஅ) குமிழ்மிசை மறிந்து குழையெதிர் நடந்து கொலைத்தொழின் மறலியைப் பயிற்றி, யமிழ்தினின் விளர்த்து நஞ்சினிற் கருகி யையரி சிதறிமை தோய்ந்து, கமலமென் மலரை வனம்புகுத் தியவேற் கண்ணிணை மான்மரு ணோக்கந், தமதெனக் கவர்ந்து கொண்டவோ மடமான் றடங்கணின் செயல்கவர்ந் தனவோ. [இதனால்கண்களின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) குமிழ்-குமிழம்பூவினது—மிசை-மேற்பக்கத்தில்—மறிந்து-மீண்டு—குழை-குழையெனப்படுகின்றகாதணிக்கு—எதிர்-முன்பாக—நடந்து-சென்று—கொலை-கொல்லுதலாகிய—தொழில்-தொழிலை—மறலியை-யமனை-பயிற்றி-கற்பித்து—அமிழ்தினில்-அமிர்தத்தினும்—விளர்த்து-சுற்றிடம் விளர்த்து—உள்-நடுவில்—நஞ்சினில்-விஷத்தினும்—கருகி-கறுத்து—ஐயரி-அழகியரேகைகள்—சிதறி-சிதறப்பெற்று— மை-அஞ்சனத்திலே—தோய்ந்து-முழுகி—கமலமென்-தாமரையெனப்படுகிற—மலரை-பூவை—வனம்-காட்டிலே{நீரிலே.— புகுத்திய-அடைவித்த—வேல்-வேல்போலும்—கண்ணிணை-(தமயந்தியின்) கண்களிரண்டும்—மான்-மானினது—மருள்-மருட்சிபொருந்திய—நோக்கம்-பார்வையை— தமதென-தம்முடையதென்று—கவர்ந்துகொண்டவோ-வௌவிக்கொண்டனவோ—மடமான்-தமயந்தியினுடைய—தடம்-விசாலம்பொருந்திய—கணின்-கண்களினது—செயல்-செய்கையை—கவர்ந்தனவோ-(அம்மான்)கண்கள் வௌவிக்கொண்டனவோ. எ-று.

குமிழென்னுமுபமானச்சொல்லால் மூக்கென்னுமுபமேயஞ்சொல்லப்படுதலால்உருவகவுயர்வுநவிற்சியணி. — மூக்கினிருபக்கத்திலுந் தடையுண்டு செல்லமாட்டாமையால்மறிந்

தென்றது.— எதிர்நடந்தென்றதனுல் - குழைகாதைக் குழைவிடப்பட்டவொருகாரணியென்க. அன்றெனின் ஆகுபெயராக்கி அதனையுடையகாதென்றுகொள்க.— மறிதலும் எதிர்நடத்தலுங் கண்களுக்குச்சுபாவமாதலால்தன்மைநவிற்சியணி.— கொலைத்தொழில் மறவினையப்பயிற்றுதலில்லாதிருக்கப்பயிற்றுதற்சம்பந்தத்தைக்கற்பித்தலால் தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. இதனுலேகொலைசெய்தவில்லியமனிதனும் வலியானவென்னும்பொருள்தொனிக்கின்றது.— அமிழ்தும் நஞ்சுஞ்சேர்த்துச்சொல்லப்படுதலால் அவைபாற்கடலிற்பிறந்ததேவாமிர்தமும் ஆலாகலமுமாம்.— கமலத்தை வனத்திலே புகுத்தலாகியசம்பந்தத்தைக்கற்பித்தலால்தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி. இதுசிலேடையை அங்கமாகக்கொண்டுவந்தது.— வேற்கண் - உவமைத்தொகையணி.— மருளுதல் அஞ்சியவைபோற்பார்த்தல். கொண்டவோ கவர்ந்தனவோ எனச்சந்தேகத்தைச்சொல்லுதலால்ஐயவணி. — இங்ஙனம்பலவணிகளுஞ் சேர்தலால்சேர்வையணியாம்.

(க௱)

(க௱க) வேனில்வேள் வனப்பு நோக்குதற் கமைத்த விளங்குகண்ணாடியோ வொளிரும், பானலங் கண்வா டீட்டிய கிடந்த சாணையின் படிவமோ கபோலங், கான்வழிந் தொழுகுஞ் சண்பக மலரைக் கடிந்துமென் குமிழினைத் துரந்துள், ளுனையு முருக்கு மொழுகுபொற் கொடிமூக் குவமையா முரைக்கு மாறரிதே. [இதனுலே கபோலங்கள் - மூக்கு - இவற்றின்சிறப்புச்சொல்லப்படுகின்றது.]— (இ-ள்) ஒழுகு - நேர்மைபொருந்திய,— பொன் - பொன்மயமாகிய—, கொடி - 'பூங்கொடிபோல்பவளது— கபோலம் - | கதுப்பென்றுசொல்லப்படுகிற பொருள்களானவை— வேனில் - வசந்தகாலத்திற்குரிய— வேள் - மன்மதனவன் — வனப்பு - அழகை — நோக்குதற்கு - பார்த்தற்காக— அமைத்த - (நான்முகனுல்) உண்டாக்கப்பட்ட,— விளங்கு - விளங்காநின்ற,— கண்ணாடியோ - ': கண்ணாடிகளோ.— ஒளிரும் - விளங்காநின்ற — பானலம் - கருங்குவளைமலர்போலும்— கண் - கண்களாகிய— வாள் - (அவனுடைய) வாள்களை — தீட்டிய - தீட்டுதற்பொருட்டு— கிடந்த - தங்கிய— சாணையின் - சாணைக்கல்லினுடைய— படிவமோ - : வடிவங்களோ.— கான் - வாசனையானது —வழிந்து - பெருகப்பெற்று — ஒழுகு - நீண்ட— சண்பக மலரை - சம்பகப்பூவை— கடிந்து - கோபித்து— மென்குமிழினை - மெல்லியகுமிழம்பூவை— துரந்து - துரத்தி— உள் - (கண்டோ) ருள்ளத்தையும்— உனையும் - உடம்பையும்— உருக்கும் - உருக்காநின்ற — மூக்கு - (அவளது) மூக்குக்கு— உவமை - உபமானத்தை— யாம் - நாம் — உரைக்குமாறு - சொல்லும்| வழி - அரிது - : இல்லை. எ - று.

ஒழுகுபொன் - மாற்றுயர்ந்திலகியபொன்னெனினுமாம்.— மன்மதனழகிற் சிறந்தவனாதலால் வனப்புநோக்குதற்கென்றும் - கண்ணினருகே யிருக்கையால் கண்வாடீட்டியவென்

ளும்-சொல்லிற்று. — காமன்சம்பந்தமான பொருள்களெல்லாங்காமனேராகிய வளர்க்கும் தலால் அவன்சம்பந்தமான கண்ணாடியுஞ்சாணைக்கல்லுமென்றது. — தபோலங்கள அப்படிப்பட்ட கண்ணாடிகளுஞ் சாணைக்கல்லுகளுமாகக் குறித்தலாலேதற்குறிப்பணி. இதனையு ப்பொருட்கொண்டுஐயவணிவந்தது. — சண்பகமணம் மூக்கின்சுவாசத்திருக்கின்றமையால் அதற்குக்கான்வழிந்தென்கிற அடைகொடுக்கப்பட்டது. — சண்பகத்தைக்கடிதலுங்குமிழைத்தூரத்தலு மில்லாதிருக்க அவைகளைக்கதிந்தலால்தொடர் புயர்வுநவிற்சியணி. — உவமை இல்லையென்றதனால் உபமானந்தொக்க தொகையுவமையணி. இப்படிவருஞ்சேர்தலால் சேர்வையணியாம்.) (௧௪)

(௧௭௦) வள்ளைவார் காது நோக்கினருள்ள மகிழ்ந்தினி தாடுபொ
ன் னூசல், கள்ளவி ழாம்பற் செய்யவாய் பவளக் கடிகைவா ணகை
யொளிர் தரளந், தெள்ளிதிற் கோத்துப் பவளவுள் ளத்திற் சேர்த்தி
ய தாகுமஞ் செறிசொல், கிள்ளையங் கிளவி குயின்மொழி யலதி யா
தெனக் கிளக்கலா வதுவே.

[இதனால்-காதுகள்-வாய்-பல்வரிசைகள்-சொல்- இவற்றின்சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) வள்ளை-வள்ளையிலைபோல்கின்ற,—வார்-நீட்சிபொருந்திய,—காது-(அவள்) |காதுகளானவை—நோக்கினர்-பார்த்தவருடைய—உள்ளம்-உள்ளங்களானவை—மகிழ்ந்து-களித்து—இனிது-இனிதாக—ஆடு-ஆடப்பெறுகின்ற—பொன்னூசல்-:பொன்னூஞ்சல்களாகும்.—கள்-தேனையுடைய,—அவிழ்-மலர்ந்த,—ஆம்பல்-'அல்லிமலர்போலும்—செய்ய-சிவப்புநிறம்பொருந்திய—வாய்-(அவள்)|உதடானது—பவளக்கடிகை-:பவளத்துண்டாகும்.—வாள்-காந்திபொருந்திய—நகை-(அவள் வாயைச்சேர்ந்த)|பல்வரிசையானது—ஒளிர்-விளங்குகின்ற—தரளம்-முத்துக்களை—பவளவள்ளத்தில்- பவளக்கிண்ணத்திலுள்ளே— தெள்ளிதின்-தெளிவுடையதாக—கோத்து-கோத்தல்செய்து—சேர்த்தியதாகும்-சேர்க்கப்பட்ட:கோவையாகும். அஞ்செறி- அழகானிறைந்த—சொல்-(அவள்)சொல்லுக்கு—கிள்ளை-கிளியினது—கிளவி-சொல்லும்—குயில்-குயிலினது—மொழி-சொல்லும்—அலது- (உபமானங்க)ளல்லாமல்—யாதென-(வேறே)யாதென்று—கிளக்கல்-சொல்லுதல்—ஆவது-:ஆகும்.எ-று.

வள்ளைவார்காது-உவமையணி. காதுகள் தோள்களினளவுந்தொங்கி ஊசல்போல அசைவுற்றுக்கண்டோர் மனந்தம்மைச்சேர்ந்து களிகூர்ந் திருக்கப்பெறுதலாலே நோக்கினருள்ள மகிழ்ந்தினி தாடு பொன்னூசலென்றது.—காதை அப்படிப்பட்டஊசலாகக்குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி,—கள்ளவிழாம்பலென்றதனால்ஆம்பலிலேதேன்போலவாயிலே நீர்ச்சுவை

நீர்கொள்ளப்படும். — உருட்டிவெப்பவளத் துண்டையும், வாயைச்சேர்ந்தபல்வரிசையிலேப் வளர்கின்ற முத்தைச்சேர்ந்த முத்துக்கோவையையும், ஆரோபித்தலால் அவ்விரண்டும் உருவகவணிகள். — உபமானத்திற்கேற்கப் பல்வரிசைக்கு வாயைச்சேர்ந்தவென்னுஞ் சொல்லுருவிக்கப்பட்டது. — சொல்லுக்குரு சுருங்கச்சொல்லலறுவினை. — இன்னயங்கிளவிசுரஞ் பற்றியுஞ் சொற்பற்றியும் உபமானமாதலானுங் குயின்மொழிசுரமொன்றையேபற்றி உபமானமாதலாலும் அதுமுன்னும் இதுபின்னும் வைக்கப்பட்டன. (கரு)

(கசுக) ஒழுகொளி விரிந்த கதிர்மணி வண்ண னுந்தியந் தாமரை யுறைவோன், முழுமதிக் கலையு ணிறைந்தபே ரழகை மொண்டுகொண் டரிபரந் தகன்ற, மழைமதர் நெடுங்கட் டமயந்தி வதனம் வகுத்தனன் கரத்தினு லெடுத்த, புழைவழித் தோன்றும் விசும்பினை யன்றோ களங்கமென் றின்னமும் புகல்வார். [இதனாலே முகத்தின்சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்) ஒழுகு - நீள்கின்ற — ஒளி - காந்தியையுடைய — விரிந்த - பரந்த — கதிர் - கிரணங்களையுடைய — மணி - நீலமணிபோலும் — வண்ணன் - நிறத்தையுடைய திருமாலது — உந்தி - நாபியிலுண்டாகிய — தாமரை - தாமரைப்பூவில் — உறைவோன் - வாசஞ்செய்கிற நான்முகக்கடவுள் — முழுமதிக்கலையுள் - பதினாறுகலைகளானுநிறைந்தசந்திரனிடத்தே — நிறைந்த - நிரம்பிய — பேரழகை - உயர்வாகியசாரத்தை — மொண்டுகொண்டு - (கையினாலே) மொண்டுகொண்டு — அரி - இரேகைகள் — பரந்து - படரப்பெற்று — அகன்ற - விசாலித்த — மழை - குளிர்ச்சிபொருந்திய; — மதர் - களித்திருக்கின்ற, — நெடு - நெடிய, — கண் - கண்களையுடைய — தமயந்தி - தமயந்தியினது — வதனம் - முகத்தை — வகுத்தனன் - படைத்தான். — கரத்தினால் - கையினால் — எடுத்த - எடுக்கப்பெற்ற — புழைவழி - துவாரத்தின்வழியிலே — தோன்றும் - காணப்படுகிற — விசும்பினையன்றோ - (நீலநிறமுள்ள) ஆகாசத்தையன்றோ — களங்கமென்று - களங்கமென்று — இன்னமும் - இப்போதும் — புகல்வார் - சொல்லுவார் (உலகத்தார்) எ-று.

மணியென்பது நவமணிகளுக்கும் பொதுப்பெயராகியும் இவ்விடங்களிலே நீலமணிக்குச் சிறப்புப்பெயராகியும் வருதலாலே நீலமணியெனப் பொருள் கூறப்பட்டது. — ஒருபிரளய முடிவிலே நான்முகக்கடவுள் திருமால்வயிற்றுட் சென்று அவனது நாபியிலே தோன்றிய கமலத்தின் வழியாக வெளிப்பட்டு அதில் இருக்கின்றானென்பது புராணகதை. — பேரழகென்றது இங்கே சந்திரனது சிறந்தபங்கு. — அரிபரந்தகன் றமைமதர் நெடுங்கணென் னுமடை யைமுகத்துக்குக் கொள்ளாது தமயந்திக்குக் கொள்க. — காரணமாகச் சொல்லப்பட்ட சந்திர சாரத்தினாலே உயர்வுடையமுகத்தழகாகியகாரியந்தோன்றலாலே காரணப்புனைவிலி

புகழ்ச்சியணி.—புழைவழித்தோன்றும் விசும்பினையன்றோகளங்கமென் றின்னரும்புகல்வாரெனவே அது களங்கமன்று அப்பங்கெடுபட்ட பள்ளத்தே தோன்றுகிற நீலவாகாசமென்றதாயிற்று. களங்கத்திலே அவ்வாகாசத்தன்மையை ஆரோபித்தற்கு அதனதுதன்மையை ஒழித்தலாலே ஒழிப்பணி. இப்பலவுஞ்சேர்ந்துவருதலாற்சேர்வையணியாம். (௧௬௧)

(௧௬௨) செய்யுறு மமுதப் பசுங்கரும் பேய்ப்பத் திரண்டழ கொழுகுமென் றடந்தோள், பெய்வளை முன்கைக் கிணையயன் வருத்திய பொருள்களிற் பேசுவ தெவனோ, வெய்யவன் கதிர்க ளலர்த்துசெங் கமல மெல்லடிக் குடைந்தன வென்றாற், கையிணை மலருக் கிணையெ னவுரைத்தல் கழிமட னலதுவே றிலையே. [இதனால் தோள்கள்-முன்னங்கைகள்-கைகள்-இவற்றின்சிறப்புச்சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்)மெல்-மெல்லிய,—தடம்-பெரிய,—தோள்-(தமயந்தியினுடைய)|தோள்களானவை—செய்யுறும்-கழனியிலிருக்கிற,—அமுதம்-அமிர்தத்தையுடைய,—பசுங்கரும்பேய்ப்ப-'பசியகரும்புபோல—திரண்டு-திரட்சிபொருந்தி—அழகொழுகும்-அழகுபெருகப்பெற்றிருக்கும்.—பெய்வளை-இடப்பட்டவளையல்களையுடைய—முன்கைக்கு-(அவள்)முன்னங்கைகளுக்கு—இணை-உபமானம்—அயன்-நான்முகக்கடவுளால்—வருத்த-படைக்கப்பட்ட—பொருள்களில்-பொருள்களுள்ளே—பேசுவது-|சொல்லத்தகுவது—எவன்-யாது.—வெய்யவன்-சூரியனுடைய—கதிர்கள்-கிரணங்களால்—அலர்த்து-மலர்த்தப்படுகின்ற—செங்கமலம்-செந்தாமரைமலர்களானவை—மெல்லடிக்கு-மெல்லியவடிகளுக்கு—உடைந்தனவென்றால்-தோற்றனவென்றுசொன்னால்—இணை-இரண்டாகிய—கை-கைகளாகிய—மலருக்கு-மலர்களுக்கு—இணையென-உபமானமென்று—உரைத்தல்-சொல்லுதற்குக்காரணம்—கழி-மிகுந்த-மடன்-அறியாமையல்லாமல்—வேறு|மற்றொருகாரணம்—இலை-இல்லை.எ-று.

செழுமையும் குளிர்ச்சியும் நல்லநிறமும் உபமேயத்திலே குறிப்பித்தற்குச்செய்யுறுமமுதப்பசுங்கரும்பென்றது.பசுங்கரும்பேய்ப்பஉவமையணி.—எவனென்பது இன்மைப்பொருளில்வந்தது.— அயன்வகுத்தபொருள்களில்ஒருபமானந்தோன்றாமையால்தொகைஉவமையணி.—செங்கமலத்திற்குவெய்யவன்கதிர்களலர்த்தென்றவடைஅது தம்மியல்பின மலர்ச்சியையுடைய மெல்லடிகளுக்குத்தோற்றற்குரிய குணத்தையுடையனவென்னுங் கருத்தையுட்கொண்டிருத்தலாலேகருத்துடையணி.இதனாலேஉபமேயமாகிய அவ்வடிகளுக்குவிசேஷந்தோன்றுவதாகிய வேற்றுமையணிதொனிக்கின்றது. — கமலம் கீழ்ப்பட்டவடிகளுக்குத் தோற்றமையைச் சொல்லவேமேற்பட்டகைகளுக் கிணையாகாமை தோன்றுதலாலேசெய்யுட்பொரு

ட்பேறணி. — இவைபலவுஞ் சேர்தலாலே சேர்வையணியாம். (௧௭)

(௧௬௩) இழையிடை புகாது மார்பிடங் கொண்ட வேரிள வனமுலை வள்ளைக், குழைபொருங் கண்ணி யெழிற்கடற் பிறந்த குமிழியோ வதனிடை நீந்த, விழைவுறு மதனும் பருவமு மமைத்து விளங்கு பொற் குடங்கொலோ வதனிற், றழைசிறை நேமிப் புட்கொலோ கமல முகைகொலோ வென்கொல்சாற் றுவதே. [இதனால் முலைகளின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்) இழை - நூலும் — இடை - நடுவிலே — புகாது - நுழையாதிருக்கும்படி — மார்பு - மார்பை — இடம் - (தமக்) கிடமாக — கொண்ட - கவர்ந்த, — ஏரிளவனம் - அழகும் இளமையுஞ் சந்தனக்கோலமும் பொருந்திய, — முலை - '| முலைகளென்று சொல்லப்படுகிற பொருள்களானவை — வள்ளை - வள்ளை போலுங் காதுகளைச் சூழ்ந்த — குழை - குழைகளோடு — பொரும் - போர்செய்கின்ற — கண்ணி - கண்களையுடையவளது — எழில் - அழகாகிய — கடல் - கடலின்கண்ணே — பிறந்த - உண்டாகிய — குமிழியோ - : குமிழிகளோ, — அதனிடை - அக்கடலின்கண்ணே — நீந்த - நீந்துதற்கு — விழைவுறு - ஆசைகொண்ட — மதனும் - மன்மதனும் — பருவமும் - மங்கைப்பருவத்தினும் — அமைத்து - உண்டாகக்கப்பட்டு — விளங்கு - விளங்காநின்ற — பொற்குடங்கொல் - : பொற்குடங்களோ. — அதனில் - அக்கடலிலிருக்கின்ற, — தழை - தழைத்த — சிறை - சிறைகளையுடைய, — நேமிப்புட்கொல் - ': சக்கரவாகப்பறவைகளோ. — (அதனில்) அக்கடலிலே தோன்றிய — கமலமுகைகொல் - : தாமரையரும்புகளோ. — என் - (இவற்றுள்ளே) [யாது — சாற்றுவது - (| என்றற்) : சொல்லப்படுவது. எ - று.

இழையிடை புகாது மார்பிடங்கொண்ட வென்றதனாலே அம்முலைகள் அடிபரந்துயர்ந்து ஒன்றோடொன்று நெருங்கி விளங்குகின்றமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று. — நீந்துதல் - புனல்விளையாட்டைக் குறித்தென்க. — பருவமெனப் பொதுப்படக் கூறினும் எல்லாப்பருவங்களினுஞ் சிறந்த மங்கைப்பருவமென்று கொள்க. ஆழநீரிலிறங்க வஞ்சியோர் குடமுதலியவற்றைப் பற்றி யிறங்குதல் உலகவழக்கம். முலைகளை அக்குமிழி முதலியனவாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணிகள். இந்நான்கு தற்குறிப்புகளையும் அங்கமாகக்கொண்டு ஐயவணிவந்தது. இத்தற்குறிப்புகள் எழிற்கடலென்றவுருவகத்தாலே பிறப்பிக்கப்பட்டன. (௧௮)

(௧௬௪) மால்புரி முலைமென் கமலநாண் முகையில் வண்டுவீழ்ந் மாலையோ பசும்பொற், சேலைமீ தணிந்த மேகலை மணியி னொருசுடர் செவ்வனின் றதுவோ, நூலினு நுடங்கு மருங்கிறு தனங்க ளுன்னிநி

ற் சலாகைசேர்த் தியதோ, வாலிளந் தளிரி னழகுவீற் றிருந்த வவ்வ யி றணிமயி ரொழுங்கே. [இதனால் வயிற்று மயிரொழுங்கின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) ஆல்- ஆலினது — இளந்தளிரின் - சிறுதளிரினது — அழகு-அழகானது — வீற்றிருந்த - கொலுவிருக்கப்பெற்ற—அவ்வயிறு- அத்தமயந்திவயிற்றை—அணி-அலங்கரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற— மயிரொழுங்கு - மயிரொழுங்கென்று சொல்லப்படுகிறபொருளானது—மால்-ஆசையை — புரி-செய்கின்ற—முலை- முலைகளாகிய— நாள்- மலரும்பருவத்தையுடைய, — மெல்-மெல்லிய—, கமலம்-'தாமரையினுடைய—முகையில்-அரும்புகளில்—வீழ்-(வந்து)விழுகிற—வண்டு-வண்டுகளது—மாலையோ-:வரிசையோ.— பசும்பொன்- பசியபொன்மயமாகிய— சேலைமீது -புடவையின்மேல்—அணிந்த- தரிக்கப்பட்டிருக்கிற— மேகலை- மேகலாபரணத்தினது—மணியின்- நீலமணியினது—செவ்வன்-நேராக—நின்றது-மேலெழுந்துநின்றதாகிய — ஒருசுடரோ - :ஒருகதிரோ.— நூலினும்- இழையினுமதிகமாக—நுடங்கும்- அசைகின்ற— மருங்கு- இடையானது—இறுது-ஒடியாதிருக்க—அனங்கன்- மன்மதனால்— நுண்ணிதின்- நுண்ணிதாக — சேர்த்தியது - சேர்க்கப்பட்டதாகிய —சலாகையோ-:இருப்புக்கம்பியோ.:எ-று.

ஆடவர்க்கு மற்றையவயவங்களினும் அதிகவிருப்பஞ்செய்தல்பற்றிமால்புரி முலையென்றது. — மணமுந்தேனும் வெளிப்படாமையால் வண்டு வீழ்தற்கியையில்லாத இளமுகைகளையொழித்தற்கு நாண்முகையென்றது. அதாவது அன்றைக்குமலரும்பருவமுடைய வரும்பாம்.— வண்டுமாலையாவது வண்டுகள் இடைவிட்டுப் போகாமலொன்றன்பின்னொன்றாகத் தொடருந் தொடர்ச்சி.—செவ்வனிற்றலாவது சாய்வின்றிமேலேநிவந்திருத்தல்.—நூலினு நுடங்கு நுண்ணியவிடைக்குத் தகுதியாக நுண்ணிதிற்சலாகையென்றது. — செவிமுதலியவுறுப்புகளுக்குக் குழைமுதலியனபோல வயிற்றிற்கணியாயழகுசெய்தலின் அணிமயிரென்றது.—வயிற்று மயிரொழுங்கை அவ்வண்டுமாலைமுதலியனவாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. இதனை அங்கமாகக்கொண்டு ஐயவணிவந்தது.— உபமானமாகிய ஆலந்தளிரின்து தன்மையை உபமேயமாகிய வயிற்றிலே ஆரோபித்தலாலே காட்சியணி. இதனாலே அம்மயிரொழுங்குக்கிடஞ்சொல்வதுபோன்றுவயிற்றுச் சிறப்புஞ் சொல்லியதாயிற்று.(௧௧)

(௧௨) படைப்புறு வேதன் கமலமென் மலராய் பழிக்குமென் கரத்தினன்றிவைப், பிடித்தலும் விரல்க ளழுந்திய வரையோ பெட் புறுமங்கையம் பருவ, மடித்தலஞ் சேர்த்தி யேறுதற் கமைத்த படி

கொலோ வவ்வயி றணிந்த, மடிப்புறு வரையி னழகினுக் குவமை மற் றுநா முரைக்குமா றெவனோ. [இதனால் வயிற்று மடிப்புகளின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.] —(இ-ள்) அவ்வயிறு - அத்தமயந்தியின்வயிற்றினால் — அணிந்த - தரிக்கப்பட்டிருக்கிற — மடிப்பு - | மடிப்புகளென்றுசொல்லப்படுகிற பொருள்களானவை — படைப்புழி - (அவளைப்) படைத்தபோது — வேதன் - நான்முகக்கடவுளானவன் — கமலமென் - தாமரையெனப்படுகிற — மலரை - பூவை — பழிக்கும் - நிந்திக்கின்ற — மெல் - மெல்லிய — கரத்தினால் - கையினாலே — நடுவை - இடையை — பிடித்தலும் - பிடித்தவளவிலே — விரல்கள் - (அவன்கை) விரல்களானவை — அழுந்திய - அழுந்துதலாலுண்டாகிய — வரையோ - :மடிப்புகளோ. — பெட்புறு - விரும்பப்படுகின்ற — மங்கையம்பருவம் - மங்கைப்பருவமாகிய (பெண்) — அடித்தலம் - அடித்தலங்களை — சேர்த்தி - ஊன்றி — ஏறுதற்கு - ஏறுதற்காக — அமைத்த - (அவனாலே) உண்டாக்கப்பட்ட — படிகொல் - :சோபானங்களோ. — வரையின் - அம்மடிப்புகளது — உறு - மிகுந்த — அழகினுக்கு - சௌந்தரியத்துக்கு — உவமை - உபமானம் — நாம் - நாம் — உரைக்குமாறு - | சொல்லுமாறு — எவன் - :யாது. எ - று.

கமலமென் மலரைப் பழிக்குமென் கரமென்றதனால் அவன் மெல்லியவிடையைப்பிடித்ததற்கு அக்கரந்தகுதியுடைத்தென்றதாயிற்று. — நடுவைப்பிடித்தல் அதனளவையறிதற்கென்க. — விரல்களழுந்திய வரையெனறதனால அழுந்திப்பிடித்தானென்பதும் அங்ஙனம்பிடித்தபோது அக்கட்டம்பின்புறத்திற்செல்லமற்றைச் சுட்டுவிரல்முதலியநான்குவிரல்களும்முன்புறத்துச் சென்றழுந்தலால் அவற்றுளொன்றற்கொன்றிடை வெளிகளிலெழும்பிமூன்றுவரைகளுண்டாயினவென்பதுந்தோன்றுகின்றன. — வயிற்றுமடிப்புகளை அவ்விரல்களழுந்திய வரைகளாகவும் அப்படிகளாகவுங் குறித்தலால் தற்குறிப்பணிகள். இவை ஐயவணிக்கங்கம். — இங்ஙனஞ்சிறப்பிக்கப்பட்டது வயிற்றின் வடிவமேயாதலால வரையினழகினுக்குவமையென்பின் வேறுகூறப்பட்டது. — மற்றும் - அசைநிலை. — எவனென்பது இன்மைப்பொருளில் வந்தது. — அழகினுக்குவமையில்லையெனவால்உபமானந்தொக்கதொகையுவமையணி. (உ௦)

(க௬௪) சுணங்குபூத் தொருகாழ் மணிவடங் கிடந்த துணையிள வனமுலை சுமந்து, வணங்கினா டோறுந் தேய்ந்ததோ பெருகும் வண்ப் பெறுங் கடவுளராழ்ந் ததுவோ, கணங்கொள்வண் டார்க்குங் கணைமதன் கண்ணே றெய்தலுங் கழிந்ததோ வன்றி, யணங்கர வல்குற் றேர்பிழை வறியு மனங்களே விடையறி கிலேமால். [இதனால் இடையின் சிறப்புச்சொல்லப்படுகின்றது.] - (இ-ள்) இடை - (அத்தமயந்தியினது)

இடையென்றுசொல்லப்படுகிறபொருளானது—சுணங்கு-தேமல்—பூத்து-படரப்பெற்று—ஒருகாழ்-ஒரேவாகியசரங்களையுடைய—மணிவடம்-ரத்நஹாரம்—கிடந்த-கிடக்கப்பெற்ற,—துணை-இரண்டாகிய,—இளவனம்-இளமையுஞ்சந்தனக்கோலமும்பொருந்திய,—முலை-முலைகளை—சுமந்து-சுமத்தலால்—வணங்கி-வளைந்து—நாடோறும்-தினந்தோறும்—தேய்ந்ததோ-(சிறிதுசிறிதாகத்):தேய்ந்துபோயிற்றோ.—பெருகும்-பொங்குகின்ற—வனப்பெனும்-அழகென்கிற—கடலுள்-கடலுள்ளே—ஆழ்ந்ததுவோ-:முழுகிப்போயிற்றோ.—கணம்-கூட்டத்தை—கொள்-கொண்ட—வண்டு-வண்டுகளானவை—ஆர்க்கும்-ஒலிக்கப்பெறுகின்ற—கணை-பூவம்பையுடைய—மதன்-மன்மதனது—கண்ணேறு-பார்வைக்குற்றமானது—எய்தலும்-அடைந்தமாத்திரத்திலே—கழிந்ததோ-:இறந்துபோயிற்றோ.—அன்றி-அல்லாமல்—அணங்கு-அழகாகிய—அரவு-பாம்பின்படம்போலும்—அல்குல்-அல்குலாகிய—தேர்மிசை-தேரின்மேலே—வதியும்-இருக்கின்ற—அனங்கனோ-:அங்கமில்லாதமன்மதனோ.—அறிகிலேம்-(யாம்):அறிந்திலேம்.எ-று.

இடையானது நுண்ணிதாய்க் காணக் கூடாதிருத்தல்பற்றி - அதனை-அதன் மேலேகனங்கொண்டிருக்கிறவிரண்டு முலைகளாலும் அழுத்தப்பட்டுத்தேய்தற்கு வினைமுதலாகவும், அவ்வற்றிருக்கையால் அழகைக்கடலாக உருவகஞ்செய்து அக்கடலிலே மூழ்குதற்கு வினைமுதலாகவும், ஒருவனொருபொருளை வியந்துற்றுப்பார்த்தால் அப்பொருள் அப்பார்வைக்குற்றந் தாங்கியழிதல்உலகியல்பாதலால் மன்மதனது அப்படிப்பட்ட பார்வைக்குற்றந் தாங்கி அழிதற்கு வினைமுதலாகவும், அரசனுக்குத்தேர்போல மன்மதனுக்குப் பகைவெல்லுதற்குத் துணைக்கருவியாகையால் அல்குலைத்தேராகவுருவகஞ்செய்து அதன்மேலிருக்கிற உருவமில்லாத மன்மதனாகவும், குறித்தலாலே இந்நான்குந் தற்குறிப்பணிகள். இவற்றை அங்கமாகக் கொண்டு ஐயவணிவந்தது. இவற்றுள் முன்னைமூன்றும் வினைப்பொருட்டற்குறிப்புகள். பின்னது வடிவப்பொருட்டற்குறிப்பு. இவ்வேறுபாடறிதற்கு அவற்றிடை அன்றியென்னுஞ் சொல்வைக்கப்பட்டது. இரண்டாவது தற்குறிப்பு உருவகத்தாலுய்விக்கப்பட்டது.(உக)

(கசஎ) வெங்கதிர்க் கடவுள் கொடிஞ்சியந் தேர்க்கு விடப்புற வா
ழியோன் றமைத்த, பங்கமில் சேமிலின் பயிற்சியா லனங்கன் பைங்கி
ளிக் கூந்தன்மான் றேர்க்குச், செங்கரம் வருந்த மலரயன் வருத்த தி
கிரியோ செய்யபொற் றட்டோ, வங்கர வல்குலதனை யுணர்கி லுடை
வ ரவாவின தளவே. [இதனால் அல்குற்சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்)அங்கு-அவ்வளையிடத்தைச்சேர்ந்த—அரவு-பாம்பின்

படம்போலும்—அல்குல்-|அல்குலென்றுசொல்லப்படுகின்றபொருளானது— மலர்- தாமரைப்பூவிலிருக்கின்ற — அயன்- நான்முகக்கடவுளானவன்—வெங்கதிர்க்கடவுள்- சூரியதேவனது— கொடிஞ்சி -மேன்மொட்டையுடைய—தேர்க்கு-இரதத்திற்கு— வியப்புற-ஆச்சரியப்பட—ஆழியொன்று-ஒருருளையை—அமைத்த-அமைவித்த,—பங்கமில்-பழுதில்லாத,—தொழிலின்—தொழிலினது—பயிற்சியால்-பழக்கத்தினாலே—அனங்கன்-மன்மதனது—பைங்கிளி- பச்சைக்கிளியர்கிய—கூந்தன்மான்- குதிரையுடைய— தேர்க்கு- இரதத்திற்கு—செங்கரம்-செய்யகைகளானவை— வருந்த- வருத்தமுற— வகுத்த-(அவனாலே)படைக்கப்பட்ட— திகிரியோ-:ஒருருளையோ—செய்யபொற்றட்டோ-(அக்கடவுளால்அம்மன்மதனுக்குப்படைக்கப்பட்ட):செம்பொற்கேடகமோ.— அதன்- அவ்வல்குலினது—அரவு-(பரப்பி)னளவை—உரைக்கின் - சொன்னால்— ஆடவர் - காளையரது—அவாவினது-(அதன்மேலுளதாகிய) ஆசையினது— அளவே-:அளவேயாகும்.(௧அது) எ-று.

கொடிஞ்சி - தேர்மேன்மொட்டு- “ *கூவிரங்கொடிஞ்சிகூம்புதேர்மொட்டே-இதனுலறிக-,,பலவுருளைகளின்றியமையாததேர்க்குஒருருளை அமையும்படியாகச்செய்தல்அரிய செயலாதலால் வியப்புறவென்றும்; அங்ஙனஞ்செய்யப்பட்டது. நெடுங்காலமாக நிலைபெறுதலாலே பங்கமிற்றொழி லென்றும், கூறிற்று.—பின்செய்யப்பட்ட விதற்கு செங்கரம் வருந்தவெனலால் அதினுமிது சிறந்ததாகச் செய்யப்பட்டமைதோன்றுகின்றது.— அல்குலை அப்படிப்பட்ட உருளையும் பொற்றட்டுமாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணிகள். இவற்றை யுறுப்பாகக்கொண்டு ஐயவணிவந்தது. —அதனளவு ஆடவரவாவினதளவெனவே அவ்வவாவின்னளவைப்போல்வே அல்குற்பரப்பினளவைக் காணக்கூடாதென்றதாயிற்று. “ †ஐயோவகலல்குல்சூழ்வருதற்காழித்தேர்வெய்யோற்கனேகநாள்வேண்டுமே. என்றார் பிறரும்,,— அல்குலினளவுயாது அது ஆடவரவாவினதளவென்பதுபடத்தோன்றுகிறவிரண்டுவாக்கியப்பொருள்களுக்கு ஐக்கியத்தைச் சொல்லுதலாலே-காட்சியணி. (௨௨)

(௧௪௮) மாந்தளிர் மேனி யரம்பையை வனப்பின் வென்றமான் றிரணமணிக் குறங்கு, கூந்தலம் பிடியின் கொழுங்கரந் துரந்து குலவிய கவின்குடி யிருந்து, சேந்தநுண் பஞ்சின் மென்மைய வாகச் செழுமணி மேகலை தாங்கி, யேந்தெழிற் கன்னி யரம்பையின் குலங்க ளியாவையு மெளிதின்வென் றனவே. [இதனால் தொடைகளின் சிறப்புச் சொலப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) மா-மாவினது—தளிர்- தளிர் போலும்— மேனி - வடிவத்தையுடைய— அரம்பையை - அரம்பை

* திவாகரம்-செயற்கைவடிவப் பெயர்த்தொகுதி. † தண்டியலங்காரம்.

யென்பவளை—வனப்பின்- அழகினாலே— வென்ற- வென்ற,—மான் -தமயந்தியினுடைய— திரண்மணி- திரட்சியும்அழகும்பொருந்திய,—குறங்கு- 'துடைகளானவை— கூந்தல் - கூந்தலையுடைய — பிடியின்- பெண்யானையினது — கொழுங்கரம்- செழிய துதிக்கையை—துரந்து-துரத்தி—குலவிய-விளங்குகின்ற—கவின் - காந்தியானது—குடியிருந்து- குடியிருக்கப்பெற்று— சேந்த- சிவந்த,— நுண் - நுண்ணிய,— பஞ்சின்- 'பஞ்சினுமதிகமான— மென்மையவாகி-மெல்லியகுணத்தையுடையனவாகி— செழுமணி- செழிய நவமணிகளாலாகிய—மேகலை-மேகலையை—தாங்கி-சுமந்து—ஏந்து-ஏந்தப்பட்ட—எழில்- அழகையுடைய— கன்னியரம்பையின் - இளவாழைகளுடைய—குலங்களியாவையும்-{குலங்களையெல்லாம்—எளிதின் -வருத்தமில்லாமல்—வென்றன- :வென்றன.எ-று.

மாந்தளிர் மேனியரம்பையென்றதனாலே அவளழகிற் சிறந்தவளென்றதாயிற்று. அரம்பை - தேவகணிகையருளொருத்தி. — வென்றவென்னும் பெயரெச்சங் குறங்கென்னும் பெயர்கொண்டது. அரம்பையை வனப்பின்வென்ற குறங்கென்வே அவளுடையவெல்லாவவயவங்களினழகுங்கூடி இவளது துடையழகுக்குங் குறைந்ததென்றதாயிற்று. — அரம்பைக்கு அவ்விருபொருள்களும் " * அரம்பை தெய்வப்பெண்வாழை.இந்துலறிக.» அவ்விரண்டரம்பைகளையும் வெல்லுதலும் பிடியின்கரத்தைத் துரத்தலும் இல்லாதிருக்க அவற்றின்சம்பந்தத்தைக்கற்பித்தலாலே தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. (உரு)

(ககக) பூங்கழை குழைக்கும் வேனில்வேள் பகழி பொதிந்தபொன் னாவம்வெந் கொடுப்ப, வாங்கவன் வெற்றி குறித்திட விரிஞ்சனமைத்தகா ளரம்வெரீஇ யரற்றத், தேங்கமழ் வாவி நீரிடைக் குளித்துச் சினைவரான் மறைந்திட வரையிற், றூங்குதேன் பெய்த பசுஞ்சிரங் கழையைத் தோழமை கொண்டன கணைக்கால். [இதனால் கணைக்கால்களின்சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) கணைக்கால்- (தமயந்தியினுடைய) கணைக்கால்களானவை— பூங்கழை-அழகியகருப்புவில்லை—குழைக்கும்-வளைக்கின்ற,—வேனில்-வசந்தகாலத்திற்குரிய,—வேள்-'மன்மதனது——பகழி-பூவம்புகளால்— பொதிந்த-நிறைந்த,—பொன்-பொன்மயமாகிய,—ஆவம்-'அம்புக்கூடானது—வெந்கொடுப்ப- (தோற்றுப்) புறங்கொடுக்கவும்—ஆங்கு-அந்தக்காலத்தில்—அவன்- அம்மன்மதனது — வெற்றி - வென்றியை — குறித்திட-குறிக்கும்படியாக — விரிஞ்சன் - நான்முகனால் — அமைத்த - படைக்கப்பட்ட — காளரம்- காளமானது — வெரீஇயரற்ற-

* ஆதிப்பொருளணிகண்டு.

அஞ்சியொலிக்கவும் — தேங்கமழ் - தேன்மணக்கப்பெற்றிருக்கின்ற — வாவி - தடாகத்திலுள்ள — நீரிடை - நீரின்கண்ணே — குளித்து - மூழ்கி — சினை - சூலையுடைய — வரால் - வராலானது — மறைந்திட - ஒளித்துக்கொள்ளவும் (செய்து) — வரையில் - மலையின்கண்ணே — தூங்கு - தங்கிய, — தேன் - தேனை — பெய்த - வார்த்துவளர்க்கப்பட்ட, — பச்சிளங்கமுகை - பசுமையுமிளமையும்பொருந்திய'மூங்கிலோடு — தோழமை - நட்பை — கொண்டன - கொண்டிருந்தன. எ - று.

ஆவத்திற்குப் பகழிபொதிந்ததென்றும் பொன்னென்றும் அடைகள் சேர்ந்தமையாற்கணைக்காலில் ஆடவரது மனவலியைக் கெடுக்கின்ற குணமும் பொன்னிறமுங்கொள்க. — மன்மதன்காகள மெனப்பட்டது குயிலாம். "*கடிமுரசங்கடல்களிறு குயில்காளம் - கொடிமகரந்திங்கள் குடைஇதரூலறிக.,, குயில்வடிவத்திற்குங்காமுகரைவருத்துதற்குங்கொள்ளப்படும்; — சினைவராலுக்கு வயிறுபோலக் கணைக்காலிற்குப் பின்புறமேற்பங்கு பருத்திருத்தல்கொள்க. — வெந்கொடுப்ப - வெரீஇயரற்ற - மறைந்திட - இவ்வினையெச்சவடுக்கைமுடித்தற்குச்செய்து என்னுஞ்சொல்வருவிக்கப்பட்டது. ஆவமுதலியவை வெந்கொடுக்கச் செய்கைமுதலியவற்றின் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தலாலே தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. — மூங்கிலுக்குக் கண்டோரால் விரும்பப்படுகிற அதன்செழுமைமுதலியகுணங்கள்தோன்றற்கு வரையிற்றூங்கு தேன்பெய்த வென்னுமடைகொடுக்கப்பட்டதுபோலும். — தோழமைகொண்டனவென்றதற்கு அவைகளையொத்திருக்கின்றன வென்பதுகருத்து. (உசு)

(கஎ௦) முருகவிழ் செய்ய கமலமுண் ணெகிழ்ந்து முகமலர்ந் துறுகணீர் சிந்தி, யொருபசுந் தாளின் வனத்தினின் றரிதி னுஞற்றிய தவத்தி னலன்றே, விரிமல ரசோகின் றளிர்நலங் கவற்றி மென்சிறையனமென மிழற்றும், பரிபுர மணிந்து பஞ்சியூட் டியபொற் பதத்தினைச் சிறிதுபோன் றனவே. [இதனால் அடிகளின் சிறப்புச்சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்) முருகு - பரிமளமானது — அவிழ் - விரியப்பெற்றிருக்கின்ற — செய்யகமலம் - செந்தாமரைமலர்களானவை — உண்ணெகிழ்ந்து - மனமுருகி, உட்கட்டுவிட்டு — முகமலர்ந்து - முகக்கிளர்ச்சிகொண்டு, நுனிவிரிந்து — உறு - மிகுந்த — கணீர் - ஆனந்தக்கண்ணீரை, தேனாகிய நீரை — சிந்தி - பொழிந்து — ஒருபசுந்தாளின் - பசியவொருகாலினாலே, ஒருநாளத்தினாலே — வனத்தில் - காட்டிலே, நீரிலே — நின்று - நின்று — அரிதின் - அரிதாக — உஞற்றிய - செய்த — தவத்தினாலன்றே - யோகத்தினாலன்றோ — விரி - விரிந்த — மலர் - மலர்களையும் — அசோகின் - அசோகத்தினது — தளிர்நலம் - தளிர்களினுயர்ந்ததையும் — கவற்றி - துன்பப்படுத்தி — மென்சிறை - மெல்லியசிறைகளையுடைய — அனமென - அன்னம்போல — மிழற்றும் - ஒலிக்கின்ற —

---

* அரதனச்சுருக்கம்.

பரிபுரம்-சிலம்பை—அணிந்து-தரித்து—பஞ்சி-செம்பஞ்சை—ஊ
ட்டிய-அப்பப்பெற்ற,—பொன்-பொன்னிறம்பொருந்திய,—பதத்
தினை-{அடிகளை—சிறிது-போன்றன—சிறியவளவில்:ஒத்தன.எ-று.

தாமரைக்கு முகமலர்தல் சூரியன்முன்னேயாதலால் அது தவத்திற்குக்கொள்க.— வன
த்திற் சென்றொருதாளானின்று மனங்குழைந்து சூரியனை நோக்கியானந்தக்கண்ணீர்பொ
ழிந்து செய்யப்படுகிறயோகம் தாமரைக்குச் சிலேடையாற் சொல்லப்பட்டது.— பதத்தி
னைச்சிறிதுபோன்றன வென்றதற்கு அந்தயோகத்திற்குப் பயனாகத் தமயந்தியின் பதசா
ரூப்பியத்திற் சிறிதுபெற்றன வென்பதுபொருள். சரியை-கிரியை-யோகம்-ஞானம்-இவற்
றிற்குமுறையே-சாலோக்கியம்-சாமீப்பியம்-சாரூப்பியம்-சாயுச்சியம்-இவைபயன்களா
மென்பது சைவாகமத்திற்காண்க.—பதத்தினைச் சிறிதுபோலுதற் கேதுவாகாத அத்தாம
ரையினது அப்படிப்பட்டநிலைமையாகியதவத்தையேதுவாகக்குறித்தலாலேயேதுத்தற்கு
றிப்பணி—தாமரைதன்னாலேவிரும்பப்பட்டபதசாரூப்பிய முழுதுமடையாமையைச் சொல்
லுதலால்தகுதியின்மையணி. ஆதலாற்சேர்வையணி. (உரு)

(கஎக) இத்தகை வனப்பின் மடவர றன்னை யெவ்வழிக் கண்டனை
யென்னிற், பைத்தபாம் பல்கு லரம்பையர் வதியும் பதிதுறந் திம்பரி
ற்போந்து, மொய்த்தபூம் பொய்கை காணிய தேய முழுவதுங் குறு
கினே னவற்றுட், கைத்தல மமர்ந்த நெல்லியங் கனியிற் கண்டனன் வி
தர்ப்பர்கோ னகரில், [இதனால் நீ அவளை எங்கேகண்டாய் என்கிற
வினாவோடுகூடியவுத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது] — (இ-ள்). இத்த
கை-இப்படிப்பட்ட—வனப்பின்-அழகினையுடைய—மடவர றன்
னை-மங்கையை—எவ்வழி-எவ்விடத்தே—கண்டனை யென்னின்-பார்த்
தாயென்றுவினாவினால்—பைத்தபாம்பு-படம்விரித்தபாம்புபோலு
ம்—அல்குல்-அல்குலையுடைய—அரம்பையர்-தெய்வமாதர்—வதி
யும்-தங்கப்பெற்றிருக்கின்ற—பதி-நகரத்தை—துறந்து-விட்டு நீங்
கி—இம்பரில்-இவ்வுலகத்தின்கண்—போந்து-வந்து—மொய்த்த-
நெருங்கிய—பூ-மலர்களையுடைய—பொய்கை-தடாகங்களை—கா
ணிய-பார்க்கும்படியாக—தேயமுழுவதும்-தேசங்களனைத்தையும்
—குறுகினன்-அடைந்தேனாகி—அவற்றுள்-அத்தேசங்களுள்ளே—
கைத்தலம்-உள்ளங்கையில்—அமர்ந்த-தங்கிய—நெல்லியங்கனியின்
-நெல்லிப்பழத்தைப்போல—விதர்ப்பர்கோன்-வீமராஜனது—நக
ரில்-பட்டணத்தில்—கண்டனன்-{அவளைப்}:பார்த்தேன்.எ-று.

பூம்பொய்கைகாணுதல்விளையாடுதற்பொருட்டெனக். — அவளிடத்தேசிலகுறைவுகள்
உண்டாலறியப்படாதிருக்கலாகாதாவெனின் அப்படிக்கில்லையெனற்குக்கைத்தலமமர்ந்தநெ

லியங்கனியென்றது. நெல்லிக்கனியையுள்ளங்கையில்வைத்துப்பார்ப்போருக்குஅதனுருவ முழுவதும்நன்றாய்க்காணப்படுதலறிக. அன்றியும் அக்கனியின்புறவரைகளாலேஅகத்துவித்துவரைகளையும் அளவறிதல்போல அவள்புறத்துக்குணங்களாலேஅகத்துக்கருத்தின்குணங்களையும் அளவறிதற்குச் சொல்லப்பட்டதெனினுமாம். (உகூ)

(கஎஉ) காண்டலு மவட்கு நிகரர மகளிர் தம்மிலுங் கண்டிலேன் கதித்துப், பூண்டயங் கிளைய வனமுலை திளைக்கும் புயமுடை யிளைஞ ன் யாரென்னாத், தேண்டினன் மும்மை யுலகிலுங் காணேன் றிருந் தலர்க் கசனியே றன்ன, வாண்டகாய் நின்னைக் காண்டலு நினைந்தே னவ்வளைத் தோளணங் கினையே. [இதனாலே அப்படிமுன்னாற்காணப்பட்டவளை இங்கே நினைத்தற்குக் காரணம் யாதென்கிற வினாவிற்கு விடைசொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) திருந்தலர்க்கு-பகைவருக்கு—அசனியேறன்ன-இடியுஞ்சிங்கமும்போலும்—ஆண்டகாய்-ஆண்மையுடையவனே!—காண்டலும்-கண்டவளவிலே—அவட்கு-அவளுக்கு—நிகர்-நிகர்வாள்—அரமகளிர்தம்மிலும்-தெய்வமங்கையருள்ளும்—கண்டிலேன்-:பார்த்திலேன்.—கதித்து-பருத்து—பூண்-ஆபரணங்களால்—தயங்கு-விளங்காநின்ற,—இளைய-இளமைபொருந்திய,—வனம்-சந்தனக்கோலத்தையுடைய,—முலை-முலைகளை—திளைக்கும்-தழுவுதற்குத்தகுதியுள்ள—புயம்-தோள்களை—உடை-உடைய—இளைஞன்-காளை—யாரென்னா-எவனென்று—தேண்டினன்-:தேடினேன்.—மும்மையுலகிலும்-மூன்றுலகங்களிலும்—காணேன்-:கண்டிலேன்.—நின்னை-உன்னை—காண்டலும்-பார்த்தவளவிலே—அ-அந்த—வளை-வளையலையுடைய—தோள்-கைகளையுடைய—அணங்கினை-கன்னியை—நினைந்தேன்-:நினைத்தேன். எ-று.

முன்பாட்டிலே அரம்பையர் வதியும் பதிநுழைந்தென்றதனாலே தனக்கிடந்தேவலோகமென்பதும், தேவமகளிரையெல்லாந்தானறிந்திருக்கையும், குறிப்பித்தலினாலே காண்டலுமவட்கு நிகரரமகளிர்தம்மிலுங் கண்டிலேனென்றது. நிகர்வாளென்பதனீறுகெட்டுநின்றது. அரமகளிர்தம்மிலுமென்றவும்மை உயர்வுசிறப்பு.—தேடினனென்னும்வினை எதுகைத்தொடைநோக்கிவிரித்தல்விகாரமாய்வந்தணகரம்பெற்றுநின்றது. யானென்னுமெழுவாய்வருவிக்க.—மும்மையுலகிலுங்காணேனென்றதனால்-தேவர்-உரகர்-மனிதர்-இம்முத்திறத்தாருள்ளுந் தக்கவனில்லையென்றதாயிற்று.— நின்னைக்காண்டலு நினைந்தேனென்றதனால் நெடுங்காலத்தின் முன்னே அவளைக்கண்டுஇன்றளவும் அவளுக்குத்தக்கவனைக்காணாமையால் அவளைமறந்திருந்து இப்போது உனதுபேரழகு அவளைநினைப்பிக்க நினைத்தேனென்றதாயிற்று. [அழகொப்புமையால்நளனைக்கண்டு தமயந்தியைநினைத்தலால் நினைப்பணி.] (உஎ)

(௧௭௩) கேழ்கிளர் தரள வடமிள முலையிற் கிடப்பினன்றே சிறப் பெய்து, மாழையொண் கண்ணி மார்பிடங் கொண்டு வளரிள வனமுலை நினது, பாழியந் தடந்தோட் குவட்டினை நெருங்கப் புல்லினன்றே பயன் பயக்கு, மாழியாய் நினக்கு வனப்ப வளிலளே லலர்ந்த பாடலநிக ராமால். [இதனாலே நீ அவளுக்கு இன்றியமையாச்சிறப் பினையென்பதும் அவளும் உனக்கு இன்றியமையாச் சிறப்பினளெ ன்பதுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.] — (இ-ள்) ஆழியாய் - சக்கரவர்த்தி யே! — கேழ் - நிறத்தினாலே — கிளர் - விளங்காநின்ற — தரளவடம் - முத்துமாலையானது — இளமுலையில் - இளமைபொருந்தியமுலையின்கண்ணே — கிடப்பினன்றே - கிடந்தாலன்றே — சிறப்பெய்தும் - விளங்கும். — மாழை - மாவடுப்போலும், — ஒள் - ஒளிபொருந்திய, — கண்ணி - கண்களையுடையவளது — மார்பு - மார்பை — இடங்கொண்டு - இடமாகக்கொண்டு — வளர் - வளர்கின்ற — இளவனமுலை - இளமையுஞ் சந்தனக்கோலமும்பொருந்திய முலைகளானவை — நினது - உன் னுடைய — பாழியந்தடந்தோள் - வலிமையும்விசாலமும்பொருந்திய தோள்களாகிய — குவட்டினை - மலைகளை — நெருங்க - அழுந்த — புல்லினன்றே - சேர்ந்தாலன்றே — பயன்பயக்கும் - விளங்கும். — நினக்கு - உனக்கு — வனப்பு - அழகானது — அவள் - அத்தமயந்தி — இலளேல் - இலளாயின் — அலர்ந்த - மலர்ந்த — பாடலம் - பாதிரிப்பூவிற்கு — நிகராம் - ஒப்பாகும். எ-று.

இளமுலையிற்சிறப்பெய்துமென்பதுந் தோட்குவட்டினைப்புல்லிற்பயன் பயக்குமென்பதுங் கூறப்பட மற்றையிடங்களிலே வீணென்பதாயிற்று. — இதனாலே நீ அவளுக்கு இன்றிய மையாச்சிறப்பினையென்பது காட்டப்பட்டது. — அன்றேவிரண்டும் - உலகறிதேற்றத்தில் வந்தன. — [இங்கே தரளவடமும்வனமுலையுமாகிய உபமானோபமேயங்களையுடைய விரண் டுவாக்கியங்களிலே இளமுலைக்கும் அரசனுக்கும் பிம்பப்பிரதிபிம்பபாவத்தைச்சொல்லு தலாலே எடுத்துக்காட்டுவமையணி.] — பாதிரிமலரிலேதருத்த காயுண்டாகாமை பற்றி அ லர்ந்த பாடலநிகராமென்றது. — இதன்முதனூலிலே அவகேசியென்று சொல்லப்பட் டிருக்கிறது. அது அத்திமுதலிய பூவாதுகாய்க்கு மரங்களுக்கெல்லாங்கோளியென்பது போலப் பூத்துக்காயாத மரங்களுக்கெல்லாம் பொதுப்பெயராம். இங்கே அவற்றுளொன் றாகிய பாதிரிசொல்லப்பட்டது "அஃகியுந் திங்கனிமிக் காக்கும் பலவினவர், பல்கியும் பாட லப்பூப்பாழாகு - நல்கிசைகூர், நல்லோர்பாற்செல்வஞ் சிறிது நலம்பயக்கு, மல்லோர்போ லக்கழும்வீணாம். என்பதனு ளுமறிக." — தற்கிழமைப்பொருளாகிய அழகைக்கூறவேபிறிதின் கிழமைப்பொருளாகிய அரசாட்சிசெல்வமுதலியவையும்வீணென்பதுதானேதோன்றுமெ

ன்க. — இதனாலே அவள் உனக்குக்கிடைப்பளாயின் உன்னாற்குமுதவியனையாவும் பயன்படுமென்பது தோன்றலால் அவள் உனக்கின்றியமையாச் சிறப்பினளென்பதுகாட்டப்பட்டது.—[அரசனாகிய புகழ்பொருளைத் தமயந்தியாகிய ஒருபொருளில்லாமையினாலே தாழ்வுடைவதாகக்கூறலால் இன்மைநவிற்சியணி. இதுவும்பாடல நிகராமென்ற உவமையணியுஞ் சேர்ந்துவருதலால்-சேர்வையணியாம்.] (உ௮)

(கஎச) கரும்புயன் மறைக்கு மதிக்கதிர் வேட்டல் கைரவ மலர் பெறாததுபோ, லரும்பிள முறுவ லிளமுலைப் போக மையநீ யெய்துதற் கரிதால், விரும்பின ராகி யமரரு மிருந்தார் விண்ணவ ரிடத்தவ ளார்வம், புரிந்திடா துனது பேரெழி லவட னுளத்திடைப் பொறிப்பல்கா ணுதியால். [இதனால் தன்னுதவிவேண்டுமென்பதைக்காட்டுதற்கு அவளருமைகூறினும் ஆனால் எப்படி அவளை அடையலாமென்றற்கு உத்தரமுஞ்சொல்லப்படுகின்றன.]—(இ-ள்) ஐய-அரசனே!—அமரரும்-தேவர்களும்—விரும்பினராகியிருந்தார்-(அத்தமயந்தியை):விரும்பியிருந்தார்.—கைரவமலர்-அல்லிமலரானது—கரும்புயல்-கரியமேகத்தினாலே—மறைக்கும்-மறைக்கப்பட்டிருக்கின்ற—மதி-சந்திரனது—கதிர்-கிரணத்தை—வேட்டல்-அனுபவித்தலை—பெறாது-:பெறமாட்டாது.—அதுபோல்-அம்மலர்போல—அரும்பிளமுறுவல்-அரும்புகின்றபுன்சிரிப்பையுடையவளாகிய (அத்தேவரால்விரும்பப்பட்டிருக்கின்றதமயந்தியினது)—இளமுலை-இளமுலையினது—போகம்-அனுபவமானது—நீ-நீ—எய்துதற்கு-அடைதற்கு—அரிது-:அரிதாயிருக்கும்.—விண்ணவரிடத்து-அத்தேவரிடத்தே—அவள்-அம்மங்கையானவள்—ஆர்வம்-ஆசையை—புரிந்திடாது-செய்யாதிருக்கும்படியாக—உனது-நினது—பேரெழில்-ஒப்புயர்வில்லாதவழகை-அவள்-அவளது—உளத்திடை-மனத்தின்கண்ணே—பொறிப்பல்-(யான்):எழுதிவைப்பேன்.—காணுதி-(நீ என்வல்லமையைப்)பார். எ-று.

அமரர் இந்திரன்முதலியோர்.—அமரருமென்னும்உம்மை உயர்வுசிறப்பு.—தான்முன்னறிந்தமையைச் சொல்லுதலால் இருக்கின்றாரெனாதிருந்தாரென்றிறந்தகாலத்தாற் கூறிற்று.[விரும்பினராகியமரருமிருந்தாரென்னும்பதப்பொருளால்எய்துதலரிதெனப்பட்டதைச்சாதித்தலாலே செய்யுட்குறியணி. இதனை அங்கமாகக்கொண்டு உவமையணிவந்தது.] —உனதுபேரெழில வடனுளத்திடைப் பொறிப்பலெனவே உனதுயர் வொப்பில்லாதவழகைக்குறித்து அவளிடத்தே பலவிதத்தாலும் புகழ்ந்து அவளது நினைப்பைவிட்டு நீங்காதிருக்கச் செய்வேனென்றதாயிற்று. இங்ஙனஞ்செய்தல் அரிதாதலாலேதகுதிபற்றிப்பாரென்றதற்கு வல்லமையென்னுஞ்செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. (உ௯)

(௧௭௫) செய்தொழில் பயனா லுரைப்பரோ யன்றித் தெளிகுந ருரையினா லுரையா, ரையமுற் றுடன்பா டெய்துவான் முன்ன ரறைந் தனனெனமட வன்னம், பெய்தசொல் லமுத முள்ளெலாம் பரந்து பெருகிமேல் வழிதல்போ னகையாக், கையினாற் பசும்பொற் சிறகர்தை வந்து காதல்கூர் மொழிசில புகன்றான். [இதனால் அப்படியே செய்யலாமே என்னோடு சொல்லுதலாற் பயனென்னென்றற்கு உத்தரமும் அரசன் அதற்குக் காதல் கூர்மொழிசிலசொன்னமையுஞ் சொல்லப்படுகின்றன.]—(இ-ள்)ஐய-அரசனே!—தெளிகுநர்-விவேகிகள்—செய்தொழில்-(தம்மாற்)செய்யப்படுமுபகாரத்தை—பயனால்-(அதன்)காரியத்தினாலே— உரைப்பரோயன்றி - சொல்லுவரேயல்லாமல்—உரையினால்-வாக்கினால்—உரையார்-:சொல்லார்.—முற்று-முழுதும்—உடன்பாடு-(உன்)சம்மதியை—எய்துவான் - அடையும்பொருட்டாகவே—முன்னர்-முன்னாக—அறைந்தனனென-சொல்லினனென்றுசொல்லியதாக — மடவன்னம் - இளமைபொருந்தியஅன்னத்தினாலே—பெய்த-பெய்யப்பட்ட—சொல்லமுதம்- சொல்லாகியஅமிர்தமானது— உள்ளெலாம்- உள்ளிடமெல்லாம்— பரந்து- பரவி—பெருகி-பெருக்கெடுத்து—மேல்-மேலே—வழிதல்போல்- (வாய்வழியால்)வெளிப்படுதல்போலும்—நகையா-நகைசெய்து—கையினால்-கரத்தினாலே— பசும்பொன்-பசியபொன்வடிவமாகிய—சிறகர்-சிறகுகளை — தைவந்து - தடவி— காதல்கூர்மொழிசில - ஆசைமிகுஞ்சிலமொழிகளை — புகன்றான் - (அரசன்):சொன்னான்.எ-று.

முற்றுமென்பதனும்மைதொக்கது. அம்முற்றுமென்னுஞ்சொல்சிறிதும்பிறிதொன்றைக் குறித்தன்றென்னும் பொருள்படநின்றது.— உடன்பாடெய்தாமற் செய்தால் அங்ஙனஞ் செய்யப்பட்டதை நீ அங்கீகாரஞ்செய்யாமற் போவாயாயின் என்முயற்சிவீணாய்த் தீராப் பழிதருமென்னும் பொருளைக்காட்டுதற்கு உடன்பாடெய்து வான்முன்னரறைந்தனனென்றது. இதனாலே பின்செய்யப்படுமுபகாரத்தைமுன்னேசொல்லுதல்தகாதென்றதாயிற்று.— செய்தொழிற்பயனே யுரைப்பதையன்றி - ஐயமுற்றிடுதியென்பதான்முன்னர் - எனவும்பாடமுண்டு-அப்பாடத்திற்குஇப்பொருள் அமையாமைகாண்க.— அன்றியும்ஐயமுற்றிடுதி எனைநிறுவி நீ அங்கீகாரஞ்செய்வாயோசெய்யாயோவென்றுதான்சந்தேகமுற்று எனப்பொருள் கூறினும்அமையும்.—[முதலடியிற்சொல்லப்பட்ட பொதுப்பொருளாலே இரண்டாமடியிற்சொல்லப்பட்ட முன்னரறைதல் தகாதென்னுஞ்சிறப்புப்பொருளைச் சாதித்தலாலே வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி.]— பெய்தசொல்லமுதம் - குடவளையினங்கள்வயிறுளைந்தென்னும்பாட்டுமுதலிய வற்றிற்சொல்லப்பட்டவை.—[சொல்லமுதம்- உருவகவணி. தெள்ளமுதமெனப்பாடங்கூறின் உருவகவுயர்வுநவிற்சியணியாம்.] —அமுதத்தைஅதிகமாகக்குடி

த்தவனுக்கு எதிர்த்துச்சிறிதுவெளிப்படுமாதலின் வெண்மைபற்றி அவனதுநகையை அவ்வெளிப்படு மமுதமாகக்குறித்தலாலே தற்குறிப்பணியிது அவ்வுருவகத்தாலுய்விக்கப்பட்டது. காதல் கூர்மொழிசிலவென்றதற்கு-அன்னத்தினுலேவிரும்பப்படுகிற சிலமொழியெனவும்தனதுஆசைமிகுதியைவெளிப்படுத்துகிறசிலமொழியெனவுமிருபொருள்கொள்க. (௩௦)

(௧௭௩) பொலன் சிறைப் பவளக் கடிகைவா யனநின் பொற்பினுக் குவமைவே றின்று, நலங்கெழு குணனு முரைப்பதற் கரிது நல்லெழில் பகருமுன் னூலோர், இலங்கெழி லளவு குணமென வுரைப்ப ரிதற்குமேற் கோளென நின்னைத், துலங்குறக் கண்டேன் விரகநோய் தீர்க்கு மருந்துநின் சொல்லின்வே றுளதோ. [இதுமுதலிய சிலபாட்டுகளாமேல்முன்காதல்கூர்மொழிசிலவென்னப்பட்டவைசொல்லப்படுகின்றன.]—(இ-ள்) பொலன் -பொன்வடிவாகிய—சிறை- சிறைகளையும்—பவளக்கடிகை - பவளத்துண்டுபோலும் — வாய்-வாயையும் உடைய— அனம்- அன்னமே!— நின்- உனது — பொற்பினுக்கு- அழகுக்கு—உவமைவேறு-|வேறுவமை—இன்று :இல்லை.—நலங்கெழு-நன்மைபொருந்திய— குணனும்- உன்|குணமும்—உரைப்பதற்கு-சொல்லுதற்கு—அரிது-:அரிதாகும்.—நல்லெழில்-நல்லவழகினிலக்கணத்தை—பகரும்-சொல்லுகின்ற—முன்னூலோர்-|பழைய நூலோர்— இலங்கு- (ஒருபொருளிலே) விளங்காநின்ற— எழிலளவு- அழகினளவாகிய— குணமென - குணமும் (அதிலிருக்கு) மென்று —உரைப்பர்-:சொல்லுவார்.—இதற்கு- இந்தச்சித்தாந்தத்திற்கு— மேற்கோளென்-உதாரணமாக—துலங்குற-விளங்காநிற்க—நின்னை -உன்னை—கண்டேன்-(நான்):பார்த்தேன்.—விரகம்-விரகத்தாலாகிய— நோய்- காமவியாதியை— தீர்க்கும்- நீக்குகின்ற— மருந்து- |ஔஷதம்— நின்சொல்லின்- உனதுசொல்லின்— வேறு- |வேறாக —உளதோ- (எனக்கு):இருக்கின்றதோ.எ-று.

உவமைவேறின் றென்றதனால்அதற்கு அதுவேஒப்பென்றதாயிற்று.— எழிலளவுகுணமெனல்எதிலேயெவ்வளவழகிருக்குமோ அதிலேயவ்வளவுகுணமிருக்குமென்றல்.— நின்னைமேற்கோளெனக்கண்டேனெனலால் ஒப்பில்லாத அவ்விரண்டிற்கும் நீ இடமாயிருக்கின்றாயென்றதாயிற்று.— [எழிலளவு குணமெனப்பட்டதைச் சாதித்தற்குமுன்வாக்கியப்பொருள் ஏதுவாகையால்-செய்யுட்குறியணி.] விரகநோய்தீர்க்குமருந்து நின்சொல்லின்வேறுளதோ என்றதற்கு அவளைக் கூட்டுதல் உன்னாலன்றிமுடியாதென்பதுகருத்து. (௩௧)

(௧௭௪) வெண்ணகைத் துவர்வா யணங்கெழில் பலரும் விளம்பினர் நின்மொழி யவளென், கண்ணெதிர்ப் பட்டாள் போலுமெய்த் தூ

ணையாற் கருத்தினாற் காண்டலே காண்டல், நண்ணிமுற் றோன்றும் பொருளு நுண்ணிய தேனு நாடுதற் கரியலா முகத்திற், பண்ணிய நோக்க நோக்குநர்க் கழகு பயப்பதை யன்றிவே றுளதோ. — (இ-ள்) வெண்ணகை-வெள்ளியபற்களையும்— துவர்வாய்- பவளம்போலும் வாயையுமுடைய— அணங்கு- தமயந்தியினது— எழில்-அழகை— பலரும்-(விதர்ப்பதேசத்திலிருந்துவந்த) பலரும்— விளம்பினர்-(எனக்குச்):சொன்னார்.(ஆயினும்)— நின்மொழி- உன்சொற்களாலே— அவள்- அம்மங்கை— என்- எனது— கண்ணெதிர்ப்பட்டாள்போலும்- :கண்முன்பார்க்கப்பட்டவள்போல்கின்றாள்.— மெய்- மெய்மையாக— துணையால்- நட்பாளனாலும்— கருத்தினால்-(தன்) மனத்தினாலும்— காண்டலே- (எல்லாவற்றையும்) காணுதலே— காண்டல்-:காட்சியாகும்.— முன்- எதிரிடத்தே— நண்ணி- பொருந்தி— தோன்றும்-தோன்றுகின்ற —பொருளும்-பொருளையும்— நுண்ணியதேல்- நுட்பமானதாயிருக்கின்— நாடுதற்கரியலா- காணுதற்குச்சான்றாத, — முகத்தில்-முகத்திடத்தே— பண்ணிய- உண்டாக்கப்பட்ட— நோக்கம்- கண்ணானது— நோக்குநர்க்கு-(அப்படித்துணைவனாலுங் கருத்தினாலுங்) காண்கின்றவறிவுடையோர்க்கு— அழகு-அழகை— பயப்பதையன்றி-(அம்முகத்துக்குச்) செய்வதல்லாமல்— வேறு- மற்றொருபயனைச்(செய்தற்கு)— உளதோ-:இருக்கின்றதோ. எ-று.

ஆப்தவாக்கியப்பிரமாணத்தினாலே நின்மொழியவளென்கண்ணெதிர்ப்பட்டாள்போலுமென்றானென்க.— மெய்யெனலால் சந்தேக விபரீதங்க ளொழிக்கப்பட்டன. — துணையென்னும்பெயர்- அமச்சு- வேந்து- என்பனவ போலப்பண்பிக்காயிற்று. — தன்மனம்போலவே துணைவனுமென்று அவனிடத்துள்ள நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்துதற்குக்கருத்தினவென்பது சொல்லப்பட்டது.— இதனாலேதன்காட்சியினுந் துணைவன்காட்சியே உயர்வினதென்றதாயிற்று,— எங்குமுள்ள வெல்லாவற்றையுந் துணைவன்வாய் மொழியையுந் தன்கருத்தையுங்கொண்டுகாணக்கூடுமாதலால் அவற்றாற்காணுதலேகாட்சியென்றும், தூரத்திலுள்ளவற்றையேயன்றிச்சமீபத்திலுள்ள அணுமுதலிய நுண்ணியபொருள்களையுங்கண்ணைக்கொண்டுகாணக்கூடாமையால் அவற்றாற்காண்பார்க்கு இக்கண்ணாற்பயனில்லையென்றுஞ் சொல்லப்பட்டன.— நண்ணிமுற்றோன்றும் பொருளுவம் பிரியினுடைதற்கரியவாண்முகத்திற்பண்ணியநோக்கமெனப்பாடங்கூறி அதற்குஎதிரேயுள்ளபொருளைமனத்தனைவிட்டுப்பிரிந்தாற்காணமாட்டாதகண்ணெனப்பொருள்கூறுவாருமுண்டு, அதுஇதன்முதனான்முடிபின்வேறுபட்டும் அத்துணைச்சிறப்பின்றிநிற்றலறிக. (௫௨)

(௧௭௮) முருந்திள முறுவ லழகுறாத் தெவருமூட்டிய காமவெ

ந் தீயிற், சொரிந்திடு நெய்யிற் குணமெலா முரைத்தி சொல்லுமவ் வழலிடைப் பெய்து, கரிந்தபைந் தளிரின் வாடுமெற் குறித்துக் கனன்றுகூற் றுறுதிசை யமர்ந்து, வருஞ்சிறு தென்றன் மலயவெவ் விடங்கால் வாளரா வுயிர்ப்பென லாமால்.—(இ-ள்) முருந்து-மயிலிறகினடிபோலும்—இளமுறுவல்-சிறியபற்களையுடையவளது—அழகு-அழகை— உரைத்து-(எனக்குச்)சொல்லி— எவரும்-(விதர்ப்பதேசத்திருந்துவந்த) பலராலும்— மூட்டிய- (அச்சொற்களாகியவிறகிலே)மூட்டப்பட்ட— காமம்- காமமாகிய— வெந்தீயில்- வெப்பம்பொருந்தியநெருப்பிலே— சொரிந்திடு-சொரியப்பட்ட— நெய்யின்-நெய்யாக—குணமெலாம்-(அவ)ளழகையெல்லாம்—உரைத்தி-:சொல்லினை.—சொல்லும்- சொல்லப்பட்ட— அவ்வழலிடை- அக்காமநெருப்பில்—பெய்து - இடப்பட்டு— கரிந்த- கருகின— பைந்தளிரின்-பசிய தளிராக— வாடும்-வாடுகின்ற—எற்குறித்து-என்னைக்குறித்து—கனன்று-சுட்டுக்கொண்டு— கூற்று- யமனவன்—உறு-வாசஞ்செய்யப்பெற்ற—திசை-தென்றிசையில்—அமர்ந்து- பொருந்தி—வரும்-வருகின்ற— சிறுதென்றல்- {இளந்தென்றலை— மலயம்-பொதியமலையிலுள்ள— வாள்- ஒளிபொருந்திய— அரா- பாம்புகளது—வெவ்விடம்-கொடியநஞ்சத்தை— கால்- பொழிகின்ற— உயிர்ப்பெனலாம்-ஊதுகாற்றென்று:சொல்லலாம்.எ-று.

அவர்போலத்தமபத்தியினழகு மாத்திரமேயன்றி அவள்பிறப்புமுதலியவற்றையுஞ்சொன்றேயென்றற்குக் குணமென்றும் அவற்றினியறியவேண்டுவது சிறிதுமில்லையென்றற்கு எலாமென்றுங்கூறினனென்க:— கூற்றுறு திசையமர்ந்து வருசிறுதென்றலென்றது - சகவாசகுணம்பற்றி உயிர்க்கொலை செய்யுந்தன்மைத் தென்பது தோன்றற்கென்க,—பொதியமலையில் சந்தனமரங்களின்மணம்பற்றிப்பாம்புகள் அதிகமாயிருத்தலால்மலயவெவ் விடங்கால்வாளரா வென்றான்: விறகிலே நெருப்பு மூட்டி நெய்வார்த்து அதனையெரிவித்தற்கு ஊதுதல் உலகவழக்கமாதலால் அங்ஙனஞ்சொல்லப்பட்டது. [தென்றலை அவ்வூதுகாற்றாகக் குறித்தலாலே தற்குறிப்பணி. இது உருவகத்தை அங்கமாகக்கொண்டு வந்தது.] (கரு)

(கஎக) வெண்கதிர் பரப்பித் தணந்தவ ரிதய மெழுகென வுருகுமவ்வெண் டிங்கள், கண்கவர் வனப்பி னணங்கினை நினைந்து கவலுமென் னுளத்தினைக் கனற்றத், தண்கதிர் பெறுமென் றழற்றுவெங் கதிர்க டனித்தனிக் கவர்வதற் கன்றோ, வொண்சுட ரிரவி யிடத்தினிற் றிங்க டொறும்பினி றுறவுசெய் குவதே:—(இ-ள்) வெண்கதிர்-வெள்ளியகிரணங்களை—பரப்பி-விரித்து—தணந்தவர்- பிரிந்தவரது— இத

யும்-மனத்தை—மெழுகென-(தீயிற்பட்ட) மெழுகென்னும்படி—உருக்கும்- உருக்காநின்ற—வெண்மதியங்கள் - சந்திரனானது—ஒண்சுடர்- ஒள்ளியகிரணங்களையுடைய—இரவியிடத்தினில் - சூரியனிடத்தே—திங்கடொறும்-மாதந்தோறும்—இனிது- இனிதாக—உறவு-நட்பை—செய்குவது-செய்துவருகிறது—கண்-கண்களை—கவர்-கவர்கின்ற—வனப்பின்-அழகையுடைய—அணங்கினை-அத்தமயந்தியை—நினைந்து-எண்ணி—கவலும்- துன்பப்படுகின்ற—என்னுளத்தினை- எனதுமனத்தை—கனற்ற-சுடுதற்கு—தண்கதிர்-சீதளகிரணங்கள்—பெற்றிலவென்று-(வல்லமை)பெறுவனவல்லவென்று—அழற்று-சுடுகின்ற—வெங்கதிர்கள் - உஷ்ணகிரணங்களை—தனித்தனி - ஒவ்வொன்றாக—கவர்வதற்கன்றோ-கொள்வதற்கன்றோ. எ-று.

சீதளகிரணத்தினாலே தணர்தபலனையுஞ்சுடாநின்றசந்திரன் தன் னுள்ளத்தைச்சுடுதற்கு அக்கிரணமுதவாதென்று சூரியகிரணத்தைவாங்குகிறதாகச்சொல்லால் தலைவன் அவரின் மேற்பட்டமனவலியையுடையவனென்று அங்ஙனஞ்செய்கின்றானென்பது குறிப்பிக்கப்பட்டதாயிற்று.—[சந்திரன் அமாவாசைதோறுஞ் சூரியனோடுறவுசெய்தற்குப்பயனாகாத அழற்றுவெங்கதிர் கடனித்தனிக்கவர்தலைப்பயனாகக்குறித்தலாலே பயன்றற்குறிப்பணி.] (௫௯)

(கஅ०) காதலங் கடலின் கரைபெறற் கயனூற் காரண மின்றியே காட்டப், போதரும் புணைய தாகியென் னுள்ளம் புலம்புகொண் டிளைவது தவிர்ப்பான், றூதுநீ போய்முன் னுரைத்தவா முடித்த றோமறு புகழ்நினக் கென்ன, வாதரம் பெருக நன்மொழி புகன்றவ் வனத்தினை மடந்தைபால் விடுத்தான். [இதனால் அன்னத்தைத் தூதுவிடுதல்சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) காதல்-ஆசையாகிய—கடலின் -கடலினது—கரை-கரையை—பெறற்கு-(நான்)பெறுதற்கு—காரணமின்றி-எதுவில்லாமல்—காட்ட-(அதனைக்) காண்பிக்க—அயனூல்-விதியினால்—போதரும்-வந்த—புணையதாகி-தெப்பமாகு.—என்னுள்ளம்-என்மனமானது—புலம்புகொண்டு-துன்பத்தைக்கொண்டு—இளைவது-வருந்துதலை—தவிர்ப்பான்-தீர்க்கும்படியாக—நீ-நீ—தூது-தூதாக—போய்-சென்று—முன்-முன்னே—உரைத்தவா-(உன்னால்) சொல்லப்பட்டவாறு—முடித்தல்-நிறைவேற்றல்—தோமறு-குற்றமற்ற—புகழ்-கீர்த்தியாகும்.—நினக்கென்ன-உனக்கென்று—ஆதரம்-அன்பானது—பெருக-வளர—நன்மொழி-முகமன்சொற்களை—புகன்று-சொல்லி—அவ்வனத்தினை-அந்தவன்னத்தை—மடந்தைபால்-தமயந்தியிடத்து—விடுத்தான்-அனுப்பினான். எ-று.

காதல் - தமயந்திமேலாசை. — களைபெறுதல் - அவளையடைதல். இங்கே காரணமின்மை - தன் முயற்சியில்லாமை. — காரணமின்றி அபலைறற்போதரும்புணையெனவே என்முயற்சியால் விதிமுன்னே நல்வினையாற்கிடைத்தபுணையென்றதாயிற்று. — [இம்முதல்வாக்கியம் உருவகவணி.] முன்னுரைத்தவா முடித்தியெனவே நீதானே இதுகாரியத்திலே முயலாநிற்க நான் உன்னை முயல்வித்தல் மிகைபட்டமாவைப்பிசைதல் போலுமாமென்றதாயிற்று. [முடித்தல்புகழெனக் காரணகாரியங்களுக்கு ஒற்றுமையைச்சொல்லுதலால் ஏதுவணி.] தோமறுபுகழ் - உலகமுள்ளளவுமழியாதுநிற்கும்புகழ். (ருகு)

(கஅக) போதரு நெறியி னன்மைகள் பயக்க பொருந்துறு கிளையொடு புல்லி, யாதரம் பெருகு மளியனே மறவே லாயிழை யருண்முகம் பெற்றுத், தீதற விரைவில் வருதியென் றுரைத்துத் திங்களி னருஞ்சுதை தீற்று, தாதவிழ் தாம மாடமேற் றானுந் தனியுமா யிருந்துட றளர்ந்தான். [இதனுல்போம்போது அதற்குச்சொல்லப்பட்வையும்பின் வருந்தியிருக்கின்றபடியுஞ்சொல்லப்படுகின்றன.] — (இ-ள்) போதரும் - போகின்ற — நெறியில் - வழியில் — நன்மைகள் - சுபங்களானவை — பயக்க - (உனக்கு): உண்டாகுக. — பொருந்துறு - பொருந்திய — கிளையொடு - (உன்)சுற்றத்துடனே — புல்லி - கூடி — ஆதரம் - ஆசையானது — பெருகும் - வளரப்பெற்றிருக்கின்ற — அளியனை - எளியேனை — மறவேல் - :மறவாதே. — ஆயிழை - தமயந்தியினது — அருண்முகம் - அருளோடுகூடியவாக்கை — பெற்று - அடைந்து — தீதற - குற்றமற — விரைவில் - சீக்கிரத்தில் — வருதியென்று - வாவென்று — உரைத்து - சொல்லி — திங்களின் - சந்திரன்போலும் — அருஞ்சுதை - அரிய சுண்ணச்சாந்தை — தீற்று - தீற்றப்பெற்றுள்ள, — தாது - பொடியையுடைய — அவிழ் - மலர்ந்த — தாமம் - பூமாலைகளையுடைய, — மாடமேல் - மேல்வீட்டிலே — தானும் - தானும் — தனியுமாய் - ஒருவருமுடனில்லாமையுமாகி — இருந்து - இருந்து — உடல் - உடம்பு — தளர்ந்தான் -: தளரப்பெற்றிருந்தான். எ - று.

நன்மைகள் பயக்கவென்றது - வாழ்த்து. — மறவேலென்றது - வேண்டிக்கோடல். — வருதியென்றது - விதி. — முகம் - ஆகுபெயர். — மீண்டுவருதற்குக்காலநீட்சியுண்டாமாயின் அதுவரையில்என்னுயிர்நிற்கமாட்டாதுஉன்முயற்சிவீணாய்ப்பழிபடுமென்பதுதோன்றத் தீதறவிரைவில் வருதியென்றானென்க. — விடுத்தபின்னுரைத்தல்பொருந்துமோவெனின் போகத்தொடங்குகையில்ஆசைமிகுதியாற் சொல்லுதலும் உலகவழக்கமாதலாலேபொருந்துமென்றறிக. — தானுந் தனியுமாயிருந்தென்றதனால்உயிர்போற் சிறந்தநட்பாளனையும் விலக்கியிருந்தானென்றதாயிற்று. (ருகூ)

(கஅஉ) ஈங்கிவன் மாழாந் தன்னமென் சொல்லா லின்னுயிர் தாங்

கின னிருப்பத், தீங்கரும் பனுக்கு மாங்குயிற் கிளவி செவ்விகண் க
ளிப்புற நோக்கி, யாங்கனூற் றிற்றைப் பகலைநற் பகல தாக்குவ
லெனமனம் வலியாப், பூங்கனி நிறைநீர்ப் பொற்குட மெதிரப் போய
து பொலன்சிறை யன்னம். [இது முதலிரண்டு பாட்டுகளால் அன்ன
த்தின் செலவு சொல்லப்படுகின்றது.]--(இ-ள்) ஈங்கு - இவ்விடத்தே
— இவன் - இவ்வரசன் — மாழாந்து - அறிவுகலங்கி — அன்னம் - அன்ன
த்தினது — மென்சொல்லால் - மெல்லியசொல்லால் — இன்னுயிர் - இ
னிதாகியவுயிரை — தாங்கினன் - தாங்கினவனாகி — இருப்ப - இருக்க —
தீங்கரும்பு - மதுரமாகியகன்னலை — அனுக்கும் - கெடுக்கின்ற, — மாங்
குயில் - மாங்குயிலிசைபோலும், — கிளவி - 'சொல்லையுடையவளது —
செவ்வி - அழகை — ஆங்கண் - அவளிருக்கின்றவிடத்தை — உற்று - அடை
ந்து — கண்களிப்புற - (என்) கண்களிகூர — நோக்கி - பார்த்து — இ
ற்றைப்பகலை - இத்தினத்தை — நற்பகலதாக்குவலென - நல்லதினமா
க்குவனென்று — மனம்வலியா - மனத்திலெண்ணி — பூங்கனி - அழகிய
பழமும் — நிறைநீர் - நிறைந்தநீரையுடைய — பொற்குடம் - பொற்கு
டமும் — எதிர - தனக்கெதிர்ப்பட — பொலன்சிறை - பொற்சிறைகளை
யுடைய — அன்னம் - | அன்னமானது — போயது - போயிற்று. எ - று.

அன்னமென் சொல்லாலின்னுயிர் தாங்குதல் அதுதன் விருப்பப்பொருளைப் பெறுதற்கு உ
பாயமாகையாலேதைரியங்கொண்டிருத்தல். — பூங்கனி - அவ்வனத்திலோர் மரத்தின் பழம்.
பழமும் - நிறைநீர்க்குடமும் எதிர்ப்படின் அவைவிரும்பப்பட்டகாரியங்கை கூடுமென்பதை
முன்னறிவிக்கின்ற நல்லநிமித்தங்களாம். இது நிமித்தநூலிலே சொல்லப்படுவது. (ஙள.)

(கஅங) கட்புலன் கதுவா துயர்ந்துபின் னெவருங் காண்வர வெள்
ளிடைப் பறந்து, புட்செறி வாவி புகாதகல் விசும்பிற் பொன்னுரை
த் தாலெனப் போகி, நுட்பமாய் குதர்க்கு மதிசயம் பயப்ப நொடி
வரைப் புகுந்ததவ் வன்னம், வட்கிவெண் மதியஞ் சவிகெட வொளிரு
மாடமார் குண்டின புரமே. — (இ-ள்) அவ்வன்னம் - | அவ்வன்னமா
னது — கண் - கட்பொறிகளுக்கு — புலன் - விஷயமாக — கதுவாது - ப
ற்றப்படாமல் — உயர்ந்து - மேலெழும்பி — பின் - (அதன்) பின்பு —
எவரும் - யாவரும் — காண்வர - (தன்னைக்) காண — வெள்ளிடை - ஆகா
சத்தில் — பறந்து - பறந்து — புள் - பறவைகளானவை — செறி - நெருங்
கப்பெற்ற — வாவி - தடாகங்களிலே — புகாது - செல்லாமல் — அகல்வி
சும்பில் - விரிவுள்ளவாகாசமாகிய (வுரைகல்) வில் — பொன் - (தன்சிறை
களின்) பொன்னை — உரைத்தாலென - உரைத்ததுபோல — போகி -

சென்று — நுட்பம் - காலநுட்பத்தில் — ஆய்குநர்க்கும் - ஆராய்கின்ற வருக்கும் — அதிசயம்பயப்ப - ஆச்சரியமுண்டாக — நொடிவரை - நொடியளவில் — வெண்மதியம் - வெள்ளைச்சந்திரனானது — வட்கி - நாணி — சவிகெட - அழகுகெட — ஒளிரும் - விளங்காநின்ற — மாடம் - மாளிகைகளால் — ஆர் - நிறைந்த — குண்டினபுரம் - குண்டினபுரத்திலே — புகுந்தது - : சென்றது. எ - று.

மேலெழும் புகிறவிசையாற் காணப்படாமையாற் கட்புலன்கதுவாதுயர்ந்தென்றும், பின் மேலிருந்து வழிநிதானித்துச்செல்லுங்கிறிதுகாலத்திலே யாவராலுங் கண்களிகூரக்காணப்படுதலால் எவருங்காண்வரவெள்ளிடைப்பறந்தென்றும், சுற்றத்தோடுகூடியின்புறுதலையும் வழியிடையிற் சற்றேதங்கி இளைப்பாறுதலையும் விட்டு அரசன்காரியத்தையே பெரிதாக நினைத்துப்போதலாற் புட்செறிவாவி புகாதென்றும், சொல்லப்பட்டன. — உரைத்ததென்னும்வினைமுற்று - உரைத்தாவெனத்திரிந்தது. [பறத்தல்வேகத்தினாலே அதன்பொன்னிறதாரையாகவிழுதல்பற்றிப் பொன்னுரைத்ததெனக்குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.] நுட்பமாய்குநர்கீழே அதனிழலைப்பார்த்து அக்கணத்திற்றானே மேலேபார்ப்பவர். (ருஅ)

(கஅச) மன்னு மாநகர் மேய வளனெலாம், அன்னங் கண்ணுற் றதிசயித் தேகலும், முன்னங் கண்டது மூசுவண் டார்த்தெழப், பொன்னந் தாதவிழ் பூந்துணர்ச் சோலையே. [இதனால் வனக்காட்சி சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ - ள்) அன்னம் - அன்னமானது — மன்னும் - நிலைபெற்ற — மா - பெருமைபொருந்திய — நகர் - குண்டினபுரத்தில் — மேய - தங்கிய — வளனெலாம் - சிறப்புகளையெல்லாம் — கண்ணுற்று - பார்த்து — அதிசயித்து - ஆச்சரியப்பட்டு — ஏகலும் - போமளவிலே — முன்னம் - (தன்) எதிரே — மூசு - மொய்க்கின்ற — வண்டு - வண்டுகளானவை — ஆர்த்து - ஒலிசெய்து — எழ - எழும்பாநிற்க — பொன் - பொன்னிறம்பொருந்திய — தாது - பொடியுடனே — அவிழ் - விரிகின்ற — பூ - மலர்களையுடைய — துணர் - கொத்துகளையுடைய — சோலை - (தமயந்தியினது) வனத்தை — கண்டது - : பார்த்தது. எ - று.

அரும்புகளாயிருக்கும்போது மொய்த்தவண்டுகள் விரியும்போது, அஞ்சியெழுமாதலால் ஆர்த்தெழவென்னும் வினையெச்சம் அவிழென்னும் வினைகொண்டதென்க. — அன்றி - தன் சிறைக்காற்றால் அஞ்சியெழக்கண்டது. எனமுடிக்கினுமமையும். [இதுமுதலாறுபாட்டுகள். (ருச)இந்தநலையெண்விருத்தங்கள்.] (ருகூ)

(கஅரு) சோலை வாயிற் சுடரு நிலாமணி, யால வாலத் தவிர்மதி யாற்புனல், கால வாய்ந்த கதிர்மணி முல்லையின், கோல நாண்மலர் கொய்வதற் கெய்தினாள். [இதனால் அச்சமயத்திலே தமயந்தி அங்

கேவருதற்கு நிமித்தஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) சோலைவா
யில்-அச்சோலையின்கண்ணே—ஆலவாலத்து-பாத்திகளில்—சுடரு
ம்-விளங்குகின்ற—நிலாமணி-சந்திரகாந்தங்கள்—அவிர்-விளங்
காநின்ற—மதியால்-சந்திரகிரணத்தினாலே—புனல்-நீரை—கால-
க்க—வாய்ந்த-(அதனா)னிலைபெற்ற—முல்லையின்-முல்லைக்கொடி
களுடைய—கதிர்-கிரணத்தையுடைய—மணி-முத்துப்போலும்—
கோலம்-அழகிய,—நாள்-அன்றலர்ந்த,—மலர்-மலர்களை—கொ
ய்வதற்கு-பறிப்பதற்கு—எய்தினாள்-(தமயந்தி):வந்தாள். எ-று.

இப்பாட்டின்பொருள்செல்வமிகுதியைச்சொல்லுதலென்னு மிலக்கணத்தால்வீறுகோ
ளணியும், சந்திரகாந்தத்தின் அவ்வவநீர்ப்பெருக்குக்குமுல்லைக்குஞ்சம்பந்தமில்லாமையி
லேசம்பந்தத்தைகற்பித்தலென்னுமிலக்கணத்தால்தொடர்புயர்வுநவிற்சியணியும், ஆதலா
ல்ஒரு தொடர்ப்பொருட் கலவையணியாம். (சo)

(கஅசு) மீது லாயவெண் டாரகை நாப்பணிற், சீத வொண்கதி
ர்த் திங்கள்கண் டாலென, மாதர் நோக்கின் மடந்தையர் நாப்பணி
ற், காதல் கூர்தம யந்தியைக் கண்டதே. [இதனாலே காட்சி சொல்ல
ப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) மீது-ஆகாசத்திலே—உலாய-திரிகின்ற
—வெண்டாரகை-உடுக்களது—நாப்பணில்-நடுவில்—சீதம்-குளிர்
ச்சிபொருந்திய,—ஒள்-ஒள்ளிய,—கதிர்-கிரணங்களையுடைய—திங்
கள்-சந்திரனை—கண்டாலென-கண்டதுபோல—மாதர்-அழகிய
—நோக்கின்-பார்வையையுடைய—மடந்தையர்-மாதரது—நாப்
பணில்-நடுவில்—காதல்கூர்-விரும்பப்படுகிற—தமயந்தியை-(தமய
ந்தியென்பவளை—கண்டது-(அவ்வன்னமானது):பார்த்தது. எ-று.

இவ்வுவமையினாலே தமயந்தியினுடைய தோழிகளெல்லாரும் ஒரு நிகரானவழகுடையவ
ர்களாய் விளங்கலும் அவள் அவர்களுக்குள்ளே நடுநாயகமாய் விளங்கலுங்காண்க. (சக)

(கஅஎ) கண்ணுங் கையு முகமுங் கமலமா, நண்ணுஞ் சண்பக நா
ண்மலர் மேனியா, வண்ணல் வேளை வழிபடற் காற்றிய, வண்ண மா
லைகொ லென்று மருண்டதே. [இதனால் அவளைவியந்தமைசொல்ல
ப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) கண்ணும்-கண்களும்—கையும்-கைகளும்
—முகமும்-வதனமும்—கமலமா-தாமரைமலர்களாகவும்—மேனி-
வடிவமானது—நண்ணும்-பொருந்திய—நாள்-அன்றலர்ந்த—சண்
பகம்-சண்பகத்தினுடைய—மலரா-மலர்களாகவுநினைத்து—அண்
ணல்-தலைவனாகிய—வேளை-மன்மதனை—வழிபடற்கு-பூசித்தற்பொ
ருட்டு—ஆற்றிய-செய்யப்பட்ட—வண்ணம்-அழகிய—மாலையென்

து - தொடையென்று — மருண்டது - : மயங்கிற்று. | (அன்னம்) எ - று.

கமலமாக மலராக வென்கிற செயவென் வாய்பாட்டுவினை யெச்சங்களிறுகெட்டு வந்தன. அவற்றைமுடித்தற்குத் தோன்றலா லென்னுஞ் சொல்வருவிக்கப்பட்டது. — நாலுசாதிகளிலுஞ் சிறந்தபதுமினிசாதிக்கு - "சண்பகமலரொனச் சிவந்தமேனியாள்." என்றுசொல்லப்பட்டமையால் - பதுமினிசாதியளென்றதாயிற்று., [தமயந்தியைஅப்படிப்பட்ட மாலையென்று மயங்குதலால் மயக்கவணியாம்.] (௪௨)

(௧௮௮) வழிந்து தெள்ளமு தூற வளர்ந்துமா, சொழிந்த திங்களை யூர்வளைந் தாலெனச், செழுந்தண் கோதை திருமுக முள்ளுறச், சூழன்று தாழ்ந்தது தூச்சிறை யன்னமே. [இதுமுதன் மூன்றுபாட்டுகளால் பின் அன்னத்தின்செயல் சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ - ள்) தூ - பரிசுத்தமாகிய — சிறை - சிறைகளையுடைய — அன்னம் - | அன்னமானது — வழிந்து - பெருக்கெடுத்து — தெள்ளமுது - தெள்ளியவமிர்தமானது — ஊற - சுரக்க — வளர்ந்து - நிறைந்து — மாசு - குற்றத்தின் — ஒழிந்த - நீங்கிய — திங்களை - சந்திரனை — ஊர் - பரிவேஷமானது — வளைந்தாலென - சூழ்ந்ததுபோல — கோதை - தமயந்தியினது — செழுந்தண் - செழுமையுங்குளிர்ச்சியும்பொருந்திய, — திரு - அழகிய, — முகம் - முகமானது — உள் - நடுவில் — உற - பொருந்த — சூழன்று - சுற்றிவந்து — தாழ்ந்தது - : இறங்கிற்று. எ - று.

மாசொழிந்த திங்களை யென்றதற்குக்களங்கமில்லாத சந்திரன் ஒன்றுண்டாயின் அதனையெனப்பொருள் கூறி இல்பொருளுவமை யாக்கி லுமமையும். — சந்திரனுக்குஅமிர்தம்போல முகத்திற்குமதுரவாக்குக்கொள்க. — ஊர்வளைந்தாலெனச் சூழன்றெனவே சூழ்ந்தவேகத்திலேஅதனொளி வலயமாக வீழ்ந்ததென்பது தோன்றுதலறிக. — [பறவைக்கு ஆகாசத்திலிருந்து கீழிறங்கும்போது தங்குதற்குத்தகுந்தவிடத்தைச் சூழன்றுகொண்டேபார்த்தல்சுபாவம். [உவமையுந் தன்மைநவிற்சியுஞ்சேர்தலால்சேர்வையணி.] (௪௩)

(௧௮௯) தெய்வத் தாமரைப் போதுறை செல்வியுங், கொவ்வை வாயயி ராணியுங் கூறுமிந், நவ்வி நோக்கிக் கிணையென நாட்டுத, லெவ்வ மென்ன விகழ்ந்து வியந்ததே. — (இ - ள்) தெய்வம் - தெய்வத்தன்மைபொருந்திய — தாமரைப்போது - தாமரைப்பூவின்கண் — உறை - வாசஞ்செய்கின்ற — செல்வியும் - திருமாதும் — கொவ்வை - கோவைப்பழம்போலும் — வாய் - வாயையுடைய — அயிராணியும் - இந்திராணியும் — கூறும் - சொல்லப்பட்ட — இந்நவ்விநோக்கிக்கு - மான்கண்போலுங்கண்களையுடைய இவளுக்கு — இணையென - உபமானமாவரென்று — நாட்டுதல் - நிறுத்துதல் — எவ்வமென்ன - குற்

றமென்று — இகழ்ந்து - (அவ்விருவரையும்) மிகழ்ந்து — வியந்தது - (இவளழகைக்குறித்து) ஆச்சரியப்பட்டது. (அன்னம்) எ - று.

(உபமானங்களுக்குக் குறைவைச்சொல்லுதலால் எதிர்நிலையுவமையணி.) (சச)

(கஉ0) சுலவுற் றெதிர்போகியதூ வியனங், குலவுற் றபொலன் சிறையைக் குவியா, நிலனுற் றெறிநீள் சிறைமெல் வளியா, லலைவுற் றமருங் கினளஞ் சினளால். — (இ-ள்) சுலவுற்று - சூழ்ந்து — எதிர் - (தமயந்தி) முன்பு — போகிய - சென்ற — தூவி - இறகுகளையுடைய — அனம் - அன்னமானது — குலவுற்ற - வளைவுபொருந்திய — பொலன் - பொன்மயமாகிய — சிறையை - சிறைகளை — குவியா - குவித்து — நிலன் - பூமியின்கண் — உற்று - பொருந்தி — எறி - (அப்போது) உதறப்பட்ட; — நீள் - விரிந்த, — சிறை - (அதன்) சிறைகளது — மெல்வளியால் - மெல்லியகாற்றோசையால் — அலைவுற்றமருங்கினள் - அசைவுற்றவிடையையுடைய தமயந்தியானவள் — அஞ்சினள் - அச்சமுற்றாள். எ - று.

வேறொன்றிற்கருத்துவைத்திருக்கின்றவளுக்குமுன்னே அன்னஞ்சமீபமென்றிறங்குஞ் சமயத்தில் விரித்தடித்துக்கொள்ளுஞ் சிறைகளின் காற்றோசை ஆகஸ்மிகமாகவுண்டாதலால் அச்சமுண்டாயிற்றென்க; — அன்றியும் அலைவுற்றமருங்கினளெனலால் - காற்றால் இடைமுரியுமென்றஞ்சினளெனினுமாம். [தன்மைநவிற்சியணியாம்.] — (இதுமுதற்பத்தொன்பதுபாட்டுகள்பெரும்பாலும்முதற்சீர்புளிமாச்சீரோனுந்தேமாச்சீரோனும்பெற்றுமற்றைமூன்றும்புளிமாச்சீர்களாகிவருஞ்சிற் அளவடிநான்குகொண்ட கலிவிருத்தங்கள். (சரு)

(கஉக) பொறியின் வழிநெஞ் சுபுகுத் திடிடா, ரறிவின் னறிவா யவரும் பொருளைப், பிறிதொன் றறநோக் குதல்போற் பிறழு, மறியுண் கணின்மங் கையர்நோக் கினரால். [இதனால்மங்கையர்க்கு அதனிடத்துண்டானவிருப்பமிகுதிசொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்) பொறியின்வழி - ஐம்பொறிகளின்வழியிலே — நெஞ்சு - மனத்தை — புகுத்திடிடார் - செலுத்தாதயோகிகள் — அறிவின் - ஞானக்கண்ணிலே — அறிவாய - அறிவுருவாகிய — அரும்பொருளை - பிரமத்தை — பிறிதொன்று - மற்றொருவிஷயசம்பந்தம் — அற - நீங்க — நோக்குதல்போல் - பார்த்தல்போல் — மங்கையர் - தோழிகளானவர் — (பிறிதொன்று) - மற்றொருவிஷயசம்பந்தம் — (அற) - நீங்க — பிறழும் - புரளுகின்ற — மறி - மான்கண்போலும், — உண் - மையுண்ட, — கணின் - முகக்கண்களாலே — (அறிவாய) - அறிவையுடையதாகிய — (அரும்பொருளை) - அபூர்வமாகியஅன்னத்தை — நோக்கினர் - பார்த்தல்செய்தார். எ - று.

அறிவினறிவாயவென ஒற்றிரட்டவேண்டாவிடத்துஞ் சந்தநோக்கியிரட்டித்தது. உலக

ம் அஞ்ஞானமயமாகியும் பிரமம் ஞானமயமாகியு நிற்றலின் அறிவாயவென்றார். — "*அந்
ரவுயிர்போலறிவாகியெங்கு, நிகரின்றிநிற்கு நிறைந்து, என்பதனாலுமறிக., பிறிதொன்று
றஅப்பிரமமன்றி யிரண்டாவதொரு பொருளில்லையாகவெனினுமாம். [உவமை.] (சக)

(க௱௨) அணித்தா யரிதா யவரும் பொருளைப், பிணிப்பா னசை வைத் தமர்பெற் றியர்போ, லணித்தா யவனங் கவர்வா னசையான், மணிப்பூ ணசையா துவறிந் தனளால். [இதனால் தமயந்தி அதனைவிரும்பிப்பிடிக்கத்தொடங்கினமைசொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்) அணித்தாய் - தேகத்தினுளிருக்கின்றதாய் — அரிதாய - (பெறுதற்) கரிதாகிய — அரும்பொருளை - பிரமத்தை — பிணிப்பான் - கண்டுபிடித்தற்பொருட்டு — நசைவைத்து - (அதனிடத்தே) ஆசைவைத்து — அமர் - அசைவற்று நிற்கின்ற — பெற்றியர்போல் - மனச்செய்கையையுடைய முனிவர்போல் — அணித்(தாய்) - சமீபத்திலுள்ளதாய் — (அரி) தாய - அபூர்வமாகிய — அனம் - அன்னப்பறவையை — கவர்வான் - பிடித்தற்பொருட்டு — நசையால் - (அதன்மேல்வைக்கப்பட்ட) ஆசையினாலே — மணி - நவமணிகளாலாகிய — பூண் - ஆபரணமானது — அசையாது - அசையாதிருக்கும்படி) வறிந்தனள் - (தமயந்தி) தங்கினள். எ-று.

பிரமம் உடம்புதோறும் உயிர்க்குயிராய்க் கலந்து நிற்றலின் அணித்தாயென்றதற்குத் தேகத்தினுளிருக்கின்றதாயெனப்பொருள் கூறப்பட்டது. — பூணசையாதெனவேவடிவசையாமை கூறப்பட்டதாயிற்று; யோகிகள் மனமசையாமல் வைத்துப் பிரமத்தைக்காணுமாறு "†வாயு நிற்பமன நின்று மனத்தானிற் பப்பொறிநின்று; பாயபொறிகணிற்பவீடர்படுபுன் புலன்கணின்றனவா, லாய புலன்கணின்றமையா லகிலந்தோன்றுதுள்ளத்தே தூயபரமானந்த பரஞ்சோதி தோன்றக்கண்டிருந்தார்." என்பதனாலறிக., [உவமை.] (சஎ)

(க௱௩) அவிர்பூ ணொலியா மலடக் கினளாய்க், கவர்வான் வரல்கண் டுமகன் றிலதாய்த், துவர்வாய் மயிறொட் டிடலாகுமெனு, நவைதீ ரனமெல் லநடந் ததுவே. [இதனால் அப்போது அன்னத்தின்செயல்சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்) அனம் - அன்னமானது — அவிர் - விளங்காநின்ற — பூண் - பூண்களை — ஒலியாமல் - ஒலியாதிருக்க — அடக்கினளாய் - அடக்கினவளாகி — கவர்வான் - (தன்னைப்) பிடிக்கும்படியாக — வரல் - வருதலை — கண்டும் - பார்த்தும் — அகன்றிலதாய் - (தைரியத்தினால்) லோடிப்போகாததாகி — துவர் - பவளம்போலும் — வாய் - வாயையுடைய — மயில் - மயில்போல்பவளாலே — தொட்டிடலாகுமெனும் - பிடிக்கக்கூடுமென்கின்ற — நவை - இகழ்ச்சியானது — தீர் - தீர — மெல்ல நடந்தது - மெள்ள நடந்தது. எ-று.

தொட்டிடலாகுமெனு நவைதீரென்றலிற் பிடிக்கற்செளிதென்னுமெண்ணத்தைக அவ

* திருவருட்பயன். † பிரபுலிங்கலீலை. - விமலைகதி.

ற்குண்டாக்கி அவன் கைதன்மேல் விழவருந்தோறுந்தன் றுதிப்பிறுவேலைதப்பித் தக்கொண்டு அவன்முயற்சியை விலக்கிற்றென்க.— திரவென வினையெச்சம் ஈறுகெட்டது. விலாதற்றுடைப்பிற்பிடிப்படாதென்று தொடராவென அவனைடைக்கேற்பயெல்ல நடத்ததென்க. (௪௮)

(௧௧௪) புளினத் தடமே வியபோ குமன, மெளிநிற் றனைகைம் மலரெய் துறுமோ, வுரம்மைத் தமையென் னெனவோ ணுதலார், தளினக் கைபுடைத் துநகைத் தனரால். [இதுமுதல் மங்கையர் தமயந்தியைத் தடுத்தமை சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்) ஒள் - காந்தியைப் பொருந்திய — நுதலார் - நெற்றியையுடைய தோழிகள் — புளினம் - மணற்குன்றுகளையுடைய — தடம் - தடாகத்திலே — மேவிய - வாசஞ்செய்யும்படியாக — போகும் - போகின்ற — அனம் - அன்னமானது — எளிதில் - எளிதிலே — தனை - தன்னுடைய — கை - கைகளாகிய — மலர் - தாமரைமலர்களிலே — எய்துறுமோ - அடையுமோ. — உரம்மைத்தமை - (எம்பிராட்டி அதனிடத்தே) மனம்வைத்தமைக்குக் காரணம் — என்னை - யாதென்று — நளினம் - தாமரைமலர்போலும் — கை - (தங்) கைகளை — புடைத்து - தட்டி — நகைத்தனர் - சிரித்தார். எ-று.

புளினமென்றதற்குப் பறவைகளின்னத்தையுடைய வெனினுமாம். — தமயந்தியின் முயற்சியைக்கண்டு இங்ஙனம் பரிகாசஞ் செய்தாரென்க. (௪௯)

(௧௧௫) புனைமே கலையீர் கைபுடைத் துநகைத், தனமே கவியற் றுதலன் புகொலோ, தனியே குவனின் மின்னெனத் தகையாத், துனியோ டுரைசெய் துதொடர்ந் தனளே. [இதுமுதல் மூன்றுபாட்டுகளால் அன்னத்தைப் பிடித்தற்குச் செய்யுமுயற்சி சொல்லப்படுகின்றது.] —(இ-ள்) புனை - அலங்கரிக்கப்பட்ட — மேகலையீர் - மேகலாபரணத்தையுடையவரே! — கைபுடைத்து - கைதட்டி — நகைத்து - சிரித்து — அனம் - அன்னத்தை — ஏக - ஓடிப்போக — இயற்றுதல் - செய்தற்குக்காரணம் — அன்போ - (என்மேலுள்ள) அன்போ — தனி - தனியாக — ஏகுவன் - (நான்) போவேன் — நின்மின் - (நீர்) நில்லுமென்று — துனியோடு - கோபத்தோடு — உரைசெய்து - சொல்லி — தகையா - ஆணையிட்டு — தொடர்ந்தனள் - (தமயந்தியானவள்) அதன்பின் போயினாள். எ-று.

கைபுடைத்தலொலியோடு மேகலையொலியு மெழுதல்தோன்றப் புனைமேகலையீரென்றுரென்க. அன்புகொலோ வெனலால் என்மேல் அன்பிலீராதலால் இங்ஙனஞ்செய்கின்றீரென்றதாயிற்று. — தகைதல் என்பின்னே தொடருவீராயின் எனக்குத்துரோகஞ் செய்தவராகக்கடவீரென்றாணை கூறல். (௫௦)

(௧௧௬) முகிழ்த்மென் முலைவா ணுதன்மொய் குழலார், நகைசெய் வதுகண் டுரைநா ணினளா, யகல்கின் றபொலன் சிறையன் னதிழ, னி

கொன்னவொதுங் கினனே ரிழையே. —(இ-ள்) நேரிழை- தகுந்தவணியையுடைய ; தமயந்தியானவள் — முகிழ் - தாமரையரும்புபோலும்— மென்முலை-மெல்லியமுலைகளையும் — வாணுதல் - ஒளிபொருந்தியநெற்றியையும்— மொய்குழலார்-நெருங்கியகூந்தலையுமுடைய தோழிகள் — நகைசெய்வது-பரிகாசஞ்செய்தலை— கண்டு-பார்த்து —உளம்- மனத்திலே— நாணினளாய்- வெட்கமுற்றவளாகி— அகல்கின்ற- நீங்குகின்ற,— பொலன்- பொன்மயமாகிய— சிறை - சிறைகளையுடைய,— அன்னம்-அன்னத்தினது— நிழல்- நிழலானது— நிகரொன்ன - (தனக்கு) நிகராமென— ஒதுங்கினள் - :நடந்தாள். எ-று.

நகையப்பட்ட தோழிகள்தனதுபிடிக்கமாட்டாமையைக் கண்டுசிரித்தலால் நாணங்கொண்டாளெனக். அன்னநிழணிகரொன்னவொதுங்கினளெனவே அந்நாணம் அவளதுமுயற்சியைமுப்பவால் அதன்சாயைபோலவிடாது சென்றாளெனக. [உவமையணி.] (௫௧)

(௧௩௭) வடியுண் கணிமா முலைதாங் கியதா, லிறுகும் மிடையென் படுமே கலெனப், பிடிமென் னடைமங் கையர்பே சமறுத், தடிமென் மலர்பேர்த் தனளா யிழையே.— (இ-ள்) வடி - கூர்மைபொருந்திய,— உண் -(மை)யுண்ட,— கணி-கண்களையுடையவளே!— மாமுலை-பெரியமுலைகளை— தாங்கியதால்- சுமத்தலால்— இறுகும்- துவளுகின்ற — இடை -(உன்)னிடையானது — என்படும் -(நடத்தலாலே)! என்னபாடுபடும்.— ஏகலென்- போகாதேயென்று— பிடி- பெண்யானைபோல்— மென்னடை- மெல்லியநடையையுடைய—மங்கையர்-தோழிகள்— பேச-சொல்ல—மறுத்து-(அதை) மறுத்து—ஆயிழை-ஆராய்ந்துகொள்ளப்பட்டவணியையுடையவளாகிய | தமயந்தியானவள்— அடி- அடியுருக்கொண்ட— மென்மலர்- மெல்லியதாமரைமலர்களை —பேர்த்தனள்-: எடுத்தாள். எ-று.

என்படுமென்றதற்கு இப்படியிருக்கிறவிது யான்நடந்துசெல்லின் மிகவருந்துமென்று நீதானே அறிவாயென்பது பொருள்.— முன்னே எளிதிற்றனக்கைக்கெட்டுமோ என்று பிடிபடாமை கூறிக்கேளாமற்போகையாலே பின்னும் வருத்தங்கூறிமறுத்தாரெனக். தகாதொழில்செய்யும்போதுவிலக்கல்தோழியர்கடனாகலின் "*நகுதற்பொருட்டன்று நட்டல் மிகுதிக்கண், மேற்சென்றிடித்தற்பொருட்டு- எனபதனாலுமறிக., அடிமென்மலரெனலால்-அடியுருக்கொண்டதெனக்கொள்க. —ஏகல்-முன்னிலையேவலொருமையெதிர்மறைவினைமுற்று. [மலராகியவுபமானம் நடத்தற்செய்கையிலே உபயோகித்தற்கு அடியாகியவுபமேயத்தினுருவங்கொண்டு வேறுபட்டதாகச் சொல்லலால் - திரிபணி.] (௫௨)

(௧௩௮) செய்ப்பட் டசெழுங் கமலத் திலனங் கைப்பட் டதுபட்

---

* திருவள்ளுவர் - நட்பு - ௪

டதெனக் கருதா, மைப்பட் டமலர்ப் பொழின்மா தவிவாய்ப், பொ
ய்ப்பட் டமருங் கினள்புக் கனளே.— (இ-ள்) பொய்ப்பட்ட-பொய்
கூறு நற்கிடமாகிய—மருங்கினள்-இடையையுடைய | தமயந்தியானவ
ள்— செய்ப்பட்ட - கழனியிலுண்டாகிய — செழுங்கமலத்தில் - செ
ழிய தாமரைப்பூவிலிருக்கின்ற — அனம் - அன்னமானது — கை -
(என்) கையிலே—பட்டது பட்டதென - அகப்பட்டது அகப்பட்டதெ
ன்று— கருதா - நினைத்துக்கொண்டு — மைப்பட்ட - மேகத்தையளா
விய;—மலர் - மலர்களையுடைய,—பொழில் - சோலையிலே—மாதவி
வாய் - குருக்கத்தியினிடத்தே—புக்கனள் -: சென்றாள். எ-று.

இருந்துஞ்சிறந்துக்காணப்படாமைபற்றி இல்லையென்றுகொள்ளப்படுதலாலே-பொய்ப்பட்டமருங்கென்றுசொல்லப்பட்டது. கருதாப்புக்கனளென்றதனால் அடிபெயர்க்குந்தோறும் அப்படி நினைத்தாளென்க.—பட்டதென்பது விரைவுபற்றி அடுக்கி இறந்தகாலத்திலே வந்தது.— புக்கனளென்றதற்கு அன்னம் அவளை அப்படி நினைக்கச்செய்து வஞ்சித்துக் குருக்கத்தியின் கீழ்த்தன்படக்கொண்டு போயிற்றென்பதே கருத்தாகக்கொள்க. (ருங)

(ககூகூ) தொடர்ந்தாள் கலுழ்தூ முகம்வே றொழுக, நடந்தா யி
ழையெய்த் தனளென் னநயந், திடந்தேர்ந் தவளின் புறுநன் மொழி
கண், மடந்தா ழிளவன் னம்வழங் கியதே. [இதனால் அன்னம் நன்
மொழிகள் பேசத்தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்)
மடந்தாழ் - அறியாமைபோகிய— இளவன்னம் - இளமைபொருந்தி
ய | அன்னமானது—தொடர்ந்தாள் - (என்பின்னே) தொடர்ந்தவளாகி
—கலுழ் - விளங்குகின்ற,—தூ - பரிசுத்தமாகிய,—முகம் - முகத்தினி
ன்றும்— வேர் - வெயரானது — ஒழுக - ஒழுகாநிற்க— நடந்து - நட
ந்து— ஆயிழை - தமயந்தியானவள்— எய்த்தனளென்ன - இளைத்தா
ளென்று —நயந்து - விரும்பி—இடம் - (தகுதியான) இடத்தை— தேர்
ந்து - அறிந்து—அவள் - அத்தமயந்தியானவள்— இன்பு - இன்பத்தை
— உறு - அடைதற்குக்காரணமானவையாகிய— நன்மொழிகள் - நல்ல
சொற்களை—வழங்கியது -: சொல்லிற்று. எ-று.

இடந்தேர்தல் தனித்துப்பேசுதற்கு ஆமிடத்தை யறிதல். (ருச)

(உoo) கோடுந் தியகொம் மைமுலைப் பொறையால், வாடும் மி
டைமா மயில்வா ரலெனத், தோடுண் குழன்மங் கையுரித் துணர்மா,
வாடுந் தளிரங் கைமறித் தனபார். [இது முதலிரண்டு பாட்டுகளாலே
முன் சொல்லப்பட்ட நன்மொழிகள் இவையென்று சொல்லப்படுகி

ன்றன.]—(இ-ள்) துணர் - பூங்கொத்துகளையுடைய— மா - மாமரங்களானவை — கோடு - யானைக்கொம்புகளை — உந்திய - மேற்படுத்திய,— கொம்மை - திரட்சிபொருந்திய,— முலை - முலைகளது — பொறையால் - பாரத்தினாலே — வாடும் - வாடுகின்ற — இடை - இடையையுடைய — மாமயில் - பெருமைபொருந்தியமயிலே! — வாரலென - (நடந்து) வாராதேயென்று — தோடு - மலரிதழ்களை — உண் - உட்கொண்ட — குழல் - கூந்தலையுடைய — மங்கையரின் - (உன்னுடைய) தோழிகள்போல் — ஆடும் - அசைகின்ற — தளிர் - தளிர்களாகிய — அங்கை - அழகியகைகளாலே — மறித்தன - (உன்னை) விலக்குகின்றன. — பார் - (நீ அவற்றைப்) பார். எ-று.

வடியுண்கணியென்றபாட்டிலே மங்கையர்மறுத்தமையைச் சுட்டி இதிலேமங்கையரினென்றுவமிக்கப்பட்டது. மாமரங்களை அங்ஙனமறிக்கின்றனவாகக்குறித்தலினாலே தற்குறிப்பணி. இதற்குமங்கையரினென்னுமுவமையுந்தளிரங்கையென்னுமுருவகமும் அங்கங்கள். (ருரு)

(உ௱க) விண்ணி னியங்கு மெனைமேவ ரநீ, மண்ணி னடந்தெவ் வணம்வெள வுதியா, லெண்ணி னிதுகண் டவர்யார் நகையார், பெண்ணி னமுதே வரல்பே தைமையே. [இதனால் பிடிபடாமைக்குக்காரணஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) பெண் - பெண்களிலே — இன்னமுதே - இனியவமிர்தம்போல்விளங்குகின்றவளே! — விண்ணின் - ஆகாசத்திலும் — இயங்கும் - திரிகின்ற — எனை - என்னை — மேவர - அடைதற்கு — நீ - நீ — மண்ணில் - பூமியின்மேல் — நடந்து - நடந்துவந்து — எவ்வணம் - எவ்விதத்தினாலே — வெளவுதி - பிடிக்கமாட்டுவாய். — எண்ணின் - ஆலோசிக்குமிடத்து — இது - இச்செய்கையை — கண்டவர் - பார்த்தவருள் — யார் - யாவர் — நகையார் - சிரியார். — வரல் - (மங்கைப்பருவமடைந்தவுன்து) வருதல் — பேதைமை - பேதைப்பருவத்தின்செயலாயிருக்கின்றது. எ-று.

விண்ணினியங்குமெனையென்றதற்குப் பூமியிலன்றி ஆகாசத்திலுஞ்சஞ்சரிக்கவல்லவெனையென்றும், மண்ணினடந்தென்றதற்குப்பூமியொன்றிலேமாத்திரஞ்சஞ்சரிக்கின்றநீ அப்பூமியிலே நடந்தென்றும், விரித்துரைத்துக்கொள்க. — பெண்ணினமுதேயென்றலானும் வரல்பேதைமையென்றலானும்மங்கைப்பருவமுடைமை சொல்லப்பட்டது. [விண்ணினியங்குமெனனும் பதப்பொருளானும்மண்ணினடந்தெனனும் பதப்பொருளானும்வெளவக்கூடாமையையும் இம்முதல்வாக்கியப்பொருளாலே வரல்பேதைமையென்றதையுஞ் சாதித்தலாலே இவ்விரண்டு செய்யுட்குறியணிகள்கலந்துவந்தகலவையணி.] (ருசா)

(உ௱உ) என்றின மாபோ தூமிவட் கியையப், பின்னம் மொழி

பேசுவலென் றயனூ, ரன்னந் தனதன் புறுசுற் றமியாம், பொன்னி
ன்னகர்யாங்கள்பொருந் திடமே. [இதனால் அரசன் காரியத்தாக்கு
டபயோகியாகிய தன்வரலாற்றின் சிறப்பையுணர்த்தத்தொடங்கிச்சுற்
றமுமிடமுமுணர்த்தல்சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) என்று-என்று
சொல்லி—இவட்கு-இவளுக்கு—இயைய-பொருந்த—பின்-பின்பு
—அம்மொழி-அவ்வரசன்காரியத்தை—பேசுவலென்று-சொல்வே
னென்றெண்ணிக்கொண்டு—இன்மரபு-இனிதாகிய (தன்) வரலாற்
றை—ஓதும்-சொல்லுகின்றது.—யாம்-யாங்கள்—அயன்-நான்
முகக்கடவுளால்—ஊர்-செலுத்தப்படுகின்ற—அன்னந்தனது-அன்
னவாகனத்தினது—அன்புறு-அன்புமிகுந்த—சுற்றம்-உறவினரும்.
—யாங்கள்-யாங்கள்—பொருந்து-தங்கப்பெற்ற—இடம்-இடமா
னது—பொன்னின்னகர்-தேவநகரமாகும். எ-று.

என்றென்றது முன்னிரண்டுபாட்டையுஞ் சுட்டிநின்றது—பின்சொல்லப்படுவதாகிய அரசன்காரியத்திற்கு உபயோகியாதலால் இன்மரபென்றது.—அன்புறுசுற்றமென்றதனால் நெருங்கிய சம்பந்தமுடைமைசொல்லப்பட்டதாயிற்று.—பொன்னின்னகர்பொருந்திடமெனலால்எம்மோடுபயிலுதல் மனிதர்க்கு அரிதென்றதாயிற்று.—தன்னினத்தையுந்தழுவிக்கொண்டு-யாமென்றும்-யாங்களென்றும்-கூறிற்று. (ருஎ)

(உ௦ரு) மலர்மே லயன்மா னதவா வியினுட், பொலன்மெல் லிதழ்
பூத்தசெழுங் கமல, நலனுர் வளையம் பலநா ளுமயின், றுலவா தொ
ளிர்பொன் னிறமுற் றனமால். [இதனால் தன்வடிவம் பொன்மயமா
யிருக்கைக்குக் காரணமுணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்)
மலர்மேல்-தாமரைப்பூமேலுள்ள—அயன்-நான்முகனது—மா
னதவாவியினுள்-மானசதடாகத்திலுள்ள—பொலன்-பொன்மயமா
கிய,—மெல்-மெல்லிய,—இதழ்-இதழ்கள்—பூத்த-விரியப்பெற்ற
—செழுங்கமலம்-செழிய தாமரைமலர்களையும்—நலனுர்-நலம்பொ
ருந்திய—வளையம்-இளவிலைச்சுருள்களையும்—பலநாளும்-பலதினமு
ம்—அயின்று-தின்று—உலவாது-அழியாமல்—ஒளிர்-விளங்குகின்ற—
பொன்னிறம்-பொன்னுருவத்தை—உற்றனம்-அடைந்தோம் எ-று.

மானசவாவிசத்தியலோகத்திலுள்ளது—காரணகுணம் காரியத்தில் உளதாமென்பதுபற்றிப்பொற்கமலமாகியதம்முணவின் குணந்தமக்குண்டானமை சொல்லிற்று. (ருஅ)

(உ௦சு) களிமா மயிலன் னவர்கா தலுறு, மளிநாண் மலராங் கணை
வேளனையா, னரன்மா நகர்நாண் மலர்வா வியினல், வரநோக் குற
மண்ணிடை வந்தனமால். [இதனால்பூமியில்வந்தமைக்குக்காரணமுண

ர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.] —— (இ-ள்) களி - களிப்பைத்தருகின்ற,—— மா- பெருமைபொருந்திய,—— மயிலன்னவர்- 'மயில்போலுஞ் சாயலுடையவராகியமகளிரால்—— காதலுறும் - விரும்பப்படுகின்ற ——அளிநாண்-வண்டுகளினொழுங்காகியநாரியையும்——மலரைங்கணை-மலர்களாகியபஞ்சபாணத்தையுமுடைய—— வேளனையான்- மன்மதன்போலழகினனாகிய——நளன்- நளமஹாராஜனது—— மாநகர்- பெரியபட்டணத்திலேயுள்ள——நாள்- அன்றுபூத்த——மலர் - மலர்களையுடைய—— வாவியின்- தடாகத்தினது——நல்வளம்- நல்லவளத்தை——நோக்குற- பார்த்தற்பொருட்டு——மண்ணிடை- பூமியினிடத்துக்கு—— வந்தனம்- :(யாம்வானுலகத்தைவிட்டு) வந்தோம்.எ-று.

நளன்மேல் அவளுக்கு ஆசையையெழுப்புதற்கு அவனழகை-இங்ஙனஞ்சிறப்பித்துச்சொல்லியது.- வளநோக்குறவென்றதற்கு அதில்விளையாடுதற்பொருட்டென்பது கருத்து.(௯௯)

(௨௦௫) விண்ணம் புவிபா தலமே வுகினு, நண்ணுந் துயரின் றெனநல் வரமுன், றண்ணங் கமலத் திறைதந் தனன்மைக், கண்ணென் றயில்கொண் டகனங் குழையே. [உலகமெங்கு மொழிவில்லாத திரிவிலேயுந்தளர்வுதோன்றாமைக்குக்காரணமுணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]——(இ-ள்)மை-மையெழுதப்பெற்ற——கண்ணென்று- கண்களென்று (பெயர்வைத்து) —— அயில்- (நஞ்சம்பூசப்பெற்ற) வேல்களை ——கொண்ட.-கொண்டிருக்கிற—— கனங்குழையே- கனம்பொருந்தியகாதணியையுடையவளே!—தண்ணங்கமலத்து-குளிர்ச்சிபொருந்தியதாமரைப்பூவிலிருக்கின்ற—— இறை-| தலைவன்——விண்ணம்புவிபாதலம்-தேவலோகம்பூலோகம்பாதாளலோகம்இவ்வனைத்தையும்—— மேவுகினும்- ஒழிவின்றியடைந்துதிரியினும்——நண்ணும்- (உன்னை)யடைக்கடவதாகிய—— துயர்-(தளர்ச்சித்)துயரமானது——இன்றென-இல்லையென்று——நல்வரம்-நல்லவரத்தை——முன்-முன்பு——தந்தனன் -(எனக்குக்);கொடுத்தான்.எ-று.

ஒருகாலத்தில் நான்முகனுக்கு வாகனமாயிருந்ததற்காகக் கொடுத்தானென்க.இவ்வரத்தால் தளர்ச்சியின்றி இப்பூமியிலுள்ள தேசங்களையெல்லாம்ஒழிவின்றிநோக்கித் திரிகின்றேனென்பதுஇசையெச்சம்.-கண்ணிற்குமைபோலவேலிற்குநஞ்சம்உருவிக்கப்பட்டது.(௧௦)

(௨௦௬) கௌவைக் கடல்சூழ் தருகா சினியிற், றெய்வத் திறமே வியசீர் நளனே, வௌவுற் றிடினன் றியிம்மா னிடர்தா, மெய்வெய் யவெவி னுமெய் துவரே. [இதனால் வேட்டைக்காரர் முதலானவர் பிடிப்பரென்னு மச்சம் எனக்கில்லையெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]

—(இ-ள்) கௌவை - ஒலியையுடைய — கடல் - கடலாலே — சூழ்தரு - சூழப்பட்ட — காசினியில் - பூமியிலே — தெய்வத்திறம் - தெய்வபோகத்தை — மேவிய - பொருந்திய, — சீர் - பாக்கியத்தையுடைய, — நளன் - நளராஜன் — வெளவுற்றிடின்றி - பிடித்தாலன்றி — இம்மானிடர்தாம் - இம்மனிதர் தாம் — எவ்வெப்படி - எந்தெந்தவிதமாக — வெளவினும் - பிடித்தாலும் — எய்துவனோ - : அகப்படுவனோ. எ - று.

நளன் பிறப்பினாலேமானிடனாயிருந்தும் போகத்தினாலே தேவனாகத்தோன்றலின் அவனிட்டத்தேமாத்திரம் என்னைப்பிடித்தற்குவல்லமையுண்டென்று கூறிற்றென்பது கருத்து. — மானிடனைப் பொதுப்படக்கூறினாரேனும் - தகுதிபற்றிவேட்டைக்காரர்முதலியோரென்று கொள்க. — வலைகண்ணிபடைக்கலமுதலியவற்றைக்கொண்டு பறவைகளை வௌவுமாறுபலவுமடங்குதற்கு எவ்வெப்படிவௌவினுமென்றது. (கூக)

(உ௦எ) ஒளிர்பொன் னுலகத் துறையும் பர்பிரா, னளியாற் புகலே வனுமாற் றுகிலேம், வளர்பூ வுறைவா னவனே வனுமிந், நளனே வனுமே நனிசெய் குவமால். [இதமுதலிரண்டுபாட்டுகளாலே அந்தெய்வபோகம் இதுவெனல்சொல்லப்படுகின்றது.] —(இ-ள்) ஒளிர் - விளங்குகின்ற — பொன்னுலகத்து - தெய்வலோகத்தின்கண் — உறை - வாசஞ்செய்கின்ற — உம்பர்பிரான் - இந்திரனது — அளியால் - அன்பினாலே — புகல் - சொல்லப்பட்ட — ஏவலும் - ஏவலையும் — ஆற்றுகிலேம் - (யாம்) :செய்யோம். — வளர் - வளர்கின்ற — பூ - தாமரைப்பூவின்கண் — உறை - இருக்கின்ற — வானவன் - நான்முகக்கடவுளது — ஏவலும் - ஏவலையும் — இந்நளன் - இந்த நளனது — ஏவலுமே - ஏவலையுமே — நனி - மிகுதியாக — செய்குவம் - (யாம்) :செய்வோம். எ - று.

தனக்கடங்கினவென்றேவும் வல்லமையில்லாமையால் அளியாற்புகலேவலுமென்றது. — நனிசெய்தல் அவர்சொன்ன வளவினுமதிகமாகச்செய்துமுடித்தல் - இங்ஙனங்கூறலால் இந்திரனைக்காட்டிலுஞ் சிறந்தவன் நளனென்று குறிப்பித்ததாயிற்று.] (கூஉ)

(உ௦அ) துளிதூங் கியவா னதிதோய்ந் துநறுங், குளிர்தூங் குகுறுந் துளிமென் சிறையாற், களிதூங் கியகா மவிடா யகல, நளன்மேனியில்வீ சுவநன் குறவே. —(இ-ள்) துளி - துளித்தலோடு — தூங்கிய - தங்கிய — வானதி - ஆகாசகங்கையிலே — தோய்ந்து - முழுகி — நறுங்குளிர் - நல்லகுளிர்ச்சியானது — தூங்கு - நிலையுறப்பெற்ற — குறுந்துளி - சிறிய துளிகளை — மென்சிறையால் - மெல்லியசிறைகளினாலே — களி - களிப்பானது — தூங்கிய - தங்கும்படியாகவும் — காமம் - காமத்தாலாகிய — விடாய் - தளர்ச்சியானது — அகல - நீங்கும்படியாகவும்

—நளன்-நளனது—மேனியில்- உடம்பில்—நன்குற- நன்றாகப்பட—வீசுவம்-(யாம்):வீசுவேம்.எ-று.

வீசுவமென்றது-எதிர்காலமுற்றாயினும்எதிர்காலமுற்றுகள்இப்படிப்பட்டவிடங்களிலே செயலைமாத்திரமேயுணர்த்துமென்க. — நளனுக்கு வேறு மகளிரோடு கூட்டுறவும் இவை அப்படிவீசுதலும்பொய்யாதலிற்குற்றமன்றேவெனின் அன்று;"※பொய்ம்மையும்வாய்மை யிடத்தபுரைதீர்ந்த,நன்மையயக்குமெனின்.என்று சொல்லப்பட்டமையின்.,,புரைதீர்ந்த நன்மையாவதுஇரனால் அவளைவசப்படுத்தித் தகுந்தநாயகனோடுசேர்த்தலாம்.] (கூங)

(உ०ங) தெள்ளா ரமுதத் தெளிவொத்தவந் தீஞ்சொ னல்லாய், வ ள்வார் முரசங் கறங்கும் மணிமுன்றில் வேந்தன், கள்வா யுமிழ்பூங் க ணையேந்திய காமனன்னான், னள்ளார் வணங்கு நளனென்னுமோர் நா ம வேலான். [இனி நளனுடையபலவகைப்பட்டகுணங்களையுஞ்சொல் லத்தொடங்கி இதனாலே-செல்வமும்- அழகும்- வேலின்சிறப்பும்- உ ணர்த்தல்சொல்லப்படுகின்றது-]—(இ-ள்)தெள்ளார்- தெளிவுபொ ருந்திய—அமுதம்-தேவாமிர்தத்தினது—தெளிவொத்த-சாரம்போ ன்ற—அம்-அழகிய,—தீ-தித்திப்பாகிய,—சொல் -வாக்கையுடைய —நல்லாய்-தமயந்தியே!—வள்வார்- வலிபொருந்தியவாரினாலிறுக்க ப்பட்ட—முரசம்-முரசவாத்தியமானது—கறங்கும்- ஒலிக்கப்பெற் றிருக்கின்ற,—மணி- நவமணிகளையுடைய,— முன்றில்- வீட்டின்மு ன்னிடத்தையும் —நளனென்னும் - நளனென்று சொல்லப்படுகிற— ஓர்நாமம்- ஒப்பற்றநாமதேயத்தையும்உடைய— வேந்தன்- அரசு (னொருவன்)—கள்-தேனை—வாய்-இதழ்வாயினால்—உமிழ்- கக்குகி ன்ற — பூங்கணை - மலரம்புகளை — ஏந்திய - தாங்குகின்ற— காமனன் னான் - :மன்மதன்போலழகுடையவன்.—நள்ளார்- பகைவர்— வண ங்கும் - (தன்னை) வணங்குதற்குக்காரணமாயிருக்கின்ற — வேலான்- :வேற்படையையுடையவன்.எ-று.

மணிமுன்றில்வேந்தன்-காமனன்னான்-நள்ளார்வணங்குவேலான்-எனமுறையே-செல்வ ம்-அழகு-வெற்படை-இவற்றின்சிறப்புக்கூறியவாறுகாண்க.— மணி-பலதேசத்தாராலு ந்திறைபளக்கக்குவிக்கப்பட்டவை.—இல்முன்- முன்றிலென- நிலைமாறியஇலக்கணப்போ லி.—இதுமுதற் பதினாறுபாட்டுகள் பெரும்பாலும் இடையிலொன்றுபுளிமாங்கனிச்சீரும் ஏ னைநான்கும் மாச்சிரனமாகி வருகிற நெடிலடிநான்குகொண்டகலித்துறைகள். (கச)

(உ०ச) வண்டார்வஞ் செய்து மதுவுண்டுமிழ் மாலை மார்பன், றிண் டோ ளெழில்கேட் டவரம்பையயச் செம்மன் மார்பந், தண்டாது பு ல்லப் பெறுதாற்பெயர்ச் சார்பு நாடி, யொண்டார் புனையு நளகூட

※ திருவள்ளுவர்-வாய்மை-உ.

ரன் றன்னை யுற்றாள். [இதனாலே பின்னும் அழகின்புகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.— (இ-ள்) வண்டு-வண்டுகளானவை— ஆர்வஞ்செய்து-விரும்பி— மது- தேனை— உண்டு-குடித்து— உமிழ்- உமிழப்பெறுகிற— மாலை- பூமாலையையுடைய— மார்பன்- மார்பையுடையநளனது— திண்டோள்-வலியதோள்களது— எழில்- அழகை— கேட்டு - (எம்மிடத்திற்)கேட்டு— அவரம்பை- அந்தவரம்பையானவள்— அச்செம்மல்-அவ்வரசனது— மார்பம்-மார்பத்தை— தண்டாது-நீங்காமல்—புல்ல-தழுவுதற்கு— பெறுதால் - பெறுதகாரணத்தால்— பெயர்-(அவன்)பெயரினது—சார்பு- சம்பந்தத்தை— நாடி-ஆராய்ந்து— ஒண்டார்-ஒள்ளியபொன்னரிமாலையை—புனையும்-சூடுகின்ற—நளகூபரன்றன்னை-நளகூபரனை—உற்றாள்-:அடைந்தாள்.எ-று.

அரம்பைக்கு.அகரச்சுட்டு அழகிற்சிறந்தவளென்று பெயர்பெற்று விளங்குகின்றமையைக்காட்டுகின்றது.—தண்டாது புல்லல் - தனக்குக்கணவனாகப்பெற்று எந்நாளும்புணர்தல்.—தண்டாமை- நீங்காமை.இது "* ஆறாமை தண்டாமையாயிரண்டு நீங்காமை- என்பதனாலறிக., நளகூபரன்-குபேரன்மகன். [நளகூபரனைச் சேர்தற்கு ஏதுவாகாத நளனது பெயர்ச்சார்புநாடுதலை ஏதுவாகக்குறித்தலாலே ஏதுத்தற்குறிப்பணி. இதனாலேஅவனழகுக்குஒப்புஇல்லையென்பதுகுறிப்பிக்கப்படுகின்றது.] (சுரு)

(உகக) ஏகா விசும்பி னளன்பாடலை யாங்கள் கூற, மாகா தியனிவ் வரிபாடல் வருங்கொ லென்று, பாகூற வீணை பயில்வோன்முகம் பார்த்து ரைப்ப, வாகா வெனலா லவர்க்கப்பெயர் சேர்த்தி னாரோ. [இதனாலே இசைபாடற் புகழ்ச்சி சொல்லப் படுகின்றது.]— (இ-ள்) யாங்கள்- யாம்— விசும்பின்- பொன்னுலகத்திற்கு— ஏகா- (இவ்வுலகத்திருந்து)போய்—நளன்- நளராசனது— பாடலை - இசைபாடுதற்சிறப்பை—கூற-சொல்ல— மாகாதியன்- தேவேந்திரன் — இவ்வரிபாடல்-இப்பாட்டுப்பாடுதல்—வருங்கொலென்று-உனக்குவருமோவென்று—பாகு-பாகின்சுவை(போலுஞ்சுவை)—ஊற-பெருக—வீணைபயில்வோன்-வீணைபாடுகிறஒருகந்தர்வனது—முகம்-முகத்தை— பார்த்து-நோக்கி—உரைப்ப- சொல்ல— ஆகாவெனலால்- (யாம்)ஹாஹாவென்றுஇகழ்தலால்—அவற்கு-அக்கந்தர்வனுக்கு—அப்பெயர்-அந்தஹாஹா என்கிறபெயரை— சேர்த்தினார்-:வைத்தார்.எ-று.

மாகமென்னும்ஆகாசத்தின்பெயர் ஆகுபெயராய்த்தேவலோகத்தையுணர்த்திநின்றது. அதுவருமொழியோடுமரம்-அடி- மராடி- என்பதுபோலப்புணர்ந்துநின்றது.— கொல்-வினாப்பொருளில்வந்தது.—வரி- பாட்டு. அது." † வரிசுணங்கெழுத்துப்பாட்டு-என்பதனு

* திவாகரம். † ஆசிட்பொருணிகண்டு.

ஒழிக.,, ஆகாவெனலாலென்றதற்கு அக்கந்தருவன்என்னலாகாவெனலாலெனப்பொருள்கூறுவாருமுண்டு. அவனுக்கு அப்பெயர் அங்ஙனந்தற்பவமாய்வந்தவடமொழிப்பெயராதலால் அது சிறப்பன்றென்க.— வடமொழிப்பெயராதல் அமரத்திலுங்காண்க. [ஆகாவென்னும் பெயர்க்கு வேறுகாரணத்தைக்கற்பித்தலால்பிரிநிலைநவிற்சியணி. இதனால்நளன் இசைபாடலில் அக்கந்தருவனிலும் வல்லவனென்னும் பொருள் தோன்றுகின்றது.] (௯௯)

(௨௧௨) உலனூறு செய்த வுயர்மாமணித் தூண்செய் தோளா, னலன்யா முரைப்ப நகைகூரயி ராணி கொம்மை, முலைமேற் பொடித்த புளகத்தினை மொய்த்த செங்கண், மலர்நீ ரரும்பு வதிற்கண்டிலன் வான வேந்தன். [இதனால் நற்குணப் புகழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) உலன்-திரண்டகல்லை — நூறுசெய்த- பொடிசெய்த,— உயர் - உயர்வாகிய,— மா-பெரிய,— மணித்தூண் - 'வச்சிரத்தூண்கள்போல—செய்-செய்யப்பட்ட—தோளான் - தோள்களையுடைய நளராஜனது—நலன்-நற்குணத்தை—யாம்-யாங்கள்—உரைப்ப-சொல்லக்(கேட்டு)—நகைகூர்-(அவன்மே)லாசைமிக்க—அயிராணி-இந்திராணியினுடைய — கொம்மை-இளமைபொருந்திய — முலைமேல்-முலைகளின்மேலே—பொடித்த-உண்டாகிய—புளகத்தினை-{மயிர்சிலிர்த்தலை—மொய்த்த-(தன்வடிவத்திலே)நெருங்கிய,—செம்-செவ்விய,—கண்மலர்-'நேத்திராரவிந்தங்களில்—நீர்-ஆனந்தநீரானது—அரும்புவதின்-தோன்றலால்— வானவேந்தன்- |தேவேந்திரனானவன்—கண்டிலன்-:பார்த்திலன். எ-று.

வச்சிரமணி மற்றைப் பலமணிகளையும் பேதிக்குமாறுதியுடையதாதலின் உயர்மாமணியெனப்பட்டது. நலன் - அவன் பலகுணங்களும். —புளகம் உவகைச்சுவையைப்பற்றிய விறல். இந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்களாதலின் மொய்த்தசெங்கணென்றது.— புளகத்தைக்கண்டால் உள்ளப்புணர்ச்சியின் குற்றநோக்கி மனைவியைத் தண்டிப்பனென்பது கருத்து. (௯௭)

(௨௧௩) முருகுண்டு வண்டு பயிலுந்தார்நளன் வாண்முகத்தைப், பெருவெண் மதிய நிகரொய்தப் பெறுமை யன்றே, கருதுங் கமலத் துறைநான்முகன் கைவருந்த, வருந்திங்க டோறும் புதிதாகவ குத்தல் செய்வான். [இதுமுதலிரண்டுபாட்டுகளாலேமுகப்புகழ்ச்சிசொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்)கருதும்-நினைக்கின்ற,—கமலத்து-தாமரைப்பூவின்கண்—உறை-இருக்கின்ற,—நான்முகன் - '|நான்முகக்கடவுள்—வண்டு-வண்டுகளானவை—முருகு-தேனை—உண்டு- குடித்து— பயில்-வாசஞ்செய்யப்பெற்ற—தார்-மாலையையுடைய — நளன்-நளராசனது—வாண்முகத்தை-காந்திபொருந்தியவதனத்திற்கு—பெருவெண்மதியம்-கலைநிறைந்தசந்திரன்—நிகர்-ஒப்பை—எய்த-அடைய—

பெருமையன்றே - பெருமையாலன்றோ — கை - (தன்) கைகள் — வருந்த - நோவ — வரு - வருகின்ற — திங்கடோறும் - மாதந்தோறும் — புதிதாக - நூதனமாக — வருத்தல்செய்வான் - : உண்டாக்குகிறான். எ - று.

கருதல் - நளன் முகத்துக்கொப்பாவதொரு சந்திரனைச்செய்ய நினைத்தல். — வல்லவனொருவன் தன்னாலேதொடங்கப்பட்டதுபலமுறைகெடுமாயினும் அதுசெவ்வையாக முற்றுப்பெறுமளவும் அதன்முயற்சியை விடானாதலால் வருதிங்கடோறும் புதிதாகவகுக்கின்றனென்க. — [நான்முகன் மாதந்தோறுஞ்சந்திரனைப்புதிதாகப்படைத்தற்கு ஏதுவாகாத அந்நிகரொய்தப்பெருமையை ஏதுவாகக்குறித்தலினாலே ஏதுத்தற்குறிப்பணி. இதனாலே நளன் முகஞ்சந்திரனைப்பார்க்கினுஞ் சிறந்துவிளங்குகின்றமை தோன்றுகின்றது.] (கூஅ)

(உகச) கோணைக் களிற்று நளன்வாண்முகங் கூறுகென்று, யாணர்த் திருமா லருள்செய்தலும் யாங்கள் கூற, நாணிக் கமல மயனோடு முகிழ்ப்ப நாடிப், பூணிற் பொலிந்த முலைப்பூமகட் புல்லு மன்றோ.

— (இ - ள்) கோண் - மாறுபாடுபொருந்திய — களிற்று - யானைகளையுடைய — நளன் - நளராஜனது — வாள் - காந்திபொருந்திய — முகம் - முகச்சிறப்பை — கூறுகென்று - சொல்லக்கடவிரென்று — யாணர் - அழகிய — திருமால் - மஹாவிஷ்ணு — அருள்செய்தலும் - சொல்லியவளவிலே — யாங்கள் - யாம் — கூற - சொல்ல — நாணி - வெட்கி — கமலம் - நாபிகமலமானது — அயனோடு - நான்முகனோடு — முகிழ்ப்ப - குவிய — நாடி - (அத்தருணம்) பார்த்து — பூணின் - ஆபரணத்தினாலே — பொலிந்த - விளங்குகின்ற — முலை - முலைகளையுடைய — பூமகள் - திருமாதை — புல்லும் - (அக்கடவுள்) கூடுவான். எ - று. [ஐ - சாரியை.]

[திருமால் நளன் முகத்தைப்புகழ்வித்தலாகிய கபடத்தினாலே நாபிகமலத்தைக் குவித்து நான்முகனை மறைத்து மனைவியைப் புணர்தலாகிய விருப்பத்தை முடித்தலால் - பிறிதினவிற்சியணி. இதனாலே நளன்முகம் அக்கமலத்தினுஞ் சிறந்தமை தோன்றுகின்றது.] (கூகூ)

(உகரு) சிறைவண்டு தண்ணென் முகைசூழ்ந்து பைந் தேறன் மாந்தி, யறைகின்ற தண்டார் புனையுந்திற லாடல் வேந்தன், பொறைதேரினங்கட் புவிமாதினைப் பொங்கு செஞ்சூட், டிறைவா ளரவை நிகரொன்னவி யம்ப லாமே. [இதனாலே பொறுமைபூபாரந்தாங்குதல்களின் புகழ்ச்சிசொல்லப்படுகின்றது.] — (இ - ள்) சிறை - சிறகுகளையுடைய — வண்டு - வண்டுகளானவை — தண்ணென் - குளிர்ச்சிபொருந்திய — முகை - அரும்புகளை — சூழ்ந்து - சுற்றிக்கொண்டு — பைந்தேறல் - பசியதேனை — மாந்தி - குடித்து — அறைகின்ற - ஒலிக்கப்பெற்ற — தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய, — தார் - மாலையை — புனையும் - தரித்திருக்கின்ற, — திற

ல்-வலிமையாலுண்டாகிய—ஆடல்-வெற்றியையுடைய,—வேந்தன்-'நளராஜனுடைய—பொறை-குற்றம்பொறுத்தலையும்-பூபாரந்தாங்குதலையும்—தெரின்-ஆராய்ந்தால்—அங்கண்-அழகியவிடத்தையுடைய—புவிமாதினை-பூமிதேவியையும்—பொங்கு-விளங்காநின்ற—செஞ்சூட்டு-சிவப்பாகியசூட்டையுடைய,—வாள்-காந்திபொருந்திய,—இறை-(பாம்புகளுக்கெல்லாந்)தலைவனாகிய—அரவை-'ஆதிசேஷனையும்—நிகரொன்ன-(அவனுக்கு) உபமானங்களாக—இயம்பலாம்-(அறிவுடையோருக்குச்):சொல்லுதல்கூடும். எ-று.

குற்றம்பொறுக்குங் குணத்துக்குப் பூமியும் பூபாரந்தாங்குதலுக்கு அனந்தனுமென்றுகொள்க.—முன்னதற்கு "* அகழ்வாரைத்தாங்குநிலம்போலத்தம்மையிகழ்வார்ப்பொறுத்தறலை என்றிருக்கையாலும்,, பின்னதற்கு இந்நூலிலே-பன்னகஞ்சுமந்தவைப்போரீதோளினிற்பரிக்குமன்னர்மன்னனை என்றுவருதலாலும்,, அவை உபமானமாதற்கேற்றல்காண்க.—[பொறையிலிருபொருளும் புகழ்பொருளாதலிற் புகழ்பொருட்சிலேடை.] (௭௦)

(௨௧௬) புற்றுறு மாவ முறைவாளிப் புயங்க முண்ணச், செற்றார்த மாவி நுகர்விக்குஞ் சிலைக்கை யாற்குக், குற்றேவல் செய்யுங் கொடியன்னவர் பான டக்கக், கற்று டரம்பை பயில்வா னடை காட்டு கிற்பேன். [இதனால் நளராசனிடத்து உத்தமமங்கையரிருக்கையைக்குறிப்பித்தல் சொல்லப் படுகின்றது.]—(இ-ள்) ஆவமாகும்-தூணியாகிய—புற்று-புற்றினுள்—உறை-இருக்கிற—வாளி-அம்புகளாகிய—புயங்கம்-பாம்புகளானவை—உண்ண-உண்ணும்படியாக-செற்றார்-பகைவரது—ஆவி-பிராணவாயுவை—நுகர்விக்கும்-உண்பிக்கின்ற—சிலை-வில்லையுடைய—கையாற்கு-கையையுடையவனாகிய நளனுக்கு—குற்றேவல்-சிறியவேவல்களை—செய்யும்-செய்கின்ற—கொடியன்னவர்பால்-பூங்கொடிபோல்பவரிடத்தே—நடக்க-நடத்தற்கு—கற்று-(யான்)கற்றுக்கொண்டு—ஆடு-(தெய்வசபையி)லாடுகின்ற—அரம்பை-அரம்பையானவள்—பயில்வான்-கற்கும்படியாக—நடை-அந்நடையை—காட்டுகிற்பேன்-:கற்பிப்பேன். எ-று.

வாயு அருவமாயினும் அதனையுண்ணுதல் பாம்பிற்கு இயல்பாதலால் ஆவிநுகர்விக்குமென்றது.—[ஆவமுதலியவற்றிலேபுற்றுமுதலியவற்றினொற்றுமையை ஆரோபித்தலாலே உருவகவணி.] கற்றுக்காட்டுகிற்பேனென்றதனால்எனது நடையினும் அரம்பைநடையினுஞ்சிறந்துவது நளன்குற்றேவல்செய்யுமகளிர்நடையென்றதாயிற்று—குற்றேவல்-சாமரம்வீசுதல் அடைப்பையேந்துதல் முதலியன.—இங்கே நளனுக்குச்சொல்லப்பட்டவிசேஷணத்தால் அவன் யுத்தபராக்கிரமமுஞ் சொல்லப்பட்டதாயிற்று. (௭௧)

(௨௧௭) அறைபொற் கழற்கா லரசன்னக ரஞ்சொ னல்லார், ப

* திருவள்ளுவர்-பொறையுடைமை-௧.

றைசொற் கள்யாவு மறையாம லெனக்கு ளைப்பார், பொறிமுற் றடக்கிப் புலன்போம்வழி போக்கல் செய்யா, நெறியிற் பிறர்க்குப் புகலாதென நெஞ்சி லெண்ணி. [இதனால் நளனந்தப்புரத்திலே தனக்குப் பழக்கமுண்டெனல் சொல்லப் படுகின்றது.] — (இ-ள்) அறை-ஒலிக்கின்ற — பொன்-பொன்னாலாகிய — கழல்-வீரக்கழலையுடைய — கால்-பாதத்தையுடைய — அரசன்-நளராஜனது — நகர்-அரண்மனையிலுள்ள — அஞ்சொல்-அழகியசொல்லையுடைய — நல்லார்-மாதரானவர் — பொறிமுற்று-ஐம்பொறிகளையும் — அடக்கி-அடக்கி — புலன்-ஐம்புலன்களிலும் — போம்வழி-செல்லும்வழியில் — போக்கல்செய்யா-(அவற்றைச்)செலுத்தாத — நெறியின்-ஒழுக்கத்திலே — பிறர்க்கு-அயலாருக்கு — புகலாதென-சொல்லாதென்று — நெஞ்சில்-மனதிலே — எண்ணி-நினைத்து — மறை-மறைக்கத்தக்க — சொற்கள்யாவும்-எல்லாச்சொற்களையும் — மறையாமல்-ஒளிக்காமல் — எனக்கு-எனக்கு — உளைப்பார்-சொல்லுவார். எ-று.

[அந்தப்புரமாதர்சொல்லுவாரொன்றும்பொதுப்பொருளிலேஉன்கருத்தைச்சொல்லென்னுஞ் சிறப்புப்பொருள் தோன்றுதலால் பொருட்புனைவிலிபுகழ்ச்சியணி.] (௭௨)

(௨௧௮) திங்கட் கலையின் செழும்பூங்கதிர் செவ்வி வாய்ப்பக், கங்குற் கமல மலர்தோய்ந்து களிப்பு றுமற், பைங்கட் குமுத முறல்போலுநீ பார்த்தி வன்றன், றொங்கற் புயந் தோய்ந் துறுமற் பிறமாது துய்த்தல். [இதனால் அவளுக்கு நளன்மேற்காதலையெழுப்புதல் சொல்லப் படுகின்றது.] — (இ-ள்) திங்கட்கலையின்-சந்திரகலையினது — செழு-செழிய, — பூ-அழகிய, — கதிர்-அமுதகிரணத்தை — செவ்வி-அழகானது — வாய்ப்ப-பொருந்த — கங்குல்-இரவின்கண் — கமலமலர்-தாமரைமலரானது — தோய்ந்து-சேர்ந்து — களிப்பு-மகிழ்ச்சியை — உறுமல்-அநுபவியாதிருக்க — பைங்கள்-பசியதேனையுடைய — குமுதம்-(அத்தாமரைமலரிற்குறைந்த)அல்லிமலரானது — உறல்போலும்-(அப்படிஅம்மகிழ்ச்சியை)அநுபவித்தல்போலும். — நீ-நீயானவள் — பார்த்திவன்றன்-அரசனது — தொங்கல்-மாலையையுடைய — புயம்-தோள்களை — (செவ்வி)-அழகானது — (வாய்ப்ப)-பொருந்த — தோய்ந்து-சேர்ந்து — (களிப்பு)-மகிழ்ச்சியை — உறுமல்-அநுபவியாதிருக்க — பிறமாது-(உன்னிற்குறைந்த) மற்றொருத்தி — துய்த்தல்-(அப்படிஅம்மகிழ்ச்சியை)-அநுபவித்தல். எ-று.

தாமரைமலர் பலமலர்களிலுஞ் சிறந்தழகாய் நிற்றலிற் செவ்விவாய்ப்பவென்றது. "*பூவிலுக்கருங்கலம் பொங்குதாமரை என்பதனாலுமறிக." கமலமலர்களிப்புறுதல்மலர்ச்சியு

* தேவாரம்.

டுதல்.— நீ மகளிர்பலரினுஞ் சிறந்த அழகுடையவளாயிருந்தும் உனக்குத்தகுந்த நளனைப் பெறுதற்கு முயற்சிசெய்யாது உன்னிற்குறைந்தவள் அவனைச்சேர்ந்தின்புறவிட்டிருத்தல் மடமையென்பது கருத்து.— பைங்கட்குமுதமுறல்போலு நின்பாலுறமற்றெங்கற்புயத் தாமம் பிறமாதரைத்தோய்தன்மாதோவெனப்பாடங்கூறி - சந்திரகிரணங் கமலத்தைச்சேர்ந்து களிப்புறுமல் அல்லியைச்சேர்ந்துகளிப்புறுதல் போலும் நளன் உன்னைச்சேர்ந்து களிப்புறுமற் பிறமாதரைச் சேர்ந்து களிப்புறுதல் - எனப்பொருளுரைப்பாருமுண்டு. களிப்புறுதல்மலர்களுக்கன்றிக்கிரணத்திற்கு இயையாமையாலும் அரசனுக்குக்குறைவுதோன்றலாலும் அது முதனூன் முடிபின்வேறுபட்டும் பயன்படாமையறிக. (எஅ)

(உககூ) மயிர்வாய்ச் சிறுகட் பிடிமென்னடை வாய்ந்த நல்லாய், செயிர்தீர் விதியின் திறம்யார்கொ றெளிந்த நீரார், அயில்வே னளன்ற னழகுன்னெழி லொத்த வாற்றாற், பயினேய மின்ப நினக்கன்றிப் பயன்ப டாதால். [இதனால் அவளுக்கு நளனைப்பெறுதற்கு அனுகூலமிருக்கின்றபடியுணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்,) மயிர்வாய் - மயிர்பொருந்திய, — சிறுகண் - சிறியகண்களையுடைய, — பிடி - பெண்யானைநடைபோலும் — மென்னடை - மெல்லிய நடை — வாய்ந்த - பொருந்திய — நல்லாய் - தமயந்தியே! — அயில் - கூர்மைபொருந்திய — வேல் - வேலையுடைய — நளன் - நளராஜனது — அழகு - அழகும் — உன் - உனது — எழில் - அழகும் — ஒத்த - (தம்மில்) ஒத்திருக்கின்ற — ஆற்றால் - காரணத்தினால் — பயில் - தங்கிய — நேயம் - (ஒப்புடை) யன்பாலுண்டாகும் — இன்பம் - இன்பமானது — நினக்கன்றி - உனக்கல்லாமல் (மற்றொருத்திக்கு) — பயன்படாது - கிடைப்பதில்லை. —(அழகொத்திருந்தாலும் விதிசங்கற்பம்பிரதிகூலமாயிருந்தாலோவெனின்) —செயிர் - குற்றத்தினின்றும் — தீர் - நீங்கிய — விதியின் - விதியினது — திறம் - கருத்தை — தெளிந்த - அறிந்த — நீரார் - குணத்தையுடையவர் — யார் - எவர். எ-று.

இங்கே அழகும் எழிலும் ஆண்மைவடிவும் பெண்மைவடிவும் பிறழ்ச்சியின்றியமைந்தவனப்பாம். அன்றியும் - உயர்குடிப்பிறப்பு - நல்லொழுக்கம் - பருவம் - அறிவு - செல்வம் - என்பவைமுதலியனவும் ஒரோவழி அழகெனவும்படுமாதலின் அவையுமிங்கேயடக்கிக்கொள்ளப்படும்.— நம்மிருவருக்கும் அழகொத்தலால் அன்புமொத்து இன்பஞ்சிறக்குமென்பது தோன்றநேயவின்பமென்றது. இருவர்க்குமன்பொக்குமாயினின்பஞ்சிறக்குமென்பது. "※தாம்வீழ்வார்தம் வீழப்பெற்றவர் பெற்றாரே, காமத்துக்காழில்கனி - என்பதனாலுமுணர்க." நினக்கன்றிப்பயன்படாதெனவே நீயே அவனுக்கு மனைவியாவையென்றதாயிற்று.— விதியெனவாளா கூறாது செயிர்தீர் விதியெனச் சிறப்பித்துக் கூறுதலால் விதிசங்கற்பமும் இந்நற்காரியத்துக்கு அனுகூலித்தேயிருக்குமென்பது குறிப்பிக்கப்பட்டது.— யாரென்றது ஒருவருமில்லையெனனும்பொருளில் வந்தது. (எகூ)

(உஉ௦) விரைசேர் கமல விதியுந்தகக் கூட்டு மென்க, திருவோ

※ திருவள்ளுவர் - தனிப்படர்மிகுதி.

டு செங்கட் டிருமாலினைச் சேர்த்தலானும், வரைமானை முக்கட் பெருமானிடம் வைத்தலானு, மிரவோடு தண்ணென் கதிர்த்திங்களி யைத்தலானும். [இதனால் அழகொத்திருக்கையினாலே விதிசங்கற்பமும் அனுகூலித்திருக்குமென்று துணிதற்கு உதாரணமுண்டோவெனின் உண்டெனல் சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்) திருவோடு - திருமாதோடு — செங்கண் - செய்யகண்களையுடைய — திருமாலினை - விஷ்ணுவை — சேர்த்தலானும் - கூட்டினமையாலும் — வரைமானை - பார்வதி தேவியை — முக்கண் - மூன்றுகண்களையுடைய — பெருமானிடம் - கடவுளிடத்தே — வைத்தலானும் - இருத்தினமையாலும் — இரவோடு - இராத்திரியோடு — தண்ணென் - குளிர்ச்சிபொருந்திய — கதிர் - கிரணங்களையுடைய — திங்கள் - சந்திரனை — இயைத்தலானும் - பொருத்தினமையாலும் — விரைசேர் - வாசனைபொருந்திய — கமலம் - தாமரைப்பூவிலிருக்கின்ற — விதியும் - (நான்முகனும் — தக - தகுதியாக — கூட்டுமென்க - ((ஒருபொருளோடொருபொருளைக்) கூட்டுகிறுனென்றறியக்கடவாய். எ-று.

ஒருவர்க்கொருவர் தகுந்தவராகத் திருவோடு செங்கட்டிருமாலினைச்சேர்க்கைமுதலிய உதாரணங்களால் விதிசங்கற்பமும் இந்தகாரியத்திலே அனுகூலித்திருக்குமென்று அறியப்படுகின்றதென்பது கருத்து. — விரைசேர்கமல நறும்போதினில் வீற்றிருக்கு மெனப்பாடங்கூறி இதனைத்திருவுக்கடையாக்குதலுமுண்டு. அப்போது இப்பாட்டிற்குமுடிக்குஞ்சொல் இல்லாமையாற் பின்பாட்டோடேனும் முன்பாட்டோடேனுஞ்சேர்த்துக்குளகமாக்கிமுடிக்கவேண்டும் அங்ஙனமுடித்தற்குப்பொருளியையாமையாற் பொருந்தாமையறிக. (எ௫)

(உஉக) போர்வே னளன்றன் புனைதாரகன் மார்பு புல்லு, மேரார் மகள்யா ரெனயானய னோடு கேட்பக், காரோதி நின்பேர் கழறுற்றனன் போலு மாங்குத், தேரோதை தன்னாற் றெளிவுற்றிடக் கேட்டி லேன்யான். [இதனால் அவ்வனுமானமேயன்றி இதற்கு ஆகமபிரமாணமுமுண்டெனல் சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்) கார் - மேகம் போலும் — ஓதி - கூந்தலையுடையவளே! — போர் - போர்செய்தற்குரிய — வேல் - வேலையுடைய — நளன் - நளராஜனது — புனை - சூடப்பட்ட — தார் - மாலையையுடைய, — அகல் - பரந்த, — மார்பு - 'மார்பை — புல்லும் - தழுவத்தகும், — ஏர் - அழகினால் — ஆர் - நிறைந்த, — மகள் - 'மங்கை — யாரென - ?எவளென்று — யான் - நான் — அயனோடு - நான்முகனை — கேட்ப - வினவ — நின் - நினது — பேர் - நாமதேயத்தை — கழறுற்றனன் போலும் - (அவன்) சொன்னான் போலும். — ஆங்கு - அப்போது — தேர் - (அவனது) தேரினது — ஓதைதன்னா

ல்-ஒலியினாலே—தெளிவுற்றிட-ஐயந்திர—யான்-நான்—கேட்டி லேன்-(அதைக்):கேட்டறிந்திலேன். எ-று.

உ௦உ-ஆம்பாட்டில் அயனாரன்னதனதன்புறுகூற்றமியாமென்றவின் அயனைவினாவுதற் கு இயைபுடைமைபெறப்பட்டது.—யாரென்றது பெண்பாலல்வந்தது. அது உயர்திணைமுப் பாற்கும்பொதுவாதலின்— இதற்கு "*யாஅரென்னும் வினாவின்கிளவி அத்திணைமருங்கின் முப்பாற்குமுரித்தே என்பது விதி.— அயனோடென்பது உருபுமயக்கம். இதற்கு யாதனுருபி ற் கூறிற்றாயினும் பொருள்சென்மருங்கின் வேற்றுமைசாரும். என்பது விதி.," †ஒருவனை மற்றொருவன் மேலவனுக்கு விருப்பமுண்டாயிருப்பின் தன்சொல்லைப்பொய்யென்று கொள்வனென்று நின்பேர் கழறுற்றனன்போலும், தெளிவுற்றிடக் கேட்டிலேன், என்றது. (எசு)

(உஉஉ) குயின்மென் குதலைத் திருவே நினைக் கூடு மின்ப, மயில் கொண்ட வொள்வே னளற்காக வமைத்தி லானே, லியைபெண்ணி யன்றி விதிகூட்டல னென்னுஞ் சீர்த்தி, பயனின்றி மாறிப் பழியாகப் பயக்கு மன்றே. [இதனால்விதியின்செயலுஞ்சொலும்அப்படியிருந் தாலும் அவன்சுதந்தரனாகையால் இப்போது வேறுவிதமாகச் செய் யலாமேயென்றால் அதற்குத் தடையுண்டெனல் சொல்லப்படுகின்ற து.]—(இ-ள்) குயில்-குயிலிசைபோலும்—மென்குதலை-மெல்லிய மழலைச்சொற்களையுடைய—திருவே-தமயந்தியே!—நினை-உன்னை —கூடும்-அனுபவித்தடைவதாகிய—இன்பம்-இன்பத்தை—அயி ல்கொண்ட-கூர்மைகொண்ட—ஒள்வேல்-ஒளிரியவேலையுடைய— நளற்காக-நளராஜன்பொருட்டு—அமைத்திலானேல்-படைத்திலனா யின்—இயைபு-தகுதியை—எண்ணியன்றி-நினைத்தலல்லாமல்—விதி- நான்முகனானவன்—கூட்டலனென்னும்-(ஒருவரோடொருவரைச்) சேர்க்கவனென்கின்ற—சீர்த்தி-கீர்த்தியானது—பயனின்றி-பயனி ல்லாமல்—மாறி-வேறுபட்டு—பழியாக-நிந்தையாக—பயக்கும்- (அவனுக்கு):விளையும். எ-று.

இங்ஙனங்கூறவே நளனை நீ நாயகனாகப்பெறுதற்கு விதியாலுந் தடையுண்டாவதில்லை யென்று வலியுறுத்திக் கூறியவாறாயிற்று. (எஎ)

(உஉ௩) கருந்தாரை வாய்வாள் பொருவுங்கயற் கண்ணி கேண் மோ, பொருந்தா தனையான் புகன்றேனது நிற்க பூந்தாள், வருந்தா வொதுங்கப் பிழைசெய்தனன் மாற வுள்ளம், பரிந்தார்வ முற்றப் பு ரிவேனென் பணித்தி யென்றான். [இதுமுதலிரண்டுபாட்டுகளால் இப் படி அவளுக்கு ஆசையைவளர்த்தவன்னம் அவள் கருத்தை அறிதற் காக வேறொன்றைச்சொல்லி முன்சொல்லப்பட்டதை முடித்தமை சொல்லப்படுகின்றது.]— (இ-ள்) கருந்தாரைவாய் - கருவிழிபொ

---

* தொல்காப்பியம்-வினையியல். † ஷை வேற்றுமைமயங்கியல்.

ருந்திய,— வாள்-வாளையும்— கயல்-கெண்டையையும்— பொருவும்-நிகர்க்கின்ற,— கண்ணி-'கண்களையுடையவளே!—கேள்-(நீ):கேளு.—யான்-!நான்— பொருந்தாதன - (இப்போதைக்கு) {வேண்டாத சொற்களை— புகன்றேன்- :சொல்லினேன்.— அது நிற்க- !அது:நிற்பதாக.— பூ-மலர்போல (மெல்லிய)—தாள்-(உன்)னடிகளானவை—வருந்தா-வருந்தி—ஒதுங்க-(என்பின்னே) நடந்துவரும்படியாக—பிழை- {குற்றத்தை— செய்தனன்- (உனக்குச்): செய்தேன்.—மாற-(அது)தீர—உள்ளம்-உள்ளத்தில்—பரிந்து- அன்புற்று— ஆர்வம்-(உன்)விருப்பத்தை—முற்ற- நிறைவேற— புரிவேன்-:செய்வேன்.—என்-(!அவ்விருப்பம்):யாது.—பணித்தி-(!நீ):சொல்லு.—என்று-:என்றுசொல்லி.எ-று. [மோ-முன்னிலையசை.]

வருந்தா வொதுங்க வென்றதற் கேற்பப் பூந்தாளென்றது. — இப்பாட்டும் பின்வரும்பாட்டுங்குளகம், "*குளகம் பலபாட்டொரு வினைகொள்ளும் - என்பதுவிதி.,, (எரு)

(உஉச) தோளா மணியை நிரைத்தன்னமென் றூய மூரற், கோளார் மதிவாண் முகத்தாளுட் குறிப்பு நாடித், தாளாண்மை யுள்ளங் குறிப்பிற்றெரி தன்மை யோரின், வாளா வதிந்த தணிப்பொற்சிறை வாய்ந்த வன்னம்.— (இ-ள்) அணி- 'அழகிய— பொன்- பொன்மயமாகிய,—சிறை-'சிறைகள் —வாய்ந்த-பொருந்திய— அன்னம்- !அன்னமானது—தோளா- துளைக்கப்படாத—மணியை-முத்துகளை—நிரைத்தன்ன- ஒழுங்குபடுத்ததுபோலும்—மென்-மெல்லிய,— தூய-பரிசுத்தமாகிய,— 'மூரல்- பல்லொழுங்கையும்— கோளார்- பெருமைபொருந்திய—மதி-சந்திரன்போலும்— வாள் - காந்திபொருந்திய—முகத்தாள்- முகத்தையுமுடைய தமயந்தியினது— உட்குறிப்பு- உட்கருத்தை— நாடி - ஆராய்ச்சிசெய்துகொண்டு—ஆண்மை- ஆழமாகிய— உள்ளம்- (ஒருவர்)கருத்தை— குறிப்பின்- அறியின்— தாள்-(தமது)முயற்சியை—தெரி- (அதன்பின்பு) தெரிவிக்கும்— தன்மையோரின்-குணமுடையவர்போல்—வாளா-சும்மா— வதிந்தது-:இருந்தது.எ-று.

தோளாமணியை நிரைத்தன்னமென்றூயமூரலென்றும், கோளார் மதிவாண்முகமென்றும், சொல்லப்பட்டமையால் நளன்செய்திகேட்டுத் தமயந்திக்கு நகையும் முகமலர்ச்சியுந்தோன்றினமை குறிப்பிக்கப்பட்டதாயிற்று. — ஆண்மை இங்கே உள்ளக்கருத்தை வெளிப்படுத்தாதாளுந்தன்மையாதலின் ஆழமெனப்பொருள்கூறப்பட்டது.—பெரியோர் அப்படிப்பட்டபிறர்கருத்தைத் தாமறிவதன்முன்னே தமதுகாரியத்தைக்கெடினுங் கெடுமென்றுசொல்லாராதலால் அன்னம் அவள்கருத்தையறிந்த பின்னே தன்வரவின்காரியத்

* தண்டியலங்காரம்.

னைச்சொல்லுதற்கெண்ணிச் சும்மாவிருந்ததென்க.— தெரியென்றநுதன்வினைபிறவினைகளுக்குப்பொதுவாதலின் இங்கேபிறவினைப்பொருளில்வந்தது.—உட்குறிப்புநாடித்தாளாண்மையுள்ளங்குறிப்பிற்றெரிதன்மையோரினென்றதற்கு முயற்சியையுடைய உள்ளத்தைமுகக்குறிப்பினாலாராயுந்தன்மையோர்போலத் தமயந்தியுட்கருத்தைமுகக்குறிப்பினாலாராய்ந்திருந்ததெனப்பொருள் கூறுவாருமுண்டு. அதுமுதனூற் கருத்தன்றென்க. (௭௧)

(௨௨௫) இவ்வாறு செங்கான் மடவன்னமி ருத்த லோடு, மைவ்வா ணெடுங்கட் டமயந்திம னத்தி னோர்ந்து, செவ்வாம்ப லூறுஞ் செழுந்தேற றுளித்த லின்றி, யொவ்வாத தீஞ்சொல் குயினாணவு ரைக்க லுற்றாள். [இதனால் தமயந்திபேசத்தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) இவ்வாறு-இவ்விதமாக— செங்கால்- செய்யகால்களையுடைய,—மடம்-இளமைபொருந்திய,—அன்னம்-'அன்னமானது—இருத்தலோடும்-இருந்தவளவில்— மை-அஞ்சனமெழுதப்பெற்ற,— வாள்- வாள்போலும்— நெடு- நீட்சிபொருந்திய,— கண்-'கண்களையுடைய—தமயந்தி-|தமயந்தியானவள்—மனத்தின்-மனத்தின்கண்—ஓர்ந்து- ஆலோசித்து — செவ்வாம்பல் - செவ்வல்லிப்பூவிலிருந்து— ஊறும்- சுரக்கின்ற — செழுந்தேறல் - செழியதேனை— துளித்தலின்றி- சிந்துதல் (தன்னிடத்) தில்லாமல்— ஒவ்வாத- நிகராகமாட்டாத— தீஞ்சொல்- (தன்செவ்வாயிலிருந்துவருகிற) {மதுரவார்த்தையை— குயில் - கோகிலமானது— நாண- வெட்கமுற— உரைக்கலுற்றாள்-:சொல்லத்தொடங்கினாள்.எ-று.

செவ்வாம்பலுக்கேற்பச்செவ்வாய்வருவிக்கப்பட்டது.—ஆம்பலூறுஞ்செழுந்தேறலுளித்தலின்றியொவ்வாததீஞ்சொலெனவே அல்லிமலரிலிருந்துவெளிப்படுந்தேன்போல்வாயிலிருந்துவெளிப்படுதலுந்தீஞ்சுவையுமுடையசொல்லென்றதாயிற்று. [உவமையணி](௮௦)

(௨௨௬) பேதை நீர்மையிற் பெட்புறின் யாங்கணு, மேத மெய்துறு மென்பர் சரதமே, யாத லானிற் றொடர்ந்தஞ ரெய்துறத், தீதி ழைத்தனன் யானுன் றிறத்தினே. [இதுமுதலிரண்டுபாட்டுகளாற்பூந்தாள் வருந்தாவொதுங்கப் பிழைசெய்தனனென்றதற்குமாறான உத்தரஞ்சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்)பேதைநீர்மையில்-பேதைமைக்குணத்தினாலே—யாங்கணும்-எல்லாவிடங்களிலும்—பெட்புறின்-விரும்பினால்—ஏதம்- குற்றமும் (அதனால்விளைவதாகிய) துன்பமும்— எய்துறும்- அடையும்— என்பர்- :என்றுசொல்வார். (|பெரியோர்) — சரதமே-(|அது):சத்தியமே.—ஆதலால்-ஆகையால்— நின்- உன்னை — தொடர்ந்து-பின்சென்று— அஞர்- துன்பமானது —எய்துற-(என்னை)அடைய— யான்- |நான்—உன்றிறத்தின்-உன்னிடத்தே—தீது-{குற்றத்தை—இழைத்தனன்- :செய்தேன். எ-று.

பேதைதீர்மையாவது-செயத்தகுவதுந்தகாததும்பகுத்தறியமாட்டாததகுணம். அது பெண்மைக்குச் சிறந்தகுணமாய்நிற்றலிற் பேதைதீர்மையிற்பெட்புறினென்றாள்.— அது பெண்மைக்குச் சிறந்ததென்பது, "நுண்ணறிவுடையோர் நூலொடுபழகினும்பெண்ணறி வென்பதுபெரும்பேதைமைத்தே. என்பதனாலறிக.,,— இரட்டுறமொழிதலென்னு முத்தி யால் ஏதத்திற்குச்குற்றமும்;அதனால் வருந்துன்பமு முரைக்கப்பட்டன. அவ்விருபொருளு ம்"※ ஏதந் துன்பங்குற்றப்பேர்-என்பதனாலறிக.,,என்பர்சாதமேயென்றன். "+பேதை மையுளெல்லாம்பேதைமைகாதன்மைகையல்லதன்கட்செயல்-என்பவாகலின்.,,பேதைமை யினாலே விஷயதியமமில்லாமல் எல்லாப்பொருள்களிலும் விருப்பம்வைத்தால் அதனாலே தான்பிறருக்கு அபகாரஞ் செய்யவும் பின்பு அதைக்குறித்துத்தான்மனம்வருந்தவுநேரிடு ம் அதையென்னிடத்துத்தானே காணலாமென்பது கருத்து.[முன்வாக்கியத்தின் பொதுப் பொருளாற் பின்வாக்கியத்தின்சிறப்புப்பொருள் சாதிக்கப்படுதலால் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி.](இதுமுதன்மூன்றுபாட்டுகள்(௫௪) இத்தலைவெண்விருத்தங்கள்.) (௮௧)

(௨௨௭) பளிங்கிற் றுன்னிய பல்பொருண் மற்றதில், விளங்கித் தோன்றல்போல் யான்செய்த வெம்பிழை, களங்க மற்றவுன் னுள்ளத் திற் கண்டுகொற், றுளங்க யான்பிழைத் தேனென்று சொற்றதே.— (இ-ள்) (களங்கமற்ற)- மாசற்ற— பளிங்கில்-கண்ணாடியிடத்து— துன்னிய-கிட்டியிருக்கின்ற—பல்பொருள்- பலபொருளும்— அதில்- அதனுள்—விளங்கித்தோன்றல்போல் - பிரதிபிம்பித்துத்தோன்றுதல்போல் —(துன்னிய) - (உன்னிடத்துக்) கிட்டியிருக்கின்ற — யான் - நான் — செய்த - (உனக்குச்) செய்த—வெம்பிழை-கொடியபிழையானது — களங்கமற்ற- மாசற்ற—உன்- உனது—உள்ளத்தில்- நெஞ்சுள் — கண்டுகொல் - பிரதிபிம்பித்துத்தோன்றியோ—யான்- நான்— துளங்க-நடுங்கும்படியாக—பிழைத்தேனென்று- (உனக்குக்)குற்றஞ்செய்தேனென்று— சொற்றது-(நீ);சொல்லியது எ-று.

பெரியோர் தமக்கொருவனொருபிழைசெய்தவிடத்து அவனைநோக்கி நான்உனக்குப் பிழைசெய்தேனென்று கண்ணாடியானது தன்முன்னுள்ளபொருளைத்தன்னிடத்தே காட்டுதல்போல் அவனிடத்துள்ள பிழையைத் தம்மிடத்தே காட்டுவாராதலால் அவர் கண்ணாடி போற் களங்கமின்றி விளங்குவார் நீயவர்களிற் சேர்ந்தவனாயாதலால் அங்ஙனஞ்சொன்னா யென்பதுகருத்து. — கண்டுகொல்-தோன்றலைக்கண்டோவெனினுமாம். சொற்றதென்றது-இறந்தகாலம் பற்றிவந்த தொழிற்பெயர். [இதுஉவமையணி.] (௮௨)

(௨௨௮) வேண்டல் செய்வலென் றுய்விழை வானினைக், காண்டல ன்றியென் வேண்டுங் கதிர்மதி, யீண்டு நோக்குநர் கண்களிப் பெய்துறச், சேண்ட யங்குவ தன்றியென் செய்யுமால்.[இதனால் மாறவுள் ளம்பரிந்தார்வமுற்றப்புரிவேனென்றதற்கு உத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) வேண்டல்-வேண்டப்பட்டதை—செய்வலென்றாய்-செய்வேனென்றுசொன்னாய்.—விழைவால்-ஆசையினாலே— நினை-

※ ஆசிப்பொருணிகண்டு. + திருவள்ளுவர்-பேதைமை.

(அழகிய)வுன்னை — (கண்களிப்பு) நேத்திரானந்தத்தை — எய்துற- அடைய — காண்டலன்றி- காணுதலல்லாமல் — என்- |யாது — வேண்டும்- (எனக்கு) :வேண்டும். — கதிர்- கிரணத்தையுடைய — மதி- சந்திரனானவன் — ஈண்டு- இவ்விடத்திருந்து — நோக்குநர்- பார்ப்பவர் — கண்களிப்பு- நேத்திரானந்தத்தை — எய்துற - அடைய — சேண்- ஆகாசத்திலிருந்து — தயங்குவதன்றி - விளங்குவதல்லாமல் — என்- {யாதுபயனை — செய்யும்- (அவர்க்குச்):செய்வான். எ-று.

வேண்டல்- வேண்டப்படுபொருளை யுணர்த்தலால் ஆகுபெயர். — அவ்வன்னத்தைக்காணுதலினுஞ் சிறந்தபொருள் தனக்கில்லையென்பது தோன்றநினைக்காண்டலன்றியென் வேண்டுமென்றாள். — சந்திரன் இங்கேயிருந்து பார்ப்பவர்க்குக் கண்களிப்பைச் செய்வதன்றி வேறேவிசேஷமாகச்செய்யக்கிடந்ததொன்றில்லை அதுபோல நீயும் எனக்குக்கண்களிப்பைச் செய்வதன்றிவேறே விசேஷமாகச் செய்யக்கிடந்ததொன்றில்லை என்பது கருத்து. [அன்னத்தையுஞ்சந்திரனையுங்குறித்துச் சொல்லப்பட்ட விரண்டுவாக்கியங்களுக்கும்பிம்பபிரதிபிம்பபாவந்தோன்றலால்எடுத்துக்காட்டுவமையணி.] (அ௩)

(உஉக) விழையுமனத் ததுமனத்தை விட்டகல்வ தெனினன்றே,
தழையவுரை தருநாவாற் சாற்றலாந் தகைமைத்தா, மெழுபுவிவாழ்
கன்னியரி லிருவிசும்பிற் றருவினறுங், கொழுநனைநல் குதியென்று
கூறுநரு முளர்கொல்லோ.

[இதனால் விரும்பப்பட்ட பொருள் எப்படிப்பட்டதாயினுஞ் சொல்லலாமெனின் அதுகூடாதெனல்சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்) விழையும்- விரும்பப்படுகின்ற — மனத்தது- மனத்தினுள்ளேதோன்று — மனத்தை- அம்மனத்தை — விட்டகல்வதெனினன்றே- விட்டுவெளிப்படுவதாயினன்றே — தழைய- பெருக — உரைதரும்- பேசுகின்ற — நாவால்- நாவினாலே — சாற்றலாந்தகைமைத்தாம்-:சொல்லப்படுந்தகுதியுடையதாகும். — எழுபுவி- எழுதீவுகளிலேயும் — வாழ்- வாழ்கின்ற — கன்னியரில்- |பெண்களுள் — இருவிசும்பில்- பெரியவானுலகத்துள்ள — தருவின் - கற்பகதருவினது — நறு- பரிமளம்பொருந்திய — கொழுநனை- செழியவரும்பை — நல்குதியென்று-(கொணர்ந்து)கொடுவென்று — கூறுநரும்- |சொல்வாரும் — உளர்கொல்-:இருக்கின்றாரோ.(அப்படியே) — தருவின்- கற்பகதருப்போலும் — நறு - நற்குணம்பொருந்திய — கொழுநனை- நளராஜனை — நல்குதியென்று - கொணர்ந்துகொடுவென்று — கூறுநரும்- |சொல்வாரும் — உளர்கொல்- :இருக்கின்றாரோ. எ-று.

மனத்தைவிட்டகலாமைக்குக்காரணம்- மனம் அதனையுறுதியாகப்பிடித்திருத்தலேயாம். கொழுநனையெனவே மலரும்பருவத்துப் பேரரும்பென்றதாயிற்று. மலர்மேல்விருப்பமகளிர்க்கியல்பாதலால் அதனையெடுத்துக் காட்டினாள். — கொழுநன்- தலைவன். "* பிரானேகொழுநனரசனுநியெனப்பதினைந்துமுறைசெயெப்பொருட்குமிறைவன்மேற்றே- என்

பதனால்மிக.,, அது சிறப்புப்பற்றி நளனையுணர்த்திற்று.— கணவனென்பாருமுளர். கிடைத்தற்கரிய வொருவனைப்பெறவேண்டுதல்கிடைத்தற்கரிய கற்பகவரும்பைப் பெறவேண்டற் கொப்பாதலாற்பழிப்புக்கிடமாதல் பற்றி நாணமுடையவளெப்படிக்கூறுவளென்பது கருத்து.— [சிலேஷையினிருபொருளுக்கும்பிம்பபிரதிபிம்பபாவத்தால் எடுத்துக்காட்டுவமையணி.] (இதுமுதலிருபத்துநாலுபாட்டுகள்பெரும்பாலுங்காய்ச்சீர்நான்குபெற்றுக்கவித்தளைமிக்குவருகிற அளவடிநான்குகொண்ட தரவுகொச்சகக்கலிப்பாக்கள்.) (அசு)

(உகூ௦) தழைசிறைய மடவனமே சாற்றுதியென் றிவ்வாறு, குழைகிழிக்கு மதர்நெடுங்கட் கொம்பர்மகிழ் நாணினொடு, மொழிவது கே*ட்டையுற்று முகிழ்நகைவா ணுதலுளத்தில், விழைவுறுநன் மொழிகள் சில மடவன்னம் விளம்புமால். [இதனாலே தமயந்தியினிச்சொல்லைக் கேட்டு அன்னம் பேசத்தொடங்கினமைசொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்) தழை- தழைத்த— சிறைய -சிறைகளையுடைய,— மடம்- இளமைபொருந்திய,— அனமே- 'அன்னமே!— சாற்றுதியென்று - சொல்லென்று— இவ்வாறு - இவ்விதமாக— குழை- குழையையுடைய (காதை) — கிழிக்கும்- கிழிக்கின்ற,— மதர்- மதர்த்த, — நெடு- நீட்சிபொருந்திய,— கண்- 'கண்களையுடைய— கொம்பர்- பூங்கொம்புபோல்பவள் —மகிழ்- மகிழ்ச்சியோடும்— நாணினொடும்- வெட்கத்தோடும்— மொழிவது-சொல்வதை—கேட்டு-(தான்) கேட்டு—ஐயுற்று- சந்தேகித்து —முகிழ்-(முல்லை)யரும்புபோலும்—நகை- பற்களையும்—வாள்- காந்திபொருந்திய— நுதல்- நெற்றியையுமுடையவளது — உளத்தில்- உள்ளத்தின்கண்ணே—விழைவுறு- விரும்பப்படும்— நன்மொழிகள் சில- {சிலநல்லசொற்களை— மடவன்னம்- | இளமைபொருந்தியவன்னமானது—விளம்பும்- (அவளுக்குச்) சொல்லும். எ-று.

கொம்பு-கொம்பனாள- ஈறுதிரிந்தது.—மகிழ்- 'தன்விருப்பத்தைமுடித்தற்குஉபாயங் கிடைத்ததென்றுண்டாகியது.— ஐயமுற்றென்பதுவிகாரப்பட்டது, ஐயம்-நளன்மேலிவளுக்குவிருப்பமுண்டோ வில்லையோவெனுஞ்சந்தேகம். (அரு)

(உகூக) தருவினறுங் கொழுநனையார் தருகவென வுரைப்பளெனு, மரியமறைப் பொருளதனை யான்கேட்க லாகாதோ, தெரியவரு மறைப்பொருளைச் செவிப்புலத்தி லுறநான்காம், வருணமுடையவர் கேட்க லாகாத வாறேபோல். [இதனால் அது நான் கேட்கத்தக்கதுதானெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) தருவின்- கற்பகதருவினது—நறு- பரிமளம்பொருந்திய— கொழுநனை- செழியவரும்பை —யார்- எவள்— தருகவென- கொடுவென்று— உரைப்பளெனும்- சொல்வாளென்றுசொல்லப்பட்ட—அரிய- அரிதாகிய—மறைப்பொருளதனை- இரகசியப்பொருளை—யான்- | நான்—கேட்கலாகாதோ-

* திவாகரம்-மக்கட்பெயர்த்தொகுதி.

:கேட்கத்தகாதா.— தெரியவரு- அறிதற்கரிய— மறைப்பொருளை - வேதப்பொருளை — செவிப்புலத்தில்-சுரோத்திரேந்திரியத்தினாலே— உற-பொருந்த— நான்காம்வருணமுடையவர் - சூத்திரர் — கேட்கலாகாதவாறேபோல்-கேட்கத்தகாதவிதம்போல். எ-று.

அம்மறைப்பொருளைக்கேட்டற்குச் சூத்திரர்போல் இம்மறைப்பொருளைக் கேட்டற்கு யான் அனதிகாரியல்லேன் அதிகாரியே அதனை நன்றாகச்சொல்லென்பது கருத்து.— பின் மறைப்பொருள்-வேதவாக்கியம். அன்றி-வேதத்தினது அர்த்தமெனினுமாம். (அகூ)

(௨௫௨) மனமுறுமோர் பொருளடைத லரியதோ மனத்தாலு நினைவரிய பொருளினையு நிறையுடையோ ரடைகுவராற், புனைமணிமேகலைதாங்கிப் புடையகன்ற வகலல்குற், கனியனைய வந்தீஞ்சொற் கற்பகப்பூங் கொம்பன்னாய். [இதனால் அப்பொருள் பெறுதற்கரியதாகையாற் சொல்லுதற்கு நாணுகின்றேனெனின் அதற்குத்தருமுத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) புனை-அலங்கரிக்கப்பட்ட— மணிமேகலை-இரத்தினமேகலையை— தாங்கி- சுமந்து— புடையகன்ற-புடைபரந்த,—அகல்-பரப்பையுடைய,—அல்குல்-'அரைக்கீழிடத்தையும்— கனியனைய- முக்கனிபோலும்— அம்-அழகிய,—தீ-மதுரம்பொருந்திய, — சொல் - 'சொல்லையுமுடைய — கற்பகப்பூங்கொம்பன்னாய்- கற்பகத்தின்மலர்க்கொம்புபோல்பவளே! — மனம் - மனத்தின்கண்— உறும்-இருக்கின்ற— ஓர்பொருள்- ஒருபொருளை — அடைதல்-, பெறுதல்—அரியதோ- (கற்பகவரும்பையடைதல்போல்) :அரியதோ.(அரியதன்று)—(அரியதென்றேன்சொல்லக்கூடாதெனின்)—நிறையுடையோர்-, யோகிகள்—மனத்தாலும்-அம்மனத்தினாலும்— நினைவரிய- நினைத்தற்கெட்டாத—பொருளினையும்-{பரப்பிரமத்தையும்—அடைகுவர்-:பெறுவார். எ-று.

மனமுறுமோர் பொருளடைதலரியதோ வென்றதற்கு அப்பொருள் கட்பொறிமுதலியவற்றிற்குப் புலனாகாதிருப்பினும் மனமொன்றற்காவது புலனாயிருக்கையால் உனக்கு அதனையடைத லரிதன்றென்பது கருத்து. — ஆணவமலந்தடையா யுயிரைச்செறிந்து நிற்கையாற் சச்சிதானந்தசொருபமாகிய பரப்பிரமத்தை நினைத்தல் மனத்திற்குக் கூடாமையறிக.— நிறை- அம்மனத்தைப்பொறிகளிற் செலுத்தாது சமாதியினிறுத்தல்.—நில்லென்முதனிலை நிறுவெனப் பிறவினையாய்ப் பின்புநிறையெனத்தொழிற் பெயராயிற்று [மனத்திற்கெட்டாததையும் அடைவரென் னு மொருபொருளைச் சொல்லத்தண்டாமூபி கநியாயத்தினாலே மனத்திற்கெட்டியபொருளையடைதல் சொல்லவேண்டுவதில்லை என னுமற்றொரு பொருள் தோன்றலால் செய்யுட்பொருட்பேறணி.] (அஎ)

(௨௫௫) பொய்ம்மைமொழி புகன்றறியேம் புகலமன மெண்ணுகினு, மெய்ம்மையல குரையாநா வேதநவில் பயிற்சியாற், கொம்மை

வரு முலைவாய்மை யுடையோரைக் குறித்துரைப்பி, னெம்மைமுத லெடுத்துரைப்ப சீர்ங்கமலத் திறைமுன்னும். [இதனால் இதுபொய் சொல்வதென்றுசொல்லாதிராதேயென்சொல்லப்படுகின்றது.]— (இ-ள்) கொம்மை-இளமைபொருந்திய,—வரு-வளர்கின்ற,—முலை-முலைகளையுடையவளே!— பொய்ம்மைமொழி-அசத்தியவார்த்தையை— புகன்றறியேம்-:சொல்லியறியேம்.— புகல-(ஒருசமயத்திலே)சொல்லுதற்கு—மனம்-மனமானது— எண்ணுகினும்-நினைத்தாலும்— நா-(எம்முடைய)|நாக்களானவை—வேதம்-வேதத்தை— நவில்- ஓதிவருகின்ற— பயிற்சியால்-பழக்கத்தினாலே— மெய்ம்மை(மொழி)யலது-சத்தியவார்த்தையையல்லாமல் — உரையா-:சொல்லாவாம்.— சீர்ங்கமலத்து-குளிர்ச்சிபொருந்தியதாமரைப்பூவிலுள்ள — இறைமுன்னும்-நான்முகக்கடவுண்முன்னும் — வாய்மையுடையோரை-சத்தியத்தையுடையவரை— குறித்து-கருதி— உரைப்பின்-பேசின்—எம்மை-{எம்மையே— முதல்-முதலில்—எடுத்து-குறித்து—உரைப்பர்-:சொல்லுவார்.எ-று.

தன்னினத்தையுந் தழுவிப் புகன்றறியேம். எம்மை என்றது.— புகலமனமெண்ணுகினு மென்னுமும்மைமனமும்அப்படி எண்ணுகின்றதில்லையென்னும்பொருளைப் பயத்தலாலெதிர்மறை.— சத்தியத்தைச்சொல்லுகிற வேதத்தோடுபழகலால்நாவிற்கு அப்பழக்கக்குணம் விடாதென்க.— "*பழக்கங்கொடியது பார்பாறையிலுங்கோழி, இழிக்கும் பொலியைக்கிளறும்-விழித்துங், குருடர்க்கொளிபகையாக் கூகிக்கோல்போடா; ஏருளைப்பகுக்குமாண்மா." என்பதனாலுமறிக. ,, தேவலோகத்துப் பறவையாதலின் வேதமோதுதற் குரித்தாயிற்றென்க.— கமலத்திறை முன்னுமென்னு மெச்சப் பொருளில்வந்தவுயர்வு சிறப்பும்மையால் இந்திரன் முதலியோரிடத்து முரைப்பரென்பது தோன்றுதல்காண்க. அ)

(உகூச) பாட்டுவரிச் சுரும்புமுரல் பங்கயமெல் லரும்பேய்க்கு, மோட்டிளவெம் முலையெனக்கு முடியாத பொருளுளதோ, குட்டரவின் மேற்கிடந்த தொடுகடன்ஞா லத்திடைநீ, வேட்டதுகூ றுதிகொணர்வல் விரைவினெனக் கூறியதால். [இதனால்ஆனால் நீ என்ன செய்யமாட்டுவாயெனின் அதற்குத்தருமுத்தரஞ்சொல்லப்படுகின்றது.]— (இ-ள்) வரி-இரேகைகளையுடைய — சுரும்பு-வண்டுகளானவை—பாட்டு-பாட்டை— முரல்-பாடப்பெற்றிருக்கின்ற— பங்கயம்-தாமரையினது—மெல்லரும்பு-மெல்லியவரும்பை—ஏய்க்கும்-நிகர்க்கின்ற—மோட்டிளவெம்-உயர்ச்சியும்இளமையும்விரும்பப்படுங்குணமும்பொருந்திய — முலை-முலைகளையுடையவளே!— எனக்கு-என்னால்—முடியாத-முடிவுபெறாத— பொருள்-காரியமானது— உளதோ-(ஒன்):றிருக்கின்றதோ.—குட்டு-உச்சிக்கொண்டையையு

* ஒழிவொழுக்கம்.

டைய — அரவின்மேல் - ஆதிசேஷன்மேல் — கிடந்த - தங்கிய, — தொடு - தோண்டப்பட்ட — கடல் - கடலாற்சூழப்பட்ட, — ஞாலத்திடை - பூமியின்கண் — வேட்டது - (உன்னால்) விரும்பப்பட்டபொருளை — நீ - நீ — கூறுதி - சொல்லு. — விரைவில் - சீக்கிரத்தில் — கொணர்வல் - (யான் அதனைக்) கொண்டுவருவேன். — என - என்று — கூறியது - (அன்னந் தமயந்திக்குச்) சொல்லியது. எ - று.

சுரும்பு முரலுந் தலைப் பங்கயவரும்பிற்கு அடையாக்கியது - மலரும்பருவத்துப்பெரியவரும் பென்றுதோன்றுதற்கென்க. — எனக்கு முடியாதபொருளுளதோவெனவே அற்பமானபறவையென்று நினையாதே சிறியவச்சாணிபெரியதேரை நடத்துதல்போல் எப்படிப்பட்டபெரிய காரியத்தையு முடிக்கின்றவல்லமையெனக்குண்டென்றதாயிற்று. (அகூ)

(உகூரு) மருவுபுரி நரம்பிசைக்கு மாடகநல் லியாழிசைகேட், டுருகினளன் பால்வேட்கை யுற்றனளென் றறிகில்லா, யரியபசும் பொன்னிறத்த வாய்தூவி மடவனமே, தெருமரலுற் றேன்விழைவு செப்புமா றெவனென்றாள். [இதனால் வேட்டது கூறுதியென்றதற்குத் தருமுத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ - ள்) அரிய - பெறுதற்கரிய — பசும்பொன் - பசியபொன்னினது — நிறத்த - உருவமுள்ள, — ஆய் - தேடத்தக்க, — தூவி - இறகுகளையுடைய, — மடம் - இளமை பொருந்திய, — அனமே - அன்னமே! — மருவு - சேர்ந்த — புரி - வலிக்கட்டுகளையும் — நரம்பு - தந்திகளை — இசைக்கும் - இசைவிக்கின்ற — மாடகம் - முறுக்காணிகளையும்உடைய — நல்யாழ் - நல்லவீணையிசை போல்கின்ற — இசை - (என்) சொல்லை — கேட்டு - (இவள்) கேட்டு — உருகினள் - மனங்குழைந்தவளாகி — அன்பால் - ஆசையினாலே — வேட்கையுற்றனளென்று — (அச்சொல்லையே) கேட்கவேண்டுதலுற்றாளென்று — (இன்னுஞ்சிலேஷையால்) உருகு - உளமுருகநின்ற — இன் - இனிமைபொருந்திய — நளன்பால் - நளனிடத்தே — வேட்கையுற்றனளென்று - ஆசைமிகுந்தாளென்று — அறிகில்லாய் - அறியாயா. — தெருமரலுற்றேன் - மனச்சுழற்சியையடைந்த நான் — விழைவு - அவ்வாசையை — செப்புமாறு - (வெளிப்படையாகச்) சொல்லும்விதம் — எவன் - யாது — என்றாள் - என்றுசொல்லினாள். (தமயந்தி) எ - று.

வீணையிசைபொல்கின்ற என்சொல்லையிவள் கேட்டு மனங்குழைந்தவளாகி ஆசையினாலே இன்னுமச்சொல்லையே கேட்கவேண்டுகின்றாளென்றறியாயாவெனவால் உன்சொல்கேட்குந்தோறுஞ் செவிக்கின்பஞ் செய்தலால்நான் இன்னும் அதனையே கேட்கவேண்டுகின்றேனல்லது பிறிதொன்றை வேண்டுகின்றிலேன் என்றாளென்பதாயிற்று. இப்பொருளிலே வேட்கைப்பெறல்வேண்டுதல். — வீணையிசைபோலுமென்சொல்லை இவள் கேட்டு உளமுருகநின்ற வினிமைபொருந்திய நளனிடத்தேவிருப்பமுற்றாளென்றறியாயாவெனவால் உன்சொல்லினாலேநளனுடையகுணங்களை நன்றாகவறிந்து அவனிடத்தேவிருப்பமுற்றேன் என்றாளென்

பதாயிற்று.—இப்பொருளில் தமயந்தியை வினைமுதலாகவுடைய உருகெல்வினைத்தொகை நளனென்பெயர்கொண்டுமுடிந்தது.—உற்றேனென்றது வினையாலணையும்பெயர். (க0)

(உகசு) வேட்கைதனை யுளத்தடக்கி மெய்நாணன் மறைத்திகழும், வாட்படைபோ னெடுங்கண்ணாள் வழங்கியசொற் பொருடேர்ந்து, நாட்கமல வள்ளைவாய் நறும்போதி லமர்செய்ய, தாட்பவளக்கடிகைவாய் மடவன்னஞ் சாற்றுமால். [இதனால் அன்னம் பேசத்தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) நாள்-அன்றுபூத்த—கமலம்-தாமரையினது—வள்ளை-கிண்ணம்போலும்—வாய்-வாயையுடைய—நறும்போதில்-நல்லமலரில்—அமர்-வாசஞ்செய்கின்ற,—செய்ய-சிவப்புநிறம்பொருந்திய—தாள்-அடிகளையும்—பவளக்கடிகை-பவளத்துண்டம்போலும்—வாய்-வாயையும்உடைய,—மடம்-இளமைபொருந்திய,—அன்னம்-அன்னமானது—இகலும்-போர்செய்தற்குரிய—வாட்படைபோல்-கட்காயுதம்போலும்—நெடுங்கண்ணாள்-நெடியகண்களையுடையவள்—வேட்கை-(நளன்மேலுண்டாகிய)ஆசையை—தனது-தன்னுடைய—உளத்து-மனத்தின்கண்—அடக்கி-வெளிப்படாமல்வைத்து—நாணால்-வெட்கத்தினால்—மெய்-அவ்வாசைகொள்ளப்பட்டபொருளை—மறைத்து-(சிலேடையால்)மறைத்து—வழங்கிய-சொல்லிய—சொற்பொருள்-வாக்கியார்த்தத்தை—தேர்ந்து-அறிந்து—சாற்றும்-சொல்லும். எ-று. (கக)

(உகஎ) தருவினுறுங் கொழுநனையார் தருகென்பா னொன்றதுவு, மருவுபுரி நரம்பிசைக்கு மாடகநல் லியாழிசைகேட், டுருகினரென் யாழ்வேட்கை யுற்றனனென் றுரைத்ததும்யான், கருதினனாற் பலகலையுங் கற்றுணர்ந்த தெளிவினால். [இதனால் நீ என்றுமேல மறைத்துச்சொல்லப்பட்டபொருளையறிந்திலையாவென்பாயாயின் அறிந்துளேனெனச்சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) தரு+ஒன்றதுவும்-இப்படிக்கற்பகவருக்ஷத்தின்மேல்வைத்துச்சொல்லப்பட்டவாக்கியத்தையும்—மருவு+என்றுரைத்ததும்-இப்படியெனதுசொல்லின்மேல்வைத்துச்சொல்லப்பட்டவாக்கியத்தையும்—யான்-நான்—பலகலையும்-பலவகைநூல்களையும்—கற்றுணர்ந்த-கற்று(அவற்றின்பொருளை)யறிந்த—தெளிவினால்-தெளிவைக்கொண்டு—கருதினன்-(நளனைக்குறித்துச்சொல்லப்பட்டவையென்று):அறிந்தேன். எ-று.

நளனைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்டவையென்பது இசையெச்சம். கருதல்- இங்கே அறிதற்பொருளைப்பயந்து நின்றது. பலகலை-வியாகரணம்-தருக்கம்-முதலியன. (கஉ)

(உகஅ) மறங்கிளரு மதர்நெடுங்கட் கன்னியர்த மனமொன்றிற், செறிந்துமுடன் பிரியுமெனத் தெளிவுடையோர் செப்புதலா, ல

றுந்துணையொண் சில்லோதி நயப்புறுநின் குறிப்புரைக, ளறிந்துமறியேன்போல வையுறவுற் றிருந்தனன்யான். [இதனால் இருவிசும்பிற்றருவினறுங்கொழுநனை முதலியவாக்கியப்பொருளை நீ அறிந்திருந்தால் அறியாய்போற்சொல்லியதற்குக்காரணம்யாதெனின் அதனையுணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) நறுந்துணர்-நறியமலர்களையும்—ஒண்சில்-ஒள்ளியபொன்வட்டத்தகட்டணியையுமுடைய—ஓதி-கூந்தலையுடையவளே!—மறம்-கொலைத்தொழிலால்—கிளரும்-விளங்காநின்ற,—மதர்-மதர்த்த,—நெடு-நெடிய,—கண்-கண்களையுடைய—கன்னியர்-கன்னியர்களுடைய—மனம்-மனங்களானவை—ஒன்றில்-ஒருபொருளில்—செறிந்தும்-அழுந்தியும்—உடன்-விரைவில்—பிரியுமென-(அந்நிலையி)னீங்குமென்று—தெளிவுடையோர்-அறிவுடையோர்—செப்புதலால்-சொல்லுதலினாலே—நயப்புறு-விரும்பப்படுகின்ற—நின்-உன்னுடைய—குறிப்புரைகள்-குறிப்புச்சொற்களின்பொருளை—யான்-நான்—அறிந்தும்-தெரிந்தும்—அறியேன்போல-அறிந்திலேன்போல—ஐயுறவுற்று-சந்தேகமடைந்து—இருந்தனன்-இருந்தேன். எ-று.

மனமொன்றில் அழுந்தல்-ஒருபொருளைப்பெறல்வேண்டுமென்றுமிகவிரும்பி அதனையே நினைத்திருத்தல். — தெளிவுடையோர் செப்புதல் '*இனம்போன்றினமல்லார் கேண்மை மகளிர் மனம்போலவேறுபடும்' என்பதனாலறிக., கன்னியர் மனமொன்றிலழுந்தியும் உடனே நீங்குமெனச் சொல்லுதலாலே உன்மனமும் நளனிடத்தே இப்போது அழுந்தி நிற்பினும் இன்னுஞ்சிறிதுபொழுதிலே விட்டுநீங்கும் ஆதலால் உனதுநிச்சயம் அறியப்படாமை பற்றி அறியேன்போலச்சந்தேகித் திருந்தேனென்றதாயிற்று. (௬௩)

(௨௬௪) உலகமெலாம் பொதுநீக்கி யோராழி தனையுருட்டி, யலகில்புகழ்ப் படாம்போர்த்த வரசர்பிரான் றிருமுன்னர், மலர்பொதுளஞ் சில்லோதி யையுற்று மடநாணற், சிலமொழிசொற் றனளென்றுச் செப்புவதுஞ் சீர்மைத்தோ. [இதனால்அன்றியும்நளன்அரசர்க்கரசனாயிருக்கையால் அவனுக்குநிச்சயமல்லாதசெய்தியைச்சொல்லலாகாதெனல் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) உலகமெலாம்-பூமிமுழுதையும்—பொது-(பலவரசர்க்கும்)பொதுமையினின்றும்—நீக்கி-நீங்குவித்து—ஓராழிதனை-ஒருசக்கரத்தை—உருட்டி-செலுத்தி—அலகில்-அளவில்லாத—புகழ்-புகழாகிய—படாம்-ஆடையை—போர்த்த-(அந்தப்பூமியின்மேற்) போர்த்தல்செய்த—அரசர்பிரான்-ராஜாதிராஜனது—திருமுன்னர்-சன்னிதானத்தில்—மலர்-மலர்கள்—பொதுள்-நெருங்கப்பெற்ற,—அம்-அழகிய,—சில்-பொன்வட்டத்தகட்டணியையுடைய,—ஓதி-'கூந்தலையுடையவள்—

* திருவள்ளுவர்-கூடாநட்பு.

ஐயுற்று- சந்தேகித்து—மடம்- அறியாமையோடுகூடிய— நாணால்- வெட்கத்தினாலே—சிலமொழி- (உன்னைக்குறித்துச்) சிலசொற்களை —சொற்றனனென்று- சொல்லினனென்று— செப்புவதும்- |சொல்லுவதும்—சீர்மைத்தோ-:சிறப்புடைத்தாமோ.எ-று.

எலாமென்பது - எஞ்சாப்பொருளில்வந்தது. மேனியெலாம் பசலையாயிற் றென்பதிற்போல்.—ஆணையைச் சக்கரமாகச்சொல்வது செய்யுள்வழக்கு. — புகழ்ப்படாம்போர்த்த வெனவே அவன்புகழ் பூமியெங்கும் வியாபித்திருக்கின்ற தென்றதாயிற்று.—பெண்களுக்கு விவாகமளவும் தகப்பனுடைமையா யிருக்கவேண்டுதலிற்கருத்தின்படி முடியுமோ முடியாதோவென்றுசந்தேகித்தல்.—சீர்மைத்தோவெனவே-ஐயம்-மடம்-நாணம்-சொற்குறைவு-இவற்றுளொன்றேசொல்லுதற்குத் தகையாமெனின் இந்நான்குஞ்சேர்ந்த இக்காரியத்தைநான் அதனால்வரும்பழிக்கஞ்சாது எப்படிசொல்லமாட்டுவேனென்றதாயிற்று. (கூச)

(உசo) கந்தடுகிம் புரிக்கோட்டுக் கழைசுளியுங் கடாயானை, மந்தரத்தாற் பகைக்கடலை மதித்தடையும் வயவேந்தன், சிந்தையைநின் பாற்பிணிப்பிற் றெள்ளமுதத் திருவேயுன், றந்தைபிறற் களித்திடினென் வாய்மைதவ றாகாதோ. [இதனால் அப்படிதான்சொல்லினாற் குற்றம்யாதெனின் அதற்குத்தருமுத்தரஞ்சொல்லப்படுகின்றது.]—

(இ-ள்) தெள்ளமுதம்- தெள்ளியபாற்கடற்பிறந்த — திருவே - திருமாதே!—கந்து- கட்டுத்தறியை— அடு- ஒடிக்கின்ற— கிம்புரி- பூணையுடைய—கோட்டு-கொம்புகளையுடைய,— கழை- கரும்புகளை— சுளியும்- முறிக்கின்ற,— கடாயானை - 'மதயானையாகிய— மந்தரத்தால்-மந்தரகிரியினாலே— பகை- பகைவராது— கடலை- (சேனையாகிய) பாற்கடலை—மதித்து-கடைந்து—அடையும்-அடையப்பட்ட— வயம்-வெற்றித் (திருவை) யுடைய— வேந்தன்- நளராஜனது— சிந்தையை-மனத்தை—நின்பால்-உன்னிடத்தே—பிணிப்பின்-(யான்)கட்டிவைத்தால்—உன்-உன்னுடைய—தந்தை-தகப்பனானவன்—பிறற்கு-மற்றொருவனுக்கு—அளித்திடின்- (உன்னைக்) கொடுப்பானேயானால்—என்-எனது—வாய்மை- |வாய்ச்சொல்லின்றன்மையானது—தவறாகாதோ-:வழுவாகாதோ.எ-று.

பகையென்னும் பண்புப்பெயர் பண்பிக்காயிற்று.பகைக்கடலோடு ஆரோபித்தற்கிடமாகியசேனையும், வயத்தோடு ஆரோபிக்கப்படுபொருளாகியதிருவும், வருவித்துக்கூட்டப்பட்டன.— நளனுக்குன்மேலாசை பிறத்தலெளிதன்றென்பது தோன்ற இப்படிப்பட்ட வெற்றிச்சிறப்பையடையாக்கியது. — உன்னைக்குறித்துப்பலவாறுபுகழ்ந்தன்றி அவன்மனத்தை உன்னிடத்தேதிருப்புதல்கூடாதென்பதுபடப்பிணிப்பினென்றது. — அரசன்மனத்தையுன்னிடத்தே திருப்பியபின்பு உன்றந்தையுன்னை மற்றொருவனுக்குக் கொடுத்தால் அவனுக்கு நம்பவைத்து மோசஞ்செய்தவனாவேனென்பது தோன்ற என்வாய்மைதவறாகாதோவென்றது. சந்தேகத்திற்கிடமில்லாதபொருளையேசொல்ல வேண்டுமென்பதுகருத்து. [யானைமுதலியவற்றிலேமந்தரமுதலியவற்றையாரோபித்தலால்- உருவகவணி.] (கூரு)

(உசக) என்னுளத்தி லையுறல்போல் யார்க்களிப்பான் றந்தையெனை, யுன்னுளத்து மையமுள தாதலா லிஃதொழிக, பின்னரெவை யுரைத்திடினு முடிப்பலெனப் பேரொழில்கூ, ரன்னமட வரலுள்ள மறியுமா றுரைத்ததுவே. [இதனால் அதுசந்தேகத்திற்கிடமாகையால் அதனைவிட்டு என்பிரதிக்கினை வழுவாமல் வேறுபகாரஞ் செய்வேனெனல் சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்) பேரொழில் - பெரியவழகினால் — கூர் - மிகுந்த — அன்னம் - அன்னப்பறவையானது — என்னுளத்தில் - எனதுமனத்தில் — ஐயுறல்போல் - சந்தேகமிருத்தல்போல் — தந்தை - தகப்பனானவன் — யார்க்கு - யாருக்கு — அளிப்பானென - கொடுப்பானோவென்று — உன்னுளத்தும் - உனதுமனத்திலும் — ஐயம் - சந்தேகமானது — உளது - இருக்கின்றது. — ஆதலால் - ஆகையினாலே — இஃது - இக்காரியம் — ஒழிக - நீங்கக்கடவது. — பின்னர் - அதுவன்றி — எவை - எந்தக்காரியங்களை — உரைத்திடினும் - (நீ எனக்குச்) சொல்லினாலும் — முடிப்பலென - (யான்) முடிப்பேனென்று — மடவரல் - தமயந்தியினது — உள்ளம் - கருத்தை — அறியுமாறு - உணரும்படியாக — உரைத்தது - சொல்லிற்று. எ-று.

யார்க்களிப்பானோவென்னும் ஓகாரந்தொக்குவந்தது. — உனக்கே சந்தேகத்திற்கிடமாகிய விக்காரியத்திலென்னைத் தூண்டுதல் நன்றன்றென்பது தோன்ற இஃதொழிகவென்றது. — இஃதொன்று நீங்கலாக வேறே பலகாரியங்களுளவாயினும் உனக்கு முடிப்பேனெனற்கு எவையுமெனப்பன்மையாற்கூறியது. (கூச)

(உசஉ) கன்னிமனஞ் சூழ்கிடந்த நாணென்னுங் கடியரண, மன்னமொழி யெனும்படைகள் வழங்குதலு மழிந்ததால், முன்னியுளந் தனிற்சிறிது முறுவலித்து முகங்கோட்டி, யின்னமுத முகுப்பதுபோல் வெளிப்படையி னியம்புமால் [இதனால் தமயந்தி நாணம்விட்டுப்பேசத்தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்) கன்னி - தமயந்தியானவள் — மனம் - மனத்தை — சூழ்கிடந்த - சூழ்ந்துகிடந்த — நாணென்னும் - நாணமென்கின்ற — கடி - காவலாகிய — அரணம் - மதிலானது — அன்னம் - அன்னத்தினது — மொழியெனும் - சொற்களென்கிற — படைகள் - ஆயுதங்கள் — வழங்குதலும் - மேற்சென்றவளவில் — அழிந்ததால் - கெட்டமையால் — சிறிது - சிறிதுபொழுது — உளந்தனில் - (தன்)மனத்திலே — முன்னி - ஆலோசித்து — முறுவலித்து - சிரித்து — முகங்கோட்டி - முகங்கவிழ்த்து — இன்னமுதம் - இனியவமிர்தத்தை — உகுப்பதுபோல் - சொரிவதுபோல் — வெளிப்படையின் - வெளிப்படையினாலே — இயம்பும் - சொல்லுவாள். எ-று.

மனத்திலுள்ள பொருள்களை வெளிப்படாமற் காத்து நிற்றலால் நாணென்னுங் கடியர

ணமெனப்பட்டது. முன்னுதல் அதிரகசியமாகிய விகாரத்தை யெப்படி வெளிப்படையாற் சொல்வதென்றாலோசித்தல். — நாணமழியினும் அதன்பழக்கவாசனைசிறிதுநிற்கையாற் சிரிப்பும், முகங்கோட்டலும், உண்டாயின. [நாணமுதலிய வற்றிலே அரணமுதலிய வற்றையாரோபித்தலால்—உருவகவணி.] (௧௭)

(௨௪௩) விரையுயிர்க்குந் தாமரைக்கு வெய்யவனுஞ் சேதாம்பன், மருவுயிர்க்கு நாண்மலர்க்கு மாமதியு மல்லாமல், உரைபெறுநற் றலைவர்பிற ருளர்களென வெண்ணுமோ, லரசமட வனமெனக்கென் னன்னியனை யெண்ணுதியால். [இதனால் நளனே தனக்குத் தலைவனென்று நிச்சயமுறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்) பொலன்-பொன்மயமாகிய — சிறைய-சிறைகளையுடைய — மடம்- இளமைபொருந்திய, — அரசவனம்-'அரசவன்னமே! — விரை- வாசனையை — உயிர்க்கும்-வீசுகின்ற — தாமரைக்கு-தாமரைப்பூவிற்கு — வெய்யவனும்-சூரியனும் — சேதாம்பல்- செவ்வல்லியினது — மரு- வாசனையை — உயிர்க்கும்- வீசுகின்ற — நாள்-பருவமுள்ள — மலர்க்கு-பூவிற்கு — மாமதியும்- பெரியசந்திரனும் — அல்லாமல்- அன்றி — பிறர்-அன்னியர்களாகிய — உரைபெறு- புகழ்பெற்ற — நற்றலைவர் - நல்லநாயகர் — உளர்களென- இருக்கின்றாரென்று — எண்ணுமோ- நினையாமல் — எனக்கு-எனக்கு — அன்னியனை-(நளனன்றி) வேறுநாயகனை — எண்ணுதி- :நினைக்கின்றாய். — என்-இதென்னவாச்சரியம். எ-று.

எப்படித் தாமரைமலர்க்குச் சூரியனும் அல்லிமலர்க்குச் சந்திரனுமன்றி வேறுநாயகரில்லையோ அப்படியே எனக்கு நளனன்றி வேறுநாயகனில்லை யென்று தன்னிச்சயத்தைக் கூறியவாறாயிற்று. உரைகொல்லோபொலன்சிறையவரசமடவனமெனையுமன்னனாவெண்ணுதியாவென்னும்பாடமுண்டு. (௧௮)

(௨௪௪) ஐயமுறே னளன்மார்பி லணியலணி குவனன்றி, மையல்புரிவேள்வரினு மன்றலந்தார் சூட்டுவனோ, நெய்யொழுகு வேற்றுணைபிறர்க்களிப்ப நேர்குவனேல், வெய்யதழற் புகுந்தாவி விட்டுனுரை நிறுத்துவனால். [இதனால் விபரீதம்-பிரமாதம்- சாதனக்குறைபாடு-வஞ்சவிருப்பு-இவற்றொன்றாற்பிறனைத்தான்கணவனாகக்கொள்ளாமையை வலியுறுத்தித் தன் பிதாவினாலும் அதுமுடியாமையை யுணர்த்துதல் சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்) ஐயமுறேல்- (அன்னமே!) நீ :சந்தேகப்படாதே. — நளன்- நளராசனது — மார்பில்- மார்பின்கண் — அணியல்- மாலையை — அணிகுவனன்றி- சூட்டுவனல்லாமல் — மையல்புரி - மயக்கத்தைச்செய்கின்ற — வேள்- மன்மதனானவன் — வரினும்-வந்தானாயினும் — மன்றல்-வாசனைபொருந்திய, — அம்- அழகிய, — தார்- 'மாலையை — சூட்டுவனோ - (யான்) :சூட்டுவேனோ. — நெய் - நெய்யானது — ஒழுகு- ஒழுகப்பெற்ற — வேல் - வேலையு

டைய—தாதை-(என்) தகப்பனானவன்—பிறர்க்கு-மற்றொருவனுக்கு—அளிப்ப-(என்னைக்) கொடுக்க—நேர்குவனேல்-உடன்படுவானாயின்—வெய்யதழல்-வெப்பம்பொருந்திய நெருப்பினுள்—புகுந்து-முழுகி—ஆவிவிட்டு-உயிரைவிட்டு—உன்-உனது—உரை-சொல்லை—நிறுத்துவன்-(நளனிடத்தி)னிலைபெறுவிப்பேன். எ-று.

மூன்றுலகத்திலும் அழகாற்சிறந்த மன்மதனை யொழிக்கவே மற்றையாடவர்களையு மொழித்ததாயிற்று.—வெய்யதழற்புகுந்தாவி விடுவனென்றதனால்—கொடுந்துயர்விளைக்கு மரணமே நளனையன்றி மற்றொருவனை மணத்தலினும் இனிதென்றதாயிற்று.—அரசனுக்குத்தன்னைக்குறித்து அன்னத்தாற்சொல்லப்படுஞ்சொல்லையுன்னுரையென்றாள். (கூசு)

(உசரு) ஊழியஞ்செய் திறம் வேந்தை வேட்டுள்ள முருகுமெனை, வாழிமட வனங்கூட்ட லரிதென்னை மதித்திடேல், கேழ்கிளர்தா மரையின்முகை கிளரொளித்தண் ணேற்கலரா, தேழ்பரித்தே ரவற்காணி னலர்ந்திடுத லியல்பன்றே. [இதனால் தனக்குள்ள நிச்சயத்தை யுணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) மடம்-இளமைபொருந்திய—அனம்-அன்னமே!—வாழி-:வாழக்கடவாய்.—ஊழியஞ்செய்திறம்-அடிமைத்தொழில் செய்யும்படிக்கு—வேந்தை-நளராஜனை—வேட்டு-விரும்பி—உள்ளமுருகும்-மனமுருகாநின்ற—எனை-என்னை—கூட்டல்-|அவனுக்குமனைவியாக்குதல்—அரிது-:பெரியவுபகாரமாகும்.—என்னை-(இனி) யென்னை—மதித்திடேல்-:விசாரித்தல்செய்யாதே.—(இப்படிப்பட்டபிடிவாதமேன் குணமுள்ளமற்றொருநாயகனைப்பெறிற்குற்றமியாதென்றால்)—கேழ்-நிறத்தினாலே—கிளர்-விளங்காநின்ற—தாமரையின்-தாமரையினது—முகை-அரும்புக்கு—கிளர்-விளங்காநின்ற—ஒளித்தண்ணேற்கு-சீதளகிரணத்தையுடையசந்திரனால்—அலராது-மலராமல்—ஏழ்பரித்தேரவன்-சூரியனை—காணின்-கண்டால்—அலர்ந்திடுதல்-|மலர்தல்—இயல்பன்றே-:சுபாவமன்றோ. எ-று.

வாழியவென்னும் வியங்கோளினீற்றின் யகரவுயிர்மெய்கெட்டு வாழியென நின்றது. ஊழியஞ்செய்திறம்வேந்தை வேட்டுள்ள முருகுமெனை வாழிமட வனங்கூட்ட லரிதெனவே தனக்கு நாளூழியக்காரியாம் பதத்தைப்பெற விரும்பும்படியிருக்கின்ற அப்படிப்பட்ட நளனுக்கு மனைவியாம் பதம் எனக்குக்கிடைத்தால் அது எப்படிப்பட்ட பெரும்பேறாயிராதென்றதாயிற்று.—என்னைமதித்திடேலெனவே-இப்படிப்பட்ட நிச்சயத்தை அறிவிக்கப்பட்ட நீ என்னை யினிச்சோதித்தல் அரைபட்டமாவை யரைத்தல்போலுமாம் ஆதலால் கூட்டுதற்கு வேண்டுமுயற்சி செய்யென்றதாயிற்று.—தாமரையைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்டவுபமானவாக்கியத்தால் எப்படி தாமரையரும்பு சூரியனையன்றிச் சீதளகிரணத்தையுடையனாயிருந்தாலுஞ் சந்திரனைவிரும்புகிறதில்லையோ அப்படியேநான் நளனையன்றிக்குணமுடையனாயிருந்தாலும் மற்றொருவனை விரும்பேனென்னும்பொருள்பெறப்பட்டது.—நளனிற் சிறந்த குணமுடையவனொருவனில்லாதிருக்கவுந்தனது நிச்சயத்தைத் தெரிவித்தற்கு இங்

வணங்கூறினள்.— [தாமரைச்செய்தியாகிய அப்பொருளினொப்புமையின்சம்பந்தத்தால் தமயந்தி செய்தியாகிய புகழ்பொருள் தோன்றுதலால் ஒப்புமைப்புனைவிலிபுகழ்ச்சியணி.] ஊடியல்பிற்றிறல்வேந்தைவேட்டுள்ள முருகுமெனை வாழிமட வனங்கூட்டலரிதென்னமதித் திடேல்செழுங்கிளர்தாமரையின் முகைகிழ ரளிதண்டேனுகர—எனவழங்குகின்றபாடம்இதன் முதனூல் முடிபிற்குச் சிறிதும்ஒவ்வாமற்பொருட் சிறப்புமிலதாய் நிற்கின்றது. (க00)

(உசசு) வாட்டிறல்சேர் வயவேந்தின் மணிப்புயத்தென் முலையி ணைப்பக், கூட்டுதியே லுயிர்வாழ்வல் கூட்டாயே லுலகறிய, மூட்ட ழலிற் புகுந்தாவி முடித்திடுவ லொளிகெழுசெஞ், சூட்டுமட வனமிவ ற்றுளென் செய்வான் றுணிந்தனையால். [இதனால் தனது நிச்சயத்தை யறிவித்து அன்னத்தினது நிச்சயத்தைவினவுதல் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) ஒளிகெழு-காந்திபொருந்திய—செஞ்சூட்டு-செய்யவுச்சிக்கொண்டையையுடைய,—மடம்-இளமைபொருந்திய,—அனம்-அன்னமே!—வாள்-வாளினது—திறல்-போரினாலே—சேர்-சேர்ந்த—வயம்-வெற்றியையுடைய—வேந்தின்-நளராஜனுடைய—மணி-அழகிய—புயத்து-தோள்களிடத்து—என்-என்னுடைய—முலை-முலைகளாணவை—இணைப்ப-அழுந்தும்படியாக—கூட்டுதியேல்-(என்னை அவனோடு) சேர்ப்பாயானால்—உயிர்வாழ்வல்-:உயிர்வைத்திருப்பேன்.—கூட்டாயேல்-சேர்க்காயானால்—உலகறிய-உலகத்தாரறிய—மூட்டு-மூட்டப்பட்ட—அழலில்-நெருப்பினுள்—புகுந்து-முழுகி—ஆவி-உயிரை—முடித்திடுவல்-:விட்டுவிடுவேன்.—இவற்றுள்-(கூட்டலுங்கூட்டாமையுமாகிய) இவ்விரண்டனுள்—என்செய்வான்-?எதுசெய்யும்படியாக—துணிந்தனை-(நீ):நிச்சயித்தாய். எ-று.

கூட்டுதியே லுயிர்வாழ்வலென்றும், கூட்டாயேலுலகறிய மூட்டழலிற் புகுந்தாவி முடித்திடுவலென்றும், கூறுதலாலே-கூட்டிப்பிழைப்பிக்கவும், கூட்டாமலிறப்பிக்கவும், வல்லமை உனக்குண்டாயிருத்தலால் உன்னையே தஞ்சமாக நம்பியிருக்கிறவென்னைப்பிழைப்பித்தாற் புகழும்புண்ணியமும்உண்டாமென்றும், அதுசெய்யாயாகிற்பழியும்பாவமும்உண்டாமென்றும், குறிப்பித்தவாறுபிற்று.— தனது நீப்பாய் தலையாவரும் புகழ்தற்பொருட்டுத்தன் னுத்தம சிந்தையை வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்பதுபற்றி உலகறியவென்றாள். (க0க)

(உசஎ) உயிருதவி செய்தவர்க்கொன் றுற்றக்கா லுணர்வுடையோர், செயிரறுதம் முயிரளித்துச் செய்நன்றிக் கடன்கழிப்பார், மயர்வற வென் னுயிரினுஞ்சீர் வாய்ந்தநளன் றனையளிப்பி, னயர்வறுமோ திமமதற்குக் கைம்மாறே தறிகிலன்யான். [இதனால் அக்கூட்டலுதவியின் பெருமைகூறல்சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) அயர்வறு-(மனச்) சோர்வற்ற—ஓதிமம்-அன்னமே!—உணர்வுடையோர்-(அறிவுடையோர்—உயிருதவிசெய்தவர்க்கு-(ஆபத்துவந்தபோது தம்) உயிரைக் காப்பாற்றினவர்க்கு—ஒன்று-ஓராபத்து—உற்றக்கால்-வந்தகாயின்

—செயிரறு- குற்றமற்ற— தம்-தம்முடைய—உயிர்-உயிரை—அளித்து-கொடுத்து—செய்-(அவரால்)செய்யப்பட்ட— நன்றி- உபகாரமாகிய—கடன்-கடனை—கழிப்பார்-:தீர்ப்பார்.—மயர்வு-மயக்கமானது—அற-நீங்க—என்-எனது—உயிரினும்-உயிரைக்காட்டிலும்—சீர்வாய்ந்த-சிறப்புப்பொருந்திய—நளன்றனை-நளராஜனை—அளிப்பின்-கொடுப்பாயானால்—அதற்கு-அவ்வுபகாரத்திற்கு—கைம்மாறு-|எதிருபகாரம்—எது-:யாது.—யான்-|நான்—அறிகிலன்-({அதனை) :யறியேன்.எ-று. [யாதுஅறியேனெனவேயில்லையென்றதாயிற்று.]

கடன்கழிப்பனென உலகத்தின்மேல்வைத்துக்கூறினும்நீ எனக்குஉயிருதவிசெய்யின்உன்பொருட்டென் னுயிரைக்கொடுத்து அக்கடனைத்தீர்ப்பேன் என்பதே கருத்தாகக்கொள்க. அதற்குக்கைம்மாறே தறிகிலன்யான்-என்றதற்கு- உயிர்க்குயிரே யீடாமாதலின் என் னுயிரின்மேற்பட்ட நளனுக்கீடாக நளனிற்கீழ்ப்பட்ட வென் னுயிரைக்கொடுத்து அக்கடனைத்தீர்க்கக்கூடாமையால் நீ அவனை எனக்குக்கொடுத்து என்னை உனக்குஇனியென்றென்றைக்குந் தீர்க்கமாட்டாத கடன்பட்டவளாக்கென்பது கருத்து. (௧௦௨)

(௨௪௮) கைம்மாறு நினக்காற்ற லரிதெனினுங் களிப்பினுளஞ், செம்மாந்துன் செயிரறுசீ ரோவாது செப்புவல்யா, னெம்மாவி யிறந்துபடா திருக்குங்கொல் விரைவினிற்போய்த், தெம்மாறு சுடர்வேலான் றிருவருள்பெற் றிடாயெனினே. [இதனால் ஈடில்லாதவுதவிசெய்தலாற் பயன்யாதெனின் அதற்குத்தருமுத்தரஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) கைம்மாறு-பிரதியுபகாரத்தை—நினக்கு-உனக்கு—ஆற்றல்-செய்தல்—அரிதெனினும்- இல்லையாயினும்—களிப்பின்-மகிழ்ச்சியினாலே—உளம்-உள்ளத்தில்— செம்மாந்து- இறுமாந்து—உன்-உனது—செயிரறு-குற்றமற்ற— சீர்-குணத்தை—ஓவாது-இடைவிடாமல்—யான்-|நான்—செப்புவல்-:சொல்லுவேன். —(ஆனால்அதைநன்குகவாலோசித்துவிரையாமற்செய்வேனென்பாயாயின்)—விரைவினில்-சீக்கிரத்தில்—போய்-சென்று— தெம்-பகைவரும் — மாறு- (நட்பினராய்)வேறுபடுதற்குக்காரணமாகிய,— சுடர்-ஒளியையுடைய,—வேலான்-வேலையுடையவனது—திரு-அழகிய— அருள்-அருளை— பெற்றிடாயெனின்- பெறாயாயின்— எம்-எம்முடைய—ஆவி - உயிர்களானவை— இறந்துபடாது-நீங்கிப்போகாமல்—இருக்குங்கொல்-:இருக்குமோ.எ-று.

ஈடில்லாதவுபகாரத்தைச் செய்யுந்தீராதலாற்செயிரறு சீரென்றாள்.—உன்செயிரறுசீரோவாது செப்புவலெனவே என்றுமே யுலகத்திலே பெரும்புகழுண்டா[illegible] னென்றதாயிற்று. அன்றியும் "எந்நன்றிகொன்றார்க்குமுய்வுண்டாமுய்வில்லை, [illegible] றிகொன்றமகற்கு." என்றிருக்கையால், பின்னே தான் செய்யக்கடவதாகிய[illegible] லைக்காட்டித்தான் அவ்வுபகாரத்திற்குப் பாத்திரமாயிருக்கையைக் குறிப்பி[illegible] —தானிறக்கும்போது அதுபொருது தாயர்பாங்கியரும் இறப்பர்[illegible]

※ திருவள்ளுவர் - செய்ந்நன்றியறிதல்.

த்தழுவி எம்மாவியெனப்பன்மையாற் கூறினள்.— பகைமைப்பொருளைப்புணர்ந்துந்தேவ் வென்பதின் வகரமெய் வருமொழி மகரத்தைநோக்கி மகரமெய்யாயிற்று.—“+ தூங்குக தூங்கிச்செயற் பால தூங்கற்க, தூங்காது செய்யும்வினை. என்றிருக்கையால் விரைந்துசெய்யத்தகுவதாகிய இக்காரியமுயற்சியில் ஆலசியஞ்செய்யாதேயென னுங்கருத்தால்-விரைவிற்போய் அருள்பெற்றிடாயெனின் எம்மாவியிறந்துபடாதிருக்குங்கொல் என்றாள் (௧௦௫)

(உ௪௯) என்குறைநீ வயவேந்தற் கியம்புதியேல் வடங்கிடந்து, பொன்பிதிர்மின் சுணங்கார்ந்த பொம்மலிள முலையினர்பா, லன்புறு நல் லமயமதி லறையற்க வறைகுதியே, னன்குறைதீங் காமவர்பா னயப்புற்ற தன்மையினால். [இதுமுதலுன்குபாட்டுகளால் பின்புஅன்னஞ்செய்யத்தகுமவற்றையறிவித்தல்சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) என்-என்து—குறை-குறையை—நீ-நீ—வயம்-வெற்றியையுடைய—வேந்தற்கு-நளராஜனுக்கு—இயம்புதியேல்-சொல்வாயாயின்—வடம்-முத்துவடமானது—கிடந்து-தங்கப்பெற்று—பொன்பிதிர்-பொன்பொடிபோல்—மின்-விளங்குகின்ற—சுணங்கு-தேமலால்—ஆர்ந்த-நிறைந்த,—பொம்மல்-பொலிவும்—இள-இளமையும்பொருந்திய,—முலையினர்பால்-‘முலையினரிடத்து—அன்புறு-அன்புற்றிருக்கின்ற—நல்லமயமதில்-நல்லசமயத்தில்—அறையற்க-(அதனைச்)சொல்லாதே.—அறைகுதியேல்-(அப்போது) சொல்வையேயானால்—அவர்பால்-அவரிடத்தே—நயப்புற்ற-இன்பமுற்ற—தன்மையினால்-குணத்தினாலே—நன்குறை-(உனது) நல்லசொல்லும்—தீங்காம்-(அவனுக்குக்) குற்றமுள்ளதாகும். எ-று.

பொம்மலுக்கு அப்பொருள். “பொம்மலே பொலிவுஞ்சோறும்-என்பதனாலறிக,., எப்படி நீரைக்குடித்து அதனாலேதிர்ப்தியடைந்திருக்கிறவருக்கு அப்போதுதெளிவுந் தீஞ்சுவையும் பரிமளமுஞ்சீதளமுமுடையதாயிருந்தாலும் வேறுநீர் விரும்பப்படாதோ அப்படியே ஒருத்தியைப்புணர்ந்து அவளாலே திர்ப்தியடைந்திருக்கிறவனுக்கு அப்போதுபலகுணங்களுமுடையவளாயிருந்தாலும் வேறொருத்திவிரும்பப்படாளாதலால் - நன்குறை தீங்காமவரிபானயப்புற்ற தன்மையினால் என்றாள். (௧௦௬)

(உ௫௦) வேற்றரசர் திறைகொணரும் வேலையிலுஞ் சொல்லற்க, மாற்றரசர் பால்வெகுளு மமயத்தும் வகுத்துரையேல், தேற்றமுடை மதிவல்லோர் தேர்ச்சியினுந் தெரிந்துரையேல், சாற்றினுரைத் தனவெல்லாந் தவறுத லறிதியே.—(இ-ள்) வேற்றரசர்-பிறவரசருடைய—திறை-இறைப்பொருளை—கொணரும்-வருவிக்கின்ற—வேலையிலும்-காலத்திலும்—சொல்லற்க-:சொல்லாதொழிக.—மாற்றரசர்பால்-பகையரசரிடத்து—வெகுளும்-கோபஞ்செய்கின்ற—அமயத்தும்-காலத்திலும்—வகுத்துரையேல்-:சொல்லாதே.—தேற்றம்-தெளிவை—உடை-உடைய—மதிவல்லோர்-மந்திரிக

+ திருவள்ளுவர்-வினைசெயல்வகை. ※ ஆதிப்பொருணிகண்டு.

ளோடு—தேர்ச்சியிலும்-ஆலோசனை செய்யுங்காலத்திலும்—தெரிந்துரையேல்-சொல்லாதே.—சாற்றின்-(நீ) சொல்லின்—உரைத்தனவெல்லாம்-(உன்னாற்) சொல்லப்பட்டனவெல்லாம்—தவறுதல்-குற்றமுடையனவாதலை—அறிதி-(நீ) அறிவாய். எ-று.

செல்வப்பொருளிலே சென்றிருக்கிற மனமானது தத்துவப்பொருளிலே சென்றிருக்கிற யோகிமனம்போற்பிறிதொன்றிலேவிரைந்துதிரும்பாதாதலாலும், கோபத்தாற்கலங்கியமனத்திற்குநற்செய்தியும்பித்தத்தாற்குணம்வேறுபட்டவாய்க்குச்சர்க்கரைபோற்கசக்குமாதலாலும், மந்திரிகளோடுசெய்யும்ஆலோசனைவேளையிலே சொல்வதுகனவுவேளையிலே சொல்வதுபோற் செவியிலேநுழையாதாதலாலும், அப்படிப்பட்டசமயங்களிலே சொல்லலாகாதென்றான். — வகுத்துரை - தெரிந்துரை - ஒருசொற்றன்மைப்பட்டுவந்தன. (கசுரு)

(உருக) பொறிசெறித்த மாண்பினராய்ப் பொருந்தலர்ச்செற் றிருநிதியஞ், செறிதருமா றீட்டியரு வினைவாங்கு செயலினரு, முறுபிழையுட் சிறிதியற்றி னொறுத்திடுவர் வயவேந்த, ருறுதிபெற நீமொழியு மமயமறிந் துரைத்தியால்.— (இ-ள்) பொறி - ஐம்பொறிகளையும்—செறித்த-அடக்கிய—மாண்பினராய் - நற்குணமுடையவராகி—பொருந்தலர் - பகைவரை—செற்று - வென்று—இருநிதியம் - அதிகதிரவியத்தை—செறிதருமாறு - நெருங்குமாறு—ஈட்டி - சேர்த்து—அருவினை - பெரியதொழில்களை—வாங்கு - (தம்மிடத்து) வாங்கிய—செயலினரும் - செய்கையையுடையவரும்—உறு - (பலவா) யுறுகின்ற—பிழையுள் - குற்றங்களுள்—சிறிது - சிறியவொருகுற்றத்தை—இயற்றின் - செய்தாலும்—வயம் - வெற்றியையுடைய—வேந்தர் - அரசராயினோர்—உறுதி - (தம்மி)னொழிவை—பெற - அடைய—ஒறுத்திடுவர் - (அப்படிப்பட்டவரையும்) தண்டிப்பார். (ஆதலால்)—நீ - (விவேகியாகிய) நீ—மொழியும் - சொல்லுதற்குரிய—அமயம் - காலத்தை—அறிந்து - தெரிந்து—உரைத்தி - சொல்லு. எ-று.

பொறிசெறித்தலாவது அரசனொருவரோடு ரகசியம் பேசும்போது தான்செவிகொடுத்துக்கேளாமையும், கண்ணுற்பாராமையும், முதலியன. "* எட்பொருளுமோரார்தொடரார் மற்றப்பொருளை, விட்டக்காற் கேட்கமறை." என்பதனுலுமறிக.— நல்லகுணத்தையும்பகைவெல்லுமுபாயத்தையும் பொருள்சேர்க்குமுத்தியையும் எவரிடத்தே காண்கின்றாரோ அவரை அரசர் பெரியவுத்தியோகத்தில்வைப்பரென்க.— பெரியதொழில்களாவன - மந்திரித்துவம் - சேனாதிபத்தியம் - நியாயாதிபத்தியம் - முதலியனவாம்.— அப்படிப்பலவிதத்தாலுந்தமக்குஉதவிசெய்தவரையே சிறிதுபிழையாலொறுத்தல் அரசர்க்குச் சுபாவகுணமாதலால் அசமயத்திலே சொன்னால் நமது காரியம் எப்படிமுடியும் என்பது கருத்து. (கoசு)

(உருஉ) உரைத்தனவா னுகத்தனவா யுதிக்குமவை குறிப்பிளுற், றெளித்துரைத்தல் சீர்மைத்தே யாதர்செய லிற்றுகும், விள்க்கமுற நீயலதியா ரறிவரிவை மெலியுமெனே, யளித்திடுதி விரைவினிற்போ யாய்தூவி மடவனமே.—(இ-ள்) ஆய் - மிகமெல்லிய—தூவி - இறகை

* மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

யுடைய,—மடம்- இளமைபொருந்திய,— அனமே- 'அன்னமே!—
உளத்தன - (ஒருவர்) [மனத்திலுள்ள குணங்களானவை — முகத்த
னவாய்- முகத்திடத்தனவாகி— உதிக்கும்-:தோன்றும்.— அவை-அக்
குணங்களை—குறிப்பினால்-(அம்முகக்) குறிப்பினாலே— தெளித்து-
அறிந்து— உரைத்தல் - [சொல்லுதல்— சீர்மைத்தே- :சிறப்புடைத்
தாகும்.— தூதர்- தூதரது— செயல்- [தொழிலானது — இற்று
ம்-:இத்தன்மைத்தாகும்.— இவை-(நளன்மனத்திலுள்ள) விவற்றை—
விளக்கமுற-விளங்குதலுற— நீயலது- நீயல்லாமல்— யார்-(வேறு)
[யாவர்—அறிவர்-:அறியவல்லவர்.—விரைவினில்-சீக்கிரத்தில்—போ
ய்-(நளராஜனிடத்துப்)போய்—மெலியும்- வருந்துகின்ற— எனை - எ
ன்னை—அளித்திடுதி-:காப்பாற்று.எ-று.[ஆல்-அசை.]

உளத்தன - விருப்புவெறுப்பு-முதலியன. — அவை முகத்தனவாயுதிக்குமென்றது,
"* அடுத்தது காட்டும்பளிங்குபோனெஞ்சங், கடுத்தது காட்டு முகம்-என்பதனாலும்,அவை
குறிப்பினாற் றெளிந்துரைத்தல் சீர்மைத்தென்றது, "+ குறிப்பிற் குறிப்புணர்வாரை யுறுப்
பினுள்,யாதுகொடுத்துங்கொளல்-என்பதனாலும், அறிக.,தெளிந்தெனற்பாலதுதொடை
நோக்கித்தெளித்தென விகாரப்பட்டது.— விளக்கமுறல்-ஐயந்திரிபின்றியறியநிற்றல்.— நீ
யலதியாரறிவரெனவே விவேகியாகிய நீயேயறியவல்லாயென்றதாயிற்று. (க௪௭)

(௨௫௫) என்ன வாங்கு வெளிப்படையிற் குயிலு நாண வின்னமி
ழ்திற், கன்னற் பாகிற் கோற்றேனிற் கனியிற் கனிந்த மொழிநவிலும்,
பொன்னம் பாவை யன்னாடன் னுள்ள நேர்ந்து மகிழ்புரியா,வன்ன
ங் கண்ணா லருந்துதல்போ னோக்கிச் சிலசொல் லறையுமால். [இதனாற்
பின்பு அன்னஞ் சிலசொற்கள் பேசத்தொடங்கினமை சொல்லப்படுகின்
றது.]—(இ-ள்) என்ன- என்று— அன்னம்- [அன்னமானது—ஆங்
கு- அந்தச்சோலையிலிடத்து—வெளிப்படையின் - வெளிப்படையினா
லே—குயிலும்-கோகிலமும்—நாண- வெட்கமுற— இன்னமிழ்தின்-
இனிதாகியவமிர்தத்தினும் — கன்னற்பாகின் - சர்க்கரைக்குழம்பினும்
—கோற்றேனின்-கொம்புத்தேனினும்—கனியின்- முக்கனியினும்—
கனிந்த- சுவைமிகுந்த —மொழி- இந்தச்சொற்களை— நவிலும்-சொ
ல்லிய— பொன்- பொன்மயமாகிய,— அம்- அழகிய,— பாவையன்
னாள்- 'பாவைபோல்பவளது— உள்ளம்- கருத்தை— நேர்ந்து- அறி
ந்து— மகிழ்புரியா - மகிழ்ந்து— கண்ணாலருந்துதல்போல்-கண்களா
லவிழுங்குதல்போல்— நோக்கி-(அவளைப்) பார்த்து — சிலசொல் -
[சிலசொற்களை —அறையும்-:சொல்லும்.எ-று.

பொன்னம்பாவையன்னாடன்னுள்ளம் - நளனிடத்துப்பற்றிய அவளது மனோநிச்சயம்.
தன்னைத்தூதனுப்பியவரசன்காரியங்கைகூடுதலால் மகிழ்ந்ததென்க.— கண்ணாலருந்துத
ல்போனோக்கல்-அதிகவிருப்பத்தோடு பார்த்தல். [இது உலகவழக்கச்சொல்லாதலால்உலக

* + திருவள்ளுவர்-குறிப்பறிதல்.

வழக்கு நவிற்சியணி.] (இதுமுதலிருபத்தாறு பாட்டுகள் பெரும்பாலும்-மூன்றாஞ்சீரும்-ஆறாஞ்சீரும்-காய்ச்சீர்களும், மற்றைநான்குசீர்களும் - மாச்சீர்களும், ஆகிவருகிற கழிநெடிலடிநான்குகொண்ட ஆசிரியவிருத்தங்கள்.) (௧௦௮)

(௨௫௪) சுணங்கு பூத்துக் குலிகச்செப் பெனலாய்ச் சுருங்கி நுழை நுசுப்பு, வணங்கித் தேம்ப வருமுலையா யுரைத்த மாற்ற மெய்யாமே, லிணங்கு வாயில் யார்வேண்டு நளற்கு நினக்கு மிதயத்து, ளணங்கு நோய்செய் தலர்தூற்று மனங்க னொருவ னிருக்கவே. [இதனால் நிச்சயமிருந்தாற்காரியம் எளிதின்முடியுமெனச்சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) சுணங்கு-தேமலானது—பூத்து-படரப்பெற்று—குலிகச்செப்பெனலாய் - இங்குலிகத்தினாலாகியசெப்புகளென்றாகி—நுழை-நுண்ணிய—நுசுப்பு-இடையானது—சுருங்கி- இளைத்து—வணங்கி-வளைந்து—தேம்ப-வருந்த—வரு- வருகின்ற—முலையாய்-முலைகளையுடையவளே!—உரைத்த - (உன்னாற்) சொல்லப்பட்ட—மாற்றம்-சொல்லானது—மெய்யாமேல்-சத்தியமாயின்—நளற்கும்-நளராஜனுக்கும்—நினக்கும்-உனக்கும்—இதயத்துள்-மனத்தின்கண்—அணங்கு-வருத்தஞ்செய்கின்ற—நோய்-(காம)நோயை—செய்து-உண்டாக்கி—அலர்தூற்றும்-பழிமொழியைப்பரப்புகின்ற—அனங்கனொருவன்-மன்மதனொருவன்—இருக்க- உளனாக—இணங்கு-(உம்மிருவரையும்) பொருத்துதற்கு—வாயில் - சந்திசெய்வோர்—யார்-எவர்—வேண்டும்-(உங்களுக்கு):வேண்டும்.எ-று.

இங்குலிக மெனற்பாலது குலிக மெனமுதற்குறைந்தது.—இங்குலிகச்செப்பை உபமானமாக்கியது செந்நிறமும்ஒளியும் பற்றியென்க.—அனங்கனொருவனிருக்க - இணங்குவாயில்யார்வேண்டும்-எனவே உம்மிருவரையுங்கூட்டுதற்குமன்மதனொருவனேபோதுமாகையால் இதுகாரியத்திலே யான்செய்யக்கிடந்த வுபகாரமொன்றுங்கண்டிலே னென்றதாயிற்று.—இணக்கென்னும்பிறவினைதொடைநோக்கிஇணங்கெனவிகாரமாயிற்று. (௧௦௯)

(௨௫௫) கடல்சூழ் புவியிற் பாதலத்தி லமர ருலகிற் கவின்றிகழு, ங்கொடிநே ரிடையாள் யாரென்ன நின்னை யாங்கள் கூறுதலும், படியேழ் புரக்கும் வேந்துநளற்குப் படைவேள் பகழி புகுவழிபோய், மடமா னோக்கி நீயுறைதன் மறந்தாய் கொல்லோ மறைத்தனையோ. [இதுமுதலொன்பது பாட்டுகளால்-அன்னம் நளனுடையகாட்சிமுதலிய அவத்தைகளையுணர்த்தத்தொடங்கி இதனாலே செவிப்புலக்காட்சியுணர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்) மடம் - இளமைபொருந்திய— மான் - மான் (கண்) போலும் — நோக்கி - கண்களையுடையவளே! — படியேழ் - எழுதீவுகளையும் — புரக்கும் - காக்கின்ற— வேந்து- நளராஜனானவன்— கடல் - கடலானது— சூழ்- சூழப்பெற்ற— புவியில்- பூலோகத்திலே— பாதலத்தில்- நாகலோகத்தி

லும்— அமரருலகில்- தேவலோகத்திலும்— கவின்- அழகினாலே— திகழும் - விளங்காநின்ற— கொடிநேரிடையாள்- கொடிபோலிடையையுடையமங்கை—யாரென்ன-எவளென்றுவினவ— யாங்கள் - நாங்கள்— நின்னை - உன்னை— கூறுதலும்- சொல்லுதலும்— படை- படையையுடைய— வேள்-மன்மதனது—பகழி-பாணமானது—புகு-சென்ற—வழி-வழியால்— போய்-சென்று— உளத்து- (அவன்) மனத்தின்கண்— நீ- நீ— உறைதல்- இருக்கையை— மறந்தாய்கொல்- மறந்தாயோ.— மறைத்தனையோ- (எனக்கு) :ஒளித்தனையோ.எ-று.

நாங்கள்உன்னுடையகுணாதிசயங்களைச்சொல்ல என்றுகேட்டறிந்தாரோ அன்றுமுதலாகவுன்மேலாசைகொண்டுமன்மதபாணங்களாலேவருந்திஉன்னைநினைத்திருக்கின்றானென்பதுகருத்து— மறத்தற்குப்பேதைமையும், மறைத்தற்குநாணமும்; காரணங்களாகும்.— கேட்டறிதலும்பார்த்தறிதலோடொத்தவிற்காட்சியாதலறிக. (௧௧௦)

(௨௫௬) ஈட்டு மணிகள் பலதெளித்தான் னெழுதற் கரிய திருவுருவங், கோட்டுங் கிழிதான் முலைகோட்டப் பரப்பின் றென்னுங் கொடிமருங்கு, நீட்ட வனைகோ னுதி னுண்மை யிலதென் றெண்ணித் திகைக்குமுளம், வேட்டு நெடுங்கண் ணிமையாம னோக்கித் தளருமவ்வேல்வேந்தே. [இதனால் சித்திரக்காட்சி சொல்லப்படுகின்றது.]— (இ-ள்) வேல் - வேற்படையையுடைய— வேந்து - நளராஜனானவன் — உன் - உனது— எழுதற்கரிய- (சித்திரகாரரா) லெழுதற்கரியதாகிய —திரு- அழகிய— உருவம் - (உனது) {வடிவத்தை— ஈட்டு - (தன்னாற்)சம்பாதிக்கப்பட்ட—பல- பலவகையாகிய—மணிகள்-மணிகளை —தெளித்து-பதித்து—கோட்டும்-:எழுதுகிறான்.— முலை- (உன்)முலைகளை—கோட்ட-எழுதுதற்கு—கிழி-படத்தில்— பரப்பு-அகலம்— இன்றென்னும்- :இல்லையென்கிறான்.— கொடி- பூங்கொடிபோலும் —மருங்குல்-(உன)திடையை—நீட்ட-எழுதுதற்கு—வனைகோல்- தூரிகைக்கோலினது— நுதி- நுனியின்கண்— நுண்மை-கூர்மையானது —இலதென்று-இல்லையென்று— எண்ணி- நினைத்து— திகைக்கும்- :திகைக்கிறான்.— உளம்-மனத்தில்— வேட்டு - விரும்பி — நெடுங்கண் -நெடியகண்களானவை — இமையாமல்- இமையாதிருக்க— நோக்கி-(அவ்வடிவத்தைப்)பார்த்து—சோரும்-:வருந்துகிறான்.எ-று.

மணிகள் பலதெளித்தலாவது-ஒன்பதுவகைமணிகளிலே எவ்வெம்மணியெவ்வெவ்வுறுப்பிற்கு ஒத்திருக்குமோ அவ்வம்மணியை அவ்வவ்வுறுப்பைச்செய்யுமிடத்துப் பதித்தலாம். அவையாவன-கண்ணுக்கு நீலமும், பல்லுக்கு முத்தமும், அதரத்துக்குப் பவளமும், போல்வனவாம்.—விநோதோபாயமாகத்தமயந்திக்குச்சமானமாகவெழுதப்பட்ட சித்திரமாதலால்-அதனைப்பார்த்தலுங் காட்சியாமென்க. (௧௧௧)

(௨௫௭) பருந்துங் கழுகுங் கொடியினமு மருந்தப் பகைஞருட

றடிந்து, விருந்து செய்யுஞ் சுடர்வடிவேல் வேந்த னுயிரு நீயென்
னும், பொருந்துங் காமப்பிணி நீக்கிப் புலம்பு தீர்த்தென் னுயிரளிக்
கு, மருந்து நீயே யென்றெண்ணி மகிழ்தூங் குளத்தோ டிருந்தயரு
ம். [இதனால் வேட்கையும் உள்ளுதலும் சொல்லப்படுகின்றன.]—
(இ-ள்) பருந்தும்-சேனங்களும்—கழுகும்- எருவைகளும்—கொடி
யினமும்- காக்கைக்கூட்டங்களும்— அருந்த-தின்னும்படியாக—ப
கைஞர்-பகைவருடைய— உடல்- உடம்புகளை— தடிந்து- துணித்
து— விருந்துசெய்யும்-(அவற்றிற்கு)விருந்துசெய்கின்ற,—சுடர்-ஒ
ளியும்— வடி- கூர்மையும்பொருந்திய,— வேல்-'வேலையுடைய —
வேந்தன்-நளராசனனவன்—உயிரும்-(தன்)னுயிரும்—நீயென்னு
ம்- நீயாக;வேண்டுகிறான்.— பொருந்தும்-(தன்னைப்) பற்றிய—கா
மப்பிணி-காமநோயை—நீக்கி-ஒழித்து—புலம்பு-(அதனாலாகின்ற)
துன்பத்தை— தீர்த்து-தீர்வித்து—இன்-இனிதாகிய—உயிர்-(தன்)
னுயிரை—அளிக்கும்- காப்பாற்றும்—மருந்தும்- ஔஷதமும்— நீ
யேயென்று-நீயேயாக—எண்ணி- இடைவிடாது நினைத்து— மகிழ்-
மகிழ்ச்சியில்— தூங்கு-பரவசப்பட்டிருக்கின்ற—உளத்தோடு- மன
த்துடனே—இருந்து-தங்கி—அயரும்-:வருந்துகிறான். எ-று.

அரசனுக்குச் சொல்லப்பட்ட வெகுளிச்சுவையைப்பற்றியவிசேடணம்- உவக்கைச்சுவை
சொல்லப்படுமிவ்விடத்திற்குப் பொருந்துமோவெனின் அரசனது நிகரற்றபராக்கிரமவை
ரியத்தைக்காட்டி இப்படிப்பட்டதைரியமும் உன்பொருட்டு இப்போது அழிந்ததென்று
அறிவித்தற்கு அவ்விசேடணஞ்செய்தலாற்பொருந்துமென்க. இதுபோல்வருவனபிறவும்
இப் படியேயமைத்துக்கொள்க.—அவளைத் தன்னுயிர்போற்சிறந்தபொருளாகப் பெறல்
வேண்டுதலால்- வேட்கையும், அவளாலன்றித் தன்காமநோய் தீராதென்று அதற்குமருந்
தாக இடைவிடாது நினைத்திருத்தலால்-உள்ளுதலும், ஆயின. (ககஉ)

(உருஅ) தேற்றா ரொளிரு மணிமௌலி யிடறித் தேய்ந்து விளங்
குநகக், கூற்ற மென்னு மால்யானைப் பிடரிற் றோன்று மெழில்கு
றியா, வாற்ற ராகி யாடவரும் பெண்மை விரும்பு மடல்வேந்தன்,
வேற்றோர் பொருளி லைம்புலனும் விழையா வாக மெலியுமால்.[இத
னால்- உள்ளுதலாலாகிய வேற்றுப்புல வெறுப்புச் சொல்லப்படுகின்ற
து.]—(இ-ள்) தேற்றார் - பகைவரது—ஒளிரும்- விளங்காநின்ற—
மணி- நவமணிகளாலாகிய— மௌலி-மகுடத்தில்— இடறி- தாக்கு
ண்டு—தேய்ந்து-தேய்தலால்—விளங்கு- விளங்காநின்ற— நகம்-ந
கங்களையுடைய— கூற்றமென்னும்-(கொலையிலே) யமனெனப்படு
கின்ற,— மால்- பெரிய,—யானை-'யானையினது—பிடரில்- எருத்த
த்தில்—தோன்றும்-காணப்படுகின்ற— எழில் -(தன) தழகை—குறி
யா- நினைத்து— ஆடவரும்- புருஷரும்— ஆற்றாராகி- பொறுக்கமா

ட்டாதவராகி — பெண்மை - பெண்வடிவத்தை — விரும்பும் - விரும்பப்பெறுகின்ற — அடல்வேந்தன் - | வெற்றிவேந்தனானவன் — வேற்றோர்பொருளில் - (உன்னிடத்தன்றி) வேறொருபொருளிடத்து — ஐம்புலனும் - பஞ்சவிஷயங்களும் — விழையாவாக - விரும்பப்படாதனவாக — மெலியும் -: தளர்கின்றான். எ - று.

ஆடவருமென்னுமும்மையுயர்வுசிறப்பு. — [தமதாண்வடிவத்திற்குழ்ந்தபெண்வடிவமாகிய குற்றத்தால் நளனைப்புணர்தலாகியகுணம் உண்டாதல்கண்டு அதனைப்பெறல்வேண்டுதலால் வேண்டலணி.] வேற்றோர்பொருளிலைம்புலனும் விழையாவாகமெலியுமெனவே - உணவுமுதலியவற்றையும்வெறுத்து உன்னையே விரும்புகின்றனனென்றதாயிற்று. — ஐம்புலன் - சுவை - ஒளி - ஊறு - ஓசை - நாற்றம் - என்பன. ஐம்புலன்களுமொருத்தியிடத்தேயுளவென்பது "*கண்டு கேட்டுண்டுயிர்த்துற்றறியுமைம்புலனுமொண்டொடி கண்ணேயுள." என்பதனாலறிக., விழையாவென்னுஞ்செய்வினைசெயப்பாட்டுவினைப்பொருளிலேவந்தது (ககங)

(உ௱கூ) கார்க்கும் வெண்மை யளித்திருண்ட கரிய கூந்தற் கனங்குழையா, யார்க்குஞ் சுரும்பு மிசைத்தேனும் வண்டுஞ் சுழலு மைங்கணைவேள், போர்க்கு மெலிந்தோ வெண்டிங்கள் பொழியு நிலவிற் றேம்பியோ, பார்க்குந் தோறும் புதிதாக வுடல மெலியும் பார்வேந்தே. [இதனால் மெலிதல் சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ - ள்) கார்க்கும் - மேகத்திற்கும் — வெண்மை - வெள்ளைநிறத்தை — அளித்து - கொடுத்து — இருண்ட - கறுத்த, — கரிய - பெரிய, — கூந்தல் - கூந்தலையும் — கனம் - கனம்பொருந்திய — குழையாய் - குண்டலத்தையுமுடையவளே! — பார் - பூமியையுடைய — வேந்து - | நளராசன் — ஆர்க்கும் - ஒலிசெய்கின்ற — சுரும்பும் - பொறிவண்டுகளும் — இசை - இசைபாடுகின்ற — தேனும் - தேன்வண்டுகளும் — வண்டும் - கருவண்டுகளும் — சுழலும் - சுழலப்பெறுகின்ற — ஐங்கணை - பஞ்சபாணத்தையுடைய — வேள் - மன்மதனது — போர்க்கு - சண்டையினால் — மெலிந்தோ - இளைத்தோ — வெண்டிங்கள் - வெள்ளியசந்திரனது — பொழியும் - சொரியப்பட்ட — நிலவின் - நிலாவினாலே — தேம்பியோ - வருந்தியோ — பார்க்குந்தோறும் - காணுந்தோறும் — புதிதாக - நூதனமானதாக — உடலம் - உடம்பு — மெலியும் -: இளைக்கப்பெறுகின்றான். எ - று.

கார்க்கும்வெண்மையளித்திருண்டவென்றதற்கு மேகத்தைப்பார்க்கிலு மிகக்கறுத்தவென்பதுபொருள். — பார்க்குந்தோறும் புதிதாகவுடலமெலிதலாவது முன்பார்க்கப்பட்டவளவிற் பின்பார்க்கப்படுகிறவளவுகுறைந்துபோதலாலேவேறுபட்டுத்தோன்றல். (ககச)

(உசுo) அலர்வார் பகழி தாரந்துதாரந் தாக மெலிவித் திடுதலன்றிச், சிலைவேள் வேந்த னியல்பனைத்துங் கவர்ந்தான் போலுந் திங்கிழைத்தின், முலைமேற் கூடப் பெறுமெனிலோ வதுவு மியற்று முதுக்குறைவற், றுலையாக் காமங் கொடுன் றெழும்பு முழப்ப தானு மி

---

* திருவள்ளுவர் - புணர்ச்சிமகிழ்தல்.

ழக்குமால். [இதனால் நாணுவரை யிறத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்) சிலை-கருப்புவில்லையுடைய — வேள் - †மன்மதனானவன் — வார்- நெடிய — அலர்- மலர்களாகிய — பகழி-பாணங்களை — துரந்து துரந்து-செலுத்திச்செலுத்தி — ஆகம்- உடம்பை — மெலிவித்திடுதலன்றி- இளைப்பித்தலல்லாமலும் — வேந்தன்- அரசனுடைய — இயல்பனைத்தும்-(பாவத்தையஞ்சுதல் இழிதொழிற்நாணல்முதலாகிய) சுபாவகுணமுழுதையும் — கவர்ந்தான்போலும் - :வெளவிக்கொண்டானே. — (ஏனென்றால்) — தீங்கு- பாவத்தை — இழைத்து - செய்தவினாலே — உன்முலைமேல்- உன்கொங்கைகளின்மேலே — கூடப்பெறும்மனிலோ - கூடப்பெறலாமென்றோலோ — அதுவும்- {அப்பாவத்தையும் — இயற்றும்-(அஞ்சாது) ;செய்வான். — முதுக்குறைவற்று-பேரறிவற்று — உலையா- கெடாத — காமம் - காமத்தை — கொடு-கொண்டு — உன்- உன்னிடத்தே(செய்யப்படுவதாகிய) — தொழும்பு-அடிமைத்தொழிலினும் — உழப்ப - முயலுதற்கு — நாணும்-நாணத்தையும் — இழக்கும்-:விட்டுவிடுவான். எ-று.

பாவம்-கொலைமுதலியன. — பெண்ணேவல் இழிதொழிலாதல் "*பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மையி னாணுடைப்- பெண்ணே பெருமையுடைத்து-என்பதனாலறிக. — ஆயினும் அதுகாமமிக்கவாடவர்க்குரித்தாதல் – "† மடக்கோ கடலின் விடுதியிலன்றிமதிதிரை மீன், படக்கோ பணிலம் பலகுளிக்கோ பரன் றில்லை முன்றிற், கொடுக்கோ வளைமற்றுநும் மையர்க்காய குற்றேவல்செய்கோ, தொடுக்கோ பணியீரணியீர்மலர்துஞ்சுகுழற்கே. — என்பதனாலறிக.,,[மன்மதனை வேந்தனியல்பனைத் துங்கவர்ந்தவனாகக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.] உலையாக்காமக்கொடுந்துயரமுழந்து என்அம்பாடமுண்டு. — ஆக்கஞ்செப்பற்குத்தலையாகிய நாணத்தினிழப்பை யிங்ஙனங்கூறவே அதுவுந்தோன்றுதலறிக. (கக௫)

(உ௱க) நின்சீருருவு வெளிப்படுதோறுக்கு நோக்கி நிலைதளரு, மென்பூடுருக விளமுலைமேற் புல்லு முனிந்தா யெனவருந்து, மன்போடே தீர்த்தனன்போ னகைக்கு மகன்றா யெனவெளியிற், பின்போ தருநல் லுணர்விழந்த பித்தர் போலப் பேதுறுமால். [இதனால் மறத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்) நின்-உனது — சீர்- சிறப்புப்பொருந்திய — உருவு- வடிவமானது — வெளிப்படுதல்- தோன்றுதலை — நோக்கிநோக்கி-பார்த்துப்பார்த்து — நிலை- (தன்னறிவு) நிலை — தளரும் - :தளரப்பெறுகின்றான். — என்பு- எலும்பும் — உளடுருக- உள்ளுருக — இள- இளமைபொருந்திய — முலைமேல்- (அவ்வடிவத்தின்) முலைகளின்மேல் — புல்லும்- :தழுவுகின்றான். — முனிந்தாயென - ஊடினாயென்று — வருந்தும்- :வருந்துகின்றான். — அன்போடு- ஆசையினால் — ஊடல்- அவ்வூடலை — தீர்த்தனன்போல்- நீக்கினவன்போல் — நகைக்கும்- :சிரிக்கின்றான் — அகன்றாயென - நீங்கினா

* திருவள்ளுவர்-பெண்வழிச்சேறல். † திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.

யென்று—வெளியில்-வெறுவெளியில்—பின்-(அவ்வடிவத்தின்) பின்னே—போதரும்-:போகின்றான்.—நல்லுணர்வு-நல்லறிவை—இழந்த-துறந்த—பித்தர்போல-பித்தநோயினர்போல்—பேதுறும்-:மறவியுற்றிருக்கின்றான். எ-று.

உருவுவெளிப்படுதல்-விருப்பத்தாலிடைவிடாது சிந்திக்கப்பட்டவுருவுபோல்வதுபுத்திவிகாரத்தினாலே வெளியிலே தோன்றுதல். [பகையில்லாமையால் ஒருகாலத்திலே கூடத்தக்க இத்தலைவர் தல்-புல்லுதல்-வருந்தல்-நகைத்தல்-பின்போதரல்- என்கிற பலவற்றிற்குங் கூட்டத்தைச்சொல்லுதலினாலே கூட்டவணி.] வெறுவெளியிலே அவ்வுருவுதோன்றுதலைச்சொல்லவே நோக்குவவெல்லாமவையேபோறலுஞ்சொல்லப்பட்டதாயிற்று. (௧௧௬)

(௨௬௨) புலவு நாறும் வேல்வேந்தர் சேனைப் புணரி கடந்தெதிரற், றுலவு நிடதக் கடாயானை யுனது விரகப் பேராற்றி, னலையி னிலை காண் பரிதாகி யந்தோ வாழ்ந்து மயங்கியதாற், சிலைகொ ணுதலாய் பின்னர்வரு மவத்தை சேரா தருள்புரியாய். [இதனால் மயக்கஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) சிலை-வில்வடிவத்தை—கொள்-கொண்ட—நுதலாய்-நெற்றியையுடையவளே!—புலவு-(பகைவருடைய) ஊன்—நாறும்-நாறுகின்ற—வேல்-வேலையுடைய—வேந்தர்-அரசரது—சேனை-சேனையாகிய—புணரி-கடலை—கடந்து-தாண்டி—எதிரற்று-எதிரியில்லாமல்—உலவும்-திரிகின்ற—நிடதக்கடாயானை-நளனாகியகளிறானது—உனது-உன்சம்பந்தமாகிய—விரகம்-விரகமென்கின்ற—பேர்-பெயரையுடைய—ஆற்றின்-ஆற்றினது—அலையின்-அலையில்—நிலை-நிலையை—காண்பரிதாகி-காணமாட்டாததாகி—ஆழ்ந்து-முழுகி—மயங்கியது-:மூர்ச்சித்தது.—அந்தோ-ஐயோ—பின்னர்வரும்-(அம்மயக்கத்தின்பின்)வருவதாகிய—அவத்தை-(சாக்காடாகிய)அவஸ்தையை—சேராது-அடையாமல்—அருள்புரியாய்-:அருள்செய்வாயாக. எ-று.

நிடதன்-கடாயானை-நிடதக்கடாயானை யெனவிகாரப்புணர்ச்சியாயிற்று.—பல்லாயிரவீரர் கூட்டத்தாற்றோன்றிய தென்னும் பெருமைபற்றிச் சேனையை ஆறென்னாது கடலென்றும், ஒருத்தியாற்றோன்றிய தென்னுஞ்சிறுமை பற்றி விரகத்தைக்கட லென்னாது ஆறென்றும், உருவகஞ் செய்ததென்க.—[ஆற்றலுவாகியகாரணத்திற்குப் பெருமையாகிய தருமங்குறைவாயிருப்பக்கடலைக் கடந்தயானைமுழுகுதலாகிய காரியம்பிறத்தலைச் சொல்லுதலாலே-உ-வதுபிறிதாராய்ச்சியணி-இதற்கு உருவகம் அங்கம்.] கொடுமைபற்றிக்கூறநாவெழாமையாற்சாக்காட்டைப்பின்னர் வருமவத்தை யென்று கூறிற்று. (௧௧௭)

(௨௬௩) குடங்கை யணையிற் பகைவேந்தர் துயிலுங் கொற்ற முற்றத்து, மடங்க லனைய போர்மீளி யின்னவாறு மதிமயங்கித், தடங்கொண் முலையா யெனைத்தூது நின்பால் விடுத்தா னறைந்திடேன், முடிந்த ததுவு மிருவிரு முன்னர்ச் செய்த தவப்பேற்றால்.—(இ-ள்) தடம்-மலைவடிவத்தை—கொள்-கொண்ட—முலையாய்-முலைகளை

யுடையவளே!—பகை-(தன்னோடு)பகைத்த— வேந்தர்-அரசரானவர்—குடங்கை-உள்ளங்கையாகிய— அணையில்- தலையணையில்— துயிலும்-நித்திரைசெயப்பெற்ற—கொற்றம்-வெற்றிபொருந்திய— முற்றத்து-முற்றத்தையும்—மடங்கலனைய-ஆண்சிங்கம்போலும்—போர்-போர்த்தொழிலையுமுடைய—மீளி- ।அக்காளையானவன்— இன்னவாறு-இப்படிப்பட்டவிதமாக—மதிமயங்கி-அறிவுகலங்கி— நின்பால்-உன்னிடத்து— தூது-தூதாக— எனை-என்னை —விடுத்தான்-:அனுப்பினான்.—தளர்ந்திடேல்-(।நீ):வருந்தாதே,— இருவீரும்- நீங்களிருவரும்—முன்னர்- முற்பிறப்பிலே— செய்த- செய்துவைக்கப்பட்ட— தவப்பேற்றால் - தவங்களைப்பெற்றிருக்கையினாலே— அதுவும்- ।அக்காரியமும்—முடிந்தது-:முடிவுபெற்றது.எ-று.

ஒருவர்க்கொருவர் பெறுதற்கரியபொருளாக நிற்றலால்-இருவீருமுன்னர்ச்செய்த தவப்பேற்றாலென்றது.—அதுவென்றது - தூதிற்குப்பயனாகிய விவாகத்தைச் சுட்டிநின்றது. வினைவுபற்றிமுடியுமென்பது முடிந்ததெனவிறந்தகாலத்தாற்கூறப்பட்டது. (ககஅ)

(உசுச) முருகன் வேலு முக்கண்ணன் முடித்த புனிற்றுப் பிறைக்கொழுந்துந், திருவின் கொழுநன் பாயலுங்கண் டிலக நுதல்பேர கலல்கு, லுருவ மாகத் தனிக்கவர்ந்த வுனக்குக் கலுழி மதமொழுகுங், கரடக் களிற்று நளனுள்ளங் கவரு மாறு வியப்பாமோ. [தன்முயற்சி பயன்பட்டமைபற்றி அவளைப்புகழ்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

—(இ-ள்) முருகன் - சுப்பிரமணியனது—வேலும்-வேலையும்— முக்கண்ணன்-பரமசிவனது—முடித்த-முடியிற்சூடப்பட்ட—புனிற்று-புதிய— பிறைக்கொழுந்தும்-பிறைப்பிள்ளையையும்— திருவின்கொழுநன்-திருமாலினது—பாயலும்-(பாம்பாகிய) சயனத்தையும்—கண்- கண்ணினதும்—திலகம்-பொட்டையுடைய— நுதல்-நெற்றியினதும்—பேர்-பெரிய,—அகல்- பரந்த,— அல்குல்-'அல்குலினதும்— உருவமாக-வடிவங்களாக—தனி- தனித்து—கவர்ந்த-வெளவிய—உனக்கு-நினக்கு—கலுழி-கான்யாறுபோல்—மதம்-மதநீரானது—ஒழுகும்-இழியப்பெற்ற—கரடம்-கதுப்பையுடைய—களிற்று-களிறுபோலும்—நளன்-நளராசனது—உள்ளம்-உள்ளத்தை—கவருமாறு-।வெளவுமாறு—வியப்பாமோ-:ஆச்சரியமாமோ.எ-று.

முருகன் முதலிய மூவர்களுந்தலைமைக்கடவுளராதலேயன்றி முருகனெனவே கட்டிளமையோனென்பதுதோன்றலால் அவன்பெரும்போர்க்குரியகைப்படையையும்- முக்கண்ணனெனவேபகையையெரிக்குநெற்றிக்கண்ணனென்பதுதோன்றலால் அவன்முடிக்கணிகலமாகச்சூடப்பட்டபிறையையும்-திருவின்கொழுநனெனவேபெருஞ்செல்வச்சிறப்பினனென்பதுதோன்றலால் அவனறிதுயிற்குரியபாயலையும்- கவர்தலரிதாதல்காட்டப்பட்டமையறிக—அவர்பன்மையும் இவளொருமையுந் தோன்றத்தனிக்கவர்ந்தவென்றது. — [கடவுளு

ராகிய அம்மூவர்களுடைய அப்பொருள்களைக் கவர்தலாகிய வொருபொருளைச் சொல்லத்
தண்டாபூபிக நியாயத்தினாலே ஒருமனிதனுடைய நல்ல துள்ள த்தைக்கவர்தல்சொல்லவேண்
டியதில்லையென் னு மற்றொருபொருள் தோன்றுதலால் செய்யுட்பொருட்பேறணி.] இங்ங
னங்கூறவே அவ்வேற்படைமுதலியவைபோற்சிறந்து விளங்குங்கண் முதலியவற்றையுடை
யையாதலின் அரசன் உன்னழகுக்கு எளிதிலே மயங்குவானென்றதாயிற்று. (௧௧௧)

(௨௬௫) பொன்னே யமுதே மொழிக்கரும்பே பூந்தா மரையிற்
றிருவே நின், மின்னே ரிடைதேய்ந் தறவருந்த விம்மு முலையி லல்லா
ம, லென்னே தொய்யிற் றொழிலனைத்து மெழுத லாமே யென்றெ
ண்ணி, மன்னே யுரைக்கு மெங்களுடன் மதுவார் பொழிலி னிடையி
ருந்தே. [இதுமுதலிரண்டுபாட்டுகளால் - காரியமுடிவை அதன்பின்
விளைவைக்காட்டிவலியுறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்)
பொன்னே - தங்கமே! — அமுதே - அமிர்தமே! — மொழி - சொல்லா
கிய (சாரத்தை) யுடைய — கரும்பே - கன்னலே! — பூ - அழகிய — தாம
ரை - தாமரைமலரிடத்து — இல் - இல்லாத — திருவே - சீதேவியே! —
நின் - உனது — மின்நேர் - மின்போலும் — இடை - இடையானது —
தேய்ந்து - இளைத்து — அற - மிகவும் — வருந்த - நோவ — விம்மும் - ப
ருக்கின்ற — முலையிலல்லாமல் - முலைகளிடத்தல்லாமல் — தொய்யில் - ச
ந்தனக்கோலத்தினது — தொழிலனைத்தும் - வேலைமுழுவதும் — என்
னே -: என்னாகும். — எழுதலாமேயென்று - (மற்றொன்றி) லெழுதலா
மோவென்று — எண்ணி - ஆலோசித்து — மன்னே - நளராசனே — ம
து - வண்டுகளானவை — ஆர் - ஒலிசெய்யப்பெற்றிருக்கின்ற — பொழி
லினிடை - சோலையின்கண் — இருந்து - தங்கி — எங்களுடன் - எங்களோ
டு — உரைக்கும் - (இனிச்) சொல்லுவான். எ - று.

இனிவிளைவிலேயுன்னைமணந்து உன்முலையிலே தொய்யிலெழுதிப்பார்த்து அவ்விரண்டி-
ற்குந்தகுந்திருக்கின்றபடியை யாலோசித்து அதனைவியந்துசொல்வானென்றது. (௧௨௦)

(௨௬௬) இன்பக் கலவிக் கரணங்க ளியாவு மியற்றி யிருவீரு, மன்
புற் றவச முறுமேனி யயர்தீர் வதற்கெம் பொலன் சிறையான், முன்
புற் றுயர்வா னதிப்புனலின் மூழ்கித் தண்ணென் குறுந்திவலை, நன்
கிற் றெறிப்ப வீசுதற்குக் கால மணித்தாய் நண்ணியதே. — (இ-ள்)
இருவீரும் - நளராசனு நீயும் — இன்பம் - சுகத்தைத்தருகின்ற — கலவி -
புணர்ச்சியினுடைய — கரணங்கள் யாவும் - கரணங்கள் யாவற்றையும் —
இயற்றி - செய்து — அன்புற்று - (ஒருவர்மேலொருவ) ரன்புமிக்கு —
அவசமுறும் - பரவசப்படுமாறுண்டாகும் — மேனி - (உங்க) ளுடம்பி
னுடைய — அயர் - தளர்ச்சியானது — தீர்வதற்கு - நீங்குதற்பொரு
ட்டு — உயர் - உயர்வாகிய — வானதி - ஆகாசகங்கையினது — பு
னலில் - நீரின்கண் — மூழ்கி - முழுகிவந்து — முன்புற்று - முன்னிருந்

று—எம்-எமது—பொலம்-பொன்னுருவமாகிய—சிறையால்-சிறைகளினாலே—தண்ணென்-குளிர்ச்சிபொருந்திய—குறுந்திவலை-சிறிய துளிகள்—நன்கின்-நன்றாக—தெறிப்ப-பட—வீசுதற்கு-வீசுதல் செய்தற்கு—காலம்-காலமானது—அணித்தாய்-சமீபித்து—நண்ணியது-:வந்தது.எ-று.

கலவிக்கரணங்களாவன-ஆலிங்கனம்-(ரு).சும்பனம்-(கக).அமிர்தநிலை-(கரு)-நகக்குறி-(அ).பற்குறி-(அ).குரல்-(அ).தாடனம்-(அ).ஆ கூச. இவை.—"ஆலிங்கனமைந்தும்மிதழ்ப்பானம்பதினொன்றும் மமிர்தம்பதினைந்தும் முகிழொழுதுங் குறியெட்டுங், கோலம்புனை நந்தக்குறி யெட்டுங்குரலெட்டுங்குவிதாடனமிருநான்கொடு கூடுங்கலவிக்கே.,, என்பதனாலறிக. இவற்றினியல்பு கொக்கோக முதலிய நூல் களிற்காண்க. (கஉக)

(உகஎ) கொல்லும் வேலுங் கூர்வாளுங் கூற்றுங் கொடிய கடல்விடமும், வெல்லு நெடிய கருங்கண்ணாய் வேல்வேந் திடத்தி யான்விரைவிற், செல்லு மளவு நீவருந்தேல் செல்லிற் றிகழ்பூண் வனமுலைகள், புல்லும் வேட்கைத் தேரூர்ந்து வேந்துன் னகரம் புகுவானால். [இதனால் ஆற்றுதல்சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்)கொல்லும்-கொலைசெய்கின்ற—வேலும்-வேலையும்—கூர்-கூரிய—வாளும்-வாளையும்—கூற்றும்-யமனையும்—கடல்-கடலிற்பிறந்த—கொடிய-தீய—விடமும்-ஆலாகலத்தையும்—வெல்லும்-வெல்லுகின்ற,—நெடிய-நீட்சிபொருந்திய,—கரு-கரிய,—கண்ணாய்-'கண்களையுடையவளே!—யான்-நான்—வேல்-வேலையுடைய—வேந்திடத்து-அரசனிடத்தே—விரைவில்-சீக்கிரத்தில்—செல்லுமளவும்—போமளவும்—நீ-।நீ—வருந்தேல்-:வருந்தாதே.—செல்லின்-போனால்—திகழ்-விளங்காநின்ற—பூண்-ஆபரணத்தையும்—வனம்-சந்தனக்கோலத்தையுமுடைய—முலைகள்-முலைகளை—புல்லும்-தழுவுதலைக்குறித்துண்டாகிய—வேட்கை-ஆசையினாலே—வேந்து-।அரசனானவன்—தேர்-தேரை—ஊர்ந்து-செலுத்தி—உன்-உனது—நகரம்-பட்டணத்தில்—புகுவான்-:வருவான்.எ-று.

வேந்துன் னகரம் புகுமளவும் வருந்தாதென்றது வேல்வேந்திடத்தி யான்விரைவிற்செல்லுமளவும் வருந்தேலென்றமையால் கேட்டவளவிலே வருவானென்றதாயிற்று. (கஉஉ)

(உகஅ) மடைவாய்த் தவழுஞ் சூற்சங்கம் வனசப் பொகுட்டின் மணியுயிர்ப்பப், பெடைநா ளகடங் கருவென்று வடைசேர் நிடதப் பெருமான்பால், விடைதா வென்ன மடவன்னஞ் சிறகர் நீவி விருப்பினொடும், படைவா ணெடுங்கட் பசுந்தோகை முகம னுரைகள் பணித்தனளால். [இதனால் அன்னம் விடைபெறுமாறுசொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்)மடைவாய்-மடையின்கண்—தவழும்-ஊர்கின்ற—சூல்-கருப்பத்தையுடைய—சங்கம்-சங்குகளானவை—வனசம்-

தாமரைமலர்களுடைய — பொகுட்டில் - கர்ணிகையில் — மணி - முத்
துகளை — உயிர்ப்ப - ஈன்றிட — பெடைநாரைகள் - பெண்நாரைகளா
னவை — தம் - தம்முடைய — கருவென்று - முட்டைகளென்று — அ
டைசேர் - அயயங்காக்கின்ற — நிடதம் - நிடததேசத்தையுடைய — பெ
ருமான்பால் - அரசன்கட் (செல்ல) — விடை - உத்தரவை — மடம் -
இளமைபொருந்திய — அன்னம் - அன்னமானது — தாவென்ன - கொ
டுவென்றுசொல்ல — சிறகர் - (அத) னிறகை — நீவி - தடவி — விருப்பி
னொடும் - ஆசையோடும் — படைவாள் - வாட்படைபோலும் — நெடுங்
கண் - நெடியகண்களையுடைய — பசுந்தோகை - பச்சைமயில்போல்ப
வள் — முகமனுரைகள் - உபசாரவார்த்தைகளை — பணித்தனள் - சொ
ல்லினள். எ - று.

உபசாரவார்த்தைகளாவன - அன்னத்தினுடைய நற்குணநற்செய்கைகளைப்புகழுஞ்சொ
ற்களும் அதற்குத்தன்வணக்கத்தைக்காட்டுஞ்சொற்களுமாம். (௧௨௩)

(௨௬௯) இவ்வா றிருந்து நன்மொழிக ளியம்பு வேலை யமுதூறு
ஞ், செவ்வாய் மடந்தை சிறடியின் சுவடு நோக்கிச் சிலதியரு, மைவ்
வா ணெடுங்கட் டோழியரும் வரக்கண் டயிர்ப்ப ரிவரொன்று, வெவ்
வாய் வடிவேல் வேந்தன்பா லன்னம் விரைவி லேகியதே. [இ-ள்
அன்னஞ்சென்றவாறுசொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்) இவ்வாறிருந்
து - இவ்விதமாயிருந்து — நன்மொழிகள் - நல்வார்த்தைகளை — இயம்
புவேலை - சொல்லிமுடித்தசமயத்தில் — அமுது - அமிர்தமானது — ஊ
றும் - சுரக்கின்ற — செவ்வாய் - செய்யவாயையுடைய — மடந்தை - தம
யந்தியினது — சிறடியின் - சிறியவடிகளது — சுவடு - சுவட்டை — நோ
க்கி - பார்த்துக்கொண்டு — சிலதியரும் - தாதிகளும் — மை - அஞ்சனம்
பொருந்திய, — வாள் - வாள்போலும் — நெடு - நெடிய, — கண் - கண்
களையுடைய — தோழியரும் - பாங்கிகளும் — வர - (தேடிக்கொண்டு)
வர — கண்டு - (அவர்களைப்) பார்த்து — இவர் - இம்மங்கையர் — அயிர்
ப்பரொன்று - சந்தேகிப்பாரென்றுநினைத்து — வெவ்வாய் - வெவ்விய
வாயின்கண் — வடி - கூர்மையையுடைய — வேல் - வேலையுடைய —
வேந்தன்பால் - அரசனிடத்து — அன்னம் - அன்னமானது — விரை
வில் - விரைவிலே — ஏகியது - போயிற்று. எ - று.

இவ்வாறிருந்தென்றது அன்னத்தின் சிறகு நீவிக்கொண்டிருந்தபடியைச்சுட்டிநின்றது.
— அயிர்த்தல் - இவ்வன்னமிதுவரைக்குமிவளிடத்தேதனியாகவிருந்துகொண்டு என்னகா
ரியத்தைப்பேசியதோவென்றுசந்தேகித்தல். (௧௨௪)

(௨௭௦) அன்ன முரைத்த மொழியமுத மருந்தித் தெவிட்டா வா
ரமுதக், கன்னற் குதலை யிருகண்ணுங் கருத்து மதன்பின் றொடர்ந்

தேகப், பொன்னம் பாவை தழற்பெய்தா லென்ன வுருகிப் புலம்பு கொண்டாங், கின்னற் கடலின் கரைகாணா திருந்தா ளிருந்த வேலைதனில். [இதனால் அதன்பின் தமயந்திநிலைசொல்லப்படுகின்றது.]— அன்னம்-அன்னத்தினால்— உரைத்த-சொல்லப்பட்ட— மொழி-சொல்லாகிய— அமுதம்- அமிர்தத்தை— அருந்தி - உட்கொண்டு— தெவிட்டா - வெறுக்காத— ஆர் - உண்டற்குரிய— அமுதம்- அமிர்தமும்— கன்னல்- சர்க்கரையும்போலும்— குதலை - மழலைச்சொற்களையுடையவள்— இருகண்ணும்-(தன்)னிருகட்பார்வையும்— கருத்தும்- மனமும்— அதன்பின்- அவ்வன்னத்தின்பின்— தொடர்ந்து- பற்றிக்கொண்டு— ஏக- போக— பொன்னம்பாவை-பொன்மயமாகியபாவையை— தழல்-நெருப்பின்கண்— பெய்தாலென்ன-இட்டா(லது)போல— உருகி- கரைந்து— புலம்புகொண்டு-இரங்குதல்கொண்டு— ஆங்கு-அவ்விடத்து— இன்னல்- துன்பமாகிய— கடலின்-கடலினது— கரை-கரையை— காணாது- காணாமல்— இருந்தாள்-இருந்தனள்.— இருந்தவேலைதனில்-(அப்படி)யிருந்தசமயத்தில். எ-று.

அன்னத்தின்வாக்கு அமிர்தம்போல் மதுரித்து எவ்வளவு கேட்பினும் போதுமென்னு மனத்திருப்தியைத்தாராததாயிருக்கையால் அன்னமுரைத்தமொழியமுதமருந்தித்தெவிட்டாவெனப்பட்டது. — இன்னல் அன்னத்தால் வளர்க்கப்பட்டநளனாசையைப் பற்றியுண்டாகிய துன்பம். இன்னற்கடலின்கரைகாணாமை அக்கடலினுட்பட்டிருத்தல். (௧௨௫)

(௨௭௧) ஆய வெள்ளம் புடையெய்தி யனிச்ச மலரின் றாதுறைப்பச், செய்ய நிறமாஞ் சிறடிகள் கன்றச் செங்கா லனந்தொடர்ந்து,மெய்ய தென்ன மதிகொல்லோ முருகு விம்ம நறவுமிழுந், தூய மலர்ப்பங் கயப்போதைத் துறந்தெம் மனையிற் புகுந்திருவே. [இதுமுதலிரண்டுபாட்டுகளான் மகளிர் தளர்ச்சியைக்குறித்து வினவுமாறுசொல்லப்படுகின்றது.]— (இ-ள்) ஆயவெள்ளம்-வெள்ளம்போலுமங்கையர்கூட்டமானது— புடை-பக்கத்தில்— எய்தி- அடைந்து— முருகு- வாசனையானது— விம்ம-பெருக— நறவு-தேனை— உமிழும் - கக்குகின்ற— தூயமலர்- பரிசுத்தமலராகிய— பங்கயப்போதை - தாமரைப்பூவை— துறந்து-விட்டு— எம்மனையில்-எமதுவீட்டின்கண்— புகும்-வந்த— திருவே- சீதேவியே!— அனிச்சமலரின்- அனிச்சப்பூவினது— தாது-மகரந்தமானது— உறைப்ப-உறுத்த— செய்யநிறமாம்-சிவப்புநிறமாகின்ற— சிறடிகள்-சிறியவடிகள்— கன்ற- வாட— செங்கால்-செய்யகால்களையுடைய— அனம்- அன்னத்தை— தொடர்ந்து-(பிடிக்கும்படியாகப்)பின்சென்று— மெய்யது-(இங்கே) யடைந்ததற்குக்காரணமாயது— என்னமதி - என்னவறிவு. எ-று.

முன்பாட்டிலே இருந்தவேலை தனிலென்றதனோடு ஆயவெள்ளம்புடையெய்தி என்றதைக்கூட்டுக.—எய்தியென் வினையெச்சம்-பின்வருந்தாருகமழுமென்னும்பாட்டில் என்னவென்.வினைகொண்டது.—என்னமதியெனவே-நல்லறிவன்றென்றதாயிற்று. (கஉகூ)

(உஎஉ) மையன் மதவெங் களியானை வீமன் வரத்தால் வருந்திருவே, கையு முகமு மரிபரந்த கண்ணு முருகு கொப்புளிக்குஞ், செய்ய கமல மெனவீழு மளிக ளோச்சுந் திறத்தாலோ, தொய்யி லெழுத்த தடமுலைகள் சுமந்தோ மேனி துவண்டதுவே.—(இ-ள்) மையல்-மயக்கஞ்செய்கின்ற— மதம்-மதத்தாலுண்டாகிய— வெங்களி-வெவ்வியசெருக்கையுடைய—யானை-யானையையுடைய— வீமன்-வீமராசனது—வரத்தால்-வரத்தினாலே—வரும் (மகளாய்ப்)பிறந்த—திருவே-திருமாதே!— கையும்-(உன்)கைகளையும்—முகமும்-முகத்தையும்—அரி-இரேகையானது—பரந்த- படரப்பெற்ற— கண்ணும்-கண்களையும்—முருகு-தேனை— கொப்புளிக்கும்-உமிழ்கின்ற—செய்யகமலமென-செந்தாமரைமலர்களென்றுமயங்கி—வீழும்-(வந்து)வீழ்கின்ற—அளிகள்- வண்டுகளை— ஓச்சுந்திறத்தாலோ- ஓட்டுஞ்செயலாலோ?—தொய்யில்- சந்தனக்கோலத்தை— எழுது - எழுதப்பெற்ற—தடம்-மலைபோலும்— முலைகள் -முலைகளை—சுமந்தோ-தாங்கியோ?—மேனி-உடம்பானது—துவண்டது-வாடியது.எ-று

ஒருதொழிலையிடைவிடாது செய்வோர்க்கும் அதிபாரஞ்சுமப்போர்க்கும் உடம்புவாடியிளைக்குமாதலால் அங்ஙனம் வினவினார். (கஉஎ)

(உஎங) தாது கமழு மலர்த்திருவே யென்னச் செவிலித் தாயர்பலர், பூதி யணிந்தாங் கயினிநீர் சுழற்றித் தெய்வம் பராய்ப் போற்றிக், காதன் மயிலைக் கொடுவந்து கடிமா மனையிற் பசுந்தேறற், சீத மலர்மெல் லணைமீது சேர்த்தா ரவளுஞ் செயலிழந்தாள். [இதனால் அவள்மனையிற்சேர்க்கப்பட்டவாறு சொல்லப்படுகின்றது] — (இ-ள்) தாது-மகரந்தமானது— கமழும்- மணக்கப்பெற்ற—மலர்- தாமரைப்பூவிலுள்ள—திருவே-திருமாதே!— என்ன- என்றுசொல்ல— பலர்-பலராகிய— செவிலித்தாயர்-வளர்த்ததாய்மாரானவர்— பூதி- திருநீற்றை—அணிந்து-(நெற்றியி)லிட்டு—அயினிநீர்-ஆலாத்தியை—சுழற்றி-சுற்றி—தெய்வம்-குலதெய்வத்தை—பராய்-பிரார்த்தித்து— போற்றி- துதிசெய்து— காதல்- ஆசையைத்தருகின்ற— மயிலை- மயில்போல்பவளை—கொடுவந்து-கொண்டுவந்து—கடி- காவலையுடைய,—மா-பெரிய,—மனையில்-மாடத்தின்கண்— பசுந்தேறல்- பசியதேனையும்— சீதம் - குளிர்ச்சியையுமுடைய— மலர்-மலர்களாலாகிய,— மெல்- மெல்லிய,— அணைமீது-சயனத்தின்மேல்— சேர்த்

றார் - :கிடத்தினர். — அவனும் - | அத்தமயந்தியும் — செயல் - (தன்) {செய்கைகளை — இழந்தாள் - : இழந்தனள். எ - று.

செவிலித்தாயர் - அவளுக்குநல்லறிவும் நல்லொழுக்கமுங்கற்பித்துவளர்த்தமாதர்கள். செயலிழத்தல் - உண்ணல் - உடுத்தல் - அணிதல் - முதலிய செயல்களைமறத்தலாம். பூமியணிதலும்அயினீர்சுழற்றலும்அச்சமுதலியவற்றாலுண்டாகியகுற்றங்களைநீக்கவென்க. (கஉஅ)

(உஎச) ஈங்கிவ் வாறு மயில்வருந்தி யிருப்ப வினவண் டிசைமிழற் றுந், தேங்கொள் பொழில்வாய் முகையவிழ்ந்து செந்தே னிறைக்கு மலர்வாவிப், பாங்க ரமளி மிசைவிரித்த பனிமென் போது கரியவ ளர், ஓங்கற் றிணிதோள் வயவேந்தை யன்னங் கண்ணுற் றுவந்ததால். — [இதனால் அன்னம் அரசனைக்கண்டமை சொல்லப்படுகின்றது.] (இ - ள்) மயில் - மயில்போல்பவள் — ஈங்கு - இக்குண்டினபுரத்தின்கண் — இவ்வாறு - இவ்வண்ணமாக — வருந்தி - (காமநோயால்) வருந்தி — இருப்ப - இருக்க — அனம் - | அன்னமானது — இனம் - கூட்டமாகிய — வண்டு - வண்டுகளானவை — இசை - இராகத்தை — மிழற்றும் - பாடப்பெற்ற, — தேம் - வாசனையை — கொள் - கொண்ட — பொழில்வாய் - சோலையின்கண் — முகை - அரும்புகளானவை — அவிழ்ந்து - விரிந்து — செந்தேன் - செய்யதேனினாலே — நிறைக்கும் - நிறைக்கப்பெறுகின்ற — மலர் - மலர்களையுடைய — வாவி - தடாகத்தினது — பாங்கர் - பக்கத்தில் — அமளிமிசை - சயனத்தின்மேல் — விரித்த - பரப்பப்பட்ட — பனி - குளிர்ச்சிபொருந்திய, — மென் - மெல்லிய, — போது - 'மலர்களும் — கரிய - கருகும்படியாக — வளர் - படுத்திருக்கின்ற — ஓங்கல் - மலைபோலும் — திணி - திடமுற்ற — தோள் - தோள்களையும் — வயம் - வெற்றியையுமுடைய — வேந்தை - நளராசனை — கண்ணுற்று - பார்த்து — உவந்தது - : மகிழ்ந்தது. எ - று.

பனிமென்போது கரியவளரெனவே அதிககாமவெப்பங்கொண்டிருந்தபடி சொல்லப்பட்டதாயிற்று. — அரசன்காமநோயாற்படும்பாட்டைநோக்கி அவன்றான்வருமளவுமுயிர்பொறுத்திருந்தமையைக்குறித்துமகிழ்தலால் அன்னங்கண்ணுற்றுவந்ததென்றார். (கஉகூ)

(உஎரு) பொன்னஞ் சிறைய மடவன்னம் போது முன்னர் வேல் வேந்து, தன்னந் தனியே துணைபெண்ணுந் தடங்கண் பொருந்தா தோவென்று, மின்னுந் துதே தியவன்ன மீளா திருந்த தெம்மென் னு, மின்னி னுருவு வெளிப்படுத நோக்கி நோக்கி வெய்துயிர்க்கு ம். [இதுமுதலிரண்டுபாட்டுகளால் அப்போது அரசனிருப்புச்சொல் லப்படுகின்றது. — (இ - ள்) வேல் - வேலையுடைய — வேந்து - | நளராசனானவன் — பொன் - பொன்மயமாகிய, — அம் - அழகிய, — சிறைய - 'சிறைகளையுடைய, — மடம் - இளமைபொருந்திய, — அன்னம் - 'அன்னமான

து—யோ துமுன்னர்-செல்லுதற்குமுன்—தன்னந்தனியோ-தன்னந் தனியாகவிருக்கையோ—துணையென்னும்-எனக்குத்துணையென்று :சொல்லுவாள்.—தடங்கண்-விசாலம்பொருந்தியகண்களையுடையவள்—பொருந்தாதோவென்னும்-உடன்படாளோவென்று:சொல்லுவான்—தூது-தூதாக—ஏகிய-சென்ற—அன்னம்-அன்னமானது—இன்னும்-இதுவரையிலும்—மீளாதிருந்தது-திரும்பிவாராமைக்குக் காரணம்—என்னென்னும்-யாதென்று:சொல்லுவான்.—மின்னின்-மின்னல்போல்பவளது—உருவு-வடிவமானது—வெளிப்படுதல்-வெளியிலேதோன்றுதலை—நோக்கிநோக்கி-பார்த்துப்பார்த்து—வெய்துயிர்க்கும்-:சுடுமூச்செறிவான்.எ-று.

தனியென்பது சிறப்புப்பற்றித் தன்னந்தனியெனவந்தது.—தடங்கண் சொன்னோக்கத்தால் அஃறிணைமுடிபேற்றது. அன்னம்விரைவிலேதானே திரும்பியதாயினும் அரசனுக்குக் கணமும் நெடுங்காலமாகத் தோன்றலால் இன்னுமென்றான். (௧௩௦)

(௨௭௬) மீண்டதன்னமெனவெண்ணி வினவு மொருகாழ் மணி முத்தம், பூண்ட பொம்மன் முலையென்றே புகன்ற தென்னு மருந் தாமற், காண்டல் செயினுங் கேட்பினுமென் னுள்ள மயக்குங் களிந றவைத், தூண்டல் செய்யா மணிவிளக்கைக் கொணர்ந்தாய் கொல் லோ வெனச்சோரும்.—(இ-ள்) அன்னம்-அன்னமானது—மீண்டதென-திரும்பிவந்ததென்று—எண்ணி-நினைத்து—வினவும்-:வினவுவான்.—மணி-அழகிய—முத்தம்-முத்துகளையுடைய—ஒருகாழ்-ஒருசரத்தை—பூண்ட-மேற்கொண்ட,—பொம்மல்-பொலிவுபொருந்திய,—முலை-முலைகளையுடையவள்—என்றே-என்னசெய்தியையோ—புகன்றது-சொல்லினள்—என்னும்-என்று:சொல்வான்.—அருந்தாமல்-உண்ணப்படாமல்—காண்டல்செயினும்-கண்டாலும்—கேட்பினும்-கேட்டாலும்—என்-எனது—உள்ளம்-மனத்தை—மயக்கும்-மயக்காநின்ற—களிநறவை-தேன்குழம்பை—தூண்டல்செய்யா-தூண்டப்படாத—மணிவிளக்கை-இரத்தினதீபத்தை—கொணர்ந்தாய்கொல்லோவென-கொண்டுவந்தாயோவென்று—சோரும்-:தளருவான்.எ-று.

அருந்தாமற்காண்டல்செயினுங் கேட்பினுமென்னுள்ள மயக்குங்களிநறவையெனவே அருந்துங்கால் உள்ள மயக்குதல் சொல்லவேண்டாவாறாயிற்று. இவ்வாறே. "* உள்ளக்களித்தலுங் காணமகிழ்தலுங்-கள்ளுக்கில் காமத்திற்குண்டு." என்றமையறிக.—மணிவிளக்கெனவே மற்றைத்திவிளக்குப்போல்மழுங்குதலின்றியெப்போதும்விளங்குதல்கொள்க. (௧௩௧)

(௨௭௭) திருந்தார் மௌலி மணியுரிஞ்சித் திகழுங் கழற்காற் றேர்வேந்தே, வருந்தேல் வருந்தே லீவேண்டின் வாரா தனவு முளவோ

* திருவள்ளுவர்-புணர்ச்சிவிதும்பல்.

ல்லோ, முருந்தேர் முறுவன் முகம்பெற்று வந்தே னெனலு மூர்ச்சைதெளிந்,தருந்தா வமுத மருந்தினன்போற் பலகாற் கேட்கு மகமகிழும். [இதனால் அன்னஞ்சொல்லலும்அரசன்மகிழ்தலும்சொல்லப்படுகின்றன.]—(இ-ள்)திருந்தார்-பகைவருடைய—மௌலி-மகுடத்திலுள்ள—மணி-நவமணிகளை—உரிஞ்சி-தேய்த்து—திகழும்-விளங்காநின்ற—கழல்-வீரக்கழலையுடைய—கால்-பாதத்தையும்—தேர்-மகாரதத்தையுமுடைய—வேந்தே-அரசனே!—வருந்தேல்வருந்தேல்-:வருந்தாதேவருந்தாதே.—நீ-(இப்படிப்பட்ட)நீ—வேண்டின் பெறவிரும்பினால்—வாராதனவும்-(உனக்குக்)கிடையாதபொருள்களும்—உளகொல்-(உலகத்தில்):உண்டோ.—முருந்தேர்-மயிலிறகினடிபோலும்—முறுவல்-பற்களையுடைய தமயந்தியது—முகம்-முகத்தை—பெற்று-அடைந்து—வந்தேனெனலும்-வந்தேனென்றவளவில்—அருந்தா-(முன்)உண்ணப்பட்டிலாத—அமுதம்-தேவாமிர்தத்தை—அருந்தினன்போல்-உண்டவன்போல்—மூர்ச்சை தெளிந்து-மூர்ச்சைதீர்ந்து—பலகால்-பலதரம்—கேட்கும்-:கேட்பான்.—அகம்-உள்ளத்தின்கண்—மகிழும்-:களிப்பான். எ-று.

அரசன் தனதொப்பற்ற மனவலிமையைமறந்துவருந்துதலைநோக்குதலால்அதனைநினைப்பித்தற்குத் திருந்தார்மௌலி மணியுரிஞ்சித் திகழுங்கழற்காலென் னும் விசேடணங் கொடுத்துக்கூறியது.—வருந்தேலென்பது ஆற்றுதற்பொருளிலடுக்கிவந்தது-இதற்கு-"*இசைநிறை யசைநிலை பொருளொடு புணர்தலென் றவைமூன் றென்ப வொருசொல்லடுக்கே. என்பது விதி.,, மேற்சொல்லப்பட்டமனவலிமையுடையவுனக்கு எண்ணப்பட்டபொருள்கள்யாவும்எளிதிற்கைகூடுமென்றற்கு நீவேண்டின்வாராதனவுமுளகொல்லோவென்றது "+எண்ணியவெண்ணியாங்கெய்துபவெண்ணியார் திண்ணியராகப்பெறின் - என்றாராதலின்.,, இதனாலே அவனுடன்பட்டமை குறிப்பிக்கப்பட்டதாயினும்பின்னும் அதனை நன்றாகவறிவித்தற்கு முருந்தேர்முறுவன்முகம்பெற்றுவந்தேனென்றது.—முகம்பெறல்ஒருவர் தஞ்சொல்லைமற்றொருவர்முகத்திருப்ப மின்றிவிருப்பத்தோடு கேட்டுடன்படப்பெறலாம். (கஎஉ)

(உஎஅ) அன்ன முரைத்த வின்சொல்லி னாவி தாங்கியதன்றொடு,பின்னு மடமான் பேரழகும் பெருகு துயரும் விளம்பியது,மின்னு முரைத்தி யுரைத்தியெனக் கேட்டிங் கிவ்வா றிவணிருப்ப,மின்னுண் மருங்கு றுயரமுமேல் விளைந்த வாறும் விளம்புவாம். [இதனால் அரசனது செய்தியைநிறுத்திப்பின்வருங் கைக்கிளைப்படலமுதலியவற்றால் தமயந்திக்குநேரிட்டகாமநோய்த்துன்பமும் அதுபற்றிப்பின்னடந்த செய்தியுங்கூறத்தொடங்கினமைசொல்லப்படுகின்றன]—(இ-ள்)அன்னம்-அன்னத்தினால்—உரைத்த-சொல்லப்பட்ட—இன்சொல்லின்-இனியசொற்களால்—ஆவி-உயிரை—தாங்கி-பொறுத்திருந்து—பின்னும்-(அதற்குப்)பின்னும்—மடமான்- இளமைபொருந்தியமான்

* தொல்காப்பியம்-எச்சவியல்-, + திருவள்ளுவர்-வினைத்திட்பம்.

போல்பவளது—பேரழகும்-பெரியவழகையும்—பெருந்துயரும்-(காமத்தாலவளிடத்தே)வளர்கின்றதுன்பத்தையும்—விளம்பியதும்-(தன்னைக்குறித்து அவளாற்) சொல்லப்பட்டசெய்தியையும்—இன்னும்- இன்னமும்—உரைத்தியுரைத்தியென-சொல்லுசொல்லென்று—கேட்டு-வினவிக்கொண்டு— அதனோடு-அவ்வன்னத்தோடு—இங்கு-இவ்விடத்தே—இவ்வாறு-இவ்விதமாக—இவன்-இந்நளன்— இருப்ப-இருக்கும்போது(உண்டாகிய)— மின்- மின்போலும்— நுண்-நுண்ணிய — மருங்குல் - இடையையுடையவளாகிய தமயந்தியினது — துயரமும்-{துன்பத்தையும்—மேல்-பின்பு—விளைந்தவாறும்-{நடந்தசெய்தியையும்—விளம்புவாம்- (யாம்) :சொல்லுவாம்.எ-று.

அன்னத்தின்சொல்லைக்கேட்டு அரசன் இனியெப்படியும்அவளைப்பெறலாமென்று நிச்சயங்கொண்டுஉயிர்பொறுத்திருத்தலால் அன்னமுரைத்தவின்சொல்வினவிதாங்கியென்றார். கேட்கப்பட்டதொருபொருள் தம்மால்விரும்பப்பட்டதாயிருப்பின் அவ்விருப்பமிகுதியாற்பின்னும்பின்னுங்கேட்பாராதலால் -பின்னும் இன்னுமுரைத்தியுரைத்தியென்றானென்க. அன்றியுங்கேட்குந்தோறுந் தன்காமநோய்க்குமருந்தாய் நிற்றலின் -அங்ஙனங்கேட்டானெனினுமாம். (கஙங)

அன்னத்தைத்தூதுவிட்டபடலம்

முற்றிற்று.

கைக்கிளைப்படலம்.

கைக்கிளையென்பது ஒருதலைக்காமம் - அது ஆண்பாற் கைக்கிளையும் பெண்பாற்கைக்கிளையும் என இருவகைப்படும் - அவற்றுள் இது பெண்பாற் கைக்கிளையாம்.

கை - சிறுமை. கிளை - உறவு.

(உஎக) கொங்கு விம்மு கோதை யோடு கோதை தாழ வாண்முகம், பங்கயத்தை மற்றோர் பங்க யத்து வைத்த பான்மைபோ, லங்கை சேர்த்தி மைக்க ணீல வாலி சிந்த வைகிய, மங்கை மென்மு லைத் தடத்து மாரன் வாளி யேவினான். [இப்படலத்தில் இதுமுதலியபாட்டுகளால் தமயந்தி தந்தையாற் பின்செய்யப்படும் சுவயம்வரத்திற்குக்காரணமாக அவள் காமநோயிற் படும்பாடு சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) கொங்கு - வாசனையானது—விம்மு - விரியப்பெற்ற—கோதையோடு - பூமாலையோடு— கோதை - கூந்தலானது — தாழ - அவிழ்ந்துதொங்கவும் — பங்கயத்தை - ஒருதாமரைப்பூவை — மற்றோர்பங்கயத்து - மற்றொருதாமரைப்பூவிலே— வைத்தபான்மைபோல் - வைத்ததன்மைபோல்— வாள் - ஒளிபொருந்திய — முகம் - முகத்தை— அங்கை - உள்ளங்கையிலே— சேர்த்தி - வைத்து — மை - மையெழுதப்பெற்ற—கண் - கண்களிலிருந்து—நீலம் - கரிய—ஆலி - நீர்த்துளிகளானவை—சிந்த - உதிரவும்—வைகிய - இருக்கின்ற— மங்கை - தமயந்தியினுடைய—மென்முலைத்தடத்து - மெல்லியமுலைகளிடத்து— மாரன் - மன்மதனானவன்—வாளி - பூவம்புகளை— ஏவினான் - செலுத்தினான். எ-று.

முகமுங் கையுந்தாமரைமலர்போலுதலால் - பங்கயத்தைமற்றோர் பங்கயத்து வைத்த பான்மைபோலென்றார்.— கண்ணீர்மையைக்கரைத்துக்கொண்டிழிதலின் நீலவாலியெனப்பட்டது.— வைகியவென்பதைச் செய்யியவென்னும் வினையெச்சமாக்கி இருக்கும்படியாகவெனப் பொருள் கூறினுமமையும்.—[இப்படலத்துப்பாட்டுகளெல்லாம் - பெரும்பாலும் கூற்றுச்சீர் விளச்சீரும் - ஏனைச்சீர்கள்மாச்சீர்களுமாகிவருகிறஎழுசீர்க்கழிநெடிலடிநான்குகொண்டஆசிரியவிருத்தங்கள்.] (க)

(உஅ०) செப்பு நேர்மு லைக்கண் வேனில் வேடொ டுத்த தேமல, ரப்பு மாரி காம வெம்மை செய்ய வாற்ற லாமையா, லெப்பு விக்கும் வேந்தெ ழிற்க டற்ப டிந்து மீண்டுமால், வெப்பு நோயர் நீரின் மூ

ழ்கின் வெம்மை யாறு மேகொலாம்.—(இ-ள்) வேனில்-வசந்தகாலத்திற்குரிய—வேள்-மன்மதனால்—தொடுத்த-செலுத்தப்பட்ட—தேமலர்-வாசனைபொருந்தியமலராகிய—அப்பு-அம்பாகிய நீரினது—மாரி-மழையானது—செப்புநேர்-செப்புப்போலும்—முலைக்கண்-முலைகளையுடையவராகிய தமயந்தியிடத்து—காமவெம்மை-காமசுரத்தை—செய்ய-உண்டாக்க—ஆற்றலாமையால்-பொறுக்கமாட்டாமையால்—எப்புவிக்கும்-எல்லாத்தேசங்களுக்கும்—வேந்து-அரசனாயுள்ளோனாகிய நளனது—எழில்-அழகாகிய—கடல்-கடலுள்ளே—படிந்தும்-முழுகியும்—ஈண்டும்-(அக்காமசுரமானது அவளுக்கு):மிகும்.—வெப்புநோயர்-சுரவியாதியையுடையவர்—நீரில்-நீரினுள்—மூழ்கின்-முழுகினால்—வெம்மை-(அச்சுரமானது—ஆறுமே கொல்-:தீருமோ. எ-று.

"*மெல்லொற்றுத் தொடர்மொழி மெல்லொற்றெல்லாம் வல்லொற்றிறுதிக்கிளையெழுத்தாகும்-என்பதனால்-அம்பு அப்புஎனவிகாரப்பட்டது. அப்பென்பது நீருக்கும் பெயராதலால்-அம்பாகியநீரென இருபொருள் கூறப்பட்டது.—மழையிலே நனைந்தவர்களுக்குச் சுரமுண்டாமாதலால்-அப்புமாரி காமவெம்மை செய்யவென்றார்.—அழகாகியகடலிலே படிதலாவது-அவ்வழகையிடைவிடாது நினைத்தல்.—காய்ச்சலுடையாளிகள் நீரிலேமுழுகினால் அதுபின்னும் அதிகமாகவிஷமிப்பது வைத்தியநூலிற் சொல்லப்பட்டபடி. அனுபவசித்தமாதலின்-வெம்மையாறுமேகொலென்றார்.—[ஈற்றடியின் பொதுப்பொருளால்முன்மூன்றடியின் சிறப்புப்பொருளைச் சாதித்தலால் வேற்றுப்பொருள்வைப்பணியாம்-இதற்கு-எழிலாகியகடல்-அம்பாகியநீர்-என்கிற-உருவகங்களும், கடற்படிதலாலே வெப்பந்தீர்தலாகியவிருப்பத்தைப்பெறாமல் அவ்வெப்பமிகுதலைப்பெறுவதாகியதகுதியின்மையணியும் அங்கங்கள் ஆதலால்உறுப்புறுப்பிக்கலவையணி.] (உ)

(உஅக) அல்ல லுற்ற ழுங்கும் வாடு மாவி சோரு மெல்லிதழ்ப்
பல்ல வங்க டீயு மாறு பாய லிற்ப டுத்திடும், மொல்லை யிற்ப தைக்கு
நெட்டு யிர்ப்பு வீங்கும் வார்கழை, வில்லி வாளி தன்னை யார்வி லக்கு
வார்கொ லென்னுமால்.—(இ-ள்) அல்லலுற்று-துன்பமுற்று—அழுங்கும்-:வருந்துவாள்.—வாடும்-:வாடுவாள்.—ஆவிசோரும்-:உயிர்சோர்வாள்.—மெல்லிதழ்-மெல்லியபூவிதழ்களும்—பல்லவங்கள்-தளிர்களும்—தீயுமாறு-(தன்னுடல்வெப்பத்தால்)கருகும்படியாக—பாயலில்-சயனத்தின்கண்—படுத்திடும்-:படுப்பாள்.—ஒல்லையில்-விரைவில்—பதைக்கும்-:துடிப்பாள்.—நெட்டுயிர்ப்புவீங்கும்-:பெருமூச்செறிவாள்.—வார்கழைவில்லி-நெடியகருப்புவில்லையுடையமன்மதனது—வாளிதன்னை-அம்பை—யார்-யாவர்—விலக்குவார்-விலக்கவல்லவர்—என்னும்-என்று:சொல்லுவாள். எ-று.

[ஒன்றற்கொன்று பகையில்லாமையால்ஒருகாலத்திற்கூடத்தக்க அழுங்குதல்-வாடல்-ஆவிசோர்தல்-படுத்திடல்-நெட்டுயிர்ப்புவீங்கல்-மன்மதனம்பை யார்விலக்குவாரென்று

* தொல்காப்பியம்-குற்றியலுகரப்புணரியல்.

சொல்லுதல்- என்கின்றபலபொருள்களுக்குக்கூடுதலைச்சொல்லுதலால் கூட்டவணியாகும்.) அச்சுதந்தாற்பரியம்பாடு சொல்லப்பட்டது. (ரு)

(உஅஉ) மைம்ம றந்த நீல வொண்கண் வார்பு னற்சொ ரிந்தியாழ், கைம்ம றந்த கூட லெண்ணி மெல்வி ரல்கள் கன்றின, பொம்மல் வெம்மு லைத்த டங்க லந்து றந்த பூம றந், தம்மெ லோதி சோர்ந்த துள்ள மார்வ மோட ழிந்ததே.— (இ-ள்) நீலம்- கருங்குவளைமலர்போலும்,— ஒள்- ஒள்ளிய,— கண்- {கண்களானவை,— வார்- தாரையாயொழுகின்ற,— புனல்- நீரை,— சொரிந்து- பொழிந்து,— மை- {அஞ்சனத்தை— மறந்த- ;மறந்தன.— கை- {கைகளானவை,— யாழ்- {வீணை (வாசித்தலை),— மறந்த- ;மறந்தன.— கூடல்- கூடற் (சுழிகளை)— எண்ணி- (தொட்)டெண்ணி,— மெல்- மெல்லிய,— விரல்கள்- {விரல்களானவை— கன்றின- ;வாடின.— பொம்மல்- பொலிவுபொருந்திய,— வெம்- விருப்பத்தைத்தருகின்ற,— முலைத்தடம்- {'முலைகளினிடங்களானவை— கலன்- {ஆபரணங்களை,— துறந்த- ;நீத்தன.— அம்- அழகிய,— மெல்- மெல்லிய,— ஓதி- 'கூந்தலானது,— பூ- மலரை,— மறந்து- மறந்து,— சோர்ந்தது- ;தளர்ந்தது.— உள்ளம்- {நெஞ்சமானது,— ஆர்வமோடு- ஆசையோடு(கூடி),— அழிந்தது- ;நிலைகெட்டது. எ-று.

மறத்தற்கு- ஒழிந்து நிற்றலென்பதுகருத்து.— கூடலாகுபெயர். கூடற்சுழியாவது தலைவியோடுகூடிவந்து கூடுமாயின் - தம்மெண்ணுங் கைகூடுமெனவு குறிபார்த்தற்கு மகளிராற் கண்மூடிவிரலாலே நிலத்திலே வலயமாகச்செய்யப்படுவது.— அதுபலசெய்து அவற்றைக்கூட்டி இத்தனையென்றறிதற்கு விரலாலொவ்வொன்றாகத்தொட்டெண்ணுமென்க. "* ஆழிதிருத்தும்புலியூருடையானருளினளித், தாழிருந்துமணற்குன்றினீத்தகன்றார்வருகென், றூழிருந்துச் சுழிக்கணக்கோதிநையாமலேய, வாழிதிருத்தித்தரக்கிற்றியோவுள்ளம்வள்ளலையே- என்பதனாலறிக., அவைசெய்தற்குப்பொருமற்றலவிரல்களுங்கொள்ளப்பட்டமைதோன்றற்கு விரலென்னாது மென்மையும்பன்மையுங்கூட்டிமெல்விரல்களென்றார். (சு)

(உஅங) மழைம தர்க்கண் முலைகள் செய்ய மார்ப னைத்து மென்மைநேர், இழைபு கப்பெ றாது விம்மி யேர்பெ றக்க வர்ந்ததாற், கழைகு ழைத்து மார னெய்த கணையி னுள்ள மூடுபோய், நுழைவ தற்கி டம்பெ றாது நொய்து ழைத்து மீளுமால்.— (இ-ள்) மழை- குளிர்ச்சிபொருந்திய,— மதர்- செருக்கையுடைய,— கண்- 'கண்களையுடையவளது— முலைகள்- முலைகளானவை,— செய்ய- சிவப்பாகிய,— மார்பனைத்தும்- மார்பிடமுழுதையும்,— மென்மைநேர்- மென்மையுநேர்மையும்பொருந்திய,— இழை- ஒருநூலும்,— புக- நுழைதற்கு,— பெறாது- சந்தில்லையாக,— விம்மி- பருத்து,— ஏர்பெற- அழகுபெற,— கவர்ந்ததால்- வௌவினதால்,— கழை- கருப்பு(வில்லை),— குழைத்து- வளைத்து,— மாரன்- மன்மதனால்,— எய்த- செலுத்தப்பட்ட,— கணையி

* திருக்கோவையார்.

ன்-அம்புகளால்—உள்ளம்-நெஞ்சமானது—ஊடுபோய்-உள்ளுடைந்து—நுழைவதற்கு-(அவ்விருமுலைகளுக்கும்நடுவே)புகுந்துவெளிப்படுதற்கு—இடம்பெறாது-வழிபெறாமல்—நொய்து-சிறிது—உதைத்து-(அவற்றினடியை)யுதைத்து—மீளும்-:திரும்பிவிடும். எ-று.

ஓரிடத்தொருவனுக்குப் பகைவனம்புகன்றால்- வருத்தமுண்டாம்போது அவ்விடம்விட்டோடிப்போகாதிராநுதலின் - மார்பினுள்ளே மன்மதபாணம்பட்டு வருந்தியநெஞ்சம் அவ்விடம்விட்டுப்பல முறையோடி முலைகளினடியைக்குன்றமுட்டியுமீ ளிப்போய முட்டித்திரும்பியதென்க. நெஞ்சம்பட்டபடவென்று அடித்துக்கொள்வதை அங்ஙனங்கூறினார்.— [இங்கே அம்புகள்படும்-நெஞ்சம்வெளிப்பட்டுப்போகாமைக்கு ஆயுண்மிகுதியேது வாயிருப்ப-முலைகளின்செறிவையே துவாகக்குறித்தமையால்-ஏதுத்தற்குறிப்பணி.] கணைகளூடுபோய் நுழைவதற்கிடம்பெறாது நொய்துதைத்துமீளுமெனப்பாடங்கூறி-முலைநெருக்கத்தால் மார்பிலே நுழையமாட்டாமல் மன்மதபாணஞ்சிறிதுதைத்துத் திரும்பிவிடுமென்றுபொருள்கூறுவாருமுண்டு. அதுமுதனூற் கருத்துக்குச்சிறிதும் ஒவ்வாமற் போவதுமன்றிக் காமநோயை மிகுதியாகவுற்றிலளென்னுங் கருத்தையுட்கொண்டிருத்தலாற் பொருந்தாதென்க.— முதனூன்முடிபுக்கு முழுதுமொத்திருக்கவேண்டின்-நுழைதலுற்றகாம வெம்மை சார்தலாற் றளப்புறீஇ- விழைதலுற்ற நெஞ்சகம்வெளிப்படாதிருந்ததே-எனப் பாடங்கூறல்வேண்டுமென்க. (௫)

(உ௱க) சுழித்த கூடல் கூடுறாது நீர்சொரிந்து நாடொறு, மழித்த கண்க டுயிலும் வேலை யணிதயங்கு மார்பகத், திழைத்த வார முலைதிளைப்ப வெய்து போழ்தி லிறைவனை, விழித்து நீர டக்கு மாய மென்கொ லென்று மெலியுமால்.—(இ-ள்) சுழித்த-சுழிக்கப்பட்ட—கூடல்-கூடற்சுழியானவை)—கூடுறாது-கூடாமற்போக—நீர்-நீரை—சொரிந்து-பொழிந்து—நாடொறும்-தினந்தோறும்—அழித்து-கெடுத்துக்கொண்டுவந்த—கண்கள்-கண்களே!—துயிலும்-தூங்கப்பெறுகின்ற—வேலை-காலத்திலே—அணி-ஆபரணங்களால்—தயங்கும்-விளங்காநின்ற—மார்பகத்து-(என் மார்பிலுள்ள,—இழைத்த-தேய்க்கப்பட்ட—ஆரம்-சந்தனத்தையுடைய,—முலை-(என்) முலைகளை—திளைப்ப-தழுவ—எய்துபோழ்தில்-அடைகின்றசமயத்தில்—விழித்து-இமைகளைத்திறந்து—நீர்-நீங்கள்—இறைவனை-(என்னுடைய) தலைவனாகிய நளராசனை—அடக்கும்-மறைக்கின்றதாகிய—மாயம்-வஞ்சவித்தையானது—என்னென்ன-:எத்தன்மைத்தாகுமென்றுசொல்லி—மெலியும்-:தளர்வாள். எ-று.

கண்கள் கூடற்சுழிகளையழித்ததற்கன்றித் தன் வருத்தத்திற்காகவே நீர்சொரியினும் அந்நீரால் அச்சுழிகள் குலைதல்பற்றிப் பின்னும் வருத்தமிகுதலால் தனக்குத்தீங்கு செய்தனவாகக்கொண்டு அவற்றிற்கு நிந்தைதோன்றச் சுழித்தகூடல் கூடுறாது நீர்சொரிந்து நாடொறுமழித்தகண்களென்றாள்.—தான்காணுதற்குக் கருவியாயுள்ள கண்கள் அவற்றாலன்றித்தானாகவே காணப்பெற்ற தலைவனைவிழித்து மறைத்தல்பெரிய தோர்மாயைவித்தை

யாதலின்-மாயமென்னென்றாள்.— அன்றித்தான் தலைவனைக்காணாது துயருறும்போது தன்மேலன்புடையன போன்று அழுதுநீர் சொரிந்து அவனைக்கண்டபோது பகையுடையனபோன்று விழித்துமறைத்தலின் - அங்ஙனங்கூறினளெனினுமாம். "*துஞ்சுங்காற்றோண்மேலராகிவிழிக்குங்கா-னெஞ்சத்தராவர் விரைந்து" --என்றவாறேஇது கனவுநிலை.(௯)

(௨௮௫) வாட்டடங்கண் மானை யாவி வாட்ட மாரன் வார்சிலை,
பூட்டி யெய்த பகழி தைத்த புழைநு ழைந்த தென்றல்போ, யூட்டு
கின்ற காம வெந்த ழற்பி ழம்பை யெரியெழ, மூட்டி மேலெ ழுந்த
தாகு நெட்டு யிர்ப்பு முடிவினே.— (இ-ள்) நெட்டுயிர்ப்பு - பெருமூச்சானது —மாரன் - மன்மதனாகிய(வேடனா)னவன்— வாள் - வாள்போலும்,—தடம் - விசாலம்பொருந்திய,— கண் -கண்களையுடையவளாகிய —மானை - மானை — ஆவி - உயிரின்கண்— வாட்ட - வருத்துதற்கு —வார்சிலை - நெடியவில்லிலே — பூட்டி - தொடுத்து —எய்த - செலுத்தப்பெற்ற — பகழி - அம்புகளானவை— தைத்த - தைத்தலாலாகிய— புழை - துளைகளில் — நுழைந்து - (ஒருவருமறியாமற் புகுந்து— போய் - சென்று— ஊட்டுகின்ற - (நட்பாகச்)சேர்க்கப்படுகின்ற—காமம் - காமமாகிய— வெம் - வெப்பம்பொருந்திய— தழல் - நெருப்பினது—பிழம்பை - செறிவை — எரியெழ - எரிய— மூட்டி - மூள்வித்து— முடிவின் - (அச்செய்கை)முடிவில்— மேல் - புறத்தே — எழுந்தது - புறப்பட்டதாகிய — தென்றல் - தென்காற்றே — ஆகும் - ஆகும்.— நெட்டுயிர்ப்பு - பெருமூச்சானது. எ-று.

மானையென முதற்பொருளில் - ஐயுருபு வந்தமையால் ஆவிற்குக் கண்ணுருபு விரிக்கப்பட்டது. இதற்கு "௦முதன்முனைவரிற் கண்ணென் வேற்றுமை-சினைமுன் வருதறெள்ளிதென்ப-என்பதுவிதி., தீயிடுவோர் பிறரறியாமற்கள்ளவழியாற் செல்வராதலின் - புழை நுழைந்ததென்க.— காற்றிற்கு நெருப்பு - நட்பாதலால் மூட்டியது.— நட்பாதல். "+ எரிசிகியே யாரவிறைவன் காற்றின்சகாயன் - என்பதனாலறிக., அக்காற்றுப்பின்பு தனக்குரியவழியாகிய மூக்கினூற்புறப்படுதலால் முன் பிறரறியாமற் புழைவழியாற்சென்றமை அனுமிதிக்கப்பட்டது.— [தமயந்தியை மானாக வுருவகஞ் செய்ததற்கேற்ப - மாரனை வேடனாகவுருவகஞ் செய்யலாயிற்று.— பெருமூச்சை அப்படிப்பட்டதென்றலாகக்குறித்தலால் - பொருட்டற்குறிப்பணியாம்.] (௭)

(௨௮௬) செயிர்ப்பின் மார னெய்ய வாவி யில்லை யுண்டு சிறிதெ
ன, வயிர்ப்ப வாடி விரக வெம்மை யழலின் மூழ்கி யுருகுறும், பயிர்
ப்பில் கோதை நெஞ்சு ணெய்கள் பரிவி னோடு மழலுநெட், டுயிர்ப்
பு வாத்த தோத டுக்க முற்ற தத்த ரீயமேல்.— (இ-ள்) மாரன் - மன்மதனானவன் — செயிர்ப்பின் - கோபத்தினால் — எய்ய - (அம்புகளைச்) செலுத்த — ஆவி - உயிரானது — இல்லை - இல்லையெனவும் — உண்டுசிறிதென - சிறிதுண்டெனவும் — அயிர்ப்ப - ஐயங்கொள்ள — வாடி - வா

*திருவள்ளுவர் - கனவுநிலையுரைத்தல். ௦தொல்காப்பியம் - வேற்றுமைமயங்கியல்.
+ சூடாமணிநிகண்டு - தெய்வப்பெயர்த்தொகுதி.

ளர்ந்து—விரகம்-விரகமாகிய—வெம்மை-வெப்பமிகப்பொருந்திய—அழலின்-நெருப்பினுள்—முழ்கி-முழுகி—அனர்-வருத்தத்தை-உறும்-அடைந்த,—பயிர்ப்பில்-அருவருப்புக்குணமிழந்திருக்கிற,—கோதை-மங்கையினது—நெஞ்சுள்-'நெஞ்சத்தினுளுண்டாகிய—நோய்கள்-நோய்களை—பரிவினோடும்-இரக்கத்தினோடே—அழனும்-கூடிப்பொருந்திய—நெட்டுயிர்ப்பு-பெருமூச்சானது—உரைத்தது-சொல்லியதனால்—மேல்-(அந்நெஞ்சத்தின்) மேலிடத்துள்ள—உத்தரீயம்-உத்தரீயமானது—நடுக்கம்-{நடுக்கத்தை—உற்றதோ-:அடைந்ததோ.எ-று.[ஓகாரம்-உற்றதிற்கூட்டப்பட்டது.]

இல்லையோவுண்டோவென்கிற ஐயவோகாரங்கள்-தொக்குவந்தன.—அனுருபம் என்றபெயரெச்சவினைநெஞ்செனுமவ்வினைமுதற்பெயர்கொண்டது.—நெஞ்சென்பதுமனத்திற்கும் அம்மனத்திற்கிடமாகிய மார்பிற்கும் பெயராதலால்அவ்வொற்றுமைபற்றிநெஞ்சுளெய்கனென்றார்."*நெஞ்சென்ப மனமார்பின்பேரிசைனலறிக.—அரசமகளிர் அரையிற்பாவாடையுடுத்துமார்பின்மேலுத்தரீயஞ்சேர்ப்பதுவழக்கம்—ஒருவரிடத்திற்குஇடையூறுநேரிடக்கண்டோர்க்குஇரக்கமுண்டாமாதலின்-பரிவினோடுமென்றார்.—தனக்காதாரமாகியநெஞ்சிற்குநோயுண்டானமையால்-ஆதேயமாகியவுத்தரீயம்அஞ்சிநடுங்கியதென்க.[உத்தரீயத்தினது நடுக்கத்திற்கு ஏதுவாகாதபெருமூச்சுரைத்தலையேதுவாகக்குறித்தலாலும் உரைத்தலாகியவிடயம் இல்லாமையாலும் இல்புலவேதுத்தற்குறிப்பணி.] பயிர்ப்பில்கோதைகாமநோய்களெனவும்பாடமுண்டு. (அ)

(உஅஎ) மையரிக்கண் வதன மங்கை வடிவமைந்த சீறடிச், செய்
ய பங்க யங்க ளுண்டு மிழ்ந்த செய்ய கதிர்கொலோ, தொய்யில்
வெம்மு லைத்த டஞ்சு மந்து நொந்து வாடிய, வைய நுண்ம ருங்குன்
மெய்ய ழன்றெ ழுந்த வெம்மையே.

(இ-ள்) தொய்யில்-சந்தனக்கோலத்தினையுடைய,—வெம்-விருப்பஞ்செய்கின்ற,—முலை-'முலைகளாகிய—தடம்-மலைகளை—சுமந்து-தாங்கி—நொந்து-வருந்தி—வாடிய-இளைத்த,—ஐயம்-(உண்டோவில்லையோவென்று)ஐயத்தைத்தருகின்ற—நுண்-நுண்ணிய,—மருங்குல்-'இடையையுடையவரது—மெய்-உடம்பிலிருந்து—அழன்று-சுட்டுக்கொண்டு—எழுந்து-புறப்படுகின்ற—வெம்மை-வெப்பமானது—மை-அஞ்சனத்தையும்,—அரி-இரேகைகளையும்உடைய—கண்-'கண்களும்—வதனம்-முகமும்—அங்கை-உள்ளங்கைகளும்—வடிவு-அழகால்—அமைந்த-நிறைந்த,—சீறு-சிறிய,—அடி-'அடிகளுமாகிய—செய்யபங்கயங்கள்-செந்தாமரைமலர்களாலே—உண்டு-(அதற்குமுன்) உட்கொண்டு—உமிழ்ந்த-(அப்போது) கக்கப்படுகின்ற—செய்யகதிர்கொல்-:சூரியகிரணமோ.எ-று.

செய்யகதிரெனவே சூரியகிரணமென்பதுபெறப்பட்டது.—அக்கிரணத்தைத் தங்களு

---

* ஆகிப்பொருணிகண்டு.

நயயக[illegible]சூரியனாலே தரப்பட்டதென்கிற விருப்பத்தாலுண்டனவென்க.— [காம மன்மனை அப்படிப்பட்ட கிரணமாகக்குறித்தலாலே பொருட்டற்குறிப்பணி. இதற்கு முகம்-அங்கம். ஆதலால்உறுப்புறுப்பிக்கலவையணி.] (கூ)

(உஅஅ) அலைத்தடங்க ணருவி பாய வார வண்ட லழியுமென் முலைத்தடத்தி னூடு தோன்று முகமு நீல வொண்கணுஞ், சிலைத்தடக்கை மாரன் மாது சிந்தை மீத ழுந்திட, வுலைந்து விட்ட கமலமும் வெய்ய வுற்பலத்தை யொத்தவே.—(இ-ள்) தடம் - விசாலம்பொருந்திய— கண் - கண்களிலிருந்து— அலை - அலையையுடைய — அருவி - வெள்ளமானது—பாய - பாய்தலினாலே— ஆரம் - சந்தனத்தினது— வண்டல் - குழம்பானது— அழியும் - அழியப்பெற்ற,— மென் - மெல்லிய,— முலைத்தடத்தினூடு - முலைப்பரப்பினுள்ளே — தோன்று - காணப்பட்ட—முகமும் - முகத்தினது (நிழலும்)— நீலம் - கருமைபொருந்திய,— ஒள் - ஒள்ளிய,—கணும் - கண்ணினது (நிழலும்)— சிலை - (கருப்பு) வில்லையுடைய,—தடம் - பெருமைபொருந்திய,—கை - கையையுடைய— மாரன் - மன்மதனால்— மாது - மங்கையினது— சிந்தைமீது - நெஞ்சின்கண்— அழுந்திட - அழுந்த— உலைந்து - இழுத்து—விட்ட - விடப்பட்ட— கமலம் - {தாமரைப்பூ (வம்பையும்)— வெய்ய - கொடிய—உற்பலத்தை - {நீலோற்பலப்பூ (வம்பையும்)—ஒத்த - ஒத்திருந்தன. எ-று.

முகமுங்கண்ணும் அவற்றினிழல்களுக்காதலால்-ஆகுபெயர்கள். — நீலோற்பலங்கொல்லுகின்றபாணமாதலால்-வெய்யவுற்பலமென்றார். "*முல்லை கிடைகாட்டுமாதேமுழுநீலங் கொல்லுமதன்பின்குணம் - என்பதனாலறிக.— அவள்தலைவனைத்திருக்கும்போது முகமுங்கண்களும்முலைமேற்பாய்ந்தகண்ணீரிலேபிரதிபிம்பித்தனவென்க.—[அந்நிழல்களை அப்படிப்பட்ட மன்மதபாணங்களாகக் குறித்தலால்பொருட்டற்குறிப்பணி. முகத்தையுங்கண்ணையும்வைத்த முறையே கமலத்தையுமுற்பலத்தையும் வைத்தலால் நிரனிறையணி. இவ்விரண்டுஞ்சேர்தலால் சேர்வையணி.] (க0)

(உஅகூ) வேயை வென்ற பசிய தோளணங்கு காம வெம்மையாற், றீயின் மேய தளிரின் வாடி யழிதல் கண்டு சிந்தியா, நேய நெஞ்ச மழிய மைக்க ணீரி றைப்ப நிலைதளர்ந், தாய வெள்ளம் விரக வெம்மை யாற்று வான்று ணிந்ததே.—(இ-ள்) ஆயவெள்ளம் - (வெள்ளம்போலும்) மகளிர்கூட்டமானது— வேயை - மூங்கிலை - வென்ற - ஜயித்த,—பசிய - பசுமைபொருந்திய,—தோள் - தோள்களையுடைய— அணங்கு - தெய்வப்பெண்போல்பவள்—காமம் - காமத்தினது— வெம்மையால் - வெப்பத்தால்—தீயில் - நெருப்பில்—மேய - விழுந்த— தளிரின் - தளிர்போல்—வாடி - மெலிந்து— அழிதல் - வருந்துதலை— கண்டு - பார்த்து—சிந்தியா - (இதற்குநாஞ்செய்யக்கடவதியாதென்று) ஆ

லோசித்து— நேயம்- அன்பையுடைய— நெஞ்சம்- மனமானது— அழிய-வருந்தவும்— மை-மையையுடைய— கண்- கண்களானவை— நீர்-நீரை— இறைப்ப - பொழியவும்— நிலைதளர்ந்து- நிலைசோர்ந்து— விரகவெம்மை-விரகத்தாலாகிய(அக்காம)வெப்பத்தை— ஆற்றுவான்-தணிக்கும்படியாக— துணிந்தது-:நிச்சயித்தது. எ-று. (கக)

(உகூ0) மதுப்பி லிற்று சோலை வாயின் மணிதெ ளித்த நீரதாம், புதுப்பு னற்ற டத்தி லிந்து காந்த வேதி கைப்புறத், துதித்த திங்கள் வாண்முகத்த ணங்கை மார னொண்கணை, வெதுப்பு கின்ற தொழிய வாச மெல்ல ணைக்கி டத்தினார்.—(இ-ள்) மது-தேனை—பிலிற்று- துளிக்கின்ற— சோலைவாயில்- பொழிலின்கண்— மணி- முத்துகளை— தெளித்த-தெளித்தலாலாகிய— நீரதாம்- குணமுடையதுபோல்வதாகிய—புது-புதிய—புனல்-நீரையுடைய— தடத்தில்-குளக்(கரை)யில்—இந்துகாந்தம்-சந்திரகாந்தத்தாலாகிய—வேதிகைப்புறத்து- மேடையின்மேல்—வாசம்-பரிமளம்பொருந்திய,—மெல்-மெல்லிய,—அணை-'(பூ)வணையின்மேல்—உதித்த-உதயமாகிய—திங்கள்- சந்திரன்போலும்—வாள்-காந்திபொருந்திய—முகத்து-முகத்தையுடைய—அணங்கை-தெய்வமாதுபோல்பவளை— மாரன்-மன்மதனது—ஒள்-ஒள்ளிய—கணை-அம்பானது— வெதுப்புகின்றது-சுடுகின்றது— ஒழிய-நீங்கும்படியாக—கிடத்தினார்-:படுக்கவைத்தார்கள். எ-று.

திங்கள் வாண்முகத்தணங்கென்றதனால்-திங்கள்போல் விளங்குகிற அவள்முகத்தொளியைச் சேர்ந்து தண்ணீர்சொரிந்து வெப்பமொழிக்குமென்பது பற்றிப் பகற்காலத்திலே சந்திரகாந்தமேடையிலே சேர்த்தினரென்க. —பகலென்பது பின்குரவவிழ்ந்தவென்னும் பாட்டாலறிக. வாசமெல்லணையெனலால்-பூவணையென்பதுபெறப்பட்டது. (கஉ)

(உகூக) மலய வெற்பு யிர்த்தொர் காதம் வாச நாறு மாரமு, மலைக டற்பி றந்தி லங்கு மணிகொள் கோவை யாரமு, முலையின் வெப்பி னீற தாகி முழுமெ யும்பு தைத்தலாற், சிலைம தற்கு வெருவி யீச னுருவெ டுத்தல் சிவனுமே.—(இ-ள்) மலயவெற்பு- பொதியமலையினால்— உயிர்த்து-தரப்பட்டு—ஓர்காதம்-ஒருகாதமளவாக—வாசநாறும்-வாசனைசெய்கின்ற—ஆரமும்-சந்தனமும்— அலை-அலைகளையுடைய—கடல்-கடலின்கண்—பிறந்து-உண்டாகி- இலங்கு- விளங்காநின்ற,—அணி-அழகை— கொள்-கொண்ட,—கோவை-'வடங்களிலுள்ள—ஆரமும்-முத்துகளும்—முலையின்- முலைகளது— வெப்பின்- (காமசுர)வெப்பத்தினால்—நீறதாகி-சாம்பலாகி—முழுமெயும்-(தமயந்தியி)னுடம்புமுழுதையும் —புதைத்தலால்-மறைத்தலால்(தமயந்தியானவள்)—சிலை-வில்லையுடைய—மதற்கு- மன்மதனுக்கு— வெரு

அஞ்சி— ஈசன்- பரமசிவனது—உருவு-வடிவத்தை—எடுத்தல் வணும். எடுத்தவள்போலும். எ-று.

சந்தனமும்முத்தும் முலைகளின்மேலேதரிக்கப்பட்டு அவற்றின்வெப்பத்தால்அவ்விடங்களிலேநீறாயினும் அந்நீறு அவளிடைபொருந்தாதுபுரளும்போது சரீரமுழுதும்படிதலால்-முலையின் வெப்பினீறதாகி முழுமெய்யும் புதைத்தலாவென்றார்.—பரமசிவன்முன்னொருகாலத்திலேமன்மதனையெரித்தலால் தன்வடிவமுழுதுமுள்ள நீற்றைக்காணின் தன்னை அவனென்று அஞ்சுவானென்று அப்பரமசிவனுருவெடுத்தாளாகக்கூறினர்.—எடுத்தவென்னுந்தொழிற்பெயர் ஆகுபெயராய்வினைமுதலுக்காயிற்று.—[அக்காரணத்தினாலே தமயந்தியை ஈசனுருவெடுத்தவளாகக்குறித்தலால்-தற்குறிப்பணி.] (௧௫)

(௨௯௨) வளைத்தடக்கை வெம்மை தீர வார மேல்வளைத்ததிற், றெளித்த வாச நீர்நிறைத்து முத்தணிந்த செவ்விவான், முளைத்த திங்க டாரகைக்குலங்களோடு மொய்த்துமா, துளைத்து வேளை யார்வமோடு காண வந்த தொத்ததே.—(இ-ள்) வளை-வளையல்களையுடைய,—தடம்-பெரிய,—கை-கைகளையுடையவளது—வெம்மை-(காமசுர)வெப்பமானது—தீர-நீங்க—ஆரம்-சந்தனத்தால்—மேல்-(மார்பின்)மேல்—வளைத்து-(கரை)கோலி—அதில்-அதனடுவில்—தெளித்த-தெளிந்த—வாசநீர்-பனிநீரால்—நிறைத்து-நிறைவித்து—முத்து-முத்துகளை—அணிந்தசெவ்வி-(சுற்றிலு)மணிந்தமையாலுண்டாகிய அழகானது—மாது-தமயந்தியினது—உளத்து-நெஞ்சிலிருக்கின்ற—வேளை-மன்மதனை—காண-பார்க்க—வான்-ஆகாசத்திலே—முளைத்த-தோன்றுகிற—திங்கள்- சந்திரனானவன்—தாரகைக்குலங்களோடு-உடுக்கூட்டங்களுடனே—மொய்த்து-நெருங்கி—வந்து-(அங்கே)வந்திருத்தலாலுண்டாகிய அழகை—ஒத்தது-நிகர்த்தது.

தெளிந்தவென்பது எதுகைநோக்கிவலித்தலவிகாரமாயிற்று.-அப்பனிநீர்சந்திரன்போன்றும், அதனைச்சூழ்ந்தமுத்துக்கள்-சந்திரனைச்சூழ்ந்தவுடுக்கள்போன்றும், தோன்றினவென்க. சந்திரன் உடுக்களுக்குத்தலைவனாதலால்-தாரகைக்குலங்களோடென்றார். “*வீபத்துடுபதியமுதகிரணன்-என்பதனாலுமறிக.” சந்திரனுக்குமன்மதனட்பாளனாதலால்-ஆர்வமோடுகாணவந்ததென்றார். [அவ்வணிந்தவழகைஅப்படிசந்திரன்வந்தவழகாகக்குறித்தமையால்-தற்குறிப்பணியாம்.] (௧௬)

(௨௯௩) பூசு சாந்த மெய்யினிற் பொருக்கெழுந்து தீந்தன, வீசு மால வட்ட நெஞ்சில் விரக வெம்மை மூட்டின, வாசம் வீசு நெட்டுயிர்ப்பின் மாலை தீந்து வாடின, வாசை நோயின் வெம்மை தன்னை யாற்ற லாகு மேகொலாம்.—(இ-ள்) பூசும்- பூசப்பட்ட— சாந்தம்- சந்தனமானது—மெய்யினில்- உடம்பின்கண்—பொருக்கு-பொருக்காக— எழுந்து- எழும்பி— தீந்தன-கரிந்தன.—வீசும்-வீசப்பட்ட—ஆலவட்டம்-சிவிறிகளானவை—நெஞ்சில்-நெஞ்சினுள்ள—விரகம்-விரகத்தாலாகிய—வெம்மை-நெருப்பை—மூட்டின-மூள்வித்த

---

* திவாகரம்-தெய்வப்பெயர்த்தொகுதி.

ன,—மாலை-மாலைகளானவை—வாசம்-வாசனையை—வீசும்-வீசுகின்ற—நெட்டுயிர்ப்பின்-பெருமூச்சினாலே—தீந்து-கருகி—வாடின-புலர்ந்தன.—ஆசைநோயின்-காமநோயினது—வெம்மைதன்னை-வெப்பத்தை—ஆற்றலாகுமேகொல்-(ஒருவரா)லாற்றலாமோ. எ-

வெம்மையென்னும் பண்புப் பெயர் பண்பியாகிய நெருப்பிற் காதலால் ஆகுபெயர்.—சிவிறியின்காற்றுப்படுந்தோறும்நெருப்பு மூளுதல்போல் இவள் காமமூளுதலால்- மூட்டின வென்றார்.—தமையந்திபதுமினியாதலால்-அவள்-மூச்சிற்குவாசனை சொல்லப்பட்டது.—நெட்டுயிர்ப்பின்மாலை தீந்து வாடினவெனவே அப்பெருமூச்சுமிகவும்வெப்பமுடைத்தென்றதாயிற்று. (கரு)

(உகூச) ஐய ரிக்கண் மாதின் மெய்ய ழன்ற வெம்மை யாற்றலாத், தொய்யில் வெம்மு லைப்பு லைத்த தோட விழ்ந்த தாமரை, மையன் மாம தத்த யானை நளன்ம ணந்திவ் வாறுதன், கையி னாற்பி டிப்ப னென்று காட்டு மாறு போன்றதே.—(இ-ள்) ஐயரி-பஞ்சவரிகளையுடைய—கண்-கண்களையுடைய—மாதின்-மங்கையினது—மெய்-உடம்பின்கண்—அழன்ற-சுடுகின்ற—வெம்மை-(காம)வெப்பத்தை—ஆற்றலா-பொறுக்கமாட்டாமல்—தொய்யில்-சந்தனக்கோலத்தையுடைய,—வெம்-விருப்பஞ்செய்கிற,—முலை-'முலைகளை—புலைத்து-சுருங்கியமுக்குகின்றனவும்—தோடு-இதழ்களானவை—அவிழ்ந்து-விரியப்பெற்றனவும்ஆகிய—தாமரை-தாமரைமலர்கள்—மையல்-மயக்கத்தைத்தருகின்ற,—மா-பெரிய,—மதத்த-'மதத்தையுடைய—யானை-யானையையுடைய—நளன்-நளராசனானவன்—மணந்து-(உன்னை)விவாகஞ்செய்து—இவ்வாறு-இவ்வண்ணமாக—தன்-தன்னுடைய—கையினால்-கைகளாலே—பிடிப்பனென்று-பற்றுவானென்று—காட்டுமாறுபோன்ற-காட்டுந்தன்மையனபோன்றன.

அத்தாமரைமலர்கள்-நளன்கைகள்போன்றும், அம்மலர்களினிதழ்கள்-அக்கைகளின் விரல்கள்போன்றும்,'இருத்தலால் அவைகாமசுரவெப்பத்தால் சுருங்கிமுலைகளையமுக்குதல் கையினாற் பிடித்தல்போன்றதென்க.—வெம்மையாற்றுவாளெனவும்பாடமுண்டு. [அந்தாமரைகளை அப்படிகாட்டுவனவாகக்குறித்தலால்- பொருட்டற்குறிப்பணி. (கசு)

(உகூரு) குரவ விழ்ந்த கோதை வாண்மு கங்கு ளிர்ந்த திங்களென், றுருகி யிந்து காந்த நீரு குப்ப வெம்பி யுளைசெய்வா, ளிரவு திங்க ளென்று பேர்ம றைத்தெ ழுந்த விரவியும், வருத லின்றி யிரவி காந் தமழல்வ தென்ன வாறெனா.—(இ-ள்)அவிழ்ந்த-மலர்ந்த—குரவு-குராமலர்களைக்கொண்ட—கோதை-கூந்தலையுடையவளது—வாள்-காந்திபொருந்திய—முகம்-முகத்தை—குளிர்ந்த-சீதளம்பொருந்திய—திங்களென்று-சந்திரனென்றுமயங்கி—இந்துகாந்தம்-(தனக்கிடமாகிய)சந்திரகாந்தமானது—உருகி-உருகி—நீர்-நீரை—உகுப்ப-

பொழிய—வெம்பி-வெந்து—இரவு- இரவில்—திங்களென்று- சந்திரனென்றுசொல்லப்பட்டு— பேர்மறைத்து- (சூரியனென்கிறதன்னியற்)பெயரைமறைத்து— எழுந்த- உதயமாகிக்கொண்டிருந்த— இரவியும்-சூரியனும்—வருதலின்றி- வாராதிருக்க—இரவிகாந்தம்- இச்சூரியகாந்தமானது—அழல்வது-தீயைப்பொழிவது—என்னவாறெனு- என்னகாரணத்தாலென்று— உரைசெய்வார்- :சொல்லுவாரானுள்.எ-று.

தன்துசாபமிகுதிக்குக்காரணமாதல்பற்றிச்சந்திரனைச்சூரியனென்றும், சந்திரகாந்தத்தைச்சூரியகாந்தமென்றும், நீர்பொழிதலைத்தீப்பொழிதலென்றும், கூறினளென்க.— [முகத்தைச் சந்திரனென்று மயங்குதலால் மயக்கவணி. பேரென்கிறசொல்லினாலே சந்திரன்சந்திரகாந்தம் இவற்றின் றன்மையையொழித்தலாலேவஞ்சகவொழிப்பணி. (கள)

(உகூசு) உருவி லானெ திர்ந்து வெய்ய கன்னல் விற்கு னித்துட,
னருண வொண்ணி றத்த சோக வனல வம்பி றைத்தலும், புரிந ரம்பி
ரங்கு சொல்லி புருவ விற்கு னித்துநேர், வருண வாளி விடுதல் போன்
மழைக்க ணம்பி றைக்குமே. [இதுமுதலிரண்டுபாட்டுகளால் மன்மதன்போர்சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) உருவிலான்- மன்மதனானவன்—எதிர்ந்து-முன்னுற்று—வெய்ய-கொடிய—கன்னல்வில்-கருப்புவில்லை—குனித்து-வளைத்து— உடன்- உடனே— அருணவொண்ணிறத்து- சிவப்பாகியவொள்ளியநிறத்தையுடைய— அசோகம்- அசோகமலர்களாகிய — அனலவம்பு- ஆக்கினேயாஸ்த்ரத்தை— இறைத்தலும்- செலுத்தியவளவில்— புரி- கட்டையுடைய — நரம்பு- (வீணையினது) தந்தியானது—இரங்கு-இரங்கப்பெறுகின்ற— சொல்லி-|சொல்லையுடையவள்—புருவவில்-(தன்)புருவமாகியவில்லை — குனித்து-வளைத்து—நேர்- (அவ்வாக்கினேயாஸ்த்ரத்துக்)கெதிராக —வருணவாளி- வாருணாஸ்த்ரத்தை — விடுதல்போல்- செலுத்துதல்போல்—மழை- குளிர்ச்சிபொருந்திய—கண்-கண்களால்—அம்பு-நீரை—இறைக்கும்- :பொழிவாளானுள்.எ-று.

ஆக்கினேயாஸ்த்ரம்-அக்கினியைத்தெய்வமாகக்கொண்டது. வாருணாஸ்த்ரம்- வாயவ்யாஸ்த்ரம்-என்பவற்றுக்கும் அப்படியேபொருள்கொள்க.— அனலையவிப்பது நீராதலாலே ஆக்கினேயாஸ்த்ரத்துக்கெதிர்வாருணாஸ்த்ரம்சொல்லப்பட்டது.— [அசோகமலராகிய ஆக்கினேயாஸ்த்ரந்தாக்கப்பொறாது தமயந்திகண்ணீர்பொழிதலை அதற்கெதிர்வாருணாஸ்த்ரஞ்செலுத்துதலாகக்குறித்தலாலேதற்குறிப்பணி. [இதன்முதனூலிலே சந்திரன் ஆக்கினேயாஸ்த்ரமாகச்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதிலேநிலாத்தோற்றம் பின் சொல்லப்படுதலால் அதுபொருந்தாதாயிற்று. (கஅ)

(உகூஎ) தூய திங்கள் வெண்கு டைக்க ருப்பு வில்லி தொடுமலர்ச்,
சேய தேறல் வருண வாளி முனிவி னிற்செ லுத்தலும், வெய்ய வெ

ன்ற தோளி னள்வெ தும்பி யுள்ளம் விம்மூஉ, வாயு வாளி போல நெட்டு யிர்ப்பெ றிந்து வாடுமே.—(இ-ள்) தூய-பரிசுத்தமாகிய—திங்கள்-சந்திரனாகிய—வெண்குடை-வெள்ளைக்குடையையும்—கருப்புவில்லி-கருப்புவில்லையுமுடையமன்மதனால்—தொடு-தொடப்பட்ட—மலர்-மலர்களது—சேயதேறல்-செந்தேனாகிய—வருணவாளி-வாருணாஸ்த்ரத்தை—முனிவினில்-கோபத்தால்—செலுத்தலும்-செலுத்தியவளவில்—வேயை-மூங்கிலை—வென்ற-ஜயித்த—தோளினள்-தோள்களையுடையவள்—வெதும்பி-வெம்பி—உள்ளம்-உளத்தில்—விம்மூஉ-வருந்தி—வாயுவாளிபோல்-வாயவ்யாஸ்த்ரத்தைச்(செலுத்துதல்)போல—நெட்டுயிர்ப்பு-பெருமூச்சை—எறிந்து-விட்டு—வாடும் :சோர்வாளானாள். எ-று.

மழையைத்துரட்டுதுகாற்றாதலால் வாருணாஸ்த்ரத்துக்கு வாயவ்யாஸ்த்ரம்பகையாதலறிக.—[பூந்தேனாகியவாருணாஸ்த்ரம்பொறாமல்தமயந்திபெருமூச்சுவிடுதலை அதற்கு எதிர் வாயவ்யாஸ்த்ரஞ்செலுத்துதலாகக்குறித்தலாலேதற்குறிப்பணி.] (௧௧)

(௨௯௮) கூறு மங்கை யீரு ளங்கொ தித்து வெம்பு காமநோய், தேறு கின்றி லீரி தென்கொ றேவி யைப்பி ரிந்ததா, லாற ணிந்தும் விரக வெம்மை யழல்வெ டித்த தன்றுகொ, னீற ணிந்த கடவு ளுக்கு நெற்றி யிற்க ணானதே. [இதுமுதலிரண்டுபாட்டுகளாலேதமயந்திகாமநோயின் கொடுமையை மகளிர்க்குக் கூறுமாறு சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) கூறு-(என்னிடத்தேகுறைவைச்)சொல்லுகின்ற—மங்கையீர்-மாதரே!—உளம்-(என்) னுள்ளமானது—கொதித்து-கொதிப்புற்று—வெம்பு-வெம்புதற்குக்காரணமாகிய—காமநோய்-காமநோயின்(கொடுமையை)—தேறுகின்றிலீர் :அறிகின்றீரில்லை.—இது-இது—என்-? :என்னபேதைமை.—நீறு-விபூதியை—அணிந்த-பூசிய—கடவுளுக்கு-பரமசிவனுக்கு—நெற்றியில்-நெற்றியினிடத்து—கண்ணது-(நெருப்புக்)கண்ணது—தேவியை-(தன்)மனைவியை—பிரிந்ததால்-நீங்கியதால்—ஆறு-கங்கையை—அணிந்தும்-(முடியின்மேலே)தரித்தும்—வெடித்தது-(அந்நெற்றியைப்)பிளந்துதோன்றியதான—விரகம்-காமமாகிய—வெம்மை-வெப்பத்தையுடைய—அழலன்றுகொல் :நெருப்பன்றோ. எ-று.

தேவியையென்னுமையுருபுநீக்கப்பொருளில்வந்தது. தக்கன்கடவுளையிகழ்ந்து வேள்வி செய்தபோது அவன் மகளென்னுமுறைபற்றிவந்த தாக்ஷாயணியென்கிறபேரை யொழித்துப்பார்வதியென்கிறபெயரைக்கொள்ள மலையரசனிடத்துவதரித்தபோது அவளைப்பிரிந்திருந்தமைகொள்க.—தலைமேற்கங்கையிருக்கவும் காமத்தீயடங்காமல் உள்ளேபொங்கியெழுந்துநெற்றியளவுஞ்சென்று அக்கங்கைத்தடையாலுச்சியைப்பிளந்து செல்லமாட்

டாமனெறியைப்பிளந்துவெளிப்பட்டதென்க.—கடவுளுக்கே அப்படிநேரிட்டதாயின் மெல்லியலொருசிறுபெண்பாலாகியவெனக்குளப்படியிராதென்றதாயிற்று. [கடவுள்காமத்தாற்படும்பாட்டைச்சொல்லித்தண்டாபூபிகநியாயத்தினாலேதான்படும்பாடு தோன்றச்செய்தலாற்செய்யுட்பொருட்பேறணி.] (௨௦)

(௨௯௯) பண்ண மைந்த தீஞ்சொ லீர்ப ழிப்ப தென்னை மானிலத், தண்ண யந்த தலைவர் வீயி னுயிரை யன்ன மாதரா, ரெண்ணு கின்ற காம மென்னு மெரிய ழற்கு வெந்தழ, றண்ணி தென்று மூழ்கி யந்த வெம்மை யைத்த ணிப்பரால்.—(இ-ள்) பண் - பாட்டிசைபோல் —அமைந்த - நிறைந்த —தீ - மதுரம்பொருந்திய— சொலீர் - சொற்களையுடையவரே!—பழிப்பது - பழிப்பதற்குக் காரணம்—என்னை - யாது.—மாநிலத்து - பெரிய பூமியின்கண்—உள் - உள்ளத்தில்— நயந்த - விரும்பப்பட்ட—தலைவர் - (தங்)கணவரானவர்—வீயின் - இறந்துபோனால்— உயிரையன்ன - (அக்கணவ)ருயிர்போலும் —மாதரார் - மங்கையரானவர்— எண்ணுகின்ற - சிந்திக்கப்படுகின்ற— காமமென்னும் - காமமாகிய— எரியழற்கு - நெருப்புக்கு— வெந்தழல் - வெப்பம்பொருந்தியநெருப்பானது — தண்ணிதென்று - குளிர்ச்சியதாயிருக்கின்றதென்றுநினைத்து — மூழ்கி - (இந்நெருப்பினுள்ளே) மூழ்கி— அந்தவெம்மையை - அக்காமநெருப்பின்வெப்பத்தை—தணிப்பர் - நீக்குவார்கள். எ-று.

உயிரையன்னமாதரெனவேகற்புடைமகளிரென்றதாயிற்று.—வெந்தழறண்ணிதென்றுமூழ்கல் - உடன்கட்டையேறல் - அல்லதுதீப்பாய்தல். கணவருடனிறந்தவர்வானுலகத்திலேபழையபடியேஅவருக்குமனைவியராயிருந்துகாமசுகத்தையநுபவிப்பாரென்பது அறநூலிற்சொல்லப்படுதலாலே அவ்வெம்மையைத்தணிப்பரென்றாள்.— காமநோய்பொறுமைமகளிர்க்கெல்லாம் இயல்பாயிருக்க நீங்கள்பேதைமையால் என்னைப்பழிக்கின்றீரென்றதாயிற்று. [அப்படிமரணமடைதற்கு ஏதுவாகாதஅத்தண்ணிதென்றுமுழுகலையேதுவாகக்குறித்தலால் ஏதுத்தற்குறிப்பணி.] (௨௧)

(௩௦௦) என்று கூறி நுழைநுசுப்பி றுங்கொ லென்ன வினமணிக், குன்று போலெ ழுந்து வீங்கு கொம்மை வெம்மு லைத்தடம், பொன்ற யங்கு பசலை போர்ப்ப மம்மர் நோய்பொ றுக்கலா, மன்ற லோதி துயரு ழந்து மதிம யங்கு காலையில்.—(இ-ள்) என்றுகூறி - என்றுசொல்லி— நுழை - நுண்ணிய— நுசுப்பு - இடையானது— இறுமென்ன - ஒடியுமென— இனம் - இனமாகிய—மணி - மணிகளின்மயமாகிய— குன்றுபோல் - மலைபோல்—எழுந்து - உயர்ந்து— வீங்கு - பருத்திருக்கின்ற,—கொம்மை - இளமைபொருந்திய,— வெம் - விருப்பத்தைத்தருகின்ற,—முலைத்தடம் - முலைகளினிடங்கள்—பொன் - பொன்போல்— தயங்கு - விளங்காநின்ற— பசலை - பசப்புநிறத்தினால்—போர்ப்

ப-(தம்மை)சூடிக்கொள்ள—மம்மர்நோய்-காமநோயை—பொ றுக்கலா-பொறுமல்—மன்றல்-வாசனைபொருந்திய—ஓதி-கூந்தலை யுடையவள்—துயர்-துன்பத்தில்—உழந்து-வருந்தி—மறிமயங்கு-அறிவுகலங்கப்பெறுகின்ற—காலையில்-காலத்திலே. எ-று.

இப்பாட்டும் பின்பாட்டும் குளகம். (உஉ)

(ஙoக) நையு நுண்ம ருங்குல் காம வெம்மை பற்று நாண்மலர்கை யி லங்கு வாண்மு கங்க ருந்த டங்கண் மெல்லடித், தூய்ய பங்க யந் தொ டிற்சு டுங்கொ லென்ன வெண்ணியோ, வெய்ய வன்க ரஞ்சு ருக் கி வேலை புக்கொ ளித்ததே.—(இ-ள்) நையும்-தேய்கின்ற,— நுண்-நுண்ணிய,— மருங்குல்-'இடையையுடையவளது—காமம்-காமத் தீயினது—வெம்மை-வெப்பத்தை—பற்று-கொண்டிருக்கின்ற—கை-கைகளும்—இலங்கு-விளங்காநின்ற—வாள்-ஒளிபொருந்திய—முகம்-முகமும்—கரு-கரிய,—தடம்-விசாலம்பொருந்திய,—கண்-'கண்களும்—மெல்-மெல்லிய—அடி-அடிகளுமாகிய—நாண்மல ர்-அன்றுபூத்த,—தூய்ய-பரிசுத்தம்பொருந்திய,—பங்கயம்-'தாம ரைமலர்களை—தொடின்-தொட்டால்—சுடுமென்ன-சுடுமென்று—எண்ணியோ-நினைத்தோ—வெய்யவன்-சூரியனது—கரம்-(தி ன்) கிரணமாகியகைகளை—சுருக்கி-சுருக்கிக்கொண்டு—வேலை-மே ல்கடலுள்ளே—புக்கு-முழுகி—ஒளித்தது-:மறைந்தது. எ-று.

சூரியன்தாமரைக்குநாயகனாதலால் அவற்றைத்தொடுதல்அவனுக்குரித்தாயிற்று.—சூரியன்எல்லாவற்றுக்கும்வெப்பஞ்செய்பவனாயிருந்தும்தமயந்தியின்காமவெப்பத்துக்கஞ் சுகின்றானெனவே அவ்வெப்பத்தின்கொடுமைசொல்லவேண்டாவாயிற்று.—கரஞ்சுருக்குதற்கு ஏதுவாகாத அவ்வெண்ணத்தையேதுவாகக்குறித்தலால்ஏதுத்தற்குறிப்பணி.] (உ௩)

கைக்கிளைப்படலம்

முற்றிற்று.

மாலைப்படலம்.

இப்படலத்தால் முன் சொல்லப்பட்ட
தமயந்தியின் காமநோய்மிகுதற்குக்காரணமாகிய மாலையின்வரவு
சொல்லப்படுகின்றது.

(௱௨) ஒற்றையாழியான் படமெனவுறுபகற் சிறுவன், கற்றைவார் கதிர்க் கயிற்றினால் விடுதலுங் கதித்து, முற்றுமுலை நெட்டுயிர்ப் பெறிதலான் மொத்துண், டற்றுவீழ்ந்தபோற் குடதிசைக் கடலுளாழ்ந்த துவே.(இ-ள்) ஒற்றையாழியான்-சூரியனாகிய—படமென-(தனக்குக்) காற்றாடியாக—உறு-உறப்பெற்ற,—பகல் - பகலாகிய,—சிறுவன்-'சிறிபோனவன்—கற்றை - திரளாகிய,—வார்-நெடிய,—கதிர் - கிரணமாகிய—'கயிற்றினால்- கயிற்றைக்கொண்டு—விடுதலும் - (ஆகாசத்தின்கண்) விட்டவளவில்—கதித்து - பருத்து, — முற்றாமு - முற்றுத,—'முலை-முலைகளையுடையதமயந்தியானவள்—நெட்டுயிர்ப்பு-பெருமூச்சை—எறிதலான் - விடுதலினால்—மொத்துண்டு - தாக்குண்டு—அற்று - (அக்கயி)றற்று—வீழ்ந்தபோற் - வீழ்ந்ததுபோல—குடதிசை - மேற்குத்திசையிலுள்ள—கடலுள் - சமுத்திரத்தினுள்—;ஆழ்ந்தது - (அது) மூழ்கிற்று. எ-று.

வீழ்ந்ததென்பது வீழ்ந்தவெனத் தொகுதி குறைந்துநின்றது. இதனால் மாலைப்பொழுது வருதற்குக்காரணமும் அப்பொழுதுளதாகுந் தமயந்திவருத்தமும் சொல்லப்பட்டது.—பிரிந்தோரை மாலைவருத்துமெனபது. * காதலரில்வழி மாலைகொலைக்களத் தேதிலர்போலவரும். என்பதனாலுணர்க.—[சூரியனிற்படமும் பகலிற்சிறுவனும் கதிரிற்கயிறும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. சூரியன் மேற்கடலுளியல்பாய்வீழ்தலைக் கதிர்க்கயிறற்றுவீழ்வதாகக் குறித்தமையால் முன்னுருவகத்தை யுறுப்பாகக்கொண்ட பொருட்டற்குறிப்பணி.] (க)

(௱௩) புதைத்தகாரிருட் படமொழித் தித்துணைப் போது, முதித்த கீழ்த்திசை மகட்புணர்ந் தாயென ஆடிக், கொதித்து மேற்றிசை யணங்கலத் தகட்பதங்கொடுமே, லுதைத்ததாலெனச் சிவந்தது வெய்யவனுடலம்.—(இ-ள்.) புதைத்த - மறைத்த,— காரிருள் - கரியவிருளாகிய,—படம்-'போர்வையை—ஒழித்து - களைந்து—இத்துணைப்போதும் - இவ்வளவுகாலமும்—உதித்த -(நீ) யுதயஞ்செய்யப்பெற்ற,—கீழ்த்திசை - கிழக்குத்திக்காகிய,—மகள் - 'மாதை—புணர்ந்தாயென-கூடிக்கொண்டிருந்தாயென்று—மேற்றிசை - மேற்குத்திக்காகிய—அணங்

---

* திருவள்ளுவர்-பொழுதுகண்டிரங்கல்.

கு-மாதானவள்—ஊடி-பிணங்கி—கொதித்து-வெப்பமூற்று—அலத்தகம்-செம்பஞ்சூட்டப்பெற்ற—பதங்கொடு-அடிகளைக்கொண்டு—மேல்-வடிவத்தின்மேல்—உதைத்ததாமென-உதைக்கப்பெற்றதுபோல்—வெய்யவன்-சூரியனது—| உடலம்-வடிவம்—: சிவந்தது-சிவப்பையடைந்தது. எ-று.

சூரியனுக்குச் செந்நிறம் இயற்கையாயினும் காலையினு மாலையினும் மிகுந்துதோன்றுமென்க—மாலையிற்சிவத்தற்குக் காரணமேற்றிசைமாதினுடைய அலத்தகப் பதத்துதையெனவே காலையிற்சிவத்தற்குங் கீழ்த்திசைமாதுதையாமெனக் கொள்க.— தலைவனூடுதற்குப் பலகாரணங்களுளவேனும் பிறமாதலை நயந்தானெனப் பிணங்குவதே மகளிர்க்கு இயல்பாமென்பது தோன்றக் கீழ்த்திசை மகட்புணர்ந்தாயென வூடியென்றார்—தாயைப்புணர்ந்தோனென்பதுதோன்ற உதித்த கீழ்த்திசை மகட்புணர்ந்தாயென்றார் அவனைக்கண்டுழி ஊடுதல் மாத்திரத்தினடங்காது அழற்சினமு மிகுமாதலால் ஊடியென்றொழியாது கொதித்தென்றார்.—[திசைகளை மாதராகச்சொல்லியது உருவகம். சூரியன் அப்போதடைந்த சிவப்பை அவ்வுதையின்சிவப்பாகக்குறித்தலாற் பொருட்டற்குறிப்பணி.] (உ)

(ஙஉச) சகரர்தொட்டவெண் டிரையெறி தடங்கடற் புகுதும், புகரில்வெங்கதிர்க் கடவுண்முன் போக்கிய கதிர்க, ணிகரினித்திலங் குளிப்பவ னீர்நிலை யறிவா, னகநெடுங்கடல் விடுத்தபொற் கழையென லாமால்.—(இ-ள்.) சகரர்-சகரனென்னப்பட்டவரசர்களாலே—தொட்ட-தோண்டப்பட்டிருக்கிற,—வெள்-வெள்ளிய,—திரை.அலைகளை—எறி-வீசுகின்ற,—தடம்-விசாலம்பொருந்திய,—கடல்-'கடலின்கண்—புகுதும்-புகுகின்ற,—புகரில்-குற்றமில்லாத,—வெங்கதிர்க்கடவுள்-'சூரியதேவனாலே—முன்-முன்னே—போக்கிய-செலுத்தப்பட்ட—| கதிர்கள்-கிரணங்களானவை—நிகரில்-ஒப்பில்லாத—நித்திலம்-முத்துக்களைக் (குறித்து)—குளிப்பவன்-(அக்கடலிலே) மூழ்குவோன்— நீர்நிலை-நீராழத்தை—அறிவான்-அறியும்பொருட்டு—அகல்-விரிந்த—நெடுங்கடல்-நெடியகடலிலே — விடுத்த-விடப்பட்ட—: பொற்கழையெனலாம்-பொன்மூங்கில்களென்றுசொல்லலாம். எ-று, ஆல். அசை.

சகரவரசனால் வேள்வியின்பொருட்டு விடப்பட்டகுதிரையை இந்திரன்பற்றிப் பாதாளலோகத்திற் றவஞ்செய்திருந்த கபிலமுனிவன்புறத்துக் கட்டுதல்செய்ய அதைத் தேடும்பொருட்டு அவனுடைய புதல்வராகிய சாகரர் அறுபதினாயிரவராயினர் தோண்டப்பட்டபடியாற் சகரர்தொட்டகடலென்றார்—கடலைச் சாகரமென்பதும் இதனாலெனவறிக. [இரவியின்முன் செல்லுகின்ற கதிர்களில் நீராழம்பார்க்கும் மூங்கிலை ஆரோபித்தலால் உருவகவணி.] (௩)

(ஙஉரு) மையுண்கண்ணியை மதிவரின் வருத்துமென் றிரங்கி, மையபோகலென் றும்பல்வாய் மலர்ந்தன வாவி, வெய்யவன்செழுங் கரங்க

ளை விழைவொடுந் தமது, கையினாலுறப் பிடித்தெனக் குவிந்தன கமலம்.—(இ-ள்.) மையுண்கண்ணியை - அஞ்சனத்தைக்கொண்டகண்களையுடையவளாகிய தமயந்தியை — மதி- சந்திரனானவன்—வரின்-வந்தால்—வருத்துமென்று-வருத்துவானென்று—இரங்கி- உள்ளிரங்கி—ஐய-சாமி—போகலென்று-(இவளைக்கைவிட்டுப்) போகாதேயென்று(சொல்வனபோல்)—வாவி - குளங்களிலே—| ஆம்பல் - அல்லிமுகைகள்—:வாய்மலர்ந்தன - முகமலர்ந்தன.—வெய்யவன் - சூரியனது—செழும்-செழிய—கரங்களை - (கிரணங்களாகிய) கைகளை—விழைவொடும்-ஆசையோடும்—தமது - தம்முடைய—கையினால் - கைகளால்—உற - பொருந்த—பிடித்தென - பிடித்தனபோல—| கமலம் - தாமரைமலர்கள்—:குவிந்தன- கூம்பின. எ-று. வாவியில் ஆம்பல் வாய்மலர்ந்தன தாமரை குவிந்தனவெனக்கூட்டுக.

சூரியனது இருத்தல் தன்னாயகன்வரவிற்குத் தடையாயினும் தமயந்தியின்வருத்தத்திற் கிரங்கியிருக்க வேண்டிக்கொண்டாளென்பதுதோன்ற ஆம்பல் வாய்மலர்ந்தனவென்றும், தன்னாயகனென்னுஞ் சுதந்தரம்பற்றிக் கையினாற்பிடித்துத் தடுத்தாளென்பதுதோன்றக் கமலம்பிடித்தனவென்றும், சொல்லினார்.—[மாலைப்பொழுதின் அல்லிதாமரைகட்கு இயல்பாகிய மலர்தலையுங் குவிதலையும் சொல்லுதலும் பிடித்தலுமாகக் குறித்தமையால் பொருட்டற்குறிப்பணி.] (௬)

(௩௦௯) பொருவிலாழியொன் றுருட்டியெப் புவனமும் விளக்கு, மிரவிமன்னவ னிறத்தலு மெதிர்ந்தபுன் மாலை, பரவைமாநில முழுவதும் பரிப்பவ னிறப்ப, விரவுவெந்தொழிற் குறுநில வேந்துபோன் றுளதே.—(இ-ள்.) பொருவில் - ஒப்பில்லாத—ஆழியொன்று - ஒருசக்கரத்தை—உருட்டி - செலுத்தி—எப்புவனமும் - எல்லாவுலகங்களையும்—விளக்கும் - ஒளிர்விக்கின்ற—இரவிமன்னவன் - சூரியனாகியவரசன்—இறத்தலும்- இறந்தவளவில்—எதிர்ந்த - தோன்றிய—| புன்மாலை-புல்லிய மாலைக்காலமானது—பரவை - கடலையுடைய—மாநிலமுழுவதும்-பெரியவுலகமுழுதையும்—பரிப்பவன் - காப்பாற்றுகின்றவரசன்—இறப்ப - இறத்தலைச்செய்ய—விரவு - (அத்தருணத்திலே) வியாபிக்கின்ற,—வெந்தொழில் - கொடியசெய்கையுடைய,—குறுநிலவேந்துபோன்றுளது - சிறிய நிலத்தையாளுமரசன்போலிருந்தது. எ-று.

* இறப்பேதாயிருதிபோக்காம் என்றதனால் ஈண்டு சூரியனிறத்தல்போதலும் அரசனிறத்தல் சாதலுமாகப் பொருள்கொள்க—உலகமுழுவதும் புரத்தல்செய்த அரசனிறந்தவளவிற்றோன்றி ஏழைகளைவருத்துதலால் வெந்தொழிற் குறுநிலவேந்தனென்றும், சூரியனீங்கிச் சந்திரன் றோன்றுதற்கிடையே தோன்றிச் சிறிது பொழுதுநின்றழிவதாதலிற்

* ஆதிப்பொருளணிகண்டு.

புன்மாலையென்றும், சொல்வினர்—[மாலைக்குக் குறுநிலமன்னவா ஒப்புமைசொல்லலால் உவமையணி.] (ஞ)

(ருoஎ) காலமென்னுமோர் வணிகன்மே லகன்றவான் கல்லின், ஞாலநீளிருள் சீப்பவ னலங்கொள்பொன் னாக, வேலுமாறுரைத் தெனவொளிர் செக்கர்வா னிருண்ட, நீலவார்குழ லுயிர்சுட வெழுந்தசெந் நெருப்பே.—(இ-ள்.)காலமென்னுமோர்வணிகன் - காலமாகியவொரு வைசியனானவன்—மேல்- மேலாக—அகன்ற - பரந்த—வான்கல்லின் - ஆகாசமாகிய(வுரை)கல்லிலே—ஞாலம்-பூமியினிடத்து—நீளிருள்-மிக்கவிருளை—சீப்பவன்-கெடுப்பவனாகிய சூரியனை— நலங்கொள் - நற்குணத்தைக்கொண்ட—பொன்னாக - கனகமாக—ஏலுமாறு - பொருந்துமாறு—உரைத்தென-உரைத்ததுபோல்—ஒளிர் - விளங்குகின்ற—செக்கர்வான் - செவ்வானமானது—இருண்ட-இருளுற்ற,—நீலம்-நீலநிறம்பொருந்திய,—வார்-நெடிய,—குழல்-கூந்தலையுடைய தமயந்தியினது—உயிர் ஆவியை—சுட-சுடுதற்பொருட்டு—எழுந்த-தோன்றிய—செந்நெருப்பு-செந்தீயே(யாம்.) எ-று.

காலத்தில் வணிகனையும் ஆகாயத்தில் உரைகல்லையும் சூரியனிற் பொன்னையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி. செவ்வானத்திற் பொன்னுரைத்தாலென்னுந் தற்குறிப்பணி மேற்சொல்லிய உருவகவணியை உறுப்பாகக்கொள்ளுதலால் உறுப்புறுப்பிக்கலவையணி. செவ்வானத்திற் செந்தீக் குறிக்கப்பட்டமையால் பொருட்டற்குறிப்பணி. இதனுளிரண்டணிகள் சேர்ந்துவருதலாற் சேர்வையணி.] (சா)

(ருoஅ) செய்யவெங்கதி ரிறத்தலு மவனுழைச் சிறந்த, மொய்கொள் பேரொளி வனிதைக்கு மூட்டுசெந் தழலின், வெய்ய நீரதாய்ப் பரந்தெழு செக்கர்வான் மெலிந்த, வைய நுண்ணிடை யணங்கினுக் கென்கொலா யமையும்.—(இ-ள்.)செய்ய - செந்நிறம்பொருந்திய—வெங்கதிர் - சூரியனானவன்—இறத்தலும் - இறந்தவளவில்— அவனுழை- அவனிடத்தே—சிறந்த-சிறப்புற்றிருந்த,—மொய்கொள்-மொய்த்தல்கொண்ட,—பேர்-பெரிய,—ஒளிவனிதைக்கு ‘சாயாதேவிக்கு—மூட்டு-மூட்டப்பட்ட—செந்தழலின் - செந்நெருப்புப்போல்—வெய்ய நீரதாய்-கொடியகுணத்ததாய்—பரந்து-விரிந்து—ஒளிர் - விளங்காநின்ற—|செக்கர்வான்-செவ்வானமானது—மெலிந்த-காமநோயாலிளைத்த,—ஐயம்-ஐயத்துக்கிடமாகிய— நுண்ணிடை - நுண்ணியவிடையையுடைய,—அணங்கினுக்கு-‘தமயந்திக்கு—:என்கொலாயமையும்-எப்படிப்பட்டதாயிருக்கும். எ-று.

இருவகைப் புணர்ச்சியுள் உள்ளப் புணர்ச்சியின்வழித்தாகிய மெய்யுறுபுணர்ச்சி யுற்றோர்க்கு விருப்பின்றின்மை சிறிதொழிந்து நிற்குமாயினுந் தலைவனீங்கியவழி லவர்க

னும் பொருளு சக்கமனஞ் செய்வனென்பதுதோன்ற ஒலிவளிதைக்கு மூட்டுசெந்த ழலினென்றார். — * மருவுகாதலராருயிர்மாய்ந்திட, வெரியின் மூழ்கியிறந்துபடுவதற், கருநெறித்தலைவைக்குமடிக்கொடி, புரவிநன்மகப் பேறுபொருந்துவார். செக்கர்வானத் தை ஒளிவளிதைக்கு மூட்டுசெந்தழலாகக்குறித்தமையால்தற்குறிப்பணி.] (எ)

(ருகூ) தணத்தலெண்ணிமெய் தளர்வுறு நேமியம்பறவை, புணர்த்தவஞ்சிறைப் புல்லுவிட் டொழியநெட் டுயிர்ப்பாற், றுணர்த்த மௌவல்வண் டூதநீள் கங்குன்மான் றோன்றிற், பணைத்த வெம்முலைப் பாசிழையல்குலென் படுமே. — (இ-ள்.) தணத்தல் - பிரிவை — எண்ணி - நினைத்து — மெய் - உடம்பு — தளர்வுறு - தளர்ச்சியடைகின்ற — நேமியம்பறவை - சக்கரவாகப்பறவைகள் — நெட்டுயிர்ப்பால் - பெருமூச்சோடு — புணர்த்த - கலந்த — அம் - அழகிய — சிறை - சிறைகளின் — புல்லு - தழுவுதலை — விட்டு - விடுத்து — ஒழிய - நீங்கவும் — வண்டு - வண்டுகளானவை — துணர்த்த - கொத்துகளைச்செய்த — மௌவல் - முல்லைமலரிலே — ஊத - ஆரவாரிக்கவும் — நீள் - நெடிய — கங்குன்மான் - மாலையானது — தோன்றின் - உதிக்குமாயின் — பணைத்த - பருத்த — வெம் - விருப்பஞ்செய்கின்ற — முலை - முலைகளையும் — பாசிழை - பசியவாபரணத்தைக்கொண்ட — அல்குல் - அல்குலையுமுடையதமயந்தியானவள் — என்படும் - என்படுவாள். எ - று.

ஒழிய ஊதவென்னும் வினையெச்சங்கள் தோன்றினென்னும் வினைகொண்டு முடிந்தன - புணர்ந்த புணர்த்தவென எதுகைநோக்கி விகாரமாயிற்று. இடைவிடாமற் கூடுதலுற்ற பகுப்பறிவில்லாத சக்கரவாகப்பறவைகள் பிரியவும் மன்மதனது அம்பாய்ப்பிரிந்தவர்க்குக் கிடைகாட்டும் முல்லைமலரில் வண்டுகளாகிய வின்னாண் போர்க்குறியாகிய ஒலியைச்செய்யவும் மாலைப்பொழுதுண்டாகுமளவில் இவள்படுந்துன்பம் அளவிறந்ததாகவில் என்படுமென்றார். மாலையிற்காமநோய்மிகுமென்பது. + காலையரும்பிப் பகலெல்லாம்போதாகிமாலைமலருமிந்நோய் - என்பதனாற்காண்க.] (அ)

(௬௰) அங்கண்வானக முழுவது மவிரொளிபரப்பிக், கங்குல்வாயடர்தாரகை யெழுந்தன கடலுட், பொங்கு வெங்கதிர் மணிவிழுந்தெனத்திசை புரப்போ, ரெங்குநாடுதற்கெடுத்தவஞ்சுடரொளியையும். (இ-ள்.) கங்குல்வாய் - இரவின்கண் — அங்கண் - அழகியவிடத்தையுடைய — வானகமுழுவதும் - ஆகாயத்தினிடமெங்கும் — அவிர் - விளங்காநின்ற — ஒளி - ஒளியை — பரப்பி - விரித்துக்கொண்டு — எழுந்தன - தோன்றினவையாகிய — அடர் - நெருங்கிய — தாரகை - உடுக்களானவை — கடலுள் - சமுத்திரத்தினுள் — பொங்கு - விளங்காநின்ற — வெங்கதிர் - சூரியனாகிய — மணி - மணியானது — விழுந்தென - விழுந்ததென்று — திசைபுரப்போர் - திக்குப்பாலகர் — எங்கும் - எவ்விடங்களிலும் — நாடுதற்கு - தேடுதற்பொருட்டு — எடுத்த - எந்திய — அஞ்சுடரொன - அழகியதீபங்கள்போல — இயையும் - பொருந்தும். எ - று.

* காசிகண்டம் - கற்பிலக்கணம். + திருவள்ளுவர் - பொழுதுகண்டிரங்கல்.

திக்குப்பாலகரது காப்புப் பெரும்பாலுஞ் சந்திரசூரியர்பொருட்டாதலால் அவருக்குத்தேடல்சொல்லப்பட்டது — கங்குல்வாயடர் தாரகையெனலால் பகலிற் சூரியனொளியால்மழுங்கிநிற்குமென்க- வெங்கதிர் மணியென்பது உருவகவணி. தாரகைகளில் நீபங்களைக்குறித்தலால்தற்குறிப்பணி.] (௯)

(௫௱௰௧) கருத்தினூடெழுகாமமென் கொடுங்கனல் கனற்ற, வருத்
தியுற்றவராருயிர்க் குளகினை யயில்வா, னுருத்துவெங்கதிர்ப்பாகெறிந்
துடுப்புகர் முகத்த, விருட்கடாக்களி றிருநிலத் திறுத்ததை யஃதே.
(இ-ள்.) உடுப்புகர்- தாரகைகளாகியபுள்ளிகளையுடைய — முகத்த - முகத்தினையுடைய — இருட்கடாக்களிறு - இருளாகியமதயானை — உருத்து - கோபித்து — வெங்கதிர்ப்பாகு- சூரியனாகியபாகனை — எறிந்து - வீசி — கருத்தினூடு-நெஞ்சினுள் — எழு- வளர்கின்ற — காமமென் - காமமென்கின்ற — கொடுங்கனல்- கொடியதீயானது — கனற்ற - சுடாநிற்க — அருத்தி- ஆசையை — உற்றவர் - பொருந்தினவருடைய — ஆர் - நிறைந்த — உயிர்க்குளகினை - உயிராகிய தழையை — அயில்வான் - உண்ண — இருநிலத்து - பெரியபூமியினிடத்து — இறுத்தது -: தங்கியது.

ஆருயிர்க்குளகினையயில்வானென்பதனால் இருள் பிரிந்தவர்க்கு மரணவேதனையொத்த வேதனையை விளைக்குமென்க. குளகு - விலங்குண்ணுந்தழை. *இலைநுகர்விலங்கி னுணவுகுளகென்ப. உயிரிற்குளகையும் வெங்கதிரிற் பாகனையும் உடுவிற்புகரையும் இருளிற்களிற்றையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி.] (௰)

(௫௱௰௨) தோட்டுமென்மலர்ப் பூங்கணை தூரப்பமெல்லளிநாண், பூ
ட்டுபைங்கழைகுழைத்தெதிர் வேனிலான் புகழைத், தீட்டுதாரகையெ
ழுத்தொளிசிறந்திட வணிவான், கூட்டுமையெனச் செறிந்ததுகூரிரு
ட்பிழம்பே. —(இ-ள்.) தோட்டு- இதழ்களையுடைய — மெல்- மெல்லிய — மலர் - பூக்களாகிய — பூங்கணை - அழகியவம்புகளை — தூரப்ப - செலுத்த — மெல் - மெல்லிய — அளிநாண்- வண்டுகளாகியநாரியை — பூட்டு - பூட்டிய — பைங்கழை - பசியகருப்புவில்லை — குழைத்து - வளைத்து — எதிர் - எதிர்க்கின்ற — வேனிலான் - மன்மதனது — புகழை - கீர்த்தியை — தீட்டு - எழுதப்பட்ட — தாரகை - உடுக்களாகிய — எழுத்து - எழுத்துக்களினது — ஒளிசிறந்திட - ஒளிவிளங்குதற்கு — அணிவான் - அழகியவாகாயமானது — கூட்டு - கூட்டிய — மையென - மைபோல் — கூர் - மிகுந்த — இருள் - இருளினது — பிழம்பு - திரட்சி — செறிந்தது -: நெருங்கியது. எ - று. வேனிலானை எழுவாயாக்கி அவன் தனதுபுகழைத் தீட்டிய தாரகையாகிய எழுத்தொளிசிறந்திட அணிவதற்குக் கூட்டுமையெனப்பொருள்கொள்ளினுமமையும்.]

தாரகையிலெழுத்தை யாரோபித்தலா லுருவகவணி இருளின்மையைக்குறித்தலால்தற்குறிப்பணி இதுமுன் னுருவகத்தை யுறுப்பாகக் கொண்டமையால் கலவையணி.] (௰௧)

---

* திவாகரம் பலபொருட்பெயர்த்தொகுதி.

(௫௱௩) பட்டகாரிருட் கங்குல்போதரப் படர் திசைக ளெட்டினுள்ளனபொருள்கவர்ந் தேகிலனென்று, விட்டிலங்கொளி வெய்யவன் றனதுமெல்விரலாற், சுட்டியெங்கணுங் காட்டல்போற் சுடர்வன சுடர்கள்.—(இ-ள்.) பட்ட - உண்டாகிய — கார் - கரிய — இருள் - இருளையுடைய — கங்குல் - இரவானது — போதர - வர — படர் - பரந்த — திசைகளெட்டின் - எட்டுத்திக்குகளிலும் — உள்ளன - இருக்கின்றனவாகிய — பொருள் - பொருள்களை — கவர்ந்து - அபகரித்துக்கொண்டு — ஏகிலனென்று - நான்போகவில்லையென்று — ஒளி - காந்தியை — விட்டு - வீசி — இலங்கு - விளங்காநின்ற — வெய்யவன் - சூரியனானவன் — தனது - தன்னுடைய — மெல்விரலால் - மெல்லியவிரலினால் — சுட்டி - குறித்து — எங்கணும் - எவ்விடங்களிலும் — காட்டல்போல் - காட்டுதல்போல் — சுடர்கள் - தீபங்கள் — சுடர்வன - விளங்குவன. எ-று.

பிறர்பொருளைப்பாதுகாப்போர் அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்குமிடத்துப் பின்காப்பவர்க்குத் தங்காப்பிலுள்ள பொருள்களையொப்பித்தல் உலகவழக்கமாதலிற் பகலிற்காத்த சூரியனீங்குமிடத்து இரவிற்காக்குஞ் சந்திரன்வருதற்குப் பொழுது நீட்டித்தலால் அவ்வுடைமையைக்காத்தற்குரிய அவன்மனைவியாகிய இராமடந்தைக்கு ஒப்பிக்குமிடத்துச் சொன்மாத்திரத்தாற் புலப்படாதென்பதுதோன்ற வெய்யவன் றனது மெல்விரலாற் சுட்டிக்காட்டலென்றார். அம்மாலைக்காலத்திலேஉண்டாகிய தீபங்களிற் சூரியன் விரலையாரோபித்தலால் தற்குறிப்பணி.] (௰௨)

மாலைப்படலமுற்றிற்று.

நிலாத்தோற்றுபடலம்.

இப்படலத்தால் அம்மாலைக்குப்பின்வரும்

நிலவினதுதோற்றஞ்சொல்லப்படுகின்றது.

(௫௱௪) வெவ்வராவினைவிண்டொடர்மந்தரம் பிணித்துக், கவ்வைமிக்கெழக் கடவுளர்கடைந்திடுங் காலைப், பவ்வவெண்டிரை யுயிர்த்த செம் பதுமைவான் முகம்போற், றெய்வவொண்கதிர் பரப்பியெழுந்தது திங்கள்.—(இ-ள்) கடவுளர் - தேவர்கள் — வெம் - வெவ்விய — அராவினை - வாசுகியென்னும்பாம்பை — விண் - ஆகாசமுகட்டை —

தொடர் - அளாவிய — மந்தரம் - மந்தரமலையின்கண் — பிணித்து - கயிறுக்கட்டி — கவ்வை - ஒலியானது — மிக்கெழ - அதிகரிக்க — கடைந்திடுங்காலை - மதிக்குங்காலத்தில் — வெண்டிரை - வெள்ளிய அலைகளையுடைய — பவ்வம் - பாற்கடலானது — உயிர்த்த - ஈன்ற — செய்யளுமை - செந்தாமரையிலிருக்கின்றஇலக்குமியினது — வாள் - காந்திபொருந்திய — முகம்போல் - முகத்தைப்போல் — தெய்வம் - தெய்வத்தன்மையுள்ள — ஒண்கதிர் - ஒளிபொருந்தியகிரணங்களை — பரப்பி - விரித்து — திங்கள் - நிலவானது — மீது - ஆகாயத்தின்கண் — எழுந்தது -: உதித்தது. எ - று.

கடவுளரு முடிவுகாலம் அடைந்ததென்று நடுநடுங்கக் கொடியகடுவைத் தந்ததென்பார் வெவ்வராவென்றும், பெரியமலையென்பார் விண்டொடர்மந்தரமென்றும், பற்றையராற் கடைதற்கரிதென்பார் கடவுளர் கடைந்திடுமென்றும், ஒருவர்கருப்பத்திற் றோன்றினவல்லளென்பார் பௌவவெண்டிரையுயிர்த்தவென்றும், மாதர்முகத்துக்கு உபமானமாகுமதி இவள்முகத்துக்கு உவமேயமாகுமென்பார் பதுமைவாண்முகம் போலென்றும், நெடுந்தூரத்தும் இருளையோட்டுமென்பார் தெய்வவொண்கதிர் பரப்பியென்றும், இவ்விடத்தி லுதித்ததென்பார் மீதெழுந்ததென்றும் சொல்லினர்.]

திருவின்முகத்தை உபமானமாகவும் சந்திரனை உவமேயமாகவும் சொல்லுதலால் உவமையணி.] (க)

(ருயஙு) செறிந்தவாழ்கடற் செல்வனுமவனுழைச் சிறந்தாங், குறைந்தவாருயிர்த் துணைவியர்பலருமுள் ளுவந்து, நிறைந்ததெண்டிரை நீர்குடைந்தாடலி னிகலி, யெறிந்தமென்மலர்ப் பற்றெனவெழுந்ததுதிங்கள். — (இ - ள்.) செறிந்த - மிகுந்த — ஆழ் - ஆழ்ந்த — கடற்செல்வனும் - சமுத்திரராசனும் — அவனுழை - அவனிடத்து — சிறந்து - சிறப்பையடைந்து — ஆங்கு - அச்சமுத்திரத்தின்கண் — உறைந்த - தங்கிய — ஆர் - நிறைந்த — உயிர் - உயிர்போன்ற — துணைவியர் பலரும் - மனைவியரனைவரும் — உள்ளுவந்து - மனமகிழ்ந்து — நிறைந்த - நிறைவையடைந்த — தெண்டிரை - தெளிந்தவலைகளையுடைய — நீர் - நீரில் — குடைந்து - குளித்து — ஆடலின் - விளையாடற்கண் — இகலி - பகைத்து — எறிந்த - வீசிய — மென் - மெல்லிய — மலர்ப்பற்றென - பூச்செண்டுபோல — திங்கள் - நிலவானது — எழுந்தது -: தோன்றிற்று. எ - று. இகலியென்பதை வலிந்தெனினுமொக்கும். —

கடல்வேந்தனென்றமையால் அவனுயிர்த்துணைவியர்நதிமாதரெனக்கொள்க — உவமையாகியசந்திரனிடத்துமலர்ப்பற்றைக்குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி.] (உ)

(ருoஙா) கதிர்செய்நித்திலங் கறங்குதெண்டிரைக்கரத்தெறிய, முதிர்பனிக்கடன்முகட்டினின் முளைத்தொளிர்திங்கள், விதியின்மாலையாற் றுணைவிளை யீங்கிருட்டலைவன், வதுவையாற்றுவான் வைத்தபொற்குடமென வயங்கும். — (இ - ள்.) கதிர்செய் - கிரணத்தைச்செய்கின்

று — நீத்திலம் - முத்துகளை — சுறங்கு - ஒலிக்கின்ற — தெண்டிரை - தெளிந்தவலைகளாகிய — கரத்தூ - கைகளால் — எறியும் - வீசுகின்ற — முதிர் - முதிர்ந்த — பனிக்கடல் - குளிர்ச்சியையுடையகடலினது — முகட்டினில் - உச்சியில் — முளைத்து - தோன்றி — ஒளிர் - விளங்காநின்ற — திங்கள் - (நிலவானது — விதியின் - விதியினால் — மாலையாம் - மாலைக்காலமாகிய — துணைவியை - மனைவியை — வீங்கு - மிகுந்த — இருள் - இருளாகிய — தலைவன் - நாயகன் — வதுவையாற்றுவான் - மணஞ்செய்யும்பொருட்டு — வைத்த - வைக்கப்பெற்ற — பொற்குடமென - பொன்னாலாகிய குடத்தைப்போல் — வயங்கும் -: விளங்கும். எ - று.

விவாகத்தில் கரணம்பிழைக்கின்மரணந்தருமென்பது அறநூலிற்சொல்லப்பட்டதாகலின் விதியின்வைத்த பொற்குடமென்றார். மாலைப்பொழுதிற் றுணைவியையும் இருளிற் றலைவனையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி சந்திரனிடத்துப் பொற்குடத்தைக்குறித்தலால் தற்குறிப்பணி இத்தற்குறிப்பு உருவகத்தை அங்கமாகவுடைமையின் உறுப்புறுப்பிக்கலவையணி.] (௩)

(௩௰௭) தெள்ளுதெண்டிரைக் கருங்கடலெழுந்தவெண் டிங்கள், புள்ளவாங்கணை மதனனைப் பூம்புனலாட்ட, வள்ளிதழ்க்கருங் குவளை பெய்திரவெனு மடந்தை, வெள்ளிவெண்குட மேந்தினளாமென விளங்கும். — (இ-ள்.) தெள்ளு - கொழிக்கின்ற — தெண்டிரை - தெளிந்தவலைகளையுடைய — கருங்கடல் - கரியகடற்கண் — எழுந்த - தோன்றிய — வெண்டிங்கள் - (வெள்ளியசந்திரனது — புள் - வண்டுகளானவை — அவாம் - விரும்புகின்ற — கணை - மலர்க்கணைகளையுடைய — மதனனை - மன்மதனுக்கு — பூம்புனல் - அழகிய நீரினாலே — ஆட்ட - அபிடேகஞ்செய்ய — இரவெனுமடந்தை - இரவாகியமடந்தையானவள் — வள்ளிதழ் - கூரியவிதழ்களையுடைய — கருங்குவளை - நீலோற்பலப்பூவை — பெய்து - மேலேசூட்டி — வெள்ளி - வெள்ளியினாலாகிய — வெண்குடம் - வெள்ளியகுடத்தை — ஏந்தினளாமென - ஏந்தினாளென்றுசொல்லும்படியாக — விளங்கும் -: (களங்கத்தோடு) விளங்கும். எ - று.

புள் - வண்டு. ❋புள்ளுவண்டவிட்டம்புட்பேர் என்பதனாலறிக அவாவும் என்பது அவாமென உகரங்குறைந்தது. இரவு மன்மதனரசுக்குரிய காலமாதலால் பட்டாபிடேகமில்லாமல் அரசுசெய்யக் கூடாமையின், புனலாட்ட இரவெனுமடந்தை வெள்ளிவெண்குடமேந்தின ளென்றார் - மடந்தையர் அவன்றொழிற்குக் காரணமாகையால் இராமடந்தைக்கு அபிடேகஞ்செய்யும் உயர்வுசொல்லப்பட்டது இரவெனுமடந்தையென்றது உருவகவணி. களங்கமென்னும் உவமேயத்தைவிட்டுக்கருங்குவளையென்னும் உவமானமாத்திரத்தைக் கூறுதல்உயர்வுநவிற்சியணி சந்திரனிடத்திலே வெள்ளிக்குடத்தைக் குறித்தலாற்றற்குறிப்பணி.] (௪)

(௩௰௮) புலவுநாறுவெஞ் சுறவெறிபொருதிரை முகட்டில், னிலவுகொப்புளித் துயரியநிகரில் வெண்மதிய, மலகிறாரகைமீன்பயிலாரிரு

ட்கடலி, னுலகமாழ்ந்தது மெழுந்தபுற் புதமென வொளிரும். —
(இ-ள்.) புலவுநாறு - புலானாற்றநாறுகின்ற — வெம் - வெவ்விய — சுறவு - சுறாமீன்களை — எறி - எறியும் — பொரு - கரையின்மோதுகின்ற — திரை - அலைகளையுடையகடலினது — முகட்டு - உச்சியில் — நிலவு - சந்திரிகையை — கொப்புளித்து - உமிழ்ந்து — உயரிய - எழுந்த — நிகரில் - ஒப்பில்லாத — வெண்மதியம் - வெள்ளியசந்திரனானது — அலகில் - கணக்கில்லாத — தாரகை - உடுக்களாகிய — மீன் - மீன்களானவை — யில் - சஞ்சரிக்கின்ற — ஆரிருள் - நிறைந்தவந்தகாரமாகிய — கடலில் - சமுத்திரத்தில் — உலகமாழ்ந்ததும் - உலகமுழுகிப்போதலும் — எழுந்த - அதிலிருந்துமேலெழுந்த — புற்புதமென - குமிழியைப்போல — ஒளிரும் - விளங்கும் எ - று.

வான்மீனின் மீனையும் இருளிற் கடலையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி - சந்திரனின் நீர்க்குமிழியைக் குறித்தலால் பொருட்டற்குறிப்பணி இத்தற்குறிப்பு உருவகத்தை அங்கமாகவுடைமையால் கலவையணி.] (௫)

(௲௰௪) திரைநெடுங்கடல் வயிறுளைந் தீன்றவெண் டிங்க, ணிரைசெழுங்கதிர்க் கரங்களா லம்பரநீவ,விரவுகின்றபுன்மாலையாந் தெரிவையுள் வெள்கி, யருணவெங்கதிர்ச் சுடரினை யொளியற வவித்தாள். —
(இ-ள்.) திரை - அலைகளையுடைய — நெடுங்கடல் - நெடியகடலானது — வயிறுளைந்து - வயிறுநொந்து — ஈன்ற - பெற்ற — வெண்டிங்கள் - வெள்ளியசந்திரனானவன் — நிரை - வரிசையாகிய — செழுங்கதிர் - செழுமையுள்ளகிரணங்களாகிய — கரங்களால் - கைகளால் — அம்பரம் - ஆகாயமென்னுந்தனதாடையை — நீவ - தடவ — விரவுகின்ற - கலக்கின்ற — புல் - புல்லிய — மாலையாம் - மாலைக்காலமாகிய — தெரிவை - பெண்ணானவள் — உள் - உள்ளத்தில் — வெள்கி - நாணி — அருணம் - சிவப்பாகிய — வெங்கதிர் - சூரியனாகிய — சுடரினை - தீபத்தை — ஒளியற - ஒளிநீங்க — அவித்தாள் - அவித்தனள் எ - று. * அம்பரமென்பது ஆகாயமும் ஆடையும், * அம்பரங்கடல்லீன் சோம். என்பதனாற்காண்க. இளமுங்கலந்து நீங்குந்தன்புருடனாயினும் நாணிற்கெடாது என்றுமொருதன்மைத்தாய்ப் பழகுக்குணமுள்ள குலமடந்தைபோலச்சந்திரன் கதிர்க்கரங்களால் ஆகாயமாகிய கலையைத்தடவ மாலைமாதானந் தலைக்கொண்டு சூரியனாகிய தீபத்தை யவித்தாளென்றார். கதிர்க் கரங்களையும் மாலைப்பொழுதிற் றெரிவையையும் வெங்கதிர்ச்சுடரினையும் ஆரோபித்தலாலுருவகவணி. அம்பரமென்றது முன்சொல்லப்பட்ட உருவகம் ஏதுவாகக்கொண்டு அம்பரமென்னும் அம்பரமெனப் பொருள்கொள்ளுதவிற் றொடர்புருவகவணி.] (௬)

(௲௰௫) குறைவில்வெண்மதி தோன்றமென் குமுதநாண் முனைகயிற், சிறகர்வண்டியாண் முரலனும் முயிரினிற் சிறந்த, விறைவன்வார்த்திரைக் கடன்முகட் டெழுந்தனனென்று, வறையவந்தது தர்கள்

* ஆதிப்பொருளிகண்டு.

சொலிற் றோன்றிய தன்றே.—(இ-ள்.) குறைவில் - கலைகணிரம்பிய— வெண்மதி - வெள்ளியசந்திரனானவன்— தோன்ற - உதயமாக— மெல் - மெல்லிய— குமுதம் - அல்லிகளுடைய— நாள் - புதிய— முகையில் - அரும்புகளில் — சிறகர் - இறகுகளையுடைய— வண்டு - | வண்டுகள்— பாண் - இசைகளை— முரலல் - ஒலிசெய்தல்— நும் - உம்முடைய— உயிரினில் - உயிரைக்காட்டிலும்— சிறந்த - சிறந்திருக்கின்ற— இறைவன் - நாயகனானவன்— வார் - நெடிய— திரை - அலைகளையுடைய— கடல் - கடலினது— முகட்டு உச்சியில் — எழுந்தனனென்று - புறப்பட்டானென்று— அறையவந்த - சொல்லவந்த— தூதர்— தூதர்களுடைய - சொலில்— சொல்லைப்போல் - தோன்றியது—: தோன்றியது எ - று.

ஒருவர்பால்நாடோறும் பயன்பெற்றுவருபவர் தம்மாலடிக்கப்பட்டவர் உயிரிற்சிறந்த பொருளுடையது தாமுன்னர்த்தெரிந்து அதை அவர்க்குவிரைந்துசொல்லி அவ்வின்பத்தைத்தாமுமடைவர் அதுபோல் என்றும் அல்லிமலரிற்றேனுண்டு வண்டினம் பாடல் அவற்றிற்குத் தலைவன்வரவுகூறுந் தூதர்சொல்லிற் றோன்றியதென்றார் - எந்தத்தூதுகளினும் வண்டு தூதிற்குச்சிறந்ததென்பது வண்டுவிடுதூதிற்காண்க. வண்டினிசையிற் றூதர்கள்சொல்லைக்குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி.] (எ)

(௲௦உக) தெண்பனிக்கடற் றிரையினி துயிர்த்தவெண் டிங்க, டண்புனற்றடத் தாம்பன்மெல் லிதழ்த்துகி றைவந், தொண்கரத்தினெகிழ்த்தது நாணமீ தூரக், கண்புதைத்தெனக் குவிந்தன கடிகமழ்கமலம்.—(இ-ள்.) தெள் - தெள்ளிய— பனி - குளிர்ச்சிபொருந்திய— திரை - அலைகளையுடைய— கடல் - கடலானது — இனிது - இனிதாக— உயிர்த்த - ஈன்ற— வெண்டிங்கள் - வெள்ளியசந்திரன்— தண் - தண்ணிய— புனல் - நீரையுடைய— தடத்து - தடாகத்திலுள்ள— ஆம்பல் - அல்லியினுடைய— மெல் - மெல்லிய— இதழ் - இதழ்களாகிய— துகில் - ஆடையை— ஒள் - ஒள்ளிய— கரத்தினால் - கிரணமாகியகையினால்— தைவந்து - தடவி— நெகிழ்த்தலும் - அவிழ்த்தவளவிலே— கடி - வாசனை— கமழ் - மணக்கின்ற— கமலம் - | தாமரை— நாணம் - அச்செய்கையைக்கண்டுண்டாகிய நாணம்— மீதூர - அதிகரிக்க— கண்புதைத்தென - கண்களைமூடிக்கொண்டனபோல்— குவிந்தன - ; முகிழ்த்தன. எ - று.

புலவர் தொன்றுதொட்டுரைக்கு முறைப்படி சந்திரன் அல்லிமனைவியினது இதழ்த்துகிலை நெகிழ்த்தலுமென்றதற்கேற்ப சூரியன்மனைவியாகிய தாமரைகுவிதலை நாணிக்கண்களைமூடிக்கொண்டனபோல முகிழ்த்தனவெனக்கொள்க. இதழ்த்துகிலென்றது உருவகவணி கரத்தினால் என்றவிற்கரமாகியகரமென்று முன் னுருவகவேறுவாகப்பொருள்கொள்ள வேண்டலில் தொடர்புருவகவணி கமலம் கண்புதைத்தனவென்றல் தற்குறிப்பணியாம்.] (அ)

(௲௦௨௨) களிசெய்காமநோய் விளைத்திடுமிரவெனுங் கன்னி, நளிகொள்வெண்மதி நலங்கிளர்வாண்முகமதனாற், றெளிநிலாக்கதிர்த் தேறல்கொப் புளித்தலுஞ் சிறந்த, வொளிகொள்வான்மகிழ் பூத்தெனவிளங்கின வுடுக்கள்.—(இ-ள்.) களிசெய் - களிப்பினைச்செய்கின்ற—காமநோய் - காமமாகியநோயை — விளைத்திடும் - உண்டாக்கும்— இரவெனுங்கன்னி - இரவென்னுமங்கையானவள்— நளிகொள் - குளிர்ச்சியைக்கொண்ட—வெள் - வெள்ளிய—மதி - சந்திரனாகிய—நலங்கிளர் - நன்மைவிளங்காநின்ற—வாள் - காந்திபொருந்திய—முகமதனால் - முகத்தைக்கொண்டு—தெளி - தெளிந்த—நிலா - ஒளிபொருந்திய—கதிர் - கிரணமாகிய—தேறல் - மதுவை—கொப்புளித்தலும் - உமிழ்தலும்—சிறந்த - சிறக்கப்பெற்ற — ஒளிகொள் - ஒளியைக்கொண்ட— வான் - ஆகாயமாகிய—மகிழ் - மகிழ்மரமானது— பூத்தென - மலர்ந்ததுபோல — உடுக்கள் - । தாரகைகள்—விளங்கின - ; ஒளிசெய்வன. எ - று.

மாதர் சுவைக்கமகிழ் மரமலர்வதென்பது பற்றிஇரவென்னுங் கன்னிமதிமுகத்தாற் சுவைக்க வான்மகிழ்ம் தாரகைமலர் பூத்தனவென்றார் - உருவகத்தை அங்கமாகக்கொண்டபொருட்டற் குறிப்பணி.] (௯)

(௲௦௨௩) நள்ளிருட் குறும் பெறிந்தெழு நளிர்மதிச் செல்வன், விள்ளுமாம்பல்வாய்க் கங்குலாந்தெரிவையை வேட்ப, வள்ளிவான்மகள்சிதறுவெண் பொரியெனவமைந்த, புள்ளிமீனினமகலிரு விசும்பினிற் பொடித்த.—(இ-ள்.) அமைந்த - நிறைந்த—புள்ளி - பொறிகளாய—மீனினம் - । தாரகைகளுடையகூட்டங்களானவை — நள் - மிக்க — இருள் - இருளாகிய—குறும்பு - குறுநிலமன்னனை—எறிந்து - அழித்து—எழு - தோன்றிய — நளிர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய—மதி - சந்திரனாகிய— செல்வன் - அரசிளங்குமாரனானவன் —விள்ளும் - மலர்கின்ற— ஆம்பல் - செவ்வல்லிப்பூவாகிய—வாய் - வாயையுடைய—கங்குலாம் - இரவாகிய—தெரிவையை - மங்கையை—வேட்ப - மணஞ்செய்ய— வான் - ஆகாயமாகிய — மகள் - மாதானவள் —அள்ளி - கைகளாலள்ளி— சிதறு - இறைத்த—வெண்பொரியென - வெள்ளியபொரிகளைப்போல—அகல் - அகன்ற— இருவிசும்பினில் - பெரியவாகாயத்தின்கண்— பொடித்த - ; தோன்றினவென்பதாம். எ - று.

மணமுதவிய செய்யும்போது பொரியிறைத்தல் விதியென்பது விவாககற்பத்திற்சொல்லப்பட்டது. — இதுவும் அவ்வணி.] (௰)

(௲௦௨௪) திங்கள்வேந்துவெண் டாரகைத் துணைவியர்செறிய, வங்கண்வானகத் தெழுதலுமாரமு தருக்கும், பொங்குவெண்கதிர் வெள்ளியம்பிரம்புயார் போர்த்த, துங்கவல்லிருட் குறுநிலவேந்தினைத்

துரந்த.—(இ-ள்.) திங்கள் - சந்திரனாகிய—வேந்து - அரசனானவன்—வெண்டாரகை - வெள்ளியவுடுக்களாகிய—துணைவியர் - மனைவியர்—செறிய - தன்னோடுநெருங்கிவர—அங்கண் - அழகியவிடத்தையுடைய—வானகத்து - ஆகாயத்தின்கண்—எழுதலும் - தோன்றியவளவில்—ஆர் - நிறைந்த—அமுது - அமிர்தத்தை—உகுக்கும் - சிந்துகின்ற—பொங்கு - மிகுந்த—வெள் - வெள்ளிய—கதிர் - கிரணங்களாகிய—வெள்ளியம்பிரம்பு - வெள்ளிப்பிரம்புகளானவை—பார் - பூமியை—போர்த்த - மூடிய—துங்கம் - உயர்வுள்ள—வல் - வலிய—இருள் - இருளாகிய—குறுநிலவேந்தினை - குறுநிலமன்னனை—துரந்த - துரத்தின. எ - று. அம்சாரியை.

திங்களெழ அவனதுகிரணத்தால் இருணீங்கினதென்பார் கதிர்வெள்ளிப் பிரம்புஇருளைத் துரந்தவென்றார்.—சந்திரனில் வேந்தனையுங்கிரணத்திற்பிரம்பினையும் இருளிற்குறுநிலவேந்தனையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி.] (௰௧)

(௲௦௨௫) தாழும்வண்டிமிர் தண்மலர்த் தடஞ்சினைத் தருவின், னீழலெங்கணுந் துயல்வருகின்றன நெடுநீ, ராழிவெண்டிரை முகட்டெழுமவிர்மதிக்கதிர்வாள், போழும் வல்லிருட் டுணிபல பதைப்பன போலும்.—(இ - ள்.) வண்டிமிர் - வண்டுகளொலிக்கின்ற—தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய—மலர் - மலர்களையுடைய—தாழும் - தாழ்ந்த—தடம் - விசாலம்பொருந்திய—சினை - கிளைகளையுடைய—தருவின் - மரத்தினுடைய—நீழல் - நிழல்களானவை—எங்கணும் - எவ்விடத்தும்—துயல்வருகின்றன - அசைகின்றன—நெடுநீர் - நெடியநீரையுடைய—ஆழி - கடலினது—வெண்டிரைமுகட்டு - வெள்ளியவலைகளினுடைய வுச்சியில்—எழும் - தோன்றும்—அவிர் - காந்திபொருந்திய—மதி - சந்திரனானவன்—கதிர்வாள் - கிரணங்களாகியவாளினாலே—போழும் - பிளக்கப்பட்ட—வல் - வலிய—இருள் - இருளினது—துணி - துண்டங்கள்—பல - அநேகம்—பதைப்பனபோலும் - பதைப்பனவற்றையொக்கும். எ - று.

தாழுஞ்சினையெனமுடிக்க. நிலவிளிற் காற்றிலலைகின்ற மரத்தினிழல்நிலத்திலசைவதில்வெட்டுப் பட்டுயிரிறக்கும் இருளின்பதைப்பைக்குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.] (௰௨)

(௲௦௨௬) செருவின்மாண்டவ ரரம்பையர்ச்சேர்குவ ரன்றே, பொருவில்வெண்மதி பொழிகதிர்வாளினாற் போழ்ந்த, விருளுமின்னகிற் கொழும்புகையுருவெடுத் தெழில்சே, ரரமடந்தையர் கருங்குழற்கற்றைசென் றடைந்த.—(இ - ள்.) செருவில் - போரின்கண்—மாண்டவர் - இறந்தவர்—அரம்பையர் - அரம்பையரை—சேர்குவர் - அடைகுவர்;—அன்றே - அன்று—பொருவில் - ஒப்பில்லாத—வெண்மதி - வெள்

ளியசந்திரனானவன்—பொழி - பொழிகின்ற—கதிர் - கிரணமாகிய—வாளினால்-கத்தியினால்—போழ்ந்த-வெட்டப்பட்ட—இருளும்-। அந்தகாரமும்—இன் - இனிய—அகில் - அகிற்கட்டைகளினது—கொழும்புகை - கொழுமிய தூமத்தினது — உருவெடுத்து - வடிவெடுத்து—எழில்சேர் - அழகுபொருந்திய — அரமடந்தையர் - தெய்வமங்கையருடைய—கரும் - கரிய — குழற்கற்றை - {மயிர்முடியை — சென்று-போய்—அடைந்த-:சேர்ந்தன.—எ - று.

போர்க்களத்திற் பகைவரோடெதிர்த்து இறந்தவர்கள் தேவருபசரிக்கத்தமக்குரிய அரம்பையரோடுகூடி வீரசுவர்க்கத்தில் மகிழ்ந்திருப்பாராகையால் அவ்வாறுமதியோடு எதிர்த்திறந்தவிருளும் தனக்குரிய அவர்குழற்கற்றையை யடைந்ததென்க. முற்கூறப்பட்ட பொதுப்பொருளாம் பிற்கூறப்பட்ட சிறப்புப்பொருள் சாதிக்கப்படுதலால்வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி.] (௰௬)

(௧௦௨௭) களிகொள் வண்டின மாம்பல்சேர்ந் திசைபயில் காட்சி, யொளிரும் வெண்மதி தூரத்தது முடைந்தகா ரிருள்போ, யளியின் மெல்லுரு வெடுத்தவ னருந்துணை வியர்பா,லெளிமையின்னுரை யிரங்கிவீழ்ந் திசைப்பன வியையும்.—(இ - ள்.) களிகொள் - மகிழ்ச்சியைக்கொண்ட — வண்டினம் - வண்டுக்கூட்டங்கள்— ஆம்பல்சேர்ந்து-அல்லிமலர்களையடுத்து—இசைபயில் இராகத்தைப்பாடுகின்ற — காட்சி - தோற்றமானது—ஒளிரும் - விளங்காநின்ற— வெண்மதி - வெள்ளியசந்திரனானவன் — தூரத்ததும் - தூரத்தியவளவிலே—உடைந்து-சிதைந்த—காரிருள் - ।கரியவிருளானது— போய் - (தன்னுருவ) நீங்கி—அளியின் - வண்டுகளுடைய — மெல்லுருவெடுத்து-மெல்லியவுருவங்கொண்டு—அவன் - அச்சந்திரனுடைய — அரும் - அருமையாகிய — துணைவியர்பால்-மனைவியரிடத்து—எளிமை - எளிமையாகிய—இன்னுரை - இனியசொற்களை }—இரங்கி-புலம்பி — வீழ்ந்து-அடிபணிந்து — இசைப்பனவியையும் - சொல்வனவற்றையொக்கும். எ - று.

ஒருவராலிடுக்க ணுற்றவர் தங்குறைமுடித்தற்கு நினைத்து அவன்நட்பாவர் முதலியோரினும் அவனுயிர்த் துணைவியரையடுத்து எளிதின்முடிப்பரென்பது தோன்ற அவனருந்துணைவியர்பா லெளிமையின்னுரை யிரங்கிவீழ்ந்திசைப்பன வியையுமென்றார்.-வண்டினங்களையும் இருளின் வேண்டுகோளாகக்குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.] (௰௪)

(௧௦௨௮) முள்ளரைச்செழு முளரியுமுருகுகொப் புளிக்கு, மள்ளலங்கயத் தாமபலுமுறவெனவறிந்தேங், கள்ளுலாமலர் முகிழ்த்தவக்கடிமலர்க் கமலப், பிள்ளைவண்டினுக் கூறுதேன்பெரிதளித் ததனால்.

(இ - ள்.) கள்ளுலாம் - தேனொழுகுகின்ற—மலர் - அல்லிப்பூவானது—முகிழ்த்த - குவிந்த — அக்கடிமலர்க்கமலம் - அப்படிப்பட்டவாசனையுள்ள தாமரைமலரினது—பிள்ளைவண்டினுக்கு - பிள்ளையாகியவண்

நீக்கு—ஊறு-சுரக்கின்ற—தேன்-தேனை—பெரிது-மிகவும்—அளி த்ததனால்-கொடுத்ததனால்—அள்ளல்-சேற்றையுடைய—அம்-அழ கிய—கயத்து-கயத்திலுள்ள—முள்-முட்களையுடைய—அரா-தா ளையுடைய—செழு-செழிய—முளரியும்-தாமரைப்பூவும்—முருகு-தேனை—கொப்புளிக்கும்-உமிழ்கின்ற—ஆம்பலும்-அல்லிப்பூவும்—உறவென-தம்முளுறவுடையனவென்று—(நாம்) அறிந்தோம்-அறிந் துகொண்டோம்: எ-று.

தாமரையின் பிள்ளையாகியவண்டினுக்கு அல்லி தேனைக்கொடுத்தலால் மலர்கின்றகா லவேற்றுமைபற்றிப் புறத்தே பகையுடையனபோலத் தோன்றினும் அகத்தேநட்புடை யனவென்பார் உறவெனவறிந்தோமென்றார்.— முளரியும் ஆம்பலும் உறவெனவறிந்தோ மென்றது சற்குறிப்பணி இவ்வாக்கியப்பொருள்கமலப்பிள்ளை வண்டினுக்குஅல்லி தேன ளித்ததென்னும் பின்வாக்கியப்பொருளாற் சாதிக்கப்படுதலாற் செய்யுட்குறிப்பணி.]

(௩௦௨௯) கங்குலெய்திய காரிருட் கருங்கட றெளியத், திங்களெ ன்சுடர்த்தேற்றினாற் றேற்றலுஞ் சிறந்து, பொங்கு வெண்ணிலா தெளிந்தநன் னீரெனப் பொலிந்த, பங்கமென்னநீ டருநிழல் படி யினிற் படிந்த—(இ-ள்.) கங்குல்-இரவில்—எய்திய-அடைந் த—கார்-கரிய—இருள்-இருளாகிய—கருங்கடல்-கரியகடலா னது—தெளிய-கலக்கந்தீர—திங்களென்-சந்திரனென்னும்—சுடர்-காந்தியையுடைய—தேற்றினால்-தேற்றாம்வித்தினாலே—தேற்றலும்-உரைத்துத்தெளிவித்தவளவில்—சிறந்து-சிறப்புப்பெற்று—பொங் கு-விளங்குகின்ற—வெண்ணிலா-வெள்ளியசந்திரிகைகள்—தெளி ந்த-தெளிவையடைந்த—நன்னீரென-நல்லநீர்போல்—பொலிந்த-பொலிவையடைந்தன—நீள்-நெடிய—தருநிழல்-மரங்களுடைய நிழல்களானவை—படியினில்-பூமியின்மேல்—பங்கமென்ன-சேறு போல்—படிந்த-படிந்தன. எ-று.

இருளில் கடலையும் திங்களில் தேற்றாவித்தையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி-நிலா நன்னீரென தருநிழல் பங்கமென்ன என்றலால் உவமையணி.] (௰௭)

(௩௦௩௰) அகல்விசும்பெனுமாவின் மென்மடியெனத் தோன்றித், திகழும்வெண்மதி யுமிழ்தருசெழுங்கதிர்த் தீம்பால், முகைநெகிழ்ந் துதேன் பிலிற்றியமுல்லையம் புறவி, னுகள்புனிற்றிளங் கன்றெனச் சகோரநின் றுண்ணும்.—(இ-ள்.) அகல்-அகன்ற—விசும்பெனும்-ஆகாயமென்கிற—ஆவின்-பசுவினது—மென்-மெல்லிய—மடியென-மடியைப்போல்—தோன்றி-உண்டாகி—திகழும்-விளங்காநின்ற—வெண்மதி-வெள்ளியசந்திரன்—உமிழ்தரு-சொரிகின்ற—செழும்-செழிய—கதிர்-நிலவாகிய—தீம்-மதுரம்பொருந்திய—பால்-பா

லை — முகை - அரும்புகள் — நெகிழ்ந்து - விரிந்து — தேன் - தேனை — பிலிற்றிய - துளித்த — முல்லை - முல்லைக்கொடியை யுடைய — அம் - அழகிய — புறவின் - முல்லைநிலத்தின்கண் — சகோரம் - சகோரப்பறவையானது — உகள் - துள்ளுகின்ற — புனிற்றிளம் - மிகுந்தவிளமையையுடைய — கன்றென - கன்றுபோல் — நின்று - நிலைபெற்று — உண்ணும் - குடிக்கும் — எ - று.

ஆகாயத்திற் பசுவினையும் சந்திரனில் மடியையும் நிலவினிற்பாலையும் ஆரோபித்தலால் உருவகவணி - சகோரங்களை கன்றெனவென்றலால் உவமையணி.] (மஎ)

(ருɔருக) நன்கமைந்தசா லரத்துறுநகைநிலாக்கொழுந்தை, யன்பினீடுகூர் வாயினாற்சகோரங்க ளருந்தல், மிஞ்செய் வெள்ளிவெண்கம்பியை விளங்குநாலச்சிற், பொன்செய் கம்மியர் குறட்டினால்வாங்குதல் போலும். — (இ-ள்.) நன்கமைந்த - அழகுபொருந்திய — சாலரத்து - பல்கணியினுள் — உறு - அடைகின்ற — நகை - ஒளிபொருந்திய — நிலாக்கொழுந்தை - சந்திரனுடையவிளங்கிரணங்களை — அன்பின் - ஆசையோடு — நீடு - நீண்ட — கூர்வாயினால் - கூரியவாயினால் — சகோரங்கள் - சகோரப்பறவைகள் — அருந்தல் - உண்ணுதல் — மிஞ்செய் காந்தியைச்செய்கின்ற — வெள்ளி - வெள்ளியினாலாகிய — வெண்கம்பியை - வெள்ளியகம்பியை (மாட்டி) — விளங்கு - விளங்காநின்ற — நாலச்சில் - கம்பிச்செல்லுங்கருவியில் — பொன்செய்கம்மியர் - பொன்வேலைசெய்யுங்கம்மாளர் — குறட்டினால் - குறட்டினாற்பற்றி — வாங்குதல்போலும் - இழுத்தலையொக்கும். எ - று.

நூல்போல் வெள்ளிக்கம்பியைச்செய்தலாற் கம்பியச்சைநாலச்சென்றார் — சாலரமிடமாகச் சகோரப்புள் சந்திரிகையை யுண்ணல் அக்கம்மாளர்கம்பியச்சில் வெள்ளிக்கம்பி யிழுப்பதுபோலெனலால் உவமையணி.] (மஅ)

(ருɔகஉ) துலங்குவெண்மதித் தூநிலாக்கதிரினின் றிலங்கு, பொலங்கொண்மாடமேற் புதுநிலாமணிபுனல் பொழித, னலம்பெய்நேமியம் புட்குலம் பிரிவுறலியப், புலம்புமாறுகண் டுள்ளநெக் குருகுதல் போலும். — (இ - ள்.) துலங்கு - விளங்குகின்ற — வெண்மதி - வெள்ளியசந்திரனது — தூ - பரிசுத்தமாகிய — நிலாக்கதிரில் - சந்திரிகையில் — நின்று - நிலைபெற்று — இலங்கு - ஒளிர்கின்ற — பொலங்கொள் - அழகினைக்கொண்ட — மாடமேல் - உப்பரிகைமேற்பதித்த — புது - புதிய — நிலாமணி - சந்திரகாந்தங்கள் — புனல் - நீரை — பொழிதல் - சொரிதலானது — நலம்பெய் - சுகத்தைத்தருகின்ற — நேமியம்புள் - சக்கரவாகப்பறவைகளது — குலம் - கூட்டத்தினது — பிரிவு - ஆண்பெண்களின்பிரிவானது — உளம் - அவற்றின்மனத்தை — நலிய -

வருத்த—புலம்புமாறு- அவைவருந்துந்தன்மையை—கண்டு-(|அச்ச
ந்திரகாந்தங்கள்)கண்டு—உள்ளம்-தமதுள்ளம்—நெக்குருகுதல்போ
லும் -:கரைந்துருகுதல்போலும். எ - று.

நிலாமணி புனல் சொரிதலில் உள்ளநெக்குருகுதலைக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.]

(௩௩௩) இன்னகாரிருட் கங்குலுக் கெல்லைகாண் கிலளாய்க், கன்னல
ஞ்செழுங் கழனிசூழ் விதர்ப்பநா டளிக்கு, மன்னர்மன்னவ னருந்தவ
ப் பேற்றினுல் வந்த, பொன்னவாஞ்சுணங் கணிமுலைப் பூங்கொடிபுல
ம்பும். —(இ-ள்.)கன்னல்- கரும்புகளையுடைய —அம்- அழகிய—செ
ழும்-செழுமையுள்ள—கழனிசூழ்-வயல்கள்சூழ்ந்த—விதர்ப்பநாடு-
விதர்ப்பதேசத்தை—அளிக்கும்- காக்கின்ற—மன்னர்மன்னவன்-அர
சர்க்கரசனுகியவீமனது— அருந்தவப்பேற்றினுல்- அரியதவப்பலத்தி
னுல்—வந்த- தோன்றிய—பொன்னவாம்- பொன்விரும்புகின்ற—சு
ணங்கணி-தேமலணிந்த—முலை-தனத்திணையுடைய—பூங்கொடி-|மல
ர்க்கொடிபோல்பவளாகியதமயந்தி—இன்ன- இத்தன்மைத்தாகிய—
காரிருள்- கரியவிருளையுடைய—கங்குலுக்கு- இரவிற்கு—எல்லைகாண்
கிலளாய்- அளவுகாணுதவளாகி—புலம்பும்-:புலம்புவாள். எ-று.(உடு)

நிலாத்தோற்றுபடலமுற்றிற்று.

சந்திரோபாலம்பனப்படலம்.

இப்படலத்தால்மேலுதித்தசந்திரனைவிரகநோய்கொண்ட
தமயந்தியானவள் நிந்தித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.

(௩௩௪) விரிதெண் டிரைநீர்க் கருங்கடல்வான் முகட்டிலெழுந்த
வெண்டிங்காள், மருவு திரைநீர்ச் சுவற்றுசிகை வடவையிடத்தோமை
விளர்ப்பக், கருகுங்கொடிய வெவ்விடத்தின் கண்ணே தணந்தாருயி
ர்பருக, வெரிவெங் கதிரா லுடல்வெதுப்ப யாண்டுக்கற்றாய் நீயேமால்,
(இ - ள்.) விரி - விரிந்த — தெள் - தெள்ளிய — திரை - அலைகளையு
டைய— நீர் - நீரையுடைய— கருங்கடல் - கரியகடலினது— வான்-
உயர்ந்த— முகட்டில் - உச்சியில்— எழுந்த - உதயஞ்செய்த— வெ
ண்டிங்காள் - வெள்ளியசந்திரனே— தணந்தார் - பிரிந்தவர்களுடை
ய—உயிர்பருக - உயிரைக்குடிக்க—எரி - எரிகின்ற— வெங்கதிரால்-
வெவ்வியகிரணத்திணுல்—உடல்வெதுப்ப - உடலைச்சுட— மருவு - பொ

ருந்துகின்ற — திரைநீர் - அலையையுடைய நீரினை — சுவற்று - சுவறச்செய்கின்ற — சிகை - கொழுந்தினையுடைய — வடவையிடத்தோ - வடவைத்தீயிடத்தோ — மைவிளர்ப்ப - அஞ்சனமும்வெள்ளிதாக — கருகும் - கருகிய — வெவ்விடத்தின்கண்ணோ - வெவ்வியவிடத்தினிடத்தோ — யாண்டுக்கற்றாய் - (இவ்விரண்டினுள்) எதனிடத்துக்கற்றுக்கொண்டாய் — அறியேம் - (யாம் — {அதனை) —: அறிந்திலேம். எ - று.

[ஆல் - அசை. திங்களென்பது உயர்திணைப்பெயராதலின் திங்காளெனவிளிந்தற்கணிற்றடனின்டது. மைவிளர்ப்பவென்பதில் உயர்வு சிறப்பும்மை தொக்கது. கடலினிடத்து வடவைத்தீயும் விடமுந்தோன்றுதல்பற்றி அதிற்றோன்றிய சந்திரனுக்கு அவற்றினிடத்திற் கற்றுக்கொள்ளுதல் சொல்லப்பட்டது. அவனதுகதிர் தண்ணியவாயிருந்தும் பிரிந்தவரைச் சுடுதல்பற்றி எரிவெங்கதிரெனப்பட்டது. அறியேமென்பது தன்போலியோரையுந் தன்னுடன்படுத்துக்கூறிய உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மைமுற்று. வடவையிடத்தோ விடத்தின்கண்ணோவென்றது ஐயவணி. அறியேமென்றது தற்குறிப்பணி.] (க)

(௫௫௫) செய்ய கமலமலர்கூம்பச் சேர்ந்த கொடியவெண்டிங்காள், வெய்ய கதிர்வாள்வீசியுயிர் வீட்டியதனாற் புகழ்பெறுக, பொய்யிறவத்தி னிற்பயந்த புணரி வேந்தின் குலம்வாழ்க, மையல்கூரென் றனைநாளும் வருத்தாதொழியல் வேண்டுமால். — (இ-ள்.) செய்ய - சிவந்த — கமலமலர் - தாமரைப்பூக்களானவை — கூம்ப - குவிய — சேர்ந்த - அடைந்த — கொடிய - கொடுமைபொருந்திய — வெண்டிங்காள் - வெள்ளியசந்திரனே — மையல்கூர் - மயக்கமிகுந்த — என்றனை - என்னை — நாளும் - எந்நாளும் — வருத்தாது - வருத்தஞ்செய்யாமல் — ஒழியல்வேண்டும் - தவிரல்வேண்டும் — வெய்ய - வெவ்விய — கதிர்வாள்வீசி - கிரணமாகியவாளைவீசி — உயிர்வீட்டி - என்னுயிரைக்கொன்று — அதனால் - அக்கொலைத்தொழிலினாலே — புகழ் - கீர்த்தியை — பெறுக - பெறக்கடவாய் — பொய்யில் - பொய்தவிர்ந்த — தவத்தின் - தவத்தினால் — நிற்பயந்த - உன்னைப்பெற்ற — புணரிவேந்தின் - கடலரசனுடைய — குலம் - மரபு — வாழ்க - வாழக்கடவது. எ - று.

[பலநாளுந் துன்பப்படுதலின் இறத்தல் ஒருநாளைத்துன்பமென்பாள் உயிர்வீட்டியதனாற்புகழ்பெறுகவென்றாள். *சாதலொருநாளொருபொழுதைத் துன்பமவைபோலவருதலையாற்றுதலின்று, நீபுகழ்பெறுக நின்குலம்வாழ்கவென்றுளேனும் நீ நிந்தையடைக நின்குலங்கெடுகவென்பதுகருத்து. வருத்தாது உயிர்வீட்டிப் புகழ்பெறுகவெனப்பொருள்படலாலஞ்சப்புகழ்ச்சியணி.] (உ)

(௫௫௬) விரவுகரிய கூரிருள்வாய் வெய்யோனென்னக் கதிர்பரப்பி, மருவுகொழுநர்ப் பிரிந்தாரை வருத்தாநிற்குமாமதியே, திரைசெய் கடல்பொன் றுருக்கியபோற் செங்கேழெய்தப் புலரியெழு, மிரவிகதிரால் சவிமழுங்கி யிருத்தல்யானே காண்குவனால். — (இ-ள்.) விரவு - (உலகமெங்கணும்) கலந்த — கரிய - கறுத்த — கூரிருள்வாய் - மிக்க

விருளினிடத்தில் — வெய்யோனென்ன - சூரியனென்றுசொல்ல — கதி
ர் - கிரணங்களை — பரப்பி - விரித்து — மருவு - தம்மைமணந்த — கொ
ழுநர்ப்பிரிந்தாரை - தலைவரைப்பிரிந்தமாதரை — வருத்தாநிற்கும் - வ
ருத்துகின்ற — மாமதியே - பெரியசந்திரனே — திரைசெய் - அலைகளை
யுண்டாக்குகின்ற — கடல் - கடலானது — பொன்னுருக்கியபோல் - பொ
ன்னையுருக்கியதுபோல் — செங்கேழெய்த - செந்நிறமடைய — புலரி -
விடியற்காலத்தில் — எழும் - எழுகின்ற — இரவிகதிரால் - சூரியகிரணத்தி
னால் — சவிமழுங்கி - ஒளிகெட்டு — இருத்தல் - {இருக்கையை — யானே -
|நானே — காண்குவன் - :பார்ப்பேன். எ - று.

உருக்கியது உருக்கியவெனக்கடைகுறைந்தது. ஒருவர்க்குத் தீங்கிழைப்பவர் அவர் க
ண்முன்னே கேடுறுவரென்பது கருத்து. வெய்யோனென்னவென்றது உவமையணி. க
டல்பொன் னுருக்கியபோலென்றது தற்குறிப்பணி.] (௫)

(௫௫௭) கன்று குணிலாக் கனியுகுத்தோன் கடலினமுதங் கடைந்
தெடுப்பக், குன்றமிடலுங் கலையனைத்துந் தகர்ந்துள்ளாவி குறைந்
திலையே, துன்று கதிர்வெண் கலைமதியே சுலவுதிரைநீர்க் கடல்குடித்த,
வன்று கலசமுனிவயிற்றி லற்றுயென்னி லழலாயே. — (இ - ள்.) துன்
று - நெருங்கிய — கதிர் - கிரணங்களையுடைய — வெள் - வெள்ளிய — க
லைமதியே - கலைகளையுடைய சந்திரனே — கன்று - பசுவின்கன்றை —
குணிலா - குறுந்தடியாகக்கொண்டு — கனி - விளங்கனியை — உகுத்
தோன் - உதிர்த்தநாரணனாவன் — கடலின் - பாற்கடலிலே — கடை
ந்து - மதித்து — அமுதம் - அமிர்தத்தை — எடுப்ப - எடுத்தல்வேண்
'டி — குன்றம் - மந்தரமலையை — இடலும் - இட்டவளவில் — கலைய
னைத்தும் - பதினாறுகலைகளும் — தகர்ந்து - உடைந்து — உள்ளாவி -
உள்ளேயிருக்கின்றவுயிர் — குறைந்திலை - :நீகுறைந்தாயில்லை — கடல் -
கடலினுடைய — சுலவு - சுழல்கின்ற — திரை - அலைகளையுடைய — நீர் -
நீர்முழுவதையும் — குடித்த - பானம்பண்ணின — அன்று - அந்நாளி
ல் — கலசமுனி - அகத்தியமுனிவனுடைய — வயிற்றில் - வயிற்றினிடத்
தில் — அற்றுயென்னில் - நீசீரணித்தாயானால் — அழலாய் - (இன்று):சுட
மாட்டாய். எ - று.

கண்ணன் கன்றுமேய்த்துக்கொண்டிருந்தபோது அவனை வஞ்சித்துக்கொல்லும்படி
கன்றினுருக்கொண்டிருந்த தேனுகாசுரனென்பவனைக் குறுந்தடியாகக்கொண்டு வி
ளவி னுருவாயிருந்த அசுரனை விளங்கனியெறிதல்போலவடித்து இப்படி அவ்விருவரை
யுங்கொன்றனனெனப் பாகவதத்திற் சொல்லப்பட்டது. உருமாறிவந்த பகைவரையுங்
கொன்ற சூழ்ச்சியுடையநாரணன் கடலிலே மந்தரமலையிட்டுக்கடைந்தும் தனது உத
ராக்கினியில் வாதாவியைச்சீரணிக்கச்செய்த அகத்தியமுனி கடனீரோடுண்டும் நீ நசி
யாமலிருப்பது எனதுதவக்குறையென்பது கருத்தாகக்கொள்க.] (௬)

(௫௫௮) மட்டு விரியு மலர்வாளி வருந்துந்தமியே னுயிர்சோரப், பட்ட புழையி லழலுமிழுங் கதிர்கள்சுருக்கிப் பார்வேந்தி, னெட்டு வரையு மிகழ்ந்துபொலங் கிரியோடிகலு மிருதடந்தோ, டொட்டகதிர் மென் கரத்தாலென் னுடலந்தொடுவாய் சுடர்த்திங்காள்.—(இ - ள்.) சுடர்த்திங்காள் - ஒளியையுடையசந்திரனே—(நீ)வருந்தும்-(விரகத்தினால்)வருந்துகின்ற—தமியேன்- தனியேனாகியவென்னுடைய—உயிர்சோர - ஆவிசோர—மட்டுவிரியும் - தேனொழுகுகின்ற — மலர்வாளி- மலர்ப்பாணங்கள் —பட்ட - தைத்த—புழையில்- துவாரத்தில்—அழலுமிழும் - அக்கினியையுமிழ்கின்ற— கதிர்கள் - கிரணங்களை—சுருக்கி - அடக்கிக்கொண்டு —பார்வேந்தின் - புவிக்கரசனாகிய நளமகாராசனுடைய——எட்டுவரையும் - அட்டகுலகிரிகளையும்—இகழ்ந்து - இகழ்ச்சிசெய்து—பொலங்கிரியோடு - மேருமலையுடனே—இகலும் - பகைக்கின்ற—இரு - இரண்டாகிய—தடந்தோள் - பெரியபுயங்களை—தொட்ட - தீண்டிய — கதிர் - கிரணங்களாகிய—மென்கரத்தால் - மெல்லியகரங்களால் — என்னுடலம் - என்னுடையதேகமுழுவதையும்—தொடுவாய் - தீண்டுவாயாக. எ - று.

மேருமலை எல்லாமலைகளினும்பெரிதாயும் அட்டகுலவரைகள் அதனிற் சிறியவாயும் நிற்றலால் நளன்புயங்கள் இகலுமென்றும், இகழ்ந்தென்றுஞ் சொல்லப்பட்டன. அழலுமிழு நின்கதிர்கள் நளன்றோட்பரிசத்தால் தண்ணியவாகுமென்பாள் தொட்ட கதிர்மென்கரத்தாலென் னுடலந்தொடுவாயென்றாள். கதிர்மென்கரமென்றது உருவகவணி இருதடந்தோள்தொட்ட மென்கரத்தால் என் னுடலம் தொடுவாயென்பதுஅச் செய்கையால் குளிர்ச்சிபெறுமென்பது கருத்தாகலின் வல்லோர்நவிற்சியணி.] (௫)

(௫௫௯) அல்லி னிருண்மாக் கடல்சுவற்றி யளியன்முலைமே லழலூற்றிக், கொல்லுங் கொடிய வெண்டிங்காள் கொழிக்கு நினது கதிர்சிறிது, புல்லும் பொழுதி லொழியாது புனல்கான்றிந்து காந்தமெனுங், கல்லு முருகு மெனிலுலகி லெவரோயாவி கரையாதார்.—(இ - ள்.) அல்லின் - இரவின்கண் — இருள் - இருளாகிய — மா - பெரிய —கடல் - கடலினை— சுவற்றி - சுவறச்செய்து— அளியன் - எளியளாகிய வென்னுடைய — முலைமேல் - தனத்தின்கண் — அழலூற்றி - அக்கினியைச்சொரிந்து — கொல்லும் - கொல்லாநின்ற—கொடிய - கொடுமைபொருந்திய — வெண்டிங்காள் - வெள்ளியசந்திரனே — கொழிக்கும் - கொப்புளிக்கின்ற—நினது கதிர் - உன்னுடையகிரணங்கள்—சிறிது - கொஞ்சம்—புல்லும்பொழுதில் - பொருந்தும்பொழுதில்—ஒழியாது - ஓயாமல்—இந்துகாந்தமெனுங்கல்லும் - சந்திரகாந்தமென்னுங்கல்லும்—புனல்கான்று - நீரைக்கக்கி—உருகுமெனில் - கரையுமேயானால்—உலகில் - உலகத்தில்—ஆவிகரையாதார் - (மென்மையாகி

றீ)[உயிர்களையாதவர்—எவர் - யாவர். எ-று.

உலகமுடிவிலாயிரங் கிரணங்களோடுதோன்றிக் கடலினீரனைத்தையுஞ் சுவற்றிமலைகளையுருக்கிச் சீவகோடிகளையெல்லாமழிக்கின்ற சண்டபானுவின் வீரத்தரத்தந்தொனிக்கச் சந்திரனுக்கு இருட்கடலைச்சுவறச்செய்தலும் மலைக்கொப்பாகிய முலைமெழுகா யுருகுதலும் காமிகளைக்கொல்லுதலும் கூறப்பட்டன. நெருப்புமுதலியவற்றா லுருகப்பெறாத வன்மைபொருந்தியகல்லுஞ் சந்திரகிரணத்தா லுருகுமெனில் மெல்லியமக்களுயிருருகுதல்வியப்போவென்பாள் எவரோயாவிகளையாதாரெனறாள். வன்மையுள்ள கல்லேயுருகுமளவில் மென்மையுள்ள உயிருருகுமென்னும் பொருள்விளைவின்றிப்பெறப்படுதலால் தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட்பேறணி.] (௬)

(௧௬௦) பணந்தா ழரவுண் டுமிழ்மதியே யமிழ்தி னோடும் பலதேவ, கணந்தாம் வெருவும் விடத்தொடும்வந் ததனா லன்றோ கணவர்புய, மணந்தாருள்ளங் குளிர்ப்பேறத் தண்ணென் கதிர்கள் வழங்குவதும், தணந்தா ருள்ள மிகவெதும்பத் தழல்போ லுருக்குந் தன்மையுமே.—(இ-ள்.) தாழ் - வளைந்த—பணம் - படத்தையுடைய—அரவு - சர்ப்பமானது—உண்டு - விழுங்கி—உமிழ்மதியே - உமிழ்கின்ற சந்திரனே—கணவர்புயம் - தலைவருடையபுயத்தை—மணந்தார் - சேர்ந்தவர்களுடைய—உள்ளம் - மனமானது—குளிர்ப்பேற - குளிர்ச்சியையடைய—தண்ணென்கதிர்கள் - குளிர்ச்சியாயிருக்கின்றகிரணங்களை—வழங்குவதும் - கொடுப்பதும்—தணந்தார் - பிரிந்தவர்களுடைய—உள்ளம் - மனமானது—மிகவெதும்ப - மிகவும்வாட—தழல்போல் - அக்கினியைப்போல்—உருக்கும் - உருக்குகின்ற—தன்மையும் - குணமும்—அமிழ்தினோடும் - அமிர்தத்துடனேயும்—பலதேவகணம் - பலவாகியதேவகூட்டங்கள்—வெருவும் - பயப்படுகின்ற—விடத்தொடும - நஞ்சுடனும்—வந்ததனாலன்றோ - வந்ததனாலன்றோ. எ-று.

மணந்தார்க்குந் தணந்தார்க்கும் ஒருதன்மையவாகச் செய்யாமைநின் குற்றமன்று நீபழகுதற்கிடமாக நின்னுடன்வந்தவைகளுடைய குற்றமென்பதுகருத்து. அமிழ்தினோடும் விடத்தோடும் என்னுமுறையே குளிர்ப்பேற மிகவெதும்பவென்றமையால் நிரனிறையணி.] (௭)

(௧௬௧) வடவா னலத்தி னுடன்பிறந்தாய் வளர்பூங் கலையொன்றெய்தியபின், படர்வார் சடையோ னழல்பரப்பு நுதற்கணோடு பயின்றிருந்தாய், சுடர்கால் கலைக ணிறைந்துமுழு மதியாங் காலைத் தொடரரவின், விடவா யுறைந்தாய் மதியேநீ வெம்மை கால்வ தரிதேயோ. (இ-ள்.) மதியே - சந்திரனே—வடவானலத்தினுடன் - வடவாமுகாக்கினியுடனே—பிறந்தாய் - உதித்தாய்—வளர் - வளர்கின்ற—பூ - அழகிய—கலையொன்று - கலையொன்றனை—எய்தியபின் - அடைந்தபின்பு—படர் - படர்கின்ற—வார் - நெடிய—சடையோன் - சடையினையுடையபரமசிவனது—அழல் - அக்கினியை—பரப்பும் - விரிக்

கின்ற—நுதற்கணோடு- நெற்றிக்கண்ணுடனே—பயின்றிருந்தாய்-பழகிக்கொண்டிருந்தாய்—சுடர்-கிரணங்களை—கால்-உமிழ்கின்ற—கலைகணிறைந்து-பதினாறுகலையுநிறைந்து—முழுமதியாங்காலை-பூரணசந்திரனானபொழுது—தொடர்-தொடருகின்ற—அரவின்-பாம்பினுடைய—விடவாய்-விடமுள்ளவாயிலே—உறைந்தாய்-தங்கினாய்—(ஆகையால்)நீ-நீ—வெம்மைகால்வது-வெப்பத்தைத்தருவது—அரிதேயோ-அரிதாகுமோ. எ-று.

ஒருவனுக்குப் பிறக்குமிடமும் பழகுமிடமும் உறையுமிடமும் நல்லிடமாயிருக்கில் நற்குணமும், தீயிடமாயிருக்கில் தீக்குணமு முண்டாகும்- ஆதலால் இம்மூவிடமும் உனக்குத் தீயவாயிருத்தலினால் பிறர்க்குத் துன்பஞ்செய்கின்றாயென்றாள் - பிறக்குமிடம் பழகுமிடம் உறையுமிடமென்னு மூன்றனுள் ஒன்றுகொடிதாயிருந்தாலும் அவன் செய்யுங் கொடுமை யளவற்றதாயிருக்க அம்மூன்றிடமுங் கொடியனவாக வுடைய நீ செய்யுந் தீமைகூற வேண்டாவென்பது தோன்ற வெம்மைகால்வதரிதே யென்னப்பட்டது— சந்திரனுக்குப் பிறத்தல் பழகல் உறைதலென் பவைகள் முறையாகச் சொல்லப்பட்டமையால் முறைநிரற் பொருள்நிரல்நிறையணி.] (அ)

(௫௱௨) தொய்யின் முலைகள் பசப்பூரத் துணைவர்ப் பிரிந்து துயிறுறந்த, மையன் மடவா ருயிர்கவர்வான் கூற்றம்போல வருமதியே, ஐயமிலையுன் னுடற்களங்க மழலுங் கொடிய விடமன்றே, வெய்ய பகுவாய்க் கரும்பாந்தள் விழுங்கி யாற்றா துமிழ்ந்ததுவே.—(இ-ள்.) துணைவர்ப்பிரிந்து-கணவரைப்பிரிதலினாலே—தொய்யில் - சந்தனக்கோலத்தையெழுதப்பெற்ற—முலைகள் - தனங்களானவை—பசப்பூர- வேறுபட்டநிறத்தையடைய—துயிறுறந்த- நித்திரையையொழிந்த—மையல் - மயக்கத்தையுடைய—மடவார் - மங்கையரது—உயிர் - ஆவியை—கவர்வான் - கொள்ளையிடும்பொருட்டு—கூற்றம்போல - கூற்றுவனைப்போல—வருமதியே - வருகின்றசந்திரனே—ஐயமிலை-(அதற்குச்)சந்தேகமில்லை—உன்-உன்னுடைய—உடற்களங்கம்- உடலிலுள்ளகறையானது— அழலும்- சுடாநின்ற— கொடிய - கொடுமைபொருந்திய— விடமன்றே - நஞ்சமன்று—வெய்ய-வெவ்விய—பகுவாய்-பிளப்பாகியவாயையுடைய—கரும்பாந்தள்-(இராகுவென்னும்பாம்பானது—விழுங்கி- உண்டு—ஆற்றாது- தாங்கமாட்டாமல்— உமிழ்ந்தது-கக்கியது. எ-று.

துணைவரைப் பிரிந்து ஊணுறக்கமற்ற மாதருக்கு மரணவேதனை யொத்ததுன்பஞ் செய்தல்பற்றிச் சந்திரனுக்குக் கூற்றுவனையுவமைகூறப் பட்டது. சந்திரனுடைய களங்கத்தை விடமாகக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி.] (௯)

(௫௱௩) சுடர்காண் டெழுந்த வெண்டிங்கா ளென்னே சுடுதி யாரமுதத், துடனீ பிறந்த பாற்கடலின் றன்மை புணரா யானுவ, மடலார் குமுதப் பொகுட்டுறையும் புத்தேள் காண மறைக்கொழுந்தின்,

படர்வார் சடையில் வீற்றிருக்கும் பான்மை யேனு மறிந்திலையே.—(இ-ள்.) சுடர்-கதிர்களை—கான்று-வீசிக்கொண்டு—எழுந்த-உதித்த—வெண்டிங்காள் - வெள்ளியசந்திரனே—சுடுதி - சுடுகின்றாய்—என்னே-(இது) யாதாகவிருந்தது—ஆர் - நிறைந்த—அமுதத்துடன் - அமிர்தினுடனே—நீபிறந்த - நீபிறக்கப்பெற்ற—பாற்கடலின் - பாற்கடலினுடைய—தன்மை - குணத்தை—உணராயாலும் - அறியாயென்னினும்—மடலார் - இதழ்கணிறைந்த—கமலப்பொகுட்டு - தாமரைமலர்க்கொட்டையில்—உறையும் - தங்குகின்ற—புத்தேள் - பிரமன்—காணா - காணக்கூடாத—மறைக்கொழுந்தின் - வேதத்துச்சியிலிருக்கும்பரமசிவனுடைய—படர் - படர்ந்த—வார் - நெடிய—சடையில் - சடாபாரத்தில்—வீற்றிருக்கும் - வீறுடனேயிருக்கின்ற—பான்மையேனும் - தன்மையையாகிலும்—அறிந்திலை - அறிந்தாயில்லை. எ - று.

நற்குலத்தில் நல்லோருடன் பிறந்து பெரியோரைச் சேர்ந்து பெருமை பெற்றிருக்கின்றநீ யாதொரு பயனுமின்றி இத்தீச்செய்கை செய்வது தகாதென்பது கருத்து. பாற்கடலமுது பரமசிவன் இவைகளி னுறவுண்டாகியுஞ் சந்திரனுக்கு அக்குண முண்டாகாமை சொல்லப்பட்டமையால் இகழ்ச்சியணி.] (ம)

(௩௪௪) தருவு மணியு மிருநிதியுந் தண்ணங் கமல மலர்த்தவிசிற், றிருவு முயிர்த்த பாற்கடலிற் றெள்ளா ரமுதத் துடன்பிறந்தாய், பெருவெண் மதியே நீயுறைதல் பெம்மான் மௌலி கதிரமிழ்தி, னுருவ மனங்க னுறவொன்றும் விடுத்தி யேன்மற் றுனைநிகரார். —(இ-ள்.) பெரு - பெரிய—வெண்மதியே - வெள்ளியசந்திரனே—தருவும் - ஐந்தருவையும்—மணியும் - சிந்தாமணியையும்—இருநிதியும் - சங்கநிதிய துமநிதியென்னுமிரண்டினையும்—தண் - குளிர்ந்த—அம் - அழகிய—கமலமலர் - தாமரைமலராகிய—தவிசில் - ஆசனத்திலிருக்கின்ற—திருவும் - திருமகளையும்—உயிர்த்த - பெற்ற—பாற்கடலில் - பாற்கடலினிடத்தே—தெள் - தெள்ளிய—ஆர் - நிறைந்த—அமுதத்துடன் - அமிர்தத்துடனே—பிறந்தாய் - தோன்றினாய்—நீயுறைதல் - நீவாசம்பண்ணுமிடம்—பெம்மான் - பரமசிவனுடைய—மௌலி - சடைமுடி—கதிர் - உன்னுடையகிரணங்கள்—அமிழ்தினுருவம் - அமிர்தத்தினுடையவடிவம்—(ஆகையால்) அனங்கன் - மன்மதனுடைய—உறவொன்றும் - சம்பந்தமொன்றனையு—விடுத்தியேல் - விடப்பெற்றாயானால்—உனைநிகர் - உன்னைநிகராவார்—ஆர் - யாவர். எ - று.

நிகர்வாரொன்னுமுற் றவிகுதி நிகரொனத்தொக்குநின்றது. பிறப்பிடத்திலாலும் உறையுமிடத்தினாலும் உனக்குண்டாயிருக்கின்ற மேன்மையை விரகிகளைத் துன்பஞ்செய்வதற் கேதுவாயிருக்கிற பழுதுபட மொன்றுவிழக்கின்றாயென்பாள் அனங்க னுறவொன் றும்

விருத்தியென்றாள். ஒருவனுக்குக் குடிப்பிறப்புமுதலியவற்று ளுயர்தாகுங்குணத்தினும் பகுமிளத்தாலுயர்தாகுங் குணமேபெரும்பாலென்பது † நிலத்தியல்பா னீர்திரிந்தற்றாகு மாந்தர்க்கினத்தியல்பதாகுமறிவு. என்பதனாலறிக, அனங்கனுற வொன்றினை விடுகையில் சந்திரனுக்குச் சிறப்புச் சொல்லப் படுகையால் இன்மை நவிற்சியணி.] (௰௧)

(௱௪௫) திங்கட் புலியை வீழ்த்தி யுயிர் செகுப்ப மடவீ ராமியத்திற், றங்கப் படிமக் கலஞ்சேர்மி னதனுட் புகுதந் தாழாமே, துங்கக் கருந்தா துகப்புடைக்குந் தொழிலோர்க் கூவிக் கூடமெடுத், தங்கைத் தலத்தா லறைதிரொனப் பணிப்பீ ராவி யளிப்பீரோ. (இ-ள்.) மடவீர் - தோழியரே — திங்கட்புலியை - சந்திரனாகியவியாக்கிரத்தை — வீழ்த்தி - வீழச்செய்து — உயிர்செகுப்ப - உயிரை நீக்க — அரமியத்தில் - நிலாமுற்றத்தில் — தங்கப்படிமக்கலம் - தங்கத்தினால்வரம்புசெய்யப்பட்டகண்ணாடியை — சேர்மின் - வையுங்கள். — அதனுள் - அக்கண்ணாடியினுள் — புகுதும் - திங்கட்புலிநுழையும். — தாழாமே - தாமதியாமல் — துங்கம் - உயர்ச்சிபொருந்திய — கருந்தாது - இரும்பை — உக - உதிர — புடைக்கும் - அடியாநின்ற — தொழிலோர் - தொழில்செய்வோராகியகொல்லரை — கூவி - அழைத்து — கூடமெடுத்து - சம்மட்டியெடுத்து — அங்கைத்தலத்தால் - அழகியகையினாலே — அறைதிரொன - அடியுங்களென்று — பணிப்பீர் - சொல்லுவீர்களானால் — ஆவி - எனதுயிரை — அளிப்பீர் - காப்பவராவீர். எ-று.

எதிர்நின்றுகொல்லுதற்குக்கூடாத புலியைப் பொறுட்படுத்திக் கொல்லுதல்போல அம்புலியையுஞ்செய்கவென்றாள் - தங்கப்படிமக்கலஞ் சேர்மினென்றாள். கற்றுணர்ந்த தமையந்தியானவள் திங்களைக்கொல்லுதற்கு இவ்வளவு உபாயஞ்சொல்லியது வண்டுமுதலியவற்றை தூது அனுப்புதல்போலக் காமமயக்கத்தாற் கூறியதெனக் கொள்க. திங்களைப்புலியென்று உருவகஞ்செய்து கண்ணாடியைப்போனென உருவகஞ்செய்யாமையால் ஏகதேசவுருவகவணி.] (௰௨)

(௱௪௬) சுடரும் வடவை யுலகழலத் தோன்றா தமைத்த திரையாழி, யடரு மழன்மா மதியதனை யாற்றா தரற்றி விடுத்த தெனிற், படருமிதழிப் புரிசடையெம் பரமனமர ருயிர் புரப்பான், கொடிய விடமுண் டதுபோல வுண்டா லதனாற் குறையுண்டோ. — (இ-ள்.) சுடரும் - பிரகாசியாநின்ற — வடவை - வடவைத்தீயானது — உலகு - உலகத்தை — அழல - சுட — தோன்றாது - வெளிப்படாமல் — அமைத்த - (அதைத்)தன்னுளடக்கிய — திரை - அலைகளையுடைய — ஆழி - கடலானது — அடரும் - நெருங்கிய — அழல் - சுடாநின்ற — மா - பெரிய — மதியதனை - சந்திரனை — ஆற்றாது - பொறுக்காமல் — அரற்றி - அழுது — விடுத்ததெனில் - விட்டதானால் — படரும் - படராநின்ற — இதழி - கொன்றைமாலையையணிந்த — புரி - கட்டப்பட்ட — சடை - சடாபாரத்தையுடைய — எம்பரமன் - எம்முடையகடவுள் — அமரர் -

---

† திருவள்ளுவர்- சிற்றினஞ்சேராமை.

தேவர்களினுடைய—உயிர் - ஆவியை—புரப்பான் - காக்கும்பொருட்டு—கொடிய - கொடுமைபொருந்திய—விடம் - விடத்தை—உண்டது போல - புசித்ததுபோல்—உண்டால் - (இதனையும்) புசித்தால்—அதனால் - அச்செய்கையால்—குறையுண்டோ - குறைபாடுளதோ. எ - று.

அரற்றலாவது அழுதலும் ஒலித்தலுமாம் - + அரற்றலேயாழைகயோசை யென்பதறிக - சந்திர னுதிக்குங் காலத்திற் கடன்மிக வொலித்தலின் அங்ஙனங்கூறப்பட்டது. கடலைத்திரைபத் தன்னு ளடக்கிய கடலானது திங்களை விடுத்த தென்பதனால் - அதனினுமிது பெருந் தீயெனக் கொள்க - தேவருயிரைப் புரக்கக்காளகூடத்தையுண்டபெருமானையுடைய பரமசிவன் விரகிகளுடைய வுயிரைப்புரக்க இதனை யுண்ணுதலு அவர்கள் தவக்குறை யென்பது கருத்து.] (௪௫)

(௩௪௭) விரிந்த திரைப்பாற் கடற்பிறந்த விடமோரிரண்டி லோர்கடவுள், மருந்தி னுகர்ந்த கரியவிட மீட்டு முலகில் வந்ததோ, பரந்து கனலு மதிக்கலையாம் வெள்ளை விடத்தைத் தேவர்பல, ரருந்த வருந்த நாளும் வளர்வ தெவன்கொ லறியேமால். —(இ-ள்.) விரிந்த - விரியப்பெற்ற—திரை - அலைகளையுடைய—பாற்கடல் - பாற்கடலிலே—பிறந்த - தோன்றிய—விடமோரிரண்டில் - விடமிரண்டில்— ஓர்கடவுள் - ஒப்பற்றபரமசிவனானவன்—மருந்தின் - அமிர்தத்தைப்போல—நுகர்ந்த - புசித்த—கரியவிடம் - கறுத்தவிடமானது—மீட்டும் - மீளவும்—உலகில் - உலகத்திலே—வந்ததோ - தோன்றியதோ—பரந்து - பரவி—கனலும் - சுடாநின்ற—மதிக்கலையாம் - சந்திரனதுகலையாகிய—வெள்ளைவிடத்தை - வெண்ணிறத்தையுடைய விடத்தை—தேவர்பலர் - தேவர்களநேகர்—அருந்தவருந்த - புசிக்கப்புசிக்க—நாளும் - நாடோறும்—வளர்வது - வளருகின்றது—எவன்கொல் - என்னகாரணமோ—(யாம்) அறியேம் - அறிகிலேம்.
எ - று.

கடலினுண்டாகிய விரண்டு விடங்களுள் கரியவிடம் ஒருவனுண்ண நசிக்க இவ்வெள்ளைவிடம் தேவர்பலருண்ண நசித்தும் பின்னும்வளர்வதனால் அதனினுமிது கொடிதென்க - ஒருவன்செய்கை முற்றுப் பெறுதலும் பலர்செய்கை முற்றப்பெறாமையும் ஆச்சரியத்திற் கேதுவாகலின் எவனெனப்பட்டது - அறியேமென்பது விரகிகளுடைய ஆழ்வினையின் கொடுமை இவ்வளவென வறியேமெனக் கொள்க - மதிக்கலையாம் வெள்ளைவிடமென்றது உருவகவணி. வெள்ளைவிடத்திற்கு மீட்டுந் தோன்றுதல் அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டமையால் வேற்றுமையணி.] (௪௬)

(௩௪௮) நிரைத்தண் டரளக் கோவையென நிலவு காலும் வெண்ணகையீர், விரைத்தண் கலவைச் செழுஞ்சேறென் றழலை யிறைத்து மெய்வெதுப்பித், திருத்து மலர்ப்பூஞ் சேக்கையென விவ்வேள் பிரிந்தா ருயிர்செகுக்கு, மரத்தந் தோய்ந்த வாளியணை கிடத்தலென் மேலன்பேயோ. —(இ-ள்.) நிரை - வரிசையாகவிருக்கின்ற—தண் -

+ அதிப்பொருணிகண்டு.

தண்ணிய — தரளக்கோவையென - முத்துக்கோவையைப்போல — நிலவு - ஒளியை — காலும் - தருகின்ற — வெள் - வெள்ளிய — நகையீர் - பற்களையுடைய மங்கையரே — விரை - வாசனைபொருந்திய — தண் - தண்ணிய — செழும் - செழிய — கலவைச்சேறென்று - கூட்டுவருக்கஞ் சேர்ந்தசந்தனக்குழம்பென்று — அழலையிறைத்து - தீயைவீசி — மெய் - தேகத்தை — வெதுப்பி - சுட்டு — திருத்தும் - காம்புகளையப்பெற்ற — மலர் - மலரினாற்செய்யப்பட்ட — பூ - அழகிய — சேக்கையென - மெத்தையென்று — வில்வேள் - மன்மதனானவன் — பிரிந்தார் - பிரிந்தவர்களுடைய — உயிர் - ஆவியை — செகுக்கும் - போக்குகின்ற — அரத்தந்தோய்ந்த - உதிரந்தோய்ந்த — வாளியணை - பாணமெத்தையின் மேல — கிடத்தல் - படுக்கவைத்தல் — என்மேல் - என்னிடத்து — அன்பேயோ - அன்புதானோ. எ - று.

நோயொன் றிருக்க மருந்தொன்று கொடுப்போரைப் போல விரகநோயைத் தீர்ப்பதற் கேற்றவைகளைச் செய்யாமல் அதைவிர்த்தி செய்வதற் கேற்றவைகளைச் செய்வது அன்புடையார் செயலன் றென்பது தோன்ற அன்பேயோ வென்னப்பட்டது. சேறென் றழலையிறைத்து என்றதும் மலர்ச்சேக்கையென வாளியணைகிடத்தலென்றதும் ஒழிப்பணி.] (௰௫)

(௫௩௧) பணந்தா ழல்குற் பைந்தொடியீர் பதுமத் திறைக்கும் வானவர்க்கும், கணஞ்சே ருலகின் மன்பதைக்குங் காலங்கணித்த கலை வல்லோர், மணந்தார் தமக்கோ ரிமைப்பொழுது மாறுக்காதன் மகிழ்நர்புயந், தணந்தார்க் கூழி யாகுமெனச் சாற்றா திருந்த தகையென்னே. — (இ - ள்.) பணம் - பாம்பின்படம் — தாழ் - வணங்குகின்ற — அல்குல் - அல்குலையுடைய — பைந்தொடியீர் - பசியபொன்னாற்செய்தவளையலையுடையமங்கையரே — பதுமத்திறைக்கும் - தாமரைமலரிலிருக்கின்றபிரமனுக்கும் - வானவர்க்கும் — தேவர்களுக்கும் - உலகில் — மண்ணுலகில் - கணம் — கூட்டமாக — சேர் - சேரப்பெற்ற — மன்பதைக்கும் - மனிதர்க்கும் — காலம் - வாழ்நாளை — கணித்த - நிச்சயித்த — கலைவல்லோர் - சோதிடநூல்வல்லோர் — மாறுக்காதல் - நீங்காதவிருப்புள்ள — மகிழ்நர்புயம் - தலைவர்புயங்களை — மணந்தார்க்கு - கூடினவர்களுக்கு — ஓரிமைப்பொழுது - ஒருமாத்திரையாயிருந்த காலம் — தணந்தார்க்கு - (அப்புயங்களைப்)பிரிந்தவர்க்கு — ஊழியாகுமென - ஊழிக்காலமாகுமென்று — சாற்றாதிருந்த தகையென்னே - சொல்லாமலிருந்தமுறையென்னகாரணம். எ - று.

பிரமாவுக்கு ஒருநாள் மனிதர்க்குப் பிரளயமும் தேவர்க்கொருநாள் மனிதர்க்கு வருஷமுமா யிருக்குங்கால வேறுபாடுகளைக்கணித்துச் சொல்லிய கணிதர் இதனைச்சொல்லாதது அறியாமையேயே யென்பது தோன்ற என்னெனப் பட்டது. (௰௬)

(௫௰) குதலை மொழியீர் மெய் வெதுப்புங் கொடுந்தீயாற்ற வே ண்டுதிரேற், பொதிய வரையி னறுஞ்சாந்தம் பூசி முலைமேற் புகைந் தழலக், கதலி யிளம்பூங் குருத்ததனால் வீசி வீசிக் கனற்றுவதென், ம தியின் றழலை யவிப்பதற்கோர் மருந்துண் டாகிற் செய்வீரே.— (இ-ள்.) குதலைமொழியீர் - மழலைச்சொற்களையுடைய மங்கையரே— மெய் - உடலத்தை— வெதுப்பும் - சுடுகின்ற— கொடுந்தீ - கொடிய வெப்பத்தை —ஆற்ற - தணிக்க—வேண்டுதிரேல் - விரும்புவீர்களானா ல்— பொதியவரையின் - பொதியமலையிற்பிறந்த— நறு - பரிமளம் பொருந்திய —சாந்தம் - சந்தனத்தை— பூசி - பூசுதல்செய்து—மு லைமேல் - தனத்தின்மேல்—புகைந்தழல - புகைவிட்டெரிய— கதலி - வாழையினுடைய—இளம்பூங்குருத்ததனால் - அழகியவிளங்குருத்தா ல்—வீசிவீசி - இடைவிடாமல்வீசுதல்செய்து—கனற்றுவது - சுடும்ப டிமூள்விப்பது— என் - என்னகாரணம்— மதியின்றழலை - சந்திரகிர ணமாகியநெருப்பை— அவிப்பதற்கு - தணிப்பதற்கு— ஓர்மருந்து - ஒருமருந்து—உண்டு - உள்ளது—ஆகில் - உம்மாற்செய்யக்கூடுமானா ல் —செய்வீர் - (அதனைச்)செய்வீர்களாக. எ-று.

மொழியாலன்றிச் செயலாற் பயனிலீரென்பது தோன்றக் குதலைமொழியீரென்றுஞ் சீரகாக்கினியைத்தணிப்பதற்குத் தக்கவாறு செய்யுந்திறத்தி ரல்லீரென்பது தோன்ற வேண்டுதிரேலென்றும் எண்ணியபயனைத்தப்பெறுத முயற்சியான் மெய்வருந்துவதுவீ ணென்பதுதோன்ற என்னென்றும் இத்தீ கடலீர்முதலியவற்று லவிக்கப்பெறுதபெருந் தீயென்பதுதோன்ற நெருப்பவிப்பதற்குச்சாதனமாகிய நீரைக்கூறுது மருந்தென்றுந் தலைவனைப்பொருந்தலன்றிப் பிறிது மருந்தின்றென்பதுதோன்ற உண்டாகிற்செய்வீரென்றுங்கூறிஞள். ஓர்மருந்துண்டென்று குறிப்பிக்கவேண்டியதைக்குறித்தலால் குறிப்பு நிலையணி.]
(௫௰)

(௫௰௧) அந்தாமரையின் மடநல்லீர் மலய முயிர்ப்ப வலர்பொ துளுஞ், சந்தா டவியிற் றவழ்ந்துநறுந் தண்மெனருவி தோய்ந்து மலர்ப், பைந்தா தாடி முருகுயிர்த்துப் பசும்பொற் சிறுசா ளரநு ழையு, மந்தா னிலமின் றழல்வதெல்லாந் தமியே னிழைத்த வல்வி னையே.— (இ-ள்.) அம் - அழகிய — தாமரையின் - தாமரைமலரிலிருக் கின்ற—மடநல்லீர் - திருமகளையொத்தமங்கையரே—மலயம் - பொ தியமலையானது— உயிர்ப்ப - பெற— அலர் - மலர்கள்— பொதுளு ம் - நிறைந்திருக்கின்ற —சந்தாடவியில் - சந்தனக்காட்டிலே —தவழ் ந்து - ஊர்ந்து— நறு - நல்ல— தண்மெனருவி - குளிர்ச்சியாயிருக் கின்றவருவிநீரில் — தோய்ந்து - படிந்து— மலர் - மலர்களினுடை ய—பைந்தாதாடி - பசியமகரந்தங்களையளைந்துகொண்டு—முருகு - வாசனையை—உயிர்த்து - வீசி— பசும்பொன் - பசியபொன்னாற்செ

ய்த — சிறு - சிறிய — சாளரம் - பலகணிவழியால் — நுழையும் - நு
ழைகின்ற — மந்தாநிலம் - தென்றற்காற்றானது — இன்று - இன்று —
அழல்வதெல்லாம் - சுடுவதெல்லாம் — தமியேன் - தனிமையுடையேனு
கிய! யான் — இழைத்த - செய்த — வல்வினையே - தீவினையே. எ - று.

பிறப்புமுதலியவற்றால் தண்மையேயியல்பாகவுடைய தென்றலானது என்னைவிற்சுடு
தல் அதன்குற்றமன்று என்குற்றமென்பாள் தமியேனிழைத்த வல்வினையேயென்றாள்
தென்றற்குப் பிறத்தல் தவழ்தல் தீராட்டு புழுதியாட்டு என்னும் பிள்ளைப்பருவச்செ
யல்தோன்றச்சொல்லுதலாம் சுருங்கச்சொல்லணி.] (௰அ)

(௫௱௨) கொங்கு விரியு மலர்க்குழலீர் கொழுனர்ப் பிரிந்தார் வரு
ந்துறவா, னெங்குங் குருதி யிறைத்ததுபோற் குடபாற்றிசையி னெ
ழுஞ்செக்கர், பொங்கு வடவைக் கொழுந்தீயே யதனா லன்றோ பூசுர
ர்க, ளங்கை நிறையப் புனல்வாரி யிறைத்து நாளு மவிப்பதுவே. —
(இ - ள்.) கொங்கு - வாசனையானது — விரியும் - விரியப்பெற்ற — மல
ர் - மலரையணிந்த — குழலீர் - கூந்தலையுடையமங்கையரே — கொ
ழுனர் - கணவரை — பிரிந்தார் - நீங்கினவர்கள் — வருந்துற - வருத்தத்
தையடைய — வானெங்கும் - ஆகாயமுழுவதும் — குருதி - உதிரத்தை —
இறைத்ததுபோல் - வீசப்பெற்றதுபோல் — குடபாற்றிசையின் - மேற்
குத்திசையிலே — எழு - எழுகின்ற — செக்கர் - செவ்வானமானது —
பொங்கு - மிகுந்த — வடவை - வடவையென்னும்பெயரையுடைய —
கொழு - செழிய — தீயே - அக்கினியே — அதனாலன்றோ - அதனாலன்
றோ — பூசுரர்கள் - பிராமணர்கள் — அங்கைநிறைய - அழகியகைநிறை
ய — புனல் - சலத்தை — வாரி - அள்ளி — இறைத்து - சொரிந்து — நா
ளும் - நாடோறும் — அவிப்பது - அத்தீயையணைப்பது. எ - று.

பூமிக்குச்சுரர்களாகவிருப்பவர்கள் சிவகாருண்ணியமுடைய அந்தணராதலால் அவ்
வோ விரகிகளைச்சுடவெழுந்ததீயையும் அவிக்கவேண்டுதலின் பூசுரர்க்கு அத்தீயவிப்பது
கூறப்பட்டது. நெருப்பையவிப்பதற்குச்சாதனம் நீரின்றிப்பிறிதொன்றன் றென்பது
தோன்றப்புனலைவாரியெனப்பட்டது. குருதியிறைத்ததுபோலெழுஞ்செக்கரென்றது தற்
குறிப்பணி. செக்கரைத்தீயென்றது பூசுரர்கள் நீரிறைத்து அவிப்பதனால் சாதிக்கப்ப
டுதலால் தொடர்நிலைச்செய்யுட்குறிப்பணி.] (௰௧)

(௫௱௩) புனைமென் கொடியீர் நிலவருந்தென் புள்ளின் பார்ப்பைய
ருட்கலச, முனிவன் றன்பாலலைபரட்டு முந்நீர் குடிக்கும் விஞ்சையி
னை, யினிநி னுணர வைத்திடுமின் வைத்தாற்குணபா லெழுந்து வெய்
தாய்க், கனலுங் கொடிய வெண்டிங்கட் கதிர்வெங் கடலை யருந்தா
தோ. (இ - ள்.) புனை - அலங்கரிக்கப்பட்ட — மென் - மெல்லிய —
கொடியீர் - மலர்க்கொடிபோன்றமங்கையரே — நிலவு - சந்திரிகை
யை — அருந்து - புசிக்கின்ற — என் - என்னுடைய — புள்ளின்பார்ப்
பை - சகோரக்குஞ்சினை — அருள் - கிருபையுடைய — கலசமுனிவன்

பால் - கும்பத்திற்பிறந்தஅகத்தியமுனிவனிடத்து — அலைபுரட்டும் - அலைகளைப்புரட்டுகின்ற — முந்நீர் - கடற்சலத்தை — குடிக்கும் - பானம்பண்ணுகின்ற — விஞ்சையினை - கல்வியை — இனிதின் - இனிதாக — உணர - அறிய — வைத்திடுமின் - வையுங்கள் — வைத்தால் - வைக்கப்பெற்றால் — குணபால் - கீழ்த்திசையில் — எழுந்து - உதயமாகி — வெய்தாய் - வெவ்வியதாய் — கனலும் - சுடுகின்ற — கொடிய - கொடுமைபொருந்திய — வெண்டிங்கள் - வெள்ளியசந்திரனுடைய — கதிர் - கிரணமாகிய — வெம் - வெய்ய — கடலை - சமுத்திரத்தை — அருந்தாதோ - (அது) குடியாதோ. எ - று.

யாதொன்றனைக்கற்கவேண்டுவது இளமைப்பருவத்தாதலால் புள்ளின்பார்ப்பெனப்பட்டது; காமந்தகமென்னும் பொருணூலில்விஷத்தைக்கண்டளவிற்கண்சிவக்குமியல்பினையுடைய சகோரத்தை விஷசோதனையின்பொருட்டு அரசர்வளர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டபடி தன்வீட்டில் வளர்க்கப்பட்டதாதலின் என்புள்ளின் பார்ப்பெனப்பட்டது. கடலினைக்குடிக்கக்கற்றசகோரப்பறவைக்குத் தண்டாபூபிகாநியாயத்தால் சந்திரகிரணத்தைக் குடிப்பது எளிதிற் சித்திப்பதாகச் சொல்லப்பட்டமையால்- தொடர்நிலைச் செய்யுட் பொருட்பேறணி.] (உ௰)

(௫௯௪) பதுமமலர்மெல் லணைகிடத்திப் பனிநீர் தெளித்துச் சாந்தணிந்து, முதிர்வெங் காமக் கனலவிப்பான் முயலாநின்ற மொய்குழலீர், அதிருங் கடல்வான் முகட்டிலெழுந் தழற்றுங் கொடிய கதிர்பரப்பு, மதியங் குளிர மருந்தறிவீர் வடவைத் தழலு மவிப்பீரே.—

(இ-ள்.) பதுமமலர் - தாமரைமலரிதழ்பரப்பிய — மெல்லணை - மெல்லியமெத்தையில் — கிடத்தி - படுக்கைவைத்து — பனிநீர் - பனிநீரை — தெளித்து - இறைத்து — சாந்து - சந்தனத்தை — அணிந்து - பூசி — முதிர் - முதிர்ந்திருக்கின்ற — வெம் - வெவ்விய — காமக்கனல் - காமத்தீயை — அவிப்பான் - தணிக்கும்பொருட்டு — முயலாநின்ற - முயலுகின்ற — மொய்குழலீர் - மங்கையரே — அதிரும் - ஒலிக்கின்ற — கடல் - கடலினது — வான் - மேலாகிய — முகட்டில் - உச்சியிலே — எழுந்து - உதித்து — அழற்றும் - சுடுகின்ற — கொடிய - கொடுமைபொருந்திய — கதிர் - கிரணங்களை — பரப்பும் - விரிக்கின்ற — மதியம் - சந்திரன் — குளிர - குளிர்ச்சிபெற — மருந்து - மருந்தை — அறிவீர் - அறிவீர்கள் — வடவைத்தழலும் - வடவாமுகாக்கினியையும் — அவிப்பீர் - தணியச்செய்வீர். எ - று.

ஒருகருமமுடித்தற்கேற்ற கருவி இதுவென்றும் இதுவன்றென்றும் முணராது செய்பவர்களைப்போல் விரகத்தீயையவிப்பதற்கு ஏற்றதலைவர்கூட்டத்தைவிட்டு அதனைமிகுவிக்கின்ற மலர்ச்சேக்கைக் கிடத்தல்முதலிய ஏலாதவைகளைச் செய்கின்றீரென்பதுதோன்ற- காமக் கனலவிப்பான் முயலாநின்ற மொய்குழலீரென்றாள்; யாவருமனுபவசித்தமாயறியப்படுகின்ற மதியைக்குளிர்விக்கும் இறைவர்கூட்டமாகிய மருந்தை முன்னரறி

யீர்க ளென்பாள் அறிவீரென்றாள்-இதனைமுன்னரறிந்தால் பின்னர்வடவைத்தழலையவிக்கும் அரியவகையையு மறிவீர்களென்பாள் வடவைத்தழலுமவிப்பீரென்றாள். இவளுரைத் காமத்தினதாகவறியாது தணித்தற்கு முயலுமங்கையரை மதியக்குளிரமருந் தறிவீர் வடவைத்தீயையுமவிப்பீரென்று வஞ்சமாகப்புகழ்தலால் வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி.] (௨௧)

(௫௫) துணர்த்தா ரளக மடநல்லீர் சுடுவெங் காமக் கொடுந்தீயைத், தணிப்பா னெண்ணிக் கொடுவந்த தண்ணென் கதிர்கால் வெண்டரள, மணித்தாழ் வடமும் வியன் சினைத்தே மாவின் றளிருமெஞ்ஞான்று, மணித்தாயிருந்த வடவையும்வெங் கானிற்றீயு மமைந்தனவே (இ-ள்.) துணர் - பூங்கொத்துகளையுடைய — தார் - மாலையையணிந்த — அளகம் - கூந்தலையுடைய — மடம் - இளமைபொருந்திய — நல்லீர் - மங்கையரே — சுடு - சுடுகின்ற — வெம் - வெவ்விய — காமம் - ஆசையாகிய — கொடுந்தீயை - கொடியதீயை — தணிப்பான் - தணிக்கும்பொருட்டு — எண்ணி - கருதி — கொடுவந்த - கொண்டுவந்த — தண்ணென் - குளிர்ச்சிபொருந்திய — கதிர் - கிரணங்களை — கால் - வீசுகின்ற — வெள் - வெள்ளிய — தரளமணி - முத்துக்களாலாகிய — தாழ் - தொங்கிய — வடமும் - கோவையும் — வியன் - பருத்த — சினை - கிளைகளையுடைய — தேம் - வாசனைபொருந்திய — மாவின் றளிரும் - மாங்கொழுந்தும் — எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும் — அணித்தாயிருந்த - சமீபமாயிருக்கப்பெற்ற — வடவையும் - வடவாமுகாக்கினியாகவும் — வெம் - வெவ்விய — கானிற்றீயும் - காட்டுத்தீயாகவும் — அமைந்தன - ஆயின. எ - று. ✻

[சைத்திய வுபசாரத்தின் பொருட்டு மேலேஅணிவதற்கும் இழைப்பதற்குமான மணித்தாழ்வடமும் மான்றளிரும் சமீபத்திலேகொண்டுவரும் பொழுதே அவைகள் தமயந்திக்குப்பெருந்தீப்போன்றிருந்தனவென்க. அவைகள் அப்போதுகொண்டுவரப்பட்டனவாயினும் மிகுந்ததுன்பத்தைவிளைத்தலால் - எஞ்ஞான்று மெனப்பட்டது. தமயந்தி விரகவெப்பத்தைத்தணிக்க வெண்ணிக்கொண்டுவந்த தரளவடமும் மாவின்றளிரும் அதைச்செய்யாவிடினும் வீணாகாதுவெப்பத்தை மிகச்செய்தலாகிய அனிட்டம்விளைத்தலால் தகுதியின் மையணி.] (௨௨)

(௫௬) மழலைத் தீஞ்சொன் மதர் நெடுங்கண் மடவீர் கொடுந்தீக் கடவுளும்வெஞ், சுழல்கட் பகுவாய் நிருதியுங்கா ரிருள்போ னிறத்த சுடர்க்குஞ்சி, யழல்கட் கூற்று மூவருந்தென் யாற் றிசை நின் றசைந்துவருங், குழவித் தென்ற லாருயிரைக் குடியா தன்பு கூராதே. (இ-ள்.) தீ - மதுரம்பொருந்திய — மழலைச்சொல் - குதலைச்சொல்லையும் — மதர் - களிப்புப்பொருந்திய — நெடுங்கண் - நெடிய கண்களையுமுடைய — மடவீர் - மங்கையரே — கொடுந்தீக்கடவுளும் - கொடியஅக்கினிதேவனும் — வெம் - வெவ்விய — சுழல்கண் - சுழல்கின்றகண்களையும் — பகுவாய் - பிளப்பாகியவாயினையுமுடைய — நிரு

தியும் - நிருதியென்னுமரக்கனும் — கார் - கரிய — இருள்போல் - இருளைப்போன்ற — நிறத்த - நிறத்தினையும் — சுடர்க்குஞ்சி - செந்நிறச்சிகையையும் — அழல் - அழலைச்செய்கின்ற — கண் - கண்களையுமுடைய — கூற்றும் - யமனும் — உவந்து - மகிழ்ந்து — உறையும் - வசிக்கின்ற — தென்பாற்றிசைநின்று - தென்றிசையிலிருந்து — அசைந்துவரும் - உலாவிவருகின்ற — குழவித்தென்றல் - இளந்தென்றலானது — ஆர் - நிறைந்த — உயிரை - விரகிகளுடையவுயிரை — குடியாது - பானம்பண்ணமல் — அன்புகூராது - அன்புமிகாது. எ - று. ✻

தன்னைச்சேர்ந்தவர்களைக் கொல்லுதல்பற்றித் திக்கடவுட்குக் கொடியதீயென்றும் - தன்னைக்கண்டோர்கள் கலங்கியஞ்சும்படி அரக்கனுயிருத்தல்பற்றிச் சுழல்கட்பகுவாயென்றும் எவ்வளவுமனவலிமையை யுடையோர்களையும் உயிரைப்பிரிக்குங் காலத்து நடுங்கச்செய்யும்உருவினனாய் நிற்பனென்பதுபற்றிக்கூற்றுவனுக்குச் சுடர்க்குஞ்சியழல்கண்ணென்றும் அடைகொடுத்தார். பாம்புக்குட்டியாயிருப்பினுங் கொல்லுதல்போலக் காற்று குழவித்தென்றலாயிருப்பினுங் கொல்லுமென்பதுபட ஆருயிரைக்குடியாதன்பு கூராதெனப்பட்டது. தனைந்தாரை வருத்துந்தென்றலின் கொடுமைக்கேதுவாகாத தி கூற்று நிருதியுறைகின்றதென்றிசையை யேதுவாக்கிக்கூறுதலால் ஏதுநவிற்சியணி.] (௨௩)

(௫௰௭) விளரிச் சுரும்பர் பாண்முரல விரிதண் படலைத் துழாய்மார்ப, னொளிருந் திகிரிச் சுடர்ப்படையென் றோராதுள்ளம் வெருவியதோ, குளிர்வெண் மதியை நஞ்சுயிர்க்குங் கூர்முள் ளெயிற்றுக் கரும்பாந்த, ளெளிதிற் கவர்ந்தும் விழுங்காம லென்னேவாளா வுமிழ்ந்ததுவே.—(இ-ள்.) விளரி - விளரிராகத்தைப்பாடுகின்ற — சுரும்பர் - வண்டுகளானவை — பாண்முரல - இசையைப்பாட — விரி - விரிந்த — தண் - தண்ணிய — துழாய்ப்படலை - துளபமாலையையணிந்த — மார்பன் - மார்பினையுடையநாரணனது — ஒளிரும் - பிரகாசியாநின்ற — திகிரி - சக்கரமாகிய — சுடர் - காந்திபொருந்திய — படையென்று - ஆயுதமென்றெண்ணி — ஓராது - இன்னதென்றறியாமல் — உள்ளம் - மனம் — வெருவியதோ - பயந்ததோ — குளிர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய — வெண்மதியை - வெள்ளியசந்திரனை — நஞ்சுயிர்க்கும் - விடத்தைத்தருகின்ற — கூர்முள் - கூரிய முட்கள்போன்ற — எயிற்று - பற்களையுடைய — கரும்பாந்தள் - இராகுவென்னும்பாம்பானது — எளிதில் - இலேசாக — கவர்ந்தும் - பற்றியும் — விழுங்காமல் - உட்கொள்ளாமல் — என்னை - என்னகாரணம் — வாளா - வீணாக — உமிழ்ந்தது - உமிழ்ந்துவிட்டது. எ - று. ✻

இராகுவானது தனதுபகைவனாகிய திருமாலுடைய சக்கரப்படையானது விடுக்கப்பட்டவர்களைச்சேதியாமல் விடாதென்பதை யநுபவத்தாலறிந்துளதாதலின் வெருவியதென்றும் சந்திரன் அதன்வடிவாயிருப்பினுந் தன்வாய்க்குட்பட்டபின்பு சந்திரனென்று

முணர்ச்சியுண்டாக வேண்டியிருக்கவும் பண்டைப்பயத்தா லுண்மையுணராது உமிழ்ந்தபடியால் வாளாவெனப்பட்டது. திங்களைத் திரிப்படையாக மயங்குதலின் - மயக்கவணி.] (௨௭)

(௫௫௮) முழைவாய் திறந்து தெழித்தடரு மூரி யெருமைப் பெரும்பகடூர்ந், தொழியா துவரி சூழ்கிடந்த வுலகில் வாழ்பல் லுயிர் கவர்ந்து, பழிகூர் வெய்ய கருங்கூற்றைத் தருமனெனப்பேர் பகர்ந் திடுவோர்க், கழன்மா மதியைத் தண்மதியென் றுரைக்கு மாற்ற மரிதேயோ.— (இ-ள்.) முழை - குகையையொத்த— வாய்திறந்து - வாயைத்திறந்து— தெழித்து - பேரொலிசெய்து— அடரும் - போர்செய்கின்ற— மூரி - வலிமைபொருந்திய— பெரு - பெரிய— எருமைப்பகடு - எருமைக்கடாவை — ஊர்ந்து - செலுத்தி— ஒழியாது - நீங்காமல்— உவரி - கடலானது— சூழ்கிடந்த - சூழப்பெற்றிருக்கின்ற— உலகில் - உலகத்திலே— வாழ் - வாழ்கின்ற— பல்லுயிர் - பலவாகியவுயிர்களை— கவர்ந்து - வௌவி— பழிகூர் - நிந்தைமிகுந்த— வெய்ய - வெவ்விய— கருங்கூற்றை - கரியயமனை— தருமனென - தருமராசனென்று— பேர்பகர்ந்திடுவோர்க்கு - பேர்சொல்லுவோர்க்கு —அழல் - வெம்மையைச்செய்கின்ற — மாமதியை - பெரியசந்திரனை— தண்மதியென்று - குளிர்ந்தசந்திரனென்று— உரைக்கும் - சொல்லுகின்ற— மாற்றம் - சொல்லானது — அரிதோ - அரிதோ. எ - று.

முழைவாய்மற்ற வாய்களினும் பெருவாயாம்- முழைவாய்திறந்து தெழித்தடரு மூரியெருமை யென்றதனால் - தன்னொலியினாலும் பகைவரைக்கொல்லுகின்ற கொடியதென்றதாயிற்று. வாழ்பல்லுயிர்கவர்ந்துபழிகூர் வெய்யகருங்கூற்றென்றதனால் - எத்துணையுங் கண்ணோட்டமின்றி யாவரையுங் கொல்லுங் கொடியோனென்றதாயிற்று. பிராரத்தானுபவாந்தத்தி லுயிரைப்பிரிப்பவனும் அவரவர்கள் செய்தபுண்ணியபாவங்கட்கீடாக நீதிக்கிசையத்தண்டிப்பவனுமாயிருப்பினுங் கொல்லுந்தொழிலேதன்றொழிலாக வுடையனாதலால் அவனுக்கு அப்பெயர் கூறலாகாதென்பாள் கூற்றைத் தருமனெனப்பேர் பகர்ந்திடுவோரென்றாள் - எவ்விடத்திலுள்ள வெல்லாவுயிரையுங் கொல்லுகின்ற யமனைத்தருமனென்று சொல்லுவோர்க்குத் தண்டாபூபிகா நியாயத்தால் தனக்கெதிர்ப்பட்ட வைகளைமாத்திரங் கொல்லுகின்ற அழன்மதியைத் தண்மதி யெனல் எளிதென்பது தோன்றுதலால் தொடர்நிலைச் செய்யுட்பொருட்பேறணி,] (௨௮)

(௫௫௯) அறுகான் முரலு நறுங்கூந்தற் சீதையொருத்தி யாவியுய்யப், பெறுவான் வரைக ளனைத்துநெடுங் கடல்வாய்ப்பெய்த பெருங்கவிகள், சிறுகா லுயிர்க்குந் தமிழ்வரைய முந்நீரகத்திற் சேர்த்தியவே, லுறுகா தலைத் தணந்துறையு மடவார்பலரு முய்வாரோ.— (இ-ள்.) அறுகால் - வண்டுகளானவை— முரலும் - ஒலிக்கப்பெற்ற— நறும் - நறுவிய— கூந்தல் - அளகத்தையுடைய— சீதையொருத்தி - சீதையென்னுமொருமங்கையானவள் —ஆவியுய்யப்பெ

றுவான் - உயிர்பிழைக்கப்பெறும்பொருட்டு — வரைகளைத்தும் - மலைகளியாவையும் — நெடுங்கடல்வாய் - நெடியகடலினிடத்தே — பெய்த - இட்ட — பெருங்கவிகள் - பெரியவானரங்கள் — சிறுகால் - தென்றற்காற்றை — உயிர்க்கும் - பெறுகின்ற — தமிழ்வரையை - பொதியமலையை — முந்நீரகத்தில் - அக்கடலினிடத்து — சேர்த்தியவேல் - சேர்த்தனவாகில் — உறு - பொருந்தப்பெற்ற — காதலரை - நாயகரை — துறந்து - நீங்கி — உறையும் - வசிக்கின்ற — மடவார்பலரும் - பலராயுள்ளமாதர்களும் — உய்வார் - பிழைப்பார்கள். எ - று. ※

[வரைகளெல்லாம் நெடுங்கடல்வாய்ப்பெய்த பெருங்கவிகளென்றதனால் - இவ்வுலகில் வாழும் வானரங்களைப்போல்வனவல்ல தெய்வத்தன்மையுள்ள வானரங்களென்றதாயிற்று - அவையெல்லாவு உயர்ந்தமலைகளையிழுத்துக் குரங்கினமாதலால் ஒருத்தியுயிர்பிழைத்தற்பொருட்டு அநேகமலைகளைக் கடலிடத்தேபோட்டு அநேகருயிர்பிழைத்தற்பொருட்டு இவ்வொருமலையை அதனிடத்திற்போடாது விட்டனவென்க. வானரங்கள் சிறுகாலுயிர்க்குந் தமிழ்வரையையுங் கடலிடத்துப் போட்டால் மடவார்பலர்க்கும் உய்தல் கூடுமென்று கூறித்தலால் - உய்த்துணர்வணி.] (உசு)

(௩௰௦) சீதை பொருந்தி காதலனைத் தணந்துளாரிற் சிறப்புடையள், யாதும் உணர்ந்தே மருங்கிருந்தோ ரரக்கமாத ராதலினாற், காதலுளர்போற் றோழியர்சூழ்ந் திவ்வா றியற்றிற் கழிதுயரால், வேதனையுள் ளுயிர்சோரு மென்போ லயர்வுற் றிருப்பாளே. — (இ - ள்)

சீதைபொருந்தி - சீதையென்னுமொருத்திமாத்திரம் — காதலனை - கணவனை — தணந்துளாரில் - நீங்கினவர்களில் — சிறப்புடையளாதல் - சிறப்பையுடையவளாதலால் — உணர்ந்தேம் - அறிந்தேம் — அருகிருந்தோர் - பக்கத்திலிருந்தவர்கள் — அரக்கமாதராதலினால் - இராக்கதமங்கையராகையினாலே — தோழியர் - தாதியர்கள் — காதலுளர்போல் - ஆசையையுடையவர்களைப்போல — சூழ்ந்து - சுற்றிக்கொண்டு — இவ்வாறு - இந்தப்பிரகாரம் — இயற்றில் - செய்தால் — கழி - மிகுந்த — துயரால் - துன்பத்தினாலே — வேதமுழந்து - வருத்தமிகப்பொருந்தி — உள் - உள்ளேயிருக்கின்ற — உயிர் - ஆவி — சோரும் - சோர்வையடைந்திருக்கின்ற — என்போல் - என்னைப்போல — அயர்வுற்று - துன்பத்தைப்பொருந்தி — இருப்பாள் - இருப்பாள் எ - று. ※

[விரகிகளுக்குச் செய்யப்படுஞ் சைத்தியவுபசாரங்கள் நெருப்பிற்பெய்த நெய்போல் அவர்களுற்றநோயை மேன்மேலும் வளரச்செய்வதாதலின் அவ்வாறுசெய்யுமியல்பினராகிய அரக்கமாதரால் சூழப்பட்டிருந்த சீதைக்கு அத்துயரமுள்ளளவின் அதிகமாயிருந்தவாறு - சீதைபொருந்தி காதலனைத் தணந்துளாரிற் சிறப்புடையளென்றும் - அரக்கர் தேவரை மானிடரைக்கொன்று தின்னவிரும்புவதன்றி அவர்களுக்குபகாரஞ் செய்யாரென்பது கருத்து. கொடுஞ்செயலையுடைய அரக்கமாதர் சூழ்தலானுண்டாகிய சீதையின் வருத்தத்தைக்குணமாகவும் - நற்செய்கையையுடைய மானிடமாதர் தமயந்திக்குச்செய்யுஞ்சைத்திய வுபசாரத்தைக்குற்றமாகவுஞ்சொல்லுதலால் இலேசவணி.] (உஎ)

றுஞ்சாந்தும் - நறியசந்தனமும் — வயம் - வலிமைபொருந்திய — வாள் - வாட்படையையுடைய — வேந்தர் - அரசர்களுடைய — மார்பு - மார்புகள் — ஏற்கும் - ஏற்றற்குரிய — தாரவடமும் - முத்துமாலையும் — மூருகுயிர்க்கும் - வாசனையைத்தருகின்ற — தண்மென்மலரும் - குளிர்ச்சியாயிருக்கின்றமலரும் — பைந்தொடிதன் - பசியவளையலணிந்ததமயந்தியினுடைய — விரகவனலை - விரகத்தாலாகியதீயை — மேன்மேலும் - மேலுமேலும் — மூட்டும் - மூளச்செய்கின்ற — விறகுபோன்றன - விறகுகளைப்போலிருந்தன. எ - று. *

சந்திரன் சந்தனம் தாரவடம் மலர் அடைமொழிகளோடு கூறப்பட்டமையால் மிகவுங் குளிர்ச்சிசெய்வனவெனக்காட்டுகின்றன. இப்படிப்பட்டவைகளாயினும் விறகுகள் நெருப்பைவிர்த்திசெய்வனபோல இவைகள் விரகத்துன்பத்தை விர்த்திசெய்வனவெனக்கொள்க. எப்படியென்னில் தலைவனைக்கூடு மின்பத்திற்கு நினைப்பாயுள்ளவை இங்கு நான்குமிருக்கின்றனவே அவனில்லையேயென்னு நினைப்பையுண்டாக்கி அதற்காரணமாயிருவிக்குமலாம். சந்திரன்முதலியவற்றில் விரகாக்கினியைவிர்த்திசெய்யும் விறகினைக்குறித்தமையால்தற்குறிப்பணி.] (கக)

(ககரு) நறைகொப் புளிக்கு மலர்வாளி நலியவாற்று துயிர்ப்பொறைகொண், டுறை தற்கரிதென் றிகல்வேழ முண்டகனிபோ லுள்ளுடைந்து, மறுவற் றொளிரு மதிமுகத்து மானேர் நோக்கி விடுத்திடவும், பெறுதற் கரிய வுருவிதெனப் பிரியா திருந்த தின்னுயிரே. —

(இ - ள்.) நறை - தேனை — கொப்புளிக்கும் - உமிழ்கின்ற — மலர்வாளி - மலர்க்கணைகளானவை — நலிய - வருத்துதல்செய்ய — ஆற்று - பொறுதவளாகி உயிர்ப்பொறைகொண்டு — உயிர்ப்பாரஞ்சுமந்து — உறைதற்கு - தங்குதற்கு — அரிதென்று - அருமையதென்று — இகல் - பகைமைபொருந்திய — வேழமுண்டகனிபோல் - யானையுண்டவிளங்கனிபோல் — உள்ளுடைந்து - மனந்தளர்ந்து — மறுவற்று - களங்கமற்று — ஒளிரும் - விளங்காநின்ற — மதி - சந்திரன்போன்ற — முகத்து - முகத்தையுடைய — மானேர் - மானையொத்த — நோக்கி - பார்வையையுடையதமயந்தி — விடுத்திடவும் - தன்னைவிட்டுவிடவும் — பெறுதற்கு - பெற்றிடுவதற்கு — அரியவுருவிதென - இஃதரியவடிவமென்று — இன்னுயிர் - {அவளை}, அவளினியவுயிரானது — பிரியாதிருந்தது - விட்டு நீங்காமலிருந்தது. எ - று. *

உள்ளுடைந்தும் விடுத்திடவும் என்னும் உம்மைகள் கீழ்ப்போனவேட்கைமுதலிய எட்டவத்தைகளையுந்தழுவிநின்றன. உள்ளுதல் மூர்ச்சித்தலாம் விடுத்திடல் சாக்காடாம் இவ்வவத்தைகள்பத்தும் இவளடைதலால். இனிமெய்யுறுபுணர்ச்சிநிகழாவிட்டால். இவளுயிர்பிரியாதிராதென்பார். பெறுதற்கரிய வுருவிதெனப் பிரியாதிருந்ததின் னுயிரென்றார். தமிழ்நூலிற்பத்தவத்தைகளில் தலைமகட்குச் சிலவவத்தைமாத்திரம் சொல்லியிருக்கின்றனவெனில் இந்நூல் வடநூலினின்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டதாதலின் அந்நயம்பற்றிக் கூறினாரென்க.] (கஉ)

(௫௬௬) தார்வாய் முரலு மினவண்டின் சிறைமெல்வளியா லிடைதளர்ந்து, சோர்வா டிதலை பரந்தமுலைத் துணையினாப்பண் மைதோய்ந்த, கூர்வா ணெடுங்க ணீர்வார்தல் கொற்றமாரன் விரகமெனு, மீர்வாள் கைக்கொண் டுயிர்போழ்தற் கெற்றுநூல்போன் றிருந்ததுவே. (இ-ள்.) தார்வாய் - மலர்மாலையினிடத்தில் — முரலும் - ஒலிக்கின்ற — இனம் - கூட்டமாயுள்ள — வண்டின் - வண்டுகளுடைய — சிறை - இறகினுடைய — மெல்வளியால் - மெல்லியகாற்றால் — இடைதளர்ந்து - இடைவருந்தி — சோர்வாள் - சோர்பவளாகிய தமயந்தியானவள் — திதலைபரந்த - வேறுபட்டநிறத்தையடைந்த — முலைத்துணையின் - இரண்டுதனங்களின் — நாப்பண் - நடுவே — மை - அஞ்சனமானது — தோய்ந்த - கலந்த — கூர்வாள் - கூரியவாட்படையையொத்த — நெடுங்கண் - நெடியகண்களினின்றும் — நீர்வார்தல் - நீரொழுகுதல் — கொற்றம் - வெற்றிபொருந்திய — மாரன் - மன்மதனுடைய — விரகமெனும் - பிரிவென்கின்ற — ஈர்வாள் - அரிவாளை — கைக்கொண்டு - கையிற்கொண்டு — உயிர் - உயிரை — போழ்தற்கு - பிளத்தற்கு — எற்றுநூல்போன்று - எற்றியநூலையொத்து — இருந்தது —: இருந்தது. எ-று.

[சிறைமெல்வளியா லிடைதளர்ந்து சோர்வாளென்றதனால் மிகவுமெல்லிய விடையினளென்றுயிர்த்து. எற்றுநூலாவது. மரமறுப்போர் கோணுதலின்றிச் செவ்விதா யறுத்தற்பொருட்டுச் செய்யப்பட்ட கரிக்கோடாம். மைதோய்ந்தொழுகிய கண்ணீரில் மன்மதனது எற்றுநூல் குறிக்கப்பட்டமையால் தற்குறிப்பணி.] (௫௫)

(௫௬௭) புலவுத் திரைசூழ் நிலவலயம் புரக்கும் வேந்தை யிப்பிறப்பி, னலமுற் றுறவீண் டணைவதற்கு நவைதீர் தவமுன் னியற்றிலேதே, னிலவத் துவர்வாய் மடநல்லீ ரின்னும் பிறந்து புணர்வனென, நிலவுத் தழலிற் புகுந்திறப்ப நினையாநிற்கு நேரிழையே. — (இ-ள்.) புலவு - புலால்நாற்றத்தையுடைய — திரைசூழ் - கடல்சூழ்ந்த — நிலவலயம் - பூமண்டலத்தை — புரக்கும் - காக்கின்ற — வேந்தை - நளராசனை — இப்பிறப்பில் - இந்தப்பிறப்பில் — நலம் - இன்பமானது — முற்றுற - நிறைவுபெற — ஈண்டு - இவ்விடத்தில் — அணைவதற்கு - தழுவுதற்கு — நவைதீர் - குற்றநீங்கிய — தவம் - தவத்தை — முன் - முற்பிறப்பில் — இயற்றிலேன் - செய்யாதயான் — இலவு - இலவிதழ்போன்ற — துவர் - சிவந்த — வாய் - வாயையுடைய — மடம் - இளமைபொருந்திய — நல்லீர் - மடவீர் — இன்னும் - இன்னமும் — பிறந்து - உதித்தாவது — புணர்வனென - கூடுவேனென்று — நிலவு - சந்திரிகையாகிய — தழலிற்புகுந்து - தீயின்மூழ்கி — இறப்ப - உயிரைநீக்க — நேரி

ழை - தமயந்தியானவள் — நினையாநிற்கும் - நினைக்கின்றாள் எ - று.

நெருப்புமுதலியவற்றில் தாமாயிறப்பவர்கள் அப்பொழுது கருதியபடி மறுமையில் அடைவரென்பது புராணசித்தமாதலின் இன்னும்பிறந்து புணர்வனென நிலவுத்தழலிற்புகுந்திறப்ப நினையாநிற்கு நேரிழையென்றார்.] (ரு௪)

(ருகூஅ) மன்றற்குழலார் வளிவிலக்கி வயங்குசுடர்காத் தெனமாரன், வென்றிக்கொடியி னுருவமைந்த மடமான்முலையில் வீசாமற், குன்றிற்பிறந்து தாதளைந்து குளிர்தூங்கருவி தோய்ந்துநறுந், தென்றற்குழவி நுழைந்துவருஞ் சிறுசாளரங்க டாள்செறித்தார். (இ - ள்.) மன்றல் - பரிமளம்பொருந்திய — குழலார் - கூந்தலையுடையமகளிர் — வளிவிலக்கி - காற்றினுலுண்டாகுமிடையூற்றைநீக்கி — வயங்கு - பிரகாசியாநின்ற — சுடர் - விளக்கை — காத்தென - காத்தார்போல — மாரன் - மன்மதனுடைய — வென்றி - வெற்றிபொருந்திய — கொடியின் - கொடியைப்போல — உருவு - வடிவமானது — அமைந்த - அமையப்பெற்ற — மடமான் - தமயந்தியினுடைய — முலையில் - தனத்தில் — வீசாமல் - மோதாமல் — குன்றில் - பொதியமலையில் — பிறந்து - தோன்றி — தாது - மலர்ப்பொடியை — அளைந்து - பூசிக்கொண்டு — குளிர்தூங்கு - குளிர்ச்சிபொருந்திய — அருவி - அருவிநீரில் — தோய்ந்து - முழுகி — நறும் - நறிய — தென்றற்குழவி - இளந்தென்றல் — நுழைந்து - புகுந்து — வரும் - வருகின்ற — சிறு - சிறிய — சாளரங்கள் - பலகணிகளினுடைய — தாழ் - தாழை — செறித்தார் - பந்தித்தார்கள். எ - று. ※

வளிவிலக்கிச் சுடர்காத்தலாவது. விளக்குநிலைபெறும்படித் திரைமுதலிய செய்தலாம். இவளுருவைக் கண்டளவில் துறவியர்முதலிய பகைவரும் மன்மதனுக்கிணங்கலின்மாரன்வென்றிக் கொடியினுருவமைந்த மடமானென்றார். (ருரு)

(ருசாக) வெந்தீ யதனிற் பெய்தளிர்போன் மெலிந்து விளையாட் டயர்செழும்பூம், பந்தோ டரிய கழங்கணிகள் பலவுந் துறந்து மலர்மகளை, யந்தா ரகலத் திருத்தியபோர் வேந்தன் பெயரோ யறைகுதலாற், செந்தார்ப் பசிய கிள்ளையொன்றுந் துறவாதிருந்தாள் சேயிழையே. — (இ - ள்.) வெந்தீயதனில் - வெவ்வியநெருப்பினில் — பெய் - போடப்பட்ட — தளிர்போல் - தளிரைப்போல — மெலிந்து - விரகாக்கினியால்வாடி — விளையாட்டயர் - விளையாடுவதற்குரிய — செழு - செழிய — பூ - அழகிய — பந்தோடு - பந்துடனே — அரிய - அரியவாகிய — கழங்கு - அம்மனைகளையும் — அணிகள்பலவும் - பலவாபரணங்களையும் — துறந்து - நீக்கி — மலர்மகளை - திருமாதை — அம் - அழகிய — தார் - மாலையணிந்த — அகலத்து - மார்பினிடத்திலே — இரு

ந்திய - இருக்கச்செய்த — போர் - போரைவிரும்பிய — வேந்தன் - நளராசனது — பெயரே - பெயரினையே — அறைகுதலால் - சொல்லுதலால் — செம் - சிவந்த — தார் - இரேகையையுடைய — பசிய - பசுமைநிறத்தைப்பொருந்திய — கிள்ளையொன்றும் - கிளியொன்றனையும் — சேயிழை - தமயந்தியானவள் — துறவாது - நீக்காமல் — இருந்தாள் - :இருந்தனள். எ - று. ❊

இயற்கலிற் பெய்தனிரென்றமையால் மெலிதற்கு விரகாக்கினியும் மெலிந்தென்றமையால் தனிருக்கு வாடுதலும் வருவிக்கப்பட்டன. மலர்மகளை யந்தாரகலத் திருத்திய போர்வேந்த னென்றமையால் பெருஞ்செல்வத்தையும் பெருவிறலையு முடையோனென்றதாயிற்று.] (௬௯)

(௬௦௭) அலைவாய்விடத்தி னுடன்றோன்றி யாவிகவரும் வெண்ணெருப்பே, யுலையாப்புவன மனைத்துமழ லொருங்குகொளுத்து நுதற்கண்ணன், றலைமேலுனது கலையொன்றே தரித்தானென்றான் மிகவுமுயிர்க், கொலைசூழ்குனரி னின்போலுங்கொடியாருளரோ கூறென்றாள்.

(இ-ள்) அலைவாய் - கடலினிடத்தே — விடத்தினுடன்றோன்றி - விடத்தினுடனேபிறந்து — ஆவி - உயிரை — கவரும் - வௌவுகின்ற — வெண்ணெருப்பே - (சந்திரனென்னப்பட்ட) வெள்ளியநெருப்பே — உலையா - கெடாத — புவனமனைத்தும் - உலகம்யாவையும் — அழல் - தீயால் — ஒருங்கு - ஒன்றாய் — கொளுத்தும் - கொளுத்துகின்ற — நுதற்கண்ணன் - நெற்றிக்கண்ணினையுடையபரமசிவன் — தலைமேல் - தலைமீது — உனதுகலையொன்றே - உன்னுடையபங்கொன்றனையே — தரித்தானென்றால் - தரிக்கப்பெற்றானேயானால் — மிகவும் - அதிகமாக — உயிர் - உயிரை — கொலைசூழ்குனரில் - கொல்லக்கருதுவோர்களில் — நின்போலும் - உன்னைப்போலும் — கொடியார் - கொடுமையையுடையவர்கள் — உளரோ - இருக்கின்றார்களோ — கூறென்றாள் - :சொல்லென்றாள். எ - று. ❊

உலகமனைத்தையு மொருங்குகொளுத்தும் ஊழித்தீயைத் தன்கண்ணிற்றரித்தபரமசிவனுக்கு உடலல்லாத தலையினிடத்தில் உன்பதினாறுபங்கி லொருபங்கன்றி அதிகமாகத் தரிக்கக்கூடாதாயின் உன்முன் மெல்லியராகிய மாதருயிர்வாழ்தல் கூடாதென்பதுகருத்து.] (௭௦)

சந்திரோபாலம்பனப்படல முற்றிற்று.

தென்றல்செக்கர்முதலியவற்றை வெறுப்பனவாகச்சிலசெய்யுளிருப்பினும் சந்திரனைநிந்தித்தல்பெரும்பான்மைபற்றிமுகந்தோட்டமென்றதுபோலஇப்படலத்திற்குஅப்பெயரிடப்பட்டது.

மன்மதோபாலம்பனப்படலம்.

முன்னே சந்திரனை நிந்தித்த தமயந்தியானவள் இப்படலத்தால் மன்மதனை நிந்தித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.

(௫௭௧) மங்குலூடு மறைந்துயிர் வாட்டுமித், திங்கடன்னை வெறுத்தது தீங்கெனா, வங்கமூடொளித் தாருயிர் கூட்டுணுந், துங்கவேளை வெறுக்கத் தொடங்கினாள்.—(இ-ள்.) (தமயந்தியானவள்)—மங்குலூடு-மேகத்தினிடத்திலே—மறைந்து-ஒளித்திருந்து—உயிர்-ஆவியை—வாட்டு-வாட்டுகின்ற—இத்திங்கடன்னை-இந்தச்சந்திரனை—வெறுத்தது-வெறுத்துப்பேசினது—தீங்கெனா-குற்றமென்று நினைத்து—அங்கமூடு-தேகத்தினுள்ளே—ஒளித்து-மறைந்துநின்று—ஆர்-நிறைந்த—உயிர்-ஆவியை—கூட்டுணும்-கொள்ளைகொள்கின்ற—துங்கம்-உயர்வுபொருந்திய—வேளை-மன்மதனை—வெறுக்க-வெறுத்தல்செய்ய—தொடங்கினாள்-ஆரம்பித்தாள். எ-று. *

மங்குலூடு மறைந்துயிர்வாட்டுமித்திங்கடன்னை வெறுத்தது தீங்கென்றது. தூரத்திலிருந்து துன்பஞ்செய்கின்றவனை வெறுப்பது காட்டிலழுவதுபோலப் பயனின்றென்றும் புறப்பகைக்கு மிகவும் அஞ்சவேண்டுவதின்றென்றுமாயிற்று. அங்கமூடொளித் தாருயிர் கூட்டுணுந்துங்கவேளை வெறுக்கவென்றதனால் அகத்திலிருந்து துன்பஞ்செய்கின்றவனை வெறுப்பதினாலே சிறிதுபயனுண்டென்றும் உட்பகைக்கே அஞ்சவேண்டுமென்றுமாயிற்று. *வாள்போற்பகைவரை யஞ்சற்கவஞ்சுக கேள்போற்பகைவர் தொடர்பு என்பதனாலறிக.] (௧)

(௫௭௨) நையு மென்னுயிர் நாமறப் பூங்கணை, யெய்யும் வேளொன் றியம்புவல் கேட்டியால், வெய்ய செந்தழ லேந்திவெண் ணீறணி, யையன் முன்னுறி லாண்டொழில் காண்பனால்.—(இ-ள்.) நையும்-வாடுகின்ற—என்னுயிர்-என்னுடையவுயிரினது—நாமற-பேரற—பூங்கணையெய்யும்-பூவம்பையெய்கின்ற—வேள்-மன்மதனே—ஒன்றியம்புவல்-ஒன்றுசொல்லுவேன்—கேட்டி-கேட்பாயாக—வெய்ய-வெவ்விய—செந்தழல்-சிவந்ததீயை—ஏந்தி-தாங்கி—வெள்-வெள்ளிய—நீறணி-விபூதியைத்தரித்திருக்கின்ற—ஐயன்முன்-பரமசிவனெதிரே—உறில்-அம்பெய்யப்பொருந்துவையானால்—ஆண்டொழில்-நின்னாண்மைச்சேவகத்தை—காண்பன்-காணுவேன். எ-று. *

குடிசையிற் குதிரைநடத்துவோனைப்போலத் தன்கீழ்வாழும் விரகிகளிடத்தே தன்னாண்மையைக்காட்டுகின்றவனென்பது தோன்ற, நையுமென்னுயிர் நாமறப் பூங்கணையெய்யும்வேளென்றாள். தன்பகைவர்முன்னே திரிக வஞ்சுகின்றவனென்பது தோன்ற ஐயன்முன்னுறிலாண்டொழில்காண்பனென்றாள். ஆண்டொழில்—அஞ்சாமை—வீரம். ஊக்கமுதலியவாம் அவர்முன் ஆண்மைசெல்லாதென்பதாம். அக்கடவுளை யொழிந்தவர் முன்செல்லுமென்பதுங் கருத்து.] நாமமென்பது நாம் எனக்கடைகுறைந்தது. (௨)

* திருவள்ளுவர். உட்பகை.

(௩௭௩) அலரின் மீதுறை யந்தண னெய்திட, மலரையன்றி வடிக் கணை நல்குமேற், சிலையெனக்கழை கொண்ட திறலினோ, யுலகில் யாவருயிர்கொண் டிருப்பரோ.—(இ-ள்.) அலரின்மீது - தாமரைமலரின்மேல்— உறை - வசிக்கின்ற —அந்தணன் - பிரமனானவன் —எய்திட - எய்யும்படி — மலரையன்றி - பூங்கணையல்லாமல் —வடி - வடிக்கப்பெற்ற— கணை - (இரும்புமுதலியவற்றாலாகிய) பாணங்களை— நல்குமேல் - கொடுப்பானேயானால்—கழை - கரும்பினை— சிலையெனக்கொண்ட - வில்லாகக்கொண்ட—திறலினோய் - வலிமைபொருந்திய மன்மதனே — உலகில் - உலகத்தில் — யாவர் - எவர்கள் — உயிர்கொண்டு - ஆவியைக்கொண்டு — இருப்பர் -: இருப்பார்கள். எ-று. ✻
உனது துன்மார்க்கத்தை யறிந்து நான்முகன் இப்படிசெய்திலா னென்பதுகருத்து]

(௩௭௪) அருவமாயணு வாய மனத்தையும், விரைகொள் வாளி விடுத் துப்பிளத்தலாற், பொருவில்வேள்கட் புலனிற் புலப்படு, முருவுபோழ்த லுனக்கரி தன்றரோ.—(இ-ள்.) அருவமாய் - அரூபமாகியும் — அணுவாய - அணுவடிவாயுமிருக்கின்ற — மனத்தையும் - மனத்தினையும் — விரைகொள் - வாசனையைக்கொண்ட — வாளி - மலரம்புகளை — விடுத்து - எய்து —பிளத்தலால் - பிளக்கின்றபடியால்—பொருவில் - ஒப்பில்லாத—வேள் - மன்மதனே — கட்புலனில் - நேத்திரேந்திரியத்திற்கு—புலப்படும் - விடயப்படுகின்ற—உருவு - வடிவங்களை — போழ்தல் - பிளத்தல்—உனக்கரிதன்று —: உனக்கெளிதாம். எ-று. ✻
மனத்தையு மென்றது உயர்வு சிறப்பும்மை. கட்புலனுக்கு விடயப்படாத மனத்தையும் பிளத்தலால் என்னுடலைப்பிளத்தலெளி தென்பான் கட்புல னிற்புலப்படு முருவுபோழ்த லுனக்கரிதன் றென்றான். உருவைப் பிளத்தல் மனத்தைப் பிளத்தலாலெனச் சாதிக்கப்படுதலால் செய்யுட்குறியணி.]
(௪)

(௩௭௫) மன்றலாறு மதுமலர் வாளிகொண், டின்றெ னாருயிரீருந் தகைமையாற், குன்றவில்லி கொடுந்தழற் கண்ணில்வேள், பொன்றினானெனல் பொய்யென வேண்டுமால்.— (இ-ள்) மன்றல் - வாசனையானது — நாறும் - மணக்கின்ற — மது - தேனையுடைய —மலர்வாளிகொண்டு - மலரம்புகளைக்கொண்டு—இன்று - இப்பொழுது— என் - என்னுடைய— ஆர் - நிறைந்த — உயிர் - ஆவியை — ஈருந்தகைமையால் - அறுக்கின்றமுறைமையினாலே — குன்றவில்லி - மேருவில்லேந்தியபரமசிவனுடைய — கொடு - கொடிய — தழற்கண்ணில் - தீவிழியில்—வேள் - மன்மதனானவன்— பொன்றினானெனல் - இறந்தானென்றுசொல்வது — பொய்யெனவேண்டும் - பொய்யென்றுசொல்லவேண்டும். எ-று.

பொய்யென்றொழியாது - எனவேண்டுமென்றதனால் இதிகாசபுராணங்கள் பொன்றினென்னக் கூறுதலால் பொய்யெனலாகாது மெய்யென வேண்டுமென்றும் ஆயின் அவமிர்த்துவை யடைந்தபடியால் பிசாசனாகியென்னை வருத்துகின்றானென வேண்டுமென்றும் சகத்துற்பத்திக்குக் காரணனாகிய காமதேவனாதலால் பிசாசனாதல் கூடாதென்றும். பரமசிவனது தழற்கண்ணால் மடிந்தவன்மறுபடியும் பிழைத்தானெனல் அசம்பவமென்றும் அவன் பிழைத்துஎன்னை வருத்துவது அவருடைய ஆற்றல் குறைவாலன்று விரகிகளுடைய பாவத்தினாலாதலின் அசம்பவமன்றென வேண்டுமென்றும் பொருள்படுதல் காண்க. வேறிவரமைமைய யீருந்தகைமையாற் சாதித்தலால் (௫)
செய்யுட்குறியணி.]

(௩௭௬) கூற்ற மென்னக் கொலைபுரி வேனிலா, னாற்றிதழ்க்கம லத்திறை நோன்மைய, வாற்றல் சான்ற மலர்க்கணை யைந்தல, தேற்றநல்கி னுலகினை யென்செயான்.—(இ-ள்.) கூற்றமென்ன - யமனென்னும்படி— கொலைபுரி - கொலைத்தொழிலைச்செய்கின்ற— வேனிலான் - வசந்தகாலத்திற்குரியமன்மதன் — நாற்றிதழ்க்கமலத்திறை - நாறிதழ்களையுடையதாமரைமலரிலிருக்கின்றபிரமனுனவன்— நோன்மைய - நட்பமாகிய — ஆற்றல்சான்ற - வலிமையுள்ள— மலர்க்கணை - பூவம்புகளை— ஐந்தலது - ஐந்தன்றி— ஏற்றம் - அதிகமாக— நல்கின் - கொடுத்தால்— உலகினை - உலகத்தை— என்செயான் - என்ன துன்பஞ்செய்யமாட்டான். எ-று. ※

எல்லாவற்றையு நியதிசெய்கின்ற பிரமனுனவன் மன்மதன் கொடுமையைக்கண்டுஉலகத்திற்கிரங்கி மெல்லிய பூவைக்கணையாகச்செய்து அவையும் ஐந்தன்றிஅதிகமாகக் கொடுத்திலனென்பது கருத்து.] (௬)

(௩௭௭) அருவ மாயுமென் னுவி பதைத்துளம், வெருவு மாறுவினை செயும் வேனிலான், கருமிடற் றிறைகண்ணி னெரிந்திடா, துருவமெய்தி னுலகமு முய்யுமே.—(இ-ள்.) அருவமாயும் - அருவமடைந்தும்— என் - என்னுடைய — ஆவிபதைத்து - உயிர்பதைத்து— உளம் - மனம் — வெருவுமாறு - பயங்கொள்ளும்படி — வினைசெயும் - மலர்க்கணைகளைத்தொடுக்கின்ற — வேனிலான் - வசந்தகாலத்திற்குரியமன்மதனுனவன்—கருமிடற்றிறை - நீலகண்டத்தையுடையபரமசிவனது—கண்ணில் - நெற்றிக்கண்ணில்—எரிந்திடாது - எரிந்திடாமல்— உருவமெய்தில் - வடிவத்தைப்பெற்றிருப்பானுனல்— உலகமும் - உலகமும்— உய்யுமே - பிழைக்குமா. எ-று. ※

உலகமென்ப துயர்ந்தோர்மாட்டேயென்பவாகலின் இங்கேஉலகமென்றது ஜிதேந்திரியராகிய முனிவரையெனக்கொள்க. சரீரமில்லாதிருக்கும் போதும் இவ்வளவுதுன்பஞ்செய்கின்றவன் மற்றவீரர்கள்போலச் சரீரமுண்டாயிருக்குமாயின் ஜிதேந்திரியரொன்பதில்லாமற் போய்விடுமென்பான் உருவமெய்தி னுலகமுமுய்யுமேயென்றான்.] (௭)

(௩௭௮) விரிந்த வேணி விமலன் வெகுளியா, லெரிந்து வாரிதிபிழைத்தவர் யாவரோ, கரிந்த வேள்பிழைத் தெய்வது கன்னியர், புரி

ந்த தீவினையின்புணர்ப் பாகுமே.—(இ-ள்.) விரிந்த - விரியப்பெ ற்ற—வேணி - சடையையுடைய—விமலன் - பரமசிவனுடைய—வெ குளியால் - கோபத்தினால்—எரிந்தூரரில் - எரிக்கப்பட்டவர்களிலே— பிழைத்தவர் - (பின்னும்பிழைத்தவர்கள்—யாவர் - ; எவர்—கரிந்தவே ள் - கரிந்துபோனமன்மதன்—பிழைத்து - பின்னும்பிழைத்து—எய் வது - பாணங்களையெய்வது—கன்னியர் - மாதர்கள்—புரிந்த - செ ய்த—தீவினையின் - பாவத்தினுடைய—புணர்ப்பாகும் - சம்பந்தமா கும். எ - று. ※

பரமசிவனுடைய வெகுளியால் எரிந்ததிரிபுரர் முதலியோர் பின்னும் பிழைத் திலரென்க. கன்னியர்புரிந்ததீவினையின்புணர்ப்பென்று மாதரைப்பழித்தலில் மிகவுங்கொடி யனென மன்மதன்பழிப்புத்தோன்றுதலால் வஞ்சப்பழிப்பணி.] (அ)

(௩௭௯) சடில மன்றுபைந் தார்குழற் பின்னல்கார், மிடறு தோ ன்றல் விடமன்று நானமே, யுடல் விரைப்புவெண் ணீறன் றுருவிலா, யடர்வ தென்னை யரனலன் காண்டியால்.—(இ-ள்.) உருவிலாய் - வ டிவமில்லாதமன்மதனே—அடர்வதென்னை - என்னுடன்போர்செய்வ தென்ன—சடிலமன்று - சடையன்று—பை - பசிய—தார் - பூமா லையையணிந்த—குழல் - கூந்தலினது—பின்னல் - வேணி—கார் - கரு மை—மிடறு - கழுத்தினிடத்தில்—தோன்றல் - தோன்றுதல்—விடம ன்று - நஞ்சமன்று—நானமே - கத்தூரியாம்—வெள் - வெள்ளிய— நீறன்று - விபூதியன்று—உடல்விரைப்பு - சரீரத்தினது வெண்ணிறமா ம்—அரனலன் - (ஆதலால்) பரமசிவனல்லன்—காண்டி - (நீ) காண்பா யாக. எ - று. ※

மன்மதனுக்கும் தனக்கும் பகையின்மையால் அவன்தன்னைவருத்துதற்குக்காரணம்தன் னுடற்குறியால் அவன்பகைவனாகிய பரமசிவனென்று நினைப்பேயாகுமெனநினைந்து அதனைச்சொல்லி யொழித்தானென்க. கூந்தல் முதலியவற்றிற் சடில முதலிய பிராந்தி யைக் கருதித்தொழித்தலால் மயக்கவொழிப்பணி.] (௯)

(௩௮௰) கொன்செய் வாளி குளித்தசெம் புண்ணிடைத், துன்பமெ ய்தத் தழல்சொரிந் தாலென, வன்பர்போல நின்றுர மிறைப்பரா, லென்செயாருயிர்த் தோழிய ரின்றுமே.—(இ-ள்.) உயிர்த்தோழி யர் - (உயிரையன்னதோழியராயிருந்தவர்கள்—அன்பர்போல - இப் பொழுதென்னிடத்தன்புடையவர்போல—நின்று - எனக்குநிந்து நின்று—கொன்செய் - அச்சத்தைச்செய்கின்ற—வாளி - மன்மதபா ணங்கள்—குளித்த - தைத்த—செம் - சிவந்த—புண்ணிடை - புண் ணினிடத்திலே—துன்பமெய்த - யான்துன்பத்தையடைய—தழ ல்சொரிந்தாலென - நெருப்பைச்சொரிந்ததுபோல—ஆரம் - சந்தன

க்குழம்பை — இறைப்பர் - வீசுவார்கள் — இன்றும் - இன்னமும் — என்செயார் - யாதுசெய்யார்கள். எ - று. *

இருந்தவொன்றும் இப்பொழுதென்றும் பொருளுக்கேற்பக்கூட்டப்பட்டன. தோழியர்செய்யுமுபசாரமாகியகுணத்தைக் குற்றமாகக்கூறலால்இலேசவணி.] (௰)

(௫௮௧) தேற்று வார்சிலர் தேங்கமழ் வாசநீர், தூற்று வார்சிலர் தொல்குல தெய்வதம், போற்று வார்சிலர் பூண்முலைச் சந்தினால், லாற்று வாரி னழற்றுகின் றார்சிலர். — (இ - ள்.) சிலர் - தோழிகளிற் சிலரானவர் — தேற்றுவார் - தேறச்சொல்லுவார்கள் — சிலர் - சிலரானவர் — தேம் - வாசனையானது — கமழ் - மணக்கின்ற — வாசநீர் - பனிநீரை — தூற்றுவார் - வீசுவார்கள் — சிலர் - சிலரானவர் — தொல் - தொன்று தொட்டாராதித்துவருகின்ற — குலதெய்வதம் - குலதெய்வத்தை — போற்றுவார் - பிரார்த்தனைசெய்வார்கள் — சிலர் - சிலரானவர் — பூண் - ஆபரணத்தையணிந்த — முலை - தனத்தின்வெப்பத்தை — சாந்தினால் - சந்தனக்குழம்பினால் — ஆற்றுவாரின் - தணிப்பவர்களைப்போல — அழற்றுகின்றார் - வெப்பமிகச்செய்வார்கள். எ - று. *

தேற்றுதலாவது நின்னால்விரும்பப்பட்ட நாயகனை நீபெறுவை. உன்றந்தையும்உன் விருப்பிற்கு மாறுகச்செய்யான் என்பனசொல்லி அவளுள்ள வருத்தத்தைப் போக்கல். தெய்வதம் போற்றுதலாவது தாம்வழிபடுங்கடவுளைநோக்கி இவளுக்கிஷ்டஞ் சித்தியாகவும் துன்பநீக்கவும் அருள்செய்கவென்று வேண்டிக் கோடல்.] (௰௧)

(௫௮௨) இன்ன வாறு மகளி ரியற்றவுங், கன்னல் மாரன் கணையுயி ரீரவும், பொன்னின் வார்முலை முத்தம் பொரிந்திடத், தன்னை யும்மறந் தாடம யந்தியே. — (இ - ள்.) இன்னவாறு - இவ்விதமாய் — மகளிர் - தோழிகள் — இயற்றவும் - உபசாரஞ்செய்யவும் — கன்னல் - கருப்புவில்லேந்திய — மாரன் - மன்மதனுடைய — கணை - பாணங்கள் — உயிர் - ஆவியை — ஈரவும் - பிளக்கவும் — பொன்னின் - பொன்னினாற் செய்த — வார் கச்சையணிந்த — முலை - தனங்களின் மீதணிந்த — முத்தம் - முத்துக்கள் — பொரிந்திட - நீறாகவும் — தமயந்தி - தமயந்தியானவள் — தன்னையுமறந்தாள் - தன்னையு மறந்துவிட்டாள். எ - று. *

மன்மதபாணஞ்செய்கின்ற வெம்மையானது தோழியர்கள்செய்கின்ற சைத்திய வுபசாரத்தினாலுந் தணியாமல் மூர்ச்சித்தாளென்க. இயற்றவும் ஈரவும் பொரியவும் என்னுமெச்சங்கள் மறந்தாளென்னும் வினைகொண்டன.] (௰௨)

(௫௮௩) நாவி மென்குழ னன்னுதற் றோழியர், காவி யங்கட் கதிர்முலைக் கன்னியைப், பூவின் மெல்லணை சேர்த்திப் புடையிருந், தாவி யுண்டுகொ லோவென் றழுங்குவார். — (இ - ள்.) நாவி - கஸ்தூரியணிந்

தி—மெல்-மெல்லிய—குழல்-கூந்தலையும்—நன்னுதல்-நல்ல நெற்றியையுமுடைய—தோழியர்-தோழிகள்—காவி-கருங்குவளை போன்ற—அம்-அழகிய—கதிர்-காந்திபொருந்திய—மூலை-தனங்களையுடைய—கன்னியை-தமயந்தியை—பூவின்-மலரினாற்செய்யப்பட்ட—மெல்-மெல்லிய—அணை-மெத்தையின்மேல்—சேர்த்தி-சேர்த்து—புடையிருந்து-பக்கத்திலிருந்து—ஆவி-உயிரானது—உண்டுகொலோவென்று-உண்டோவில்லையோவென்று—அழுங்குவார்-வருந்துவார். எ-று. ✻

மூர்ச்சையுஞ் சாக்காட்டோ டொக்குமாதலின் அவளுயிரைக் குறித்துச் சந்தேகித்தற் கிடமுண்டாயிற்றென்க. கைக்கிளைப்படலத்திலே மதுப்பிலிற்றென்னுஞ் செய்யுளில்மெல்லணைக் கிடத்தினரென்றும் - சந்திரவுபாலம்பனப்படலத்திலே பருமமலர் மெல்லணைக் கிடத்தியெனவுங் கூறி யீண்டு பூவின்மெல்லணை சேர்த்தி யென்றுங்கூறல் கூறியது கூறலாமெனின் பெருஞ்செல்வர்க்குப் பலவணைகள் பரப்பப்பட்டிருத்தலும் ஒவ்வொன்றும் சிறிது சிறிதுகாலம் படுத்தலாய்வாடிக்கழிப்பித்தலுமியல்பாதலால் கூறியது கூறலாகாது அன்றியும் முன்னுள்ள வணையினும் மெல்லியவணையிற் கிடத்தினரென்றுமாம். ஆவியுண்டுகொலோ வென்றதனால் இல்லையோவென்பது வருவிக்கப்பட்டது.] (௰௩)

(௩௮௪) எண்ணி யெண்ணி யிரங்குவ தென்னுயிர்ப், புண்ணிகழ்ந் ததுயிர்துறந் தாளலள், வண்ண மென்றுவர் வாய்துடிக் கின்றது, கண்ணி மைத்தன காணுமென் பார்சிலர்.—(இ-ள்.) சிலர்-அத்தோழிகளிற்சிலர்—எண்ணியெண்ணி-நினைத்துநினைத்து—இரங்குவதென்-புலம்புவதென்ன—உள்-உள்ளே—உயிர்ப்பு-மூச்சு—நிகழ்ந்தது-அசைந்தது—உயிர்-ஆவி—துறந்தாளலள்-நீங்கினவளல்லள்—வண்ணம்-அழகிய—மெல்-மெல்லிய—துவர்-பவளம்போன்ற—வாய்-வாயானது—துடிக்கின்றது-துடியாநின்றது—கண்-கண்களானவை—இமைத்தன-இமைத்தல்செய்கின்றன—காணுமென்பார்-பாருமென்பார்கள். எ-று. ✻

இந்நிகழ்ச்சிகளால் அம்மூர்ச்சை தெளிந்தனளென வறிதல் இதனாற் கூறப்பட்டது—எண்ணியெண்ணி யிரங்குவது இவள்சாக்காட்டின் இவளாற்செய்யப்பெற்ற சிறப்பு முதலியவெல்லாம் இழப்படுவோமென்றிரங்கலாம். தன்மைநவிற்சியணி.] (௰௪)

(௩௮௫) மைத்த டங்கணீர் மாற்றுமின் சோர்த்துவீ. ழுத்தரீக முயர் மூலை சேர்த்து மின், கொத்து நாண்மல ரோடுங் குலைந்துசோர், மொய்த்த கூந்தன் முடிமினென் பார்சிலர்.—(இ-ள்.) சிலர்-தோழிகளிற்சிலரானவர்—மை-அஞ்சனந்தீட்டிய—தடம்-விசாலம்பொருந்திய—கண்ணீர்-கண்களினீரை—மாற்றுமின்-மாற்றுங்கள்—சோர்ந்து-சோர்வையடைந்து—வீழ்-வீழ்கின்ற—உத்தரீகம்-மே

ந்தோர்வையை — உயர் - உயர்ந்த — மலை - தலத்தின்மேல் — சேர்ந்துமின் - சேருங்கள் — கொத்து - கொத்தாகிய — நாள் - அன்றலர்ந்த — மலரோடும் - பூக்களுடனே — குலைந்து - அவிழ்ந்து — சோர்சோர்கின்ற — மொய்த்த - நெருங்கிய — கூந்தல் - குழலை — முடியினென்பார் - முடியுங்களென்று சொல்லுவார். எ - று. *

இனி எற்பாடு அணித்தாகலின் இவளுடைய தந்தை முதலியோர் வருதற்கு முன்னமே முன்போல ஆடையணிமுதலிய வற்றைத்திருத்த முயல்வனவென்பது கருத்து. இதுவும் அவ்வணி.] (௰௫)

(௫௮) சுடரும் வெண்மதி தூற்றுந் தழல்சுட, விடரின் மூழ்கி யிறந்து படுமுனே, மடவரற் கிடர் மாற்றுவன் யானெனக், கடன் முகட்டிற் கதிரவன் றோன்றினான். — (இ - ள்) சுடரும் - பிரகாசியாநின்ற — வெள் - வெள்ளிய — மதி - சந்திரனென்ன — தூற்றும் - தூற்றுகின்ற — தழல் - தீயானது — சுட - சுடுதல்செய்ய — இடரில் - துன்பத்தில் — மூழ்கி - முழுகி — இறந்துபடுமுனம் - உயிர்நீங்குமுன்னே — மடவரற்கு - தமயந்திக்கு — இடர் - துன்பத்தை — யான் - நானே — மாற்றுவன் - நீக்குவன் — என - என்பவன்போல் — கடன்முகட்டில் - கடலினுச்சியில் — கதிரவன் - சூரியன் — தோன்றினான் - உதயமானான். எ - று. *

சந்திரனும் மன்மதனும் இரவின் மிகுகின்ற தமயந்தியின் றுயரம் பகல்வரவொருபுடை நீங்குமென்பார் இடர்மாற்றுவன் யானெனக் கடன்முகட்டிற் கதிரவன்றோன்றினானென்றார் இரவியுதயத்தில் தமயந்திவருத்தநீக்குவிட்போன் றன்மையைக்குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.] (௰௬)

மன்மதோபாலம்பனப்படலமுற்றிற்று.

இந்திரப்படலம்.

இப்படலத்தால் தமயந்தியின் சுயம்வரத்திற்கு இந்திரன்முதலிய தேவர்வரவு சொல்லப்படுகின்றது.

---

(௩௮௭) இடுக்க ணெய்த விகந்து களித்துளார், நடுக்க மெய்த நலிதரு வேந்தரின், விடுத்த தண்கதிர்த் திங்கள் விளங்கொளி, கெடுத்து வெய்யவன் கீழ்த்திசைத் தோன்றினான்.—(இ-ள்.) இடுக்கண் - துன்பத்தை — எய்த - அந்நாட்டிலுள்ளோரடைய — இகந்து - அதிக்கிரமித்து — களித்துளார் - செருக்கடைந்த குறுநிலமன்னர் — நடுக்கம் - நடுக்கத்தை — எய்த - அடைய — நலிதரு - வருத்துகின்ற — வேந்தரின் - அரசனைப்போல — விடுத்த - (தமயந்திவருந்தும்படி) விடுக்கப்பெற்ற — தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய — கதிர் - கிரணங்களையுடைய — திங்கள் - சந்திரனுடைய — விளங்கு - விளங்குகின்ற — ஒளி - காந்தியை — கெடுத்து - அழித்து — வெய்யவன் - சூரியனானவன் — கீழ்த்திசை - கீழ்த்திசையில் — தோன்றினான் - உதித்தான். எ-று.

ஏழையரை வருத்தியவர்க்குக் கேடுதாமே வருமாதலின் தமயந்தியைவருத்திய சந்திரனும் ஒளியிழந்தானென்க. கேடுதாமேவருதல் - *பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா பிற்பகற்றாமேவரும் - இதனாலறிக. வேந்தனைப்போல வெய்யவன் கீழ்த்திசைத் தோன்றினானென்றமையால் உவமையணி.] (௧)

(௩௮௮) வைய மேழுடை மன்ன னிறுத்தலும், வெய்ய பாசறை விட்டகல் வேளிரின், ஐய செங்கதி ராதவன் றோன்றுமுன், செய்யவான்விட் டகன்றது திங்களே. (இ-ள்) வையமேழுடை - ஏழுதீவுகளையுமுடைய — மன்னன் - அரசனானவன் — இறுத்தலும் - வந்துதங்கினமாத்திரத்தில் — வெய்ய - வெவ்விய — பாசறைவிட்டு - படைவீட்டைவிட்டு — அகல் - நீங்குகின்ற — வேளிரின் - குறுநிலவேந்தரைப்போல் — ஐய - அழகிய — செங்கதிர் - சிவந்தகிரணங்களையுடைய — ஆதவன் - சூரியனானவன் — தோன்றுமுன் - உதிக்குமுன்னே — செய்ய - சிவந்த — வான்விட்டு - ஆகாயத்தைவிட்டு — திங்கள் - சந்திரனானது — அகன்றது - நீங்கியது. எ-று. இதுவும் உவமையணி.] (௨)

(௩௮௯) அன்ன காலையி லாய்வளைத் தோழியர், நென்னல் வாட்டு நிலவுக் கதிர்மதி, யின்று மெய்தி னிறந்து படுமென, வுன்னி யன்னையொ டுற்றவை கூறினார். (இ-ள்.) அன்னகாலையில் - அப்பொழுதில் —

---

* திருவள்ளுவர். இன்னாசெய்யாமை.

ஆய் - ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட — வளை - வளையலையணிந்த — தோழியர் - தோழிகள் — தென்னல் - தேற்றைப்பொழுதில் — வாட்டு - வாட்டிய — நிலவு - பிரகாசம்பொருந்திய — கதிர் - கிரணங்களையுடைய — மதி - சந்திரனவன் — இன்னும் - இன்னமும் — எய்தில் - வந்தால் — இறந்துபடுமென - தமயந்திமரணத்தையடைவாளென்று — உன்னி - நினைத்து — அன்னையொடு - தாயுடனே — உற்றவை - அடைந்தகாரியங்களை — கூறினர் - :சொல்லினார்கள். எ - று. ✳

தோழியென்றது உயிர்த்தோழியனை செவிலியும் நற்றாயும் அன்னையாதலின் ஈண்டு அன்னையென்றது செவிலியையெனக்கொள்க. தலைவியாங்கிக் கறத்தொடுநிற்றலும் பாங்கி செவிலிக்கறத்தொடுநிற்றலுஞ் செவிலிநற்றாய்க்கறத்தொடுநிற்றலும் நற்றாய்தந்தை தன்னையர்க் கறத்தொடுநிற்றலும்விதியென்க. நெறியுணர்ந்தோரே.] (௩)

(௧௧௦) அத்திறந் தெரிந் தாய்மலர்க் கோதைவெள், முத்த மூரல் முதுக்குறைந் தாளென, வுய்த்துணர்த்தன ளோடைப் புகர்முக, மத்தமால்கரி மன்னவர் மன்னற்கே.. (இ - ள்.) அத்திறந்தெரிந்து - அச்செவிலிசொல்லியதிறத்தைத்தெரிந்துகொண்டு — ஆய் - ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட — மலர் - மலர்களையணிந்த — கோதை - கூந்தலையுடையநற்றாயானவள் — வெள் - வெள்ளிய — முத்தம் - முத்துகளையொத்த — மூரல் - பற்களையுடையதமயந்தியானவள் — முதுக்குறைந்தாளென - பேரறிவடைந்தாளென்று — ஓடை - பட்டமணிந்த — புகர்முகம் - புள்ளிபெற்றமுகத்தையுடைய — மத்தம் - மதங்கொண்ட — மால் - பெரிய — கரி - யானையையொத்த — மன்னவர்மன்னற்கு — வீமராசனுக்கு — உய்த்து - அவ்விடத்திற்கருத்தைச்செலுத்தி — உணர்த்தனள் - :சொல்லினள். எ - று. (௪)

(௧௧௧) தடங்கொள் வெம்முலை சாற்றிய மாற்றமு, நுடங்கு சிற்றிடை யாக்கமு நோக்கிய, மடங்க லேறனை யான்மணை நாட்டிய, முடங்கல் போக்கினன் மொய்கழல் வேந்தர்க்கே. (இ - ள்.) தடங்கொள் - பருமையைக்கொண்ட — வெம் - விருப்பத்தைத்தருகின்ற — முலை - தனத்தையுடைய துணைவியானவள் — சாற்றிய - சொல்லிய — மாற்றமும் - சொல்லையும் — நுடங்கு - வளையாநின்ற — சிற்றிடை - சிறியவிடையையுடையதமயந்தியினது — ஆக்கமும் - பருவத்தையும் — நோக்கிய - கண்ட — மடங்கலேறனையான் - ஆண்சிங்கத்தையொத்த வீமராசனானவன் — மணம் - விவாகநாளை — நாட்டிய - குறிக்கப்பெற்ற — முடங்கல் - ஓலையை — மொய் - நெருங்கிய — கழல் - வீரக்கழலினையுடைய — வேந்தர்க்கு - அரசர்க்கு — போக்கினன் - :செலுத்தினன். ✳

தலைவியின் சொற்குறியாலும், நயனத்தின் மெய்க்குறியாலும், அந்தப்புரத்தினிருந்த ஆரவாரத்தினாலும் இந்நோய்க்குக் காரணங்கண்ட வீமராசன் வடிவும் அழகும் நற்குணமும் நற்செய்கையும்நிறைந்த தன்மகளின்கருத்துக்கிசைந்த அரசன் இன்னானென்பது தெளியக்கூடாமையால் சுயம்வரம்நாட்டிய விவாகவோலையை அரசர்யாவருக்கும்விடுத்தானென்க.] (௫)

(௱௯௨) வேலை சூழ்புவி மன்னர்க்கு வேந்தர்கோ, னோலை போக்கிய தோர்ந்துயர் கற்பக, மாலை தாழ்முடி வாசவற் கோதுவான், ஞால மேத்திசை நாரதன் போயினான். (இ-ள்.) வேந்தர்கோன் - வீமராசனானவன்—வேலைசூழ் - கடல்சூழ்ந்த—புவிமன்னர்க்கு - பூமண்டலத்தையாளுகின்றவரசர்க்கு—ஓலை - ஓலையை—போக்கியது - செலுத்தியதை—ஓர்ந்து - அறிந்து—உயர் - உயர்ந்த—கற்பகமாலை - கற்பகத்தினுடையமலர்மாலை—தாழ் - தாழ்கின்ற—முடி - மகுடமணிந்த—வாசவற்கு - இந்திரனுக்கு—ஓதுவான் - சொல்லும்பொருட்டு—ஞாலம் - உலகத்தார்—ஏத்து - துதிக்கின்ற—இசை - புகழையுடைய—நாரதன் - நாரதமுனிவன்—போயினான் - போனான். எ-று. —

திரிலோக சஞ்சாரியாகிய நாரதமுனிவன் இச்சுயம்வர அதிசயத்தை இந்திரனுக்குச் சொல்லி அவனையும் இதற்குவருவித்தல்சிறப்பென்றுநினைந்துப் பொன்னுலகத்திற்குச்சென்றானென்க.] (௬)

(௱௯௩) [வேறு]—வானவரொண் சுடரெறிக்கு முடிதாழ்த்து வனைகழற்கால் வணங்கியேத்தத், தேனிமிருங் கற்பகநாண் முகையுடைந்து பசியநறுந் தேறலூற்ற, மேனகைசா மரையிரட்ட வுருப்பசிவெள் ளடையுதவ விளரிதீஞ்சொற், பானலங்கட் டிலோத்தமைமென் சதிமுறையிற் பதம்பெயர்க்கும் பாணிதூங்க. [இதுமுதலைந்துபாட்டுகள் ஒருதொடர். இவ்வைந்துபாட்டுகளாலும் இந்திரனோலக்கத்தின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றன.]—(இ-ள்.) வானவர் - தேவர்களுடைய—ஒண் - ஒள்ளிய—சுடர் - காந்தியை—எறிக்கும் - வீசுகின்ற—முடி - மகுடங்களை—தாழ்த்து - தாழச்செய்து—வனைகழற்கால் - வீரக்கழலையணிந்தபாதத்தை—வணங்கி - தாழ்ந்து—ஏத்த - புகழவும்—தேன் - வண்டுகளானவை—இமிரும் - ஒலிக்கின்ற—கற்பகம் - கற்பகத்தினுடைய—நாள் - அன்றலர்ந்த—முகை - அரும்புகள்—உடைந்து - உடைபட்டு—பசிய - பசுமைபொருந்திய—நறும் - நறிய—தேறல் - தேனை—ஊற்ற - சொரியவும்—மேனகை - மேனகையானவள்—சாமரை - கவரிகளை—இரட்ட - அசைக்கவும்—உருப்பசி - உருப்பசியானவள்—வெள்ளடை - தாம்பூலத்தை—உதவ - கொடுக்கவும்—விளரி - விளரியென்னுமிசையையொத்த—தீ - மதுரம்பொருந்திய—சொ

ம் - சொல்லையும் — பானல் - நீலோற்பலம்போன்ற — அம் - அழகிய — கண் - கண்களையுமுடைய — திலோத்தமை - திலோத்தமையானவள் — மெல் - மெல்லிய — சதிமுறையில் - தாளவொத்தின்முறைப்படி — பதம் பெயர்க்கும் - பதம்பெயர்த்தற்குரிய — பாணி தூங்க - அஸ்தாபிநயஞ் செய்யவும். எ - று. (எ)

(௩௬௪) தண்டரள மணிமுறுவ லயிராணி வரியரந்த தடங்கட்காம ர், வண்டுபகட் டெழின்மார்பின் மந்தார நறுந்தெரியன் மலரின்வீ ழப், புண்டரிகச் செழுங்காடு பூத்ததெனு விழிமலர்கள் பொலிந்து தோன்றத், தெண்டிரைவா யமிழ்தமெனத் தெள்விளித்தே னரமகளிர் செவியினூற்ற. (இ - ள்.) தண் - குளிர்ந்த — தரளம் - முத்துக்கள் போன்ற — மணி - அழகிய — முறுவல் - பற்களையுடைய — அயிராணி - இந்திராணியினுடைய — வரி - இரேகைகளானவை — பரந்த - பர வப்பெற்ற — தடம் - விசாலம்பொருந்திய — கண் - கண்களென்னு ம் — காமர் - அழகிய — வண்டு - வண்டுகளானவை — பகடு - பெருமை பொருந்திய — எழில் - அழகிய — மார்பின் - மார்பிலணிந்த — மந் தாரம் - மந்தாரத்தினுடைய — நறும் - நல்ல — தெரியல் - மாலையினு டைய — மலரில் - பூவில் — வீழ - மொய்க்கவும் — புண்டரிகம் - தாமரை யின் — செழுங்காடு - செழுமையுள்ளவனம் — பூத்ததென - பூத்ததென் னும்படி — விழிமலர்கள் - நேத்திரகமலங்கள் - பொலிந்து - பிரகா சித்து — தோன்ற - விளங்கவும் — தெள் - தெள்ளிய — திரைவாய் - கட லிடத்துண்டாகிய — அமிழ்தமென - அமிர்தமென்றுசொல்ல — தெள் விளித்தேன் - தெள்விளியென்னுமிசைத்தேனை — அரமகளிர் - அரம் பையரானவர்கள் — செவியின் - காதினிடத்திலே — ஊற்ற - சொரியவும். எ - று. (அ)

(௩௬௫) மருவுயிர்க்கு நறுந் துணர்மென் மலர்பொதுளும் பொல ந்தருவு மணியுமானு, மிருநிதியும் விழிக்கடையி னருகொதுக்கி முறை முறைநின் றேவல்கேட்பக், கருதினர்கண் கவர்வனப்பிற் கந்தருவ மடமகளிர் கனிந்தபாடற், சுருதிமுறை பிறழாமன் மாடகயாழ் நரம்பு ளருந் துழனியார்ப்ப. (இ - ள்.) மரு - வாசனையை — உயிர்க்கும் - வீசுகின்ற — நறும் - நறிய — துணர் - கொத்தாகிய — மெல் - மெல் லிய — மலர் - மலர்களானவை — பொதுளும் - நெருங்கிய — பொலம் - பொன்மயமாகிய — தருவும் - ஐந்தருவும் — மணியும் - சிந்தாமணியும் — ஆனும் - காமதேனுவும் — இருநிதியும் - சங்க நிதி பற்மநிதியென்னும் நிதிகளிரண்டும் — விழிக்கடையின் - கடைக்

களை களிறுடைய — அருள் - அருளை — நோக்கி - பார்த்து — முறைமுறைநின்று - வரிசைவரிசையாகநின்று — ஏவல் - ஏவலை — கேட்ப - கேட்கவும் — கருதினார் - நினைத்தவர்களுடைய — கண் - கண்களை — கவர் - பற்றிக்கொள்கின்ற — வனப்பின் - அழகினையுடைய — கந்தருவர் - கந்தருவருடைய — மடம் - இளமைபொருந்திய — மகளிர் - மாதர்கள் — களித்த - மகிழ்ந்த — பாடல் - பாடல்களாலே — கருவி - ஒலியினுடைய — முறை - வரிசைகள் — பிறழாமல் - வேறுபடாமல் — மாட்கம் - மூறுக்காணியோடுங்கூடிய — யாழ் - வீணையினுடைய — நரம்பு - நரம்பினை — உளரும் - தடவுகின்ற — துழனி - ஒலியானது — ஆர்ப்ப - ஒலிக்கவும். எ - று. (௯)

(௧௧௯) மருங்கிலொருபுடைவிசித்த குறங்குடைவாள் வட்டுடையின் வயங்கவோர்பால், பொருங்குலிசப் படைகமழுங் கூலிவிளிடை விளங்குமின்னிற் பொலிவுகாட்டச், சுரும்பியிரஞ் சில்லோதிப் புலோமசைசெம் பஞ்சடிமென் சுவடுதோய்ந்து, விரிந்ததடம் புயம்பவளக் கொடிபடர்ந்த குலவரையின் விளங்கித்தோன்ற. (இ - ள்.) மருங்கின் - இடையில் — ஒருபுடை - ஒருபக்கத்தில் — விசித்த - கட்டிய — குறங்குடைவாள் - குறியகரிகையானது — வட்டுடையின் - அரைக்கலைத்தின்மீது — வயங்க - பிரகாசிக்கவும் — ஓர்பால் - ஒருபக்கத்தில் — பொரு - போர்செய்கின்ற — குலிசப்படை - வச்சிராயுதமானது — கமழ் - நிறைவுபொருந்திய — சூல் - கருப்பத்தையுடைய — கூலிவிளிடை - மேகத்தினிடத்திலே — விளங்கு - பிரகாசிக்கின்ற — மின்னில் - மின்னலைப்போல் — பொலிவு - காந்தியை — காட்ட - காண்பிக்கவும் — சுரும்பு - வண்டுகளானவை — இமிர் - ஒலிக்கின்ற — அம் - அழகிய — சில் - பொன்வட்டத்தகட்டினைபணிந்த — ஓதி - கூந்தலையுடைய — புலோமசை - இந்திராணியினுடைய — செம்பஞ்சு - செம்பஞ்சுக்குழம்பணிந்த — அடி - பாதங்களினுடைய — மெல் - மெல்லிய — சுவடு - தழும்பு — தோய்ந்து - பொருந்தி — விரிந்த - விரியப்பெற்ற — தடம் - விசாலம்பொருந்திய — புயம் - தோள்களானவை — பவளக்கொடி - பவளக்கொடிகள் — படர்ந்த - படரப்பெற்ற — குலவரையின் - குலகிரிகளைப்போல — விளங்கித்தோன்ற - பிரகாசித்துத் தோன்றவும். எ - று. (௰)

(௧௨௦) விந்தையரிகின் னரரவுணர் நாகர்புவி முழுதாளும் வேந்தரியாரு, மந்தரவிசெய் திருமருங்கும் புடைசூழ முனிவர்குழா மாசிகூற, வெந்தனவிப்பல் வரைத்திறப்ப வடிபணியில் வீற்றிருக்கு மிடை

யோர் வேந்தைக், கஞ்சமல ரயனளித்த மறைபயினா ரதனிருகண்களி ப்பக் கண்டான்.—(இ-ள்.) விஞ்சையர் - விச்சாதரர்களும்— கின்னரர் - கின்னரர்களும்— அவுணர் - அசுரரும்— உரகர் - நாகரும்—புவிமுழுதாளும் - பூலோகமுழுதையு மாட்சிசெய்கின்ற— வேந்தர்யாரும் - அரசர்கள்யாவரும்— அஞ்சலிசெய்து - வணக்கஞ்செய்து— இருமருங்கும் - இரண்டுபக்கத்திலும்—புடைசூழ - நெருங்கிச்சூழவும்—முனிவர்குழாம் - முனிவர்கூட்டங்கள்— ஆசிகூற - ஆசிர்வதிக்கவும்—எஞ்சலில் - குறைவில்லாத— பல் - பலவாகிய — வளஞ்சிறப்ப - வளங்களானவைமலிக — அரியணையில் - சிங்காதனத்தில் — வீற்றிருக்கும் - வீற்றிருக்கின்ற —இமையோர்வேந்தை - {இந்திரனை— கஞ்சமலர் - தாமரைமலரிலிருக்கின்ற— அயன் - பிரமனானவன்—அளித்த - பெற்ற— மறை - வேதத்தை— பயில் - பயிற்சிசெய்கின்ற — நாரதன் - நாரதமுனிவன்— இருகண் - தன்னிருகண்களும்— களிப்ப - களிப்பையடைய— கண்டான் -:பார்த்தான். எ - று. ※

வானவரொன்னும் பாட்டுமுதலேந்துபாட்டினும் வந்த ஏந்தவென்பதுமுதலிய வினையெச்சங்கள் வீற்றிருக்குமெனனும் பெயரெச்சவினையையும் அது இமையோர்வேந்தென்னும் பெயரையுங்கொண்டு முடிந்தன.] (௬௩)

(௱௯௮) பொன்னகரந் தனிபுரக்கும் புரந்தரனா ரதமுனிவன் புகுதலோடு, முன்னரியற் றியதவத்தி னெய்துபய னிப்பிறப்பின் முடிந்ததாமென், றன்னமுனி வரனுவப்ப வருக்கியபாத் தியமுதலா வனைத்துநல்கி, யின்னமுத முகுவனபோ லினிதுரைக்கு முகமனொடு மிருக்கை யீந்தான்.— (இ-ள்.) பொன்னகரம் - அமராவதியை — தனி- ஒப்பற — புரக்கும் - அளிக்கப்பெற்ற— புரந்தரன் - இந்திரனானவன்— நாரதமுனிவன் - நாரதமுனிவன் — புகுதலோடும் - அடைந்தமாத்திரத்தில் — முன்னர் - முற்பிறப்பில் — இயற்றிய - யான்செய்த— தவத்தின் - தவத்தினாலே — எய்து - அடையவேண்டிய — பயன் - பிரயோசனம்— இப்பிறப்பில் - இந்தப்பிறப்பில் — முடிந்ததாமென்று - முற்றுப்பெற்றதாமென்று — அன்னமுனிவரன் - அந்தநாரதமுனிவன் — உவப்ப - மகிழ்ச்சியடைய — அருக்கியபாத்தியமுதலா - அருக்கியபாத்தியமுதலாக — அனைத்தும் - யாவையும்— நல்கி - கொடுத்து — இன்னமுதம் - இனியவமிர்தமானவை — உகுவனபோல் - சொரிவனபோல — இனிது - இனிதாக — உரைக்கும் - சொல்லுகின்ற—முகமனொடும் - உபசாரத்துடன்— இருக்கை - {ஆசனத்தை — ஈந்தான் -:கொடுத்தான். எ - று. (௬௪)

(ருகக) உருகியுராங் களிசிறப்ப வாயிரங்கண் மலராலு மொருங்கு நோக்கி, யருமறையோ யிவணீங்கி நெடுங்கால மெவ்வுலகி லடைந்தா யென்னப், பொருவரிய தவமுனிவன் வானவர்கோன் முகநோக்கிப் புணரி சூழ்ந்த, விருநிலத்திற் கடவுணதிப் புனலாடி யித்துணைநா ளிறந்த தென்றான். —(இ-ள்.) உருகியுரம் - மனமுருகி — களிசிறப்ப - களிப்புமிக — ஆயிரங்கண்மலராலும் - ஆயிரங்கண்களாகிய தாமரை மலராலும் — ஒருங்கு - ஒருமிக்க — நோக்கி - பார்த்து — அருமறையோய் - நாரதமுனியே — இவணீங்கி - இவ்விடம்விட்டு — நெடுங்காலம் - நெடுநாளாக — எவ்வுலகில் - எந்தவுலகத்தில் — அடைந்தாயென்ன - போயிருந்தாயென்றுகேட்க — பொருவரிய - ஒப்பில்லாத — தவமுனிவன் - தவத்தையுடைய நாரதமுனிவன் — வானவர்கோன் - இந்திரனுடைய — முகநோக்கி - முகத்தைப்பார்த்து — புணரிசூழ்ந்த - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த — இருநிலத்தில் - பெரியபூமியினிடத்தில் — கடவுள் - தெய்வத்தன்மையுள்ள — நதிப்புனலாடி - நதிதீர்த்தங்களிலே ஸ்நானஞ்செய்து — இத்துணைநாள் - இவ்வளவுநாள் — இறந்ததென்றான் - கழிந்ததென்றான். எ-று. (யக)

(சா) என்றுமுனி வரனுரைப்பக் கடல்புடைசூழ் நிலவலயத் திகல்வேன் மன்னர், துன்றுசமர் துறந்தனர்கொல் சுடர்க்கதிர்போழ்ந் தரமகளிர் துணைமென் கொங்கை, மன்றல்விழைந் திங்கெமக்கோர் நல்விருந்தாய் வரலொழிந்த வாறேதென்றான், குன்றினிருஞ் சிறையரிந்த சுடர்வயிரப் படைசுமந்த குவவுத் தோளான். — (இ-ள்.) என்று - இப்படியென்று — முனிவரன் - நாரதமுனிவன் — உரைப்ப - சொல்ல — குன்றின் - பர்வதங்களுடைய — இரும் - பெரிய — சிறை - இறகுகளை — அரிந்த - அறுத்த — சுடர் - பிரகாசம்பொருந்திய — வயிரப்படை - வச்சிராயுதத்தை — சுமந்த - தாங்கிய — குவவு - திரட்சிபொருந்திய — தோளான் - புயங்களையுடையவனாகிய இந்திரன் — கடல்புடைசூழ் - கடலாற்புடைசூழப்பட்ட — நிலவலயத்து - பூமண்டலத்தில் — இகல் - போர்செய்கின்ற — வேல் - வேற்படையேந்திய — மன்னர் - அரசரானவர் — துன்று - நெருங்கிய — சமர் - போரை — துறந்தனர்கொல் - விடுத்தனரோ — சுடர்க்கதிர்போழ்ந்து - சூரியமண்டலத்தைக் கிழித்துக்கொண்டு — அரமகளிர் - அரமங்கையருடைய — துணை - இரண்டாகிய — மென் - மெல்லிய — கொங்கை - தனத்தினுடைய — மன்றல் - மணத்தை — விழைந்து - விரும்பி — இங்கு - இவ்விடத்தில் — எமக்கு - எமக்கு — ஓர் - ஒப்பற்ற — நல்விருந்தாய் - நல்லவிருந்தாகி — வரல் - வருத

லை — ஒழிந்தவாறு - நீங்கியவிதம் — ஏதென்றான் - ; என்னகாரணமெ ன்றான் எ - று. *

புண்ணியத்தினாற் கிடைத்த சம்பத்துக்குறைவுபடாது சற்பாத்திரமாயிருந்து மேலோர்க்கு ஈபவராதலால் விருந்தென்றொழியாது நல்விருந்தென்றார். பொய்சொல்வோனை யொருவருஞ் சேராததுபோல் பூலோகத்தில் அரசர்கள் போர்செய்து மனிததேகம்விடுத்துத் திவ்வியதேகம்பெற்று விருந்தாய்வாராமல் தன்னுடையசம்பத்தைத் தானேயனுபவித்தற்கிருக்கும்படி நிற்றலால் வரவொழிந்தவாறேதென்றான். தானேயனுபவித்தல் இன்னாதென்பது * இரத்தலி னின்னாது மன்ற நிரப்பிய தாமே தமியருணல். இதனுலறிக.

(சாக) கன்னல்கழூ கெழில்காட்டுந் தண்பணைசூழ் விதர்ப்பநகர் காவல்பூண்ட, மன்னனருந் தவப்பேற்று லுலகில்வனப் பனைத்துமொ ருவடிவமாகி, யன்னநடை வாய்ந்துமதர் விழியெனவாண் முகத்தி னிரண் டயில்வேறாங்கிப், பொன்னவிர்பூண் முலையென்னப் பொருப் பேந்தி யிருநிலத்திற் பொலிந்ததன்றே. — (இ - ள்) கன்னல் - கரும்பு களானவை — கழூ - கழுகைப்போலும் — எழில்காட்டும் - அழகு டையதாய்வளர்ந்து காட்டுகின்ற — தண் - தண்ணிய — பணைசூழ் - வ யல்களாற்சூழப்பட்ட — விதர்ப்பநகர் - விதர்ப்பதேசத்தை — காவ ல்பூண்ட - காக்குந்தொழிலையடைந்த — மன்னன் - வீமராசனுடை ய — அருந்தவப்பேற்றால் - அரியதவப்பேறினாலே — உலகில் - உலகத் திலிருக்கின்ற — வனப்பனைத்தும் - அழகெல்லாம் — ஒருவடிவமாகி - ஒருருவாகி — அன்னநடை - அன்னத்தினடையை — வாய்ந்து - பொ ருந்தி — மதர் - மதர்த்த — விழியென - கண்களென்று சொல்லும் படி — வாள் - ஒளி பொருந்திய — முகத்தின் - முகத்தினிடத்தி லே — இரண்டயில்வேல் - கூரியவிரண்டுவேற்படைகளை — தாங்கி - தா ங்கிக்கொண்டு — பொன் - பொன்னினாற்செய்யப்பட்டு — அவிர் - பி ரகாசிக்கின்ற — பூண் - ஆபரணங்களை யணிந்த — முலையென்ன - தனங்களென்று சொல்லும்படி — பொருப்பு - இரண்டுமலைகளை — ஏந்தி - தாங்கி — இருநிலத்தில் - பெரியபூவுலகில் — பொலிந்தது - பிரகாசித்தது. எ - று. (௰௫)

(சா௨) ஆங்கவன்மேல் விழைவினராய் நின்னுலகிற் போகமுமின்ன யிர்த்து மன்றன், மாங்குயிலின் றீங்குதலை மொழிக்கிளையாச் சிறிதே னு மதிக்க கில்லார், பூங்கமல முகையனைய பொறிதனங்கா ரிவர்முலை யின் பூசல் வேட்டு, வீங்குதடம் புயமெலிய விளைத்திடும்வானவமர் துற ந்தார் வேந்த ரெல்லாம். — (இ - ள்.) ஆங்கு - அவ்விடத்தில் — அவன் மேல் - அத்தமயந்தியென்னுமாதின்மேல் — விழைவினராய் - விருப்

* திருவள்ளுவர். ௩௰௧.

யையுடையவராகி — நின்னுலகில் - உன்னுடையவுலகத்தில் — போகமும் - போகத்தையும் — இன்னுயிரும் - இனியவுயிரத்தையும் — அன்னாள் - அவளுடைய — மாங்குயிலின் - மாமரத்திலுள்ள குயிலின்மொழியையொத்த — இ-மதுரம்பொருந்திய — குதலைமொழிக்கு - மழலைச்சொல்லுக்கு — இணையா - ஒப்பாக — சிறிதேனும் - அற்பமாயினும் — மதிக்ககில்லார் - மதியாதவர்களாய் — பூ - அழகிய — கமலமுகையனைய - தாமரையரும்பையொத்த — பொறி - புள்ளிகள்போன்ற — கணங்கு - தேமல் — ஆர் - நிறைந்த — இளமுலையின் - இளமைபொருந்தியதனங்களினுடைய — பூசல் - போரை — வேட்டு - விரும்பி — வீங்கு - பருத்த — தடம் - விசாலம்பொருந்திய — புயம் - தோள்கள் — மெலிய - வாட — விளைத்திடும் - செய்கின்ற — வாரமர் - வாட்படையாத்திசெய்யும் {போரை — வேந்தரெல்லாம் - |அரசர்யாரும் — துறந்தார் - விட்டனர்கள். எ - று. (மசு)

(சாஎ) அத்தகைய மடவரலோ ராண்டகையை யுளத்தமைத்தா ளவளையீன்ற, முத்தநெடுங் குடைவேந்த னிலவலய மினிதளிக்கு முதல்வர்க் கெல்லா, முய்த்துணரச் சுயம்வரமென் றோலைபோக் கினனதனை யுரைப்பா னென்னி, யித்தலையெய் தினனென்று னின்னிசையான் முழுதுணர்ந்த யாழ்வல் லோனே. — (இ - ள்.) அத்தகைய - அப்படிப்பட்ட குணத்தையுடைய — மடவரல் - தமயந்தியானவள் — ஓர் - ஒரு — ஆண்டகையை - ஆண்மகனிற்சிறந்தவனை — உளத்து - மனத்தின்கண் — அமைத்தாள் - வைத்தாள் — அவளையீன்ற - அவளைப்பெற்ற — முத்தம் - முத்தினாற்செய்த — நெடுங்குடை - நெடியகுடையையுடைய — வேந்தன் - வீமராசனானவன் — நிலவலயம் - பூமண்டலத்தை — இனிது - இனிதாக — அளிக்கும் - புரக்கின்ற — முதல்வர்க்கெல்லாம் - தலைமைபூண்டவரசர்களனைவர்க்கும் — உய்த்து - கருத்தைச்செலுத்தி — உணர - அறிய — சுயம்வரமென்று - சுயம்வரமாயிருந்தாளென்று — ஓலைபோக்கினன் - எழுதப்பட்டவோலையைச்செலுத்தினான் — அதனை - அச்செய்தியை — உரைப்பான் - உரைக்கும்படிக்கு — என்னி - நினைந்து — இத்தலை - இவ்விடத்தில் — எய்தினனென்று - |வந்தேனென்றுசொன்னான் — இன்னிசையால் - இனியவிசையால் — முழுது - முழுவதையும் — உணர்ந்த - அறிந்த — யாழ்வல்லோன் - |யாழ்வல்லநாரதமுனிவன். எ - று. ※

மனம் பரமாணு பரிமாணமையால் அதனுடைக்கிய புருஷனை நாலுன்அவனே வெளிப்படச் சொல்லாமையால் ஆண்டகையென்னும் பெயரும் அணுமாத்திரமன்றி அதனுள்

விடறியாராதலால் அவராலும் அறியக்கூடாமையால் சந்தேகித்து யமராசன் சுயம்வரநாட்டியவோலை போக்கினனென்றும் சொல்லுவர். யாவராலும் அறியக்கூடாமை ※ அந்தி மலரு மருங்காக்கை வெண்ணிறமும், சத்துபுனன் மீன்பதமுங் கண்டாலும்பித்தரே, காணர் தெரியற் கடவுளருங் காண்பரோ, மாணர் விழியார் மனம். இஃதறிந்து காண்க.] (௬௩)

(௬௪) விண்ணகத்தும் பெறற்கரிய விழுப்பொருணீ பெறவேண்டில் விரிநீர் சூழ்ந்த, மண்ணகத்து வருதியென மகபதிவாண் முகநோக்கி மகிழ்ந்து கூறிப், பண்ணமைந்த தீங்குதலைத் தமயந்தி சுயம்வரத்திற் பாரில் வேந்தர், நண்ணியமர் விளைப்பரது காண்குவலென் றாசிபல நவின்று போனான்—(இ-ள்) விண்ணகத்தும் - தேவருலகத்தும்—பெறற்கரிய - பெறுதற்கருமையாகிய—விழுப்பொருள் - சிறப்புப்பொருளை—நீபெறவேண்டில் - நீபெறவிரும்பினையாயின்—விரிநீர் சூழ்ந்த - கடலாற்சூழப்பட்ட—மண்ணகத்து - பூவுலகத்தில்—வருதியென—வருவாயென்று—மகபதி - இந்திரனுடைய— வாள் - ஒளிபொருந்திய—முகநோக்கி - முகத்தைப்பார்த்து—மகிழ்ந்து - மகிழ்ச்சியடைந்து — கூறி - சொல்லி — பண்ணமைந்த - பண்பொருந்திய — தீ - தித்திப்புள்ள — குதலை - மழலைச் சொல்லையுடைய— தமயந்தி - தமயந்தியினது — சுயம்வரத்தில் - சுயம்வரநாளில்— பாரில் - பூமியிலிருக்கின்ற — வேந்தர் - அரசரானவர்கள்—நண்ணி - அடைந்து—அமர் - போர்த்தொழிலை—விளைப்பர் - செய்வார்கள் — அது - அப்போரை—காண்குவலென்று - பார்ப்பேனென்று—ஆசிபல - அனேக ஆசிர்வாதங்களை—நவின்று - சொல்லி—போனான் - நாரதமுனிவன் போயினான். எ-று. அன்று. ஏ. அசைகள். (௬௪)

(௬௫) அருந்தவனே கலுமிறைவ னடன்மாரன் பகழிபொர வாற்றானிக், கருந்தடங்கட் டமயந்தி கதிர்முலையும் வார்காதுங் கழைமென்றோளு, முருந்தினிர முறுவலும்வாண் முகமதியு முருவெளியாய் முன்னர்த் தோன்ற, வருந்தியயி ராணிமுத லரம்பையர்பா லுறுநலனு மறந்தானன்றே.—(இ-ள்.) அருந்தவன் - நாரதமுனிவன் — ஏகலும் - போனவளவில்—இறைவன் - இந்திரனானவன்—அடல் - வலுமைபொருந்திய — மாரன் - மன்மதனுடைய— பகழி - பாணங்கள்—பொர - போர்செய்ய — ஆற்றானகி - பொறுக்கமாட்டாதவனாய்—கரு - கரிய — தடம் - விசாலம்பொருந்திய—கண் - கண்ணையுடைய—தமயந்தி - தமயந்தியினுடைய—கதிர்முலையும் - காந்திபொருந்திய தனங்களும்— வார்காதும் - நெடியசெவிகளும்—கழை - மூங்கில்போன்ற—மென்

ளோரும்-மெல்லியதோளும்—முருந்து-மயிலிறகின்முதன்முள்போ ன்ற—முறுவலும்-பற்களும்—வாள்-ஒளிபொருந்திய—முகமதியும்-முகமாகியசந்திரனும்—உருவெளியாய் - உருவெளித்தோற்றமாய்—முன்னர் - எதிரே — தோன்ற - தெரிய—வருந்தி - வருத்தப்பட்டு—அயிராணிமுதல்-இந்திராணிமுதலாகிய—அரம்பையர்பால்-அரமகளி ரிடத்தில்—உறு-மிகுந்த—நலனும்-{நலத்தையும்—மறந்தான்-:மறந்துவிட்டான். எ-று. (௰௯)

(சாஅ) மண்ணுலகின் மடவரலை விழைந்தனனம் மிறைவனென வருந்தி மாழாந், தெண்ணினம தெழினலனு மிளமையுநன் றாயவெ ன விகழ்ந்து கூறி, வெண்ணிலவு பொழிதரள முறுவலயி ராணிமுதல் விண்ணில் வாழு, மொண்ணுதன் மங்கையர்மட நாண்மீதூர வோவியம் போன் றுணர்வு தீர்ந்தார்.—(இ-ள்.) மண்ணுலகின்-பூவுலகத்திலிருக்கி ன்ற—மடவரலை-ஒருபெண்ணாகிய தமயந்தியை — விழைந்தனன் - விரும்பினான்— நம்மிறைவனென-நம்முடையவரசனென்று—வருந்தி-வருத்தப்பட்டு—மாழாந்து-மயக்கமடைந்து—எண்ணின் - எண்ணு மிடத்தில்—நமது - நம்முடைய—எழினலனும் - அழகினுடையநன் மையும்—இளமையும் - இளமைப்பருவமும்—நன்றாயவென - நல்ல தாயவென்று — இகழ்ந்து கூறி - பழித்துச் சொல்லி — வெள் - வெள்ளிய—நிலவு-பிரகாசத்தை—பொழி - பொழிகின்ற—தரளம்-முத்தினையொத்த — முறுவல் - பற்களையுடைய— அயிராணிமுதல்-இந்திராணிமுதலாகிய — விண்ணில்வாழும் - தெய்வலோகத்தில் வாழ்கின்ற—ஒள் - ஒள்ளிய— நுதல்-நெற்றியையுடைய—மங்கையர்-மாதர்கள்—மடம் - அறியாமையும் — நாண் - நாணும் — மீதூர - அதிகரிக்க—ஓவியம்போன்று-சித்திரத்தையொத்து—உணர்வுதீர்ந்தார்-அறிவுநீங்கினார்கள். எ-று. ※

[அயிராணிமுதல் விண்மாதரென்றமையால் அச்சையையிருந்த - மேனகை-உருப்பசி - திலோத்தமை- அரம்பை- முதலியதெய்வமங்கையராம் இவர்கள் அழகு முதலியவற்றில் மிக்கவரென்றமதித்திருந்த தம்மைத்தாமே வெறுத்துக்கொண்டு மானமுடையவராகையால் புறத்திற்சொல்லாமல் சித்திரம்போல அசைவற்றிருந்தனரென்க. ஓவியம்போலென்றமையால் உவமையணி] (௨௰)

(காஎ) மதர்நெடுங்க ணரமகளி ரிவ்வாறு துயருழப்ப மனத்தி னோரா, துதைமலர்க்கற்பகநறுந்தார் மணிமார்பன் றுயர்கூர்ந்து தரு மன் வெப்ப, கரமெழுப்பித் தேவருணா டூேனகக் கொடிஞ்சியந் தேர் கடிதிற்றாண்டி, யதிருநெடுந் திரையாழி சூழ்புவியி னெல்லையில்

வந் தடைந்தான் மன்னோ.—(இ-ள்.) மதர் - மதர்த்த—நெடுங்கண் - நெடிய கண்களையுடைய—அரமகளிர் - அரம்பையரானவர்கள்—இவ்வாறு - இந்தப்பிரகாரம்—துயருழப்ப - துன்பப்பட—மனத்தின் - மனத்தினிடத்திலே—ஓரா - எண்ணாமல்—ததை - நெருங்கிய—மலர் - மலரையுடைய—கற்பகநறுந்தார் - நறிய கற்பகமாலையணிந்த—மணிமார்பன் - அழகியமார்பையுடைய | விந்திரன்—துயர்கூர்ந்து - துயரமிகுந்து—தருமன் - யமனும்—வெய்ய - வெவ்விய—கதம் - வேகம்பொருந்திய—எரிப்புத்தேள் - அக்கினிதேவனும்—வருணன் - வருணனும்—உடனேக - உடனாகவர—கொடிஞ்சி - மேன்மொட்டையுடைய—அம் - அழகிய—தேர் - இரதத்தை—கடிதில் - சீக்கிரமத்திலே—தூண்டி - செலுத்தி—அதிரும் - அதிர்கின்ற—நெடுந்திரை - நெடிய அலைகளையுடைய—ஆழிசூழ் - கடலாற்சூழப்பட்ட—புவியின் - பூவுலகில்—ஒல்லையில் - விரைவில்—வந்தடைந்தான் - வந்து: சேர்ந்தான். எ-று. மன், ஓ - அசை.......................................(௨௧)

இந்திரப்படல முற்றுப்பெற்றது.

நளன் தூதுப்படலம்.

இப்படலத்தால் இந்திரன்முதலிய நால்வர்பொருட்டுத் தமயந்தியினிடத்து நளன் றூதுசென்றமைசொல்லப்படுகின்றது.

(சாஅ) அண்டருலகத் திறைவ னவ்வுழி யிருப்ப, மண்டுபுனல் வாளைவளர் பூகமடல் கீறுந், தண்டலை யுடுத்தநிட தந்தனி புரக்கு, மொண்டிற லுடைக்குரிசில் செய்திற முரைப்பாம்.—(இ-ள்.) அண்டருலகத்து - தேவருலகத்தையாளுகின்ற—இறைவன் - இந்திரன்—அவ்வுழி - அவ்விடத்தில்—இருப்ப - தங்க—மண்டு - நெருங்கிய—புனல் - நீரிலிருக்கின்ற—வாளை - வாளைமீன்களானவை—வளர் - வளர்கின்ற—பூகம் - கமுகினுடைய—மடல் - பாளைகளை—கீறும் - கிழிக்கின்ற—தண்டலை - சோலைகளை—உடுத்த - உடுக்கப்பெற்ற—நிடதம் - நிடததேசத்தை—தனி - ஒப்பற—புரக்கும் - காக்கின்ற—ஒள் - ஒள்ளிய—திறலுடை - வலிமையையுடைய—குரிசில் - நளமகாராசன்—செய்திறம் - செய்தகாரியத்தை—உரைப்பாம் - (யாம்)—சொல்லுவோம். எ-று. (௧)

(௬௯) அன்னமுரை செய்தவெழி லாயிழையை நெஞ்சத், துன்னி
யயர் வோடுமுயி ருண்டிலைகொலென்னக், கன்னல்மத னைங்கணை கருத்
திடை குளிப்ப, மன்னவர்கண் மன்னன்மதி மாழ்கியயர் காலை (இ-ள்)
அன்னம்-அன்னப்புள்ளானது—உரைசெய்த-சொல்லிய—எழில்-அழ
கிய—ஆயிழையை-தமயந்தியை—நெஞ்சத்து - மனத்தினிடத்து—
உன்னி-நினைந்து—அயர்வோடும்-சோர்வுடனே—உயிர்-உயிரானது—
உண்டிலைகொலென்ன-உண்டோவில்லையோவென்றுசொல்ல—கன்ன
ல்-கருப்புவில்லேந்திய—மதன்-மன்மதனுடைய—ஐங்கணை-பஞ்ச
பாணங்களும்—கருத்திடை-கருத்தினிடத்து—குளிப்ப-தைக்க—
மன்னவர்கண்மன்னன்-நளனானவன்—மதிமாழ்கி-அறிவுமயங்கி—
அயர்காலை- துன்பப்படுஞ்சமயத்தில். எ-று. ※

மன்மதபாணம் பிரயோகிக்குமிடம் வெவ்வேறுயவேனும் துன்பப்படுவது கருத்தொன்றேயாதலால் கருத்திடை-குளிப்பவென்றார். ※ தெங்கி லரவிந்த நீள்குநங் கொங்கையின்மே, லஞ்சும் விழியி லசோகமாம்-வஞ்சியரோ, சென்னியிலை முல்லைத் திகழ்நீல மல்குவிலே, யின்னிலவே ளெய்வா னிலை. இதனால் அவ்விடங்கள்காண்க.] (உ)

(௬௰.) பூகமடல் கீறியிள வாளைபுனல் காலு, மேகமிசை தாவிடும் விதர்ப்பநகர் மன்ன, னோகையொ டளித்தவுயி ரோவிய நிகர்க்குந், தோகைமண வோலைகொடு தூதுவ ரடைந்தார்.—(இ-ள்,) பூகமடல் - கமுகம்பாளையை—கீறி - கிழித்து—இளவாளை - இளமையொருந்தியவாளைமீன்களானவை—புனல்காலும் - நீரைச்சொரிகின்ற—மேகமிசை-மேகத்தின்மீது—தாவிடும்-தாவுகின்ற—விதர்ப்பநகர்-விதர்ப்பதேசத்தையாளுகின்ற—மன்னன்-வீமராசனானவன்—ஓகையொடு-மகிழ்ச்சியுடனே—அளித்த-பெற்ற—உயிர்-உயிரையுடைய—ஓவியம்-சித்திரத்தை—நிகர்க்கும்-ஒப்பாயிருக்கின்ற—தோகை-தமயந்தியினுடைய—மணவோலைகொடு-கலியாணவோலையைக்கொண்டு—தூதுவர்-தூதர்கள்—அடைந்தார்-சேர்ந்தார்கள். எ-று. (௩)

(௬௰௧) முடங்கலின் வரைந்தவுரை முற்றுமுண ராமுன், றடம்புயம் வளர்ந்தன வரைக்குவமை சாலக், குடங்கையி னகன்றவிழி கோதகரி செல்வான், மடங்கலனை யானுள மகிழ்ச்சியொ டெழுந்தான்—(இ-ள்) முடங்கலின்-ஓலைச்சுருளில்—வரைந்த-எழுதப்பட்ட—உரை-சொல்லுகளை—முற்றும்-முழுவதும்—உணராமுன்-அறியாமுன்னே—தடம்-பெரிய—புயம்-தோள்களானவை—வரைக்கு-பர்வதங்களுக்கு—உவமைசால-உவமைபொருந்த—வளர்ந்தன-பருத்தன—குடங்கையின்-உள்ளங்கைபோல—அகன்ற-பர

※ அசுவசர்ருக்கம்.

ந்த—விழி-கண்களையுடையதமயந்தியினது—கோநகரி - குண்டின
புரத்துக்கு—செல்வான் - செல்லும்பொருட்டு —மடங்கலனையான்-
சிங்கவேற்றினையொத்த நளமகாராசன்—உளமகிழ்ச்சியொடு -மனக்
களிப்பினுடனே — எழுந்தான் -: எழுந்தனன். எ-று. (சு)

(சாயஉ) கொய்யுளை வயப்புரவி கோடியுழை போத. மையன்
மத வாரண மருங்குற நெருங்க, வெய்யதிறல் வாளுழவர் வேலைபுடை
சூழ, மொய்திரை யளக்கரி னியம்பல முழங்க.—(இ-ள்.) கொ
ய் - கொய்துகட்டிய — உளை - புறமயிரையுடைய — வயம் - வ
லிமைபொருந்திய — புரவிகோடி - கோடி குதிரைகள் — உழைபோ
த - பக்கங்களிலேவரவும் — மையல் - மயக்கம்பொருந்திய — மத
வாரணம் - மதயானைகள் — மருங்குற - பக்கத்திலே — நெருங்க-
நெருங்கிவரவும் — வெய்ய - வெவ்விய — திறல் - வலிமைபொருந்
திய—வாள்-வாட்படையையுடைய—உழவர்வேலை- காலாள்களாகிய
கடலானது — புடைசூழ - பக்கங்களிலேசூழ்ந்துவரவும் — மொய்-
மொய்க்கப்பெற்ற — திரை-அலைகளையுடைய—அளக்கரின்-கடல்போ
ல—இயம்பல-பலவாத்தியங்கள்— முழங்க- ஒலிக்கவும். எ-று. ※

இப்பாட்டில் போதவென்பதுமுதலிய வினையெச்சங்கள் பின்பாட்டில் போனனெ
ன்னு முற்றுவினையைக்கொண்டு முடிந்தன.] (ஞ)

(சாயங) விரிகதி ரெறிக்குமதி வெண்குடை நிழற்றத், தரளநகை
மாதர்பலர் சாமரை யிரட்ட, வெரிமணி யிமைக்குமுடி மன்னவ ரிறை
ஞ்சத். திருவளரு மார்பனுயர் தேரின்மிசை போனான்.—(இ-ள்.)
விரி - விரியப்பெற்ற—கதிர் - கிரணங்களை — எறிக்கும் - வீசுகின்ற—ம
தி-சந்திரனையொத்த—வெண்குடை-வெள்ளியகுடைகள்— நிழற்ற-
நிழலைச்செய்யவும்—தரளம்-முத்தினையொத்த — நகை-பற்களையுடை
ய—மாதர்பலர்-அனேகமகளிர்கள்—சாமரையிரட்ட-கவரிகள்வீசவும்
—எரிமணி - காந்தியையுடைய மணிகள் — இமைக்கும்-பிரகாசிக்கி
ன்ற—முடி - மகுடத்தையுடைய — மன்னவர் - அரசர்கள் — இறை
ஞ்ச - வணங்கவும்—திரு - திருமாதானவள் — வளரும்-வளர்கின்ற—
மார்பன் - மார்பையுடையவனுகிய நளமகாராசன் — உயர் - உயர்
ந்த—தேரின்மிசை-தேரின்மேல் — போனான்-: போயினான். எ-று.

(சாயச) தேர்நடவு கம்பலை செவிப்புகுத லோடும், வார்கடன்
முழக்கொலி கொலோமழை முழக்கோ, சார்வதென வையமுறும்
வானவர்க டம்மு, ளோர்செழுமு மாடநிட நத்திறை யெதிர்ந்தான்.

(இ-ள்.) தேர்-தேரை—நடவு - செலுத்துகின்ற—கம்பலை - ஒலியானது—செவி - காதினிடத்து — புகுதலோடும் - நுழைந்தமாத்திரத்தில்—வார் - நெடிய—கடன்முழக்கொலி கொலோ - கடலொலியோ—மழைமுழக்கோ - மேகத்தினொலியோ — சார்வதென - அடைவதென்று — ஐயமுறும் - ஐயமடைகின்ற — வானவர்கண்முனர் - தேவர்களுக்குமுன்னே — ஏர் - அழகானது—செழுமு - பொருந்திய — மாடம் - மாளிகைகளையுடைய — நிடதத்திறை - நிடததேசத்தரசன்— எதிர்ந்தான் - எதிர்ப்பட்டான். எ - று. கொல் - ஐயப்பொருள். (எ)

(சாயகு) பொற்றடந் தேர்மிசைப் பொலிந்து தோன்றிய, மற்றடந் தோளினன் வனப்பு நோக்கினர், குற்றதோர் வியப்பினுக் குள்ளுடைந்து தாம், வெற்றுடம் பாயினர் விண்ணு ளோரெலாம்.—(இ-ள்.) பொன் - அழகிய—தடம் - பெரிய—தேர்மிசை - தேரின்மீது—பொலிந்து - பிரகாசித்து—தோன்றிய - வந்த—மல் - மற்போர்செய்கின்ற — தடம் - பெரிய —தோளினன் - தோள்களையுடைய நளமகாராசனது—வனப்பு - அழகை—நோக்கினர் - பார்த்தார் — உற்றது - அதனாலடைந்ததாகிய—ஓர் - ஒப்பற்ற—வியப்பினுக்கு - ஆச்சரியத்துக்கு— உள்ளுடைந்து - மனத்தைக்கொடுத்து — விண்ணுளோரெலாம் - இந்திரன் முதலியநால்வரும்—வெற்றுடம்பாயினர் - உயிர்நீங்கிய வுடம்புபோலானார். எ - று. ※

ஆச்சரியத்தால் அபகரிக்கப்பட்டமனத்தையுடையவராயினரென்பது கருத்து.](அ)

(சாயகா) மாயிரு ஞாலத்து வந்து மன்னர்கோ, னேயபே ரழகுகண் டிமைப்பி னாட்டமோ, ராயிரம் பெற்றபே றடைந்து ளேனெனாச், சேயுயர் விசும்பினுக் கிறைவன் செப்பினான்.— இ-ள்.) மா - மகத்தாகிய— இரு - பெரிய— ஞாலத்துவந்து - பூமியில்வந்து —மன்னர்கோன் - நளனுடைய — ஏய - பொருந்திய —பேரழகு - பெரியஅழகினை— கண்டு - பார்த்து—இமைப்பில் - இமைத்தலில்லாத—நாட்டமோராயிரம் - ஆயிரங்கண்களை—பெற்றபேறு - பெற்ற பேற்றினை — அடைந்துளேனெனா - இன்று அடையப்பெற்றேனென்று—சேய் - தூரமாக—உயர் - உயர்ந்த — விசும்பினுக்கிறைவன் - சுவர்க்கத்துக்கரசனாகிய ; இந்திரன் — செப்பினான் - ; சொல்லினான். எ - று. இப்படிப்பட்ட அழகுள்ள புருஷனைக் கண்டதில்லை யென்பது கருத்து. (க)

(சாயஎ) மண்டமர் கடந்தவேன் மன்னர் மன்னனைக், கண்டுமற் றொருவர்தோள் காமுத் தீர்ந்தொடை, தொன்றைவாய் மடமயில் குட்டுமோ வெனுத், தென்புலைக் கிறைகடற் செல்வன் கூறினான்.—

(இ-ள்.) மண்டு - நெருங்கிய — அமர் - போரை — கடந்த - செயித்த — வேல் - வேற்படையையுடைய — மன்னர்மன்னனை - நளனை — கண்டு - பார்த்து — மற்றொருவர்தோள் - வேறொருத்தர்புயங்களை — காமுற்று - ஆசைப்பட்டு — தொண்டை - கோவைக்கனிபோன்ற — வாய் - வாயையுடைய — மடமயில் - தமயந்தியானவள் — ஈர்ந்தொடை - குளிர்ச்சிபொருந்தியமாலையை — சூட்டுமோவென்று - தரிப்பாளோவென்று — தெள் - தெள்ளிய — திரை - அலைகளையுடைய — கனை - ஒலிக்கின்ற — கடற்செல்வன் - கடலுக்கரசனாகிய வருணன் — கூறினான் - சொல்லினான்.

(சாயஅ) பாந்தண்மேற் கிடந்தபார் பரிக்குந் திண்டிறல், வேந்தனுக் கேதொடை வேய்ந்தி லாளெனி, லேந்திழை யெழினல மென்கொ லாமெனக், காந்துவெங் கதழெரிக் கடவுள் சாற்றினான் (இ-ள்) பாந்தண்மேல் - ஆதிசேடன்மீது — கிடந்த - இருந்த — பார் - பூமியை — பரிக்கும் - சுமக்கின்ற — திண் - திண்ணிய — திறல் - சௌரியத்தையுடைய — வேந்தனுக்கே - நளமகாராசனுக்கே — தொடை - மாலையை — வேய்ந்திலாளெனில் - சூட்டாளேயானால் — ஏந்திழை - தமயந்தியினுடைய — எழில் - அழகினது — நலம் - நன்மை — என்கொலாமென - என்னபிரயோசனமாகுமென்று — காந்து - காந்துகின்ற — வெம் - வெவ்விய — கதழ் - வேகத்தையுடைய — எரிக்கடவுள் - அக்கினிதேவன் — சாற்றினான் - சொல்லினான். எ-று. கொல் - அசைநிலை. (யக)

(சாயகூ) கழைசுளி புகர்முகக் களிநல் யானையா, னிழைசுடரெறிப்பவந் திறுத்த தேந்திழை, விழைவினுக் காயின்யா மீண்டு போதலே, யழகிதென் றந்தக னறைந்திட் டானரோ. — (இ-ள்.) கழை - கரும்புகளை — சுளி - முறிக்கின்ற — புகர்முகம் - புள்ளிபெற்றமுகத்தையுடைய — களி - களிப்புப்பொருந்திய — நல் - நல்ல — யானையான் - யானையையுடைய நளமகாராசன் — இழை - ஆபரணங்கள் — சுடர் - காந்தியை — எறிப்ப - வீச — வந்திறுத்தது - வந்துதங்கியது — ஏந்திழை - தமயந்தியினுடைய — விழைவினுக்காயின் - விவாகத்துக்கானால் — யாம் - நாம் — மீண்டுபோதலே - திரும்பிச்செல்லுதலே — அழகிதென்று - அழகையுடையதென்று — அந்தகன் - யமனானவன் — அறைந்திட்டான் - சொல்லினான். எ-று. (யஉ)

(சாஉய) போர்த்தொழில் வயிரவாட் பொருவி லண்ணல்செந், தார்ப்பசுங் கிளியனா டார்பெறா தபோய்க், கார்க்குழ லரம்பையர் கமல வாண்முகம், பார்ப்பதெவ் வாறெனப் பரிவிற் கூறினான். — (இ-ள்) போர் - போர்செய்கின்ற — தொழில் - தொழிலையுடைய — வயிரவாள் -

வச்சிராயுதமேந்திய — பொருவில் - ஒப்பில்லாத — அண்ணல் - இந்திரனானவன் — செம் - சிவந்த — தார் - ரேகையையுடைய — பசும் - பசுமைபொருந்திய — கிளியனாள் - கிளியைநிகர்த்தவளாகிய தமயந்தியினுடைய — தார் - மாலையை — பெறாது - பெற்றுக்கொள்ளாமல் — போய் - சென்று — கார் - கரிய — குழல் - கூந்தலையுடைய — அரம்பையர் - அரமாதருடைய — கமலம் - தாமரைமலர்போன்ற — வாள் - ஒளிபொருந்திய — முகம் - முகத்தை — பார்ப்பது - நோக்குவது — எவ்வாறென - எவ்வாறென்று — பரிவில் - துன்பத்தினால் — கூறினன் - சொல்லினன். எ - று. சந்தேகத்தா லிந்திரனிவ்வாறுகூறினன் (மா)

(௬௨௧) அரத்தமுண் டொளிரும்வா ளவுணர்ச் செற்றுநந், திருத்தகு செல்வமுஞ் சிறப்பு நல்கிய, விரைத்துணை யலங்கலான் வீரசேனன்போன், இருத்தலா லிவனள னென்ன வேண்டுமால்.—(இ - ள்.) அரத்தம் - உதிரத்தை — உண்டு - பானம்பண்ணி — ஒளிரும் - பிரகாசிக்கின்ற — வாள் - வாட்படையையுடைய — அவுணர் - அசுரர்களை — செற்று - கொன்று — நம் - நம்முடைய — திருத்தகு - திருவிற்குத்தக்க — செல்வமும் - செல்வத்தையும் — சிறப்பும் - சிறப்பையும் — நல்கிய - கொடுத்த — விரை - வாசனைபொருந்திய — துணர் - பூங்கொத்துக்களையுடைய — அலங்கலான் - மாலையையுடையவனாகிய — வீரசேனன் போன்று - வீரசேனராசனையொத்தவனாகி — இருத்தலால் - இருந்திடலால் — இவன் - இவனை — நளனென்னவேண்டும் - நளமகாராசனென்று சொல்லவேண்டும். எ - று. ※

மிகுந்த வலிமையுடையனென்பதுதோன்ற - அரத்தமுண் டொளிரும்வாளவுணரென்றும் அவர்களால்முழுவதுமிழந்தமைதோன்றத் - திருத்தகுசெல்வமுஞ்சிறப்புநல்கியவென்றும் - வெற்றிமாலையணிந்தோனென்பதுதோன்ற விரைத்துணரலங்கலா னென்றுஞ் சொல்லினர். முன்னொருகாலத்திலே தன்னைப்புறங்கண்ட அசுரர்களைவென்று தெய்வலோகத்தை நிலைநிறுத்தி இழந்தசெல்வத்தையுஞ் சிறப்பையுந்தந்த வீரசேனனைப்போலுதலால்அவன்குமாரனாகியநளனென்றுஇந்திரன் நிச்சயித்தான். தந்தைபோலும்புதல்வனென்பது. ※ செந்நெலாலாயசெழுமுளை மற்றுமச், செந்நெலேயாகிவிளைதலா - லந்நெல், வயனிறையக்காய்க்கும்வளவயலூர, மகனறிவுதந்தையறிவு. — இதனாற்காண்க.] (மக)

(௬௨௨) சேற்றிதழ்த் தாமரை மலரத் தெண்கடல், தோற்றுசெங் கதிரெனத் தோன்று நின்னையா, மேற்றநல் லோரையி லெழுந்த தாலன்றே, யாற்றெதிர்ப் பட்டன மலங்கல் வேலினாய் —(இ - ள்.) அலங்கல் - வெற்றிமாலையணிந்த — வேலினாய் - வேற்படையேந்திய நளமகாராசனே — சேறு - சேற்றிலிருக்கின்ற — இதழ் - இதழ்களையுடைய — தாம

※ நாலடியார்.

ளை - தாமரைகள் — மலர - விகசிக்க — தெள் - தெள்ளிய — கடல் - கடலி னிடத்து — தோற்று - தோன்றுகின்ற — செங்கதிரோனை - சூரியனைப் போல — தோன்றுநின்னை - வந்தவுன்னை — யாம் - யாங்கள் — எ[illegible] - த க்க — நல் - நல்ல — ஓரையில் - இராசியில் — எழுந்தாலன்றே - புறப்ப ட்டபடியாலல்லவா — ஆறு - வழியில் — எதிர்ப்பட்டனம் - எதிர்ப்பட்டோம் எ - று.

ஓரை - இராசி - ஓரையே மாதர்கூடி விளையாடலுடனிராசி - உவமையணி.]   (௰௫)

(௬௨௩) இவனழற் கடவுண்மற் றிவன்வெங் கூற்றுவ, னுவனெறி கடற்கிறை யொழிந்து நின்றயான், கவனவாம் பரியுள முணருங் காவல, வவிரொளி மணிமுடி யமரர் வேந்தனே. — (இ - ள்.) கவனம் - வேகத்தையுடைய — வாம் - தாவுகின்ற — பரியுளம் - குதிரையினுடைய கருத்தை — உணருங்காவல - அறியும்நளமகாராசனே — இவனழற்கடவுள் - இவனக்கினிதேவன் — இவன்வெங்கூற்றுவன் - இவன் வெப்பம்பொருந்தியயமன் — உவன் - அவன் — எறிகடற்கிறை - அலையைவீசுகின்றகடற்கரசனாகியவருணன் — ஒழிந்துநின்ற - இவரொழியநின்ற — யான் - யானேவெனில் — அவிர் - பிரகாசிக்கின்ற — ஒளி - காந்தியையுடைய — மணி - மணிகளாலிழைக்கப்பட்ட — முடி - கிரீடத்தையுடைய — அமரர்வேந்தன் - தேவர்க்கரசனாகியவிந்திரன். எ - று. ❋

ஒழியவென் னுஞ் செயவெனெச்சம் செய்தெனெச்சப்பொருளில்வந்தது.]   (௰௬)

(௬௨௪) உன்னுழை வேண்டுவ தொன்றுண் டாங்கது, பின்னர் யாங் கூறுது மென்று பெட்புறும், பொன்னகர்க் கிறையவ னிருந்த போதினின், மன்னவ னவரடி வணங்கி னானரோ. — (இ - ள்.) உன்னுழை - உன்னிடத்தில் — வேண்டுவது - யாம்விரும்புவது — ஒன்றுண்டு - ஒருகாரியமுண்டு — அது - அதனை — பின்னர் - பின்பு — யாங்கூறுதுமென்று - யாம்சொல்லுவேமென்று — பெட்புறும் - விருப்பமடைந்த — பொன்னகர்க்கிறையவன் - இந்திரனானவன் — இருந்தபோதினில் - இருந்தபொழுதில் — மன்னவன் - நளமகாராசன் — அவரடி - இந்திரன்முதலிய அந்நால்வர் { பாதங்களையும் — வணங்கினான் - °வணங்குதல்செய்தான். எ - று.   (௰௭)

[இனி ஆறுபாட்டால் நளனுடைய சிந்திப்புச்சொல்லப்படுகின்றது.]

(௬௨௫) உண்ணெகிழ்ந் திறைஞ்சிய வுலங்கொ டோளினன், விண்ணுல காள்பவர்க் கரிய மேம் பொருள், மண்ணுல காள்பவர் மாட்டுவைகுமோ, வெண்ணின்மற் றிவருளம் யாவதாங் கொலோ — (இ - ள்) உள் - உள்ளம் — நெகிழ்ந்து - குழைந்து — இறைஞ்சிய - வணங்கிய —

❋ ஆகிப்பொருளிகண்டு.

உலங்கொள் - திரள்கல்லினுடைய வலிமையைக் கொண்ட — தோளினான் - தோள்களையுடைய நளமகாராசன் — விண்ணுலகாள்பவர்க்கு - தெய்வலோகத்தை யாளுகின்றவர்க்கு — அரிய - அருமையாகிய — மேம்பொருள் - மேன்மைப் பட்டபொருள் — மண்ணுலகாள்பவர்மாட்டு - மண்ணுலகாள்பவ ரிடத்து — வைகுமோ - இருக்குமோ — எண்ணில் - எண்ணுமிடத்தில் — இவருரம் - இவருடையமனம் — யாவதாங்கொலோ - யாதாகுமோ. எ - று. — கொல் - ஐயம். ※

மண்ணுலகத்தோர் வருந்தித் தவஞ்செய்து பெறற்குரியது பொன்னுலகம் அதனை யாளுகின்ற தலைமைபெற்ற இந்திரனுக்கும் அரியபொருளுண்டோ ஆயின் அது நம்பாலுளதாகுமோ ஆதலின் இஃதியாதோவென ஐயுற்றனனென்க. மண்ணுலகென்றதனால் விண்ணுலகைப் பொன்னுலகெனக்கொள்ளப்பட்டது.] (௰அ)

(சஉ௬) குறிப்பறிந் தீதலே கொடைமற் றின்றெண, மறுத்தலே கேட்டபின் வழங்க லாதலிற், பெறற்கரு மாவியும் பெட்பி னீகுவன், றிறப்பட விவருரந் தெரிந்த தில்லையால். — (இ - ள்.) குறிப்பறிந்து - ஒருவர்குறிப்பினைத்தெரிந்து — ஈதலே - கொடுத்தலே — கொடை - கொடுத்தலாகும் — கேட்டபின் - கேட்டபின்பு — வழங்கல் - கொடுத்தல் — இன்றென - இல்லையென்று — மறுத்தலே - தடுத்தலேயாகும் — ஆதலின் - ஆகையினாலே — பெறற்கரும் - பெறுதற்கரிய — ஆவியும் - உயிரையும் — பெட்பின் - அன்பினாலே — ஈகுவன் - கொடுப்பேன் — திறப்பட - நிச்சயமாக — இவருரம் - இவருடையமனம் — தெரிந்ததில்லை - தெரியவில்லை. எ - று. — உம்மை - உயர்வுசிறப்பு. ※

குறிப்பறிதலாவது - தன்னிடத்தொன்றை விரும்பிவருபவனது முகக்குறிகளாலவன் கருத்தையறிதல். அது - * உயிர்க்கொலை புரிந்தவர் முகக்குறி யுரைக்கும், என்பதனாலறிக. அஃதறிந்தீதலாவது *இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல், குலனுடையான் கண்ணே யுள. இதனாலறிக. கேட்குமிடத்துண்டாம் மானமிழத்தல் அச்சப்படுதல் முதலியவருத்தம் இல்லையென்னும்போதுண்டாகும் வருத்தத்தோடொப்பாதலின் இன்றெனமறுத்தலே கேட்டபின்வழங்கலென்றார். கொடுக்கும்பொருளின் முடிவாகிய ஆவியெனினும் அன்போடுகொடுப்பேனென்றதாம்.] (௰௯)

(சஉஎ) ஒளிமுக மிழப்பவந் துற்ற நாணமீக், கிளர்தர வில்லெனாக் கிரக்கு மேழ்ச்சனை, தெளிதர முகத்தினிற் றெளித்தற் கன்றுகொல், நளிபுனல் பொருளொடு நல்கு கின்றதே. — (இ - ள்.) முகம் - முகமானது — ஒளியிழப்ப - ஒளிநீங்க — வந்து - வந்து — உற்ற - மிகுந்த — நாணம் - நாணமானது — மீக்கிளர்தர - அதிகரிக்க — இல்லெனக்கிரக்கும் - இல்லையென்றுசொல்லும் — மேழ்ச்சனை - மேழ்ச்சையானது — தெளிதர -

* அரிச்சந்திரசரித்திரம். * திருவள்ளுவர்.

தெளியும்படி — முகத்தினில் - முகத்தினிடத்தில் — தெளித்தற்கன்று கொல் - தெளித்தற்கல்லவா — நளி - குளிர்ந்த — புனல் - நீரை — பொருளொடு - திரவியத்துடனே — நல்குகின்றது - கொடுக்கின்றது. எ - று.*

நாணத்தலைக்கொண்டு எனக்கில்லையென்று சொல்லும்பொழுதுண்டாகு மூர்ச்சை தெளிதற்கு முகத்திற்றெளிப்பதற்றண்ணீரைப்பொருளொடுகொடுப்பதென்க. விதிப்படி கொடுக்குநீரில் மூர்ச்சைதெளிதற்பொருட்டெனக்குறித்தலாற் றற்குறிப்பணி. (உல)]

(சஉஅ) ஐந்தரு நீழலி னரசு வைகிய, விந்திரன் முதலினோ ரீகென் றென்னுழை, வந்துயர் பெரும்புகழ் வழங்கி னாரிவர், சிந்தனை மகிழ்வுற வென்கொல் செய்வதே. — (இ - ள்.) ஐந்தருநீழலின் - பஞ்சதருவினிழலிடத்து — அரசுவைகிய - அரசிருக்கின்ற — இந்திரன்முதலினோர் - இந்திரனுதியோராகியநால்வரும் — ஈகென்று - தருவாயென்று — என்னுழைவந்து - என்னிடத்தில்வந்து — உயர் - உயர்ந்த — பெரும்புகழ் - பெரியகீர்த்தியை — வழங்கினர் - கொடுத்தார்கள் — இவர் - இவர்களுடைய — சிந்தனை - மனங்கள் — மகிழ்வுற - மகிழ்ச்சிபொருந்த — என்செய்வது - யாதுசெய்வது. எ - று. *

யாதுவிரும்பினும் இந்திரனுக் கொருகுறை யில்லையென்பதுதோன்ற ஐந்தருநீழலினரசுவைகியவென்றார். யாசகர்கள் எதைக்கேட்க நினைத்தார்களோ அதைக்கொடுத்தாலல்லாமல் அவராற் றரப்பட்டபுகழ்நில்லாதென்பதுகருத்து.] (உக)

(சஉகூ) உரவுநீர்க் கருங்கட லுடுத்த மாநிலத், தருளுட னிம்மையி லளித்த வான்பொருண், மருவிய மறுமையில் வழங்கு பான்மையா, லிரவலர் தமரினு மினிய ராவரே. — (இ - ள்.) உரவு - ஒலிக்கின்ற — நீர் - நீரையுடைய — கருங்கடல் - கரியகடலை — உடுத்த - ஆடையாகத்தரித்த — மாநிலத்து - மகத்தாகியபூமியில் — அருளுடன் - கருணையுடனே — இம்மையில் - இப்பிறப்பில் — அளித்த - கொடுத்த — வான்பொருள் - மேலாகியபொருளை — மருவிய - பொருந்திய — மறுமையில் - மறுபிறப்பில் — வழங்குபான்மையால் - கொடுக்கின்றதன்மையால் — இரவலர் - யாசகர்கள் — தமரினும் - தம்மவரினும் — இனியராவர் - இனிமையுடையவராவர். எ - று. தம்மவர் - உறவோர். *

இப்பிறப்பிற் கொடுப்பதை மறுபிறப்பிலவரிருக்குமிடத்திற்குச் சென்று தருபவராதலால் யாசகரைத் தம்மவரினும் இனியரென்றார். *அற்றா ரழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன், பெற்றான் பொருள்வைப்புழி. அதுகொடுப்பவர்க்குஆஸ்தியென்பது. இதனுலறிக.] (உஉ)

(சஙய) உடைப் பெரும் பொருளினை யுலகி லாதியங், கிடைப்பதற் களித்தலிற் கிளர் திரப்பினு, லடுத்துவந் தேற்குனர்க் கார்வ மீது

* திருவள்ளுவர்.

றுக், கொடுக்கி லொன்றேபல கோடி யாகுமால். — (இ-ள்.) உடை-தமதாகவுடைய — பெரும்பொருளினை - பெரியதிரவியத்தை — உலகில்-உலகத்தில் — ஊதியம் - இலாபம் — கிடைப்பதற்கு கிடைக்கும் பொருட்டு — அளித்தலில் - கொடுப்பதிலும் — கிளர் - மிகுந்த — நிரப்பினால் - வறுமையினால் — அடுத்துவந்து - அனுசரித்துவந்து — ஏற்குனர்க்கு - யாசிப்பவர்க்கு — ஆர்வம் - ஆசை — மீதூற - அதிகரிக்க — கொடுக்கில் - கொடுத்தால் — ஒன்றே - ஒருபொருளே — பலகோடியாகும் - பலகோடிப்பொருளாகும். எ - று. ※

உலகத்திலே ஒருவருக்கு இலாபத்திற்குக் கொடுப்பதைக்காட்டிலும் யாசகர்க்குக் கொடுப்பதில் அநேகங்கோடி இலாபமுண்டென்பதாம்-] (௨௩)

[நளன் சொல்லுதல்.]

(சாகக) என்றுமற் றினையன வெண்ணி வண்ணவான், குன்றெனப் பணைத்துயர் குவவுத் தோளினான், வன்றிறல் வாசவன் வதன நோக்கி மற், றொன்றுநீ கேட்டியென் றுரைத்தன் மேயினான். — (இ-ள்.) என்று - இப்படியென்று — இனையன - இத்தன்மையவாக — எண்ணி - நினைந்து — வண்ணம் - அழகிய — வான் - மேலாகிய — குன்றென - மலையைப்போல — பணைத்து - பருத்து — உயர் - உயர்ந்த — குவவு - திரட்சிபொருந்திய — தோளினான் - தோளையுடைய | நளமகாராசன் — வன்திறல் - மிகுந்தவலுமைபடைத்த — வாசவன் - இந்திரனுடைய — வதனநோக்கி - முகத்தைப்பார்த்து — ஒன்று - ஒருசெய்தி — நீகேட்டியென்று - நீகேட்பாயாகவென்று — உரைத்தன்மேயினான் - சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று. — மற்றிரண்டும் அசைநிலைகள். (௨௪)

(சாகஉ) என்னருந் தவத்தினன் றெனது தொல்குல, முன்னையோ ரருந்தவ முயன்ற பான்மை யாற், பொன்னகர் துறந்துநீர் போதப் பெற்றனன், சொன்னவை மறுக்கிலன் சொல்க வென்றனன். (இ-ள்.) என் - என்னாற்செய்யப்பட்ட — அருந்தவத்தின் - அரிய தவத்தினாலே — அன்று - அன்றாகும் — எனது - என்னுடைய — தொல்குலம் - பழைய குலத்திற்றோன்றிய — முன்னையோர் - பெரியோர்கள் — அருந்தவம் - அரியதவத்தை — முயன்றபான்மையால் - முயன்றுசெய்தபடியினாலே — பொன்னகர் - தெய்வலோகத்தை — துறந்து - நீங்கி - நீர்போதப்பெற்றனன் — நீவிர் இங்கேவரப்பெற்றேன் — சொன்னவைமறுக்கிலன் - சொல்லிய செய்திகளை மறுக்கமாட்டேன் — சொல்க வென்றனன் - சொல்லக்கடவீரென்றான். எ - று.

மேன்மையுள்ள நீவிர்வருதற்கு ஏற்றதவம் யாரொருவர்செய்தது போதாதாதலால் எனக்குமுற்பட்டவர் செய்ததவமாகுமென்றான்.] (உ௫)

[நளனுக்கு இந்திரன்சொல்லுதல்.]

(௩௨௬) ஆங்கது கேட்டவா னரசன் பொற்பினால், வீங்குதோண் மாரனை வென்ற நீயலால், யாங்குள ரவன்றொடுத் தெய்பு மின்னறாப், பூங்கணை யால்வருந் துயரம் போக்குவார்.—(இ-ள்.) ஆங்கு - அவ்விடத்தில்—அது - அம்மொழியை—கேட்ட - கேள்விப்பட்ட—வானரசன் - இந்திரனானவன்—பொற்பினால் - அழகினால்—வீங்கு - மிகுந்த—தோள் - தோளையுடைய—மாரனை - மன்மதனை—வென்ற - வெற்றிகொண்ட—நீயலால் - நீயொருவனல்லாமல்—அவன் - அம்மன்மதனானவன்—தொடுத்து - நாரியிற்றொடுத்து—எய்யும் - பிரயோகஞ்செய்கின்ற—இன் - இனிய—நறா - தேனொழுகுகின்ற—பூங்கணையால் - மலரம்பால்—வரும் - வருகின்ற—துயரம் - துக்கத்தை—போக்குவார் - நீக்குவார்—யாங்குளர் - எவ்விடத்திலுளர், எ-று. *

அழகினால்மிகுந்த தோளையுடையமன்மதனைச் செயித்த நீயல்லாமல் அவன்வாளியால் வருந்துன்பத்தை நீக்குவோர்பிறர்யார் - அழகினாலென்றதை வீங்குதலோடுங்கூட்டுக. அன்றி - வென்றவென்பதோடுங்கூட்டிப்பொருள்கொளின் மிகுந்தவழகுள்ளவனென்னும் பொருள்படுதலால் துன்பம்நீக்குதற்குவல்ல ஏதுவில்லையாயிற்று. முற்படியாயின் - காமனை வென்றவனென்றவில் ஜிதேந்திரியனென்னும் பொருள்படலால் அத்துன்பம்நீங்கியவன் பிறர்க்கும் அத்துன்பத்தை நீக்குவானென்பதுபெறும்.] (உ௬)

(௩௨௭) வெயில்விரி மணிமுடி வீம னல்கிய, மயிலியன் மதர்விழி வளைக்கை மங்கையாற், செயிரறு தூதுநீ செல்ல வேண்டுமென், றுயிரப் போரினு முளையக் கூறினான்.—(இ-ள்.) வெயில் - பிரகாசம்—விரி - விரிகின்ற—மணி - மணிகள்பதித்த—முடி - முடியையுடைய—வீமனல்கிய - வீமராசன்பெற்ற—மயில் - மயிலையொத்த—இயல் - சாயலும்—மதர் - களிப்புமிக்க—விழி - கண்களும்—வளைக்கை - வளையலையணிந்தகைகளையுமுடைய—மங்கையால் - தமயந்தியிடத்தில்—செயிரறு - குற்றமற்ற—தூது நீசெல்லவேண்டுமென்று - நீ தூதுபோக வேண்டுமென்று—உயிரப்போரினும் - உயிரைக்கொடுவென்றிரப்பவராயிருக்கிலும்—உளைய - வருந்த—கூறினான் - சொல்லினான். எ-று.

நளனால் விரும்பப்பட்டஉயிரினுஞ்சிறந்த தமயந்தியினிடத்து அவனைதூதுசெல்லுதலில் ஒருவருயிரைத்தற்க ஞவதாத்துன்பத்திலும் அதிகவருத்தமிருத்தலால் உயிரப் போரினு முளையக்கூறினனென்றார்.] (உஎ)

[நளன் வருத்தமடைதல்.]

(௩௨௮) திருந்தரு செவியிடைச் சிலையி னூடுற, வருக்கிய செம்

பிணை யூற்றினாலென, மருத்துவன் றீமொழி கேட்டு மன்னர்கோன், கருத்தழிந் தாருயிர் கலங்கினானரோ. —(இ-ள்.) திருத்தகு - அழகு பொருந்திய — செவியிடை - காதினிடத்திலே — சிவையினோடு - உலைமுக்கில் — உற - பொருந்த — உருக்கிய - உருக்கப்பெற்ற — செப்பிணை - செம்பை — ஊற்றினாலென - ஊற்றியதுபோல — மருத்துவன் - இந்திரனுடைய — தீமொழி - தீமையொத்தசொல்லை — கேட்டு - கேள்விப்பட்டு — மன்னர்கோன் - நளனானவன் — கருத்தழிந்து - நினைவுமறந்து — ஆர் - நிறைந்த — உயிர் - ஆவி — கலங்கினான் - கலக்கமுற்றான். எ-று. ※

[தான்விரும்பிய தமயந்தியையடையக் கருதித் தன்னையே தூதுசெல்லச்சொன்னதாதலால் நளனுக்கு இந்திரன்சொல்லியது தீமொழியாயிற்று. செம்பையூற்றினாலெனவெனலால் உவமையணி.]

(௨௮)

(௪௯௬) குருமணி மேகலைக் குவளைக் கண்கொலோ, பொருமதன் பகழியோ பொய்ம்மை தீதெனுந் தருமமோ வுயிர்நிலை தளர்ந்து வாடுமென், மருமமீ தூன்றிய வாளிற் போழ்வதே. —(இ-ள்.) குரு - நிறம்பொருந்திய — மணி - இரத்தினங்கள்பதிக்கப்பெற்ற — மேகலை - மேகலாபரணமணிந்த தமயந்தியினது — குவளை - நீலோற்பலம்போன்ற — கண்கொலோ - கண்ணோ — பொரு - போர்செய்கின்ற — மதன் - மன்மதனுடைய — பகழியோ - பாணமோ — பொய்ம்மை - பொய்யுரை — தீதெனும் - குற்றமென்று சொல்லும் — தருமமோ - அறமோ — உயிர்நிலை - சீவநிலையானது — தளர்ந்து - தளர்ச்சியடைந்து — வாடுமென் - மெலிவேனாகியவென்னுடைய — மருமமீது - மார்பினிடத்தில் — ஊன்றிய - தைக்கச்செய்த — வாளில் - வாளாயுதத்தைப்போல் — போழ்வது - பிளக்கின்றது. எ-று. மேகலை - எட்டுச்சரமுள்ளது. ※

[தமயந்தி கண்ணோ மன்மதபாணமோ பொய்யுரை தீதென்னுந் தருமமோ என்மார்பினிடத்தில் வாட்படைபோலும்பிளப்பதெனக்கூட்டுக.— கண்கொலோ பகழியோ தருமமோவெனலால் - ஐயவணி. வாளிற் போழ்வதேயெனலால் - உவமையணி. இவ்விரண்டுங் கலந்துவருதலால் - கலவையணி.]

(௨௯)

(௪௯௭) என்னும்விள் ளாதயர்ந் திருக்கு மேழுறுந், தன்னையு மறக்குமெய்த் தரும நன்றெனாப், புன்னகை கோட்டுமெய் புழுங்கும் வெய்துயிர்த், தன்னமுன் னுரைத்தவை யனைத்து மெண்ணுமால். —(இ-ள்.) என்னும் - இப்படியென்றுசொல்லுவான் — விள்ளாது - பேசாமல் — அயர்ந்திருக்கும் - துன்பப்படுவான் — எழுறும் - மயங்குவான் — தன்னையுமறக்கும் - தன்னையுமறப்பான் — மெய் - உண்மைபொருந்திய — தருமம் - அறம் — நன்றெனா - நல்லதென்று — புன்னகைகோட்

டும்-புன்சிரிப்புக்கொள்ளுவான் — மெய்புழுங்கும் - உடல்வெதும்புவான் — வெய்துயிர்த்து - அச்சமடைந்து — அன்னம் - அன்னப்புள்ளானது — முன்றுரைத்தவையனைத்தும் - (தூதுபோய்வந்து) முன்சொல்லியசெய்தியாவையையும் — என்னும் - நினைப்பான். எ - று. *

காம்பீரமுடையவனாதலால் விள்ளாதயர்ந்திருக்குமென்றும், செய்வதுந் தவிர்வதுந்தோன்றாமையால் எழுமுமென்றும், இப்படிப்பட்ட நிலைமையுடையவனாதலின் தன்னையுமறக்குமென்றும், சந்திரமிவ்வாறு வருத்துவதாதலின் வஞ்சப்புகழ்ச்சியாத் தருமநன்றெனப்புன்னகைகோட்டுமென்றும், இதனால் அகத்தில் அதிகதாபமுண்டாகையால் மெய்புழுங்குமென்றும், தருமத்திற் குடன்பட்டவனாகையால் இனி தனக்குக்கிடையாதென்றுநிச்சயத்தால் வெய்துயிர்க்குமென்றும், பெறுதபொருளின்மேல் விருப்பமதிகரித்தலால் அன்னமுன்னுரைத்தவையனைத்துமெண்ணுமென்றுஞ்சொல்லினர். வருத்தமிகுதியின் நகைசெய்வது. * இடுக்கண் வருங்கா னகுக வதனை, யடுத்தூர்வ தஃதொப் பதில். இதனுலறிக. பகையில்லாமல் ஒருகாலத்திலேகூடத்தக்கனவும் அயர்ந்திருக்குமுதலியபலவற்றிற்குங் கூட்டத்தைச்சொல்லுதலினுலே கூட்டவணி.] (௬௭)

(௬௮) முற்றிழை வனமுலை முயங்கு நன்னலம், பெற்றில னெனினும்வேள் பெய்யும் வாளியான், மற்றுயி ரிறப்பினும் வான வேந்தொடு, சொற்றது மறுக்கில னென்று சொல்லுவான். — (இ - ள்.) முற்று - முற்றிய — இழை - ஆபரணங்களையணிந்த தமயந்தியினது — வனம் - அழகிய — முலை - தனங்களை — முயங்கும் - தழுவுகின்ற — நன்னலம் - நல்லசுகத்தை — பெற்றிலனெனினும் - பெறுமற்போனேனாயினும் — வேள் - மன்மதனானவன் — பெய்யும் - சொரிகின்ற — வாளியால் - பாணங்களினாலே — உயிரிறப்பினும் - ஆவிமாயினும் — வானவேந்தொடு - இந்திரனுடன் — சொற்றது - சொல்லியதை — மறுக்கிலன் - தடுக்கமாட்டேனென்றுநிச்சயித்துக்கொண்டு — சொல்லுவான் - சொல்லுவான், எ - று. முற்றுதல் - விளைதல். மற்று - அசைநிலை. *

இம்மைப்பயனைத் துரும்பெனநினைத்து மறுமைப்பயனைவிரும்பிய காம்பீரமுடையையுடையசத்தியசந்தனாகையால் இவ்வாறுகூறினனென்க.] (௬௮)

(௬௯) எப்பொரு ளாயினும் யாவ ருள்ளமுங், கைப்படு நெல்லியங் கனியிற் காணுநீர், துப்பிதழ் மடந்தையாற் றூது போகெனச், செப்பிய தெவன்கொலென் சிந்தை யோர்ந்துமே. [தூதுபோகச் சொல்லுமிந்திரனைக்குறித்து நளன்சொல்லல்.] — (இ - ள்) எப்பொருளாயினும் - எந்தப்பொருளானாலும் — யாவருள்ளமும் - எவர்களுடைய மனமும் — கைப்படு - உள்ளங்கையிற்பட்ட — நெல்லியங்கனியில் - நெல்லிப்பழத்தைப்போல — காணும் - அறிகின்ற — நீர் - நீவிர் —

* திருவள்ளுவர்.

றுப்பு-பவளம்போன்ற—இதழ்-அதரத்தையுடைய—மடந்தையால்-தமயந்தியினிடத்து—தூதுபோகென-தூதுபோவென்று—எம்-எங்களுடைய—சிந்தை-மனதை—ஓர்ந்தும்-தெரிந்தும்—செப்பியது-சொல்லியது—என்கொல்-என்கொல். எ-று. ※

என்னுள்ளம் அவளிடத்தும் அவளுள்ளம் என்னிடத்தும் ஒருமித்து நின்றதென்பது தோன்ற எஞ்சிந்தையோர்ந்துமெனத் தன்மைப் பன்மையாகச்சொல்லினர். * ஒருதலையா னின்னாது காமங் காப்போல, விருதலை யானு மினிது. எனவிருத்தலால் ஒத்த காமமுள்ளவெனக்கன்றி ஒருதலைக்காமமுள்ளவனுக்குச் சந்துபொருந்தாதென்பதுகருத்து. செவ்வியங்கனியிலென்றமையால் உவமையணி.] (கஉ)

(சஉய) வழங்கிய நும்முரை மறுத்து சென்றியான், மொழிந்தன னாயினு முன்னமே யெனை, விழைந்தவத் தளிரியல் வெள்குறா துரங், குழைந்து நும் பான்மணம் பொருந்தல் கூடுமோ. [நீயே செல்கென்றஇந்திரனுக்குநளன்சொல்லல்.]—(இ-ள்) வழங்கிய-சொல்லிய—நும்முரை-உம்முடையசொல்லை—மறுத்து-மறுக்காமல்—யான்சென்று-யான்போய்—மொழிந்தனனாயினும்-சொன்னேனானாலும்—முன்னமே-முன்னமே—எனைவிழைந்த-என்னைவிரும்பிய—அத்தளிரியல்-அத்தமயந்தி—வெள்குறாது-நாணமல்—உரங்குழைந்து-மனங்கரைந்து—நும்பால்-உம்மிடத்தில்—மணம்-விவாகத்திற்குப்—பொருந்தல்கூடுமோ-சம்மதிப்பாளோ. எ-று. ※

யான்விழைந்தவென்னில் தன்னறிவுக் கேலாதென்பதுபற்றி எனை விழைந்தவென்றான். விழைந்தவளாதலால் யான்சொல்லுவதற்கு எதிர்மொழி கொடுத்தற்கேநாணும். அங்ஙனம்நாணுபவள்எவ்வாறுநின்விவாகத்திற்குச்சம்மதிப்பாளென்பதுகருத்து.] (ஙக)

(சஉக) என்னவேந் துரைத்தலு மிசைத்த சொன்மறா, நின்னைமெய்ப் பரதனை நிகரில் பார்த்தனை, முன்னினு நினைத்தவை யனைத்து முற்றுமா, லன்னநீ யேகிலே தரிய தாகுமே. [என்றால் முற்றுமோவென்றநளனுக்கு இந்திரன்சொல்லியது.] —(இ-ள்.) என்ன-இப்படியென்று—வேந்து-நளமகாராசனானவன்—உரைத்தலும்-சொல்லலும்—இசைத்த-சொல்லிய—சொல்-சொல்லினை—மறா-மறுக்காத—நின்னை-உன்னையும்—மெய்-உண்மையையுடைய—பரதனை-பரதனையும்—நிகரில்-ஒப்பில்லாத—பார்த்தனை-அருச்சுனனையும்—முன்னினும்-நினைத்தாலும்—நினைத்தவையனைத்தும்—நினைத்தகாரியங்களியாவும்—முற்றும்-முடியும்—அன்ன-அத்தன்மையை

* திருவள்ளுவர்.

புடைய—நீ - நீயே—எகில் - போனல்—எது - எந்தக்காரியம்— அரி யதாகும் - அருமையையுடையதாகும். எ - று. ஆல் - அசைநிலை. *

பரதன் அர்ச்சுனன் எனப்பொதுப்படக்கூறினும் சகுந்தலை புத்திரனாகிய பரதனும் ஏகையபுத்திரனாகிய கார்த்தவீரிய அர்ச்சுனனுமென்க்கொள்க.—பரதனை இராமற்கிளவலென்றும், பார்த்தனை வீமற்கிளவலென்றும், பொருள்கொள்வாருமுண்டு - அவ்வாறு கொள்ளிற் காலவேற்றுமைப்பட்டலாலும் வடநூலுரையுடன் மாறுபடலாலும் சான்றோர் ஆட்சியல்லாமையாலும் மரபுவழுவாதலாலும் இழுக்காமென்க. *

நாைதிருத் தியதீர் ஸவ்னிய னென் னுந் தனிக்குடைப் பிருதுவேந் தினையும் - - *
விரைமலர்த் தொடையே கையன்றரு கார்த்த வீரிய வருச்சுனன் றனையும் - - *
உரைசகுந் தலைபுத் திரனெனும் பரத னெடுநல னையுமொரு செயற்குப் - - - *
புரையறச் செலும் பொழுதுமுன் வினரப் பொருளெபெறிலி விளைத்துமின் குவரால் *

இச்செய்யுள் வடநூலுரை மேற்கோளின்படி இவ்வுரைகாரரால் மொழிபெயர்க்கப் பட்டது.—பிறர்க்கும் உன்னினைப்பால் முடியுங்காரியம் நீயேசென்றால் முடிதற்குச் சந்தேகமில்லையென்றலால செய்யுட்பொருட்பேறணி. (௬௪)

(௪௪௨) இனையன வாசவ னியம்பு மெல்லையின், வனைமலர்க் கோதைதன் வயத்த னாகியுந், தனியற னிழுக்குறத் தகைய னாதலி, னனைய தற்கிசைந்தன னலங்கல் வேலினான். [நளன்றூதுசெல்லச்சம்மதித் தது.]—(இ - ள்.) வாசவன் - இந்திரனானவன்—இனையன - இத்தன்மைய வாகிய சொற்களை—இயம்புமெல்லையின் - சொல்லுகின்றபொழுதில்—வனை - கட்டுகின்ற—மலர்க்கோதைதன் - மலரையணிந்த கூந்தலையுடைய தமயந்தியினது—வயத்தனாகியும் - வசப்பட்டவனாயிருந்தும்—தனி - ஒப்பற்ற—அறன் - தருமத்தினின்றும்—இழுக்குற - கெடுதலடையாத—தகையனாதலின் - குணத்தையுடையவனாதலால்—அனையதற்கு - அவ்விந்திரன்சொன்னதற்கு—அலங்கல் - வெற்றிமாலையைத்தரித்த—வேலினான் - வேற்படையேந்திய நளமகாராசன்—இசைந்தனன் - உடன்பட்டான். எ - று. (௬௫)

(௪௪௩). பொருந்திய மன்னர்கோன் பொம்மல் வெம்முலைத், திருந் திழை கடிநகர்ச் சேம மாகிய, வருந்திறல் வாயிலோ ரறிவு றாதுபோய், வருந்திறன் யாதென மறித்துங் கூறினான். [நீசெல்லத்தடையுள தோவென்றஇந்திரனுக்கு நளன்சொல்லியது.]—(இ - ள்.) பொருந் திய - சம்மதிப்பட்ட—மன்னர்கோன் - நளன்—பொம்மல் - பொலிவு பொருந்திய—வெம் - விருப்பத்தைத்தருகின்ற—முலை - தனங்களையும் —திருந்திழை - திருத்தமாகிய ஆபரணங்களையுமணிந்த தமயந்தியினு டைய—கடிநகர் - புதுமைபெற்றநகர்க்கு—சேமமாகிய - காவலாகிய —

அருந்திறல் - அரியவல்லமையையுடைய—வாயிலோர் - வாயில்காப்ப வர் — அறிவுறுதுபோய் - அறியாதபடிபுகுந்து — வருந்திறம் - வருகின்றவிதம்—யாதென - எப்படியென்று—மறித்தும் - மறுபடி யும்—கூறினான் - :சொல்லினான். எ-று. (௩௬)

(சசச) விட்புலந் தனிபுரந் தருளும் வேந்தர்கோ, னட்பொடு மினியன நவின்று யாவர்க்குங், கட்புல னுருக் காண்கிலாததோர், நுட்பநூல் விஞ்சையை நுவன்றிட்டானரோ. [மறைந்துசெல்வதற்கு உபாயமுரைத்தாவென்றநளனுக்குஇந்திரனருளியது](இ-ள்.)விட்புலம் - விண்ணுலகத்தை — தனி - ஒப்பற — புரந்தருளும் - காக்கின்ற — வேந்தர்கோன் - இந்திரனானவன் — நட்பொடும் - சிநேகத்துடனே — இனியன - இன்சொற்களை — நவின்று - சொல்லி—யாவர்க்கும் - எவர்களுக்கும்—கட்புலனால் - கண்ணறிவினால்—உரு - வடிவத்தை—காண்கிலாது - அறியப்படாததாகிய— ஓர் - ஒரு — நுட்பநூல் - நுண்ணிய நூலிற்சொல்லும்— விஞ்சையை - மந்திரத்தை — நுவன்றிட்டான் - :சொல்லினான். எ-று. விஞ்சை - மந்திரத்துக்காதலால் ஆகுபெயர் (௩௭)

(சசரு) பெறலரும் விஞ்சையும் பெற்று வானவர்க், கிறையவ னிணையடி யிறைஞ்சி வண்டிமிர், நறைமலர்க் கூந்தலா ணகரி நண்ணுவா, னறைகழ லிலங்குதா ளரச னேகினான். — (இ-ள்.) பெறலரும் - பெறுதற்கரிய— விஞ்சையும் - மந்திரத்தையும்—பெற்று - பெற்றுக்கொண்டு — வானவர்க்கிறையவன் - இந்திரனுடைய—இணையடி - இரண்டுபாதங்களையும் — இறைஞ்சி - வணங்கி—வண்டு - வண்டுக ள்—இமிர் - ஒலிக்கின்ற—நறை - தேனொழுகுகின்ற—மலர் - மலரை யணிந்த — கூந்தலாள் - அளகபாரத்தையுடைய தமயந்தியினது— நகரி - குண்டினபுரத்திலே—நண்ணுவான் - சேரும்பொருட்டு—அறை - ஒலிக்கின்ற—கழல் - வீரக்கழலானது— இலங்கு - பிரகாசிக்கின்ற— தாள் - பாதத்தையுடைய — அரசன் - நளன்—ஏகினான் - :போனான். எ-று

நெடுநாள் தவஞ்செய்து யோகிகளும் அடைதற் கரிதாதலிற் பெறலரும் விஞ்சை யெனப்பட்டது' எடுத்தகருமம் இடையூறின்றி யினிதுமுடியும்பொருட்டு உலகவழக்கப்படி கடவுளை வணங்குவது முறைமையாதலின் வானவர்க் கிறையவ னிணையடியிறைஞ்சியெனப்பட்டது]—[இதுமுதல்-௩-பாட்டுகளால் குண்டினபுரத்துக்குச்செல்லுதல் சொல்லப்படுகின்றன.] (௩௮)

(சசசு) பண்ணமை கூந்தன்மான் றேரிற் பார்புக, மண்ணுமிமையவ ரார்வம் பின்செல, மண்ணிடை வானவர் மகளிர் தம்மொ

டும், விண்ணிழிந் திருந்தன நகர மேயினான்.—(இ-ள்.) பண்ணமை கலினையமைந்த—கூந்தல் - புறமயிரையுடைய—மான் - குதிரைகட் டிய—தேரில் - இரதத்தில்—பார்-பூமியிலுள்ளார்—புகழ்-புகழ்கின்ற—அன்னனும் - நளமகாராசனும்—இமையவர் - தேவர்களுடைய—ஆர்வம் - ஆசையானது—பின்செல - பின்றொடர்ந்தொடர—மண்ணினை டை - மண்ணுலகத்தில்—வானவர்மகளிரொடும் - அரம்பையருடன்—விண் - சுவர்க்கமானது—இழிந்திருந்தன - இழிந்திருந்ததையொத்த—நகரம் - {குண்டினபுரத்தை— மேயினன் - :பொருந்தினன். எ - று. ※

இது குண்டினபுரமென்னும் பெயரினைமாத்திரம் வேற்றுநகராகத்தோன்றுவதன் றிச் சகலசம்பத்து நிறைந்திருக்கின்றபடியால் அமராவதியென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை யென்பது கருத்து.] ஆர்வம்பின்செலவென்றது உடனிகழ்ச்சியணி. மண்ணுலகத்துள்ள இந்த்சனை வானவர் மகளிரொடு மண்ணினிழிந்த விண்ணெனக் குறித்தமையால் தற்கு (ந.க.) றிப்பணி.]

(௪௮௭) வாம்பரித் தேரினின் றிழிந்து வண்டுளர், தேம்பொதி நறு மலர்த் தெரியல் மார்பினன், காம்புறழ் தோளினள் செவ்வி காண்கு று, மேம்படிற் கோநக ரெய்தி னனரோ. —(இ-ள்.) வாம் - தாவு கின்ற—பரி - குதிரையையுடைய—தேரினின்றிழிந்து - தேரினின்றும் றங்கி—வண்டு - வண்டுகளானவை—உளர் - ஒலிக்கின்ற—தேம் - வாசனை—பொதி - நெருங்கிய—நறும் - பரிமளம்பொருந்திய—மலர் - மல ராற்றொடுத்த—தெரியல் - மாலையணிந்த—மார்பினன் - மார்பையுடை யவனாகிய நளமகாராசன்—காம்பு - மூங்கிலை—உறழ் - ஒத்த—தோளி னள் - தோளினையுடையவராகிய தமயந்தியினது— செவ்வி - அழ கை—காண்குறும் - காணவேண்டுமென்கிற—எம்பலின் - ஆசையினா லே—கோநகர் - {குண்டினபுரத்தை—எய்தினன் - :அடைந்தானெ - று

[இதுமுதல் - ௨௫ - பாட்டுகளால்இவன் செல்லுகையிலிகழ்ந்ததைசொல்லப்படுகின்றது.]

(௪௮௮) உருகுதங் கொழுனர்பா லூடி நீத்தநல், விரைகமழ் தெரி யலு மின்செ யாரமுங், குருமணிக் கலன்களுங் குலவு வீதிவா, யெரி மணிப் பூணினு னிடறி யேகினான்—(இ-ள்.) உரிய - உரிமையையுடைய—தம் - தம்முடைய—கொழுனர்பால் - கணவரிடத்து—ஊடி - பிணங் கி—நீத்த - நீக்கிய—நல் - நல்ல—விரை - வாசனை - கமழ் - வீசுகின்ற—தெரியலும் - மாலையும்—மின்செய் - பிரகாசத்தைச்செய்கின்ற—ஆர மும் - பதக்கமும்—குரு - நிறம்பொருந்திய—மணிக்கலன்களும் - ரத் தினாபரணமும்—குலவு - பிரகாசிக்கின்ற — வீதிவாய் - வீதியினிடத்

தில்—எரி - ஒளியையுடைய— மணி - மணிகள் பதித்த—பூணினன் - ஆபரணத்தையுடைய நளமகாராசன்—இடறி-காலினாலிடறிக்கொண்டு—ஏகினன் - போனான். எ-று. ※

[மிகுந்த அன்புடையோரென்றற்கு உருகுகின்றொழுகுவோரென்றும், அவரிடத்தும் ஊடினாலன்றி இன்பம் பயவாமையால் ஊடியென்றும், ஊடலில் தம்மெய்யிலணிவனவற்றில் வெறுப்புண்டாதலின் சிந்தியவென்றும், செல்வச்செருக்கினால் நாடோறுங்கழித்தெறிவன தவிசிற் குலவுவீதிவாயென்றும், காலால்நடந்துசெல்வோனாதலின் இடறியேகினனென்றும் சொல்லினார். செல்வமிகுதியைச்சொல்லுதலால் வீறுகோளணி.] (௪௯)

(௬௪௯) மனங்கவர் வனப்பமை வடிவி னன்றியுங், கனம்பயில் வாயிலோர் காண்குறுவகை, சினங்கொள் கூரிலையவேற் செம்மல் போதலா, லனங்க னென்றுரைப்பதற் கையமில்லையே. — (இ-ள்) மனம் - மனத்தை — கவர் - கவர்ந்துகொள்ளுகின்ற—வனப்பு - அழகு— அமை - அமைந்த — வடிவின் - வடிவினாலும்— அன்றியும் - அல்லாமலும்— கனம் - மேகங்கள் — பயில் - சஞ்சரிக்கின்ற — வாயிலோர் - வழியிலிருக்குங் காவலாளர்கள்— காண்குறுவகை - காணுதவிதம் — சினங்கொள் - கோபங்கொண்ட— கூர் - கூர்மைபொருந்திய—இலை - இலையையுடைய — வேல் - வேற்படையேந்திய — செம்மல் - நளமகாராசன்— போதலால் - செல்கிறபடியால்— அனங்கனென்று - அருவத்தையுடையவனாகிய மன்மதனென்று — உரைப்பதற்கு - சொல்வதற்கு—ஐயம் - சந்தேகம் — இல்லை - இல்லை. எ-று. இது தற்குறிப்பணி.

(௬௫௰) கன்னகன் மணிக்கடைக் காவலாளர் தா, நண்ணின ரெவரென வெவரை நாடினுந், தண்ணறுந் தெரியலான் றன்னை யாமென, வெண்ணிவெம் மடங்கலி னெருத்தங் கோட்டுமால்—(இ-ள்) கன்னகல் - இடமகன்ற — மணி - அழகிய — கடை - வாயிலிலிருக்கின்ற— காவலாளர்தாம் - காவல்செய்வோர் — நண்ணினர் - வந்தவர்கள்—எவரென - யாவரென்று— எவரைநாடினும் - யாரைநாடிப்பார்க்கினும்— தண் - தண்ணிய— நறும் - பரிமளம்பொருந்திய—தெரியலான் - மாலையையுடையவனாகிய நளமகாராசன்—தன்னையாமென - தன்னையாகுமென்று — எண்ணி - நினைத்து — வெம் - வெவ்விய — மடங்கலின் - சிங்கத்தைப்போல —எருத்தங்கோட்டும் - திரும்பிப்பார்ப்பன். எ-று.

[இவர்கள்நம்மை எவ்வாறுபார்த்தார்களென்கின்ற ஆச்சரியத்தினாலே திரும்பிப்பார்த்தாரென்க. சிங்கத்துக்குத் தான்வந்தவழியைத் திரும்பிப்பார்த்தலியற்கையென்க. மடங்கலினென்றமையால் உவமையணி. மறைந்துசெல்லு மவனியல்புகூறுதலால் தன்மைநவிற்சியணி. இவ்விரண்டுங்கலத்தலால் கலவையணி.] (௫௰)

(௪௫௧) மலர்பயில் வாவிதோய் மாதர் நுண்டுகி, லலைபுன னனை ந்துமல்குறேன்றலாற், கலைவலான் கண்முகிழ்த் தேகக் காண்குறு ள், முலைமுக டழுந்துற வொருத்தி முட்டினாள்.—(இ-ள்.) மலர்பயி ல் - மலர்கள்நெருங்கிய— வாவி - தடாகத்தில்—தோய் - முழுகிய— மாதர் - மடவாருடைய—நுண் - நுண்ணிய—துகில - ஆடையானது— அலை - அலைவீசுகின்ற—புனல் - நீரிலே — நனைதலும் - நனைந்தவளவி ல்—அல்குல் - நிதம்பமானது—தோன்றலால் - தெரிதலால்—கலைவலா ன் - அறநூலில்வல்லவனாகிய நளமகாராசன்—கண்முகிழ்த்தேக - கண் களைமூடிக்கொண்டுபோக—காண்குறுள் - காணுளாகி—முலை - தனங் களினுடைய— முகடு - உச்சி—அழுந்துற - அழுந்தும்படி—ஒருத்தி - எதிர்ப்பட்டவொருமங்கை—முட்டினாள் - முட்டினாள். எ - று. ※

[அறத்தின்வழிநிற்போனுதலால் பிறர்மாதர்களுடைய மறைத்தற்குரிய உறுப்புக்களை நோக்குதலிற் பாவமுண்டாகுமென்றஞ்சிக் கண்களைமூடிக்கொண்டான் பின்புஎதிர்ப் பட்டவளுக்கு இவனுருந்தெரியாமையாலும் இவன்கண்களை மூடிக்கொள்ளுதலாலும் அவள்வருவது தெரியாமல்முட்டிக்கொண்டனளென்க] (௪௯)

(௪௫௨) காமுறு மொருத்திதன் வதனங் கண்டகண், கோமகன் முகிழ்த்தலாற் கோதை மார்முக, மாமதி யென்பது மன்னன் செய்ய கண், டாமரை யென்பதுந் தக்க வாயவே.—(இ-ள்.) காமுறும் - விரும்புதற்குரிய— ஒருத்தி - ஒருமங்கையினுடைய— வதனம் - முகத் தை — கண்டகண் - பார்த்தகண்களை— கோமகன் - நளமகாராசன்— முகிழ்த்தலால் - மூடிக்கொள்ளுதலால்— கோதைமார்முகம் - மாதரு டையமுகம்— மா - பெரிய— மதியென்பதும் - சந்திரனென்றுசொ ல்வதும்—மன்னன் - இந்தநளமகாராசனுடைய — செய்ய - சிவந்த — க ண் - கண்கள் — தாமரையென்பதும் - தாமரைமலரென்று சொல்வது ம்— தக்கவாய - தகுதியாயின. எ - று. ※

[இவன்விரகமுடையோனுதலால் அந்தமங்கையர்முகத்தைக்கண்டு மனமயங்கிற்பாவ முண்டென்று மூடிக்கொண்டான் அதுஅவர்முகத்தைச்சந்திரனென்பதையும்இவன்கண் களைத்தாமரையென்பதையும் நிச்சயப்படுத்தியது. தக்கதாயவெனவால் - தகுதியணி.] ௪௫

(௪௫௩) செய்யகண் முகிழ்த்திடல் விழித்த றீதெனு, மையனுங் கடைக்கணு னோக்க வன்பிதென், றெய்யும்வேள் கணைமல ரிதடமோ ர்ந்துமால், பொய்யென வருச்சனை புரிதல் போன்றதே.—(இ-ள்.) செய்ய - சிவந்த — கண் - கண்களை — முகிழ்த்திடல் - மூடிக்கொள்வ தும் — விழித்தல் - விழிப்பதும் — தீதெனு - குற்றமென்றுநினைத்து — ஐயனும் - நளமகாராசனும் — கடைக்கணு னோக்க - கடைக்கண்ணினு

லேபார்க்க — அம்பிதென்று - இதுஆசையினாலே பார்ப்பதென்று — எய்யும் - பிரயோகஞ்செய்கின்ற — வேள் - மன்மதனுடைய — கணை மலர் - பாணமலர்கள் — இதயம் - கருத்தை — ஓர்ந்து - அறிந்து — மால் - மயக்கமானது — பொய்யென - பொய்யென்று — அருச்சனை - பூசை — புரிதல்போன்றது - : செய்வதுபோலுமாயிற்று எ - று. ※

[கண்களைமூடில் எதிர்ப்படுமாதர் தெரியாமல் முட்டிக்கொள்வதாலும், திறக்கில் அவர்களது அழகியவடிவநோக்குதலிற்பாவமுண்டாதலாலும் இப்படியன்றிக்கடைக்கண்ணால் நோக்கினான். அங்ஙனநோக்குவதை அன்புநோக்கென்றுநினைந்து மன்மதன்றொடுத்த மலரம்புகள் அவன் மனத்தையறிந்து மயக்கமில்லாமையால் வீணாகாது அர்ச்சனை செய்வதாயிற்றென்க.] (௬௭)

(௪௫௪) தெரிவையென்றுருவெளியோடு செப்பிய, வரசனதுரையசரீரியாமென, வெருவிய மாதர்சொற் கேட்டு வெள்குறு, வுருவெளியிதுவென வுள்ளந் தேறினான். — (இ - ள்.) தெரிவையென்று - தமயந்தியென்று — உருவெளியோடு - உருவெளித்தோற்றத்துடனே — செப்பிய - சொல்லிய — அரசனது - நளமகாராசனுடைய — உரை - சொல்லை — அசரீரியாமென - ஆகாயவாணிவாக்கென்று — வெருவிய - பயந்த — மாதர் - மாதருடைய — சொற்கேட்டு - சொல்லைக் கேட்டு — (அந்நளனானவன்) வெள்குறு - நாணி — உருவெளியிது வென - உருவெளித்தோற்றமிதுவென்று — உள்ளம் - மனம் — தேறினான் - : தெளிவையடைந்தான். எ - று. ※

[உருவெளித்தோற்றமாவது - தன்னால் விரும்பப்பட்ட பொருள்போல் எதிரேதோன்றுதல். செப்பியவுரையென்பது - இந்திராதிகள் தமயந்திக்குச்சொல்லும்படி தன்னோடு சொல்லியசெய்திகளாம். அவளைக்கண்டுந் தன்விருப்புக்குரியவற்றைப்பேசாமல் இவ்வாறுசொன்னானென்று பொருள்கொள்வாரெனின் அறத்தின்வழி தானுசெல்வோர்க்கு வழுவாதலாலும் இதற்கு முன்னூலாகிய வடமொழியுளிருத்தலானு மெனக்கொள்க. மாதர்க்கு அச்சமியற்கையாதலின் இதுதெய்வமோ மாயமோவென அசரீரிக்குவெருவினரென்க. அவர்களுரையால் உருவெளித்தோற்றத்தோடுசொன்ன ரகசியமான தன்சொல் வெளிப்பட்டதென்றுதெளிந்து நாணுற்றனனென்க.] (௬௮)

(௪௫௫) விழைவெனும் பாகெறிந் தமரர் விஞ்சையாந், தழைமுகப் படாத்தமை தறுகண் வாரணந், குழைமத னியற்றிய கருங்கண் மங்கைய, ரழகெனும் படுகுழி யாழ்ந்த தில்லையால். — (இ - ள்.) விழைவெனும் - ஆசையென்கின்ற — பாகு - பாகனை — எறிந்து - தள்ளி — அமரர் - தேவர்களுடைய — விஞ்சையாம் - மந்திரமாகிய — தழை - தழைந்த — முகபடாத்து - முகப்போர்வையினாலே — அமை -

பொருந்திய — தறுகண் - அஞ்சாமையையுடைய — வாரணம் - யா
னையானது — கழைமதன் - கருப்புவில்லேந்தியமன்மதன் — இயற்றி
ய - செய்த — கருங்கண் - கரியகண்களையுடைய — மங்கையர் - மாத
ருடைய — அழகெனும் - அழகென்றுசொல்லும் — படுகுழி - பள்ளத்
தில் — ஆழ்ந்ததில்லை - அழுந்தியதில்லை. எ - று. ஆல் - அசை. ✳

நளனையானையாகவும், விழைவைப்பாகனாகவும், விஞ்சையைமுகபடாமாகவும், ஆரோ
பித்தலால் உருவகவணி. தூது செல்லுமிடத்து அறத்தின்வழி மகளிர்விழைவை நீக்கி
யோனாதலில் அவர்கள் அழகில்மயங்கவில்லையென்பது கருத்து.] (சஅ)

(ருய) அங்கலுழ் மேனிய வணங்கை நாடொறு, மெங்கணுங்
காண்குறு மயக்க மேனைய, பங்கய வாண்முகப் பாவை மாரையம்,
மங்கையென் றெண்ணுறு மயக்கந் தீர்த்ததே. — (இ - ள்) அம் - அழ
கானது — கலுழ் - ஒழுகுகின்ற — மேனிய - மேனியையுடைய — அண
ங்கை - தமயந்தியை — நாடொறும் - எந்நாளும் — எங்கணும் - எவ்
விடத்திலும் — காண்குறும் - உருவெளித்தோற்றமாகக் காணுகின்ற —
மயக்கம் - மயக்கமானது — ஏனைய - மற்றைய — பங்கயம் - தாமரை
மலர்போன்ற — வாள் - ஒளிபொருந்திய — முகம் - முகத்தையுடைய —
பாவைமாரை - மகளிரை — அம்மங்கையென்று - அந்தத் தமயந்தி
யென்று — எண்ணுறும் - நினைக்கின்ற — மயக்கம் - மயக்கத்தை —
தீர்த்தது - நீக்கியது. எ - று. அழகுமிகுதியற்றிக்கலுழெனப்பட்டது.

உருவெளித்தோற்றத்துக்கு நிகராகிய அந்தப்புரத்துமங்கையர்வடிவங்களில் நளனு
க்குத்தமயந்தியென்னுமயக்கம் ஏனுண்டாகவில்லையெனில் அதனுவறியாலென்க.] (சகூ)

(ருக) கணங்குழை முகத்தியர் கதிர்த்து விம்மிய, சுணங்கவி ரிள
முலைச் சுவடு தாக்கிய, மணிந்தகுங் குமமெழி லகல மூழ்கிய, மணந்
தனர் போன்றனன் மன்ன ரேறனான். — (இ - ள்.) மன்னர் - அரசர்
களுக்கு — ஏறனான் - ஆண்சிங்கத்தையொத்த நளன் — கணம் - கூட்
டமாகிய மணிபதித்த — குழை - குண்டலந்தரித்த — முகத்தியர் -
முகத்தை யுடையவராகிய மாதர் — கதிர்த்து - காந்திபொருந்தி — வி
ம்மிய - பருத்த — சுணங்கு - தேமலானது — அவிர் - பிரகாசியாநின்
ற — இளமுலை - இளமைபொருந்திய தனங்களுடைய — சுவடு - தழும்
புகள் — தாக்கியும் - மோதப்பெற்றும் — அணிந்த - தரித்த — குங்கு
மம் - குங்குமக்குழம்புகள் — எழில் - அழகிய — அகலம் - மார்பினிட
த்து — மூழ்கியும் - மூழ்கப்பெற்றும் — மணந்தனர் - கூடினவர்க
ளை — போன்றனன் - ஒத்தனன். எ - று.

கூடினவர்க்குள்ள குணம் இவனிடத்துண்டாதலின் மணந்தனர்போன்றனனென்றார். இது உவமையணி.] (௫௰)

(௪௫௮) விளங்கிழை யொருத்திபே ரணியில் வேந்தெழில், துளங்கலு மதிசயந் தோன்ற நோக்கினாள், வளங்கெழு புகழினான் மறையக் காண்கிலா, ளுரம்புகுந் தொளித்ததவ் வுருவென் றெண்ணினாள்.— (இ-ள்.) விளங்கு - பிரகாசியாநின்ற — இழை - ஆபரணத்தை யணிந்த — ஒருத்தி - ஒருமாதானவள் — பேர் - பெரிய — அணியில் - தன்னுடை ரணத்தில் — வேந்து - அரசனுடைய — எழில் - அழகானது — துளங்கலும் - பிரகாசித்தலும் — அதிசயம் - ஆச்சரியம் — தோன்ற - உண்டாக — நோக்கினாள் - பார்த்தாள் — வளங்கெழு - வளம்பொருந்திய — புகழினான் - கீர்த்தியையுடைய நளன் — மறைய - மறைந்துபோக — காண்கிலாள் - காணாதவளாகி — உரம் - மனத்தினிடத்து — புகுந்து - நுழைந்து — ஒளித்தது - ஒளித்துக்கொண்டது — அவ்வுருவென்று - அவ்வடிவமென்று — எண்ணினாள் - நினைத்தாள். எ - று. *

உரம்புகுந்தொளித்ததெனலால் - நளனுடையநிழன்மாத்திரம் அவளுடைய அணியினின்றும் நீங்கியதல்லது அந்நளன் அவள்மனத்தைவிட்டுநீங்கவில்லையென்பது கருத்து. மறைதலில் உரம்புகுதலைக்குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.] (௫௧)

(௪௫௯) வாட்டிறன் மன்னவன் வனிதை பேரெழில், தீட்டியொ ண் கதிருமிழ் செய்ய வார்வடஞ், சூட்டின னகலவிவ் வுருவு தோன்ற யார், கோட்டின னெனச்சிலர் குறிப்பி னாடுவார்.—(இ-ள்.) வாள் - வாளாயுதத்திலே — திறல் - வல்லமைபெற்ற — மன்னவன் - நளமகாராசனானவன் — வனிதை - தமயந்தியினுடைய — பேர் - பெரிய — எழில் - அழகை — தீட்டி - எழுதி — ஒள் - ஒள்ளிய — கதிர் - கிரணங்களை — உமிழ் - உமிழ்கின்ற — செய்ய - சிவந்த — வார் - நெடிய — வடம் - ரத்நமாலைகளை — சூட்டினன் - தரித்தனனாகி — அகல - நீங்க — இவ்வுருவு தோன்ற - இந்தவடிவந்தெரிய — யார் - எவர்கள் — கோட்டினனென - செய்தானென்று — சிலர் - சிலர்கள் — குறிப்பின் - குறிப்பினாலே — நாடுவார் - தேடுவார்கள். எ - று. *

விளக்கையைவிட்டு உருத்தெரியநிற்பினும் ஒருவராலும் வெல்லக்கூடாமைதோன்ற வாட்டிறன்மன்னவனென்றும், உருவெழுதுவதிலக்கைபோயவனென்பதுதோன்ற வனிதைபேரெழிறீட்டியென்றும், அவளிடத்திலிருந்து அன்புள்ளவனென்பதுதோன்றவடஞ்சூட்டினனென்றும், அறிவினால் அவ்வன்பையும் நீக்கினானென்பதுதோன்ற அகலவென்றும், இப்படிப்பட்ட உருவெழுதினானைக் காணவேண்டுமென்கிற அவாவினாலும் இவனுருத்தெரியாமையினாலுஞ் சிலர்குறிப்பினாடுவாரென்றுஞ் சொல்லினார். ஒருநாளுங்

காணுதவடிவை இவன் எவ்வாறெழுதினனெனில் முன்னே வெண்ணைக்கூவர்வாயனைய் கெழில் பலரும்விரும்பினர் நின்மொழியவளென்கண் ணெதிர்ப்பட்டாளென்றிருப்பதாலும், அன்னப்புள்ளானது தாமரையிலையிலெழுதிக்காட்டியதென்றுவடநூலிலிருந்தலாலு மென்க.] (ருஉ)

(சகூ௰) பூந்துகள் செறிந்தகோ மறுகிற் போகிய, வேந்தரு ளழுந்துமவ் விடங்க ணோக்குறு, மாந்தளிர் மேனியர் வையங் காவல்செய், வேந்தர்தா ளிலக்கண மேய தென்னென்பார். (இ - ள்.) பூந்துகள் - மகரந்தப்பொடிகள் — செறிந்த - நெருங்கிய — கோமறுகில் - அரசவீதியில் — போகிய - சென்ற — ஏந்தல் - நளமகாராசனுடைய — தாள் - பாதங்கள் — அழுந்தும் - அழுந்துகின்ற — அவ்விடங்கள் - அந்தவிடங்களை — நோக்குறு - பார்த்து — மாந்தளிர் - மாந்தளிர்போன்ற — மேனியர் - வடிவத்தை யுடைய மங்கையர் — வையம் - உலகத்தை — காவல்செய் - காத்தல்செய்கின்ற — வேந்தர் - அரசருடைய — தாள் - பாதங்களிலிருக்கும் — இலக்கணம் - இலக்கணங்கள் — மேயது - இவ்வடிச்சுவட்டிற் பொருந்தியது — என்னென்பார் - என்னஆச்சரிய மென்பார்கள். எ - று. *

வேந்தர்தாளிலக்கணமென்பது - சக்கிரரேகைமுதலியவாம், அம்மாதர் சாமுத்திரிகநூலிலும் வல்லவராகையால் இது அறிந்தனரென்க.] (ருங)

(சகூக) கள்ளவிழ் கோதைய ரெறிந்த கந்துகம், வள்ளன்மார் புற்றெதிர் மறிந்து வீழ்தலுந், தள்ளரு மதிசய மெய்தித் தத்தமில், வெள்ளிடைப் பட்டிவண் மீண்ட தென்னென்பார். — (இ - ள்.) கள்ளவிழ் - தேனொழுகுகின்ற — கோதையர் - மாலையை யணிந்த மாதர் — எறிந்த - வீசிய — கந்துகம் - பந்துகள் — வள்ளல் - நளமகாராசனுடைய — மார்பு - மார்பினிடத்திலே — உற்று - பொருந்தி — எதிர் - எதிராக — மறிந்து - மறிபட்டு — வீழ்தலும் - வீழ்ந்தவளவில் — தள்ளரும் - தள்ளுதற்கரிய — அதிசயம் - ஆச்சரியத்தை — எய்தி - அடைந்து — தத்தமில் - தங்கள்தங்களுக்குள்ளே — வெள்ளிடைப்பட்டு - வெளியிடத்திற்பட்டு — இவண் - இவ்விடத்தில் — மீண்டது - திரும்பியது — என்னென்பார் - என்னவென்று சொல்லுவார்கள். எ - று. (ருச)

(சகூஉ) எதிர்முக மாயிருந் திருவர் பைந்துணர்ப், புதுமலர் தொடுத்தலு நடுவட் புக்கவன், கதுமென வேகலு மறைப்பக் கன்னியர், மதிமயக் குறமுக மறைத்த தென்னென் பார். — (இ - ள்.) எதிர்முகமாயிருந்து - அபிமுகமாகவிருந்து — இருவர் - இரண்டுபேர் — பைந்

றூணர் - பசியபூங் கொத்துக்களிலிருக்கின்ற — புதுமலர் - அன்றலர்ந்த மலரை — தொடுத்தலும் - கட்டலும் — நடுவண் - அவருக்கிடையில் — புக்கவன் - புகுந்தநளன் — கதுமென - விரைந்து — ஏகலும் - போன வளவில் — மறைப்ப - மறைக்க — கன்னியர் - அம்மாலை தொடுத்தமாதர்கள் — மதி - புத்தி — மயக்குற - மயக்கத்தைப் பொருந்த — முகம் மறைத்தது - முகத்தைமறைத்துவிட்டது — என்னென்பார் - என்ன ஆச்சரியமென்று சொல்லுவார்கள். எ - று. ※

மறைத்தற்குக்காரணமில்லாதிருக்கமறைப்பைச்சொல்லுதலால்பிறிதாராய்ச்சியணி.(ருறு)

(சகஙங) அண்ணறன் மார்பகத் தணிந்த பேரணி, மண்ணிய மணி வயின் வடிவு தோன்றலும், கண்ணுற நோக்குவாள் கன்னிமாரொடும், விண்ணிடை யெனது ரு விளங்க லென்னென்பாள். — (இ - ள்.) அண்ணறன் - நளமகாராசனுடைய — மார்பகத்து - மார்பினிடத்து — அணிந்த - தரித்த — பேர் - பெரிய — அணி - ஆபரணங்களிலுள்ள — மண்ணிய - தெளிந்த — மணிவயின் - மணியினிடத்தில் — வடிவு - உருவமானது — தோன்றலும் - தெரிதலும் — கண்ணுற - கண்ணிற்பொருந்த — நோக்குவாள் - பார்ப்பாளாகிய | வொருத்தி — கன்னிமாரொடும் - மாதர்களுடன் — விண்ணிடை - ஆகாயத்தினிடத்து — எனது ரு - எனதுவடிவம் — விளங்கல் - பிரகாசித்தல் — என்னென்பாள் - :என்னஆச்சரியமென்று சொல்லுவாள். எ - று. ※

வடிவுதோன்றற்குஉரிய கண்ணாடிமுதலியவையின்றி நிழலின்றோற்றஞ்சொல்லப்படுதலால் சிறப்புநிலையணி-] (ருஙு)

(சகஙச) வெற்பினை யெழில்கெட விளங்கு தோளினன், பொற்பொளிர் பித்திகைப் புறத்திற்றோன்றலு. மற்புத மிதுவென நோக்கி யன்பினாற், கற்புடை மகளிரு நிலை கலங்கினார். — (இ - ள்.) வெற்பினை - மலையினது — எழில் - அழகு — கெட - கெடும்படி — விளங்கு - பிரகாசிக்கின்ற — தோளினன் - தோளினையுடையநளமகாராசனது — பொற்பு - அழகானது — ஒளிர் - பிரகாசிக்கின்ற — பித்திகைப்புறத்தில் - சுவர்த்தலத்தினிடத்து — தோன்றலும் - தோன்றுதலும் — அற்புதமிதுவென - ஆச்சரியமிதுவென்று — நோக்கி - பார்த்து — அன்பினால் - ஆசையினால் — கற்புடைமகளிரும் - |கற்புடையமாதர்களும் — நிலைகலங்கினார் - :மயங்கினார்கள். எ - று. ※

உம்மை - உயர்வுசிறப்பு. கற்புடைமகளிர்நிலை கலங்கலுண்டோவெனின் அழகிற்சிறந்த ஆண்மக்களைக்காணின் உண்டாம். அது * தந்தையாயினும்விழைவிற் றன்னுடனே யொருவயிற்றிற் சார்ந்தாரேனு, மைந்தராயினுமிகவும் வனப்புடையரெனிலவர்மேன் மடநல்லார்தஞ், சிந்தைநடந்திடுமதனாற் சாம்பன்மலர்க்கணைவேளிற்செவ்வியராய்த்தோன், பைந்தொடியாரினிதமருமுவலகத்திற்றனிவருதல்பான்மையன்றே. இதனுவமைக] றுள.

(௪௱௫) இழைவளர் முலையினா ரொருவ னேர்பெறு, நிழலிவ ணோக்கின னெனவு நீளிடை, மொழிவன கேட்டன னெனவு மொய்ம்புறத், தழுவின னென்னவுந் தம்மிற் கூறுவார். — (இ - ள்.) இழை - ஆபரணத்தோடுகூடி — வளர் - வளர்கின்ற — முலையினார் - முலையையுடைய மாதர்கள் — ஒருவன் - ஒரு ஆண்மகனுடைய — ஏர்பெறு - அழகைப்பெற்ற — நிழல் - நிழலை — இவண் - இவ்விடத்தில் — நோக்கினனெனவும் - பார்த்தேனென்றும் — நீளிடை - இந்நீண்டவிடத்தில் — மொழிவன - பேசுவனவற்றை — கேட்டனனெனவும் - கேட்டேனென்றும் — மொய்ம்புற - தோள்கள்பொருந்த — தழுவினனென்னவும் - தழுவினேனென்றும் — தம்மில் - தங்களுக்குள்ளே — கூறுவார் -: பேசிக்கொள்ளுவார்கள். எ - று. (௫௮)

(௪௱௬) இன்னிசை யளிபயில் பொழிலி னேந்தன்முன், பொன்னவிர் முலைத்தம யந்தி போதலு, மன்னமுன் கூறிய வற்றை நான்முதன், முன்னுறு முருவென முன்னி னானரோ. — [இதுமுதல் ஐந்துபாட்டால் வழியில்கண்ட தமயந்தியோடு நளனுக்குண்டாகிய செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ - ள்.) இன் - இனிய — இசை - இசையைப் பாடும் — அளி - வண்டுகள் — பயில் - சஞ்சரிக்கின்ற — பொழிலின் - சோலையிடத்தில் — ஏந்தல் - நளமகாராசன் — முன் - தன்னெதிரே — பொன் - பொன்னையொத்த — அவிர் - பிரகாசியாநின்ற — முலை - முலையையுடைய — தமயந்தி - தமயந்தியானவள் — போதலும் - வருதலும் — அன்னம் - அன்னப்புள்ளானது — முன்கூறிய - முன் சொல்லிய — அற்றைநாண்முதல் - அன்றைய நாள்முதலாக — முன்னுறும் - எதிரே தோன்றுகிற — உருவென - உருவெளித்தோற்றமென்று — முன்னினான் -: நினைத்தான். எ - று. அரோ - அசை. *

அன்னத்தின் சொல்லால் நாடோறுங் காண்கின்ற தமயந்தியி னுருவெளித்தோற்றத் திற்கும் - மெய்யாகக்கண்ட தமயந்திக்கும் அங்ஙனம் வேற்றுமை தோற்றாமை கூறட்டிதலால் மறைவணி. நாடோறுங்கண்டதுபொய்யாகவே யிக்காட்சியினு மிவ்வாறுமதியுண்டாயிற்றென்க.] (௫௯)

* காசிகண்டம் - ௪௫ - ஆம், அத்தியாயம் - ௪.

(௬௰௭) மடவர லுருவெளி மன்னன் றோண்மிசை, யிடையறா விழைவுட னென்றுஞ் சூட்டல்போன், மிடைமலர்ப் பூந்தொடை சூட்ட மேவிய, சுடரிலை வேலினான் றோளில் வீழ்ந்ததே.—(இ-ள்) மடவரல் - தமயந்தியானவள் — உருவெளி - உருவெளியாய்த்தோன்றிய — மன்னன் - நளமகாராசனுடைய — தோண்மிசை - தோளின்மேல் — இடையறா - இடைவிடாத — விழைவுடன் - ஆசையுடனே — என்றும் - என்றைக்கும் — சூட்டல்போல - சூட்டுதல்போல — மிடை - நெருங்கிய — மலர் - மலராற்றொடுத்த — பூந்தொடை - பூமாலையை — சூட்ட - தரிக்க — மேவிய - அங்கிருக்கின்ற — சுடர் - காந்திபொருந்திய — இலைவேலினான் - இலைபோன்ற வேற்படையையுடைய நளமகாராசனுடைய — தோளில் - புயங்களில் — வீழ்ந்தது - விழுந்தது. எ-று. (௬௰)

(௬௰௮) உருவெளி யாகயான் கண்ட வொண்ணுதன், மருமலர் மாலிகை வனைந்த தென்னெனா, வரசனு மெண்ணினா னவளுஞ் சூட்டிய, தெரியல் காண்கிலனெனத் தெருமந் தாளரோ.—(இ-ள்.) உருவெளியாக - உருவெளித்தோற்றமாக — யான்கண்ட - என்னாற்காணப்பட்ட — ஒண்ணுதல் - ஒள்ளியநெற்றியையுடைய தமயந்தியானவள் — மருமலர்மாலிகை - வாசனைபொருந்தியபூமாலையை — வனைந்ததென்னெனா - சூட்டியதென்ன காரணமென்று — அரசனும் - நளமகாராசனும் — எண்ணினான் - நினைத்தான் — அவளும் - அத்தமயந்தியும் — சூட்டிய - தரித்த — தெரியல் - மாலையை — காண்கிலனெனா - கண்டிலேனென்று — தெருமந்தாள் - மனஞ்சுழன்றாள். எ-று. *

நளன்நாடோறும் கண்டவிடத்தில்லாமலிப்போது சூடியதுபுதுமையாதலால் இது என்னவெனவியந்தான் - தமயந்தியும் நாடோறுஞ்சூடிய மாலைதெரிய நின்றுமாத்திர மறைதலால் என்னமாயமென்று திடுக்கிட்டாளென்க.] (௬௫)

(௬௰௯) முருகவிழ் குழலினு டனையு முன்னுறா, வுருவெளி யெனவிறை யுவந்து புல்லினு, னரிவையு மன்னவா றெண்ணி யாங்கெதிர், புரவலன் மார்புறப் புல்லினளரோ.—(இ-ள்.) முருகவிழ் - வாசனைவீசுகின்ற — குழலினாளையும் - கூந்தலையுடைய தமயந்தியையும் — முன்னுறாம் - முன்னே தோன்றுகின்ற — உருவெளியென - உருவெளித்தோற்றமென்று — இறை - நளமகாராசன் — உவந்து - மகிழ்ச்சியடைந்து — புல்லினன் - தழுவினான் — அரிவையும் - தமயந்தியும் — அவ்வாறு - அந்தப்பிரகாரம் — எண்ணி - நினைத்து — ஆங்கு - அவ்

விடத்திலே—எதிர் - எதிரேவந்த—புரவலன் - அரசனுடைய—மார்புற - மார்புபொருந்த— புல்லினாள் - ;தழுவினாள். எ - று. *

[தமயந்தியை யுண்மையாகக்கண்டநளன் உருவெளியென மயங்கினானென்றும் அவ்வாறின்றி உருவெளியாகக்கண்ட தமயந்தியானவள் நளனே உண்மையென்றெண்ணி புல்லினாளென்றுங்கொள்க. தெய்வவரந்தினாலிவனுருவையறியாளாகலின் ஒருவர்க்கொருவர் மயக்கஞ்சொல்லப்பட்டமையால் மயக்கவணி.] (சுஉ)

(உஎ௰) சொல்லரு மின்பமீ தூரத் தோன்றலும், புல்லுவிட் டவ்வுருப் பொலிவு நோக்கினான், மெல்லிய லவ்வுரு விழியிற் காண்குறூஉ, தல்லலுற் றணிவளை யங்கை நீக்கினாள்.—(இ - ள்.) சொல்லரும் - சொல்லுதற்கரிய—இன்பம் - இன்பமானது—மீதூர - அதிகரிக்க—தோன்றலும் - |நளனும்—புல்லுவிட்டு - தழுவுதலைநீக்கி — அவ்வுரு - அந்த வடிவினுடைய—பொலிவு-காந்தியை—நோக்கினான் - :பார்த்தான் — மெல்லியல் - |தமயந்தியானவள்—அவ்வுரு - அந்தவடிவத்தை—விழியில் - கண்ணினால்—காண்குறூஉ - காணுதலுறாகி—அல்லலுற்று - பயத்தையடைந்து—அணிவளை - அழகிய வளையலை யணிந்த — அங்கை - {அழகியகையை— நீக்கினாள் - :விடுத்தாள். எ - று. *

[மாதர்கட்கு அச்சம் உரியகுணமாகலின் உருவு கண்ணிற்றோன்றுது கையிலகப்படலா விவ்வாறு வெருவி விடுத்தனளென்க.] (சுங)

(உஎக) பொன்னடிப் பூஞ்சிலம் பொலிப்ப மேகலை, யின்னரிக் கிண்கிணி யிகலி யார்ப்பெழ, மின்னடை கற்பது போன்று மெல்லெனத், தன்னமர் கோயிலுட் டையலெய்தினாள்—[இனிஒவ்வொருபாட்டாலவ்விருவர் செய்கையும் வெவ்வேறுசொல்லல்.]—(இ - ள்) பொன் - பொன்னினாற்செய்த— அடிப்பூஞ்சிலம்பு - பாதத்திலணிந்த அழகிய சிலம்புகள்— ஒலிப்ப - ஒலித்தலைச்செய்ய— மேகலை - மேகலையிலிருக்கின்ற— இன் - இனிய— அரி - பருக்கைக்கல்லையுடைய — கிண்கிணி - சதங்கைகள்— இகலி - ஒன்றோடொன்றுதாக்கப்பட்டு—ஆர்ப்பெழ - ஒலியெழும்ப— மின் - மின்னல் — நடைகற்பதுபோன்று - நடத்தலைக்கற்பதொத்து— மெல்லென - மிருதுவாக—தன் - தன்னுடைய— அமர் - அமர்கின்ற—கோயிலுள் - கன்னிமாடத்தில் — தையல் - |தமயந்தியானவள்— எய்தினாள் - : அடைந்தாள், எ - று. தற்குறிப்பணி *

(உஎஉ) கருந்தடங் கண்ணியைக் கையிற் புல்லியும், பொருந்திய வுருவெளி யென்று போக்கிநல், லருந்தனம் பெற்றிழந் தாரி லையனும், வருந்திவெற் றுயரொடு மதி மயங்கினான்—(இ - ள்.) கரும் - கரிய—

தடம் - விசாலம்பொருந்திய — கண்ணியை - கண்களையுடைய தமயந்தி யை — கையிற்புல்லியும் - கையிலேதழுவியும் — பொருந்திய - பொருந்தப்பெற்ற — உருவெளியென்று - உருவெளித்தோற்றமென்று — போக்கி - விட்டு — நல் - நல்ல — அருந்தனம் - அரியதிரவியத்தை — பெற்று - எளிதிற்பெற்று — இழந்தாரில் - இழந்தவர்களைப்போல — ஐயனும் - நளமகாராசனும் — வருந்தி - வருத்தமடைந்து — வெந்துயரொடு - வெவ்விய துன்பத்துடன் — மதிமயங்கினன் - புத்திமயங்கினன். எ - று.

பின்தடக்கைகளால் நளன் மெய்த்தமயந்தியென்றறிந்து வருந்தினனென்க. அருந்தனம்பெற்றிழந்தாரில் என்றமையால் உவமையணி.] (௬௫)

(௪௭௩) பாணிகர் வண்டினம் பாடுஞ் சோலையுஞ், சேணுற நிவந்த செய் குன்றுந் தேடியுங், காணல னாகிய களிநல் யானையான், மாணிழை யுறைதரு மாட மெய்தினான். — [நளன்கன்னிமாடத்தடைதல்.]
(இ - ள்) பாண் - இசைப்பாட்டுக்கு — நிகர் - நிகராக — வண்டினம் - வண்டுக்கூட்டங்கள் — பாடும் - பாடுகின்ற — சோலையும் - சோலையிடத்திலும் — சேண் - ஆகாயத்தில் — உற - பொருந்த — நிவந்த - உயர்ந்த — செய்குன்றும் - கட்டுமலையினிடத்திலும் — தேடியும் - தேடுதல்செய்தும் — காணலனாகிய - காணாதவனாகிய — களிநல்யானையான் - நளமகாராசாவானவன் — மாணிழை - தமயந்தி — உறைதரும் - வசிக்கின்ற — மாடம் - கன்னிமாடத்தை — எய்தினன் - அடைந்தான். எ - று. ※

இவ்வளவுகாலமிவ்விடந்தோறும் தேடியறியாதநளன் தமயந்திசென்றநெறிபற்றியவ் வுறையுமிடத்துச் சென்றனனென்க. — மாணிழை - ஆகுபெயர்.] (௬௬)

(௪௭௪) மின்னிடை யரம்பையர் குழாத்துண் மேவிய, வன்னமெ ன்னடையயிராணி யாமென, நன்னுதன் மடந்தையர் நாப்ப ணின்னகைக், கன்னிவீற் றிருத்தல்கண் களிப்ப நோக்கினன். — [தமயந்திக்காட்சி] — (இ - ள்) மின் - மின்னலையொத்த — இடை - இடையையுடைய — அரம்பையர்குழாத்துள் - தெய்வமாதருடையகூட்டத்துள் — மேவிய - பொருந்திய — அன்னம் - அன்னநடைபோன்ற — மெல் - மெல்லிய — நடை - நடையையுடைய — அயிராணியாமென - இந்திராணியாமென் றுசொல்லும்படி — நல் - நல்ல — நுதல் - புருவத்தையுடைய — மடந்தையர் - மாதர்களுடைய — நாப்பண் - நடுவே — இன் - இனிய — நகை - புன்சிரிப்பையுடைய — கன்னி - தமயந்தியானவள் — வீற்றிருத்தல் - வீறுடனிருத்தலை — கண்களிப்ப - கண்களிக்க — நோக்கினன் - பார்த்தான். எ - று. அயிராணியாமெனவென்றமையால் - உவமையணி. (௬௭)

(௪௭௫) மண்டமர் கடந்தவே னளன்வந் தானெனத், தொண்டைவாய் மடந்தையர் நாளுஞ் சொல்வன, பண்டரு மொழிக்கிளி பயின்று கூறலுங், கண்டதோ விஃதெனக் காளை யெண்ணினான். — [தன்னுரைத்ததையுறல்.] —(இ - ள்) மண்டு - நெருங்கிய — அமர் - போரை — கடந்த-வென்ற—வேல்-வேற்படையையுடைய — நளன்வந்தானென-நளமகாராசன்வந்தானென்று—தொண்டைவாய்-கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயையுடைய—மடந்தையர் - மாதர்கள்—நாளும்-நாடோறும்—சொல்வன-சொல்வனவற்றை — பண்டரும் - இசையைத்தருகின்ற—கிளி-கிளிப்பிள்ளை—பயின்று-பழகி—கூறலும்- சொன்னவளவில்—இஃது - இந்தக்கிளிப்பிள்ளை— கண்டதோவென - பார்த்ததோவென்று — காளை - நளமகாராஜன் — எண்ணினான் - நினைத்தான். எ-று. ⁂

தமயந்திவருந்துங்காலத்து அதுதீர்ந்து மனங்களிக்க நளன்வந்தானென்று தோழிகள் சொல்லுஞ்சொல்லைக்கேட்டு அவள்கையிலிருக்குங்கிளிப்பிள்ளைசொல்லுவதாகலி னிவ்வாறு கூறிற்று-தெய்வவரத்தால்மறைந்துவந்த நம்மையிது எவ்வாறுகண்டதென்று சிந்தித்தானென்க. யார் எதையுரைப்பினும் குற்றமுடையோர் தம்மையாமென்று எண்ணுவரென்பதுகருத்து.— தன்மை நவிற்சியணி.] (௯௮)

(௪௭௬) ஒருத்தியா னளனென விருப்ப வுள்ளுறும், விருப்பினா லொருத்தியான் வீமன் மாதென, மருக்கமழ் பூந்தொடை சூட்ட மன்னவன், பொருப்புறழ் தடம்புயம் புளகம் பூத்தவே—[இனிஇரண்டு பாட்டால்நளன்மகிழ்ச்சியடைதல்சொல்லப்படுகின்றன.](இ-ள்) உள்ளுறும் - உள்ளேயிருக்கின்ற—விருப்பினால் - ஆசையினால்— யானளனென - நானளமகாராசனென்று— ஒருத்தியிருப்ப - ஒருமங்கையிருக்க—ஒருத்தி - ஒருமங்கையானவள்—யான்-நான்—வீமன்மாதென -தமயந்தியென்றுசொல்லி — மருக்கமழ்-வாசனைகமழ்கின்ற—பூந்தொடை-மலர்மாலையை— சூட்ட-தரிக்க—மன்னவன் - நளமகாராஜனுடைய —பொருப்புறழ்-மலையையொத்த—தடம்-பருத்த—புயம்-தோள்களானவை—புளகம்பூத்த-மயிர்க்குச்செறிந்தன. எ-று. ⁂

நளனுக்கேதமயந்தி மாலைசூடுதற்குச் சந்தேகமில்லையென்னுந் தெளிவாலும், அவனுக்கே சூட்டவேண்டுமென்கிற ஆர்வத்தாலும், அவ்வார்வ முற்றுப்பெறுந்துணையும் பொறுக்கமாட்டாதமங்கையர் தமக்குள்ளே அவ்வாறுசெய்தேனு நோக்குவோமென்னுமன்பால் நாடோறுஞ்செய்துவருகையில் அன்றுஞ்செய்தனராக அதுகண்டஅவனுக்குத் தன்னிடத்து ஆர்வம்வைத்தமைதெரிந்து தனக்கேமாலைசூட்டுவாளென்னுந் தேற்றத்தால் தோள்கள்புளகம்பூத்தனவென்க.] (௯௯)

(சஎஎ) மலர்ந்தசெந் தாமரைமென் மடலின் மேற்றனக், கிலங்கிழை யுகிரினு லெழுது பாசுர, நலம்பெறக் காண்டலு நண்ண லார்புக, ழுலம்பொரு தோளினு னுவகை யெய்தினான். — (இ-ள்.) மலர்ந்த - விரிந்த — செந்தாமரைமென்மடலின்மேல் - சிவந்ததாமரையினுடையமெல்லிய விதழின்மேல் — தனக்கு - தனக்கு — இலங்கிழை - தமயந்தியானவள் — உகிரினால் - நகத்தினாலே — எழுது - எழுதப்பட்ட — பாசுரம் - செய்யுளை — நலம்பெற - நன்மை பெற — காண்டலும் - பார்த்தவளவில் — நண்ணலார் - பகைவரால் — புகழ் - புகழப்பட்ட — உலம் - திரள்கல்லை — பொரு - ஒத்த — தோளினான் - தோள்களையுடையநளமகாராசன் — உவகை - சந்தோஷத்தை — எய்தினான் - அடைந்தான். எ-று. *

[தமயந்தி நாடோறுந் தன்னுடையவருத்தத்தை யெழுதிக்கொள்ள வேண்டுமென்கிற அன்புடையவளாயிருந்துஞ் சிலஇடையூறுகளால் ஒத்துக்கொள்ளாமையால் அவ்வன்பையொருவாறு நிறைவேற்றற்பொருட்டுத் தாமரைமடலிலே தனக்கெழுதிக்கிடந்த செய்யுளைக்கண்டு நளன் மகிழ்ச்சியடைந்தனனென்க.] (எ௰)

(சஎஅ) செழுமணிப் பித்திகைத் தலத்திற் றீதறு, மழவிடை யனையவன் வடிவந் தோன்றலுங், குழையமை தோளினர் காளை பேரெழி, லெழுதிய வுருவிலொன்றென்னவெண்ணினார் — [நளனிழல்வடிவால்மாதர்மனம்பேதியாமை] — (இ-ள்) செழுமணி - செழுமையுள்ளமணிகள் பதித்த — பித்திகைத்தலத்தில் - சுவர்த்தலத்தில் — தீதறு - குற்றமற்ற — மழ - இளமைபொருந்திய — விடையனையவன் - இடபத்தையொத்த நளமகாராசனுடைய — வடிவம் - உருவம் — தோன்றலும் - தெரிந்தவளவில் — குழை - மூங்கில்போல — அமை - பொருந்திய — தோளினார் - தோளையுடையமாதர்கள் — காளை - நளமகாராசனுடைய — பேர் - பெரிய — எழில் - அழகை — எழுதிய - தம்மாலெழுதப்பட்ட — உருவில் - வடிவத்தில் — ஒன்றென்ன - ஒருவடிவென்று — எண்ணினார் - நினைத்தார்கள்.

[மந்திரத்தால் நளன்மறைந்திருப்பினும் அவன்வடிவந்தோன்றுமாகையால் அதைச் சுவர்த்தலத்திற்கண்ட மங்கையர் அந்தப்புரத்தில் ஒருவன் வந்தனனென்று நினைப்பு அனுத்துணையுமின்றித் தமயந்திமுதலிய தாங்கள் பார்க்கும்பொருட்டுச் சித்திரத்திருக்கும் நளவடிவங்களிலே இவனையும் ஒன்றெனமதித்திருந்தனரென்க. ஆதலால் நளன் வடிவுகட்டழகுள்ளதன்றி அவ்வாறு சித்திரித்தலும் அருமையென்பது கருத்து. அவ்விடத்துச்சித்திரத்தோடு நளனுடையநிழலுக்கு வேற்றுமையின்மை கூறப்பட்டமையால் பொதுமையணி.] (எக)

(சஎகூ) நாமவேல் வலனுயர் நளனுக் காங்கமர், வாமமே கலையினர்

நடுவண் வைகுவா, டாமமார் குழற்றமயந்தி யென்றவள், காமருபே ரெழில் காட்டுகின்றதே.—[அழகினாற்றமயந்திதன்னைத்தெரித்தல்.] (இ-ள்.) நாமம்-அச்சத்தைத்தருகின்ற—வேல்-வேற்படையால்—வலனுயர்-வெற்றிமிகுந்த—நளனுக்கு-நளமகாராசனுக்கு—ஆங்கு-அவ்விடத்தில்—அமர்-அமர்ந்த—வாமம்-அழகிய—மேகலையினர்-மேகலாபரணத்தையுடையமகளிருடைய—நடுவண்-நடுவே—வைகுவாள்-இருப்பவள்—தாமம்-மாலைகள்—ஆர்-நிறைந்த—குழல்-கூந்தலையுடைய—தமயந்தியென்று-தமயந்தியென்னும்பெயரையுடையவளென்று—அவள்-அவளுடைய—காமர்-ஒளிபொருந்திய—பேர்-பெரிய—எழில்-அழகானது—காட்டுகின்றது-காண்பிக்கின்றது. எ-உ.

(௬௱௮௰) எதமில் குணத்தின னினைய னாகுநன், போதவிழ் பூங்குழற் றையல் பாற்றம, தாதரம் பெருகிய வமர ரேவிய, தூதியர் செய்திறஞ் சொல்லு வாமரோ.—[இதுகவிக்கூற்று]—(இ-ள்) ஏதமில்-குற்றமற்ற—குணத்தினன்-குணத்தையுடைய நளமகாராசன்—இனையனாக-இத்தன்மையையுடையவனாக—நன்-நட்பமாகிய—தாது-மகரந்தப்பொடிகள்—அவிழ்-உதிர்கின்ற—பூ-பலாமலணிந்த—குழல்-கூந்தலையுடைய—தையல்பால்-தமயந்தியிடத்தில்—தமது-தம்முடைய—ஆதரம்-ஆசையானது—பெருகிய-மிகுந்த—அமரர்-தேவர்களால்—ஏவிய-ஏவப்பட்ட—தூதியர்-தூதிகள்—செய்திறம்-செய்தவகையை—சொல்லுவாம்-சொல்லுவாம். எ-று. அரோ-அசை. (௭௯)

(௬௱௮௧) [வேறு]—கானமரலங்கன்மாலைக் கடவுளர் விடுப்பவந்த, பானலங் கடந்ததீஞ்சொற் பணைமுலைப் பாவை நல்லா, ரூனொடு பழகிநெய்த்தோ ருமிழ்ந்துவெம் புலவுநாறு, மானவேல் மீமனின்ற வனிதையை யினிதுகண்டார்.—[இனிப்பதினொருபாட்டால் இந்திரன் முதலிய நால்வராலேவப்பட்ட தூதிகள்தமயந்தியோடுபேசி மீளுதல் சொல்லப்படுகின்றன.]—(இ-ள்.) கான்-வாசனை—அமர்-பொருந்திய—அலங்கல்-அசையாநின்ற—மாலை-மாலையையுடைய—கடவுளர்-தேவர்களால்—விடுப்ப-அனுப்பப்பட்டு—வந்த-வந்த—பால்-பாலினுடைய—நலம்-நன்மையை—கடந்த-வென்ற—தீ-தித்திப்புப்பொருந்திய—சொல்-சொல்லையும்—பணை-பருத்த—முலை-முலையையுமுடைய—பாவைநல்லார்-பாவையேயொத்திருக்கின்ற மாதர்—ஊனொடு-மாமிசத்துடன்—பழகி-பழகுதல் செய்து—

நெய்த்தோருமிழ்ந்து - உதிரத்தையுமிழ்ந்து — வெம் - வெம்மைபொருந்திய — புலவு - புலானாற்றம் — நாறு - நாறுகின்ற — மான - ஒப்பற்ற — வேல் - வேற்படையையுடைய — வீமனீன்ற - வீமராசன்பெற்ற — வனிதையை - தமயந்தியை — இனிது - இனிதாக — கண்டார் - கண்டார்கள். எ-று. (எச)

(சஅஉ) பொருவரு வனப்பின்மிக்க பூவேலாமமைச் முதல்வராய, வரிவிழிக் குமுதச்செவ்வாய் வானவர் மகளிர்தாமித், தெரியிழை செவ்வி நோக்கிற் சேணிடைப் பொலிந்து தோன்று, மிரவிமுன் மதியமாவ ளெனவுளத் தெண்ணினாரால்.—(இ-ள்) பொருவரு-ஒப்புச்சொல்லுதற்கரிய — வனப்பின் - அழகினாலே — மிக்க-மிகுந்த — பூவேலாமமைமுதல்வராய - இந்திராணிமுதலியராகிய — வரி - இரேகைகளையுடைய — விழிகண்களையும் — குமுதச்செவ்வாய் - அல்லிமலர்போன்று சிவந்தவாயினையுமுடைய — வானவர்மகளிர் - தெய்வமாதர் — இத்தெரியிழை-இந்தத்தமயந்தியினுடைய — செவ்வி - அழகை — நோக்கில் - பார்த்தால் — சேணிடை - ஆகாயத்தினிடத்து — பொலிந்து - பிரகாசித்து — தோன்றும் - தோன்றுகின்ற — இரவிமுன் - சூரியன்முன்னே — மதியமாவளென - சந்திரன்போலாவளென்று — உளத்து - மனத்திலே — (தூதியர்) எண்ணினார் - சிந்தித்தார்கள். எ-று. — தாம் - ஆல் - அசைகள். ※

தெய்வமாதரிற்சிறந்த இந்திராணிமுதலானமங்கையரும்இவளழகைநோக்கில் தாமழகுடையோமென்னுஞ் செருக்கையொழிவார்களென்பது கருத்து.] (எரு)

(சஅங) எய்திய மகளிர்தம்மி லிமையவர் தலைவன் றூதி, யையரிநெடுங்கட் செவ்வா யணங்கிற்கு மணங்கு போல்வாய், கொய்துணர்த் தருவினீழற் கோமகன் பணியாற் போந்த, செய்திநீ கேட்டியென்று சிறடி வணங்கிச் சொல்வாள்.—(இ-ள்.) எய்திய - அடைந்த — மகளிர் தம்மில் - தூதியர் நால்வருள் — இமையவர்தலைவன் - இந்திரனுடைய — தூதி - தூதியானவள் — ஐ - அழகிய — அரி - இரேகைகளையுடைய — நெடுங்கண் - நெடிய கண்களையும் — செவ்வாய் - சிவந்த வாயினையுமுடைய — அணங்கிற்கும் - தெய்வமங்கைக்கும் — அணங்கு போல்வாய் - தெய்வமாதையொத்த தமயந்தியே — கொய் - கொய்கின்ற — துணர் - பூங்கொத்துக்களையுடைய — தருவின் நீழல் - ஐந்தருவினிழலிலிருக்கின்ற — கோமகன் - இந்திரனுடைய — பணியால் - ஏவலினாலே — போந்த - வந்த — செய்தி - செய்தியை — நீ கேட்டியென்று - நீ கேட்பாயாகவெ

ன்று—சிறடி - சிறியபாதங்களை— வணங்கி - வணங்குதல்செய்து— சொல்வான்-சொல்வான். எ-று. ✻

தான்தெய்வமங்கையாயினும் தன்னிறைவனுக்குத் தலைவியாக்குவிக்கத் தூதியாகவந் தமையால் தமயந்தியினிடத்து அவனுக்கு வணக்கஞ்சொல்லப்பட்டது.] (எக)

(சஅச) இருவிசும்பொரு கோலோச்சி யெதிலர்க் கடந்துதேவர், பரவிநின் றிறைஞ்சநாளும் பனிமலர்த் தருவினீழ, லரியணைப் புற த்துவைகு மண்ணலுக் கமிர்தமன்ன, வுருவிலா னொருவன் செய்யு முறுபகை காத்தல்வேண்டும்.— (இ-ள்.) இரு - பெரிய — விசும்பு - வானுலகை—ஒருகோலோச்சி - ஒருசெங்கோல்செலுத்தி — ஏதிலர் - சத் துருக்களை—கடந்து - வென்று—தேவர் - தேவர்கள்— பரவிநின்று - துதிசெய்துநின்று—இறைஞ்ச - வணங்க—நாளும் - நாடோறும்— பனி - குளிர்ச்சிபொருந்திய—மலர் - மலரானிறைந்த—தருவினீழல் - ஐந்தருவினிழலில்—அரியணைப்புறத்து - சிங்காதனத்திலிடத்து—வைகு கும் - தங்கிய—அண்ணலுக்கு - இந்திரனுக்கு—அமிர்தமன்னாய் - அமிர் தத்தைக் கொப்பானவளே — உருவிலான் - வடிவமில்லாதவனாகிய — ஒருவன் - மன்மதனானவன்—செய்யும் - செய்கின்ற—உறு - மிகுந்த— பகை - பகையை நீக்கி—காத்தல்வேண்டும் - (நீ) காக்கவேண்டும். எ-று.

இதுமுதலைந்து பாட்டால் தூதிதமயந்தியைவேண்டிக் கோடல் - இருவிசும்பென்றதனா ல் - பொன்னுலகென்பதும், ஒருகோலோச்சியென்றதனால் - பொதுவறப் புரப்பவனெ ன்பதும், ஏதிலர்க் கடந்தென்றதனால் - வீரனென்பதும், தேவரிறைஞ்ச வென்றத னால் - அவரினுஞ் சிறந்தோனென்பதும், தருவினீழலென்றதனால் - மிகுந்த செல் வமுடையோனென்பதும், அரியணைப் புறத்தென்றதனால் - அரசு செய்பவனென் பதும், அண்ணலென்றதனால் - பெருமையிற் சிறந்தோனென்பதும் கருத்தாகப்பெறு கும்.—இந்திரனை மணம்புரிவாயென்பது - உருவிலான்செய்யும்பகை யொழித்தல்வேண் டும் என்னும்வாக்கியத்தாற் பெறப்படுதலால் பிறிதுநவிற்சியணி.] (எஉ)

(சஅரு) எம்மிறை யிளவற்காக விருங்கடல் கடைந்து வாசச், செ ம்மலர்த் திருவை யீந்ததேவர் வாசவற்கு மின்னும், கைம்மலர் வருந் துவிக்குக் கடல்கடைந் துழலா வண்ணம், பொம்மல்வெம் முலையாயன் னோற் கின்னருள் புரிதல் வேண்டும்.— (இ-ள்.) எம்மிறை - எங்களரச னுடைய — இளவற்காக - உபேந்திரனுக்காக — இரும் - பெரிய — கடல்கடைந்து - பாற்கடலைக்கடைந்து — வாசம் - வாசனைபொருந் திய — செம்மலர்த்திருவை - செந்தாமரை மலரிலிருக்கின்ற திருமக ளை — ஈந்த - தந்த — தேவர் - தேவதைகள் — வாசவற்கும் - இந்திரனுக் கும் — இன்னும் - இன்னமும் — கைம்மலர்வருந்த - கைகளாகியமலர்கள்

வருந்த—இக்குக்கடல்கடைந்து - க்ருப்பிரதக்கடலைக்கடைந்து—உடி லாவண்ணம் - அலையாத விதம்—பொம்மல் - பொலிவினையுடைய—வெம் - விரும்பத்தக்கவாகிய—முலையாய் - {முலைகளையுடையதமயந்தியே—அன்றேற்கு - அவ்விந்திரனுக்கு—இன்னருள் - :இனியவருளை—புரிதல்வேண்டும் - (1நீ):செய்தல்வேண்டும். எ - று. ❊

இங்கு இறவலென்பது இந்திரனுக்குச் சயந்தருவதற்காக அவன்றம்பியாயவதரித்த உபேந்திரனுடனிருக்கின்ற திருமாலையெனக்கொள்க. தேவர்க்கு இம்முயற்சியில்லை திருக்கவும் அவர்க்குறுவதாகக்கூறலால் உயர்வுநவிற்சியணி.] (எஅ)

(சஅ௯) மாயிரு ஞாலந்தன்னின் மகம்பல வியற்றிப்பெற்ற, மீயுயர் பசும்பொனாட்டின் மேதகு செல்வமெல்லா, மேயினை நின்பாலன்றே யிமையவர்க் கிறைவன்பாலின், சேயரிக் கடைக்க ணோக்கஞ் சிறிதருள் புரியின்மாதோ.—(இ - ள்.) மா - மகத்தாகிய—இரு - பெரிய—ஞாலந்தன்னின் - பூமியிலே— மகம்பலவியற்றி - நூறுவேள்வி செய்து—பெற்ற - பெற்றுக்கொண்ட—மீ - மேலாக—உயர் - உயர்ந்த—பசு - பசுமைபொருந்திய—பொன்னாட்டின் - பொன்னுலகத்தில்—மேதகு - மேன்மைபொருந்திய—செல்வமெல்லாம் - பாக்கியமெல்லாம்—நின்பால் - உன்னிடத்தில்—ஏயினவன்றே - :பொருந்தியனவல்லவா—இமையவர்க்கிறைவன்பால் - இந்திரனிடத்தில்—நின் - உன்னுடைய—சேயரி - செவ்வரிபரந்த—கடைக்கணோக்கம் - !கடைக்கண்பார்வையானது—சிறிது - கொஞ்சம்—அருள்புரியின் - அருள்செய்தால்.

செல்வமாவன - மூவுலகாட்சி - கற்பகமுதலியவைந்தருக்கள் - காமதேனு - சிந்தாமணி - சங்கநிதி - பதுமநிதி - பொன்னுலகம் - அமராவதி - வைசயந்தமாளிகை - ஐராவதயானை - உச்சைச்சிரவக்குதிரை - சுதர்மசபை - நந்தனவனம் - அமிர்தம் - தேவர் - அரம்பையர் - இவைமுதலியனவாம்.— செல்வத்திற்கும் அருட்கும் மாறுகோடல் சொல்லப்பட்டமையால்மாற்றுநிலையணி.] (எ௯)

(சஅள) மண்ணினிற் சிறந்துவாழு மன்பதைத் தொகுதி தன்னி, லெண்ணிடைச் சிறந்தாரன்றே யியக்கரவ் வியக்கர்தம்மில், விண்ணவர் சிறந்தாரன்றே விண்ணவர் தமையு மாறு, மண்ணனின் னேவல்கேட்பி னதனினுஞ் சிறந்த துண்டோ.— (இ - ள்.) மண்ணினில் - பூவுலகத்தில்—சிறந்து - சிறப்பைப்பொருந்தி—வாழும் - வாழ்கின்ற—மன்பதைத்தொகுதிதன்னில் - மக்கட்கூட்டத்துக்குள்—எண்ணிடில் - நினைக்குமிடத்தில்—இயக்கர் - இயக்கரானவர்கள்—சிறந்தாரன்றே - சிறந்தவர்களல்லவா—அவ்வியக்கர்தம்மில் - அந்தவியக்கருக்குள்ளே—விண்ணவர் - தேவர்கள்—சிறந்தாரன்றே - சிறப்பைப் பொருந்தின

வர்களல்லவா — விண்ணவர் தமையுமாளும் - அத்தேவர்களையு மாட்சி செய்கின்ற — அண்ணல் - இந்திரனானவன் — நின்னேவல்கேட்பின் - உன்னுடைய ஏவற்றொழிலைக் கேட்பானாயின் — அதனினும் - அதைக்காட்டிலும் — சிறந்தது - சிறப்பையுடையது — உண்டோ - ஒருபொருளுண்டோ இல்லை. எ - று. *

மேன்மேலும் சிறப்பைச்சொல்லுதலால்மேன்மே லுயர்ச்சியணி.] (௮௰)

(௪௮௮) தாதொடு நறவுதூற்றுந் தருநிழ லினிது வைகு, மேதகு நிதியுமானும் வேட்டன வுவந்து நல்க, வேதமி லரம்பைமாதர் முறைமுறை யேவல்கேட்ப, நீதொழு மமரர்யாரு நிற்றொழப் பணித்தி யென்றாள்.—(இ - ள்.) தாதொடு - மகரந்தப்பொடியோடு — நறவு - தேனையும் — தூற்றும் - தூற்றுகின்ற — தருநிழல் - ஐந்தருநிழலில் — இனிது - இனிதாக — வைகும் - தங்கிய — மேதகு - மேன்மைபொருந்திய — நிதியும் - சங்கநிதிபதுமநிதிகளும் — ஆனும் காமதேனுவும் — வேட்டன - விரும்பியவைகளை — உவந்து - மகிழ்ந்து — நல்க - கொடுக்க — ஏதமில் - குற்றமில்லாத — அரம்பைமாதர் - தெய்வமடவார்கள் — முறைமுறை - வரிசைவரிசையாக — ஏவல்கேட்ப - ஏவற்றொழிலைக்கேட்க — நீதொழும் - நீவணங்குகின்ற — அமரர்யாரும் - தேவர்கள்யாரும் — நிற்றொழ - நின்னைவணங்க — பணித்தியென்றாள் - சொல்லென்றாள். எ - று. (௮௧)

(௪௮௯) இனையன வுரைத்தலோடும் யாவர்த முளமுந்தேரும், பனியிருவிசும்பிற்றேவர்பரவவீற் றிருக்கும்வேந்தென், மனநிலையுணரான் போலுமழைமதர்நெடுங்கணல்லா, யுனைவிரைந்திங்ஙன் றூதுவிடுத்த தென்னுரைத்தியென்ன. [இனியிரண்டுபாட்டால்தமயந்திஇந்திரன்தூதிக்குவிடைகொடுத்தல்சொல்லப்படுகின்றது] (இ - ள்) இனையன - இத்தன்மையவாகியசொற்களை — உரைத்தலோடும் - சொன்னமாத்திரத்தில் — யாவர்தம் - எவர்களுடைய — உளமும் - மனமும் — தேரும் - தெரியாநின்ற — பனி - குளிர்ச்சிபொருந்திய — இரு - பெரிய — விசும்பில் - தெய்வலோகத்திலிருக்கின்ற — தேவர் - தேவர்கள் — பரவ - வணங்க — வீற்றிருக்கும் - அரசிருக்கின்ற — வேந்து - இந்திரனானவன் — என்மனநிலை - என்மனத்தினிலையை — உணரான்போலும் - தெரியாதவன்போல — மழை - குளிர்ச்சிபொருந்திய — மதர் - மதர்த்த — நெடுங்கண் - நெடியகண்களையுடைய — நல்லாய் - தூதியே — உனை - உன்னை — விரைந்து - சீக்கிரமாக — இங்ஙன் - இவ்விடத்தில் — தூதுவிடுத்தது - தூதாகவனுப்பியது —

ல் - யாதுகாரணமாக — உரைத்தியென்று - சொல்லென்று. எ-று. *
அறியாம்போலுமென்றமையால் தற்குறிப்பணி. (அஉ)

(சாகூ௰) என்றுளத் தென்று நீங்கா திருப்பவ னவனே யாகும், பொன்னகர்க் கிறைவன் றன்பாற் பொருந்துதி யென்னுந் தூதுக், கன்னவ னியையுங் கொல்லோ வெனமறைந் தயலே நிற்கு, மன்னவன் மகிழ்ச்சிகூர மடவர லினிது சொன்னாள்.—(இ-ள்) என்னுளத்து-என்னுடையமனத்தில் — என்றும் - எந்நாளும் — நீங்காதிருப்பவன் - பிரியாமலிலை நிற்பவன் — நளனேயாகும் · நளமகாராஜனேயாகும் — பொன்னகர்க்கிறைவன்றன்பால் - இந்திரனிடத்து — பொருந்துதி - நீபொருந்தக்கடவாய் — என்னுந்தூதுக்கு - என்றுசொல்லுந்தூதுக்கு — அன்னவன் - அந்தநளமகாராஜன் — இயையுங்கொல்லோவென - சம்மதிப்பானோவென்று — மறைந்து - ஒளித்து — அயலே நிற்கும் - பக்கத்திலே நிற்கிற — மன்னவன் - அரசன் — மகிழ்ச்சிகூர - மகிழ்ச்சிமிக — மடவரல் - தமயந்தி — இனிது - இனிதாக — சொன்னாள் - சொல்லினாள். எ-று.

அன்னவனியைவதலாவது - தான்காணியாகக்கொண்ட மனத்தைவிட்டு நீங்குதல் - அவ்வரசனுவது என்னிடத்துவெறுத்துநீங்கல்வேண்டும் யானுவது அவனைவெறுத்துநீக்கல்வேண்டும் இருவரும் ஒத்திருக்கும்போது அவ்விடத்தை விரும்பத்தகாதென்றதாயிற்று. ஆயின் ஓரிடத்தில் இருவர் எப்படியிருக்கலாமென்பதுகருத்து. சுபாவத்திற்சொல்லுந் தமயந்தியினுரையைக்கேட்டமையால் நளனுக்கு மிகவு மகிழ்ச்சியுண்டாயிற்றென்க.]

(சகூக) கோற்றொடி நளன்மேலுற்ற காதலைக் குறித்து நோக்கி, மாற்றுத லரிதென் றெண்ணி வாசவன் றூதியேக, வாற்றல்வா சவற்கு நேரா வணங்கெவற் கியையுமென்னுந், தேற்றமோ டுரையார் மற்றைத் தேவர்தூ தியரும் போனார்.—(இ-ள்.) கோற்றொடி - தமயந்தியானவள் — நளன்மேல் - நளனிடத்தில் — உற்ற - வைத்த — காதலை - ஆசையை — குறித்துநோக்கி - குறித்துப்பார்த்து — மாற்றுதல் - அதனை நீக்குதல் — அரிதென்று - அரிதாகுமென்று — எண்ணி - நினைத்து — வாசவன்றூதி - இந்திரனுடைய தூதி — ஏக - தன்னிடத்துக்குச்செல்ல — ஆற்றல் - வலிமைபெற்ற — வாசவற்கும் - இந்திரனுக்கும் — நேரா - உடன்படாத — அணங்கு - தமயந்தி — எவர்க்கு - யாவர்கட்கு — இயையுமென்னும் - சம்மதிப்பா (ளொருவருக்குஞ்சம்மதியா) ளென்கின்ற — தேற்றமோடு - தெளிவுடனே — உரையார் - பேசாதவர்களாய் — மற்றைத்தேவர்தூதியரும் - மற்றைத்தேவர்கள்விடுத்த தூதிகளும் — போனார் - சென்றார்கள். எ-று. உம்மை இறந்தது தழீஇயவெச்சம்.

தமயந்தி பூவுலகமடந்தையாயினும் நம்மினுமிக்க கலைகளின்பயிற்சியுடையவளாகையால் அவளை நமது சொல்லால்மடக்கி இந்திரனுக்குத் துணைவியாக்குவது அசாத்தியமென்று இந்திரன்றுதிநீக்கினனென்க. அப்படிப்பட்டசம்பத்துக்களையும் போகத்தையும் வலிமையையும் சிறப்பையுமுடையஇந்திரனுக்குச்சம்மதியாதவள் நம்மிறைவர்க்குஞ் சம்மதிப்பாளென்பது கரதலாமலகம்போற்றெரிதலால் மற்றைத்தூதிக ளவளுடன் உரையாடி அவமானமடையாமையே நமக்குமேன்மையென்றொழிந்தனரென்க.] (அசு)

(சகஉ) தூதிய ரோகக்கண்ட தோன்றல்செங் கமலக்கண்கண்,
மேதகு செல்வமிக்க விதர்ப்பர்கோன் றவத்திற்றோன்று, மாதர்மென் னோக்கினுடன் வடிவினி லழுந்திப் பின்னு, மாதரம் பெருகியின்ப
வாரியி னாழ்ந்தவன்றே.—(இ-ள்.) தூதியர்-தேவதூதிகள்—ஏக-தம்மிடத்துக்குப்போதலை—கண்ட-பார்த்த—தோன்றல்-நளமகாராஜனுடைய—செங்கமலக்கண்கள் - செந்தாமலர்போன்றநேத்திரங்கள்—மேதகு-மேம்பட்ட—செல்வம்-செல்வத்தினாலே—மிக்க-மிகுந்த—விதர்ப்பர்கோன்- வீமராசனுடைய—தவத்திற்றோன்றும்-தவத்தினாலவதரித்த—மாதர்-அழகிய—மெல் - மெல்லிய — நோக்கினுடன்-பார்வையையுடையதமயந்தியினது—வடிவினில்-உருவத்தில்—அழுந்தி-ஆழ்ந்து—பின்னும்-பின்னும்—ஆதரம்பெருகி-ஆசைமிகுந்து—இன்பவாரியின்-இன்பக்கடலிலே—ஆழ்ந்த-:அழுந்தின. எ-று.*

காவினிலொருமங்கையின் அழகைநோக்கும் ஆடவர்க்கு மற்றொருவர் அங்கில்லாதிருந்தால் மாத்திரஞ் சகிக்குமாதலால்தூதியரோகக்கண்டதோன்றலென்றார். அங்குள்ள தோழிகளோவெனில் அவர்களுக்கிவனிருப்பதுதெரியாதென்க. அவயவங்களைத்தனித்தனிநோக்கின் அந்நோக்குதற்கிடையூறடையின் மற்றவைகளெப்படியுளவோவென்ற கருத்தலையுமாதலால் முழுவதுந்தன்சத்தியாலொருங்குநோக்குதலால் வடிவினிலழுந்தியென்றும் அதில்ஆசைமிகுதலா லின்பசாகரத்திலழுந்தினனென்றுஞ்சொல்லினார் (அரு)

(சகங) பாசிழை பரந்தவல்குற் பனிமொழிக் குமுதச் செவ்வாய்,
மாசறு மதியமன்ன வாண்முகத் தணங்கைநோக்கி, யாசையங் கடலு ளாழ்ந்த களைபெறு வரசனோக்க, மேசுவ தொன்றுமில்லா முலைவரை யிவர்ந்தவன்றே.—(இ-ள்.) பாசிழை-பசும்பொன்னாற்செய்தவாபரணங்கள்—பரந்த-பரவப்பெற்ற—அல்குல்-அல்குலையும்—பனிமொழி-குளிர்ச்சிபொருந்தியசொற்களையும்—குமுதம் - அல்லிமலர்போன்ற—செவ்வாய் - சிவந்தவாயினையும்—மாசறு - குற்றமற்ற—மதியமன்ன-சந்திரனையொத்த—வாள் - ஒளிபொருந்திய—முகத்து-முகத்தையுமுடைய — அணங்கை - தமயந்தியை— நோக்கி - பார்த்து—ஆசையங்கடலுள் - ஆசையாகியகடலினிடத்து—ஆழ்ந்து - முழுகி—

குறைபெறு-குறையைப்பெறுத——அரசனேக்கம்-நளனுடையபார்வை——ஏகவதொன்றுமில்லா - பழிப்பதொன்றுமில்லாத —— முலைவரை-முலைகளாகிய மலையின்மேல்——இவர்ந்த-ஏறின. எ-று. ※

அல்குற்பரப்பையும் வாய்க்குமுதத்தையும் முகமதியத்தையுமுடைய மங்கையினது ஆசைக்கடலில் வீழ்ந்து அலைகளாலடிபட்டு வருந்தி ஒருகரையுங்காணாதிருந்தபோதும் அரசனேக்கங்கள் அந்தமுலைகளென்னு மலைகளைக்கண்டேறினவென்க. கச்சறுத்தல்-கஞ்சுகஞ்சேறணிதல்-முத்துவடமணிதல் இழமார்பினமேனோக்கல்-கண்கவுந்தல்- அடிகனத்தல்-திரண்டிருத்தல்-பூரித்தல் புளகித்தல்- இடைநுழையாதுநெருங்கல் - வெச்செனல்-தண்ணெனல் - இடையைவாட்டல் - முதலியநற்குணங்களிற் குறைவின்றி யிருத்தலால் ஏகவதொன்றுமில்லா முலையென்றார். மிகுந்த வாசையோடும் ஸ்தனங்களை நோக்கினானென்பதுகருத்து. ஆசையங்கடலென்றதும் முலைவரையென்றதும் உருவகங்கள். தமயந்தியைக்கண்டகண்கள் மிகுந்த ஆசையுடையதாய் முலையைப்பார்த்தது என்னும் பொருள்பெறச்சொல்லியநோக்கம் கடலுளாழ்ந்து மலையிலேறிநின்றவில் கடலின்மூழ்கினோர் கரையிலேறுவதாகிய உலகர்செய்கை தோற்றுதலால் மூன்றுருவகத்தை யங்கமாகக்கொண்ட சுருங்கச்சொல்லலணி.] (அ௬)

(௨௬௭) போர்க்களி றனையவீமன் புரிந்தமெய்த் தவத்திற் றோன்
றுங், கார்க்கருங் கூந்தலாண்மைக் கண்வலை யதனுட்பட்டோ, வீர்ங்
கிடை புகாதபொம்ம லிரமுலை நெருக்கிற் புக்கோ, பார்த்தசெங் கம
லக்கண்கள் பறிப்பரி யனவாய்நின்ற ——(இ-ள்.) போர் - போர்செய்
கின்ற——களிறனைய - யானையையொத்த——வீமன் - வீமராசன்——புரிந்த - செய்த——மெய்த்தவத்தில்-உண்மையானதவத்தினாலே——தோன்றும்- அவதரித்த——கார் - மேகம்போன்ற—கருங்கூந்தலாள் - கரியவளகபாரத்தையுடைய தமயந்தியினது——மை - மையையணிந்த—கண்வலையதனுட்பட்டோ - கண்ணாகியவலையிலகப்பட்டோ——ஈர்க்கு - ஈர்க்கானது——இடை - மத்தியத்திலே——புகாத - நுழையாத——பொம்மல் - பொலிவுபெற்ற——இரமுலை - இரண்டுபொருந்தியஸ்தனபாரங்களினுடைய——நெருக்கில் - நெருக்கத்தில்——புக்கோ - புகுந்தோ——பார்த்த - நோக்கிய——செங்கமலக்கண்கள் - செந்தாமரைமலர்போன்ற நேத்திரங்கள்——பறிப்பரியனவாய்-பறிப்பதற்கரியவாகி——நின்ற - நின்றன. எ-று. ※

குஞ்சரத்தியல்பேயென்றவிதுஉடப்புறத்தருதல் - அவ்வாறுலகினைக் காப்பவனாகையால் போர்க்களிறனைய வீமனென்றும், பொய்த்தவத்திற்றோன்றிலளென்றற்கு மெய்த்தவத்திற் றோன்றினளென்றுங்கொள்க. ஈர்க்கிடைபுகாமல் விம்முதலால் ஒத்தனவோவென்னும் ஐயநிகழாமைக்கு-இரமுலையென்றார். கண்கள் அழுந்தியழுந்தி நோக்கிமுற்றுமையால் பறிப்பரியனவாய் நின்றனவென்க.——இது-ஐயவணி.] (அ௭)

(௪௬௫) விண்ணவர் மகளிர்யாரும் வெள்குற வனப்பு வாய்ந்து, பெண்ணலங் கனிய நின்ற பேதையே ரழகுமுற்றுங், கண்ணொடு பிணித்தாலென்ன வியப்புறக் களித்து நோக்கும், புண்ணுறு புலவுவேலா னுரைத்தொடு புகலலுற்றான்.—(இ-ள்.) விண்ணவர் - தேவர்களுடைய—மகளிர்யாரும் - மங்கையரெல்லாம்—வெள்குற - நாணமடைய—வனப்புவாய்ந்து - அழகைப்பெற்று—பெண் - பெண்களுக்குரிய—நலம் - நற்குணங்கள்—கனிய - முதிர—நின்ற - நிற்கப்பெற்ற—பேதை - தமயந்தியினது—பேர் - பெரிய—அழகுமுற்றும் - அழகுமுழுவதும்—கண்ணொடு - கண்களுடனே—பிணித்தாலென்ன - கட்டினதையொப்ப—வியப்புற - ஆச்சரியமிக—களித்து - களிப்பையடைந்து—நோக்கும் - பார்க்கின்ற—புண்ணுறு - மாமிசத்தையுற்ற—புலவு - நாற்றத்தையுடைய—வேலான் - வேற்படையேந்திய நளமகாராஜன்—உரைத்தொடு - மனத்துடனே—புகலலுற்றான் - சொல்லத்தொடங்கினான். எ-று.—உரைத்தொடுபுகலல் - சிந்தித்தல். *

பெண்ணலமாவன - நாணம் - மடம் - அச்சம் - பயிர்ப்பு - முதலியகுணங்களும் பிறவுமெனக்கொள்க. அவ்வழகின்கடலை யொருவாற்றாற் கடந்தநளன் தன்மனத்துக்கிசைந்தவர் வேறொருவரும் அங்கில்லாமையால் தான்கண்ட வியப்பை மனத்துடன்சொல்லத்தொடங்கினனென்க.—பிணித்தாலென்றமையால் - தற்குறிப்பணி.] (அ-அ)

(௪௬௬) வடிவ[illegible]ம நூலிற்சொல்லும் வனப்பெலாமமைத்துவேதன், கடிமலர்ச் செங்கை வண்ணங் காட்டிய வுருவு கொல்லோ, வடுகணை வேனிலானின் னமுதுகோ றோய்த்துத் தீட்டும், படிவமோவுயிரை வாட்டும் பாவைதன் வடிவந்தானே.—[இதுமுதல்பத்துப்பாட்டால் நளனதுசிந்திப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்.) உயிரை வாட்டும் - என்னுயிரை வாட்டுகின்ற—பாவை - இப்பாவைபோல்வாளுடைய—வடிவம் - உருவமானது—வேதன் - பிரமனானவன்—வடிவமை நூலில் - சாமுத்திரிகநூலிலே—சொல்லும் - சொல்லாநின்ற—வனப்பெலாம் - அழகனைத்தும்—அமைத்து - அமையச்செய்து—கடி - புதுமைபெற்ற—மலர் - தாமரைமலர்போன்ற—செங்கைவண்ணம் - தனதுசிவந்தகைகளின்குணத்தை—காட்டிய - காண்பித்த—உருவுகொல்லோ - உருவமோ—அடு - கொல்லாநின்ற—கணை - பூங்கணைகளையுடைய—வேனிலான் - மன்மதனானவன்—இன் - இனிய—அமுது - அமிர்தத்தில்—கோல் - தூரியக்கோலை—தோய்த்து - நனைத்து—தீட்டும் - எழுதப்பட்ட—படிவமோ - உருவமோ. எ-று.

வேதன் செங்கைவண்ணங் கொல்லோவென் றவன்பின் வேனிலான் றீட்டும் படிவமோ வெனக் கூறியது அவன்படைப்பிலிவ்வழகு கண்டிலேம் அழகினால் உலகத்தை மயக்குங் காமனே படைக்கவிவ்வழகுண்டாகலாமெனுங் கருத்தாலெனக்கொள்க.— வேதன் செவ்வண்ணங்காட்டியவுருவோ - வேனிலான் றீட்டும்படிவமோவெனக்குறித்தலாற் றற்குறிப்பணி.]

(௪௯௭) குழையெதிர் நடந்து பைம்பொற் குமிழ்மிசை மறிந்து நீண்ட, வுழைபொரு நெடுங்கணாட னுறுப்பினுக் குவமையாகச், செழு மலர் முதலவாய பொருள்களைத் தெரிந்து கூறி, னழகினுக் குவமை தீர்ந்த வவற்றினுக் கிகழ்ச்சியாமே.— (இ-ள்.) குழை - குழையென்னுங் காதணிக்கு — எதிர்நடந்து - முன்பாகச்சென்று — பைம்பொன் - பசியபொன்போன்ற — குமிழ் - குமிழம்பூவினது — மிசை - மேற் பக்கத்தில் — மறிந்து - மறிபட்டு — நீண்ட - நீட்சியையடைந்த — உழைபொரு - மான்போன்ற — நெடுங்கணாடன் - நெடியகண்களையுடைய தமயந்தியினது — உறுப்பினுக்கு - அவயவத்துக்கு — உவமையாக - உவமானமாக — செழும் - செழுமைபெற்ற — மலர்முதலவாய - தாமரைமலர் முதல்வாகிய — பொருள்களை - வஸ்துக்களை — தெரிந்துகூறின் - தெரிந்துசொல்லின் — அழகினுக்கு - அழகுக்கு — உவமைதீர்ந்த - உவமைநீங்கிய — அவற்றினுக்கு - அவ்வுறுப்புக்களுக்கு — இகழ்ச்சியாம் - பழிப்பாகும். எ - று. குமிழென்பது - அதுபோன்றமூக்கெனக்கொள்க.

மலர்முதலவாயபொருள்களாவன - மேகம் - நாகம் - பிறை - நறை - குவளை - குமிழ் - குமுதம் - அமிர்தம் - காந்தள் - பாந்தள் - அரும்பு - கரும்பு - சுரும்பு - முதலியவாம். உவமையில்லாத அவயவங்கட்கு அவைகளைச்சொல்லுவது இகழ்வாமென்க. உயர்ந்தவைகட்கு இழிந்தவைகளை யுவமித்துக்கூறுதலின் மிக்க அவமானமில்லையென்பது கருத்து.— உவமானமாகிய தாமரைமலர்முதலியவற்றை இவ்வுறுப்புக்கு உவமையாகக் கூறின் இழிவென உவமேயத்தைச் சிறப்பித்தலால் எதிர்நிலையணி.] (கூ௰)

(௪௯௮) குடைந்துவண் டிமிருஞ் செய்ய கொழுமலர்த் திருவினோடுந், தடஞ்சினை பொதுளுமென்பூந் தருநிழலுறையுந் தெய்வ, மடந்தையர் தம்மையெல்லாம் வைகலும் படைத்துச் செங்கை, படிந்தபி னிந்தமாதைப் படைத்தனன் கமலத்தோனே —(இ-ள்.) வண்டு - வண்டுகளானவை — குடைந்து - மூக்கினாலேகிண்டி — இமிரும் - ஒலிக்கின்ற — செய்ய - சிவந்த — கொழு - செழுமைபெற்ற — மலர் - தாமரைமலரிலிருக்கின்ற — திருவினோடும் - இலக்குமியுடனே — தடம் - பருத்த — சினை - கிளைகள் — பொதுளும் - நெருங்கிய — மெல் - மெல்லிய — பூ - மலர்களையுடைய — தருநிழல் - ஐந்தருநிழலில் — உறையும் - வசிக்கின்ற — தெய்வமடந்தையர் தம்மையெல்லாம் - தெய்வமங்கைய

ளைவரையும் — வைகலும் - நாள்தோறும் — படைத்து - சிருட்டித்
து — செங்கைபடிந்தபின் - தன்னுடைய சிவந்த கைகள் பழகிய பின்
பு — இந்தமாதை - {இந்தத்தமயந்தியை — கமலத்தோன் - ;பிரமனா
வன் — படைத்தனன் - ;சிருட்டித்தான். எ - று. — ஏ - அசைநிலை. *

அழகிற்சிறந்த இலக்குமி இந்திராணிமுதலிய தெய்வமங்கையராலும் விரும்பத்தக்க அழகுடையவளாயிருந்தலால் இவ்வாறுசொல்லினான். இப்படிப்பட்டபடைப்பின்முயற்சி பிரமனுக்கு இல்லாதிருக்கவும் உள்ளதாகக்கூறலின் உயர்வுநவிற்சியணி.] (கக)

(சகஉ) விரிந்தசெங் கமலத்தண்பூம் பொகுட்டில்வீற் றிருக்கு
மேலோன், பொருந்திய முறுவற் செவ்வாய் முகிழ்முலைக் கரியகூந்தற்,
றிருந்திழை யழகுவாய்ந்த திருமுகந் திங்களாகப், புரிந்தனன் களங்க
மன்றே புருவமா வியற்றினானே. — (இ-ள்.) விரிந்த - விரியப்பெற்
ற — செங்கமலம் - செந்தாமரையினுடைய — தண் - குளிர்ச்சிபொருந்
திய — பூம்பொகுட்டில் - மலர்க்கொட்டையின்மேல் — வீற்றிருக்கு
ம் - அங்கிருக்கின்ற — மேலோன் - ;பிரமனானவன் — பொருந்து - மயிலிற
கின்முனையின்முனைபோன்ற — இரு - இரண்டுபொருந்திய — முறுவல் - தந்
தங்களையும் — செவ்வாய் - சிவந்தவாயினையும் — முகிழ் - அரும்பையொ
த்த — முலை - முலைகளையும் — கரிய - கறுத்த — கூந்தல் - அளகபாரத்தையு
முடைய — திருந்திழை - தமயந்தியினது — அழகுவாய்ந்த - அழகு
பொருந்திய — திருமுகமாக - திருமுகமாக — திங்கள் - சந்திரனை — புரி
ந்தனன் - ;செய்தான் — களங்கமன்றே - {அதன்களங்கத்தையல்லவா —
புருவமா - புருவமாக — இயற்றினான் - ;செய்தான். எ - று. *

இவள்முகம் சந்திரனென்பதற்குச் சந்தேகமில்லையென்பதுகருத்து. இது - உயர்வு நவிற்சியணி.] (கஉ)

(கூா) மணிமுடி யதனைக்கொம்மை முலையென வமைத்து மார,
னணிமலர்க் கணைகளைந்தி லான்றமூ வுலகுமூன்று, கணைகளால் வென்
றமற்றைக் கணைகளுக் கெதிரில்லாமை, யிணைவிழி யென்றுபோரிட்டி
வண்முகத் திருத்தினானே. — (இ-ள்.) மாரன் - ;மன்மதனானவன் — ம
ணிமுடியதனை - தன்னுடைய மணிகள்பதித்த கிரீடத்தை — கொம்
மை - இரண்டுபொருந்திய — முலையென - முலைகளென்றுசொல்லி
— அமைத்து - பொருந்தி — அணி - அழகிய — மலர்க்கணைகளைந்தில் - பூ
வம்புகளைந்தனுள் — ஆன்ற - நிறைந்த — மூவுலகும் - திரிலோகங்களையு
ம் — மூன்றுகணைகளால் - மூன்றுபாணங்களால் — வென்று - வெற்றி
கொண்டு — மற்றைக்கணைகளுக்கு - மற்றையிரண்டுபாணங்களுக்கு —

எதிரில்லா - எதிரில்லாத — மை - அஞ்சனந்தீட்டிய — இணைவிழியென்று - இரண்டுகண்களென்று — பேரிட்டு - பேர்வைத்து — இவன்முகத்து - இந்தத்தமயந்தியினுடைய முகத்தில் — இருத்தினான் - இருத்திவைத்தான். எ-று. ※

[இவளுடையகண்கள் மாரன்கணைகளாயினவாதலால் ஆடவரை மயக்கின அல்லவாயின் எவ்வாறு மயக்குமென்பதுகருத்து. — தமயந்தியின விழிக்கண் மாரன்கணையை ஆரோபித்தற் பொருட்டு விழியின்பேரிட்டென்று அத்தன்மையை பொழிந்தலால் ஒழிப்பணி.]

(௫௱௧) வெதிர்புரை பசியமென்றோள் வேனெடுங் கண்ணினளுடன், திதலைவெம் முலைபோன் முத்தந் தெரிதர வணிந்திடாமல், மதமழை கொழிக்கும்வேழ மருப்பிணை வெருவியன்றே, கதிர்மணி முத்தமுள்ளே கரந்துவைத் திருக்குமாறே. — (இ-ள்.) வெதிர்புரை - மூங்கிலையொத்த — பசிய - பசுமைபொருந்திய — மெல் - மெல்லிய — தோள் - தோளையும் — வேல் - வேற்படைபோன்ற — நெடு - நெடிய — கண்ணினாள் - கண்களையுமுடைய தமயந்தியினது — திதலை - தேமலையுடைய — வெம் - விருப்பத்தைத்தருகின்ற — முலைபோல் - ஸ்தனங்களைப்போல் — முத்தம் - முத்துக்களை — தெரிதர - தெரியும்படி — அணிந்திடாமல் - தரித்துக்கொள்ளாமல் — மதமழை - மதமாகியமழையை — கொழிக்கும் - கொழிக்கின்ற — வேழம் - யானையினுடைய — மருப்பிணை - கொம்பிரண்டும் — வெருவியன்றே - பயந்தல்லவா — கதிர் - கிரணங்களையுடைய — மணி - அழகிய — முத்தம் - முத்துக்களை — உள்ளே - தமக்குள்ளே — கரந்து - ஒளித்து — வைத்திருக்குமாறு - வைத்திருக்கும்விதம். எ-று. — கொழித்தல் - பெருக்குதல். ※

[முத்துக்கள் தம்மிடத்திற் பிறந்தனவாயிருந்தும் தனங்களால்வெல்லப்பட்டபடியால் அவ்வெற்றிதோன்ற அம்முத்துக்களையணிந்த அத்தனங்கள்போல் தந்தங்கள் வெளிப்படவணிதற்கு வெருவினமையால் கரந்துவைத்தனவென்க. அரசனால் அபகரிக்கப்பட்ட பொருளையுடையவன் தப்பிநின்றதிரவியத்தைத் தனக்குள் அடக்கிவைப்பனென்பதுகருத்து. — தந்தங்கள் தமக்குள்ளியற்கையின் முத்துக்களுடைமையில் வெருவி கரந்துவைத்தனவெனக்குறித்தலால் தற்குறிப்பணி, இவ்வாறுகூறலால் வர்ணியமாகிய தமயந்தியின்றனச்சிறப்புத் தோற்றுவின்றமையால் புனைவிலிபுகழ்ச்சியணி.] (௯௨)

(௫௱௨) மடலவிழ் கமலப்புத்தேள் வடிவினை யமைத்து வெய்ய, நடுமுலை யமைப்பமாறி னுறுப்பலாற் றரயின்றென்று, விடையினுக் கமைத்த கூற்றை யெடுத்தெடுத் தமைத்த லாலோ, கொடியெனத் தேய்ந்துதேய்ந்து குறைந்தது மருங்கு லன்னே. — (இ-ள்.) மடல் - இதழ்களானவை — அவிழ் - விரிந்த — கமலப்புத்தேள் - தாமரைமலரி

விருக்கும்பிரமனானவன்—வடிவினை - உருவத்தை—அமைத்து-முன்பு
செய்து—வெய்ய-வெவ்விய—தடம்-பருத்த—முலை- ஸ்தனங்களை —
அமைப்ப - பின்புசெய்ய—மாதின் - தமயந்தியினுடைய— உறுப்ப
லால்- அவையவமல்லாமல் — தாயின்றென்று - தகுந்தபொருளில்லை
யென்று—இடையினுக்கு-மருங்குற்கு—அமைத்தகூற்றை - வைத்த
பங்கை—எடுத்தெடுத்து - கொஞ்சங்கொஞ்சமாகவெடுத்துக்கொண்டு
—அமைத்தலாலோ - செய்தபடியாலோ— கொடியென - கொடியெ
ன்றுசொல்ல —தேய்ந்துதேய்ந்து - தேய்பட்டுத்தேய்பட்டு—மருங்
குல் - இடையானது, குறைந்தது - குறைபட்டது . எ - று. *

தமயந்தியின் தனங்கள் நாடோறும்பருத்து இடைசிறுக்கையால் அவைகளைக்கண்ட
வாசன் மற்றைமாதரைப்போலாது முன்பு இவளைப்படைத்தபிரமன் வேறொரு கருவிக்
கூறு தரமன்றென்றுகருதி இவ்வுறுப்புக்களுள் இடையில்வைத்தகூற்றைத் தனத்திற்
கமைத்திருக்கலாகுமெனக் கருதினனென்க. இயல்பிற்குறைந்த இடையினைத் தனத்திற்
கமைத்தலாற் குறைந்ததெனக்குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.] (௯௨)

(௫௱௩) மௌவலந் தெரியல் வேய்ந்து மணங்கமழ் கரியகூந்தற்,
கொவ்வையங் கனிவாய்ப் பேதை குவிமுலைக் களிநல்யானை, செவ்வி
திற் பிணித்தநீலச் செழுமணி வல்லிபோலு, மவ்வயி றணிந்த கோல
வணிமயி ரொழுக்கந்தானே.—(இ-ள்.) மௌவல் - முல்லையினுடைய
—அம் - அழகிய—தெரியல்வேய்ந்து- மாலையைத்தரித்து—மணம் -
வாசனை—கமழ் - கமழ்கின்ற—கரிய - கறுத்த—கூந்தல் - அளகபாரத்
தையும்— கொவ்வையங்கனிவாய்ப்பேதை - கொவ்வைக்கனிபோன்ற
வாயையுமுடையதமயந்தியினது—குவி - குவிந்த—முலை - ஸ்தனங்க
ளாகிய—களி - களிப்பையுடைய—நல்யானை - நல்லயானையை—செவ்
வி தின் - நேராக— பிணித்த - கட்டிய — நீலச்செழுமணி வல்லிபோலு
ம் - செழுமையுள்ள நீல ரத்னக்கொடிபோலும்— அவ்வயிறு - அந்த
வயிறானது—அணிந்த - தரித்த —கோலம் - ஒப்பனையமைந்த—அணி-
அழகிய—மயிரொழுக்கம் - மயிரொழுங்கு . எ - று. தான் - ஏ - அசைகள்.

தமயந்தியினுடைய தனங்களென்னும் யானைகள் கட்டாவிட்டால் எதிர்ப்பட்ட
ஆடவரைக்கொல்லுமென்பதுகருத்து. — மயிரொழுக்கத்தை நீலச் செழுமணி வல்லி
போலுமெனக்குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.] (௯௩)

(௫௱௪) ஐங்கணைக் கிழவன் வைகு மணியர சிருக்கைப் பாங்கர், தங்
குற வமைத்தவாழைத் தண்டுகொ றறுகட் சிற்றத், தூங்கவெம் பரு
மயானைத் தடக்கைகொ ளுணிது தேற்றுஞ், செங்கயற் கருங்கட் செ

வ்வாய்த் திருந்திழை குறங்குதாமே. —(இ-ள்.) செங்கயல் - சிவந்தகயல்போன்ற — கருங்கண் - கரியகண்களையும் — செவ்வாய் - சிவந்தவாயினையும் — திருந்திழை - திருத்தமாகிய ஆபரணத்தையுமுடைய தமயந்தியினது — குறங்கு - துடைகள் — ஐங்கணைக்கிழவன் - மன்மதன் — வைகும் - தங்குகின்ற — அணி - அழகிய — அரசிருக்கை - அத்தாணியிடத்தின் — பாங்கர் - பக்கத்தில் — தங்குற - தங்கும்படி — அமைத்த - செய்த — வாழைத்தண்டுகொல் - வாழைத்தண்டோ — தறுகண் - அஞ்சாத — சீற்றம் - கோபத்தையுடைய — துங்கம் - உயர்ச்சிபொருந்திய — வெம் - வெவ்விய — பருமம் - ஒப்பனையமைந்த — யானை - யானையினுடைய — தடம் - பருத்த — கைகொல் - துதிக்கையோ — துணிதல் - இன்னதென்று துணிதலை — தேற்றும் - (யாம்); தேறும். ※

மாதரானவள் மாரனுக்கு அரசிருக்கைமண்டபமாகையால் அதற்கு அலங்கரித்த வாழைத்தண்டோவென்றார். —தேற்றுமெனத் தன்வினைப்பொருள் பிறவினையில்வந்தது. குறங்கை—வாழைத்தண்டுகொல்யானைத்தடக்கைகொலென ஐயுறலால் ஐயவணி.] (௬௭)

(௬௮) பைந்தரு நீழல்வைகும் பாவையர் பதுமபீடத், திந்திரைக் கணங்குசெய்யு மேந்திழை யெழிற்குத் தோற்று, வந்தடி பணியுந் தோறும் வாணுதல் கவினத் தீட்டுஞ், சிந்துரத் திலகந் தோய்ந்த சீறடி சிவந்தவாறே. — (இ-ள்.) பைந்தருநீழல் - பசியவைந்தருநீழலில் — வைகும் - தங்கிய — பாவையர் - அரம்பையர்கள் — பதுமபீடத்து - தாமரைமலரி லிருக்கின்ற — இந்திரைக்கு - திருமாதுக்கு — அணங்குசெய்யும் - வருத்தத்தைச்செய்கின்ற — ஏந்திழை - தமயந்தியினது — எழிற்கு - அழகிற்கு — தோற்றுவந்து - தோல்விபெற்றுவந்து — அடிபணியுந் தோறும் - அடிகளில் வணங்குந்தோறும் — வாள் - ஒளிபொருந்திய — நுதல் - நெற்றியானது — கவின - அழகுபெற — தீட்டும் - எழுதப்பட்ட — சிந்துரத்திலகம் - சிந்துரப்பொட்டு — தோய்ந்தோ - தோயப்பெற்றோ — சீறடி - சிறியபாதங்கள் — சிவந்தவாறு - சிவந்துவிதம். எ-று. ※

அரம்பையர் மேற்சிறப்பிலாவது நின்போலழகுபெறவிரும்பினம் நீ முற்சிறப்பிலே யாதுசெய்து இவ்வழகுபெற்றனை அதைச்சொல்லுவாயாயில் யாமும் அவ்வாறுசெய்து பெறப்போமாதலால் - வந்தடிபணியுந்தோறுமென்றார். —பாதத்தினியற்கைச் சிவப்பில் அடிபணியுந்தேவமாதர்சிந்துரத் திலகந்தோய்வைக்குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.]

(௬௯) இன்னவா றுளத்தி னெண்ணி பெரும்பவி மடங்க லன்னான், மின்னவிர் குலிசவேந்தன் விஞ்சையின் புணர்ப்பி னீங்கி, பொ

ன்னவிர் சுணங்கு பூத்த பொம்மல் வெம் முலையி னாண்முன், கன்னலஞ் சிலையே யென்னக் கட்புலன் கதுவ நின்றான். — (இ-ள்.) இன்னவாறு - இந்தப்பிரகாரம் — உளத்தின் - மனதிலே — எண்ணி - சிந்தித்து — ஏறுநேர்வலி - மிகுந்தவலிமைபெற்ற — மடங்கலன்னான் - சிங்கத்தையொத்த நளன் — மின்னவிர் - ஒளிவிளங்குகின்ற — குலிசவேந்தன் - வச்சிரப்படையையுடைய விந்திரனது — விஞ்சையின் - வித்தையினுடைய — புணர்ப்பினீங்கி - சம்பந்தத்தினின்று நீங்கி — பொன் பொன் போலும் — அவிர் - பிரகாசிக்கின்ற — சுணங்கு - தேமல் — பூத்த - உண்டாகிய — பொம்மல் - பொலிவினையுடைய — வெம் - விருப்பத்தைத் தருகின்ற — முலையினாண்முன் - தனங்களையுடைய தமயந்திக்கு முன்னாக — கன்னலஞ்சிலையேயென்ன - கருப்புவில்லேந்திய மன்மதனே போல — கட்புலன் - கண்ணறிவு — கதுவ - பற்றும்படி — நின்றான் - நின்றனன். எ-று. ✻

நளன் இவ்வாறு சிந்தித்துப் பின்பு தான்வந்தகாரியம் முடித்தற்காக உருவின்றியுளாக்கின் வெருவுவபோன ஒளித்தலைவிட்டு வெளிப்பட நின்றனனென்க. — சிலையேயென்னவெனலால் - உவமையணி.] (௫௬)

(௫௭) விரைகமழ் நறியதண்டார் விதர்ப்பர்கோ னளித்தபாவை, யரசிளங் குமரன்றன்னை யார்வமோ டினிது கண்டா, ளுருவெளி கண்டுநாளு முவந்துள மயர்வாண் முன்னந், தெருளுறக் காணி லெய்து முவகையார் தெரிக்கற் பாலார். — (இ-ள்.) விரை - வாசனை — கமழ் - கமழ்கின்ற — நறிய - நல்ல — தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய — தார் - மாலையணிந்த — விதர்ப்பர்கோன் - வீமராசன் — அளித்த - பெற்ற — பாவை - தமயந்தியானவள் — அரசிளங்குமரன்றன்னை - நளமகாராசனை — ஆர்வமோடு - ஆசையுடன் — இனிது - இனிதாக — கண்டாள் - பார்த்தாள் — உருவெளிகண்டு - உருவெளித்தோற்றத்தைக்கண்டு — நாளும் - நாடோறும் — உவந்து - உவப்படைந்து — உளம் - மனம் — அயர்வாள் - வருந்துகின்றவள் — முன்னம் - முன்னாக — தெருளுற - தெளிவுபொருந்த — காணில் - கண்டால் — எய்தும் - அப்போதடைகின்ற — உவகை - மகிழ்ச்சியை — யார் - எவர்கள் — தெரிக்கற்பாலார் - தெரியப்படுத்த வல்லவர்கள் (ஒருவருமில்லை.) எ-று. ✻

அந்தப்புரத்திலேவந்த புருடனைநோக்குந் தமயந்தி வெருட்சி வெருட்சிகளின்றி மகிழ்ந்தனளென்பது நாடோறும் பொய்வடிவங்கண்டு மகிழ்பவளுக்கு மெய்வடிவங் காணப்பெறில் உண்டாமின்பம் சொல்லி முடியாதென்னும் வாக்கியப்பொருளால் நிறுத்தப்படலால் செய்யுட்குறியணி. (௭)

(௫௱௮) அங்கண்மா ஞாலங் காக்கு மன்னன்மே லணங்க னுடன், செங்கயற் கருங்கண் வாளி சிறிதுசென் றழுந்தா முன்னம், பைங்கழை தாங்கி யாவம் பரித்திடம் பார்த்து நின்ற, துங்கவேள் விடுத்த வாளி தூவன்மட் டாழ்ந்த வன்றே.—(இ-ள்.) அம்-அழகிய—கண்-இடமகன்ற—மா-மகத்தாகிய—ஞாலம்-பூமியை—காக்கும்-அளிக்கின்ற—மன்னன்மேல-நளமகாராசன்மேல்—அணங்கனுடன்-தமயந்தியினுடைய—செங்கயல்-சிவந்தகயல்போன்ற—கருங்கண்-கரியகண்ணாகிய—வாளி-பாணங்கள்—சிறிதுசென்று-கொஞ்சம்போய்—அழுந்தாமுன்னம்-அழுந்துவதற்கு முன்னமே—பைங்கழை-பசியகருப்புவில்லை—தாங்கி-சுமந்துகொண்டு—ஆவம்பரித்து-அம்பறாத்தூணியைத் தாங்கிக்கொண்டு—இடம்பார்த்துநின்ற-இடநோக்கியிருந்த—துங்கம்-உயர்ச்சிபொருந்திய—வேள்-மன்மதனானவன்—விடுத்த-பிரயோகம்பண்ண—வாளி-பாணம்—தூவன்மட்டு-குதைவரையும்—ஆழ்ந்த-அழுந்தின. எ-று. *

தம்மரசன் ஒருதொழில் செய்யத்தொடங்குதனோக்கிய ஏவலர் அவன்றொடங்குமுன்னமே விரைந்துசெய்து முடித்தல்போல் தமயந்தியின்கண்களாகிய பாணங்கள் சிறிதுபோய் நளன்மேலழுந்துமுன்னமே மன்மதபாணங் குதைவரையும் அழுந்தின. ஆயின் அக்காமன் இவள்கண்குறிப்பினிற்கும் ஏவலனாயினனென்க. இவள் நோக்கியபின்செல்லுங் காமபாணத்திற்குநோக்கின்முற்காலஞ்சொல்லப்பட்டமையால்உயர்வுநவிற்சியணி

(௫௱௯) கழிபெருங் காதலாள்கட் கருவிளை மலர்கள் வெய்ய, மழவிடை யனையான் செய்ய மணிப்புய வரையிற் பூத்த, விழைவொடு மகிழ்ச்சிகூரும் வேனில்வே ளனையான் செங்கண், முழுநெறிக் கமலமன்னாள் முலைத்தடத் தலர்ந்த மாதோ.—(இ-ள்.) கழி-மிகுந்த—பெருங்காதலாள்-பேராசையையுடைய தமயந்தியினது—கண்-கண்ணாகிய—கருவிளைமலர்கள்-காக்கணம்பூக்கள்—வெய்ய-வெவ்விய—மழவிடையனையான்-இளவேற்றையொத்த நளமகாராசனது—செய்ய-சிவந்த—மணி-அழகிய—புயவரையில்-தோளாகியமலையில்—பூத்த-மலர்ந்தன—விழைவொடும்-அன்புடனே—மகிழ்ச்சிகூரும்-மகிழ்ச்சியடைகின்ற—வேனில்வேளனையான்-நளமகாராசனுடைய—செங்கண்-சிவந்தகண்ணாகிய—முழுநெறி-முழுநெறிப்பையுடைய—கமலம்-தாமரைகள்—அன்னாள்-அத்தமயந்தியினுடைய—முலைத்தடத்து-தனத்தடமாகியகுளத்தினிடத்து—அலர்ந்த-பூத்தன. எ-று. தடமென்பது—மலையும்-குளமும். மாது-ஓ-அசைகள். *

தமயந்தியின்கண்கள் நளன்புயங்களிலும் அவன்கண்கள் அவள்தனங்களிலும் புக்கு நின்றமையால் - மாதர்க்கு ஆடவர்புயங்கள்போலும் ஆடவர்க்கு மாதர் முலைகள்போலும் காட்சிப்பிரமாணத்தின் முற்பட்டுவிரைந் தின்பஞ்செய்யும் அவையவங்கள் வேறொன்றில்லையென்க.—இவர்கள் எல்லையற்ற ஆசையுடையவரென்பதற்குப் பெருங்காதலென்றொழியாது கழியென்றும், மகிழ்ச்சியென்றொழியாது விழைவொடென்றும் கூட்டிச்சொல்லப்பட்டன.—கட்கருவிளைமலர்கள் - புயவரைஎன்றதும், செங்கண் முழுநெறிக்கமலம் - முலைத்தடம்என்றதும் - உருவகவணிகள். முலைத்தடமென்றவில் - முலைத்தடமாகிய தடம் எனப்படலால் உருவகம்.] (ாஉ)

(௫௰) படவரவல்குற் செவ்வாய்ப் பனிமொழிக் கொடியன்னாளை, மடலவிழ் கமலப் போதின் மடந்தையென் பதற்கு வெற்றிக், கடகளிறென்ன நின்ற காமரு காளைதன்னை, யிடையறா தினிதுநோக்கி யிமைப்புறு குறையுந் தீர்ந்தாள்.—(இ-ள்.) படவரவல்குல் - அராப்படம்போன்ற வல்குலையும் — செவ்வாய் - சிவந்தவாயையும் — பனிமொழி - குளிர்ந்தசொல்லையுமுடைய — கொடியன்னாளை - தமயந்தியை — மடலவிழ் - இதழ்விரிந்த — கமலப்போதின் - தாமரைமலரிலிருக்கின்ற — மடந்தையென்பதற்கு - இலக்குமியென்று சொல்வதற்கு — வெற்றி - சயத்தைப்பெற்ற — கடகளிறென்ன - மதயானையைப்போல — நின்ற - அருகிலிருந்த — காமர் - அழகிய — காளைதன்னை - நளமகாராசனை — இடையறாது - இடைவிடாமல் — இனிதுநோக்கி - இனிதாகப்பார்த்து — இமைப்புறு - (இதுவரையும்) இமைப்பினையடைந்த — குறையும் - குறையையும் — தீர்ந்தாள் - நீங்கினாள். எ-று. ※ தமயந்தி கண்ணிமைப்புறலன்றிமற்றைக்குணங்களால் இலக்குமியையொத்தவளென்க.

(௫௰௧) உண்ணிறை வுடையகாம முருவெடுத் தென்ன நின்ற, வண்ணலு மணங்கன்னாளு மழகெனு மினியதேற, லெண்ணருங் காதல்கூர வினிதினின் மாறி மாறிக், கண்ணினாற் பருகியின்பக் களிப்பெனுங் கடலு ளாழ்ந்தார்.—(இ-ள்.) உள் - உள்ளே — நிறைவுடைய - நிறைவினையுடைய — காமம் - ஆசையானது — உருவெடுத்தென்ன - ஒருவடிவுகொண்டதுபோல — நின்றவண்ணலும் - நின்ற நளனும் — அணங்கன்னாளும் - தமயந்தியும் — அழகெனும் - அழகென்று சொல்லும் — இனியதேறல் - இனிப்பையுடையதேனை — எண்ணரும் - எண்ணுதற்கரிய — காதல்கூர - ஆசைமிக — இனிதினின் - இனிமையினாலே — மாறிமாறி - ஒருவர்க்கொருவ ரடிக்கடிமாறிக்கொண்டு — கண்ணினால் - நேத்திரேந்திரியங்களினால் — பருகி - உண்டு — இன்பம் - இன்பத்தைத்

தரும்—களிப்பெனும் - களிப்பென்கின்ற—கடலுள் - கடலின்கண்— ஆழ்ந்தார் - :அழுந்தினார்கள். எ-று. ※

[மாறிமாறியென்றது-ஒத்தகாமமுள்ளவர் நாணத்தால் ஒருவர்நோக்குங்காலத்தொருவர் நோக்காமையாமென்க.—அது + யானோக்குங் காலை நிலனோக்கு நோக்காக்காற், றானோக்கி மெல்ல நகும். இதனாலறிக.—காமமுருவெடுத்தென்னவெனலால்- தற்குறிப்பணி.—இன்பக்கடலென்றது-உருவகவணி.] (௩௪)

(௫௱௰௨) இருதடம் புயமுமந்தா ரகலமு மியைந்த தாலென், றெரிவரு மாவியென்று டெரிவையு மண்ண றானு, முருகவிழ் குழலும் வெய்ய முகிழ்முலைத் துணையுந் தாங்கு, முருவுடைத் தாமென்ற னுயிரென வியந்து நின்றான்—(இ-ள்.) தெரிவையும் - தமயந்தியும் — என் - என்னுடைய—தெரிவரும் - தெரிதற்கரிய — ஆவி - உயிரானது—இருதடம்புயமும் - பருத்ததோள்களிரண்டையும்— அம்- அழகிய — தார் - மாலையணிந்த—அகலமும் - மார்பையும் —இயைந்ததென்றாள் -:பொருந்தியதென்றாள் — அண்ணறானும் - நளனும்-என்றனுயிர்— என்னுடைய வுயிரானது— முருகவிழ் - தேனொழுகப்பெற்ற—குழலும் - கூந்தலையும்—வெய்ய - வெவ்விய—முகிழ் - அரும்பையொத்த—முலைத்துணையும் - இரண்டுஸ்தனங்களையும்—தாங்கும்- சுமக்கப்பெற்ற— உருவுடைத்தாமென - உருவுடையதாமென்று — வியந்து - அதிசயித்து— நின்றான் -:நின்றான். எ-று. ※

[முன்பு நளன்புயங்களைக்கண்ட தமயந்திக்கு இப்பொழுது அப்புயங்களுடன்மார்புந் தோன்றியது. அப்பொழுது தமயந்திதனங்களைக்கண்ட நளனுக்கு இப்பொழுது அத்தனங்களுடன் கூந்தலுந்தோன்றியதென்க.—நளனிடத்து இருதடம்புயமு மந்தாரகலமு மியைந்ததாவியெனக்குறித்தலாலும், தமயந்தியிடத்துக்குழலும்முலைத்துணையுந்தாங்குமுயிரெனக்குறித்தலாலும், தற்குறிப்பணிகள்.] (௩௫)

(௫௱௰௩) மாதுபால் விழைவினேகு மனத்தினை யல்லசெய்த, றூதினுக் கியல்பன்றென்னுத் தோன்றல்பே ரறிவின் மீட்பக், காதலி னவன்பாற் செல்லுங் கருத்தினைக் கமலத் தண்பூம், போதுறை மடந்தை யன்னாட் பொருந்துநாண் டடுத்ததன்றே.—(இ-ள்.) அல்லசெய்தல் - தூதுக்குரியவல்லவைகளைச்செய்தல்— தூதினுக்கு - தூதுக்கு—இயல்பன்றென்னு-இயற்கையன்றென்று—தோன்றல் - நளமகாசாவானவன் —மாதுபால் - தமயந்தியினிடத்து—விழைவின் - ஆசையினாலே— ஏகும்-செல்லுகின்ற—மனத்தினை-{மனத்தை — பேரறிவின்-பேரறிவி

+ திருவள்ளுவர்-குறிப்பறிதல்.

னால் — மீட்ப - மீட்க — கமலத்தண்பூம்போதுறை - குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமரைமலரிலிருக்கின்ற — மடந்தையன்னாள் - இலக்குமியையொத்த தமயந்தியை — பொருந்துநாண் - பொருந்திய நாணமானது — காதலின் - ஆசையினால் — அவன்பாற்செல்லுங்கருத்தினை - அந்நளமகாராசனிடத்திற்சென்ற{மனத்தை — தடுத்தது - தடுத்துவிட்டது. எ - று.

அல்லசெய்தவென்பதற்கு - அல்லவைசேய வென்பதற்குப்போல் எதிர்மறைப்பொருளாகக்கொள்க. — ஆடவர்க்குப்பேரறிவுபோலும் மாதர்க்குநாணம்போலும் தருணத்தில் நன்மைவிளைப்பதொன்றில்லையென்பது கருத்து.] (௱௬)

(௫௱௯௪) நாணமீ தூரநின்ற நகைமதி முகத்தினாளும், பூணினுக் கழகுசெய்யும் புணர்முலைத் தோழிமாரு, நீணகர்க் கடிகொள்வாயி லீங்கிவந் தருகுநின்றான், சேணுறை யமரன் கொல்லோ திருந்தெழி லியக்கனேயோ. — [இதுமுதல் ஆறுபாட்டுக்களால் நளனைக்கண்ட தமயந்தியுந் தோழிமார்களுஞ் சிந்தித்தல் சொல்லப் படுகின்றது.]

(இ - ள்) நாணம் - நாணமானது — மீதூரநின்ற - அதிகரிக்கவிருந்த — நகை - ஒளிபொருந்திய — மதி - திங்கள்போன்ற — முகத்தினாளும் - முகத்தையுடைய தமயந்தியும் — பூணினுக்கு - ஆபரணங்களுக்கு — அழகு செய்யும் - அழகைச்செய்கின்ற — புணர் - ஒன்றோடொன்றுசேர்ந்த — முலை - ஸ்தனங்களையுடைய — தோழிமாரும் - தோழிகளும் — நீள் - நீண்ட — நகர் - இந்நகரத்தினது — கடிகொள் - காவலைக்கொண்ட — வாயில் - வாயிலை — நீங்கிவந்து - கடந்துவந்து — அருகுநின்றான் - நம்மருகே நின்றவன் — சேணுறை - ஆகாயத்திலிருக்கின்ற — அமரன்கொல்லோ - தேவனோ — திருந்து - திருந்தப்பெற்ற — எழில் - அழகையுடைய — இயக்கனேயோ - இயக்கனோ. எ - று. *

இப்பாட்டில் மதிமுகத்தினாளும் தோழிமாருமென்னுமெழுவாய்கள் - யாவனோவென்னும்பாட்டில் உரைக்கலுற்றாரென்னும் பயனிலைகொண்டு முடிந்தன.] (௱௭)

(௫௱௯௫) கடிகமழ் கமலச்செல்வி கண்கவர் வனப்புவாய்ந்த, வடிவுறு குவவுத்திண்டோள் வண்டுழாய் மாயன்கொல்லோ, மிடல்கெழு வெள்ளிவெற்பின் விஞ்சையர்க் கிறைவன்கொல்லோ, முடியுடை யமரர்போற்று மொய்கழற் குமரன்கொல்லோ. — (இ - ள்) கடி - வாசனை — கமழ் - கமழ்கின்ற — கமலச்செல்வி - தாமரைமலரிலிருக்கின்றதிருமாதினுடைய — கண் - கண்களை — கவர் - கவர்கின்ற — வனப்புவாய்த்த - அழகுபெற்ற — வடிவுறு - வடிவின்மிக்க — குவவு - திரட்சிபொருந்திய — திண்டோள் - திண்ணியபுயங்களையுடைய — வண் - அழகிய —

துழாய் - துளபமாலையணிந்த — மாயன்கொல்லோ - திருமாலோ — மிடல்கெழு - வலிமைபொருந்திய — வெள்ளிவெற்பின் - வெள்ளிமலைக் கணுற்ற — விஞ்சையர்க்கிறைவன்கொல்லோ - விஞ்சையர்க்கரசனோ — முடியுடை - மகுடத்தையுடைய — அமரர்போற்றும் - தேவர்களால் வணங்கப்பட்ட — மொய் - நெருங்கிய — கழல் - வீரக்கழலையணிந்த — குமரன்கொல்லோ - குமாரக்கடவுளோ. எ - று. *

பகைவரைத்துரத்தல் - மாதரால் விரும்பப்படல் - சராசரங்களைப்பாதுகாத்தல் - வீரமிகுதி - முதலியகுணத்தால் மாயனோவென்றும். இசைநூல்வல்லமை - இங்கிதநீர்மை - இறுமாப்புடைமை - முதலியகுணத்தால் விஞ்சையர்க் கிறைவனோ வென்றும், அபயந்தருதல் - அசுரரைமாட்டல் - அருளுடைமை - அனங்கனும் விரும்புங் கட்டழகுடைமை - ஆற்றலுடைமை - கட்டிளமையுடைமை - முதலியகுணத்தால் குமரனோவென்றும் சொல்லினார். — சூரன்முதலிய அசுரரைக்கொன்று இந்திரன்முதலிய தேவரைக் காத்தலால் அமரர்போற்றுங் குமரனெனப்பட்டது.] (ருஅ)

(ருகூ) விரும்பிய வனைத்துநல்கு மேதகு தவத்தின் மாய்ந்தோர், திருத்தெழில் யாக்கைபெற்றுத் திகழ்வரென் றுரைக்குநீரால், கரும்புறழ் கிளவிபாகன் கட்டழற் பாய்ந்து துஞ்சி, யரும்பெறல் யாக்கைபெற்ற காமனோ வறிகிலேமால்.—(இ - ள்.) விரும்பியவனைத்தும் - இச்சித்தவைகளெல்லாம் — நல்கும் - தருகின்ற — மேதகு - மேம்பட்ட — தவத்தின் - தவத்தினால் — மாய்ந்தோர் - இறந்தவர்கள் — திருத்து - திருத்தமாகிய — எழில் - அழகுபொருந்திய — யாக்கைபெற்று - தேகத்தைப்பெற்று — திகழ்வரென்று - விளங்குவர்களென்று — உரைக்குநீரால் - சொல்லுகின்றதன்மையால் — கரும்புறழ் - கரும்பிரதத்தையொத்த — கிளவி - சொல்லையுடையவுமைமாதை — பாகன் - தனதிடப்பாகத்தில்வைத்தகடவுளது — கண் - நெற்றிக்கண்ணினுடைய — தழல் - நெருப்பிலே — பாய்ந்து - புகுந்து — துஞ்சி - இறந்து — அரும்பெறல் - பெறுதற்கரிய — யாக்கைபெற்ற - (அழகுள்ள) தேகத்தைப்பெற்ற — காமனோ - மன்மதனோ — அறிகிலேம் - (யாம்) அறியேம். எ - று. *

முற்பிறப்பிலே ஒன்றைவிரும்பி அதன்பொருட்டு அக்கினிப்பிரவேசம் - வரைபாய்தல் - புண்ணியதீர்த்தங்களில் விழுதல்முதலியவற்றால் உடலைநீத்தவர்கள் மறுபிறப்பிலே அதனைப் பெறுவர்களென்பது - "முற்பல முச்சியி னின்று மிழிந்துயிர் முற்றுவற்றோர், பிற்பல மெண்ணிய வாறு பெறத்தரு பேறோங்கல்". இதனாற்காண்க — இங்ஙனம்நலனை உவமித்தற்கரியவடிவம்வேண்டி ஈசுரன்விழிநெருப்பிலுடலை நீத்து இவ்வடிவைப்பெற்ற மன்மதனோவெனக் கருதினார்கள். — நானைமீதூரவென்னும் பாட்டுமுதல் மூன்றுபாட்டாலும் நளனை அமரனோ - இயக்கனோ - மாயனோ - விஞ்சையர்க்கிறைவனோ - குமரனோ - காமனோ - வென ஐயுறலால் - ஐயவணி.] (ருகூ)

(௫௱௰௭) மங்கையர் நிறையு நாணுங் கவர்ந்திட வனப்பு வாய்ந்த, விங்கிவன் றன்னைஞால மின்புறப் படைத்தி லானேற், றிங்களங் கண்ணி வேய்ந்த செஞ்சடைக் கடவுளெங்ஙன், பைங்கழை மதனைக் கொன்ற படுபழி திருமாறே.—(இ-ள்.) மங்கையர்-மாதருடைய—நிறையும்-கற்பையும்—நாணும்-நாணையும்—கவர்ந்திட-கொள்ளையிடத்தக்க—வனப்புவாய்ந்த-அழகுபெற்ற—இங்கு-இவ்விடத்து—இவன்றன்னை-இப்புருடனை—ஞாலம்-உலகம்—இன்புற-இன்பத்தையடைய—படைத்திலானேல்-சிருட்டியாதிருப்பானேல்—திங்களங்கண்ணி வேய்ந்த-மூன்றாம்பிறையைத் தரித்த—செஞ்சடைக்கடவுள்-சிவந்த சடாபாரத்தை யுடைய பரமசிவன்—பைங்கழை-பசியகருப்புவில்லேந்திய—மதனைக்கொன்ற-மன்மதனைக்கொன்ற—படுபழி-கொலைப்பழி—திருமாறு-திரும்விதம்—எங்ஙன்-எப்படி. எ-று. உலகமென்பது-அதிலிருக்கும் உயிருக்காதலால் ஆகுபெயர்.※

ஈசுரரும் இவனது படைப்பால் காமனை எரித்த பழியைத்தீர்ந்தா ரெனலால் அக்காமனிலுமிக்க அழகுள்ளவ னென்பது பெறப்பட்டது.—நல்லோ ரொருவருக்குத் தீங்கு செய்யார் ஒருகாரணம்பற்றிச் செய்யினும் அதனினுமிக்க நன்மைசெய்து அத்தீங்கை யொழிப்ப ரென்பதுகருத்து.—பழிதீரானென்பது இவன்றனை படைத்திலானே லென நூகித்தலால் உயத்துணர்வணி.] (௫௱)

(௫௱௰௮) மாயிரு ஞாலத் தானேன் மண்ணினிற் பொலிந்த தில்லை, மீயுயர் விசும்பு ளானேல் விசும்பினிற் சிறந்த துண்டோ, பாயொளி பரிதி வேலான் பாதலத் துள்ளா னுயின், மேயகீ ழுலகே யெல்லா வுலகினு மேல தாமால்.—(இ-ள்.) பாய்-தாவுகின்ற—ஒளி-காந்தியையுடைய—பரிதி-சூரியனையொத்த—வேலான்-வேற்படையையுடைய விப்புருடன்—மா-மகத்தாகிய—இரு-பெரிய—ஞாலத்தானேல்-பூவுலகிலிருப்பவனாகில்—மண்ணினில்-அப்பூவுலகைவிட—பொலிந்தது-பிரகாசமுள்ளதாகிய வுலகம்—இல்லை-இல்லை—மீ-மேலாக—உயர்-உயர்ந்த—விசும்புளானேல்-தெய்வலோகத்தானாகில்—விசும்பினில்-அத்தெய்வலோகத்தைக் காட்டிலும்—சிறந்தது-சிறக்கப்பெற்றதாகிய வுலகம்—உண்டோ-இல்லை—பாதலத்துள்ளானுயில்-கீழுலகத் திருப்பவனாகில்—மேய-பொருந்திய—கீழுலகே-பாதாளவுலகமே—எல்லாவுலகினும்-உலகங்களனைத்திலுக்கும்—மேலதாம்-மேற்பட்டதாகும். எ-று. ※

இவனிருக்குமுலகம் எதுவோ அதுவே எவ்வுலகினுஞ் சிறந்ததென்பது கருத்து. இதுவும் அவ்வணி.] (௫௱௰௮)

(௩௱௰௯) யாவனோ விவனென் றெண்ணி யிருநிலத் திலங்கு பைம்பொற், சேவடி பொருந்து நீராற் றேவரி னொருவ னல்லன், றூவியஞ் சிறையவன்னஞ் சொல்லிய வனப்பு வாய்ந்த, காவல னுங்கொ லென்னக் கருதியொன் றுரைக்க லுற்றார் —(இ-ள்.) யாவனோவிவனென்று - இவனெவனோவென்று — எண்ணி - சிந்தித்து — இருநிலத்து - பெரிய பூமியிடத்து — இலங்கு - பிரகாசிக்கின்ற — பைம்பொன் - பசியபொற்கழலணிந்த — சேவடி - சிவந்தபாதங்கள் — பொருந்து நீரால் - பொருந்துகின்றதன்மையால் — தேவரின் - தேவர்க்கூட்டத்துள் — ஒருவனல்லன் - ஒருத்தனல்லனாகும் — தூவி - தூவியென்னும்பெயரையுடைய — அம் - அழகிய — சிறைய - சிறகினையுடைய — அன்னம் - அன்னப்புள்ளரானது — சொல்லிய - முன்பு சொல்லிய — வனப்பு வாய்ந்த - அழகுபெற்ற — காவலனுங்கொலென்ன - அரசனுமென்று — கருதி - நினைத்து — ஒன்று - ஒருவார்த்தை — உரைக்கலுற்றார் - (தோழிகள்) சொல்லத்தொடங்கினார்கள். எ - று. ※

பூமியிற் பாதம்பொருந்தலாலே தேவரிலொருவனல்லனென்று நிச்சயித்தமாதர்க்கும் பூலகத்தானோவென்னும் ஐயநிகழவில்லை அன்னஞ்சொல்லிய அழகுள்ள நளமகாராசனைக் குறித்தலாலெனக.] (௱௰௨)

(௩௱௨௰) கலைநிலாத் தவழுமாடக் கடிநகர் கடந்துபோந்த, சிலைவலாய் நீயிங்கெய்தச் சிறப்புடைப் புவனந் தம்மிற், பொலிவிழந் திருந்ததெந்தப் புவனநீ பொருவதாக, நலனுறு புனிதமாய தெப்பெயர் நவிற்று கென்றார்.—(இ-ள்.) கலைநிலா - கலைகணிறைந்த சந்திரன் — தவழும் - தவழ்கின்ற — மாடம் - உப்பரிகைகளையுடைய — கடிநகர் - காவலைப்பெற்றநகரத்தை — கடந்துபோந்த - கடந்துவந்த — சிலைவலாய் - விற்றொழிலில்வல்லவனே — நீயிங்கெய்த - நீயிங்கேவர (அதனாலே) — சிறப்புடை - சிறப்பினையுடைய — புவனந்தம்மில் - தேசங்களுக்குள்ளே — பொலிவிழந்து - அழகிழந்து — இருந்தது - இருக்கப்பெற்றது — எந்தப்புவனம் - எந்தத்தேசம் — நீபொருவதாக - நின்னைப்பொருவதாகவுடைய — நலனுறு - நன்மைபொருந்திய — புனிதமாயது - பரிசுத்தமானது — எப்பெயர் - எந்தப்பெயர் — நவிற்றுகென்றார் - (தோழிகள்) சொல்லென்றார்கள். எ - று. ※

உன்பேர்யாது உன்தேசம்யாதென்னும்வினாக்கள் நீபோதலால் பொலிவிழந்திருந்ததெப்புவனமெனலாலும் நீபொருளாக நலனுறு புனிதமாயதெப்பெயரெனலாலும் பெறப்படுதலால் - பிறிதினவிற்சியணிகள். இவ்விரண்டுஞ்சேர்தலாற் சேர்வையணி.] (௱௰௧)

(௫௨௧) கானமர் கரியகூந்தற் கன்னிய ரிவ்வா றோதத், தேனிமிர் தெரியல் வேய்ந்து சிலைத்தழும் பிருந்த தோளான், பானலங் கடந்த தீஞ்சொற் பைந்தொடி வதுவை வேட்டு, வானவர் விடுத்த தூதன் யானென வழங்க லுற்றான்.—(இ-ள்.) கானமர் - வாசனைபொருந்திய— கரியகூந்தல் - கறுத்தகுழலையுடைய— கன்னியர் - மாதர்கள்— இவ்வாறோத - இப்படிசொல்ல—தேன் - வண்டுகள்—இமிர் - ஒலிக்கின்ற— தெரியல் - மாலையை— வேய்ந்து - தரித்து— சிலைத்தழும்பு - விற்றழும்பு— இருந்த - தங்கிய—தோளான் - தோள்களையுடைய நளன் —பால் - பாலினது— நலங்கடந்த - நலத்தைச்செயித்த — தீஞ்சொல் - இனியசொல்லையுடைய — பைந்தொடி - தமயந்தி — வதுவை வேட்டு - நின்விவாகத்தையிச்சித்து— வானவர் - தேவர்களால்—விடுத்த - விடுக்கப்பட்ட— தூதன்யானென - தூதுவன்யானென்று — வழங்கலுற்றான் - சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று. *

ஊர் பேர் முதலியவற்றையுரைக்கில் முன்னரே விழைந்ததமயந்தியால் நற்றூதிற்கு வழுவுண்டாமென் றெண்ணி அவையுரையாது தனது தொழிற் குரியபெயரால் கூறினானென்க.] (௱௰௪)

(௫௨௨) ஐந்தரு நீழல்வேந்த னார்கலிக் கிறைவன் வெய்ய, செந்தழற் கடவு டென்பாற் றிசையுறை தரும னின்னோர், பைந்தொடி நின்னை வேட்டுப் படைமதன் பகழி பாயச், சிந்தனை பிறிதாய் மாழ்கித் தெருமர லெய்து கின்றார்.—[இதுமுதல்ஆறுபாட்டுக்களால்-நளன் பேசுதல்சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) ஐந்தருநீழல்வேந்தன் - இந்திரன்— ஆர்கலிக்கிறைவன் - வருணன்— வெய்ய - கொடிய—செந்தழற்கடவுள் - அக்கினிபகவான் —தென்பாற்றிசையுறை - தெற்குத்திக்கிலிருக்கின்ற— தருமன் - யமன்— இன்னோர் - ஆகியஇந் நால்வரும்—பைந்தொடி - தமயந்தி—நின்னைவேட்டு - உன்மேல்விருப்புற்று— படை - சேனைகளையுடைய — மதன்பகழி - மன்மதன்பாணங்கள்— பாய - தங்கண்மேற் றைக்க — (அதனால்) சிந்தனை - மனம் — பிறிதாய் - வேறுபட்டு— மாழ்கி - மயங்கி—தெருமரல் - {சுழற்சியை —எய்துகின்றார் - ;அடைகின்றார்கள் எ - று. (௱௰௫)

(௫௨௩) இங்கிவர் தம்மையாலைக் கிறைவனோன் றறைவ தெல்லாந், தங்கிய திசையிற் போராற் சாற்றிய மாற்றமன்றே, கொங்கவிழ் குழைபிற் றுவிக் குயிற்பிணை மறியும் வேற்க, ணங்கலுழ் மேனியாய்நின் றுசையால் வந்த தாமால்.—(இ-ள்.) இங்கு - இவிடத்தில்—இவர்தம்

மை - இந்நால்வகையும் — ஆசைக்கிறைவனொன்று - ஆசைக்கரசனொன்று — அறைவதெல்லாம் - சொல்லுவதனைத்தும் — தங்கிய - இவர்களிருக்கின்ற — திசையின்பேரால் - திக்கினதுபெயரினாலே — சாற்றிய - சொல்லப்பட்ட — மாற்றமன்று - சொல்லன்றாகும் — கொங்கு - வாசனை — அவிழ் - விரிகின்ற — குழையில் - காதணியில் — தாவி - பாய்ந்து — குமிழ் - குமிழம்பூவினது — மிசை - மேற்பக்கத்தில் — மறியும் - மீளுகின்ற — வேற்கண் - வேல்போன்றகண்களையுடைய — அம் - அழகானது — கனுழ் - ஒழுகுகின்ற — மேனியாய் - வடிவையுடைய தமயந்தியே — நின் - உன்மேல்வைத்த — ஆசையால் - ஆசையினால் — வந்ததாம் - வந்ததாகும். எ - று. *

[ஆசையென்பது - திசைக்கும், அன்புக்கும்பெயர். அது - ஆசையேதிசைபொன்னன்பாம். என்பதாற்காண்க. — திசைக்கிறைமையால்வந்த ஆசைக்கிறைவனென்னும்பெயர்க்கு அன்பினால்வந்ததெனப் பொருள்கூறுதலால் - பிறிதினவிற்சியணி.] (௱௰௬)

(௧௨௪) பற்றிய காமத்தீயாற் பைம்பொனாட் டமரர்க் கெல்லாங், கொற்றவன் வருந்தா வண்ணங் கொய்துகொய் தணையிற் சேர்த்தே, யுற்றவர் வறுமை தீர்க்கு முயர்சினைத் தருக்க ளைந்து, நற்றளி ரின்மையாகி நல்குர வடைந்த மாதோ. — [இதனால் இந்திரனது வருத்தஞ்சொல்லப் படுகின்றது.] — (இ - ள்.) பை - பசிய — பொன்னாடு - பொன்னுலகத் திருக்கின்ற — அமரர்க்கெல்லாம் - தேவரனைவர்க்கும் — கொற்றவன் - அரசனாகியஇந்திரன் — பற்றிய - தன்னைப்பற்றிய — காமத்தீயால் - காமாக்கினியால் — வருந்தாவண்ணம் - வருத்தப்படாதவிதம் — உற்றவர் - தம்மையடைந்தவர்களுடைய — வறுமை - இல்லாமையை — தீர்க்கும் - நீக்கும் — உயர் - உயர்ந்த — சினை - கிளைகளையுடைய — தருக்களைந்தும் - பஞ்சதருக்களும் — கொய்துகொய்து - பறித்துப்பறித்து — அணையிற்சேர்த்து - படுக்குமெத்தையிற்சேர்த்து — (அதனால்) நல் - நல்ல — தளிர் - தளிர்களை — இன்மையாகி - இல்லாமையாய் — நல்குரவு - வறுமையை — அடைந்த - சேர்ந்தன. எ - று.

[இந்திரன் உன்னிடத்துற்ற ஆசையினாலே அளவற்றதாபத்தை யடைந்தானென்பது கருத்து. — கற்பகத்தருவுக்கு இதனால் நல்குரவில்லாதிருந்தும் உளதாகக் கூறலின் - உயர்வுநவிற்சியணி.] (௱௰௭)

(௧௨௫) கடிமலர்க் கூந்தனின்மேற் காதன்மீ தூரநின்ற, வடுதொழிற் கூற்றுமஞ்ச வடர்கின்ற னனங்கன் வெய்ய, வடவையோ டிகலுமுந்நீர்க் கிறையையும் வருத்தி யாவுஞ், சுடுதழற் கடவுண்மீதுஞ் சுட்

டது காமத்தீயே.—[இதனால் மற்றைமூவர் வருத்தமுஞ் சொல்லப் படுகின்றது.]— (இ-ள்) கடி-வாசனைபொருந்திய—மலர்-மலர்மாலையணிந்த—கூந்தல்- அளகபாரத்தையுடைய தமயந்தி— நின்மேல்-உன்னிடத்தில்— காதல்- ஆசை— மீதூர நின்ற - அதிகரிக்கவிருந்த — அடு தொழில்- கொல்லுந்தொழிலையுடைய— கூற்றும்- யமனும் — அஞ்ச-பயங்கொள்ள — அனங்கன்- மன்மதனானவன் — அடர்கின்றான்- நெருங்குகின்றான்— வெய்ய- கொடிய— வடவையோடு-வடவைத்தீயுடனே— இகலும்- பகைகொள்ளும்— முந்நீர்க்கிறைவனையும்-கடற்கரசனாகிய வருணனையும்— வருத்தி- வருத்தப்படுத்தி— யாவும்-எவற்றையும்— சுடு- சுடுகின்ற— தழற்கடவுண்மீதும்- அக்கினிபகவான்மேலும்— காமத்தீ- காமாக்கினி— சுட்டது- சுட்டது. எ-று. *

கொல்லுந் தொழிலையுடையகூற்றையும் அஞ்சச்செய்து வடவைத்தீயையும் அடக்குங் கடலரசனையும்வருத்தி எல்லாவற்றையுஞ் சுடுகின்ற தீக்கடவுளையுஞ்சுடுதலாற் காமத்தியை ஒருவராலும் வெல்லக்கூடாதென்றதாயிற்று.— * ஊருளெழுந்த வுருகெழு செந்தீக்கு, நீருட் குளித்து முயலாகு-நீருட், குளிப்பினுங் காமஞ் சுடுமே குன்றேறி, யொளிப்பினுங் காமஞ் சுடும்.— இதனால்தூமத்தீயினுங்காமத்திகொடிதென்பதுணர்க.

(௫௨௬) முருக்கித ழணங்கனாய்நின் முகிழ்முலை வேட்டநான்றே, செருக்கிள ரனங்கன் வாளிச் செழுமலர் வருத்த வாடி, யிருத்தலாற் பழிச்சு கின்றோ ரேடவிழ் நறிய போதா, லருச்சனை புரியுந் தோறு மஞ்சுவ ரமரர் மாதோ.— (இ-ள்.) முருக்கு-முருக்கலரையொத்த—இதழ்-அதரத்தையுடைய—அணங்கனாய் - தமயந்தி—நின் - உன்னுடைய— முகிழ்- அரும்பையொத்த— முலை- ஸ்தனங்களை — வேட்டநான்றே- விரும்பியபொழுதே— செரு- போர்த்தொழிலில் —கிளர்- கிளர்ச்சியையுடைய— அனங்கன்- மன்மதனுடைய — வாளி-பாணங்களாகிய— செழுமலர்- செழுமையுள்ளமலர்கள் — வருத்த- வருத்தஞ்செய்ய— வாடி- அவைகளால்வாட்டமுற்று—இருத்தலால்- இருக்கையினால்—பழிச்சுகின்றோர்- பரவுகின்றவர்கள்— ஏடவிழ்- இதழ்கள்விரிந்த— நறியபோதால்- நல்லமணமுள்ளமலரால்—அருச்சனை புரியுந்தோறும்-பூசைசெய்யுந்தோறும்—அமரர்- (அருகிலிருக்குந்) தேவர்கள்—அஞ்சுவர் - பயங்கொள்ளுவார்கள். எ-று. *

இந்திரன்தமயந்தியை விரும்பியநாள்முதலாக இன்றளவும் மன்மதபாணங்கள் வருத்தஞ்செய்ய வாடியிருத்தலால் காணவருபவர் முறைமைப்படி நறியமலர்களைக்கொண்டு அவனை அருச்சிக்குந்தோறுந் தேவர்கள் இவையும் அப்பாணங்களென்றஞ்சுதலாலே- அஞ்சுவரமரரென்றார்.] * நாலடியார். (௩௰௧)

(௫௨௭) இன்னணந் தேவர் மாழாந் திருநில வரைப்பிற் போந்துன் பொன்னவிர் திதலையார்ந்த புணர்முலைப் போகம் வேட்ட, முன்னைத் தவஞ்செய் தாய்கொ லிவையவே முறைமை யென்றான், கன்னல் வில் லொளித்து நின்ற காமனே யனைய நீரான். — (இ-ள்.) இன்னணம் - இவ்விதம் — தேவர் - தேவர்கள் — மாழாந்து - மயங்கி — இரு - பெரிய — நிலவரைப்பிற்போந்து - பூவுலகில்வந்து உன் - உன்னுடைய — பொன் - பொன்போலும் — அவிர் - விளங்குகின்ற — திதலையார்ந்த - தேமலாணிறையப்பெற்ற — புணர் - ஒன்றோடொன்று நெருங்கிய — முலை - ஸ்தனங்களினுடைய — போகம் - போகத்தை — வேட்ப - விரும்ப — முன்னம் - முற்பிறப்பில் — என்தவஞ்செய்தாய்கொல் - என்ன தவஞ்செய்தனையோ — இவையவே - சம்மதிப்பதுவே — முறைமையென்றான் - கிரமமென்றான் — கன்னல்வில் - கருப்புவில்லை — ஒளித்துநின்ற - மறைத்துவைத்து நின்ற — காமனேயனைய - மன்மதனையேயொத்த — நீரான் - தன்மையையுடைய நளமகாராஜன். எ - று. ✻

தேவரிற்சிறந்த இந்திரன் முதலியோரைத் தலைவராகப் பெறுவது முற்பிறப்பிலே அருந்தவஞ் செய்தவர்க்கன்றி மற்றையோர்க்கு எளிதன்றென்பதுகருத்து.] (௱௨௰)

(௫௨௮) என்றிவன் மொழித லோடு மினையனே நளனென் றெண்ணி, மன்றலங் குழலா ணாணி வருத்தமோ டெருத்தங் கோட்டி, நின்றனண் மருங்கு சூழ்ந்த தோழியர் நிடதங் காக்கும், வென்றி கொள் சுடர்வேல் வேந்தற் கெதிர் மொழி விளம்ப லுற்றார். — (இ-ள்.) என்று - இப்படியென்று — இவன் - இந்தநளன் — மொழிதலோடும் - சொல்லியவளவில் — இனையனே - இவனே — நளனென்றெண்ணி - நளனென்றுநினைத்து — மன்றலங்குழலாள் - தமயந்தி — நாணி - நாணமடைந்து — வருத்தமோடு - வருத்தத்துடனே — எருத்தங்கோட்டி - தலையைவளைத்துக்கொண்டு — நின்றனள் - நின்றாள் — மருங்கு - பக்கத்தில் — சூழ்ந்த - சுற்றியிருக்கின்ற — தோழியர் - தோழிகள் — நிடதங்காக்கும் - நிடதேசத்தைப்புரக்கின்ற — வென்றிகொள் - வெற்றியைக்கொண்ட — சுடர் - கிரணங்களையுடைய — வேல் - வேற்படையையேந்திய — வேந்தற்கு - நளமகாராஜனுக்கு — எதிர்மொழி - எதிருத்தரத்தை — விளம்பலுற்றார் - சொல்லத்தொடங்கினார்கள். எ - று. ✻

நளன் இவனேயென்று நிச்சயித்த தமயந்திக்கு இனிநமக்குத் தலைவனாக வருபவனை என்னுந் துணிவினாலே நாணமும், நாம் இவனைவிரும்பியிருக்க இவன்தேவர் பொருட்டுத் தூது வந்தானென்பதால் வருத்தமும், உண்டாயினவாற்றால் வாளா விருந்தனள்.— உயிர்த்தோழிகள் அவள்கருத்து முழுவதும் அறிந்தவராதலால் அவ்விறைக்கு இறைகொடுக்கத் தொடங்கினரென்க.] (௱௨௯)

(௫௨௯) ஆற்றல்சா னளனேயன்றி யாருயிர் பிறிதின் றென்னும், வேற்றடங் கண்ணினுடன் மெய்ப்பதைத் தாவி சோரச், சாற்றிய மாற்றந் தன்னாற் றழலுமிழ் தறுகட் பேழ்வாய்க், கூற்றுவன் றூதனென்று கூறிய தியற்கை யாமே.—[இதுமுதல் இரண்டுபாட்டால் நளனுக்குத் தோழியர் விடைகொடுக்கின்றனர்.]— (இ-ள்.) ஆற்றல்சால் - வலிமைமிக்க — நளனேயன்றி - நளமகாராஜனையல்லாமல் — ஆருயிர் நிறைந்த ஆவியானது — பிறிதின்றென்னும் - வேறொன்றில்லையென்கின்ற — வேற்றடங் கண்ணினுடன் - தமயந்தியினுடைய — மெய்பதைத்து - தேகநடுங்கி — ஆவி - உயிரானது — சோர - சோர்வையடைய — சாற்றிய - நீசொல்லிய — மாற்றந்தன்னால் - சொல்லினால் — தழலுமிழ் - நெருப்பையுமிழ்கின்ற — தறுகண் - கொடியகண்களையும் — பேழ்வாய் - பெருவாயையுமுடைய — கூற்றுவன் றூதனென்று - யமதூதனென்று — கூறியது - (முன்) சொல்லியது — இயற்கையாம் - (உனக்குத்) தகுதியாகும். எ-று.

நளனையேஉயிரென்று நிச்சயித்திருக்குந்தமயந்தியது அபிப்பிராயத்திற்கு விரோதமாயசெய்தியைச்சொல்லி அவளுயிர்பிரிதற்கு நீயேதுவாகையால் முன்பு யமதூதனென்றுசொல்லியது உனக்குத்தகுமென்றார்கள். தழலுமிழ்தறுகட்பேழ்வாயென்னும் அடைமொழிகள் கூற்றுவனது கொடுமையை விளக்கிநின்றன.— கூற்றுவன் றூதாய்வந்த நளனைக் கூற்றுவன் றூதனெனவிதித்தலால் விதியணி.] (௱௩௰)

(௫௩௰) வையக மொருகோ லோச்சி வான்புகழ் நிடதங் காக்கு, மையனை மணப்ப தன்றி யரிமதர் நெடுங்கட் செவ்வாய்த், தையல்வே றொருவர் நாமஞ் சாற்றினு மாற்று ளாகி, வெய்யசெந் தழலின் மூழ்கி விளிவதற் கையமின்றே.—(இ-ள்.) வையகம் - பூவுலகத்தை — ஒருகோலோச்சி - தனிச்செங்கோல்செலுத்தி — வான்புகழ் - மிகுந்தபுகழையுடைய — நிடதங்காக்கும் - நிடததேசத்தைப்புரக்கும் — ஐயனை - நளமகாராஜனை — மணப்பதன்றி - விவாகஞ்செய்துகொள்வதல்லாமல் — அரி - செவ்வரிபரந்த — மதர் - களிப்பையுடைய — நெடுங்கண் - நெடிய கண்களையும் — செவ்வாய் - சிவந்தவாயினையுமுடைய — தையல் - தமயந்தியானவள் — வேறொருவர்நாமம் - வேறொருவர்பெயரை — சாற்றி

னும்-சொல்லினாலும்—ஆற்றாளாகி-பொறுக்கமாட்டாதவளாய்—வெய்ய-கொடிய—செந்தழலில்-நெருப்பினில்—மூழ்கி-முழுகி—விளிவதற்கு-இறப்பதற்கு—ஐயமின்று-ஐயமில்லை. எ-று. ※

நளனைமணப்பதற்கு முன்புசெய்ததவம்போதாமையால்இப்படியாயிற்று. இப்பொழுதாவது விதிப்படி தீவளர்த்து அதில்விழுந்து நினைத்ததைத்தமதுபிறப்பில் முடிப்பாளென்னுங்கருத்துத்தோன்ற வெய்யசெந்தழலின் மூழ்கி விளிவதற்கையமின்றென்றார். (௩௨௩)

(௫௩௧) என்றவர் மொழியவேந்த னியம்புவா னெரியின் வீழ்ந்து, பொன்றில்வெங் கனலி தன்னைப் புணர்ந்ததாம் புகன்ற செந்தீ, யன்றிவார் புனலின் வீழ்ந்துள் ளாருயிர் விடுத்தா ளேனுந், துன்றுசீர் வருணன்றன்னைத் தோய்ந்ததாய் விளையு மன்றே.—[இதுமுதல் நாலு பாட்டால் நளன் தமயந்தியைவற்புறுத்திக்கூறல்.]—(இ-ள்.) என்று-இப்படியென்று—அவர்மொழிய-அந்தத்தோழிகள்சொல்ல—வேந்தன்-நளமகாராஜன்—இயம்புவான்-சொல்லுவான்—எரியின் வீழ்ந்து பொன்றில்-நெருப்பில்வீழ்ந்திறந்தால்—வெங்கனலிதன்னை-அக்கினிபகவானை—புணர்ந்ததாம்-கூடியதாகும்—புகன்ற-(இப்பொழுது) சொல்லிய—செந்தீயன்றி-அக்கினியல்லாமல்—வார்-நெடிய—புனலின்வீழ்ந்து-நீரிலேவிழுந்து—உள்-உள்ளே—ஆர்-நிறைந்த—உயிர்விடுத்தாளேனும்-உயிரைவிட்டாளாயினும்—துன்று-நெருங்கிய—சீர்-சிறப்பையுடைய—வருணன்றன்னை-கடலரசனை—தோய்ந்ததாய்விளையும்-கலந்ததாகிவிளையும். எ-று. ※

நெருப்பில் வீழினும் நீரில் வீழினும் தீக்கடவுளையும் கடற்கரசனையும் புணர்ந்ததாக முடிதலாலும், இவள் நினைப்பு இப்பிறப்பில் முற்றாமையாலும் மறுமைப்பயனின்மையிற் பயனாமையாலும் அவர்களேவந்து பிரார்த்திக்கும்போது இசைந்தால் மிக்க நன்மையுண்டாமென்பது கருத்து.] (௩௨௪)

(௫௩௨) அன்றியுங் கனலிசான்று யல்லது வதுவை யாற்றற், கொன்றுமோ வருணனொவ்வா துதகமோ டளிக்குந்தூய, மன்றலெவ் வாறு முற்றும் வானவ ரருளில்லாமற், றுன்றுநீர்ப் புவியில் யார்க்குஞ் சூழ்வினை முடிக்க லாமே—(இ-ள்.) அன்றியும்-அப்படியல்லாமலும்—கனலிசான்றுயல்லது-அக்கினிசாக்ஷியாயல்லாமல்—வதுவையாற்றற்கு-விவாகஞ்செய்தற்கு—ஒன்றுமோ-பொருந்துமோ—வருணன்-கடலரசன்—ஒவ்வாது-சம்மதியாமல்—உதகமோடளிக்கும்-நீரோடுகொடுப்பதாகிய—தூய-சுத்தமாகிய—மன்றல்-விவாகம்—எவ்வாறுமுற்றும்-எவ்வழிமுடியும்—(ஆதலால்)வானவர்-தேவர்களுடைய—அரு

னில்லாமல் - கிருபையில்லாமல் — ஆன்றுநீர் - கடல்சூழ்ந்த — புவியில் - பூமியிலே — யார்க்கும் - எப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் — சூழ்வினை - நினைக்கப்பட்டகருமங்களை — முடிக்கலாமே - முடிக்கக்கூடுமோ. எ - று.

பூமியிலேஎப்படிப்பட்டவர்களுக்குந்தீயும் நீருமன்றி விவாகமூற்றுதாதலால் அதற்கு அதிதேவதைகளாகிய இவர்கள் அருள்வேண்டுமென்பதுகருத்து.] (௱௨௫)

(௫௩௩) வேயினைப் பழித்த மென்றோள் வேற்றடங் கண்ணினாடன், னேயபே ரழகுமாந்த ரிருகணா னோக்கவற்றோ, தீயுமிழ் வயிரவொள் வா ளேந்திய தேவர்கோமா, னாயிரங் கண்களாலு நோக்குதற் கமைந் தன்றே. — (இ - ள்.) வேயினை - மூங்கிலை — பழித்த - நிந்தித்த — மென் - மெல்லிய — தோள் - தோளையுடைய — வேற்றடங்கண்ணினாடன் - தமயந்தியிடத்து — நேய - பொருந்திய — பேரழகு - மிகுந்த அழகானது — மாந்தர் - மனிதருடைய — இருகணால் - இரண்டுவிழிகளால் — நோக்கவற்றோ - பார்க்கவல்லதோ — தீயுமிழ் - நெருப்பையுமிழ்கின்ற — வயிரவொள்வாள் - வச்சிராயுதத்தை — ஏந்திய - தாங்கிய — தேவர்கோமான் - இந்திரனானவன் — ஆயிரங்கண்களாலும் - ஆயிரம்விழிகளாலும் — நோக்குதற்கு - பார்க்கும்பொருட்டு — அமைந்தது - பொருந்தியதாகும். எ - று. ✻

உயர்பிறப்புடைய தேவர்க்கரசனாகிய இந்திரன் ஆயிரங்கண்களாலும் பார்த்தற் கமைந்த தமயந்தியினழகை இழிபிறப்புடையமனிதர் இரண்டுகண்களாற் பார்க்கும்படி விரும்புவதில் அவ்வழகு பயன்படாதென்பதாம்.] (௱௨௬)

(௫௩௪) வெந்திறற் களிநல்யானை விதர்ப்பர்கோ னளித்தமாதைத், தந்துயி ரளித்தியென்னத் தனியிரு விசும்பு காக்கு, மிந்திரன் கேட்ட போதி லெண்ணிய வனைத்து நல்கு, மைந்தரு வழங்கினும்மா லன்றென மறுக்கலாமோ — (இ - ள்) தனி - ஒப்பற்ற — இருவிசும்பு - பெரியவிண்ணுலகத்தை — காக்கும் - காக்கின்ற — இந்திரன் - இந்திரனானவன் — வெந்திறல் - வெவ்வியவலிமைபெற்ற — களி - களிப்பையுடைய — நல் - நல்ல — யானை - யானையையுடைய — விதர்ப்பர்கோன் - வீமனானவன் — அளித்த - பெற்ற — மாதை - தமயந்தியை — தந்து - கொடுத்து — உயிர் - என்னுயிரை — அளித்தி என்ன - காப்பாற்றென்று — கேட்டபோதில் - கேட்டாலப்பொழுது — எண்ணிய அனைத்தும் - நினைத்தவைகளையெல்லாம் — நல்கும் - தருகின்ற — ஐந்தரு - பஞ்சதருக்கள் — வழங்கின் - கொடுத்தால் — நும்மால் - உங்களால் — அன்றென - அன்றென்று — மறுக்கலாமோ - மறுக்கக்கூடுமோ. எ - று. ✻

இந்திரன் தருமநினைப்பை யுடையவனாதலால் தன் னுயிர் போகவந்தவிடத்தும் அவ் வாறுசெய்யாது சம்மதிப்படுத்த நினைத்தனனென்க.—நளியிருவிசும்பு காக்குமென்ற லால் அவனுடைய ஆணைசொல்லப்பட்டது. பிறர்கள் எண்ணியவனைத்தும் குறிப்பறிந் துகொடுக்கும் பஞ்சதருக்கள் தமக்கு ஏசனாகிய இந்திரன் வாய்திறந்துகேட்டால் அது எப்படி யில்லையென்று சொல்லும். — எல்லா மொழுக்கமதனைப் புரானுடையானன், பொழுக்கும் பொறையேபொறை. என்றிருத்தலால் இந்திரன்பொறுமையுள்ளவனென் பதுபெறப்பட்டது ஐந்தரு-இருட்டித்துக்கொடுக்கினெனப்பொருள்கொள்ளில்உலகத் தில்உவமையற்றஇவர்போற்பலருண்டாயின் இவருக்குச்சிறப்பில்லையென்பதுகருத்து.

(௫௰௫) என்றிவன் புகன்ற மாற்ற மிருசெவி வெதுப்பக் கேட்டு, நின்றுரம் பதைப்பவாடி நெட்டுயிர்ப் போடுஞ் சோரு, மன்றலங் குழலினுடன் மதர்நெடுங் கயற்க ணாலி, குன்றெனப் பணைத்து வீங்கு ங் குவிமுலை வார்ந்த வன்றே. —(இ-ள்.) என்று-இப்படியென்று— இவன் - இந்நளனானவன்— புகன்றமாற்றம் - சொன்ன சொற்கள் — இருசெவி - இரண்டுகாதுகளையும்—வெதுப்ப - சுடுதலைச்செய்ய —கே ட்டு - அவைகளைக் கேள்விப்பட்டு—நின்று - நின்று— உரம் - மனமா னது— பதைப்ப - பதைப்படைய— வாடி - வாட்டமுற்று—நெட்டு யிர்ப்போடும்-பெருமூச்சுடனே—சோரும்-சோர்வையடைகின்ற— மன்றலங்குழலினுடன்-தமயந்தியினுடைய—மதர் - களிப்பையுடைய —நெடுங்கயற்கண் - நெடியகயல்போன்ற கண்களினின்றும்— ஆலி - நீர்த்துளிகள்—குன்றென-மலைகளென்றுசொல்ல—பணைத்து-பருத் து— வீங்கும் - வீங்கிய— குவிமுலை - குவிந்தஸ்தனங்களின்மேல்— வார்ந்த - ஒழுகின. எ - று.

ஆடவர் ஒருபொருளைக்குறித்து வினவும்பொழுது அதற்கு விடைகூறத் தடைபடின் அழுவது மாதர்க்குச்சுபாவமாதலால்-தமயந்திக்குக் கயற்கணாலிகுவிமுலை வார்ந்தவெ ன்றார்.—மிக்ககல்விப்பயிற்சியுள்ள விவட்குத் தடைபடுவதேனெனின் தான்பேசுவதற் குக் கூடாமையாலும், இவன்பேசுவதில் தோழிகட்கும் வருத்த மிகுதலாலு மென்க. எப்படிப்பட்டவர்க்கும் மனவருத்தமேலிடில் ஒன்றுந்தோன்றாதென்பதாம்.] (௱௨௮)

(௫௰௬) மாதுகண் பனிப்பநோக்கித் தோழியர் மாழாந் துள்ளம், பேதுறவெய்திநின்ற பெய்வளைத் துயரமெல்லாந், தூதுநாம் விடுத்த வன்னனுஞ் சொல்லிய தென்னிற் சற்று, மாதர மின்றியிவ்வா றுலாக்கு மோ வரச னென்றார். — (இ-ள்.) மாது - தமயந்தியினுடைய — க ண் - கண்கள்—பனிப்ப - நீரைச்சொரிய—நோக்கி - பார்த்து—தோ ழியர் - தோழிகள்—மாழாந்து - மயங்கி—உள்ளம் - மனமானது— பேதுறவெய்தி - கவலையடைந்து — நின்றபெய்வளை - நிற்கின்றதமய

ந்தியினுடைய — துயரமெல்லாம் - துன்பமனைத்தையும் — தூது - தூதாக — நாம்விடுத்த - நம்மால்விடுக்கப்பட்ட — அன்னம் - அன்னப் பறவையானது — சொல்லியதென்னில் - சொல்லியிருந்ததானால் — சற்றும் - கொஞ்சமும் — ஆதரமின்றி - ஆசையில்லாமல் — இவ்வாறு - இப்படி — அரசன் - நளனானவன் — உரைக்குமோவென்றார் - சொல்லுவானோவென்றார்கள். எ-று. *

இவன் நளனோ அல்லனோ நளனேயாயினும் நாம் முன்னர்த் தூதாகவிடுத்த அன்னம் நமது குறைகளைச்சொல்லவில்லையோ சொன்னதாயின் தமயந்தியிடத்து முன்னரே விழைந்துள்ள அரசன் அவளை எதிரிலேகண்டும் நம்முரைகேட்டும் இயைந்தேனும் அன்பின்றி இவ்வாறு கூறுதலின் யாவனோவெனவிடைகொடுத்தற்கு ஐயுற்றுத் தோழியர் வருந்தி முற்றிருந்தனரென்க.] (௫௱௬)

(௫௱௭) இன்னண மணங்கனாளு மாயமு மிரங்க நோக்கி, மன்னனு மறிவுதீர்ந்து மனஞ்சிறி தயருமவேலைப், பொன்னிறப் பவளச்செவ்வா யிப் பொற்புறு பசிய மென்சூட், டன்னமும் விசும்பினீங்கி யவ்வுழி யடைந்த தன்றே.— (இ-ள்) இன்னணம் - இப்படி — அணங்கனாளும் - தமயந்தியும் — ஆயமும் - தோழிகளும் — இரங்கநோக்கி - வருந்துவதைப்பார்த்து — மன்னனும் - நளனும் — அறிவுதீர்ந்து - மதிமயங்கி — மனம் - மனமானது — சிறிது - கொஞ்சம் — அயருமவேலை - தளர்வடையும்போது — பொன்னிறம் - பொன்போன்ற நிறத்தையும் — பவளம் - பவளம்போன்ற — செவ்வாய் - சிவந்தவாயையும் — பொற்புறு - அழகான்மிகுந்த — பசிய - பசுமைபொருந்திய — மென்சூட்டு - மெல்லியவுச்சிக் கொண்டையையு முடைய — அன்னமும் - அன்னப் பறவையும் — விசும்பினீங்கி - ஆகாயத்தினின்று நீங்கி — அவ்வுழி - அந்தவிடத்தில் — அடைந்தது - வந்தது. எ-று. *

தூதுவந்த நளனை இன்னானென்று தெளியக்கூடாமையால் தமயந்தியும் தோழிகளும் வருந்தினார்கள் நளனும் அறவழியிற்செல்பவனாதலால் தன்னுடையவேட்கையை அவர்கள் முன்பு வெளிப்படுத்தக்கூடாமையால் வருந்தினனென்க.] (௫௱௭)

(௫௱௮) எய்திய தூவியன்ன மின்னகைப் பவளச் செவ்வாய், மைய வாங் கரியகூந்தல் வாண்முக மினிது நோக்கி, நெய்தவழ் புலவுவைவே னிடதர்கோ னிவனே யுள்ளத், தையுறேல் கமலப்போதி லணங்கிற்கு மணங்கு போல்வாய்.—(இ-ள்.) எய்திய - அங்குவந்த — தூவி - இறகையுடைய — அன்னம் - அன்னப்பறவை — இன்னகை - இனியநகையையும் — பவளச்செவ்வாய் - பவளம்போன்றசெவ்வாயையும் — மை - மே

ங்கள் — அவாம் - விரும்புகின்ற — கரிய கூந்தல் - கறுத்த குழலையு முடையதமயந்தியினது — வாள் - ஒளிபொருந்திய — முகம் - திருமுகத்தை — இனிதுநோக்கி - இனிதாகப்பார்த்து — கமலப்போதிலணங்கிருக்கும் - தாமரைமலரிலிருக்குந்திருமாதுக்கும் — அணங்குபோல்வாய் - திருமாதுபோன்றதமயந்தியே — நெய்தவழ் - நிணந்தவழ்கின்ற — புலவு - புலானாற்றம்பொருந்திய — வைவேல் - கூரியவேலையுடைய — நிடதர்கோனிவனே - இவனே நளமகாராஜன் — உள்ளத்து மனத்தில் — ஐயுறேல் - ஐயப்படவேண்டாம். எ-று. ✳

தெய்வத்தன்மையுள்ள அன்னமாதலால் தான் எடுத்த கருமத்திற்கு இடையூறுவாராது நளன் தூதுவந்தது தெரிந்து இவனே நளனென்று தமயந்திக்குச்சொல்லியதென்க.

(௫௩௧) மழைமதர் நெடுங்கட் செவ்வாய் வளர்முலை மடந்தாய் நின்மேல், விழைவிகந் துரைத்தா னல்லன் விண்ணவர்க் கியைந்த மாற்றம், பழுதுறு மென்னு மாற்றாற் பகர்ந்தனன் பரிதி வேலா, னழுதகங் குழைந்தி டேலென் றன்பினா லறைந்த தன்றே. — (இ-ள்.) மழை - குளிர்ச்சிபொருந்திய — மதர் - களிப்பையுடைய — நெடுங்கண் - நெடியகண்களையும் — செவ்வாய் - சிவந்தவாயையும் — வளர்முலை - வளர்கின்ற ஸ்தனங்களையுமுடைய — மடந்தாய் - தமயந்தியே — பரிதிவேலான் - நளமகாராஜன் — நின்மேல் - உன்னிடத்தில் — விழைவிகந்து - ஆசைநீங்கி — உரைத்தானல்லன் - சொன்னவனல்லனாகும் — விண்ணவர்க்கு - தேவர்களுக்கு — இயைந்த - தூதின்பொருட்டுச் சம்மதித்த — மாற்றம் - சொல் — பழுதுறுமென்னுமாற்றால் - பழுதாகுமென்கின்றபடியால் — பகர்ந்தனன் - (இவ்வாறு) பேசினான் — (அதனால்) அழுது - நீயழுது — அகங்குழைந்திடேலென்று - மனங்குழையவேண்டாமென்று — அன்பினால் - விருப்பத்தினால் — (அன்னம்) — அறைந்தது - சொல்லியது. எ-று. ✳

நளமகாராசனானவன் தேவர்பொருட்டுச் சம்மதித்த கருமத்துக்கோர்பழுதடையின் இம்மைக்குப் பழியன்றிமறுமைக்குப்பாவமும் உண்டாம் ஆதலின் இவ்வாறுபேசினான். அதனால் நீ வருத்தப்படவேண்டாமென்று அன்னஞ்சொல்லியதென்க.] (ாநஉ)

(௫௩௨) வடுவகி ரனைய வுண்கண் மடந்தையோ டிவ்வா றோதிக், கடகளி றன்ன நின்ற காளைதன் முகத்தை நோக்கா, வுடையபே ரறிவாற்காம முள்ளமைத் தின்ன கூறிற், கொடிநெடுந் தானைவேந்தே கோற்றொடி யாற்றுங் கொல்லோ. — (இ-ள்.) வடு - மாவடுவினுடைய — வகிரனைய - பிளப்பையொத்த — உண்கண் - மையுண்டகண்களை

யுடைய — மடந்தையோடு - தமயந்தியுடனே — இவ்வாறோதி - இவ்விதமாகச்சொல்லி — கடகளிறென்னநின்ற - மதயானையென்னும்படி நின்ற — காளைதன்முகத்தை - அரசனது முகத்தை — நோக்கா - பார்த்து — கொடிநெடுந்தானைவேந்தே - நளமகாராஜனே — உடைய பேரறிவால் - பேரறிவுடைமையால் — காமம் - ஆசையை — உள்ளமைத்து — உள்ளேயடக்கி — இன்னகூறில் - இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைப்பேசினால் — கோற்றொடி - தமயந்தி — ஆற்றுங்கொல்லோ - பொறுப்பாளோ. எ-று. ※

நின்போல்வார்க்கன்றிக் காமத்தைப் பேரறிவாலுள்ளடக்கிப் பேசுதல் மற்றையோர்க்கரிதென்றதாயிற்று.—நின்னைவிழைந்தவளாதலால் நீயேபேசில் தமயந்தியாற்றுவதரிதென்றதென்க.] (௩௩௧)

(௩௪௧) மாங்குயிற் குதலைப்பேதை மனமுநீ யியைந்த வண்ணந், தீங்கற வுரைத்தவாறுந் தேவர்மற் றுணரா ரல்ல, ரீங்கினி யுரைப்ப தென்னை யிவ்வயி னிகழ்ந்த வெல்லா, மாங்கவர் தம்பாலேகி யறைதி யென் றறைந்த தன்னம்.—(இ-ள்.) மாங்குயில் - மாமரத்திலிருக்குங்குயிற் சொல்லையொத்த — குதலை - மழலைச்சொல்லையுடைய — பேதைமனமும் - தமயந்தியினது மனமும் — நீயியைந்தவண்ணம் - நீசம்மதித்துவந்தபடி — தீங்கற - தீங்குநீங்க — உரைத்தவாறும் - சொல்லியவிதமும் — தேவர் - தேவர்கள் — உணராரல்லர் - அறியாதவர்களல்லர் — ஈங்கு - இவ்விடத்தில் — இனியுரைப்பதென்னை - இனிப்பேசவேண்டுவதென்ன — இவ்வயின் - இவ்விடத்திலே — நிகழ்ந்தவெல்லாம் - நடந்தவையனைத்தும் — ஆங்கவர்தம்பால் - அத்தேவரிடத்துக்கு — ஏகி - போய் — அறைதியென்று - நீசொல்லுவாயாகவென்று — அன்னம் - அன்னப்பறவை — அறைந்தது - சொல்லியது. எ-று. ※

தமயந்தியினது கருத்தும் நீ அதுக்குச் சம்மதித்துவந்தபடி பேசியதும் சர்வக்ஞத்துவமுள்ள தேவர்களுக்கு நீபோய்ச்சொல்லுமுன்னமே தெரியுமென்க.] (௩௩௨)

(௩௪௨) அவ்வுரை கேட்டலோடு மடையலர்ச் செகுக்கும் வேலான், மவ்வலங் குழலினுடன் மனவலி யினிதி னோர்ந்து, செவ்வியின் மனமுங் கண்ணுந் தெரிவைமேற் கிடப்ப மாறுக், கவ்வைகொள் வாயினீங்கி விஞ்சையிற் கரந்து போனான்—(இ-ள்.) அவ்வுரை - அந்தவார்த்தையை — கேட்டலோடும் - கேட்டவளவில் — அடையலர் - சத்துருக்களை — செகுக்கும் - கொல்லுகின்ற — வேலான் - வேற்படையையுடையநளன் — மவ்வலங்குழலினுடன் - தமயந்தியினது — மனவலி - தெ

ஞ்சின துவலிமையை — இனிதுநேர்ந்து - இனிதினமிர்ந்து — செவ்விறி ன் - செம்மையையுடைய — மனமும் - தன்மனத்தையும் — கண்ணும் - கண்களையும் — தெரிவைமேற்றிடப்ப - அத்தமயந்தியின்மே லிருக்க வைத்து — மாறு - நீங்காத — களவைகொள் - ஒலித்தலைக்கொண்ட — வாயினீங்கி - வாயிலைக்கடந்து — விஞ்சையின் - மந்திரத்தினால் — கரந்துபோனான் - ஒளித்துச்சென்றான். எ-று. ※

இத்திரன்மேல் தமயந்திக்குக் காதலில்லாமையையறிந்தவனாதலால் தன்மனமுங் கண்ணும் அவள்மேற்றிடப்ப விஞ்சையிற்கரந்து நீங்கினனென்றார்.] (௱௩௫)

(௬௪௩) காரிகை யுளமு நாணுங் கவர்ந்தனன் கரந்துபோய, மாரி வெஞ் சிலைக்கைவீரன் கடவுளர் முன்னரேகி, நேரிழை தன்பாற்றூது போயபி னிகழ்ந்த வெல்லாஞ், சோர்வுறா துரைத்தான் றேவர் தோன்றல்பான் மகிழ்ச்சி கூர்ந்தார். — (இ-ள்.) காரிகை - தமயந்தியினுடைய — உளமும் - மனத்தையும் — நாணும் - நாணையும் — கவர்ந்தனன் - கொள்ளைகொண்டனனாகி — கரந்துபோய - மறைந்துசென்ற — மாரி - வலிமைபெற்ற — வெஞ்சிலைக்கைவீரன் - நளமகாராசன் — கடவுளர்முன்னர் - தேவர்களெதிரே — ஏகி - சென்று — நேரிழைதன்பால் - தமயந்தியிடத்து — தூதுபோயபின் - தூதுபோனபின்பு — நிகழ்ந்தவெல்லாம் - நடந்தவைகளனைத்தையும் — சோர்வுறாது - குறைவுபடாமல் — உரைத்தான் - சொல்லினான் — தேவர் - தேவர்கள் — தோன்றல்பால் - அந்நளமகாராசனிடத்தில் — மகிழ்ச்சிகூர்ந்தார் - உவகையடைந்தார்கள்.

தான் விரும்பிய மாதிடத்தில் நம்முறைதவறாது தூதுசென்று உள்ளபடி பேசிவந்தானென்று நளனிடத்தில் இந்திரன்முதலிய நால்வரும் மகிழ்கூர்ந்தனரென்க.] (௱௩௬)

நளன்றூதுப்படலம் - முற்றிற்று.

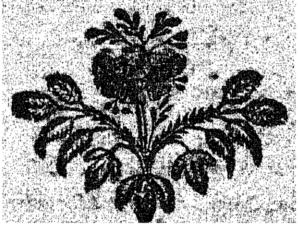

சுயம்வரப்படலம்.

சுயம்வரமாவது-அரசமங்கையானவள்-தனக்கு
மூத்தோர்கள் தன்னை விழைந்துவந்த அனேக அரசர்களை
ஏககாலத்தில் வருவிக்க அவரிற் றனக்கிசைந்த ஒருவனுக்குத் தானே
மாலையிட்டுத்தலைவனாகக்கொள்ளுதலாம்.

(௯௪) இன்னவை நிகழும்வேலை யெழுகடல் வளைப்பின் மேவு, மன்னவர் குழாமும் விண்ணோர் தொகுதியு மணிச்செஞ் சூட்டுப், பன்னக நாட்டுவேந்தர் வெள்ளமும் பரித்தேர் வீமன், கன்னியம் புரிசை சூழ்ந்த கடிநகர்க் கெழுந்த வன்றே. — [இப்படலத்தால் தமயந்தியானவள் நளமகாராஜனைத் தலைவனாகத் தானே வரித்தாளென்று சொல்லத்தொடங்கி இப்பாட்டால் தமயந்தியின் சுயம்வரத்திற்குத் திரிலோகத்திலுமுள்ளவர் வரவு சொல்லப்படுகின்றது] — (இ-ள்.) இன்னவை - இப்படிப்பட்டவைகள் — நிகழும்வேலை - நடக்கின்றபொழுது — எழுகடல்வளைப்பின்மேவும் - எழுகடல்சூழ்ந்ததீவுகளிலிருக்கின்ற — மன்னவர்குழாமும் - அரசர்கூட்டமும் — விண்ணோர்தொகுதியும் - தேவர்கூட்டமும் — மணி - ரத்நங்களாகிய — செஞ்சூட்டு - சிவந்தசூட்டையுடைய — பன்னகநாட்டு - நாகலோகத்துள்ள — வேந்தர்வெள்ளமும் - அரசர்கள் கூட்டமும் — பரித்தேர் - குதிரைகட்டியதேரையுடைய — வீமன் - வீமராசனது — கன்னி - அழிவில்லாமையையுடைய — அம் - அழகிய — புரிசைசூழ்ந்த - மதிலாற்சூழப்பட்ட — கடிநகர்க்கு - காவலையுடைய குண்டினபுரத்துக்கு — எழுந்த - எழுந்தன. எ-று. ※

வீமன் பூமியிலுள்ள அரசர்க்குமாத்திரம் சுயம்வரவோலைசெலுத்தியிருக்க மற்றையுலகத்தாருமெழுந்தனரென இப்பொழுது சொல்லியதற்குக் காரணமென்னெனில் - முன்பு நாரதமுனி இந்திரனுக்குத் தமயந்தியின் செய்திசொல்லும்போது - விஞ்சையர் கின்னரரவுணருரகர்புவிமுழுதாளும் வேந்தர்யாரு, மஞ்சவிசெய் திருமருக்கும் புடைசூழ முனிவர்குழா மாகிகூறவென்னும் பாட்டில் அங்கிருந்தாரெனச் சொல்லியபடி மேலுலகத்தாருங் கீழுலகத்தாருந் தீவிலுள்ளவரும் அவாவின்மிக்கவராய் அதைத் தமக்கும்வந்த செய்தியாகக்கொண்டு நல்லாழிருக்குமாயின் அம்மாதருட்டமாலை நமக்குங் கிடைப்பினுங் கிடைக்குமென வெழுந்தனரெனக்கொள்ளல்வேண்டுமென்க.] (க)

(௯௫) பன்னகம கலினப்பாய்மா பசியபொற் கொடிஞ்சித்

திண்டேர், கண்ணழற் சீற்றத் துப்பிற் கடாம்பொழி களிநல் யானை, மண்ணமை முழவுத்திண்டோள் வாகைவே லுழவரீட்ட. மெண்ணிட விடமொன் றின்றி யெங்கணும் பரந்தவன்றே—[இதனால்மேற்சொல்லிய அரசர்களுடைய நால்வகைச்சேனைகளின் வரவு சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்) பண்ணமை - கல்லணையமைந்த—கலினம் - கடிவாளத்தையுடைய — பாய் - தாவுகின்ற—மா - குதிரைகளும்— பசியபொன் - பசியபொன்னாற்செய்த—கொடிஞ்சி - மேன்மொட்டையுடைய—திண் - வலிமைபெற்ற—தேர் - தேர்களும்—கண் - கண்களில—அழல் - தீயையும்—சீற்றத்துப்பின் - மிகுந்த கோபத்தையுமுடைய—கடாம்பொழி - மதம்பொழிகின்ற—களிநல்யானை - களிப்பையுடைய நல்லயானைகளும்—மண்ணமை - ஒப்பனையமைந்த—முழவு - மத்தளம்போன்ற — திண்டோள் - வலிமைபெற்றபுயங்களையும் — வாகைவேல் - வெற்றிபெற்ற வேலையுமுடைய—உழவரீட்டம் - காலாள்கள் கூட்டமும்—எண்ணிட - எள்ளையிடுதற்கு—இடமொன்றின்றி - வெற்றிடமொன்றுமில்லாமல்— எங்கணும் - எவ்விடங்களிலும்—பரந்த - பரவின. ※

ஒவ்வொருதேசத்தரசர்கள் சேனைகளே அனேகமாயிருப்பின் அனேகதேசத்தரசர் நால்வகைச்சேனைகளும் ஏககாலத்தில் ஓரிடத்துக்குவருமாயின் இவ்வளவென்றறுதியிடக் கூடாதென்பார் எண்ணிடவிடமொன்றின்றி யெங்கணும்பரந்த வென்றொன்க. — அன் - ஏ - அது - ※ எள்ளுந்திலமு மெள்ளென விசைப்பர் - என்பதாலறிக.] (உ)

(௫௪௯) கொய்யுளைக் கலின மாவின் குரத்துக ளெழுந்து விம்பி, வையக முழுதுஞ் சூழ்போய் மறிகடற் கிடங்கு தூர்த்து, மொய்பெரு தசலத்தோடு முரணியெண் டிசையுங் காக்குந், தொய்யின்மா முகத்த யானைக் கவுட்குழி தூர்த்த வன்றே.—[இதனால் குதிரைக் குளம்புகளினெழுந்த புழுதியின்தோற்றஞ்சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்.) கொய் - கொய்யப்பட்ட—உளை - புறமயிரையுடைய—கலின மாவின் - கடிவாளம்பூண்டகுதிரைகளுடைய—குரத்துகள் - குளம்பு பட்டுண்டாகும்புழுதிகள்—எழுந்து - எழும்பி—விம்பி - பரவி—வையகமுழுதும் - பூவுலகமுழுவதும்—சூழ்போய் - வளைத்துக்கொண்டு— மறிகடல் - மடங்குகின்ற அலைகளையுடைய கடலாகிய— கிடங்கு - அகழை—தூர்த்து - தூர்த்துவிட்டு—மொய்பெருது - யோர்பெருமல்— அசலத்தோடுமுரணி - குலகிரியுடன்மாறுகொண்டு—எண்டிசையுங் காக்கும் - திசைகளெட்டையும்புரக்கின்ற—தொய்யில் - சிந்தூரமெழு

※ திவாகரம்-மரப்பெயர்த்தொகுதி.

தப்பெற்ற — மா - மகத்தாகிய — முகத்தயானை - முகத்தலையுடைய யானைகளின் — கவுட்குழி - கன்னத்துளைகளை — தூர்த்த - தூர்த்தன. *

பூவுலகமுழுவதுஞ்சூழ்ந்து கடல்களைத் தூர்த்துத் திக்கயங்களினுடைய கன்னத்துளை களையுந் தூர்த்தபுழுதி அப்புறம்போதற் கிடமில்லாமையாற் றடைப்பட்டதன்றி அதற் களவில்லையென்க, — புழுதியிப்படிப்பட்டதாயின் அக்குதிரைகளின் ஆரவாரஞ்சொல்ல வேண்டுவதில்லையாயிற்று. — இது உயர்வுநவிற்சியணி.] (௯)

(௫௪௭) மண்ணகவரைப்பின் வேந்தர் வரைப்புயத் தெழுது சாந்தும், விண்ணகத் தமரர் மார்பங் கமழ்ந்தன விண்ணோர் வேய்ந்த, தண்ணறவொழுகு மன்றற் றருமலர்ப் பசும்பொற்றாது, கண்ணகன் ஞாலங் காக்கும் வேந்தர்மெய் கமழ்ந்த மாதோ. — [இதனால் தேவர் கட்கும் அரசர்களுக்கு மிருக்குங் கலப்பு சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்.) மண்ணகவரைப்பின் - பூவுலகத்திடத்திருக்கின்ற — வேந்தர் - அரசர்களுடைய — வரைப்புயத்து - மலைகளையொத்த தோள்களில் — எழுது - தூரியக்கோலாற்றீட்டிய — சாந்தம் - சந்தனமானது — விண்ணகத்து - ஆகாசத்திடத்திருக்கின்ற — அமரர் - தேவர்களுடைய — மார்பம் - மார்பிலே — கமழ்ந்தன - மணந்தன — விண்ணோர் - தேவர்கள் — வேய்ந்த - தரித்த — தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய — நறவொழுகு - தேனொழுகுகின்ற — மன்றல் வாசனையையுடைய — தருமலர் - பஞ்சதருவினுடைய மலர்கள் — கண்ணகல் - இடமகன்ற — ஞாலங்காக்கும் - பூமியைப்புரக்கின்ற — வேந்தர்மெய் - அரசர்களுடையதேகத்தில் — கமழ்ந்த - மணந்தன. எ-று. *

ஒருவர்க்கொருவர் நெருங்கியிருத்தலால் மனிதர்புயங்களிற்பூசியசாந்தந் தேவர்கள் மார்பிலும் தேவர்களணிந்த மாலைமலரின் மகரந்தம் அரசர்தேகங்களிலுங் கமழ்ந்தனவென்க. — ஆயின் தேவர்களை மனிதர்கள் அப்படிநெருங்கலாமோவென்னில் - அரச ரால்விரும்பப்படுந் தமயந்தியையே அவர்களும் விரும்பிவருதலாலும் அதிகநெருக்கமுள்ளவிடத்தில் எவர்களும் அதிகமரியாதையைவிரும்பாமையாலும் ஆகுமென்க.] (௰)

(௫௪௮) காந்தெரி கதுவுஞ் செங்கட் கரிமதக் கலுழியாறுங், கூந் தன்மா வுமிழ்விலாழிப் பெருக்கும்வேற் குமரனன்ன, வேந்தர்தின் புயத்தில் வார்ந்த விரைகமழ் நானச் சேறும், பாந்தண்மேற் கிடந்த ஞாலமெங்கணும் பரந்தவன்றே. — [இதனால் மதநீர்முதலியவற்றின் பெருக்கஞ்சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்.) காந்து - முதிர்கின்ற — எரி - தீயானது — கதுவும் - பற்றுகின்ற — செங்கண் - சிவந்தகண்களையுடைய — கரி - யானையினுடைய — மதம் - மதநீராகிய — கலுழியாறும் - காட்டாறும் — கூந்தல் - புறமயிரினையுடைய — மா - குதிரைகள் — உமிழ் -

சொரிகின்ற—விலாழிப்பெருக்கும் - நீர்ப்பெருக்கும்— வேல் - வேற்படையையுடைய—குமரனன்ன - குமாரக்கடவுளையொத்த — வேந்தர் - அரசர்களுடைய—திண்புயத்தில் - வலிமையுள்ள தோள்களில்— வார்ந்த - ஒழுகிய —விரைகமழ் - வாசங்கமழ்கின்ற— நானச்சேறும் - கஸ்தூரிச்சேறும் — பாந்தண்மேல் - ஆதிசேடன்மேல்—கிடந்த - இருந்த—ஞாலமெங்கணும் - பூமியெங்கும்—பரந்த - பரவின. எ - று. ✻

மதநதியும் விலாழிப்பெருக்கும் கஸ்தூரிச்சேறும் பூமிமுழுவதும் பரந்தவெனலால் அவைகளையுடைய யானைகளும் குதிரைகளும் அரசர்களும் அளவில்லையென்பது கருத்தாகக்கொள்க.] (௫)

(௫௪௧) வெள்ளியங் கிரியின்மேய விஞ்சைய ரியக்கர் விண்ணோ, ரொள்ளொளி யெறிக்கும் பைம்பொன் விமானமு முலகில் வேந்தர், தள்ளிருள் சீக்குஞ்செய்ய நகைமணிக் கொடிஞ்சித்தேருந், தெள்ளிதி னுணர்ந்து ளோர்க்குந் தெரிவில மயங்குமன்றே.—[இதனால் தேவராதியர்ஊர்திகளின்பெருக்கஞ்சொல்லப்படுகின்றது]—(இ-ள்) வெள்ளியங்கிரியின் - கயிலாசமலையில்—மேய - பொருந்திய—விஞ்சையர் - விச்சாதரரும்—இயக்கர் - இயக்கர்களும்— விண்ணோர் - தேவர்களும் ஆகியவிவர்களுடைய—ஒள்ளொளி - மிகுந்தவொளியை—எறிக்கும் - வீசுகின்ற—பைம்பொன் - பசும்பொன்னாற்செய்த— விமானமும் - விமானங்களும் — உலகில் - பூவுலகிலிருக்கும் — வேந்தர் - அரசர்களுடைய — தள்ளிருள்சீக்கும் - மிகுந்த விருளினையோட்டுகின்ற— செய்ய - சிவந்த—நகை - ஒளியையுடைய—மணி - ரத்நங்கள்பதித்த— கொடிஞ்சி - மேன்மொட்டையுடைய—தேரும் - தேர்களும்—தெள்ளிதின் - தெளிவாக—உணர்ந்துளோர்க்கும் - அறிந்தவர்களுக்கும்—தெரிவில - தெரிந்துகொள்ளக்கூடாமையாகி—மயங்கும் - ஒன்றோடொன்றுமயங்கும். எ - று. ✻

ஒவ்வொருமாதிரிகையில் அனேகம் விமானங்களும் அனேகந் தேர்களு மாதலால் நுண்ணறிவுடையராயினுந் தேவர்களுக்கும் அரசர்களுக்கும் தமது அதுவோ இதுவோவென்னத்தலைமயங்கிக்கிடக்குமென்க. (௬)

(௫௫௰) சிற்பநூல் கழியக் கற்றோர் சித்திரித் தென்ன வாய்ந்து, பொற்புறு நெடிய வேற்கட் பூங்கொடி வதுவைவேட்டுப், பற்பல தேய வேந்தர் தொகுதலிற் பாடை தேர்வா, னற்புட னெவருந் தேவ பாடையி னறைவர் மாதோ.—[இதனா லரசரனைவருங் கலந்துபேசல் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்.) சிற்பநூல் - சிற்பசாத்திரத்தை—

கழிய - மிகவும் — கற்றோர் - படித்தவர்கள் — சித்திரித்தென்ன - சித்திரித்ததுபோல — வாய்ந்த - பொருந்திய — பொற்பு - அழகானது மிக்க — நெடிய - நீட்சியையுடைய — வேற்கண் - வேல்போன்றகண்களையுடைய — பூங்கொடி - தமயந்தியினது — வதுவைவேட்டு - விவாகத்தைவிரும்பி — பற்பல - அனேகமாகிய — தேயவேந்தர் - தேசங்களிலிருக்கும் அரசர்கள் — தொகுதலில் - கூட்டங்கொண்டிருத்தலால் — பாடைதேர்வான் - (எல்லோர்க்குஞ்) சொற்பொருள் தெரியும்பொருட்டு — அற்புடன் - அன்புடனே — எவரும் - எவர்களும் — தேவபாடையின் - கீர்வாணபாஷையால் — அறைவர் - பேசிக்கொள்வார்கள். எ - று. ✻

அதிகசவுந்தரியமுள்ள தமயந்தியினது விவாகத்தைவிரும்பி அனேகதேசத்து அரசர்கள் கூடியபடியால் தேசங்கடோறும் பாஷைகள்வேறுதலின் அவைகளாற்பேசினால் ஒருவர்க்கொருவர் உரைக்கும்வார்த்தைகட்குப் பொருளறியக்கூடாதென்று கீர்வாண பாஷையால் பேசினரென்க. ஆதலாலே அதுவேபாஷைகளுக்குமூலமும் எந்தத்தேசங்களுக்கும் பொதுவுமென்பதுபெறும். அன்பு - அற்பெனத்திரிந்தது.] (எ)

(௫௫௧) கழைகளி களிநல்யானை பிளிறொலி கமஞ்சூல் வானமழையொலி யவியப் பம்பும் வார்முர சோதை தேவர், முழவொலி தடந்தேர்ச் சில்லி முழக்கொலி புடவி போர்த்தவெழுகட லொலியு மெஞ்ச வெங்கணு மொலித்த வன்றே. — [இதனால் அங்குண்டாகிய ஒலியின் தோற்றஞ் சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ - ள்.) கழை - கரும்புகளை — களி - முறிக்கின்ற — களி - களிப்பையுடைய — நல் - நல்ல — யானை - யானைகளினது — பிளிறு - ஆரவாரமாகிய — ஒலி - சத்தமும் — கமம் - நிறைந்த — சூல் - கருப்பத்தையுடைய — வானம் - ஆகாயத்திற்சஞ்சரிக்கும் — மழை - மேகத்தினுடைய — ஒலி - சத்தமானது — அவிய - கெடும்படி — பம்பும் - நெருங்கிய — வார் - வாரையுடைய — முரசோதை - பேரிகைகளின்சத்தமும் — தேவர்முழவொலி - தேவதுந்துமிகளின்சத்தமும் — தடம் - பருத்த — தேர் - தேரினுடைய — சில்லி - உருளைகள் — முழக்கொலி - முழக்குகின்றசத்தமும் — புடவிபோர்த்த - பூமியைச்சூழ்ந்த — எழுகடலொலியும் - எழுகடலின்றோசையும் — எஞ்ச - குறையும்படி — எங்கணும் - எவ்விடத்தும் — ஒலித்த - சத்தித்தன. எ - று. ✻

யானைமுதலியவற்றின் பேரொலியைச்சொல்லவே - ஒருமொழி யொழிதன்னினங்கொளற்குரித்தேயென்பதனால் அவைவற்றமற்றைச்சிற்றொலிகளுங்கொள்க. — இவ்வொலி எவ்விடத்துமிருந்தலால்கரையருகின்மாத்திரம் ஒலிக்குமெழுகடலொலிகளெஞ்சவென்றார்.

(௫௫௨) அகலிரு விசும்பு போர்த்த வணிமதிக் கவிகை யீட்டம், பகலொளி கரப்ப வெங்கும் பாயிருள் பரப்ப மன்னர், நகைமணி

மகுடகோடி நன்னிருட் பிழம்பைநக்கி, யிகலிவா னிரவியோட விளவெ யி லெறிக்குமாதோ. — [இதனால் அங்குண்டான இருளும் ஒளியுஞ் சொல்லப் படுகின்றது.] — (இ-ள்.) அகல் - அகன்ற — இரு - பெரிய — விசும்பு - ஆகாயத்தை — போர்த்த - மூடிய — அணி - அழகிய — மதிக்கவிகை - சந்திரவட்டக்குடைகளினுடைய — ஈட்டம் - கூட்டங்கள் — பகலொளி - சூரியப்பிரகாசம் — கரப்ப - மறைய — எங்கும் - எவ் விடத்தும் — பாய் - பரவிய — இருள் - இருளை — பரப்பும் - பரவச் செய்யும் — மன்னர் - அரசர்களுடைய — நகை - ஒளியையுடைய — மணி - ரத்நங்கள்பதித்த — மகுடகோடி - அநேகமகுடங்கள் — நன் னிருட்பிழம்பை - மிகுந்தவிருட்பிழம்பை — நக்கி - உண்டு — இகலி - பகைத்து — வான் - ஆகாயத்திலிருக்கும் — இரவியோட - சூரியனை வ ளோடும்படி — இளவெயில் - இளங்கிரணை — எறிக்கும் - வீசும். எ-று. ✻

அகல் - இரு என்னும் அடைமொழிகளால் விசும்பின் அகற்சியும் பெருமையுந்தோன் றின. அப்படிப்பட்ட விசும்பையுங் குடைகள்மறைக்க அதனாலுளதாம் இருளையோட் டற்கு அரசர்மகுடங்களிற்பதித்த மணிகளில் ஒவ்வொன்றேபோதுமானதாயிருக்க அப் படிப்பட்டமணிகள் பலவற்றையுடைய அநேகமகுடகோடிகளுக்கு இவ்விருள்போதா தென்பதுதோன்ற விழுங்கியென்னாது நக்கியென்றார்.] (௯)

(௫௫௩) வெங்கதிர் நெற்றி தோய்ந்து விளங்கு பொற் கொடியினீ ட்ட, மங்குல்வா னிழியுந் தெய்வ மடந்தையர் வடிவு காட்டக். கொ ங்கலர் தெரியல் வேந்தர் கொற்ற வெண் கவிகை யீட்டந், திங்களி ன ழகு காட்டத் திருநகர் பொலிந்த தன்றே. — [இதனால் கொடிகளுங் குடைகளுஞ் சொல்லப்பட்டது.] — (இ-ள்) வெங்கதிர் - சூரியனுடை ய — நெற்றிதோய்ந்து - நெற்றியிற்படிந்து — விளங்கு - பிரகாசிக்கி ன்ற — பொற்கொடியின் - பொன்னாற்செய்த கொடிகளினுடைய — ஈட்டம் - கூட்டங்கள் — மங்குல் - மேகங்களையுடைய — வானிழியும் - ஆகாயத்தினின்றிழிகின்ற — தெய்வமடந்தையர் - தெய்வமாதருடை ய — வடிவுகாட்ட - வடிவினைத்தெரிக்க — கொங்கு - வாசமிகுந்த — அலர்த்தெரியல் - மலர்மாலையையணிந்த — வேந்தர் - அரசர்களது — கொற்றம் - வெற்றியையுடைய — வெண்கவிகை - வெள்ளிய குடைக ளினுடைய — ஈட்டம் - கூட்டங்கள் — திங்களின் - சந்திரனது — அழ குகாட்ட - அழகைத்தெரிக்க — திருநகர் - குண்டினபுரமானது — பொ லிந்தது - பொலிவையடைந்தது. எ-று. அன்று - ஏ - அசைகள். ✻

கொடிகள் அனேக அரம்பையர் வடிவங்களையும் குடைகள் அனேகசந்திரர் வடிவுங்களையும் காட்டுதலால் விவாகத்திற்குச் சிறப்புமங்கையராலன்றி வேறில்லை யாதலாலும் ஒரு சந்திரனாலுலகம் மகிழ்ச்சியடையும்போது அனேகசந்திரர் ஏககாலத்தில் ஒருநகரிற் றோன்றின் எவ்வளவு சிறப்புண்டாகலா மாதலாலும் திருநகர்ப் பொலிந்ததென்றார்.]

(௫௪) குருமணி யிமைக்கும் பைம்பொற் குடைநிழல் வெயிலை யோட்ட, மருமலி நறிய மென்பூ மாலைவா டாமை யானுந், திருநகர்ச் செவ்வி நோக்கி யிமைப்பிலர் திரித லானு, மரசரோ டமரர் தம்மை யறிவரி தாய தன்றே.— [இதனால் அரசர்க்குந் தேவர்க்கும் வேற்றுமைதோன்றாமை சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்.) குரு - நிறம் பொருந்திய — மணி - ரத்நங்கள் — இமைக்கும் - பிரகாசிக்கின்ற — பைம்பொன் - பசிய பொன்னாற்செய்த — குடைநிழல் - குடைகளினுடைய நிழல்கள் — வெயிலை யோட்ட - வெய்யிலைத் துரத்த — (அதனால்) மருமலி - வாசம்பொருந்திய — நறிய - நறியவாகிய — மென்பூமாலை - மெல்லிய பூமாலைகள் — வாடாமையானும் - வாடாமையாலும் — திருநகர் - குண்டினபுரத்தினுடைய — செவ்வி நோக்கி - அழகைப்பார்த்து — இமைப்பிலர் - கண்களிமையாதவர்களாய் — திரிதலானும் - திரிகின்றபடியாலும் — அரசரோடு - அரசர்களுடனே — அமரர்தம்மை - தேவர்களை — அறிவரிதாயது - பகுத்தறிதலரிதாயது. எ-று.

மாலைவாடுதல் - கண்ணிமைத்தல் - ஆகிய இரண்டுசெய்கையால் தேவர்க்குவேற்றுமைப்பட்டிருந்த அரசர் இப்பொழுது அவ்விரண்டு மில்லாமையால் வேற்றுமைதோன்றிலரென்க. — அரசர்க்குமமரர்க்கும் வேற்றுமைதோன்றாமையால் மறைவணி.] (௰௧)

(௫௫) மாங்குயி லனைய தீஞ்சொல் வடுவகிர் பொருவும் வேற்கட் பூங்கொடி வதுவை வேட்டுப் புவியினில் வேந்த ரெல்லாந், தேங்கமழ் தெரியல் வீமன் றிருநக ரிறுத்த றன்னா, லாங்கவர் தேயம் யாவு மரும் பொறை யுயிர்த்தவன்றே.— [இதனால்மற்றைத்தேயங்களின்பொறையொழிவு சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்.) மாங்குயிலனைய - மாங்குயிற் சொல்லையொத்த — தீஞ்சொல் - தித்திக்கின்றசொல்லையும் — வடுவகிர்பொருவும் - மாவடுவின்பிளப்பையொத்த — வேற்கண் - வேல்போன்ற கண்களையுமுடைய — பூங்கொடி - தமயந்தியினது — வதுவைவேட்டு - விவாகத்தைவிரும்பி — புவியினில் வேந்தரெல்லாம் - பூவுலகத்திருக்கும் அரசர்களெல்லாரும் — தேங்கமழ் - வாசங்கமழ்கின்ற — தெரியல் - மலர்மாலையையணிந்த — வீமன் - வீமராஜனது — திருநகர் - குண்டினபுரத்தில் — இறுத்தறன்னால் - வந்துதங்கியபடியால் — அவர்

தேயம்யாவும் - அவர்கள்தேசமெல்லாம் — அரும்பொறை - பொறுத்தற்கரியசுமையை — உயிர்த்த - நீங்கின. எ - று. ※

வீமன் அநேகர்வருந்தாங்களுக்கு இடங்கொடுத்து அவர்களை மகிழ்வுறச்செய்வது போல் அவன்தேசமும் அநேகதேசத்திலுமுள்ளவர்க்கு இடங்கொடுத்து அவைகள் இளைப்பாறி மகிழ்வுறச்செய்ததென்பது கருத்து.] (௰௨)

(௫௫௬) இழைபரந் திமைக்கு மல்கு லின்கனித் துவர்வா யேழை, மழைமதர் நோக்கிற் கஞ்சி மறியுமா னேறு மாதின், விழைதரு நகரிற் றூண்ட வெருவிமீண் டேகு மாற்றாற், கழிபெருங் காதல் கூர்ந் துங் காற்றிறை வரவு தீர்ந்தான். — [இதுமுதல் நாலுபாட்டுக்களால் - தமயந்தி சுயம்வரத்திற்கு வாயுமுதலிய நால்வரும் வாராமைக்குக் காரணஞ் சொல்லத்தொடங்கி இப்பாட்டால் வாயுவாராமைக்குக்காரணஞ் சொல்லப்படுகின்றது] — (இ-ள்.) இழை - ஆபரணங்கள் — பரந்து - பரவி — இமைக்கும் - பிரகாசிக்கின்ற — அல்குல் - அல்குலையும் — இன் - இனிய — கனி - (கொவ்வைக்)கனிபோன்ற — துவர்வாயேழை - செவ்வாயையுமுடையதமயந்தியது — மழை - குளிர்ச்சிபொருந்திய — மதர் - களிப்பையுடைய — நோக்கிற்கஞ்சி - பார்வைக்குப்பயந்து — மறியும் - மடங்குகின்ற — மானேறும் - ஆண்மானும் — மாதின் - அம்மங்கையினது — விழைதரு - விரும்புகின்ற — நகரிற்றூண்ட - குண்டினபுரத்திற்குச்செலுத்த — வெருவி - பயந்து — மீண்டு - திரும்பி — ஏகுமாற்றால் - போகின்றபடியால் — கழி - மிகுந்த — பெருங்காதல்கூர்ந்தும் - பேராசையையடைந்தும் — காற்றிறை - (வாயுவானவன் — வரவு - (வருதலை — தீர்ந்தான் - நீங்கினான். எ - று. ※

தாம் விவாகத்திற்குச்செல்லவெழுந்ததற்கு அமங்கலமாகநமதூர்தியே தடைசெய்தலால் நமக்கு அத்தமயந்திமாலையிடுவதும் அவ்வாறுமென் றுவாயுவானவனின்றனனென்க.

(௫௫௭) ஐயரி பரந்து மைதோய்ந் தம்பலைத் திகலும் வேற்கட், டையலோர் பாதியாய தன்மையாற் றனது பைம்பொற், செய்யதாள் பெயர்ப்ப வன்றுள் சீறடி யெழாமை யாலே, மையணி கண்டத் தோனு மன்றலுக் கெழுந்தி லானே. — [இப்பாட்டால் ஈசன் வாராமைக்குக்காரணஞ்சொல்லப்படுகின்றது] — (இ-ள்.) ஐ - அழகிய — அரி பரந்து - செவ்வரிபரந்து — மைதோய்ந்து - அஞ்சனமணிந்து — அம்பலைத்து - அம்புகளையலைவுசெய்து — இகலும் - பொருகின்ற — வேற்கண் - வேல்போன்ற கண்களையுடைய — தையல் - உமைமாதானவள் — ஓர்பாதியாய தன்மையால் - வாமபாகத்திலிருக்கின்றபடியால் — தன

து - தன்னுடைய — பைம்பொன் - பசியபொன்போன்ற — செய்யதா
ள் - சிவந்தபாதங்களை — பெயர்ப்ப - தூக்க — அன்னாள் - அவ்வுமாதே
வியினது — சீறடி - சிறியபாதங்கள் — எழாமையாலே - எழுதலில்லா
மையால் — மையணிகண்டத்தோனும் - ஈசனும் — மன்றலுக்கு -
(தமயந்தியின்) விவாகத்திற்கு — எழுந்திலான் - புறப்படவில்லை. எ-று.

இவன் மன்மதனையெரித்தினுங் காமமுள்ளவனென்பது தோன்றத் தன்னுடலோர்பாதியாய தன்மையாளென்றும்; உமாதேவியைத் தமயந்திவிவாகத்திற்குச் செல்லவேண்டும் நீயும் வாரென் வார்த்தைக்கிணங்காதிருப்பென்று குறிப்பித்தமை தோன்றச் செய்யதாள் பெயர்ப்பவென்றும், மாற்றவள் வருதற்கொருவருமுடன்படாரென்பது தோன்ற அன்னாள் சீறடியெழாமையாலென்றும், விடத்தையுண்டு தேவரைப்புரந்தவல்லமை யுற்றோனாயினுந் தன்மனைவிக்குச் சமாதானஞ்சொல்லிப்போதற் கரிதாயிற்றனனென்பது தோன்ற மையணிகண்டத்தோனு மன்றலுக் கெழுந்திலானென்றும் சொல்லினார். — உத்தமநாயகனானவன் தனக்கொருபொருளில் அதிக விழைவிருந்ததாயினும் தலைவிக்கு அதிலே வெறுப்புள்ளதாகத் தோன்றுமாயின் விடுப்பனென்பது கருத்து.] (௫௭)

(௫௮) உருவுகண் டுவப்ப தன்றி யோடரித் தடங்க ணல்லார், திருவினுங் குலத்தினுஞ் செய்கில ரார்வ மென்னா, மருவுதன் வடிவின் குற்ற மனக்கொளா வயங்கு பைம்பொற், குழைகழ லிலங்கு நோன்றாட் குபேரனும் வந்திலானே. —[இப்பாட்டால் குபேரன்வாராமைக் குக்காரணஞ்சொல்லப்படுகின்றது] — (இ-ள்) உருவுகண்டு - அழகுள்ள வடிவைப்பார்த்து — உவப்பதன்றி - மகிழ்வதல்லாமல் — ஓடு - ஓடுகின்ற — அரி - செவ்வரிபரந்த — தடம் - விசாலம்பொருந்திய — கண் - கண்களையுடைய — நல்லார் - மங்கையர்கள் — திருவினும் - செல்வத்தினாலும் — குலத்தினும் - உயர்ந்தகுலத்தினாலும் — ஆர்வஞ்செய்கிலரென்னா - ஆசைசெய்யமாட்டார்களென்று — தன்வடிவின் - தன்னுடையதேகத்தில் — மருவு - பொருந்திய — குற்றம் - குற்றத்தை — மனக்கொளா - மனத்திலேகொண்டு — வயங்கு - பிரகாசிக்கின்ற — பைம்பொன் - பசும்பொன்னாற்செய்த — குழை - சத்தத்தையுடைய — கழல் - வீரக்கழல்கள் — இலங்கு - விளங்குகின்ற — நோன் - பெருமைபொருந்திய — தாள் - பாதங்களையுடைய — குபேரனும் - குபேரனும் — வந்திலான் - வந்திலன். எ-று.

[தான் செல்வத்தினுங் குலத்தினு மிக்கவனாயிருப்பினும் மங்கையர் அழகுள்ளவனை விரும்புவதன்றி மற்றையவனை விரும்பாராகையால் தன் வடிவின்குற்றமாகிய கண் தெரியாமை மறைக்கக்கூடாத குற்றமாகையால் அதுகண்டு தமயந்தியென்னை விரும்பாளென்று குபேரன் தமயந்தி சுயம்வரத்திற்கு வந்திலனென்க.] (௫௮)

(௫௫௧) விளைகமழ் தருவினீழல் விண்ணவ ரிடத்து மார்வம், புரி
கில ணளன்மே லன்பு பூண்டனள் புலம்பு கொண்ட, முருகவிழ் நறு
மென் கூந்தன் முகிழ்முலைத் துவர்வாய்ப் பேதை, நிருதரை விழையா
ளென்ன நிருதியும் போந்திலானே.—[இப்பாட்டால் நிருதிவாராமைக்
குக் காரணஞ்சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்.) விளைகமழ் - வாசங்க
மழ்கின்ற— தருவினீழல் - ஐந்தருவினிழலிலிருக்கின்ற— விண்ணவரி
டத்தும் - தேவர்களிடத்திலும்—ஆர்வம்புரிகிலள் - ஆசைசெய்கிலள்—
நளன்மேல் - நளனிடத்தில்—அன்புபூண்டனள் - அன்புவைத்தவளாகி—
புலம்புகொண்ட - இரங்குதலைக்கொண்ட—முருகவிழ் - தேனொழுகு
கின்ற—நறு - நறிய—மென்கூந்தல் - மெல்லிய குழலையும்— முகிழ்
முலை - அரும்பையொத்த முலையையும்— துவர்வாய் - செவ்வாயையு
முடைய— பேதை - தமயந்தியானவள்—நிருதரை - இராக்கதரை—
விழையாளென்ன - இச்சிக்கமாட்டாளென்று— நிருதியும் - நிருதியென்
பவனும்—போந்திலான் - வந்திலன், எ-று. *

முன் சொல்லப்பட்ட மூவருக்குமுண்டாகிய தடை இவனுக்கில்லாதிருந்தும் இவன் வாராதது அகத்துக்குணம்பலவிருப்பினும் மாதர்முதற்கண் வடிவழகையே விரும்புவராதலின் அவ்வழகுள்ள இந்திரன் முதலியோரை யிகழ்ந்து நளனை விழைந்துள்ள தமயந்தி அரக்கரென்னுங்குலம்பற்றி மாலைசூடாள் ஆயின் அதுபெறுதுவரின் அதின்மிக்க அவமானமில்லையென்று தன்பேரறிவாற்குறித்து நிருதிவந்திலனென்க. விவேகிகள் சிறந்ததாயினும் அவமானப்படுங்காரியத்தைக்குறித்துச் செல்லாரென்பதுகருத்து.] (௰௧)

(௫௫௨) பொன்னகர் புரக்கும் வேந்தும் பொங்கழற் கிறையு
முந்நீர், மன்னனுந் தறுகட் பேழ்வாய் மறலியு மடமா னோக்கி, னன்
னுத னளனுக் கன்றி நறுந்தொடை சூட்டா ளென்ன, வன்னவ னுருவு
தாங்கி யணிநகர் மேயினாரே.—[இதனால் இந்திரன் முதலிய நால்வரும்
வருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்.) பொன்னகர்புரக்கும்வேந்
தும் - இந்திரனும்—பொங்கழற்கிறையும் - அக்கினிபகவானும்— முந்
நீர்மன்னனும் - வருணனும்—தறுகட்பேழ்வாய்மறலியும் - யமனும்—
மடமானோக்கின் - இளமானின்பார்வையையொத்தபார்வையையுடைய—
நன்னுதல் - தமயந்தியானவள்— நளனுக்கன்றி - நளனுக்கல்லாமல்—
நறுந்தொடை - நறியமலர்மாலையை—சூட்டாளென்ன - தரிக்கமாட்
டாளென்று—அன்னவன் - அந்தநளனுடைய—உருவுதாங்கி - (வடிவை
யொத்த) வடிவத்தைக்கொண்டு— அணிநகர் - அழகிய நகரத்தில்—
மேயினார் - பொருந்தினார்கள். எ-று.—தறுகண் - அஞ்சாமை— பேழ்வாய் - பெரியவாய். *

நியாயமாகத் தம்முடைய பெருமைகளைத் தூதர்கள்மூலத்தில் தெரிவித்தும் விரும்பாத தமயந்தியை யன்பித்தாவது பெறல்வேண்டுமென்னுங்கருத்தால் மனித வடிவங்கொள் ளல் தமக்கிழிவேனும் இந்திரன்முதலிய நால்வரும் நளன்வடிவுகொண்டு வந்தனரென்க. காமமுள்ளவர்கள் அதன்விஷயத்தில் எதையுஞ் செய்வர்களென்பதுகருத்து.] (௰௭)

(௫௬௧) கூற்றெனக் கொல்லும் வேழங் கொடியணி கொடிஞ்சித் திண்டேர், பாற்றிரைக் கவரி நெற்றிப் பண்ணமை கலினப் பாய்மா, மாற்றருஞ் சீற்றத் துப்பின் வரிசிலை யுழவரீட்டம், நாற்றிசைப் பரப் பும் போர்ப்ப நாமவே னளனும் வந்தான்.—[இதனால் நளன் வருதல் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்.) கூற்றென - யமனென்றுசொல்லும் படியாக—கொல்லும் - கொலைசெய்கின்ற—வேழம் - யானைகளும்— கொடியணி - கொடிகளணிந்த—கொடிஞ்சி - மேல்மொட்டையுடைய —திண் - வலிமைபெற்ற—தேர் - தேர்களும்—பால் - பாலினுடைய— திரை - அலைகள்போன்ற—கவரி சாமரைகள்கட்டிய—நெற்றி - நெற்றி யையுடைய—பண்ணமை - கல்லணையமைந்த—கலினம் - கடிவாளம் பூண்ட—பாய் - தாவுகின்ற—மா - குதிரைகளும்—மாற்றரும் - நீக்குதற் கரிய—சீற்றத் துப்பின் - கோபமிகுந்த—வரிசிலை - நெடியவில்லையுடை ய—உழவரீட்டம் - காலாள்கள்கூட்டமும்—(ஆகிய இந்நால்வகைச்சே னைகளும்) நாற்றிசைப்பரப்பும் - நாலுதிசைகளின் பரப்பெல்லாம்— போர்ப்ப - மூடிக்கொண்டுவர—நாமம் - அச்சத்தைத்தருகின்ற— வேல் - வேற்படையையுடைய—நளனும் - நளமகாராஜனும்—வந் தான் - வந்தனன். எ-று. *

இந்திரன்முதலிய தேவர்களே தமயந்தியைவிரும்பிய தன்னைத் தூதாக விடுத்தும் வேறுதூதினையனுப்பியும் தடைசெய்ததுமன்றிப் பின்னுந் தனதுருவங்கொண்டு வஞ் சிப்பதற்கு வருவதையறிந்தும் நளனுணவன் * ஊடைமுடிய முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின் றித், தாழா துஞற்று பவரென்பதால்- தாழாதுசெல்லுந்திறத்தினனாதலின் நளனுமென உயர்வுசிறப்பும்மை கொடுக்கப்பட்டது.] (௰௮)

(௫௬௨) உலகொரு மூன்றி னுள்ள வொளிமுடி மன்னரெல்லா, மிலகுபொற் குடுமி வாம்மே ரெயிற்புறத் திறுத்தாராக, வலகில்வெ ஞ் சேனைசூழ வரும்பெறற் சுற்றத்தோடும், விலகிவில் லுமிழும் பை ம்பூண் விதர்ப்பர்கோ னெதிர் கொண்டானே.—[இதனால் சுயம்வர த்திற்கு வந்தவரை வீமன் எதிர்கொள்ளல் சொல்லப்படுகின்றது.]— (இ-ள்.) உலகொருமூன்றினுள்ள - திரிலோகத்திலுமுள்ள—ஒளி - காந் தியையுடைய—முடிமன்னரெல்லாம் - மகுடத்தையணிந்த அரசர்க ளெல்லாரும்—இலகு - பிரகாசிக்கின்ற—பொற்குடுமி - பொன்னாலாகிய

சிகரம் — வான்றோய் - ஆகாசமளாவிய — எயிற்புறத்து - மதிற்புறத்தி லே — இறுத்தாராக - தங்கினராக — (அதுகேட்டு) அலகில் - அளவற் ற — வெம் - வெவ்விய — சேனைசூழ - சேனைகள்சூழ்ந்துவர — அரும் பெறல் - பெறுதற்கரிய — சுற்றத்தோடும் - கிளைஞருடன் — விலகி- வீசி — வில் - ஒளியை — உமிழும் - உமிழ்கின்ற — பைம்பூண் - பசிய ஆப ரணத்தையுடைய — விதர்ப்பர்கோன் - வீமராஜன் — எதிர்கொண்டா ன் - எதிர்கொண்டனன். எ - று. ✻

பலவித உபசாரங்களினும் எதிர்கொள்ளுதல் முற்பட்டதாதலின் அங்குவந்த அர சர்களுக்கு வீமராசன் அதனைச்செய்தானனெனக.] (௰௯)

(௫௬௩) விரைசெறி யலங்கன் மாலை விண்ணவர் விஞ்சை மன்னர், உருகெழு முரகவேந்த ரோங்குநீ ருடுத்த ஞாலத், தரசிளங் குமரரோ டு மளவளாய் முகமன் கூறி, வரிசையின் வழாமை நோக்கி வான் சிறப் பியற்றி னானே. — [இதனால் வீமன் அவர்களுக்குச் சிறப்புச் செய்தல் சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ - ள்.) விரைசெறி - வாசமிகுந்த — அலங்கல்மாலை - மலர்மாலையையணிந்த — விண்ணவர் - தேவர்கள் — விஞ்சைமன்னர் - வித்தியாதரவேந்தர் — உருகெழும் - வடிவுள்ள — உரகவேந்தர் - நாகவேந்தர் — ஓங்கு - உயர்ந்த — நீருடுத்தஞாலத்து - கடலாற்சூழப்பட்ட பூமியிலுள்ள — அரசிளங் குமரரோடும் - இராஜ குமாரரோடும் — அளவளாய் - கலந்து — முகமன்கூறி - உபசாரவார்த்தை களைச்சொல்லி — வரிசையின் - கிரமத்தினில் — வழாமை - தப்பாமல் — நோக்கி - ஆலோசித்து — வான் - மேலாகிய — சிறப்பு - சிறப்பை — இயற்றினான் - செய்தான். எ - று. ✻

தன்னின்மிக்கோர்க்குச்செய்யும் எழுவகைமரியாதைகளுள் பிரியினுடங்கு சேறலொ ழித்து. இருப்பெழுகை - விரைந்துபோதல் - எதிர்கொள்கையென் னுமூன்றும் முற்பாட் டிலும் - தவிசினிடையிருத்தல் - பூசைசெய்தல் - இன்சொலாதியாலுவப்புச்செயல் என் னு மூன்றும் இப்பாட்டிலும் அடங்குதல்காண்க.] (௨௰)

(௫௬௪) தோட்டலர் மாலை நாற்றித் துறக்கமோ டுறழச் செய்த, வீட்டகந் தோறும் பைம்பொன் விளங்கிழை செவ்வி வாய்ப்பத், தீட் டிய வுருவு நோக்கித் தேறல்கொப் புளித்து மாந்தும், பாட்டளித்தா ம வேந்தர் பகற்பொழு தாற்றி னாரே. — [இதனால் அரசர்கள் பகற் பொழுது போக்கல் சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ - ள்.) தோடு - இதழ்களையுடைய — அலர் - மலராற்றொடுத்த — மாலை - மாலைகளை — நாற்றி - தொங்கக்கட்டி — துறக்கமோடு - தெய்வலோகத்துடனே —

உறழ - ஒக்கும்படி — செய்த - செய்யப்பெற்ற — வீட்டகந்தோறும் - வீடுகளினிடந்தோறும் — பைம்பொன் - பசிய பொன்னினால் — விளங்கிழை - தமயந்தியினது — செவ்விவாய்ப்ப - அழகுபொருந்த — தீட்டிய - எழுதிய — உருவுநோக்கி - பதுமைகளின் வடிவங்களைப்பார்த்து — தேறல் - தேனை — கொப்புளித்து - கொப்புளித்து — மாந்தும் - உண்ணுகின்ற — பாட்டு - இசைகளைப் பாடுகின்ற — அளி - வண்டுகள் மொய்த்த — தாமவேந்தர் - மாலையையணிந்தவரசர்கள் — பகற்பொழுது பகற்காலத்தில் — ஆற்றினார் - காமநோயைப்பொறுத்திருந்தார்கள்.

இவ்வரசர்கள் காமந்தலைக்கொண்டவர்களாதலால் அழகினால் தாம்விழைந்த தமயந்திக்கொப்பாகிய பதுமைகளைப்பார்த்துப் பகற்பொழுதில் தமதுகாமநோயைச் சகித்துக்கொண்டிருந்தனரென்க. — ஒப்புமை நோக்கல் - சித்திரந்தீட்டல் - கனவிற்காண்டல் - அவர்மெய்யுற்றதைத் தீண்டல் - இந்நான்கும் காமநோய்க்குப் பரிகாரமாம். — * கூடும் பிரிவினிலுங் கூடாப் பிரிவினிலும், மோடு மன்பர் நேர்காட்சி யோவியத்தினோடல், கனவவர்மெய்ப் பூண்டவற்றைத் தீண்டலென்பர் காமத், தினையுமவர்க் குற்ற மருந்தே. இரசாலதிக. — கூடும்பிரிவு - ஒரு நிமித்தம்பற்றிப் பிரிதல் — கூடாப்பிரிவு - இறத்தல் — இது வடநூலிற்கண்டுமொழிபெயர்க்கப்பட்டது. — விளங்கிழைசெவ்விவாய்ப்பத் தீட்டியவுருவென்பதற்குப் பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்கள் அழகுபொருந்த எழுதப்பட்ட சித்திரமென்பாருமுளர். விளங்கிழை செவ்விவாய்ப்பவென உவமானமாகிய தீட்டியவுருவங்களை உவமேயமாகக்கூறலால் எதிர்நிலையணி.] (௨௧)

(௫௬௫) சேயுயர் விசும்பிற் றேவர் தெண்டிரைப் பரவை சூழ்ந்த மாயிரு ஞாலங் காக்கு மன்னவ ருரக ருற்ற, காயழற் காம வெந்தீக் கனற்றுமென் றஞ்சி னான்போற். பாயிரு ளுலகம் போர்ப்பப் பகல்செய்வான் கடலு ளாழ்ந்தான். — [இதனால் சூரியாஸ்தமயஞ் சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்.) சேயுயர் - மிகவுமுயர்ந்த — விசும்பில் - தெய்வலோகத்திலிருக்கும் — தேவர் - தேவர்களும் — தெண்டிரைப்பரவைசூழ்ந்த - தெள்ளிய அலைகளையுடைய கடலாற்சூழப்பெற்ற — மாயிருஞாலங்காக்கும் - மகத்தாகிய பெரியபூமியைப் புரக்கின்ற — மன்னவர் - அரசர்களும் — உரகர் - நாகவேந்தர்களும் — உற்ற - (ஆகியஇவர்க)ளடைந்த — காய் - சுடுகின்ற — அழல் - வெப்பம் பொருந்திய — காமவெந்தீ - காமாக்கினி — கனற்றுமென்று - தன்னைச்சுடுமென்று — அஞ்சினான்போல் - பயந்தவன்போல் — பாய் - பரவிய — இருள் - இருளானது — உலகம்போர்ப்ப - உலகத்தை மூடிக்கொள்ள — பகல்செய்வான் - சூரியனானவன் — கடலுள் - மேற்றிசைக் கடலுள் — ஆழ்ந்தான் - அழுந்தினான். எ - று.

வெப்பத்தையுடைய சூரியனையும் அஞ்சச்செய்தலால் காமத்தீ அவனிலும் மிக்கதென்பது கருத்து.— அஞ்சினான்போலெனக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.] (௨௨)

(௫௬௬) விரிகதிர் மௌலி விண்ணோர் மெய்யொளி பரத்த லானு, மரசிளங் குமரர் மார்பி லணிவெயி லுமிழ்த லானு, முரகர்தஞ் சுடிகை யுச்சி யொளிர் மணி யிமைத்த லானும், பரிதிமேற் கடலுளாழ்ந் தும் பாயிருள் பரந்த தின்றே.—[இதனால் இருள்பரவாமைக்குக் காரணஞ் சொல்லப் படுகின்றது.] — (இ-ள்.) விரி - விரியப்பெற்ற— கதிர் - கிரணங்களையுடைய— மௌலி - மகுடங்களைத்தரித்த— விண்ணோர் - தேவர்களுடைய— மெய்யொளி - தேககாந்திகள்— பரத்தலானும் - பரவுதலாலும் — அரசிளங்குமரர்மார்பில் - இராஜகுமாரர்கள் மார்பிலிருக்கும்— அணி - ஆபரணங்கள்— வெயில் - ஒளியை— உமிழ்தலானும் - கொப்புளித்தலாலும்— உரகர் - நாகவரசர்களுடைய— சுடிகையுச்சி - முடியின்மேல்— ஒளிர் - விளங்குகின்ற— மணி - ரத்நங்கள்— இமைத்தலானும் - பிரகாசித்தலாலும் — பரிதி - சூரியனானவன்— மேற்கடலுளாழ்ந்தும் - மேற்கடலிலழுந்தியும்— பாய் - பாய்கின்ற— இருள் - இருளானது— பரந்ததின்று - பரந்ததில்லை. எ-று.

மெய்யொளி பரத்தல்- அணிவெயிலுமிழ்தல்- ஒளிர்மணியிமைத்தல் ஆகியபிரகாசங்கள் சூரியன் பிரகாசித்தல்போலிருந்தனவென்பது கருத்து.—மெய்யணி மணிகளை இருள்பரவாமைக்குக் காரணமாகச் சொல்லப்பட்டமையால் கூட்டவணி.] (௨௩)

(௫௬௭) மையவாங் கரிய கூந்தல் வாள்கிடந் தனைய வுண்கட், மையர வல்குற் செவ்வாய்ப் பனிமொழி வதுவை வேட்டு, வெய்ய செங் கதிரி னோடும் வெண்மதி யுறைத லன்றோ, லெய்துமிக் காலந் தன்னை யிரவென்கோ பகலென் கேனோ.—[இதனால் இரவுபகல் தோன்றுமை சொல்லப் படுகின்றது.]—(இ-ள்.) மை-அஞ்சனமானது —அவாம்- விரும்புகின்ற— கரியகூந்தல்- கருமையுள்ளகூந்தலையும்—வாள்கிடந்தனைய - வாளாயுதங்கிடந்ததையொத்த— உண்கண் - மையுண்டகண்களையும்— மையரவல்குல் - அராப்படம்போன்றவல்குலையும்—செவ்வாய் - சிவந்தவாயையும்— பனிமொழி - குளிர்ச்சி பொருந்தியசொல்லையுமுடைய தமயந்தியினது—வதுவைவேட்டு-விவாகத்தைவிரும்பி —வெய்ய - வெவ்விய— செங்கதிரினோடும் - சூரியனோடும்— வெண்மதி - சந்திரன்— உறைதலன்றால் - (அந்நகரத்தில்) தங்குகின்றபடியால்— எய்தும் - பொருந்திய— இக்காலந்தன்னை - இக்காலத்தை— இரவென்கோ - இரவென்றுசொல்லுவேனோ— பகலென்கேனோ - பகலென்றுசொல்லுவேனோ—இன்னதென்றுசொல்லேன். எ-று. (௨௪)

(௫௯௮) ததைமலர்த் தெரியல் வேந்தர் தளர்ந்து மெய் பதைத்து வாடப், புதையிருட் போர்வை மெய்யிற் பொலிவுறப் போர்த்து வெய்ய, கதமெழரிச் செக்கர்ப் பேழ்வாய் திறந்து வெண் கதிர்குலாய, மதிவகி ரெயிறு தோன்ற வந்தது மாலைக் கூற்றம் — [இப்பாட்டால்மாலைப்பொழுதின் வரவுசொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்.) ததை - நெருங்கிய — மலர்த்தெரியல் - மலர்மாலையையணிந்த — வேந்தர் - அரசர்கள் — தளர்ந்து - தளர்ச்சியடைந்து — மெய்பதைத்து - தேகம்பதைத்து — வாட - வாடும்படி — புதை - உலகத்தைமூடுகின்ற — இருட்போர்வை - இருளாகியபோர்வையை — மெய்யில் - தனதுடம்பில் — பொலிவுற - விளக்கமிக — போர்த்து - போர்த்துக்கொண்டு — வெய்ய - கொடிய — கதழ் - வேகத்தையுடைய — எரி - நெருப்பையொத்த — செக்கர் - செவ்வானமாகிய — பேழ்வாய்திறந்து - பெரியவாயைத்திறந்து — வெண்கதிர் - வெள்ளியகிரணங்கள் — குலாய - விளங்கப்பெற்ற — மதி - சந்திரனாகிய — வகிர் - பிளப்பையுடைய — எயிறு - கோரப்பல்லானது — தோன்ற - தோன்றும்படி — மாலை - மாலைப்பொழுதாகிய — கூற்றம் - யமனானவன் — வந்தது - வந்தான். எ-று. *

* மாலைப்பொழுதானது விரகிகளைக் கொல்லப்பட்டதாதலின் அதற்கேற்க அதைக் கூற்றுவனாகவும் இருளை மறைக்கும்போர்வையாகவும்செவ்வானத்தைப்பேழ்வாயாகவும் பிறைப்பல்லாகவும் உருவகஞ்செய்தார். — ஆதலால் அக்கூற்றுவன் தான்கொல்வதேயன்றித் தன்போர்வையால் மறைத்தும் வாயால்விழுங்கியும் பல்லாற்கடித்தும் கொல்வானென்பதாயிற்று. — உரைப்புடை யுருவகவணி.] (௨௫)

(௫௯௯) விரிகதிர் பரப்பி வான மீதெழு குழவித் திங்க, ளெரிமணிப் பூண்செய் திண்டோ ளெழுபுவி வேந்தர் மேலும், வரிசிலை குழைய வாங்கி மண்டமர் தொடங்கு மாரன், குளைகடன் முரச மெற்றுங் குணிலெனச் சிறந்த தன்றே. — [இதுமுதல் எழுபாட்டால் வளர்பிறையின்றோற்றஞ் சொல்லப்படுகின்றது] — (இ-ள்.) விரிகதிர் - விரிந்த கிரணங்களை — பரப்பி - பரவச்செய்து — வானமீது - ஆகாயத்தில் — எழு - எழுந்த — குழவித்திங்கள் - இளம்பிறை — எரி - விளங்குகின்ற — மணி - ரத்நங்கள்பதித்த — பூண்செய் - ஆபரணங்களையணிந்த — திண்டோள் - வலிமையுள்ள தோளையுடைய — எழுபுவி வேந்தர் மேலும் - எழுதீவிலுள்ள அரசர்கள்மேலும் — வரி - நெடிய — சிலை - வில்லை — குழையவாங்கி - வளையவளைத்து — மண்டு - நெருங்கிய — அமர் - போரை — தொடங்குமாரன் - ஆரம்பிக்குமன்மதனது — குளை - ஒலிக்கின்ற

— கடன்முரசம் - கடலாகியபேரிகையை — எற்றும் - அடிக்கின்ற — குணிலென - குறுந்தடிபோல் — சிறந்தது -: சிறந்திருந்தது. எ - று. ✳

அழகிற்சிறந்த தமயந்தியைவிழைந்துவந்த அரசர்களனைவரும் அவ்விரவில் அளவற்ற காமவருத்தத்தை அடைவதற்கு மன்மதன் காரணமாதலால் இங்ஙனம்போலன்றி அதிக முயற்சியோடு படையெடுத்துவருதற்குக் குறியாக அக்காலத்தில் ஒலிக்குங் கடல் முரசமாக்கி அக்கணுண்டாகிய பிறையை அதையெற்றுங் குணிலாகக் கூறினரென்க. (௨௬)

(௫௱௭௰) ஏர்குடி யிருந்த நங்கை யிளமுலைப் போகம் வேட்ட, நீர்மலி கடலந் தானை நெடுநில வேந்தர் தம்மேல், வார்சிலைத் தடக்கை மாரன் மண்டமர் புரியத் தூண்டுங், கூரிருள் வேழக் கோட்டி னெழுந்தது குழவித் திங்கள். — (இ - ள்.) குழவித்திங்கள் - பிளம்பிறையானது — ஏர் - அழகுகளானவை — குடியிருந்த - ஒருங்குபடத்தங்கியிருக்கப்பெற்ற — நங்கை - தமயந்தியினது — இளம் - இளமையாகிய — முலை - ஸ்தனங்களினது — போகம் - அணைதலை — வேட்ட - விரும்பிய — நீர்மலி - நீர்மிகுந்த — கடல் - கடலாகிய — அம் - அழகிய — தானை - ஆடையையுடைய — நெடுநிலம் - நெடியபூமியிலுள்ள — வேந்தர்தம்மேல் - அரசர்கள்மீது — வார்சிலை - நீண்டவில்லையேந்திய — தடக்கை - விசாலமாகியகையையுடைய — மாரன் - மன்மதன் — மண்டமர்புரிய - நெருங்கியயுத்தத்தைச்செய்ய — தூண்டும் - நடத்தப்பட்ட — கூரிருள் - மிகுந்தவிருளாகிய — வேழம் - யானையினது — கோட்டின் - கொம்புபோல் — எழுந்தது -: உதித்தது. எ - று. ✳

கீழ்த்திசைத் தோன்றிவரும் இருளை அக்காலத்தில் வருமன்மதனது யானையாகக்கூறி மேற்றிசைத்தோன்றிய பிறையையும் அதற்குக்கொம்பாகச் சொல்லப்பட்டது. — இதனால் இவ்விரண்டும் காமனைப்போலும் விரகிகளுக்குக் காமத்தைவிளைத்துவருத்துமென்பதாகருத்து. — இருள்வேழமென்பது உருவகம். - கோட்டினெழுந்ததென்பது தற்குறிப்பணி. — இதுமுன் உருவகத்தை அங்கமாகக்கொண்டது.] (௨௭)

(௫௭௧) கள்ளுயிர்த் தினவண் டார்க்குங் கமலம்வாய் முகிழ்ப்பச் செய்ய, வள்ளலங் கயத்து ளாம்ப லலர்த்திய குழவித் திங்க, டெள்ளு செங் கதிரோன் மாலைத் தெரிவை வெம் முலையிற் கோட்டும், வள்ளுகிர்க் குறியிற் றோன்றிப் பொலிவுற வயங்கிற் றன்றே. — (இ - ள்.) கள் - தேனை — உயிர்த்து - தந்து — இனம் - கூட்டமாகிய — வண்டு - வண்டுகள் — ஆர்க்கும் - ஒலிக்கின்ற — கமலம் - தாமரைமலர்கள் — வாய்முகிழ்ப்ப - குவிய — செய்ய - சிவந்த — அள்ளல் - குழைசேற்றையுடைய — அம் - அழகிய — கயத்துள் - தடாகத்துள் — ஆம்பல் - அல்லிகளை — அலர்த்திய - மலரச்செய்த — குழவித்திங்கள் - பிளம்பிறையானது —

தெள்ளு-தெளிந்த—செங்கதிரோன்-சிவந்த கதிர்களையுடைய சூரியனானவன்—மாலை-மாலைப்பொழுதாகிய—தெரிவை-மங்கையினுடைய—வெம்முலையில்-விருப்பத்தைச்செய்யுங்கொங்கைகளில்—கோட்டும்-ஊன்றிய—வள்-கூரிய—உகிர்க்குறியின்-நகக்குறியைப்போல்—தோன்றி-உண்டாய்—பொலிவுற-அழகுபொருந்த—வயங்கிற்று-விளங்கிற்று. எ-று. *

சூரியனோடுங்கூடிப் பிரிந்துநின்ற மாலைப்பொழுதில் காணப்படுகின்றபிறையினை அவன்செய்நகக்குறியாகக்கூறினார் புணருமிடத்துநகக்குறியுண்டாதல்.— * பற்குறிநகக்குறிகள் பாணிகொடுதட்ட, லற்கமிழ்து ஆய்த்தல்கள் நன்றெழவணைத்த, லற்குகரணங்கள் அறியாருமெளிதாகச், சுற்றும்வகைநின்றன கதிர்த்தமணியோவம்.— இதனைஅறிக.— மாலைப்பொழுதினுண்டாகிய பிறையினைச் சூரியனோடு கூடிப்பிரிந்தமாலைப்பெண் முலைக்குறியாகக் குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.] (உஅ)

(௫எ௨) சேட்டிளம் பரிதி மார்பி னளனுக்குத் தெரிய லாலைச், சூட்டுவ டெரிவை யென்னத் துலங்கு கீட்டிசைமா தன்பிற், காட்டிய நிருத்தக் கையிற் கதிர்நில வுமிழுந் தண்ணென், கோட்டிளங் குழவித் திங்கள் குடபுலத் தெழுந்த தன்றே.—(இ-ள்) சேட்டிளம்-மிகுந்தவிளமையையுடைய—பரிதி-சூரியன்போன்ற—மார்பின்-மார்பினிடத்தில்—நளனுக்கு-நளமகாராஜனுக்கு—நாளை-நாளைப்பொழுதில்—தெரிவை-தமயந்தியானவள்—தெரியல் சூட்டுவளென்ன-மாலையைத்தரிப்பாளென்று—துலங்கு-விளங்குகின்ற—கீட்டிசைமாது-கிழக்குத்திக்காகியமங்கையானவள்—அன்பின்-அன்பினாலே—காட்டிய-காட்டப்பட்ட—நிருத்தக்கையில்-அபிநயக்கைபோல்—கதிர்-கதிர்களாகிய—நிலவுமிழும்-ஒளியைக்கொப்புளிக்கின்ற—தண்ணென்-குளிர்ச்சிபொருந்திய—கோடு-வளைந்த—இளங்குழவித்திங்கள்-மிகுந்த விளமைபொருந்திய பிறையானது—குடபுலத்து-மேற்குத்திசையில்—எழுந்தது-உதயமாயிற்று. எ-று. *

நாடகக்கணிகையர் தமதுகருத்தினுள்ளதை அவிநயத்தால் அபிமுகத்தில் காட்டுதல்போல இவ்வாறு கீழ்த்திசைமாது தமயந்தி நளனுக்கு மாலை சூட்டலைக்காட்டிய நிருத்தக்கைபோல் இளம்பிறை யெழுந்ததென்றார்.—பிறையில் நிருத்தக்கையைக் குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி.] (உ௯)

(௫எ௩) கூன்பயில் குழவித் திங்கள் கொள்ளைவண் டிருந்து பாடக், காம்பயின் மலரம் பேற்றுங் கன்னலஞ் சிலைக்கை வேட, னூன்பயில் குருதி வேற்க ணொண்ணுதன் மடவா ருள்ள, மீன்கவர் தூண்டி லென

* தணிகைப்புராணம்-நகரப்படலம் எ௬.

ன்ன விசும்பிடை விளங்கிற் றன்றே.—(இ-ள்.) கூன்பயில் - வளைவு பொருந்திய—குழவித்திங்கள் - இளம்பிறையானது—கொள்ளை - மிகுதியாக—வண்டிருந்து - வண்டுகளிருந்து—பாட - பாடலைச்செய்ய —கான்பயில் - வாசம்பொருந்திய—மலரம்பேந்தும் - மலர்க்கணைகளையேந்திய — கன்னலஞ் சிலைக்கை வேடன் - மன்மதனது — ஊன்பயில் - தசைபொருந்திய—குருதி - உதிரத்தையுடைய—வேற்கண் - வேல்போன்ற கண்களையும்— ஒண்ணுதல் - ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுமுடைய—மடவார் - மாதரது— உள்ளம் - மனமாகிய—மீன் - மீனை —கவர் - கவரிப்பதற்குப்போடப்பட்ட — தூண்டிலென்ன - தூண்டிலைப்போல் — விசும்பிடை - ஆகாயத்தினிடத்து — விளங்கிற்று - பிரகாசித்தது. எ-று. *

[* மாமிசத்தைவிரும்பிப் பற்றியமீன்களைத் தூண்டில் இறக்கும்படி செய்வதுபோல் இப்பிறையும் காமவேட்டைத் தன்னைப்பார்க்கின்ற பிரிந்தவரை வருத்துவதாதலின் இவ்வாறுகூறினார்.—பிறையைத் தூண்டின் முள்ளாகக்குறித்தமையால் தற்குறிப்பணி.] (௩௰)

(௫௭௪) நீனிறத் தங்கண் வான நீள்கடற் பரப்பிற் றூய, வானிலாக் கதிர்கள் வீசி வயின் வயின் விளங்கு கின்ற, மீனெனுங் கதிர் கொண் முத்த வெண்மணி யுயிர்த்துத் தோன்றுங், கூன்முது கிப்பி யென்ன வெழுந்தது குழவித் திங்கள்.—(இ-ள்.) குழவித்திங்கள் - இளம்பிறையானது— நீனிறத்து - நீலநிறத்தையுடைய— அங்கண் - அழகிய இடத்தையுடைய—வானம் - ஆகாயமாகிய—நீள் - நீண்ட—கடற்பரப்பில் - கடலினது பரப்பிலே—தூய - பரிசுத்தமாகிய—வால் - வெள்ளிய —நிலாக்கதிர்கள் - பிரகாசத்தையுடைய கிரணங்களை— வீசி - எறிந்து —வயின்வயின் - இடங்கள்தோறும்— விளங்குகின்ற - பிரகாசிக்கின்ற —மீனெனும் - மீனென்கின்ற— கதிர்கொள் - கிரணங்களைக்கொண்ட —முத்தவெண்மணி - வெள்ளியமுத்தங்களை— உயிர்த்து - ஈன்று— தோன்றும் - விளங்கும்—கூன்முதுகிப்பி யென்ன - வளைந்த முதுகையுடைய இப்பியைப்போல்— எழுந்தது - எழுந்தது. எ-று. *

[* மீனை முத்தமென்றது - உருவகம். கூன்முதுகிப்பி யென்னவெனக்குறித்தலால் - தற்குறிப்பணி.] (௩௧)

(௫௭௫) ஓங்குயர் விசும்பு பூத்த வுடுப்புகர் முகத்த தாய, வாங்குவிற் றடக்கை மாரன் மலர்தலை யுலகிற் றாண்டுந், தாங்கிருட் களிநல் யானை தாரந்திடுந் தோட்டி போலத், தீங்கதிர்க் குழவித் திங்கள் சேண்விடைத் திகழ்ந்த தன்றே.—(இ-ள்.) தீங்கதிர் - தித்திப்புப்பொருந்

தியகிரணங்களையுடைய — குழவித்திங்கள் - இளம்பிறையானது — வாங்கு - வளைக்கப்பட்ட — வில் - கருப்புவில்லேந்திய — தடக்கை - விசாலம்பொருந்திய கையையுடைய — மாரன் - மன்மதனானவன் — மலர்தலையுலகில் - பரந்த இடத்தையுடையவுலகத்தில் — தூண்டும் - செலுத்துகின்ற — ஓங்குயர் - மிகவுமுயர்ந்த — விசும்பு - ஆகாசத்தில் — பூத்த - உண்டாகிய — உடு - தாரகைகளாகிய — புகர்முகத்ததாய - புள்ளிபெற்ற முகத்தையுடையதாகிய — தூங்கு - தங்கிய — இருள் - இருளாகிய — களிநல்யானை - களிப்பையுடைய நல்ல யானையை — துரந்திடும் - ஓட்டும் — தோட்டிபோல - அங்குசம்போல் — சேணிடை - ஆகாயத்தினிடத்து — திகழ்ந்தது - பிரகாசித்தது. எ - று. — இதுவும் அவ்வணி. *

(௫௭௬) பிள்ளைமாமதியங்கான்ற நிலவழற் பிழம்பு பற்ற, வுள்ள நெக்குருகிமாழாந் துலம்பொரு வயிரத் திண்டோ, ளள்ளிலை வடிவேலேந்து மரசிளங் குமரர்பூண்ட, தள்ளருங் காதலெம்மாற் சாற்றலாந் தகைமைத் தன்றே. — (இ-ள்.) பிள்ளைமாமதியம் - இளம்பிறையானது — கான்ற - வீசிய — நிலவு - சந்திரிகையாகிய — அழற்பிழம்பு - அக்கினித்திரட்சியானது — பற்ற - பிடிக்க — (அதனால்) உள்ளம் - மனமானது — நெக்குருகி - மிகவுமுருகி — மாழாந்து - மயங்கி — உலம்பொரு - திரள்கல்லையொத்த — வயிரத்திண்டோள் - வச்சிரம்போன்ற திண்ணிய தோளையுடைய — அள்ளிலை - தசையை யள்ளிக்கொள்ளுகின்ற இலையையுடைய — வடிவேலேந்தும் - வடித்தவேலையேந்துகின்ற — அரசிளங்குமரர் - இராஜகுமாரர்கள் — பூண்ட - அடைந்த — தள்ளருங்காதல் - தள்ளுதற்கரிய ஆசை — எம்மால் - எம்மால் — சாற்றலாம் - சொல்லலாமாகிய — தகைமைத்தன்று - தகைமையையுடையதன்று. எ - று. *

காமமானது எப்படிப்பட்டவர்களாலும் விலக்குதற்கரிதாகையால் தள்ளருங்காதலென்றார். — இதுவும் வரும்பாட்டும் கவிக்கூற்றெனக்கொள்க.] (௩௩)

(௫௭௭) ஏற்றுரி முரசந் துஞ்சா விதர்ப்பர்கோ னினிதி னீன்ற, கோற்றொடி வதுவை வேட்டுக் கூரிருட் கங்குற் போதிற், றுற்றிளம் பூகவேலித் தண்பணை நிடதங் காக்கு, மாற்றல்சா னளனுக் குற்ற வருந்துய ருரைக்க லுற்றாம். — (இ-ள்.) ஏற்றுரி - இடபத்தின்றோலாற் செய்த — முரசம் - பேரிகையானது — துஞ்சா - உறங்காதவாயிலையுடைய — விதர்ப்பர்கோன் - வீமன் — இனிதினீன்ற - இனிமையினாற் பெற்ற — கோற்றொடி - தமயந்தியினது — வதுவைவேட்டு - விவாகத்தைவிரும்பி — கூரிருள் - மிகுந்தவிருளையுடைய — கங்குற்போதில் -

இராப்பொழுதில் — தாறு - குலைகளையுடைய — இளம்பூகவேலி - இள மையொருந்திய கமுகவேலிசூழ்ந்த — தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய — பணை - வயல்களையுடைய — நிடதங்காக்கும் - நிடததேசத்தைப் புரக்கின்ற — ஆற்றல்சால் - பொறுமைமிக்க — நளனுக்கு - நளமகாராஜனுக்கு — உற்ற - பொருந்திய — அருந்துயர் - பொறுத்தற்கரிய துயரை — உணாக்கலுற்றும் - சொல்லத்தொடங்கினும். எ-று. ※

பொறுமைமிக்க நளனுலும் பொறுத்தற்கரிய துயரென்றது அதன் அருமையைக் குறிப்பித்துநின்றது.] (௬௪)

(௫௭௮) வேறு — பனிமைக் கடலிற் படுமா ரமிர்தோ, டினிதிற் றிருவோடு மெழுந்தனை யென், மன னுற்றவள் வாணுதல் போலுதியாற், கலைத்தகு மோகலை வெண் மதியே. — [இதனால் நளன்பிறையை வெறுத்தல் சொல்லப் படுகின்றது.] — (இ-ள்.) கலை - கலையையுடைய — வெண்மதியே - வெள்ளியசந்திரனே — பனி - குளிர்ச்சிபொருந்திய — மை - கரிய — கடலிற்படும் - கடலிற்றோன்றிய — ஆர் - நிறைந்த — அமிர்தோடு - அமிர்தத்துடன் — இனிதின் - இனிமையுடைய — திருவோடும் - இலக்குமியுடன் — எழுந்தனை - தோன்றினாய் — என்மனனுற்றவள் - என்மனத்திலிருப்பவளாகிய தமயந்தியினது — வாள் - ஒளிபொருந்திய — நுதல்போலுதியால் - நெற்றிபோலிருக்கின்றாய் — கலைத்தகுமோ - (நீ) (என்னைச்) சுடத்தகுமா. எ-று. ※

நீ தோன்றியஇடத்தின்குணத்தையும் உடன்பிறந்தோர் தன்மையையும் உணராவிடினும் தமயந்தியினது நிகரில்லாத நெற்றிக்கு நிகராகிய இப்பொழுது அதற்குரிய மகிழ்ச்சி செய்வதைவிட்டு வெப்பஞ்செய்யின் அப்பெருமை உனக்குத்தகாதென்பது கருத்து.] (௬௫)

(௫௭௯) கொந்தார் குவளைக் குளிர்மென் மலரிற், பைந்தாது துதைந்து படிந்து நறுஞ், சந்தாடவி யூடு தவழ்ந்து வரு, மந்தா னிலமே யுயிர்வெள வுதியோ. — [இதனால் தென்றலை வெறுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்.) கொந்தார் - திரளாகநிறையப்பெற்ற — குவளை - உற்பலத்தினது — குளிர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய — மென்மலரில் - மெல்லியமலர்களிலிருக்கும் — பைந்தாது - பசியமகரந்தங்களில் — துதைந்து - நெருங்கி — படிந்து - முழுகி — நறும் - நறிய — சந்தாடவியூடு - சந்தனக்காட்டினிடத்தில் — தவழ்ந்துவரும் - தவழ்ந்துவருகின்ற — மந்தானிலமே - இளந்தென்றலே — (நீ) உயிர் - (என்னுயிரை — வெளவுதியோ - அபகரிக்கின்றனையோ. எ-று. ※

தென்றலுக்குக் குளிர்ச்சியும் மணமும் மென்மையும் இறந்தனவாயினும் பிரிந்தவரை வருத்துதலால் இவ்வாறு கூறினன். — இக்கருத்தைக் கொண்டமையால் கருத்துடை யடைகொளியணி.] (௧௬)

(௫௱௮௰) அயில்வாளி துரந்தடல்வேள் பொரலாற், செயலேதுமி லாது திகைத்தயர்வே, னுயிர்போல்பவ ளின்சொ லுணர்த்தி வரிக், குயிலே யெனதாருயிர் கொல்லுதியோ. — [இதனாற் குயிலைவெறுத்த ல்சொல்லப்படுகின்றது.] — அடல் - கொலைசெய்கின்ற — வேள் - மன் மதனானவன் — அயில் - கூர்மைபொருந்திய — வாளி - அம்புகளை — துர ந்து - செலுத்தி — பொரலால் - பொருதலால் — செயலேதுமிலாது - ஒரு செய்கையுமில்லாமல் — திகைத்து - மயங்கி — அயர்வேன் - வருந்துவே னாகியஎனது — உயிர்போல்பவள் - உயிரையொப்பவராகிய தமயந்தியி னது — இன்சொல் - இனியமொழியை — உணர்த்தி - அறிவித்து — வரிக் குயிலே - இசையையுடைய குயிலே — எனது - என்னுடைய — ஆர் - நிறை ந்த — உயிர் - உயிரை — கொல்லுதியோ - கொல்கின்றனையோ. எ-று. ※

ஒருவரோடுபொருது இளைத்தவரை வேறொருவன் வெல்லவருவது தகாதென்பது கருத்து. — இவ்விரண்டுபாட்டாலும் சுயம்வரம்வேனிற்காலத்திலென்பது பெற்றும். (௧௭)

(௫௮௧) விண்ணோர் விடு தூது விளம்புதலாற், பெண்ணாரமிர்தே பிழைசெய் தனனோ, வெண்ணாதுறு மிந்திர சாலமெனக், கண்ணூடு புகுந்துகரந்தனையே — [இது உருவெளித்தோற்றத்தமயந்தியைக்குறி த்துச்சொல்லியது] — (இ-ள்) விண்ணோர் - தேவர்களால் — விடு - விடுக் கப்பட்ட — தூது - தூதினை — விளம்புதலால் - சொல்லுதலால் — பெண் ணாரமிர்தே - தமயந்தியே — பிழைசெய்தனனோ - குற்றஞ்செய்தேனோ — என்னாது - நினைக்கப்படாத — (அனைத்தும்) உறும் - பொருந்துகின் ற — இந்திரசாலமென - இந்திரசாலவித்தைபோல் — கண்ணூடு - என் கண்ணிடத்தில் — புகுந்து - நுழைந்து — கரந்தனை - ஒளித்தாய். எ-று.

தூதாகவந்தவிடத்து யான்சொல்லியது குற்றமாகக்கொள்ளின் அது என்னுடைய தேவர்கள்செய்தது ஆதலின் நீ என்கண்ணெதிர்வந்துநில்லாது மறைவதற்கு யானொரு குற்றமுஞ் செய்திலனென்பதாம்.] (௧௮)

(௫௮௨) துஞ்சாதயர்வோடுயிர் சோர்தரவெந், நஞ்சார்விழிவே லெறி நன்னுதலாம், பஞ்சேரடி யாயிழை பாலுறையு, நெஞ்சே யெனை நீயு நினைந்திலையோ. — [இது தன்னெஞ்சைக்குறித்துச்சொல் லியது.] — (இ-ள்.) துஞ்சாது - உறங்காமல் — அயர்வோடு - துன்பத் தோடு — உயிர் - ஆவியானது — சோர்தர - தளர்ச்சியடைய — வெம் -

வெப்பம்பொருந்திய — நஞ்சார் - விடநிறைந்த — விழிவேல் - கண்ணாகியவேலை — எறி - எறிகின்ற — நன்னுதலாம் - நல்லபுருவத்தையுடையவளாகிய — பஞ்சு - செம்பஞ்சுக்குழம்பணிந்த — ஏர் - அழகிய — அடி - பாதங்களையுடைய — ஆயிழைபால் - தமயந்தியிடத்து — உறையும் - தங்குகின்ற — நெஞ்சே - என்மனமே — எனை - என்னை — நீயும் - நீயும் — நினைந்திலை - நினைந்தாயில்லை. எ-று. ※

இடுக்கண்வரும்போது தனக்குஉயிர்போலிருப்பவரும்உதவாரென்பதுகருத்து. (௩௯)

(௫௮௩) என்றார்வமொடின்ன புலம்பி மணிக், குன்றார் புயன்மெய்த்துயர் கூர்தரலும், பொன்றாழ் பிதிர் சிந்திய பொம்மன் முலைப், பின்றாழ்குழ லுற்றது பேசிடுவாம். — [இது கவிக்கூற்றால் நிகழ்ந்ததைக்கூறல்.] — (இ-ள்.) என்று - இப்படியென்று — ஆர்வமொடு - ஆசையோடு — இன்ன - இத்தன்மையவாக — புலம்பி - இரங்கி — மணி - அழகிய — குன்றார்புயன் - நளமகாராஜன் — மெய் - உண்மையாகிய — துயர்கூர்தரலும் - அதிகதுன்பங்கொண்டவளவில் — பொன் - பொன்னானது — தாழ் - தாழும்படி — பிதிர் - தேமல் — சிந்திய - சிதறிய — பொம்மல் - பொலிவுபெற்ற — முலை - முலைகளையும் — பின் - பிற்பக்கத்தில் — தாழ் - தாழ்கின்ற — குழல் - கூந்தலையுமுடைய | தமயந்தி — உற்றது - அடைந்ததுயரத்தை — பேசிடுவாம் - சொல்வாம். எ-று. (௪௰)

(௫௮௪) கணைவேணிகர் காமரு காளைபுயத், தணையாமலென் மார்பகலங்கவரா, விணைமால்வரை யென்ன வளர்ந்தனிராற், பணைமாமுலை காள்பய னென்னை கொலாம். — [இது தமயந்தி - தன்கொங்கைகளைப்பார்த்துச்சொல்லியது.] — (இ-ள்.) கணை - மலர்க்கணைகளையுடைய — வேணிகர் - மன்மதனையொத்த — காமர் - அழகிய — காளைபுயத்து - நளமகாராஜனுடைய தோள்களில் — அணையாமல் - அழுந்தாமல் — என் - என்னுடைய — மார்பகலம் - மார்பினிடமெல்லாம் — கவரா - கவர்ந்துகொண்டு — இணை - இரண்டாகிய — மால் - பெரிய — வரையென்ன - பர்வதங்களென்று சொல்லும்படி — வளர்ந்தனிர் - வளர்வுற்றீர்கள் — பணை - பருத்த — மா - மகத்தாகிய — முலைகாள் - ஸ்தனங்களே — பயன் - (உமக்குநமக்கும்) பயன் — என்னை - யாது. எ-று. ※

பணைமாமுலைகாள் எனவிளித்துப் பொதுப்படப் பயனென்னைகொலென்னலால் மலைபோல்வளர்ந்துபெரியமார்பகலங்கவர்ந்தநும்மைச்சுமந்த எனக்குநன்மைசெய்ய நினைத்து நளன்மார்பகத்துப் புல்லாவிடினும் நீர்பிறந்ததற்கேனு பயன்கருதியணைந்திரில்லை ஆதலால் தனக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாதநும்போலும் வீணரில்லையென்பதாம். ௪௧.

(௫௮௫) முனம் வானவர் தூது மொழிந்திடு நாட், புனைதாரவன் மார்பிடை புல்லியுநீ, நினையாது விடுத்தனை நின்றுருகு, மனனேயினி யென்கொல் வருந்துவதே.—[இது மனத்தைக் குறித்துச் சொல்லியது.]—(இ-ள்.) முனம் - முன்னே — வானவர் - தேவர்களுடைய — தூது - தூதை — மொழிந்திடுநாள் - சொல்லிய நாளில் — புனைதாரவன் - நளமகாராஜனுடைய — மார்பிடை - மார்பினிடத்திலே — புல்லியும் - தழுவியும் — நீநினையாது - நீஎவ்வளவுஞ்சிந்தியாமல் — விடுத்தனை - அவனைவிட்டு — நின்று - திகைத்துநின்று — உருகும் - கரைகின்ற — மனனே - நெஞ்சமே — இனியென்கொல் - இப்போது என்னகாரணமாக — வருந்துவது - வருத்தமடைவது. எ-று. *

சமயம்வந்தகாலத்திற் பெறவேண்டுவதைப் பெறாமல்விடுத்துப் பின்வருந்துவதிற்பய னில்லையாயினும் பிறர்நகைக்கப்படுவாயென்பதுகருத்து.] (௪௨)

(௫௮௬) நண்ணார் தொழுவே னளன்மார் பகலந், தண்ணாரணையிற் றழுவுங்கனவி, லெண்ணாது விழித்து விடுத்திடுமென், கண்ணேயிஃ தென்கொல் கலுழ்வதுவே.—[இது கண்களைக் குறித்துச் சொல்லியது.]—(இ-ள்.) நண்ணார் - பகைவர் — தொழு - துதிக்கின்ற — வேல் - வேலையேந்திய — நளன் - நளமகாராஜனுடைய — மார்பகலம் - மார்பினை — தண்ணார் - குளிர்ச்சிபொருந்திய — அணையில் - மெத்தையில் — தழுவும் - தழுவுகின்ற — கனவில் - சுவப்பனத்தில் — எண்ணாது - ஆலோசியாமல் — விழித்து - விழித்துக்கொண்டு — விடுத்திடும் - விட்டுவிடுகின்ற — என்கண்ணே - என்கண்களே — இஃதென்கொல் - இதுஎன்னகாரணமாக — கலுழ்வது - கலங்குவது. எ-று. *

பிறராலன்றி நின்னாற்செய்யப்பட்ட குற்றத்துக்கு நீயே வருந்துவது பேதைமை யென்பதுகருத்து.] (௪௩)

(௫௮௭) துதை நாண்மலர் வாளி துரந்து துரந், தெதிர் வேளுயிர் கொல்லுத லெண்ணிலை நீள், கதிர்வாணிலவா ரழல்கான் றழுமென், மதியே யெனை நீயும் வருத்துதியோ.—[இதனால் சந்திரனை வெறுத்துச் சொல்லப் படுகின்றது.]—(இ-ள்.) துதை - நெருங்கிய — நாண்மலர் - புதியமலராகிய — வாளி - பாணங்களை — துரந்துதுரந்து - விடுத்து விடுத்து — எதிர் - எதிர்க்கின்ற — வேள் - மன்மதனானவன் — உயிர் கொல்லுதல் - உயிரைக்கொல்லுதலை — எண்ணிலை - நினைத்தாயில்லை — நீள் - நீண்ட — கதிர் - கிரணங்களினுடைய — வாள் - ஒள்ளிய — நிலவு - பிரகாசமாகிய — ஆரழல் - மிகுந்ததீயை — கான்று - வீசிக்கொண்டு —

எழு - தோன்றுகின்ற — வெண்மதியே - வெள்ளியசந்திரனே — ஏனை, ஏழையை — நீயும் - நீயும் — வருத்துதியோ - வருத்துகின்றனையோ. எ - று.⁂

என்னுயிரை வருந்துவதற்கு மன்மதனொருவனேபோதும் அப்படியிருக்கநீயும் அத்தொழிலின் முயல்வது அரைக்கப்பட்டதை அரைப்பதுபோல்பயனில்லையென்பது கருத்து.

(௫௮௦) வேளாண்மை செலுத்தல் விலக்கிலையாய், வாளாவுறைகின் றது மன்னறமோ, தோளாண்மையின் மன்னர் தொழுஞ் சுடர்வேற், காளாயென தாருயிர் காவலனே — [இதுநளனைக்குறித்துச்சொல்லியது] — (இ-ள்.) தோளாண்மையின் - புயவலிமையினால் — மன்னர்தொழும் - அரசர்களால்வணங்கப்பட்ட — சுடர்வேற்காளாய் - ஒளிபொருந்திய வேலைத்தரித்த காளையையொத்தவனே — எனது - என்னுடைய — ஆர் - நிறைந்த — உயிர் - உயிருக்கு — காவலனே - அரசனாகிய நளமகாராஜனே — வேள் - மன்மதனானவன் — ஆண்மைசெலுத்தல் - (உனை விழைந்தவென்னிடத்துப்) பராக்கிரமஞ்செலுத்துவதை — விலக்கிலையாய் - ஒழிக்காதவனாய் — வாளாவுறைகின்றது - சும்மாவிருக்கின்றது — மன்னறமோ - அரசரதுதருமமோ. எ - று.⁂

தன்னையடுத்திருள்ளவர் தீங்குசெய்யின் அதைவிலக்கிக்காப்பது அரசர் தருமமாகும் அங்ஙனமாதலின் நின்னையேயடைக்கலமாயுள்ள என்னிடத்து வேளானவன்றனது ஆண்மையைச்செலுத்தினால் அதை நீவிலக்கி அருள்செய்யாயாயின் நின்னறமிழுக்குற்றதுமன்றி நினக்கும் பழிப்புண்டாகும் என்றதாம்.] (௪௫)

(௫௮௧) இடரோ தவிரா திரவோ விடியா, தடல்வே லவர்தா மருளோ புரியார், குடவால் வளையே குருகே திரையே, கடலே கழியே யிதுவோ கடனே — [இதுஇரங்குதல்நெய்தற்றிணைக்குரிப்பொருளாதலால் அங்குள்ளபொருள்களைக்குறித்துச்சொல்லுதல்] (இ-ள்.) குடவால் வளையே - குடம்போன்றவெள்ளியசங்கே — குருகே - நாரையே — திரையே - அலையே — கடலே - சமுத்திரமே — கழியே - கழிநிலமே — இடரோ - துன்பமோ — தவிராது - நீங்காது — இரவோ - இராத்திரியோ — விடியாது - விடியமாட்டாது — அடல் - கொலைசெய்கின்ற — வேலவர்தாம் - வேற்படையையுடைய நளமகாராஜர் — அருளோபுரியார் - கருணைசெய்யார் — (ஆதலால்) இதுவோ - இப்படிவருந்துவதோ — கடன் - என் கடன். எ - று. — ஓ - இரக்கப்பொருளிலும், ஏ - எண்ணிலும், வந்தன.⁂

இவ்வுலகில் அநேகஅரசர் அநேகமங்கையர் வருத்தத்தைநீக்கி அளித்தனரெனக் கேட்டிருக்கிறேன் இவர்கொலைசெய்கின்ற வேலையுடையவராகையால் அங்ஙனஞ்செய்திலர் போலும் — ஆதலின் எனதிடர் நீங்கிற்றில்லை அதனோடுபோக்குதலின் இரவும் நெடுங்காலம்போல விடிந்ததில்லை நீவிர் இக்கரையிலிருந்தும் பிரிந்துவருந்துபவர்க்கு ஒப்புரவு

செய்யுங் கடப்பாடு பெற்றுடையீராகவின் இவ்வரசர்க்குஞ் சொல்லுவீராகவென்று படி — தீராவ்வதிர்ப்புற்ற எரியைக்காக்கும்பொருட்டுப்போக்குவிடுவதுபோல் மிக்கதுன் பமுற்றவர்கள்பிறரோடு அதனை உரையாவிடின் ஆற்றாராதலின் இவளுந் தன் துன்பத்தை நீங்கவனஞ் சொல்கின்றனென்க.] (௪௬)

(௩௱௯௰) கழலா வளையுங் கனலா மதியு, முழலா மனனும் பெறு நாளுளவோதா, மழமேவ றனையான் மருவா விரகத், தழலா லுருகுந் தமியே னினியே.—(இ-ள்.) மழமேவறனையான் - இளமேவற்றையொத்த நளமகாராஜன் — மருவா - பொருந்தப்பெறாத — விரகத்தழலால் - விரகாக்கினியால் — உருகும் - கரைகின்ற — தமியேன் - தனியேனாகிய நான் — இனி - இனி — கழலாவளையும் - கழலாதவளையல்களையும் — கனலாமதியும் - சுடாதசந்திரனையும் — உழலாமனனும் - கலங்கப்படாத மனத்தினையும் — பெறுநாள் - பெற்றுக்கொள்ளுநாள் — உளவோதா - உள்ளனவோ. எ - று. ✻

[ஒரு கூடலர்மாட்டு விருப்புவைத்தமடவார்க்கு அந்நினைப்புமுற்றுவிடின் அன்னதீர் தலைவர்கள் விருப்பில்லாமையால் தேகம்வாடும் அவ்வாட்டத்தால் கைவளைநெகி ழவும் கழலும் மதியுங்குளிர்ச்சிசெய்து புணர்ச்சிநினைப்பையுண்டாக்கி அதுகிடைக்கப் பெறாமையாற்கவும் இக்காமமாதலின் மனம் விரும்பியதை யடையப்பெறாமையாற் பல நெறிகளிலுஞ்சென்று புகுந்து சுழன்று ழலும் இவ்வாறாதலின் நளனைப்பெறாத தமயந் தியும் - கழலாவளையுங் கனலாமதியு - முழலாமனனும் பெறுநாளுளவோவென்றாள். — நள னைப்பெற்றநாளில் அவ்வாறுமென்பது கருத்து — ஓ - இரக்கப்பொருளில்வந்தது.] (௪௭)

(௩௱௯௧) அள்ளிக் கொளலா மிருளூ டடர்வேள், கள்ளத் தெனதா ருயிரோ கவர்வான், விள்ளற் கரிதாம் விரகந் தமியே, னுள்ளத் துறைவா யுணர்கிற் றிலையோ.—(இ-ள்.) விள்ளற்கரிதாம் - சொல்லுதற்கரிதா கிய — விரகம் - விரகத்தையுடைய — தமியேன் - தனியேனாகியஎன்னு டைய — உள்ளத்துறைவாய் - மனத்திலிருக்கின்றநளனே — (நீ) அள் ளிக்கொளலாம் - (கையால்) அள்ளிக்கொளலாம்படியிருந்த — இரு ளூடு - இருளினிடத்தில் — அடர்வேள் - அடர்கின்றமன்மதனென்பவன் — கள்ளத்து - களவினால் — எனது - என்னுடைய — ஆர் - நிறைந்த — உயிர் - ஆவியை — கவர்வான் - அபகரிப்பான் — உணர்கிற்றிலையோ - (அக்களவி னை) யறிகின்றாயில்லையோ. எ - று. ✻

[இருளிற்களவுசெய்பவர்போல் காமனும் என்னுயிரைக்கொள்ளையிட நினைத்திருக்கின் றனன் காமநோயால் இன்றிரவில் எனதாவி தரிக்கப்பெறாது அது உனது பொருளாத லால் அதற்கொரு தீங்குவாராமற் காக்கக்கடவை கவனியாவிடில் அதனால் பின்னர்வருந் துன்பம் உனதாம் என நேரிற்சொல்வதற்குப் பெறாத தமயந்தி தன்னுளத்திருக்கு நள னைவிளித்து மடமையா லிவ்வாறு கூறினளென்க.] (௪௮)

(௫௧௨) [வேறு.] — என்றுவெந் துயருற் றிருகணீர் வார விளமுலைத் துணைபசப் பூர, மின்றிகழ் மருங்குற் செய்யவாய்ப் பேதை மெலிவொடு வருந்துமெல் லையினின், மன்றலங் கமல முகைமுறுக் கவிழ்த்து வரிச்சிறைத் தும்பிபாட் டயரத், துன்றிருள் பருகும் விரிகதிர் பரப்பிச் சுடரவன் குணபுலத் தெழுந்தான். — [இதனால் சூரியவுதயஞ்சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்.) என்று - இப்படியென்று — வெந்துயருற்று - வெவ்விய துன்பத்தையடைந்து — இருகணீர்வார - இரண்டுகண்களினின்றும் நீரொழுக — இளமுலைத்துணை - இளமைபொருந்திய இரண்டுஸ்தனங்களும் — பசப்பூர - வேறுபட்ட நிறத்தையடைய — மின் - மின்னல்போல் — திகழ் - பிரகாசிக்கின்ற — மருங்குல் - இடையினையும் — செய்யவாய் - சிவந்தவாயினையுமுடைய — பேதை - தமயந்தியானவள் — மெலிவொடு - இளைப்போடு — வருந்தும் - வருத்தப்படுகின்ற — எல்லையினில் - காலத்தில் — மன்றல் - வாசனைபொருந்திய — அம் - அழகிய — கமலமுகை - தாமரையரும்பினுடைய — முறுக்கவிழ்த்து - முறுக்கவிழச்செய்து — வரி - இரேகைகள்பொருந்திய — சிறை - சிறகையுடைய — தும்பி - வண்டுகள் — பாட்டயர - பாட்டைப்பாட — துன்று - நெருங்கிய — இருள்பருகும் - இருளையுண்ணும் — விரிகதிர்ப்பரப்பி - விரிகின்றகிரணங்களைப்பரவச்செய்து — சுடரவன் - சூரியனானவன் — குணபுலத்து - கிழக்குத்திசையில் — எழுந்தான் - உதித்தான். எ-று. *

இப்படி வருந்துமுற்ற தமயந்தி பின்பு அவ்வருத்தங்களையெல்லாநீங்கிமகிழ்வுறுதற்கு நிகழ்வதாகிய சுயம்வரச்சிறப்பைச்சொல்லுதற்கு உரியநாளெய்திய தென்பார் — பேதை வருந்துமெல்லையினிற் சுடரவன் குணபுலத்தெழுந்தானென்றார்.] (௬௯)

(௫௧௩) தணிவருந் துயரிற் கண்படை பெறாது தளர்வொடு வருந்திவெய் துயிர்க்கு, மணியெழு வனைய பொற்றடந் திணிதோண் மன்னவர் மனமகிழ் சிறப்பப், பணியர வல்குற் கதிர்முலைத் துவர்வாய்ப் பைந்தொடி வதுவையின் றென்று, வணிநக ரணிகென் றரசர்கோன் பணியா லதிர்குரற் கடிமுர சறைந்தார். — [இதனால் விவாகமுரசறைதல் சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்.) தணிவருந்துயரின் - ஆறுதற்கரிய துன்பத்தினால் — கண்படைபெறாது - நித்திரைசெய்யாமல் — தளர்வொடு - தளர்ச்சியுடன் — வருந்தி - வருத்தப்பட்டு — வெய்துயிர்க்கும் - பெருமூச்சுவிடுகின்ற — மணியெழுவனைய - மணித்தூண்போன்ற — பொன் - அழகிய — தடம் - பருத்த — திணி - வலிமைபொருந்தி

ய—தோள் - தோளையுடைய — மன்னவர் - அரசர்கள் — மனமகிழ் சிறப்ப - மனமகிழ்ச்சிமிக — பணியரவல்குல் - அராப்படம் போன்ற வல்குலையும்—கதிர்முலை - காந்திபொருந்தியஸ்தனங்களையும்—துவர் வாய்-செவ்வாயையும்—பைந்தொடி-பசியவளையலையுமுடையதமயந் தியினது—வதுவை-விவாகம்—இன்றென்று-இன்றைநன்றுசொல்லி— அணி - அழகிய—நகரணிகென்று - நகரையலங்கரிக்கவென்று — அரசர் கோவீமபணியால் - வீமராசனேவலினால்—அதிர்குரல் - அதிர்கின்றவோ சையையுடைய—கடி - பெருமைபெற்ற—முரசு - {பேரிகையை— அறைந்தார் - (வள்ளுவ) ரடித்தார்கள். எ - று. ※

இராசூழவரும் நித்திரையின்றி வருந்திய அரசர் மனமகிழ்ச்சியடைய வீமராசன் ஏவலின்படி வள்ளுவர்முரசறைந்தார்-முரசறைதல்.பார்க்கவபுராணத்தில்- ※ தெள்ளிய வேலவனார் செப்பலுமகிழ்ந்துபோற்றி, வள்ளுவ னுண்டுபூசி வாலிய வணிந்துவீர, வெ ள்ளிய வேத்துப் போர்வை விசிமுர செடுத்துவல்லே, கள்ளிவர் மாலைநாற்றிக் களிற் றினிட் டேறிச்சொல்வான். — இந்தப்பாட்டுமுதல் - இனியன நகர்த்தூபூசி யெழில் கொள வணிந்து மென்னீர், கனியென மொழிந்துளின்பங் கனிதர வுவவாவிப், புனித வின் னவர்க்கும்பூசைப் போற்றுக போற்றுகென்று, நனிபல பொருளுஞ்சொல்லிநனி முரசெருக்கினனே. யென்னும் இந்தப்பாட்டீறுகவந்த ஐந்துபாட்டாலும்அறிக.(ரும)

(ருகூச) இமிழ்கடி முரசங் கறங்குபே ரோதை யெழினகர் மாந்தர் தஞ் செவியி, னமிழ்துகுத் தென்னத் தவழ்தலு மகிழ்வுற் றணிவிழ வறுதகோ மறுகிற், கமழ்நறுந் தாற்றுப் பாளைவாய்க் கமுகுங் கன்ன லுங் கதலியு நடுவா, ருமிழ்கதி ரொறிக்கு மணிநெடுங் கொடிக ளுயர் விசும் பகடுற நிரைப்பார். — [இதுமுதல் மூன்றுபாட்டால் நகரலங் கரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ - ள்.) இமிழ் - இனிமையை யுடைய — கடி - புதுமைபெற்ற — முரசம் - பேரிகையானது — கறங் கு-ஒலிக்கும்—பேரோதை - பேரொலியானது— எழினகர் - அழகிய நகரத்திலிருக்கும்--மாந்தர்தஞ்செவியின்-மனிதர்செவியில்—அமிழ் துகுத்தென்ன - அமிர்தத்தையுகுத்ததுபோல்—தவழ்தலும் - தவழ்ந் தவளவில்—மகிழ்வுற்று - மகிழ்ச்சியடைந்து — அணி - அழகிய— விழ வறுத - திருவிழாநீங்காத — கோமறுகில் - இராஜவீதியில்—கமழ் - பரி மளிக்கின்ற—நறு - நறிய—தாறு - குலைகளையுடைய — பாளைவாய் - பாளைகள்வாய்ந்த—கமுகும் - கமுகமரமும்—கன்னலும் - கருப்பங் கழியும்—கதலியும் - வாழைமரமும்—நடுவார் - நடுவார்கள்—உமிழ் - கொப்புளிக்கின்ற —கதிரொறிக்கும் - கிரணத்தைவீசுகின்ற—மணி - இச

த்நங்கள்பதித்த—நெடுங்கொடிகள் - நெடியகொடிகளை—விசும்புக டுற - ஆகாசமுழுவதுநிறைய—நிரைப்பார் - வரிசையாகக்கட்டுவார்கள்.

அரசன்மகட்குச் சுயம்வரமென்றடித்த முரசோசைதலைய அவரவருந் தம்முடைய மகட்கு விவாகமென்று அடித்த ஓசையைக்கேட்டதுபோல் மகிழ்ச்சியடைந்தனரென் பதுதோன்றச்செவியிலமிழ்துகுத்தென்னத்தவழ்தலுமென்றார்.—எப்பொழுதும்அலங் கரித்திருக்கின்ற வீதியென்பதுதோன்ற அணிவிழவறுசகோமயுகவென்றார்.—இப்பாட் டில் மாந்தரொன்றும் எழுவாய் இதுமுதல் பன்னிரண்டுபாட்டுவரையும் நடுவார்நிரைப் பார் முதலிய வெவ்வேறு பயனிலைகளைக்கொண்டு முடிந்தது.] (௫௧)

(௫௪௫) சேணுயர் பரிதி தழும்புற நிவந்த செழுமணித் தோரண நடுவ[illegible] வாணில வொழுகு மணிவடம் புனைந்து வயங்குபொற் றசும் புகணிரைப்பார், பாணிகர் வரிவண் டுளர்ந்துதே னுகரும் பனிமலர்த் தாமநாற் றிடுவார், தூணுறை கழித்து விரிகதி ரெறிக்குஞ் சுடர்மணிச் செறிதுக டுடைப்பார்.—(இ-ள்.) சேணுயர் - மிகவுமுயர்ந்த—பரிதி - சூரியனானவன்—தழும்புற - தழும்புபொருந்த—நிவந்த - உயர்ந்த—செழுமணி - செழுமையுள்ளமணிகள்பதித்த—தோரணம் - தோரணங் களை—நடுவார் - நடுவார்கள்—வாள் - ஒளிபொருந்திய—நிலவு - சந்திரி கை—ஒழுகும் வீசுகின்ற—மணிவடம் - முத்துமாலைகளை—புனைந்து - தரித்து—வயங்கு - பிரகாசிக்கின்ற—பொற்றசும்புகள் - பொற்குடங் களை—நிரைப்பார் - வைப்பார்கள்—பாணிகர் - பண்ணையொத்த— வரி - பாட்டுகளையுடைய—வண்டு - வண்டுகள்—உளர்ந்து - தடவி—தே னுகரும் - தேனுண்ணும்—பனிமலர் - குளிர்ச்சிபொருந்தியமலராற் றொடுத்த—தாமம் - மாலைகளை—நாற்றிடுவார் - தொங்கக்கட்டுவார்கள் —தூண் - தூண்களின்—உறைகழித்து - உறையைநீக்கி—விரிகதிரெறிக் கும் - விரியுங்கிரணங்களை வீசுகின்ற—சுடர் - பிரகாசிக்கின்ற—மணி - ரத்நங்களில்—செறி - படிந்த—தூகள் - புழுதியை—துடைப்பார் - துடைப்பார்கள். எ-று. ※

பலகாலெலும்பூரக்கற்குழியுமென்றிருப்பதால் அனேகந் தோரணங்கள் அந்தகனைக் கடக்கும் வரையும்படுதலாற் பரிதிதழும்புறவென்றார்.] (௫௨)

(௫௪௬) மைந்தரோ டூடியந்நலார் பரிந்த மணிவடக் குப்பைக ளகற்றிச், சந்தமென் குழம்பா னன்னில மெழுகித் தண்முனைப் பாவி கை யமைப்பா, ரிந்திர தனுவிற் றிகழ்தரச் சாந்து மெரிமணிச் சுண் ணமு மிறைப்பார், நந்தலில் விளக்க மணிசெய்பொற் றகளி நறுநெ ய்பெய் தொளியுற வெடுப்பார்.—(இ-ள்.) மைந்தரோடு - புருடருட ன்—ஊடி - பிணங்கி—அந்நலார் - அந்தமகளிர்கள்—பரிந்த - நீக்கிய—

மணிவடக் குப்பைகள் - முத்துமாலைகளின் குவியல்களை — அகற்றி - நீக்கி — சந்தமென்குழம்பால் - சந்தனத்தினுடைய மெல்லியகுழம்பினால் — நல்நிலமெழுகி - நல்லபூமியைமெழுகி — தண்முனை - குளிர்ச்சிபொருந்தியமுனைகளையுடைய — பாலிகை - பாலிகைகளை — அமைப்பார் - வைப்பார்கள் — இந்திரதநுவில் - இந்திரவில்லைப்போல் — திகழ்தர - பிரகாசிக்க — சாந்தம் - சந்தனத்தையும் — எரி - காந்தியையுடைய — மணிச்சுண்ணமும் - (அதன்மேல்) ரத்நப்பொடிகளையும் — இறைப்பார் - இறைப்பார்கள் — நந்தலில் - கெடுதலில்லாத — விரக்கம் - தீபங்களை — மணிசெய்பொற்றகளி - ரத்நங்களிழைத்த பொன்னகல்களில் — நறுநெய்பெய்து - நல்லநெய்விட்டு — ஒளியுற - ஒளிபொருந்த — எடுப்பார் - ஏற்றுவார்கள். எ - று. *

[ஊடுதல் காமத்திற்கின்பமாதலின் 'மைந்தரோடூடி' யென்றார். இந்திரதநுவிலெனப் பலநிறமுள்ளதை உவமானமாகக்கூறலால் இங்ஙன மணியென்றதற்கு வெவ்வேறு நிறமுள்ள நவமணியையும் பொருளாகக்கொள்க. அவை, வச்சிரம் - வைடூரியம் - கோமேதகம் - புட்பராகம் - மரகதம் - மாணிக்கம் - நீலம் - பவளம் - முத்து - என்பனவாம்.] (௫௬௬)

(௫௬௭) ஐயரிசிதறு மழைமதர் நெடுங்க ணஞ்சன மெழுதுவார் சாந்தத், தொய்யில்வெம்முலையி னிலவுகொப் புளிக்குந் தூமணிப் பிறைவட மணிவார், மையிருங் கூந்தல் வகிர்ந்துதேன்முர லு மட்டுவார் பூந்தொடை புனைவார், நையுநுண் மருங்கிற் கதிரொளி பரப்பு நகைமணி மேகலை புனைவார். — [இதுமுதலிரண்டுபாட்டால்மாதர் - தங்களை அலங்கரித்தல்சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ - ள்) ஐயரிசிதறும் - அழகியசெவ்வரிபரந்த — மழை - குளிர்ச்சிபொருந்திய — மதர் - களிப்பையுடைய — நெடுங்கண் - நெடியகண்களில் — அஞ்சன மெழுதுவார் - மையெழுதுவார்கள் — சாந்தத்தொய்யில் - சந்தனக்கோலம் எழுதப்பெற்ற — வெம்முலையின் - விருப்பத்தைச்செய்யுந்தனங்களில் — நிலவு - சந்திரிகையை — கொப்புளிக்கும் - உமிழ்கின்ற — தூ - பரிசுத்தமாகிய — மணி - ரத்நங்களிழைத்த — பிறைவடம் - சந்திரஹாரத்தை — அணிவார் - அணிவார்கள் — மை - கரிய — இரும் - பெரிய — கூந்தல் - அளகபாரத்தை — வகிர்ந்து - கோதி — தேன்முரலும் - வண்டுகளொலிக்கின்ற — மட்டுவார் - தேனொழுகுகின்ற — பூந்தொடை - பூமாலைகளை — புனைவார் - சூடுவார்கள் — நையும் - நைகின்ற — நுண் - நுண்ணிய — மருங்கில் - இடையில் — கதிர் - கிரணங்களினது — ஒளிபரப்பும் - ஒளியைவிரிக்கின்ற — நகை - காந்தியையுடைய — மணி - மணிகளிழைத்த — மேகலை - மேகலாபரணத்தை — அணிவார் - அணிவார்கள். எ - று.

(௫௯௮) சில்லரிச் சிலம்பு பஞ்சிமேற் பனிக்குஞ் சீறடி கவின்செயப் புனைவா, ரெல்வளை திருத்தி யாடமை பணைத்தோ ளெழில்பெறத் தொயில்வரைந் திடுவா, ரல்லியங் கமல மென்மலர் கவற்று மடியினி லலத்தக மணிவார், வில்லுமி ழொருகாழ் முத்தணி யணிவார் விரைகமழ் தெரியல்கை புனைவார். — (இ-ள்) சில் - ஆரவாரிக்கின்ற — அரி - பருக்கைக்கல்லையுடைய — சிலம்பு - சிலம்புகளை — பஞ்சிமேல் - பஞ்சின்மேல் மிதிப்பினும் — பனிக்கும் - வாடுகின்ற — சீறடி - சிறியபாதங்களில் — கவின்செய - அழகுபொருந்த — புனைவார் - தரிப்பார்கள் — எல் - பிரகாசத்தையுடைய — வளை - வளையல்களை — திருத்தி - அணிந்து — ஆடமை - வெற்றியமைந்த — பணைத்தோள் - பருத்ததோள்களில் — எழில்பெற - அழகுபெறும்படி — தொயில் - சந்தனக்கோலத்தை — வரைந்திடுவார் - எழுதுவார்கள் — அல்லி - அகவிதழையுடைய — அம் - அழகிய — கமலமென்மலர் - தாமரையினது மெல்லியமலரை — கவற்றும் - கவலைப்படுத்தும் — அடியினில் - பாதங்களில் — அலத்தகம் - செம்பஞ்சுக்குழம்பை — அணிவார் - பூசுவார்கள் — வில் - ஒளியை — உமிழ் - கொப்புளிக்கின்ற — ஒரு - ஒப்பற்ற — காழ் - தேறிய — முத்தணி - முத்துமாலைகளை — அணிவார் - அணிவார்கள் — விரைகமழ் - வாசனைகமழ்கின்ற — தெரியல் - மலர்மாலைகளை — கைபுனைவார் - அலங்கரிப்பார்கள். எ - று. *

(௫௯௯) கதிர்மதி தவழு மாடநீண் முகப்பிற் காழகிற் றீம்புகை யிடுவார், முதுமறை வாணர்க் கின்னமு தடுவார் மொய்கதிர் வெயில்கரந் தொழிய, மதிநில வொழுகு நித்திலப் பந்தர் மாணுறவயின்வயி னிரைப்பார், சதிமுறை தவறாத் தண்ணுமை கறங்கக் கூத்தியர் தனித்தனி நடிப்பார் — [இதுமுதல் ஆறுபாட்டுக்களால் அந்நகரிலுள்ளவர் செய்யும்பலவிதச்செய்கைகளுஞ் சொல்லப்படுகின்றன] - (இ-ள்) கதிர் - கிரணங்களையுடைய — மதிதவழும் - சந்திரன் றவழ்கின்ற — மாடம் - உப்பரிகையினுடைய — நீண்முகப்பில் - நீண்டமுகப்பினில் — காழ் - வயிரம்பொருந்திய — அகிற்றீம்புகை - அகிலினதினியபுகையை — இடுவார் - இடுவார்கள் — முதுமறைவாணர்க்கு - பிராமணர்களுக்கு — இன்னமுதடுவார் - இனிய அமுதுசமைப்பார்கள் — மொய் - மொய்க்கப்பெற்ற — கதிர்வெயில் - சூரியனதுவெப்பமானது — கரந்தொழிய - ஒளித்துநீங்க — மதிநிலவொழுகும் - சந்திரப்பிரகாசம்வீசுகின்ற — நித்திலப்பந்தர் - முத்துப்பந்தல்கள் — மாணுற - பெருமைபொருந்த — வயின்வயின் - இடங்கடோறும் — நிரைப்பார் - செய்வார்கள் — சதிமுறை - தாளவொத்தின்

முறைப்படி—தவறு - தப்பாமல்—தண்ணுமை - மத்தளம்—கறங்க - ஒலிக்க—கூத்தியர் - நாடகக்கணிகையர்—தனித்தனி - வேறுவேறாக—நடிப்பார் - கூத்தாடுவார்கள். எ - று. *

மறைவாணர்க் கின்னமுதவோனெனப்பொதுப்படக்கூறினும் உரிமையால் அந்நகரத்திலுள்ள அந்தணனெனக்கொள்க.—தண்ணுமைகறங்கவென்றேனும் அவ்வந்நாட்டியங்கட்குரிய உறுப்புகள் பலவுங்கொள்க. — தனித்தனி நடிப்பாரென்றதனால் பலவிடங்களினும் பலவிதக்கூத்தும் ஆடுகின்றாரென்பது பெற்றும். அக்கூத்தாவது - சாந்தி - விநோதம் - என - இருவகைத்து.—சாந்தியாவது - சொக்கம் - மெய் - அவிநயம் - நாடகம் - என - ச. அவற்றுள் சொக்கமாவது - சுத்தநிருத்தம் - அது நூற்றெட்டுக் கரணமுடைத்து.—மெய்க்கூத்தாவது - தேசி - வடுகு - சிங்களம் - இவை அகச்சுவையாகிய முக்குணம்பற்றி எடுத்தலின் அகமார்க்கமெனப்படும்.— அவிநயமாவது - கதைதழுவாது பாட்டுக்களின் பொருள்தோன்றக் கைகாட்டிவல்லபஞ்செய்யுங்கூத்து - நாடகமாவது - கதைதழுவிவருங்கூத்து. இனி விநோதமாவது - குரவை - கலிநடம் - குடக்கூத்து - கரணம் - நோக்கு - தோற்பாவை - என - சா. குரவை - கைகோத்தாடுவது - கலிநடம் - கழாய்க்கூத்து - குடக்கூத்து மாயனுடல் - கரணம் - படிந்தவாடல் - நோக்கு - பாரமும் நுண்மையும்ஆயமுதலாயின. தோற்பாவை - தோலாற்பாவைசெய்தாட்டுவது. இன்னும் வசைக்கூத்தொடு எழென்பாருமுண்டு இவ்வேழும் இழிகுலத்தோராடற்குரியன - இவற்றின் விகற்பமனைத்தும் இங்ஙனம்விரிக்கிற் பெருகுமாதலிற் சுருக்கிக்கூறினும். (௬௭)

(௬௮) எழிறிகழ் கன்னிக் கமுகமென் மிடற்றி னிசையெழீஇ யினிது பாட் டயர்வார், செழுமலர்க் காந்தண் முகிழ்விரல் சேப்பத் திவவி யாழின்னரம் புளர்வார், முழுநெறிக் குமுத முகைநெரித் தெனவாய் முகிழ்த்தருங் குரவைகள் புரிவார், கொழுமலர் வளைக்கை கொட்டிவே னெடுங்கட் கோதையர் குரவையாட் டயர்வார்.—(இ-ள்.) எழில் - அழகானது—திகழ் - பிரகாசிக்கின்ற—கன்னி - இளமைபொருந்திய—கமுகமென் மிடற்றில் - கமுகையொத்த மெல்லிய கண்டத்தில்—இசையெழீஇ - இசையையெழுப்பி—இனிது - இனிமையாக—பாட்டயர்வார் - பாட்டைப்பாடுவார்கள் — செழு - வளம்பொருந்திய—மலர் - மலர்யுடைய — காந்தண்முகிழ்விரல் - காந்தளரும்பையொத்தவிரல்கள்—சேப்ப - சிவக்க—திவவு - வலிக்கட்டையுடைய—யாழ் - வீணையினுடைய—இன்னரம்பு - இனியநரம்பை—உளர்வார் - தடவுவார்கள்—முழுநெறி - முழுநெறிப்பையுடைய—குமுதமுகை - செவ்வல்லியரும்பை—நெரித்தென - நெரித்ததுபோல—வாய்முகிழ்த்து - வாயைக்குவித்துக்கொண்டு—அரும் - அரிய—குரவைகள்புரிவார் - குரவைப்பாடலைப்பாடுவார்கள்— கொழுமலர் - செழுமையுள்ளதாமரைமலர்போன்ற—வளைக்கைகொட்டி - வளையலையணிந்தகைகளைக்கொட்

டி—வேனெடுங்கண்-வேல்போன்றநெடியகண்களையுடைய—கோதையர்-மாதர்கள்—குரவையாட்டயர்வார்- குரவைக்கூத்தாடுவார்கள். ※

குரவையாவது-காமமும் வென்றியும் பொருளாகக்கொண்ட பாட்டைப்பாடிக்கொண்டு எழுவரேனும் எண்மரேனும் ஒன்பதின்மரேனும் மாதர்கைபிணைந்தாடுவதாம். (௫௭)

(௬௱௧) வெண்மதிக் கதிர்நூற் றனையவான் கவரி நெற்றிவெங் கலினவாம் புரவி, பண்ணுறுத் திடுவார் குருதிதோய் கோட்டுப் படுமதக் கலுழிவெஞ் சினத்த, வண்ணன்மால் யானை கவினுறப் பருமித் தணிவிழா மறுகிடைக் கொணர்வார், மண்ணமை கொடிஞ்சிக் கூந்தன்மான் றடந்தேர் வானவ ரூர்தியிற் றருவார்.—(இ-ள்.) வெண்மதி-வெள்ளியசந்திரனுடைய—கதிர்-கிரணங்களை—நூற்றனைய-நூற்றதையொத்த—வான்-மேலாகிய—கவரி - சாமரையணிந்த—நெற்றி - நெற்றியையுடைய—வெம்-வெய்ய—கலினம் - கடிவாளம்பூண்ட—வாம்-தாவுகின்ற—புரவி-குதிரைகளுக்கு—பண்ணுறுத்திடுவார் - கல்லணைசேர்ப்பார்கள்—குருதிதோய்-உதிரந்தோய்ந்த—கோட்டு-கொம்பையுடைய—படு- உண்டாகின்ற—மதக்கலுழி-மதப்பெருக்கையும்—வெஞ்சினத்த-வெவ்வியகோபத்தையும்—அண்ணல்- பெருமையினையும்—மால்-மயக்கத்தினையுமுடைய—யானை-யானையை—கவினுற-அழகுபொருந்த—பருமித்து - அலங்கரித்து—அணி - அழகிய—விழா-திருவிழாவையுடைய—மறுகிடை- வீதியிலே - கொணர்வார்-கொண்டுவருவார்கள்—மண்ணமை- ஒப்பனையமைந்த—கொடிஞ்சி-மேன்மொட்டையும்—கூந்தன்மான்-புறமயிரினையுடையகுதிரைகளையுமுடைய—தடந்தேர்-விசாலம்பொருந்தியதேர்களை—வானவரூர்தியில் - தேவர்விமானங்கள்போல்—தருவார்-கொண்டுவருவார்கள். ※

(௬௱௨) இருங்கடற் றோன்று மழகதி ரோய்க்கு மெரிமணிச் சிவிகையின் வருவார், சுரும்புவீழ்ந் தரற்று மும்மதம் பொழியுஞ் சூழிமால் யானையிற் புகுவார், திருந்துமொண் கழிய கூந்தன்மான் றேரிற் சேட்டிளம் பரிதியிற் செல்வார், பொருந்தமண் டோயா தகல்விசும் பகவும் பொங்குளைப் புரவியிற் போவார்.—(இ-ள்.) இருங்கடற்றோன்றும்—பெரியகடலிலுதிக்கின்ற—மழகதிரோய்க்கும்-இளஞ்சூரியனையொக்கும்—எரிமணி-பிரகாசிக்கின்ற ரத்நங்கள் பதித்த—சிவிகையின் - தண்டிகையில்—வருவார் - வருவார்கள்—சுரும்பு-வண்டுகள்—வீழ்ந்து-விரும்பி—அரற்ற - ஒலிக்க—மும்மதம்பொழியும்-மும்மதங்களையும்பொழிகின்ற—சூழி-முகபடாத்தையுடைய—மால்-

பெரிய — யானையிற்புகுவார் - யானையின்மேல்வருவார்கள் — திருந்தும் - திருந்தப்பெற்ற — ஒள் - விளங்குகின்ற — சுழிய - சுழிகளையுடைய — சுந்தன்மான் - புறமயிரினையுடைய குதிரைகட்டிய — தேரில் - இரதத்தில் — சேட்டிளம்பரிதியில் - மிகுந்த இளமையையுடைய சூரியனைப்போல் — செல்வார் - செல்வார்கள் — பொருந்த - பொருந்தும்படி — மண் - பூமியிலே — தோயாது - தோயாமல் — அகல்விசும்பு - அகன்ற ஆகாயத்தில் — அகவும் - ஆடுகின்ற — பொங்கு - மிகுந்த — உளை - புறமயிரினையுடைய — புரவியில் - குதிரையின்மேல் — போவார் - போவார்.

திருந்துமொண்சுழிகளாவன - கழுத்தினடுவிலேனும் கணைக்காலிலேனும் - மேனுதடு - முன்னங்கால் - கன்னம் - முழங்கால் - ஆகிய இவைகளிலேனும் இரட்டைச்சுழிகளிருக்கின் ஆகாதனவாம் இவைகளின்றி - கழுத்தில் - வலஞ்சுழித்திருப்பது தேவமணியாம் - முகம் - தலை - மூக்கு - மார்பு - இந்நான்கிடத்திலும் இரண்டிரண்டுசுழிகளும் - நடுநெற்றி - பிற்பக்கம் இவைகளில் ஒவ்வொருசுழியும் இருக்கின் நல்லனவாம். சிரீவற்சமென்னுங்குதிரைக்கு - மார்பிலேந்துசுழியிருக்கும். நெற்றியில் இருசுழியேனும் முச்சுழியேனு மிருக்கினும் நான்குசுழி வலம்புரியாயிருக்கினும் இரண்டுசுழி முன்னங்காலடியிலிருக்கினும் நல்லனவாம். இவற்றின் விகற்பமெல்லாம் அயலீலாவதியென்னும் வடநூலிற்காண்க.] (௫௧)

(௬௱௱) நளிர்மதி தவழு மலையவெற் புயிர்த்த நறுங்குறடுரிஞ்சு பூந்தேய்வை, தளர்கொடி மருங்கு லலமரப் பணைத்த தரளமென் முலைமுகட் டணிவா, ரளியினமோச்சி வள்ளவாய்த் தேற லமிர்தென நுகர்ந்துளங் களிப்பார், துளிமதுப் பிலிற்றிக் காவதங் கமழுந் தூமலர்ச் சிகழிகை புனைவார்.—(இ-ள்.) நளிர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய — மதிதவழும் - சந்திரன் றவழ்கின்ற — மலையவெற்பு - பொதியமலை — உயிர்த்த - பெற்ற — நறுங்குறடு - நறியசந்தனக்கட்டைகளால் — உரிஞ்சு - தேய்த்த — பூந்தேய்வை - அழகியகுழம்பினை — தளர் - தளரப்பெற்ற — கொடி - வல்லிபோன்ற — மருங்குல் - இடையானது — அலமர - சுழற்சியடைய — பணைத்த - பருத்த — தரளம் - முத்துவடமணிந்த — மென்முலைமுகட்டு - மெல்லியமுலைகளின்மேல் — அணிவார் - பூசுவார்கள் — அளியினமோச்சி - வண்டுக்கூட்டங்களையோட்டி — வள்ளவாய்த்தேறல் - கிண்ணத்திலிருக்குந்தேனை — அமிர்தெனநுகர்ந்து - அமிர்தம்போலுண்டு — உளங்களிப்பார் - மனமகிழ்வார்கள் — துளி - துளிகளையுடைய — மதுப்பிலிற்றி - தேனையொழுக்கி — காவதம் - காததூரமளவும் — கமழும் - மணக்கும் — தூ - பரிசுத்தமாகிய — மலர் - மலராற்றொடுக்கப்பெற்ற — சிகழிகை - மாலைகளை — புனைவார் - தரிப்பார்கள். எ - று. (௫௨)

(௯௱௪) நிழலொடு கறுவிப் பாகெறிந் தூன்பெய் நிணத்தொடு பழகுகூன் பிறைக்கோட், டழிகவுட் கடாத்த தறுகண்மால் யானை யகற்றுமி னெயிற்புறத் தென்பார், மழைமதர் நோக்கி மன்றல்செய் காலை வல்லவர் கன்னலிற் றெரிவார், விழைவொடு மகிழ்வுற் றளவளா ய்ப் புகுந்தோர் வியப்புற விருந்தெதிர் கொள்வார். — (இ-ள்.) நிழலொடு - தங்கணிழலோடு — கறுவி - கோபித்து — பாகெறிந்து - பாகனை வீசி — ஊன்பெய் - தசையைப்பெய்கின்ற — நிணத்தொடு - நிணத்தோடு — பழகு - பழகாநின்ற — கூன்பிறைக்கோட்டு - வளைவுபொருந்திய பிறைபோலுங்கொம்பினையும் — அழி - அழிகின்ற — கவுள் - கதுப்பினிலொழுகுகின்ற — கடாத்த - மதத்தினையுமுடைய — தறுகண் - அஞ்சாத — மால்யானை - பெரியயானையை — எயிற்புறத்து - மதிற்புறத்தில் — அகற்றுமினென்பார் - நீக்குங்களென்பார்கள் — மழைமதர்நோக்கி - தமயந்தியினது — மன்றல்செய்காலை - விவாகஞ்செய்யும் பொழுதை — வல்லவர் - (கணிதநூலில்) வல்லமையுடையவர்கள் — கன்னலில் - நாழிகைவட்டிலால் — தெரிவார் - தெரிந்துகொள்வார்கள் — விழைவொடு - விருப்பொடு — மகிழ்வுற்று - மகிழ்ச்சியையடைந்து — அளவளாய் - கலந்து — புகுந்தோர் - அடைந்தவர்கள் — வியப்புற - அதிசயிக்க — விருந்து - விருந்தாக — எதிர்கொள்வார் - எதிர்கொள்வார்கள். எ-று.*

[*நாழிகைவட்டிலாவது - ஆழமுள்ள ஒருபாத்திரத்திலே நீர் நிறைத்து அதிற் பிரமாணப்படி செய்து அடியிற்றுளையிட்டிருக்கும் வெண்கலவட்டிலைவிடுக்கில் அத்துளைவழியே நீர் உள்ளேநிரம்பி அமிழ்வது ஒருநாழிகையெனக்கொண்டு காலத்தையளவிடுதற்குரிய கருவியெனக்கொள்க. — மகிழ்ச்சி - விருப்பினதுகாரியமாம். நிணம் - கொழுப்பு] (௬௪)

(௯௱௫) விரைகமழ் முல்லை முகைநிக ரடிசில் வெள்ளியங் கிரியெனக் குவிப்பார், கருனையுங் கன்னற் கட்டியுந் தேமாங் கனிகளும் வயின்வயி னிரைப்பார், திரைபொரு கடலி னறுநெயும் பாலுந் தெருத்தொறும் பெருக்கெடுத் தோட, வரிபசும் பொன்னங் கலம்பல பரப்பி யிரவலர்க் கின்னமு தளிப்பார். — [இதனால் அன்னந்தருதல் சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்.) விரை - வாசம் — கமழ் - மணக்கின்ற — முல்லைமுகைநிகர் - முல்லையரும்பையொத்த — அடிசில் - சோற்றை — வெள்ளியங்கிரியென - வெள்ளிமலைபோல் — குவிப்பார் - குவிப்பார்கள் — கருனையும் - பொரிக்கறியும் — கன்னற்கட்டியும் - சருக்கரைக்கட்டியும் — தேமாங்கனிகளும் - தித்திப்புமாம்பழங்களும் — வயின்வயின் - இடங்கள்தோறும் — நிரைப்பார் - ஒழுங்குபடவைப்பார்கள் —

திரைபொரு - அலைமோதுகின்ற — கடலின் - கடல்போல் — நறுநெய்யும் — நறியநெய்யும் — பாலும் - பாலும் — தெருத்தோறும் - தெருக்கடோறும் — பெருக்கெடுத்தோட - அதிகரித்தோட — எரி - பிரகாசிக்கின்ற — பசும்பொன்னங்கலம் - பசியபொற்கலங்களை — பல - அனேகமாக — பரப்பி - வைத்து — இரவலர்க்கு - யாசகர்க்கு — இன்னமுது - இனியசுவையுள்ளஅமுதை — அளிப்பார் - கொடுப்பார்கள். எ - று. ✻

அறுசுவையினையுடையாவது - சருதியாகக்கலந்துகூட்டிய அறுசுவைகளாம் அவை - தித்திப்பு - புளிப்பு - உவர்ப்பு - துவர்ப்பு - கசப்பு உறைப்பு என ௬. இவைசெயற்கையாற்பலவகைப்படும். அவை - நெய்விரவன்னஞ் சுத்தவெண் சோறு நிகழ்சுத்தியோதனம் பாற்சோ, றைவரு மிளகின் வல்லிமென் கடுகி னமலைதன் னிலவக்கப் பொம்மல், செய்வனவொன்றும் போனகங் கட்டிச் செழும்பத மாதியாரல்லும். இதனுறக்காண்க.] (௯௫)

(௯௬) வெள்ளியங் கிரியில் விஞ்சையர் தொகுவார் விண்ணவரெண்ணிலர் புகுவா, ரள்ளிலை நெடுவே லரசர்வந் திருப்பா ரந்தணரளப்பிலர் திரிவா, ரொள்ளொளி விரிக்கும் பருமணிச் செஞ்சூட் டுரகர்வெள் ளிடையறச் செறிவார், பள்ளநீர்க் கடல்சூ ழெழுபெருந்தீவி லுறையுநர் பரிவினிற் றொகுவார் — [இதனால் தேவர் மனிதர் நாகர்செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.] — இ - ள்.) வெள்ளியங்கிரியில் - கைலாசத்திலிருக்கின்ற — விஞ்சையர் - வித்தியாதரர்கள் — தொகுவார் - கூடுவார்கள் — விண்ணவர் - தேவர்கள் — எண்ணிலர் - அளவில்லாதவர் — புகுவார் - நுழைவார்கள் — அள்ளிலை - (மாமிசத்தை) அள்ளிக்கொள்கின்றஇலையையுடைய — நெடுவேல் - நெடியவேலையேந்திய — அரசர் - அரசர்கள் — வந்திருப்பார் - வந்து தங்குவார்கள் — அந்தணர் - பிராமணர்கள் — அளப்பிலர் - அளவற்றவர்கள் — திரிவார் - உலாவுவார்கள் — ஒள்ளொளி - மிகுந்தவொளியை — விரிக்கும் - விரிக்கின்ற — பருமணி - பரியமணியினையுடைய — செஞ்சூட்டு - சிவந்தசூட்டினையுடைய — உரகர் - நாகர்கள் — வெள்ளிடையற - (எங்கும்) வெளியிடமில்லாமல் — செறிவார் - நெருங்குவார்கள் — பள்ளம் - ஆழம்பொருந்திய — நீர் - நீரையுடைய — கடல்சூழ் - கடலாற்சூழப்பெற்ற — எழுபெருந்தீவில் - சத்ததீவில் — உறையுநர் - வசிப்பவர்கள் — பரிவினில் - அன்பினால் — தொகுவார் - கூடுவார்கள். எ - று. (௯௬)

(௯௭) பொன்னவிர் திதலைப் பொம்மல்வெம் முலையார் புனைமணி மாடமுற்றுக்கி, யின்னரம் புளரும் பாடல்கேட் டுருகி யேழிசைமகரயாழ் பண்ணணிக், கின்னர மிதுனம் பாடலுக் குடைந்து கேழ்ப்

படு மிளிவர னோக்கி, மின்னகு சுடர்வேல் விஞ்சையர் மகளிர் வியப் பொடு தலைபணித் திடுவார்.—[இதனால் மாதரிசைப் பாட்டின் சிறப் புச் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்.) பொன்-பொன்போல்—அவிர்-பிரகாசிக்கின்ற—திதலை-தேமல்பரந்த—பொம்மல்-பொலிவினையுடைய—வெம்-விருப்பத்தைச்செய்கின்ற—முலையார்-ஸ்தனங்களையுடையமாதர்கள்—புனைமணி-ரத்நங்கள்பதித்த—மாடகம்-முறுக்காணிகளை—முறுக்கி திருகி—இன்னரம்பு-இனியநரம்பை—உளரும்-தடவுகின்ற—பாடல்கேட்டு-பாடலைக்கேட்டு—உருகி-மனங்கரைந்து—எழிசை-எழிசைகளையுடைய—மகரயாழ்-மகரயாழை—பண்ணி-செய்து—கின்னரமிதுனம்-கின்னரமிதுனங்கள்—பாடலுக்குடைந்து-அப்பாட்டுக்குத் தோற்று—கீழ்ப்படும்-தாழ்வுபடுகின்ற—இளிவரல்-இழிவை—நோக்கி-பார்த்து—மின்னகு-ஒளியைவீசுகின்ற—சுடர்வேல்-காந்திபொருந்திய வேலையேந்திய—விஞ்சையர்மகளிர்-விஞ்சையர்மாதர்கள்—வியப்பொடு-ஆச்சரியத்தொடு—தலை-தலையை—பணித்திடுவார்-சாய்ப்பார்கள். எ-று. ※

கின்னரமிதுனம் முலையார்பாடல்கேட்டுருகி யாழ்பண்ணி உடைந்து கீழ்ப்படு மிளிவரனோக்கியெனக் கூட்டுக.—எழிசையாவன—குரல்-துத்தம்-கைக்கிளை-உழை-இளி-விளரி-தாரம்-என்பனவாம்.—இவைபிறக்குமிடம் கண்டம்-நா-அண்ணம்-தலை-நெற்றி-மார்பு-மூக்கு-என, ௭. இவையே ஏழ்சுரமெனவும் வீணையி லேழ்நரம்பெனவுஞ் சொல்லுவர். இவற்றினிசையுவமை—மயில்-இடபம்-ஆடு-கொக்கு-குயில்-குதிரை-யானை-என, ௭. அதிதேவதைகள்—விசுவாமித்திரன்-சமதக்கினி-சந்திரன்-சூரியன்-கௌதமன்-காசிபன்-ஈசன்-என, ௭. யாழாவன—பேரியாழ்-மகரயாழ்-செங்கோட்டியாழ்-சகோடயாழ்-என, ௪. இவற்றுள்பேரியாழற்கு நரம்பு-௨௧. மகரயாழிற்கு-௰௯. சகோடயாழிற்கு-௰௪. செங்கோட்டியாழிற்கு-௭. அவற்றுள் தண்டு-பத்தர்-நரம்பு-முறுக்காணி கொழுவாணி-முதலியவுறுப்பமைந்த மகரயாழெனக்கொள்க.—பண்ணல்-பரிவட்டணை-ஆராய்தல்-தைவரல்-செலவு-விளையாட்டு-கையூழ்-குறும்போக்கு-என்னும் கலைத்தொழில்களெட்டனுள் பண்ணலாவது—பாடநினைக்கப்பட்டபண்ணுக்கு இணை-கிளை-பகை-நட்பானநரம்புகள் பெறுந்தன்மைமாத்திரையறிந்து கட்டுதல் அவ்வாறுசெய்தலிற் மகரயாழ்பண்ணியென்றார். ※ பருந்துமதனிழலும் பாட்டுமெழாலுந், திருந்துதார்ச்சீவகற்கே சேர்ந்தனவென்றெண்ணி, விருந்தாகயாழ்பண்ணிவீணைதான் றோற்பா, ளிருந்தாளிவ மயில்போலேந்திலைவேற்கண்ணாள் எனப்பிறரும் யாழ்பண்ணியென்றார்.—கின்னரமிதுனமென்பது—ஒருதேவசாதி. அது † முன்னரசிங்கமதாகியவுனன்முகத்தியத்தை முடிப்பான் மூவுலகின், மன்னரஞ்சுமது குதனன்வாயிற் குழவிதோளைச் செவியைப் பற்றிவாங்க, நன்னரம்புடைய தும்புருவோடு நாரதனுந்தந்தம் வீணை மறந்து, கின்னர மிதுனங்களுந்தந்தங் கின்னரந் தொடுகிலோ மென்றனரே. இதனு

※ சீவகசிந்தாமணி - தத்தையாரிலம்பகம். † திருமொழி.

வறிக.—இசைக்குத்தோற்று நாணமடைதலால் தலைபணித்திடுவாரென்றார். வீஞ்சையரும் பாடலில்வல்லவரேனும் ஈண்டுநகரமாதருக்கு அம்மாதரைக்கூறினார். ஆடலரிசையி னும் மாதரிசை விசேடமெனக்கூறுதலுமொன்று. அன்றி விஞ்சையரு மகளிருமெனக் கொள்ளினும் அமையும்.] (௬௭)

(௧௱௮) முகிறவழ்குடுமி மாடநீள்கொடிகண் மொய்ம்மணிக் கதிர் பரப்புதலா, னகர்வயிற் றுவர்வா யரிமதர் மழைக்க ணன்னுதல் வதுவைவேட் டடைந்த, வகலிரு விசும்பிற் பாயிருள் பருகு மருக்கர் பன்னிருவருந் தமது, பகலிடைப் பறந்து திரியுமின் மினியிற் படரொளி மழுங்கினர் திரிவார். [இதனால்கொடிகளின்சிறப்புச்சொல்லப்படுகின்றது]—(இ-ள்) முகில் மேகங்கள்—தவழ்-தவழ்கின்ற—குடுமி-சிகரத்தையுடைய—மாடம்-உபரிகைகளின்—நீள்கொடிகள்-நீண்ட கொடிகள்—மொய்ம்மணி-நெருங்கியரத்நங்களினது—கதிர்பரப்புதலால்-கதிர்களைவிரித்தலால்—நகர்வயின்-அந்நகரத்தில்—துவர்வாய்-செவ்வாயையும்—அரி-செவ்வரிபரந்த—மதர்-களிப்பையுடைய—மழை-குளிர்ச்சிபொருந்திய—கண்-கண்களையுமுடைய—நன்னுதல்-தமயந்தியினது—வதுவை-விவாகத்தை—வேட்டடைந்த-விரும்பிவந்த—அகல்-அகன்ற—இரு-பெரிய—விசும்பில்-ஆகாயத்தில்—பாய்-பரவிய—இருள்பருகும் இருளையுண்ணும்—அருக்கர்பன்னிருவரும்-சூரியர்கள்பன்னிரண்டுபேரும்—தமது-தம்முடைய—பகலிடை-பகற்பொழுதில்—பறந்துதிரியும்-பறந்துதிரிகின்ற—மின்மினியில்—மின்மினிப்பூச்சிகள்போல்—படரொளி-படர்கின்றகாந்தியை—மழுங்கினர்-ஒழிந்தவராகி—திரிவார்-:திரிவார்கள். எ-று. ※

அருக்கர்பன்னிருவராவார்— தாத்துரு-சக்கிரன்-அரியமன்-மித்திரன்- வருணன்-அஞ்சுமான்-இரணியன்-பகவான்-திவேச்சுரன்-பூடன்-சவித்திரு- துவட்டன்-எனக் கொள்க.—இவர்கள்ஒவ்வொருவரே அதிகப்பிரகாசமுள்ளவர் அப்படியிருக்க ஏககாலத் திற்பன்னிருவரும் பகலிற்பறக்கு மின்மினிபோல மழுங்கினரெனில் அந்நகரிற்கட்டிய கொடிகளின்மணிப்பிரகாசஞ் சொல்லவேண்டுவதில்லை யாயிற்று— அருக்கர் மின்மினி யிற்றிரிவாரெனலால் உவமையணி.] (௬௮)

(௧௱௯) விண்ணகத் தமர ரளப்பில ரொன்கோ விஞ்சைய ரளப்பில ரொன்கோ, மண்ணகத் தரச ரளப்பில ரொன்கோ வனிதைய ரளப்பில ரொன்கோ, பண்ணமை களிறு கூந்தன்மான் றடந்தேர் பதாதிமற் றளப்பில வென்கோ, வெண்ணிமற் றரைக்கினித்துணை யென்ன வெம்ம னோர்க் கியம்புமா றரிதே.—(இ-ள்.) விண்ணகத்தமரர் - விண்ணுலகத்திருந்துவந்த தேவர்கள் — அளப்பிலரொன்கோ - அளவிலரொன்று

சொல்லுவேறோ—விஞ்சையர்- வித்தியாதரர்கள் — அளப்பிலவொன்கோ - அளவிலவொன்று சொல்லுவேறோ — மண்ணகத்தரசர் - மண்ணுலகத்திருந்துவந்த அரசர்கள் — அளப்பிலவொன்கோ - அளவிலவொன்று சொல்லுவேறோ — வனிதையர் - மங்கையர்கள் — அளப்பிலவொன்கோ - அளவிலவொன்று சொல்லுவேறோ — பண்ணமை - ஒப்பனையமைந்த — களிறு - யானைகள் — கூந்தன்மான் - புறமயிரினையுடைய குதிரைகள் — தடந்தேர் - விசாலம்பொருந்தியதேர்கள் — பதாதி - சேனைகள் — (ஆகிய இவைகள்) அளப்பிலவெவ்கோ - அளவில்லையென்று சொல்வேறோ — எண்ணி - சிந்தித்து — உரைக்கின் - சொன்னால் — இத்துணையென்ன - இவ்வளவென்று — எம்மனோர்க்கு - எம்போலியோர்க்கு — இயம்புமாறு - | சொல்லுமாறு — அரிது - : அரிதாகும். எ - று. ※

ஏழைமையுடையவரும் விவாகத்திற்குச்செல்லும்போது அநேகருடன் செல்வது வழக்கமாதலின் கிடைத்தற்கரிய பொருளாகிய தமயந்தியைவிரும்பிவந்த லோகங்களில் ஒருகுறைவுமின்றிய தேவர்கள் விஞ்சையர் நாகர் அரசர்முதலிய தலைவர்களையே இத்துணையெனக் குறிக்கக்கூடாதெனின் அவர்களில் ஒவ்வொருவருக்கே அநேக பரிவாரமிருக்குமாதலின் அப்படி அநேகருக்கிருத்தலால் அவற்றையுமளவுபடுத்தல் மற்றைப்புலவர்க்கு மரிதென்பார். எம்மனோர்க்கியம்புமாறரிதென்றார் — மற்று - அசைகள். (௯௯)

(௯௱௰) எரிகதிர்ப் பசும்பொன் முகடுவேய்ந் தோங்கி யெழுகாவத மகன்ற, நிரைமணி குயிற்றி மணவினைக் கமைத்த நித்தில விதானமண் டபத்திற், புரிமுறுக் கவிழ வண்டுபாண் முரன்று பூந்துகள் குடைந்துதே னுகரும், விரைகமழ் நறுந்தார் துயல்வரு தடந்தோள் விதர்ப்பர்கோ னினிதுவந் தடைந்தான் — [இதனால் வீமன்சுயம்வர மண்டபத்துக்கு வருதல் சொல்லப்படுகின்றது] — (இ - ள்) எரி-ஒளிவிடுகின்ற — கதிர் - கிரணங்களையுடைய — பசும்பொன் - பசியபொன்னால் — முகடுவேய்ந்து - சிகரங்கூட்டி — ஓங்கி - உயர்ந்து — எழுகாவதம் - பதினாலுகாதவழி — அகன்ற - பரந்த — நிரை - ஒழுங்காக — மணிகுயிற்றி - இரத்நங்கள்பதித்து — மணவினைக்கமைத்த - விவாகக்கிரியைக்குச் செய்த — நித்திலவிதானம் - முத்தினாற்செய்த மேற்கட்டியை யுடைய — மண்டபத்தில் - மண்டபத்தின்கண் — புரிமுறுக்கவிழ - கட்டினது முறுக்குவிரிய — வண்டு - வண்டுகள் — பாண்முரன்று - இராகங்களையிசைத்து — பூந்துகள்குடைந்து - மகரந்தங்களைக்குடைந்து — தேனுகரும் - தேனையுண்ணும் - விரைகமழ் - வாசனைகமழ்கின்ற — நறுந்தார் - நறியமலர்மாலையானது — துயல்வரு - அசைகின்ற — தடந்தோ

ள் - பருத்ததோளையுடைய — விதர்ப்பர்கோன் - வீமராஜன் — இனிது
வந்து - இனிதானமகிழ்ச்சிகொண்டு — அடைந்தான் - வந்தனன். எ - று.

இனிதுவந்தல் - மிகமகிழ்தல் - இச்சுயம்வரத்திற்குத் தலைவன் வீமராசனாதலால் இதைக்குறித்து வந்ததேவர் - விஞ்சையர் - நாகர் - அரசர்முதலியவர்களுக்கு மரியாதை செய்யும்பொருட்டு மனமகிழ்ச்சியுடன் விதிப்படிசெய்து அலங்கரித்திருக்கும் விவாக மண்டபத்திற்குத் தான்முன்னேவந்தனனென்க.] (௩௭)

(௩௱௰௧) குழவிவெண் டிங்கண் மணிவடங் கிடந்த குங்குமக் குல
வரைத் தடந்தோள், மழகளி றனைய விதர்ப்பர்கோன் பணியால் வா
னகத் தமரர் தங் குழுவு, மொழுகொளி மணிச்சூட் டுரகருஞ்சேடியுறை
தரு விஞ்சையர் கணமு, மெழுகடல் வரைப்பின் மன்னருந் தேன்
வேட் டிரைத்தெழு சுரும்பின்வந் தடைந்தார் — [இதனால் திரிலோகத்
தரசரும் வருதல்சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ - ள்.) குழவி - இளமைய
தாகிய — வெண்டிங்கள் - வெள்ளியதிங்கள்போன்ற — மணிவடம் - சந்
திரஹாரம் — கிடந்த - இருந்த — குங்குமம் - குங்குமமணிந்த — குலவ
ரை - குலாசலம்போன்ற — தடந்தோள் - பருத்ததோளையுடைய — மழ
களிறனைய - இளங்களிற்றையொத்த — விதர்ப்பர்கோன்பணியால் - வீ
மராஜனேவுதலால் — வானகத்தமரர்தங்குழுவும் - விண்ணுலகத்தேவர்
கள்கூட்டமும் — ஒழுகொளி - ஒளிவீசுகின்ற — மணிச்சூட்டு - உச்சிமணி
யையுடைய — உரகரும் - நாகவேந்தரும் — சேடியுறைதரு - விஞ்சைய
ருலகத்திலிருக்கும் — விஞ்சையர்கணமும் - வித்தியாதரர்கூட்டமும் —
எழுகடல்வரைப்பின் - சத்ததீவிலுள்ள — மன்னரும் - அரசரும் — தேன்
வேட்டு — தேனைவிரும்பி — இரைத்து - சத்தித்து — எழு - எழுகின்ற —
சுரும்பின் - வண்டுகள்போல் — வந்தடைந்தார் - வந்துசேர்ந்தார்கள். ௸

தேனைவிடவண்டிற்கு இனிமைசெய்துயிர்காப்பது வேறொருபொருளில்லையால் - தேன்வேட்டிரைத்தெழுசுரும்பினென்றார். உவமிக்கப்படும் பொருட்கும் இவ்வுரைகொள்க. — விதர்ப்பர்கோன் பணியால் அடைந்தாரெனக்கூட்டுக. சேடி - விஞ்சையருலகம் - அது * சேணியுஞ்சேடியும் விஞ்சையர் சேரவிடம். இதனாலறிக. அமரர்குழுவும் - உரகரும் - விஞ்சையர்கணமும் - மன்னரும் - என்னுமெழுவாய்கள் அடைந்தாரென்னும்வினைமுற்றுப்பயனிலைகொண்டன. சுரும்பின் வந்தடைந்தாரெனலால் உவமையணி.] (௩௮)

(௩௱௰௨) கொய்துணர்த் தருவி னறுநிழ லமர்ந்த குரைகழல்
விண்ணவர்க் கரசுந், செய்யகட் கயவா யெருமையே றுகைக்குந் தெ
ன்றிசைக் கடவுளுங் கனலும், வெய்யவான் சிகைய செந்தழற் கிறை

* ஐந்தாவது - இடப்பெயர்த்தொகுதி.

யும் விரிதிரைக் கனைகடல் வேந்து, நெய்த்துடைத் தொளிரு மள்ளிலை நெடுவே னிடதர்கோ னுருவொடு மடைந்தார்.—[இதனால் இந்திரன் முதலிய நால்வரும்வருதல் சொல்லப்படுகின்றது]—(இ-ள்) கொய்-பறிக்கின்ற—துணர்-பூங்கொத்துக்களையுடைய—தருவின்-ஐந்தருவி னுடைய—நறுநிழல்-நறிய நிழலின்கண்ணே—அமர்ந்த - தங்கிய—குரை-ஒலிக்கின்ற—கழல்-வீரக்கழலையணிந்த—விண்ணவர்க்கரசும்-இந்திரனும்—செய்யகண்-சிவந்தகண்களையும்—கயவாய்- பெரியவா யையுமுடைய—எருமையேறு-எருமைக்கடாவை—உகைக்கும்-செலுத்துகின்ற—தென்றிசைக்கடவுளும்-யமனும்—கனலும்-சுடுகின்ற—வெய்ய-வெவ்விய—வான்-மேலாகிய—சிகைய-கொழுந்தையுடைய—செந்தழற்கிறையும்-அக்கினிபகவானும்—விரிதிரை-விரிகின்றஅலைகளையும்—கனை-ஒலியையுமுடைய—கடல்வேந்தும்-சமுத்திரராஜனாகியவருணனும்—நெய்த்துடைத்து-உதிரத்தைத்துடைத்து—ஒளிரும்-விளங்குகின்ற—அள்ளிலை- மாமிசத்தை யள்ளுகின்ற இலையையுடைய—நெடுவேல் - நெடிய வேலையுடைய — நிடதர்கோ னுருவொடும்-(தாங்கொண்ட)நளனதுவேடத்துடன்—அடைந்தார் - வந்தார்கள். ✻

✻ உருவுகொண்டடைந்தாரெனப் பாடங்கொள்ளின் முன்னே அவ்வுருவுதாங்கியணிநகர் மேயினுரென்றிருப்பதால் கூறியதுகூறலென்னுங் குற்றமாதலின் உருவொடு மடைந்தாரெனப் பாடங்கொண்டு முன்கொண்டவுருவோடும் இப்பொழுதடைந்தாரெனப் பொருள்கொள்ளப்பட்டது—நெய்-நிணமென்னுமமையும்.] (௯௪)

(௯௫) மோட்டிளங் கயவாய் நெறிமருப் பெருமை முலைவழி யொழுகிய தீம்பால், சேட்டிளங் குருகின் பார்ப்பின மருந்துஞ் செழுவய னிடதர்கோன் மருமான், பாட்டிளஞ் சுரும்பர் பேட்டொடு முரன்று பருமுகை விரிக்குநாண் முல்லைச், சூட்டணிந் தம்பொற் சுடர்முடி கவித்துத் தொடுகழ னரலவீக் கினனால்.—[இதுமுதலைந்துபாட்டால் நளன் சுயம்வரமண்டபத்துக்குப்புறப்படுஞ் சிறப்புச்சொல்லப் படுகின்றது]—(இ-ள்.) மோடு-உயர்வும்—இள- இளமையும்பொருந்திய—கயவாய்-பெரியவாயையும்—நெறிமருப்பு-நெறித்தகொம்புகளையுமுடைய—எருமை-எருமைகளினுடைய—முலைவழி-முலைவழியாக—ஒழுகிய-வந்த—தீம்பால்-தித்திப்புப்பாலை—சேட்டிளம்-மிகுந்த இளமைபொருந்திய—குருகின்- நாரைகளினுடைய—பார்ப்பினம்-குஞ்சுக்கூட்டங்கள்—அருந்தும்- உண்ணுகின்ற—செழுவயல்-செழுமைபொருந்திய வயல்கள்சூழ்ந்த—நிடதர்கோன்மருமான்-நிடததே

சத்தையாளுகின்ற | நளமகாராசன் — பாட்டு - பாட்டுக்களை — இசைக்குஞ்சுரும்பர் - இசைவண்டுகள் — பேட்டொடும் - பெட்டைகளுடன் — மூரன்று - பாடி — பருமுகை - பரிய அரும்புகளை — விரிக்கும் - மலர்த்துகின்ற — நாள் - புதிய — முல்லைச்சூட்டணிந்து - முல்லைமாலையையணிந்து — அம்பொன் ஆழ்கிய — பொன் - பொன்னாற்செய்த — சுடர்முடி - கிரணங்களையுடையமகுடத்தை — கவித்து - கவித்துக்கொண்டு — தொடு - தொடுக்கின்ற — கழல் - {வீரக்கழலை — நரல - ஒலிக்க — வீக்கினன் -: கட்டினான். எ - று.

புல்லுகளையிருநிமேய்ந்து நீருண்டு உடையவராற்காக்கப்படுதலால் முல்லைவழி திம்பாலொழுகிய வெருமையென்றார். — பால்பரவிய வயலெனக்கொள்க மருமான் - வழித்தோன்றல் - அது * மருமான் பிறக்கடை யும்பல் வழித்தோன்றல். இதனாலறிக. நிடததேசத்தரசன் வழியிற்றோன்றிய நளனெனக்கொள்க.] (எ௰)

(௬௱௭௰௪) கூற்றினு வென்னக் குருதிகொப் புளிக்குங் குற்றுடைவாண் மருங் கசைத்துப், பாற்றினஞ் சுழல நிணப்புலால் கமழும் பாயொளி பரிதிவே லேந்தி, நூற்றிதழ்க் கமல முகைமுறுக் கவிழநெறிவ்பரித் தேரிளங் கதிரோன், றோற்றின மென்ன நிழலுமிழ்கொடிஞ்சிச் சுடர்மணித் தேர்மிசைப் பொலிந்தான், — (இ - ள்.) கூற்றினுவென்ன - யமனுடைய நாவைப்போல் — குருதிகொப்புளிக்கும் - உதிரத்தை யுமிழ்கின்ற — குற்றுடைவாள் - குறுகிய சுரிகையை — மருங்கசைத்து - பக்கத்திற்செருகி — பாற்றினம் - பருந்துக்கூட்டங்கள் — சுழல - வட்டமிட — நிணப்புலால் - உதிரநாற்றம் - கமழும் - நாறுகின்ற — பாய் - பரவப்பெற்ற — ஒளி - காந்தியையுடைய — பரிதி - சூரியன் போன்ற — வேலேந்தி - வேற்படையைத்தாங்கி — நூற்றிதழ் - நூறிதழ்களையுடைய — கமலமுகை - தாமரையரும்புகள் — முறுக்கவிழ - கட்டவிழ — நெறில் - வேகத்தையுடைய — பரி - குதிரைகட்டிய — தேர் - தேரையுடைய — இளங்கதிரோன் - பாலசூரியன் — தோற்றினனென்ன — உதயமாஞனென்றுசொல்ல — நிழலுமிழ் - நிழலைக்கொப்புளிக்கின்ற — கொடிஞ்சி - மேன்மொட்டையுடைய — சுடர் - கிரணங்களையுடைய — மணி - இரத்நங்கள்பதித்த — தேர்மிசை - தேரின்மேல் — (| நளமகாராசன்) — பொலிந்தான் -: தோன்றினான். எ - று. *

யமன் நாவினால் ஆணைகளைக்கொல்லும்படி சொல்லுதலால் அக்கொலைத்தொழிலானுண்டாகிய உதிரத்திற்கு அவனது நாவானது காரணமாதல்பற்றி அதுபோல் குருதிகொப்புளிக்கும் உடைவாளென்றார். நாவைப்போற்சிவந்து அடிபருத்து முனை கூரியதெனினும் அமையும். அன்றிக்குருதிகொப்புளித்தலை உடைவாளுக்குவிசேடணமாக்கி

* திவாகரம் - மக்கட்பெயர்த்தொகுதி.

தாவென்னக் குறியுடையானெனக்கூட்டுக. அத்துணைச் சிறப்பின்றும்.— உணவளிப்பவரை உண்பவரெப்போதுஞ் சூழ்வராதலால் அதுபோல் தமக்குவிருந்துசெய்யும்வேற்படையைப்பருந்துகள்நீங்காமையால் - பாற்றினஞ்சூழலுநிணப்புலால்கமழும்வேலென்றார். சூரியனைக்கண்டு தாமரை மலர்தல்போல் நளனைக்கண்டு மாதர்முகம் மலர்ச்சிபெறுதல் கொள்க. நளன் தேரிற்பொலிதலால் தேரிளங்கதிரோன் தோற்றினனென்னவெனச் சூரியனை அவனுக்கு உவமையாக்கினார்.— இது உவமையணி.] (௭௪)

(௩௱௭௫) இன்னகைத் துவர்வா யிளமுலை மகளி ரெரிமணிப் படியக மேந்தப், பொன்னவிர் திதலைப் பொம்மல்வெம் முலையார் பொழிகதிர்ச் சாமரையிரட்ட, மின்னென நுடங்குமருங்குலார் மருங்கின் வெள்ளடை யுதவினர் செல்லத், தென்வரைச் சாந்து நானமென் சேறுந் திசைதிசை காவதங் கமழ.—(இ-ள்) இன்னகை - இனிய நகையையும்—துவர்வாய் - செவ்வாயையும்—இளமுலை - இளமைபொருந்திய ஸ்தனங்களையுமுடைய—மகளிர் - மாதர்கள்—எரிமணி - ஒளிவிளங்குகின்றமணிகளிழைத்த—படியகமேந்த - (தம்பலப்)படிக்கமேந்திவர—பொன்னவிர் - பொன்போலும் விளங்குகின்ற—திதலை - தேமலையுடைய—பொம்மல் - பொலிவுபெற்ற—வெம்முலையார் - விருப்பத்தைத்தருகின்றமுலைகளையுடையமாதர்கள்—பொழிகதிர் - கிரணங்களைவீசுகின்ற—சாமரையிரட்ட - சாமரைவீசிவர—மின்னென - மின்னல்போல்—நுடங்கும் - அசைகின்ற—மருங்குலார் - இடையையுடையமாதர்—மருங்கின் - அருகிலிருந்து—வெள்ளடை - தாம்பூலத்தை—உதவினர்செல்ல - கொடுத்துக்கொண்டுவர — தென்வரைச்சாந்தும் - பொதியமலையிற்பிறந்த சந்தனக்கட்டையாற் சேர்க்கப்பட்ட சந்தனமும்—நானமென்சேறும் - கத்தூரியினதுமெல்லியகுழம்பும்— திசைதிசை - எட்டுத்திக்குகளிலும்—காவதம் - காததூரமளவும் — கமழ - பரிமளிக்க. எ-று. *

நகை-பல்-புன்சிரிப்பெனினுமொக்கும். துவர்-பவளமுமாம். மகளிர் - முலையார் - மருங்குலார்-எனப் பன்மையாகக்கூறினமையாற் நளன் சக்கிரவர்த்தியாதலாலும் செல்வமிகுதியாலும் ஒருதொழிலைப் பலர்செய்தனரென்க.— ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே. என்பதனால் வெள்ளிலையெனவே-துவர்க்காய்-சுண்ணம்-வாசந்திரு பண்டமுதலியவுங்கொள்க. அவை * தகரந் தக்கோலங் கோட்டஞ் சாதிக்கா - யிலவங்க மேலங் கச்சோல மாஞ்சிப்-பகரும் வாசந் திருபண்டப் பெயரே. இதனாலறிக. இப்பாட்டுமுதல் மூன்றுபாட்டுக்குளகமாய்நளனென்னுந்தோன்றுவெழுவாய்-மூன்றும் பாட்டிற் புகுந்தானென்னும் வினைமுற்றுப்பயனிலைகொண்டுமுடிந்தது.] (௭௫)

* திவாகரம்-மரப்பெயர்த்தொகுதி.

(௬௱௰௬) குளிர்மதி பொருவ நிலவுகொப் புளிக்குங் கொற்றவெண் கவிகைமே னிழற்ற, வளியினம் புடைக்குந் தழைசெவிப் பருஉத்தாளரசுவா விருபுடை நெருங்க, முளரிமென் மலர்த்தா டொழப்புகுமரசர் முடியொடு முடிபொரு துகுத்த, வொளிகிளர் பசும்பொற் றுகள்பரந் தவனி யும்பர்தம் பதியினிற் சிறப்ப —(இ-ள்) குளிர்மதிபொருவ - குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனையொப்ப — நிலவுகொப்புளிக்கும் - பிரகாசத்தையுமிழ்கின்ற — கொற்றவெண்கவிகை - வெண்கொற்றக்குடை — மேல் - மேலே — நிழற்ற - நிழலைச்செய்ய — அளியினம் - வண்டினங்களை — புடைக்கும் - ஓட்டுகின்ற — தழைசெவி - தழைந்தகாதுகளையும் — பருஉத்தாள் - பருத்தகால்களையுமுடைய — அரசுவா - உத்தமயானைகள் — இருபுடைநெருங்க - இரண்டுபக்கத்திலுநெருங்கிவர — முளரிமென்மலர்த்தாள் - தாமரையின் மெல்லியமலர்போன்றபாதங்களை — தொழப்புகும் - வணங்குதற்கு வருகின்ற — அரசர் - அரசர்களுடைய — முடியொடுமுடிபொருது - மகுடங்களோடு மகுடங்கள் தாக்கி — உகுத்த - உதிர்த்த — ஒளிகிளர் - ஒளிவிளங்குகின்ற — பசும்பொன் - பசியபொன்னாலாகிய — துகள்பரந்து - தூளிகள்பரவி — அவனி - பூமியானது — உம்பர்தம் பதியினில் - பொன்னகர்போல் — சிறப்ப - சிறப்பையடைய. எ-று. *

அரசுவாவென்றது - ஏழுறுப்புநிலத்தோய்ந்து வெள்ளியநகத்ததாய்க் காலானுங்கையானும் வாலானும் கோட்டானும் பகையைக்கொல்லவல்லதாய் ஏழுமுழமுயர்ந்துஒன்பதுமுழநீண்டு பதின்மூன்றுமுழஞ்சுற்றளவுடையதாய்த் தீயுமிழ் சிறுகணுஞ் செம்புகருமுடைத்தாய் முன்புயர்ந்து பின்பணிந்திருப்பதாம். — அது - * காலொரு நான்குந் துதிக்கையுங் கோசமும் - வாலுமப் போடெழு மாநிலந் தோய்ந்து - பாலுஞ் சங்கும் போலக் காலுகிர் - காலினு நான்ற வொருதனிக் கையினும் - வாலினு மருப்பினுங் கோறல் வல்லதாய்ப் - பதின்மூன்று முழச்சுற் றுடையதாகி - யெழுமுழ முயர்ந்தொன் பதுமுழ நீண்டு - தீயுமிழ் சிறுகணுஞ் செம்புகரு முடைத்தாய் - முன்புயர்ந்து பின்பணிந்ததாயி னவ்யானை - அரசுவா வென்ன வரையவும் படுமே. இதனாலறிக.] (௭௬)

(௬௱௰௭) உரவுநீர்த் தரங்கக் கடலுடைந் தென்ன வொலிகெழு பல்லியந் துவைப்ப, மருவலர்க் கடந்த வொளிறுவாள் விசய மாகதரினிதினைத் தெடுப்பத், திருகுவெஞ் சினத்த வரிசிலை யுழவர் சேட்டிளம் புலியெனச் சூழ, வெரிபசும் பொன்செய் மாடநீண் மறுகி னிந்திரகுமரனிற் புகுந்தான்.—(இ-ள்.) உரவு - ஒலியையுடைய — நீர் - நீர்

---

* திவாகரம்-பலபொருட்கூட்டத்தொருபெயர்த்தொகுதி.

நிறைந்த—தரங்கம்-அலைவீசுகின்ற—கடலுடைந்தென்ன-சமுத்திரமுடைந்ததுபோல்—ஒலிகெழு-சத்தமிகுந்த—பல்லியந்துவைப்ப-நானாவித வாத்தியங்களை முழக்க — மருவலர் - சத்துருக்களை — கடந்த-வென்ற—ஒளிறு-பிரகாசிக்கின்ற — வாள் - வாட்படையினது—விசயம் - (வீரமுதலிய) வெற்றியை — மாகதர் - வந்தியர்கள்—இனிதின் - இனிமையினால் — எத்தெடுப்ப - துதிசெய்ய—திருகுமாறுபடுகின்ற — வெஞ்சினத்த - வெவ்விய கோபத்தையுடைய—வரிசிலை - நெடியவில்லேந்திய—உழவர் - காலாள்கள் — சேட்டிளம்புலியென - மிகுந்த இளமைபொருந்திய புலிப்போத்துப்போல்—சூழ-சூழ்ந்துவர—எரி-ஒளிவிடுகின்ற— பசும்பொன்செய் - பசியபொன்னாற்செய்த—மாடம் - உபரிகைகளையுடைய — நீண்மறுகில்-நெடியவீதியில்— இந்திரகுமரனில் - இந்திரகுமரன்போல் — (நளமகாராசன்)புகுந்தான்-:போயினன். எ-று.

கடையுடைதலின் மிக்கவொலியின்றாதலால் அதைப்பல்லியத்துக் குவமையாக்கினர். பகைவரைக்கடத்தலின் மிக்கவென்றியின்றென்பதற்கு மருவலர்க்கடந்த வாள்விசயமெனப்பட்டது. வீரத்தொடுபாய்தல்பற்றிச் சிலையுழவர்க்குப் புலியுவமையாயினர். இந்திரகுமரன்-இந்திரனுடைய குமாரனும். அரசாட்சி-செல்வம் - போகம் - முதலியவற்றிற் குறைவில்லாமையால் இந்திரகுமரனையுவமிக்கப்பட்டது.—இது உவமையணி.] (எச)

(௩௱௰௮) அலங்குளைப் புரவித் தேர்மிசைப் பொலிந்த வரசிளங் குமரனை நோக்கி, நலங்குடி யிருந்த நாகிள வேய்த்தோ ணங்கையர் பலரும்வந் தீண்டி, விலங்கிவில் லுமிழு மொருபெருஞ் சேடி விஞ்சையர் குமரனோ வென்பார், பொலங்குழை மடவா ருளம்புகுந் துருக்கும் பூங்கணைக் குமரனோ வென்பார். — [இதுமுதற் பதினொருபாட்டால் சுயம்வரமண்டபத்திற்குச் செல்கின்ற நளனைக்கண்ட மங்கையர்கள் தாங்கொண்டவிரகத்தால்வேறுவேறாகக்கூறுதல்சொல்லப்படுகின்றது.] —(இ-ள்.) அலங்கு-அசைகின்ற—உளை-புறமயிரினையுடைய—புரவி-குதிரைகட்டிய—தேர்மிசை-தேரின்மேல்—பொலிந்த-விளங்கிய — அரசிளங்குமரனை - நளமகாராஜனை — நோக்கி - பார்த்து—நலங்குடியிருந்த - நன்மைதங்கிய — நாகிளவேய்த்தோள் - மிகுந்த இளமையுள்ள மூங்கிலையொத்த தோள்களையுடைய — நங்கையர்பலரும்-மாதர்களனைவரும் — வந்தீண்டி - வந்துசேர்ந்து—விலங்கி-தனித்தனியாக —வில்லுமிழும்-ஒளியைவீசுகின்ற—ஒரு - ஒப்பற்ற—பெரும்-பெரிய—சேடி-விஞ்சையருலகத்திருக்கின்ற — விஞ்சையர்

குமரனேயென்பார்-விஞ்சையர்குமாரனேயென்பார்கள் — பொலங்குழை-பொற்குழைகளையணிந்த செவிகளையுடைய — மடவார்-மங்கையர்களுடைய — உளம்புகுந்து-உள்ளத்திநுழைந்து — உருக்கும்-(அதைக)கரைக்கின்ற — பூங்கணைக் குமரனேயென்பார்-மலரம்புகளையுடைய மன்மதனேயென்பார்கள். எ-று. ❋

[பெண்களுக்குவேண்டும் நற்குணமனைத்தும் எப்பொழுதும் நீங்காதிருத்தலால்- நலனுடையருக்கென்றார். தங்கையர்பலரும் இவன்செல்லுதல் ஆரவாரத்தாற்றெரிந்தனரென்கின்றார்கள். விஞ்சையர்குமரன் - விஞ்சையர்க்கரசன் - மடவாருள்ளத்தையுருக்குதலால் பூங்கணைக்குமரனேயென்றார். விலங்கியென்பதற்கு-இருளைவிலக்கியென விகாரமாக்கினுமமையும். இது ஐயவணி.] (எ௫)

(௯௱௭௰௬) வண்டுழா யலங்க றுயல்வரு தடந்தோண் மணிநிற வண்ணனே யென்பார், தெண்டிரைக் கடல்வாய்ச் சூர்முத றடிந்த சினவுவேற் குமரனேயென்பார், விண்டலத் தியங்கு மந்திர மறந்து வீழ்ந்திய லியக்கனே யென்பார், கெண்டையந் தடங்கண் பெற்றபேறின்றே கிடைத்தனம் யாமெனக் கிளப்பார். — (இ-ள்.) வண்டுழாயலங்கல் - வளம்பெற்றதுளபமாலை — துயல்வரு-அசைகின்ற — தடந்தோள்-பருத்ததோள்களையுடைய — மணிநிறவண்ணனேயென்பார்-நீலரத்ந நிறத்தையொத்த நிறத்தையுடைய நாரணனே யென்பார்கள் — தெண்டிரைக்கடல்வாய்-தெளிந்த அலைமோதுகின்றகடலிடத்தே — சூர்முதறடிந்த - சூரபந்மனாகிய முதல்வனைக்கொன்ற — சினவுவேல்-கோபஞ்செய்கின்ற வேற்படையையுடைய — குமரனேயென்பார்-குமாரகடவுளோவென்பார்கள் — விண்டலத்தியங்கும்-ஆகாயத்திற்சஞ்சரித்தற்குரிய — மந்திரம்-மந்திரத்தை — மறந்து-மறந்துவிட்டு — வீழ்ந்து - பூமியில்வீழ்ந்து — இயல்- பொருந்திய — இயக்கனே யென்பார்-இயக்கனேயென்பார்கள் — கெண்டையந்தடங்கண்-சேலையொத்தநீகியவிசாலம்பொருந்தியகண்களை — பெற்றபேறு - பெற்றுக்கொண்டபேற்றை — இன்றே - இப்பொழுதே — யாம்-நாம் — கிடைத்தனமென-பெற்றனமென்று — கிளப்பார்-சொல்வார்கள். ❋

[இங்ஙனஞ்சொல்லிய தேவர்களழகையொத்த அழகும் அவர் செய்கையையொத்த செய்கையும் தனனுக்கிருத்தலால் மாதர்கள் இவ்வாறுகூறினார். — கண்களுக்குப் பேறுவது அழகன்ன ஒருபொருளைக் காண்டலாம். இது-ஐயவணி.] (எ௬)

(௯௱௭௰௭) நாக்கிடை புகாம லடியாற் றோங்கு மேனிவ னமுலைத் துவர்வாய்த், தாக்கணங் கனையார் நாணமு மடனுஞ் சங்கமுங் கலையு

றுண் ணிறையும், போக்கினர் புலம்பிக் கண்கவர் வனப்பிற் புரவலன் றடம்புயம் புல்லு, மேக்கறவத னுள்ளம்விட் டகலு மின்னுயிர் தாங்கினர் மெலிவார். —(இ-ள்.) ஈர்க்கிடைபுகாமல் - இடையிலீர்க்குநுழைதற்கிடமில்லாமல் — அடிபரந்தோங்கும் - அடிபரந்தோங்கிய — வரிவனமுலை - அழகும்இரேகையுஞ்சந்தனக்கோலமும்பொருந்தியஸ்தனங்களையும் — துவர்வாய் - செவ்வாயையுமுடைய — தாக்கணங்கனையார் - இலக்குமியையொத்த மடவார்கள் — நாணமும் - நாணத்தையும் — மடனும் - மடமையையும் — சங்கமும் - வளையையும் — கலையும் - ஆடையையும் — உண்ணிறையும் - உள்ளேயிருக்கின்ற கற்பையும் — போக்கினர் - ஒழித்தவராகி — புலம்பி - இரங்கி — கண் - கண்களின்பார்வையை — கவர் - தன்னிடத்தேயிழுத்துக்கொள்கின்ற — வனப்பின் - அழகையுடைய — புரவலன் - நளமகாராஜனுடைய — தடம் - பருத்த — புயம் - தோள்களை — புல்லும் - தழுவவேண்டுமென்னும் — ஏக்கறவதனல் - ஏக்கத்தினல் — உள்ளம்விட்டகலும் - உள்ளத்தைவிட்டு நீங்கும் — இன்னுயிர் - இனியவுயிரை — தாங்கினர் - சுமந்தவராகி — மெலிவார் -: வாடுவார்கள். எ-று. ※

நாணமுதலியவைந்தையும் போக்கினமாதர் நளனைத் தழுவல்வேண்டுமென்ற ஆசையினல் அகத்தைவிட்டுநீங்கு முயிரைத்தாங்கி வருந்தியிருந்தனரென்க.] (எஎ)

(௬௨௧) பாட்டளி துதைந்து பருமுகை யவிழ்க்கும் பைந்துணர்த் தெரியல்சூழ் கூந்தற், சூட்டுடை யுச்சி நாகமங் கையர்தந் துணைமுலை பசப்பவந் தெய்தி, வாட்டிறற் குரிசில் செயிர்அற விளங்கும் வனப்பெலாம் வந்திய ருரைப்பக், கேட்டகண் கண்டு களிப்புற நோக்கக் கிடைத்ததெத் தவமெனக் கிளப்பார் — [இது நாகமங்கையர்சொல்லியது] (இ-ள்.) பாட்டளி - இசையைப்பாடுகின்றவண்டுகள் — துதைந்து - நெருங்கி — பருமுகை - பரிய அரும்புகளை — அவிழ்க்கும் - விரிக்கின்ற — பைந்துணர் - பசியபூங்கொத்துக்களாற்செய்த — தெரியல்சூழ் - மாலைசுற்றிய — கூந்தல் - அளகபாரத்தையும் — சூட்டுடையுச்சி - உச்சிக்கொண்டையையுமுடைய — நாகமங்கையர் - நாகலோகத்துமாதர் — தம் - தம்முடைய — துணைமுலை - இரண்டுஸ்தனங்களும் — பசப்ப - வேறுபட்டநிறத்தையடைய — வந்தெய்தி - வந்துசேர்ந்து — வாட்டிறற்குரிசில் - நளமகாராசனது — செயிர்அற - குற்றமில்லாமல் — விளங்கும் - பிரகாசிக்கின்ற — வனப்பெலாம் - அழகனைத்தையும் — வந்தியருரைப்ப -

புகழ்வோர்கள்சொல்ல—[stain]ட்ட - கேள்வியுற்ற — கண் - கண்களானவை — கண்டு - பார்த்து — களிப்புற - களிப்பையடைய — நோக்கக் கிடைத்தது - பார்க்கக்கிடைத்தது — எத்தவமென - எப்பொழுதுசெய்த தவமென்று — இசைப்பார் - சொல்லுவார்கள். எ - று. *

நளனுடைய அழகை வந்தியராற் கேள்விப்பட்ட கண்களே இப்பொழுது காணக் கிடைத்தது எப்பொழுதுசெய்த தவமென நாகமங்கையர் கண்ணையேசெவியாகக்கொண்டமையால் இருவகையின்பமும் ஒருகாலத்து ஒன்றனாற்பெற்றமையால் வியந்து இவ்வாறு கூறினாரென்க. நாகமங்கையர்க்குக் கண்ணே செவியென்பது. + பணியேகட்செவி பாம்பெனப்படுமே. * பரிசு முருக்காண்டல் பகர்கேள்வி யோர்பான் மருவுமணிப் பூணினான் வந்தான். இவற்றாலறிக.] (எஅ)

(௱உஉ) அமைத்தட மென்றோ ளரம்பையர் திதலை யணிந்தபொற் றடமுலைப் பாரஞ், சுமக்கலா தொல்கி நுழைமருங் கொசியத் துகிற்கொடி மறுகின்வந் தெய்திச், சமர்த்தலை யுடன்றோ ராருயிர் பருகுந் தாமவேற் குரிசிலை நோக்கி, யிமைப்பிலா நாட்டம் பெற்றபே றின்றே யெய்தின மெனமகிழ்ந் திசைப்பார். — [இது அரமங்கையர் சொல்லியது] — (இ-ள்) அமை - மூங்கிலையொத்த — தடம் - பருத்த — மென்றோள் ரம்பையர் - மெல்லியதோள்களையுடைய அரமங்கையர்கள் — திதலையணிந்த - தேமலையணிந்த — பொன் - அழகிய — தடம் - பருத்த — முலைப்பாரம் - முலைகளினுடையசுமையை — சுமக்கலாது - பொறுக்கமாட்டாமல் — ஒல்கி - துவண்டு — நுழை - நுட்பமாகிய — மருங்கு - இடையானது — ஒசிய - வருந்த — துகிற்கொடி - வஸ்திரக்கொடிகளையுடைய — மறுகின் - வீதியிலே — வந்தெய்தி - வந்துசேர்ந்து — சமர்த்தலை - யுத்தகளத்தில் — உடன்றோர் - பொருதவர்களுடைய — ஆர் - நிறைந்த — உயிர் - ஆவியை — பருகும் - உண்கின்ற — தாமம் - வெற்றிமாலைதரித்த — வேல் - வேற்படையையுடைய — குரிசிலை - நளமகாராஜனை — நோக்கி - பார்த்து — இமைப்பிலாநாட்டம் - இமையாவிழிகளை — பெற்றபேறு - அடைந்தபேற்றை — இன்றே - இப்பொழுதே — எய்தினமென - அடைந்தனமென்று — மகிழ்ந்து - மகிழ்ச்சியடைந்து — இசைப்பார் - சொல்லுவார்கள். எ - று. *

முலைப்பாரஞ் சுமக்கக்கூடாதிருந்தும் நுண்ணிய இடைவருந்த அரம்பையொப்பியவர்தாம் எப்பொழுதுங் கேள்விப்பட்டும் அறியாத அழகு இவனிடத் திருந்ததாலென்க. — இந்திரன்முதலிய தேவரிடத்துமில்லாது இவனிடத்துள்ள அழகைக்கண்டு இமையாவிழிகள் பெற்றபேற்றை யடைந்தனமென்றாரென்க.] (எகூ)

+ ஆயாகரம - விலங்கின்பெயர்த்தொகுதி. * வண்டுவிடுதூது.

(௬௨௩) கலைவலா னெஞ்சிற் காதன்மீ தூர்ந்து கடிமணங் குறித்தி வண் புகுதப், புலவுநா றழல்வேல் விதர்ப்பர்கோன் மடந்தை புரிந்த தெத் தவமெனப் புகல்வா, ரிலைகுலாம் பைம்பூ ணரசிளங் குமர ரெண்ணிலர் விரும்பிமே விடினுஞ், சிலைவலாற் கன்றிச் செழுமலர்த் தெரியல் சேயிழை புனையுமோ வென்பார்.—(இ-ள்.) கலைவலான் - நளமகாராஜனானவன்—நெஞ்சில் - மனத்தில்— காதல் - ஆசை — மீதூர்ந்து - அதிகரித்து—கடிமணங்குறித்து - விவாகத்தைக்குறித்து — இவண் - இந்நகரில்—புகுத - வருதற்கு— புலவுநாறு - புலானாற்றநாறுகின்ற — அழல்வேல் - தீயையொத்தவேற்படையையுடைய —விதர்ப்பர்கோன் - வீமராசன்பெற்ற — மடந்தை - தமயந்தியானவள் —புரிந்தது - செய்தது——எத்தவமென - என்னதவமென்று—புகல்வார் - சொல்லுவார்கள்—இலைகுலாம் - இலைவிளங்குகின்ற— பைம்பூண் - பசிய ஆபரணங்களையுடைய—அரசிளங்குமரர் - இராஜகுமாரர்கள் — எண்ணிலர் - அளவற்றபேர் — விரும்பி - இச்சித்து — மேவிடினும் - வந்தாலும்— சிலைவலாற்கன்றி - இவ்வரசனுக்கல்லாமல் — செழுமலர்த்தெரியல் - செழுமைபொருந்தியமலர்மாலையை — சேயிழை - தமயந்தியானவள் — புனையுமோவென்பார் - தரிப்பாளோவென்பார்கள். எ-று. *

விதர்ப்பர்கோன்மடந்தை புரிந்ததெத்தவமெனலால் இப்படிப்பட்ட அழகுள்ளபுருடனை மாலையிடத் தாமும் அத்தவஞ்செய்யலாமென்பது கருத்து. — இந்நளன்குணம் மற்ற அரசர்களுக்கில்லாமையால் தமயந்தி மாலைசூட்டமாட்டாளென்றார்.] (அ)

(௬௨௪) திரைக்கட லுடுத்த மாநில நிழற்றுந் திங்களங் கவிகைமன் னவரு, மருக்கமழ் தருவி னீழல்வீற் றிருக்கும் வானவர் தொகுதியும் வருகென், றரத்தமுண் டொளிரு மள்ளிலை நெடுவே லரசர்கோ னழைத்தது குழைக்குங், கருப்புவில் லொழித்த காமனை யனையான் கவினலங் காட்டுதற் கென்பார்—(இ-ள்.) திரை - அலைமோதுகின்ற— கடல் - கடலை—உடுத்த - ஆடையாகத்தரித்த—மா - பெரிய— நிலம் - பூமிக்கு—நிழற்றும் - நிழலைச்செய்கின்ற—திங்களங்கவிகை மன்னவரும் - சந்திரவட்டக்குடையையுடைய அரசர்களும்—மருக்கமழ் - வாசங்கமழ்கின்ற—தருவினீழல் - ஐந்தருவினீழலில் — வீற்றிருக்கும் - அரசிருக்கின்ற—வானவர்தொகுதியும் - தேவர்கூட்டமும்— வருகென்று - வரக்கடவீரென்று—அரத்தமுண்டு - உதிரத்தைப்புசித்து—ஒளிரும் - விளங்குகின்ற — அள்ளிலை - மாமிசத்தை அள்ளிக்கொள்கின்ற இலையையுடைய—நெடுவேல் - நெடியவேற்படையையுடைய—அரசர் கோன் - வீமராஜன்—அழைத்தது - அழைப்பித்தது— குழைக்கும் - வளைக்கப்பெற்ற—கருப்புவில்லொழித்த - கருப்புவில்லைநீக்கிய—கா

மனேயனேயான் - மன்மதனையொத்தவனுடைய — கவினலம் - அழகி
னலத்தை — காட்டுதற்கென்பார் - காண்பித்தற்கென்றுசொல்வார்கள்.

[சுயம்வரமென்று ஒன்றைக்குறித்து வீமன் தேவர்முதலியவரைத் தன்னகரில் அழைப்
பித்தது நளமகாராசனதுமிகுந்த அழகைக்காட்டுதற்காம், — அதிலே அவனுக்கு அவ
ளிடமென்னெனில் அப்படிப்பட்டவன் தன்மருகனாதல் பற்றிப்போலும்.] (அக)

(௩௨௫) மண்ணளவன்றிம் மன்னவன் றிணிதோண் மணிவரைப்
பனைப்பென மகிழ்வார், கண்ணளவன்று காவல னகலங் காண்பதற்
கெனமனங் கலுழ்வார், பண்ணளவன்றே யமிர்தினித் தேனிற் பாகி
னிற் பழுத்தவந் தீஞ்சொல், பெண்ணளவன்றே யாணவா வுறுமிப்
பேரெழி லென்றுபே துறுவார் — (இ - ள்) மண்ணளவன்று - பூமியைமா
த்திரம்ஆளும்அளவுடையதன்றாகும் — இம்மன்னவன் - இவ்வரசனுடை
ய — திணிதோள் - வலிமைபொருந்தியதோளாகிய — மணி - அழகிய —
வரைப்பனைப்பென - மலையினுடையபருமனென்று - மகிழ்வார் - மகிழ்
ச்சியடைவார்கள் — கண்ணளவன்று - கண்களாலெட்டும்அளவன்றாகும்
— காவலன் - அரசனுடைய — அகலம் - மார்பு — காண்பதற்கென - பார்
ப்பதற்கென்று — மனம் - மனமானது — கலுழ்வார் - கலங்குவார்கள் —
பண்ணளவன்று - பண்களினுடைய அளவன்றாகும் — அமிர்தினில் -
அமிர்தப்போலும் — தேனில் - தேன்போலும் — பாகினில் - பாகுபோ
லும் — பழுத்த - (சுவை) முதிர்ந்த — அம் - அழகிய — தீஞ்சொல் - மதுர
ம்பொருந்தியசொல்லென்பார்கள் — பெண்ணளவன்று - பெண்கள்
மாத்திரமயங்கும் அளவினதன்றாகும் — ஆணவாவுறும் - ஆண்மக்களும்
விரும்பும் — இப்பேரெழிலென்று - இப்பெரிய அழகென்று - பேதுறு
வார் - அறிவுமயங்குவார்கள். எ - று.

[திரிலோகத்தையும் ஆளத்தக்க புயவலிமை இவனுக்கிருத்தலால் - தோளுக்குத்திணி
யென்னும் அடைகொடுக்கப்பட்டது. இவன்மார்பு பார்த்தற்கெட்டாமற் கண்ணளவி
னும் பரந்திருத்தலென்க. — பண்ணென்பது - பாலை - குறிஞ்சி - மருதம் - செவ்வழி - என
நான்குவகைப்படும். இவன்மொழி அவற்றினும் மிக்கிருத்தலால் அமிர்தினிற்றேனிற் பா
கினிற் பழுத்தவந் தீஞ்சொலென்றார். ஆணவாவுதல் யாரும் பெண்பிறப் பெடுத்திருந்
தோமானால் இப்படிப்பட்ட அழகுள்ளபுருடனைச் சேரலாமென அவிரும்புதலாம்.] அஉ

(௩௨௬) கருணையங் கடல்வாய் மடைதிறந் தொழுகுங் கண்களுங்
கதிர்மதி முகமு, முருகுகொப் புளிக்குஞ் செழுமலர்த் தொடைதாழ்
முழவுறழ் திணிதடந் தோளும், பருகுவ போல நோக்குவா ருற்ற
படைநெடுங் கண்கள்போன் முலைகா, ளொருவனை யகல மின்புறத்
திளைப்ப வருந்தவும் புரிந்திலீ ரென்பார். — (இ - ள்) கருணையங்கடல்
வாய் - அருளாகிய அழகியகடலிலுள்ள — மடைதிறந்தொழுகும் - மடை

திறந்துவருகின்ற—கண்களும்-நேத்திரங்களையும்—கதிர்மதிமுகமும்-கிரணங்களையுடையசந்திரன்போன்றமுகத்தையும்——முருகுகொப்புளிக்கும்-தேனையுமிழ்கின்ற—செழுமலர்த்தொடை.தாழ்-செழுமையுள்ளமலர்மாலைதாழ்கின்ற—முழவுறழ்-மத்தளத்தையொத்த—திணி-வலிமைபொருந்திய— தடந்தோளும்-பருத்தபுயங்களையும்— பருகுவபோல-உண்பனபோல—நோக்குவான் - பார்க்கும்படி — நோற்ற-தவஞ்செய்த——படை-வாட்படையையொத்த— நெடுங்கண்கள்போல-நெடியகண்களைப்போல—முலைகாள்-ஸ்தனங்களே— அருவரை-அரியமலையையொத்த—அகலம்-(இந்நளன்)மார்பை—இன்புற-இன்பமிக—திளைப்ப-அழுந்தத்தழுவுதற்கு—அருந்தவம்-செய்தற்கரியதவத்தை—புரிந்திலீர்-செய்தீரில்லை—என்பார்-என்பார்கள். எ-று.

முலைகாள் அரசனுடைய பல அவயவங்களை நோக்கிக்களிக்குந் தவஞ்செய்யப் பெற்றகண்கள்போல்-அவன்மார்பை மாத்திரமேனும் பொருந்தும்படியான அருந்தவம் நீங்கள்செய்திலீரென்றார்.—இதனால் தவஞ்செய்தவர் வேண்டியவை யடைவரென்பது கருத்து. அது * வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவ-மீண்டு முயலப் படும். இதனாற்காண்க.] (௬௬)

(௬௭) பணிமுடிக் கிடந்த பார்பொது நீக்கிப் பரித்திடு மரசிளங் குமரன், மணியெழு வனைய மல்லலந் திணிதோள் வனப்பெலாங் கண்டுகண் டுவப்ப, இணர்விரி பசுந்தார் துயல்வரத் தொடுத்த வெரிமணிக் கொடிஞ்சியந் தேர்கொண், டணிகெழு மறுகின் மெல்லெனச் செல்கென் றலங்குளைப் புரவியைத் தொழுவார்.—(இ-ள்.) பணிமுடிக்கிடந்த-ஆதிசேடன்றலைமேலிருந்த—பார்-பூமியை—பொது நீக்கி-பலவரசர்க்கும்பொதுமையாயிருப்பதைநீக்கி—பரித்திடும்-(முழுவதுந் தானொருவனே) சுமக்கின்ற—அரசிளங்குமரன் - நளனுடைய—மணியெழுவனைய - மணித்தூணையொத்த—மல்லல்-வளம்பொருந்திய—அம்-அழகிய—திணிதோள்-வலிமைபெற்றதோள்களினுடைய—வனப்பெலாம்-அழகனைத்தையும்—கண்டுகண்டு-நோக்கிநோக்கி—உவப்ப-மகிழ்ச்சியடைய—இணர்விரி-பூங்கொத்துகள்விரிந்த—பசுந்தார்-பசியமலர்மாலை—துயல்வர-அசைய—தொடுத்த- கட்டப்பெற்ற—எரிமணி - ஒளியையுடைய மணிகள்பதித்த—கொடிஞ்சியந்தேர்கொண்டு - மேல்மொட்டையுடையதேரைக்கொண்டு— அணிகெழுமறுகின் - அழகுபொருந்திய வீதியில்—மெல்லெனச்செல்கென்று - மெள்ளப்போகென்று—அலங்கு- அசைகின்ற—உளை - புறமயிர்களையுடைய—புரவியை - {குதிரையை—தொழுவார் - :வணங்குவார்கள். எ-று.

* திருவள்ளுவர்-தவம்-௫.

இடையாதுகிடைத்த நளமகாராசனுடைய அழகைப்பார்த்த மங்கையர் இன்னுஞ் சிறிதுபொழுது பார்த்தற்கு இடைபூறாகத் தேரை விரைவிற்கொண்டுபோதலாலே தம் மாற்றெழப்படுதற்குரியதல்லதாகிய விலங்கின்பிறப்புடையகுதிரையையும்வணங்கினார்க ளென்பதாம். இதனால்ஒருவருக்குத் தன்னன்புதெரிவித்தற்கு வணக்கம்போல மற்றொன் றில்லையென்பதுகருத்து.] (௮௪)

(௩௨௮) வேலெனமிளிர்ந்து குமிழ்மிசை மறிந்து வேனிலாற் கர சிய லளித்துச், சேலெனப் பிறழ்ந்து குழையெதிர் நடந்து செவ்வரி பரந்துமை தோய்ந்து, காலனிற் சினவிக் கொலைத்தொழில்புரியுங் கரு ந்தடங் கண்ணினார்தமது, மாலுறவிடுத்தமனத்தினுங்கடிதோவாவுமா ன் றேறொனத் தொடர்வார்—(இ-ள்.) வேலென-வேற்படைபோல்— மிளிர்ந்து-விளங்கி—குமிழ்மிசை-குமிழம்பூவினையொத்தமூக்கின்மே ற்பக்கத்தில்—மறிந்து-தடைபட்டு—வேனிலாற்கு-மன்மதனுக்கு— அரசியலளித்து-அரசாட்சியைக்கொடுத்து—சேலென-கெண்டைபோ ல்—பிறழ்ந்து-ஒளிசெய்து—குழை-குழையெனப்படுகின்றகாதணி க்கு—எதிர்-முன்பாக—நடந்து-சென்று—செவ்வரி-சிவந்தரேகை கள்—பரந்து-பரவப்பெற்று—மை-அஞ்சனத்திலே—தோய்ந்து- அமிழ்ந்தி—காலனில்-யமன்போல்—சினவி-கோபித்து—கொலைத்தொ ழில்-கொல்லுந்தொழிலை—புரியும்-செய்கின்ற—கருந்தடங்கண்ணி னார்-கரியவிசாலம்பொருந்தியகண்களையுடைய|மாதர்கள்—தமது- தம்முடைய—மாலுற-மயக்கம்பொருந்த—விடுத்த-அனுப்பப்பட்ட —மனத்தினும்-மனத்தைக்காட்டிலும்—கடிதோ-கடுமையையுடை யதோ—வாவும்-தாவுகின்ற—மான்-குதிரைகட்டிய—தேரொன-தே ரொன்று—தொடர்வார்-அத்தேரின்பின்செல்லுவார்கள். எ-று. ※

வேனிலாற்கரசியலளித்தலாவது-இவள் கடைக்கண்பார்வைகளானவைதிரிலோகத்தர சரையும் விரகங்கொண்டுவருந்தச்செய்து மன்மதனுடையதொழிலைவிர்த்தியாக்குதலா ம்.—மனோவேகத்தினுங் குதிரைவேகஞ்சிறிதாதலால் மாதர்கள்தமதுமனத்தினுங் கடி தோவாவுமான்றேறொன்றார்.] (௮௫)

(௩௨௯) கண்டுகண் டுருகி யினையராய் மனனுங் கருந்தடங் கண்க ளுங் களிக்கும், வண்டிமிர் கூந்தல் வனிதையர் வருந்த டணிநெடு வீதிவா யகன்று, கொண்டல்கண் படுக்கும் வரையினின் றிழியுங் கோ ளரியேறென நிவந்த, விண்டொடு கொடிஞ்சித் தேரினின் றிழிந்து மேவரும் வேத்தவை புகுந்தான்.—(இ-ள்.) இனையராய்-இத்தன்மை யுடையவராய்—கண்டுகண்டு-பார்த்துப்பார்த்து—மனனும்-மனமு ம்—கருந்தடங்கண்களும்-கரியபெரியகண்களும்—களிக்கும்- களிக் கின்ற—வண்டு-வண்டுகள்—இமிர்-ஒலிக்கின்ற—கூந்தல்-அளகத்தையு டைய—வனிதையர்-மங்கையர்கள்—உருகி-கரைந்து— வருந்த-

றுன்பமுற—மணி-அழகிய—நெடுவீதிவாய்-நெடியதெருவின்கணின்றும்—அகன்று-நீங்கி—கொண்டல்-மேகங்கள்—கண்படுக்கும்-நித்திரைசெய்கின்ற—வரையினின்றிழியும்-மலையினின்றுமிறங்குகின்ற—கோளரியேறென-சிங்கவேற்றைப்போல்—நிவந்த-உயர்ந்த—விண்தொடு-ஆகாயத்தையளாவிய—கொடிஞ்சி-மேன்மொட்டையுடைய—தேரினின்றிழிந்து-இரதத்தினின்றுமிறங்கி—மேவரும்-(ஒப்பனை)பொருந்திய—வேத்தவை-அரசவையில்—(நளனானவன்)—புகுந்தான்-புகுந்தனன். எ-று.—கோள்-வலிமை. ※

நளன் மாதர்கள் வருந்த வீதியினீங்கித் தேரினின்றிழிந்து அவையிற் புகுந்தானென்க. வேத்தவை - வேந்தவையெனச் சந்தவின்பநோக்கி விகாரமாயிற்று. — வரையினின்றிழியுங் கோளரியேறெனவென்றமையால் - உவமையணி.] (௮௯)

(௯௰) [வேறு.]—தெரியல்சூழ் குவவுத் திண்டோட் சிலைவலா னினிதினெய்த, வரசவை யிருந்த செவ்வி யரசிளங் குமர ரெல்லாங், குரைகடன் முகட்டிற் றோன்றுங் குளிர்மதி கண்ட லோடும், விரிகதிர் மழுங்கும் வானின் மீனின மென்னலானார்—[இதனால் சபையிலிருந்த அரசர்களுடைய தன்மை கூறப்படுகின்றது.]—(இ-ள்.) தெரியல் சூழ்-மாலைகள்சூழ்ந்த—குவவு-திரட்சிபொருந்திய—திண்-வலிமை பெற்ற—தோள்-புயத்தையுடைய—சிலைவலான்-நளமகாராஜன்—இனிதின்-இனிமையால்—எய்த-அடைய—அரசவையிருந்த-(அப்பொழுது)இராஜசபையிலிருந்த—செவ்வி-அழகிய—அரசிளங்குமரரெல்லாம்-இராஜகுமாரர்களனைவரும்—குரை-ஒலியையுடைய—கடன்முகட்டிற்றோன்றும்-கடலுச்சியிலுதிக்கின்ற—குளிர்மதி-குளிர்ச்சிபொருந்தியசந்திரனை—கண்டலோடும்-கண்டவளவில்—விரிகதிர்மழுங்கும்-விரிந்தகிரணங்களினொளிகெடப்பெற்ற—வானில்-ஆகாயத்திலிருக்கின்ற—மீனினமென்னலானார்-உடுக்கணமென்று சொல்லும்படியாயினார்கள். எ-று. ※

கதிர்மழுங்கினும் உடுக்கணத்திற்குச் சந்திரனிடத்து வெறுப்பின்றி விருப்புமிகுதல்போல் அழகிற்குறைந்த அரசர்களுக்கு நளனிடத்து விருப்பமிகுதல்கொள்க.—உடுக்கணத்திற்குச் சந்திரனிடத்து மகிழ்ச்சியுண்டாதல் அவன் உடுபதியாதலாலும் சிலவற்றிற்குத் துணைவனாதலாலுமென்க.—வடிவினால்மாத்திரமன்றி விற்போர்முதலியவற்றினுமிக்கவனென்பதுதோன்றக் குவவுத்திண்டோட் சிலைவலானென்றார்.] (௯௰)

(௯௧) குருமணி யிமைக்கும் பைம்பொற் கோடியர் குடுமிக் குன்றம், பொருவு மண் டபத்தினூடு பூண்சுடர் தவழப் புக்க, செருமலி தானைவேந்தன் றிருமுகந் திங்களாக, வரசர்வாண் முகங்களெல்லா மம்புயம் போன்ற வன்றே—[இதுவுமது]—(இ-ள்)குரு-நிறம்பொ

ருந்திய—மணி-ரத்நங்கள்— இமைக்கும் - பிரகாசிக்கின்ற — பைம்பொன்-பசியபொன்னாற்செய்த—கோடியர்-உச்சியுயர்ந்த—குடுமி-சிகரங்களையுடைய—குன்றம்பொருவும்-மலையையொத்த — மண்டபத்தினூடு-விவாகமண்டபத்தில்—பூண்-ஆபரணங்களின்—சுடர்தவழ-ஒளிவிளங்க—புக்க-புகுந்த—செருமலிதானைவேந்தன் - நளமகாராஜனுடைய — திருமுகம் - திருமுகமானது — திங்களாக - சந்திரனாக — அரசர் - அரசர்களுடைய — வாள் - ஒளிபொருந்திய — முகங்களெல்லாம்-முகங்களனைத்தும்— அம்புயம்போன்ற - தாமரைமலரையொத்தன. எ-று.—அன்று-எ-இவ்விரண்டும் அசைகள். *

[திங்களைக்கண்டவளவிலே தாமரைமலர்கள் குவிதல்போல் நளனைக்கண்டவளவில் அரசர்முகங்கள் வாடினவென்க. இதனால் அரசர்களழகினும் இவனழகு மேம்பட்டிருந்ததென்பது கருத்து.—திங்களென்னும் உருவகம் அம்புயம்போன்றவென்னும் உவமையோடுகலத்தலாற் கலவையணி.] (௮௮)

(௧௱௩௨) கடிமலர்ப் பகழியேந்துங் காமனு நாணும்பொற்பி, னடல்கெழு பரிதிவைவே லையனை யினிதி னோக்கித், தொடுகழலமரர்யாருந் துயரொடு மழுக்காறெய்தி, வடிவினிற் சிறந்தானேனு மானிட னலனேவென்றார். [இதனால்தேவர்கள்பொறாமைசொல்லப்படுகின்றது]

(இ-ள்.) கடி-வாசனைபொருந்திய—மலர்ப்பகழியேந்தும்-பூங்கணைகளையேந்திய—காமனும்-மன்மதனும்— நாணும்-நாணத்தக்க—பொற்பின்-அழகையுடைய—அடல்கெழு-வெற்றிமிகுந்த—பரிதி-சூரியன்போன்ற—வைவேல்-கூரியவேலையுடைய—ஐயனை-நளமகாராஜனை—இனிதின்-இனிமையினால்—நோக்கி-பார்த்து—தொடுகழல்-கட்டப்பட்டவீரக்கழலையுடைய —அமரர்யாரும்-தேவர்களனைவரும் —துயரொடும்-துன்பத்துடன்— அழுக்காறெய்தி - பொறாமைகொண்டு—வடிவினில்-உருவத்தில்—சிறந்தானேனும்-(இந்நளன்)சிறந்திருந்தானேனும்—மானிடனலனேவென்றார்-மனிதப்பிறப்பையுடையவனல்லனோவென்றார்கள். எ-று. *

[அழகிற்சிறந்த நளனைத் தேவர்கள் மற்றொன்றிலுங் குறைவுபடுத்தக்கூடாமல் வடிவிற் சிறந்தானேனு மானிட னலனேவென்று பிறப்பிற்குறைவுசொல்லுதலால் அப்பொறாமைவார்த்தை அவனுக்குக்-கல்வி-செல்வம்-வீரம்-தீரம்-போகம்-அரசு-வெற்றி நற்குணம்-நற்செய்கை-முதலியவற்றொன்றிலும் ஒருகுறைவுமில்லையென்பதனைப் புலப்படுத்திநின்றது.—அவர்களுக்கு நாம் மானிடரும் புண்ணியப்பேற்றாற் பெறுவதாகிய தெய்வப்பிறப்பினால் உயர்ந்திருக்கின்றோமென்பதுகருத்து.] (௮௯)

(௧௱௩௩) ஒழிய வொழுக வொன்னா வுலம்பொரு வயிரத் திண்டோள், வாவுமான் நடத்தேரண்ணல் வனப்பினை நேராராகித், தேவரில்லையுங்

காக்கு மரசரிற் செவ்வி வாய்ந்த, காவலர் திருந்த நோக்கார் கடைக் கணோக்கி னாரால். — [இதனால் நளனைக்கண்ட தேவர்முதலானவர் நாணஞ்சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்.) ஓவியர்-சித்திரகாரராலும் — எழுதவொண்ணா-எழுதக்கூடாத — உலம்பொரு - திரள்கல்லையொத்த — வயிரம்-வச்சிரம்போன்ற — திண்டோள் - வலிமைபெற்றதோளையும் — வாவும்-தாவுகின்ற — மான் - குதிரைகட்டிய — தடம் - பருத்த — தேர்-தேரையுமுடைய — அண்ணல்-நளமகாராஜனாகிய — வனப்பினை — அழகை — நேராராகி-ஒவ்வாதவர்களாய் — தேவரில்-தேவருக்குள்ளேயும் — வையங்காக்கும்-பூமியைப்புரக்கின்ற — அரசரில் - அரசருக்குள்ளேயும் — செவ்விவாய்ந்த- அழகுபொருந்திய — காவலர்-அரசர்கள் — திருந்த-நேராக-நோக்கார்-பாராராகி — கடைக்கணால்-கடைக்கண்ணினால் — நோக்கினார்-பார்த்தார்கள். எ-று. ※

அழகிற்சிறந்தவனை அதுகுறைந்தவன்நேராகப்பார்த்தால் நம்மழகிடத்தில் இவன் மிக்க விருப்புள்ளவனாய் நோக்குகின்றானென்று எண்ணங் கொள்வானென்னு நாணத்தால் கடைக்கண்ணாற்பார்த்தல் உலகத்திற் சுபாவமென்க.] (௬௰)

(௬௧) விரிகதி ரெறிக்கும் பைம்பூண் விதர்ப்பர்கோ னினிதினிட்ட வரியினஞ் சுமந்த பைம்பொ னணிமணித் தவிசின்மீது, குருதிகொப்புளிக்கும் வைவேற் குமரனி லிருந்தான் வெய்ய, செருமலி கடலந்தானைத் தீயுமிழ் வேலி னானே. — [இதனால் நளனிருத்தல் சொல்லப்படுகின்றது] — (இ-ள்) விரிகதிர்-விரியப்பெற்றகிரணங்களை — எறிக்கும்-வீசுகின்ற — பைம்பூண்-பசும்பொன்னாற்செய்தஆபரங்களையணிந்த — விதர்ப்பர்கோன்-வீமராஜனால் — இனிதினிட்ட-இனிமையினாலிடப்பட்ட — அரியினம்-சிங்கக்கூட்டங்கள் — சுமந்த-தாங்கிய — பைம்பொன்-பசியபொன்னாற்செய்த — அணி-அழகிய — மணித்தவிசின்மீது-ரத்நாசனத்தின்மேல் — வெய்ய-வெவ்விய — செருமலி-போர்மலிந்த — கடலந்தானை - சேனாசமுத்திரத்தையும் — தீயுமிழ்-தீயையுமிழ்கின்ற — வேலினான்-வேற்படையையுமுடைய | நளமகாராஜன் — குருதி-உதிரத்தை — கொப்புளிக்கும்-உமிழ்கின்ற — வைவேல்-கூரிய வேலையுடைய — குமரனில் - குமாரக்கடவுள்போல் — இருந்தான்-இருந்தனன். எ-று. — ஏகாரம்-ஈற்றசைக்கண்வந்தது. ※

விதர்ப்பர்கோனிட்ட மணித்தவிசி லிருந்தனனெனக்கூட்டுக. விவாகமண்டபத்திற்கு வந்ததும் வீமன்மரியாதைசெய்ததும் தேவராதியர்க்குப் பொதுப்படச்சொல்லி நளமகாராசனுக்குமாத்திரம் வேறுபிரித்துச்சொல்லியது அவனுக்கு அவ்வளவு சிறப்பிருத்தலாலும் தமயந்திவிரும்பி மாலையிடலாலுமென்க.] (௬௧)

(௬௫) கொங்கவி ழுருவப் பைந்தார்க் குமரனை யினிது நோக்கி, யிங்கிவன் வனப்புக் கொவ்வா திழிவர லெய்திடாமல், ஐங்கணைக் கிழவன் வெய்ய வழற்கணா லருவ மாக்குந், திங்களங் கண்ணி முக்கட் டேவினை வியக்கு மன்றே — [இதனால் மன்மதன் வியத்தல் சொல்லப்படுகின்றது] — (இ-ள்) கொங்கு - வாசனை — அவிழ் - விரிகின்ற — உருவம் - உருவத்தையுடைய — பைந்தார் - பசியமாலையையணிந்த — குமரனை - நளனை — இனிது - இனிமையால் — நோக்கி - பார்த்து — இங்கு - இவ்விடத்தில் — இவன் - இவ்வரசனுடைய — வனப்புக்கு - அழகிற்கு — ஒவ்வாது - நிகராது — இழிவரல் - இழிதகவை — எய்திடாமல் - அடையாமல் — ஐங்கணைக்கிழவன் - மன்மதனையவன் — வெய்ய - வெவ்விய — அழற்கணால் - தீவிழியால் — அருவமாக்கும் - (தன்னை) அருவமாக்கிய — திங்களங்கண்ணி - மூன்றாம்பிறையைத்தரித்த — முக்கட்டேவினை - பரமசிவனை — வியக்கும் - அதிசயிப்பான். எ-று. அன்று - ஏ - அசைகள். ✻

ஐங்கணைக்கிழவன் முக்கட்டேவினை வியத்தலாவது - நாமெல்லாரும் அழகில் உவமிக்கப்பட்டிருந்தோம் இதுபொழுது நம்மை அழகால்வென்றநளனால் இவ்வரசர்முன்னே அவமானப்படாமல் ஈசன் அருவமாக்கியது நமக்கு நன்மையாயிற்றென்றதினைந்து மகிழ்ந்தவாம். அருவமாக்கியகுற்றத்தைக்குணமாகக்கொள்ளுதலால்இலேசவணி. (௬௨)

(௬௬) ஏழ்நில வரைப்பில் வானிற் பாதலத் தினிது வைகும், பாழியந் தடந்தோள் வேந்தர் பலரும்வந் தமர்ந்த வாற்றாற், கேழ்கிளர் மணிசெய் மாடங் கிளர்வெயி லெறிக்குஞ் செய்ய, வாழியந் தடக்கை மாயனகடுபோ னிருந்த தம்மா — [இதனால் விவாகமண்டபத்திற்கு உவமைசொல்லப்படுகின்றது] (இ-ள்) ஏழ்நிலவரைப்பில் - சத்ததீவுகளிலும் — வானில் - தேவருலகத்திலும் — பாதலத்து - நாகருலகத்திலும் — இனிதுவைகும் - இனிமையொடுதங்கிய — பாழி - அகலமாகிய — அம் - அழகிய — தடம் - பருத்த — தோள் - தோளையுடைய — வேந்தர்பலரும் - அரசரனைவரும் — வந்தமர்ந்தவாற்றால் - வந்து தங்கியபடியால் — கேழ்கிளர் - ஒளிமிகுந்த — மணிசெய் - ரத்நங்கள்பதித்த — மாடம் - விவாகமண்டபமானது — கிளர் - பிரகாசிக்கின்ற — வெயிலெறிக்கும் - வெயிலைவீசப்பெற்ற — செய்ய - சிவந்த — ஆழி - சக்கிரமேந்திய — அம் - அழகிய — தடக்கை - விசாலம்பொருந்திய கையையுடைய — மாயன் - திருமாலினது — அகடுபோன்று - வயிற்றையொத்து — இருந்தது - இருந்தது. எ-று. சத்ததீவுகளாவன — நாவலந்தீவு - சாகத்தீவு - குசைத்தீவு - கிரவுஞ்சத்தீவு - சான்மலித்தீவு - கோமேதகத்தீவு - புட்கரணித்தீவு. என்பனவாம். — பிரளய காலத்திற் சராசரங்களெல்லாம் நாரணக்கடவுளது வயிற்றில் அடங்கியிருத்தல்போல் இந்தவிவாகமண்டபத்திலுந் திரிலோகத்தரசரும் அவர்கள் பரிவாரங்களும் அடங்கியிருத்தலால் அவ்வயிறு உவமையாயிற்று. — இது உவமையணி.] (௬௬)

(௩௱௭) மாங்குயிற் குதலைச் செவ்வாய் வனமுலைப் போகம் வேண்டித், தேங்கமழ் தருவி னீழற் றேவரு நிடதங் காக்கு, மோங்கெழு வனைய தோளா னுருவுகொண் டடைந்தா னென்னி, லாங்கவன் வனப்பு நம்மா லறையலாந் தகைமைத் தன்றே.—[இதனால் நளனழகு சொல்லப்படுகின்றது]—(இ-ள்) மாங்குயில் - மாமரத்திலிருக்குங்குயிற்சொல்லையொத்த—குதலை - மழலைச்சொல்லையும்—செவ்வாய் - செவ்வாயையுமுடைய தமயந்தியினது—வனமுலை - அழகிய ஸ்தனங்களினுடைய—போகம்வேண்டி - போகத்தைவிரும்பி—தேங்கமழ் - வாசனைகமழ்கின்ற—தருவினீழல் - ஐந்தருவினிழலிலிருக்கும்—தேவரும் - இந்திரன் முதலியதேவர்களும்—நிடதங்காக்கும் - நிடததேசத்தையளிக்கின்ற—ஓங்கெழுவனைய தோளான் - உயர்ந்த எழுத்தூணையொத்த தோளையுடைய நளமகாராஜனது—உருவுகொண்டு - வடிவைக்கொண்டு—அடைந்தானென்னில் - வந்தாரேயானால்—ஆங்கவன் - அவ்வரசனுடைய—வனப்பு - அழகு—நம்மால் - நம்மால்—அறையலாம் - சொல்லலாம்—தகைமைத்தன்று -: தகைமையுடையதன்று. எ-று.—ஏ - அசை.*

யாவரும் விரும்பித் தவஞ்செய்தடைதற்குரிய பொன்னுலகத்தையாளும் இந்திரன் முதலியநால்வரும் தம்முருவோடிருந்தால் தமயந்தி மாலை தரிக்கமாட்டாளென்று அழகிற்சிறந்த நளமகாராசனுடைய உருவைக் கொள்வாரென்னில் அவனழகை ஒருவராலுஞ் சொல்லக்கூடாதென்க.] (௩௱௭)

(௩௱௮) வடுநெடுங் கண்ணி கொம்மை வருமுலை திளைப்ப வேண்டித், தொடுகழ லரசர் வெள்ளந் தொக்கொருங் கிருந்த தோற்ற, முடல்சினத் திகிரிமாய னுந்தியங் கமலம் பூத்த, கடவுடன் படைப்பின் வீக்கங் காட்டுதல் போன்ற தன்றே.—[இதனால் விவாகத்திற்குவந்த அரசர்கூட்டத்துக்கு உவமைசொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்.) வடு - மாவடுவையொத்த—நெடுங்கண்ணி - நெடியகண்ணையுடைய தமயந்தியினது—கொம்மை - இளமையையுடைய—வரு - வளரப்பெற்ற—முலை - ஸ்தனங்களில்—திளைப்ப - அணைய—வேண்டி - விரும்பி—தொடு - கட்டப்பட்ட—கழல் - வீரக்கழலையுடைய—அரசர்வெள்ளம் - அரசர்கூட்டங்கள்—தொக்கு - கூடி—ஒருங்கிருந்த தோற்றம் - ஒருசேரவிருந்ததோற்றமானது—உடல் - பொருகின்ற—சினம் - கோபத்தையுடைய—திகிரி - சக்கிரப்படையையேந்திய—மாயன் - நாரணனுடைய—உந்தியங்கமலம்பூத்த - நாபிக்கமலமானதுதந்த—கடவுள் - பிரமதேவன்—தன்படைப்பின்வீக்கம் - தனது சிருட்டியினுடையவிரிவை—காட்டுதல் - காண்பித்தால் (அதை)—போன்றது -: ஒத்திருந்தது. *

இங்ஙனஞ்சொல்லுதலால் திரிலோகத்திலுமுள்ள பிரமசிருட்டியிலடங்கிய அனைவரும் வந்திருக்கின்றனரென்பது கருத்து.—இங்ஙனங்கூடியவரசவையில் பிரமன் படைப்பின் விக்கங்காட்டுதல் போன்றதெனக்குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.] (௬௫)

(௬௱௬) தனியுருத் தாங்கியீசன் றழல்விழிப் பட்டோமென்று, பனிமலர்ப் பகழிமாரன் பலவுருவெடுத்தல்போலக், கனிபடு கிளவி யாடன் கதிரிள முலையிற்றோய்வான், குனிசிலைத் தடக்கைவேந்த ரொருவழிக் குழுமினாரே.—[இதனால் அரசர்ஒருசேரக்கூடுதல் சொல்லப் படுகின்றது.]—(இ-ள்.) பனி-குளிர்ச்சிபொருந்திய—மலர்ப்பகழி-பூங்கணைகளையுடைய—மாரன் - மன்மதனானவன்—தனியுருத்தாங்கி-ஒருவடிவங்கொண்டு—ஈசன்-பரமசிவனுடைய—தழல்விழி-நெருப்புக் கண்ணினால்—பட்டோமென்று-இறந்தோமென்று—பலவுருவெடுத் தல்போல-பலவடிவங்கொண்டதுபோல—கனிபடுகிளவியாடன்-தம யந்தியினது—கதிர் - காந்திபொருந்திய — இளமுலையில் - இளமை பொருந்தியஸ்தனத்தில்—தோய்வான்-கலக்கும்படி—குனிசிலை-வளை ந்தவில்லையேந்திய—தடக்கை-விசாலம்பொருந்திய கையையுடைய—வேந்தர்-।அரசரானவர்கள்—ஒருவழி- ஓரிடத்தில் — குழுமினார்-கூடினார்கள். எ - று.—ஏகாரம் - ஈற்றசைக்கண் வந்தது. *

இங்ஙனஞ்சொல்லுதலால் விவாகத்திற்குவந்த அரசரனைவரும் அழகினால் மன்மதனை யொத்திருந்தனரென்பது கருத்து.—இது உவமூற்கூறியவணி.] (௬௬)

(௬௱௪) வேனிலா னுயர்த்த வெற்றிக் கயலையும் வெருட்டி நீண்ட மானின மருளுநோக்கின் மடவரல் வதுவைகாண்பான், பானிற வன்ன மூர்ந்த பழமறைக் கிழவனோடு, நீனிறச் செங்கண்மாய னெடுவிசும் படைந்தான் மன்னோ.—[இதனால் பிரமவிஷ்ணுக்களின் வரவு சொல் லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்.) வேனிலான்-மன்மதனானவன்—உயர்த்த-பிடித்த—வெற்றி-வெற்றிபொருந்திய—கயலையும் - கொடியாகியமீ னையும்—வெருட்டி-அச்சமுறுத்தி—நீண்ட-நீண்ட—மானினம்-மா ன்கூட்டங்கள் — மருளும் - மயங்குகின்ற—நோக்கின் - பார்வையை யுடைய—மடவரல்-தமயந்தியினது—வதுவை-விவாகத்தை—காண் பான்-காணும்பொருட்டு—பால்- வெள்ளிய — நிறம் - வண்ணத்தை யுடைய—அன்னமூர்ந்த - அன்னப்பறவையைச்செலுத்திய—பழம றைக்கிழவனோடும்-பிரமதேவனோடும்—நீனிற-கரியவண்ணத்தையும்—செங்கண்-செய்யகண்ணையுமுடைய—மாயன்-।நாரணனானவன்—நெடுவிசும்பு-நெடியஆகாயத்தின்கண்—அடைந்தான்-:வந்தான். *

தமயந்தியினுடைய கடைக்கண்பார்வையைக்குறித்துத் திரிலோகத்தரசரும் வந்திருக் கிறபடியால் அவள்பார்வைக்கு அவ்வளவுசிறப்புச்சொல்லினார்.] (௬௭)

(௩௪௧) அவ்வழி நிணம்வாய்ப் பில்கி யழலுமிழ்ந் தரத்தந் தோயு, நெய்வழி பரிதிவைவேல் விதர்ப்பர்கோ னீல வுண்கட், செவ்வழி யனைய தீஞ்சொற் றெரிவையர் தம்மை நோக்கி,மைவழி கரியகூந்தன் மங்கையைக் கொணர்மி னென்றான்—[இதனால் வீமன் செய்கைசொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்.) அவ்வழி அப்பொழுது—நிணம்-நிணத்தை—வாய்ப்பில்கி - வாயாற்கொப்புளித்து—அழலுமிழ்ந்து - நெருப்பைக்கக்கி—அரத்தந்தோயும்-உதிரம்படிகின்ற—நெய்வழி-நெய்யொழுகுகின்ற—பரிதி-சூரியனையொத்த — வைவேல்-கூரியவேலையுடைய—விதர்ப்பர்கோன்-|வீமராஜனானவன்— நீலம்-கருங்குவளைமலர்போன்ற—உண்கண்-மையுண்டகண்களையுடைய — செவ்வழிபனைய-செவ்வழிப்பண்ணையொத்த—தீஞ்சொல்-மதுரம்பொருந்திய சொல்லையுடைய—தெரிவையர்தம்மைநோக்கி-மாதரைப்பார்த்து—மைவழி-மயிர்ச்சாந்தொழுகிய—கரியகூந்தல்-கரியகுழலையுடைய—மங்கையை-தமயந்தியை—கொணர்மினென்றான் - அழைத்துக்கொண்டுவாருங்களென்றான். எ-று. நிணம்-கொழுப்பு-நெய்-எண்ணெய்.

இப்பொழுது நற்பொழுதாயிருக்கின்றபடியால் கன்னியையழைத்துக்கொண்டு வரச்சொன்னார்களென்று மங்களவார்த்தைசொல்லச் செல்கின்றவராகையால் அத்தன்மைதோன்றத் - தீஞ்சொற்றெரிவையரென்ற மாத்திரத்தொழியாது செவ்வழியனையவென்றார்.] (௩௮)

(௩௪௨) உரையது கேட்டலோடு மோடரித் தடங்க ணல்லா,ரெரிபரந் திமைக்கும் பைம்பூ ணின்னரிச் சிலம்பொ டேங்கப், புரிகுழன் மாலைசோரப் பூசல்வண் டார்த்துப் பொங்க, விரைவின ரேகிப் பையபொன் விளங்கிழை கோயில் புக்கார்.—[இனிப் பதின்மூன்றுபாட்டால் தமயந்தியது செய்கை சொல்லத்தொடங்கி இதனால் மாதர்சென்றமை சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்.) உரையது - அச்சொல்லை — கேட்டலோடும்-கேட்டவளவில்—ஓடரி-செவ்வரிபரந்த—தடங்கணல்லார்-விசாலம்பொருந்தியகண்ணையுடைய|மாதர்கள்—எரிபரந்து-ஒளிபரவி—இமைக்கும் - விளங்குகின்ற — பைம்பூண் - பசியஆபரணங்கள் —இன்னரிச்சிலம்பொடு- இனியகிண்கிணியையுடையபாதசாலத்தோடு—ஏங்க-ஒலிக்க—புரி-கட்டுப்பட்ட— குழல்-கூந்தலிலிருக்கின்ற—மாலைசோர-மலர்மாலைசோர்வையடைய — பூசல்-மிகுந்தவொலியையுடைய — வண்டு-வண்டுகள்—ஆர்த்து-ஒலித்து—பொங்க-எழும்ப— விரைவினர் - விரைவுகொண்டவராகி—ஏகி - போய்—பைம்பொன்-பசியபொன்னாற்செய்த—விளங்கிழை- ஒளிசெய்கின்ற

ஆபரணத்தையுடைய தமயந்தியினது — கோயில் - கன்னிமாடத்தில் — புக்கார் -: புகுந்தார்கள். எ - று. ※

நல்லார் உரைகேட்டவுடன் பூணுஞ்சிலம்பும் ஏங்க மாலை சோர வண்டார்த்துப் பொங்கவிரைந்தேகிக் கோயில் புக்காரெனக் கூட்டுக. — விரைந்து செல்வோர் தன்மை கூறப்பட்டமையால் தன்மைநவிற்சியணி.] (௩௪௨)

(௩௪௩) வாங்குவிற் றடக்கை வேந்தன் வதுவைமண் டபத்தின் வல்லே, கோங்கிள முலையி னாளைக் கொணர்கவென் றுரைத்தா னென்னத், தீங்கதிர்க் குழவித் திங்கள் சிறைகிடந் தனைய நெற்றிப், பூங்கொடி தன்னை யீன்ற பொற்றொடிக் குரைத்தா ரன்றே. — [இது வீமன் மனைவிக்குச் சொல்லியது.] — (இ-ள்.) வாங்கு - வளைக்கப்பட்ட — வில் - வில்லையுடைய — தடக்கை - விசாலம்பொருந்தியகையையுடைய — வேந்தன் - வீமராஜனானவன் — வதுவைமண்டபத்தின் - விவாகமண்டபத்தில் — வல்லே - விரைவிலே — கோங்கிளமுலையினாளை - தமயந்தியை — கொணர்கவென்று - அழைத்துக்கொண்டுவாருங்களென்று — உரைத்தானென்ன - சொன்னானென்று — தீங்கதிர் - மதுரம்பொருந்தியகிரணங்களையுடைய — குழவித்திங்கள் - இளம்பிறையானது — சிறைகிடந்தனைய - சிறையிருந்ததையொத்த — நெற்றி - நெற்றியையுடைய — பூங்கொடிதன்னையீன்ற - தமயந்தியைப்பெற்ற — பொற்றொடிக்கு - நற்றாயாகிய சாருகாசினிக்கு — உரைத்தார் -: சொல்லினார். எ - று. ※

[தோற்றவனை வென்றவன் சிறையிடுதலியற்கையாதலால் நெற்றியால் வெல்லப்பட்ட பிறையைத் - தீங்கதிர்க் குழவித்திங்கள் சிறைகிடந்தனையநெற்றியென்றார் - அங்ஙனஞ்சென்றமாதர் அரசன் தமயந்தியை அழைத்துவரச்சொல்லினனென்று அவள் நற்றாயாகிய சாருகாசினிக்குச் சொல்லினரென்க. வீமன்மனைவிக்குப்பெயர் சாருகாசினியென்பது - ※வீரவேன் மன்னவன் விழையுங் கற்பினாள், மூரன்முறுவலை முறுவல் செய்தலாற், சாருகா சினியெனச் சாற்று நாமத்தா, ளோருமா நலமெலாந் திரண்ட வுருவத்தாள். இதனாலறிக.] (௩௪௩)

(௩௪௪) களிமகிழ் வெய்தி யாங்கட் கனைத்துவண் டிமிரும் பைந்தார்த், துளிமதுக் கோதை தன்னைத் துவரினும் விரையி னாலு, மொளிமணி கதிரியதொட்ப வுவப்பொடு நிமிர்ந்து பொங்குந், தெளிதிரை கருட்டுங்கங்கைத் தீம்புன லாட்டினாரே — [இதனால் தமயந்திக்குநீராட்டல்சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்.) களிமகிழ்வெய்தி - மிகுந்தமகிழ்ச்சியையடைந்து — ஆங்கண் - அவ்விடத்தில் — கனைத்து - ஆரவாரித்து — வண்டிமிரும் - வண்டுகளொலிக்கின்ற — பைந்தார் - பசியமலர்மாலையையணிந்த — துளிமது - தேன்றுளிக்கின்ற — கோதைதன்னை - கூந்தலையுடைய தமயந்தியை — துவரினும் - பத்துத்துவராலும் — விரையினாலு

※ பார்க்கவபுராணம் - விசுவாமித்திரனை வீமனடுத்தபடலம் - ௫.

ம் - இருவகைவாசனைத்திரவியத்தாலும்—ஒளி - ஒளியையுடைய—மணி கழீஇயதொப்ப - மணியையொப்பமிட்டதையொப்ப— உவப்பொடும் - மகிழ்ச்சியுடன்—திமிர்ந்து - பூசி—பொங்கும் - பொங்குகின்ற—தெளிதிரை - தெளிந்த அலைகளை—சுருட்டும் - மடக்குகின்ற—கங்கை - கங்காநதியிலிருந்துகொண்டுவந்த—தீம்புனல் - இனிய நீரைக்கொண்டு—(மாதர்கள்) ஆட்டினார் - முழுகப்படுத்தினார்கள். எ-று. எ-அசை*

* கங்கையின் களிற்றினுச்சிக் கதிர்மணிக் குடத்திற் றந்த - மங்கல வாசநன்னீர் மணிதிறங் கழீஇய தொப்ப - நங்கையை நயப்பவெல்லா வினையொடு மவருஞ்சேர்த்தி - யங்கர வல்குலாளை யாட்டினா ரரம்பையன்னார். எனப்பிறரும் இவ்வாறு கூறுதல்காண்க. இருவகைவாசனைத்திரவியங்கள் - ஓமாலிகையெனவும் பஞ்சவாசமெனவுஞ் சொல்வர் அவற்றுள் - முப்பத்திரண்டுவகைசேர்ந்த ஓமாலிகையும் பஞ்சவாசமும் - பத்துத்துவரும் முறையே இவ்விரண்டுபாட்டாலுங்காண்க.— + புழுகுசட்டங் கோட்டமாரியக் கோட்ட நாகப் - பூமுந்தக் காசுசாயி லேகம்விலா மிச்சம், பழுதிலிரு வேரிமலையிருவேரி மாஞ்சில் - பச்சிலைகச் சோலமதி மதுரத்தக் கோலம், வழைமலர்நன் றுறிநீம் பூவெண்ணெய் கண்டில் - வகுளப்பூத் தாவரிசி யேலஞ் சாதிக்காய், தவழ்சரள மிலவங்க நாகணமஞ் சட்டி - சண்பகமொட் டீர்க்கைதநறும் பிசின்றகரங் குக்குல்.— கூறியவோ மாலிகையென் றுன்கொடு கஸ்தூரி - குங்குமங்கர்ப் பூரமகில் சந்தனமை விரையும், வீறிய பான்மரநான்கு திரிபலைமா நாவல் - மிக்ககருங் காலியெனு மைவர்பத்து நல்லோர், தேறுவெள்ளி லோத்திரப்பூம் பொருக்கைத்த சாந்துஞ் - சேர்த்துநறு நெய்பூசித் திமிர்ந்தருவி போல, ஆறியமா மரக்களிற்றுப் பிடரின்வரு கங்கை - புனலாட்டித் திருமேனி யொற்றுடை புனைந்தார்.— மரநான்காவன - ஆல் - அரசு - அத்தி - இத்தி. என்பனவாம். திரிபலையென்பது - கடுக்காய் - நெல்லிக்காய் - தான்றிக்காய். என்பனவாம்—மணப்பெண்களுக்கு இவ்விரண்டுவகைத் திரவியங்களையும் வெவ்வேறுசேர்த்தணைத்துப் பூசி முழுக்காட்டல்விவாகநாளிற்செல்லுநியதியாம்—மணிகழீஇயதொப்பவெனலாலுவமையணி.

(௯௪௫) புரிகுழல் புலரவாசப் பூம்புகை யூட்டி விண்டு, முருகுயிர்த் தினவண்டார்க்கு முல்லையஞ் சூட்டுவேய்ந்து, வருமுலை முகட்டிற் றெய்வ மலையச்செஞ் சாந்துபூசி, யெரிமணிக் கலாபம்வீக்கி யிழைபல திருத்தினாரே.— [இதனால் அலங்கரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]

(இ-ள்) புரி - கட்டப்பட்ட—குழல் - கூந்தலானது—புலர - ஈரம்வாட—வாசப்பூம்புகை - வாசப்புகையை—ஊட்டி - ஊட்டுவித்து—விண்டு - விரிந்து—முருகுயிர்த்து - தேனைத்தந்து— இனவண்டு - வண்டுக்கூட்டங்கள்—ஆர்க்கும் - ஒலிக்கப்பெற்ற—முல்லையஞ்சூட்டு — முல்லைமாலையை—வேய்ந்து - சூடி—வருமுலைமுகட்டில் - வளர்கின்ற ஸ்தனங்களினுச்சியில்—தெய்வ - தெய்வத்தன்மையுள்ள—மலையம் - பொதியமலையிற்றோன்றிய—செஞ்சாந்து - செந்நிறமுள்ளசந்தனக்குழம்பை—

* சீவகசிந்தாமணி - தத்தையாரிலம்பகம் - ௩௩௪. [+ பார்க்கவபுராணம் திருமணப்படலம். ௩௨௰, ௩௨௧.]

பூசி - தடவி — எரிமணி - ஒளியையுடையமணிகளணிந்த — கலாபம் - கலாபத்தை — வீக்கி - தரித்து — இழைபல - இன்னும் அனேக ஆபரணங்களை — திருத்தினர் - அணிந்தார்கள். எ - று. — ஏகாரம் - ஈற்றசை. ❋

[கலாபம் - பதினாறுகோவையுள்ளமணி. — இழைதிருத்தலாவது - உரியவிடங்களில் தக்கவாறணிதல். — ஆபரணங்களுமனேகம் - அணிந்தவரு மனேகரென்பது தோன்ற இழைபல திருத்தினரென்றார்.] (௭௨)

(௩௬௬) வேற்றுருக் கொண்டுமாதின் விளங்குவாண் முகத்திற் சேர்ந்த, கூற்றினைத் தடங்கணென்ன வஞ்சனங் குலவத் தீட்டிக், கீற்றிளந் திங்களன்று கிளரொளி நுதலே யென்று, தேற்றுவார் போலச்செய்ய திலகமு மெழுதி னாரே. — [இதுவுமது.] — (இ - ள்.) வேற்றுருக் கொண்டு - வேற்றுவடிவங்கொண்டு — மாதின் - தமயந்தியினது — விளங்கு - பிரகாசிக்கின்ற — வாள் - ஒளிபொருந்திய — முகத்திற்சேர்ந்த - முகத்திலடைந்த — கூற்றினை - யமனை — தடங்கணென்ன - விசாலம்பொருந்தியகண்களென்று — அஞ்சனம் - மையை — குலவத்தீட்டி - விளங்கவெழுதி — கீற்று - கீற்றாகிய — இளந்திங்களன்று - இளம்பிறையன்று — கிளரொளி - மிகுந்த ஒளியையுடைய — நுதலே யென்று - நெற்றியேயென்று — தேற்றுவார்போல - தெளிவிப்பாரைப்போல — செய்ய - சிவந்த — திலகமும் - திலகப்பொட்டும் — எழுதினார் - எழுதினார்கள். எ - று. — ஏ - முன்னையது தேற்றம். பின்னையது ஈற்றசை. ❋

கூற்றுவன் விழிவடிவங்கொண்டு இவள்முகத்திருப்பது எற்றுக்கெனின் தன்வடிவோடிருந்துகொண்டு உலகத்தார் நாடோறும் நிந்திக்கத் தானொருவனே கொலைப்பழியைச் சுமத்தல்பற்றிப்போலும், இங்ஙனஞ்சொல்லுதலால் யமன்போலும்விழிகள் ஆடவரைக் கொல்கின்றனவென்பது கருத்து. — இளந்திங்களன்று நுதலேயென்று தேற்றுவார்போலென்றதனால் நுதலே இளந்திங்களென்றிருந்தாற்பயிற்சிமுக்கென்னெனில் அதனை விரகிகள் நிந்தித்தலுண்டு அந்நிந்தை இதற்கேறுமென்று கருதி அடையாளமாகத்திலகமுமெழுதினாரெனக்கொள்க — கூற்றினைத்தடங்கணென்னும் திங்களன்று நுதலேயென்னும் ஒழிப்பணிகள். தேற்றுவார்போலவென்ற தற்குறிப்போடுகலந்துவருதலால் கலவையணி.

(௩௬௭) வணங்கிடை யிறுவதோரா வனமுலை கவர்ந்து கொண்ட, சுணங்கணி யாகமுற்றுஞ் சுந்தரச் சுண்ண மாட்டிக், கணங்குழை முகத்துச் செவ்வாய்க் கன்னன்மென் றனையதிஞ்சொ, லணங்கினுக் கணிசெய்வார்போ லணியினுக் கழகு செய்தார் — [இதுவுமது] — (இ - ள்) வணங்கு - வளைந்த — இடை - இடையானது — இறுவது - ஒடிவதை — ஓரா - எண்ணாது — வனமுலை - அழகியமுலைகளானவை — கவர்ந்துகொண்ட - கிரகித்துக்கொண்ட — சுணங்கு - தேமலையுடைய — அணி - அழகிய — ஆகமுற்றும் - மார்புமுழுவதும் — சுந்தரச்சுண்ணமாட்டி -

அழகிய பொற்றாளைத் தூவி — கணங்குழைமுகத்து - கூட்டமாகிய மணிகள்பதித்த குழையையணிந்தமுகத்தையும் — செவ்வாய் - செவ்வாயையும் — கன்னல்மென்றனைய - கரும்பைமென்றதையொத்த — தீஞ்சொல் - மதுரவார்த்தையையுமுடைய — அணங்கினுக்கு - தமயந்திக்கு — அணிசெய்வார்போல் - அழகுசெய்பவர்போல் — அணியினுக்கு - ஆபரணங்களுக்கு — அழகுசெய்தார் - அழகைச்செய்தார்கள். எ - று. ✻

ஆபரணங்கள் தமயந்தியின் அவயவங்களிலே தரிக்கப்பெற்றுச் சிறப்புப்பெறுதலால் அணியினுக்கழகுசெய்தாரென்றார். இதனால் ஆபரணந் தரியாவிடினும் அவளுக்கு இயற்கையழகே போதுமென்பதுகருத்து.] (௱௪)

(௯௪௮) அயினிநீர் விளக்கமேந்தி யையவி சிதறிமுத்தந், துயல்வரு முலையினார்தந் தொல்குலத் தெய்வம்போற்றி, முயலறு முழுவெண்டிங்கண் முகத்துவெண் முத்தமூரன், மயிலியற் றிருவனை வலஞ்செய்து காப்புமிட்டார். [இதனால்உபசரித்தல்சொல்லப்படுகின்றது.] (இ-ள்) அயினிநீர்விளக்கம் - ஆலாத்தியை — ஏந்தி - எதிரேயேந்தி — ஐயவி - ஐயவியை — சிதறி - வீசி — முத்தந் துயல்வரும் - முத்துவடமசைகின்ற — முலையினார் - ஸ்தனங்களையுடையமாதர்கள் — தம் - தம்முடைய — தொல்குலத்தெய்வம்போற்றி - தொன்றுதொட்டுவணங்குகின்றதெய்வத்தைத்துதித்து — முயலறு - முயற்கறைநீங்கிய — முழுவெண்டிங்கள் - வெள்ளியபூரணசந்திரனையொத்த — முகத்து - முகத்திடத்தில் — வெண்முத்தமூரல் - வெள்ளியமுத்தையொத்தபற்களையும் — மயிலியல் - மயில்போன்ற சாயலையுமுடைய — திருவனை - தமயந்தியை — வலஞ்செய்து - வலமாகச்சுற்றி — காப்புமிட்டார் - திருநீறுந்தரித்தார்கள். எ - று. ✻

அயினிநீர்விளக்கமென்பது - மஞ்சணீர்க்கலத்திலே செஞ்சோற்றுத்திரளையைவைத்து அதன்மேலேற்றும்விளக்காம். ஐயவிசிதறியென்பது - வெண்கடுகெறிதல் - அது அலகை நீங்கும்பொருட்டுச்செய்வது - கடுகிற்குக் கடிப்பகையென்னும்பெயர் வந்தது. இதனைவெனக்கொள்க. கடி - அலகை - இனி இரட்டுறமொழிதலென்னு முத்தியால் - வெண்மை - செம்மை - கருமை - பொன்மை - பசுமையென்னும் ஐவகை வண்ணமுள்ள சோற்றைவெவ்வேறு ஐந்துண்டைசெய்து பலியிடுவதெனினும் அமையும். காப்புமிட்டாரென்னும் எச்சவும்மை இன்னும் செய்யவேண்டியவைகளைச்செய்தாரென்பதைக்காட்டிநின்றது.

(௯௪௯) பந்தொடு கழங்கும் பொன்னம் பாவையுங் கிளியும்யாழுஞ், சித்திரத் திலகநெற்றித் தெரிவையருடன் கொண்டேக, விந்திர குமரனன்ன நெடுமின்மணி யகலம் பூட்டக், கொந்தவி ழலங்கன்மாலை கொண்டனர் மருங்கு செல்ல. — [இதுமுதல் நாலுபாட்டால்தமயந்தி சுயம்வரமண்டபத்திற்குப் புறப்படல்சொல்லப்படுகின்றது] — (இ-ள்) பந்தொடு - பந்தையும் — கழங்கும் - அம்மனையையும் — பொல்லாப்

பாவையும் - சொர்ணபதுமைகளையும் — கிளியும் - கிளிப்பிள்ளைகளையும் — யாழும் - யாழையும் — சிந்தூரத்திலகநெற்றி - சிந்தூரப்பொட்டணிந்தநெற்றியையுடைய — தெரிவையர் - மங்கையர்கள் — உடன்கொண்டேக - உடன்கொண்டுசெல்ல — இந்திரகுமரனன்னான் - நரமகாராஜனுடைய — எழில் - அழகிய — மணி - ரத்நாபரணம்பூண்ட — அகலம், மார்பினிடத்தில் — சூட்ட - தரிக்க — கொந்தவிழ் - கொத்துவிரிகின்ற — அலங்கல்மாலை - மலர்மாலையை — கொண்டனர் - (ஏந்திக்) கொண்டவர்கள் — மருங்குசெல்ல - அருகேவர. எ - று. — ஏடு - ஒன்றொடு - *

[தமயந்தி அரசமாதாதலால் தனது செல்வமிகுதிக்கேற்ப இதுவரையும் பொழுது போக்கற்குச் சகாயமாயிருந்த பந்துமுதலியவற்றையும் ஏவன்மாதர் உடன்கொண்டு சென்றனரென்க. — தாமொரு கருமத்தின்பொருட்டுச் செல்லுபவர் இவைபோல்வனவற்றை உடன்கொண்டு சென்றதுண்டோவெனின் உண்டு. அது * கைக்கடாக் குரங்கு கோழி சிவல்கவுதாரிபற்றிப், பக்கமுன் போதுவார்கள் பயின்மொழி பயிற்றிச் செல்ல, மிக்கபூம் பிடகைகொள்வார் விரையடைப் பையோர்சூழ, மைக்கருங் கண்ணினார்கண் மருங்கின் மருகில்வந்தார். இதனாலறிக. — இவள் நளனுக்கே மாலை சூட்டவேண்டுமென்றிருக்குந் துணிவாலும் இச்செய்யுள் பின்புசெய்யப்பட்டமையாலும் மாலையை இந்திரகுமரனன்னானெழின்மணி யகலஞ் சூட்டவென்றார்.] (௩௬)

(கூாறும) விரியிருள் சீக்குங்கற்றை வெண்ணிறக் கவரிவீச, வெரிமணி யடைப்பை தாங்கி யின்னகை மகளிர்போத, வரிசிலை தூணியொள்வாள் கேடகம் வளைக்கைபற்றிப், புரிநரம் பிரங்கு தீஞ்சொற் பொன்னனார் முன்னரேக. — (இ - ள்.) விரியிருள் - விரிந்தவிருளை — சீக்கும் - ஓட்டுகின்ற — கற்றை - மயிர்த்தொகுதியாகிய — வெண்ணிறக்கவரி — வெண்ணிறத்தையுடைய சாமரைகளை — வீச - (மாதர்களிருபாலும்) வீசிவர — எரி - ஒளிவிடுகின்ற — மணி - மணிகள்பதித்த — அடைப்பைதாங்கி - அடைப்பையைச்சுமந்து — இன்னகை - இனியநகையையுடைய — மகளிர் - மாதர்கள் — போத - செல்ல — வரிசிலை - நெடியவில்லையும் — தூணி - அம்புக்கூட்டையும் — ஒள்வாள் - ஒளியையுடையவாளையும் — கேடகம் - கேடகத்தையும் — வளைக்கை - வளையலையணிந்தகையில் — பற்றி - ஏந்திக்கொண்டு — புரிநரம்பு - (யாழிற்கட்டிய) நரம்புகள் — இரங்கு - வருந்தும்படியாகிய — தீஞ்சொல் - மதுரவார்த்தையையுடைய — பொன்னனார் - மங்கையர்கள் — முன்னரேக - முன்னேசெல்ல. *

[மற்றைத்தொழிற் கேற்பக் கவரிவீசுதற்கும் மாதரென் றுஞ்சொல்வருவிக்கப்பட்டது. அடைப்பை - தாம்பூலம்வைக்கும் ஒருபாத்திரவிசேடமாம். விற்படைமுதலியவற்றை மாதரேந்தி வந்தனரெனலால் அலங்காரப்பொருட்டன்றி ஒருவரெதிர்ப்பில் வெற்றிகொள்வாரோவெனில் துர்க்கை - காளிமுதலியவரும் அசுரரைக்கொன்று வென்றிபெற்றனரென்பதும் கைகேசிமுதலிய அரசமாதரும் விசயங்கொண்டனரென்பதும் சரித்திரமிருத்தலால் இவருங் கொள்வாரென்க.] (௩௭)

* பெரியபுராணத்தில் - தடுத்தாட்கொண்டபுராணம். ௩௮௮.

(௯௰௧) தொல்குல மரபிற் றோன்றித் தொழும்புல நெறியிற் காத்துக், கல்வியின் றுறைவல்லோராய விருத்தர்கஞ் சுகத்தின் மெய்யர், வில்லுமிழ் மணியிற்செய்த வேத்திரக் கரத்தர் வேந்தீர், நில்லுமி னின்மி னென்று நீக்கினர் தொடர்ந்து செல்ல.—(இ-ள்) தொல்குலமரபிற்றோன்றி-தொன்றுதொட்டுவருகின்றநல்லமரபிற்பிறந்து—தொழும்புலம்-ஐம்பொறிபற்றுகின்றபுலனைந்தையும்—நெறியிற்காத்து-புறம்போக வொட்டாமலடக்கி—கல்வியின்றுறை-கல்வியின்வழியில்—வல்லோராய-வல்லவராகிய—விருத்தர்-விருத்தரும்—கஞ்சுகத்தின்மெய்யர்-கவசம்பூண்டதேகத்தையுடையவரும்—வில்லுமிழ்-ஒளியைக்கொப்புளிக் கின்ற—மணியிற்செய்த-மணியினாற்செய்த—வேத்திரக்கரத்தர்-பிரம்பைக்கையிலுடையவரும் (ஆகியசேவகர்கள்)—வேந்தீர்-அரசர்களே—நில்லுமினின்மினென்று-நில்லுங்கள்நில்லுங்களென்று—நீக்கினர்-அவரைவிலக்கினராகி—தொடர்ந்துசெல்ல-தொடர்ந்துடன்செல்ல.

தமயந்தி பெண்பாலாகையால்-அதற்கேற்ப அவளருகே நின்று உபசரிக்க மாதரை யும்பின்பு அம்மாதரைச்சூழ்ந்துவர நற்குணநற்செய்கையுள்ள விருத்தராகிய சேவகரை யுஞ் சொல்லப்பட்டது.] (௩௮)

(௯௰௨) பாயிருண் மேயும்பைம்பொன் னிலத்திடைப் பராரைச் சாந்தத், தேய்வையின் மெழுகி நுண்டூ சுடுத்துமேற் றேங்கொள் வாசத், தாய்மல ரனிச்சப்போது பரப்பிய வணிகொள் வீதி, வேயுறழ் பசியதோளி மெல்லடி பெயர்த்திட் டாளே.—(இ-ள்.) பாயிருள்-பரவியவிருளை—மேயும்-மேய்கின்ற—பைம்பொன்னிலத்திடை-பசிய பொன்படுத்தபூமியிலே—பராரை-பரியஅடியையுடைய—சாந்தம்-சந்தனமரத்திற்கொண்டகட்டையாற்சேர்த்த—தேய்வையின்-குழம்பினால்—மெழுகி-மெழுகி—நுண்டூசு-மெல்லியவஸ்திரத்தை—உடுத்து-பரப்பி—மேல்-மேலே—தேங்கொள்-தேனைக்கொண்ட—வாசத்து-வாசனையோடுகூடிய—ஆய்-ஆய்ந்தெடுக்கப்பட்ட—மலர்-விரிந்த—அனிச்சப்போது-அனிச்சமலரை—பரப்பிய-பரப்பியிருக்கின்ற—அணிகொள்-அழகைக்கொண்ட—வீதி-வீதியிலே—வேயுறழ்-மூங்கிலையொத்த—பசியதோளி-பசியதோள்களையுடைய தமயந்தியானவள்—மெல்லடி-மெல்லியபாதத்தை—பெயர்த்திட்டாள்-தூக்கிவைத்துநடந்தாள். எ-று.—ஏ-ஈற்றசைக்கண் வந்தது. *

பொன்றாங்கில் மாற்றுயர்ந்த சாம்பூநதப் பொன்னென்பதற்குப் பாயிருண்மேயும் பைம்பொன்னென்றார்-மெல்லியபாதமாகையால் அதற்கேற்பப் பொன்னிலத்தில் சந் தனக்குழம்பால்மெழுகி நுண்டூசுடுத்து அனிச்சப்போது பரப்பியவீதியென்றார்-பந் தொரிதன்னும்பாட்டுமுதல் இந்தப்பாட்டுவரையுங் குளகமாய்-பசியதோளியென்னும் எழுவாய் பெயர்த்திட்டாளென்னும் பயனிலையைக்கொண்டுமுடிந்தது.] (௩௯)

(௯௫௩) கலத்தொடு பழகுஞ்செம்பொற் கதிர்முலைக் களிநல்யானை யுலப்பரு மதத்தகாணி லுயிர்குடித் தன்றிநில்லா, நிலத்தலை காக்கும் வேந்திர் நீங்குக நீங்குகென்று, வலத்தக மூட்டுஞ் செம்பொ னடிச் சிலம் பரற்றச் சென்றாள். — [இது சிலம்பொலியின் சிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்.) கலத்தொடு - ஆபரணத்தோடு — பழகும் - பழகுகின்ற — செம்பொன் - சிவந்தபொற்பிரகாசம்பொருந்திய — கதிர் - கிரணங்களையுடைய — முலை - ஸ்தனங்களாகிய — களி - களிப்பையுடைய — நல்யானை - நல்லயானைகளானவை — உலப்பரும் - கெடுதற்கரிய — மதத்த - மதத்தையுடையன — காணில் - நம்மைக்கண்டால் — உயிர்குடித்தன்றி - உயிரைக்குடித்தாலல்லாமல் — நில்லா - நிற்றலைப் பெறமாட்டா — (ஆதலால்) — நிலத்தலை - பூமியினிடத்து — காக்கும் - புரக்கின்ற — வேந்திர் - அரசர்காள் — நீங்குக நீங்குகென்று - நீங்கக்கடவீர் நீங்கக்கடவீரென்று — அலத்தகமூட்டும் - செம்பஞ்சுக்குழம்பூட்டிய — செம்பொன் - சிவந்தபொன்னாற்செய்த — அடி - பாதத்திலிருக்கின்ற — சிலம்பு - சிலம்புகள் — அரற்ற - சத்திக்க — சென்றாள் - போனாள். ※

தம்மைமேற்கொண்டபாதங்கள் மற்ற அவயவங்களைச் சுமந்து காத்தல்போல் பூமியைச்சுமந்து காக்கும் அரசராகையால் அவ்வினைபற்றி அவரிறவாதபடி ஒரு நிங்குவருமுன்னர்த் தெரிப்பவர்போல் நிலத்தலைக்காக்கும்வேந்திர் முலைக்களிநல்யானை யுலப்பருமதத்தகாணி லுயிர்குடித்தன்றி நில்லா நீங்குகநீங்குகென்று அடிச்சிலம்பரற்றவென்றார். நீங்குக நீங்குகவென்றது வந்தது வந்தது கூற்றென்றதுபோல்விரைவுபற்றிவந்த அடுக்கு.— முலைகளுக்கு யானையையுவமைசொல்லுதல் ※ கடாஅக் களிற்றின் மேற்கட்படாமாதர் - படாஅ முலைமேற் றுகில். இதனாலறிக.— சிலம்பொலித்தலின் நீங்குதற்குரியோர் சொல்லைக்குறித்தலால் குறிப்பணி.] (௫௩)

(௯௫௪) வரிவளைக் குலமும்வள்வார் மங்கல முரசுங் கன்னற், பொருசிலை மதனார்வின்னாண் புடைப்பொடும் பொங்கி யார்ப்ப, விரிதிரைப் பரவையீன்ற விரங்கிழை யனைய நங்கை, திருமணி யிமைக்குஞ் செம்பொன் மண்டபஞ் சென்று சேர்ந்தாள்.]— இதனால் தமயந்தி சுயம்வரமண்டபஞ்சேர்தல் சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்.) வரி - இரேகைகளையுடைய — வளைக்குலமும் - சங்குக்கூட்டமும் — வள்வார் - இறுக்கியவாரையுடைய — மங்கலமுரசும் - விவாகபேரிகையும் — கன்னற்பொருசிலை - பொருகின்றகருப்பம்விற்கேந்திய — மதனன் - மன்மதனுடைய — வின்னாண்புடைப்பொடும் - வில்லினதுகுணத்தொனியோடும் — பொங்கி - மிகுந்து — ஆர்ப்ப - சத்திக்க — விரி - விரிந்த — திரை - அலைகளையுடைய — பரவையீன்ற - பாற்கடல்பெற்ற — விரங்கிழை

※ திருவள்ளுவர் - தகையணங்குறுத்தல். ௭.

யனைய-திருமாதையொத்த—நங்கை-தமயந்தி—திருமணி-உயர்ந்த ரத்நங்கள்பதித்து—இமைக்கும்-பிரகாசிக்கின்ற—செம்பொன்மண்டபம் - சிவந்த பொன்னாற்செய்த மண்டபத்தில்—சென்று - போய்—சேர்ந்தாள்-:சேர்ந்தனள். எ-று. ※

தமயந்திமேல் விருப்புற்று விவாகஞ்செய்துகொள்ள வந்திருக்கின்ற அநேக அரசரும் இப்பொழுது அவளைக்கண்டசமயமாகையால் காலம்பார்த்திருந்த மன்மதன் ஏககாலத்தில் இடைவிடாமல் அவர்மேல் பூங்கணையெய்தல்பற்றிச் சங்கபேரிகையொலி யின்றன் புடைப்பொடும் பொங்கியார்ப்பவென்றார்.] (௯௪)

(௯௫) இழைசுடரெறித்தலானு மிருவிசும் புறையும் வானோர், பொழிமலர் மிடைதலானும் பூசல்வண் டிவர்த லானு, முழைபொரு தடங்கட் பேதை யுருவினைத் தெரியக்காணார், விழைவொடு நோக்கும் வேந்தர் விழிநெருக் குற்றமாதோ.—[இதனால் தமயந்தியைக்கண்ட அரசர்செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்.) இழை-ஆபரணங்கள்—சுடர்-ஒளியை—எறித்தலானும்-வீசுதலாலும்—இருவிசும்பு-பெரியசுவர்க்கத்தில்—உறையும்-வசிக்கப்பெற்ற—வானோர்-தேவர்கள்—பொழி-பொழிகின்ற—மலர்-பூக்கள்—மிடைதலானும்-நெருங்குதலாலும்—பூசல்-பூசலையுடைய—வண்டு-வண்டுகள்—இவர்தலானும்-மொய்ப்பதனாலும்—உழைபொரு-மானையொத்த—தடங்கட்பேதை-விசாலம்பொருந்திய கண்களையுடைய தமயந்தியினது—உருவினை-வடிவை—தெரியக்காணார்-தெரியும்படி பாராராகிய—விழைவொடு-விருப்போடு—நோக்கும்-பார்க்கின்ற—வேந்தர்-அரசருடைய—விழி-விழிகளானவை—நெருக்குற்ற-நெருக்கமடைந்தன.

இழைசுடரெறித்தல்முதலிய காரணங்கள் மூன்றும் பொருட்படக்கூறினும் இழைசுடரெறித்தலாற் பார்த்தற்குக் கண்கூசி விழி நெருக்குற்றவென்றும், மலர் மிடைதலாலும் வண்டிவர்தலாலும் உருவினைத்தெரியக்காணாரென்றும் கொள்க. உருவினைத் தெரியக்காணாராயினும் வெறுப்பின்றி விழைவினால் அனேகர்நோக்குதலால் அவர் விழிகள் நெருக்குற்றனவெனினும் அமையும். உழைபொரு தடங்கணென்றதனால் - மான்பார்வையை மாதர் கண்பார்வைக்கு உவமைசொல்லுதலன்றி மானையே அவர்கண்ணிற்கு உவமைசொல்லுதலுமுண்டு. அது + "கற்றை வார்குழ லாக்கியர் கயல்விழி முகத்தில்-பெற்றி யெய்யுறப் பெருக்குருந் தூக்கிமேற் றுவி - யொற்றை மானுடைக் கலைமதி யதனிழ லுறங்கு - மற்றை மானையும் பற்றுவான் கதிர்க்கையால் வருடும்." இதனுலறிக.

(௯௬) அறற்கருங் கூந்தற்பேதை யணிகளிற் கரியசோதி, யெறிக்குநன் மணியின்றோற்ற மெறிதிரைக் கடலின்மொய்த்து, விறற்கதிர் வடிவேல்வேந்தர் விழைவொடு நோக்குங்கண்கள், பறிப்பரி யனவாய் மெய்யிற் பதிந்தன போலுமாதோ.—[இதனால் தமயந்தி ஆபரணங்

களில் நீலரத்நத்தின் சிறக்குஞ் சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்.) அறல் - கருமணலையொத்த — கருங்கூந்தல் - கரியகுழலையுடைய — பேதை - தமயந்தியினது — அணிகளில் - ஆபரணங்களுக்குள்ளே — கரிய சோதி - நீலவொளியை — எறிக்கும் - வீசுகின்ற — நன்மணியின்தோற்றம் - நல்லநீலரத்நத்தின்காட்சியானவை — எறிதிரை - அலைமோதுகின்ற — கடலின் - கடல்போல் — மொய்த்த - நெருங்கப்பெற்ற — விறல் - பெருமைபொருந்திய — கதிர் - கிரணங்களையுடைய — வடிவேல் - வடித்தவேலையுடைய — வேந்தர் - அரசர்கள் — விழைவொடு - விருப்பத்தோடு — நோக்கும் - பார்க்கும் — கண்கள் - கண்களானவை — பறிப்பரியனவாய் - வாங்குதற்கரியவாகி — மெய்யில் - தேகத்திலே — பதிந்தன போலும் - அழுந்தினபோலுமிருந்தன. ஏ - று. மாது - ஓ - அசைகள். *

அணிகளிலே நீலமணிகளும் அழுத்தியிருக்க நீலமணித்தோற்றத்தைச்சொல்லியது, தமயந்தியைப்பார்க்கும் அரசர்களின் கண்களை யுவமையாக் கூறுதற்கென்க. — தமயந்தியினணிகளிற் பதித்தநீலமணிகளில் அரசர்பார்வையைக்குறித்தலால் தற்குறிப்பணி.] (௩௰௧)

(௩௰௨) வஞ்சமொன் றின்றிவேற லரிதெனவ துவைநாட்டி, விஞ்சையின் புணர்ப்பாற் கூற்றை விளங்கிழைவடிவமாக்கி, யெஞ்சலி லுலகமன்னர் யாரையு மொருங்கு கொல்வான், செஞ்சுடர் வயவாள் வேந்தன் றீவினை யிழைத்த தென்பார், — [இதுமுதல் அரசர்கூறுதல் சொல்லப்படுகின்றது.] (இ-ள்) வஞ்சமொன் றின்றி - வஞ்சனையொன் றில்லாமல் — வேறலரிதென - நம்மால் வெல்லப்படுதலரிதென்றெண்ணி — வதுவை நாட்டி - சுயம்வரமென்று நாட்டி — விஞ்சையின் புணர்ப்பால் — மந்திரவித்தையினுடையசம்பந்தத்தால் — கூற்றை - யமனை — விளங்கிழை வடிவமாக்கி - தமயந்தியினுருவமாகச்செய்து — எஞ்சலில் - குறைவில்லாத — உலகமன்னர் யாரையும் - திரிலோகத்திலுமுள்ள அரசரெவரையும் — ஒருங்கு கொல்வான் - ஒருசேரக்கொல்லும்படி — செஞ்சுடர் - செய்யகிரணத்தையுடைய — வயவாள் - வெற்றிபொருந்தியவாட்படையையுடைய — வேந்தன் - வீமராஜன் — இழைத்தது - செய்தது — தீவினையென்பார் - தீவினையாகுமென்பார்கள். ஏ - று. *

வீமன் வஞ்சகஞ்செய்து சொல்லநினைத்தது யாதன்பொருட்டெனில் தனக்கு வலிமையிருப்பினும் படையெடுத்து நம்மைத் தனித்தனிவெல்வதற்கு நெடுங்காலஞ்செல்லுமென்றும் அங்ஙனஞ்செல்லினுந் தன்னின்மிக்கவருமிருப்பாரென்றுங் கருதாமல் வெற்றியாகுமோ ஆகாதோவென்றுங் கருதியென்க. — இதுமுதல் நாலு பாட்டுக்கள் தமயந்தியைக்கண்ட அரசர்கள்சொல்லியனவென்க.] (௩௰௨)

(௩௰௩) தொண்டைவாய் முத்தமூரற் றுடியிடை யறன்மென் கூந்த, லொண்டொடி வனப்புவாய்ந்த வுருவுநங் கண்களாரக், கண்டுழி

(௯௯௨) ஏழுறு மன்னர்யாரு மினையன கூறப் பைம்பொன், வாம மேகலைகளார்ப்ப மணிச்சிலம் பொலிப்பச் செய்ய, காமர்வாண் முகைய செவ்விக் காந்தளஞ் செங்கை கூப்பித், தாமவேற் றடங்கணல்லா டாதையைத் தொழுது நின்றாள்.—[இதனால் தமயந்திசெய்கைசொல்லப்படுகின்றது]—(இ-ள்) ஏழுறும் - இடமடைகின்ற — மன்னர் யாரும் - அரசரனைவரும் — இனையன - இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளை — கூற - சொல்ல — பைம்பொன் - பசியபொன்னாற்செய்த — வாமம் - அழகுபொருந்திய — மேகலைகள் - மேகலாபரணங்கள் — ஆர்ப்ப - சத்திக்க — மணி - நவமணிகளிழைக்கப்பெற்ற — சிலம்பு - பாதசாலங்கள் — ஒலிப்ப - ஒலிக்க — செய்ய - சிவந்த — காமர் - அழகுபொருந்திய — வாள் - ஒளியையுடைய — முகைய - அரும்பையுடையனவாகிய — செவ்வி - செவ்வியையுடைய — காந்தளஞ்செங்கைகூப்பி - காந்தண்மலரையொத்த சிவந்தகைகளைக்குவித்து — தாமம் - வெற்றிமாலையைத்தரித்த — வேல் - வேலையொத்த — தடங்கண் - விசாலம்பொருந்திய கண்களையுடைய — நல்லாள் - தமயந்தியானவள் — தாதையை - தந்தையை — தொழுதுநின்றாள் - வணக்கஞ்செய்துநின்றனள். எ-று. *

ஏழமென்பது - ஏம் எனக்கடைகுறைந்துநின்றது. மன்னரெனப் பொதுப்படக்கூறலால் திரிலோகத்தரசரையுங்கொள்க. வீமனுடைய ஆணைப்படி நடக்க வேண்டியவராகையால் அக்குறிப்புத்தோன்ற அவனைத் தமயந்திவணங்கினளென்க.] (௩௰௧)

(௯௯௩) சேவடி தொழுதுநின்ற தெரிவையை மகிழ்ந்து நோக்கி, மூவுல காளும்வேந்த ரொருவழி திரண்டு மொய்த்தார், யாவரோ யிவரையெண்ணி யினையதொன் றுரைப்பா ரொன்னப், பூவைபோன் மேனி யானை நினைந்தனன் புலவு வேலான்.—[இதனால் வீமராஜன் செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்.) சேவடி - தன்னுடையசிவந்தபாதங்களை — தொழுதுநின்ற - வணங்கிநின்ற — தெரிவையை - தமயந்தியை — மகிழ்ந்து - மகிழ்ந்து — நோக்கி - பார்த்து — மூவுலகாளும்வேந்தர் - திரிலோகத்திலுமுள்ள அரசர்களும் — ஒருவழி - ஓரிடத்திலே — திரண்டு - கூடி — மொய்த்தார் - நெருங்கினார்கள் — யாவர் - எவர்கள் — இவரை - இவ்வரசரை — எண்ணி - நினைத்து — இனையதொன்று - இத்தன்மையதொன்று — உரைப்பாரொன்ன - சொல்லுவாரொன்று — பூவைபோல்மேனியானை - காயாமலரையொத்தவண்ணத்தையுடைய நாரணனை — புலவுவேலான் - வீமராஜன் — நினைந்தனன் - நினைந்தான். எ-று. எ-வி-று. *

திரிலோகத்தரசரு நெருங்கியிருக்கின்றபடியால் இவர் இன்னாரென்று தெரிந்துசொல்லுதற்குத் தேவராலன்றி மனிதராலாகாதென்பதைக்கருதி வீமன் திருமாலை நினைந்தனனென்க.—வீமன் தெரிவையைநோக்கி நினைந்தனனெனக்கூட்டுக.] (௩௰௨)

(௬௬௪) மன்னவ னினைவையோர்ந்து வண்டுழா யலங்கன் மார்பன், றன்னடி தொழுதுநின்ற சதுமுகத் தேவை நோக்கிக், கன்னலிற் கனிந்ததீஞ்சொற் கலைமக ளன்றியாரோ, யின்னரொன் றிவனையெண்ணி யேந்திழைக் கிசைக்கு நீரார்.—[இதனால் திருமாலினது செய்கை சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்.) மன்னவன் - வீமராஜனுடைய—நினைவையோர்ந்து - நினைப்பையறிந்து—வண்டுழாபலங்கல்-வளம்பொருந்திய துளபமாலையையணிந்த—மார்பன்-மார்பினையுடைய நாரணனானவன்—தன்னடி - தனதுபாதங்களை—தொழுதுநின்ற-வணங்கிநின்ற—சதுமுகத்தேவைநோக்கி-பிரமதேவனைப்பார்த்து—கன்னலில் - கரும்பைக்காட்டிலும்—கனிந்த - சுவைமுதிர்ந்த—தீஞ்சொல் - மதுரவார்த்தையையுடைய — கலைமகளன்றி - நாமகளல்லாமல் — இன்னரொன்று - இத்தேயத்தினரொன்று—இவனை - இவ்வரசனை—எண்ணி - நினைத்து—ஏந்திழைக்கு - தமயந்திக்கு — இசைக்கும் - சொல்லுகின்ற—நீரார் - தன்மையையுடையவர்—யார் - யாவர். எ-று.—ஏகாரம் - வினா. ※—மற்றையர்க்கு இவர் இன்னரென்று தெரியினுஞ் சொல்லுதலரிதாதலால் கலைமகளன்றியாரே யின்னரென்றிவனையெண்ணி யேந்திழைக் கிசைக்குநீராரென்றார். சொல்லிற்குக் கன்னலிற்கனிந்தவென்னும் அடைகொடுத்ததும் அதுபற்றியாம்.] (ஈஉக)

(௬௬௫) என்றலு மலரின்மேலோ னிலநிலா வெறிக்குமேனி, மன்றலங் கரியகூந்தல் வாணிவாண் முகத்தை நோக்கிச், சென்றுநீ யரசர் வெள்ளத் திரளினை விதர்ப்ப னீன்ற, பொன்றிகழ் முலையினாளுக் குரையெனப் புவியிற் போந்தாள்—[இதனால் பிரமன் நாமகளை யேவல் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்.) என்றலும் - இப்படியென்றுசொன்னவளவில்—மலரின்மேலோன்-பிரமதேவனானவன் — இலநிலா - இலமைபொருந்திய நிலவின்ஒளியை—எறிக்கும் - வீசுகின்ற—மேனி - திருமேனியையுடைய—மன்றல் - வாசனைபொருந்திய—அம் - அழகிய—கரிய கூந்தல் - கறுத்தகூந்தலையுடைய—வாணி - நாமகளுடைய—வாள் - ஒளிபொருந்திய—முகத்தைநோக்கி - முகத்தைப்பார்த்து— நீசென்று - நீபோய்—அரசர்வெள்ளத்திரளினை - இராஜகூட்டத்திரட்சியை—விதர்ப்பனீன்ற - வீமன்பெற்ற—பொன்றிகழ் - பொன்போன்ற தேமல்விளங்கிய—முலையினாளுக்கு - தமயந்திக்கு—உரையென - சொல்லென்றுசொல்ல—புவியில் - பூமியிலே—போந்தாள் - வந்தாள். எ-று.

மனிதப்பிறப்புற்ற வீமனேனும் தமயந்தியேனும் அருந்தவம்புரிந்து தம்மை வேண்டாதிருப்ப நாரணனேவலாற் பிரமன் நாமகளைவிடுப்ப அவள்விரைந்துசேறலால் - தந்தைவார்த்தையை மைந்தன் கடவாமையும் கணவன்மொழியைத் துணைவிபிகவாமையும் பெறப்பட்டன.—உரையென அவள்புவியிற்போந்தாளெனக்கொள்க.] (ஈஉஉ)

(௬௬௬) போர்த்தவள் வண்டுமொசாப் பொன்னரி மாலையோடும், வார்ந்ததே மாலைதாழ்ந்த வதுவைமண் டபத்தின்மேவி, யேர்தரு மொருத்தங்கோட்டி நாணொடு மிறைஞ்சிநின்ற, கூந்தலம் பிடிக்கு வேந்தர் குலமுறை கிளக்க லுற்றாள் — (இ-ள்.) போர்த்தவள் - அட்டியடைந்த நாமகள் — வண்டுமொசா - வண்டுகளால்மொய்க்கப்படாத — பொன்னரிமாலையோடும் - பொன்னரிமாலையுடனே — வார்ந்த - நீண்ட — தேம் - வாசனை பொருந்திய — மாலைதாழ்ந்த - மலர்மாலைகள் தாழப்பெற்ற — வதுவைமண்டபத்தின் - விவாகமண்டபத்தில் — மேவி - பொருந்தி — ஏந்த - தாங்கிய — எழில் அழகுபொருந்திய — ஒருத்தங்கோட்டி - தலையை வணங்கிக்கொண்டு — நாணொடும் - நாணத்தோடும் — இறைஞ்சிநின்ற - தொழுதுநின்ற — கூந்தலம்பிடிக்கு - தமயந்திக்கு — வேந்தர்குலமுறை - அரசர்மரபினை — கிளக்கலுற்றாள் - சொல்லத்தொடங்கினாள். *

ஒருத்தங்கோட்டலும் நாணுறலும் மாதர்க்குச் சுபாவமாயினும் நாமகள் திருமுகத்தில் ஒருமூர்த்தியினுடைய தேவியாதலால் அவளிடத்திலே இறைஞ்சிநின்ற தமயந்திக்கு வணக்கமுஞ்சொல்லப்பட்டது. கூந்தலம்பிடியென்பது அழகியகூந்தலையுடையவளெனத் தமயந்திக்காதலால் உவமையாகுபெயர். — இனி - ஐந்து பாட்டால் அரசர்களைவெவ்வேறு சொல்லத்தொடங்கி ஆறுபாட்டால் தேவர்களைச்சொல்லுதல் காண்க.

(௬௬௭) செயரி சிந்திநீண்ட செழுங்கடை மழைக்கட் செவ்வாய், மாயிரு ஞாலம்விற்கும் வருமுலைத் தெரிவைகேட்டி, யாயிரங் கதிர்கள் வீசி யங்கண்மா ஞாலம் போர்த்த, பாயிருள் பருகுஞ் செங்கேழ்ப் பரிதியிவ் விருந்த தேவே. — (இ-ள்.) செயரி - செவ்வரிகள் — சிந்தி - சிதறப்பெற்று — நீண்ட - நெடிய — செழுங்கடை - செழுமைபெற்ற கடையையுடைய — மழை - குளிர்ச்சிபொருந்திய — கண் - கண்ணையும் — செவ்வாய் - சிவந்தவாயையும் — மா - மகத்தாகிய — இரு - பெரிய — ஞாலம் - பூமியை — விற்கும் - விலைசெய்யும் — வருமுலை - வளர்கின்ற தனங்களையுமுடைய — தெரிவை - தமயந்தியே — கேட்டி - நீகேட்பாயாக — ஆயிரங்கதிர்கள் வீசி - ஆயிரங்கிரணங்களைவீசி — அங்கண் - அழகிய இடத்தையுடைய — மா - மகத்தாகிய — ஞாலம் - பூமியை — போர்த்த - மூடிய — பாயிருள் - பரவிய இருளை — பருகும் - குடிக்கின்ற — செங்கேழ் - செந்நிறத்தையுடைய — பரிதி - சூரியன் — இவ்விருந்த தேவு - இருத்தலையுற்ற இத்தேவன். எ-று. — ஏகாரம் - ஈற்றசை. *

பூமியைவிற்றல் தமயந்திமுலைக்கு விலையாகுமென்பார் ஞாலம்விற்கும் வருமுலையென்றார். பூமியைவிடப்பெரிதும் வலிதும் பொறுமையுள்ளதும் வளருள்ளதும் வேறொன்றில்லையென்பதற்கு மாயிருவென்னும் அடைகள்கொடுக்கப்பட்டன. அதுபோல் முலைக்கும் பெருமையுந் திண்மையும் பொறையும் பருவமுமுதலியவை மருவிய மாண்பாகுமே. இதனாலே பூமியையுடைய இதுவே...

தெரியத்தக்க நிலத்திலுதவிய வெள்ளைப்பொருள்களையுந் தாரகைகளைக் காட்டுகின்றதன்றி தோன்றச் சூரியனை ஆயிரங்கதிர்கள் வீசி யங்கணமா ஞானம்போர்த்த பாவிருள் பருகுஞ் செஞ்சுடர்ப் பரிதியென்றார்.] (௩௨௪)

(௩௨௫) பண்ணமை யினியதீஞ்சொற் படாமுலைப் பாவை கேண்மோ, கண்வழுக் குறுதண் சோதிக் கலைநில வெறிப்ப வல்லான், மன்னிய மணியிற்செய்த வான்றவி சிருந்த தேவன், விண்ணவர்க் கமிர்த மீந்த வெண்கதிர்க் கடவுளாமால்.—(இ-ள்.) பண் - இசை—அமை - பொருந்திய—இனிய - இனியவாகிய—தீஞ்சொல் - மதுரவார்த்தையை யுடைய—படா - சாயாத—முலை - ஸ்தனங்களையுடைய—பாவை - தமயந்தியே—கேள் - கேட்பாயாக—கண் - கண்கள்—வழுக்குறு - வழுக்குகின்ற—தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய—சோதி - பிரகாசத்தையுடைய—கலை - சோடசகலைகளாய்—நிலவெறிப்ப - ஒளிவீச—வல்லான் - வல்லவ னால்—மன்னிய - ஒப்பனையமைந்த—மணியிற்செய்த - ரத்நங்களாற் செய்யப்பட்ட—வான் - பெரிய—தவிசு - ஆசனத்தில்—இருந்த தேவன் - இருத்தலையுற்ற தேவனானவன்—விண்ணவர்க்கு - தேவர்களுக்கு—அமிர்தமீந்த - அமிர்தத்தைக் கொடுத்த—வெண்கதிர்க்கடவுளாம் - சந்திரனாகும். எ-று.—மோவென்பது - முன்னிலைக்கண்வந்த அசை. ஆல் - அசை.

[வல்லான் செய்த தவிசில் கலைநிலவெறிப்ப விருந்த தேவனெனக் கூட்டுக. சந்திரனானவன் தன் கலைகளை அபரபக்ஷத்துப் பிரதமைமுதலாகத் தொடங்கிப் பதினைந்து திதியிலும் அக்கலைகளை அபரபக்ஷத்துப் பிரதமைமுதலாகத் தேவர்களின் முதலாயிருக்குமென்பர். பூர்வபக்ஷத்திலும் அப்படியே கலைகள் வளரும். தேவர்களுக்கு உண்ணும்படி தன் அமுதமயகலைகளைச் சந்திரன் கொடுத்தலால் விண்ணவர்க்கமிர்தமீந்த வெண்கதிர்க் கடவுளென்றார்.] (௩௨௫)

(௩௨௬) உரர்சுணங் கனிந்து விம்மி யொழுகொளி யாரஞ் சூடி, யேர்கனிந் தொழுகும் பொம்மல் இளமுலை யணங்கு கேட்டி, தார்புனை மௌலிவேய்ந் தணைப்பிலா திருந்த தேவர், மாரனில் வனப்புவாய்ந்த மருத்துவத் தலைவர் தாமே.—(இ-ள்.) உரர் - பரவுகின்ற—சுணங்கனிந்து - தேமலையணிந்து—விம்மி - பருத்து—ஒழுகொளி - ஒளிபாய்கின்ற—ஆரம் - முத்துவடத்தை—சூடி - தரித்துக்கொண்டு—ஏர் - அழகானது—கனிந்து - முதிர்ந்து—ஒழுகும் - ஒழுகுகின்ற—பொம்மல் - பொலிவுபெற்ற—இளமுலை - இளமைபொருந்திய ஸ்தனங்களையுடைய—அணங்கு - தமயந்தியே—கேட்டி - கேட்பாயாக—தார் - மலர்மாலையை—புனை - தரித்து—மௌலிவேய்ந்து - கிரீடத்தையணிந்து—தணைப்பிலாது - இணைபிரியாது—இருந்ததேவர் - (இங்)கிருத்தலையுற்ற தேவர்கள்—மாரனில் - மன்மதனைக்காட்டிலும்—வனப்புவாய்ந்த - அழகு மிகுந்த—மருத்துவத்தலைவர் - அசுவினிதேவர்கள். எ-று. தாம், ஏ - அசை.

எப்பொழுதும் இருவரும் இணைபிரியாதிருத்தலால் தனைப்பிரிவாரிருந்தவென்றும், அழ இன்மைக்கோசாதலால் மாசனில்லனைப்புவாய்ந்தவென்றும், தேவர்களுக்கு வியாதி நீர்ப் பவர்களிற் றலைமையுடையவராகையால் மருத்துவத்தலைவரென்றுஞ் சொல்லினர். தே வர்களுக்கும் வியாதியுண்டோவெனில் உண்டு. அது - ஃவலாரிதோள் வாதநோயன் வண்மதி யயநோயாளன் - கலாயுத வெப்புநோயிற் கெடக்குண்டான்றக்கனென்பா னிலாயுதசாவிலாத முடவனேயுரக்கோன் மந்தன் - சலோதர நோய்க்கோட்பட் டான் றன்புலத் களையன்மாதோ. இரகுவமிசம்.] (௩௬௯)

(௩௭௰) வண்ணமேகலையாய் மற்றுன் வருமுலைப் போகம்வேண் டி, யெண்ணில ராகியிப்பா லினிதுவீற் றிருந்தோ ரெல்லாம், விண் ணவ ரப்பாற் பைம்பொன் வியன்றவி சிருந்ததேவர், பண்ணமை யிவவினல்யாழ் பயின்றகாந் தருவவேந்தர்.—(இ-ள்) வண்ணமேகலை யாய் - அழகுபொருந்தியமேகலாபரணத்தையணிந்த தமயந்தியே— உன்-உன்னுடைய—வரு-வளரப்பெற்ற—முலை-ஸ்தனங்களையுடைய— போகம்வேண்டி - போகத்தைவிரும்பி — எண்ணிலராகி - அளவற்றவ ராகி—இப்பால் - இப்புறத்தில்—இனிது - இனிமையோடு—வீற்றிருந் தோரெல்லாம் - வீறுடனிருத்தலையுற்றவர்களெல்லாரும் —விண்ணவர் - தேவர்கள்—அப்பால் - அவர்க்கப்புறத்தில் — பைம்பொன் - பசிய பொன்னாற்செய்த—வியன் - மேலாகிய—தவிசிருந்ததேவர் - ஆசனத்தி லிருக்கப்பெற்றதேவர்கள்—பண்ணமை - இசையமைந்த—இவவின் - வலிக்கட்டுடனையுடைய—நல்யாழ் - நல்லயாழை—பயின்ற - வாசிக்கின் ற—காந்தருவவேந்தர் - கந்தருவராசர்கள். எ - று. மற்றுமுலை நீளும். ஃ

[தேவர்களை இன்னாரின்னாரென்று வெவ்வேறு கூறத்தொடங்கித் தாமரைப் பெண்ணிலராகியிப்பா லினிதுவீற்றிருந்தோ ரெல்லாம் விண்ணவரென்று பொதுவாகக் கூறப்பட்டது. யாழினதிலக்கணம் பெருகப்பட்டது. அங்குமங்கனங் க.] (௩௭௰)

(௩௭௧) குழைமுகங் கிழிக்கும் வேற்கட் கொம்மைவெம் முலையாய் கேட்டி, மழவிடை யென்ன வாங்கண் மணித்தவி சிருந்த தேவ, ரிழு மென வருவிச்சார விணமணி வரன்றித் தூங்கும், விழைவுறு வெள்ளி வெற்பின் விஞ்சையர்க் கிறைவர் தாமே.—(இ-ள்) குழைமுகம் - கா தணியினுடையமுகத்தை—கிழிக்கும் - கிழிக்கின்ற—வேற்கண் - வேல் போன்றகண்களையும்—கொம்மை - இளமையையுடைய—வெம்முலை யாய் - விருப்பைச்செய்கின்றஸ்தனங்களையுடைய தமயந்தியே— கேட்டி - கேட்பாயாக—மழவிடையென்ன - இளவேற்றைப்போல்— ஆங்கண் - அவ்விடத்தில்—மணித்தவிசு - ரத்நாசனத்திலே — இருந்த தேவர் - இருத்தலையுற்றதேவர்கள் — இழுமென - இழுமென்னுமோசை

யோடு—அருவி - அருவியானது—சாரல் - மலைப்பக்கத்தினின்றும்—இனமணி - கூட்டமாகிய மணிகளை—வரன்றி - வாரிக்கொண்டு—தூங்கும் - ஒழுகுகின்ற—விழைவுறு - விருப்பமடைகின்ற—வெள்ளி வெற்பின் - கைலாசமலையிலிருக்கின்ற—விஞ்சையர்க்கிறைவர் - வித்தியாதரருக்கரசர்கள். எ-று.—தாம்-ஏ-என்பன இரண்டும் அசைகள். *

இழுமென அருவிதூங்குமென்பது - இழுமென்றல் விரைவுசெலவிக்குறிப்பாம். * இழுமென விழிதருமருவி - பழமுதிர் சோலை மலைகிழ வோனே. என்பிறரும் இவ்வாறு கூறுதல்காண்க. ஐந்துமுகத்தோடு பொருந்திய சதாசிவமூர்த்தியிருத்தலால் அங்கிருப்பின் நடக்கமுடியவில்லையென்று யாவருந் தவஞ்செய்தடைதற்கு விரும்புவதாதலின் கைலாசமலையை விழைவுறுவெள்ளிவெற்பென்றார்.] (௩௬௧)

(௩௭௨) மயற்கறை யொழிந்த செவ்வி முழுமதி யதனினுன்று, மயக்கியுள் ளுயிரையுண்ணும் வாள்கிடந் தனையகண்ணாய், பயக்கருஞ் சிறப்பிற்றேவர் பரவவீண் டிருந்த காளை, யியக்கர்தம் பெருமானின்ற வெழில்புனை குமரனோடே—(இ-ள்.) மயற்கறை - மயலினாகுங் களங்கு—ஒழிந்த - நீங்கிய—செவ்வி - அழகுபொருந்திய — முழுமதியதனில் - பூரணசந்திரனைப்போலும் முகத்தில் — நாளும் - நாடோறும்—மயக்கி - மயங்கச்செய்து—உள்ளுயிரை - உள்ளேயிருக்கின்ற ஆவியை—உண்ணும் - உண்கின்ற—வாள்கிடந்தனைய - வாளிருந்ததைப்போன்ற—கண்ணாய் - கண்ணையுடைய தமயந்தியே—பயக்கரும் - தோன்றுதற்கரிய—சிறப்பில் - சிறப்பினால்—தேவர்பரவ - தேவர்கள் வணங்கும்படி—ஈண்டிருந்த - இவ்விடத்திலிருந்தலைப்பெற்ற—காளை - அரசன்—இயக்கர்தம்பெருமானின்ற - குபேரனுற்றரப்பட்ட—எழில்புனை - அழகு பொருந்திய—குமரனோடு - நளகூபரன். எ-று.—ஏ-அசை.*

திரவியமுடையவனை யாவருஞ் சூழ்ந்திருத்தலியல்பாதலின் - நளகூபரன் குபேரன்மகனாதல்பற்றித் தேவர்பரவவீண்டிருந்த காளையெனப்பட்டது. குபேரன் இயக்கர்வேந்தனென்பது + இயக்கர்வேந்தன் அளகையாளி. இதனுவதினை. இனிநூற்றியும் நாகவேந்தனைச்சொல்லுதல்காண்க.] (௩௭௨)

(௩௭௩) காதலை வோடிமீண்டு கடைசிவந் தாவியுண்ணு, மாதர்மென் னோக்கினாயிம் மணித்தவி சிருந்த வேந்தன், பூதர விஸ்வினானைப் புனிதனுக் கணியனாகிப், பாதலத் தின்பந் துய்க்கும் பன்னகப் பாந்தள் வேந்தே.—(இ-ள்.) காதலை வோடி - காதுவரையுமோடி—மீண்டு - திரும்பி—கடைசிவந்து - கடைக்கண்சிவந்து—ஆவியுண்ணும் - உயிரையுண்கின்ற—மாதர் - அழகிய—மென்னோக்கினாய் - மெல்லியபார்வையையுடைய தமயந்தியே—இம்மணித்தவிசிருந்த - இந்த ரத்நாசனத்தி

* திருமுருகாற்றுப்படை. + திவாகரம்-தெய்வப்பெயர்த்தொகுதி.

பெருத்தலைப்பெற்ற—வந்தல் - அரசருளவன் — புனிதனுக்கு - பரம சிவனுக்கு—பூதரவில்லின் - மேருவில்லில்—நாணாய் - நாரியாகியும் — அணியுமாகி-ஆபரணமாகியும் — பாதலத்து - நாகருலகத்திருந்து— இன்பந்துய்க்கும் - சுகத்தையனுபவிக்கின்ற—பஃறலை - பலதலையை யுடைய —பாந்தள்வேந்து- சர்ப்பராஜன். எ - று.—ஏ - ஈற்றசை. ✻

பரமசிவன் திரிபுரத்தை அழிக்கத்தொடங்கியபோது மேருவைவில்லாக்கிக்கொண்டு அதற்கேற்பச் சர்ப்பராசனை நாணாக்கியபடியால் பூதரவில்லினாணென்றும். சர்ப்பங்களனைத்துஞ் சிவபூசைசெய்து எங்களை ஆபரணமாக்கிக் கொள்ளவேண்டுமெனவரங் கேட்க அவ்வாறு அச்சிவன்கொடுத்தலாற் புனிதனுக்கு அணியுமாகியென்றுஞ்சொல் லினர். இவை சிவபுராணம் பத்தினுட்காண்க.—இனி ஐந்துபாட்டால் ஐந்துதீவினுமிருந்துவந்த அரசரைச் சொல்லுதல்காண்க.] (௱௩௰)

(௯௭௪) இழைபரந் திமைக்குமல்கு லின்னகைப் பவளச்செவ்வாய், மழைமதர் நெடுங்கணல்லாய் மலர்க்கணை வேனில்வேளுந், தொழுதகு வனப்பு வாய்ந்து தோன்றுமித் தோன்றல் வெய்ய, பொழிமதக் களி நல்யானைப் புட்கரத் தீவில்வேந்தே.—(இ - ள்.) இழை - ஆபரணங்களால்—பரந்து - பரவப்பெற்று—இமைக்கும்-பிரகாசிக்கின்ற—அல்குல்- அல்குலையும்—இன்னகை - இனியநகையையுடைய — பவளச்செவ்வாய் - பவளம்போன்றசெவ்வாயையும்—மழை-குளிர்ச்சிபொருந்திய— மதர் - களிப்பையுடைய—நெடுங்கண் - நெடியகண்களையுமுடைய— நல்லாய் - தமயந்தியே—மலர்க்கணை - பூங்கணைகளையுடைய— வேனில் வேளும் - மன்மதனும் —தொழுதகு - வணங்கத்தக்க—வனப்புவாய்ந்து - அழகுபெற்று —தோன்றும் - தோன்றுகின்ற — இத்தோன்றல் - இவ்வரசன்—வெய்ய-வெவ்விய —பொழிமதம் - மும்மதமும்பொழிகின்ற—களிநல்யானை - களிப்புமிகுந்தநல்லயானைகளையுடைய — புட்கரத்தீவில் - புட்கரமென்னுந்தீவிலிருக்கின்ற—வேந்து - அரசன். எ - று. ✻

தேவர்களையும் நாகவேந்தனையுஞ்சொல்லி உடனே நாவலந்திவரசரைக்கூறாது மற்றைத் தீவரசரைச்சொல்லியதென் பொருட்டெனில் அவர்கள் சோகம் நரை திரை மூப்பின்றிப்பதினாயிரம்வயதுள்ளவராய்த்தேவரோடொருபுடையொத்திருத்தலினென்க. அவர்களுக்கு அக்குணங்கள் + சாகமுதலிருமூன்றிற் றங்கினர்கடமக்கெல்லாஞ்- சோகமிலையத்நாளுந் துய்த்திருப்பர் சுகமவர்க்- மாகமதி னரைதிரையு மில்லையயு தாயுள்ளவர்- மோகமிலை கலியுகத்துங் கிம்புருடர் முறைபெறுவர்.— இப்பாட்டுமுதலாவரும் பாட்டுந்தோறும் அரசர்செல்வச்சிறப்பைச்சொல்லுதலால்வீறுகோளணிகாண்க.] (௱௩௧)

(௯௭௫) ஆற்றல்சான் மன்னராவி யருந்துவான் கரந்து வெய்ய, கூற்றிருந் தனையவுண்கட் கோல்வளை யினிதுகேட்டி, வேற்படைத் தானைசூழ வியன்றவி சிருந்தகாளை, பாற்கட லுடுத்தசாகத் தீவுறை பாரி

+ சிவதருமோத்தரம்-கோபுரவியல். ௭௧.

வேலான்—(இ-ள்) ஆற்றல்சால்-வலிமைமிக்க—மன்னராவி-அரசர்க
ளுயிரை—அருந்துவான்-உண்ணும்படி—கரந்து-மறைந்து—வெ
ய்ய-வெவ்விய—கூற்றிருந்தனைய-யமனிருந்ததையொத்த—உண்
கண்-மையுண்டகண்களையுடைய—கோல்வளை-தமயந்தியே—இனி
துகேட்டி-இனிமையோடுகேட்பாயாக—வேற்படை-வேற்படையை
யேந்திய—தானை-சேனைகள்—சூழ-தன்னைச்சுற்றும்படி—வியன்-
அழகிய—தவிசிருந்த-ஆசனத்திலிருக்கப்பெற்ற—காவல்-அரசனு
வன்—பாற்கடலுடுத்த-பாற்கடலையுடுத்த—சாகத்தீவுறை-சாகமெ
ன்னுந்தீவிலிருக்கின்ற—பரிதிவேலான்-சூரியன்போன்றவேற்படையை
யுடையஅரசன். எ-று. *

கடல்களேழினும் உயர்ச்சிபெற்ற உடையதலாலும், அக்கடலிற் சிந்தாமணியாற்செய்த மண்டபத்தில் உமாதேவி யோகநித்திரை கொண்டிருந்ததலாலும் நாரணக்கடவுள் ஆலிலைமேல் அறிதுயில் கொண்டிருந்ததலாலும், தேவர்களால் அமிர்தங் கடைந்தெடுக்கப்படுதலாலும் இலக்குமிமுதலிய அழகின்மிக்க மங்கையரும் கவுத்துவமணி பஞ்சதருக்கள் ஐராவதமுதலியவும்பிறந்ததலாலும் அச்சிறப்புவிளங்க மற்றைத்தீவுகளுக்கு அவ்வக்கடல்களைக்கூறுது இத்தீவிற்குமாத்திரம் பாற்கடலுடுத்த சாகத்தீவென்று சிறப்பிக்கப்பட்டது. அதனால் அத்தீவைப்புரக்கும் அரசன்பெருமையுங் கூறியதாயிற்று.—பாற்கடலிலே உமாதேவி யோகநித்திரைகொள்ளுதல்- † ஆரமிர்தின் கடல்வேலி செழுந்தருவாய் மணிபம்பிய தீவிடை - பாசடைம் படர்காளி வருங்கோடை பாய்மணி மண்டப வீட்டே - கோரசிவன் பரமேசனு மஞ்சமொர் கூர்பரியங்கமெனுமேலே - சீரடரும் பரஞான முதங்களித்து வாருந்தவர் பூமாதே. இதனுலறிக.] (௬௭௨)

(௬௭௩) தளரிடை மெலியவீங்கிச் சந்தனத் தேய்வை கொட்டி,
வளரிள முலையாயிங்கண் வைகிய மணிசெய் பூணா, னிரவெயிற் பரிதி
மான்றே ரிடறுபொற் குடுமி யோங்கித், திரளொளி விரிக்குமாடக் கிர
வுஞ்சத் தீவின் வேந்தன்.—(இ-ள்.) தளரிடை-தளர்கின்றஇடையான
து—மெலிய-வாட—வீங்கி-பருத்து—சந்தனத்தேய்வை-சந்தனக்
குழம்பினை—கொட்டி-அப்பி—வளர்-வளரப்பெற்ற—இளமுலையாய்-
இளமைபொருந்தியஸ்தனங்களையுடையதமயந்தியே—இங்கண்-இவ்
விடத்தில்—வைகிய-தங்கிய—மணிசெய்பூணான்-ரத்நாபரணங்களையு
டையஅரசன்—இரவெயில்-இரவெயிலையுடைய—பரிதிமான்றேர்-
சூரியனுடையகுதிரைகட்டியதேரானது—இடறு-இடறுகின்ற—
பொற்குடுமி-பொன்னாற்செய்தசிகரமானது—ஓங்கி-உயர்ந்து—திர
ள்-மிகுந்த—ஒளிவிரிக்கும்-காந்தியைப்பரப்புகின்ற—மாடம்-உபரி
கைகளையுடைய—கிரவுஞ்சத்தீவின்-கிரவுஞ்சமென்னுந்தீவையாளு
கின்ற—வேந்தன்-அரசன். எ-று. *

† சௌந்தரியலகரி - ௮.

இன்னதென்பது - இங்ஙனம் கடைகுறைந்தது. சூரிய கிரணத்திற்கட்படுதிசை களின் ஒளியைநோக்கிக் கண் கூசி ஒதுங்கி நடக்கப்பெருமையால் - பரிதிமான்றேரிடறு பொற் குடுமிமோங்கிக் கிடைசொளிவிரிக்குமாடமெனப்பட்டது.] (௩௧௧)

(௬௭௭) புரிவடஞ் சுமந்து வீங்கும் புணர்முலை யீங்குலைகுந், திருகு வெஞ் சீற்றத் துப்பிற் றிண்களி யானையன்றான், விரைமது வுயிர்க்குங் கைதை வேலிவாய் மணியும் பொன்னும், வருதிரை சுருட்டுங் கானல் வான் குசைத் தீவில் வேந்தன்——(இ-ள்) புரிவடம் - முத்துவடங்களை——சுமந்து - பொறுத்து——வீங்கும் - பருத்த——புணர்முலை - நெருங்கிய ஸ்தனங்களையுடைய தமயந்தியே——ஈங்குலைகும் - இங்கேயிருக்கின்ற——திருகு - மாறுபடுகின்ற — வெம் - வெவ்விய——சீற்றத் துப்பின் - மிகுந்த கோபத்தையும்——திண் - வலிமையையுமுடைய——களியானையன்றான் - களிப்புமிக்க யானையையொத்த அரசனானவன்——விரை - வாசனைபொருந்திய —— மதுவுயிர்க்கும் - தேனைத் தருகின்ற —— கைதை வேலிவாய் - தாழைவேலியிடத்தில்——மணியும் - நவமணிகளையும் —— பொன்னும் - பொன்னையும் —— வருதிரை - வருகின்றஅலைகள்—— சுருட்டும் - மடக்கிவீசுகின்ற——கானல் - கடற்கரைச்சோலைகளையுடைய——வான் - மேலாகிய——குசைத்தீவில் - குசையென்னுந் தீவிலிருக்கின்ற——வேந்தன் - அரசன். *

எப்போதாயினுந் தன்னைப்பகைத்தவர்மேற் கோபம்வைத்தால் அநேகநாள்கழிகினும் மறவாது அவரைக் கொல்லுதலும் வலிமைபெறலும் களிப்புமிகுதலும் யானைக் குள்ளகுணமாதல் இவ்வரசனுக்கும் அக்குணங்களுண்டென்பதுதோன்றத் திருகுவெஞ் சீற்றத்துப்பிற் றிண்களி யானையன்றானென்றார்.] (௩௧௨)

(௬௭௮) தெண்டிரைப் பரவையீன்ற தெள்ளமிர் தூறல் போலும், பண்டரு மினிய தீஞ்சொற் படாமுலைப் பாவை கேண்மோ, விண்டலைப் பரிதிபோல விளங்குமிக் குரிசில் வாசத், தண்டலை யுடுத்த கானற் சான்மலித் தீவில் வேந்தன்.——(இ-ள்.) தெண்டிரை - தெளிந்த அலைகளையுடைய——பரவையீன்ற - கடலானதீன்ற——தெள் - தெளிந்த——அமிர் தூறல்போலும் - அமிர்தத்தின தூறல்போலும்——பண்டரும் - இசையைத்தருகின்ற —— தீஞ்சொல் - மதுரம்பொருந்தியசொல்லையும் —— படாமுலை - சாயாதஸ்தனங்களையுமுடைய——பாவை - தமயந்தியே——கேள் - கேட்பாயாக——விண்டலைப்பரிதிபோல - ஆகாயத்திலிருக்கின்ற சூரியன்போல்——விளங்கும் - பிரகாசிக்கின்ற —— இக்குரிசில் - இவ்வரசனானவன்——வாசத்தண்டலையுடுத்த - வாசமிக்கமலர்களையுடையசோலைகளையுடுத்த—— கானல் - நெய்தநிலத்தையுடைய——சான்மலித்தீவில் - சான்மலித்தீவிலிருக்கின்ற——வேந்தன் - அரசன். எ-று. *

பாற்கடலிற்பிறந்த அமிர்தத்தின் மாதுரியம் இவள் சொல்லினுளதாமென்பதற் குப் பரவையீன்ற தெள்ளமிர் தூறல்போலு மினிய தீஞ்சொலெனப்பட்டது. சூரியன்

இருட்பகையை யோட்டுதல்போல் இவன் தன்பகையையோட்டியவனென்பது தோன்ற விண்டலப்பரிதிபோல விளங்குமிக்கதிசிலென்றார். அன்றிப் பரிதிபோல் விளங்கிய ஒளியையுடையவனெனினும் அமையும்.] (௩௭௫)

(௩௭௬) தேவர்கண் முதலா மற்றைத் தீவினில் வளப்பு வாய்ந்த, காவல ரினையவொன் றுரைத்துமைக் கரிய கூந்தற் பூவையந் தீஞ்சொல் வாட்கட் பொம்மல்வெம் முலையினாட்கு, நாவலந் தீவின் வேந் தர் யாரையு நவில லுற்றாள்.—(இ-ள்.) தேவர்கண்முதலா - தேவர்களாதியாக — மற்றைத்தீவினில் - மற்றைத்தீவுகளில் — வளப்புவாய்ந்த - அழகுபெற்ற — காவலர் - அரசர்கள் — இனையவொன்று - இத்தன்மையவொன்று — உரைத்து - சொல்லி — மை - மையைப்போலும் — கரிய கூந்தல் - கறுத்தகுழலையும் — பூவையந்தீஞ்சொல் - பூவைப்புள்ளினிசையையொத்ததித்திக்கும் வார்த்தையையும் — வாட்கண் - வாள்போன்ற கண்களையும் — பொம்மல் - பொலிவுபெற்ற — வெம்முலையினாட்கு - விருப்பத்தைச்செய்கின்ற ஸ்தனங்களையுமுடைய தமயந்திக்கு — நாவலந்தீவின்வேந்தர் - நாவலந்தீவிலிருக்கின்றஅரசர்கள் — யாரையும் - எவர்களையும் — நவிலலுற்றாள் - சொல்லத்தொடங்கினாள். எ - று. ※

தீவுகளேழனுள் இப்பொழுதுசொல்லியதீவுகளாறும் இனிசொல்லப்போகிற தீவொன்றுமாக ஆறுதீவுகளைச்சொல்லி ஒன்றனைக்கூறுதொழிந்தது எந்தப் பிரதிகளிலுமில்லாமையால் அந்நிலையானும் அரசன் வந்திலன்போலும். இனி நாவலந்தீவிலிருக்கின்ற பலதேயத்தரசரையுஞ் சொல்லப்படுதல்காண்க. நாவலந்தீவென்று இத்தீவிற்குப்பெயரானது ※ நாவலென்ப தொளியுதிரு நன்றுவ லெந்நாளு - முறுதியுற வுயிர்க்கெல்லாந் தென்றிசையி லோங்குதலாற்-பெறுதவக்கண் டூழ்பெரிய நாவலந்தீ வெனும்பெயரை - மறுவறுமக் கனித்தீநீர் மலையதனை வலம்வருமே. இதனாற்காண்க.] (௩௭௬)

(௩௭௭) கொள்ளைவண் டிமிருங்கூந்தற் கோதையிவ் விருந்த வேந்தல், வள்ளவாய்க் கமலவாவி வாளையம் பகடுதாவிக், கள்ளுலாம் பசியதாற்றுக் கமுகிளம் பாளைகீறு, மள்ளலம் பழனஞ்சூழ்ந்த வடதிராடனும் வேந்தே.—(இ-ள்.) கொள்ளை - கூட்டமாகிய — வண்டு - வண்டுகள் — இமிரும் - சத்திக்கின்ற — கூந்தல் - அளகத்தையுடைய — கோதை - தமயந்தியே — இவ்விருந்தவேந்தல் - இங்கிருந்தவிவ்வரசன் — வள்ளவாய் - கிண்ணம்போன்றவாயையுடைய — கமலவாவி - தாமரைத்தடாகத்தினின்றும் — வாளையம்பகடு - ஆண்வாளைகள் — தாவி - பாய்ந்து — கள்ளுலாம் - தேனொழுகுகின்ற — பசிய - பசுமைபொருந்திய — தாறு - குலைகளையுடைய — கமுகிளம்பாளை - கமுகமரத்திளம்பாளைகளை — கீறும் - கிழிக்கும்படியிருக்கின்ற — அள்ளல் - சேற்றையுடைய —

※ சிவதருமோத்தரம் - சேரபுரவியல், ௩௩.

அம்-அழகிய — பழனஞ்சூழ்ந்த - கழனிகள்சூழ்ந்த — அவந்திநாடு-அவந்திதேசத்தை — ஆளும்-ஆளுகின்ற — வேந்து - அரசன். எ - று. *

[கொள்ளையிடும் வஸ்துவைப் பொருள்கொண்டு அதற்கேற்பத் தேனையென்னுஞ் செய்யப்பொருள் வருவித்துக்கொள்ளினும் அமையும். அள்ளலம்பழனமென்னுந் தொடர்மொழியிருக்கும் அம்மென்பது விரித்தல் விகாரமாய்நின்றது. அது - * வலித்தல் மெலித்தல் நீட்டல் குறுக்கல் விரித்தல் தொகுத்தலும் வருஞ்செய்யுள் வேண்டுழி. என்னுஞ்சூத்திரத்தால் அச்சூத்திரம் விரித்தல் விகாரத்திற்குக்காட்டிய - "தண்ணந் துறைவன் தகவிலனே" யென்னும் உதாரணத்தாலறிக. இன்னும் இந்நாவிற் பலவிடத்தேயும் அழகெனப் பொருள்கொண்டிருக்கும் இதுபோல்வனவற்றையும் இவ்வாறு விகாரமெனக் கொள்ளினும் இழுக்காதென்க.] (௩௩௯)

(௩௮௬) நன்னலங் கனிந்தகோதா யிங்குறை நாமவேலான், பொன்னவி ரோடைநெற்றிப் பொழிமதக் களிறு மாய்க்குஞ், செந்நெலங் குலையிற் றூங்குந் தீந்தொடை நறவுகாலுங், கன்னலங் கழனிசூழ்ந்த கௌடநாட்டரசனேதே. — (இ-ள்.) நன்னலம் - மிகுந்தநலமானது — கனிந்த - முதிர்ந்த — கோதாய்-தமயந்தியே — இங்குறை - இங்கேயிருக்கின்ற — நாமம் - அச்சத்தைத்தருகின்ற — வேலான் - வேலாயுதத்தையுடையஅரசன் — பொன் - பொன்னாற்செய்து — அவிர் - பிரகாசிக்கின்ற — ஓடை - முகபடாத்தையணிந்த — நெற்றி - நெற்றியையும் — பொழிமதம் - பொழிகின்றமதத்தையுமுடைய — களிறு - யானையை — மாய்க்கும் - மறைக்கின்ற — செந்நெல் - செஞ்சாலிகளுள்ளனவும் — அங்குலையில் - அழகியகுலைகள்போல — தூங்கும் - தங்குகின்ற — தீம் - தித்திப்புடைய — தொடை - தேன்கூண்டானது — நறவு - தேனை — காலும் - துளிக்கின்ற — கன்னல் - கரும்புள்ளனவுமாகிய — அங்கழனி - அழகிய கழனிகளால் — சூழ்ந்த - சூழப்பட்ட — கௌடநாடு - கௌடதேசத்தையாளுகின்ற — அரசர்-மன்னர்க்கு — ஏறு - ஆண்சிங்கத்தைப்போன்றவனான்.

[களிறுமாய்க்குஞ் செந்நெலென்னுந் தேன்கூட்டையுடைய கன்னலென்னுஞ்சொல்லுதல் கவிகளின்வழக்கம். அது † மீன்கணி னரவுமெற்றி மிடைகவின் கொண்டு - தேக்கொளக் கரும்பியல் காடுஞ் செந்நெலின் - வான்புகழ் கவியராய் கழனியாக்கும் - ஆன்கட்டுக் குணப்பரி தொல்லென் கம்மைத்தே. இதனாலறிக.] (௩௪௦)

(௩௮௭) கஞ்சநாள் மலரை வென்று கடைகுழை யெறிந்துமீண்ட, நஞ்செனக் கொடியவாட்க ணங்கையிவ் விருந்த மீளி, வெஞ்சமங் காத்த லன்றி யணிபெற விளங்கச் செய்த, விஞ்சிசூழ் மதுரைமதுரா ரொகுலமன்னனேதே. — (இ-ள்.) கஞ்சம் - தாமரையினுடைய — நாண்மலரை-புதியமலரை — வென்று-வெற்றிகொண்டு — கடைகுழை - காதணியினுடையகடையை — எறிந்து - வீசி — மீண்ட - திரும்பிய —

நஞ்செனை - விடம்போல — கொடிய - கொடியவாகிய — வாட்கண் - வா
ள்போன்றகண்ணையுடைய — நங்கை - தமயந்தியே — இவ்விருந்தமீனி-
இருந்தலைப்பெற்றவிவ்வரசன் — வெம் - வெப்பம்பொருந்திய — சமம் -
யுத்தத்திலே — காத்தலன்றி - காப்பதற்கல்லாமல் — அணியென - அலங்
காரமாக — விலங்கச்செய்த - பிரகாசிக்கும்படிசெய்த — இஞ்சிசூழ் -
மதில்சூழ்ந்த — மதுரைமூதூர் - மதுராபுரியையாளுகின்ற — எதுகுல
மன்னர் - எதுகுலவரசர்க்கு — ஏறு - ஆண்சிங்கத்தைபொத்தவன். *

[பெரியோர்களாற் சிறந்தெடுத்துச்சொல்லப்பட்ட - அயோத்தி - மதுரை - மாயை - காசி - காஞ்சி - அவந்திகை - துவாரகை - என்னும் எழுநகரங்களில் ஒருநகரமாதலானும் யது வேந்தன்முதலிய அநேகஅரசர் புரக்கும்படி இராசதானியா யிருந்தலானும் மதுரைக்கு மூதூரென அடைகொடுக்கப்பட்டது.] (௱௩௪)

(௩௮௫) அமிழ்தினை முனிந்துசார லருவிதாழ் மலையமீன்ற, தமிழினு மினிய தீஞ்சொற் றையலின் டிருந்த கோமா, னிமிழ்திரை கொழித்த முத்த மேனைநின் முறுவல் காட்டுங், கமழலந் துறைசூழ் தெண்ணீர்க் கங்கைநா டாளும் வேந்தன் — (இ-ள்.) அமிழ்தினை - அமிர்தத்தை — முனிந்து - கோபித்து — சாரல் - பக்கங்களிலே — அருவிதாழ் - அருவியானது தாழ்கின்ற — மலையம் - பொதியமலையிலிருக்கும் அகத்தியமுனிவனால் — ஈன்ற - தரப்பட்ட — தமிழினும் - தமிழைக்காட்டிலும் — இனிய - இனிமையுள்ள — தீஞ்சொல் - மதுரம்பொருந்தியசொல்லையுடைய — தையல் - தமயந்தியே — கண்டிருந்த - இவ்விடத்திருந்த — கோமான் - அரசனானவன் — இமிழ் - பிரகாசிக்கின்ற — திரை - அலைகளானவை — கொழித்த - ஒதுக்கிய — முத்தம் - முத்துக்கள் — ஏனை - தமயந்தியே — நின்முறுவல் - உன்னுடையபல்வரிசையை — காட்டும் - காண்பிக்கும் — கமழ் - பரிமளிக்கின்ற — அலம் - அமைவினையுடைய — துறைசூழ் - துறைகள்சூழ்ந்த — தெண் - தெளிவுபொருந்திய — நீர் - நீரையுடைய — கங்கைநாடாளும்வேந்தன் - கங்கைநாடாளும் அரசன்.

[மலையமென்பது - அதிலிருக்கும் அகத்தியமுனிக்காதலால் ஆகுபெயர். பரமசிவன் வடமொழிக் கிலக்கணம் பாணினிக்குச்சொல்லியதுபோல் தமிழ்மொழிக்கிலக்கணம் அகத்தியமுனிக்குச் சொல்லி உலகத்திலேபரவச்செய்தபடியால் மலையமீன்றதமிழெனப்பட்டது. அது - * விடையுகைத்தவன் பாணினிக் கிலக்கண மேலுனா - வடமொழிக்குரைத் தாங்கியன் மலயமா முனிக்குத் - திடமுறவுறுத்தியம் மொழிக்கெதிராக்கிய தென்சொன் - மடமகட்கரங் கொள்வது வழுதிநாடென்றே. இதனாலறிக.] (௱௩௫)

(௩௮௬) வனைமலர்க் குழற்கன் மாலை வளரிருங் கூந்தற் செவ்வா
யினைவனை மடத்தை யிப்பா லெரிமணித் தவிசிற் றோன்றுஞ், நனைவிரி

* திருவிளையாடல் - நாட்டுப்படலம். ௫௭.

யலங்கன்மார்ப ளுள்விழ வருதவீதிக், கனைகுரன் முரசந் துஞ்சாக் காம்பிலிக் காவல்வேந்தன்.—(இ-ள்.) வனைமலர் - மலராற்றொடுத்த — குழங்கன்மாலை - அழகியமாலையையணிந்த — வணர் - வளைந்த — இரும் - பெரிய — கூந்தல் - குழலையும் — செவ்வாய் - செவ்வாயையும் — இன வளை - கூட்டமாகியவளையலையுமுடைய — மடந்தை - தமயந்தியே — இப்பால் - இப்புறத்து — எரி - ஒளிவிடுகின்ற — மணித்தவிசில் - ரத்நா சனத்தில் — தோன்றும் - தோன்றுகின்ற — நனைவிரி - அரும்புகள் விரிந்த — அலங்கல் - மாலையையணிந்த — மார்பன் - மார்பையுடையவன் — நாள் - நாடோறும் — விழவருத - திருவிழா நீங்காத — வீதி - வீதியிலே — கனை - சத்திக்கின்ற — குரல் - குரலையுடைய — முரசம் - பேரிகையானது — துஞ்சா - ஓய்விலாத — காம்பிலிக்காவல்வேந்தன் - காம்பிலிதேசத்தையாளுகின்றஅரசன் எ-று. ✻

எந்நாளுந் தெய்வங்களுக்குச் சிறப்புமிக்க திருவிழா வெடுப்பதுதோன்ற நாள்விழவருத வீதியென்றும் எக்காலத்தியங்களிலும் முரசஞ் சிறந்தமையால் கனைகுரன் முரசந் துஞ்சாவென்றும் சொல்லினர். முரசம்வாத்தியப்பொதுவுமாகும்.] (௩௮௪)

(௩௮௫) நுழைநெறி மருங்குறேம்ப நுண்ணெழின் மாமைவாய்த்த, விழைவளர் முலையினாய்மற் றிங்கினி திருந்த தோன்றல், மழைவண்டுழலத்தூங்கு மழைமதப் புழைக்கை நால்வாய்க், கழைகளி கனி நல்யானைக் கலிங்கநா டாளு மன்னன்.—(இ-ள்.) நுழைநெறி - மிகுந்த நுட்பத்தையுடைய — மருங்குல் - இடையானது — தேம்ப - வாட — நுண் - நுட்பம்பொருந்திய — எழில் - அழகானது — மாமைவாய்ந்த - பிரகாசம்பொருந்திய — இழை - ஆபரணத்தையணிந்த — வளர்முலையினாய் - வளரப்பெற்றமுலையினையுடையதமயந்தியே — இங்கு - இவ்விடத்தில் — இனிது - இனிதாக — இருந்த - இருக்கப்பெற்ற — தோன்றல் - அரசனானவன் — மழலை - இனிமைபொருந்தியவோசையையுடைய — வண்டு - வண்டுகள் — உழல - உழலும்படி — தூங்கும் - தங்கிய — மழைமதம் - மழைபோன்றமதத்தையும் — புழைக்கை - துவாரம்பொருந்திய துதிக்கையையும் — நால்வாய் - தொங்குகின்றவாயையுமுடைய — கழைகளி - கரும்பைமுறிக்கின்ற — களிநல்யானை - களிப்புப்பொருந்திய நல்லயானைகளையுடைய — கலிங்கநாடாளுமன்னன் - கலிங்கநாட்டையாளுகின்றஅரசன். எ-று. ✻

, யானை மதநீரையுண்ண வண்டுமொய்த்தலால் வண்டுழலத்தூங்குமழைமதமென்றார். ஆம் மதநீரை வண்டுண்ணுதல். ✻ நல்லமதந்தூறெண்கவு ளின்பானன் ஞுண்ணச் - செல்லு சுரும்பே வெங்கரியின்றும் செவிநூடே - மெல்லநடந்தே போகையமெல்ல விளம்ப ன்று - சொல்லியநங்கூர் வேல்கண்ணார் அயர்கின்றார். என்பதனாலறிக.] (௩௮௫)

✻ பிரபுலிங்கலீலை - மாதேவி - ஆமகதி.

(௬௮௬) உரங்கனிந் துருகப் பைந்தார்க் காமனு முவக்குஞ்சாய, றுரங்கொளி முத்தமூரற் றோகையீங் கிருந்த தோன்றல், விரங்கிழை நினது கண்போல் வேரியங்குவளை பூத்த, வரங்கெழு மருதவேலியாரண வாசிமன்னன்.—(இ-ள்.) உரம் - மனமானது—கனிந்துருக - இளகியுருகும்படி—பைந்தார் - பசியமாலையையணிந்த—காமனும் - மன்மதனும்—உவக்கும் - விரும்புகின்ற—சாயல் - சாயலையும்—நுளங்கு - அசைகின்ற—ஒளி - ஒளியையுடைய—முத்தமூரல் - முத்தினைப் பொத்தபற்களையுமுடைய—தோகை - தமயந்தியே—ஈங்கு - இங்கே—இருந்த - இருத்தலைப்பெற்ற—தோன்றல் - அரசனானவன்—விரங்கிழை - விளங்குகின்றவாபரணத்தையுடையாய்—நினது - உன்னுடைய—கண்போல் - கண்ணைப்போல்—வேரியங்குவளை - தேனையுடைய அழகிய குவளைமலர்கள்—பூத்த - பூத்திருக்கின்ற—வரங்கெழு - வளப்பம் பொருந்திய—மருதவேலி - மருத நிலத்தையுடைய—வாரணவாசி மன்னன் - காசிதேசத்தரசன். எ - று.—வாரணாசியென்பது, வாரணவாசியென மருவிற்று.

[சாயலால் தோகைபோன்றவளெனக்கொள்க. மாதர்கண்களுக்கு உவமிக்கப்படுங் குவளைமலர்களை இத்தமயந்திகண்களுக்கு உபமேயமாகக் கூறுதலால் எதிர்நிலையணி.]

(௬௮௭) குவட்டிளமுலையிளாய் நின் குழைமுகத் திங்கணோக்கி, யுவட்டெடுத் துவகைவெள்ள மோங்கவீங் கிருந்ததோன்றல், கவட்டடிக் கயவாய்மேதி கன்றுள்ளிப் பொழிந்த தீம்பா, றெவிட்டவுண் டன்னந் துஞ்சுஞ் செழும்புனற் சிந்துவேந்தே.—(இ-ள்.) குவடு - மலைபோன்ற - இளமுலை - இளமைபொருந்திய தனங்களையுடைய தமயந்தியே—நின் - உன்னுடைய—குழை - குண்டலத்தையணிந்த—முகத்திங்களை நோக்கி - முகமாகிய சந்திரனைப்பார்த்து—உவட்டெடுத்து - பெருக்கெடுத்து—உவகை - மகிழ்ச்சியென்னும்—வெள்ளம் - கடலானது—ஓங்க - மிகுந்தொலிக்க—ஈங்கிருந்த - இங்கிருத்தலையுற்ற—தோன்றல் - அரசனானவன்—கவட்டடி - பிளப்பாகியகுளம்பையும்—கயவாய் - பெரியவாயையுமுடைய—மேதி - எருமை—கன்றுள்ளி - தன்கன்றை நினைத்து—பொழிந்த - சொரிந்த—தீம்பால் - தித்திப்புப்பாலை—தெவிட்டவுண்டு - நிறையவுண்டு—அன்னந் துஞ்சும் - அன்னப்பறவை துயிலுகின்ற—செழும்புனல் - செழுமையுள்ள நீரையுடைய—சிந்துவேந்து - சிந்துதேசத்தையாளுகின்றஅரசன். எ - று.—ஏகாரம் - ஈற்றசை. *

[சந்திரனைப்பார்த்தால் கடல் அதிகரித்தொலித்தலியல்பாதலாற் குழைமுகத் திங்களைநோக்கியுவட்டெடுத்துவகைவெள்ள மோங்கவீங்கிருந்ததோன்றலெனப்பட்டது.—மதியெழக்கடன் முழங்குதல்போலென்றார்பிறரும். நீரிலே எருமை தன்கன்றை நினைத்துப் பொழிந்தபாலை அன்னம் உண்ணுதல். * பாலுநீரும் பாற்படப்பிரித்த-லன்னத் தியல்பென வறிந்தனர்கொளலே. இதனாற்காண்க.] (௩௬௪)

* இலக்கணவிளக்கம் - பொதுப்பாயிரம்.

(௬௮௮) பகட்டிள முலையாயிங்குப் படுதிரைப் பரவைவேலை, முகட்டெழும் பரிதியேய்ப்ப வீங்குறை முழவுத்தோளான், பொகுட்டு மென் கமலவாவிப் பூம்புன லுழக்கிக் கொண்ட, லகட்டினில் வாளை தாவு மகன்பணைக் குருகரேறே —(இ-ள்.) பகடு யானைமத்தகம்போன்ற — இளமுலையாய் - இளமைபொருந்திய முலையையுடைய தமயந்தியே — ஈங்கு - இவ்விடத்தில் — படுதிரை - அலைகளையுடைய — பரவை - பரந்த — வேலைமுகட்டெழு கடலுச்சியிற்றோன்றிய — பரிதியேய்ப்ப - சூரியனையொப்ப — ஈங்குறை - இங்கிருக்கின்ற — முழவுத்தோளான் - மத்தளம்போன்றதோளையுடையவன் — பொகுட்டு - கொட்டையையுடைய — மென்கமல - மெல்லிய தாமரைமலரையுடைய — வாவி - தடாகத்திலுள்ள — பூம்புன லுழக்கி - அழகுபொருந்திய நீரைக்கலக்கி — கொண்டலகட்டினில் - மேகங்களுடைய வயிற்றினிடத்தில் — வாளைதாவும் - வாளைமீன்கள் தாவுகின்ற — அகன்பணை - அகன்றவயலையுடைய — குருகரேறு - குருகதேசத்தாருக்குச் சிங்கவேற்றையொத்த அரசன். *

முன்பாட்டிலும் இப்பாட்டிலும் - குவடு - கவடு - பகடு - முகடு - அகடு - என்னும் அடியெதுகையாய் வந்த உயிர்த்தொடர்மொழிக் குற்றியலுகரங்கள் [illegible] * ஈரெழுத்தொருமொழியுயிர்த்தொடர்மொழியும் வேற்றுமையாயின் ஒற்றிடையினமிகத் தோற்றம் வேண்டும் அல்வழியான. இச்சூத்திரத்தானறிக. கொண்டலகட்டினில் வாளைதாவுமென்றல் - வெள்ளத்திடங்கணொடுவாளை மேலிக்கமுகின் மடற்கிழியத் - துள்ளி முகிலைக் கிழித்து மழைத் துளியோடிறங்கு மென்பதாற்காண்க.] (ராசு)

(௬௮௯) வேலெனப் பிறழ்ந்து கூற்றை வெல்குவன் வருகவென்று, வோலைவிட் டுலவுங்கண்ணா யீங்குறை யுலங்கொ டோளான், சூலு ளைந்தலறிப் பைந்தேன் றுளிக்குமென் கமலப்போதின், வால்வளை முத்தமீனும் வளவயன் மச்சர்கோவே. —(இ-ள்.) வேலெனப்பிறழ்ந்து - வேற்படைபோலொளியைச்செய்து — கூற்றை - யமனை — வெல்குவன் - வெற்றிகொள்ளுவேன் — வருகவென்று - நீவரக்கடவாயென்று — ஓலைவிட்டு - அந்தயமனுக்குஓலையெழுதிவிட்டு — உலவும் - உலாவுகின்ற — கண்ணாய் - கண்களையுடைய தமயந்தியே — ஈங்குறை - இங்கேயிருக்கின்ற — உலங்கொள் - திரள்கல்லின்வலியைக்கொண்ட — தோளான் - புயத்தையுடையவன் — சூலுளைந்து - கருப்பவாதைப்பட்டு — அலறி - ஒலித்து — பைந்தேன் - பசியதேனை — துளிக்கும் - தெறிக்கின்ற — மென்கமலப்போதின் - மெல்லிய தாமரைமலரில் — வால் - வெண்மைபொருந்திய — வளை - சங்கங்கள் — முத்தமீனும் - முத்துக்களைப்பெறுகின்ற — வளம் - வளம்பொருந்திய — வயல் - கழனிகள்சூழ்ந்த — மச்சர்கோ - மச்சதேயத்தாருக்கரசன். எ - று. *

* தொல்காப்பியம் - குற்றியலுகரப்புணரியல். ௬.

நீதிப்படி போர்செய்து வெல்லக்கருதுமரசர்கள் உன்னைப்போரில்வெல்லும்படி எதிர்த்துவந்தேன் நீயும் வருகவென்று ஓலையேனும் தூதேனும்விடுத்துத் தெரியப்படுத்தல் முறையாதலின் கூற்றைவெல்லுவன்வருகவென்றோலைவிட்டிலவுங் கண்ணேயென்றார். இதனால் கண்களானவை காமுகர்க்குச்செய்யுங்கொடுமை கூறியதாயிற்று.] (௱௪௬)

(௯௱௰) குடங்கையி னெடியவாட்கட் கொம்பனா ளிங்குப் பைம்பொன், மடங்கலா சனத்தின் மேய மணியெழு வனைய தோளான், முடங்குவெண் டோட்டுக் கைதை முருகுயிர்த் திரங்குந் தெண்ணீர்த், தடங்கடற் புலவுபோக்குந் தண்டுறை மகதநாடன்.—(இ-ள்.) குடங்கையின் - உள்ளங்கைபோல் — நெடியவாட்கண் - நீண்டவாள்போலுங் கண்களையுடைய—கொம்பனாள் - தமயந்தியே—இங்கு - இங்கே—பைம்பொன் - பசும்பொன்னாற்செய்த—மடங்கலாசனத்தின் - சிங்காதனத்தில்—மேய - பொருந்திய — மணியெழுவனைய - அழகியஎழுத்தூணையொத்த—தோளான் - புயங்களையுடையவன் — முடங்கு - வளைவினையுடைய—வெண்டோட்டு - வெண்மைபொருந்தியவிதழையுடைய—கைதை - தாழைகளானவை — முருகுயிர்த்து - வாசனையைவீசி— இரங்கும் - சத்திக்கின்ற—தெண்ணீர் - தெளிந்தநீரையுடைய—தடம் - விசாலம்பொருந்திய—கடற்புலவு - கடலினதுபுலானாற்றத்தை—போக்கும் - நீக்குகின்ற — தண்டுறை - குளிர்ச்சிபொருந்தியதுறையையுடைய—மகதநாடன் - மகததேசத்தரசன். எ-று. *

வீரத்தன்மையும் புயவலிமையுந்தோன்ற ஆசனமென்றொழியாது மடங்கலாசனமென்றும் தோளானென்றொழியாது மணியெழுவனையதோளானென்றுஞ்சொல்லினர். முருகுயிர்த்துக் கடற்புலவு போக்குமென்றமையால் நெய்தற் கருப்பொருளாகிய தாழை அங்கே அதிகரித்திருக்கின்றதென்பது கருத்து.] (௱௪௭)

(௯௱௧௧) கழைபெறத் திரண்ட மென்றோட் காமருகுவளையுண்கட், பொழிகதிர் முத்தவாரப் பூங்கொடி யிங்கு வைகு, மழிகவுட் கடாத்தசீற்றத் தன்னலங் களிறு போல்வான், மழையக டுரிஞ்சுமாட மலிகுரு நாடர்கோவே.—(இ-ள்.) கழைபெற - மூங்கில்போல—திரண்ட - திரண்டிருக்கின்ற—மென்றோள் - மெல்லியதோள்களையும்—காமர் - அழகுபொருந்திய — குவளையுண்கண் - நீலோற்பலத்தழகையுண்டகண்களையும்—பொழிகதிர் - கிரணங்களைப்பொழிகின்ற—முத்தவாரம் - முத்தங்களையொத்தபற்களையுமுடைய—பூங்கொடி - தமயந்தியே—இங்குவைகும் - இங்கேதங்கிய—அழி - ஒழுகுகின்ற—கவுட்கடாத்த - மதமொழுகுகின்ற கன்னத்தையும் — சீற்றத்து - கோபத்தையுமுடைய—அன்னல் - பெரிய—களிறுபோல்வான் - யானையையொத்த அரசனானவன்—மழையகடு - மேகத்தின்வயிற்றை — உரிஞ்சு - தேய்க்

கின்ற—மாடமலி - உபரிகைகள் நெருங்கிய — குருநாடர்கோ - குருநாடர்க்கதிபதி. எ - று.—கழையென்பது-கரும்பெனிறும்ஒக்கும். *

குருவென்னும் அரசனுற்புரக்கப்படுதலால் குருநாடாயிற்று. குருக்ஷேத்திரமென்றுங்கூறுவர். குருக்ஷேத்திரம் புண்ணியபூமியாம். அது பாரதத்திற்காண்க. அன்றியும்- * தீர்த்த மாரிவ காசி திகழ்குருக்ஷேத்திரம்பிரயாகை கிளரலர்-பூத்தபுட்கரமாதி யினிதார்க-வார்ந்த கங்கை யலைகட லாதியும். இதனுலுமறிக.] (௱௬அ)

(௫௯௨) வடுநெடுங் கண்ணியீங்கு வைகிய மடங்கலன்றான், குடநிகர் செருத்தற் செங்கட் குவிமுலை யெருமை தெண்ணீர்த், தடவய லுழக்கவாளை தாவிமுப் புடைக்காய்த் தெங்கின், படிபழ முதிர்க்குஞ் சூழற்பல்லவ தேயவேந்தே —(இ - ள்) வடு-மாவடுபோன்ற—நெடுங்கண்ணி- நெடிய கண்களையுடைய தமயந்தியே—ஈங்கு - இங்கே— வைகிய - தங்கப்பெற்ற — மடங்கலன்றான் - சிங்கவேற்றையொத்தவன் —குடநிகர் - குடத்தையொத்த — செருத்தல் - மடியையும் — செங்கண் - சிவந்தகண்களையும் — குவிமுலை - குவிந்த முலையையுமுடைய—எருமை - எருமையானது—தெண்ணீர் - தெளிந்தநீரையுடைய — தடவயல் - விசாலம்பொருந்திய கழனிகளை — உழக்க - கலக்க— வாளை - அதனுலெழும்பியவாளைகள் — தாவி - பாய்ந்து—முப்புடைக்காய் - மூன்றுபக்கமுள்ளகாயையுடைய— தெங்கின் - தென்னமரத்தில் — படு-உண்டாகிய — பழம்-பழங்களை — உதிர்க்கும்-உதிர்க்கின்ற — சூழல் - இடத்தையுடைய—பல்லவதேயவேந்து - பல்லவதேசத்தை யாளுகின்றஅரசன். எ - று. — ஏகாரம் - ஈற்றசைக்கண்வந்தது. *

எருமைதெண்ணீர்த் தடவய லுழக்க அதனுலெழுந்த வாளைதாவித் தெங்கின்பழமுதிர்க்கும் பல்லவதேசமெனக்கூட்டுக. இதனுல் அந்நாட்டுநீர்வளமிக்குச் செழித்திருக்கின்றதென்பது கருத்து.] (௱௬௯)

(௫௯௩) பிள்ளைமா னோக்கியீங்கு வைகியபிறங்கற்றோளா, னள்ளிலைக் கமலப்போதி லரசிள வன்னங் காண, வள்ளுறை பிலிற்றுந் தண்கார் வரவெதிர் மயில்களாடக், கிள்ளையாட் டயருஞ்சோலைக்கேகயநாட்டுவேந்தன்.—(இ - ள்.) பிள்ளைமான் - இளமான்பார்வையை யொத்த—நோக்கி - பார்வையையுடைய தமயந்தியே — ஈங்கு - இங்கே—வைகிய - தங்கப்பெற்ற—பிறங்கல்-மலையையொத்த— தோளான் - தோளையுடையவன்—அள்ளிலை- நெருங்கிய இலையையுடைய—கமலப்போதில் - தாமரைமலரி லிருக்கின்ற—அரசிளவன்னங்காண - இளமைபொருந்திய அரசஅன்னம்பார்க்கும்படி — வள் - வளம்பொருந்திய —உறை - துளியை —பிலிற்றும் - துளிக்கின்ற—தண் - குளிர்ச்சிபொரு

* சிவதருமோத்தரம்-பலவிட்டகாரணவியல். ௪௭.

ந்திய—கார்-மேகங்களினுடைய—வரவெதிர்-வரவினையெதிர்ந்து—மயில்களாட-மயில்கள்கூத்தாட—கிள்ளை-கிளிப்பிள்ளைகள்—பாட்டயரும்-பாட்டைப்பாடும்—சோலை-சோலைகள்சூழ்ந்த—கேகயநாட்டு வேந்தன்-கேகயநாட்டரசன். எ-று. *

[அரசவன்னமாவது — மூக்குங் கால்களுஞ் சிவந்து உடம்பு வெளுத்திருப்பது. கார்கண்டு மயிலாடுதல் * என்னை யூர்ந்தருள் சுடர்வடி யிலையவேற் பெருமான்—றன்னை நன்மருகெனப்படைத் தவன்றனை யார்தி-யன்னதாமெனுங் கேண்மையா லெழிமுகிற் குலத்தைக்-கன்னிமாமயில் கண்டொறுங் களிசிறந் தகவும். இதனுற்காண்க. கிள்ளைபாட்டயருமென்றலால்-கிள்ளைபாடுவகேட்பன பூவைகளென்குறிப்பிருக்கும்.] (௫௯௧)

(௫௯௨) கொல்லுலை வேற்கணல்லா யீங்குறை குவவுத்தோளான், முல்லையம் புறவிற்சேதா முலைவழி யொழுகு தீம்பால், அல்லியங் கமல வள்ளத் தரசிளவன்ன மாந்து, மல்லலம் பழனஞ்சூழ்ந்த மத்திர தேய வேந்தன்.—(இ-ள்.) கொல்லுலை - கொல்லனுலையிற்காய்ந்த—வேற்கண் - வேல்போன்றகண்களையுடைய—நல்லாய் - தமயந்தியே—ஈங்குறை - இங்கேயிருக்கின்ற—குவவு - திரட்சிபொருந்திய—தோளான் - தோள்களையுடையவன்—முல்லையம்புறவில் - முல்லைகளையுடையஅந்நிலத்தில்—சேதா - செவ்வியபசுக்களினுடைய—முலைவழி-முலையின்வழியே—ஒழுகுதீம்பால் - ஒழுகியதித்திப்புப்பாலை—அல்லியங்கமலவள்ளத்து - அகவிதழையுடைய தாமரைமலராகிய கிண்ணத்தில்—அரசிளவன்னம் - இளமைபொருந்திய அரசவன்னங்கள்—மாந்தும் - உண்ணுகின்ற—மல்லல் - வளம்பொருந்திய—பழனஞ்சூழ்ந்த-வயல்களாற்சுற்றப்பட்ட—மத்திரதேயவேந்தன் - மத்திரதேயத்தையாளுகின்றவரசன். எ-று. *

[முல்லையம்புறவிலிருக்குஞ்சேதாவின்பாலைக் கமலவள்ளத் தன்னமாந்தும் பழனஞ்சூழ்ந்த தேயமென்னலால் முல்லைநிலத்திற்கும் மருதநிலத்திற்கும் இணையக்கலங்கூடியவாறு பிற்று.] (௫௯௨)

(௫௯௩) தாளதாமரையின் மேயதாக்கணங் கனையா யீங்குக், கோளரியென்ன வைகுங் குருதிகொப் புளிக்கும் வேலான், பாளைவாய்க் கமுகிற்றுவிப் பலவின்முட் புறக்காய் சிந்த, வாளையம் பகடுதாவும் வங்கநா டாளும் வேந்தே—(இ-ள்) தாள - நாளத்தையுடைய—தாமரையின்-தாமரைமலரிலே—மேய-இருக்கின்ற—தாக்கணங்கனையாய்-இலக்குமியையொத்ததமயந்தியே—ஈங்கு-இங்கே—கோளரியென்ன-சிங்கவேற்றைப்போல்—வைகும்-தங்கிய—குருதி - உதிரத்தை—கொப்புளிக்கும் - கொழிக்கின்ற—வேலான் - வேற்படையையுடைய

வல்—பாளைவாய் - பாளைகள்வாய்ந்த—கமுகிற்றுவி - கமுகமரத்தின் மேற்றுவி—பலவின் - பலாமரத்திற்காய்த்த—முட்புறக்காய் - முள்ளைப்புறத்திலேயுடையகாய்கள்—சிந்த - சிதற — வாளையம்பகடு தாவும் - ஆண்வாளைகள் தாவுகின்ற— வங்கநாடாளும்வேந்து - வங்கதேசத்தையாளுகின்றஅரசன். எ - று —ஏகாரம் - ஈற்றசைக்கண்வந்தது. ※

அரியென்பதற்குத் திருமாலெனப்பொருள்கொள்ளினுமமையும். அரசமங்கையர்க்கு இலக்குமியைச்சொல்லுதலும் அரசனுக்குத் திருமாலைச்சொல்லுதலும் அழகிற்றுமாத்திரமன்றிப், பொருள் - போகம் - காப்பு - பெருமை - முதலியவற்றிற்குஞ்சொல்க. கமுகினும் பலாப்பெரிதாதலால் கமுகிற்றுவிப் பலவின்முட்புறக்காய் சிந்த வாளையம்பகடுதாவுமென்றார். கோள் - சிங்கத்திற்குக்கொலையும் திருமாலுக்கு - வலிமையுங்கொள்க.] (௩௫)

(௩௰௬) காம்புறழ் பசியமென்றோட் கதிர்முலைத் துவர்வாய்த்தீஞ்சொற், பாம்படு மல்குலிங்கு வைகியபரிதி வேலான், றேம்பொதி கமலமேய வால்வளைதிங்களென்று, வாம்பல்வாய் மலரும்வாவி யங்கநாடாளும்வேந்தே.—(இ - ள்.) காம்புறழ் - மூங்கிலையொத்த—பசிய - பசியவாகிய—மென்றோள் - மெல்லிய தோள்களையும் — கதிர்முலை - பிரகாசம் பொருந்திய முலையையும் — துவர்வாய் - சிவந்த வாயையும்—தீஞ்சொல் - மதுரம்பொருந்திய சொல்லையும்—பாம்படும் - பாம்பினையடுகின்ற— அல்குல் - அல்குலையுமுடைய தமயந்தியே — இங்கு வைகிய - இங்கேதங்கிய—பரிதிவேலான் - சூரியன்போன்றவேலையுடையவன்—தேம் - தேனை — பொதி - நிறைந்த—கமலமேய - தாமரைமலரிலிருக்கின்ற— வால்வளை - வெண்சங்குகளை — திங்களென்று - சந்திரனென்று — ஆம்பல் - அல்லிமுகைகள்—வாய்மலரும் - விரியும்—வாவி - தடாகத்தையுடைய—அங்கநாடாளும் - அங்கதேசத்தையாளுகின்ற—வேந்து - அரசன். எ - று. —ஏகாரம் - ஈற்றசைக்கண்வந்தது. ※

வளை திங்கள்போல் ஒளிவீசுதலால் ஆம்பல்வாய் மலருமென்றார். ஏலியார்குழலியை அங்காக் கண்டுகருங் - காவிமுகையவிழுங் காஞ்சியேயென்றார் பிறரும். உமாதேவி இமையமலைக்கு மகளாய்வந்திருந்தபோது பரமசிவன் சனகன்முதலிய நால்வர்க்கும் தெக்ஷிணாமூர்த்தியாயிருந்து அனுக்கிரகம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார் அப்போது அக்கவுரியை மணக்கும்படி செய்யவேண்டி தம்மேல் மலரம்புகளைத்தொடுத்தமன்மதனை அக்கடவுள் நெற்றிக்கண்ணைத்திறந் தெரித்தபோது அவனுடம்புவிழுந்த இடமாதலால் அதற்கு அங்கதேசமென்னும் பெயராயிற்று.—வால்வளை திங்களென்று வாம்பல்வாய் மலருமென ஆம்பன்மலருக்குச் சங்கினிடத்தில் சந்திரனென்னும் மயக்கஞ் சொல்லப்பட்டமையால் மயக்கவணி.] (௩௬)

(௩௰௭) சிதாரி நெடுங்கணல்லா யிங்குறை திணிதோ ளான், கதிர்படு கழனியூடு களைத்தின வண்டுந்தேனும், புதுதுணைக் கமலப் போது புரிமுறுக் கவிழ்த்துமாறு, மதுமடை திறந்துபாயும் வளர்

கொள்பாஞ் சாலவேந்தே —(இ-ள்) சிதர்-பரவுகின்ற — அரி-செவ்வரி
பரந்த — நெடுங்கணல்லாய் - நெடிய கண்களையுடைய தமயந்தியே —
ஈங்குறை - இங்கேயிருக்கின்ற — திணி - வலிமைபொருந்திய — பொற்
றோளான் - அழகியதோளையுடையவன் — கதிர்படு - கதிர்களானிறையப்
பெற்ற — கழனிபூடு - வயல்களிலே — கனைத்து - ஆரவாரித்து — இனம்-
கூட்டமாகிய — வண்டும் - வண்டுகளும் — தேனும் - தேன்வண்டுகளும்
— புதுத்தேன் - புதிதாகவுண்ண — கமலப்போது - தாமரைமலர்கள் —
புரி - கட்டுப்பட்ட — முறுக்கவிழ்ந்து - முறுக்குடைந்து — மாறு - நீங்கா
த — மது - தேனானது — மடைதிறந்து - மடையைத்திறந்து — பாயும் -
பாய்கின்ற — வரங்கொள் - வரத்தைக்கொண்ட — பாஞ்சாலவேந்து -
பாஞ்சாலதேசத்தரசன். எ-று. — ஏகாரம் - ஈற்றசைக்கண் வந்தது. ※

[கழனியினிடத்திலே யிருக்குந்தாமரைமலர்கள் வண்டினங்களுக்கு நாடோறும் புதி
தாகவுண்ணும்படி தேனைத் தருமென்னவே அவ்வாறு அந்நாட்டிலுள்ளவரனைவரும்
விருந்தினர்க்கு உபசரிக்கின்றனரென்பது கருத்து.] (௩௫௪)

(௩௫௫) இழைபுரை மருங்குலின்னே யிறுமிறுமென்னவீங்கி யழ
குவீற் றிருந்தபொம்மலணிமுலை யாங்குவைகுங், கொழுதிவண் டிமி
ருந்தாரான் கோணிலை திரிந்த ஞான்று, மழைவளஞ் சுரக்குஞ் செல்
வமலிந்தகாந் தாரவேந்தே. — (இ-ள்.) இழைபுரை - நூலிழையை
யொத்த — மருங்குல் - இடையானது — இன்னே - இப்பொழுதே — இறு
மிறுமென்ன - ஒடியுமொடியுமென்ன — வீங்கி - பருத்து — அழகுவீற்
றிருந்த - அழகானது அரசிருந்த — பொம்மல் - பொலிவுபெற்ற — அணி -
ஆபரணங்களையணிந்த — முலை - ஸ்தனங்களையுடைய தமயந்தியே — ஆங்
குவைகும் - அங்கேதங்கிய — கொழுதி - மூக்கினுழுது — வண்டு - வண்
டுகள் — இமிரும் - ஒலிக்கின்ற — தாரான் - மாலையையுடையவன் —
கோள் - நவக்கிரகங்கள் — நிலைதிரிந்த ஞான்றும் - நிலைமாறியகாலத்தும்
— மழைவளஞ்சுரக்கும் - மழைவளங்களுண்டாகின்ற — செல்வமலிந்
த - செல்வமிகுந்த — காந்தாரவேந்து - காந்தாரதேயத்தரசன் எ-று. ※

[கோணிலைதிரிதலாவது — கோள்கள் நடக்கவேண்டிய முறைதப்பி - மாறிநடத்தல்
அப்படி நடந்தால் அந்தத்தேசத்தில் மழைபெய்யமாட்டாதென்க. கோணிலைதிரிதல் -
※ காய்சின வெய்யோன் சேயோன் மன்செலக் கதிர்கால் வெள்ளி - தேசிகன் பின்பு
சென்று நடக்குமிச் செயலான் முந்நீர்க் - குசினை வுலகிற்பன்னீ ராண்டுவான் சுருங்கு
மென்று - பேசி[illegible]ல்கண் மாரிபெய்விப்போற்றென்றுசேண்மின். இதனுவமிக] (௩௫௫)

(௩௫௬) அள்ளிலை வடிவேற்கண்ணாய் பீங்குறை யலங்கற் றோளான்,
முள்ளரைமுளரிமேய்ந்து முழுநெறிக் குவளை மென்று, வள்ளைவாய்

※ திருவிளையாடல் - இந்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்தபடலம். ௬௦

குதட்டிமேதி வளைமறு நீழற் றுஞ்சும், வெள்ளநீர்ப் பழனஞ்சூழ்ந் த விதிலைநாடாளும் வேந்தே.—(இ-ள்.) அள்ளிலை - மாமிசத்தைய ள்ளிக்கொள்கின்ற இலையையுடைய — வடிவேல் - கூரியவேல்போன்ற — கண்ணாய் - கண்களையுடைய தமயந்தியே — ஈங்குறை - இங்கேயிருக் கின்ற — அலங்கற்றோளான் - மாலையையணிந்த தோள்களையுடையவன் — முளரித்தாளை - முள்ளுகள்நிறைந்த தாளையுடைய — முளரிமேய்ந்து - தாமரைப்பூவைமேய்ந்து — முழுநெறி - முழுநெறிப்பையுடைய — குவளைமென்று - குவளைமலரைமென்று — வள்ளை - வள்ளையிலையை — வாய்குதட்டி - மென்று — மேதி - எருமைகளானவை — வளைமறு - புன்னை மரத்தினுடைய — நறுநீழல் - நறியநிழலிலே — துஞ்சும் - உறங்குகின் ற — வெள்ளநீர் - அதிகநீரையுடைய — பழனஞ்சூழ்ந்த - கழனிகளாற் சூழப்பட்ட — விதிலைநாடாளும் - விதிலாதேசத்தையாளுகின்ற — வேந்து - அரசன் - எ-று. — ஏகாரம் - ஈற்றசைக்கண்வந்தது. ※

மேய்ந்தென்று வாய்குதட்டியென்னும் வினையெச்சவடுக்குகள் துஞ்சுமென்னும் பெயரெச்சவினையையும் அது பழனமென்னும் பெயரையுங்கொண்டு முடிந்தன. (ராஜெ)

(௭௰) வெதிர்புரை பசியமென்றோள் வேல்கிடந் தனைய கண்ணாய், அதிர்கழ லரசர்போற்ற வீங்குறை யரியேறன்னான், கதிர்வெயிற் கற் றைகான்று காசுகண் படுக்குமாட, மதியக டுரிஞ்ச வோங்கு மாளவ தேயவேந்தே.—(இ-ள்.) வெதிர்புரை - மூங்கிலையொத்த — பசிய - ப சியவாகிய — மென்றோள் - மெல்லியபுயங்களையுடைய — வேல்கிடந்த னைய - வேற்படையிருந்ததையொத்த — கண்ணாய் - கண்ணினையுடைய தம யந்தியே — அதிர் - அதிர்ச்சியையுடைய — கழலரசர் - வீரக்கழலை யணிந்த அரசர்கள் — போற்ற - வணங்க — ஈங்குறை - இங்கேயிருக்கின்ற — அரியேறன்னான் - சிங்கவேற்றையொத்தவன் — கதிர் - கதிராகிய — வெயிற்கற்றை - வெயிற்றொகுதியை — கான்று - வீசி — காசு - ரத்நங்கள் — கண்படுக்கும் - பதித்திருக்கின்ற — மாடம் - உபரிகைகள் — மதி - சந் திரனுடைய — அகடு - வயிற்றை — உரிஞ்ச - தேய்க்க — ஓங்கும் - உயர்ந் திருக்கின்ற — மாளவதேயவேந்து - மாளவதேசத்தரசன். எ-று. ※

அனேகமன்னர் இவன்கீழ் அரசுசெய்துகொண்டிருத்தல் தோன்ற அதிர்கழலரசர் போற்றவென்றும், அவர்களினுமிகுந்த வல்லமையுடையவனென்பது தோன்ற, அரியே றன்னானென்றுஞ்சொல்லினார்] (ஏஜெ)

(௭௰௧) வடிவகிர் நெடுங்கணல்லாய் மடங்கலாசனத்தின் வைகுந், தொ டையுடை யுயிர்த்த முத்தந் துயல்வரு தடந்தோள் [illegible]கடிமுறுக் கவி ழ்ந்த செவ்விக் கமலமென் பொகுட்டிமேலிக், குடவளை முத்தமீனுங் கோசலத் தரசனோதே.—(இ-ள்.) வடிவகிர் - மாவடுவின்பிளப்பையொத்

த — நெடுங்கண் - நெடியகண்களையுடைய — நல்லாய் - தமயந்தியே — மடங்கலாசனத்தில் - சிங்காதனத்திலே — வைகும் - தங்கிய — தொடை ல் - சுராரத்தொண்டப்பட்டகடலானது — உயிர்த்த - பெற்ற — முத்த ம் - முத்துவடங்களானவை — தூயல்வரு - அசைகின்ற — தடம் - பருத்த — தோள் - புயத்தையுடைய — வீரன் - அரசனானவன் — கடி - வாசனை பொருந்திய — முறுக்கவிழ்ந்த - முறுக்குடைந்த — செவ்வி - அழகு பொருந்திய — கமலமென்பொகுட்டில் - தாமரைமலரினுடையமெல்லி யகொட்டைகளின்மேல் — ஏறி - ஏறிக்கொண்டு — குடவளை - குடம்போ ன்றசங்கானது — முத்தமீனும் - முத்துக்களைப்பெறுகின்ற — கோசல த்து - கோசலதேசத்தையாளுகின்ற — அரசரேறு - அரசரிற்சிங்கவேற் றையொத்தவரசன். எ - று. — ஏகாரம் - ஈற்றசைக்கண்வந்தது. ※

அணிகள் அநேகமிருக்க இவ்வரசன் முத்துவடமணிந்ததைநக்கூறியதில் - தனக்கு இயற் கையிற் செல்வமிருந்திருப்பினும் - உடுத்திரன் - படிகம் - பொன்றும் உருட்சியும் - கனமு ம் - உள்ளனவும் - பார்வைக்கின்பந்தருவனவும் - குற்றமில்லனவுமாகியமுத்துக்களையணிந் தால் வறுமையுள்ளனவும்போய்ச் செல்வமுண்டாகுமென்னும் விதிபற்றிப்போலும். தன்னாட்டில்வச்சிரம் உற்பத்தியாயினும் அதில் இவனுக்குவிருப்பின்மைகாண்க.] (௩௰௯)

(௭௱௨) மாவழமென் னோக்கியீங்கு வைகிய மாலவேலான், மூ ன்றுமுப் புடைக்காய் வீழ்ந்து தாற்றிளங் கமுகு செற்று, வீழ்சுளை வருக்கைபோழ்ந்து வெம்புலி யடியபைங்காய்க், கோழரை யரம்பை சாய்க்குங் குடகநா டாளும் வேந்தே. — (இ - ள்.) மாவழ - மாம் பிஞ்சுபோன்ற — மென்னோக்கி - மெல்லிய பார்வையையுடையதம யந்தியே — ஈங்கு - இங்கே — வைகிய - தங்கிய — மால - பெரிய — வேலான் - வேற்படையையுடையவன் — தாலழ - தெங்கினுடைய — முப்புடைக்காய் - மூன்றுபக்கங்களையுடைய காயானது — வீழ்ந்து - விழுந்து — தாறு - குலைகளையுடைய — இளங்கமுகு - இளமைபொருந் திய கமுகமரத்தை — செற்று - ஒடித்து — வீழ்சுளை - விரும்பப்பட்ட சுளையையுடைய — வருக்கைபோழ்ந்து - பலாவைப்பிளந்து — வெம் புலியடிய - வெப்பம்பொருந்தியபுலியினதடியையொத்த — பைங்கா ய் - பசியகாயையுடைய — கோழரை - கொழுமையுள்ளஅடியையுடைய — அரம்பை - வாழையை — சாய்க்கும் - சாயச்செய்யும் — குடகநாடு - குடகதேசத்தை — ஆளும் - ஆளுகின்ற — வேந்து - அரசன். எ - று. ※

மரங்களைக் கூறினும் அவ்வவற்றின் கனிகளையெனக்கொள்ளுதல் சிறப்பெனக். — தென்னம்பழம் வீழ்தலால் இவ்வாறுஞ்சேமவெனின் ஆகும். அது ※ காய்மாண்டதெங் கின் பழம்வீழக் கமுகினெற்றிப் - பூமாண்டதீந்தேன் றொடைகீறிவருக்கை போழ்ந்து - தேமாங்கனிசிதறி வாழைப்பழங்கள் சிந்து - மேமாங்கதமென் றிசையாற்றிசைபோய துண்டே. இதனாலறிக.]

※ சீவகசிந்தாமணி - நாமகளிலம்பகம். (௩௰௯)

(௭௱௩) ஏந்திள முலையாயிப்பா லினிதுறை குமரனன்னான், றேந் துணரூழ்த்தபோதுந் தெரிவைய ரிழைத்த சிற்றிற், காந்தெரிமணி யும்பொன்னுங் காழகிற் றுணியும் வாரிப், பூந்திரை சுருட்டுந்தெண் ணீர்ப் பொன்னிநா டாளும்வேந்தே.—(இ-ள்) ஏந்து - தாங்குகின்ற— இளமுலையாய் - இளமைபொருந்திய முலைகளையுடைய தமயந்தியே— இப்பால் - இப்புறத்தில் — இனிதுறை - இனிமையுடனுறைகின்ற —குமர னன்னான் - குமாரக்கடவுளையொத்தவன் — தேந்துணர் - வாசனைபொ ருந்திய மகரந்தங்களை — ஊழ்த்த - உதிர்த்த — போதும் - மலரையும் — தெரிவையர் - சிறுபெண்கள் — இழைத்த - செய்த — சிற்றில் - சிறுவீட் டினது — காந்தெரி - ஒளிமிகுந்த — மணியும் - மணிகளையும் — பொன் னும் - பொன்னையும் — காழ் - வயிரம்பொருந்திய — அகிற்றுணியும் - அகிற்றுண்டுகளையும் — வாரி - வாரிக்கொண்டு — பூம் - அழகுபொருந்தி ய — திரைசுருட்டும் - அலைகளைமடக்குகின்ற — தெண்ணீர் - தெளிவு பொருந்தியநீரையுடைய — பொன்னிநாடு - காவிரிசூழ்ந்த சோழநாட் டை — ஆளும்வேந்து - ஆளும்அரசன். எ - று. *

வான்வறப்பினும் காலந்தப்பாதுவரும் காவேரிநதிசூழ்ந்த அந்நாட்டிற்கு ஒருகுறை யில்லையென்பது தோன்றத் தேம்போதும்மணியும் பொன்னும் அகிற்றுணியும்வாரிப் பூந்திரை சுருட்டுந்தெண்ணீர்ப் பொன்னிநாடென்றார் அதனால் அந்நாட்டையாளும் அரசன் பெருமைவிளக்குகின்றது.] (௱௬௰)

(௭௱௪) மோட்டிள முலையாய் பைம்பொன் மொய்ம்மணித் தவிசி ருப்பன், சேட்டிளம்பரிதிபோலவீங் குறைதிணிபொற்றோளான், பாட் டளி பேட்டினோடும் பருமுகை யவிழ்த்துத் தேறற் கூட்டுணுங் கம லவாவி கொற்கையம் பதிக்கு வேந்தே.—(இ-ள்) மோடு - உயர்ச்சி பெற்ற — இளமுலையாய் - இளமைபொருந்திய ஸ்தனங்களையுடைய தம யந்தியே — பைம்பொன் - பசியபொன்னாற்செய்த — மொய்ம்மணி - மணிகள்நெருங்கிய — தவிசிருப்பன் - ஆசனத்தின்மத்தியத்திலே — சேட்டிளம்பரிதிபோல - மிகுந்த இளமைபொருந்திய சூரியன்போல் — ஈங்குறை - இங்கேயிருக்கின்ற — திணி - வலிமைபெற்ற — பொற்றோ ளான் - அழகுபொருந்தியதோளையுடையவன் — பாட்டளி - பாட்டை யுடையவண்டுகள் — பேட்டினோடும் - பெட்டைகளுடன் — பருமுகை யவிழ்த்து - பரிய அரும்புகளைவிரித்து — தேறல் - தேனை — கூட்டுணும் - கொள்ளைகொள்ளும் — கமலவாவி - தாமரைத்தடாகத்தையுடைய — கொற்கையம்பதிக்குவேந்து - சேரமான். எ - று. ஏகாரம் - அசைநிலை. *

பாட்டளிபேட்டினோடுந் தேறல் கூட்டுணுமெனவால் உலகத்தில் தனியே யுண்டபின் ஊற்றமக்கினியதனைவிடுபவிருந்தன்னனல் யாவர்க்கு மின்பமென்பதாயிற்று.] (௱௬௧)

(௭௫) என்னமற் றினையவாறே யெரிமணி மாடஞ்சேர்ந்த, மன்னவர் குலமும்பேரும் வரன்முறை வழாதுகூறி, மின்னகு பரிதிவைவே னளனுருக் கொண்டுமேய, வன்னவர் தமையுமற்றை நளனையு மறையலுற்றாள். — (இ-ள்.) என்ன - இப்படியென்று — இனையவாறு - இத்தன்மைப்படி — எரிமணி - ஒளிவீசுகின்றமணிகள்பதித்த — மாடஞ்சேர்ந்த - உபரிகைகள்சேர்ந்த — மன்னவர் - அரசர்களுடைய — குலமும் - மரபும் — பேரும் - நாமமும் — வரன்முறை - குலமுறைமையில் — வழாது - வழுவாமல் — கூறி - சொல்லி — மின்னகு - ஒளியையுடைய — பரிதி - சூரியனையொத்த — வைவேல் - கூரியவேலையுடைய — நளனுருக்கொண்டுமேய - நளனுருவங்கொண்டிருக்கின்ற — அன்னவர்தமையும் - இந்திரன் முதலிய அந்நால்வரையும் — நளனையும் - நளமகாராஜனையும் — அறையலுற்றாள் - சொல்லத்தொடங்கினாள். எ - று. — மற்று - அசை. *

வடநூலிற் சொல்லியபடி வெவ்வேறுசொல்லில் இந்நால் விரியுமென்பதுபற்றி இத் தன்மையையுடைய நாட்டரசனென்று சொல்லியபடி குலமும்பேருஞ்சொன்னாளென்ப தற்கு இனையவாறு மன்னவர்குலமும்பேரும் வரன்முறைவழாதுகூறியெனா - மட்டெ திர்தொழுகலென்னும் யுத்திபற்றிச் சுருக்கிக்கூறினார் — இனி நாலுபாட்டால் இந்திரன் முதலியநால்வர்க்கும் நளனுக்குஞ் சிலேடையாகத் தனித்தனிசொல்லுதல்காண்க.

(௭௬) கலைவளர் திங்களன்னக் கடிகமழ் கமலம் வாட்டுந், திலக வாண்முகத்தாயீங்கு வைகிய சினவேற் காளை, வலனுடை வயிரவா ளான் கற்பக மலிந்த தோளான், பலபகை வரைமுன் செற்ற பகட் டெழின் மார்பி னானே. — (இ-ள்.) கலைவளர் - கலைகள்வளரப்பெற்ற — திங்களன்ன - சந்திரன்போல் — கடிகமழ் - வாசனைகமழ்கின்ற — கமலம்வாட்டும் - தாமரைமலரைவாடச்செய்கின்ற — திலகவாண்முகத்தாய் - திலகப்பொட்டிட்ட ஒளிபொருந்திய முகத்தையுடைய தமயந்தியே — ஈங்குவைகிய — இங்கேதங்கிய — சினவேற்காளை - கோபம்பொருந்தியவேற்படையையுடையவரசன் — வலனுடைவயிரவாளான் - வலனைக்கொன்ற வச்சிரப்படையை யுடையவன் — (வெற்றிபொருந்திய கூரியவாளையுடையவன்) — கற்பகமலிந்ததோளான் - கற்பகமலர்மாலை நெருங்கப்பெற்றதோளையுடையவன் — (மலையைப் பிளக்கும்படிவலிமைமிகுந்ததோளையுடையவன்) — பலபகைவரைமுன்செற்ற - பலவாகியபகைகொண்டமலைகளை முன் சிறகறுத்துச் சயங்கொண்ட — (பலசத்துருக்களைமுன்செயித்த) — பகட்டெழின்மார்பினான் - பெருமைபொருந்திய அழகிய மார்பையுடைய இந்திரன் — (நளன்.) — எ - று. *

தமயந்திமாலைசூட்டாது வந்த மேற்சொன்ன அரசர்முகமலர்கள் வாடுதல்பற்றித் திங்களன்னக் கமலம்வாட்டுந் திலகவாண்முகத்தாயென்றார். இந்திரனால் தன்னுடம்பு வயிரமணியாகும்படி வரம்பெற்றிருந்த வலாசுரனைக் கொன்றபடியால் வலனுடைக...:

வானோனென்னும் பறந்து உலகத்தையழித்துக்கொண்டிருந்த மலைகளின் சிறகை யறு த்தபடியால் பகைவனை முன்செற்றவென்னும் இந்திரனுக்கு அடைகள் கொடுக்கப் பட்டன.—இப்பாட்டிற் பின்னிரண்டடியும் இந்திரனுக்கும் நளனுக்கும் சிலேடையா தல்காண்க.] (௱௯௬)

(௭௱௭) நகைமதி முகத்தாயீங்கு வைகிய நாமவேலான், புகலரும் வெகுளியுள்ளத் தொருவினான் பொங்கியார்த்த, பகையிருட் பிழம்பு சீக்கும் பலசுடருமிழும் வாளான், நகைமைசால் புலவரேத்துந் தால மேமுடையகோவே —(இ-ள்.) நகை-ஒளியையுடைய—மதிமுகத் தாய் - சந்திரன்போன்ற முகத்தையுடைய தமயந்தியே—ஈங்கு வைகிய-இங்கேதங்கிய—நாமவேலான் - அச்சத்தைத்தரும்வேற்படையை யுடையவன் — புகலரும் - சொல்லுதற்கரிய — வெகுளியுள்ளத்து - கோபமுள்ளமனத்தையுடைய—ஒருவினான் - ஆட்டுக்கடாவாகனத்தை யுடையவன்—(புகலரும் - புகுதற்கரிய—வெகுளி - சினத்தை—உள் ளத்து - மனத்தின்கண் — ஒருவினான் - நீக்கினான் ;—பொங்கி - பொலிந் து—ஆர்த்த - ஒலித்த—பகை - பகையாகிய—இருட்பிழம்பு - இருட் பிழம்பை—சீக்கும் - ஓட்டுகின்ற—பல - பலவாகிய —சுடருமிழும்- ஒளியையுமிழ்கின்ற—வாளான் - சுவாலையையுடையவன்—(பொங்கியா ர்த்த - மிகுந்துகர்ச்சித்த—பகையிருள் - இருளையொத்த பகைவரது— பிழம்பு - கூட்டத்தை — சீக்கும் - ஒடுக்கின்ற—பல - பலவாகிய— சுடருமிழும் - ஒளிவிடுகின்ற—வாளான் - வாட்படையையுடையவன்)— நகைமைசால் - அழகுமிகுந்த — புலவரேத்தும் - தேவரால் துதிக்கப் பட்ட—தாலமேமுடையகோ - ஏழுநாவுடையதீக்கடவுள் —(நகை மைசால் - பெருமைமிகுந்த—புலவரேத்தும் - வித்துவான்களால் துதி க்கப்பட்ட—தாலமேமுடையகோ - சத்தநிலையுடையநளன்)எ-று. ※

ஒருவென்பது-ஆடு. வெறிவிலக்கில் - ஒருத்திக்கொருவன் பகையோவென்றார் பிறரும். தேவர் புசிக்கின்ற அவிப்பாகங்கள் அக்கினிமுகமாகப் பெறவேண்டுதலாலும் இத னால் தேவர்கள்வாழ்க்கைக்கு அக்கினி காரணமாதலாலும் வேதத்தில் தேவர்களுக்கு அக்கினியைமுகமாகச் சொல்லுதலாலும் தமக்குப் புசிப்புத்தருபவனை உண்பவர் புகழ் வது இயல்பாதல்பற்றி அக்கினியைப் புலவரேத்துந் தாலமேமுடைய கோவென்றார். புலவரென்பது - பலபொருளொருசொல்லாய்த் தேவரையும் கற்றவரையும் உணர்த்துத லால் ஏத்துதல். அக்கினிக்குத் தேவரும் - நளனுக்குக் கற்றவருமெனக்கொள்க. இப்பா ட்டிற்பின் மூன்றடியும் அக்கினிக்கும் நளனுக்கும் சிலேடையாதல்காண்க.] (௱௯௭)

(௭௱௮) அஞ்சனமெழுத லாற்றுதம்மவோ வென்றுரைநையும், வஞ் சிநுண் ணிடையா யீங்கு வைகியநாம வேலா, னெஞ்சமே நருமனிறை ன்னலி ரிருங்கட லுலகமெல்லாஞ், செஞ்சவே யோலையோய நீதநுஞ் செங்கோல் வேந்தே—(இ-ள்.) அஞ்சனம் - மையை—எழுதல் - எழு

த்தலை—ஆற்றுது - சகியாது—ஓவென்று-ஓவென்று—ஐயும்-ஐந் தையடைகின்ற—வஞ்சி நுண்ணிடையாய் - வஞ்சிக்கொடிபோல் நுட்ப மாகிய இடையையுடைய தமயந்தியே—ஈங்குவைகிய-இங்கேதங்கிய— நாமவேலான் [illegible] ச்சத்தைத்தருகின்ற வேற்படையையுடையவன்— எஞ்சலில் - குறை[illegible]லாத—தருமன் - தருமனென்னும்பெயரையுடை யவன்—(தருமத்[illegible]டையவன்)—தெண்ணீர் - தெளிவுபொருந்திய நீரையுடைய—இருங்க[illegible]லகமெல்லாம் - பெரியகடல்சூழ்ந்த உலக முழுவதும்—செஞ்சவே[illegible] செவ்வைபாக—ஓசைபோய - புகழ்பரவப் பெற்ற — தீதறு - குற்றமற்ற— செங்கோல்வேந்து - செவ்வியகால தண்டத்தையுடையயமன்—(செங்கோல்செலுத்தும்நரன்)எ - று. ※

கன்னுந்த வையெழுதினல் அந்தமையவுகனமும்பொருக்கமட்டாது வையுமிவ் யெனக்கொள்க. அம்மவோ - இரக்கக்குறிப்பு.— அரிச்சப்பூங்கோதைகுட்டு வம்ப னையோ வென்றஞ்சிப் பனிக்குதண்ணுசுப்பிற் பாவை - என்றார் பிறரும். உயிர்கள்செய்தி இவினைக்குத்தகவொறுத்தலால் - யமனையும் அறமுப்பத்திரண்டும்செய்தலால் தருமனை யுந்தருமனென்றுர்—இப்பாட்டிற் பின்னிரண்டடியும்யமனுக்கும் நளனுக்கும் சிலேடை யாதல்காண்க. (௩௮௰)

(௩௱௧) பாற்றிரையமிர்தமூறும் படரொளிப் பவளச் செவ்வாயீ க், கோற்றொடி மடந்தையீங்கு வைகிய குவவுத் தோளான், மாற்றரு ஞ் சிறப்பின்மிக்க வளங்கெழு புவனவேந்த, நாற்றிசைப் பரப்புஞ் சூழ்போ நலங்கெழு நேமிவேந்தே —(இ - ள்.)பாற்றிரை - பாற்கடலி ற்பிறந்த—அமிர்தமூறும் - அமிர்தமூறுகின்ற—படர் - படரப்பெற்ற —ஒளி - ஒளியையுடைய—பவளச்செவ்வாய் - பவளம்போன்றசெவ்வா யையுடைய—கோற்றொடி - அழகியவளையலையுமுடைய—மடந்தை - தமய ந்தியே—ஈங்குவைகிய - இங்கேதங்கிய — குவவுத்தோளான் - திரட்சி பொருந்தியதோளையுடையவன்—மாற்றரும் - ஒருவராலும் நீக்குதற் கரிய—சிறப்பின்மிக்க - சிறப்பினால்மிகுந்த—வளங்கெழு - வளம்பொ ருந்திய—புவனவேந்தன் - நிருக்கரசன்—(பூமிக்கரசன்)—நாற்றிசைப் பரப்பும் - நான்குதிசைகளின்பரப்பினும்— சூழ்போம் - சூழ்ந்துபோ கின்ற—நலங்கெழு - நன்மைபொருந்திய—நேமிவேந்து - கடலரச னைவருணன்—(சக்கிரவர்த்தியாகிய நளமகாராஜன்)—எ - று. ※

புவனமென்பது - நீருக்கும் பூமிக்கும். நேமியென்பது - கடலுக்கும் சக்கிரத்துக்கும் பலபொருளொருசொல்லாதல்காண்க.—இப்பாட்டிற் பின்னிரண்டடியும் வருணனுக் கும் நளனுக்கும் சிலேடையாதல்காண்க.] (௩௮௧)

(௩௱௨) போதரி நெடுங்கணல்லாய் பொருசிலை வேனிலானிற், கோ தையர் மனமுங் கண்ணுங் கூட்டுணுங் குவவுத் தோளான், முதலிற்

கமலப்போது மலர்ந்தபூந் தடங்கடோறு, மாதர்மென் முகங்கள்காட்டும் வளங்கெழு நிடதவேந்தே.—(இ-ள்.) போதரி - அரிபரந்த—நெடுங்கண் - நெடியகண்களையுடைய—நல்லாய் - தமயந்தியே—பொருசிலை - பொருகின்றவில்லையுடைய—வேனிலானில் - மன்மதன்போல்—கோதையர் - மங்கையர்களுடைய—மனமும் - நெஞ்சையும்—கண்ணும் - விழிகளையும்—கூட்டுணும் - கொள்ளையிடுகின்ற—குவவுத்தோளான் - திரட்சிபொருந்தியதோளையுடையவன்—தாதவிழ் - மகரந்தப்பொடியுதிர்கின்ற—கமலப்போது - தாமரைமலர்கள்—மலர்ந்த - விரிந்த—பூந்தடங்கடோறும் - பொலிவுபொருந்திய தடாகங்கள்தோறும்—மாதர் - மடவார்களுடைய—மென்முகங்கள்காட்டும் - மெல்லிய முகங்களைக்காண்பிக்கின்ற—வளங்கெழு - வளம்பொருந்திய—நிடதவேந்து - நிடததேசத்தையாளும்நளமகாராஜன். எ-று. ஏ - அசை. ※

கோதையர் மனமுங்கண்ணுங் கொள்ளைகொண்டுண்ணுந் தோளானெனினும் அமையும். இப்பாட்டில் - தோளான் - எழுவாய். நிடதவேந்து - பயனிலை. இப்படலத்தில் சேயரி சிந்தியென்னும் நூற்றிருபத்துநாலாம்பாட்டுமுதல் இப்பாட்டிறுவரையும் முதற்கண் இத்தன்மையனென்று பொதுப்படச்சுட்டியதை எழுவாயாகவும் இந்நாடனென்பதைப் பயனிலையாகவுங்கொள்க.] (௭௱௰)

(௭௱௰௧) என்றியலணங்குகூற வினையரி லன்னங்கூறு, மன்றலந் தெரியற்றிண்டோண்மன்னவன்யார்கொலென்றுப், பொன்றிகழ்திதலை பூத்த புணர்முலைப் பாவைபோல்வா, ளொன்றிய வையத்தோடு முள்ளநெக் குருகி நின்றாள்.—(இ-ள்.) என்று - இப்படியென்று—இயலணங்கு - நாமகளானவள்—கூற - சொல்லியவளவில்—இனையரில் - இத்தன்மையையுடையஅரசர்களில்—அன்னங்கூறும் - அன்னப்பறவைமுன்பு சொல்லிய—மன்றல் - வாசனைபொருந்திய—தெரியல் - மாலையையணிந்த—திண்டோள் - திண்மைபொருந்தியதோள்களையுடைய—மன்னவன் - நளமகாராஜன்—யார்கொலென்று - எவனென்று—பொன் - பொன்போல்—திகழ் - விளங்குகின்ற—திதலைபூத்த - தேமல்பரவிய—புணர்முலை - நெருங்கியமுலைகளையுடைய—பாவைபோல்வாள் - பாவைபோல்பவளாகிய | தமயந்தியானவள்—ஒன்றியவையத்தோடும் - பொருந்தியசந்தேகத்துடனே—உள்ளம் - மனமானது—நெக்குருகிநின்றாள் - மிகவுங்கரைந்து நின்றாள். எ-று. ※

இந்திரன்முதலிய நால்வரும் நளவேடங்கொண்டிருத்தலாலும் அவர் அவ்வாறிருத்தலைக் கேள்விப்படாமையாலும் நாமகள் அந்நால்வரையுஞ்சொன்ன செய்யுளுக்கு அந்தேவரையன்றி நளனென்றும் பொருள்படுதலாலும் நளனைச்சொல்லிய செய்யுளுக்கு வேறு பொருள்படாது நிடதவேந்தென்று வெளிப்பட்டிருப்பினும் இதற்குமுளதோவென்றும் நம்மை விரும்பியிருந்ததேவர் நிலைமாறி மாயஞ்செய்யினுஞ் செய்வரொன்று மென்ன

முன்னே தமயந்திக்கு ஒருவர்போலிருக்கும் இவ்வைவருள் நளன் அவனென்று சந்தேகத்தக்கிடமுண்டாய் வருந்தந்தோன்றியதென்க — இது பொருண்மையணி.] (௱௯௮)

(௭௱௰௨) ஐள்ளுற வேனையோரை யிரட்டுறமொழிதலானும், வள்ளலன்மார் பணிந்ததாரில் வண்டுவீழ்ந் தரற்றலானு, முள்ளுறப் பிணித்த வன்பி னூழ்வினைத் தொடர்பினானு, நள்ளிருள் பருகும் பைம்பூணளனையே நளனென் றோர்ந்தாள்.—(இ-ள்) ஐள்ளுற - சந்தேகம் பொருந்த—ஏனையோரை - மற்றையோரை — இரட்டுறமொழிதலானும் - இரண்டுபொருள்படச்சொல்லுதலாலும்—வள்ளலன்மார் பணிந்ததாரில் - நளனன்மார்பிலணிந்தமாலையில்—வண்டுவீழ்ந்தரற்றலானும் - வண்டுகள்வீழ்ந்தொலித்தலாலும்—உள்ளுறப்பிணித்த - உள்ளேபொருந்தக்கட்டிய—அன்பின் - அன்பினுண்டாகிய — ஊழ்வினைத்தொடர்பினானும் - ஊழ்வினையினுடையசம்பந்தத்தினாலும்— நள்ளிருள் - மிகுந்த இருளை—பருகும் - உண்கின்ற—பைம்பூண் - பசியபொன்னாற்செய்தஆபரணங்களையுடைய — நளனையே - நளனென்னு மரசனையே—நளனென்று - நளமகாராஜனென்று—ஓர்ந்தாள் - அறிந்தாள். எ-று. ※

தேவர்களணிவது கற்பகத்தருந்த பொற்பூமாலையாதலால் அதில் வண்டுவீழாமைபற்றி வள்ளலன்மார்பணிந்ததாரில் வண்டுவீழ்ந் தரற்றலானுமென்றும் ※ ஊழிற் பெருவலியாவுள மற்றொன்று - சூழினுந் தான்முந் துறும். என்பதுபற்றி - ஊழ்வினைத்தொடர்பினானுமென்றும் சொல்லினார். பொதுமையுற்றிருந்த நளனை ஏதுவினால் சிறப்பித்தறிதலாற் சிறப்பணி.] (௱௯௯)

(௭௱௰௩) மாதர்மென் னோக்கிநாணி மதிமுகஞ் சிறிது கோட்டிக், காதன்மீ தூரவுள்ளங் களிமகிழ் தூங்க நின்ற, கோதையர் மணிசெய் செம்பொற் கோடிகத் தினிதினேந்துந், தாதுலா மலங்கன்மாலை தளிரியல் கரத்திற் கொண்டாள்.—(இ-ள்.) மாதர் - அழகுபொருந்திய—மென்னோக்கி - மெல்லியபார்வையையுடைய தமயந்தியானவள்—நாணி - நாணமுற்று—மதிமுகம் - மதிபோன்றமுகத்தை — சிறிதுகோட்டி - சிறிதுசாய்த்துக்கொண்டு—காதல் - ஆசையானது — மீதூர - அதிகரிக்க—உள்ளம் - மனமானது—களிமகிழ்தூங்க - களிப்புமிகுந்த மகிழ்ச்சிதங்க—நின்ற - அருகேநின்ற — கோதையர் - தோழிகள்—மணிசெய் - நவமணிகள்பதித்த—செம்பொற்கோடிகத்து - செம்பொன்னாற்செய்ததட்டில்— இனிதினேந்தும் - இனிமையிற்றாங்குகின்ற—தாதுலாம் - மகரந்தமுலாவுகின்ற — அலங்கன்மாலை - மலர்மாலையை—தளிரியல் - தளிரினதுசாயலையுடைய—கரத்திற்கொண்டாள் - கையிலெடுத்துக்கொண்டாள். எ-று. ※

நளனென்னுந் துணிபுடையவளாதலால் நாணி முகஞ்சிறிது கோட்டியென்றார். அப்பொழுது தமயந்தி யுவகை என்றாற்சொல்லிமுடியாதென்பார். களிமகிழ் தூங்கி நின்ற கோதையரெனப் பூந்தட்டேந்திய தோழிகளுவகைமாத்திரங்கூறினார்.] (௨௱)

(௪௱௰௪) இன்னரிச்சிலம்பு செம்பொற் கிண்கிணி யார்ப்ப வேகி, மன்னவர் மனமுங்கண்ணும் வண்டெனத் தொடர்ந்து வீழக், கொன்னுனை வயிரவொள்வா ணிடதர்கோன் குவவுத்தோண்மேற், பொன்னரி மாலைசூட்டிப் பூங்கழல் வணங்கிநின்றாள். —[இதனால் தமயந்தி நளனுக்கு மாலைசூட்டல் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்.) இன்-இனியவோசையைத்தருகின்ற—அரி-பருக்கைகளையுடைய—சிலம்பு-சிலம்புகளும்—செம்பொன்-சிவந்தபொன்னாற்செய்த—கிண்கிணி-சதங்கைகளும்—ஆர்ப்ப-ஒலிக்கும்படி—ஏகி-போய்—மன்னவர்-அரசர்களுடைய—மனமும்-நெஞ்சும்—கண்ணும்-கண்களும்—வண்டென-வண்டுகள்போல்—தொடர்ந்துவீழ-தொடர்புகொண்டுவீழ—கொல்-கொல்லுகின்ற—நுனை-முனையையுடைய—வயிரவொள்வாள்-கூர்மைபொருந்தியஒளிவீசுகின்றவாட்படையையேந்திய—நிடதர்கோன்-நளமகாராஜனுடைய—குவவு-திரட்சிபொருந்திய—தோண்மேல்-புயங்களின்மேல்—பொன்னரிமாலைசூட்டி-பொன்னரிமாலையையணிந்து—பூங்கழல்-அழகுபொருந்தியஅவன்பாதங்களை—வணங்கிநின்றாள்-பணிந்துநின்றனள். எ-று. ※

இப்பொழுது பார்த்தாலன்றி இதுதப்பில் தமயந்தி நமக்குப் பார்க்கவுங்கிடையாளென்னும் நினைப்பு அவன் தமக்கு மாலைசூட்டிடலென்னும் பொருமையிலும் மேற்பட்டிருத்தலால் மன்னவர் மனமுங்கண்ணும் வண்டெனத் தொடர்ந்துவீழவென்றும் மாதர்க்குக் கணவனைத் தொழுதலின் மிக்கதின்மையால் பூங்கழல் வணங்கிநின்றாளென்றும் சொல்லினார்.—பொன்னரிமாலையென்பது-பொன்னையரிந்துசெய்த வொருமாலையிருப்பினும் முன்பாட்டில் தாதுலாமலர்கள்மாலையெனலால் இங்கு அழகுபொருந்திய வண்டுகள்சூழ்ந்த மாலையெனப்பொருள்கொள்க.] (௱௭௧)

(௪௱௰௫) வடிமலர் நெடுங்கட் செவ்வாய் மடவர லினிதுசூட்டுந், தொடையல்பொற்கிரியில்வீழுஞ் சுடர்மணி யருவியேய்ப்ப, விடுகதிர் வலயத்திண்டோண் மன்னவன் விழைவுகூர்ந்து, பிடிதழீஇ யுவகைபூத்த பெய்மதக் களிறுபோன்றான்.—[இதனால் அப்பொழுது நளனுக்கிருந்த மகிழ்ச்சி சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்.) வடி-தேனையுடைய—மலர்-குவளைமலர்போன்ற—நெடுங்கண்-நெடியகண்களையும்—செவ்வாய்-செவ்வாயையுமுடைய—மடவரல்-தமயந்தியானவள்—இனிதுசூட்டும்-இனிமையோடுஞ்சூட்டிய—தொடையல்-மாலையானது—பொற்கிரியில்-மேருமலையில்—வீழும்-ஒழுகுகின்ற—சுடர்-ஒளியையுடைய—மணி-ரத்நங்களோடும்வருகின்ற—அருவியேய்ப்ப-அருவியையொப்ப—விடுகதிர்-கிரணங்களைவீசுகின்ற—வலயம்-கேயூரமணிந்த—திண்-வலிமைபொருந்திய—தோள்-தோளையுடைய—மன்னவன்-நளமகாராஜன்—விழைவுகூர்ந்து-ஆசைமிகுந்து—

பிடிதழீஇ - பெட்டையானையைத் தழுவி — உவகைகூர்ந்த - மகிழ்ச்சி
யுண்டாகிய — மெய்ம்மதக்களிறு - மதம்பொழிகின்றயானையை — போ
ன்றான் - ஒத்தான். எ - று. பிடி - பெட்டையானை. களிறு - ஆண்யானை. ✻
நளன் பிடியைத்தழுவி யுவகைகூர்ந்த களிறுபோன்றானென்னலால் அவ்வாறு தமயந்தி
களிற்றைத்தழுவி யுவகைகூர்ந்த பிடிபோன்றாளெனக்கொள்க — இது - உவமையணி. ௱௭௨

(௭௱௰௬) பூணுலாக் கிடந்த வல்குற் பொற்பெலாங் களிகொள் வண்
டின், யாணுலாக் கிடந்த தாரான் பருகுவான் போல நோக்க, நாணமீ
தூரப் பைம்பொன் னலத்தபூங் கொடியி னொல்கி, வாணகை யுயிர்த்த
செவ்வி மதிமுகங் கோட்டி நின்றாள் — (இ-ள்.) பூணுலாக்கிடந்த - ஆப
ரணங்களசைந்துகிடந்த — அல்குல் - அல்குலையுடைய தமயந்தியது —
பொற்பெலாம் - அழகனைத்தையும் — களிகொள் - களிப்பைக்கொ
ண்ட — வண்டின் - வண்டுகளுடைய — யாணுலாக்கிடந்த - இசையுலாவிக்
கிடந்த — தாரான் - மாலையையணிந்த நளனானவன் — பருகுவான்போ
ல - கண்ணாலுண்பவன்போல — நோக்க - பார்க்க — (அதனால்) — நாண
மீதூர - நாணமதிகரிக்க — பைம்பொன் - பசியபொன்னாலாகிய — நல
த்த - நன்மையையுடைய — பூங்கொடியின் - பூங்கொடிபோல் — ஒல்கி -
துவண்டு — வாள் - ஒளிபொருந்திய — நகையுயிர்த்த - புன்னகையைத்
தந்த — செவ்வி - அழகுபொருந்திய — மதிமுகம் - சந்திரன்போன்ற
முகத்தை — கோட்டிநின்றாள் - வணக்கிக்கொண்டுநின்றனள். எ - று. ✻
தமயந்தி மாலைசூட்டியபடியால் நமக்கு எப்படியுந் துணைவியாயினள் இனி நாம் அந்
தரங்கத்தில் அவளழகைப் பார்ப்பமென்றில்லாமல் பொற்பெலாம் பருகுவான்போல
நோக்கவென்றமையால் அவளழகிடத்திருந்த அவாவானது அப்பொழுது அவன்விவே
கத்தினு மேற்பட்டிருந்ததுபோலும் அவளுக்கும் அப்படியிருப்பினும் பெண்பாலாகை
யால் வெளிப்படுத்தாளென்பதுதோன்ற நாணமீதூரப்பூங்கொடியினொல்கி நகையுயி
ர்த்தசெவ்வி மதிமுகங் கோட்டிநின்றாளென்றும் சொல்லினர்.] (௱௭௩)

(௭௱௰௭) அலைகட லுயிர்த்தபொன்னம் பாவையை யலங்கு சோதி,
நிலவுமிழ் பளிக்குமாட வேதிகை கொணர்ந்து நீங்காச், சிலதிய ருயி
ரையன்ன தோழியர் செவிலித் தாயர், விலைவரம் பறியலாகா மென்
றுகி லெழினி வீழ்த்தார். — (இ-ள்.) அலைகடல் - பாற்சமுத்திரமானது
— உயிர்த்த - பெற்ற — பொன்னம்பாவையை - இலக்குமியையொத்த
தமயந்தியை — அலங்கு - அசைகின்ற — சோதிநிலவுமிழ் - மிகுந்த
வொளியைக் கொப்புளிக்கின்ற — பளிக்குமாட வேதிகை - பளிங்கினா
ற்செய்த உபரியிலிருக்குமேடையில் — கொணர்ந்து - அழைத்துக்
கொண்டுவந்துவைத்து — நீங்கா - நீங்காத — சிலதியர் - ஏவல்செய்தோ
ழிகளும் — உயிரையன்னதோழியர் - உயிரையொத்த தோழிகளும் —

செவிலித்தாயர் - வளர்த்ததாய்மாரும் — விலைவரம் பறியலராகா - விலையளவறியக்கூடாத — மென்றுகில் - மெல்லிய சீலையாற் செய்த — எழினி - {திரையை — வீழ்த்தார் -: விடுத்தார்கள். சிலதியராதியரெழுவாய்.*

அரசரைத் தனித்தனி கண்டுவந்ததிற் பொழுது நீட்டித்தலால் இளைப்புற்றமென்று தமயந்தியைப் பள்ளிக்குவேதிகையிற் சேர்த்திப்பிறரவளையும் பிறளாயவரும் நோக்காமைப்பொருட்டுச் சிலதியர் முதலியர் திரைவீழ்த்தனரென்க.] (௫௭௪)

(௫௭௫) தாவருஞ்சிறநத் தூப்பிற் றறுகண்மால் யானையன்ன, மேவலர்க் கடந்தவொள்வாள் வேந்தர்கோன் முழவுத் தோண்மேல், மாவகிர் நெடுங்கண் சூட்டுமாலையே மாலையாகக், காவலர்முகங்க ளெல்லாங் கமலமொத் திருந்த மாதோ. — (இ-ள்.) தாவரும் - தாவுதற்கரிய — சிறநத் தூப்பின் - சிறந்த கோபத்தையும் — தறுகண் - அஞ்சாமையையுமுடைய — மால் - பெருமைபொருந்திய — யானையன்ன - யானையையொத்த — மேவலர் - சத்துருக்களை — கடந்த - வென்ற — ஒள் - ஒளி பொருந்திய — வாள் - வாட்படையையுடைய — வேந்தர்கோன் - நளமகாராஜனுடைய — முழவு - மத்தளத்தையொத்த — தோண்மேல் - புயங்களின்மீது — மாவகிர் - மாவடுவின்பிளப்பையொத்த — நெடுங்கண் - நெடியகண்களையுடைய தமயந்தியானவள் — சூட்டும் - தரித்த — மாலையே - பூமாலையே — மாலையாக - மாலைப்பொழுதாக — காவலர் - அரசருடைய — முகங்களெல்லாம் - முகங்களனைத்தும் — கமலம் - தாமரைமலரை — ஒத்திருந்த - ஒத்திருந்தன. எ - று. — மாது - ஓ - அசைகள்.*

நெடுங்கணென்பது பண்புத்தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை தமயந்தி நளனுக்கு மாலைதரித்தவளவில் மற்றையரசர்முகங்கள் குவிதல்பற்றி அவள் சூட்டியமாலையைமாலைப்பொழுதாகவும் அவர்முகங்களை அம்மாலைப்பொழுதிற்குவியுந் தாமரைமலராகவும் சொல்லினார். — முகங்கள் கமலமொத்திருந்தவென்னும் உவமை மாலையே மாலையாகவென்னும் உருவகமடியாகவருதலால் கலவையணி.] (௫௭௫)

சுயம்வரப்படலம் - முற்றிற்று.

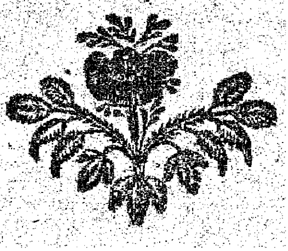

போர்புரிபடலம்.

இப்படலத்தால் சுயம்வரத்திற்குவந்த அரசர் தமயந்திநளனைவிரும்பி மாலைசூட்டுதலால் தாம் அவளைக் கைப்பற்றும்பொருட்டு அவனை வெல்லவெண்ணிச் செய்யும் யுத்தத்தைச் சொல்லப்படுகின்றது.

(௭௱௰௧) அழகினைச் சுமந்தபேறு பெற்றன ளணங்கின் றென்று, வொழுகொளி யாரமார்ப ருவாக்கடன் மெலிய வார்ப்பப், பொழிகதிர் வயிரவொள்வாட் புரவலன் புழுங்கி நெஞ்சம், விழியழல் கதுவநோக்கி வேந்தரை விளித்துச் சொல்வான்.—[இதனால் அரசர்கள் மகிழ்ச்சியும் இந்திரன் பொறாமையுஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்.) அழகினை-சௌந்தரியத்தை — சுமந்தபேறு - தாங்கிய பேற்றினை — அணங்கு-தமயந்தியானவள் — இன்றுபெற்றனளென்று - இன்றுதான் பெற்றாளென்று — ஒழுகொளி - ஒளிவிளங்குகின்ற — ஆரம் - மணிவடமணிந்த — மார்பர் - மார்பையுடைய அரசர்களனைவரும் — உவாக்கடல் - பர்வகாலத்துக்கடலானது — மெலிய - ஒலியிற்குறையும்படி — ஆர்ப்ப - ஒலிக்க — (அதுகண்டு) — பொழிகதிர் - கிரணங்களை வீசுகின்ற — வயிரவொள்வாள் - ஒளிபொருந்திய வச்சிரவாளையுடைய — புரவலன் - இந்திரனானவன் — நெஞ்சம்புழுங்கி-மனம்வெந்து — விழி-கண்களில் — அழல்கதுவ-நெருப்புப்பற்ற — நோக்கி-பார்த்து — வேந்தரை-அரசரை — விளித்து - அழைத்து — சொல்வான் - இவ்வாறுசொல்வான். ※

நளனுக்குமாலைசூட்டுதலால் தமயந்தியைப்பிறர்க்கு அவளன்றி நாம் தகுதியுடையோமல்லமென்று மற்றையரசர் நினைந்தமைதோன்ற - அழகினைச்சுமந்த பேறுபெற்றனளணங்கின்றென்றும், அந்நிலவ்வரசர்க்குமகிழ்ச்சியன்றிப்பொறாமையின்மைதோன்ற - ஆரமார்பருவாக்கடன்மெலியவார்ப்பவென்றும், இந்திரன் தூதுகள்விடுத்தும்நளவேடங்கொண்டும் தம்மிலொருவரிக்குள் அவளிசையாமையால் வந்த அவமானம்பற்றிப்பொறாமையும் வெகுளியுங்கொண்டமைதோன்றப் - புழுங்கிநெஞ்சம் விழியழல்கதுவவென்றும், அதனால் அவ்வரசர்க்கும் பொறாமையுண்டாக்கினமைதோன்றவேந்தரைவிளித்துச்சொல்வானென்றும், சொல்லினர். ※ வெள்ளிலை வேற்கணாளைச் சீவகன் விரைந்துவென்று - ஞெள்ளியனென்றுமாந்த ருவாக்கடன் மெலியவார்ப்பக்-கள்வராற் புலியைவேறு காணியகாவன் மன்னன் - உள்ளகம்புழுங்கிமாதோ வுரைத்தனன் மன்னர்க்கெல்லாம் - எனப்பிறரும்இவ்வாறுகூறுதல்காண்க — பர்வகாலத்தில் நிறைமதிகண்டால் கடல்மிக்கொலித்தலறிக.] (௧)

(௭௱௰௨) விரிகதிர்ப் பரிதி முன்னர் வெண்மதி மழுங்கு மல்லாற், பரிதியு மதியந்தோன்றிற் படரொளி மழுங்கலுண்டோ, வரசர்காணீ விர்வெய்யோ னருங்குலத் துதித்துத் திங்கள், மரபின்மன் னவற்கு

※ சிவகசிந்தாமணி - கந்தருவதத்தையாரிலம்பகம். ௨௪௧.

திங்கண்மாவெணழின்மழுங்கினீரால்—[இதுமுதல்நாலுபாட்டால்இந்திரன் கலகமூட்டுதல் சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்.) விரிகதிர்-விரிந்த கிரணங்களையுடைய — பரிதிமுன்னர் - சூரியன் முன்னே — வெண்மதி-வெண்மைபொருந்தியசந்திரன்—மழுங்குமல்லால்-மழுங்கிப் போகுமல்லாமல்—பரிதியும் - சூரியனும் — மதியந்தோன்றில்-சந்திரனுதித்தால்—படர்-விரிகின்ற—ஒளிமழுங்கலுண்டோ-ஒளிகெடுதலுண்டோ—(இல்லைஇவ்வாறிருக்க)—அரசர்காள் - அரசர்களே—நீவிர் - நீவிர்கள்—வெய்யோன்-சூரியனுடைய — அருங்குலத்துதித்தும்-கிடைத்தற்கரியமரபினிற்பிறந்தும்—திங்கண்மரபின்மன்னவற்கு- சந்திரவம்சத்திற்பிறந்தஅரசனுக்கு—நுங்கள் - உங்களுடைய—மாண் - பெருமைபொருந்திய—எழில்-அழகு—மழுங்கினீர்-மழுங்கிப்போனீர்கள். எ-று.—சந்திரவம்சத்திற்பிறந்தவன் - நளன். ※

உலகத்தில் யாவருக்குங் குலத்தையிழிவுபடுத்தலினுண்டாகும் வெட்கமை மற்றொன்றிலுண்டாகாதென்பதுபற்றி அரசரை நோக்கி இவ்வாறுசொல்லினனென்க.] (௨)

(௭௨௧) உரிமையிற் புணர்ந்தமாத ரூடவு மறுத்திம்மாதின், வரிமுலைப்போகம்வேண்டி மணவினைத் துணிந்துவந்தீர், குருதிவேல் சுமந்துவாளா வீங்கிய குவவுத்தோளீர், திருநகர்க்கினிநீர்போய் நுந் தெரிவையர்க்கென்சொல்வீரோ.—(இ-ள்.) உரிமையில் - கிழமையினால்—புணர்ந்த - கூடிய—மாதர் - மங்கையர்கள்—ஊடவும் - பிணக்கங்கொள்ளவும்—மறுத்து - அதைநீக்கி—இம்மாதின் - இந்தமங்கையினுடைய—வரி-சந்தனக்கோலத்தையுடைய—முலைப்போகம்வேண்டி-ஸ்தனத்தினுடையபோகத்தைவிரும்பி—மணவினை-விவாகத்தொழிலை—துணிந்துவந்தீர்- நிச்சயித்துக்கொண்டுவந்தீர்கள்—குருதி-உதிரந்தோய்ந்த—வாள்சுமந்து-வாட்படையைச்சுமந்து— வாளா - வீணாக—வீங்கிய - பருத்த—குவவுத்தோளீர் - திரட்சிபொருந்தியதோள்களையுடைய அரசரே—திருநகர்க்கு - உங்களுடையநகரத்திற்கு — இனி - இப்பொழுது— நீர்போய் - நீர்சென்று — நுந்தெரிவையர்க்கு - உம்முடைய மனைவிகளுக்கு—என்சொல்வீர் - யாதுசொல்வீர்கள். எ-று. ※

வேறொருமாதைத் தமது கணவரினைத்தது தெரியினும் பொறுதமங்கையர், தமயந்தியின் விவாகத்தைக்குறித்துவந்த அரசரோடு மிகவும் பிணங்கியிருப்பரென்பதுதோன்ற-மாதரூடவுமென்றும், நீர்விரும்பிவந்த தமயந்தியைக் கொண்டுபோன நளனைவெல்லும்வல்லமை உமக்கில்லையென்பதுதோன்றக்-குருதிவேல்சுமந்து வாளாவீங்கிய குவவுத்தோளீரென்றும், இங்ஙனமான நீர் உம்முடைய மனைவியர் பிணக்கையுந் தணிக்கமாட்டீரென்பதுதோன்ற நுந்தெரிவையர்க்கென்சொல்வீரென்றும், சொல்லினன்.] (௩)

(௭௨௨) குழிருஞ் சடைகடாங்கிச் சுடர்முடி துறந்துகான்போய், வீழ்சருகருந்திநீவிர் மெய்த்தவம் புரிதல்வேண்டுந், தாழிருங் கூந்த

லானை நிடதர்கோன் றழீஇயபோதே, யாழிசூ ழுலகமெல்லா மவனடி படுக்குமன்றே—(இ-ள்) சுடர்முடி-கிரணங்களையுடையகிரீடங்களை—துறந்து-விடுத்து—சூழ்-சுற்றுகின்ற—இரும்-பெரிய—சடைகடாங்கி-சடைகளைச்சுமந்து—கான்போய்-வனத்திற்சென்று—வீழ்-அங்கேயுதிர்கின்ற—சருகருந்தி-சருகைப்புசித்து—நீவிர்-(அரசர்களே) நீர்—மெய்த்தவம்-உண்மையாகியதவத்தை—புரிதல்வேண்டும்-செய்தல்வேண்டும்—(அஃதேனெனில்)—தாழ்-தாழ்ந்த—இரும்-பெரிய—கூந்தலாளை-அளகபாரத்தையுடையதமயந்தியை—நிடதர்கோனும்—தழீஇயபோதே-தழுவியபோதே—ஆழிசூழ்-கடலாற்சூழப்பட்ட—உலகமெல்லாம்-பூவுலகமனைத்தும்—அவன்-| அவ்வரசனுடைய—அடிபடுக்கும்-அடிபணிந்துகிடக்கும். எ-று. ※

உம்முடையகுலத்திற்கும் உடிக்கும் இப்பொழுதுவந்த குற்றம் போரில்வென்று நீக்கல்வேண்டும் அஃதனமின்மையால் இச்செய்கையானன்றித் தீராதென்பான் மெய்த்தவம்புரிதல் வேண்டுமென்றும், தமயந்தி இலக்கணமுழு[illegible] அமைந்த வுருவுடையளௌா தலால் அவளைமணந்தவன் பூமண்டலமுழுதும் அன்[illegible]துதோன்ற — ஆழிசூழுலகமெல்லா மவனடிபடுக்குமென்றும், சொல்லினான். ┼ வ[illegible]சைக்குள்ள மன்னவான்குலமாகசெய்த்[illegible]விடுகதிர்ப் பரிதிமன்னர் மின்மினி விளக்கமொத்தீர் - வடிவுளாயென்றுமாயும் வாளும ரஞ்சினீரோ-முடிதுறந் தனீர்போகி முனிவனம் புகுமினென்றான்.— திருமக ளிவளைச்சேர்ந்தான் றெண்டிரை யாடைவேலி - யிருநில மகட்குஞ் செம்பொனேமிக்கு மிறைவனாகும்-செருநிலத் திவனைவென்றீர் இருவீனுக் குரியீரென்றான் - கருமன நச்சுவெஞ்சொற் கட்டியங் காரனன்றே. இவ்வாறுபிறருங்கூறுதல்காண்க.] (௬)

(௭௨௩) கண்டவர்மனமுங்கண் ணுங்கவர்ந்திடவனப்புவாய்ந்த, வொண்டொடிமாலைவேய்ந்தோற்குரியளென் றெண்ணவேண்டா, திண்டிறனிடதர்கோமான் செருவினி லிரியல்போக, மண்டமர் கடந்தவொள்வேல் மன்னவற் குரிய ளென்றான்.—(இ-ள்.) கண்டவர்-தன்னைப்பார்த்தவர்களுடைய—மனமும்-மனத்தையும்—கண்ணும்-கண்களையும்—கவர்ந்திட-வாரிக்கொள்ளும்படி—வனப்புவாய்ந்த-அழகுபெற்ற—ஒண்டொடி-| தமயந்தியானவள்—மாலைவேய்ந்தோற்கு-மாலைசூட்டினவனுக்கு—உரியளென்று-உரிமையுடையவளென்று—எண்ணவேண்டா-நினைக்கவேண்டா—திண்டிறல்-மிகுந்தவலிமையையுடைய—நிடதர்கோமான்-நிடதேசத்தரசன்—செருவினில்-போரில்—இரியல்போக-ஓடிப்போக—மண்டு-நெருங்கிய—அமர்-யுத்தத்திலே—கடந்த-செயித்த—ஒள்வேல்-ஒளிபொருந்தியவேலையுடைய—மன்னவற்கு-அரசனுக்கு—உரியளென்றான்-உரிமையுடையவளாவாளென்றான். எ-று. ※

┼ சீவகசிந்தாமணி - தத்தையாரிலம்பகம். ௩௱ஞ௰. ௩௱ஞ௨.

தலைவனைப்போர்செய்துவெல்லினும் அரசர்பலராதலால் இவ்வளவனுக்குஉரியவனாதலென்னுஞ் சந்தேகமுண்டாகாமைப்பொருட்டு இந்திரனையன்றி நீடமர்கோமான் செருவிலிரியப்போக வெண்டமர் கடந்தவேல் வேந்தன் மன்னவர்க் குரியனென்று மெனவுங் கொண்க. மேற்படலத்தில் - நூற்றைம்பத்தைந்தாம்பாட்டில் நோக்காட்டிய அணிச்சப்பூங்கோதையென்னு மேற்கோளால் பிறரும் இவ்வாறு கூறுதல்காண்க.] (ரு)

(எ௨௪) என்றனுங் கடவுட்டிங்க ளிருங்குல மிழித்துக்கூற, னன்று நன்றென்ன நக்கு நாமவேல் வழுதி சீறி, யுன்றலை துணிப்ப னென்று வொளிறுவா ளுறையி னீக்கிக், குன்றெறி வயிரவொள்வாட் குரிசின்மே லிற்க னன்று சென்றான். — [இதனால் அக்கலகவார்த்தைகேட்ட பாண்டியன்வெகுளல் சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ - ள்.) என்றனும் - இப்படியென்று இந்திரன் சொன்னவளவில் — கடவுள் - தெய்வத்தன்மையுள்ள — திங்களிருங்குலம் - பெருமைபொருந்திய சந்திரவம்சத்தை — இழித்துக்கூறல் - இழிவுபடுத்திச்சொல்லல் — நன்று நன்றென்ன - நல்லது நல்லதென்று — நக்கு - நகைத்து — நாமவேல் - அச்சத்தைத்தருகின்ற வேற்படையையுடைய — வழுதி - பாண்டியராஜன் — சீறி - அதட்டி — உன்றலை - இப்படிசொல்லிய உனது சிரத்தினை — துணிப்பனென்று - தறித்துவிடுவேனென்று — ஒளிறு - பிரகாசிக்கின்ற — வாள் - வாளை — உறையினீக்கி - உறையினின்று நீக்கி — குன்றெறி - மலைகளின் சிறகையறுத்த — வயிரவொள்வாள் - ஒளியையுடையவச்சிர வாளையேந்திய — குரிசின்மேல் - இந்திரன்மேல் — கனன்று - கோபித்து — சென்றான் - போனான். எ - று. குன்றென்பது அதன் சிறகினுக்காதலால் - ஆகுபெயர்.

உமையவன் - பரமசிவன் - குமரவேள் என்னுமூவரும் விரும்பிவந்து அரசுசெய்திருந்த குலமாதலாலும் சந்திரனைச்சிவன் முடிமேற் கொண்டிருந்தலாலும் அந்தவம்சத்தைக் கடவுட்டிங்க ளிருங்குலமென்றார். அதனால் அக்குலத்திற்றோன்றிய பாண்டியனுக்கு அதை இழிவுபடுத்திய இந்திரன்மேல் வெகுளியுண்டாயிற்றென்க.] (சு)

(எ௨ரு) வெகுளலை யணங்கிற்காக நரனுருக் கொண்டுமேய, வகல் விசும் பளிக்கும்வேந்த னிவனென வமரர்கூறத், துகளெழ மௌலி பண்டு தோற்றவன் றன்னோ டென்கொ, லிகலெனப் புகையுமொள்வா ளுறைசெறித் தேகினானே — [இதுவுமது.] — (இ - ள்.) வெகுளலை - கோபியாதே — அணங்கிற்காக - தமயந்திக்காக — நரனுருக்கொண்டு மேய - நரன் வடிவங்கொண்டுவந்த — அகல்விசும்பு - அகன்றதெய்வலோகத்தை — அளிக்கும்வேந்தன் - காக்குமிந்திரன் — இவனென - இவனென்று — அமரர்கூற - தேவர்கள்சொல்ல — (அதுகேட்டு) — துகளெழ - தூளியெழும்ப — மௌலி - கிரீடம் — பண்டு - முன்னே — தோற்றவன் றன்னோடு - தோற்றுப்போனவிவனோடு — என்கொலிகலென - என்ன

போயொன்று — புகையும்-புகைகின்ற — ஒள்வாள்-ஒளிபொருந்தியவாட் படையை — உறைசெறித்து - உறையிலிட்டு — ஏகினான் - :போனான். ※

மதுரையில் உக்கிரபாண்டியன் அரசுசெய்திருந்தநாளில் தன்னாட்டிலிருக்கும் பொதியமலையின்கண் பெய்திருந்த மேகங்களைப்பிடித்துத் தளைசெய்தான் அதைக்கேட்டு அப்பாண்டியனோடெதிர்த்துயுத்தஞ்செய்து இந்திரன் மகுடபங்கப்பட்டுத்தோற்றோடியபடியால் தோல்வியடைந்தவரோடெதிர்த்தல் தருமமன்றென்பதுபற்றி இவன் அவ்விந்திரனென்று கேட்டவரசன் - துகளெழ மௌலிபண்டு தோற்றவன் றன்னோடென்கொல் விகலெனப் புகையுமொள்வாளுறைசெறித்தேகினானென்றார்.] (௭)

(௭௨௬) கூற்றெனக் கனலியென்னக் குலவரை திரிக்கு மூழிக், காற் றென வுருமேறென்னக் கதிர்முடி யரசரெல்லாம், மாற்றருஞ் சீற்றத் தோடு மடங்கலந் தவிசி னின்றும், பாற்றினஞ் சூழும் வைவாட் படையொடு நிலத்திற்பாய்ந்தார். — [இதுமுதல்மூன்றுபாட்டால்அரசர்செய்கைகூறுகின்றது] - (இ-ள்) கூற்றென - யமன்போலவும் — கனலியென்ன - அக்கினிபோலவும் — குலவரை - சத்தகுலகிரிகளையும் — திரிக்கும் சுழற்றுகின்ற - ஊழிக்காற்றென - முடிவுகாலக்காற்றுப்போலவும் — உருமேறென்ன - இடியேற்றைப்போலவும் — கதிர்முடி - கிரணங்களையுடையகிரீடமணிந்த — அரசரெல்லாம் - [அரசரனைவரும் — மாற்றரும் - நீக்குதற்கரிய — சீற்றத்தோடும் - கோபத்துடன் — மடங்கலந்தவிசினின்றும் - சிங்கவாதனத்திலிருந்து — பாற்றினம் - பருந்துக்கூட்டங்கள் — சூழும் - வட்டமிடுகின்ற — வை - கூர்மைபொருந்திய — வாட்படையொடும் - வாளாயுதத்துடன் — நிலத்தில் - பூமியிலே — பாய்ந்தார் - :குதித்தார்கள். எ-று. ※

உயிர்போக்கலால் யமனையும் தீமைசெய்தலால் அக்கினியையும் வேகத்தோடுசென்றதால் காற்றையும் கர்ச்சித்து நடுக்கஞ்செய்தலால் இடியேற்றையும் பெரும்பான்மைபற்றி அரசர்க்கு உவமையாக்கினார்.] (௮)

(௭௨௭) கொய்யுளைக் கலினப் பாய்மா கொடிஞ்சியந் தேரிற்பூட்டி, மையன்மாமதத்தயானை பருமித்துமறலி யேனுஞ், செய்யகண் புதைக்குஞ் சீற்றத் திறல்கெழு வயவர்சூழ, மொய்கழ லரசரெல்லா முருகுலாந் தும்பை வேய்ந்தார். — (இ-ள்.) கொய்யுளை - கொய்துகட்டிய புறமயிரினையுடைய — கலினம் - கடிவாளம்பூண்ட — பாய் - தாவுகின்ற — மா - குதிரைகளை — கொடிஞ்சியந்தேரில் - மேன்மொட்டையுடையஇரதங்களில் — பூட்டி - பூட்டுதல்செய்து — மையல் - மயக்கம் பொருந்திய — மா - பெரிய — மதத்த - மும்மதத்தையுமுடைய — யானை - யானைகளை — பருமித்து - அலங்கரித்து — மறலியேனும் - கூற்றுவனாயினும் — செய்யகண்புதைக்கும் - சிவந்தகண்களை

முடிக்கொள்ளத்தீக்க—சீற்ற - கோபத்தையுடைய — திறல்கெழு - வலிமைபொருந்திய—வயவர்சூழ்-காலாள்கள் தம்மைச்சூழ்ந்துவரும் படி—மொய் - நெருங்கிய—கழல் - வீரக்கழலையணிந்த— அரசரெல் லாம் - | அரசரனைவரும்—முருகுலாம் - தேனொழுகுகின்ற— தும்பை - [தும்பைமாலையை—வேய்ந்தார் - : தரித்தார்கள். எ - று. *

தும்பைவேய்தலாவது - * செங்களத்து மறங்கருதிப் பைந்தும்பை தலைமலைந்தன் று - கார்கருதி நின்றதிருங் கௌவைவிழுப்பணையான் - சோர்குருதி சூழா நிலநனைப்பப் - போர்கருதித் - துப்புடைத் தும்பை மலைந்தான் றுகளறுசீர் - வெப்புடைத் தானையெம் வேந்து. இதனலறிக.] (௯)

(எ௨அ) கொடுங்குணில் பொருத வெற்றிப் போர்ப்பறை குளிற வெம்போர்க், கடுந்திறல் வயவர்வின்னாண் புடைப்பொலி கடலினார்ப்பச், சுடுங்கனல் குளிரவெய்தாச் சுடர்விழி பொறிகள்சிந்த, மடங்க லேறனையவேந்தர் வாளமர ழுவத்துற்றார்.—(இ - ள்.) கொடுங்குணில் - வளைந்தகுறுந்தடியால்—பொருத - அடிக்கப்பெற்ற—வெற்றி - சயத் தைத்தருகின்ற—போர்ப்பறை - யுத்தமுரசு—குளிற - ஒலிக்க — வெம்போர் - வெவ்வியபோர்செய்கின்ற—கடுந்திறல் - மிகுந்தசௌரியத் தையுடைய—வயவர் - படைவீரர்கள்—வில் - வில்லைவளைத்துச்செய்யும் — நாண்புடைப்பொலி - குணத்தொனிகள்—கடலினார்ப்ப - கடல் போலொலிக்க—சுடுங்கனல் - சுடுகின்றநெருப்பும்—குளிர - குளிரும் படி—வெய்தா - வெப்பமாக—சுடர்விழி - சிவந்தகண்கள்—பொறி - நெருப்புப்பொறிகளை—சிந்த - சிதற — மடங்கலேறனைய - சிங்கவேற் றையொத்த — வேந்தர் - | அரசர்கள் —வாளமர் - வாட்போர்செய்கின்ற —அழுவம் - யுத்தகளத்தில்—உற்றார் - : அடைந்தார்கள். எ - று. *

அனேகரிறக்கும்படிச்செய்யும் போரைக்குறித்துப் பறையையடிக்கின்றதாதலால் - குணிலென்னது - கொடுங்குணிலென்றார். விழிகள்சிந்தும் பொறிகளுக்குச் சுடுங்கனலை ஒப்புச்சொன்னல் நெருப்புக்கு நீரை ஒப்புச்சொல்லுதல்போ விருத்தலாற் சுடுங்கனல் குளிரவெய்தாச் சுடர்விழிப் பொறிகள்சிந்தவென்றார். குளிற - ஆர்ப்ப - சிந்தவென்னும் பெயரெச்சம் வேந்தரென்னும் பெயரைக்கொண்டுமுடிந்தது.] (௰)

(எ௨௯) மன்னவர் தருக்கும் வெம்போர் வயிரவாள் சுமந்த திண் டோட், பொன்னகர்க் கிறைவன்சூழ்ந்த புணர்ப்புநாங் காண்டு மெ ன்று, வொன்னல ரகலமூழ்கி யூன்சுவைத் துதிர மாந்து, மின்னகுபரி தி யொள்வேல் வேந்தர்கோன் சிறிது நக்கான்.—[இதனல் நளனது செருக்குச் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ - ள்) மன்னவர் - அரசர்களு டைய—தருக்கும் - கர்வமும்—வெம்போர் - வெவ்வியபோர்செய்கின் ற—வயிரவாள்சுமந்த - வச்சிராயுதத்தைச்சுமந்த—திண்டோள் - வலி

* வெண்பாமாலை - தும்பைப்படலம்.

மைபொருந்தியதோள்களையுடைய — பொன்னகர்க்கிறைவன் - இந்திரனானவன் — சூழ்ந்த - எண்ணிய — புணர்ப்பும் - சம்பத்தமும் — நாங்காண்டுமென்று - நாங்காண்பேமென்று — ஒன்னலர் - சத்துருக்களுடைய — அகலமுழ்கி - மார்பினிடத்திலேகுளித்து — ஊன்கவைத்து - மாமிசத்தைமென்று — உதிரமாந்தும் - புண்ணீரைக்குடிக்கின்ற — மின்னகு - ஒளிவிடுகின்ற — பரிதி - சூரியன்போன்ற — ஒள்வேல் - ஒளிபொருந்தியவேற்படையையுடைய — வேந்தர்கோன் - நளமகாராஜன் — சிறிது - கொஞ்சம் — நக்கான் - சிரித்தான். எ - று. ※

இங்கே நளன்சிரித்தது - வீரச்சிரிப்பாம். அது பரமசிவன் சிரித்துத்திரிபுரத்தையெரித்ததலாலறிக. ஒன்னலரைச்செற்றவொக்குஞ்சிறுநகைசெய்வனவென்றார்பிறரும்.

(எாகூய) சிலைகுழைத் தரசர்நின்ற சீற்றமு நிணம்வாய்ப் பில்கித், கொலைபழுத் தொழுகும்வேலான் குவவுத்தோட் பணைப்பு நோக்கி, யிலைமுகப் பூணினுண்மற் றென்கொலாய் விளையுமென்று, முலைமுகட் டலங்கல்வேற்கண் முத்துகவெருவி நின்றாள். — [இதனால் தமயந்தி வருந்தல் சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ - ள்.) சிலைகுழைத்து - வில்லை வளைத்து — அரசர்நின்ற - அரசர்நிற்கப்பெற்ற — சீற்றமும் - கோபமும் — நிணம் - கொழுப்பை — வாய்ப்பில்கி - வாயிற்சிதறி — கொலைபழுத்து - கொல்லுதல்மிகுந்து — ஒழுகும் - ஒழுகுகின்ற — வேலான் - வேற்படையையுடையநளனது — குவவுத்தோள் - திரட்சிபொருந்தியதோள்களினுடைய — பணைப்பும் - பூரிப்பும் — நோக்கி - பார்த்து — இலைமுகப்பூணினாள் - தமயந்தியானவள் — என்கொலாய்விளையுமென்று - யாதாய் முடியுமோவென்று — முலைமுகட்டு - ஸ்தனங்களினுடைய உச்சியில் — வேற்கண் - வேல்போன்றகண்களினின்றும் — முத்துக - முத்துப்போல்நீர்துளிக்க — வெருவி - பயந்து — நின்றாள் - நின்றனள். எ - று. ※

அரசர்கோபத்தையும் நளன்றோள் பூரிப்பையும்பார்த்த தமயந்தியானவள் அரசனுக்கு இத்தனைபேர், பகையாதற்கு நான் காரணமானேன் இனி யாதாகுமோவென்று வெருவி நின்றனளென்க. — மற்று - அசைநிலை.]

(யஉ)

(எகூக). செழுங்கடை மழைக்கணல்லாய் திண்சிலை குழைத்து வெம்போர்க், கெழுந்தவிவ் வரசர்மார்பத் திழிபெருங் குருதிமாந்தப், புழுங்குவெம் பகழிமாரி பொழிந்தமர் முருக்கி யாடி, யுழந்துருள் பொருதின்மீள்வ துள்ளநீ கவலலென்றான். — [இதனால் நளன் தமயந்தியைத்தேற்றல்சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ - ள்.) செழுங்கடை - செழுமையுள்ளகடையையுடைய — மழைக்கணல்லாய் - குளிர்ச்சிபொருந்தியகண்களையுடைய தமயந்தியே — திண்சிலை - வலிமையையுடையவில்லை — குழைத்து - வளைத்து — வெம்போர்க்கு - வெவ்வியயுத்தத்திற்கு —

எழுந்த-புறப்பட்ட—இவ்வரசர்மார்பத்து- இவ்வரசர்மார்பினிடத்தி லே—இழி-இழிகின்ற—பெருங்குருதி - அதிகவுதிரத்தை—மாந்த- உண்ணும்படி—புழுங்கு-வெம்புகின்ற—வெம்பகழிமாரி- வெவ்விய பாணமழையை—பொழிந்து- சொரிந்து — அமர் - யுத்தத்திலே— முருக்கி-கொன்று—ஆடி-விளையாடி— உழுந்துருள்பொழுதின்-ஒரு உழுந்துருளுகிறகாலத்திலே—மீள்வல்-திரும்புவேன்— நீ- நீயானவள் —உள்ளம் - மனத்தினிடத்து—கவலல் - கவலைப்படவேண்டாம். எ - று.

தமயந்தியாற்றாமையையுங் கவலைப்படுதலையுநோக்கி விரைவுதோன்ற உழுந்துருள் பொழுதில் மீள்வலென்றான்.—உழுந்துருள்பொழுதிலென உலகவழக்கச்சொல்லைத்தழுவிச்சொல்லுதலால் உலகவழக்க நவிற்சியணி.] (௪௩)

(௭௩௨) விளைசமர்க்கெழுந்துநின்ற வீமனை யினிதினோக்கிக், களிமதக் களிறுந்தேருங் களப்படுத் திகலினேற்ற,வுளைவயப்புரவித்தானை யொன்னலர்ச் செகுப்ப னீபோய், நளிகடற் றானைசூழ நங்கையைக் காத்தியென்றான்.—[இதனால் நளனுக்கு உதவியின்றிய பராக்கிரமஞ் சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்.) விளை-உண்டாகின்ற—சமர்க்கு- போர்செய்தற்கு— எழுந்துநின்ற-புறப்பட்டுநின்ற—வீமனை-வீம ராஜனை—இனிதின்-இனிமையினால்—நோக்கி-பார்த்து—களி- களிப் பையுடைய—மதக்களிறும்-மதயானையையும்—தேரும்-தேரையும் —களப்படுத்து-யுத்தகளத்திலழித்து—இகலின் - பகையினால்—ஏற் ற-எதிர்த்த—உளை-புறமயிரினையுடைய—வயப்புரவி-வலிமைபெற்ற குதிரைகளையும்—தானை-சேனையையுமுடைய—ஒன்னலர் - சத்துருக் களை— செகுப்பல் - கொல்லுவேன்— நீபோய் - நீசென்று — நளி- குளிர்ச்சிபொருந்திய—கடல்-கடல்போன்ற—தானையோடு - சேனை யுடனே— நங்கையை - தமயந்தியை — காத்தியென்றான் - காப்பா யென்றான். எ - று.—நளன் நங்கையைக்காத்தியென்றானென்க.

தமயந்தி நமக்கு மாலையிட்டபின்பு அவளைவிரும்பி நம்மோடெதிர்க்கும் அரசர்நாம் போர்செய்யும்போது அவளைக்கரந்து வௌவவரினும் வருவரென்பதுபற்றியும் தன் பொருட்டுவந்தபோரை மற்றொருவர் பால்விடில் தனக்கிழிவென்பதுபற்றியும் அவட் குத்துணையாகியவீமனை அவளைக்காக்கும்படி வைத்தனனென்க.] (௪௪)

(௭௩௩)உடல்சின வுருமேறன்ன வயவரை யொருங்குநோக்கிக்,கொடியணி கொடிஞ்சித் திண்டேர் கொய்யுளைக் கலினப் பாய்மா, கடன்மடை திறந்ததென்னக் கரடமூற் றிருந்து பாயும், படுமதக் களிநல் யானை பண்ணுறுத் திடுமினென்றான்.—[இதனால் நளன்போர்முயற்சி செய்தல்சொல்லப்படுகின்றது]-(இ-ள்)உடல்-பொருகின்ற—சினம்- கோபத்தையுடைய — உருமேறன்ன - இடியேற்றையொத்த — வய

வரை - சேவகரை — ஒருங்குநோக்கி - ஒரேதரம்பார்த்து — கொடியணி - கொடிகளையணிந்த — கொடிஞ்சி - மேன்மொட்டையுடைய — திண் - வலிமைபொருந்திய — தேர் - தேரையும் — கொய்யுளை - கொய்துகட்டியபுறமயிரினையுடைய — கலினம் - கடிவாளம்பூண்ட — பாய்மா - குதிரைகளையும் — கடல் - கடலானது — மடைதிறந்ததென்ன - மடைதிறந்ததென்றுசொல்லும்படி — கரடம் - சுவடுபட — ஊற்றிருந்துபாயும் - ஊற்றிருந்துபாய்கின்ற — படுமதம் - மதம்படுகின்ற — களிநல்யானை - களிப்பையுடையநல்லயானைகளையும் — பண்ணுறுத்திடுமினென்றான் - : அலங்கரியுங்களென்றான். எ - று. ⁂

தனித்தனி உத்தரவுபண்ணிக் காலந்தாட்டிக்குமென்பதுபற்றி வினைத்தொகுதியமைதோன்ற வுயவரையொருங்குநோக்கித் - தேர் - பாய்மா - யானை - பண்ணுறுத் திடுமினென்றான்.

(௭௬௪) நீங்கருங்கவச மார்த்துநேரலர் மௌலி தேய்க்கும், பூங்கழ லரலவீக்கிப் போரொனிற் பொருப்புமஞ்ச, வீங்கிய குவவுத்தோளில் வெங்கணைப் புட்டி லாங்கி, வாங்குவிற் றடக்கையேந்தி மறலிகண் புதைப்ப நின்றான். — [இதனால் நளன் போர்க்கோலங் கொள்ளுதல் சொல்லப் படுகின்றது.] — (இ - ள்.) நீங்கரும் - பிரிதற்கரிய — கவசமார்த்து - கவசங்கட்டி — நேரலர் - சத்துருக்களுடைய — மௌலி - முடியை — தேய்க்கும் - தேயக்கின்ற — பூங்கழல - வீரக்கழலை — அரல - ஒலிக்கும்படி — வீக்கி - கட்டி — போரொனில் - யுத்தமென்றால் — பொருப்புமஞ்ச - மலையுமஞ்சும்படி — வீங்கிய - பருத்த — குவவுத்தோளில் - திரட்சிபொருந்தியபுயத்தின்கண் — வெங்கணை - வெவ்விய பாணங்களையுடைய — புட்டிலாங்கி - அம்புக்கூட்டைத்தாங்கி — வாங்கு - வளைக்கப்பட்ட — வில் - வில்லை — தடக்கையேந்தி - விசாலம்பொருந்திய கையிலேந்தி — மறலி - யமனும் — கண்புதைப்ப - கண்களைமூடிக்கொள்ளும்படி — நின்றான் - : நின்றனன். எ - று. ⁂

நளன்கவசமார்த்துக்கழல்வீக்கிப் புட்டிலந்தாங்கி வில்லேந்திநின்றனனென்க. சத்துருக்கள் பணிந்துவிடத்தலால் நேரலர்மௌலிதேய்க்கும பூங்கழலென்றார் - மறலியெனபதில் உயர்வுசிறப்பும்மைதொக்குநின்றது.] (௰௩)

(௭௬௫) பொருசமர் தொடங்கிநின்ற புரவலர் மடவார்செய்ய, வரிநெடுங் கண்ணுந்தோளும் வலந்துடித் தின்னல்காட்டக், குருமணிகுயிற்றுஞ் செம்பொற் கோடியர் கொடிஞ்சித்தேரி, னருவரை யிவருஞ்சீற்ற மடங்கலே யென்னவார்ந்தான். — [இதனால் நளன்தேரேறுதல் சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ - ள்.) பொரு - பொருகின்ற — சமர் - யுத்தத்தை — தொடங்கிநின்ற - ஆரம்பித்துநின்ற — புரவலர் - அரசர்களு

டைய—மடவார்-மாதரது—செய்ய-சிவந்த—வரி-அரிபரந்த—நெடுங்கண்ணும்-நெடியகண்களும்—தோளும்-தோள்களும்—வலந்துடித்து-வலப்பக்கந் துடித்து—இன்னல்காட்ட-துன்பக்குறிகாட்ட—குருமணி-நிறம்பொருந்தியமணியால்—குயிற்றும்-பதிக்கப்பட்ட—செம்பொன்-சிவந்தபொன்னாற்செய்த—கோடியர்-சிகரத்தினுயர்ந்த—கொடிஞ்சித்தேரின்-மேன்மொட்டையுடையதேரின்மேல்—அருவரை-அரியமலையின்மேல்—இவரும்-ஏறுகின்ற—சீற்றம்-கோபத்தையுடைய—மடங்கலேறென்ன-ஆண்சிங்கம்போல்—ஆர்ந்தான்-ஏறினான். எ-று.—நளன்தேரிலேறினனெனக்கூட்டுக. ※

மாதர்க்குத்துன்பம்வருமாறுல் வலத்தோள்களும் வலக்கண்களும் துடிக்குமென்பது துடிநூலிற்காண்க.] (௰௭)

(எகூசா) ஊன்பயில் வடிவேலேந்தி யுடன்றுவெம் போரி லேற்ற, தேன்பயி றெரியல்வேந்தர் நடுக்குறத் திசையினின்ற, கூன்பிறைக் கோட்டுநால்வாய்க் குஞ்சரம் வெருவி யோட, வான்பொதி றெறியத் தெய்வ வலம்புரி முழக்கியிட்டான்.—[இதனால் நளன்சங்கத்தொனி செய்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்.) ஊன்பயில்-மாமிசந்தங்கிய—வடிவேலேந்தி-கூரியவேற்படையைத்தாங்கி—உடன்று-கோபித்து—வெம்போரில்-வெவ்வியயுத்தத்தில்—ஏற்ற-எதிர்த்த—தேன்பயில்-தேன்றங்குகின்ற—தெரியல்-மாலையையுடைய—வேந்தர்-அரசர்கள்—நடுக்குற-நடுக்கமடைய—திசையினின்ற-எட்டுத்திசையினு நின்ற—கூன்-வளைவுபொருந்திய—பிறைக்கோட்டு-பிறையையொத்தகொம்பினையும்—நால்வாய்-தொங்குகின்றவாயினையுமுடைய—குஞ்சரம்-யானைகள்—வெருவியோட-பயந்தோடும்படி—வான்-ஆகாயம்—பொதிறெறிய-நடுக்கமடைய—தெய்வவலம்புரி-தெய்வச்சங்கம்—முழக்கியிட்டான்-தொனிசெய்தான். எ-று. ※

சங்கத்தொனியினால் தான் எதுஎது எப்படி ஆதல்வேண்டுமென்று நினைக்கின்றானோ அது அது அப்படியாகத் தொனித்தலால் தெய்வவலம்புரியென்றார்.] (௰௮)

(எகள) கொன்னவில் பரிதிவைவாட் கூற்றுயி ருண்ணுங் கூற்றின், மின்னகுவரிவி லேந்தும் விடலையை நோக்கியேற்ற, மன்னவரரவின் றின்றேன் மணிவளைத் திணிதோள் வீக்க, மென்னினைந் தென்செய் தோமென் றிந்திர னடுங்கலுற்றான்.—[இதனால் இந்திரனடுக்கஞ் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்.) கொல்-கொலைத்தொழிலை—நவில்-சொல்லப்பட்ட—பரிதி-சூரியன்போன்ற—வைவாள்-கூர்மைபொருந்தியவாட்படையையும்—கூற்றுயிர்-யமனுயிரை—உண்ணும்-உண்

னைப்பட்ட — கூற்றின். ஒருயமன்போல் — மின்னகு - ஒளியை வீசுகின்ற — வரிவிலேந்தும் - நெடியவில்லையுமேந்திய — விடலையை - நளமகாராஜனை — நோக்கி பார்த்து — ஏற்ற - எதிர்த்த — மன்னவர் - அரசர்களது — அளவன்று - அளவுடையதன்று — இன்னோன் - இவ்வரசனுடைய — மணிவரை - அழகுபொருந்தியமலைபோன்ற — திணி - வலிமைபெற்ற — தோள் - புயங்களினுடைய — வீக்கம் - பாரிப்பு — (ஆதலினால்) — என்னினைத்து - யாதைநினைந்து — என்செய்தோமென்று - யாதுசெய்தோமென்று — இந்திரன் - இந்திரனானவன் — நடுங்கலுற்றான் - நடுங்கினான்

நாம்பொறாமையால் மூட்டிவிட்ட சண்டையிற்கொலைப்பழிவந்து அதிலும் நமக்கு அவமானமேவருவதற்கு ஐயமில்லையென்று இந்திரன் நடுங்கலுற்றானென்க.] (௰௯)

(௭௯௮) கார்த்திரன் முழக்கமென்னக் கனைகுரன்முரசமார்த்த, தூர்த்தன கடல்களேழுந் துரகதக்குரத்தின் றூளி, போர்த்தன விசும்புபைம்பொற் கொடியொடு குடையுமோங்கி, யார்த்தன வுவகை பொங்கித் துணங்கையிட் டலகையீட்டம். — [இனியிரண்டுபாட்டால் சேனைகளின் ஆரவாரஞ்சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்) கார்த்திரள் - மேகங்களினுடைய — முழக்கமென்ன - சத்தம்போல் — கனை - முழங்குகின்ற — குரல் - குரலையுடைய — முரசம் - பேரிகைகள் — ஆர்த்த - ஒலித்தன — கடல்களேழும் - ஏழுசமுத்திரங்களையும் — துரகதம் - குதிரைகளினுடைய — குரத்தின் றூளி - குளம்பினின்றுமெழுகின்ற புழுதிகள் — தூர்த்தன - தூர்த்துவிட்டன — விசும்பு - ஆகாயத்தை — பைம்பொற் கொடியொடு - பசியபொற்கொடிகளோடு — குடையும் - குடைகளும் — ஓங்கி - உயர்ந்து — போர்த்தன - மூடிக்கொண்டன — அலகையீட்டம் - பேய்க்கூட்டங்கள் — உவகைபொங்கி - மகிழ்ச்சிமிகுந்து — துணங்கையிட்டு - கூத்தாடி — ஆர்த்தன - சத்தித்தன. எ-று. — துணங்கை - இருகைமுடக்கிப்புடைப்பொத்தியாடல். ※

கார்த்திரண் முழக்கமென்ன முரசமார்த்தவெனலால் - அநேக முரசங்களென்றும் குரத்தின்றூளிகடல்களேழுந் தூர்த்தனவெனலால் - அநேகங் குதிரைகளென்றும் விசும்பைப்போர்த்தனவெனலால் - அநேகங்குடைகள்கொடிகளென்றும் துணங்கையிட்டார்த்தனவெனலால்மாமிசமுண்ணவந்த பேய்களநேகமென்றும்பெறப்பட்டது.] (௨௰)

(௭௯௯) கூற்றெனவுரறியார்த்துக் கொல்சின வரியேறென்ன, வேற்றவர் வெருவ நெய்த்தோ ரிடையறு தொழுகுங் கோட்டுச், சீற்றமும் மதத்தினாழித் தீயையு மவிக்கும்வேகக், காற்றுறழ் களிறுதாண்டிக் கட்கனல் கதுவச்செல்வார். — (இ-ள்.) கூற்றென - யமனைப்போல் — உரறி - ஆரவாரித்து — கொல் - கொல்கின்ற — சினம் - கோபத்தையுடைய — அரியேறென்ன - சிங்கவேற்றைப்போல் — ஆர்த்து - கர்ச்சித்து — ஏற்றவர் - எதிர்த்தவர்கள் — வெருவ - அஞ்ச — நெய்த்தோர் - உதிரமா

னது — இடையறுதொழுகும் - நீங்காதொழுகப்பெற்ற — கோட்டு - கொம்பையும் — சீற்ற - கோபத்தையுமுடைய — மும்மதத்தின் - மும்மதங்களால் — ஊழித்தீயையும் - வடவாமுகத்தையும் — அவிக்கும் - அவிக்கப்பட்ட — வேகக்காற்றுறழ் - சண்டமாருதத்தையொத்த — களிறு தூண்டி - யானையைச்செலுத்தி — கண் - விழிகளில் — கனல்கதுவ - நெருப்புப்பற்ற — செல்வார் - செல்வார்கள். எ - று. *

வீரரைத் தன்கோட்டாற்குத்திக்கொல்லுதலால் யானைக்கொம்பை நெய்த்தோரிடையறுதொழுகுங் கோடெனப்பட்டது. — வேலாண்முகத்த களிறு என்றார்பிறரும். (உக)

(எ௱சய) ஒள்ளழல் கண்ணிற்கால வுயிர்ப்பலி யுண்ணுங் கூற்றின், வள்ளுறை வடிவாளேந்தி வாய்மடித் தெயிறுதின்று, கள்ளவிழ் தும்பைசூடிக் கழுதுகை கொட்டியார்ப்ப, வள்ளிலை வயிரப்பைம்பூ ணரசரோ டரசரேற்றார். — [இதுமுதற்பத்துப்பாட்டால் இருதிறச்சேனைகளும் பொருதல் சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ - ள்.) ஒள் - பிரகாசம் பொருந்திய — அழல் - நெருப்பு — கண்ணில் - கண்களினின்றும் — கால - கொப்புளிக்க — உயிர்ப்பலி - உயிராகிய உணவை — உண்ணும் - உண்ணுகின்ற — கூற்றின் - யமன்போல் — வள்ளுறை - நெருங்கியவுறையையுடைய — வடிவாளேந்தி - கூரியவாளையேந்திக்கொண்டு — வாய்மடித்து - உதட்டைமடித்துக்கொண்டு — எயிறுதின்று - பல்லைக் கடித்து — கள்ளவிழ் - தேனொழுகுகின்ற — தும்பைசூடி - தும்பைமாலையைத்தரித்து — (இதுகண்டு) — கழுது - பேய்கள் — கைகொட்டி - கைகளைக்கொட்டி — ஆர்ப்ப - கர்ச்சிக்கும்படி — அள்ளிலை - அள்ளிக்கொள்ளுமிலைபோன்ற — வயிரப்பைம்பூண் - பசியபொன்னிற்பதித்த வச்சிராபரணத்தையுடைய — அரசரோடு - அரசருடன் — அரசர் - அரசர்கள் — ஏற்றார் - எதிர்த்தார்கள். எ - று. *

அனேகரைச் சேதித்து உயிரையுண்ணுதலால் வாட்படைக்கு யமனை உவமைசொல்லப்பட்டது. — வாய்மடித்தலும் பற்கடித்தலும் - சினக்குறிப்பை வெளிப்படுத்திநின்றன. அதிரப்பொருதற்கு வந்தகுறிப்புத்தோன்ற கள்ளவிழ் தும்பைசூடியென்றார். நெடுங்காலம் போரில்லாமையால் உணவுகள் கிடையாதிருந்தவருத்தம் இப்பொழுது கெடுமென்னும்உவகைமிகுதியால் கழுதுகைகொட்டியார்ப்பவென்றார் - போரில்லாமை இந்திரப்படலத்தில் - ஆக்கவன் மேலென்னும்பதினொராம்பாட்டாலறிக. தன்மைநவிற்சியணி. உஉ

(எசக) மண்ணிடைத் திரிவபோல மாதிரங் கடப்பதாவி, விண்ணிடைப் பறப்பவேழ மருப்பிடை மிதித்துமீள்வ, கண்ணிமை பொருந்திற்காணுங் கடுப்பின கவினப்பாய்மா, வெண்ணில்வயவர் தூண்டி யெதிரெதிர்மலைந்து நிற்பார். (இ - ள்.) மண்ணிடை - பூமியின்கண்ணே — திரிவபோல - திரிவனபோல — மாதிரம் - திசைகளை — கடப்ப - தாண்டுவன. —

தாவி - பாய்ந்து — விண்ணிடை - ஆகாயத்திலே — பறப்ப - பறப்பன. — வேழமருப்பிடை - யானைக்கொம்பின்கண் — மிதித்து - மிதித்து — மீள்வ - திரும்புவன. — கண் - கண்கள் — இமைபொருந்தில் - இமைக்கோட்டுமாறுல் — காணுக்கடுப்பின - காணக்கூடாத வேகத்தையுடையன. — கவினப்பாய்மா - இத்தன்மையுள்ள கடிவாளம்பூண்ட தாவுகின்ற குதிரைகள் — எண்ணில - அளவற்றவைகளை — வயவர் ஆண்டு - காலாள்கள் செலுத்தி — எதிரெதிர் - நேர்நேராக — மலைந்து - போர்செய்து — நிற்பார் - நிற்பார்கள். எ - று. *

கடப்ப - பறப்ப - மீள்வவென்னுங் கடுப்பினவாகிய பாய்மாவெனக் கூட்டுக. வேழமருப்பு இங்கே வெள்ளையானைக்கொம்பெனக் கொள்க. — இதுவும் அவ்வணி.] (௨௩)

(௭௪௨) சூழ்சுடர் வயிரவாளா லிந்திரன் றுமிக்கு முன்னம், பாழி யங் குடுமிக்குன்றஞ் சிறகொடு பறப்பவென்னக், கேழ்கிளர் பரிதியேய்க்குங் கிளர்மணிக் கொடிஞ்சி மான்றேர், ராழியோ டாழிதாக்க வருஞ்சமர் தொடங்கிநிற்பார். — (இ - ள்.) சூழ்சுடர் - ஒளிசூழ்கின்ற — வயிரவாளால் - வச்சிராயுதத்தால் — இந்திரன் றுமிக்குமுன்னம் - இந்திரனறுப்பதற்குமுன்னே — பாழி - அகன்ற — குடுமி - சிகரங்களையுடைய — குன்றம் - மலைகளானவை — சிறகொடு - இறகுடனே — பறப்பவென்ன - பறப்பனபோல் — கேழ்கிளர் - செந்நிறமிகுந்த — பரிதியேய்க்கும் - சூரியனையொத்த — கிளர்மணி - ஒளிவிளங்குமணிகள்பதித்த — கொடிஞ்சி - மேன்மொட்டையுடைய — மான்றேர் - குதிரைகட்டிய தேர்கள் — ஆழியோடாழிதாக்க - உருளைகளோடுருளைகள்முட்ட — அருஞ்சமர் - அரியயுத்தத்தை — தொடங்கி - ஆரம்பித்து — நிற்பார் - நிற்பார்கள். *

[ஒவ்வொருதேர் - ஒவ்வொருமலைபோல் திரிதலான் அவைகட்குச் சிறகுடைய மலையை யுவமைசொல்லப்பட்டன. அநேகந்தேராதலால் நெருக்கம்பற்றி ஆழியோடாழிதாக்க வென்றார். அரசரோடரசரெதிர்த்தலால் ஆழியோடாழிதாக்கினவென்க.] (௨௪)

(௭௪௩) மோட்டிள முலைகள்பாய்ந்த மருமத்தின் மூரியானைக், கோட்டிணை யுழக்க வெம்போர்க் கோளரி யென்னச்சீறித், தோட்டுணை கொட்டி யார்த்துச் சுடர்நெடுங் குருதிவாளாற், பூட்டிய வோடைநெற்றி மத்தகம் போழ்ந்திட்டாரே. — (இ - ள்.) மோடு - உயர்ச்சிபொருந்திய — இளமுலை - இளமைபொருந்திய ஸ்தனங்கள் — பாய்ந்த - பாயப்பெற்ற — மருமத்தின் - மார்பின்கண் — மூரி - வலிமையையுடைய — யானைக்கோட்டிணை - யானையினிரண்டுகொம்புகளும் — உழக்க - குத்திக்கலக்க — வெம்போர் - வெவ்வியபோர்செய்கின்ற — கோளரியென்ன - சிங்கவேற்றைப்போல் — சீறி - கோபித்து — தோட்டுணை - இரண்டுதோள்

களையும்—கொட்டி-தட்டி—ஆர்த்து-கர்ச்சித்து—சுடர்-ஒளியையுடைய—நெடும்-நெடிய—குருதி-உதிரந்தோய்ந்த—வாளால்-வாட்படையால்—ஓடைபூட்டிய-முகபடாத்தையணிந்த—நெற்றி-நெற்றியையுடைய—மத்தகம்-{தலையை—போழ்ந்திட்டார்-:பிளந்தார்கள்.

தமதுமார்பிற்குத்திய யானைக்குச் சிங்கம்வைரியாதலால் அரசரை கோளரியென்னச் சீறியென்றார் அரசர்சீறிஆர்த்து வாளால் மத்தகம் போழ்ந்திட்டாரென்க] (உ௫)

(எசச) கொலைத்தடங் கண்ணினல்லார் குறங்கின்மேற் குறங்குசேர்த்தி, முலைத்தட நெருமுங்கப் புல்விக் கண்டுயின் முழவுத் தோளார், அலைத்துமிழ் குருதிபொங்க வற்றுவீழ் புழைக்கை யேற்றி, மலைக்கடாக் களிறுபுல்லி மண்ணிடைத் துஞ்சுகின்றார்.—(இ-ள்.) கொலை-கொலைசெய்கின்ற—தடம்-விசாலம்பொருந்திய—கண்ணின்-கண்களையுடைய—நல்லார்-மாதர்களுடைய—குறங்கின்மேல்-தொடைகளின்மேல்—குறங்குசேர்த்தி-தொடைகளைச்சேர்த்துக்கொண்டு—முலைத்தடம்-ஸ்தனத்தடங்களை—நெருமுங்கப்புல்லி-அழுந்தத்தழுவிக்கொண்டு—கண்டுயில்-நித்திரைசெய்கின்ற—முழவு-மத்தளம்போன்ற—தோளார்-தோளையுடைய। அரசர்கள்—அலைத்துமிழ்-அலைத்துமிழுகின்ற—குருதிபொங்க-உதிரமொழுக—அற்றுவீழ்-அற்றுவிழுந்த—புழைக்கை-துதிக்கையின்மேல்—ஏற்றி-தொடையையேற்றிக்கொண்டு—மலை-மலையையொத்த—கடாக்களிறு-மதயானையை—புல்லி-தழுவிக்கொண்டு—மண்ணிடை-பூமியிலே—துஞ்சுகின்றார்-:நித்திரைசெய்கின்றார்கள். எ-று.

மாதர்தொடைக்குத் துதிக்கையும் முலைக்குயானையும் உவமையாதல்பற்றி அரசர்இறந்தும் முன்பு மாதரோடு துயிலுதல்போன் றிருந்தனரென்றார். (உ௬)

(எசரு) கூற்றெனுங் கொம்மைகொட்டிக் குனிக்கும்வா ளுழவர் வேகக், காற்றினிற் பெண்ணையீன்ற கருங்கனி யுகுவதேபோல், வெற்றிறல்வயவர்சென்னி வீழ்த்துவெங் கரிக ணூறிச், சீற்றவெம் மடங்கலேற்றிற் செருக்களத் துழக்கி யிட்டார்.—(இ-ள்.) கூற்றெனும்-யமனுடனே—கொம்மைகொட்டி-கைதட்டிக்கொண்டு—குனிக்கும்-கூத்தாடுகின்ற—வாளுழவர்-வாட்படையையுடைய; வீரர்கள்—வேகக்காற்றினில்-சண்டமாருதத்தில்—பெண்ணையீன்ற-பனைமரந்தந்த—கருங்கனி-கரியபழம்—உகுவதேபோல்-உதிர்வதுபோல்—வெற்றிறல்-வேற்படையிற்றிறலையுடைய—வயவர்-படைவீரருடைய—சென்னி-தலைகளை—வீழ்த்து-தள்ளி—வெங்கரிகள்-வெவ்வியயானைகளை—நூறி-கொன்று—சீற்றம்-கோபத்தையுடைய—வெம்மடங்க

லேற்றில்-வெவ்வியசிங்கவேற்றைப்போல்—செருக்களத்து- யுத்தகளத்தில் — உழக்கியிட்டார்-:கலக்கினார்கள். எ-று. ※

கொல்லுதலில் அவனையொப்பாதலால் அவ்வுரிமைபற்றிக் கூற்றெனுங் கொம்மை கொட்டியென்றார். கொம்மைகொட்டலாவது- அகங்கைவிரித்துக் கொட்டுதலாம்- மயிருள்ள தலையாதலால் வயவர்சென்னிக்குப் பனையின்கருங்கனியை உவமைசொல்லப்பட்டது—மடங்கலேற்றி னுழக்கியிட்டாரெனவால் உவமையணி.] (௨௭)

(௭௪௬) வயவரோ ரிருவர்தம்மில் வாளமர் விளைத்தலோடு, முயிர் துறந்தவற்குமாலை புனைதுமென் றும்பர்ப் போந்த, கயமலர்க் கண்ணிகாணக் காளையர் மாய்ந்து மண்ணிற், புயலுறழ் கூந்தற்காக வானினும் போர்செய் கின்றார். —(இ-ள்.) வயவர்- படைவீரர்கள் — ஓரிருவர்- இரண்டுபேர்—தம்மில்-தமக்குள்ளே—வாளமர் - வாட்போரை—விளைத்தலோடும்-செய்தவளவில்—உயிர்துறந்தவற்கு-இவருளாவிநீங்கினவனுக்கு—மாலைபுனைதுமென்று-மாலைதரிப்போமென்று—உம்பர்ப்போந்த சுவர்க்கத்தினின்றும்வந்த—கயமலர் - தடாகத்திற்பூத்தமலரையொத்த—கண்ணி - கண்ணையுடைய அரம்பையானவள்—காண - காணும்படி—காளையர் - வீரர்கள்— மாய்ந்து - ஒருசேரஇறந்து—மண்ணில்-பூமியிற்போல்—புயலுறழ் -மேகத்தையொத்த— கூந்தற்காக-கூந்தலையுடையபெண்ணிற்காக—வானினும் - ஆகாயத்தின்கண்ணும்—போர் யுத்தத்தை—செய்கின்றார்-:செய்கின்றார்கள். எ-று ※

வானினுமென்பதிலும்மை- இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மையாம். மண்ணில் புயலுறழ் கூந்தல் தமயந்தி வானில்புயலுறழ்கூந்தல் அரம்பையெனக்கொள்க- இம்மையில் ஒருபெண்ணைப் பலர்விரும்பிப்போர்செய்வதுபோல் மறுமையிலும் ஓரரம்பையைவிரும்பியவர் பலராதலால் பொருதனரென்க. எங்ஙனும் ஒருத்தியைப் பலர்விரும்பில் போரே முடியும் என்பதுகருத்து. மாய்ந்தும்போர்செய்கின்றாரெனலால்தொல்லுருப்பேறலணி

(௭௪௭) குருதிகொப் புளிக்கும்வேலான் குங்கும வளறு மூழ்கு, மருமத்தில் வாளிமூழ்க மயங்கினன் றெளிதலோடும், விரைமொய்த்த கூந்தற்றாழ விண்ணினின் றார்வத் தோடு, முருவத்தார் புனையவந்த வொண்டொடி மயங்கி நின்றாள். —(இ-ள்.) குருதி-உதிரத்தை—கொப்புளிக்கும் - உமிழ்கின்ற — வேலான்-வேற்படையையுடையவரசனானவன் —குங்குமவளறு -குங்குமச்சேற்றில்—மூழ்கும்- முழுகப்பெற்ற —மருமத்தில்-மார்பினிடத்தில்—வாளிமூழ்க-பாணங்கள்புதைய—மயங்கினன்-மயக்கங்கொண்டவனாகி—தெளிதலோடும்- தெளிந்தவளவில்—விரைமொய்த்த -வாசனையையுடைய—கூந்தல்தாழ - குழலானது அவிழ — விண்ணினின்று - ஆகாயத்தினின்றும் — ஆர்வத்தோடும்- ஆசையுடன்—உருவத்தார் - அழகியமாலையை—புனையவந்த - தரிக்க

வந்த—ஒண்டொடி-அரமங்கையானவள்—மயங்கிநின்றாள்-மயங்கிநின்றனள், எ-று. — கூடந்தலவிழவெனலால் நினைப்பின்றிவிரைந்துவந்தனளென்க. இவன் உயிர்மனிததேகத்தைவிட்டு நீங்குமுன் மாலைசூட்டத் தெய்வமங்கைவந்து காத்திருப்பாளானால் விண்ணின்பம்பெறுதற்குப் போரின்மிக்க தில்லையென்பதுகருத்து.] (௨௯)

(௭௪௮) கான்படு முருவப் பைந்தார் விதர்ப்பர்கோன் கன்னி வேற்க, ணூன்படா துளையக்குத்தி யுள்ளுயிர் பருக லாற்றேம். வான்படா மின்னி னோச்சும் வாளினான் மாய்து மென்னாத், தேன்படு தெரியல் வேந்தர் செருமலைந் தாவி நீத்தார்.—(இ-ள்.) கான்படும்-வாசனையுண்டாகிய—உருவம்-அழகிய—பைந்தார்-பசியமாலையையுடைய—விதர்ப்பர்கோன்-வீமனுடைய—கன்னி-தமயந்தியினது—வேற்கண்-வேல்போன்றகண்களானவை—ஊன்படாது-மாமிசம்படாமல்—உளைய-வருந்தும்படி—குத்தி-குத்தி—உள்ளுயிர்-உள்ளாவியை—பருகல்-உண்பதை—ஆற்றேம்-பொறுக்கமாட்டேம்—வான்படா-மேகத்திற்றோன்றாத—மின்னின்-மின்போல்—ஓச்சும்-எறிகின்ற—வாளின்-வாட்படையால்—மாய்துமென்னா-மாய்வேமென்று—தேன்படு-தேனுண்டாகின்ற—தெரியல்-மலர்மாலையையணிந்த—வேந்தர்-அரசர்கள்—செருமலைந்து-போர்புரிந்து—ஆவி-உயிரை—நீத்தார்-நீக்கினார். எ-று. *

மாதர்விழி-வாளினுங் கொடியதென்பது. *வெய்ய கூற்றுருத்தெறி வேல்விலக்கினு மெய்துழாய் வினைத்தொட ரெண்ணிமாற்றினுந்-தையலார் முழுமதி முகத்திற்றங்கிய-மையகட் காலவேன் மாற்றலாகுமே. இதனாலறிக.] (௩௰)

(௭௪௯) முழவுறழ் திணிதோள் வீரர் முழுமெயு மிரும்புண்மேய, விழிபெருங் குருதியாடி யிலங்கதிர்ப் பரிதி யேய்ப்ப, வழிகவுட் கடாத்த நால்வா யரசுவா வெருத்திற்றோன்றிப், பொழிகணை மாரிசிந்தி யகலிரு விசும்புபோர்த்தார்.—(இ-ள்.) முழவுறழ்-மத்தளத்தையொத்த—திணி-வலிமைபொருந்திய—தோள்-புயத்தையுடைய—வீரர்-படைவீரர்—முழுமெயும்-தேகமுழுதும்—இரும்-பெரிய—புண்மேய-புண்ணிற்பொருந்திய—இழி-ஒழுகுகின்ற—பெருங்குருதியாடி-பெரியவுதிரத்தில்மூழ்கி—இலங்கதிர்-இலமைபொருந்தியகிரணத்தையுடைய—பரிதியேய்ப்ப-சூரியனையொப்ப—கவுள்-கவுளிடத்திலே—வழி-வழிகின்ற—கடாத்த-மதத்தையுடைய—நால்வாய்-தொங்குகின்றவாயையுடைய—அரசுவா-அரசயானையின்—எருத்தில்-பிடரியின்மேல்—தோன்றி-ஏறி—பொழி-பொழிகின்ற—கணை

---

* தாரகையுலகும்புதனுலகுங்கண்ட அத்தியாயம், ௰௩.

மாரி - பாணவருஷங்களை — சிந்தி - சிதறி — அகல் - அகன்ற — இரு - பெரிய — விசும்பு - [ஆகாசத்தை — போர்த்தார் - மறைத்தார்கள். எ - று. ※
அரசுவாவிற் இலக்கணம் சுயம்வரப்படலத்திற் குளிர்மதிஎன்னும் எழுபத்துமூன்றும் பாட்டிலாயிற்காண்க.] (௩௧)

(எாருய) அருமருந் தனையாள்சூட்டு மலங்கலந் தோளினானைப், பொருதிரைப் புணரிசூழ்ந்த புவியினி லரச ரெல்லா, நிரையுளை யரிமானேற்றை நிழல்கனி தறுகட் சீற்ற, வரைபுரை களிநல்யானை வளைந் தென வளைந்து கொண்டார். — [இனிமூன்றுபாட்டால் அரசர் நளனை யெதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது. — (இ - ள்.) அருமருந்தனையாள் - அரியதேவாமிர்தத்தையொத்தமயந்தியானவள் — சூட்டும் - தரித்த — அலங்கலந்தோளினானை - மாலைவிரைங்கும்புயத்தையுடைய [நளனை — பொருதிரை - மோதுகின்றஅலைகளையுடைய — புணரிசூழ்ந்த - கடலாற்சூழப்பட்ட — புவியினில் - பூவுலகத்து — அரசரெல்லாம் - [அரசரனைவரும் — நிரை - வரிசைபெற்ற — உளை - புறமயிரையுடைய — அரிமானேற்றை - சிங்கவேற்றை — நிழல்கனி - நிழலைக்கோபிக்கின்ற — தறுகண் - அஞ்சாமையையும் — சீற்ற - கோபத்தையுமுடைய — வரைபுரை - மலையையொத்த — களிநல்யானை - களிப்பையுடையநல்லயானைகள் — வளைந்தென - வளைத்தனபோல் — வளைந்துகொண்டார் - சூழ்ந்துகொண்டார்கள். எ - று. ※
இத்தனையரசரெதிர்த்தும் நளனுக்கு இணையாகமாட்டா ரென்பதுதோன்ற அரிமானேற்றைக் களிநல்யானை வளைந்தென வளைந்துகொண்டாரென்றார். உவமையணி.] (௩௨)

(எருக) நொறில்பரித் தடந்தேருந்தி நோன்சிலை குழையவாங்கிப், பொறியழற் பகழிதூவிப் பொங்குளைப் புரவிமான்றேர், தெறுகதக் களிநல்யானை சினவுவாள் வயவரீட்டங், குறைபட நூழிலாட்டிக் கூற்றென வரசரார்த்தார். — (இ - ள்) நொறில் - விரைவினையுடைய — பரி - குதிரைகட்டிய — தடம் - விசாலம்பொருந்திய — தேருந்தி - தேரைச்செலுத்தி — நோன்சிலை - பெரியவில்லை — குழையவாங்கி - வளையவளைத்து — பொறியழல் - அக்கினிப்பொறியையுடைய — பகழிதூவி - பாணங்களைவீசி — பொங்குளை - மிகுந்தபுறமயிரினையுடைய — புரவி - குதிரைகளும் — மான்றேர் - குதிரைகட்டியதேர்களும் — தெறுகதக்களிநல்யானை - மிகுந்தகோபத்தையுங்களிப்பையுமுடையயானைகளும் — சினவுவாள்வயவரீட்டம் - கோபிக்கின்றவாட்படையையுடையபடைவீரர் கூட்டமும் — குறைபட - குறையும்படி — நூழிலாட்டி - நூழிலாட்டுச்செய்து — கூற்றென - யமன்போல் — அரசர் - மன்னர்கள் — ஆர்த்தார் - கர்ச்சித்தார்கள். எ - று. ※

செருந்தி - இலைவாங்கி - பகழிதாவி - தாழிவாட்டி - ஆர்த்தார் அரசனைக்கொள்க. தாழி வாட்டாவது - பகைவர் ஓடும்படி தன்மார்பிற் றைத்துக்கிடந்த ஆயுதத்தைப் பிடுங்கி யெறிதல் * கலங்கழி யிபபடை யிரிய - வுளங்கழிந்த வேல்பறித்தோச்சின்று — மொய் யகத்து வேந்தர் முரணினி யென்னுங்கோல் - கையகத்துக் கொண்டான் கழல்விடலை - வெய்ய - விடுசுடர்இந்தி விளையகலம் போழ்ந்த - படுசுடரொளிகம் பறித்து. † கை வேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன் - மெய்வேல் பறியா நகும். இவற்றாலறிக.] (௱௧)

(௭௱௨) தெண்டிரைப் பரவையேழுஞ் சேறுபட் டொழியத் தெண்ணீர், மொண்டுகொண் டெழுந்தோர்குன்றின் முகிற்குழாஞ் சொரிவ தேய்ப்பப், புண்டலை வடிவேன்மன்னர் பொறியழற் பகழி மாரி, மண்டமர் கடந்ததிண் டோண் மன்னன்மேற் பொழிந் திட்டாரே. — (இ - ள்.) தெண்டிரை - தெளிவுபொருந்திய அலைகளையுடைய — பரவையேழும் - கடல்களேழும் — சேறுபட்டொழிய - சேறுபட்டுநீங்க — தெண்ணீர்மொண்டுகொண்டு - தெண்ணீரைமொண்டுகொண்டு — ஓர்குன்றில் - ஒருமலையில் — முகிற்குழாம் - மேகக்கூட்டங்கள் — சொரிவதேய்ப்ப - பொழிவதையொப்ப — புண்டலை - ஊனைத்தலையிலுடைய — வடிவேன்மன்னர் - கூரியவேற்படையையுடைய|வரசர்கள் — பொறியழல் - நெருப்புப்பொறிபறக்கின்ற — பகழிமாரி - பாணமழையை — மண்டு - நெருங்கிய — அமர்கடந்த - யுத்தத்திற்செயித்த — திண்டோள் - வலிமைபொருந்தியபுயத்தையுடைய — மன்னன்மேல் - நரமகாராஜன்மேல் — பொழிந்திட்டார் - சொரிந்தார். எ - று. ※ பரவையேழுஞ் சேறுபட்டொழியத்தெண்ணீர்மொண்டுகொண்டென்னலால் அரசர் கள்வைப்பாகவைத்திருந்த பாணங்களையும் நளன்மேற் பொழிந்தனரென்ப தாயிற்று.]

(௭௱௩) கொள்ளைகொண் டோரியுண்ணக் குழாங்கொடு கவந்தமாட வொள்ளழற் றறுகட்கூற்ற முயிருண்டு தெவிட்டிநிற்ப, வெள்ளவெங் குருதிபோர்ப்ப வியன்பணை திடதங்காக்கும், வள்ளறன் புருவத்தோடும் வரிசிலை குனித்ததன்றே. — [இனி இரண்டுபாட்டால் அவ்வரசரை நளனெதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ - ள்.) கொள்ளைகொண்டு - கொள்ளையாகவாரிக்கொண்டு — ஓரியுண்ண - ஓரிகளுண்ண — குழாங்கொடு - கூட்டங்கொண்டு — கவந்தமாட - உடற்குறைகள்கூத்தாட — ஒள்ளழல் - ஒளியையுடையநெருப்புப்பொறிபறக்கின்ற — தறுகண் - அஞ்சாமையையுடைய — கூற்றம் - யமனானவன் — உயிருண்டு - உயிரையுண்டு — தெவிட்டிநிற்ப - உமிழ்ந்துநிற்க — வெள்ளவெங்குருதி - வெப்பம்பொருந்தியஉதிரவெள்ளமானது — போர்ப்ப - மூடிக்கொள்ள — வியன் - பெரிய — பணை - வயலையுடைய — திடதங்காக்கும் - திடதநா

* வெண்பாமாலை - தும்பைப்படலம். ௰௬. † திருவள்ளுவர் - படைச்செருக்கு. ௪.

ட்டைப்புரக்கின்ற — வள்ளல்தன் - நளனுடைய — புருவத்தோடு - புருவத்துடன் — வரிசிலை - அவனது நெடியவில்லானது — குனிந்தது - வளைந்தது. எ - று. — அன்று - ஏ - இவ்விரண்டும் அசைநிலைகள். ❋

ஓரியுன்னை - கலந்தமாட - கூற்றமுயிருண்டு தெவிட்டிதிற்ப - குருதிபோர்ப்ப வள்ளல் சிலை குனிந்ததெனக் கூட்டுக. புருவத்தோடும் சிலைவளைந்ததெனலால் உடனிகழ்ச்சியணி.

(௭௫௪) கூன்பிறைக் கோட்டுவல்விற் குழைத்ததுங் குழைத்துத் தெவ்வ, ரூன்சுவைத் துண்ணும்வாளி விடுத்தது மொன்னலார்தங், கான்படு தெரியன் மார்பம் போழ்ந்ததுந் தெரியக்காணார், வான்படு பிணைக்குன் றோங்கி வயின்வயின் விரங்கக்கண்டார் — (இ-ள்) கூன் - வளைவுகொண்ட — பிறை - பிறையையொத்த — கோட்டுவல்வில் - கொம்பினாலாகியவலியவில்லை — குழைத்ததும் - வளைத்ததையும் — குழைத்து - வளைத்து — தெவ்வர் - பகைவருடைய — ஊன்சுவைத்து - மாமிசத்தைமென்று — உண்ணும் - உண்ணுகின்ற — வாளிவிடுத்ததும் - பாணங்கள்விட்டதையும் — ஒன்னலார்தம் - சத்துருக்களுடைய — கான்படு - மணமுண்டாகிய — தெரியல் - மலர்மாலையையணிந்த — மார்பம் - மார்பை — போழ்ந்ததும் - பிளந்ததையும் — தெரியக்காணார் - ஒருவருந்தெரியக்கண்டிலர் — (யாதுகண்டனரெனில்) — வான்படு - ஆகாயமளாவிய — பிணைக்குன் றோங்கி - பிணமலைகளுயர்ந்து — வயின்வயின் - இடங்கடோறும் — விரங்க - விரங்குதலை — கண்டார் - பார்த்தார்கள். எ - று. ❋

புகையினால் நெருப்புண்டென் றறிந்ததுபோல் பிணக்குன்றினால் நளன் பொருதனை யென்றறிந்தனரென்க. — பிணக்குன் றோங்கி வயின்வயின் விரங்கக்கண்டா ரென்னுங் காரியத்தினால் காரணமாகிய நளனது வில்லாண்மை தோன்றுதலால் புனைவிலிப் புகழ்ச்சியணி.] (௫௬)

(௭௫௫) பொருசமத் துடன்றவீரர் பொன்றிட நின்ற வேந்தர், வெருவலுற் றிரியுமாறும் வேந்தர்கோன் வலியுநோக்கி, யெரிமணிப் பொன்செயோடை யிரங்களிப் பகடுசூழக், கனைபொருகடலந்தானைக் கலிங்கர்கோனமரின்மேற்றான் — [இனிநளனொடு தனித்தனி அரசரெதிர்த்துப்பொருதல்சொல்லத்தொடங்கிக் கலிங்கநாட்டரசனெதிர்த்தல்சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்.) பொருசமத்து - பொருகின்றபோரில் — உடன்றவீரர் - கோபித்தெதிர்த்தவீரர்கள் — பொன்றிட - இறந்துவிட — நின்றவேந்தர் - நின்ற மற்றையரசர்கள் — வெருவலுற்று - பயந்து — இரியுமாறும் - ஓடுந்தன்மையும் — வேந்தர்கோன் - நளமகாராஜனுடைய — வலியும் - வலிமையினையும் — நோக்கி - பார்த்து — எரிமணி - ஒளியையுடையமணிகள்பதித்த — பொன்செயோடை - பொன்னாற்செய்த முகபடாத்தையுடைய — இரங்களிப்பகடுசூழ - இரைமை

பொருந்திய களிப்பையுடைய யானைகள் சூழ்ந்துவா — கடை பொரு - கரை யோடுமோதுகின்ற — கடலந்தானை - சேனாசமுத்திரத்தையுடைய — கலிங்கர்கோன் - கலிங்கதேசத்தரசன் — அமரில் - யுத்தத்தில் — ஏற்றான் - எதிர்த்தான் - எ - று. ※

எதிர்த்தவர்களிறந்தநிலையும் மற்றவேந்தரோடுநிலையும் நளனுடைய விமைமையுங்கண்ட கலிங்கதேசத்தரசன் அவனோடேற்றனனென்க. சேனையிற் குறைவில்லையென்பதுதோன்றக் கடலந்தானைக் கலிங்கர்கோனென்றார்.] (௩௭)

(௩௮) கந்தடு தறுகட்சீற்றக் கடாம்பொழி களிநல் யானை, மந்தர கிரியாற்றானை வாரிதி யுழக்கி வானத், திந்திர குமரனென்ன விகல்புரி நிடதர் கோமா, னுந்துமான் றேரின்மேலு மொருகணை தெரிந்து விட்டான். — (இ - ள்.) கந்தடு - கட்டுத்தறியைமுறிக்கின்ற — தறுகண் - அஞ்சாமையையுடைய — சீற்ற - கோபத்தையுடைய — கடாம்பொழி - மதம்பொழிகின்ற — களிநல்யானை - களிப்பையுடைய நல்லயானையாகிய — மந்தரகிரியால் - மந்தரமலையினால் — தானைவாரிதி - சேனாசமுத்திரத்தை — உழக்கி - கலக்கி — வானத்து - விண்ணுலகத்து — இந்திர குமரனென்ன - இந்திரகுமரனைப்போல் — இகல்புரி - போர்செய்கின்ற — நிடதர்கோமான் - நளமகாராஜன் — உந்து - செலுத்துகின்ற — மான்றேரின்மேலும் - குதிரைகட்டியதேரின்மேலும் — ஒருகணை - ஒருபாணத்தை — தெரிந்து - பார்த்து — விட்டான் - விடுத்தனன். எ - று. ※

இவன்விடும் பாணங்களுக்கும் வலிமைக்கும் தனதுகோலொன்றே தகுமென்பவன் போலொருபாணம் விடுத்தனனென்க. — உம்மை - சிறப்பு. யானையை மந்தரகிரியாகவும் தானையைவாரிதியாகவும் உருவகப்படுத்திச்சொல்லுதலால் உருவகவணி.] (௩௮)

(௩௯) பைம்மலைத் தகன்றவல்குற் பாவையர்க் கனங்கனன்ன, தெம்மலைச் சினவேற்காளை சிலைவளைத் தொருகோலுந்தக், கைம்மலைக் கோட்டில்வீழ்ந்த கலிங்கர்கோ னமரர்மாதர், வெம்முலைக் கோட்டில் வீழ்ந்து விண்ணிடை விரங்கினானே. — (இ - ள்.) பைம்மலைத்து - பாம்பின்படத்துடன்பொருது — அகன்ற - விரிந்த — அல்குல் - அல்குலையுடைய — பாவையர்க்கு - மாதர்க்கு — அனங்கனன்ன - மன்மதனையொத்த — தெவ் - சத்துருக்களை — மலை - பொருகின்ற — சினவேற்காளை - கோபம்பொருந்தியவேலையுடைய நளனானவன் — சிலைவளைத்து - வில்லைவளைத்து — ஒருகோலுந்த - ஒருபாணஞ்செலுத்த — கைம்மலைக்கோட்டில் - யானைக்கொம்பின்மேல் — வீழ்ந்த - விழுந்த — கலிங்கர்கோன் - கலிங்கதேசத்தரசனானவன் — அமரர்மாதர் - அரம்பையருடைய — வெம் - விருப்பைச்செய்கின்ற — முலைக்கோட்டில்வீழ்ந்து - முலை

பாகிய யானைக்கொம்பின்மேல்விழுந்து—விண்ணிடை-தெய்வலோகத்தில்—விரங்கினான்-:பிரகாசித்தான். எ-று. *

[கலிங்கதேசத்தரசன் அனேகம்பாணங்கள் பிரயோகித்தும் அதனால் நளனிறவாமல் இவன்விட்ட ஒருபாணத்தால் அவன் இறத்தலால் அப்பலவும் இவ்வொன்றைநிகராமை விளக்கின்றது.—நளனுடையபாணத்தாலடிபட்டு யானையின் கொம்பில்வீழ்ந்தவனுவீ ரர்தானே அரம்பையருடைய ஸ்தனத்தைத்தப்புல்லி அதனால் சிறப்புற்று நின்றனனென்பது.— மைம்மலைக்கோட்டில்வீழ்ந்தது மனிதவுடல்வெம்முலைக்கோட்டில்வீழ்ந்தது அவனது தெய்வவுடலெனக்கொள்க. விரைவுபற்றி அக்கோட்டில்வீழ்ந்து உடனே இக்கோட்டில் வீழ்ந்தனனென்றார்.] (௫௧)

(௭௫௮) களத்திடைக் கலிங்கர்கோமான் கவிழ்தலுங் கடைக்கண் சேப்ப, வுளத்திடை வெகுளிபொங்க வூழிவெங் காலி னோடி, வளைத்தனன் சேனையோடும் வார்சிலை வணக்கி வெம்போர், விளைத்தனன் கூற்றுமஞ்ச வெற்றிறன் மகதர் கோவே.— [இனி மூன்று பாட்டுக்களால் மகததேசத்தரசன் எதிர்த்திறத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்.) களத்திடை-யுத்தகளத்திலே—கலிங்கர்கோமான்-கலிங்கதேசத்தரசன்—கவிழ்தலும்-இறந்தவளவில்—கடைக்கண்சேப்ப-கடைக்கண்கள்சிவக்க—உளத்திடை-மனத்தில்—வெகுளிபொங்க-கோபமிக—ஊழிவெங்காலின்-யுகமுடிவிலுண்டாகிய வெவ்வியகாற்றுப்போல்—ஓடி-ஓடி—வளைத்தனன்-வளைத்தவனாகி—சேனையோடும்-சேனையுடனே—வார்-நெடிய—சிலைவணக்கி-வில்லை வளைத்து—கூற்றுமஞ்ச-யமனுமஞ்சும்படி—வெற்றிறல்-வெவ்வியதிறலையுடைய—மகதர்கோ-மகததேசத்தரசன்—வெம்போர்-வெவ்வியபோரை—விளைத்தனன்-:செய்தனன். எ-று. *

[மகதர்கோவானவன் கடைக்கண் சேப்ப-வெகுளிபொங்க ஓடி வளைத்தனனாகி விளைத்தனனெனக்கூட்டுக.] (௫௨)

(௭௫௯) முரிதிரைப் பரவைவேலை முகட்டெழுந் தகல்வான்மேய, விரிகதிர் மதியந்தீண்டும் வெள்ளெயிற் றரவமென்னக், குருதிகொப் புளிக்கும்வேலான் கொற்றவெண் குடையின்மீது, வரிசிலை குழைத்து வெய்ய வடிக்கணை யொன்று விட்டான்.—(இ-ள்.) முரி-வளைந்த—திரை-அலையையுடைய—பரவை-பரப்பையுடைய—வேலைமுகட்டெழுந்து-கடலினுச்சியிலுதித்து—அகல்வான்மேய-அகன்றஆகாயத்தின்கணுள்ள—விரிகதிர்மதியம்-விரிகின்ற கிரணங்களையுடைய சந்திரனை—தீண்டும்-தொடுகின்ற—வெள்ளெயிற்றரவமென்ன-வெள்ளியபல்லையுடையசர்ப்பம்போல்—குருதிகொப்புளிக்கும்-உதிரத்தையுமிழ்கின்ற—வேலான்-வேற்படையையுடையநரனானவன்—கொற்ற

ம் - சயத்தைத்தருகின்ற — வெண்குடையின்மீது - தவள சத்திரத்தின் மேல் — வரிசிலைகுழைத்து - நெடியவில்லைவளைத்து — வெய்ய - கொடிய — வடிக்கணையொன்று - கூரியகணையொன்றை — விட்டான் - ; விடுத்தனன். எ - று. *

மதியந்தீண்டும் வெள்ளெயிற்றரவமென்னல் * கண்டதுமன்னு மொருநாளவர் மன்னுந்திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று. இத்தொடரிற் வெண்குடைக்குமதியையும் பாணத்திற்கு சர்ப்பத்தையும் ஒப்புச்சொல்லுதலால் உவமையணி.] (௪௧)

(௭௱௬௰) சுரும்பிமிர் தும்பைவேய்ந்த சுடர்முடி மகதர்கோமான், விரும்பலர்ச்செகுக்கும்வேலான் விற்பழுத் துமிழும்வெய்ய, சரம்பட வற்றுவீழ்ந்த தன்னுடற் குறைநின்றாட, வரம்பைய ரோடுநோக்கியணிமணி முறுவல்பூத்தான். — (இ - ள்) சுரும்பு - வண்டுகள் — இமிர் - ஒலிக்கின்ற — தும்பைவேய்ந்த - தும்பைமாலைதரித்துவந்த — சுடர்முடி - கிரணங்கள்வீசுகின்றகிரீடத்தையுடைய — மகதர்கோமான் - மகததேசத்தரசனானவன் — விரும்பலர் - சத்துருக்களை — செகுக்கும் - கொல்லுகின்ற — வேலான் - வேற்படையையுடையநளனது — விற்பழுத்து - வில்லானதுபழுத்து — உமிழும் - உமிழுகின்ற — வெய்யசரம்பட - வெவ்வியபாணங்கள்பட — (அவைகளால்) — அற்றுவீழ்ந்த - துணிந்துவீழ்ந்த — தன் - தன்னுடைய — உடற்குறை - கவந்தமானது — நின்று - நின்று — ஆட - கூத்தாட — அரம்பையரோடு — தெய்வமாதரோடு — நோக்கி - பார்த்து — அணி - அழகிய — மணி - முத்தையொத்தநகைதோன்ற — முறுவல்பூத்தான் - ; நகைத்தனன். எ - று. *

மகததேசத்தரசன் தெய்வவுருப்பெற்றமையால் அதிற்குறைந்த மனிதவுருவையிகழ்ந்து நகைத்தனனென்க. — தன்னுடற்குறை நின்றாட நோக்கியென்றதனால் - துமிபட்டவுடலாடி நிலத்தின்விழுமுன்னமே தெய்வவுருப்பெற்றனனென்னும் விரைவுதோன்றியது. நாணமுற்றவர் உடன்சிரித்திடுவதென்பது இயல்பாதலால் தனக்கு மாலைசூட்டிய அரம்பையரோடுநோக்கி யணிமணிமுறுவல்பூத்தானென்றார்.] (௪௨)

(௭௱௬௧) அமைப்பருந் தறுகட்சீற்றத் தாளரியேறுபோல்வான், சமர்த்தலை யிகலினேற்ற தரியலர்சென்னிவீழத், துமித்திடுங் குருதியொள்வாள் சுடரொழ விதிர்ப்பநோக்கி, யிமைத்தலும் வளவர்கோனை வெருவனீ யேகுகென்றான். — [இதனால் சோழனெதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்.) அமைப்பரும் - அமைத்தற்கரிய — தறுகண் - அஞ்சாமையையும் — சீற்றத்து - கோபத்தையும் — ஆள் - ஆளுகின்ற — அரியேறுபோல்வான் - சிங்கவேற்றையொத்த நளனானவன் — சமர்

* திருவள்ளுவர் - அவாவறுத்தல். ௯.

த்தலை - யுத்தகளத்தில் — இகலினேற்ற - பகையிலெதிர்த்த — தரியார் - சத்துருக்களுடைய — சென்னிவீழ - தலைகள்வீழும்படி — துமித்திடும் - தறித்திடுகின்ற — குருதி - உதிரத்தையுடைய — ஒள்வாள் - ஒள்ளியவாட்படையை — சுடரொழ - ஒளிதுளும்ப — விதிர்ப்ப - அசைக்க — நோக்கி - அதுகண்டு — இமைத்தலும் - இமைக்கொட்டுமளவில் — வளவர்கோனை - சோழனை — வெருவல் - அஞ்சாதே — நீ - நீ — ஏகுகென்றான் - போவென்றான். எ - று. *

[நளன் வாளசைத்ததைக்கண்டு கண்ணிமைக்கொட்டலால் நம்மோடுபொருதற்கு அஞ்சினன் இவனோடுபொருவது தருமமன்றென்று சோழனைப்பார்த்து அஞ்சாதே நீபோவென்றான். அது - தோல்வியென்பது* விழித்தகண் வேல்கொண் டெறியவழித்திமைப்பி னொட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு. இதனாலறிக.] (௬௩)

(௭௯௨) கொய்யுளைப் புரவிதூண்டிக் கொடுமரங் குழையவாங்கி, வெய்யவெம் பகழிமாரி விண்ணகம் புதைப்பத்தூவி, ஐயன்மெய்க் கவசமீது மைங்கணை சிதறியார்த்தான், மையறு சிறப்பின்மிக்க வஞ்சியம் பதிக்குவேந்தே. — [இதனால் சேரமானெதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்.) மையறு - குற்றமற்ற — சிறப்பின்மிக்க - சிறப்பினாலுயர்ந்த — வஞ்சியம்பதிக்கு - வஞ்சியென்னுநகரத்திற்கு — வேந்து - அரசனாகிய சேரமான் — கொய்யுளை - கொய்துகட்டியபுறமயிரினையுடைய — புரவி - குதிரையை — தூண்டி - செலுத்தி — கொடுமரம் - வில்லை — குழையவாங்கி - வளையவளைத்து — வெய்ய - கொடிய — வெம்பகழிமாரி - வெவ்வியபாணமழைகளை — விண்ணகம் - ஆகாயமுழுவதும் — புதைப்ப - மூடும்படி — தூவி - இறைத்து — ஐயன் - நளனுடைய — மெய்க்கவசமீதும் - சீராவின்மேலும் — ஐங்கணைதூவி - ஐந்துபாணம்விட்டு — ஆர்த்தான் - கர்ச்சித்தான். எ - று. *

[நளன்மேல் ஐங்கணைதூவினனெனலால் பகழிமாரி விண்ணகம்புதைப்பத் தூவியென்பதைச் சேனைகண்மேலெனக்கொள்க.] (௬௪)

(௭௯௩) சில்லியந் தடந்தேருந்தித் திண்சிலைகுழையவாங்கிக், கொல்லிய வெழுந்தகூற்றிற் கொடியவெம் பகழிதூவி, மல்லடு தோளுமார்பும் வழிபெருங் குருதியோடும், வில்லவன் வெருவியோட வெஞ்சமமுடற்றினானே. — (இ-ள்.) சில்லி - உருளையையுடைய — தடம் - விசாலம்பொருந்திய — தேருந்தி - தேரைச்செலுத்தி — திண் - வலிமைபொருந்திய — சிலை - வில்லை — குழையவாங்கி - வளையவளைத்து — கொல்லியவெழுந்த - கொல்லவெழுந்த — கூற்றில் - யமன்போல் — கொடிய - கொ

---

* திருவள்ளுவர் - படைச்செருக்கு. ௬.

டிபவாரிய—வெம்பகழி-வெவ்வியபாணங்களை—தூவி - விட்டு—மல்லடு-மற்போர்செய்கின்ற—தோளும்- புயங்களிலும்—மார்பும்-மார்பிலும்—வழி-வழிகின்ற—பெருங்குருதியோடும் - அதிக உதிரத்தோடும்—வில்லவன் - சேரமான்—வெருவியோட - அஞ்சியோடும்படி—வெஞ்சமம்-வெவ்வியபோரை—உடற்றினன்-:செய்தான். எ - று. ※

[வில்லவனுயினும் நளன்வில்லுக்குத் தோற்றோடினமைதோன்றச் சேரமானுக்குப் பலபேரிருக்க வில்லவனென்றார்.—வில்லவன்-விற்கொடியையுடையவன்.] (௬௫)

(௭௯௪) திறங்கிளர் வயிரப்பைம்பூ ணிடதர்கோன் றொடுத்த கோலிற், கறங்கெனத் திரியும்வெய்ய கலினமான் றடந்தேர்வீழ, மறங்கிளர் பரிதிவேலு மானமுந் துறந்து நாணாற், புறங்கொடுத் திரியல் போனான்புட்கரத் தீவின்வேந்தன்.—[இதனால் புட்கரகத்தீ வரசனெதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்.) புட்கரத்தீவின்வேந்தன்-புட்கரத்தீவையாளுமரசனானவன்—திறங்கிளர்-ஒளிவிளங்குகின்ற—வயிரப்பைம்பூண்-வச்சிராபரணத்தையுடைய—நிடதர்கோன் - நளமகாராஜன்—தொடுத்த-பிரயோகஞ்செய்த—கோலில்-பாணத்தால்—கறங்கென்த்திரியும்-காற்றாடிபோற்றிரிகின்ற—வெய்ய-வெவ்விய—கலினமான் - கடிவாளம்பூண்ட குதிரைகட்டிய—தடம் - விசாலம்பொருந்திய—தேர்வீழ-இரதம்வீழ—மறங்கிளர் - மறமிகுந்த—பரிதிவேலும்-சூரியனையொத்தவேற்படையையும்—மானமும் - அபிமானத்தையும்—துறந்து-விட்டு—நாணல்-நாணத்தால்—புறங்கொடுத்து-முதுகுகாட்டி—இரியல்போனான்-:ஓடிப்போனான். எ - று. ※

[மானமும் ஒரு ஆபரணம்போல் வணிபவனுதலின் புட்கரத்தீவில் வேந்தைவேலு மானமுந் துறந்துபோனானென்றார். மானவருங்கலனீக்கி என்றார்பிறரும்.] (௬௯)

(௭௯௫) [வேறு.]—பாகடு வெந்திறற் பருமயானைமேல், வேகவெங் கலினமா வெள்ளஞ்சூழ்வரச், சாகத்தீவுக்கிறை சமரினோர்ப்பொடு, தோகையர் கண்ணெனப் பகழி தூவினான்.—[இதனால் சாகத்தீவரசன் எதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்.) பாகு-பாகனை—அடு-கொல்லுகின்ற—வெந்திறல் - வெவ்வியதிறலையுடைய—பருமயானைமேல்- ஒப்பனைசெய்தயானையின்மேல்—வேக- வேகத்தையுடைய—வெங்கலினமாவெள்ளம்-வெவ்வியகடிவாளம்பூண்ட குதிரைக்கூட்டங்கள்—சூழ்வர - தன்னைச் சூழ்ந்துவரும்படி—சாகத்தீவுக்கிறை - சாகத்தீவுக்கரசனானவன்—சமரின்ஆர்ப்பொடும்-யுத்தத்தினாரவாரத்துடன்—தோகையர்கண்ணென - மாதர்விழிகள்போல்—பகழி-பாணங்களை—தூவினான்-:சிந்தினான். எ - று. ※

மாதர்கண்கள் பாணங்களினுங் கொடியனவாதலால் தோகையார்கண்ணெனப் பகழி யாவிருவென்றார். பாகுளன்னும் பண்புப்பெயர் பன்மைக்காயிற்று. இதுஉவமேயமாகிய கண்களை உவமானமாகியபாணங்களுக்கு ஒப்புமைசொல்லலால் எதிர்மறையணி.] (௪௭)

(௭௬௬) துணங்கையிட் டலகைக டுள்ளியார்த் தெழ, வணங்கெயிற் றரவென வழலும் வாளிகள், வணங்குவிற் கால்வளைத் தெய்து மாற்றினா, னிணங்கமழ் குருதிவேனிடதர் வேந்தனே —(இ-ள்.) துணங்கையிட்டு - கையைக்கொட்டி — அலகைகள் - பேய்கள் — துள்ளி - குதித்து — ஆர்த்து - ஒலித்து — எழ - எழும்ப — அணங்கு - வருத்தத்தைச்செய்கின்ற — எயிறு - பல்லையுடைய — அரவென - சர்ப்பம்போல் — அழலும் - சுடுகின்ற — வாளிகள் - பாணங்களை — வணங்கு - வளைகின்ற — வில் - வில்லை — கால்வளைத்து - காலினால்வளைத்து — எய்து - பிரயோகஞ்செய்து — மாற்றினான் - நீக்கினான் — நிணங்கமழ் - கொழுப்புநாறுகின்ற குருதிவேல் - உதிரந்தோய்ந்தவேற்படையையுடைய — நிடதர்வேந்தன் - நளமகாராஜன். எ - று. — ஏகாரம் - ஈற்றசைக்கண்வந்தது. *

இப்போரில்நமக்கு நல்லவுணவு கிடைக்குமென்று அதிகமகிழ்ச்சியால் பேய்கள்கூச்சலால் துணங்கையிட்டலகைகடுள்ளியார்த்தெழவென்றார். அரவைப்பாணத்துக்கும் எயிற்றை அதன்முனைக்கும் உவமையாகக்கொள்க.] (௪௮)

(௭௬௭) பாற்றினந் தொடர்வரு பகைவ ரூன்சுவைத், தாற்றிருந் திடையறு துதிரங் கால்வது, கூற்றொடுந் தோழமை கொள்வ தாயதோர், மாற்றருங் கொடியவேன் மன்னன் வாங்கினான். — (இ-ள்.) பாற்றினந்தொடர்வரு - பருந்துக்கூட்டங்கள்தொடர்வதும் — பகைவர் - சத்துருக்களுடைய — ஊன் - மாமிசத்தை — சுவைத்து - மென்று — ஊற்றிருந்து - ஊற்றாகவிருந்து — இடையறாது - ஒழியாமல் — உதிரங்கால்வது - உதிரங்கக்குவதும் — கூற்றொடும் - யமனுடன் — தோழமைகொள்வதாயது - சிநேகங் கொள்வதாகியதுமாகிய — ஓர் - ஒரு — மாற்றரும் - தடுப்பதற்கரிய — கொடியவேல் - கொடியவேற்படையை — மன்னன் - நளனென்பவன் — வாங்கினான் - கைக்கொண்டான். எ - று. *

ஒருவர்மேல்விட்டால் அதன்கொடுமை சொல்லவேண்டுவ தில்லையென்பதுதோன்ற சுபாவத்தில் இம்மூன்றுகுணங்களையுமுடைய வேலென்றார்.] (௪௯)

(௭௬௮) அயிலெடுத் தெறிதலு மடர்க்கு மொன்னலார், வயிறெரி தவழ்ந்தது வயிர வாட்படை, செயிறர வேந்திய சாகத் தினிறை, யுயிர்துறந் தந்தக னுலகம் புக்கதே. — (இ-ள்.) அயிலெடுத்தெறிதலும் - வேற்படையையெடுத்துவீசியவளவில் — அடர்க்கும் - பொருகின்ற — ஒன்னலார் - பகைவருடைய — வயிறு - வயிறானது — எரி - நெருப்பினு

லீ—தவழ்ந்தது- தவழ்ந்திடப்பட்டது—வயிரவாட்படை - வச்சிரவாளை—செயிரற-குற்றமற—எந்திய - தாங்கப்பெற்ற—சாகத்தீவிறை-சாகத்தீவுக்கரசனுடைய—உயிர் - உயிரானது—துறந்து - அவனைவிட்டு—அந்தகனுலகம்-யமலோகத்தில்—புக்கது - புகுந்தது. எ - று.✻

வயிறெரிந்தவழ்தலால் அடர்க்குமென்னலொன்றது. சாகத்தீவரசனேறுவந்துளதாத் தவளாவெனக்கொள்க. நிராயுதனுகி யிறத்திலனென்பதுதோன்ற வயிரவாட்படையெசெயிரறவேந்தியசாகத்தீவிறையென்றார்.] (௫௰)

(எகூக) தாம்புடைக் கரமலை யெருத்திற் றோன்றுபு, காம்பிலிக் கரசன்வில் வாங்கிக் காய்கணை, தேம்பொதி செழுமலர்த் தெரியன் மார்பினன், வாம்பரித் தேர்மிசை மழையிற் றூவினன்.—[இதுமுதலேழுபாட்டால் காம்பிலிதேசத்தரசனெதிர்த்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்.) தாம்புடை - துவாரத்தையுடைய—கரமலை - கையையுடையமலைபோன்ற யானையினது — எருத்தில் - பிடரியின்மேல்—தோன்றுபு-தோன்றி—காம்பிலிக்கரசன் - காம்பிலிநாட்டுக்கரசனுனவன்—வில்வாங்கி - வில்லைவளைத்து—காய் - கொல்லாநின்ற—கணை - பாணங்களை—தேம் - வாசனை—பொதி - நெருங்கிய—செழுமலர் - செழுமையுள்ளமலராற்றொடுத்த—தெரியல் - மாலையையணிந்த—மார்பினன் - நளனது—வாம் - தாவுகின்ற—பரி - குதிரைகட்டிய—தேர்மிசை - தேரின்மேல்—மழையில் - மேகம்போல்—தூவினன் - பிரயோகித்தான். எ - று.

துதிக்கையொன்றுதவிர மற்றையுடல் மலைபோலிருத்தலால்யானையைக்கரமலையென்றார். காம்பிலிதேசத்தரசன் நளன்தேரின்மேற் பாணந்தூவினனெனக்கூட்டுக.] (௫௧)

(எஎஎ) சிலையுயிர்த் துயிர்ப்பலி கவருந் திண்கணை, கொலைவடிவேலினன் றுரப்பக் குஞ்சர, மலையெனக் கவிழ்ந்ததுமடங்கலேறெனப், புலவுவாளொடுமவன் புவியிற்பாய்ந்தனன்—(இ-ள்) சிலையுயிர்த்த - வில்லால் விடப்பட்டு — உயிர்ப்பலிகவரும் - உயிராகியவுணவையுண்கின்ற—திண்கணை - வலிமைபெற்றபாணங்களை—கொலைவடிவேலினன் - நளனுனவன்—துரப்ப - செலுத்த—குஞ்சரம் - (எறிவந்ததன்) யானையானது—மலையெனக்கவிழ்ந்தது - மலைபோற்கவிழ்ந்துவீழ்ந்தவளவில்—மடங்கலேறென - சிங்கவேற்றைப்போல் — புலவு - புலானாற்றத்தையுடைய—வாளொடும் - வாட்படையுடன் — அவன் - அவ்வரசனுனவன்—புவியில் - பூமியிலே—பாய்ந்தனன் - குதித்தனன். எ - று.✻

தன்னைவிட்டுத் தன்தேரின்மேற் பாணம்விடுத்தலால் நளனும் அவ்வரசனேறிவந்தயானைமேற் பாணம்விடுத்து அதைக்கொன்றனனென்க. மலையெனவெனலாலுவமையணி.

(எஎக) வார்மயிர்க் கேடகம் பற்றி வாள்விதிர்த், தூர்சினக் களிற்ற

ளி யுழக்கி யொய்யெனப், போர்முகத் துரறிவெம் புலியின் போத்தெ னச், சாரிகை திரிந்தனன் றறுகணுரவோனே.—(இ-ள்.) வார்-நெடிய—மயிர்க்கேடகம்-மயிராயுடைய தோற்கேடகத்தை—பற்றி-பிடித்து—வாள்விதிர்த்து-வாளையசைத்து—ஊர்-நடக்கின்ற—சினம்-கோபத்தையுடைய—களிற்றணி-யானைவகுப்பை—உழக்கி-கலக்கி—ஒய்யென-விரைவில்—போர்முகத்து-யுத்தமுகத்தில்—உரறி-கர்ச்சித்து—வெம்புலியின்போத்தென-வெய்யபுலிப்போத்துப்போல்—சாரிகை திரிந்தனன்-வட்டமாகத்திரிந்தான்—தறுகணுரவோன்-அஞ்சத்தக்கவைகட்கு அஞ்சாதகாம்பீலிதேசத்தரசனானவன். எ-று. *

பாணங்கள்தைப்பினும் அழிவிலாதிருத்தற்கு மயிருள்ள தோலினாற்செய்வதுபற்றி மயிர்க்கேடகமென்றார். ஒருகுற்றஞ்செய்தவர்க்குப் பலகுற்றஞ் செய்பவர்போல் தானெறிவந்த ஒருயானையைக்கொன்ற வனது களிற்றணியுழக்கிச் சாரிகை திரிந்தனனென்றார். புலியின்போத்தெனவெனலால் உவமையணி.] (ருக)

(எஉ) பாரினின்ற வனமர் புரியப் பாய்பரித், தேரினின் றடுக ணைச் செருவிளைத்திட, றாருடை வயவர்போர்த் தருமமன் றெனக், கூர் நுதி வாளுரீஇக் குப்புற் றனனோ.—(இ-ள்.) பாரினின்று-பூமியிலிருந்து—அவனமர்புரிய-அவ்வரசன்போர்புரிய—பாய்-தாவுகின்ற—பரித்தேரினின்று-குதிரைகட்டியதேரிலிருந்து—அடுகணை-கொல்லாநின்றபாணங்களைக்கொண்டு—செருவிளைத்திடல்-யுத்தஞ்செய்தல்—தாருடை-வெற்றிமாலையையணிந்த—வயவர்-படைவீரருடைய—போர்த்தருமமன்றெனை-யுத்தத்தினுடைய தருமமன்றென்று—கூர்-கூரிய—நுதி-நுனியையுடைய—வாளுரீஇ-வாளையுருவிக்கொண்டு—குப்புற்றனன்-குதித்தான். எ-று.—ஓவென்பது-அசை. *

அவன் அறநிலைப் போர்செய்பவனாதலால் தன்னோடெதிர்த்த காம்பீலிதேசத்தரசனவன் பூமியிலிருத்தல்பற்றித் தானும் பூமியிற் குதித்தனனென்றார்.] (ருச)

(எங) மன்பெருங் கேடகந் திரித்து வானிடை, மின்பிறழ்ந் தென்னவாள் விதிர்த்து நோக்கின, ரென்புநெக் குள்ளுடைந் திரியவேற் றனர், வென்பிறரறிகிலாத் திறல்கொள் வீரரோ.—(இ-ள்.) மன்-நிலைபெற்ற—பெருங்கேடகம்-பெரியபரிசையை—திரித்து-சுழற்றி—வானிடை-ஆகாயத்தின்கண்—மின்பிறழ்ந்தென்ன-மின்னலசைந்தாற்போல்—வாள்விதிர்த்து-வாட்படையையசைத்து—நோக்கினர்-பார்த்தவர்களுடைய—என்பு-எலும்புகள்—நெக்கு-நெக்குவிட்டு—உள்-உள்ளே—உடைந்திரிய-உடைந்துபோகும்படி—வெந்-தம்முதுகை—பிறர்-பிறர்களால்—அறிகிலா-அறியப்படாத—திறல்

ளொள் - வலிமையைக்கொண்ட — வீரர் - | அரசர்கள் — ஏற்றனர் - : எதிர்த்தனர். எ - று. ※

வெந் - என்பதில் நகரவொற்று பகரத்தோடு மயங்காமையின் வழக்கட்பட எதுகை நோக்கி னகரவொற் றெழுதப்பட்டதாம். வென்பிற ரறிகிலாவென்பதனால் ஒரீடத்திலும் இவ்விருவரும் தோற்றவரல்லரென்பதுகருத்து. இது உவமையணி.] (௧௫)

(௭௭௪) தெறுஞ்சினந் தலைக்கொளீஇச் செங்கண் டீயுகப், பிறங்கு பொற் கேடகம் பிறழ வெற்றியு, மறங்கிளர் வயிரவாள் வாளிற் றாக்கியுங், கறங்கெனத் திரிந்தனர் காளை வீரரோ — (இ - ள்) தெறும் - அழிக்கின்ற — சினம் - கோபமானது — தலைக்கொளீஇ - அதிகரித்து — செங்கண் - சிவந்தகண்களினின்றும் — தீயுக - நெருப்புதிர — பிறங்கு - உயர்ந்த — பொற்கேடகம் - அழகியகேடகத்தை — பிறழ - நீங்கும்படி — எற்றியும் - எறிந்தும் — மறங்கிளர் - கொலைத்தொழில்மிகுந்த — வயிரவாள் - வச்சிரவாளை — வாளிற்றாக்கியும் - வாளினாலெதிர்த்தும் — கறங்கென - காற்றாடிபோல் — காளைவீரர் - | அரசர்கள் — திரிந்தனர் - : திரிந்தார்கள். ※

இவ்விரண்டுபாட்டால் ஒருவர்க்கொருவருயர்வு தாழ்வு சொல்லாமையால் வாட்போரில் இவ்விருவருமொத்தனரென்பதாம்.] (௧௬)

(௭௭௫) கோட்புலிப் போத்தென நிடதர்கோமகன், றாட்பினுட் காம்பிலிக் கிறைவ னாமற, வாட்படை யெறிந்துயிர் வவ்வி னானவன், சேட்புலத் தரம்பையர் தெரியல் சூடினான். — (இ - ள்) கோள் - கொலைசெய்கின்ற — புலிப்போத்தென - ஆண்புலிபோல் — நிடதர்கோமகன் - | நளனானவன் — றாட்பினுள் - யுத்தத்தின்கண் — காம்பிலிக்கிறைவன் - காம்பிலிநாட்டுக்கரசனுடைய — நாமற - நாமமறும்படி — வாட்படை - வாளாயுதத்தால் — எறிந்து - வீசி — உயிர் - ஆவியை — வவ்வினான் - கொண்டான் — அவன் - : அவ்வரசன் — சேட்புலத்து - விண்ணுலகத்தின்கண் — அரம்பையர் - தெய்வமங்கையரால் — தெரியல் - மாலை — சூடினான் - : சூடப்பட்டான். எ - று. — நாமம் - நாமெனக்கடைகுறைந்தது. ※

தோல்வியின்றி வாட்போரில் எதிர்த்திறந்தவனாதலால் காம்பிலிதேசத்தரசனுக்கு அரம்பையர் மாலைசூட்டினரென்றார்.] (௧௭)

(௭௭௬) அறைகழல் வேந்தர்மே லலங்கல் வேலினா, னுறழ்வலிக் களிற்றிடைத் தாவு மெண்ணிலா, நெறியில்பரி தேர்மிசைப் பாயுநோன்கெழு, சிறையொடுந் திரிவதோர் சீய மென்னவே. — (இ - ள்.) அலங்கல் - வெற்றிமாலைதரித்த — வேலினான் - வேற்படையையுடைய | நளனானவன் — நோன்கெழு - பெருமைபொருந்திய — சிறையொடுந் திரிவது - சிறகினுடன்திரிவதாகிய — ஓர் - ஒரு — சீயமென்ன - சிங்கம்

போல்—அறை-ஒலிக்கின்ற—கழல்-வீரக்கழலையணிந்த—வேந்தர்மேல்-அரசர்கள்மேலும்—எறுழ்வலி-மிகுந்தவலிமையையுடைய—களிற்றிடை-யானையின்மேலும்—தாவும்-:தாவுவான்—எண்ணிலா-அளவில்லாத—நொதில்-ஒலியையுடைய—பரி-குதிரைமேலும்—தேர்மிசை-தேரின்மேலும்—பாயும்-:பாய்வான். எ-று. ※

நளன் செய்தபோரைத் தனித்தனிசொல்லின்முடியாதென்பார் தொகுத்துக்கூட்டவெண்ணுமுத்தியால்-வேந்தர்மேல்-களிற்றிடை-பரி-தேர்மிசை இவ்வாறெதிர்க்குமென்றனனென்றார்.] (௫௮)

(௭௭௭) இன்னணங் கொடுஞ்சமர் முருக்கி யேற்றிகல், மன்னவர் புறக்கொடை கண்டு மாலைதாழ், கொன்னவில் குருதிவேற் குவவுத்தோளினான் சென்னிவான் றடவுபொற் றேரி னேறினான். (இ-ள்.) இன்னணம்-இந்தப்பிரகாரம்—கொடுஞ்சமர்-கொடியயுத்தத்தில்—முருக்கி-கொன்று—ஏற்று-எதிர்த்து—இகல்-பகைக்கின்ற—மன்னவர்-அரசர்கள்—புறக்கொடைகண்டு-முதுகுகொடுத்தோடச்செய்து—மாலைதாழ்-மாலைதாழ்கின்ற—கொன்னவில்-கொல்லுதலைச் சொல்லுகின்ற—குருதி உதிரந்தோய்ந்த—வேல்-வேற்படையையுடைய—குவவுத்தோளினான்-திரட்சிபொருந்தியதோள்களையுடைய நளனானவன்—சென்னி-தலையினால்—வான்-ஆகாயத்தை—தடவு-தடவுகின்ற—பொற்றேரின்-அழகியதேரின்மேல்—ஏறினான்-:ஏறினான். எ-று. ※

கொல்லுதலைத் தெரிந்தவர் வாயினாற்சொல்லாது செய்கையாற் சொல்லுதல்போல் வேற்படை—கொலைசெய்தலாற் சொல்லுதலில்-கொன்னவில் குருதிவேலென்றார்.] (௫௯)

(௭௭௮) [வேறு.] புலத்தலு மடநல்லார் புலவிதீர்தரச் சூட்டு, மலத்தகமலர்க்குஞ்சி யழிகுருதிப் புனலலைப்ப, மலைத்தடந் திணிதோளார் வடிக்கணை மெயிற்போர்ப்பக், கொலைத்தலைமுண்மாப்போற்கொடுஞ்சமத்திற் கிடந்தனரே—[இனி ஆறுபாட்டால் படுகளச் சிறப்புச்சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்.) மடநல்லார்-மாதர்கள்—புலத்தலும்-ஊடியவளவில்—புலவி-அவ்வூடல்—தீர்தர-நீங்கும்படி—சூட்டும்-அணிவிக்கும்—அலத்தகம்-அவர்பாதங்களினாட்டப்பெற்றசெம்பஞ்சுபடிந்த—மலர்-பூவையணிந்த—குஞ்சி-குடுமியை—அழி-அழிகின்ற—குருதிப்புனல்-உதிரநீரானது—அலைப்ப-அலைக்க—மலை-மலைபோல்—தடம்-பருத்த—திணி-வலிமையையுடைய—தோளார்-தோளையுடையவரசர்கள்—வடிக்கணை-கூரியபாணங்கள்—மெயிற்போர்ப்ப-தேகத்திலேமூட—கொலைத்தலை-கொல்லுகின்ற தலையையுடைய—முண்மாப்போல்-முள்ளம்பன்றிபோல—கொடுஞ்சமத்தில்-கொடியயுத்தகளத்தில்—கிடந்தனர்-:கிடந்தனர். எ-று. ※

மாதர்க்கு ஊடலுண்டாயின் கணவனையுதைத்தல் மரபெப்படலத் திரண்டாம்பாட்டாலுணர்க. மாதர்புலவியில் ஆடவரைத் தாமுதைத்தலும் அவரை ஆடவர்பணிதலுமாகிய இரண்டுமுண்டு. அது அப்போது அவர்க்குண்டாகும் வேட்கைக்கோய் நீக்குமெனக்கொள்க. தேகங்களில் அம்புகளைத்தைத்திருத்தல் முள்ளம்பன்றிமுட்களைச்சிலிர்த்தல்போன்றிருத்தலால் அதற்கதை யுவமையாக்கினார்.] (கய)

(எஎகூ) இகன்மிகு திறல்வேந்த ரெதியாற் களப்படுத்த, புகர்முகக் கடாயானை பொழிகுருதிச் செழுஞ்சேற்றிற், றிகிரிய கொடிஞ்சிநெடுந் தேருழக்கத் துகளெழுந்தவ், வகலிரு விசும்புபோர்த் தந்திவான் போன்றதுவே.—(இ-ள்.) இகன்மிகு - பகைமைமிகுந்த — திறல் - வலிமைபொருந்திய — வேந்தர் அரசர்கள் — எதியால் - வாட்படையால் — களப்படுத்த - யுத்தகளத்திற்கொன்ற — புகர்முகக்கடாயானை - புள்ளிபெற்றமுகத்தையுமதத்தையுமுடையயானைகள் — பொழி - ஊற்றிய — குருதிச்செழுஞ்சேற்றில் - செழுமைபொருந்தியவுதிரச்சேற்றில் — திகிரிய - உருளைகளை யுடையவும் — கொடிஞ்சி - மேன்மொட்டையுடையவுமாகிய — நெடுந்தேர் - நெடியதேர்கள் — உழக்க - கலக்க — துகள் - துளிகள் — எழுந்து - எழும்பி — அவ்வகலிருவிசும்பு - அந்த அகற்சியுள்ளபெரிய ஆகாசத்தை — போர்த்து - மூடிக்கொண்டு — அந்திவான் - செவ்வானத்தை — போன்றது - ஒத்தது. எ-று.

குருதிச்சேறுயினும் அனேகந்தரம் தேருருளைக ளோடுதலாற் புழுதியாயிற்றென்க, அப்புழுதிமூடுதலால் ஆகாயம் செவ்வானம்போன்றதென்றார். இது உவமையணி. (கஅ)

(எாஅய) ஒளிகிளர் மணியோடை சிதைந்தொழிய வுடன்றபோர்க், களிசின மால்யானைக் கதிர்மருப் புமிழ்ந்ததீ, முளிதடஞ் சினைமேயுமுருங்கெரி யெனப்பற்றி, விளிதருவ யவருடல்வெந் தொழியப் பரந்ததே.—(இ-ள்.) ஒளிகிளர் - பிரகாசமிகுந்த — மணியோடை - அழகியமுகபடாமானது — சிதைந்து - கெட்டு — ஒழிய - நீங்க — உடன்ற - வெகுண்ட — போர் - யுத்தத்தில் — களி - செருக்கையும் — சினம் - கோபத்தையுமுடைய — மால் - பெரிய — யானை - யானைகளுடைய — கதிர் - பிரகாசம் பொருந்திய — மருப்பு - தந்தங்கள் — உமிழ்ந்த - சொரிந்த — தீ - நெருப்பானது — முளி - காய்ந்த — தடம் - பருத்த — சினை - கிளைகளை — மேயும் - தகிக்கின்ற — முருங்கெரியென - அழியுந்தீயைப்போல் — பற்றி - பற்றிக்கொண்டு — விளிதரு - இறந்த — வயவருடல் - படைவீரருடையதேகங்கள் — வெந்தொழிய - வெந்துபோகும்படி — பரந்தது - பரவியது. எ-று. — ஆல் - அசை.

போர்க்களத்தில் யானைக்கொம்பிற்பிறந்த தீயே வடவருடல் வெந்தொழியப் பரந்த தெனக்கொள்க.] (கஉ)

(௭௮௧) பரிதிவடி வாள்பிடித்துப் பல்லினா லிதழ்துக்கித், திருகு சினந் தலைக்கொளீஇச் செங்கண் டீயுமிழக், குருதிபா யடுகளத்திற் குற்றுயிரிற் கிடந்தார்க்கண், டருகணையக் கொடுங்கூற் றமஞ்சிநின் றலறுமால்.—(இ-ள்.) பரிதி-சூரியன்போன்ற—வடி-கூரிய—வாள்-வாட்படையை—பிடித்து-கையிற்பற்றி—பல்லினால்-பற்களினால்—இதழ்துக்கி-உதட்டைக்கடித்து—திருகு-மாறுபட்ட—சினம்-கோபம்—தலைக்கொளீஇ-அதிகரித்து—செங்கண்கள்-சிவந்தகண்களானவை—தீயுமிழ-நெருப்பைச்சொரிய—குருதிபாய்-உதிரம்பரவிய—அடுகளத்தில்-கொலைக்களத்தில்—குற்றுயிரில்-குற்றுயிருடன்—கிடந்தார்க்கண்டு-கிடந்தவர்களைக்கண்டு—அருகணைய-அவர்களருகேவருதற்கு—கொடுங்கூற்றும்-கொடிய யமனும்—அஞ்சிநின்று-அச்சமுற்றுநின்று—அலறும்-அலறுவான். எ-று.—ஆல்-அசைநிலை. ※

குற்றுயிர்கிடக்கும்போது யமன் அவரைப்பற்றுதற்கு அலறுவானென்னில் போரி லெதிர்க்கும்போது அவரைக்கண்டவர் அஞ்சுதல்சொல்லவேண்டுதில்லையாயிற்று. (௯௩)

(௭௮௨) சிலைபொரு திணிதடந்தோட் டேர்வேந்தர் செருமலைந்து, கொலைபுரி யடுகளத்திற் குடர்பின்னிக் கிடந்ததனைப், புலவுநா றுடற்றசைவேட் டுண்ணவரும் புள்ளினங்கள், வலைவளைந்த தெனவெண்ணி வானினிடைச் சுழலுமால்.—(இ-ள்.) சிலைபொரு-மலையையொத்த—திணி-வலிமைபொருந்திய—தடந்தோள்-பருத்ததோள்களையுடைய—தேர்வேந்தர்-தேரையுடையவரசர்கள்—செருமலைந்து-போர்செய்து—கொலைபுரி-கொலைசெய்த—அடுகளத்தில்-யுத்தகளத்தில்—குடர்-குடர்கள்—பின்னிக்கிடந்ததனை-ஒன்றோடொன்றுபின்னிக்கிடந்ததை—புலவுநாறு-புலானாற்றநாறுகின்ற—உடற்றசை-தேகத்தின்மாமிசத்தை—வேட்டு-விரும்பி—உண்ணவரும்-உண்பதற்குவந்த—புள்ளினங்கள்-பறவைக்கூட்டங்களானவை—வலைவளைந்ததென-வலையானதுவளைந்ததென்று—எண்ணி-நினைந்து—வானினிடை-ஆகாயத்தின்கண்—சுழலும்-வட்டமிடும். எ-று. ஆல்-அசை.

தசைவேட்கையினும்உயிரின் வேட்கைபெரிதாதலாலும்தசையைவிட்டு நீங்கற்குமனமொழாமையாலும் குடர்பின்னிக்கிடந்ததைத் வலைவளைந்ததென்று - தசைவேட்டுண்ணவரும் புள்ளினங்கள் வானினிடைச்சுழலுமென்றார்.] (௯௪)

(௭௮௩) சீற்றமிகுங் களியானைத் திறல்கெழுபோர் வயவேந்தர், காற்றரலக் குடைதுணிந்து களத்தினிடைக் கிடப்பனக, ஏற்றெருமை யுகைத்தடரு மிருணிறத்த வெரிகுஞ்சிக், கூற்றமுயிர்ப் பலியேற்குங் கொள்கலம்போன் றிருந்தனவே.—(இ-ள்.) சீற்றமிகும்-கோபமி

ளுந்த—களியானை-செருக்கையுடையயானைகள்போல்—திறல்செழு-வலிமைமிக்க—போர்-போர்செய்கின்ற—வயவேந்தர்-வெற்றிமிகுந்தவீரர்களுடைய—கால்-காலையுடைய—தாரைக்குடை-முத்துக்குடைகளானவை—துணிந்து-துண்டுபட்டு—களத்திடை-யுத்தகளத்தின்கண்—கிடப்பனகள்-இருப்பனவாகி—ஏற்றெருமை-எருமைப்போத்தை—உகைத்து-செலுத்தி—அடரும்-நெருங்குகின்ற—இருணிறத்த-இருளையொத்தநிறத்தையுடைய—எரிகுஞ்சி-எரிபோன்றசிகையையுடைய—கூற்றம்-யமனுனவன்—உயிர்ப்பலியேற்கும்-உயிர்ப்பிச்சையேற்கின்ற—கொள்கலம்போன்று-பாத்திரத்தையொத்து—இருந்தன-இருந்தன. எ-று.—ஏகாரம்-ஈற்றசை. *

கள்-இங்கே இசைநிறைத்தற்பொருட்டு விகுதிமேல் விகுதியாய்வந்தது. காம்புதுணிந்துகிடந்தகுடையைப்பலியேற்கும் பாத்திரமாகக் குறித்தலால்-தற்குறிப்பணி.] (௬௰)

(எஅச)[வேறு]-இன்ன களத்தி னிரிந்தவ ரல்லாற், றுன்னின ராவி துறத்தலும் வெங்கூற், றன்னவன் வாளம ராற்றலு நோக்காப், பொன்னகரத்திறைபுந்தியிலோர்ந்தான்-[இனிஇரண்டுபாட்டால் இந்திரனெண்ணுதல் சொல்லப்படுகின்றது.—(இ-ள்.) இன்னகளத்தில்-இப்படிப்பட்டயுத்தகளத்தில்—இரிந்தவரல்லால்-ஓடிப்போனவரல்லாமல்—துன்னினர்-எதிர்த்தவர்கள்—ஆவிதுறத்தலும்-உயிர்விடுதலையும்—வெங்கூற்றன்னவன்-வெவ்வியயமனையொத்தநரனுனவன்—வாளமர்-வாட்போரை—ஆற்றலும்-செய்தலையும்—நோக்கா-பார்த்து—பொன்னகரத்திறை-இந்திரனுனவன்—புந்தியின்-தன்புத்தியில்—ஓர்ந்தான்-சிந்தித்தான். எ-று. *

ஓடினவர் பிழைத்தலையும் எதிர்த்தவரிறத்தலையும்-நரன் வாட்போர் ஆற்றலையும்பார்த்து இந்திரன் ஆலோசித்தனனென்பதாம்.] (௬௧)

(எஅரு) மன்றன் மலர்த்தொடை மன்னனை யெய்தி, வென்றிகொள் போரை விலக்கில மாயிற், றுன்று திரைக்கடல் சூழுல கெல்லா, மின்று முடித்திடு மென்ன நினைந்தே—(இ-ள்)மன்றல்-வாசனைபொருந்திய—மலர்த்தொடை-மலர்மாலையையணிந்த—மன்னனை-நரனை—எய்தி-அடைந்து—வென்றிகொள்-வெற்றியைக்கொண்ட—போரை-யுத்தத்தை—விலக்கிலமாயின்-விலக்காமற்போவோமாகில்—துன்று-நெருங்கிய—திரை-அலையையுடைய—கடல்சூழ்-கடலாற்சூழப்பட்ட—உலகெல்லாம்-பூவுலகத்திலுள்ளயாவரையும்—இன்று-இன்று—முடித்திடுமென்ன-கொல்லுவானென்று—நினைந்து-(இந்திரன்முதலியநால்வரும்)கருதி. எ-று.

இச்செய்யுளு மேற்செய்யுளுங் குளகமாதலின் இதில் நீங்கியென்னும் வினையெச்சம் மேற்செய்யுளில் மேவியவென்னும் பெயரெச்சவினைகொண்டது. இந்திரனுளவன் நாம் இப்போரைவிலக்காது விட்டனமெனின் உலகமுழுவதையும் நளன்கொல்லுவனென்று நினைத்தான் அந்நினைப்பு இரக்கமன்றியும் போரைத் தானமூட்டினமையாலுமுண்டா யிற்றென்க.] (௬௭)

(௭௯௬) மழகளி றன்னவன் மாணுரு நீங்கி, விழைவொடு தம்முரு மேவிய விண்ணோர், அழகுறு காளைய ரவ்வுரு விட்டோர், கிழவுரு வெய்திய கேண்மைய ரொத்தார்.—[இதனால்இந்திரன் முதலிய நால்வருந் தம்முருக்கொளல் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்.) மழகளிறன்னவன்-இளங்களிற்றைப்பொத்தநளனது—மாண்-பெருமைபொருந்திய—உரு வடிவத்தை—நீங்கி-விட்டுநீங்கி — விழைவொடு-விருப்போடு— தம்முருமேவிய- தங்கள்வடிவைப்பொருந்திய — விண்ணோர்- தேவர்கள்—அழகுறு-அழகின்மிக்க—காளையர்- காளைப்பருவத்தை யுடையவர்—அவ்வுருவிட்டு- அக்காளைவடிவத்தைவிட்டு — ஓர்கிழவுரு வெய்திய-ஒருகிழவடிவத்தையடைந்த— கேண்மையர்-{தன்மையரா தலை— ஒத்தார்-ஒத்தனர். எ-று. ※

நளனுருவிற்கும் இந்திரன்முதலிய நால்வருருவிற்கும் ஒப்புச்சொல்லில்-அழகியகாளை யர்வடிவிற்கும் கிழவர்வடிவிற்கும் ஒப்புச்சொல்லுதல்போலாமென்பது கருத்து.(௬௮)

(௭௯௭) மூன்றுரு மேவிய மொய்கழல் விண்ணோர், மன்னனை யெய்துபு வாய்மையி னானுந், துன்னல ரைத்தெறு தோள்வலி யானும், நின்னை நிலத்திடை நேர்பவர் யாரே.—[இனிஇரண்டுபாட்டால்நளன் போரைவிலக்குதல் சொல்லப்படுகின்றது.—(இ-ள்.) மூன்றுருமேவிய-பழையவடிவினைப்பெற்ற—மொய் - நெருங்கிய — கழல் - வீரக் கழலையணிந்த—விண்ணோர்-தேவர்கள்—மன்னனையெய்துபு-நளனை யடுத்து—வாய்மையினானும்-சத்தியத்தினாலும்—துன்னலரை-சத்து ருக்களை —தெறு-கொல்லுகின்ற—தோள்வலியானும் — புசபலத்தினா லும்— நின்னை - உன்னை— நேர்பவர்-ஒப்பவர்— நிலத்திடை-பூமியி ல்— யார்-எவர்(ஒருவருமில்லை.)எ-று ஏகாரம்-ஈற்றசைக்கண்வந்தது.

யாவரும் புகழ்ச்சியில் வயப்படுதல்போல் மற்றொன்றிலும் வயப்படாரென்பதுதெரி ந்த தேவர்கள் நளனைப் பூமியில் வாய்மையிலும வலிமையிலும் நினக்குச் சமானமான வரில்லையென்றார். உபமேயமாகிய நளனை உவமானமாகக்கூறி அவனுக்கு மற்றவரச மோடு ஒப்பானமைகூறலால் எதிர்நிலையணி.] (௬௯)

(௭௯௮) துன்று கனத்தெதிர் துன்னலர் யாரும், பொன்ற வுருக்கிய போர்த்தொழி லீங்கி, வென்றிகொள் வேலவ மின்னனை யாடன், மன்றல் முடித்தனை வாழிய வென்றார்.—(இ-ள்.)வென்றிகொள்-வெ

ற்றியைக்கொண்ட—வேலவ - வேற்படையையுடையநளனே— தூன்று-நெருங்கிய—களத்தெதிர்-யுத்தகளத்திலெதிர்த்த—துன்னலர்யாரும்-சத்துருக்களெல்லாம் — மாய்ந்ற - இறக்கும்படி — முருக்கிய-கொன்ற போர்த்தொழினீங்கி - போர்த்தொழிலைவிட்டு—மின்னனையாடன் - மின்னலையொத்ததமயந்தியினது — மன்றல் - விவாகத்தை — முடித்தனை-செய்துகொண்டவனாகி — வாழியவென்றார் - (நீ):வாழக்கடவையென்றார்கள். எ-று. ※

போரைவிட்டு விவாகமுடித்துக்கொண்டு தமயந்தியுடன் நெடுங்கால மிருப்பாயாக வென்பார்-வாழியவென்றனர்.] (௭௰)

(௭௮௧) விண்ணவ ரின்னணம் வேண்டினர் கூறப், புன்னுறு வெய்ய புலால்கமழ் வைவே, லண்ணல மர்த்தொழி லாற்றில னாகிப், பண்ணமை தேரி னிழிந்து பணிந்தான். —[இதனால் இந்திரன் முதலிய நால்வரையும் நளன் வணங்குதல் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்.) விண்ணவர் - தேவர்கள் — இன்னணம் - இந்தப்பிரகாரம் — வேண்டினர் - வேண்டினவராகி — கூற - சொல்ல — புன்னுறு - மாமிசந்தங்கிய — வெய்ய - வெவ்விய — புலால் - புலானாற்றம் — கமழ் - கமழ்கின்ற — வைவேல் - கூரியவேற்படையையுடைய — அண்ணல் - நளனனவன் — அமர்த்தொழில் - யுத்தத்தை — ஆற்றிலனாகி - செய்யாதவனாகி — பண்ணமை - அலங்கரிப்பமைந்த — தேரினிழிந்து - தேரினின்றுமிறங்கி — பணிந்தான் - (அந்நால்வரையும்); வணங்கினன். எ-று. ※

போர்த்தொழிலில் முடுகினனாயினும் நளனனவன் தேவர்கள் வேண்டுகோளுக் குடன்பட்டவனாய் அமர்த்தொழிலைவிட்டுத் தனது பொறைதோன்ற அவரைப்பணிந்தனனென்க.

(௭௮௨) கருணையி னெய்திய காளையை நோக்கி, யருமக மெவ்வுழி யாற்றினு மாங்க, ணுருவொடு வந்தவி யுண்குவ மென்று, மருவரு நல்வரம் வாசவ னீந்தான். — [இனி ஐந்து பாட்டால் தேவர்கள் வரங்கொடுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்.) வாசவன் - இந்திரனனவன் — கருணையின் - அருளினால் — எய்திய - அடைந்த — காளையை - நளனை — நோக்கி - பார்த்து — அருமகம் - அரியயாகத்தை — எவ்வுழி - எவ்விடத்தில் — ஆற்றினும் - நீசெய்தபோதிலும் — ஆங்கண் - அவ்விடத்தில் — உருவொடு - உருவுடனே — வந்து - அடைந்து — அவி - அவிர்ப்பாகத்தை — உண்குவமென்று - யாமுண்போமென்று — மருவரும் - அடைதற்கரிய — நல்வரம் - நல்லவரத்தை — ஈந்தான் - கொடுத்தனன். ※

உருவுடனே தேவர்கள்வந்து யாகத்தில் அவிர்ப்பாகங்கொள்வது அருமையென்பது தோன்ற மருவருநல்வரமென்றார்.] (௭௨)

(௭௱௧) மிடல்கெழு மேழக மேற்கொளு மேலோ னுடைதிரை வேலையி னின்னமு தொப்ப, மடிதலில் வெங்கன லின்றியும் வாரா, வடிசி லடுந்தொழில் விஞ்சை யளித்தான் —(இ-ள்.) மிடல்கெழு - வலிமைபொருந்திய — மேழகமேற்கொளும் - ஆட்டுக்கடாவின்மேலேறும் — மேலோன் - அக்கினிதேவனானவன் — உடைதிரைவேலையின் - உடைகின்றஅலைகளையுடையகடலிற்பிறந்த — இன்னமுதொப்ப - இனியஅமிர்தத்தையொப்ப — மடிதலில் - கெடாத — வெங்கனலின்றியும் - வெவ்வியதீயில்லாமலும் — வாரா - சும்மா — அடிசில் - உணவை — அடுந்தொழில் - சமைக்குந்தொழிலாகிய — விஞ்சை - வித்தையை — அளித்தான் - வரமாகக்கொடுத்தான். எ-று. *

அக்கினிதேவன் இவ்வரங்கொடுத்தலால் உலகத்தில் இப்பொழுதும்நளபாகம்போலென்று உவமைசொல்லும்படி விளங்கிற்றென்க.] (௭௨)

(௭௱௨) அல்ல லுழந்தரு மெய்தினு நெஞ்சி, னல்லற மெய்தவு நண்ணிய ஞாட்பில், வெல்படை வேண்டுவ வெய்தவும் வென்றிக், கொல்சின வெம்பகடூர்தி கொடுத்தான். —(இ-ள்.) வென்றி - வெற்றியையும் — கொல்சினம் - கொல்லாநின்றகோபத்தையுமுடைய — வெம்பகடூர்தி - வெவ்வியஎருமைக்கடாவாகனத்தையுடைய யமனானவன் — அல்லலுழந்து - வருத்தப்பட்டு — அருமெய்தினும் - துன்பமடையினும் — நெஞ்சில் - மனத்தின்கண் — நல்லறமெய்தவும் - நல்ல தருமமடையவும் — நண்ணிய - பொருந்திய — ஞாட்பில் - யுத்தத்தில் — வெல்படை - வெல்லத்தக்கஆயுதங்கள் — வேண்டுவ - வேண்டுவனவற்றை — எய்தவும் - அடையவும் — கொடுத்தான் - நளனுக்குவரங்கொடுத்தான். எ-று. *

காரணம் காரியத்துள்ளதென்பது பிரசித்தப்படும்படி யமன் தருமனென்னும் பெயர்க்கேற்ப நளன் அல்லற்படும்போதும் நல்லறமெய்தவும் கொலைத்தொழிற்கேற்ப யுத்தகளத்தில் வெல்படைகளெய்தவும் வரமாகக்கொடுத்தனனென்றார்.] (௭௩)

(௭௱௩) தார்புல ராது தயங்கவும் வேண்டி, னார்கலி வற்ற வமைக்கவு மல்லா, னீரறு பாலையி னெஞ்சி னினைப்பின், வார்புன லெய்தவும் வருண னளித்தான் —(இ-ள்.) வருணன் - வருணனானவன் — தார் - மாலைகள் — புலராது - வாடாமல் — தயங்கவும் - விளங்கவும் — வேண்டின் - வேண்டுமானால் — ஆர்கலி - சமுத்திரமானது — வற்றவமைக்கவும் - வற்றும்படிசெய்யவும் — அல்லால் - அவையன்றியும் — நீரறுபாலையின் - நீரில்லாதபாலைநிலத்தின் — நெஞ்சினினைப்பின் - நெஞ்சிலேநினைத்தால் — வார் - நெடிய — புனலெய்தவும் - நீருண்டாகவும் — அளித்தான் - நளனுக்குவரங்கொடுத்தான். எ-று. *

இதனால் மழையில்லாதவிடத்தும் இவன் தேசத்துக்கு நீராற் குறைவில்லையாம்.] (௭௪)

(௭௬௫) ஆண்டகைக் கின்ன வளித்தரி வைக்கு, மாண்டகு கற்பை வருத்துவ மென்றுத், தீண்டின ராவி சிதைந்திடு மாறும், வேண்டுரு வெய்தவும் விண்ணவ ரீந்தார். — (இ-ள்.) விண்ணவர் - இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் — ஆண்டகைக்கு - நளனுக்கு — இன்னவளித்து - இவ் வரங்களைக்கொடுத்து — அரிவைக்கும் - தமயந்திக்கும் — மாண்டகு - மாட்சிமையொருந்திய — கற்பை - கற்பினை — வருத்துவமென்று - வருத்துவோமென்று — தீண்டினர் - தொட்டவர்களுடைய — ஆவி - உயிர் — சிதைந்திடுமாறும் - கெடுமாறும் — வேண்டுரு வெய்தவும் - வேண்டிய வடிவங்களெடுக்கவும் — ஈந்தார் - வரங்கொடுத்தனர். எ-று. ※

அரிவைக்குமென்பதில் - உம்மை - எச்சவும்மை யெனக்கொள்க. தாங்கள் பலமுயற்சி செய்துஞ் சம்மதியாமல் மனிதனாகிய நளன்மேல்வைத்த கருத்தின்படி சாதித்தலால்தேவர்கள் அதில் மிகவும் மகிழ்வுடையவராய் தமயந்தி கற்பை வருத்தவெண்ணின் அவருயிர்மாயும்படி வரந்தந்தனரென்க.] (௭௬)

(௭௬௬) கண்ணகன் ஞால மளித்த கழற்கா, லண்ணலை யேத்தி யருந்ததி யானும், பெண்ணமு தத்தை வியந்து பெருஞ்சீர், விண்ணவர் தம்பதி மேவின ரன்றே. — [இதனால்தேவர்மகிழ்வோடுதம்பதியடைதல்சொல்லப்படுகின்றது.— (இ-ள்.) கண்ணகல் - இடமகன்ற — ஞாலம் - பூமியை — அளித்த - இரக்ஷித்த — கழற்கால் - வீரக்கழலையணிந்தகாலையுடைய — அண்ணலை - நளனை — ஏத்தி - துதித்து — அருந்ததிமானும் - அருந்ததியையொத்த — பெண்ணமுதத்தை - தமயந்தியை — வியந்து - அதிசயித்து — பெருஞ்சீர் - மிகுந்தசிறப்பையுடைய — விண்ணவர் - தேவர்கள் — தம்பதி - தம்முடையநகரங்களை — மேவினர் - அடைந்தனர். எ-று. — அன்று - ஏ - அசைகள். ※

குற்றமில்லாததன்மே வெதிர்க்கவந்த மற்றையரசரை விடுத்தலால் ஞாலமளித்த அண்ணலென்றார். அருந்ததிமானுமென்பது - பெரும்பாலும் கற்புக்கெனக்கொள்க. பெண்ணமுதத்தை வியந்தென்பது தமயந்தி நற்குண நற்செய்கையையென்க.] (௭௭)

(௭௬௭) [வேறு.] — அங்கண்வானத்தமரரு மாழியிற், பொங்கு தானை யரசரும் போயபின், சிங்க வேறனை யான்றிகழ் மாமணி, தங்கு பைம்பொ னிருக்கையிற் சார்ந்தனன். — (இ-ள்.) அங்கண் - அழகிய விடத்தையுடைய — வானத்து - தெய்வலோகத்திருந்துவந்த — அமரரும் - தேவரும் — ஆழியில் - சமுத்திரம்போல் — பொங்கு - மிகுந்த — தானை - சேனையையுடைய — அரசரும் - அரசர்களும் — போயபின் - போனபின்பு — திகழ் - பிரகாசிக்கின்ற — மாமணி - மாணிக்கமணிகளிழைத்து — தங்கு - தங்கிய — பைம்பொன் - பசியபொன்னாற்செய்த —

இருக்கையில் - ஓரிடத்தில்—சிங்கவேறனையான் - சிங்கவேற்றையொத்த | நளனானவன்—சார்ந்தனன் - சேர்ந்தனன். எ-று. ※

[தேவரும் அரசரும் தம்மிடத்திற் சென்றபின்பு நளனும் தானிருக்கத்தக்க ஓரிருக்கையிற் சார்ந்தனனென்பதாம்.] (எஅ)

போர்புரிபடலம் - முற்றுப்பெற்றது.

மணம்புரிபடலம்.

இப்படலத்தால் - நளமகாராஜன் தமயந்தியை விவாகஞ்செய்தல் சொல்லப்படுகின்றது.

(எகூஎ) சாந்த மழுங்கு தடமுலைக் கோதையர், காந்து பைம்பொற் கவரி யிரட்டுற, வாய்ந்த செவ்வி மணவினை மாடத்தின், வேந்தர் சூழ்வர வீமன் வந்தெய்தினான்.—(இ-ள்.) சாந்தம் - சந்தனக்குழம்பினால்—மழுங்கு - முழுகப்பெற்ற — தடமுலை - பருத்தமுலையையுடைய —கோதையர் - மாதர்கள்—காந்து - பிரகாசிக்கின்ற — பைம்பொன் - பசியபொற்காம்பையுடைய—கவரி - சாமரைகளை— இரட்டுற - வீச— வாய்ந்த - பொருந்திய —செவ்வி - அழகிய —மணவினை - விவாகஞ்செய்யும்—மாடத்தின் - உப்பரிகையில்—வேந்தர் - அரசர்களனைவரும்—சூழ்வர - சூழ்ந்துவாராநிற்க — வீமன் - | வீமராஜன் — வந்தெய்தினான் - வந்துசேர்ந்தான். எ-று. ※

[பார்த்தவர்களுடைய கண்களைக்கவர்ந்துகொள்ளும்படி கைபோயவரால் அணிசெய்த மாடமென்பதற்குவாய்ந்தசெவ்வி மணவினை மாடமெனப்பட்டது. விவாகஞ்செய்வித்தற்குப் பிரதானமானவனுகையால் முன்னே வீமன்வந்தனனென்றார்.] (க)

(எகூஅ) ஆற்று வேள்வி யருந்தவர் சூழ்வரப், போற்று நான்மறைக் கோதமன் போர்கெழு, வெற்றடங்கண் விளங்கிழை மன்றலுக் கேற்ற யாவையுங் கொண்டிட னெய்தினான்.—(இ-ள்.) வேள்வி - யாகங்களை — ஆற்று - செய்கின்ற — அருந்தவர் - முனிவர்கள் —சூழ்வர - சூழ்ந்துவர — நான்மறை - நாலுவேதங்களையும் — போற்று - போற்றுகின்ற —கோதமன் - | கௌதமமுனிவன் — போர்கெழு - போரின்மிக்க — வேற்

நடங்கண்-வேல்போன்றவிசாலம்பொருந்தியகண்களையுடைய — விளங்கிழை - தமயந்தியினது — மன்றலுக்கு - விவாகத்துக்கு — ஏற்றயாவையும் - ஏற்றதிரவியமனைத்தையும் — கொண்டு - வருவித்துக்கொண்டு — உடன் - அதனுடனே — எய்தினன் - வந்தான். எ - று. ✻

கவுதமமுனி விவாகபத்ததிப்படி அக்கிரிகைக்குவேண்டிய மாவிலை - சமித்து - தருப்பை - முதலியவும் வரவழைத்துக்கொண்டு வந்தனனென்பதற்கு - மன்றலுக்கேற்ற யாவையுங் கொண்டுடனெய்தினனென்றார்.] (௨)

(௭௯௯) வேரியந் தொடை வீமனும் வேந்தருந், தேருநான்மறைச் செல்வரு மன்றலுக், கோரை யெய்திய தென்றுழை யொற்றரா, லாரமார்பற் கறிய வுணர்த்தினார். — (இ - ள்.) வேரியந்தொடை - தேனொழுகுமலர்மாலையையணிந்த — வீமனும் - வீமராஜனும் — வேந்தரும் - அரசர்களும் — தேருநான்மறைச்செல்வரும் - நாலுவேதங்களையுமறிந்தபிராமணர்களும் — மன்றலுக்கு - விவாகத்திற்கு — ஓரையெய்தியதென்று - முகூர்த்தகாலம்வந்ததென்று — உழை - அருகிலிருந்த — ஒற்றரால் - ஒற்றுவரால் — ஆரமார்பற்கு - நளமகாராஜனுக்கு — அறிய - தெரியும்படி — உணர்த்தினார் - தெரிவித்தார்கள். எ - று. ✻

விவாகக்கிரிகைக்கு முன்புநடக்கவேண்டியசடங்குகளனைத்தையு முடிக்கவேண்டி நளமகாராசனைத்தூண்டுதினைப்புடையவர் - ஓரையெய்தியதென்று ஒற்றரால் ஆரமார்பற்குணர்த்தினரென்றார்.] (௩)

(௮௱) ஒற்றர்கூற வொளிர்முடி வேந்தனைக், கற்றை வார்சடைக் காசிப னாதியோர், சொற்ற நான்மறை நூல்வழித் தூமணிப், பொற்ற சும்பினிற் பூம்புன லாட்டினார் — (இ - ள்.) ஒற்றர்கூற - ஒற்றுவர்சொல்ல — (அவ்வளவில்) ஒளிர்முடி - விளங்குகின்றமகுடத்தையுடைய — வேந்தனை - நளனை — கற்றை - மயிர்த்தொகுதியாகிய — வார்சடை - நெடியசடையையுடைய — காசிபனாதியோர் - காசிபன்முதலியமுனிவர்கள் — சொற்றநான்மறைநூல்வழி - வேதநூலிற்சொல்லியவழிப்படி — தூ - பரிசுத்தமாகிய — மணி - நவமணிகள்பதித்த — பொற்றசும்பினில் - பொற்குடத்திற்கொணர்ந்த — பூம்புனல் - பொலிவையுடையதீர்த்தங்களினால் — ஆட்டினார் - ஸ்நானஞ்செய்வித்தார்கள். எ - று. — பூம்புனலெனலால் - கங்கையாதிய தீர்த்தமெனக்கொள்க. ✻

நூல்வழிப் பூம்புனலாட்டினரெனவே முப்பத்திரண்டுவகையுள்ள ஓமாலிகையையும் ஆவர்ப்பத்தையும் விளாஐந்தையும் பூசிமுழுக்காட்டினரென்க. இவைகள் சுயம்வரப் படலத்தில் களிமகிழ் வெய்தியென்னும் பாட்டுரையிற்காண்க.] (௪)

(௮௱௧) புனிற்றிளம்பிறைக் கண்ணியன் பூங்கழல், மனத்தினெண்ணிவழிபட்டு மாமறை, யனைத்தும் வல்லவ றநெறி யந்தணர், நினைத்த யாவையு நீரொடு நல்கினான்.—(இ-ள்.) புனிற்றிளம் - மிகுந்தவிளமைபொருந்திய—பிறைக்கண்ணியன் - பாலசந்திரனாகியமாலையணிந்தபரமசிவனுடைய—பூங்கழல் - அழகியபாதங்களை—மனத்தினெண்ணி - இதயத்திலேதியானித்து—வழிபட்டு - பூசித்து—மாமறையனைத்தும்வல்ல-வேதமுழுதுந்தெரிந்த—அறநெறி-தருமமார்க்கத்தினின்ற—அந்தணர்-பிராமணர்கள்—நினைத்தயாவையும்- நினைத்தவையனைத்தையும்—நீரொடு- நீருடனே—நல்கினான் - கொடுத்தனன். எ-று. ※

புனிற்றிளம்பிறைக்கண்ணியன் வழிபடுகடவுளெனக்கொள்க. வழிபடல் - பூசித்தலாம். குறிப்பறிந்தீயவனாதலால்-அந்தணர்நினைத்தயாவையுநீரோடுதானஞ்செய்தனனென்க.

(௮௱௨) அழகு வாய்ப்ப வனைபவ ரண்ணலைத், தொழுது நல்லருள் பூண்டு சுடர்விரி, மழவு நன்கதிர் மால்வரை சேர்ந்தெனச், செழுமணிப்பொற் றிகழ்முடி சூட்டினார்.—[இதுமுதலாறுபாட்டால் நளனுக்குஅலங்கரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது]—(இ-ள்.) அழகுவாய்ப்ப-அழகுபொருந்த—வனைபவர்- ஆபரணந்தரிப்பவர்கள்—அண்ணலைத்தொழுது-நளனைவணங்கி—நல்லருள்பூண்டு அவனுடைய கிருபைபெற்று—சுடர்விரி-கிரணம்விரிகின்ற—மழவுநன்கதிர் - இளஞ்சூரியனானவன்—மால்வரைசேர்ந்தென - உதயகிரியில்வந்ததுபோல்—செழுமணி-செழுமையுள்ளமணிகள்பதித்து—பொன்-பொன்னாற்செய்து—திகழ்-பிரகாசிக்கின்ற—முடி-கிரீடத்தை—சூட்டினார் - தரித்தார்கள்.

அணிதலில் வல்லவரென்பதுதோன்ற அழகுவாய்ப்ப வனைபவரென்றும் நளனருள் பெற்றென்பதற்கு-நல்லருள்பூண்டென்றும் அரசர்க்குப்பிரதானமாகையால் முடிசூட்டியென்றுஞ்சொல்லினார். கதிர்வரைசேர்ந்தெனவென்றலால் உவமையணி. (௫)

(௮௱௩) புயங்க ளென்னும் பொலங்கிரி மீதுவான், றயங்கு சோதிக்கதிர்க டவழ்ந்தெனக், கயங்கொள் வள்ளைக் கவின்கவர் காதினில், வயங்கு பைம்பொன் மணிக்குழை சேர்த்தினார்.—(இ-ள்.) புயங்களென்னும்-தோள்களென்கின்ற—பொலங்கிரிமீது - மேருமலையின்மேல்—வான் - ஆகாயத்தில்—தயங்கு-தங்குகின்ற—சோதி - ஒளியையுடைய—கதிர்கள் - சூரியர்கள்—தவழ்ந்தென-தவழ்ந்தனபோல்—கயங்கொள் - தடாகங்கள்கொண்ட—வள்ளை - வள்ளையிலையினுடைய—கவின் - அழகை—கவர் - கொண்ட—காதினில் - செவிகளில்—வயங்கு - பிரகாசிக்கின்ற—பைம்பொன் - பசியபொன்னாற்செய்த—மணிக்குழை-ரத்தினகுண்டலங்களை—சேர்த்தினார் - தரித்தார்கள். எ-று. ※

தளர்ஞ்புயங்களென்னும் பொலங்கிரியென்றது - உருவகவணி. கதிர்கள் தவழ்ந்தென் மணிக்குழையென்றது - உவமையணி. வள்ளைக் கவின்கவர்காதென்றது - காட்சியணி. இம்மூன்றுங் கலந்துவருதலிற் கலவையணி.] (௭)

(௮௱௪) வண்ண மேகலை யார்மனங் கூட்டுணக், கண்ணகன்று கவின் செயு மார்பிடை, யண்ணன் மால்வரை தாழரு விபோற், றெண்ணிலாமணி யார்வடஞ் சேர்த்தினர் ---(இ-ள்.) வண்ணமேகலையார்-அழகியமேகலையைத்தரித்தமங்கையர்களுடைய---மனம்-நெஞ்சை---கூட்டுண-கொள்ளைகொள்ள---கண்ணகன்று-இடமகன்று---கவின்செயும்-அழகைச்செய்யும்---மார்பிடை-மார்பின்கண்ணே---அண்ணல்-பெரிய---மால்வரை மேருமலையில்---தாழருவிபோல்-தாழ்ந்தொழுகுமருவிநீரைப்போல்---தெள்-தெளிந்த---நிலா-ஒளியையுடைய---மணியார்வடம்-முத்துவடங்களை---சேர்த்தினர்-தரித்தார்கள். எ-று.

மாதர்க்குத் தழுவுதற்குரிய ஆடவர் மார்பிடத்தில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியென்பது தோன்ற மேகலையார் மனக்கூட்டுணு மார்பெனப்பட்டது. மார்பிடை வரைதாழருவிபோல் வடஞ்சேர்த்தினரெனலால் உவமையணி.] (௮)

(௮௱௫) பூமலர்ச் செழுங் கற்பகம் புல்லிய, காமர் வல்லியெனக் கவின் செய்திடத், தூமணிச்சுடர் தூங்கு பொலந்தொடி, தேமலர்த் தொடைத் திண்புயஞ் சேர்த்தினர். --- இ-ள்.) பூமலர்-பொலிவுபொருந்தியமலர்களையுடைய---செழும்-செழுமையுள்ள---கற்பகம்புல்லிய-கற்பகத்தைத்தழுவிய---காமர்வல்லியென-காமர்வல்லியென்னுங்கொடிபோல்---கவின்செய்திட-அழகைச்செய்ய---தூ-பரிசுத்தமாகிய---மணிச்சுடர்-நவமணியின்கிரணங்கள்---தூங்கு-தங்கிய---பொலந்தொடி-தோள்வளையை---தேமலர்த் தொடை-வாசனைபொருந்தியமலர்மாலையையணிந்த---திண்புயம்-திண்ணியதோள்களில்---சேர்த்தினர்-தரித்தார்கள். எ-று. ※

கற்பகம் புல்லிய காமர்வல்லிபோல் பொலந்தொடியைத் திண்புயஞ்சேர்த்தினரெனலால். உவமையணி. (௯)

(௮௱௬) துளங்கு தெண்டிரை சூழ்கடல் வையக, மளந்து கோடற் கருவிலைப் பூந்துகில், விளங்கு பொன்னங் கிரியினை வெண்முகில், வளைந்த தென்னம ருங்கினிற் சாத்தினர்(இ-ள்.) துளங்கு-அசைகின்ற---தெண்டிரைசூழ்கடல்-தெளிந்தஅலைகளையுடையகடலாற்சூழப்பட்ட---வையகம்-பூமியை---அளந்துகோடற்கு-அளவிட்டுக்கொளவதற்கு---அருவிலை-அரியவிலையையுடைய---பூந்துகில்-அழகிய ஆடையை---விளங்கு-பிரகாசிக்கின்ற---பொன்னங்கிரியினை-மேருமலையை---

வெண்முகில் - வெள்ளைமேகமானது — வளைந்ததென்ன - சூழ்ந்தது போல் — மருங்கினில் - அரையின்கண் — சாத்தினார் - தரித்தார்கள். ※

பொன்னங் கிரியினை வெண்முகில் வளைந்த தென்ன பூந்துகில் மருங்கினிற் சேர்த்தினானலால் உவமையணி. (௰)

(௮௱௭) பாந்த ளேந்திய பார்பொது நீக்கிய, வேந்தல் சேவடிப் போதினெ ழில்பெற, வேந்தர் பொன்முடி தேய்த்து விரங்கிய, காந்து பைம்பொற் கனைகழல் வீக்கினார்.—(இ-ள்.) பாந்தள் - ஆதிசேடனால் — ஏந்திய - சுமக்கட்பட்ட — பார் - பூமியை — பொதுநீக்கிய - யாவருக்கும் பொதுவாதலை நீக்கிய — ஏந்தல் - நளனது — சேவடிப்போதின் - சிவந்தபாதமலர்களில் — எழில்பெற - அழகுபெறும்படி — வேந்தர் - அரசர்களுடைய — பொன்முடி - சுவர்ணகிரீடங்களால் — தேய்த்து - தேய்க்கப்பட்டு — விரங்கிய - பிரகாசித்த — காந்து - சொலிக்கின்ற — பைம்பொன் - பசும்பொன்னாற்செய்த — கனைகழல் - ஒலிக்கும்வீரக்கழலை — வீக்கினார் - கட்டினார்கள். எ - று. ※

பூமி அரசர்க்கெல்லாம் பொதுவா யிருப்பதை நீக்கித் தனதாக்கியாளுகையால்பார் பொதுநீக்கிய வேந்தலென்றார். வீரத்தன்மை தோன்றக் கனைகழல் வீக்கினாரெனப்பட்டது. (௰௧)

(௮௱௮) இன்ன பேரணி யாவு மெழில்செயத், துன்னி யெங்கு முழவந் துவைத்திடப், பொன்னஞ் சூழிப் புகர்முக வெற்பின்மேன், மன்னர் மன்னன் மகிழ்ச்சியொ டேகினான்.—(இ-ள்.) இன்ன - இப்படிப்பட்ட — பேரணியாவும் - பெரியவிலையுள்ள ஆபரணங்களனைத்தும் — எழில்செய - அழகினைச்செய்ய — எங்கும் - எவ்விடத்தும் — துன்னி - நெருங்கி — முழவம் - பேரிகைகள் — துவைத்திட - ஒலிசெய்ய — பொன் - பொன்னாற்செய்த — அம் - அழகிய — சூழி - முகபடாத்தையுடைய — புகர்முக - புள்ளிபெற்றமுகத்தையுடைய — வெற்பின்மேல் - யானையின்மேல் — மன்னர்மன்னன் - நளனானவன் — மகிழ்ச்சியொடு - மகிழ்ச்சியுடன் — எய்தினான் - சென்றான். எ - று. ※

அரசன்புறப்படல் யாவர்க்குந் தெரிவித்தல்போல் எங்குமுழவந்துவைத்திடவென்றும், சக்கிரவர்த்தி யென்பதுதோன்ற மன்னர்மன்னனென்றுஞ் சொல்லினார். (௰௨)

(௮௱௯) நேமி சூழ்ந்த நெடுநில மன்னவர், தாம வெண்குடை தாங்கினர் பின்வர' வாம மேகலை மங்கைய ரங்கையிற், காமர் செம்பொற்கவரி யிரட்டவே—(இ-ள்) நேமிசூழ்ந்த - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த — நெடுநிலமன்னவர் - நெடியபூவுலகத்தரசர் — தாமம் - மாலையணிந்த — வெண்குடை - வெண்கொற்றக்குடையை — தாங்கினர் - சுமந்தவராகி —

பின்வர - பின்னேவரவும் — வாமம் - அழகிய — மேகலை - மேகலாபரணத்தையுடைய — மங்கையர் - மாதர்கள் — அங்கையில் - அழகியகையினால் — காமர் - அழகிய — செம்பொன் - சிவந்தபொற்காம்பையுடைய — கவரி - சாமரைகள் — இரட்ட - வீசிவரவும். எ - று. ※

குடைதாங்குதல் அருமையதாதலால் அதற்கேற்ப அரசரையும் கவரியிரட்டல் எளிதாதலால் அதற்கேற்ப மங்கையரையுஞ் சொல்லினர்.] (௰௩)

(௮௱௰) தண்ணந் தாமரைத் தாக்கணங் கன்னவர், கண்ணு நெஞ்சு மூவந் தூகளிப்புற, வெண்ணில் வேதிய ராசியியம்பிட, வண்ண மாமணி மண்டபத் தெய்தினான்.— (இ - ள்.) தண்ணந்தாமரை - குளிர்ச்சி பொருந்தியதாமரைமலரிலிருக்கின்ற — தாக்கணங்கன்னவர் - இலக்குமியையொத்தமங்கையர் — கண்ணுநெஞ்சும் - கண்ணுமனமும் — மகிழ்ந்து - மகிழ்ச்சியடைந்து — களிப்புற - களிப்புமிக — எண்ணில்வேதியர் - அளவற்றபிராமணர்கள் — ஆசியியம்பிட - ஆசீர்வதிக்க — வண்ணமாமணி - அழகியமாணிக்கமணிகள்பதித்த — மண்டபத்து - மண்டபத்தில் — எய்தினான் - வந்துசேர்ந்தான். எ - று. ※

நினைக்குநெஞ்சு களித்தற்கு நோக்குங்கண் காரணமாதலால் கண்ணுநெஞ்சு மூவந்து களித்திடவென்றும் மண்டபத்தெய்துஞ் சமயமாதலின் எண்ணில்வேதியராசியியம்பிடவென்றுஞ் சொல்லினர்.] (௰௪)

(௮௱௰௧) வேனிலைங்கணை வேள்புறங் காத்திடப், பானலுண்கட் பனிமதிவாணுதற், றேனவாங்குழற் றேமொழியைக்கொடு, மானினோக்கின் மடந்தைய ரெய்தினார்.— (இ - ள்.) வேனில் - வசந்தகாலத்திற்குரிய — ஐங்கணைவேள் - பஞ்சபாணங்களையுடையமன்மதனானவன் — புறங்காத்திட - புறங்காத்துவர — பானலுங்கண் - நீலோற்பலம்போன்றகண்களையும் — பனிமொழி - குளிர்ச்சிபொருந்தியசொல்லையும் — வாணுதல் - ஒளிபொருந்தியநெற்றியையும் — தேனவாம் - வண்டுகள்விரும்புகின்ற — குழல் - கூந்தலையுமுடைய — தேமொழியைக்கொடு - தமயந்தியையழைத்துக்கொண்டு — மானினோக்கின் - மான்பார்வையையொத்த பார்வையையுடைய — மடந்தையர் - மாதர்கள் — எய்தினார் - அடைந்தார். எ - று. ※

நளனை வெல்லும்படி வந்தவனாதலால் அதுபற்றி வேள்புறங் காத்திடவென்றார். (௰௫)

(௮௱௰௨) கள்ளறுமலர் நாற்றியெண் காவத, முள்ளகன்ற வொளிர்மணி மாடத்தின், பிள்ளைமானிகர் நோக்கியைப் பெய்கழல், வள்ளலோடு மணத்தவி சேற்றினார்.— (இ - ள்.) கள்ளறு - தேனறுத — மலர்

நாற்றி - மலர்மாலை தூக்கி — எண்காவதம் - எண்காததூரம் — உள்ளகன்ற - உள்ளே விரிந்த — ஒளிர் - பிரகாசம்பொருந்திய — மணிமாடத்தின் - மணிகள்பதித்த உபரிகையில் — பிள்ளைமானிகர் - இளமான்பார்வைபோன்ற — நோக்கியை - பார்வையையுடைய தமயந்தியை — பெய்கழல் - வீரக்கழலையணிந்த — வள்ளலோடு - நளனுடன் — மணத்தவிசு - கலியாணமேடையில் — ஏற்றினார் - ஏற்றினார்கள். எ - று. ※

இடமுழுவதும் அலங்கரித்தமைதோன்றக்கள்ளருமலர்நாற்றியெண்காவதமென்றார். ௰௩

(அ௱௰௩) உதகநல்குநல் லோரை யிஃதென, விதியினுடிக் கணிதர் விளம்பலும், பதலை யார்த்தெழப் பாவையை நல்கிய, மதுமலர்த்தொடைமன்னெழுந்தானரோ. — (இ - ள்.) உதகநல்கும் - தாரைவார்க்கின்ற — நல்லோரை - நல்லமுகூர்த்தம் — இஃதென - இதுவென்று — விதியினுடி - சோதிடவிதிப்படிபார்த்து — கணிதர் - கணிதநூலோர் — விளம்பலும் - சொன்னவளவில் — பதலை - வாத்தியங்கள் — ஆர்த்தெழ - மிகவொலிக்க — பாவையை நல்கிய - தமயந்தியைப்பெற்ற — மதுமலர்த்தொடை - தேனொழுகு மலர்மாலையையணிந்த — மன் - வீமன் — எழுந்தான் - எழுந்தனன். எ - று. ※

தாரைவார்க்கின்ற காலமாதலால் - பதலையார்த்தெழப் பாவையைநல்கிய மன்னெழுந்தானென்றார்.] (௰௪)

(அ௱௰௪) கமல மீதுசெங் காந்த ளலர்ந்தெனக், குமர னங்கையிற் கோல்வளை செங்கைவைத், திமயமாது மிறைவனும் போலவாழ்ந், தமைதி யொன்ன வரும்புன னல்கினான். — (இ - ள்.) கமலமீது - தாமரைமலரின்மேல் — செங்காந்தளலர்ந்தென - சிவந்த காந்தண்மலர் பூத்ததுபோல் — குமரனங்கையில் - நளனது அழகியகைமேல் — கோல்வளை - தமயந்தியினது — செங்கைவைத்து - சிவந்தகையைவைத்து — இமயமாதும் - பார்வதியும் — இறைவனும்போல வாழ்ந்து - பரமசிவனும்போல்வாழ்ந்து — அமைதியொன்ன - பொருந்தியிருமென்று — அரும்புனல் - அரியநீரை — நல்கினான் - வார்த்தான். எ - று. ※

கமலமலரையும் காந்தண்மலரையும் நளன் தமயந்தியென்னும் இருவர்கரங்களுக்கும் இமயமாதையும் இறையையும் அவ்விருவர்க்கும் இணைசொல்லுதலால் உவமையணி. (௰௫)

(அ௱௰௫) சாந்தமூழ்கு தடம்புய னாரழற், கேய்ந்தயாவு மினிதுமுடித்தபி, னாய்ந்த நான்மறை யின்வழி யாயிழை, காந்தண் மெல்விரற் கைபிடித்தானரோ. — (இ - ள்.) சாந்தமூழ்கு - சந்தனக்குழம்பால் மூழ்கப்பெற்ற — தடம்புயன் - பருத்த புயங்களையுடைய நளனு

வன்—ஆர்-பொருந்திய—அழற்சேய் நீரயாவும்-அக்கினிகாரியத்துக்குப்பொருந்தியவனைத்தையும்—இனிதுமுடித்தபின்-இனிமையோடுசெய்துமுடித்தபிற்பு—ஆய்ந்த-ஆய்ந்திருக்கின்ற—நான்மறையின்வழி-வேதமார்க்கப்படி—ஆயிழை தமயந்தியினது—காந்தள்மெல்விரல்-காந்தளரும்புபோன்றமெல்லியவிரல்களை—கை-தன்கையால்—பற்றினன்-பிடித்தான். எ-று. *

விவாகக்கோலந்தோன்ற - சாந்தழூழ்ந்து தடம்புயனென்றும் அரசர்க்குப் பாணிக்கிரகணமே சிறப்பெனப்பருதோன்ற நான்மறையின்வழியாயிழை காந்தண்மெல்விரல் கைப்பிடித்தென்றும்சொல்லினர்.] (௰௯)

(அாடுக) பொங்கு செந்தழல் சூழ்வந்து பூம்பொரி, செங்கையாரச் சொரிந்து திருமகள், பங்கயப்பதம் பைம்பொனி னம்மிவைத்து, அங்கண்வானத் தருந்ததிகாட்டினான்.—(இ-ள்.)பொங்கு- மிகுந்த—செந்தழல்-அக்கினியை—சூழ்வந்து-வலம்வந்து—பூம்பொரி-அழகியபொரியை—செங்கையார-சிவந்தகைநிறைய—சொரிந்து-அத்தீயிலிட்டு—திருமகள்-தமயந்தியினது—பங்கயப்பதம்-தாமரைமலர்போன்றபாதத்தை—பைம்பொனின்-பசியபொன்னாற்செய்த—அம்மிவைத்து-அம்மியின்மேற்றூக்கிவைத்து—அங்கண்வானத்து-அழகியஇடத்தையுடைய ஆகாயத்திலிருக்கின்ற—அருந்ததி - அருந்ததிநக்ஷத்திரத்தை—காட்டினான்-காண்பித்தான். எ-று. *

அக்கினிவலஞ்செய்து பொரியிறைத்து பாதத்தை அம்மியின்மேல் தூக்கிவைத்து அருந்ததிகாட்டினனென்க. இப்படிசெய்தற்கு விதி விவாகபத்ததியிற்காண்க.] (௨௰)

(அாடுஎ) வினையுள்ளன யாவுமுடித்தபின், மானினேக்கியோர் வல்லியி னெல்கிப்போய்த், தானை யங்கடற் றாதைபொற் றளினிற், றேனவாங்குழற் றேமலர் சூட்டினாள்,—(இ-ள்.) வினையுள்ளன-மற்றகாரியங்கள்—யாவும்-எல்லாம்—முடித்தபின்-முடித்தபின்பு—மானினேக்கி-தமயந்தியானவள்—ஓர்வல்லியின்-ஒருகொடிபோல—ஒல்கிப்போய்-அசைந்துபோய்—தானையங்கடல்-சேனைசமுத்திரத்தையுடைய—தாதை-தகப்பனாகியவீமனது—பொற்றளினில்-பொற்பாதங்களில்—தேனவாம்-வண்டுகளால்விரும்பப்படுகின்ற—குழல்-கூந்தலாகிய—தேமலர்-வாசனைபொருந்தியமலரை—சூட்டினாள்-தரித்தாள்

விவாகமுடிவில் தந்தையைவணங்கி மங்கலவாழ்த்துப் பெறுதல் மகளிர்க்கு இயல்பாதலின் அவ்வாறுதமயந்தியும் தன்தாதையாகிய வீமனை வணங்கினளென்க. (௨௧)

(அாடுஅ) சென்னி தாழ்த்து வணங்கிய தேமொழி, மின்னனாளையுவந்து விதர்ப்பர் கோன், பொன்னந் தாமரைப் பூவையு மாலும்

போன், மன்னர் கோனொடும் வாழ்கென வாழ்த்தினான். — (இ-ள்.) சென்னி-தலையை — தாழ்த்து-தாழச்செய்து — வணங்கிய-பணிந்த — தேமொழி-தேன் போன்றசொல்லையுடைய — மின்னனாளை-தமயந்தியை — உவந்து-மகிழ்ந்து — விதர்ப்பர்கோன்.-வீமனானவன் — பொன்னந்தாமரைப்பூவையும்-இலக்குமியையும்-மாலும்போல்-திருமாலையும்போல் — மன்னர்கோனொடும்-நளனோடும் — வாழ்கென-வாழக்கடவையென்று — வாழ்த்தினான்-வாழ்த்தினான். எ-று. *

இங்கே காப்பது கருதி மாலையும் செல்வமிகுதி கருதித் திருமகளையும் நளனுக்குந் தமயந்திக்கும் உவமைகூறலாயிற்று. அவ்விருவரையும்போல் நெடுங்காலம் வாழ்கவென வாழ்த்தினனெனினும் அமையும்.] (உஉ)

(அ௱யக) முருகு வாய்மடுத் துண்டளி மூசுபூந், தெரியல் மார்பினன் தேசிகர் தாடொழு, துருகு மன்பி னுவந்து விதர்ப்பர்கோன், வரைகொண் மார்ப மகிழ்வுறப் புல்லினான். — (இ-ள்) முருகு-தேனை — வாய்மடுத்து-உண்டு — அளி-வண்டுகள் — மூசு-மொய்க்கப்பெற்ற — பூந்தெரியல்மார்பினன்-மலர்மாலையையணிந்த மார்பையுடைய நளனானவன் — தேசிகர்-ஆசிரியரது — தாடொழுது-பாதத்தை வணங்கி — உருகும்-கரைகின்ற — அன்பின்-பத்தியினாலே — உவந்து-மகிழ்ந்து — விதர்ப்பர்கோன்-வீமராஜனுடைய — வரைகொண் மார்பம்-மலையினதழகைக்கொண்ட மார்பினை — மகிழ்வுற-மகிழ்ச்சியடைய — புல்லினான்-தழுவினான். எ-று. *

தேசிகராதலின் தாடொழுதென்றும் தான் சக்கிரவர்த்தியாதலின் விதர்ப்பர்கோன் வரைகொண்மார்ப மகிழ்வுறப் புல்லினனென்றுஞ் சொல்லினர்.] (உ௩)

(அ௱உய) கோதி னான்மறைக் கோதம னாதியா, மாதவத்து முனிவரு மன்னருங், காதல்வேலை கரையழிந் தோங்கிட, வாத ரத்தொடா சியியம்பினார். — (இ-ள்.) கோதில்-குற்றமற்ற — நான்மறை-நாலுவேதங்களையுடைய — கோதமனாதியாம்-கவுதமமுனிமுதலாகிய — மாதவத்து-பெரியதவத்தைச்செய்யும் — முனிவரும்-தபோதனரும் — மன்னரும்-அரசரும் — காதல்-ஆசையாகிய — வேலை-கடலானது — கரையழிந்து-கரைகெட்டு — ஓங்கிட-உயர — ஆதரத்தொடும்-அன்புடனே — ஆசியியம்பினார்-ஆசீர்வதித்தார்கள். எ-று. *

தவமாகியவற்றிற் றலைமையுடைமைபற்றிக் கோதமனாதியா முனிவரென்றார். விவாகமுடிவில் ஆசிகூறல் பெரியோர்கடனென்பதாம். (உ௪)

(அஉக) [வேறு] — இன்னவை நிகழ்ந்தபின்ன ரிறைவனு மணங்கனாளும், பொன்னரி மாலைநாற்றிப் பூம்புகை கமழவூட்டிப், பன்னருஞ்

சிறப்புவாய்ந்து பனியிரு விசும்புபாரின், மன்னிய தனையகோல மண
வறை யெய்தினரே.—(இ-ள்) இன்னவை - இத்தன்மையானவை—
நிகழ்ந்தபின்னர் - நடந்தபின்பு—இறைவனும் - நளனும் — அணங்
கனும் - தமயந்தியும் — பொன்னரிமாலை - பொன்னரிமாலைகளை — நாற்
றி - தொங்கக்கட்டி—பூம்புகை - அழகியபுகையை— கமழ - பரிமளிக்
கும்படி—ஊட்டி - ஊட்டுவித்து—பன்னரும் - சொல்லுதற்கரிய—
சிறப்புவாய்ந்து—சிறப்புப்பொருந்தி—பனி - குளிர்ச்சிபொருந்திய
—இரு - பெரிய—விசும்பு - பொன்னுலகம்—பாரில் - பூமியின்கண்—
மன்னிய தனைய - பொருந்தியிருந்தால் அதையொத்த — கோலம் - அழ
கிய—மணவறை - படுக்கையறையை—எய்தினர் - அடைந்தார்கள். ※

பூவுலகில் அவ்வளவு அழகுள்ளவிடமொன்றுமில்லாமையால் விசும்புபாரின் மன்னிய
தனையகோல மணவறையென்றார்.] (௨௫)

(௮௨௨) பாயிருட் பிழம்புசீத்துப் பகற்கதி ருமிழும் வெய்ய,
காயெரி மணியிற்செய்த கவின்றிகழ் மஞ்சமீது, தூயமென் பஞ்சி
யன்னத் தூவியூ றினியசெய்யு, மாய்மயிர் முதலமூவைந் தடுக்கிய
வமளி சேர்ந்தார்.—(இ-ள்) பாய் - பாயாநின்ற — இருட்பிழம்பு - இரு
ளினதுதிரட்சியை—சீத்து - போக்கி—பகற்கதிர் - சூரியகிரணங்களை—
உமிழும் - கொப்புளிக்கின்ற—வெய்ய - வெவ்விய—காய் - சுடுகின்ற—
எரி - அக்கினிபோன்ற—மணியிற்செய்த - மணிகளாற்செய்யப்பெற்
ற—கவின்றிகழ் - அழகுவிளங்குகின்ற மஞ்சமீது - கட்டிலின்மீது—
தூய - சுத்தமாகிய—மென் - மெல்லிய—பஞ்சி - பஞ்சியினாலும்—அன்
னத்தூவி - அன்னப்புள்ளினிறகாலும்—ஊறு பரிசம்—இனிய - இனிய
வாக—செய்யும் - செய்கின்ற—ஆய் - ஆயாநின்ற—மயிர்முதல - மயிர்
முதலியவாக— மூவைந்து - மூவைந்தாக—அடுக்கிய - ஒன்றின்மே
லொன்றுசேர்த்த—அமளி - மெத்தையின்மேல்—சேர்ந்தார் - சேர்ந்
தார்கள். எ - று. ※

பஞ்சியெனப் பொதுப்படக்கூறினமையால் செம்பஞ்சு வெண்பஞ்சு இரண்டுங்கொ
ள்க. இலம்பூளை செம்பஞ்சு வெண்பஞ்சு சேணமுறு தூவியிவையோ டைந்து என்றுரீ
பிறரும். மூவைந்தென்றமையால் - ஐந்துவகையொன்றாகச்செய்த - மூன்றுமெத்தையெ
னக்கொள்க. அம்மூன்றும் ஒன்று போக நுகர்தற்கும் இரண்டு இருவரும்தனித்தனித்
திலாசெய்தற்குமாம்.] (௨௬)

(௮௨௩) போயிறு மருங்குலென்னப் புணர்முலை சுமக்கலாற்றுச்,
சேயிழை பஞ்சியார்ந்த சீறடிக் கமலப்போதின், மீயுயர் விசும்புபூத்த
மின்னுருக் கொண்டதன்ன, வாயிரங் கோடிமாத ரயினிநீர் சுழற்றிப்

போனார்.—(இ-ள்.) மருங்குல் - இடையானது—போயிற்றுமென்ன - இற்றுப்போய்விடுமென்னும்படி—புணர்முலை - நெருங்கியமுலைகளை—சுமக்கலாற்ரு - சுமக்கமாட்டாத—சேயிழை - தப்பியந்தியிழையுடைய—பஞ்சியார்ந்த - செம்பஞ்சுநிறைந்த—சீறடி - சிறிய அடிகளாகிய—கமலப்போதின் - தாமரைமலரின்மேல்—மீப்புயர் - மேலாகவுயர்ந்த—விசும்புபூத்த - மேகத்திலுண்டாகிய—மின் - மின்னல்—உருக்கொண்டதன்ன - பெண்வடிவுகொண்டதென்னும்படியுள்ள—ஆயிரங்கோடிமாதர் - ஆயிரங்கோடிமங்கையர்கள்—அயினிநீர் - சோறிட்டபட்டமஞ்சள்நீரை—சுழற்றி - சுழற்றுதல்செய்து—போனார் - போயினார்கள். *

அநேகமாதரென்பதற்கு- ஆயிரங்கோடிமாதரென்றார். அயினிநீரென்பதற்கு முன் பெழுதினும்.] (௨௭)

(௮௨௪) அருப்புமென் முலையாரைஞ்ஞூற் றைம்பதிற் றெண்மர் பைம்பொற், பொருப்புறழ் தோளினார்க்கும் பொருகயற் கண்ணி னாட்கு, முருக்கிளர் மணியிற்செய்த வொளிகிளர் பசும்பொற்றட்டிற், கருப்புரத் தீபமேற்றிக் கண்ணெச்சில் கழித்திட்டாரே. —(இ-ள்.) அருப்பு - தாமரையரும்பையொத்த—மென்முலையார் - மெல்லியமுலைகளையுடையமங்கையர்கள்—ஐஞ்ஞூற்றைம்பதிற்றெண்மர் - ஐஞ்ஞூற்றைம்பத்தெட்டென்னுந் தொகையை யுடையவர்கள்—பைம்பொன் - பசிய பொன்மயமாகிய—பொருப்புறழ் - மேருமலையையொத்த—தோளினார்க்கும் - புயங்களையுடைய நரனுக்கும்—பொருகயற்கண்ணினாட்கும் - கயற்கண்டையையொத்த கண்களையுடையதமயந்திக்கும்—உருக்கிளர் - உருவிலங்குகின்ற—மணியிற்செய்த - நவமணிகளிற்செய்த—ஒளிகிளர் - ஒளிவிலங்குகின்ற—பசும்பொற்றட்டில் - பசியபொன்னாற்செய்ததட்டினில்—கருப்புரத்தீபமேற்றி - கருப்புரத்தீபத்தையேற்றி—கண்ணெச்சில் - {திருஷ்டி தோஷத்தை—கழித்திட்டார் - போக்கினார்கள். எ-று. *

அரும்பென்பது எதுகைநோக்கி அருப்பெனவிகாரமாயிற்று. கண்ணெச்சில் கண்ணாலுண்டாந்தோஷம்.] (௨௮)

(௮௨௫) வாசனை கமழுஞ்சுண்ணம் வண்டிமிர் குழங்கன்மாலை, யோசனை நாறுஞ்சாந்த மொண்கருப் பூரம்பைங்காய்க், காசறு செப்பினேய்ந்த கமழ்திரை யயிழ்திரேந்தி, தூசுலாம் பருமவல்குற் றோகைய ரேந்தினாரே —(இ-ள்.) வாசனை - பரிமளமானது—கமழும் - மணக்கின்ற—சுண்ணம் - பொடிகளையும்—வண்டிமிர் - வண்டுகளொலிக்கின்ற—

குழங்கன்மாலை - அழுகியமாலைகளையும் — யோசனை - யோசனைதூரம் — நாறும் - கமழ்கின்ற — சாந்தம் - சந்தனத்தையும் — ஒண் - ஒள்ளிய — கருப்பூரம் - பச்சைக்கருப்பூரத்தையும் — பைங்காய் - துவர்க்காயையும் — காசறு - குற்றமற்ற — செப்பில் - வட்டில்களில் — ஆய்ந்த - ஆய்ந்தெடுத்த — கமழ் - பரிமளிக்கின்ற — சுவை - சுவையையுடைய — அமிழ்திறேறும் - அமிர்தத்துடனே — தூசலாம் - ஆடைமேலசைகின்ற — பருமம் - பருமத்தையுடைய — அல்குல் - நிதம்பத்தையுடைய — தோகையர் - மங்கையர்கள் — ஏந்தினார் - தாங்கினார். எ - று. — பருமம் - பதினெண்சரமுள்ளது. *

சுண்ணமுதலியவும் போகத்துக்குவேண்டிய பொருள்களெனக்கொள்க.] (உகூ)

(அஉகூ) பண்ணமை திவவினல்யாழ் பருமணியடைப்பை நோக்கிற், கண்வழுக் குறுசெஞ்சோதிக் கதிர்மணிக் கால்செய்வட்டம், வெண்ணிறக் கவரி செம்பொற் படியக மினைய வெல்லா, மண்ணிய மணிசெய்பைம்பூண் மடந்தையர் மருங்குவைத்தார். — (இ - ள்) பண்ணமை - இசையமைந்த — திவவு - கட்டுக்களையுடைய — நல்யாழ் - நல்லயாழும் — பருமணி - பரியமணிகள்கோத்த — அடைப்பை - தாம்பூலப்பையும் — நோக்கில் - பார்த்தால் — கண்வழுக்குறு - கண்கள்கூசுகின்ற — செஞ்சோதி - சிவந்தகாந்தியையுடைய — கதிர்மணி - கிரணங்களையுடையமணிகள்பதித்த — கால்செய்வட்டம் - சாந்தாற்றியும் — வெண்ணிற - வெள்ளியநிறத்தையுடைய — கவரி - சாமரையும் — செம்பொன் - சிவந்தபொன்னாற்செய்த — படியகம் - தம்பலப்படிக்கமும் — இனைய வெல்லாம் - ஆகியவிவைமுதலியவனைத்தையும் — மண்ணிய - கழுவிய — மணிசெய் - மணிகள்பதித்த — பைம்பூண் - பசிய ஆபரணங்களையுடைய — மடந்தையர் - மாதர்கள் — மருங்கு - அருகே — வைத்தார் - வைத்தனர்.

யாழ்முதலியவும் போகத்திற்குவேண்டியனவாதலான் மாதர்மருங்குவைத்தனரென்றார்.

(அஉஎ) பாம்பினைப் படத்தைமானும் பங்கயப் பருமவல்குற், காம்புறழ் பசியமென்றோட் காரிகை விழைவு நாணு, மேம்படலோடினிது நோக்கி யின்னுயிர்த் தோழிமார்கள், பூம்புகை தவழ்ந்தாலின்னை பொருமுக வெழினி வீழ்த்தார் — (இ - ள்) பாம்பின் - சர்ப்பத்தினது — படத்தை - படத்தினை — மானும் - ஒத்த — பங்கயம் - தாமரைமலரையொத்த — பருமம் - பருமத்தையுடைய — அல்குல் - அல்குலையும் — காம்புறழ் - மூங்கிலையொத்த — பசிய - பசுமையாகிய — மென்றோள் - மெல்லியதோளையுமுடைய — காரிகை - தமயந்தியினுடைய — விழை

வும் - விருப்பத்தையும் — நாணும் - நாணத்தையும் — வம்பலேராடு - அகமலர்ச்சியுடன் — இனிதுநோக்கி - இனிமையோடுபார்த்து — இன்னுயிர் - இனியவுயிரையொத்த — தோழிமார்கள் - தோழிகள் — பூம்புகை - அழகியபுகையானது — தவழ்ந்தாலன்ன - தவழ்ந்தாலதையொத்த — பொருமுகவெழினி - பொருமுகவெழினியென்னுந்திரையை — வீழ்த்தார் - விடுத்தார்கள். எ - று. *

[பாம்பினைப்படத்தையென்றதில் - ஐகாரியையயாகக்கொண்டுபாம்பினதுபடமெனக்கொள்க. அன்றி உருபுமயக்கமெனினுமமையும். பங்கயத்தை மாதரல்குற்கு உவமைசொல்லுதல். + திருமுகக்கமல மிணைவிழிகமலஞ் செய்யவாய் கமலநித்திலந்தாழ் - வருமுலைக் கமலந் துணைக்கரங்கமலம் வம்புரி யுந்திபொற்கமலம் - பெருகியவல்குன் மணித்தடங் கமலம் பிடிநடைத் தாள்களுங்கமல - முருவவட்கவவா ருதலினன்றே யுயர்ந்தது பூவிலூட்கமலம். இதனாலறிக. பொருமுகவெழினியென்பது - அரங்கத்திலிடுந்திரையெனக் கொள்க. அது வழுவில்கேள்வி நன்னூலுணர்ந்தோ ரெழினிதானே மூன்றெனமொழிப. அவைதாம். ஒருமுகவெழினியும் பொருமுகவெழினியுங் கரந்துவரலெழினியுமென மூவகையே. இராசதானியிலும் அரங்கிலும்கோலமறைத்து வருமிடத்துமிடுவதாம். இது சிந்தாமணியுரையிற்காண்க. உவமையணிகள்காண்க.] (௫௧)

(௮௨௮) வரிமுலை யோடுந்தோன்றி வளர்தொறும் வளர்ந்துவீங்கிப், பெருகுநாண் சுமக்கலாற்றுப் பெய்மலர்க் கொம்பு போல்வாள், திருமுகஞ் சிறிதுகோட்டிக் கயிற்புற மதனிற்றேங்கொள், விரிமலர்க் கூந்தற்றாழ மின்னென நுடங்கிநின்றாள்.— (இ-ள்.) வரிமுலையோடுந்தோன்றி - சந்தனக்கோலத்தையுடையமுலைகளுடனேயுண்டாகி — வளர்தொறும் - அவைகள் வளருந்தோறும் — வளர்ந்து - தானும் வளர்ந்து — வீங்கி - பருத்து — பெருகுநாண் - பெருகியநாணை — சுமக்கலாற்று - சுமக்கமாட்டாத — பெய் - பெய்கின்ற — மலர் - மலரையுடைய — கொம்புபோல்வாள் - கொம்பையொத்த தமயந்தியானவள் — திருமுகம் - திருமுகத்தை — சிறிதுகோட்டி - கொஞ்சம்வணக்கி — கயிற்புறமதனில் - பிடரியின்மேல் — தேங்கொள் - வாசனைகொண்ட — விரிமலர்க்கூந்தல் - விரிகின்றமலரையணிந்தகுழலானது — தாழ - சோர — மின்னென - மின்னல்போல் — நுடங்கி - துவண்டு — நின்றாள் - நின்றனள். எ - று. *

[சந்தனக்கோலத்தோடுதோன்றி வளர்வதாதலால்வரிமுலையோடுந்தோன்றி வளர்தொறும்வளர்ந்து வீங்கிப் பெருகுநாணென்றார்.] (௫௨)

(௮௨௯) கூற்றுறழ் தடங்கணுவி கொள்ளைகொண் டுன்னைவேவி, மாற்றமொன் றுரையாதிங்ஙன் மதிமுகங் கோட்டிநின்றீர், சேநிந்த

+ தணிகைப்புராணம் - களவுப்படலம். ௬௩.

ழீக் கமலப் போதிற் றிருந்திழை யனையீர் காதல், லாற்றுமா றெவன்கொ லாசைக் கடற்படு மளியன்றேனே —(இ-ள்.) கூற்றுறழ் - யமனையொத்த — தடங்கண் - விசாலம்பொருந்தியகண்ணை — ஆவி - என்னுயிரை — கொள்ளைகொண்டுண்ண - கொள்ளையிட்டருந்த — ஏவி - அனுப்பி — மாற்றமொன்றுரையாது - ஒருபேச்சும்பேசாமல் — இங்ஙன் - இவ்விடத்தில் — மதிமுகம் - சந்திரன்போன்றமுகத்தை — கோட்டிநின்றீர் - வளைத்துநின்றீர் — சேறு - சேற்றிலிருக்கின்ற — இதழ்க்கமலப் போதில் - இதழையுடையதாமரைமலரிலிருக்கின்ற — திருந்திழையனையீர் - இலக்குமியையொத்தவரே — காதல் - ஆசையை — ஆற்றுமாறு - சகிக்குமாறு — எவன்கொல் - எப்படி — ஆசைக்கடற்படும் - ஆசைக்கடலில் மூழ்கிய — அளியன் - எளியேன். எ-று. *

மாதர்வலிந்தணைதலின் மிக்கஞ்சுமென்றுகருதி நளன் இவ்வாறு கூறினன்.] (௩௯)

(அ௱௯௰) வாட்டடங் கருங்கட்கூற்றை மலர்க்கையான் மறைத்தீராவி. கோட்டுமண் கொண்டுவீங்குங் குவிமுலைக் களிநல்யானை, யாட்டுசாந்தகலம்போழா தளியனேன் றடந்தோட் கந்திற், பூட்டிடலன்றே முன்னம் புரிந்தது மளியதாமே —(இ-ள்.) வாள் - வாள்போன்ற — தடம் - விசாலம்பொருந்திய — கருங்கட்கூற்றை - கரியகண்ணாகியயமனை — மலர்க்கையால் - மலர்போன்றகையினால் — மறைத்தீர் - மூடிக்கொண்டீர் — ஆவி - உயிராகிய — கோட்டுமண் - கரைமண்ணை — கொண்டு - கொண்டு — வீங்கும் - பருத்த — குவிமுலை - குவிந்தமுலையாகிய — களிநல்யானை - களிப்பையுடையயானையை — ஆட்டுசாந்து - சந்தனம்பூசிய — அகலம் - மார்பினிடத்தில் — போழாது - பிளவாது — அளியனேன் - என்னுடைய — தடந்தோள் - பருத்ததோளாகிய — கந்தில் - தறியில் — பூட்டிடலன்றே - பூட்டிடலன்றே — முன்னம்புரிந்ததும் - முன்செய்ததும் — அளியதாம் - அன்பாகும். எ-று. *

அத்தயானைகோட்டால் கரைமண்கொள்வதுபோல முலையாகியயானை உயிரைக்கொள்ளுமென்க.] ஆவி - தடாகமுமாம். இது நாணிக்கண் புதைத்தலாம். (௪௰)

(அ௯௧) சுற்றநல் கூரவாழுந் தோமறு சிறியர்போல, விற்றிடை மெலியச் செம்மாந் தெழுமுலைப் பாரம் பார்த்தாங், கற்றையங் குழலில்வீழ்ந்து மதுநுகர் களிவண் டினங், றற்றது நமக்குமேலோ ரளியென வளித்த போரோ.—(இ-ள்.) சுற்றம் - சுற்றத்தார் — நல்கூர - வறுமையடைய — வாழும் - வாழ்கின்ற — தோமறு - குற்றத்தையுடைய — சிறியர்போல - சிறியவர்களைப்போல — இற்று - ஒடிந்து — இடை-

இடையானது—மெலிய-வாட—செம்மாந்து-அகமலர்ச்சியடைந்து—எழு-எழுகின்ற—முலைப்பாரம்-முலையினுடைய பருமை—பார்த்தும்-கண்டும்—கற்றையங்குழலில்-மயிர்த்தொகுதியாகிய கூந்தலில்—வீழ்ந்து-விழுந்து—மதுநுகர்-கள்ளையுண்கின்ற—களி-களிப்பையுடைய—வண்டர்-வண்டர்களே—நுமக்கு-உமக்கு—மேலோர்-பெரியோர்கள்—அளியென-அளியென்று—அளித்தபேர்-கொடுத்த நாமமானது—இன்று-இன்று—அற்றது-அற்றுவிட்டது, எ-று. *

இது வண்டோச்சிமருங்கணைதல். அஃதாவது-ஒன்றும் அவன் பேசாமையால் வண்டை யோட்டி மருங்குசெல்லுதலாம். இடையொடியும்படி யெழுகின்ற முலைப்பாரம்பார்த்தும் கற்றையங்குழலில்வீழ்தலால் நுமக்குமேலோர் அளியெனஅளித்தபேர் இன்றற்றதென்றார்.] அளியென்பது-இங்கே வண்டும்-அன்புமாம். (௩௫)

(௮௱௨) பகைக்கடல் சுவற்றும்வைவேற் பகட்டெழின் மார்பினான்ற, னகத்திடைப் பெருகியோங்கு மாசையங் கடலையின்னே, முகைத்தெழு முல்லைமாலை முருகுலாங் கோதைநாணாற், றகைத்திட லரிதென்றெண்ணித் தன்னுளே மகிழ்ச்சிகூர்ந்தாள். (இ-ள்.) பகைக்கடல்-பகையாகிய கடலை—சுவற்றும்-சுவறச்செய்கின்ற—வைவேல்-கூரிய வேலையுடைய—பகட்டெழின்-பகட்டுகின்றவழகையுடைய—மார்பினான்-மார்பையுடையநளனது—அகத்திடை-மனத்தின்கண்—பெருகியோங்கும்-அதிகரித்துயர்கின்ற—ஆசையங்கடலை-ஆசையாகிய சமுத்திரத்தை—இன்னே-இப்பொழுதே—முகைத்து-அரும்பி—எழும்-எழுகின்ற—முல்லைமாலை-முல்லைமாலையினுடைய—முருகு-வாசனையானது—உலாம்-உலாவுகின்ற—கோதை-கூந்தலையுடைய தமயந்தியானவள்—நாணால்-தனது நாணினால்—தகைத்திடல்-தடுத்திடுவது—அரிதென்றெண்ணி-அருமையென்று நினைத்து—தன்னுளே-தன்மனத்தினுள்ளே—மகிழ்ச்சி-மகிழ்ச்சியை—கூர்ந்தாள்-மிகுந்தாள். *

அரசனது இப்படிப்பட்டகாமத்தை நமது நாணாற்றடுப்பதரிதென்று தன்னுள்மகிழ்ந்தனளென்பதாம்.] (௬௬)

(௮௱௩) கழிமட நாணமச்சம் பயிர்ப்பெனுங் காவல்வேலை, யழிதர வாசைவெள்ள மகத்திடை யடங்காதாகி, வழிவதே போலவின்பம் வடிவெடுத் தனையநங்கை, பொழிகதிர் நிலவுநாணப் புன்னகை கோட்டினாளே. (இ-ள்.) கழி-மிகுந்த—மடம்-மடமும்—நாணம்-நாணமும்—அச்சம்-பயமும்—பயிர்ப்பெனும்-அருவருப்பென்று சொல்லுகின்ற—காவல்-காவலையுடைய—வேலை-சமுத்திரமானது—அழி

ர-அழியும்படி—ஆசைவெள்ளம்-ஆசையாகியவெள்ளமானது—அக
த்திடை-மனத்தின்கண்—அடங்காதாகி-அடங்காததாய்—வழிவதே
போல-வழிகிறதேபோல—இன்பம்-இன்பமானது—வடிவெடுத்தனை
ய-ஒருவடிவுகொண்டதையொத்த—நங்கை-தமயந்தியானவள்—
பொழிகதிர்-கிரணத்தைப்பொழிகின்ற—நிலவுநாண-சந்திரிகையு
ம்நாணும்படி—புன்னகை-புன்சிரிப்பு—கோட்டினாள்-செய்தாள். ※

மடமாதிய காவலை உறுதிப்படுத்துங்காலமன்றாகையால் அதைத்தானீக்கினமைதோ
ன்றப் புன்னகைசெய்தனளென்க.] (௯௭)

(௮௯௪) குருமணி வலயமின்னுங் குங்குமக் குவவுத் திண்டோண்,
முருகுலாந் தாமமார்பன் முறுவலின் குறிப்புநோக்கித், திருநலங் கனி
யநின்ற செழுங்கடை மழைக்கட்பேதை, வருமுலை நெருங்கப்புல்லி
மலரணை மேயினானே.—(இ-ள்.) குரு-நிறம்பொருந்திய—மணி-
மணிகள்பதித்த—வலயம்-கேயூரங்கள்—மின்னும்-மின்னுகின்ற—
குங்குமம்-குங்குமமணிந்த—குவவு-திரட்சிபொருந்திய—திண்-வலி
மையையுடைய—தோள்-புயத்தையும்—முருகுலாம்-வாசனைவீசு
கின்ற—தாமம்-மாலையணிந்த—மார்பன்-மார்பினையுடையநளனா
னவன்—முறுவலின்-புன்சிரிப்பினுடைய—குறிப்புநோக்கி-குறிப்
பினைப்பார்த்து—திரு-சிறப்பினையுடைய—நலம்-சுகமானது—கனி
யநின்ற-முதிரும்படியிருந்த—செழுங்கடை-செழிய கடையையுடை
ய—மழைக்கண்-குளிர்ச்சிபொருந்தியகண்ணையுடைய—பேதை-தம
யந்தியினுடைய—வருமுலை-வளர்கின்றமுலையை—நெருங்கப்புல்லி-
அழுந்தத்தழுவி—மலரணை-மலர்மெத்தையில்—மேயினான்-பொரு
ந்தினான். எ-று. ※

உடனே முறுவற்குறிப்புணர்ந்தநளன் வருமுலை நெருங்கப்புல்லி மலரணைமேயினா
னெனவேதமயந்தியைத்தழுவிக்கொண்டேயவளோடுங்கூட அணையிற்சேர்ந்தானென்க.

(௮௯௫) ஆம்பலம் போதுமானு மணிதிகழ் பவளவாயிற், றேம்
பொதிந் தமுதமூறுஞ் செந்துவர்த் தேறன்மாந்திப், பாம்படு மல்கு
லாடன் பணைமுலை மணிக்கண்சேப்ப வேம்பலுற் றினிதுபுல்லிப்பிறநல
ம் பருகினானே—(இ-ள்.) ஆம்பலம்போதுமானும்-அல்லிமலரையொ
த்த—அணி-அழகு—திகழ்-பிரகாசிக்கின்ற—பவளவாயில்-பவளம்
போன்றவாயில்—தேம்-வாசனை—பொதிந்து-தங்கி—அமுத
மூறும்-அமிர்தமூறுகின்ற—செந்துவர்-செம்பவளம்போன்றஅதரா
த்தினுடைய—தேறல்-தேனை—மாந்தி-உண்டு—பாம்படும்-பாம்பின்

படத்தையடுகின்ற — அல்குலாடன் - அல்குலையுடைய தமயந்தியினது — பணை - பருத்த — முலை - முலைகளினுடைய — மலரிக்கண் - கரியகண்க ளானவை — சேப்ப - சிவக்க — எம்பலுற்று - இன்பத்தை யடைந்து — இனிதுபுல்லி - இனிதாகத்தழுவி — இருநலம் - இருநலத்தை — பருகி னான் - அனுபவித்தான். எ - று. *

இருநலம்பருகுதல் இங்கே அல்குற்பானமும் அதரபானமுமாம். அன்றியும் இரு மைப்பருவத்திற்குரிய காமசுகத்தில் ஆந்தரப்புணர்ச்சியெனினுமமையும்.] (௫௬)

(௮௫௬) கத்திகைக் கருமென்கூந்தல் கயிற்புறத் தவிழ்ந்துவீழ, முத்தரிச் சிலம்புபைம்பொற் கிண்கிணி முரன்றுபாடத், தத்தரிநெடு ங்கண்சேப்பத் தடமுலை தாங்கலாற்று, தெய்த்துநுண் மருங்குறேம்ப வேந்தலோ டாடினாளே — (இ - ள்.) கத்திகை - மலர்மாலையை யணிந்த — கருமென்கூந்தல் - கரியமெல்லியகூந்தலானது — கயிற்புறத்து - பிடரியினிடத்து — அவிழ்ந்துவீழ - அவிழ்ந்துவீழவும் — முத்து - முத் துக்களாகிய — அரி - பரலையுடைய — சிலம்பு - சிலம்புகளும் — பைம் பொன் - பசியபொன்னாற்செய்த — கிண்கிணி - சதங்கைகளும் — முரன் று - ஒலித்து — பாட - பாடவும் — தத்து - நெருங்குகின்ற — அரி - செவ் வரிபரந்த — நெடுங்கண் - நெடியகண்களானவை — சேப்ப - சிவக்கவும் — தடமுலை - பருத்தமுலைகளை — தாங்கலாற்று - சுமக்கமாட்டாது — எய்த்து - இளைத்து — நுண்மருங்குல் - நுண்ணிடையானது — தேம்ப - வருந்த — ஏந்தலோடு - நளனோடு — ஆடினாள் - புணர்ந்தாள். எ - று.

ஒருதலைக்காமமாய் முடியாது நளனும் அவ்வாறு நளனுடனாடினனென்றார். இதுவுப ரீதரதம்என்னுந் தலைவிப்புணர்ச்சியின்மை கூறப்படுதலால்தன்மைநவிற்சியணி. (௫௭)

(௮௫௭) களிக்கயல் பொருது நீண்டு கதுப்பினை யளக்கும் வேற்கட், டெளிப்புயன் மின்னினன்னாட் டொண்டைவா யமுதமாந்தித், தளிர்த் தெழு முவகைபொங்கத் தண்ணறுஞ் சாந்தமார்ப, னளப்பருங் களி கொள்காமக் கடலகத் தழுந்தினானே — (இ - ள்) களி - களிப்பையுடைய — கயல் - கயற்கெண்டையை — பொருது - போர்செய்து — நீண்டு - நெ டிது — கதுப்பினையளக்கும் - கூந்தலினையளக்கின்ற — வேற்கண் - வே ல்போன்றகண்களையுடைய — துளி - துளியையுடைய — புயல் - மேகத்தி ற்றோன்றிய — மின்னினன்னாள் - மின்னலையொத்த தமயந்தியினது — தொண்டைவாய் - கொவ்வைக்கனியொத்தவாயினுண்டாகிய — அமிர்த மாந்தி - அமிர்தத்தையுண்டு — தளிர்த்து - துளிர்த்து — எழும் - எழுகின் ற — உவகை - மகிழ்ச்சியானது — பொங்க - மிக — தண் - குளிர்ச்சிபொரு

ருந்திய—நறும்-நல்ல—சாந்தமார்பன் - சந்தனத்தையணிந்த மார்பினையுடையநளனானவன்—அவப்பரும்-அரைத்தற்கரிய—களிகொள் - களிப்பைக்கொண்ட—காமக்கடலகத்து-காமசமுத்திரத்தில்—அழுந்தினான்-மூழ்கினான். எ-று. *

காமக்கடலகத்தழுந்தல் - புணர்ச்சிமுடிவில் அவசத்தினால்முலையிடைத்துயிறலையென்க

(௪௬௮) அலங்கலங் குன்றமன்னான் மணிவரை யகலமூழ்கி, நலங்கெழு கலவைச்சாந்து நானமு மழிதலோடு, மிலங்கொளி வயிரப்பைம்பூ ணிளமுலை வடுக்கண்டேங்கிப், பொலங்கொடி நாணினோடும்பொய்த்துயில் கூர்ந்தா ளன்றே. — (இ-ள்.) அலங்கல் - மாலையணிந்த — அம்-அழகிய — குன்றமன்னான் - மலையையொத்த நளமகாராஜனானவன் — மணி - அழகிய — வரை - மலைபோன்ற — அகலமூழ்கி - மார்பினிடத்திலேமூழ்கி — நலங்கெழு - நன்மைபொருந்திய — கலவைச்சாந்தும் - கூட்டுவர்க்கஞ்சேர்ந்தசந்தனக்குழம்பும் — நானமும்-கஸ்தூரியும் — அழிதலோடும்- அழிந்தவளவில் — இலங்கொளி - மிகுந்தவொளியையுடைய — வயிரப்பைம்பூண் - வச்சிராபரணத்தையுடைய — இளமுலை - இளமைபொருந்தியஸ்தனத்தினிடத்திலே — வடுக்கண்டேங்கி - வடுவைக்கண்டிரங்கி — பொலங்கொடி - பொற்கொடிபோன்ற தமயந்தியானவள் — நாணினோடும் - நாணத்துடனே — பொய்த்துயில் கூர்ந்தாள் - பொய்நித்திரையைச்செய்தாள். எ-று. — அன்று - ஏ - அசைகள். *

முலையின்மேல் கணவன்செய்தவடுவாதலால் தோழிகள்கண்டால் என்சொல்வார்களோவெனவெண்ணி வடுக்கண்டேங்கியென்றார்.] (௬௨)

(௪௬௯) புலவியிற் றுயின்றா டீண்டின் முனிந்திடும் பூவையென்று மலரணைப் புறத்துத்தானுந் துயிறல்போற் கிடப்பவாய்ந்த, கலவியின் வேட்கை தூண்டக் கனவினில் வெருவினாள்போல், முலைமுக டழுந்த வேந்தன் முழவுத்தோள் புல்லினாளே. — (இ-ள்.) புலவியின் - பிணக்கினால் — துயின்றாள் - நித்திரைசெய்தாள் — தீண்டின்-தொட்டால் — முனிந்திடும் - கோபஞ்செய்வாள் — பூவையென்று - தமயந்தியென்று — மலரணைப்புறத்து - மலரணையினிடத்தில் — தானுந் துயிறல் போல்-தானும்நித்திரைசெய்தல்போல் — கிடப்ப-இருக்க — வாய்ந்த-பொருந்திய — கலவியின் - புணர்ச்சியினுடைய — வேட்கை - ஆசையானது — தூண்ட - தூண்டுதல்செய்ய — கனவினில்-கனவினிடத்திலே — வெருவினாள்போல - பயந்தவள்போல — முலைமுகடு - முலையினுச்சி — அழுந்த-அழுந்தும்படி — வேந்தன்-நளமகாராஜனுடைய — முழவுத்தோள் - மத்தளம்போன்றதோளை — புல்லினாள் - தழுவினாள். எ-று.

மாதர் தயக்கு வேட்கைமிகுந்திடினும் புணர்ச்சியில் முந்துவதில்லையென்பதுதோன்றக் கனவினில் வெருவினள்போலென்றார்.] (௪௫)

(௮௱௪௰)புல்லலு மகிழ்ச்சிகூரப் புணர்முலை குழையமோந்து, மெல்லித ழமுதமாந்தி மேகலை நெகிழ்த்தலோடு, நல்லெழில் கனிந்தகோதை நகையுளத்தடக்கலாற்றாள், முல்லைமென் முகையுநாண வரும்பிள முறுவல்பூத்தாள் — (இ-ள்) புல்லலும் - தழுவிக்கொண்டவளவில — மகிழ்ச்சி - சந்தோஷமானது — கூர - அதிகரிக்க — புணர் - நெருங்கிய — முலை - ஸ்தனங்கள் — குழையமோந்து - குழையும்படி வுச்சியின்மோந்து — மெல் - மிருதுவாகிய — இதழ் - அதரத்தினுடைய — அமுதமாந்தி - அமிர்தத்தையுண்டு — மேகலை - மேகலாபரணத்தை — நெகிழ்த்தலோடும் - அவிழ்த்தவளவில் — நல் - நல்ல — எழில் - அழகானது — கனிந்த - முதிர்ந்த — கோதை - தமயந்தியானவள் — நகை - மகிழ்ச்சியை — உளத்து - மனத்தின்கண் — அடக்கலாற்றாள் - சகிக்காதவளாய் — முல்லை - முல்லையினுடைய — மெல் - மிருதுவாகிய — முகையும் - அரும்புகளும் — நாண - நாணும்படி - அரும்பு - உண்டாகாநின்ற — இள - இளமையாகிய — முறுவல்பூத்தாள் - தந்தங்கள்தோன்றநகைத்தாள். எ-று. *

தான் கனவில்பயந்தவள்போல் தழுவியது நளன் உள்ளபடியென்று நினைத்தனளென்று நகையுளத்தடக்கலாற்றாளாய் முறுவல்பூத்தாளென்றார்.] (௪௬)

(௮௱௪௧) புருவவிற் கோலியுள்ளம் போழ்ந்துகட் கணைகளோட, வுருவத்தா ருடையவொற்றை வலம்புரி யொலிப்பவிம்மி, வரிமுலைக் களிநல்யானை மருமம்பாய்ந் துழக்கமன்றல், விரிமலர்க் கோதைகாம வெஞ்சமம் விளைத்திட்டாளே. — (இ-ள்) புருவம் - புருவமாகிய — வில் - தனுசை — கோலி - வளைத்து — உள்ளம் - மனத்தை — போழ்ந்து - பிளந்து — கண் - கண்களாகிய — கணைகள் - பாணங்கள் — ஓட - ஓடவும் — உருவ - வடிவம்பொருந்திய — தாருடைய - மாலையையுடைய — ஒற்றைவலம்புரி - ஒற்றைச்சங்கமாகியமிடறு — ஒலிப்ப - சத்திக்க — விம்மி - பூரித்து — வரி - சந்தனக்கோலம்வரைந்த — முலை - ஸ்தனங்களாகிய — களி - களிப்பையுடைய — நல் - நல்ல — யானை - யானையானது — மருமம்பாய்ந்து - மார்பினிடத்திற்பாய்ந்து — உழக்க - கலக்க — மன்றல் - வாசனையை — விரி - விரியச்செய்கின்ற — மலர் - மலரால்தொடுத்த — கோதை - மாலையையணிந்த தமயந்தியானவள் — காம - காமமாகிய — வெஞ்சமம் - வெவ்வியயுத்தத்தை — விளைத்திட்டாள் - செய்தாள். எ-று. *

தமயந்தியும் புருவவில்முதலிய சாதனங்களைக்கொண்டு நளனோடு காமப்போர்விளைத்தனளென்க.] (௪௭)

(௮௬௨) திருநுதற் பொடித்தவேர்விற் றேங்கமழ் திலகந்தேயப், புரிமுறுக் கவிழ்ந்துதாழ்ந்த பொலங்குழை திருவில்வீச, மருமலர்க் கூந்தல்சோர வசமழிந் துருகிவேந்த, னெரிமணி யாரமார்பி னின்றுயில் பொருந்தினாளே.—(இ-ள்.) திரு-அழகிய— நுதல்-நெற்றியின்கண்—பொடித்த-உண்டாகிய—வேர்வின்-வேர்வையினாலே—தேம்-வாசனை—கமழ்-வீசுகின்ற— திலகம்-சிந்தூரப்பொட்டு— தேய-அழியவும்—புரி-புரிந்த—முறுக்கு-முறுக்குகள்—அவிழ்ந்து-நீங்கி—தாழ்ந்த-தொங்கியகாதினிடத்து—பொலம்-பொன்னினாற்செய்த—குழை-குண்டலங்கள்—திரு-அழகிய—வில்-பிரகாசத்தை—வீச-வீசவும்—மருமலர்-வாசனைபொருந்தியமலர்களையணிந்த—கூந்தல்-அளகபாரமானது—சோர-சரியவும்—வசமழிந்து-பரவசப்பட்டு—உருகி-மனமுருகி—வேந்தன்-நளமகாராசனுடைய—எரி-பிரகாசிக்கின்ற—மணி-மணிகள்பதித்த—ஆரமார்பின்-பதக்கமணிந்தமார்பினிடத்தில்—இன்றுயில்-இனிதாகிய நித்திரையை—பொருந்தினாள்-கொண்டனள். எ-று. ※

இங்ஙனம் காமப்போர்விளைத்த தமயந்திபரவசப்பட்டு நளன்மார்பில் நித்திரைசெய்தனளென்க.] (௬௯)

(௮௬௩) கலவியின் மயக்கந்தீர்ந்த கனிபடு கிளவியாட, னலர்முலையாகந்தைவந் தணிவட மணிந்துவாங்குஞ், சிலைநுதற் றிலகந்தீட்டித் தேங்கமழ் கூந்தல்கைசெய், திலைமலர்க் கோதைசூட்டி யிழையலந் திருத்தினானே.—(இ-ள்.) கலவியின்-புணர்ச்சியிற்றோன்றிய—மயக்கம்-மயக்கமானது—தீர்ந்த-நீங்கிய—கனிபடு-பழம்போற்சுவைபொருந்திய—கிளவியாடன்-சொற்களையுடையதமயந்தியினது—அலர்-பரந்த—முலை-ஸ்தனங்களையுடைய—ஆகம்-மார்பை—தைவந்து-தடவி—அணி-அழகிய—வடம்-மணிவடங்களை—அணிந்து-தரித்து—வாங்கும்-வளைக்கின்ற—சிலை-விற்போன்ற—நுதல்-நெற்றியினிடத்து—திலகந்தீட்டி-சிந்தூரப்பொட்டிட்டு—தேங்கமழ்-வாசனைவீசுகின்ற—கூந்தல்-கூந்தலை—கைசெய்து-ஒழுங்குசெய்து—இலை-மருமுதலியவிலைகளோடு—மலர்க்கோதை-மலர்மாலையை—சூட்டி-தரித்து—இழையலம்-பலவாபரணங்களை—திருத்தினன்-திருந்தச்செய்தான். எ-று. ※

நளன் மாதர்க்குக் கலவியி லெவ்வாறு கூந்தன் முதலியவை திருத்த வியற்கையுமாதல்காண்க. (௭௦)

(௮௬௪) தெளியுமின் னமிழ்தமன்ன தேம்படு கிளவியாட, லொளி

இளர் முகத் துலாய வோடரித் தடங்கண் போலக், களியிளஞ் சுரும்பு காணீர் கண்டன வுளவோ சொல்லீர், முளரிநாண் மலரிற்பூத்த முழு நெறிக்குவளைப் போதே—(இ-ள்) தெளியும்-தெளிந்த—இன்-இனிதாகிய—அமிழ்தமன்ன-அமிர்தம்போன்ற—தேம்படு-மதுரம்பொருந்திய—இரவியாடன்-சொற்களையுடைய தமயந்தியினது—ஒளி-காந்தியானது—இளர்-விளங்குகின்ற—முகத்துலாய-முகத்தினிடத்துலாவுகின்ற—ஓடு-காதளவுமோடாநின்ற—அரி-செவ்வரிபரந்த—தடம்-விசாலம்பொருந்திய—கண்போல-கண்கள்போல—களி-களிப்பையுடைய—இளம்-இளமையாகிய—சுரும்புகாள்-வண்டுகளே—நீர்-நீங்கள்—கண்டன-பார்த்தவை—உளவோ-உண்டோ—சொல்லீர் சொல்லுங்கள்—முளரி-தாமரையாகிய—நாள் - அன்றலர்ந்த—மலரின்-மலரின்மேடல்—பூத்த-உண்டாகிய—முழுநெறி - முழுநெறிப்பையுடைய—குவளைப்போது - நீலோற்பலங்களை. எ-று. *

இது பெருநயப்புரைத்தலென்னுந்துறை வண்டுகளைப்பார்த்துத் தலைவன் வினவியது. (௪௮)

(௮௪௫) தாமரைப் பொகுட்டின் மேய தாக்கணங் கனையாய் நெஞ்ச, மேமுற வரினு நின்னை யிம்மையிற் பிரியேனென்ன? வாமமே கலையினு மறுமையிற் பிரிவையென்றுக், காமருகுவளை போலுங்கண்பனி யுகுப்பநின்றாள்.—(இ-ள்.) தாமரைப்பொகுட்டில் - தாமரைக்கொட்டையின்மேல்—மேய - பொருந்திய—தாக்கணங்கனையாய் - இலக்குமியையொத்தவளே—நெஞ்சம் - மனமானது—ஏமம் - வருத்தம்—உறவரினும் - பொருந்தவந்தாலும்—நின்னை - உன்னை—இம்மையில் - இப்பிறப்பில்—பிரியேனென்ன - பிரியமாட்டேனென்றுசொல்ல—வாமம்-அழகிய—மேகலையினும் - மேகலையையணிந்ததமயந்தியும்—மறுமையில் - வருபிறப்பில்—பிரிவையென்று - நீபிரிவையேயென்று—காமரு - அழகிய—குவளைபோலும் - நீலோற்பலம்போன்ற—கண் - கண்களினின்றும்—பனியுகுப்ப - நீர்துளிக்க—நின்றாள் - வருந்திநின்றாள். எ-று. *

இவளெந்தநாளிலும் பிரியாம லிருத்தல்வேண்டுமென்று நினைப்புடையவளாதலா லிவ்வாறு கூறினள்.] (௪௯)

(௮௪௬) பெய்தொடி கலுழ்வதென்கொல் பிழைத்திலே னருளா யென்னி, னுய்குவன் கொலலா லின்னே யுள்ளுயிர் துறப்பலென்ன. வெய்துயிர்த் தனிச்சப்போதின் மிதிப்பினும் பனித்துவாடுந், தெய்வமென் கமலப்போது சென்னிமேற் சூடுவேனே.—(இ-ள்.)

பெய்தொடி - தமயந்தியே — கலுழ்வது - நீ கலங்குவது — என் சொல் - என்னகாரணம் — பிழைத்திலேன் - நாரொருகுற்றமுஞ்செய்திலேன் — அருவாயென்னில் - இருமைசெய்யாவிட்டால் - உய்குவன்கொல்லோ - பிழைப்பேனோ — இன்னே - இப்பொழுதே — உள்ளுயிர் - உள்ளேயிருக்கின்றவுயிரை — துறப்பனென்று - விடுவேனென்று — வெய்துயிர்த்து - பெருமூச்சுவிட்டு — அனிச்சப்போதில் - அனிச்சம்புட்பத்தில் — மிதிப்பினும் - நடந்தாலும் — பனித்து - கொப்புளித்து — வாடும் - வாடாநின்ற — தெய்வம் - தெய்வத்தன்மைபொருந்திய — மெல் - மிருதுவாகிய — கமலப்போது - பாதமாகியதாமரைப்பூவை — சென்னிமேல் - சிரத்தின்மீது — சூடினான் - தரித்துக்கொண்டான். எ - று. *

யாவரும்வணக்கத்தின் வசப்படுவதுபோல் மற்றொன்றில் வசப்படாரென்பது பத்திநூலிவ்வாறுசெய்தானென்க.] (௯)

(௮௪௭) குழீஇய பறவையாவுங் கூட்டுணப் பொதுவினல்கும், பழுமரமனையதிண்டோட் பகட்டெழிற் றாமமார்ப, வுழுவலன் போடுநின்னை யொருமையிற் புணர்வதன்றி, யெழுமையுந் தொடருமாதர் சீறடி யிறைஞ்சுகென்று. — (இ - ள்.) குழீஇய - கூடிய — பறவையாவும் - பறவைக்கூட்டங்களனைத்தும் — கூட்டுண - கொள்ளைகொள்ள — பொதுவினல்கும் - பொதுவாகத்தரும் — பழுமரமனைய - ஆலமரத்தையொத்த — திண்டோள் - வலிமைபொருந்தியதோளையும் — பகட்டெழில் - பகட்டுகின்றஅழகையுடைய — தாமம் - மாலையணிந்த — மார்ப - மார்பினையுமுடையநளமகாராஜனே — உழுவலன்போடு - இடையறுதவன்புடனே — நின்னை - உன்னை — ஒருமையில் - இப்பிறப்பில் — புணர்வதன்றி - கூடுவதல்லாமல் — எழுமையும் - எழுபிறப்பினும் — தொடரும் - தொடர்ந்துவருகின்ற — மாதர் - மங்கையருடைய — சீறடி - சிறியபாதத்தில் — இறைஞ்சுகென்று - வணங்குவாயென்றுசொல்லி எ - று. *

யாவருக்கும் உபகாரஞ்செய்வோனென்பதுதோன்ற பழுமரமனைய திண்டோளென்றார்.] (௰)

(௮௪௮) கிளிபொரு கிளவியாள்பொற் கிண்கிணி சிலம்போடார்ப்பத், தளிருருப் பிலிற்றுமென்பூந் தடம்புயத் துதைத்தலோடும், களிசெயப் பொடித்தரோமங் கண்டகத் துறத்திலந்தோ' அளியசீ றடிகடோறுமென் றலைமுற் றமுங்கிறுனே. — (இ - ள்.) கிளிபொரு - கிளியையொத்த — கிளவியாள் - வசனத்தையுடையதமயந்தியானவள் — பொன் - பொன்னினாற்செய்த — கிண்கிணி - சிறுசதங்கைகள் — சிலம்போடு -

கிலம்புடனே—ஆர்ப்ப-சத்திக்க—தளி-துளிதுளியாக—நறு-தேனை—பிலிற்றும்-துளிக்கின்ற—மென்-மிருதுவாகிய—பூம்-புட்பமாலையணிந்த—இடம்-விசாலம்பொருந்திய—புயத்து-புசத்தினிடத்திலே—உதைத்தலோடும் உதைத்தமாத்திரத்தில்-களிசெய-மகிழ்ச்சியைச்செய்ய—பொடித்த-புளகித்த—ரோமம்-மயிர்கள்—கண்டகத்து-முட்கள் போல்—உறுத்தில்-உறுத்துமாகில்—அந்தோ-ஐயோ—அளிய-மிருதுவாகிய—சீறடிகள்-சிறியபாதங்கள்—நோமென்று-வருந்துமேயென்று—அல்லலுற்று-துன்பமுற்று—அழுங்கினன்-வருந்தினன். எ-று. ※

அக்குற்றத்தைத் தமயந்திபொறுத்தமைதோன்ற நடம்புயத்துதைத்தென்றும் அதினும் அவனுக்கோ ராச்சரியமான அருமைதோன்ற அளியசீறடிகணோமென் றல்லலுற்றழுங்கினனென்றுஞ்சொல்லினர். இந்தப்பாட்டும் முற்பாட்டுங்குளகம்.] (௫௨)

(௮௪௧) உடைதிரைப் பரவைஞாலத் துயர்ந்தவர் தொழும்புபூண்ட, வடியவ ரிழைத்ததீமை யருளொடும் பொறுப்பதல்லால், கொடியவர் போலச்சீறி யாருயிர் குறைப்பர்கொல்லோ, மடலவிழ் கமலப்போதில் வாள்கிடந் தனையகண்ணாய்.—(இ-ள்.) உடை-கரையையுடைக்கின்ற—திரை-அலைகளையுடைய—பரவை-சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த—ஞாலத்து-பூமியினிடத்தில்—உயர்ந்தவர்-பெரியோர்கள்—தொழும்புபூண்ட-தொண்டுபட்ட—அடியவர்-வேலைக்காரர்கள்—இழைத்த-செய்த—தீமை-குற்றத்தை—அருளொடும்-கிருபையுடனே—பொறுப்பதல்லால்-பொறுத்துக்கொள்வதேயல்லாமல்—கொடியவர்போல-தீயவர்போல—சீறி-கோபித்து—ஆருயிர்-பொருந்தியசீவனை—குறைப்பர்கொல்லோ-சேதிப்பார்களோ—மடலவிழ்-இதழ்கள்விரிந்த-கமலப்போதில்-தாமரைமலரில்—வாள்கிடந்தனைய-இரண்டுவாள்களிருந்ததையொத்த—கண்ணாய்-கண்களையுடைய தமயந்தியே.

கலவிவேளையில் மாதர்க்கிதஞ்செய்வதே முக்கியம் மற்றவேளையில் ஒருவர்க்கொருவர் செய்யு மரியாதை அங்ஙனம் வேண்டுவ தன்றாதலால் நளன் அடியவரிழைத்த தீமை யருளொடும் பொறுப்பதல்லாற் - கொடியவர் போலச்சீறி யாருயிர் குறைப்பர் கொல்லோவென்றான்.] (௫௩)

(௮௪௨) அள்ளிலை மணிப்பூண்கோதை யருளெனப் பணிதலோடும், கள்ளலா நறியகூந்தல் கலவியி னுரைத்தயாவுங்கிள்ளைகண் மிழற்றுமாறு கேட்டிள நிலவுகாலு, முள்ளெயி றிலங்கச்செவ்வி முகிழ்நகை கோட்டினாளே.—(இ-ள்.) அள் - நெருங்கிய—இலை - அரசிலைபோன்ற—மணிப்பூண் - ரத்நாபரணமணிந்த—கோதை - தமயந்தி

யே — அருளென - திருவைசெய்யென்று — பணிதலோடும் - வணங்கின மாத்திரத்தில் — கள் - தேறனது — உலாம் - பெருகுகின்ற — நறியகூந்தல் - வாசனைபொருந்திய கூந்தலையுடைய தமயந்தியானவள் — கலவியில் - புணர்ச்சியில் — உரைத்தயாவும் - சொல்லியதெல்லாம் — கிள்ளைகள் - கிளிப்பிள்ளைகள் — மிழற்றுமாறு - சொல்லும்விதத்தை — கேட்டு - காதிற்கேட்டு — இளநிலவு - இளஞ்சந்திரிகையை — காலும் - கக்குகின்ற — முள் - முருந்துபோன்ற — எயிறு - தந்தங்கள் — இலங்க - பிரகாசிக்க — செவ்வி - அழகு — முகிழ் - அரும்புகின்ற — நகை - புன்சிரிப்பை — கோட்டினள் - செய்தாள். எ - று. *

தாமிருவருங் கலவியிற்பேசினவற்றைக் கிளிப்பிள்ளைகள் வெளிப்படுத்தலாற் றமயந்தி அங்ஙனம் நாணிநகைத்தனளென்க.] (௫௪)

(௮௫௧) இன்னமிழ் துயிர்த்தசெவ்வி யிளநிலா வுருவுவாய்ந்த, நன்னலங் கனிந்தகோதை நகைமுக வாயிற்பெற்றுப், பொன்னவிர்சுணங்குபூத்த புணர்முலைக் கோடுபுல்லிக், கன்னவி றோளான் காமக் கடலகத் தழுந்தினானே. — (இ - ள்) இன்னமிழ்து - இனியவமிர்தத்தை — உயிர்த்த - ஈன்ற — செவ்வி - அழகுபொருந்திய — இளநிலா - இளமைபொருந்தியநிலவையொத்த — உருவுவாய்ந்த - வடிவம்பொருந்திய — நன்னலம் - நல்லநலமானது — கனிந்த - முதிர்ந்த — கோதை - தமயந்தியினது — நகைமுகம் - புன்சிரிப்பையுடையமுகமாகிய — வாயில்பெற்று - தூதுபெற்று — பொன்னவிர் - பொன்னைப்போலும்பிரகாசிக்கின்ற — சுணங்கு - தேமலானது — பூத்த - உண்டாகிய — புணர் - நெருங்கிய — முலை - ஸ்தனமாகிய — கோடு - கொம்பினை — புல்லி - தழுவி — கல் - மலைபோலும் — நவில் - சொல்லாநின்ற — தோளான் - தோளையுடைய நளமகாராஜன் — காமக்கடலகத்து - காமமாகிய சமுத்திரத்தினிடத்தில் — அழுந்தினான் - முழுகினான். எ - று. *

தமயந்தியினுடைய நகைமுகத்தை நளன் தன்வேண்டுகோளுக்கு வாயிலாகப்பெற்று காமக்கடலகத் தழுந்தினனெனக்கூட்டுக.] (௫௫)

(௮௫௨) எறிதிரை சுருட்டுமுந்நீ ரினியதெள் ளமிழ்தின்றோடும், பொறையுயிர்த் துலகில்வந்த பொலன்கொடி யனையநங்கை, கறைகெழு குருதிவைவேற் கண்வலைப் பட்டுவெம்போர்த், திறல்கெழு சிங்கவேறு சிமிழ்ப்புண்டு கிடந்ததன்றே — (இ - ள்.) எறி - வீசாநின்ற — திரை - அலைகளை — சுருட்டும் - மடக்குகின்ற — முந்நீர் - கடலானது — இனிய - இனிதாகிய — தெள் - தெளிந்த — அமிழ்தின்றோடும் - அமிர்தத்தினோடும் — பொறையுயிர்த்து - பிறப்பெற்று — உலகில்வந்த - உலகத்திற்றோன்

திய—பொலங்கொடியனைய-பொற்கொடியையொத்த—நங்கை-தம யந்தியினது—கறைகெழு-உதிரந்தோய்ந்த—குருதிவைவேல் சிவந்த கூரியவேல்போன்ற—கண்வலைப்பட்டு-கண்ணின்வலையிலகப்பட்டு— வெஃபோர்-வெவ்விய யுத்தத்தில்—திறல்கெழு-வலிமைமிக்க—சிங்க வேறு-நளனாகிய ஆண்சிங்கமானது—சிமிழ்ப்புண்டு-கட்டுப்பட்டு— கிடந்தது-இருந்தது. எ-று.—அன்று-ஏ-அசை. *

திறல்கெழுசிங்கவேறு சிமிழ்ப்புண்டு கிடந்ததன்றென்பதுபோல. வேட்டுவன் புட் சிமிழ்த்தென்குறிப்பெரும. (௪௪)

(௪௫) மல்லலந் தோளினானு மழைமதர் நெடுங்கணாளும், புல்லிவி ட்டொழியிலாவிப் பொன்றுமென் னவெண்ணி, யல்லுநண் பகலும்வி ள்ளா தணிநலம் பருகி யாங்குச் செல்வுழி நிகழ்ந்தவெல்லாஞ் செப்புவான் றொடங்குகின்றேன். —(இ-ள்) மல்லல்-வலிபொருந்திய—அம்-அழகிய —தோளினானும்-தோளையுடைய நளனும்—மழை-குளிர்ச்சிபொருந் திய—மதர்-களிப்பையுடைய—நெடுங்கணாளும்-நெடியகண்களையு டையதமயந்தியும்—புல்லிவிட்டு-ஒருவர்கொருவர்தழுவுதலைவிட்டு —ஒழியில்-நீங்கில்—ஆவி-உயிரானது—பொன்றுமென்ன-இறக்கு மென்று—எண்ணி-நினைத்து—அல்லும்-இராப்பொழுதிலும்—நண் பகலும்-பகற்பொழுதிலும்—விள்ளாது-நீங்காமல்—அணி-அழகின து—நலம்பருகி-நலத்தையுண்டு—ஆங்கு-அவ்விடத்தில்—செல்வுழி- செல்லுமிடத்தில்—நிகழ்ந்தவெல்லாம்-நடந்தனவனைத்தும்—செப் புவான்-சொல்லும்படி—தொடங்குகின்றேன்-ஆரம்பிக்கின்றேன். *

(௪௬) திருத்துயி லாரமார்பன் சேயரிக் கண்ணியோடு, மருத் தியி னுவந்துபைம்பொ னணிநகர்க் கேகவெண்ணி, விருப்பொடு விதர் ப்பர்கோனுக் குணர்த்தலும் விதர்ப்பன்காதற், புரிக்குழன் மடந் தையோடும் வழுவைமண் டபத்திற்புக்கான். —(இ-ள்.) திருத்துயில்- இலக்குமிதங்குகின்ற—ஆரமார்பன்-பதக்கத்தையணிந்தமார்பினையு டையநளமகாராசன்—சேயரிக்கண்ணியோடும்-தமயந்தியோடும்— அருத்தியின்-ஆசையினால்—உவந்து-மகிழ்ந்து—பைம்பொன்-பசிய பொன்மயமாகிய—அணிநகர்க்கு-அழகிடமாகியதமதுநகர்க்கு—ஏக வெண்ணி-போகும்படிநினைத்து—விருப்பொடு-ஆசையுடன்—விதர்ப் பர்கோனுக்கு-வீமராஜனுக்கு—உணர்த்தலும்-அறிவித்தலும்—விதர் ப்பன்-வீமராஜனுடைய—காதல்-ஆசையையுடைய—புரிக்குழல்- முறுக்கப்பட்டகூந்தலையுடைய—மடந்தையோடும்-துணைவியுடன்—

ஐ துவைமண்டபத்தில் - விவாகமண்டபத்தில் — புக்கான் - புகுந்தான். ※

(௮௫௫) பொழிகதிர் மணியிற்செய்த புதவுடைக் கடிகொள்வாயில், குழைமுகம் பொருத வேற்கட் கோதையர் விரைவிரோடி, விழைவொடும் விதர்ப்பர்கோமான் போந்தமை விளம்பலோடும, மழவிடையனையான் போந்து மாமனைத் தழுவினானே. — (இ-ள்.) பொழிகதிர் - கதிர்களை வீசுகின்ற — மணியிற்செய்த - ரத்னங்களாற்செய்த — புதவுடை - கதவையுடைய — கடிகொள் - காவலைக்கொண்ட — வாயில் - வாசற்படியில் — குழைமுகம் - காதின்முகத்தை — பொருத - மோதிய — வேற்கண் - வேல்போன்ற கண்களையுடைய — கோதையர் - மாதர்கள் — விரைவிரோடி - விரைந்துபோய் — விழைவொடும் - விருப்பத்தோடும் — விதர்ப்பர்கோமான் - வீமராஜன் — போந்தமை - வந்ததன்மையை — விளம்பலோடும் - சொன்னவளவில் — மழவிடையனையான் - இளமைவெற்றைப்பொத்தநளமகாராஜன் — போந்து - வந்து — மாமனை - மாமனை — தழுவினான் - தழுவிக்கொண்டான். எ - று. (௬௪)

(௮௫௬) மழையுறழ் தடக்கைவேந்தன் மனைப்பெருங் கிழமைபூண்ட, தொழுதகு கற்பினாளைச் சுடர்மணிக் கொம்பினொல்கி, யெழில் குவிந்தனைய நங்கை யிறைஞ்சலு மெடுத்துமோந்து, விழைவொடுகுறங்கில்வைத்து மெய்யுறத் தழுவிக்கொண்டாள். — (இ-ள்.) மழையுறழ் - மேகத்தையொத்த — தடக்கை - விசாலப்பொருந்தியகையையுடைய — வேந்தன் - வீமனுடைய — மனை - வீட்டுக்கு — பெருங்கிழமை பூண்ட - பெரியவுரிமையைக்கொண்ட — தொழுதகு - வணங்கத்தக்க — கற்பினாளை - கற்பையுடைய தாருகாசனியை — சுடர் - காந்தியையுடைய — மணிக்கொம்பின் - ரத்நக்கொம்புபோல — ஒல்கி - வளைந்து — எழில் குவிந்தனைய - அழகெல்லாமொன்றாய்க்குவிந்ததையொத்த — நங்கை - தமயந்தியானவள் — இறைஞ்சலும் - வணங்கலும் — எடுத்து - எடுத்து — மோந்து - மோந்து — விழைவொடு - ஆசையோடு — குறங்கில்வைத்து - துடையின்மேல்வைத்துக்கொண்டு — மெய்யுற - மெய்யிலேபொருந்த — தழுவினள் - தழுவிக்கொண்டாள். எ - று. (௬௫)

(௮௫௭) அன்னைதாடொழுதுபின்னரலத்தகக் குழம்புதோய்ந்த, பொலிவிதழ்க் கமலச்சேட்பப் புணர்முலை தாங்கலாகா, மின்னுறழ் மருங்குறேம்ப மெல்லென வொதுங்கிப் போந்து, தன்னுடைத் தாதைபைம்பொற் றாளிணை வணங்கினாளே. — (இ-ள்.) அன்னை - தாயினை

ர்—தொழுது-பாதத்தைவணங்கி—பின்னர்-பின்பு—அலத்தகக் குழம்புதோய்ந்த-செம்பஞ்சுக்குழம்புபடிந்த—பொன்-பொன்னை யொத்த—இதழ்-இதழ்களையுடைய — கமலம்- பாததாமரைகள்— சேப்ப-சிவக்க—புணர்-நெருங்கிய — முலை - ஸ்தனங்களை — தாங்கலாகா-தாங்கமாட்டாத—மின்னுறழ்- மின்னலையொத்த— மருங்கு-இடையானது — தேம்ப-வருந்த—மெல்லென-மிருதுவாக —ஒதுங்கி-நடந்து—போந்து-வந்து—தன்னுடை-தன்னுடைய— தாதை-வீமராசனுடைய—பைம்-பசிய—பொன்-பொன்னையொ த்த—தாளிணை-உபயபாதங்களை—வணங்கினள்-இறைஞ்சினள். *

(அ௫அ) வணங்கிநுண் மருங்குநோவ வல்லியி னுலக்கிநின்ற, சுண ங்கிள முலையஞ்சாயற் சுடர்க்கொடி தனையும்வேந்தர், நிணங்கமழ் குருதிவைவே னளனையு நோக்கிநேரா, ருணங்கிய முன்றில்வேந்த னுவகையங் கடலுளாழ்ந்தான்.—(இ-ள்.)வணங்கி-தொழுது—நுண்-நுட்பமாகிய—மருங்கு-இடையானது—நோவ-வருந்த—வல்லியி ன்-கொடிபோல—உலங்கி-அசைந்து—நின்ற-எதிர்நின்ற—சுணங்கு-தேமல்பூத்த—இள-இளமையாகிய—முலை-ஸ்தனத்தையும்—அம்-அழகிய—சாயல்-தோற்றத்தையுமுடைய—சுடர்த்தொடிதனையும்-தமயந்தியையும்—வேந்தர்-சத்துருக்களாகிய அரசர்களது—நிண ம்-மாமிசம்—கமழ்-நாறுகின்ற—குருதி-உதிரந்தோய்ந்த—வைவே ல்-கூரியவேலையுடைய—நளனையும்-நளமகாராசனையும்—நோக்கி-பார்த்து—நேரார்-பகைவர்—உணங்கிய-வாடியிருக்கின்ற—முன்றி ல்-முற்றத்தையுடைய—வேந்தன்-வீமராசன்—உவகையங்கடலுள்-சந்தோஷமாகியகடலினிடத்தில்—ஆழ்ந்தான்-முழுகினான். எ-று. *

(அ௫௯) பண்ணமை கலினமான்றே ராயிர மிரட்டியாய்மா, வண் ணலங் களிநல்யானை யாயிரத் தறுபத்தொன்பான், கண்ணகன் விசும் புபூத்த கற்பகத் தருவினோடு, மண்ணிழிந் தனையபேரு வாம்பது ம் வழங்கினானே.—(இ-ள்) பண்ணமை-சேணமமைந்த—கலினம்-கடிவாளத்தையுடைய—மான்-குதிரைகட்டிய-தேராயிரம்-ஆயிரந் தேர்களும்—இரட்டியாய்மா-இரண்டாயிரங் குதிரைகளும்—அண் ணல்-பெருமையினையும்—அம்-அழகினையும்—களி-செருக்கினையுமு டைய—நல்-நல்ல—யானையாயிரத்தறுபத்தொன்பான்-ஆயிரத்தறு பத்தொன்பதுயானைகளும்—கண்ணகன்-இடமகன்ற—விசும்பு-தே வலோகம்—பூத்த-மலர்ந்த—கற்பகத்தருவினோடும்-கற்பகவிருட்

சங்களுடனே—மண்-பூமியினிடத்து— இழிந்தனைய-வந்ததையொத்த — பேருரைப்பதும் - ஐம்பதுபெரிய கிராமங்களையும்— வழங்கினான்-கொடுத்தான். எ-று.—ஏ-அசை. (௯௩)

(அ௱) பொருதிரைப் புணரியீன்ற பொலன்கொடி யனைய செவ்வி, யரிவைய ரிருபத்தையா யிரவர்நல் லரங்கிலாடும், வரிமுலைப் பவளச் செவ்வாய் வனிதைய ரெழுநூற் றெண்மர், இருபது கோடிசெம்பொ னினிதினில் வழங்கினானே.—(இ-ள்.) பொரு-மோதுகின்ற—திரை-அலைகளையுடைய—புணரி-திருப்பாற்கடலானது—ஈன்ற-பெற்ற—பொலன்கொடி-இலக்குமியை—அனைய-ஒத்த—செவ்வி-அழகையுடைய — அரிவைய ரிருபத்தையாயிரவர் - இருபத்தையாயிரந் தோழிகளும்— நல்-நல்ல—அரங்கில்-சபையில்—ஆடும்-ஆடாநின்ற—வரும வளர்ந்துவருகின்ற—முலை-ஸ்தனங்களையும்—பவள-பவளத்தையொத்த—செவ்வாய்-சிவந்தவாயினையுமுடைய—வனிதையரெழுநூற்றெண்மர்-எழுநூற்றெட்டுநாட்டியப்பெண்களும்—இருபது கோடிசெம்பொன்-இருபதுகோடிசெம்பொன்னையும்— இனிதினில்-இன்பமாக—வழங்கினான்-கொடுத்தான். எ-று. (௯௪)

(அ௱க) பொழிகதிர் மணிசெய்கட்டில் புனைமலர்ப் பாயல் பைம்பொ, னிழையயில் வண்ணப்பேழை யினியசாந் தாற்றியோடு, நிழறவழ் மணிக்கண்ணாடி நித்திலமுகடுவேய்ந்த, வொழுகொளிக்கவரியின்ன வுலப்பில நல்கினானே.—(இ-ள்.) பொழிகதிர்-கிரணங்களைப்பொழிகின்ற—மணிசெய்-ரத்நங்களாற்செய்த—கட்டில்-கட்டிலும்—புனைமலர்ப்பாயல்-புட்பசயனமும்—பைம்பொன்-பசியபொன்னாற்செய்த—இழையயில்-ஆபரணங்கள்வைக்கின்ற—வண்ணப்பேழை-அழகியபெட்டிகளும்—இனிய-இனிமையையுடைய— சாந்தாற்றியோடு-கால்செய்வட்டத்துடன்—நிழறவழ்-ஒளிதவழ்கின்ற—மணிக்கண்ணாடி-ரத்நத்தால்விளிம்புசெய்தகண்ணாடிகளும்—நித்திலம்-முத்துக்களால்—முகடுவேய்ந்த-முகடுசெய்யப்பட்ட—ஒழுகொளி-மிகுந்தவொளியையுடைய—கவரி-சாமரைகளும்—இன்ன-ஆகியவிவைகளை—உலப்பில-அளவற்றவைகள்—நல்கினான்-கொடுத்தான். எ-று.—ஏ-அசை

(அ௱உ) அல்லியங் கமலநீங்கி யரசுரிற் புகுந்துவாழும், மெல்லியல் பிரியலாற்றா விழைவொடு பலகாற்புல்லி, மல்லலந் தெரியல்வேமன் மனைவியர் பலருமாழ்கி, யெல்லையில் துயரினோடுந் தனித்தனி யிர

ங்கினரோ. —(இ - ள்.) அல்லி - அகவிதழையுடைய—அம் - அழகிய— கமலம் - தாமரைமலரை — நீங்கி - விட்டு —அரசரில் - இராஜமனையில் —புகுந்து - சேர்ந்து—வாழும் - வாழ்கின்ற—மெல்லியல் - இலக்குமி யாகிய தமயந்தியை—பிரியலாற்று - பிரியமாட்டாத—விழைவொடு - ஆசையுடனே — பலகால் - பலதரம்—புல்லி - அணைத்துக்கொண்டு— மல்லல் - வளம்பொருந்திய —அம் - அழகிய—தெரியல் - மாலையணிந்த —வீமன் - வீமராஜனுடைய —மனைவியர்பலரும் - தேவிமார்பலரும் — மாழ்கி - மயங்கி—எல்லையில் - அளவில்லாத—துயரினோடும் - துன் பத்தோடும்—தனித்தனி - தனித்தனியாக—இரங்கினார் - அழுதார்கள். எ - று. — வ - அசை. (கா கா)

(அசுங) பெருந்துயருழந்துவாடும் பிணையனார் தம்மைநோக்கி, விரிந்தபூந் துளவினோன்பின் விரைமலர்க் கோதைபோக, வருந்திமுன் னுயிர்த்த தெண்ணீர் மறிகடல் வருந்திற்றோவென், றருந்தவர்க் கிறை வனை கோதமனாற்றினானே. —(இ - ள்.) பெருந்துயருழந்து - மிகுந் த துன்பத்திலலைந்து —வாடும் - வருந்துகின்ற— பிணையனார்தம்மை - மானையொத்தமங்கையரை—நோக்கி - பார்த்து—விரிந்த - மலர்ந்த— பூம் - புட்பத்தையுடைய—துளவினோன்பின் - துளசிமாலையையுடைய மகாவிஷ்ணுவின்பின்னே —விரை - வாசனைபொருந்திய—மலர் - தாம ரைமலரில்வாசமாயிருக்கின்ற— கோதை - இலக்குமியானவள்— ஏக - போக—வருந்தி - வருத்தப்பட்டு—முன்னுயிர்த்த - முன்னேபெற்ற— தெண்ணீர் - தெளிந்தநீரையுடைய—மறி - புரளாநின்ற— கடல் - சமு த்திரமானது — வருந்திற்றோவென்று - வருத்தமுற்றதோவென்று —அருந்தவர்க்கு - அரியதவத்தையுடையவர்க்கு—இறைவனை - அர சனை— கோதமன் - கௌதமன்— ஆற்றினான் - தேற்றினான். எ - று.

(அசுச) அன்னையரம்மெலோதித் தோழியை யருளினோக்கி, யுன் னினு மிவண்மேற்காத லுளமென வுரைக்கிலேமா, லென்னினு மின்று தொட்டு மின்னுயிர்த் தோழியல்லை, யன்னவட் கன்னை நீயே வேண் டுவ புரிதியென்றார். —(இ - ள்.) அன்னையர் - தாய்மார்கள் —அம் - அழ கிய —மெல் - மிருதுவாகிய — ஓதி - கூந்தலையுடைய—தோழியை - உயி ர்ப்பாங்கியை —அருளின் - கிருபையினால்—நோக்கி - பார்த்து—உன் னினும் - உன்னைப்பார்க்கிலும் — இவண்மேல் - இந்தத்தமயந்தியின் மீது —காதல் - ஆசை — உளமென - உள்ளோமென — உரைக்கிலே

ம்.- சொல்லுகின்றிலேம்—என்னினும் - ஆனாலும்—இன்றுதொட்டும்- இன்றுமுதலாகவும்—இன்-இனிதாகிய—உயிர்த்தோழியல்லை - உயிர்ப் பாங்கியல்லை— மின்னாட்கு - மின்னலையொத்த தமயந்திக்கு—அன்னை நீயே - நீயேதாய்—வேண்டுவ-வேண்டியவைகளை—புரிதியென் றார்-செய்யென்றுசொன்னார்கள். எ-று (௯௮)

மணம்புரிபடலம் - முற்றுப்பெற்றது.

மீட்சிப்படலம்.

இப்படலத்தால் நளமகாராசன் தமயந்தியோடுந் தன்னகரத்திற்குப் போகுதல் சொல்லப் படுகின்றது.

(௮௯௫) மற்றிவைநிகழும்வேலைமகிழ்வொடுமாமன்றன்பால், வெற்றிகொள் குருதிவைவேல்வேந்தர்கோன்விடைகொண்டேகி, யற்றமில் கேள்விசான்றவமச்சரையினிதுநோக்கி, யிற்றைநாளெழுச்சியென்ன விமிழ்முரசறைகவென்றான்.—(இ-ள்.) மற்றிவை-பின்பு யிக்காரியங்கள்—நிகழும்வேலை - நடக்கும்பொழுது—மகிழ்வொடு - சந்தோஷித்துடனே—மாமன்றன்பால் - வீமராஜனிடத்தில்—வெற்றிகொள்- செயத்தைக்கொண்ட—குருதி - இரத்தந்தோய்ந்த—வை - கூர்மை பொருந்திய—வேல் - வேலையுடைய—வேந்தர்கோன் - நளமகாராஜன்—விடைகொண்டேகி - உத்தரவுபெற்றுக்கொண்டுபோய்—அற்றமில் - சோர்வில்லாத—கேள்வி - கல்விகள்—சான்ற - பொருந்திய அமச்சரை - மந்திரிகளை—இனிதுநோக்கி - இன்பமாகப்பார்த்து—இற்றைநாள் - இன்றையத்தினம்—எழுச்சியென்ன - புறப்படுதலென்று—இமிழ் - சத்தியாநின்ற—முரசு - பேரிகையை—அறைகவென்றான் அடியுங்கோளென்றுசொன்னான். எ-று. (௧)

(வேறு)

(அசுசா) அண்ணலங்குருதிவேலரசனேவலிற், கண்ணகன்முரசெழுகடலினார்த்தெழ, வெண்ணிடமிலையென்ன நேமிசூழ்மண்ணக வரைப்பெலாமலிந்ததானையே.—(இ-ள்.) அண்ணல் - பெருமை பொருந்திய— அம் - அழகிய—குருதி - இரத்தந்தோய்ந்த—வேல் - வேலாயுதத்தையுடைய— அரசன் - நளமகாராசனுடைய—ஏவலில் - உத்தரவினால்— கண்ணகன் - இடமகன்ற — முரசு - பேரிகையானது — எழுகடலின் - ஏழ்கடலின்ஒலியைப்போல— ஆர்த்தெழ - மிகுந்தொலிக்க—எண் - எள்ளை—இட - இடுதற்கு — இடமிலையென்ன - இடமில்லையென்றுசொல்ல—நேமிசூழ் - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த—மண்ணகம் - பூமியினுடைய—வரைப்பெலாம் - எல்லையெல்லாம்—மலிந்த - நிறைந்தன— தானையே - சேனைகள். எ-று. (உ)

(அசுஎ) நிலவுவெண்கவிகைமேனிழற்றத்தண்மதிக், கலைநிலாக்குவிந்தனகவரிகால்செய, மலர்தலையுலகெலாம்புரக்குமன்னவன், சிலையுலாந்தமனியத்தேரிலேறினான்.—(இ-ள்.) நிலவு - பிரகாசியாநின்ற—வெண்கவிகை - வெண்கொற்றக்கொடையை— மேல் - மேலே — நிழற்ற - பிடிக்க—தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய— மதி - சந்திரனுடைய —கலை - சோடசகலைகளின்—நிலா - பிரகாசம்—குவிந்தன - குவிந்ததோற்றம்போல்—கவரி - சாமரைகள்—கால்செய - காற்றைச்செய்ய —மலர்தலையுலகெலாம் - பரந்தவிடத்தையுடைய உலகமுழுதும்—புரக்கும் - இரட்சிக்காநின்ற — மன்னவன் - அரசன் — சிலை - மலைபோல் — உலாம் - உலாவுகின்ற —தமனியம் - பொன்னாலாகிய—தேரில் - இரதத்தின்மீதில்—ஏறினான் - ஏறிக்கொண்டான். எ-று. (ங)

(அசுஅ) கலிகெழுமுரசுகண் கறங்கு மோதையாற், பொலன்முகடுடைந்துமேற் போயிற் றில்லையே, லலர்தலை விசும்பினி லடங்க லாவதே, நிலமிசை யெழுந்துமே னிமிர்ந்த தூளியே.—(இ-ள்)கலிகெழு - சத்தம்பொருந்திய—முரசுகண் - பேரிகையின்கண்ணானது —கறங்கும் - ஒலிக்கும்—ஓதையால் - சத்தத்தினால் — பொலன் - அழகுபொருந்திய—முகடு - அண்டமுகடானது—உடைந்து - உடைவுபட்டு—மேற்போயிற்றில்லையேல் - மேலண்டங்களில்போகாமற்போனால்— அலர்தலை - பரந்தவிடத்தையுடைய — விசும்பினில் - ஆகசத்தில் — அடங்கலாவதே - அடங்குவதாவதா—நிலமிசை - பூமியின்மீது — எழுந்து - எழும்பி—மேல் - மேலே—நிமிர்ந்த - உயர்ந்த—தூளி - புழுதிகள். எ-று.

(௮௬௯) இருங்கடற் றுனையி னெழுந்த நுண்டுகள், பொருங்களிறுமிழ்மதம் பொழிந்த தில்லையேற், கருங்கட லளறெழப் பருகிக்கார்க்குல, மொருங்குவான் பொழியினு மொழிக்க வொண்ணுமே.—(இ-ள்.) இரும்-பெருமைபொருந்திய—கடற்றுனையின்-சேறுசமுத்திரத்தில்—எழுந்த-எழும்பிய—நுண்டுகள்-நுண்ணியபொடிகள்—பொரும்-சண்டைசெய்யாநின்ற—களிறு-யானைகள்—உமிழ்-கக்காநின்ற—மதம்-மும்மதத்தையும்—பொழிந்ததில்லையேல்-பொழியாமற்போனால்—கருங்-கறுத்த—கடல்-சமுத்திரசலத்தை—அளறெழ-சேறுபட—பருகி-குடித்து—கார்க்குலம்-மேகக்கூட்டங்கள்—ஒருங்கு-ஒருமுகமாய்—வான்-ஆகாசத்தினின்று—பொழியினும்-சொரிந்தாலும்—ஒழிக்கவொண்ணுமே-போக்கக்கூடுமோ. எ-று. (௫)

(௮௭௰) சுடர்விடு பருமணிச் சூட்ட ராவின்மே, னெடுநிலந் துளக்குற நின்ற வாற்றினாற், படரிரு விசும்பினிற் பாய்ந்த வல்லது, புடவிமேன் மிதித்தில புரவி வெள்ளமே.—(இ-ள்) சுடர்-பிரகாசத்தை—விடு-வீசாநின்ற—பருமணி-பருத்த ரத்நங்கள்பொருந்திய—சூட்டு-சுடிகையுடைய—அராவின்மேல்-ஆதிசேஷன்மீது—நெடுநிலம்-நெடியபூமி—துளக்குற-அசைவுற—நின்றவாற்றினால்-யிருந்தபடியால்—படர்-விரிந்த—இரு-பெருமைபொருந்திய—விசும்பினில்-ஆகாசத்தில்—பாய்ந்தவல்லது-தாவிச்செல்றனவல்லாமல்—புடவிமேல்-பூமியின்மீது—மிதித்தில-நடக்கவில்லை—புரவிவெள்ளம்-குதிரைக்கூட்டங்கள். எ-று.—ஏ-அசை. (௬)

(௮௭௧) புதையிருள் சீத்தொளி பொழியுஞ் செங்கதி, ருதயமால் வரையெழ வொளி யிழத்தலான், மதிபல வாய்வெயின் மறைத்தல் போலுமாற், கதிர்நிலா முத்தவெண் கவிகை யீட்டமே.—(இ-ள்.) புதை-நிறைந்த—இருள்-இருளை—சீத்து-கெடுத்து—ஒளி-பிரகாசத்தை—பொழியும்-சொரியாநின்ற—செங்கதிர்-சூரியன்—உதயமால்வரையெழ-உயர்ந்தவுதயகிரியிலுதிக்க—ஒளியிழத்தலால்-பிரகாசத்தைநீங்குதலால்—மதி-சந்திரனானவன்—பலவாய்-அநேகரூபமாய்—வெயில்-சூரியனை—மறைத்தல்போலும்-மறைத்தலையொக்கும்—கதிர்நிலா-நிலவுபோற்கிரணத்தைவீசுகின்ற—முத்தம்-

முத்தினாற்செய்த — வெண் - வெண்மைபொருந்திய — கவிகையீட்டம் - குடையின்கூட்டங்கள். எ - று. — ஆல் - ஏ - அசை. (௭)

(௮௭௨) மழலையங் கிள்ளையும் வளர்த்த பூவையும், குழைபொருதடங்கணார் கொண்டு சூழ்வர, விழைவளர் முலையினா ளிளநிலாக் கதிர், பொழிமணிச் சிவிகையிற் போயினாளரோ. —(இ - ள்) மழலை - மழலைச்சொல்லையுடைய — அம் - அழகிய — கிள்ளையும் - கிளிகளும் — வளர்த்த - தாம்வளர்த்த — பூவையும் - நாகணவாய்ப்புள்ளும் — குழை - குண்டலமணிந்தகாதுடன் — பொரு - போர்செய்யாநின்ற — தடம் - விசாலமாகிய — கணார் - கண்களையுடையதாதியர்கள் — கொண்டு - கையிற்கொண்டு — சூழ்வர - சூழ்ந்துவர — இழை - ஆபரணங்களையணிந்த — வளர் - வளர்ந்துவராநின்ற — முலையினாள் - ஸ்தனங்களையுடைய தமயந்தி — இளநிலா - இளஞ்சந்திரன்போல — கதிர் - கிரணங்களை — பொழி - சொரியாநின்ற — மணிச்சிவிகையிற் - முத்துப்பல்லக்கின்மீது — போயினாள் - போனாள். எ - று. அரோ - அசை. (௮)

(௮௭௩) கதிர்மணி யடைப்பையுங் கால்செய் வட்டமுந், தழைமயிர்க் கவரியுந் தாங்கி மெல்லென, வதிர்குரற் கிண்கிணி சிலம்பொ டார்ப்பெழ,மதரரி நெடுங்கணார் மருங்கு போயினார் — (இ - ள்) கதிர் - கிரணங்களையுடைய — மணி - ரத்நத்தினாற்செய்த — யடைப்பையும் - தாம்பூலப்பையையும் — கால்செய்வட்டமும் - விசிறிகளையும் — தழை - நெருங்கிய — மயிர் - மயிரையுடைய — கவரியும் - சாமரைகளையும் — தாங்கி - சுமந்து — மெல்லென - மெதுவாக — அதிர் - அதிர்ந்த — குரல் - சத்தத்தையுடைய — கிண்கிணி - கிண்கிணிகள் — சிலம்பு - சிலம்புகளுடனே — ஆர்ப்பெழ - ஆரவாரிக்க — மதர் - மதர்த்த — அரி - செவ்வரிபரந்த — நெடுங்கணார் - நீண்டகண்களையுடைய மாதர்கள் — மருங்கு - பக்கத்தில் — போயினார் - போனார்கள். எ - று. (௯)

(௮௭௪) சாந்தணிந் தோங்கிய தடங்கொள் வெம்முலை, யேந்திழைத் தோழிய ரெண்ணின் மங்கையர், பூந்தரு நீழலிற் பொன்னனாளொடுங், கூந்தலம் பிடிமிசைக் குழாங்கொ டேகினார். — (இ - ள்.) சாந்து - சந்தனத்தை — அணிந்து - தரிக்கப்பெற்று — ஓங்கிய - உயர்ந்த — தடங்கொள் - விசாலத்தைக்கொண்ட — வெம் - விருப்பத்தைத்தரும் — முலை - ஸ்தனத்தினிடத்தில் — ஏந்திழை - ஆபரணங்களைத் தாங்கிய — தோழியர் - பாங்கியர்களும் — எண்ணில் - என்

ணிக்கையில்லாத — மங்கையர் - ஸ்திரீகளும் — பூ - பூவினையுடைய — தரு - கற்பக விருட்சத்தினது — நீழலில் - நிழலில் வாசம்பண்ணுகிற — பொன்னனையான - இலக்குமியையொத்த அரம்பைமாதர்கள் போல — கூந்தல் - புறமயிரினையுடைய — அம் - அழகிய — பிடிமிசை - பெட்டையானையின்மேல் — குழாங்கொடு - கூட்டங்கொண்டு — ஏகினார் - போயினார்கள். எ - று. (௰)

(௮௭௫) கான்பயின் மரைமலர்ச் செல்வி காமுறு, மான்பயினோக்கியர் மகர யாழிடைத், தேன்பயி றெள்விளி பாடத் தேரையிற், கூன்களுஞ் சிந்தொடு குறளுஞ் சென்றவே. — (இ-ள்.) கான் - வாசனை — பயில் - பொருந்திய — மரைமலர் - தாமரைமலரில் வாசம்பண்ணுகின்ற — செல்வி - இலக்குமியானவள் — காமுறும் - இச்சியாநின்ற — மான் - மான்கள் — பயில் - கற்காநின்ற — நோக்கியர் - பார்வையையுடையமாதர்கள் — மகரயாழிடை - மகரவீணையினிடத்தில் — தேன்பயில் - தேன்போல் மதுரம்பொருந்திய — தெள்விளிபாட - தெள்விளியென்னும்ராகத்தைப்பாட — தேரையில் - தேரைபோல் — கூன்களும் - கூனரும் — சிந்தொடு - அவயமற்றவருடன் — குறளும் - குள்ளரும் — சென்ற - போயினர். எ - று. *

கூன்சிந்து குறள்என்பன உயர்திணைப்பொருளவேனும் சொல்லாலஃறிணையாதலிற் சென்றவென்றார்.] (௰௧)

(௮௭௬) கொடிகளுங் குடைகளுங் குழுமப் பல்லியங், கடலுடைந் தாலெனக் கறங்கி யார்த்தெழ, வடிகெழு குருதிவேன் மன்னர் சூழ்வர, நிடதநா டடைந்தன னேமி வேந்தனே. — (இ-ள்.) கொடிகளும் - துவசங்களும் — குடைகளும் - கவிகைகளும் — குழும - சுற்றிவர — பல்லியம் - நானாவித வாத்தியங்கள் — கடலுடைந்தாலென - சமுத்திரமுடைந்துவருதல் போல — கறங்கியார்த்தெழ - குமுறியாரவாரிக்க — வடிகெழு - வடித்தல்பொருந்திய — குருதி - இரத்தந்தோய்ந்த — வேல் - வேலாயுதத்தையுடைய — மன்னர் - அரசர்கள் — சூழ்வர - சூழ்ந்துவர — நிடதநாடடைந்தனன் - நிடததேசத்தைச்சேர்ந்தான் — நேமி - உலகத்தையுடைய — வேந்தன் - நளமகாராசன். எ - று. (௰௨)

(௮௭௭) அருமறை முனிவரு மமைச்சர் வெள்ளமுங், குனாகடற் றானையுங் குரவர்கூட்டமு, முரசொலி யதிர்குரன் முகிலி னார்த்தெழ,

விருநிலக் கிழவனை யெதிர்கொண் டாரரோ.—(இ-ள்.) அரும் - அரிதாகிய —மறை - வேதத்தையுடைய—முனிவரும்-வேதியரும்—அமைச்சர் வெள்ளமும் - மந்திரிகளின் கூட்டமும்—குனீ - சத்தியாநின்ற—கடற்றானையும் - சேனாசமுத்திரமும்—குரவரீட்டமும் - பெரியோர்கள் கூட்டமும்—முரசொலி - பேரிகையின் சத்தமானது—அதிர்குரல் - அதிர்கின்றகுரலையுடைய—முகிலின் - மேகம்போல்— ஆர்த்தெழ - ஆரவாரிக்க—இரு - பெரிய— நிலக்கிழவனை - பூமிக்குரிய நளமகாராசனை—எதிர்கொண்டார் - எதிர்கொண்டார்கள்— எ - று. அரோ - அசை. (௰௬)

(௱௭௮) அகழியங் கடல்புடை யணிந்து நீனிற' முகிறவழ் மூதெயின் முற்றி யின்னகிற், புகைகமழ் தெரிமணிப் பொன்செய் மாடத்தி னகைநிலா மதிதவழ் நகர மெய்தினான். — (இ-ள்) அகழி - கிடங்காகிய— அம் - அழகிய— கடல் - சமுத்திரத்தை — புடையணிந்து - பக்கத்தில்தரித்து—நீனிற - நீலநிறம்பொருந்திய—முகிறவழ் - மேகந்தவழாநின்ற — மூதெயில் - பழமையாகியமதில் — முற்றி - சூழ்ந்து — இன்னகில் - இனிய அகிலினது — புகை - புகையானது— கமழ் - பரிமளியாநின்ற — எரி - பிரகாசம்பொருந்திய—மணி - ரத்நத்தினாலும்—பொன்செய் - பொன்னாலுஞ்செய்த—மாடத்தின் - உபரிகையின்மீது — நகை - பிரகாசியாநின்ற — நிலா - சந்திரிகையையுடைய— மதிதவழ் - சந்திரன்தவழாநின்ற— நகரம் - மாவிந்தநகரத்தை— எய்தினான் - சேர்ந்தான். எ - று. (௰௭)

(௱௭௯) பொருவருங் கங்கைநீர் நிறைத்துப் பூசுர, ரெரிமணிப் பொற்றகும் பேந்தி முன்வர, விரைகமழ் செழுந்தொடை வீமன்மாதொடுந், திருவளர் கோயிலிற் செல்வ னெய்தினான்.—(இ-ள்) பொருவரும் - ஒப்பில்லாத— கங்கைநீர் - கங்காசலத்தை— நிறைத்து - பூரித்து— பூசுரர் - வேதியர்கள் — எரிமணி - பிரகாசம் பொருந்திய ரத்ந மழுத்திய — பொற்றகும்பு - பொன்னாற் செய்த பூரண கும்பத்தை — ஏந்தி - தாங்கி — முன்வர - எதிர்வர — விரை - வாசனை— கமழ் - பரிமளியாநின்ற— செழும் - செழுமையாகிய—தொடை - மாலையையணிந்த — வீமன்மாதொடும் - தமயந்தியினுடனே —திருவளர் - இலக்குமி வாசம்பண்ணு நின்ற — கோயிலில் - அரமனையில்— செல்வன் - நளமகாராசன்— எய்தினான் - சேர்ந்தான். எ - று.

வீட்சிப்படலம் முற்றுப் பெற்றது.

கலிதோன்றுபடலம்.

இப்படலத்தால் தமயந்தியின் விவாகத்தைக் கருதிவந்த கலி அவளை நளன் விவாகஞ் செய்தானென்னும் பொறாமையால் அவனை வருத்துதற்கு அவனது நகரத்திற் சென்று காலம் பார்த்திருத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.

(௮௱௮௰) ஈங்கிவ னின்னண மிருப்ப வானிடைப், பூங்கழல் விண்ணவர் போகு மெல்லையிற், றீங்குறு படுபழி தீதுஞ் சூழ்வர, வாங்கவர் முன்கலி யடைந்த தோதுவாம். — (இ-ள்) ஈங்கு - மாவிந்தமாநகரத்தில் — இவன் - இந்தநளமகாராசன் — இன்னணம் - தமயந்தியோடுமகிழ்ந்து — இருப்ப - இருக்க — வானிடை - ஆகாசத்தினிடத்தில் — பூ - அழகிய — கழல் - வீரகண்டாமணியையணிந்த — விண்ணவர் - தேவர்கள் — போகுமெல்லையில் — போகுஞ்சமயத்தில் — தீங்குறு - குற்றம்பொருந்திய — படுபழி - படுபழியும் — தீது - பொல்லாங்கும் — சூழ்வர - சுற்றிக்கொண்டுவர — அவர்முன் - அந்தத்தேவர்களுக்கெதிரில் — கலி - கலிபுருஷனானவன் — அடைந்தது - வந்ததை — ஓதுவாம் - சொல்லுகிறோம். எ-று. — ஆங்கு - அசை. (௧)

(௮௮௧) வந்தவெங் கொடுங்கலி தன்னை வான்பட, ரிந்திரன் யாண்டுநீ யேகின் றாயெனச், சந்தணி முலைத்தம யந்திமன் றல்கேட், டந்தமில் வேட்கையா லடைந்தே னென்றான். — (இ-ள்) வந்த - எதிரில்வந்த — வெம் - வெவ்விய — கொடும் - கொடுமையையுடைய — கலிதன்னை - கலிபுருஷனை — வான் - தெய்வலோகத்தைநோக்கி — படர் - போகின்ற — இந்திரன் - தேவேந்திரன் — யாண்டு - எவ்விடத்துக்கு — நீ - நீ — ஏகின்றாயென - போகின்றாயென்றுகேட்க — சந்தணி - சந்தனத்தையணிந்த — முலை - ஸ்தனங்களையுடைய — தமயந்தி - தமயந்தியினது — மன்றல் - கலியாணத்தை — கேட்டு - கேள்விப்பட்டு — அந்தமில் - முடிவில்லாத — வேட்கையால் - ஆசையினால் — அடைந்தேனென்றான் - வந்தேனென்றான். எ-று. (௨)

(௮௮௨) என்றலு மமரர்கோன் முறுவ லெய்தியம், மன்றலுக் கோதினி வந்த தீங்கென, வென்றிவே ளிடதர்கோன் றனக்கு மென்றொடைத், துன்றிருங் கூந்தலாள் சூட்டினா ளென்றான். — (இ-ள்) என்றலும் - இப்படியென்று சொன்னவளவில் — அமரர்கோன் - தே

வேந்திரன் — முறுவலெய்தி - சிரித்து — அம்மன்றலுக்கோ - அந்தக் கலியாணத்திற்கா — தனி - தனியாய் — வந்ததிங்கென்று - இவ்விடத்தில் வந்ததென்று — வென்றி - வெற்றிபொருந்திய — வேல் - வேலையுடைய — நிடதர்கோன்றனக்கு - நளமகாராஜனுக்கு — மென்றொடை - மிருதுவாகியமாலையை — துன்று - நெருங்கிய — இரும் - பெருமைபொருந்திய — கூந்தலாள் - கூந்தலையுடைய தமயந்தி — சூட்டினளென்றான் - அணிந்தாளென்று சொன்னான். எ-று. (௩)

(௮௮௩) விண்ணவரனைவரும் வெள்கப் பூந்தொடை, மண்ணகத்தரசனுக் கணியு மாணிழை, யெண்ணமுங் கெடுத்தவட் பிரிப்ப னீண்டெனாக், கண்ணழல் கதுவவெங் கலியுங் கூறினான்.—(இ-ள்.) விண்ணவரனைவரும் - தேவர்கள்யாவரும் — வெள்க - வெட்கப்பட — பூந்தொடை - புட்பமாலையை — மண்ணகத்தரசனுக்கு - பூலோகத்துராஜனுக்கு — அணியுந் - தரித்த — மாணிழை - மாட்சிமைபொருந்தியவாபரணங்களையுடையபெண்ணினது — எண்ணமுங்கெடுத்து - நினைப்பையுங்கெடச்செய்து — அவள் - அவளை — பிரிப்பன் - பிரித்துவிடுவேன் — ஈண்டெனா - இவ்விடத்தென்று — கண்ணழல்கதுவ - கண்ணில்நெருப்புப்பொறிபறக்க — வெங்கலியும் - வெவ்வியகலிபுருஷனும் — கூறினான் - சொன்னான். எ-று. (௪)

வேறு.

(௮௮௪) அருந்ததிக் கற்பினல்லா ளரசிளங் குமரன்றன்னைப், பிரிந்திட வியற்றிப் பின்னர் பெறுவது தீமையன்றோ, விரிந்தநூற் கேள்வி யென்னும் பிறர்மனை விழைய வுள்ளம், பொருந்திய தெவன்கொல் கல்லாப் புல்லரிற் புகழின்மிக்கோய்.—(இ-ள்.) அருந்ததி - அருந்ததியையொத்த — கற்பின் - பதிவிரதத்தையுடைய — நல்லாள் - தமயந்தி — அரசிளங்குமரன்றன்னை - இளமைபொருந்திய ராசகுமாரனா நளமகாராசனை — பிரிந்திடவியற்றி - நீங்கும்படிசெய்து — பின்னர் - பின்பு — பெறுவது - அந்தமாதைப்பெற்றுக்கொள்வது — தீமையன்றோ - குற்றமல்லவோ — விரிந்த - பரந்த — நூற்கேள்வி - நூல்விசாரணை — என்னும் - யாதுபயனைத்தரும் — பிறர்மனைவிழைய - பிறர்மனைவியைவிரும்ப — உள்ளம்பொருந்தியதெவன் - மனஞ்சம்மதித்தது என்னகாரணம் — கல்லா - படியாத — புல்லரில் - மூடரைப்போல — புகழின்மிக்கோய் - கீர்த்தியின் மிக்கவனே. எ-று.—கொல் - அசை. (௫)

(௮௫) இனையன வமரர்கூற விருகையும் புடைத்து நக்குப், புனைமலர்க் கோதைநல்லார் புணர்முலை குழையப் புல்லி, வனைதுகி னெகிழ்க்குமின்ப வாழ்வினை யன்றிமற்றோர், நினைவரு மின்பமுண்டே னிகழ்த்துதிர் நீவி ரென்றான். — (இ-ள்.) இனையன - இப்படிப்பட்டவைகளை — அமரர்கூற - தேவர்கள்சொல்ல — இருகையும் - இரண்டுகையும் — புடைத்து - கொட்டி — நக்கு - சிரித்து — புனைமலர்க் கோதைநல்லார் - மலரால் அலங்கரிக்கப்பெற்றகூந்தலையுடைய மாதராது — புணர்முலை - நெருங்கியமுலைகளை — குழையப்புல்லி - குழையும்படி தழுவி — வனை - கட்டியிருக்கிற — துகில் - ஆடையை — நெகிழ்க்கும் - அவிழ்க்கின்ற — இன்பவாழ்வினையன்றி - காமவின்பவாழ்வையல்லாது — மற்றோர் - வேறுமொரு — நினைவருமின்பமுண்டேல் - நினைத்தற்கரியவின்பமுண்டாகில் — நிகழ்த்துதிர் - சொல்லுங்கோள் — நீவிரென்றான் - நீங்களென்றுசொன்னான். எ-று. (சா)

(௮௬) மறைநெறி பிறழக்கூறு மிவனொடும் வாய்மை கூறி, லறநெறி திறம்பு மென்று வமரரும் விசும்பிற் போனார், தெறுதொழிற் கலியுங் காமஞ் சிதைந்துமீ தூரவேத, நெறிமுறை வழுவல்செல்லா நிடதநா டதனிற் சென்றான். —(இ-ள்.) மறைநெறி - வேதவழி — பிறழ - மாறுபட — கூறும் - சொல்லும் — இவனொடும் - இக்கலியினோடும் — வாய்மைகூறில் - உண்மைபேசில் — அறநெறி - தருமவழி — திறம்புமென்று - கெடுமென்று — அமரரும் - தேவர்களும் — விசும்பிற் போனார் - சொர்க்கத்தைசேர்ந்தார்கள் — தெறு - கொல்லாநின்ற — தொழில் - செய்கையையுடைய — கலியும் - கலிபுருஷனும் — காமம் - விரகமானது — சிதைந்து - வரம்புகடந்து — மீதூர - அதிகரிக்க — வேதநெறிமுறை - வேதவழியின் முறையானது — வழுவல்செல்லா - மாறுபடாத — நிடதநாடதனில் - நிடததேசத்தில் — சென்றான் - போனான். எ-று.

(௮௭) மல்லலம் பழனவேலி வளங்கெழு நிடத நாட்டி, னல்லலுற் றரிதிற்செல்லுங் கொடுங்கலியமரர்வேட்ப, வெல்லையில் வேள்வி யாற்றி யருமறை பயில்வோ ரெங்குஞ், சொல்லிய பதங்கள் கேட்டுத் துணைப்பதம் பெயர்த்தி லானே. — (இ-ள்.) மல்லல் - வளம் பொருந்திய — அம் - அழகிய — பழனம் - கழனி களையே — வேலி - வேலியாகவுடைய — வளங்கெழு - செல்வம்பொருந்திய — நிடதநாட்டின் - நிடததேசத்தில் — அல்லலுற்று - துன்பமுற்று — அரி

றிச்செல்லும்- அருமையாகப்போகாநின்ற—கொடுங்கலி - கொடியக லியானவன்— அமரர்வேட்ப - தேவர்கள்விரும்ப — எல்லையில் - அளவி ல்லாத— வேள்வியாற்றி - யாகத்தைச்செய்து—அரும் - அரிதாகிய— மறைபயில்வோர் - வேதப்பிராமணர்கள்— எங்கும் - எவ்விடத்திலும் — சொல்லிய - சொன்ன—பதங்கள்கேட்டு - வேதபதங்களைக்காதிற் கேட்டு — துணைப்பதம் - தன்னுடைய வுபயபதங்களை — பெயர்த் திலான் - எடுத்துவைக்கவில்லை. எ - று. (௮)

(௮௮௮) செம்மையிற் றிறம்பல் செல்லா மறைபயில் சிறுவனாங் கோர், கைம்மையைக் கலந்த சேருக்கிக் களிமகிழ் சிறந்து செல்வான், வம்பினென் றமரர்தம்மை மறையினாற் கூறக்கேளா, வம்மவோ மக மென் றஞ்சி யலக்கணுற் றகன்று போனான்.—(இ-ள். செம்மையில் - நன்னெறியில்—திறம்பல்செல்லா - மாறுபடாத— மறைபயில் - வேதங் கற்கின்ற—சிறுவன் - ஒருபிரமசாரி—ஆங்கோர் - அங்கொரு—கை ம்மையை - கைம்பெண்ணை— கலந்த சேருக்கி - புணர்தலைப்பார்த்து— களி - செருக்கையுடைய— மகிழ் - சந்தோஷம்—சிறந்து - அதிகரித்து —செல்வான் - போகின்றவன்— வம்பினென்று - வாருங்கோளென்று —அமரர்தம்மை - தேவர்களை—மறையினால் - வேதத்தினாலே—கூற - அழைக்க—கேளா - கேட்டு —அம்மவோ - ஓஅம்ம — மகமென்று - யாகமென்று—அஞ்சி - பயந்து—அலக்கணுற்று - துன்பமுற்று—அக ன்றுபோனான் - அப்புறம்போயினான். எ - று. (௯)

(௮௮௯) அருமறை முனிவர்யாரு மோர்கலத் தார்வமோடும், பரு கிய வாறுநோக்கித் தீவினை பயந்த தென்று, விரைவினிற் சேறலோடு மறைமொழி கூறும் வேள்விக், குரியது சோமபான மெனவுள முடை ந்து போனான்.—(இ-ள்.)அரும் - அரிதாகிய—மறைமுனிவர்யாரும் - வேதியர்களெல்லாரும்—ஓர்கலத்து - ஒருபாத்திரத்தில் — ஆர்வமோடு ம் - ஆசையுடன்—பருகியவாறுநோக்கி - பானம்பண்ணுகின்றநெறியை ப்பார்த்து —தீவினைபயந்ததென்று - தீமையுண்டாயிற்றென்று—வி ரைவினில் - சீக்கிரத்தில்— சேறலோடும் - போனமாத்திரத்தில்— மறைமொழி - வேதவசனத்தை — கூறும் - சொல்லும் — வே ள்விக்கு - யாகத்துக்கு—உரியது - உரித்தானது — சோமபானமென - சோமபானயாகமென்று—உளமுடைந்து - மனங்கலங்கி—போனான் - போயினான். எ - று. (௰)

(௮௱௯௰) நிழல்சுளி களிநல்யானை நிடதர்கோன் மகிழ்ச்சிகூர்ந்து, பழமறைக்கிழவர்யாரும் பரிவொடு கவர்ந்துகொள்ள, விழுநிதிபழனநாடுவேண்டுபவெறுப்பநாளும், பொழிதருபுனலைநீந்திப்போக்கரிதென்னநின்றான். (இ-ள்) நிழல்-தன்னிழலை — சுளி-கோபிக்கிற — களி-செருக்கையுடைய — நல்யானை-நல்லயானையையுடைய — நிடதர்கோன்-நளமகாராசன் — மகிழ்ச்சிகூர்ந்து-சந்தோஷமிகுந்து — பழமறைக்கிழவர் யாரும் - பழமையாகிய வேதப்பிராமணர்களெல்லாரும் — பரிவொடு - ஆசையுடன் — கவர்ந்துகொள்ள - பெற்றுக்கொள்ள — விழுநிதி - மேன்மையாகியதிரவியமும் — பழனம் - கழனிகளும் — நாடு-ஊர்களும் — வேண்டுப-வேண்டியவைகளை — வெறுப்ப வெறுக்கும்படியாக — நாளும்-நாள்தோறும் — பொழிதரு- தத்தம்பண்ணுகிற — புனலை - சலத்தை — நீந்தி-கடந்து — போக்கரிதென்ன- போகக்கூடாதென்று — நின்றான்-இருந்தான். எ-று. (௰௧)

(௮௯௧) கலைவலானொருவன்பொய்ம்மைகட்டுரையாடனோக்கிக், கொலைபழுத் தொழுகுநெஞ்சங் குழைந்தனன் மகிழ்ந்துசெல்வா, னலர்முலை சுமக்கலாற்றா வையநுண் மருங்குற் பேதை, புலவிதீர்ப் பதற்குக் கூறும் பொய்யெனப் புலர்ந்து போனான். — (இ-ள்.) கலைவலானொருவன்-வித்தையில்வல்லவனொருவன் — பொய்ம்மை-பொய்ச்சொலை — கட்டுரையாடல்- உறுதிமொழியாகச்சொல்லுதலை — நோக்கி-அறிந்து — கொலை-கொல்லுதல் — பழுத்தொழுகுநெஞ்சம்- முதிர்ந்துபெருகாநின்றமனம் — குழைந்தனன் - குழைந்தவனாய் — மகிழ்ந்து - சந்தோஷித்து — செல்வான் - போகின்றகலியானவன் — அலர்-பரந்த — முலை- ஸ்தனங்களை — சுமக்கலாற்றா-சுமக்கமாட்டாத — ஐயம்-சந்தேகத்தைத்தரும் — நுண் - நுட்பம்பொருந்திய — மருங்குல் - இடையையுடைய — பேதை-மடந்தையது — புலவி - பிணக்கை — தீர்ப்பதற்கு- போக்குதற்கு — கூறும் - சொல்லும் — பொய்யென - பொய்யென்று — புலர்ந்து-மனம்வாடி — போனான்-போயினான். எ-று. (௰௨)

(௮௯௨) கடிமனையிடங்கடோறுங் கற்புடை மகளிரீட்டங், கொடிநெடு வீதியெல்லாங் கடவுளர் விழவுதுன்று, நெடியபடு கானமூற்றுந் துறந்துளோர் நெருக்கம் யாண்டு, மடியிட லரிதென்றெண்ணி யல்லலுற்றகன்றுபோனான். (இ-ள்.) கடி-காவலையுடைய — மனையிடங்கடோறும்-வீட்டினிடங்களெல்லாம் — கற்புடை- பாதிவிருத்தியத்தை

புடைய — மகளிரீட்டம்-மாதர்கூட்டங்கள் — கொடி-கொடிகளையுடைய — நெடும் - நீண்ட — வீதியெல்லாம் - தெருக்களனைத்திலும் — கடவுளர்விழவு-தேவர்திருவிழா — துன்றும் - நெருங்கியிருக்கும் — நெடிசில்வனங்கள் — படு - உண்டாகிய — கானமுற்றும் - காடுமுழுவதும் — துறந்துளோர்-முனிவர்களுடைய — நெருக்கம்-கூட்டங்களுள்ளன — (ஆதலால்) யாண்டும் - எவ்விடத்தும் — அடியிடல் - அடியெடுத்துவைத்தல் — அரிதென்று - அருமையென்று — எண்ணி - நினைத்து — அல்லுற்று - துன்பமுற்று — அகன்றுபோனான் - நீங்கிப்போயினான். (யா)

(அகரு) இந்நகர் வரைப்பில்யாண்டு மெய்துதற் கரிதென் றெண்ணிச், சென்னிவான் றடவுதெய்வச் செழுமலர்ச் சோலைபுக்கு, மன்னவனிழைக்குந் தீமை யாதென மனத்திலோர்ந்து, துன்னருந் தான்றிமீதிற் சூழ்ச்சியோ டிருக்குநாளில். —(இ-ள்.) இந்நகர் - இந்தநகரினுடைய — வரைப்பில்-இடத்தில் — யாண்டும்-எவ்விடத்தும் — எய்துதற்கரிதென்றெண்ணி - போகுதற்குக்கூடாதென்று நினைத்து — சென்னி - தலையானது — வான்றடவும் - ஆகாசத்தையளாவுகிற — தெய்வ - தெய்வீகமாகிய — செழும் - செழித்த — மலர் - புஷ்பத்தையுடைய — சோலைபுக்கு-சோலையையடைந்து — மன்னவன் - நளமகாராசன் — இழைக்குந்தீமை-செய்யுங்குற்றம் — யாதென - எதுவென்று — மனத்திலோர்ந்து - மனதிலாராய்ந்து — துன்னரும் - சேரப்படாத — தான்றிமீதில் - தான்றிவிருக்ஷத்தின்மீது — சூழ்ச்சியோடு-ஆலோசனையுடனே — இருக்குநாளில் - இருக்கின்றகாலத்தில். எ - று. — தான்றி - திஷித்தம். (யச)

கலிதோன்றுபடலம் - முற்றிற்று.

இளவேனிற்படலம்.

இப்படலத்தால் பற்பலலீலைக்குரியஇளவேனிற்காலத்தினதுசிறப்புச் சொல்லப்படுகின்றது.

(அகச) தமதுசெங் கரங்கடோயி னலைகளுக விருந்து செய்யுங், கமலநான் மலரைவாட்டும் பனியினை முழுதுங் காய்வா, னிமயமால் வரையின் வெம்போர்க் கெழுந்தென வுலகம்போர்த்த, திமிரமெய்த்

னுலவும் வெய்யோன் சென்றனன் வடபான் மன்றோ.—(இ-ள்.) நம
து - தம்முடைய—செங்கரங்கள் - சிவந்தகிரணங்கள்—தோயில் பொ
ருந்தினால்—நகை-பிரகாசியாநின்ற—முகம்-முகத்துடனே—விருந்
துசெய்யும் - விருந்துசெய்யாநின்ற— கமலம் - தாமரையினது—நா
ள் - புதிய—மலரை - புஷ்பத்தை— வாட்டும் - வாடப்பண்ணும் —பனி
யினை - பனியை—முழுதும - முழுமையும்— காய்வான் - அழிக்கும்பொ
ருட்டு —இமயமால்வரையின் - இமயபர்வதத்தில் — வெம்போர்க்கெ
ழுந்தெனை - வெவ்விதாகிய யுத்தத்திற் கெழுந்தவன்போல — உலகம்
போர்த்த - உலகத்தைமூடிய— திமிரமேய்ந்து - இருளையுண்டு— உல
வும்வெய்யோன் - உலவுகின்றசூரியன்—வடபால் - வடதுபக்கத்தில் —
சென்றனன்-போயினான். எ-று. —மன்-ஓ-அசைகள்—உத்தராயணம்
பிறந்ததென்பதாம். காய்வான் எழுந்தெனஎன்றல் தற்குறிப்பணி(௧)

(௪௮௫) இன்றுணைக் கணவர்நீங்கி யிடருறு மடவார் சோர, மன்ற
லிற்கொழுநர்ப்புல் லுமடந்தையர்மகிழ்ச்சிகூர்க், குன்றிடைப்பிறந்த
தென்றற் கொழுந்துமுன் போர்த்த தேமா, மென்றளிர்ப் போர்வை
போர்த்து வேனில்வந் திறுத்த தன்றே.—(இ-ள்.) இன்றுணை - இனிய
துணையாகிய— கணவர் - கொழுநரை—நீங்கி - பிரிந்து—இடருறும் -
துன்பத்தை யடைகின்ற—மடவார் - மாதர்கள்— சோர - சோர்வைய
டையவும்—மன்றலில் - விவாகத்தின்கண் —கொழுநர்ப்புல்லும் - கணவ
ரைத்தழுவும் —மடந்தையர் - மாதர்கள் —மகிழ்ச்சிகூர - மகிழ்ச்சியை
யடையவும் —குன்றிடைப்பிறந்த - பொதியமலையிலுற்பவித்த—தெ
ன்றற்கொழுந்து - இளந்தென்றற்காற்றை—முன் - முன்னே—போர்
த்த - போர்த்துக்கொண்ட— தேமா - தித்திப்புப்பொருந்தியமாமர
த்தினது — மென்றளிர் - மெல்லியதளிராகிய— போர்வைபோர்த்து -
வஸ்திரத்தைப்போர்த்துக்கொண்டு— வேனில் - வேனிற்காலமானது
—வந்திறுத்தது - வந்துதங்கியது. எ-று.—அன்று-ஏ அசைகள். (௨)

(௪௮௬) கள்ளுயிர்த் தலருமுல்லைக் கடிமுகை முறுவலேன்ற, வள்
ளிதழ்க் குவளையுண்கண் மலர்ந்துமாந் தளிர்மென் கையாக், கிள்ளை
மென் குதலைசாற்றிக் கிளரொளி வண்டுபாடத், தெள்விளி பாடவேனிற்
றிருமகள் சிறந்தா ளன்றே.—(இ-ள்.) கள்ளுயிர்த்து - தேனைத்தந்து
—அலரும் - மலருகின்ற—முல்லை - முல்லையினது—கடி - வாசனைபொருந்
திய—முகை - அரும்புகளாகிய—முறுவலேன்ற - பற்களேன்ற—

வள்ளிதழ் - கூர்மையாகிய இதழையுடைய — குவளை - நீலோற்பலங்களாகிய — உண்கண் - மையுண்டகண்கள் — மலர்ந்து - விழித்து — மாந்தளிர் - மாந்துளிர்கள் — மென் - மிருதுபொருந்திய — கை - கையாக — ஆர் - ஆர்ந்த — கிள்ளை - கிளிப்பிள்ளையின் மொழிகளாகிய — மென் - மிருது பொருந்திய — குதலை - குதலைச்சொற்களை — சாற்றி - பேசி — கிளரொளி - விரிந்தவொளியையுடைய — வண்டு - வண்டுகளே — பாணு - பாணர்களாக — தெள்விளியாட - தெள்விளியென்னும் ராகத்தைப்பாட — வேனிற்றிருமகள் - வேனிற்காலமாகிய பெண் — சிறந்தாள் - பொலிவையடைந்தாள். எ-று — அன்று - ஏ - அசைகள். (௬)

(௮௯௭) பூசல்வண்டார்ப்பவேனில்போந்தமைகுயில்கள்கூறப், பாசிலையுகுத்ததேமா பைந்தளிரீன்ற தோற்றம், மாசறு துகிலைநீத்து மகுணர்தம்வரவுகேட்டுக், கோசிகச் செம்பொன்னாடை கொம்பனாரசைத்தல் போலும். — (இ-ள்) பூசல் - போர்செய்தலையுடைய — வண்டு - வண்டுகள் — ஆர்ப்ப - ஆரவாரிக்க — வேனில் - வேனிற்காலம் — போந்தமை - வந்ததன்மையை — குயில்கள்கூற - கோகிலங்கள்சொல்ல — பாசிலை - பழுப்பிலைகளை — உகுத்த - உதிர்த்த — தேமா - தித்திப்புமாமரங்கள் — பைம் - பசுமைபொருந்திய — தளிர் - துளிர்களை — ஈன்றதோற்றம் - பெற்றகாட்சியானது — மகுணர்தம்வரவுகேட்டு - புருஷர்களுடைய வரவுகேட்டு — மாசறு - குற்றம்பொருந்திய — துகிலை - வஸ்திரத்தை — நீத்து - நீக்கி — கோசிகம் - பட்டாகிய — செம்பொன் - சிவந்தபொன்னாற்செய்த — ஆடை - வஸ்திரத்தை — கொம்பனார் - பெண்கள் — அசைத்தல்போலும் - கட்டிக்கொள்ளுதலையொக்கும்.

(௮௯௮) வானுயர் சோலைதோறு முருகுவாய் மடுத்து வீழுந், தேனொடுசுரும்பும்வண்டும் புதிதுண்டுதெவிட்டி யார்ப்பக், கானமர் குழலினார்தங் கணவர்பாற் புலவிதீர, வேனில்வேட் குலகம்யாவும் விழவயர்ந் திட்ட வன்றே. — (இ-ள்) வான் - ஆகாசத்தில் — உயர் - உயர்ந்த — சோலைதோறும் - தோப்புகள்தோறும் — முருகு - தேனை — வாய்மடுத்து - வாய்வைத்து — வீழும் - விரும்பும் — தேனொடு - தேன்வண்டுடனே — சுரும்பு - ஆண்வண்டும் — வண்டும் - பெட்டைவண்டுகளும் — புதிதுண்டு - விருந்துண்டு — தெவிட்டி - தெவிட்டெடுத்து — ஆர்ப்ப - ஆரவாரிக்க — கான் - வாசனை — அமர் - பொருந்திய — குழலினார் - கூந்தலையுடையமாதர்கள் — தம் - தங்கள் — கணவர்பால் - புருஷர்களிடத்

றில் — புலவிதீர - பிணக்குகள் நீங்க — வேனில் - வேனிற்காலத்துக்குரிய — வேள் - மன்மதனுக்கு — உலகம்யாவும் - உலகங்களெல்லாம் — விழவயர்ந்திட்ட - திருவிழாவைச்செய்தன. எ - று. — அன்று - ஏ - அசைகள்.

(அகூக) குன்றிடைப் பிறந்ததென்றற் கொழுந்துமேற் படர்ந்த தன்மை, துன்றிருட் பிழம்பு சீக்குங் கனைகதிர்ச் சுடரோனாய, தன்றுணைக் கேள்வனீங்கி வடபுலஞ் சார்தலோடுந், தென்றிசை யணங்குமாழாந் துயிர்த்தது சிவணுமாதோ. — (இ - ள்.) குன்றிடை - பொதியமலையினிடத்திலே — பிறந்த - உண்டாகிய — தென்றற்கொழுந்து - இளந்தென்றற்காற்று — மேற்படர்ந்ததன்மை - பூமியின்மீது பரவிய தன்மையானது — துன்று - நெருங்கிய — இருட்பிழம்பு - இருட்கூட்டத்தை — சீக்கும் - கெடுக்கும் — கனை - மிகுந்த — கதிர் - கிரணங்களையுடைய — சுடரோனாய - சூரியனாகிய — தன்றுணை - தனக்குத்துணையாகிய — கேள்வன் - புருஷன் — நீங்கி - தன்னை நீங்கி — வடபுலம் - வடதிசையாகிய (பெண்ணை) — சார்தலோடும் - அடைந்தமாத்திரத்தில் — தென்றிசையணங்கு - தெற்குத்திக்காகிய பெண் — மாழாந்து - மயங்கி — உயிர்த்தது - பெருமூச்சுவிட்டதை — சிவணும் - ஒக்கும். எ - று. — தென்றிசையணங்கென்றமையால் வடபுலவணங்கென்றுங் கொள்ளப்பட்டது. (௬)

(கூா) பன்மணி வரன்றிச்சாரற் பானிற வருவிதாழுந், தென்வரையினிதினீன்ற புனிற்றிளங் குழவித் தென்றல், கன்னலஞ் சிலைக்கைமாரன் காதலர்ப் பிரிந்த மாத, ரின்னுயிர் படுப்பவேண்டி யியற்றிய பார்வை யாமால். — (இ - ள்.) பன்மணி - பலரத்நங்களை — வரன்றி - வாரிக்கொண்டு — சாரல் - பக்கத்தில் — பானிறம் - வெள்ளைநிறமாகிய — அருவிதாழும் - அருவிகள்பாயப்பெற்ற — தென்வரை - பொதியமலை — இனிதினீன்ற - இன்பமாகப்பெற்ற — புனிற்றிளம் - மிகவுமிளமைபொருந்திய — குழவித்தென்றல் - இளந்தென்றற்காற்றானது — கன்னல் - கரும்பாகிய — அம் - அழகிய — சிலைக்கை - வில்லைப்பிடித்தகையையுடைய — மாரன் - மன்மதனானவன் — காதலர் - நாயகர்களை — பிரிந்த - நீங்கிய — மாதர் - மாதர்களின் — இன்னுயிர் - இனியஉயிர்களை — படுப்பவேண்டி - பிடிக்கவிழைந்து — இயற்றிய - வரவிட்ட — பார்வையாம் - பார்வையாகும். எ - று. — பார்வையென்பது மிருகங்களைப் பிடிக்க அவ்வவ்வினத்தில் ஒன்றைவளர்த்து வைப்பதாம். (௭)

(௬௱௧) விண்டொடர் பொதும்பர் தோறும் விரைகமழ் போதில் வீழ்ந்து, வண்டினங் குடைந்துபாட மகரந்த மெழுந்த தோற்றங், கொண்டல்கண் படுக்குந்தேமாங் குயிலின மழைப்பத் தோன்றுந், திண்டிற லனங்கன் சேனு பராகமொத் திருந்த தன்றே. — (இ - ள்.) விண்டொடர் - ஆகாசத்தையளாவாநின்ற — பொதும்பர் தோறும் - சோலைகள்தோறும் — விரை - வாசனை — கமழ் - பரிமளியாநின்ற — போதில்வீழ்ந்து - புட்பத்திலிறங்கி — வண்டினம் - வண்டுக் கூட்டங்கள் — குடைந்து - மூக்கினுழுது — பாட - பண்ணைப்பாட — மகரந்தம் - மகரந்தப்பொடிகள் — எழுந்ததோற்றம் - எழும்பிய காட்சியானது — கொண்டல் - மேகங்கள் — கண்படுக்கும் - நித்திரைசெய்யும்படியுள்ள — தேமா - தித்திப்பு மாமரத்திலிருக்கிற — குயிலினம் - குயிற்கூட்டம் — அழைப்ப - கூப்பிட — தோன்றும் - வந்த — திண்டிறலனங்கன் - மிகுந்தவலியையுடைய மன்மதனது — சேனுபராகம் - சேனையினின்றெழும்புகிறபுழுதியை — ஒத்திருந்தது - ஒப்பாகியிருந்தது. (௮)

(௬௱௨) காயெரி மணியிற்செய்த கதிர்முலை மகளிர்கூந்த, லாய்மல ருகுத்தல்போலக் குயில்குடைந் தாடவீழ்ந்த, சேயமென் போதுபோர்த்த திருவநீணிலங்கள்யாவும், பாயலிற் படுத்த செம்பொற் படாமென விளங்குமன்றே. — (இ - ள்.) காய் - கொளுத்தாநின்ற — எரி - நெருப்பையொத்த — மணியிற்செய்த - ரத்நத்தினாற்செய்த ஆபரணத்தினது — கதிர் - பிரகாசம்பொருந்திய — முலை - ஸ்தனங்களையுடைய — மகளிர் - மாதர்களது — கூந்தல் - அளகபாரமானது — ஆய் - ஆராய்ந்த — மலருகுத்தல்போல - புஷ்பத்தைஉதிர்த்தல்போல — குயில - கோகிலங்கள் — குடைந்தாட - கூத்தாட — வீழ்ந்த - விழுந்த — சேய - சிவந்த — மென் - மிருதுவாகிய — போது - புஷ்பங்கள் — போர்த்த - மூடப்பெற்ற — தருவின் - விருக்ஷங்களினது — நீணிலங்கள் யாவும் - நீண்டநிலங்களெல்லாம் — பாயலிற் - சயனத்தில் — படுத்த - விரித்த — செம் - சிவந்த — பொற்படாமென - பொன் வஸ்திரத்தைப்போல — விளங்கும் - பிரகாசிக்கும். ஏ - று. — அன்று - ஏ - அசைகள். (௯)

(௬௱௩) தாழ்சினை பூத்தமென்பூந் தண்ணறுஞ் சுண்ணமாடி, வீழ்துணை வருதனோக்கிப் புறக்கடி மேயதென்று. யாழிசைமிடற்ற செங்கட் கருங்குயிலினி தினூடிக், கோழரைக் குமரிவாழைக் குருத்திடை யொளித்ததன்றே. — (இ - ள்.) தாழ் - வளைந்த — சினை - கிளைக

வில்—பூத்த - புஷ்பித்த—மென் - மிருதுவாகிய—பூம் - புஷ்பத்தி
னது—தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய—நறும் - வாசனையாகிய—சுண்
ணமாடி - மகரந்தப்பொடியில் வீழ்ந்து—வீழ் - விரும்பாநின்ற—
துணை - புருஷனாகிய ஆண்குயிலானது—வருதனோக்கி - வருகிறத்தைப்
பார்த்து—புதுக்கடி - புதுமணத்தை—மேயதென்று - அடைந்த
தென்றுநினைந்து—யாழிசை - வீணையினிசையையொத்த—மிடற்று -
கண்டத்தினையும்—செங்கண் - சிவந்தகண்களையுமுடைய—கரும் - கறு
த்த—குயில் - பெட்டைக்குயிலானது—இனிதினூடி - இன்பதினாலே
பிணங்கி—கோழ் - செழிப்பாகிய—அளை - அளையையுடைய—குமரிவா
ழை - இளவாழையினது—குருத்திடை - குருத்தினிடத்தில்—ஒளித்தது -
ஒளித்துக்கொண்டது. எ - று.—புதுக்கடிஎன்பதில் - நூதனவிவாகம்
என்பதும் புதியவாசனை யென்பதும் சிலேடையால் பெறப்பட்டமை
யால் அதுகண்டு பெட்டைக்குயில் ஊடியதாம். எனக்கொள். (ம)

இளவேனிற்படலம் - முற்றுப்பெற்றது.

போதுகொய்படலம்.

இப்படலத்தால் - அந்நகரத்திலுள்ள ஆடவரும் மாதரும் லீலையோடு
மலர்களைக் கொய்தல் சொல்லப்படுகின்றது.

(கஎசு) இன்ன தன்மைய வின்னிள வேனில்வா, யன்ன பொன்
னகராடவர் யாவரும், பொன்ன வாமுலைப் பூவையர் தம்மொடுந், து
ன்னு நாண்மலர்ச் சோலைசென் றெய்தினார். — (இ-ள்) இன்னதன்
மைய - இத்தன்மையவாகிய — இன் - இனிமையாகிய — இளவேனில்
வாய் - வசந்தகாலத்தி னிடத்தில்—அன்னபொன்னகர் - அந்தநகரத்தி
லுள்ள—ஆடவர்யாவரும் - புருஷர்களெல்லோரும்—பொன் - தேம
லானது—அவாம் - விரும்புகின்ற—முலை - ஸ்தனங்களையுடைய—
பூவையர்தம்மொடும் - தங்கள்மங்கையரோடுங்கூட—துன்னும் - நெரு
ங்கிய—நாண்மலர் - அன்றலர்ந்த புஷ்பத்தை யுடைய—சோலை - பூஞ்
சோலையை—சென்று - போய்—எய்தினார் - அடைந்தார்கள். எ - று. (க)

(௯௫) உள்ளங் கொண் டாரிவ ரென்றுணர்த்திடப், புள்ள வாங்
கணை வேளிடைப் போதல்போ, லள்ளிலைச்செழுஞ் சோலையி லன்ப
ரைக், கள்ளுண் கோதையர் கைப்பிடித் தேகினார்—(இ-ள்)உள்ளம்-
எங்கள்மனத்தை—கொண்டார்-அபகரித்துக்கொண்டார்கள் — இவ
ரென்று-இவர்களென்று—உணர்த்திட-அறிவிக்க—புள்-வண்டுகள்—
அவாம்- விரும்புகின்ற— கணை - புஷ்பபாணத்தையுடைய — வேளி
டை - மன்மதனிடத்தில் — போதல்போல் - செல்வதுபோல—
அள்- நெருங்கிய—இலை- இலைகளையுடைய— செழும் - செழித்த—
சோலையில்-சோலையினிடத்தில்—அன்பரை-கணவர்களை—கள்ளுண்-
தேன்பொருந்திய— கோதையர்-மாலையையணிந்தமங்கையர்கள்—
கைப்பிடித்து - கையிற் பிடித்துக் கொண்டு — ஏகினார் - போனா
ர்கள். எ-று. — கள்ளரை அரசரிடத்துப் பிடித்துக் கொண்டு
போயவனுணைக் கிலக்காக்குவதுபோல ஆடவரைக் காமனுக்கிலக்காக்
குதற்கென்க. (௨)

(௯௬) அணங்கு நோய்செயு மைந்துமலரெனிற், கணங்கொள்
போது கஞலிய பொங்கர்வாய், மணந்து செல்வதை யன்றி மணந்
தவர்த், தணந்து செல்லுந் தருக்கினர் யாவரோ—(இ-ள்)ஐந்துமலர்-
ஐந்து புஷ்பங்களே — அணங்கு- வருத்தமாகிய — நோய் : துன்பத்
தை—செயுமெனில் - செய்யுமேயாமானால்—கணங்கொள்-கூட்டங்
கொண்ட—போது-புஷ்பங்கள்—கஞலிய - நெருங்கிய—பொங்கர்
வாய்-சோலையினிடத்தில்—மணந்து-கூடி—செல்வதையன்றி - போ
வதையல்லாமல் — மணந்தவர் - கூடினவர்களை —தணந்து - பிரிந்
து—செல்லும்-போகின்ற—தருக்கினர்-செருக்கையுடையவர்கள்—
யாவர்-எவர்கள். ஒருவருமில்லை. எ-று. — ஏ-அசை. (௩)

(௯௭) திருவனார்தங் குழாத்தொடு சென்றதன், னரிவை பஞ்சடி
யிற்றென் றறிகிலான், வரைகொண் மார்பி னுதைத்த மலரடி, புனைவ
தீதென நோக்கினன் போகின்றான் — (இ-ள்.) திருவனார்தம் - இலக்
குமியையொத்தஸ்திரீகளுடைய—குழாத்தொடு-கூட்டத்துடன்—
சென்ற-நடந்த—தன் - தன்னுடைய — அரிவை-நாயகியினது—பஞ்
சு-செம்பஞ்சுக்குழம்பூட்டிய—அடி-பாதமனது—இற்றென்று-இன்
னதென்று—அறிகிலான்-அறியாதவொருவன்—வரை- மலையை—கொ
ள் - உவமைகொண்டிருக்கின்ற—மார்பின் - தன்துமார்பினிடத்தில்—

உலைத்த-உலைத்த—மலரடி-தாமரைமலர்போன்றபாதக்குறியை—புரைவது-ஒத்திருப்பது—இதனை-இந்த அடிக்குறியென்று—நோக்கினள் பார்த்தவளாய்—போயினள்-சென்றனள் எ-று. (௪)

(௯௱௮) மையகூந்தலோர் மங்கை யசோகினில், எய்துறா துயர் போதினை யேறுபு, கொய்து மென்று குறித்தடி வைத்தலுஞ், செய்ய போது சினைதொறும் பூத்தவே.—(இ-ள்.) மையகூந்தல்-கறுத்த கூந்தலையுடைய— ஓர்மங்கை-ஒருமங்கையானவள்— அசோகினில்-அசோகமரத்தினிடத்தில்—எய்துறாது-அடையக்கூடாமல்—உயர்-உயரத்திலுள்ள— போதினை-புஷ்பத்தை—ஏறுபு-ஏறி—கொய்துமென்று-பறிப்போமென்று—குறித்து-நினைத்து—அடிவைத்தலும்-பாதத்தைவைத்தமாத்திரத்தில்— செய்ய-சிவந்த—போது-புஷ்பங்கள்— சினைதொறும்-கிளைகள்தோறும்— பூத்த-மலர்ந்தன எ-று.

(௯௱௯) கோதத்த மேகலைக் கோதையர் நோக்கலிற், பூத்தொசிந்த திலகமென் போதினிற், றேத்துளிக்கமர் தெள்விளி வண்டினம், பார்த்த கண்ணிழல் பாய்ந்தன போலுமே.—(இ-ள்.) கோதத்த-கோவையிட்ட— மேகலை-மேகலாபரணத்தையுடைய—கோதையர்-மங்கையர்கள்—நோக்கலின்-பார்த்தவளவில்—பூத்து-மலர்ந்து— ஒசிந்த-வளைந்த—திலக-மஞ்சாடிமரத்தினுடைய—மென்-மிருதுவாகிய—போதினில்-புஷ்பத்தில்—தேத்துளிக்கு-தேனினதுதுளிக்கு—அமர்-பொருந்திய—தெள்விளி-தெள்விளிராகத்தைப்பாடுகின்ற—வண்டினம்-வண்டுக்கூட்டங்கள்—பார்த்த-பார்த்ததாகிய—கண்-கண்களினுடைய—நிழல்-சாயல்கள்—பாய்ந்தன போலும்-பாவின போலும். எ-று. (௬)

(௯௱௰) காசுலாமுலைக் கன்னியர் புல்லலும், பாசிலைக்குரவீன்ற பைம்போதினின், மூசு வண்டின மொய்த்தது வெம்முலைப், பூசுநானம் பொறித்தது போலுமால்.—(இ-ள்.) காசுலா-ரத்நாபரணங்கள் தங்கிய—முலை-ஸ்தனங்களையுடைய—கன்னியர்-மங்கையர்கள்—புல்லலும்-தழுவினவளவில்—பாசிலை-பசுமைபொருந்தியயிலைகளையுடைய—குரவு-குராமரமானது—ஈன்ற-பெற்ற—பைம்-பசிய—போதினில்-புஷ்பத்தில்—மூசு-நெருங்கிய—வண்டினம்-வண்டுக்கூட்டமானது—மொய்த்தது-மொய்த்துக்கொண்டது—வெம்-விருப்பத்தைக்கொடுக்கின்ற—முலை-ஸ்தனங்களில்—பூசு-பூசப்பட்ட—நானம்-கஸ்தூரி—பொறித்தது போலும்-பூசியதுபோலும். (௭)

(௯௱௰௧) வஞ்சி நுண்ணிடை மாதர் மிதித்தலிற், செஞ்ச வேதளி ரீன்ற செயலைக, ளஞ்செஞ் சீறடி தோய்ந்த வரக்கெறி, பஞ்சியுண் டொளிர் பான்மை கடுக்குமே. — (இ-ள்.) வஞ்சி - கொடியையொத்த — நுண் - நுட்பமாகிய — இடை - மருங்கையுடைய — மாதர் - மடவார் — மிதித்தலிற் - மிதித்தலினால் — செஞ்சவே - செம்மையாக — தளிர் - தளிர்களை — ஈன்ற - தந்த — செயலைகள் - அசோகவிருக்ஷங்கள் — அம் - அழகிய — செம் - சிவந்த — சீறடி - அம்மடவார் சிற்றடியில் — தோய்ந்த - பூசிய — அரக்கெறி - செந்நிறத்தை வீசாநின்ற — பஞ்சி - செம்பஞ்சியை — உண்டு - தம்மிடத்திற்கொண்டு — ஒளிர் - பிரகாசிக்கிற — பான்மை - தன்மையை — கடுக்கும் - ஒக்கும். எ-று. (௮)

(௯௱௰௨) அரவ மேகலை யாயிழை யார்க்குயர், குரவம் பாவைகொடுத்த கொழுதி மென், முருகு லாமளி மொய்த்த கடம்பினம், பரிவி னாடவெண் பந்து கொடுத்தவே. — (இ-ள்) அரவம் - சத்தியாநின்ற — மேகலை - மேகலாபரணத்தையுடைய — ஆயிழையார்க்கு - மாதருக்கு — உயர் - உயர்ந்த — குரவம் - குராவிருக்ஷம் — பாவை - காயாகிய பதுமைகளை — கொடுத்த - கொடுத்தன. — கொழுதி - கோதி — மென் - மிருதுபொருந்திய — முருகு - தேனினிடத்தில் — உலாம் - உலாவுகின்ற — அளி - வண்டுகள் — மொய்த்த - நெருங்கிய — கடம்பினம் - கடப்பவிருக்ஷங்கள் — பரிவின் - விருப்பத்துடனே — ஆட - ஆட — வெண் - வெண்மையாகிய — பந்து - காயாகியபந்தை — கொடுத்த - கொடுத்தன. ௯

(௯௱௰௩) மாங்குயிற் குரல் கேட்டு மலருறாக், கோங்க மாதர் குதலையைக் கேட்டலுந், தேங்கொள் போது சினைதொறும் பூத்தலா, லாங்க தற்கிணை யோகுயி லார்ப்பதே. — (இ-ள்.) மா - மாமரத்திலிருக்கிற — குயிற்குரல் - குயிலின்குரலை — கேட்டு - கேட்டு — மலருறா - மலராத — கோங்கம் - கோங்கவிருக்ஷமானது — மாதர் - மடவாருடைய — குதலையை - குதலைச்சொல்லை — கேட்டலும் - கேட்டவளவில் — தேங்கொள் - தேனைக்கொண்ட — போது - புஷ்பங்களை — சினைதொறும் - கிளைகள்தோறும் — பூத்தலால் - புஷ்பித்தலால் — ஆங்கு - அவ்விடத்தில் — அதற்கு - அம்மடவார் சொல்லுக்கு — குயிலார்ப்பது - குயில்கூவுவது — இணையோ - ஒப்பாகுமோ — ஆகாது. எ-று. (௰)

(௯௱௰௪) காவி லன்புடைக் காளையோர் தார்குடைந், பூவை கண்ணு ஈ பூந்துக்கண் மாற்றலும், மாவி யென்ன வருகுறை மாற்றவள், தாவி

யங்கட் கடைகள் சிவந்தவே.—(இ-ள்.) காவில் - பூஞ்சோலையில்—அன்புடை - ஆசையையுடைய—காளை - புருஷனானவன்—ஓர் - ஒரு—தார் - மாலையணிந்த—குழல் - கூந்தலையுடைய—பூவை - மனையாளது—கண்ணுறு - கண்ணிலேபடிந்த — பூந்துகள் - மகரந்தப்பொடியை—மாற்றலும் - துடைத்தமாத்திரத்தில்—ஆவியென்ன - தன்னுயிரைப்போல — அருகுறை - பக்கத்திலிருந்த — மாற்றவள் - சக்களத்தியினுடைய—காவி - நீலோற்பலத்தையொத்த — அம் - அழகிய — கட்கடைகள் - கடைக்கண்கள்—சிவந்த - சிவந்தன. எ - று. ❋

தன் கணவன் சக்களத்தியிடத்தி லன்பினன் என்றறிந்து கோபித்தாளென்க. பூந்துகள் மாற்றலாகிய காரணமொரிடத்தும் கண்சிவத்தலாகிய காரியம் மற்றொரிடத்தும் கூறலால் தொடர்பின்மையணி.] (௰௧)

(௬௱௰௫) வாங்குவிற்கை வரைபுரை தோளினன், தேங்கொள்வண்டு திளைப்ப வடுவுறுங், கோங்கரும்பினை நோக்கியோர் கோல்வளை, வீங்கு வெம்முலை நோக்கலும் வெள்கினள்.—(இ-ள்.) வாங்குவில் - வளைந்தவில்லை— கை - கையிலேயுடைய— வரைபுரை - மலையையொத்த—தோளினன் - தோளையுடைய ஒருபுருஷன்—தேங்கொள் - தேனையுண்ணுகிற—வண்டு - வண்டுகள்—திளைப்ப - பொருந்த—வடுவுறும் - வடுவுண்ட—கோங்கு - கோங்குமரத்தினது—அரும்பினை - அரும்பை—நோக்கி - பார்த்து—ஓர் - ஒரு—கோல்வளை - மடந்தையினது—வீங்கு - பருத்த — வெம் - விருப்பத்தைத்தருகின்ற—முலை - ஸ்தனங்களை—நோக்கலும் - பார்க்குமளவில்—வெள்கினள் - அவள் வெட்கப்பட்டாள்.

வடுவுண்ட கோங்கரும்பையும் நகக்குறியுண்ட ஸ்தனங்களையும் ஒப்பாக்கிப் பார்க்குமளவில் அதுகண்டு நாணினளென்க. (௰௨)

(௬௱௰௬) கோதை மார்பனோர் கோல்வளை காதினில், மாதர் நீலம் புனைதலு மாற்றவள், நோத கும்படி நோக்கிய நோக்கவள், காதிலும் புனை காவி நிகர்த்தவே.—(இ-ள்.) கோதை - மாலையணிந்த—மார்பன் - மார்பையுடையவன்— ஓர் - ஒரு— கோல்வளை - மாதினது— காதினின் - காதிலே— மாதர் - அழகிய— நீலம் - நீலோற்பலத்தை —புனைதலும் - சூட்டியவளவில்— மாற்றவள் - சக்களத்தி—நோதகும்படி - நோகும்படி—நோக்கிய - பார்த்த— நோக்கு - பார்வையானவை—அவள் - அச்சக்களத்தியினது— காதிலும் - காதிலேயும் - புனை - சூடிய—காவி - நீலோற்பலத்தை—நிகர்த்த - ஒத்திருந்தன. எ - று. (௰௩)

(கூா௰எ) கோல நாண்மலர் கொய்பவ ரங்கையி லொலிடுஞ்சுரும் போச்சவும் போகில, மாலுழந் துமறிந் து விழுவன, நீலவொண்கழ ங் காட னிகர்க்கு மால். — (இ-ள்.) கோலம் - அழகுபொருந்திய — நாண்மலர் - புதியபுஷ்பங்களை — கொய்பவர் - பறிக்கின்றவரது — அங்கையில் - உள்ளங்கையில் — ஒலிடும் - சத்திக்கின்ற — சுரும்பு - வண்டுகள் — ஓச்சவும் - ஓட்டவும் — போகில - போகின்றிலவாய் — மாலுழந்து - மயக்கமுற்று — மறிந்து - மறிபட்டுமறிபட்டு — விழுவன - அக்கையில்விழுகின்றனவாகி — நீலம் - கறுத்த — ஒள் - பிரகாசம்பொருந்திய — கழங்காடல் - அம்மனையாடலை — நிகர்க்கும் - ஒக்கும். எ-று. (௰௪)

போதுகொய்படலமுற்றிற்று.

புனல்விளையாட்டுப்படலம்.

இப்படலத்தால் - போதுகொய்தவர்கள் பின்பு அக்காலத்துக்கேற்பப் புனலில் விளையாடல் சொல்லப்படுகின்றது.

(கூா௰அ) இணரவிழ் பொதும்பரி னிளைஞர் யாவரும், புணர்முலை மகளிரும் போது கொய்தபின், றுணையொடு மடவன மிரியத் தூநிற, மணிதெளித் தனையநீர் வாவியெய்தினார். — (இ-ள்.) இணர் - பூங்கொத்துகள் — அவிழ் - விரியாநின்ற — பொதும்பரின் - சோலையில் — இளைஞர் யாவரும் - யௌவனபுருஷர்களெவர்களும் — புணர் - நெருங்கிய — முலை - ஸ்தனங்களையுடைய — மகளிரும் - மாதர்களும் — போது - புட்பங்களை — கொய்தபின் - பறித்தபின்பு — துணையொடும் - பெட்டையுடனே — மடவனம் - இளவன்னங்கள் — இரிய - ஓட — தூ - வெண்மையாகிய — நிறம் - நிறத்தையுடைய — மணி - முத்தை — தெளித்தனைய - பரப்பியதைப்போன்ற — நீர் - சலத்தையுடைய — வாவி - தடாகத்தை — எய்தினார் - அடைந்தார்கள். எ-று. (க)

(கூா௰கூ) வாணெடுங் கண்ணியர் வாவி யெய்தலுஞ், சேணிடை நேமியம் புட்கள் செல்லுதல், யாணர்மென் கோங்கரும் பிடைய

வீங்கிய, பூண்முலைக் குடைந்தயல் போதல் போன்றதே.—(இ-ள்) வாள் - வாளையொத்த — நெடுங்கண்ணியர் - நீண்ட கண்களையுடைய மாதர்கள்—வாவி-தடாகத்தில்— எய்தலும்-அடையவும்—சேணிடை-ஆகாயத்தின்கண் — நேமியம்புட்கள் - சக்கரவாகப்பக்ஷிகள்—செல்லுதல்-போதலானது—யாணர் புதுமைபொருந்திய—மென்-மிருதுவாகிய—கோங்கரும்பு-கோங்கரும்புகள்—இடைய - தோற்றுப்போக—வீங்கிய- பருத்த—பூண் - ஆபரணத்தை யணிந்த — முலைக்கு-ஸ்தனங்களுக்கு—உடைந்து-தோற்று— அயல் - புறத்தே — போதல்-போய்விடுதலை—போன்றது-ஒத்திருந்தது. எ-று. (உ)

(கூாஉ௩) மங்கையர் செறிதலு மல்கு நீரிடைப், பங்கயச் செழுமலர் தாழ்தல் பாவையர், திங்கள்வாண் முகத்தெழிற் குடைந்து தேங்கமழ், பொங்குதண் புனலிடை யொளித்தல் போலுமால்—(இ-ள்) மங்கையர்- மாதர்கள் — செறிதலும்- அடைதலும் — மல்கு- நிறைந்த — நீரிடை- சலத்தினிடத்தில்— பங்கயம்- தாமரையினது — செழுமலர்- செழித்தபுஷ்பங்கள்—தாழ்தல்- மூழ்குதல் — பாவையர்- மாதர்களுடைய—திங்கள்- சந்திரனையொத்த—வாள்- பிரகாசம்பொருந்திய — முகத்தெழிற்கு - முகத்தினது அழகிற்கு— உடைந்து- தோற்று—தேம் - வாசனை — கமழ் - பரிமளியாநின்ற— பொங்கு- மிகுந்த — தண்புனலிடை - குளிர்ந்தநீரினிடத்தில் —ஒளித்தல்போலும்- ஒளித்துக் கொள்ளுதலையொக்கும். எ-று. (௩)

(கூாஉ௪) வடுவகிர் நெடுங்கணார் வார்கொள் வெம்முலை, குடைபுனல் வாவியுட் குளித்த லிந்திரன், படர்சிறை யரிவதற் கஞ்சிப் பாய்திரைக், கடலிடை மால்வரை யொளித்தல் காட்டுமால்.—(இ-ள்.)வடுவகிர்-மாம்வடுவினதுபிளப்பையொத்த—நெடுங்கணார்- நெடியகண்களையுடையமாதர்களது—வார்கொள்- கச்சையணிந்த—வெம்- விருப்பத்தைத்தரும்— முலை- ஸ்தனங்கள்—குடை- ஆடாநின்ற—புனல்- சலத்தையுடைய— வாவியுள் - தடாகத்தினுள் — குளித்தல்- மூழ்குதல்— இந்திரன்- தேவேந்திரன்—படர்- விரிந்த—சிறை - இறகை—அரிவதற்கு- அறுத்தற்கு—அஞ்சி - பயந்து—பாய் - பாயாநின்ற—திரை- அலையையுடைய—கடலிடை - சமுத்திரத்தினிடத்தில் — மால்வரை- உயர்ந்தமலைகள் — ஒளித்தல் - ஒளித்துக்கொள்ளுதலை— காட்டும்- காண்பிக்கும். எ-று.—ஆல்-அசை. (௪)

(௯௱௨௨) விரைகமழ் சுண்ணமெய் திமிர்ந்து மென்குழற், றெரியலின் வீக்குபு தெய்வச் சாந்தணி, வரிமுலை தோன்றிட மகளிர் நீந்துத, னிரைமணிக் குடத்தினு னீந்தல் போலுமால். — (இ - ள்.) விரைகமழ் - வாசனைபரிமளியாநின்ற — சுண்ணம் - கெந்தப்பொடிகளை — மெய்திமிர்ந்து - சரீரத்திற்பூசிக்கொண்டு — மென்குழல் - மிருதுவாகியகூந்தலை — தெரியலின் வீக்குபு - மாலையினாலேகட்டி — தெய்வம் - தெய்வீகமாகிய — சாந்தணி - சந்தனத்தையணிந்த — வரி - கோலத்தையுடைய — முலை - ஸ்தனங்கள் — தோன்றிட - தோற்ற — மகளிர் - மாதர்கள் — நீந்துதல் - நீந்தலானது — நிரை - வரிசையாகிய — மணிக்குடத்தினால் - ரத்நகும்பத்தினால் — நீந்தல்போலும் - நீந்தலையொக்கும்.

(௯௱௨௩) படவரவல்குலார் முலையிற் பாய்புன, லுடைதிரைக் கரத்தினாற் பொருத லொண்டிறற், குடமுனி கருங்கடல் குடித்த வாற்றினாற், புடைதிரண் மணிக்குடம் புடைத்தல் போன்றதே. — (இ-ள்) படவரவல்குலார் - பாம்பின் படத்தை யொத்த நிதம்பத்தையுடைய மாதரது — முலையில் - ஸ்தனங்களின்மீது — பாய் - பாயாநின்ற — புனல் - சலமானது — உடை - உடையாநின்ற — திரைக்கரத்தினால் - அலையாகியகையினால் — பொருதல் - மோதுதல் — ஒண்டிறல் - பிரகாசமாகிய வல்லமையையுடைய — குடமுனி - அகஸ்தியர் — கருங்கடல் - கருங்கடலை — குடித்த வாற்றினால் - பானம்பண்ணிய நெறியினால் — புடை - பக்கங்களில் — திரள் - திரண்ட — மணிக்குடம் - ரத்நக்குடத்தை — புடைத்தல் போன்றதே - அடித்தலை யொத்திருந்தது. எ-று.

(௯௱௨௪) சிற்றிடை யொருத்திதன் றிலக வாண்முகத், தெற்றுநீர் காதல னிறைப்பக் கண்டது, மற்றது பொறுக்கலா துயிர்த்து மாழ்கிய, முற்றிழை மழைக்கணீர் முக னிறைந்தவே. — (இ - ள்.) சிற்றிடை - சிறியஇடையையுடைய — ஒருத்திதன் - ஒருமாதினது — திலகம் - திலகப்பொட்டையணிந்த — வாண்முகத்து - பிரகாசம்பொருந்திய முகத்தினிடத்தில் — எற்று - மோதுகின்ற — நீர் - சலத்தை — காதலன் - புருஷன் — இறைப்ப - இறைக்க — கண்டதும் - பார்த்தவளவில் — அது - அதை — பொறுக்கலாது - பொறுக்கமாட்டாமல் — உயிர்த்து - பெருமூச்சுவிட்டு — மாழ்கிய - மயங்கிய — முற்றிழை - சக்கரவர்த்தியினது — மழைக்கணீர் - குளிர்ச்சிபொருந்தியகண்ணீரானது — முகம் - முகத்தில் — நிறைந்த - நிரம்பிய. எ-று — மற்று-ஏ-அசைகள். (எ)

(௩௱௨௫) நாள்விழ வயர்ந்தவ ளாணிக் காதலன், றோளணி சாந்து நீர் தோய்ந்து நீக்கலும், வாளுகி ருழுதமெய் வடுக்கண் டேங்குறு, மீளவு முளநனி வெள்கி னாளரோ. — (இ-ள்.) நாள் - புதிதாக — விழவயர்ந்தவள் - கலியாணம்பண்ணப்பட்டவள் — நாணி - வெட்கப்பட்டு — காதலன் - புருஷனது — தோளணி - தோள்களினின்றுமணிந்த — சாந்தம் - சந்தனத்தை — நீர்தோய்ந்து - நீரிற்குளித்து — நீக்கலும் - போக்கியவளவில் — வாள் - வாள்போன்ற — உகிர் - நகங்கள் — உழுது - கிழித்த — மெய் - சரீரத்தில் — வடுக்கண்டு - குறிகளைப்பார்த்து — ஏங்குறு - இரங்கி — மீளவும் - மறுபடியும் — உளம் - மனதில் — நனி - மிகவும் — வெள்கினாள் - வெட்கமுற்றாள். எ-று. — அரோ - அசை. (௮)

(௩௱௨௬) இன்னணமாடுத னோக்கி யெய்திய, மன்னவர் மன்னனு மருங்கு தேய்த்துயர், பொன்னவி ரிளமுலைப் பூவைதன் னொடுந், துன்னுநீர்ப் போர்த்தொழில் தொடங்கி னானரோ. — (இ-ள்.) இன்னணம் - இத்தன்மையவாக — ஆடுதல் - விளையாடுதலை — நோக்கி - பார்த்து — எய்திய - அந்தடாகத்தினிடத்திலேவந்த — மன்னவர் மன்னனும் - அரசர்க்கரசனாகிய நளமகாராசனும் — மருங்குதேய்த்து - இடையைத்தேய்த்து — உயர் - உயர்ந்த — பொன்னவிர் - தேமல்பிரகாசியாநின்ற — இளம் - இளமைபொருந்திய — முலை - ஸ்தனங்களையுடைய — பூவைதன்னொடும் - தமயந்தியினோடும் — துன்னு - நெருங்கிய — நீர்ப்போர்த்தொழில் - சலக்கிரீடையை — தொடங்கினான் - ஆரம்பித்தான். எ-று. — அரோ - அசை. (௯)

(௩௱௨௭) சுண்ணமென் சிவிறிநீர் தூரக்கு மெந்திர, மெண்ணில தாங்கிவே ளனைய வேந்தலைப், பெண்ணலங் கனிந்தொளிர் பேதைதன் னொடு, மண்ணிய மணியனார் வளைந்திட் டாரரோ. — (இ-ள்.) சுண்ணம் - செந்தப்பொடிகளையும் — மென் - மிருதுவாகிய — சிவிறி - துருத்தியையும் — நீர்தூரக்குமெந்திரம் - நீரிறைக்குங்குழல்களையும் — எண்ணில - அளவில்லாமல் — தாங்கி - எடுத்துக்கொண்டு — வேளனைய - மன்மதனையொத்த — ஏந்தலை - நளமகாராசனை — பெண்ணலம் - பெண்டன்மை — கனிந்து - பழுத்து — ஒளிர் - பிரகாசியாநின்ற — பேதைதன்னொடும் - தமயந்தியோடுகூட — மண்ணிய - கழுவிய — மணியனார் - ரத்நத்தையொத்தபெண்கள் — வளைந்திட்டார் - வளைந்துகொண்டார்கள். எ-று. (௰)

(௩௱௨௮) துன்னிருங் கூந்தலார் தூர்ந்த தாரைகண், மன்னவன்
றோள்களிற் பாய்தல் வானிடை, மின்னினங் காரொடு மிடைந்து மெ
ன்புனல், பொன்னெடுங் குன்றின்மேற் பொழிதல் போன்றதே.—
(இ-ள்.) துன்னு-நெருங்கிய—இரும்-பெருமைபொருந்திய—கூந்த
லார்-கூந்தலையுடைய மாதர்கள்— தூர்ந்த-தூவிய—தாரைகள்-சல
தாரைகள்— மன்னவன்-நரமகாராசனுடைய—தோள்களில்-புசங்க
ளில்—பாய்தல்-வீழ்தலானது—வானிடை-ஆகாசத்தினிடத்தில்—
மின்னினம்-மின்னற்கூட்டம்—காரொடும்-மேகத்துடனே—மி
டைந்து-நெருங்கி—மென்-மிருதுவாகிய—புனல்-சலத்தை—
பொன்னெடுங் குன்றின்மேல்-நெடியமகாமேருவின்மீது—பொ
ழிதல்போன்றது-பொழிதலை ஒத்திருந்தது- எ-று. (௰௧)

(௩௱௨௯) அரசர்கோன் குளிகநீர்த் தாரை யாயிரஞ், சுரிகுழன் ம
டந்தையர் முகத்திற் றூவுதல், முருகவிழ் தாமரை மலரின் மோட்டி
ரும், பரிதிசெங் கதிர்க்குழாம் பாய்தல் போன்றதே.—(இ-ள்.) அர
சர்கோன்-ராசாதிராசனாகிய நரமகாராசன்— குளிகநீர்-இக்குளிகநீரி
னது—தாரையாயிரம்-ஆயிரந்தாரைகளை—சுரி-சுழித்த—குழல்-
கூந்தலையுடைய—மடந்தையர்-மாதருடைய—முகத்தில்-முகங்களி
ல்— தூவுதல்-இறைத்தலானது— முருகு-தேன்—அவிழ்-விரியா
நின்ற—தாமரைமலரின்-தாமரைபுஷ்பத்தினிடத்தில்—மோட்டிரும்-
மிகுந்தஇருமைபொருந்திய—பரிதி-சூரியனுடைய—செங்கதிர்க்
குழாம்-சிவந்த கிரணக்கூட்டங்கள்—பாய்தல்-வீழ்தலை—போன்
றது-ஒத்திருந்தது. எ-று.—ஏ-ஈற்றசை. (௰௨)

(௩௱௩௰) விரைகமழ் சுண்ணமும் வீசு சாந்தமு, மரசனாண் டெறி
தலு மாற்ற லாமையாற், குரைகடல் குளித்திடு மின்னிற் கோதைய
ருரவுநீர் வாவியி லொளித்திட் டாரரோ.—(இ-ள்.)விரை-வாசனை—
கமழ்-பரிமளியாநின்ற—சுண்ணமும்-கெந்தப்பொடிகளையும்—
வீசு-வாசனையைவீசாநின்ற—சாந்தமும்-சந்தனத்தையும்—அரசன்-
நரமகாராசன்—ஆண்டு-அவ்விடத்தில்—எறிதலும்-வீசவும்—ஆற்ற
லாமையால்-பொறுக்கமாட்டாமையினால்—குரை-சத்தியாநின்ற—
கடல்-சமுத்திரத்தில்—குளித்திடும்-மூழ்குகின்ற—மின்னில்-மின்
னலைப்போல்—கோதையர்-மாதர்கள்—உரவு-விரிந்த—நீர்-சலத்

தையுடைய — வாவியில் - தடாகத்தில் — ஒளித்திட்டார் - ஒளித்துக் கொண்டார். எ - று. — அரோ - அசை. (௰௩)

(௯௱௧௧) வாமமேகலை யிளர் வளர்ந்த வெம்முலை, நேமியம் புள்ளென நீருட் காட்டுவார், காமர்வாண் முகத்தினைக் கமலஞ் சேர்த்தித் தண், டாமரை யெனமணித் தடத்தின் மூழ்குவார். — (இ - ள்) வாமம் - அழகுபொருந்திய — மேகலையிளர் - மேகலாபரணத்தை யுடையமாதர்கள் — வளர்ந்த - வளர்ந்த — வெம் - விருப்பத்தைத் தராநின்ற — முலை - ஸ்தனங்களை — நேமியம் புள்ளென - சக்கிரவாக பக்ஷியென்று — நீருட் காட்டுவார் - சலத்துக்குள்ளே காட்டுவார்கள். — காமர் - அழகிய — வாள் - பிரகாசம்பொருந்திய — முகத்தினை - முகத்தை — கமலஞ்சேர்த்தி - தாமரைபுஷ்பத்துடனே சேர்த்து — தண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய — தாமரையென - தாமரைப் பூவென்றுசொல்ல — மணி - முத்தையுடைய — தடத்தின் - தடாகத்தில் — மூழ்குவார் - மூழ்குவார்கள். எ - று. (௰௪)

(௯௱௧௨) தோற்றதன் பெரும்படை துளங்கி றுமினி, யாற்றலமெனமல ரடியிற்சேர்தலுங், கோற்றொடி யலங்கலங் குன்றனை றெறு, மேற்றன ளெரிமணிச் சிவிறியேந்தியே. — (இ - ள்.) தோற்ற - தோற்றுப்போன — தன் - தன்னுடைய — பெரும்படை - பெரியசேனைகள் — துளங்கிறும் - நடுங்கிறேம் — இனி - இனிமேல் — ஆற்றலமென - பொறுக்கமாட்டோமென்று — மலரடியில் - தாமரைமலரினையொத்தபாதத்தில் — சேர்தலும் - அடையுமளவில் — கோற்றொடி - தமயந்தியானவள் — அலங்கல் - மாலையணிந்த — அம் - அழகிய — குன்றனைறெறும் - மலையையொத்தநளமகாராஜனுடனே — எரி - பிரகாசியாநின்ற — மணி - இரத்நத்தாற் செய்த — சிவிறி - நீர்தூற்றுந் துருத்தியை — ஏந்தி - தாங்கி — ஏற்றனள் - எதிர்த்தாள். எ - று. (௰௫)

(௯௱௧௩) ஓவிய மெழுதரு முருவப் பூங்கொடிக், கோவைவார் மணிவடக் கொம்மை வெம்முலைத், தாவிறு முறுமெனச் சுடர்செய் பூணினு, றுவியந் துகில்சரந் தமயந் தாவினள். — (இ - ள்.) ஓவியர் - சித்திரக்காரராலே — எழுதரும் - எழுதுதற்கரிய — உருவம் - வடிவத்தையுடைய — பூங்கொடி - தமயந்தியினது — கோவை - கோத்திருக்கிற — வார் - நீண்ட — மணிவடம் - முத்துமாலை யணிந்த — கொம்மை - இள

மைபொருந்திய — வெம் - விருப்பத்தைத்தருகின்ற — மாலை - வீந்தணை களில் — தூவில் - நீராத்தூவில் — ஞெமுறுமென - வருந்துவளென்று — சுடர்செய் - பிரகாசிக்கின்ற — பூணினான் - ஆபரணத்தையுடைய நரவ காராசன் — ஆவி - பாலாவியையொத்த — அம் - அழகிய — துகில் - வஸ்திரமானது — கரந்தமைய - மறையும்படி — தாவினான் - இறைத்தான். *

(௯௱௩௪) அந்துகி லனைதலி னல்குறோன்றுதல், கந்தடு களிற்றினான் காண வெள்குறூஉச், சுந்தரச் சுண்ணநீர் முகத்திற் றூயவன், சந்தணி தடம்புயந் தழுவி னாளரோ. — (இ-ள்.) அந்துகில் - அழகியவஸ்திரம் — நனைதலில் - நனைந்தவளவில் — அல்குல் - நிதம்பமானது — தோன்றுதல் - தோன்றுதலை — கந்தடு - கட்டுத்தறியைமுறிக்காநின்ற — களிற்றினான் - யானையையுடையநரன் — காண - பார்க்க — வெள்கூறு - வெட்கமுற்று — சுந்தரம் - அழகிய — சுண்ணநீர் - சுந்தப்பொடிகலந்த நீரை — முகத்திற்றூய் - முகத்திலேயிறைத்து — அவன் - அவ்வரசனுடைய — சந்தணி - சந்தனமணிந்த — தடம்புயம் - பருத்ததோள்களை — தழுவினாள் - தழுவிக்கொண்டாள். எ-று. *

தன்னுடைய அவயவங்களை நரன்பார்க்குமளவில் அதுகண்டுநாணிய தமயந்தி அக்கப் பாராமைக்கு அவன்முகத்தில் நீர்தூவியதுமன்றி மடமையால் தழுவினளென்க (௰௭)

(௯௱௩௫) அலர்முலை யம்மருங் ககறுநாமெனக், கலுழ்வபோற் றண்டுளி காலுமேகலை, நிலவுமிழ் பூணினா ணீக்கி யேர்பெற, விலகி லுமிழ்கலை வீக்கினாரோ. — [இனியிரண்டுபாட்டால் செலக்கிரீடைசெய்தபின் தமயந்தி யலங்கரித்தல் சொல்லப்படுகின்றது.] — (இ-ள்.) அலர்முலை - தமயந்தியினது — அம்மருங்கு - அழகிய இடையை — அகறும் - நீங்குவோம் — நாமெனா - நாமென்று — கலுழ்வபோல் - அழுகின்றதுபோல் — தண்டுளி - தண்ணியதுளிகளை — காலும் - சொரியும் — மேகலை - மேகலாபரணத்தை — நிலவு - பிரகாசத்தை — உமிழ் - உமிழாநின்ற — பூணினாள் - ஆபரணத்தையுடைய தமயந்தி — நீக்கி - அகற்றி — ஏர்பெற - அழகுபெற — விலகி - விட்டுவிட்டு — வில் - பிரகாசத்தை — உமிழ் - கக்காநின்ற — கலை - ஆடையை — வீக்கினாள் - கட்டிக்கொண்டாள். எ-று. பூணினாள்மேகலைநீக்கிகலைவீக்கினாளெனக்கூட்டுக.

(௯௱௩௬) நகைநிலாத் தவழ்ந்தென நாணங் கோட்டிய, முகிழ்முலை முன்றிலின் முத்தந் தாங்கினாள், வகிர்நறுந் தாமமென் குழலிலம் மலர்ச், சிகழிகை வேய்ந்தன டிலகந் தீட்டினாள். — (இ-ள்.) நகை -

ஒளியையுடைய—நிலா- சந்திரிகை—தவழ்ந்தென - தவழ்ந்ததுபோல—நானங்கோட்டிய - கஸ்தூரியப்பிய—முகிழ்- அரும்பையொத்த—முலைமுன்றிலில் - ஸ்தனப்பிரதேசத்தில் — முத்தம் - முத்துவடத்தை— தாங்கினாள் - தரித்தாள். — அகில் - அகிலினுடைய — நறுந்தூமம்- நறியபுகைபூட்டிய —மென்குழலில் - மெல்லியகூந்தலில் —அம்- அழகிய—மலர்ச்சிகழிகை- மலர்மாலையை—வேய்ந்தனள் - தரித்தாள்.— திலக - திலதப்பொட்டை — தீட்டினாள் - எழுதினாள்.(௰௬)

(௩௱௬௭) களிச்சுரும் பரற்றுதார்க் காளை காமநோய், தளிர்த்தெழ மடமயிற் சாயறன்னொடுந், துளிப்புயல் கண்படு சோலை நாடபனோர், பளிக்கு மேனிலை மலர்ப்பள்ளி மேவினான்.— (இ-ள்.) களி - களிப்பையுடைய —சுரும்பு- வண்டுகள்—அரற்றுதார் - சத்தியாநின்ற மாலையையுடைய—காளை - நளமகாராசனானவன்—காமநோய் - விரகநோயானது—தளிர்த்தெழ-அதிகரிக்க—மடமயிற் சாயறன்னொடும்-தமயந்தியுடனே — துளிப்புயல் - துளியையுடையமேகங்கள்—கண்படு- நித்திரைசெய்யாநின்ற—சோலைநாடபன் -சோலைக்குமத்தியத்தில்— ஓர்பளிக்குமேனிலை - ஒருபளிங்கினாற்செய்த மேலுப்பரிகையில்—மலர்ப்பள்ளி-புட்பசயனத்தில்—மேவினான் - சேர்ந்தான். எ - று.

(௩௱௬௮) அரிக்குரற் கிண்கிணி சிலம்பொ டார்த்தன, புரிக்குழன் மலர்மழை பொழிந்து பொங்கிய, வரிச்சிறைத் தும்பியாட் டயர்ந்த மங்கைதன், திருக்கிளர் முலைநலஞ் செம்ம லுண்ணவே—(இ-ள்.) மங்கைதன் - தமயந்தியினது—திருக்கிளர் - அழகுமிகுந்த — முலைநலம்- ஸ்தனத்தினதின்பத்தை —செம்மல்- நளமகாராசன் — உண்ண- அனுபவியாநிற்க—அரி- தவளையினது—குரல்- குரலையொத்த— கிண்கிணி- சதங்கைகள்— சிலம்பொடு - சிலம்புடனே — ஆர்த்தன - ஆரவாரித்தன—புரி - கட்டுப்பட்ட—குழல் - கூந்தல்—மலர்மழை - புஷ்பவருஷத்தை—பொழிந்து - சொரிந்து— பொங்கிய - மிகுந்தன—வரி- நீண்ட—சிறை - இறகையுடைய—தும்பி - வண்டுகள்—பாட்டயர்ந்த- பாட்டைப்பாடின. எ- று. (௨௧)

(௩௱௬௯) ஏந்திள வனமுலை சாடவீர் நறுஞ், சாந்துதிர்ந் தெதிரொளி றவழு மார்பினன், பூந்துணர் பொதுளிய பொதும்பர் நாடபனோர், வாய்ந்தபூங் கொடியொடு மணந்து வைகினான்—(இ-ள்.) ஏந்து- ஏந்திய—இள - இளமையாகிய—வனமுலை - அழகிய ஸ்தனங்கள்—

சாட - மோத — நீர் - குளிர்ச்சியும் — நறும் - வாசனையும்பொருந்திய — சாந்தழிந்து - சந்தனமழிந்து — எதிர் - நேராக — எழிறவழும் - அழகுபொருந்திய — மார்பினன் - மார்பையுடைய நளன் — பூந்துணர் - பூங்கொத்துகள் — பொதுளிய - நெருங்கிய — பொதும்பர் - சோலையினுடைய — நாப்பண் - மத்தியத்தில் — ஓர் - ஒப்பற்ற — வாய்ந்த - தனக்குக்கிடைத்த — பூங்கொடியொடு - தமயந்தியினுடனே — மணந்து - கூடி — வைகினன் - இருந்தான். எ - று. (௨௨)

புனல்விளையாட்டுப்படலம் - முற்றிற்று.

சூதாடுபடலம்.

இப்படலத்தால் குறைவின்றிய செல்வத்தையநுபவிக்கும்நளன் விதிவழியால் அளவிறந்த் துன்ப மநுபவித்தற்குக் காரணமாகிய சூதாடல் சொல்லப்படுகின்றது.

(கூாசம) வாம்பரித் தேரினானு மாழையொண் கண்ணி னாளு, மேம்பலோ டினிதுபுல்லி யிடைவிடா தொழுகுநாளி, லாம்பலம்போ துகாட்டு மணிதிகழ் பவளச் செவ்வாய்க், காம்புறழ் தோளினாட்குக் கருப்பம்வந் துற்றதன்றே. — (இ-ள்.) வாம் - தாவாநின்ற — பரித்தேரினானும் - குதிரைகட்டிய தேரையுடைய நளமகாராசனும் — மாழை - மாவடுவையொத்த — ஒள் - பிரகாசம்பொருந்திய — கண்ணினாளும் - கண்ணையுடைய தமயந்தியும் — ஏம்பலோடு - அகமலர்ச்சியுடனே — இனிதுபுல்லி - இனிமையாகப்புல்லி — இடைவிடாது - நீங்காது — ஒழுகுநாளில் - நடக்குநாளிலே — ஆம்பலம்போது - செவ்வல்லிமலரை — காட்டும் - காட்டுகின்ற — அணிதிகழ் - அழகுபிரகாசியாநின்ற — பவளம் - பவளத்தையொத்த — செவ்வாய் - சிவந்த வாயையும் — காம்பு - மூங்கிலை — உறழ் - ஒத்த — தோளினாட்கு - தோளையுமுடைய தமயந்திக்கு — கருப்பம்வந்துற்றது - கர்ப்பமுண்டாயிற்று. எ - று. (௧)

(௯௱௪௧) மெலியு நுண் மருங்கு தோன்ற வேயிளந் தோள்கடேம்ப நலனுறு செய்யமேனி பாசொளி நரம்பு காட்ட, வலர்சுணங் கணிந்து வீங்கி யழகுவீற் றிருந்த பொம்மல், முலைமுகங் கருகிச்செவ்வி முகமதி விளர்த்ததன்றே — [இதனால் தமயந்தியின் கருப்பக்குறிகள் சொல்லப்படுகின்றன] — (இ-ள்) மெலியும் - வாடாநின்ற — நுண் - நுட்பமான — மருங்கு - இடையானது — தோன்ற - காண — வேய் - மூங்கிலையொத்த — இளம் - இளமையாகிய — தோள்கள் - தோள்கள் — தேம்ப - வாட — நலனுறு - நன்மைபொருந்திய — செய்ய மேனி - சிவந்தவுடம்பு — பாசொளி - பசிய வொளியையுடைய — நரம்புகாட்ட - நரம்புகளைத் தோற்றுவிக்க — அலர் - பரந்த — சுணங்கு - தேமல் — அணிந்து - தரித்து — வீங்கி - பருத்து — அழகுவீற்றிருந்த - அழகானது தங்கியிருந்த — பொம்மல் - பொலிவுபொருந்திய — முலைமுகம் - ஸ்தனங்களின்முகங்கள் — கருகி - கறுத்து — செவ்வி - அழகையுடைய — முகமதி - முகமாகிய சந்திரன் — விளர்த்தது - வெண்மையடைந்தது. எ-று. — அன்று - ஏ - அசைகள். (உ)

(௯௱௪௨) குழைமுகங் கிழித்து நீண்ட கொழுங்கடை மழைக்கட் பேதை, பொழிகதிர்த் திங்கள்காட்டும் வலம்புரி வருந்திப் பொங்கி, யொழுகொளி நிலவுகாலு நித்தில முயிர்த்த தென்ன, மழகளி றனைய தோற்ற மாணிளங் குழவி யீன்றாள். — (இ-ள்.) குழைமுகம் - காதின் முகத்தை — கிழித்து - கிழித்து — நீண்ட - நீண்டிருக்கிற — செழும் - செழுமையாகிய — கடை - கடையையுடைய — மழைக்கண் - குளிர்ச்சி பொருந்தியகண்ணையுடைய — பேதை - தமயந்தியானவள் — பொழி - சொரியாநின்ற — கதிர் - கிரணங்களையுடைய — திங்கள் - சந்திரனை — காட்டும் - தோற்றுவிக்கும் — வலம்புரி - வலம்புரிச்சங்கமானது — வருந்தி - வருத்தமுற்று — பொங்கி - பிரகாசித்து — ஒழுகு - மிகுந்த — ஒளி - காந்தியையுடைய — நிலவு - சந்திரிகையை — காலும் - கக்காநின்ற — நித்திலம் - முத்தை — உயிர்த்ததென்ன - பெற்றதுபோல — மழ - இளமைபொருந்திய — களிறனைய - யானையையொத்த — தோற்றம் - காட்சியையுடைய — மாண் - மாட்சிமையாகிய — இளங்குழவி - இளங்குழந்தையை — ஈன்றாள் - பெற்றாள். எ-று. (௩)

(௯௱௪௩) மழகளி றனைய நம்பி பிறையென வளருநாளிற், கழை

புனை தோளிபின்னோர் கன்னியை யுயிர்த்தாண் மக்கள், குழலினுங் கனி
ந்தவந் தீங் குதலைகேட் டுருகிவெய்ய, முழைபுகு சீயமன்னா னுவகை
யின் மூழ்கினானே. — (இ-ள்) மழ - இளமைபொருந்திய — களி
றனைய - யானைக்கன்றையொத்த — நம்பி - பிள்ளையானவன் — பிறையென -
மூன்றாம் பிறைபோல — வளருநாளில் - வளர்ந்து வருங்காலத்
தில் — கழைபுனை - மூங்கிலையொத்த — தோளி - தோளையுடையதமய
ந்தி — பின் - பின்பு — ஓர்கன்னியை - ஒருபெண்ணை — உயிர்த்தாள் -
பெற்றாள் — மக்கள் - இரண்டுகுழந்தைகளுடைய — குழலினும் - வே
ய்ங்குழலினும் — கனிந்த - கனிவாகிய — அம் - அழகிய — தீங்குதலை -
தித்திப்புப் பொருந்திய மழலைச்சொல்லை — கேட்டுருகி - கேட்டு
ள்ளுருகி — வெய்ய - வெவ்வியதாகிய — முழை - குகையில் — புகும் -
நுழையாநின்ற — சீயமன்னான் - சிங்கத்தையொத்த நளமகாராசன் —
உவகையில் - சந்தோஷத்தில் — மூழ்கினான் அழுந்தினான். எ - று. (௪)

(௧௱௪௪) நிழலுமிழ்ந் துதிரங்காலும் வயிரவா ணிடதர் கோமா,
னெழுபுவி வேந்தர்யாரு மிடுதிறை கொணர்ந்தெஞ் ஞான்றுந், தொ
ழுதன ரேத்திநிற்பத் தொடுகட லுடுத்தஞால, முழுவது மொருகோ
லோச்சி முறைவழா தளித்தானன்றே — (இ-ள்) நிழல் - பிரகாசத்தை —
உமிழ்ந்து - சொரிந்து — உதிரங்காலும் - ரத்தத்தைக்கக்கும் — வயிர
வாள் - கூரியவாளையுடைய — நிடதர்கோமான் - நளமகாராசன் — எழு
புவி - சப்ததீவிலுமுள்ள — வேந்தர்யாரும் - அரசரெல்லாரும் — இடு
திறை - இடாநின்றகப்பங்களை — கொணர்ந்து - கொண்டுவந்து — எஞ்
ஞான்றும் - எந்தநாளும் — தொழுதனர் - வணங்கினவராய் — ஏத்தி -
துதித்து — நிற்ப - நிற்க — தொடு - தோண்டிய — கடலுடுத்த - சமுத்
திரஞ்சூழ்ந்த — ஞாலமுழுவதும் - உலகமுழுமையும் — ஒருகோலோ
ச்சி - ஒருசெங்கோலைச்செலுத்தி — முறைவழாது - கிரமந்தப்பாது —
அளித்தான் - ரட்சித்துக்கொண்டுவந்தான். எ - று. — அன்று - ஏ - அசை.

(௧௱௪௫) கோவடு ஞாட்பில் வேலாங் கொழுஞ்சுடர் பட்டகாலைச், சே
வடி கழுவலின்றிச் செய்கடன் கழித்தவெஃகிக், காவலற் சேருங்கா
லங் கருதுப பன்னீராண்டு, மேவருந் தாழ்ந்தியுற்ற வெங்கலி மேயி
னானே. — (இ-ள்) கோ - (சத்துருக்களாகிய) ராசாக்களை — அடு - கொல்
லாநின்ற — குருதி - இரத்தந்தோய்ந்த — வேலான் - வேலாயுதத்தை

யுடைய நளன் — செழும் - செழித்த — சுடர் - சூரியன் — பட்டகாலை - அஸ்தமித்தபொழுது — சேவடி - சிவந்தபாதங்களை — கழுவலின்றி - கழுவாமல் — செய்கடன் - செய்யத்தக்க நித்திய கருமத்தை — கழித்தல்நோக்கி - செய்து முடித்தலைப்பார்த்து — காவலன் - அரசனை — சேருங்காலம் - அடையுங்காலம் (எதுவென்று) — கருதுபு - நினைத்து — பன்னீராண்டு - பன்னிரண்டுவருஷம் — மேவரும் - அடைதற்கரிய — தான்றியுற்ற - தான்றிமரத்தின்கண்ணிருந்த — வெங்கலி - வெவ்வியகலியன் — மேயினன் - சேர்ந்தான். எ - று. (௬)

(௩௱௬௬) [வேறு.] — விட்புலத் தரசரு மேனை வேந்தரும், வட்குவிம் மன்னவன் மல்லன் மார்பகம், பெட்புறு மடந்தையைப் பிரிப்பன் யானென, புட்கரன் பாற்கலி போயி னானரோ. — (இ - ள்.) விட்புலத்து - தெய்வலோகத்திலிருக்கும் — அரசரும் - இந்திராதிதேவரும் — ஏனைவேந்தரும் - பூலோகத்தரசரும் — வட்க - நாணமடைய — இம்மன்னவன் - இந்தநளனுடைய — மல்லல் - வலிமைபொருந்திய — மார்பகம் - மார்பினிடத்தை — பெட்புறும் - விரும்பும் — மடந்தையை - தமயந்தியை — பிரிப்பன் - பிரித்துவிடுவேன் — யானென - தானென்று — புட்கரன்பால் - புட்கரராசனிடத்தில் — கலி - கலிபுருஷன் — போயினன் - போனான். எ - று. — அரோ - அசை. (௭)

(௩௱௬௭) வருகலி புட்கரன் வதன நோக்குறாக், குரைகழ னளனெ னுங் கொற்ற வேந்தனே, யொருகுடை நீழலி னுலகங் காத்திட, விருநிலக் கிழமைநீ யிழந்த தென்கொலோ. — (இ - ள்.) வருகலி - வந்தகலியனானவன் — புட்கரன் - புட்கரராசனது — வதனம் - முகத்தை — நோக்குறா - பார்த்து — குரைகழல் - சத்தியாநின்ற வீரக்கழலையணிந்த — நளனெனும் - நளனென்று சொல்லப்பட்ட — கொற்றம் - வெற்றியையுடைய — வேந்தனே - அரசனே — ஒருகுடைநீழலின் - ஏகச்சத்திராதிபதியாய் — உலகங்காத்திட - இவ்வுலகத்தைரக்ஷிக்க — இரு - பெருமைபொருந்திய — நிலக்கிழமை - அரசாட்சியை — நீ - நீ — இழந்தது - கைவிட்டது — என்கொலோ - யாதுகாரணமோ: எ - று. (௮)

(௩௱௬௮) வாட்டிறல் வேந்தனை மடந்தை தன்னொடுங், காட்டிடைப் புகுத்திமண் காக்கு மன்னருன், சூட்டுனை தொழநறுந் தாமநீண்முடி, சூட்டுவ னினக்கெனச் சொல்லி னானரோ. — (இ - ள்.) வாட்

டிறல் - வாட்போரில் வெற்றியையுடைய — வேந்தனை - அரசனை — மடந்தைதன்னொடும் - மனைவியுடனே — காட்டிடைப்புகுத்தி - காட்டினிடத்தில் போகச்செய்து — மண் - உலகத்தை — காக்கும் - ரக்ஷிக்கா நின்ற — மன்னர் - அரசர்கள் — உன் - உன்னுடைய — தாடுணை - உபயபாதங்களை — தொழ - வணங்க — நறும் - வாசனைபொருந்திய — தாமம் - மாலையணிந்த — நீள்முடி - நீண்டகிரீடத்தை — நினக்கு - உனக்கு - சூட்டுவன் - தரிப்பேன் — என - என்று — சொல்லினான் - சொன்னான்.

(௯௱௪௯) சொல்லலுங் களிமகிழ் தூங்கிப் புட்கரன், கொல்லிய வருதிறற் கூற்று மஞ்சுறு, மல்லடு திண்புய மன்னர் மன்னனை, வெல்லுமா றெங்ஙனம் விளம்பு வாயென்றான் — (இ-ள்.) சொல்லலும் - இப்படிசொன்னவளவில் — களிமகிழ்தூங்கி - மிகுந்தமகிழ்ச்சியடைந்து — புட்கரன் - புட்கரராசன் — கொல்லிய - கொல்ல — வரும் - வராநின்ற — திறல் - வெற்றியையுடைய — கூற்றும் - யமனும் — அஞ்சுறும் - பயப்படும்படியாகிய — மல்லடு - மற்போர்செய்கின்ற — திண்புயம் - திண்ணிய புயத்தையுடைய — மன்னர்மன்னனை - நளனை — வெல்லுமாறு - வெல்லுநெறி — எங்ஙனம் - எவ்விதம் — விளம்புவாயென்றான் - சொல்லென்றுசொன்னான். எ - று. (௰)

(௯௱௫௰) எண்ணலை யாதுநா னிழைத்த வஞ்சனை, விண்ணவ ராயினும் விலக்கற் பாலரோ, வண்ணலைச் சூதினிற் படுப்ப லஞ்சலை, கண்ணுறும் யான்கொடுங் கலியென் றானரோ — (இ-ள்) யாதும் எண்ணலை - எவ்வளவும் ஆலோசிக்கவேண்டாம் — நானிழைத்த - நான்செய்த — வஞ்சனை - கபடத்தை — விண்ணவராயினும் - தேவர்களானாலும் — விலக்கற்பாலரோ - நீக்குந்தன்மையையுடையார்களோ — அண்ணலை - நளனை — சூதினிற்படுப்பன் - சூதினிற்செயிப்பேன் — நீஅஞ்சல் - நீபயப்படவேண்டாம் — கண்ணுறும் - எதிரேவந்த — யான் - நானும் — கொடும் - கொடிய — வெங்கலியென்றான் - வெவ்வியகலியனென்றுசொன்னான்.

(௯௱௫௧) மூழையுறை கொடுவரி யனைய மொய்ம்பினு, னூழையிற் போதுமென் றுரைத்து வெங்கலி, மழவிடை யுருக்கொடு நிற்ப வன்சுடர், ரிழைதவழ் மார்பினு னிவர்ந்து போயினான். — (இ-ள்.) முழை - குகையினிடத்தில் — உறை - இருக்கா நின்ற — கொடுவரியனைய -

புலியை யொத்த — மொய்ம்பினான் - வலியை யுடைய நள மகாராசனது — உழையினில்-இடத்தில் — போதுமென்று- போவோமென்று — உரைத்து - சொல்லி — வெங்கலி - வெவ்விய கலியானவன் — மழவிடை - இளவேற்றின் — உருக்கொடு - உருவத்தைக்கொண்டு — நிற்ப - நிற்க — வன் - வரப்பமாகிய — சுடர் - காந்தியையுடைய — இழை தவழ் - ஆபரணமசையாநின்ற — மார்பினான் - மார்பையுடைய புஷ்கர ராசன் — இவர்ந்து - ஏறிக்கொண்டு — போயினான் - சென்றான். (௰௨)

(௯௱௫௨) உரவுநீர்க் கருங்கட லுலகு காவலன், குரைகழல் பணிந்து தங் குறைகள் சாற்றுவா, னரசர்கண் டுயிலடை முகிலி னார்ப்புறு, முரசுகண் டுயில்கிலா வாயின் முன்னினான். — (இ - ள்.) உரவுநீர் - விரிந்த நீரையுடைய — கருங்கடல் - கரியகடலாற்சூழப்பட்ட — உலகு காவலன் - உலகுக்கரசனாகிய நளனது — குரைகழல் பணிந்து - சத்திக்கின்ற வீரக்கழலை யணிந்த பாதத்தை வணங்கி — தங்குறைகள் சாற்றுவான் - தமது குறைகளைச்சொல்வதற்கு — அரசர் - அரசர்கள் — கண்டுயில் - (சமயங்கிடையாமல்) நித்திரைபண்ண — மைமுகிலின் - கறுத்தமேகத்தைப்போல — ஆர்ப்புறும் - சப்திக்காநின்ற — முரசு - பேரிகையானது — கண்டுயில்கிலா - நித்திரைசெய்யாத — வாயில் - அரண்மனைவாசலில் — முன்னினான் - அடைந்தான்புஷ்கரராசன். எ - று. (௰௩)

(௯௱௫௩) மன்னவற் கெம்வர வுரைத்தி வாயிலோ, யென்னுமாங்கவ னெய்திக் கூறலுங், கொன்னவில் வேலினான் கொணர்க வென்றன, னன்னவன் வருகென வவையி னெய்தினான். — (இ - ள்.) வாயிலோய் - வாயிற்காவலாளனே — மன்னவற்கு - நளமகாராசனுக்கு — எம்வரவுரைத்தி - எமதுவரவைச் சொல்லு — என்னும் - என்று சொல்லலும் — ஆங்கவன் - அக்காவலாளன் — எய்திக் கூறலும் - போய்ச் சொன்னவளவில் — கொன்னவில் - கொல்லுதலைச் செய்யாநின்ற — வேலினான் - வேலையுடையவரசன் — கொணர்கவென்றனன் - அழைத்துவாவென்றுசொன்னான் — அன்னவன்வருகென - அக்காவலாளன்வாவென்றுசொல்ல — அவையினெய்தினான் - சபையில் வந்தான் புஷ்கரராசன். எ - று. (௰௪)

(௯௱௫௪) களைகணை தாகியோர்கவிகை நீழலில், வளைகட லுலகெலாம் புரக்கு மன்னவன், றளையவிழ் தாமரைத் தாளில் வீழ்ந்தெழு மிளவலோ டிளவலா யிருக்கு மெல்லையில், — (இ - ள்.) களைகணதாகி -

ஆதாரமாகி — ஓர் - ஒரு — கவிகை - வெண்கொற்றக்குடையினது — நிழலில் - நிழலிலிருந்து — வளைகடல் - சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த — உலகெலாம் - பூவுலகமுழுவதும் — புரக்கும் - காப்பாற்றுகின்ற — மன்னவன் - நளமகாராசனுடைய — தளையவிழ் - முறுக்குகள்விரிந்த — தாமரை - தாமரைப்பூவையொத்த — தாளில் - பாதத்தில் — வீழ்ந்து - வணங்கி — எழும் - எழுகின்ற — இளவலோடு - இளையோனாகியபுஷ்கரராசனுடனே — அளவளாய் — ஒருவர்க்கொருவர்கலந்துபேசிக்கொண்டு — இருக்குமெல்லையில் - இருக்குஞ்சமயத்தில். எ - று. (௰௫)

(௯௱௫௫) கொல்சின வாகைவேற் குரிசின் மல்லலேல், உறலுமிழ் மணிக்கொடி யுயர்த்த தென்னென, வல்லடு சூதினி லேற்ற மன்னரை வெல்கொடி யிதெனை விளம்பி னானரோ. — (இ-ள்.) கொல் - கொல்லுகின்ற — சினம் - கோபத்தையுடைய — வாகை - வெற்றிபொருந்திய — வேல் - வேலாயுதத்தையுடைய — குரிசில் - நளமகாராசனானவன் — மல்லல் - பலம்பொருந்திய — ஏற்று - ரிஷபசின்னமேல் — எல் - பிரகாசத்தை — உமிழ் - கக்காநின்ற — மணிக்கொடி - அழகியகொடியை — உயர்த்து - பிடித்தது — என்னை - என்னவென்று கேட்க — வல் - சொக்கட்டானால் — அடு - பொருகின்ற — சூதினில் - சூதாட்டத்தில் — ஏற்றமன்னரை - எதிர்த்தவேந்தரை — வெல் - செயிக்கின்ற — கொடி - துவசம் — ஈதென - ஈதென்று — விளம்பினான் - சொன்னான்.

(௯௱௫௬) சொல்லிய வவ்வுரை கேட்டுத் தூமணிக், கல்லெனப் பணைத்துயர் கலவைத் தோளினான், வெல்கொடி யுயரிய விடலை சூதினில், வல்லையே லாடுதும் வருகென் றோதினான். — (இ-ள்.) சொல்லிய - சொன்ன — அவ்வுரை - அந்தவார்த்தை — கேட்டு - செவியிற்கேட்டு — தூ - பரிசுத்தமாகிய — மணி - இரத்நங்களையுடைய — கல்லென - மலையைப்போல — பணைத்து - பருத்து — உயர் - உயர்ந்த — கலவை - சந்தனமணிந்த — தோளினான் - தோள்களையுடையநளன் — வெல்கொடியுயரிய - வெல்லாநின்றகொடியைப்பிடித்த — விடலை - புஷ்கரனே — சூதில் - சூதாட்டத்தில் — நீவல்லையேல் - நீவல்லமையுடையவனானால் — ஆடுதும் - ஆடுவோம் — வருகென்றோதினான் - வாவென்றுசொன்னான்.

(௯௱௫௭) நஞ்சினிற் கொடியவன் புணர்ப்பி னம்பிறை, வஞ்சகச் சூதினின் மனம்வைத் தானென, வஞ்சின ரமைச்சரவ் வரசர் கோமகன், செஞ்சரண் டொழுதிவை செப்பன் மேயினார் — (இ-ள்) நஞ்சினில் - விஷத்தைப்பார்க்கிலும் — கொடியவன் - பொல்லாதவனாகிய

புஷ்கரனது—புணர்ப்பின் - சம்பந்தத்தினால்—நம்பிறை - நம்முடைய வரசன் — வஞ்சகம் - கபடமாகிய— சூதினில்-சூதில் — மனமவைத்தானென - சிந்தைவைத்தானென்று— அஞ்சினர் - பயந்தவராய்— அமைச்சர்-மந்திரிகள் —அவ்வரசர்கோமகன்-அந்தநளமகாராசனது —செஞ்சரண்டொழுது - சிவந்தபாதங்களைவணங்கி — இவைசெப்பன்மேயினார் - இவைசொல்லத்தொடங்கினார்கள். எ-று. (௰௮)

(௩௱௫௰௮) சீலநற் றருமமெய் சிதைக்குந் தெண்டிரை, வேலைமுற் றிருநிலக் கிழமை வீழ்த்திடும், மாலுறுத் திடுங்கவ றுடன் மன்னகேள் கோலிழுக் கரசர்தங் கொள்கைத்தென்பவே.—(இ-ள்.) மன்னகேள் - அரசனேகேளு— கவறுடன் - சூதாடலானது— சீலம் - ஒழுக்கத்தையும்— நற்றருமம் - நல்லதருமத்தையும்—மெய் - சத்தியத்தையும் — சிதைக்கும் - கெடுக்கும்— தெண்டிரை - தெள்ளியவலையையுடைய— வேலைமுற்று - கடலினாற்சூழப்பட்ட — இரு - பெருமை பொருந்திய — நிலக்கிழமை - அரசாட்சியை—வீழ்த்திடும் - தள்ளிவிடும்—மாலுறுத்திடும் - மயக்கஞ்செய்விக்கும்—கோலிழுக்கரசர்தம் - கொடுங்கோலைச்செலுத்துகிற அரசர்களது—கொள்கைத்தென்ப - கோட்பாட்டையுடையதென்று (பெரியோர்கள்) சொல்லுவார்கள். எ-று. (௰௯)

(௩௱௫௰௯) கள்ளுணை விரும்புதல் கழகஞ் சேர்தன்மா, லுள்ளுறப் பிறர்மனை நயத்த லொன்னலர்க், கெள்ளரு ளாட்பினு ளிரியல் செய்திடல், வள்ளியோ யறநெறி வழுக்கு மென்பவே.—(இ-ள்.) கள்ளுணவிரும்புதல் - மதுவைக்குடிக்க இச்சித்தலும்—கழகஞ்சேர்தல் - சூதாடுமிடத்தைச்சேர்தலும் — மாலுள்ளுற - உள்ளேமயக்கமடைய — பிறர்மனைநயத்தல் - பிறர்மனையாளை விரும்புதலும் — ஒன்னலர்க்கு - சத்துருக்களுக்கு—எள்ளரும் - இகட்சியில்லாத—ஞாட்பினில் - அமர்க்களத்தில்—இரியல்செய்திடல் - பின்னிட்டோடலும்— (ஆகிய இவைகளால்) வள்ளியோய் - வளாயாதுகொடுக்குமரசனே—அறநெறி - அறத்தின்வழி—வழுக்குமென்ப - பிறழுமென்று (பெரியோர்கள்) சொல்லுவார்கள். எ-று. (௨௰)

(௩௱௬௰) ஐயநீ யாடுதற் கமைந்த சூதுமற், றெய்துறல் சூரவினுக்கியைந்த தாதுவெம், பொய்யினுக் கருந்துணை புன்மைக் கின்றதாய் மெய்யினுக் குறுபகை யென்பர் மேலோர்.—(இ-ள்.) ஐய - ஐயனே —நீயாடுதற்கு - நீயாடுகிறதுக்கு— அமைந்த - சம்மதித்த— சூது - சூதாட்டமானது—எய்துறல்சூரவினுக்கு - தானேவருதற்குரியதரித்தி

ரத்துக்கு—இயைந்தது-நல்லதாகும்—வெம்பொய்யினுக்கு-வெவ்விய பொய்க்கு—அருந்துணை-நல்லசகோதரமாகும்—புன்மைக்கு-கீழ்த்தொழிலுக்கு—ஈன்றதாய்-பெற்றதாயாகும்—மெய்யினுக்கு-சத்தியத்துக்கு—உறுபகையென்பர்-மிகுந்தபகையென்றுசொல்லுவார்கள்—மேலையோர்-பெரியோர்கள்.எ-று (௨௧)

(௯௱௭௧) என்றுகசூதினை யிகலி வென்றதூஉங், கள்ளமேற் கொடுவலை கரந்து வேட்டுவ, ருள்ளுறவமைத்திடு முணவை யோர்கிலாப், புள்ளின மருந்தினை போலுமென்பவே.—(இ-ள்.)என்றுக-இகழுக்கூடவாய்—சூதினை-சூதாட்டத்தை—யிகலி-பகைத்து—வென்றதூஉம்-செயித்ததும்—கள்ளம்-கபடத்தை—மேற்கொடு-மேற்கொண்டு—வலைகரந்து-வலையைமறைத்து—வேட்டுவர்-வேடர்கள்—உள்ளுறவமைத்திடுமுணவை-உள்ளே வைத்திருக்கிற இரையை—ஓர்கிலா-அறியாத—புள்ளினம்-பறவைக்கூட்டங்கள்—அருந்தின-உண்டவை—போலும் ஒக்கும்—என்பவே-என்றுசொல்லுவார்கள் எ-று.

(௯௱௭௨) கலைக்கடல் கடந்துளார் கழறுங் கட்டுரை, சிலைத்தழும்பிருந்ததோட் செம்மல் கேட்டுயி, ருலப்பினு மறுக்கிலே னுரைத்த வாய்மைநீர் ,விலக்குவதென்னென விளம்பினானரோ.— (இ-ள்)கலைக்கடல்-அறுபத்துநாலுகலைகளாகிய சமுத்திரத்தை—கடந்துளார்-ஆராய்ந்தமந்திரிகள்—கழறும்-சொல்லுகிற—கட்டுரை-சொல்லை—சிலைத் தழும்பிருந்த தோட் செம்மல்-சிலையின் தழும்புபொருந்திய புசத்தையுடையநளமகாராசன்—கேட்டு-கேட்டு—உயிருலப்பினும்-உயிரிறந்துவிட்டாலும்—உரைத்தவாய்மை-யாஞ்சொன்னசொல்லை—மறுக்கிலேன்-தடுக்கமாட்டேன்—நீர்விலக்குவதென்னென-நீங்கள்விலக்குகிறதென்னவென்று—விளம்பினான்-சொன்னான்

(௯௱௭௩) மன்னவ னியைந்தவை மறுக்கலாதென்ன, வின்னலுற் றமைச்சராண் டிருப்பவெங்கலி, துன்னிய தாளுடைத் துரந்தவாற்றினு, முன்னருஞ்சூதினின் முயல்கின்றனனரோ. (இ-ள்.) மன்னவன்-அரசன்—இயைந்தவை-சம்மதித்தவை—மறுக்கலாதென்ன-தடுக்கப்படாதென்று—இன்னலுற்று-வருத்தமடைந்து—அமைச்சராண்டிருப்ப-மந்திரிகளவ்விடத்தில்பேசாதிருக்க—வெங்கலி துன்னிய தாளும்-வெவ்வியகலிசேர்ந்ததிருவடியும்—ஊழ்-ஊழ்வினையானது—துரந்தவாற்றினும்-செலுத்துதலினாலும்—முன்னருஞ்சூதினில்-நினைத்தற்கரியசூதாட்டத்தில்—முயல்கின்றனன்-முயற்சிபண்ணினான்.எ-று

(௨௫) நிழலுமிழ் வயிரவா ணிடதர் கோமகக், கொழுகொளிப் பூணினா யொட்டம் யாதென, மழவிடை யதனையான் வைப்ப னீயுமே, ழெழுகடன் ஞாலமு மிசைக வென்றனன். — (இ-ள்.) நிழல் - பிரகாசத்தை — உமிழ் - கக்காநின்ற — வயிரவாள் - கூரியவாளையுடைய — நிடதர்கோமகன் - நளமகாராசனானவன் — ஒழுகொளிப்பூணினாய் - மிகுந்த பிரகாசம்பொருந்திய ஆபரணத்தையுடைய புஷ்கரனே — ஒட்டம்யாதென - பந்தயம் யாதென்றுகேட்க — மழவிடையதனை - என்னுடைய இடபத்தை — யான் - நான் — வைப்பன் - பந்தயமாக வைப்பேன் — நீயும் - நீயும் — ஏழுகடல்ஞாலமும் - உனது ஏழு சமுத்திரஞ்சூழ்ந்தவுலகத்தையும் — இசைக - வைத்தற்குச்சம்மதி — என்றனன் - புஷ்கரன்சொன்னான். எ - று. (௨௫)

(௨௬) சூழ்வினைப் புணர்ப்பினாற் சொன்ன வாறிசைந்து, தாழ்கடற் புவிதொழு மரச னாடவெங், காழ்மனக் கொடுங்கலி கவற்றின் வண்ணமாய், வீழ்தலும் புட்கரன் வென்றிட் டானரோ — (இ-ள்.) சூழ் - சூழ்ந்த — வினை - ஊழ்வினையின் — புணர்ப்பினால் - சம்பந்தத்தினால் — சொன்னவாறிசைந்து - அவன்சொன்னபடிக்குச்சம்மதித்து — தாழ் - ஆழ்ந்த — கடற்புவிதொழும் - கடலாற்சூழப்பட்டவுலகம்வணங்கும் — அரசன் - நளமகாராசன் — ஆட - சூதாட — வெம் - வெவ்விய — காழ் - வயிரம்பொருந்திய — மனம் - மனத்தையுடைய — கொடுங்கலி - கொடியகலியானவன் — கவற்றின்வண்ணமாய் - சூதின்வடிவமாய் — வீழ்தலும் - புரளவும் — புட்கரன் - புட்கரராசன் — வென்றிட்டான் - செயித்தான். ௨௬

(௨௭) கழைகளி புகர்முகக் களிறு தேர்பரி, யிழைதவ ழிளமுலை மகளி ரீட்டிய, விழுநிதிக் குப்பைகள் வேலை சூழ்புவி, முழுவதுந் தோற்றனன் முழவுத் தோளினான். — (இ-ள்) கழைகளி - கரும்பை முறிக்கின்ற — புகர்முகம் - புள்ளிபொருந்தியமுகத்தையுடைய — களிறு - யானையும் — தேர் - இரதமும் — பரி - குதிரையும் — இழை - ஆபரணமானது — தவழ் - அசையாநின்ற — இளம் - இளமைதங்கிய — முலை - ஸ்தனங்களையுடைய — மகளிர் - மாதர்களும் — ஈட்டிய - சம்பாதித்த — விழு - மேன்மையாகிய — நிதிக்குப்பைகள் - திரவியக்கும்பலும் — வேலைசூழ் - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த — புவி - பூமியும் — முழுவதும் - ஆகியவனைத்தையும் — முழவுத்தோளினான் - மத்தளத்தையொத்த தோளையுடைய நளமகாராசன் — தோற்றனன் - தோற்றுவிட்டான். (௨௭)

(க்ஷாசுவ) அனைத்தையுந் தோற்றனை யருவி பாய்கவுட், சினக்களி மால்களி றனைய சிறத்தோய், மனத்திடை நினைக்குவ தென்னை வல் லைநின், புனக்கொடிக் கியைந்தினிப் பொருதும்பரென்றான். (இ-ள்.) அனைத்தையும் - முழுமையும் — தோற்றனை - தோற்றுவிட்டாய் — அருவி - மதசலவருவியானது — பாய் - பாயாநின்ற — கவுள் - கபோலத் தையுடைய — சினம் கோபம்பொருந்திய — களி - செருக்கையுடைய — மால் - பெருமைபொருந்திய — களிறனைய - யானையையொத்த — சிறத்தோய் - கோபத்தையுடையநரனே — மனத்திடை - மனதினிட த்தில் — நினைக்குவதென்னை - ஆலோசிப்பதென்னை — வல்லை - சீக்கிரத் தில் — நின் - உன்னுடைய — புனக்கொடிக்கு - மனையாளுக்கு — இயை ந்து - பந்தயத்துக்கிசைந்து — நாம் - இருவரும் — இனிப்பொருதும் - இனி ஆடுவோம் — என்றான் - என்றுசொன்னான். எ-று. (உஅ)

சூதாட்டுபடலம் - முற்றிற்று.

நகர்நீங்குபடலம்.

இப்படலத்தாற் சூதிற் றோல்வி யடைந்த நளன் தான் பழகிய அந்நகரத்தி லுள்ளாரோடும் வறியனாய்க் கூடியிருப்பதில் விழையாமல் அந்நகரைவிட்டு நீங்கல் சொல்லப் படுகின்றது.

(காரசு) என்றலு முறுவலித் திசைக்க லாதன. வொன்று நீபுனை ந்திட லுலங்கொ டோளினாய், வென்றநின் னகர்வயின் மேவலேனெ னாத், தூன்றுகானகஞ் செலத் துணிதன் மேயினான். (இ-ள்.) என்றலும் - என்றுசொன்னவளவில் — முறுவலித்து - சிரித்து — இசைக்கலாதன - சொ ல்லப்படாதனவகளை — நீயொன்றுபுனைந்திடல் - நீயொன்றுஞ்சொ ல்லாதே — உலங்கொடோளினாய் - திரண்டகல்லையொத்த தோளையுடை யபுட்கரனே — வென்ற - செயித்த — நின்னகர்வயின் - உன்னூரினிட த்து — மேவலேனென்று - இருக்கமாட்டேனென்று — தூன்று - நெருங் கிய — கானகஞ்செல - காட்டினிடத்திலே போக — துணிதல்மேயி னான் - நளமகாராசன் நிச்சயித்தான். எ-று. (க)

(௯௱௬௯) வாட்டிறன் மன்னவன் கமல வாண்முகம், ஈட்டருமரசியலிழந்த போதினும், பாட்டளிக்கூந்தல்வேந் தவையிற் பைந்தொடை, சூட்டிய ஞான்றினுந் துலங்குகின்றதே — (இ-ள்.) வாள்-வாட்போரில் — திறல் - வல்லமையுடைய — மன்னவன் - நளமகாராசனது — கமலம் - தாமரைப்பூவை யொத்த — வாள் - ஒளிபொருந்திய — முகம் - முகமானது — ஈட்டரும் - சம்பாதித்தற்கரிய — அரசியல் - அரசாட்சியை — இழந்தபோதினும் - இழந்தகாலத்திலும் — பாட்டு - இராகங்கள்பாடாநின்ற — அளி - வண்டுகள்மொய்க்கின்ற — கூந்தல் - அளகபாரத்தையுடைய தமயந்தியானவள் — வேந்தவையில் - இராசசபையிலே — பைந்தொடை - பசியபூமாலையை — சூட்டியஞான்றினும் - சூட்டினநாளிற்பார்க்கிலும் — துலங்குகின்றது - பிரகாசிக்கின்றது. (௨)

(௯௱௭௰) சாமரை யிரட்டுன ரடைப்பை தாங்குனர், தீமுகத் துமிழ்வா ளேந்திச் செல்குந, ரேமுற யாரையும் விலக்கி யேந்தருன், கோமக ளினிதுறை கோயி லெய்தினன். — (இ-ள்.) சாமரையிரட்டுனர் - சாமரை வீசுகிறவர்களையும் — அடைப்பை தாங்குனர் - தாம்பூலப்பையை யேந்தப்பட்டவர்களையும் — தீ - அக்கினியை — முகத்து - தன்முகத்தில் — உமிழும் - கக்குகின்ற — வாள் - கத்தியை — ஏந்தி - தாங்கி — செல்குனர் - வருகின்றவர்களையும் — ஏமுற மயக்கமுற — யாரையும் - மற்றவர்களையும் — விலக்கி - நீக்கி — ஏந்தருன் - நளமகாராசன் — கோமகள் - தமயந்தி — இனிது - இனிமையாக — உறை - வாசம்பண்ணுகிற — கோயில் - அரமனையை — எய்தினன் - சேர்ந்தான். (௩)

(௯௱௭௧) கற்றையங் கவரியுங் கால்செய் வட்டமுங், கொற்ற வெண் கவிகையு மின்றிக் கோதைவேன், மற்றடந் தோளினன் வருதல் கண்டலும், முற்றதை யென்கொலென் றுள்ளத் தெண்ணினள். — (இ-ள்.) கற்றை - தொகுதியாயிராநின்ற — அம் - அழகிய — கவரியும் - சாமரையும் — கால்செய்வட்டமும் - சாந்தாற்றியும் — கொற்றவெண் கவிகையும் - வெண்கொற்றக்குடையும் — இன்றி - இல்லாமல் — கோதைவேல் - மாலையணிந்தவேலையுடைய — மல் - வலிமைபொருந்திய — தடம் - பருத்த — தோளினன் - தோளையுடைய நளமகாராசன் — வருதல்காண்டலும் - வருதலைப்பார்த்தவளவில் — உற்றதை - இப்படிக்கு இவன்வருவதை — என்கொல் - என்னகாரணமென்று — உள்ளத் தெண்ணினள் - மனத்தில்ஆலோசித்தாள். ஏ-று. (௪)

(௲௭௨) எண்ணிவந் திறைஞ்சிய வெழிற்கொம் பன்னவள், மண்ணிய மதிநிகர் வதனநோக் குறாப், புண்ணுழை வேலெனப் புகுந்தயா வையும், நண்ணலர்க் கடந்தவே னம்பி கூறினான்.—(இ-ள்) எண்ணிவந்து - இப்படியாலோசித்தெதிர்வந்து — இறைஞ்சிய - வணங்கிய — எழில் - அழகுபொருந்திய — கொம்பன்னவள் - பூங்கொம்பையொத்த நமயந்தியினது — மண்ணிய - கழுவிய — மதிநிகர் - சந்திரனையொத்த — வதனம் - முகத்தை — நோக்குறா - பார்த்து — புண் - புண்ணினிடத்தில் — நுழை - நுழைகின்ற — வேலென - வேலைப்போல — புகுந்தயாவையும் - தானடைந்தவைகளையெல்லாம் — நண்ணலர் - சத்துருக்களை — கடந்த - செயித்த — வேல் - வேலையுடைய — நம்பி - நளமகாராசன் — கூறினான் - சொன்னான். எ-று. (௫)

(௲௭௩) தாழ்தடக் கையினா னின்ன சாற்றலும், வீழிவாய் மடமயில் வெய்துயிர்ப் பொடு, மாழ்கினள் வருந்தினள் மழைக்கண் ணீருகுத், தாழ்வலி யிதுவென வுள்ளந் தேறினாள்.—(இ-ள்) தாழ் - முழங்கால்மட்டு நீண்ட — தடம் - விசாலமாகிய — கையினான் - கைகளையுடைய நளமகாராசன் — இன்ன - இவைகளை — சாற்றலும் - சொன்னவளவில் — வீழி - விழிக்கனியையொத்த — வாய் - அதரத்தையுடைய — மடமயில் - நமயந்தியானவள் — வெய்துயிர்ப்பொடும் - வெவ்வியபெருமூச்சுடனே — மாழ்கினள் - மயங்கினாள் — வருந்தினள் - வருத்தமுற்றாள் — மழைக்கண் - குளிர்ந்த கண்ணினின்றும் — நீருகுத்து - நீரைச்சொரிந்து — ஊழ் - ஊழ்வினையினது — வலி - வன்மை — இதுவென - இதுவென்று — உள்ளந்தேறினாள் - மனந்தெளிந்தாள். எ-று. (௬)

(௲௭௪) இந்திர சேனனென் றிசைக்கும் பேருடை, மைந்தனு மழலைவாய்க் கொடியு மாழ்குறா, துய்ந்திடக் கொண்டுபே ரோசை போயநின், றந்தைதன் வளநகர் சார்க வென்றனன்.—(இ-ள்) இந்திரசேனனென்று - இந்திரசேனனென்று — இசைக்கும் - சொல்லுகின்ற — பேருடை - நாமத்தையுடைய — மைந்தனும் - பிள்ளையும் — மழலை - மழலைச்சொல்லையுடைய — வாய் - வாயையுடைய — கொடியும் - புதல்வியும் — மாழ்குறாது - வருத்தமுறாது — உய்ந்திட - பிழைத்திருக்க — கொண்டு - உடன்கொண்டு — பேரோசைபோய - பெருங்கீர்த்தியையுடைய — நின் - உன்னுடைய — தந்தைதன் - தகப்பனுடைய — வளம் - வளப்பம்பொருந்திய — நகர் - பட்டணத்தை — சார்கவென்றனன் - அடையக்கடவையென்று நளமகாராசன்சொன்னான். எ-று. (௭)

(௯௱௭௫) உயிர்நிகர் மக்களோடுலங்கொ டோளினான், செயிரறு தந்தைபாற் செல்கென் றோதலும், புயனறுங் கூந்தலாள் புண்ணி னூடெரி, யயினுழைந் தாலென வலமந்தேங்கினாள். — (இ-ள்.) உயிர்நிகர் - உயிரையொத்த — மக்களோடு - பிள்ளைகளுடனே — உலங்கொள் - திரண்டகல்லினழகைக்கொண்ட — தோளினான் - தோள்களையுடைய நளமகாராசன் — செயிரறு - குற்றமற்ற — தந்தைபால் - தகப்பனிடத்தில் — செல்கென் றோதலும் - போகவென்று சொல்லலும் — புயல் - மேகத்தையொத்த — நறும் - வாசனைபொருந்திய — கூந்தலாள் - அளகபாரத்தையுடையதமயந்தியானவள் — புண்ணினூடு - புண்ணினுள் — எரி - எரியாநின்ற — அயில் - வேலானது — நுழைந்தாலென - நுழைந்தது போல — அலமந்து - மனங்கலங்கி — ஏங்கினாள் - அழுதாள். (௮)

(௯௱௭௬) நெடிபடு கானிடைத் தமியை நீங்கிப்போய்ப், படுபரலமளிமேற் பள்ளி கொள்ளவெங், கடிநகரடைந்துமெல் லணையிற் கண்படி லடியனேற் கிதனினு மறனுண் டாங்கொலோ. — (இ-ள்.) நெடிபடு - சில்வண்டுகளையுடைய — கானிடை - காட்டினிடத்தில் — தமியை - தனியாகியவென்னை — நீங்கிப்போய் - விட்டுநீங்கிப்போய் — படு - உறுத்தாநின்ற — பரல் - பரற்கல்லுகளாகிய — அமளிமேல் - அணையின்மீது — பள்ளிகொள்ள - நித்திரைசெய்ய — வெம் - குரூரமாகிய — கடி - காவலையுடைய — நகர் - பட்டணத்தை — அடைந்து - சேர்ந்து — மெல் - மிருதுவாகிய — அணையில் - சயனத்தில் — கண்படில் - (நான்) நித்திரைசெய்யில் — அடியனேற்கு - அடியேனுக்கு — இதனினும் - இதைப்பார்க்கிலும் — அறனுண்டாங்கொல் - தருமமுண்டோ.

(௯௱௭௭) என்றவளுரைத்தலு மடங்கலேறனான், மென்றளிர் கவற்றுநின் மெல்லென் சீறடி, கன்றவெம் பரல்படு கானிலேகுதற், கொன்றுமே லெனதுயி ருய்யுமோவென்றான். — (இ-ள்.) என்று - இப்படியென்று — அவள் - அத்தமயந்தியானவள் — உரைத்தலும் - சொன்னவளவில் — மடங்கலேறனான் - ஆண்சிங்கத்தையொத்த நளமகாராசன் — மென்றளிர் - மெல்லியதளிரை — கவற்றும் - வருந்தச்செய்யும் — நின் - உன்னுடைய — மெல்லென் - மிருதுவாகிய — சீறடி - சிற்றடிகள் — கன்ற - கன்றிப்போக — வெம் - குரூரமான — படுபரல் - மணபருக்கைக்கல்லுண்டாகிய — கானின் - காட்டில் — ஏகுதற்கு - போதற்கு — ஒன்றுமேல் - பொருந்துமாகில் — எனதுயிர் - என்னுடையபிராணன் — உய்யுமோவென்றான் - பிழைக்குமோவென்றுசொன்னான். எ-று. (௰)

(௯௱௭௮) பொற்பினுக் குறையுளாம் பொன்னங் கொம்பனாய், யற்பினிற் பயந்தநம் மக்களாயிடை, யெற்பிரிந் துறையுந ரேனுமெங் கனை, நிற்பிரிந் தாற்றுவர் நிகழ்த்துவா யென்றான்.—(இ-ள்.) பொற்பினுக்கு - அழகிற்கு—உறையுளாம் - இருப்பிடமாகிய — பொன்னங் கொம்பனாய் - அழகுபொருந்திய பொற்கொம்பையொத்த தமயந்தியே—அற்பினில் - ஆசையினாலே — பயந்த - பெற்ற — நம்மக்கள் - நம்முடையபிள்ளைகள் — ஆயிடை - அந்தவீமன்வீட்டில் — எற்பிரிந்து-என்னைவிட்டுநீங்கி—உறைகுநரேனும்-இருப்பாராயினும் — எங்கனம் எத்தன்மையாய்—நிற்பிரிந்து-உன்னைவிட்டுநீங்கி — ஆற்றுவர்-பொறுத்திருப்பார்கள் — நிகழ்த்துவாயென்றான் - சொல்லென்று சொன்னான் எ-று. மக்கட்குத் தந்தையினுந் தாயரதிகமென்பதாம்.

(௯௱௭௯) கூற்றுறழ் குருதிவேற் குரிசில மக்கடா, மாற்றினு மாற்றலா தனுரின் மூழ்கினு, மாற்றருங் கற்பினார் மகிழ்நர்கான்செல, வேற்றுநாடுறைவது விழுமிதோவென்றாள்.—(இ-ள்.) கூற்றுறழ்-யமனை யொத்த—குருதி-உதிரந்தோய்ந்த — வேல் - வேலாயுதத்தையுடைய —குருசில் - அரசனே—மக்கள் - பிள்ளைகள்— ஆற்றினும் - பொறுத்தாலும் — ஆற்றலாது-பொறுக்காமல்—அனுரில்-துக்கத்தில்—மூழ்கினும் - மூழ்கினாலும்—மாற்றரும்-பிறராற்கெடுத்தற்கரிய—கற்பினார்-பதிவிரதாதருமத்தையுடையஸ்திரீகள்—மகிழ்நர் - புருஷர்கள்—கான்செல - காட்டிற்போக—வேற்றுநாடுறைவது - வேறுதேசத்திற்போயிருப்பது—விழுமிதோவென்றாள் - மேன்மையுடையதோவென்று தமயந்திசொன்னாள். எ-று. (௰௨)

(௯௱௮௰) விரிகட லமிழ்தமும் வேலை ஞாலமுஞ், செருமுகத் தழலுமிழ் சிறுகண் யானையு, மெரிமணிக் குப்பையு மெளிது னெய்தலா, மருமகப் பெறுதன்மற் றரிய தென்பவே.—(இ-ள்.) விரி - பரந்த—கடல்-திருப்பாற்கடலினுண்டாகிய—அமிழ்தமும் - தேவாமிர்தத்தையும்— வேலை - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த— ஞாலமும்-பூமியையும்— செருமுகத்து-யுத்தத்தினிடத்திலே—அழலுமிழ் - நெருப்பையுமிழ்கின்ற — சிறுகண்யானையும் - சிறியகண்களையுடையயானைகளையும்—எரி - பிரகாசிக்கின்ற—மணிக்குப்பையும்-இரத்தினக்குப்பைகளையும்—எளிதுனெய்தலாம் - எளிதிலடையலாம்—அருமகப்பெறுதல் - அரியபிள்ளைகளைப்பெறுதல்—அரியதென்ப-அரியதென்றுசொல்வார்பெரியோர்கள். எ-று.—மற்று - ஏ - அசைகள். (௰௩)

(௬௱௮௰௧) விம்மியின் னுழைமருங் கொசிய வீங்கிய, கொம்மை
யெம் முலையினாய்க் குதலை மென்மொழிச், செம்மைய வருமகப் பெ
றாத தீமையோர்க், கிம்மையு மறுமையு மின்ப மில்லையால்—(இ-ள்.)
விம்மி-பருத்து—மின்-மின்னலையொத்த—நுழை-நுட்பமாகிய—
மருங்கு-இடையானது-ஒசிய-ஒடிந்துபோகும்படி—வீங்கிய-பூரி
த்த—கொம்மை இளமைபொருந்திய—வெம்-விருப்பத்தைச்செய்
கின்ற—முலையினாய்-ஸ்தனங்களையுடைய தமயந்தியே—குதலை-மழ
லையாகிய—மென்மொழி-மிருதுவாகியசொல்லையுடைய—செம்மைய-
நல்லகுணத்தையுடைய—அருமக-அரியபிள்ளைகளை—பெறாத-பெற்
றுக்கொள்ளாத—தீமையோர்க்கு-குற்றத்தையுடையோர்க்கு—இம்
மையும்-இப்பிறப்பிலும்—மறுமையும்-மறுபிறப்பிலும்—இன்ப
மில்லை-சுகமில்லை; எ-று.—ஆல்-அசை. (௰௪)

(௬௱௮௰௨) என்னலும் வணரிருங் கூந்த லேந்திழை, மன்னவ மழ
லைவாய் மக்க டம்மொடு, மின்னகு பரிதிவேல் வீமன் மாநகர், துன்
னுதும் யாமெனச் சொல்லி னாளரோ.—(இ-ள்.)என்னலும்-இப்படி
யென்றுஅரசன்சொல்லவும்—வணர்-வளைந்த—இரும்-பெரிதாகிய
—கூந்தல்-அளகபாரத்தையுடைய—ஏந்திழை-தமயந்தியானவள்—
மன்னவ-அரசனே—நம்-நம்முடைய—மழலைவாய்-மழலைச்சொல்
பொருந்தியவாயையுடைய—மக்கடம்மொடும்-பிள்ளைகளுடனே—
யாம்-நாமிருவரும்—மின்னகு-மின்னலைப் பழிக்காநின்ற—பரிதி-
சூரியனையொத்த—வேல்-வேலாயுதத்தையுடைய—வீமன்-வீமராச
னுடைய—மாநகர்-பெரியநகரில்—துன்னுதும்-சேர்வோம்—யாம்-
நாம்—என-என்று—சொல்லினாள்-சொன்னாள்.எ-று. (௰௫)

(௬௱௮௰௩) கோற்றொடி செல்வர்பாற் குறை யிரந்துநின், றேற்
றயின் றுயிர்சுமந் திருத்த லீறிலா, வாற்றலு மானமு மறிவுங்கல்வியு,
மாற்றருஞ் சீர்த்தியு மாற்று மென்பவே.—(இ-ள்.)கோற்றொடி-தம
யந்தியே—செல்வர்பால்-செல்வத்தையுடையவர்களிடத்தில்—குறை
யிரந்துநின்று-குறையைச்சொல்லியிரந்துநின்று—ஏற்று-வாங்கி—
அயின்று-உண்டு—உயிர்சுமந்திருத்தல்-உயிரைத்தாங்கியிருத்தலானது
—ஈறிலா-முடிவில்லாத—ஆற்றலும்-வலியையும்—மானமும்-அபிமா
னத்தையும்—அறிவு-அறிவையும்—கல்வியும்-வித்தையையும்—மாற்
றரும்-நீக்கப்படாத—சீர்த்தியும்-கீர்த்தியையும்—மாற்றுமென்ப-
போக்குமென்றுபெரியோர்சொல்வார்கள். எ-று. (௰௬)

(௩௲௮௪) மிக்கவெஞ் சமத்திடை வெருவி யோடினர், சொக்கல் றுன்புறத்தனி யுலகில் வாழுனர், புக்குவேட் டகத்தினி லுண்ணும் புன்மையோர், மக்களுட் பதடியென் றுரைக்கும் வையமே.— (இ-ள்) மிக்க - அதிகரித்த — வெஞ்சமத்திடை - வெவ்விய யுத்தத்தினிடத்தில் — வெருவி யோடினர் - பயந்தோடினவர்களும் — ஒக்கல் - சுற்றத்தார் — துன்புற - வருத்தமடைய — தனி - தனித்திருந்து — உலகில் - உலகத்தில் — வாழுனர் - செல்வத்துடன்வாழ்கின்றவர்களும் — புக்கு - போய் — வேட்டகத்தினில் - மாமனார்வீட்டில் — உண்ணும் - புசிக்கின்ற — புன்மையோர் - கீழ்மக்களும — மக்களுள் - மனிதருக்குள் — பதடியென்று - பதரென்று — வையம் - உலகம் — உரைக்கும் - சொல்லும். (௰௭)

(௩௲௮௫) என்றலுந் திருவுள மின்னதாகுமேல், மன்றலந் தெரியலாய் மக்கடம்மைநம், மின்றிகழ் மானவேல் விதர்ப்பன் மாநகர், சென்றிடப் பணித்தரு ளென்று செப்பினாள்.—(இ-ள்.) என்றலும் - இப்படியென்று அரசன் சொன்னவளவில் — திருவுளம் - உம்முடைய சித்தம் — இன்னதாகுமேல் - இத்தன்மையதாகுமானால் — மன்றல் - வாசனைபொருந்திய — அம் - அழகிய — தெரியலாய் - மாலையையுடைய அரசனே — மக்கடம்மை - பிள்ளைகளை — நம் - நம்முடைய — மின்றிகழ் - மின்னலைப்போலும்பிரகாசிக்கின்ற — மானம் - பெருமைபொருந்திய — வேல் - வேலாயுதத்தையுடைய — விதர்ப்பன் - வீமராசனுடைய — மாநகர் - பெரியநகரத்தில் — சென்றிட - போக — பணித்தருள் - உத்தரவுகொடு — என்று - இப்படியென்று — செப்பினாள் - தமயந்திசொன்னாள். எ-று. (௰௮)

(௩௲௮௬) தண்டலில் பாகனை நோக்கித் தாதுசேர், வண்டிமிர் தெரியலான் வருந்தி மக்களை, விண்டொடு புரிசைசூழ் விதர்ப்பன் றன்னுழை, கொண்டனை போகெனக் கூறினானரோ.—(இ-ள்.) தண்டலில் - நீங்குதலில்லாத — பாகனை - தேர்ப்பாகனை — நோக்கி - பார்த்து — தாதுசேர் - மகரந்தஞ்சேர்ந்த — வண்டிமிர் - வண்டுகள் சப்தியாநின்ற — தெரியலான் - மாலையையணிந்த நளமகாராசன் — வருந்தி - வருத்தமுற்று — மக்களை - பிள்ளைகளை — விண்டொடு - மேகத்தையளாவாநின்ற — புரிசைசூழ் - மதில்சூழ்ந்த — விதர்ப்பன்றன்னுழை - வீமராசனிடத்தில் — கொண்டனைபோகென - கொண்டுபோவென்று — கூறினான் - உத்தரவுகொடுத்தான். எ-று.— அரோ - அசை. (௰௯)

(௯௮௭) தழுவிய தாதைதன் முகமுந் தாயர்தம், முழுமதி யனையவர் வாண்முகமு நோக்குறு, விழிவழி நீருக விம்மி விம்மிநின், றழுதனர் கண்டுளோ ரலக்க ணெய்தவே.—(இ-ள்.) தழுவிய - தங்களைத் தழுவிக்கொண்ட—தாதைதன்முகமும் - தகப்பனுடையமுகத்தையும் —தாயர்தம் - தாயாரினுடைய — முழுமதியனைய - பூர்ணசந்திரனை யொத்த — வாண்முகமும் - ஒளிபொருந்திய முகத்தையும் — நோக்குறு - பார்த்து — விழிவழி - கண்ணின்வழியிலே — நீருக - நீர்சிந்த — விம்மிவிம்மிநின்று - தேம்பித்தேம்பி நின்று — கண்டுளோர் - பார்த்தவர்கள் — அலக்கணெய்த - துன்பமுறும்படி — அழுதனர் - அழுதார்கள். எ-று.
(௨௰)

(௯௮௮) அலமரு மக்கட மாக மெங்கணு, முலைவழி யொழுகுபா னனைப்ப மொத்துவாய், புலர்தரப் பற்பல்காற் புல்லிக்கொண்டுகண், கலுழ்தரு புனலினுற் கழுவி னளரோ. — (இ-ள்) அலமரு - மனங்கலங்காநின்ற — மக்கடம் - பிள்ளைகளுடைய — ஆகமெங்கணும் - சரீரமுழுமையும் — முலைவழி - முலையின்வழியால் — ஒழுகு - ஒழுகாநின்ற — பால் - பாலானது — நனைப்ப - நனைக்கும்படி — மொத்து - உச்சிமோந்து — வாய்புலர்தர - வாயுலர — பற்பல்கால் - அநேகந்தரம் — புல்லிக்கொண்டு - தழுவிக்கொண்டு — கண்கலுழ்தரு - கண்ணினின்றுமொழுகாநின்ற — புனலினால் - சலத்தினால் — கழுவினள் - கழுவினள். எ-று — அரோ - அசை.
(௨௧)

(௯௮௯) மடவரறன்னையு மதலை வேந்தையும், படுதுய ரொழிகென வாற்றிப் பாகனுங், குடலுயிர் பிரித்தென வுவகை மக்களைக், கொடிநெடுந் தேர்மிசைக் கொண்டு போயினன் — (இ-ள்.) மடவரறன்னையும் - தமயந்தியையும் — மதலை - வலிமையுடைய — வேந்தையும் - நளனையும் — படு - உண்டாகாநின்ற — துயரொழிகென - துக்கநீங்கட்டுமென்று — ஆற்றி - தணித்து — பாகன் - தேர்ப்பாகன் — ஆங்கு - அவ்விடத்தினின்றும் — உடலுயிர்பிரித்தென - உடலையுமுயிரையும் வேறு பிரித்ததுபோல் — உவகைமக்களை - சந்தோஷத்தைச் செய்யும் பிள்ளைகளை — கொடி - கொடியையுடைய — நெடுந்தேர்மிசை - நெடியதேரின்மீது — கொண்டு - ஏற்றிக்கொண்டு — போயினன் - சென்றான். எ-று.
(௨௨)

(கூாசுய) மிகைப்படு துன்பமும் விழைபு மின்பமு, மகத்திடை நிகரென நோக்கு மையனுந், தகைப்பருந் துயரொடு தளர்ந்து சாம்புமேற், மகப்பிரி வினுந்துயர் வலிதி யாவதே.—(இ-ள்) மிகைப்படு-அதிகரித்த — துன்பமும்-துயரத்தையும் — விழையும்-இச்சிக்கப்பட்ட — இன்பமும்-இன்பத்தையும் — அகத்திடை-மனதில — நிகரென-ஒப்பாக — நோக்கும்-பார்க்கின்ற — ஐயனும்-நளனும் — தகைப்பரும்-தடுத்தற்கரிய — துயரொடு-துன்பத்துடன் — தளர்ந்து-வருந்தி — சாம்புமேல்-சோர்வானேயானால் — மகப்பிரிவினும்-மக்கட்பிரிவிலும் — துயர்-துயரில் — வலிது-வலிமையுடையது — யாவது-யாது — ஒன்றுமில்லை. எ-று. (உங)

(கூாசுக) சிலதியர் பரப்பிய தேங்கொண் மெல்லிதழ் மலர்மிசை மிதிப்பினும் வருந்து சீறடி, நிலமிசைப் படுபர லுறைப்ப நேரிழை புலவுவேற் காளையின் றொடர்ந்து போயினாள்.—(இ-ள்) சிலதியர்-தோழிகள் — பரப்பிய-பாவச்செய்த — தேங்கொள்-வாசனைகொண்ட — மெல்லிதழ்-மெல்லியவிதழையுடைய — மலர்மிசை-புஷ்பத்தின்மீது — மிதிப்பினும்-அடிவைத்தாலும் — வருந்து-வருந்துகின்ற — சீறடி-சிறியபாதங்களில் — நிலமிசை-பூமியின்மீது — படு-உண்டாகிய — பரல்-பருக்கைகள் — உறைப்ப-உறுத்தும்படி — நேரிழை-தமயந்தியானவள் — புலவுவேல்-புலாலுற்றத்தையுடையவேலையேந்திய — காளை-நளனது — பின்றொடர்ந்து-பின்னேதொடர்ந்து — போயினாள்-சென்றாள். எ-று. (உச)

(கூாசுஉ) மடவர றன்றொடு மதுரை வேந்தனைக், கடிமுர சறாதகோ மறுகிற் கண்டறு, மிடியுறு மரவென வேங்கி யேங்கிநின், றுடல்வெறுத் துயிருகவுழல்கின் றார்சிலர். [இதுமுதல் நாலு பாட்டால் நளனையிழந்தவர்செய்கை சொல்லப்படுகின்றது] இ-ள். மடவாறன்றொடு-தமயந்தியுடன் — மதுரைவேந்தனை-வலிமையுடைய நளனை — கடி-சிறந்த — முரசு-பேரிகையிடொலி — அறாத-நீங்காத — கோமறுகில்-அரசர்வீதியில் — கண்டதும்-பார்த்தவளவில் — இடியுறு-மேகத்திடொலியைக்கேட்ட — அரவென-சர்ப்பத்தைப்போல — ஏங்கியேங்கி-மிகவுமேக்கமுற்று — நின்று-திகைத்துநின்று — உடல்வெறுத்து-தேகத்தைவெறுத்து — உயிருக-உயிர்நீங்கும்படி — சிலருழல்கின்றார்-சிலருழல்கின்றனர். எ-று. (உரு)

(௩௱௩௩) மன்னிய மணிவரை யனைய மார்பினன், பெண்ணலங் கனிந்தவிப் பேதை தன்னொடு, நண்ணருங் கானிடை நடத்தல் காணவோ, கண்ணிணை படைத்தனன் கமலத் தோனென்பார்.—(இ-ள்.) மன்னிய - தழுவிய — மணிவரை - ரத்நமலையை — அனைய - ஒத்த — மார்பினன் - மார்பினையுடைய நளமகாராசன் — பெண்ணலங்கனிந்த - பெண்டன்மைமுதிர்ந்த — இப்பேதைதன்னொடும் - இத்தமயந்தியுடனே — நண்ணரும் - போகப்படாத — கானிடை - காட்டினிடத்தில் — நடத்தல்காணவோ - போதலைப்பார்க்கவோ — கமலத்தோன் - பிரமன் — கண்ணிணை - இரண்டுநேத்திரங்களை — படைத்தனன் - (எங்களுக்கு) அமைத்தனன் — என்பார் - என்று (சிலர்) சொல்லுவார்கள். எ-று. (௨௬)

(௩௱௩௪) மல்லடு திணிபுய மன்னர் மன்னவ, னெல்லையி றுயருழந் தேகக்கண்டு, மொல்லையில் வெடித்துயி ரொழிந்த தில்லையாற், கல்லினும் வலியதோ கவலு நெஞ்சென்பார்.—(இ-ள்.) மல் - மல்லர்களை — அடு - கொல்லாநின்ற — திணி - பலம்பொருந்திய — புயம் - புசத்தையுடைய — மன்னர்மன்னவன் - அரசர்க்கரசனாகிய நளன் — எல்லையில் - அளவில்லாத — துயருழந்து - துன்பமுற்று — ஏக - போக — கண்டும் - பார்க்கவும் — ஒல்லையில் - சீக்கிரத்தில் — வெடித்து - மார்பு வெடித்து — உயிர் - பிராணனானது — ஒழிந்ததில்லை - நீங்கியதில்லை — (ஆதலால்) கல்லினும் - கல்லைப்பார்க்கிலும் — வலியதோ - வலிமையுடையதோ — கவலும் - துன்பப்படும் — நெஞ்சு - மனமானது — என்பார் - என்று சொல்லுவார்கள். எ-று. (௨௭)

(௩௱௩௫) தாயினு மருள்புரி தரணி மன்னவன், போயினன் கானிடை யென்ற போழ்தினின், மாய்வுறப் பெற்றிலே மன்னர் மன்னன்பா, லேயபே ரன்பின ரெம்மில் யாரென்பார்.—(இ-ள்.) தாயினும் - தாயைப்பார்க்கிலும் — அருள்புரி - உயிர்களிடத்தில்கிருபையைச்செய்கின்ற — தரணிமன்னவன் - உலகத்தையாளுநளன் — கானிடை - காட்டினிடத்தில் — போயினன் - சென்றான் — என்றபோழ்தினில் - என்று சொன்னபொழுதிலே — மாய்வுறப்பெற்றிலேம் - இறக்கப்பெறவில்லை — (ஆதலால்) மன்னர்மன்னன்பால் - ராசாதிராசனாகிய நளனிடத்தில் — ஏய - பொருந்திய — பேரன்பினர் - பேரன்பையுடையவர்கள் — எம்மில் - எங்களைப்பார்க்கிலும் — யார் - யாவர் — (உளர்) — என்பார் - என்று (சிலர்) சொல்வார்கள். எ-று. (௨௮)

(௩௱௩௬) அடிதொழு மரசரு மமைச்சர் வெள்ளமு,மடவிய ரனை வரு மைந்த ரீட்டமுங், கொடிநெடு வீதிவாய்க் குறுகி யெங்கணுங், கடன்மடை திறந்தெனக் கலுழ்ந்திட் டாரரோ.—[இப்பாட்டால்மந்திரிமுதலாயினோர் வருந்துதல்சொல்லப்படுகின்றது](இ-ள்.) அடிதொழும் - பாதத்தைவணங்காநின்ற — அரசரும் - இராசர்களும் — அமைச்சர்வெள்ளமும் - மந்திரிக்கூட்டங்களும் — மடவியரனைவரும் - மாதர்க் கூட்டங்களும் — மைந்தரீட்டமும் - புருஷர்களீட்டமும் — கொடி - கொடிகளையுடைய — நெடுவீதிவாய் - நீண்டவீதியினிடத்தில் — குறுகி - வந்து — எங்கணும் - எவ்விடத்தும் — கடன்மடைதிறந்தென - கடன்மடைதிறந்ததுபோல — கலுழ்ந்திட்டார் - அழுதார்கள். எ-று. உம்.

(௩௱௩௭) பொய்புறு தீமொழி புகல்கிலேனை,யைய நீ யெம்மையிங் கருளில் வேந்துதன், கையகப் படுத்தினை காணிலேகினின், மெய்யினும் பொய்மையே விழுமிதாமென்பார். [இப்பாட்டால் அரசனைத் தப்பித்தற்கு அவன்கோட்பாட்டி விழிவு கூறப்படுகின்றது.] (இ-ள்.) பொய்புறு-பொய்யாகிய — தீமொழி - தீயசொல்லை — புகல்கிலேனை - சொல்லமாட்டேனென்று — ஐய - ஐயனே — நீ - நீ — எம்மை - எங்களை — இங்கு - இப்பட்டணத்தில் — அருளில் - கிருபையில்லாத — வேந்துதன் - அரசனுடைய — கையகப்படுத்தினை - கையிற்சேர்த்தவனாய் — காணிலேகின் - காட்டினிடத்துக்குப்போனால் — நின் - உன்னுடைய — மெய்யினும் - சத்தியத்தைப்பார்க்கிலும் — பொய்மையே - பொய்யுரையே — விழுமிதாம் - மேன்மையுடையதாம் — என்பார் - என்று சொல்லுவார்கள். எ-று. (௩௰)

(௩௱௩௮) இன்னுயி ருய்யுமீங் கென்ற போழ்தினும்,பொன்னவிர் மூலையினர் புலர்ந்த காலையும். மூன்னருஞ் சூதினும் பொய்ம்மை மூரி வேற், கன்னவி றோளினாய் கழறலா மென்பார்.—[இப்பாட்டால்இக்குறில்பொய்யுரைப்பினும்வழுவல்லவெனக்கூறப்படுகின்றது.]இ-ள். இங்கு-இவ்விடத்தில் — இன்னுயிர்-இனியவுயிரானது — உய்யும்-பிழைக்கும் — என்றபோழ்தினும் - என்றுசொல்லியகாலத்திலும் — பொன் - தேமல் — அவிர் - பிரகாசிக்கிற — மூலையினர் - மூலையையுடையமடவார் — புலர்ந்தகாலையும் - பிணங்கினகாலத்திலும் — மூன்னருஞ் - நினைக்கப்படாத — சூதினும் - சூதாட்டத்திலும் — பொய்மை - பொய்யுரையை — மூரி - பலம்பொருந்திய — வேல் - வேலாயுதத்தையேந்தி

யு — கன்னலில் - மலைபோன்ற — தோளினாய் - தோளையுடைய அரச னே — கழறலாம் - சொல்லலாம் — என்பார் - என்றுசொல்லுவார்கள்.

(கூ௱கூகூ) எண்டிசைத் தலைவரு மெழில்கண் டேமுறத், தொண் டைவாய் மடமயில் மாலை சூட்டுநாள், புண்டரு கோட்டுவெங் களிற் றிற் போதரல், கண்டக ணிவற்றையுங் காணுமோ வென்பார். — [இப் பாட்டால் தங்கருநளை நலம்கொள்ளாதுகண்டு மந்திரிமுதலாயினோர் வருத்தமடைந்தாரெனப்படுகின்றது.] (இ-ள். எண்டிசைத்தலைவரும் - அஷ்டதிக்குப்பாலகரும் — எழில்கண்டு - இந்தஅழகைப்பார்த்து — ஏமுற - (இவ்வளவழகு நமக்கில்லையென்று) மயக்கமுறுநிற்க — தொண் டைவாய் - கோவைக்கனியையொத்த அதரத்தையுடைய — மடமயில் - தமயந்தியானவள் — மாலைசூட்டுநாள் - சுயம்வரமாலையைச் சூட்டிய தினத்தில் — புண்டரு - மாமிசம்பொருந்திய — கோட்டு - தந்தங்களையு டைய — வெம் - குரூரமான — களிற்று - யானையின்மீது — போதரல் - (நீவிர்இருவருஞ்) சேர்ந்துவருதலை — கண்டகண் - பார்த்தகண்கள் — இவ ற்றையும் - இக்கொடியசெய்கையையும் — காணுமோவென்பார் - பார் க்குமோவென்றுசொல்வார்கள். எ-று. (௱உ)

(ஞூ) மன்னவனேகுதற் கிரங்கி மாழ்குனர், துன்னருங் கானிடைத் தொடர்ந்து செல்குன, ரின்னுயிர் செகுப்பலென் றிசையில் புன் மையோ, னந்நகரிடைமுரச றைவித் தானரோ. — [இப்பாட்டால் நளனிடத்தன்புள்ளவராய்ப்புலம்புகின்றஅனைவர்க்கும்புஷ்கரப்பெரு மையால்கொடியவாக்கினைவிதித்தானெனப்படுகின்றது] — (இ-ள்) மன்னவன் - நளமகாராசன் — ஏகுதற்கு - காட்டிற்போவதற்கு — இர ங்கி - அழுது — மாழ்குனர் - துன்பப்படுகின்றவர்களையும் — துன்னரும் - போகக்கூடாத — கானிடை - காட்டினிடத்தில் — தொடர்ந்து - பின் னேதொடர்ந்து — செல்குனர் - போகின்றவர்களையும் — இன்னுயிர் - இனியவுயிர்களை — செகுப்பனென்று - கொல்லுவேனென்று — இசை யில் - புகழில்லாத — புன்மையோன் - அற்பனாகியபுஷ்கரன் — அந்நக ரிடை - அந்தநகரத்தினிடத்தில் — முரசு - பேரிகையை — அறைவித் தான் - அடிப்பித்தான். எ-று. (௱௩)

(ஞூக) வசைபடு மன்னவன் வாய்மை யாலறை, விசைமுழ வொலி செவி வெதும்பக் கேட்டலு, மிசைபடு மன்னவற் கிரங்கி னேரொலா,

மகணமென் புள்ளென வலமந் தேங்கினார்.—(இ-ள்.) வசைபடு-அப கீர்த்தியையுடைய—மன்னவன்-புஷ்கரராசனது—வாய்மையால்-ஆக்கினையால்—அறை-அடிக்கப்பெற்ற—விசி-வாரினாலிறுக்கிய—முரசொலி-முரசினுடையசத்தத்தை—செவிவெதும்ப-காதுகள்வெப்பமுற—கேட்டலும்-கேட்டவளவில்—இசைபடுமன்னவற்கு-புகழையுடைய நளமகாராசனுக்கு—இரங்கினோரெலாம்-அழுதவர்களெல்லாரும்—அகணமென்புள்ளென-அகணமென்னும் பக்ஷியைப்போல—அலமந்து-மனஞ்சுழன்று—ஏங்கினார்-துன்பப்பட்டார்கள். எ-று. கொடியவொலிகேட்கில் இறப்பது அகணப்பறவைக்கியல்பாதலின் அதனைப்பற்றி அவை இவர்க்கு உவமானமாய்க் கூறப்பட்டது. (௯௧)

(௯௨) வருந்திமுன் போதருமமைச்சர் வாண்முகம், புரிந்தனனோக்கிய பொருவில் வாய்மையான், விரிந்தநூற் கேள்வியீ ரறத்தைவேரொடு, மரிந்தனிரெற்பிரிந் தாற்றலாமையால்.—[இதுமுதலிரண்டு பாட்டால் நளன்மந்திரிமுதலானோர்க்கு விடைகொடுத்தல் சொல்லப்படுகின்றது.]—(இ-ள்.) வருந்தி-வருத்தமுற்று—முன்போதரும்-முன்னேபோகும்—அமைச்சர்-மந்திரிகளுடைய—வாண்முகம்-ஒளிபொருந்தியமுகத்தை—புரிந்தனன்-விரும்பினவனாய்—நோக்கிய-பார்த்த—பொருவில்-ஒப்பில்லாத—வாய்மையான்-சத்தியத்தையுடையநளமகாராசன்—விரிந்த-பரந்த—நூற்கேள்வியீர்-சாஸ்திரவிசாரணையுடையவர்களே—எற்பிரிந்து-என்னைப்பிரிந்து—ஆற்றலாமையால்-பொறுக்கமாட்டாமையினால்—அறத்தை-தருமத்தை—வேரொடும்-வேருடனே—அரிந்தனிர்-அறுத்துவிட்டீர்கள். எ-று. வாய்மையானென்னு மெழுவாய் மேல்வரும் பாட்டில் என்றானென்னும் பயனிலைகொண்டது. (௯௨)

(௯௩) மேவருஞ் சூதினிற் றோற்ற மேதினி, யாவதும் வென்றல தாள வெண்ணுதல், கோவியல் பன்றலை னாணை மேற்கொடு, நீவிரோர் வாய்மையை நிறுத்துவீ ரென்றான்.—(இ-ள்.) மேவரும்-பொருந்தத்தகரிய—சூதினில்-சூதாட்டத்தினாலே—தோற்ற-தோற்றுப்போன—மேதினி யாவதும்-உலகமெல்லாவற்றையும்—வென்றலது-(தான்) வெற்றிகொண்டல்லாமல்—ஆள-ஆளுகிறதற்கு—எண்ணுதல்-நினைத்தல்—கோ-அரசர்களுக்கு—இயல்பன்று-தருமமன்று—(ஆதலால்)—அவன்-அந்த புஷ்கரனுடைய—ஆணை-ஆக்கினை

யை—மேற்கொடு-ஏற்றுக்கொண்டு—நீவிர்-நீங்கள்—என்-என்னு டைய—வாய்மையை-சத்தியத்தை—நிறுத்துவீர்-நிலைநிறுத்துங் கள்—என்றான்-என்றுசொல்லினான். எ-று. (௩௬)

(ஐச) மூரியால் வெந்தவெங் கானின் மொய்த்துக, ளளியொடு புலம்பின ரழுத கட்கடைத்-துளியினி லவித்தனர் தொடர வெந்திறற் களிமதக்களிற்றினான் கானினேகினான். —(இ-ள்.) மூரியால்-அக்கினி யினால்—வெந்த-நீறுபட்ட—வெங்கானில்-வெவ்வியகாட்டினிட த்து—மொய்-நிறைந்த—துகள்-தூட்களை—அளியொடு-இரக்கத்து டன்—புலம்பினர்-புலம்பினவராய்—அழுத-அழுத—கட்கடை-கண் ணின்கடையிலிருந்துவராநின்ற—துளியினின்-நீர்த்துளியினால்—அவி த்தனர்-அவித்தவர்களாய்—தொடர-பின்றொடர—வெந்திறல்-குரூ ரமானவலியையும்—களி-செருக்கையும்—மதம்-மும்மதத்தையுமு டைய—களிற்றினான்-யானையையுடையநளமகாராசன்—கானில்-காட் டினிடத்தில்—ஏகினான்-சென்றான். எ-று. (௩௭)

(ஐரு) திருகுவெஞ் சினக்கலி செல்வன் பின்றொடர். பரிசனம்யா வுமெய் பதைத்து மீடர, முருகுறழ் பொற்பினான் முன்ன மேகிய, வருநெறி தெரிவுறா வஞ்ச மாற்றினான்-—(இ-ள்.)திருகு-மாறுபாட் டையும்—வெம்-வெவ்விய—சினம்-கோபத்தையுமுடைய—கலி-கலி புருஷனானவன்—செல்வன்-நளனுடைய—பின்றொடர்-பின்னேபோ கின்ற—பரிசனம்யாவும்-ஏவல்செய்வோரெல்லோரும்—மெய்பதை த்து-சரீரந்துடித்து—மீடர-திரும்பும்படி—முருகுறழ்-சுப்பிரம ண்ணியனையொத்த—பொற்பினான்-அழகையுடையநளமகாராசன்— முன்னமேகிய-முன்னேபோன—அருநெறி-அரியவழியானது—தெரி யுறா-தெரியாத—வஞ்சம்-மாயையை—ஆற்றினான்-செய்தான் எ-று.

(ஐசா) ஆற்றுவஞ் சனையினு லழகு வாய்ந்த பொற், கோற்றொடி தன்னொடுங் கொற்ற மன்னவன், றோற்றுதல் காண்கிலார் துயர மெய் தினின். றாற்றெழு கண்ணின ருள்ள மாழ்கினார்.—(இ-ள்.) ஆற்று-கலிசெய்த—வஞ்சனையினால்-மாயையினால்—அழகுவாய்ந்த-அழகு பொருந்திய—பொற்கோற்றொடி தன்னொடு-தமயந்தியோடும்— கொற்றமன்னவன்-வெற்றிபொருந்திய நளமகாராசன்—தோற்று தல்-தெரிதலை—காண்கிலார்-பார்க்காதவர்களாய்—துயரம்- துக்கத்தை—எய்தி-அடைந்து—நின்று-நின்று—ஊற்று-சுரப்

பானது — எழு - தோன்றுகின்ற — கண்ணினர் - கண்களையுடைய பரிசனங்கள் — உள்ளமாழ்கினார் - உள்ளத்தில் மயங்கினார்கள். எ - று. (௩௬)

(௩௭) ஆயினு மினிதருள் புரியு மெம்பிரான், தூய மென்மலரடிச் சுவடு காண்கிலேம். போயினன் யாண்டெவர் புணர்ப்பி னுய்த்திடு மாயமென் றருநெறி மருங்கிற் றேடுவார். — (இ - ள்) ஆயினும் - காலையக்காட்டினும் — இனிது - இனிதாக — அருள் - கிருபையை — புரியும் - செய்கின்ற — எம்பிரான் - எங்களரசனுகிய நளமகாராசனது — தூய - பரிசுத்தமாகிய — மென் - மெல்லிய — மலர் - தாமரைமலர்போன்ற — அடிச்சுவடு - அடிக்குறியை — காண்கிலேம் - நாங்கள் காணவில்லை — யாண்டு - எவ்விடத்தில் — போயினன் - போயினான் — இம்மாயம் - இந்தவஞ்சனையானது — எவர் புணர்ப்பினுய்த்து - யார்சம்பந்தத்தினுலுண்டாகியது — என்று - என்றுபேசிக்கொண்டு — அருநெறி - அரிய வழியை — மருங்கில் - பக்கங்களில் — தேடுவார் - தேடுவார்கள். எ - று.

(௩௮) தேடினர் புகுமிடந் தெரியலாமையில் வாடின ரருநெறி மருங்கி னோர்வழி. கூடின ரின்னுயிர் கூற்றங் கைக்கொள. வீடினராமென வீழ்ந்து விம்மினார். — (இ - ள்) தேடினர் - தேடினவர்கள் — புகுமிடம் - அரசன் போனவிடம் — தெரிகிலாமையில் - அறியாதபடியால் — வாடினர் - வாடினார்கள் — அருநெறி - அரிய வழியினது — மருங்கில் - பக்கத்தில் — ஓர்வழி - ஒருவழியை — கூடினர் - அடைந்தார்கள் — இன்னுயிர் - இன்பவுயிரை — கூற்றங்கைக்கொள - யமன்கொண்டுபோக — வீடினராமென - இறந்தவர்போல — வீழ்ந்து - நிலத்திலேவிழுந்து — விம்மினார் - அழுதார்கள். எ - று. (௪௧)

(௩௯) கொன்றுணை யலங்கல்வே லுலவுத் தோளினன், சென்னெறி கண்களிற் றெரியக் காண்கிலர், இன்னலுற் றழுதழு தேங்கி யேங்கியத் தொன்னக ரடைந்தனர் தொடர்ந்து ளோரெலாம். — (இ - ள்) கொல் - கொல்லாநின்ற — துணை - கூர்மையுடைய — அலங்கல் - வெற்றிமாலையணிந்த — வேல் - வேலையுடைய — உலவுத்தோளினன் - திரண்ட தோளையுடைய நளமகாராசன் — சென்னெறி - போனவழியை — கண்களில் - நேத்திரங்களில் — தெரிய - அறிய — காண்கிலர் - காணாதவர்களாய் — இன்னலுற்று - துன்பமுற்று — அழுதழுது - புலம்பிப்புலம்பி — ஏங்கியேங்கி - மிகவுமேக்கமுற்று — தொடர்ந்துளோரெலாம் - பின்தொடர்ந்துபோனவர்களெல்லாரும் — அத்தொன்னகர் - தங்கள் பழையநகரை — அடைந்தனர் - சேர்ந்தார்கள். எ - று. (௪௨)

(௩௰) பறவைகள் குடம்பையுட் பார்ப் பருத்தில, கறவைகள் புனிற்றிளங் கன்றுக் கூட்டில, நறவுயிர்த் தலர்கில மலர்க ளுமவே, யிறைவனே கினன் வனத் தென்ற பின்னரோ.—[இதுமுத லேழுபாட்டால் நளன் சென்றபின் அந்நேயத்தி லுண்டாகிய செய்கை சொல்லப் படுகின்றது.] — (இ-ள்.) நாமம் - அச்சத்தைத் தருகின்ற — வேல் - வேலையுடைய — இறைவன் - நளமகாராசன் — வனத்து - காட்டினிடத்தில் — ஏகினனென்றபின்னர் - போயினனென்றபின்பு — பறவைகள் - பக்ஷிகள் — குடம்பையுள் - கூண்டுக்குள்ளே — பார்ப்பு - தங்குஞ்சுகளை — அருத்தில - இரையூட்டவில்லை — கறவைகள் - பசுக்கள் — புனிற்றிளங்கன்றுக்கு - மிகுந்த இளங்கன்றுகளுக்கு — ஊட்டில - பாலூட்டக்கொடுத்தில — மலர்கள் - புஷ்பங்கள் — நறவுயிர்த்து - தேனைத்தந்து — அலர்கில - மலரவில்லை. எ-று. (சஈ)

(௩௰௧) வான்மறந் தனதுளி வழங்க லின்னிசைத், தேன்மறந் தனமட மகளிர் தேங்குழல், பான்மறந் தனபசுங் குழவி பாய்கவுட், கான்மத மறந்தன களிநல் யானையே.—(இ-ள்.) வான் - மேகங்கள் — துளிவழங்கல் - மழைபெய்தலை — மறந்தன - மறந்துவிட்டன — இன்னிசை - இனிய இசையையுடைய — தேன் - வண்டுகள் — மடமகளிர் - இளமைபொருந்திய ஸ்திரீகளுடைய — தேங்குழல் - வாசனைபொருந்திய அளகத்தை — மறந்தன - மறந்துவிட்டன — பசுங்குழவி - இளங்குழந்தைகள் — பால் - பாலுண்ணலை — மறந்தன - மறந்துவிட்டன — களி - செருக்கையுடைய — நல் - நல்ல — யானை - யானைகள் — பாய் - பெருகாநின்ற — கவுள் - கன்னத்திலுண்டாகிய — கான்மதம் - வாசனைபொருந்திய மதவர்ஷித்தை — மறந்தன - மறந்துவிட்டன. எ-று. — ஏ - அசை.

(௩௰௨) மலர்ப்பசுந் தார்குழன் மகளிர் கேள்வர்பாற், புலத்தலுங் கலத்தலும் பொருந்து றாமையா, லலத்தக மிழந்தன குஞ்சி யந்நலார், முலைச்சுவ டிழந்தன முழவுத் தோள்களே.—(இ-ள்.) மலர் - புட்பங்களையணிந்த — பசும் - பசுமையாகிய — தாழ் - நீண்ட — குழல் - கூந்தலையுடைய — மகளிர் - மாதர்கள் — கேள்வர்பால் - கணவரிடத்தில் — புலத்தலும் - பிணக்கத்தையும் — கலத்தலும் - புணர்ச்சியையும் — பொருந்துறாமையால் - அடையாமையால் — குஞ்சி - குடுமிகள் — அலத்தகம் - செம்பஞ்சுக்குழம்பை — இழந்தன - நீங்கிவிட்டன — அந்நலார் - அந்தமாதருடைய — முலைச்சுவடு - ஸ்தனத்தின்குறியை — முழவு - மத்தளம்போன்ற — தோள்கள் - புசங்கள் — இழந்தன - நீங்கின. எ-று.

ஊடுதல் அது நீர்வசநீரு தலைவிபாதத்தில் தலைவன் வணங்கில் அப்பொழுது அவள் பாதத்துச்செம்பஞ்சு அவன்குடுமியிற் - டும் - புணர்ச்சியுண்டானல் அவர் ஸ்தனத்தில் எழுதிய சந்தனக்கோல மாடவர்புயத்தில் பதியும் இவை துன்பத்தினால் யின்மையால் இழந்தனவென்றார்.] (௪௫)

(௲௰௬) அள்ளிலை வேற்கணா ரங்கை மீதுவைத், தெள்ளரு மென்மொழி பயிற்ற லின்மைபால், வள்ளவா யாரமு துண்ணும் வண்சிறைக், கிள்ளையுந் தேன்மொழி கிரக்க லற்றவே. — (இ-ள்.) அள் - கூர்மை பொருந்திய — இலை - இலைபோன்ற — வேல் - வேலாயுதத்தை யொத்த — கணார் - கண்களையுடைய ஸ்திரீகள் — அங்கைமீது - அழகியகையின் மீது — வைத்து - வைத்துக்கொண்டு — எள்ளரும் - இகழ்ச்சியில்லாத — மென் - மிருதுவான — மொழி - சொற்களை — பயிற்றலின்மையால் - கற்பிக்காதபடியால் — வள்ளைவாய் - கிண்ணத்தினிடத்தில் — ஆர் - நிறைந்த — அமுது - பாலை — உண்ணும் - குடிக்கும் — வண் - வளப்பம் பொருந்திய — சிறை - இறகையுடைய — கிள்ளையும் - கிளிப்பிள்ளையும் — தேன் - மதுரமாகிய — மொழி - சொற்களை — கிரக்கலற்ற - பேசுத லொழிந்தன. எ-று. (௪௬)

(௲௰௭) வாம்பரி யிழந்தன வாவு மைங்கதி, யேம்பலின் விழவணி யிழந்த கோமரு, காம்பல்வா யிழந்தன முறுவ லாரகிற், றீம்புகை யிழந்தன செம்பொன் மாடமே. — (இ-ள்.) வாம் - தாவுகின்ற — பரி - குதிரைகள் — வாவும் - தாவாநின்ற — ஐங்கதி - ஐவகைநடையினையும் — இழந்தன - நீங்கிவிட்டன — ஏம்பலின் - வருத்தத்துடன் — விழவணி - உச்சவாலங்காரத்தை — கோமரு - ராசவீதிகள் — இழந்த - நீங்கிவிட்டன — ஆம்பல் - செவ்வல்லிமலர்போன்ற — வாய் - ஸ்திரீகளுடைய வாய்கள் — முறுவல் - புன்சிரிப்பை — இழந்தன - நீங்கிவிட்டன — ஆர் - நிறைந்த — அகில் - அகிற்கட்டையினது — தீம் - இனிமையாகிய — புகை - புகையை — செம்பொன் - சிவந்தபொன்னாற்செய்த — மாடம் - உபரிகைகள் — இழந்தன - நீங்கின. எ-று. — ஏ - அசை. (௪௭)

(௲௰௮) பாவல ரிழந்தனர் பரிசி லுண்பலி, தேவரு மிழந்தனர் கலியின் றீமையாற், காவல னெடிபடு கானி லேகலால், யாவரு மிழந்தன ரின்ப மென்பவே. — (இ-ள்.) பாவலர் - புலவர்கள் — பரிசில் - தியாகத்தை — இழந்தனர் - நீங்கினார்கள் — உண் - உண்ணப்பட்ட — பலி - அவிசை — தேவரும் - தேவர்களும் — இழந்தனர் - இழந்துவிட்டார்கள் — கலியின் - கலிபுருஷனுடைய — தீமையால் - பொல்லாங்கி

ஞால்—காவலன் - நளமகாராசன்—நெடிபடு - சிர்வண்மையுடைய—கானில் - காட்டில்—ஏகலால் - போதலினால்—யாவரும் - எல்லோரும்—இன்பமென்ப - இன்பமென்பனவற்றை—இழந்தனர் - நீங்கினார்கள்.

(௬௰௯) அறந்தலை மயங்கின பொய்ம்மை யார்ந்தன, மறந்தலை யெடுத்தன தீமை மல்கின, திறம்பின மனுநெறி தவங்க டீர்ந்தன. நிறைந்தன வஞ்சனை நேமியெங்குமே. — (இ-ள்.) நேமியெங்கும் - உலகமெங்கும்— அறம் - தருமம்—தலைமயங்கின - தலைதடுமாறின— பொய்ம்மை - அசத்தியம்— ஆர்ந்தன - நிறைந்தன—மறம் - பாவங்கள்—தலையெடுத்தன - வளர்ந்தன—தீமை - துர்நடத்தைகள்—மல்கின - நெருங்கின—மனுநெறி - இராசதருமம்—திறம்பின - கெட்டன—தவங்கள் - தவசுகள்—தீர்ந்தன - நீங்கின—வஞ்சனை - வஞ்சனைகள்—நிறைந்தன - நிறம்பின. எ-று. (௬௯)

நகர்நீங்குபடலம் - முற்றுப்பெற்றது.

கான்புகுபடலம்.

இப்படலத்தால் தன்னகரைவிட்டுநீங்கிய நளமகாராசன் பிறர் நகரில் தன்னிலை தப்பிச் செல்வதில் விருப்பமின்றிக் கானகம் புகுதல் சொல்லப்படுகின்றது.

(௧) களிமயில் குனித்திடக் காலமன்றியுந், துளிமுகில் பிலிற்றின துணர்த்த பூங்கொடி, முளிசினை தளிர்த்தன முகைத்த பைந்தரு, தளிர்கடற் றானையா னடந்த கானமே [இதுமுதல்மூன்றுபாட்டால்நளன்சென்றவிடத்துண்டாகியசிறப்புச்சொல்லப்படுகின்றது] (இ-ள்.) தளிர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய—கடல் - சமுத்திரத்தையொத்த — தானையான் - சேனையையுடைய நளமகாராசன்—நடந்த - சென்ற — கானம் - காட்டினில் — களி - களிப்பையுடைய — மயில் - மயில்கள்— குனித்திட - கூத்தாட — காலமன்றியும் - கார்காலமல்லாமலும்— துளி - நீர்த்துளிகளை — முகில் - மேகங்கள் — பிலிற்றின - பெய்தன — பூ - பொலிவுபொருந்திய — கொடி - கொடிகள் — துணர்த்த - பூங்கொத்துகளைச் செய்தன— முளிசினை - உலர்ந்த

கிளைகள்—தளிர்த்தன - துளிர்த்தன— பைம் - பசுமையாகிய—தரு - விருக்ஷங்கள் — முகைத்த - அரும்பின. எ - று. (௧)

(௩௰௮) விள்ளரு மதரிடை வெதும்பும் வெம்பரல், கள்ளவிழ் மலரெனக் குழைந்து காட்டின, வொள்ளழற் கதிர்சுட வுலரும் வெஞ்சுரம், வள்ளவாய் மலர்விரி மருதம் போன்றதே.—(இ - ள்.) விள்ளரும் - செல்லுதற்கரிய — அதரிடை - வழியிலே—வெதும்பு - சுடாநின்ற— வெம் - வெப்பமான — பரல் - மணியாம்பருக்கைகள் —கள் - தேனுடன் — அவிழ் - விரியாநின்ற — மலரென - புஷ்பம்போல — குழைந்து - மிருதுவாய் — காட்டின - காண்பித்தன — ஒள் - பிரகாசம் பொருந்திய—அழல் - அழற்றுநின்ற—கதிர் - சூரியகிரணங்கள் —சுட - தகிக்க — உலர் - காய்ந்த — வெம் - வெப்பமாகிய— சுரம் - பாலைநிலமானது —வள்ளம் - கின்னம்போல—வாய் - முகத்தையுடைய—மலர் - புட்பங்கள் —அவிழ் - விரியாநின்ற —மருதம - மருதநிலத்தை—போன்றது - ஒத்திருந்தது. ஏ - று.—ஏ - அசை. (௨)

(௩௰௯) ஊனறுசெய் தூன்சுவைத் துடம்பு வீக்கிய, வாறலை கள்வருமளிய ராயினார், வேறினி யுரைப்பதென் வெருவு மாறொடு, மாறுகொ ளுழுவையு மாற்றந் தீர்ந்தவே.—(இ - ள்.) ஊனறுசெய்து - கொலைசெய்து — ஊன் - மாமிசத்தை — சுவைத்து - புசித்து — உடம்பு - சரீரத்தை—வீக்கிய - பருக்கச்செய்த—ஆறலை - வழியினிடத்திற் பறிக்கின்ற—கள்வரும் - திருடரும் — அளியராயினார் - கிருபையுடையவராயினார்கள் — வேறு - வேறாக —இனி - இனிமேல் — உரைப்பதென் - சொல்லுவதென்னை — வெருவும் - அஞ்சாநின்ற—ஆறொடு - பசுக்களுடனே —மாறுகொள் - பகைகொண்ட— உழுவையும் - புலியும்—மாற்றம் - பகையை— தீர்ந்த - நீங்கின. எ - று.— ஏ - அசை. (௩)

(௪௰) ஆயிடை யுயிர்நிக ரணங்கனொடு, மேயதன் னகர்வயின் விசும்பு போழ்ந் துலாங், காய்கதிர் நுழைகலாக் காவினுடல் போந், போயின னழுமிழ் புலவு வேலினான்.—(இ - ள்) ஆயிடை - அந்தப் பாலைநிலத்தில் — உயிர்நிகர் - தன்னுயிரையொத்த—அணங்கனொடும் - தெய்வப்பெண்ணையொத்த தமயந்தியுடன்— மேய - பொருந்திய —தன் - தன்னுடைய — நகர்வயின் - பட்டணத்தின்கண் — விசும்பு - மேகங்களை — போழ்ந்து - பிளந்துக்கொண்டு — உலாம் - உலாவுகின்ற —காய் - காயாநின்ற —கதிர் - சூரியகிரணமானது — நுழை

கலா-நுழையக்கூடாத—காவில்-சோலையில்—ஆடல்போல்-விளையாடல்போல்—அழல்-அக்கினியை—உமிழ்-கக்காநின்ற—புலவு-புலால்நாற்றம்பொருந்திய—வேலினன்-வேலையுடைய நளமகாராசன்—போயினன்-நடந்தான். எ-று. (௪)

(௲௨௧) அள்ளிலைப் பூணினு னேகு மாற்றிடைக், கொள்ளைவண் டினமிழி நறவு கூட்டுணும், வள்ளவாய் மலரவிழ் வாவியங்கரைப், புள்ளுருக் கொடுகலி போயினனரோ.—(இ-ள்)அள்-நெருங்கிய—இலை-இலைபோன்ற—பூணினன்-ஆபரணங்களையணிந்த நளமகாராசன்—ஏகும்-போகாநின்ற—ஆற்றிடை-காட்டுவழியிலே—கொள்ளை-மிகுதியாகிய—வண்டினம்-சுரும்புக்கூட்டங்கள்—இழி-பெருகாநின்ற—நறவு-தேனை—கூட்டுணும்-கொள்ளைகொள்ளும்படியிருக்கின்ற—வள்ளம்-கிண்ணம்போன்ற—வாய்-முகத்தையுடைய—மலர்-புஷ்பங்கள்—அவிழ்-விரியாநின்ற—வாவி-தடாகத்தினது—அம்-அழகிய—கரை-கரையினிடத்து—புள்ளுருக்கொடு-அன்னத்தினுருவைக்கொண்டு—கலி-கலியன்—போயினன்-சென்றான். எ-று. (௫)

(௲௨௨) வாவியின் மருங்குநன் மணிகள் கோத்தெனத், தூவியம் பொற்சிறை மென்புட் டோன்றலும், ஓவிய வெழுதரு முருவப் பைங்கொடி, காவியங் கண்ணிணை களிப்ப நோக்கினாள்.—(இ-ள்.) வாவியின்-தடாகத்தினது—மருங்கு-பக்கத்தில்—நல்-நல்ல—மணிகள்-முத்துக்களை—கோத்தென-கோவையிட்டதுபோல—தூவி-தூவியெனப்பட்ட—அம்-அழகிய—பொன்-பொற்பிரகாசம்பொருந்திய—சிறை-இறகையுடைய—மென்-மிருதுவாகிய—புள்-அன்னப்புள்ளானது—தோன்றலும்-காணலும்—ஓவியர் சித்திரக்காரர்கள்—எழுதரும்-எழுதுதற்கரிய—உருவம்-வடிவத்தையுடைய—பைம்-பசுமையாகிய—கொடி-கொடிபோன்றதமயந்தியானவள்—காவி-நீலோற்பலத்தையொத்த—அம்-அழகிய—கண்ணிணை-இரண்டுநேத்திரமும்—களிப்ப-சந்தோஷிக்கும்படி—நோக்கினாள்-பார்த்தாள்.

(௲௨௩)பன்மலர் கஞலிய பனிகொள் வாவியிற். பொன்னவிர் கொடுஞ்சிறைப் புள்ளை நோக்குறு, மன்னநம் மணநிலை முடித்தவண்சிறை யன்னமென் புள்ளினி தழகு வாய்ந்ததே.—(இ-ள்.) பல்-நானாவிதமான—மலர்-புஷ்பங்கள்—கஞலிய-நெருங்கிய—பனிகொள்-குளிர்ச்சியைக்கொண்ட—வாவியில்-தடாகத்தில்—பொன்-பொன்போல—அவிர்-பிரகாசியாநின்ற—கொடுஞ்சிறை-கொடுமையானஇறகை

புகட்ப — புள்ளை - அன்னத்தை — நோக்குறு - பார்த்து — மன்ன - அர சனே — நம் - நம்முடைய — மணநிலை - விவாகத்தை — முடித்த - நிறை வேற்றின — வல்சிறை - வரப்பமாகிய இறகையுடைய — அன்னமென் புள்ளின் - தெய்வ அன்னத்தைக்காட்டிலும் — ஈது - இப்பறவை — அழகு - அழகை — வாய்ந்தது - பொருந்தியது. எ - று. (எ)

(௩௨௪) மற்றுமோ ருயிரென வளர்த்த பூவையுஞ் சொற்றரு கிள் ளையு மறப்பத் தூமணிப் பொற்றடந் தோளினாய் பொன்னம் புள் ளினைப் பற்றிநீ தருகெனப் பணிந்து கூறினாள். — (இ - ள்.) மற்று மோர் - மற்றொரு — உயிரென - உயிர்போல — வளர்த்த - வளர்த்த — பூவையும் - நாகணவாய்ப்புள்ளையும் — சொல் - மொழிகளை — தரு - சொல லாநின்ற — கிள்ளையும் - கிளிப்பிள்ளைகளையும் — மறப்ப - மறக்கும் படி — தூ - பரிசுத்தமாகிய — மணி - ரத்நவடமணிந்த — பொன் - அழ கிய — தடம் - விசாலமாகிய — தோளினாய் - புயத்தையுடைய அரச னே — பொன் - பொன்போன்ற — அம் - அழகிய — புள்ளினை - அன் னத்தை — பற்றி - பிடித்து — நீதருகென - நீகொடுப்பாயாகவென்று — பணித்து - வணங்கி — கூறினாள் - சொல்லினாள். எ - று. (அ)

(௩௨௫) ஓர்துகி லிருவரு முடுத்து மற்றையோர், காரகிற் றீம்பு கை கமழ் நீவிகொண், டேர்குடி யிருந்தன விலைகொள் பூணினாய், வா ர்சிறைப் புள்ளினை வளைத்து மென்றனள். — (இ - ள்.) ஓர்துகில் - ஓரா டையை — இருவரும் - நாமிரண்டுபேரும் — உடுத்து - தரித்துக்கொ ண்டு — மற்றையோர் - மற்றொரு — கார் - கறுத்த — அகில் - அகிற்கட் டையினது — தீம் - இனிமையாகிய — புகை - தூமம் — கமழும் - பரிமளி யாநின்ற — நீவிகொண்டு - ஆடையைக்கொண்டு — ஏர் - அழகு — குடி யிருந்தன - வாசஞ்செய்வதையொத்த — இலைகொள் - தழைத்தலைக்கொ ண்ட — பூணினாய் - ஆபரணங்களையுடைய அரசனே — வார்சிறை - நீண் ட இறகையுடைய — புள்ளினை - அன்னத்தை — வளைத்துமென்றனள் - பிடிப்போமென்று சொன்னாள். எ - று. (௯)

(௩௨௬) கருந்தடங் கண்ணிதன் னுள்ளங் காமுறத், திருந்துவேற் றடக்கையான் றுகிலிற் சேர்த்தலும், பொருந்திய துகிலொடும் வஞ்ச ம் பூண்டென, விருந்தபுள் ளந்தரத் தெழுந்து போயதே. — (இ - ள்.) கரும் - கறுத்த — தடம் - விசாலமாகிய — கண்ணிதன் - கண்களையுடைய தமயந்தியினது — உள்ளம் - மனது — காமுற - இச்சிக்க — திருந்து - திரு த்தமாகிய — வேல் - வேலேந்திய — தடம் - பருத்த — கையான் - கையைய

யுடைய அரசன் — துகிலில் - ஆடையில் — சேர்த்தலும் - சேர்த்தவளவில்
— பொருந்திய - தன்மேற்சேர்ந்த — துகிலொடும் - ஆடையோடும் —
அங்கம் - சடத்தை — பூண்டு - கொண்டு — எதிரிருந்த - எதிரிலிருந்த
— புள் - அன்னம் — அந்தரத்து - ஆகாசத்தில் — எழுந்து - எழும்பி —
போயது - போயிற்று. எ - று. (௰)

(௬௨௭) புனைதுகில் கவர்ந்துபைம் பொன் னிறத்தபுள், பனியிரு
விசும்பினிற் பறத்தல் காண்டலும், மனைவிதன் னருந்துயர் நோக்கிமா
ழ்கினான், வினைவலி யிதுவென மெலிவு நீக்கினான். — (இ - ள்) புனை -
தரித்திருந்த — துகில் - ஆடையை — கவர்ந்து - கிரகித்துக்கொண்டு —
பைம் - பசுமையாகிய — பொன் - பொன்போன்ற — நிறத்த - நிறத்தை
யுடைய — புள் - அன்னமானது — பனி - குளிர்ந்த — இரு - பெருமை
பொருந்திய — விசும்பினில் - ஆகாசத்தினில் — பறத்தல் - பறந்துபோ
தலை — காண்டலும் - கண்டவளவில் — மனைவிதன் - மனையாளது — அரு
ந்துயர் - அரிதான துக்கத்தை — நோக்கி - பார்த்து — மாழ்கினான் -
வருந்தினான் — வினை - ஊழ்வினையினது — வலி - உறுதி — இதுவெனா -
இதுவென்று — மெலிவு - துன்பத்தை — நீக்கினான் - போக்கினான். எ - று.
(௰௧)

(௬௨௮) கல்லதர் நடந்துபூங் கமலம் வாட்டிய, மெல்லடி சிவப்
புறல் வீழி வாய்மயிற், கொல்லுமே யெனமன முருகி யுந்தையூர், செ
ல்லுநீ ணெறியிது வென்று செப்பினான். — (இ - ள்.) கல்லதர் - மலைவ
ழியில் — நடந்து - நடந்து — பூ - அழகிய — கமலம் - தாமரைமலரை —
வாட்டிய - கெடுத்த — மெல்லடி - மிருதுவானபாதமானது — சிவப்
புறல் - சிவத்தல் — வீழி - வீழிப்பழம்போன்ற — வாய் - அதரத்
தையுடைய — மயிற்கு - மயில்போன்ற தமயந்திக்கு — ஒல்லுமே
யென - கூடுமோவென்று — மனம் - மனது — உருகி - இரங்கி — உந்தை -
உன்தகப்பனது — ஊர் - குண்டினபுரத்துக்கு — செல்லும் - போகா
நின்ற — நீள் - நீண்ட — நெறி - மார்க்கம் — இதுவென்று - இதுவெ
ன்று — செப்பினான் - சொன்னான். எ - று. (௰௨)

(௬௨௯) ஆங்கது கேட்டலு மழுது மாழ்கிநொந், தீங்குநின் னடி
யனேன் பிழைத்த தியாதுகொல், பூங்கழற் குரிசிலோய் பொறியிலே
ன்றனை, நீங்கவோ விவ்வுரை நிகழ்த்தி னையென்றாள். (இ - ள்.) ஆங்கு -
அவ்விடத்தில் — அது - அந்தச்சொல்லை — கேட்டலும் - கேட்டவளவில் —
அழுது - புலம்பி — மாழ்கி - வருந்தி — நொந்து - மனநொந்து — ஈங்கு -

இவ்விடத்தில் — நின் - உனக்கு — அடியனேன் - அடிமைத்திறம் பூண்டயான் — பிழைத்தது - குற்றஞ்செய்தது — யாதுகொல் - ஏது — பூ - அழகிய — கழல் - வீரக்கழலையணிந்த — குரிசிலோய் - அரசனே — பொறியிலென்றனை - அறிவில்லாத என்னை — நீங்கவோ - பிரியவோ — இவ்வுரை - இந்தவசனத்தை — நிகழ்த்தினாய் - சொன்னாய் — என்றாள் - என்று (தமயந்தி) சொல்லினாள். எ - று. (௰௩)

(௲௱௰) செயிரறு மதிமுகம் பசப்பச் சிந்தைநொந், தயர்வொடு கண்பனித் தவலங் கோடலை, மயிலியற் பேதைநிற் பிரிந்து வாழ்வெனே, யுயிர்பிரிந் தாலுட லுய்யுமோ வென்றான். — (இ - ள்) செயிரறு - குற்றமற்ற — மதி - சந்திரன்போன்ற — முகம் - வதனமானது — பசப்ப - பசந்துபோக — சிந்தைநொந்து - மனநொந்து — அயர்வொடு - சோர்வுடனே — கண்பனித்து - கண்ணீர்விட்டு — அவலங்கோடலை - துக்கத்தைக்கொள்ளாதே — மயில் - மயில்போலும் — இயல் - சாயலையுடைய — பேதை - தமயந்தியே — நிற்பிரிந்து - உன்னைப்பிரிந்து — வாழ்வெனே - வாழ்வேனா — உயிர்பிரிந்தால் - உயிர்நீங்கினால் — உடல் - தேகம் — உய்யுமோ - பிழைக்குமோ — என்றான் - என்று (நளமகாராசன்) சொன்னான். எ - று. (௰௪)

(௲௱௧) முருகுயிர்த் தளியினமொய்க்கு பூங்குழற், கருதரு பெருந்துயர் காண்கிலேனெனாப், பரிநெடுந் தேரொடும் பரிதிவானவ, னுரவுநீர்க் கருங்கட லொளித்திட் டானரோ. — (இ - ள்.) முருகு - தேனை — உயிர்த்து - பெற்று — அளியினம் - வண்டுக்கூட்டங்கள் — மொய்க்கு - மொய்க்கின்ற — பூ - பூவையணிந்த — குழல் - கூந்தலையுடைய தமயந்தியினது — கருதரும் - நினைத்தற்கரிய — பெருந்துயர் - பெரிதாகிய துன்பத்தை — காண்கிலேனென - பார்க்கமாட்டேனென்று — பரி - குதிரைகட்டிய — நெடும் - நெடிய — தேரோடும் - ரதத்துடனே — பருதிவானவன் - சூரியதேவன் — உரவுநீர் - உரநீரையுடைய — கருங்கடல் - கறுத்தசமுத்திரத்தில் — ஒளித்திட்டான் - மறைத்தான். எ - று. (௰௫)

(௲௱௨) மாயிரு ஞாலமும் வானு நுங்கிய, பாயிருட் கங்குலிற் பாவை தன்னொடும், போயபின் முற்றிய பொலிவின் மண்டப, மேயினனரசர்கோன் விதியின் கொட்பினால் — (இ - ள்.) மா - மகத்தாகிய — இரு - பெரிய — ஞாலம் - பூமியையும் — வானும் - ஆகாயத்தையும் — நுங்கிய - விழுங்கிய — பாய் - பரவிய — இருள் - இருட்டையுடைய — கங்குலில் - இராத்திரியில் — பாவைதன்னொடும் - தமயந்தியுடனே —

போய்-சென்று—அரில் - தூறுகள்—முற்றிய - நிறைந்த — பொலி
வில்-சிறப்பற்ற—மண்டபம்-ஓர்மண்டபத்தை—அரசர்கோன்-ராசரா
ஜசுளாகிய நளமகாராசன்—விதியின் - வினையினது— கொட்பினால் -
திரிபினால் — மேயினன்-அடைந்தான். எ-று. (௬௬)

(௫௱௬௭) இன்னகிற் புகைதவழ்ந் தினிதின் மென்மைய, பன்மலரம
ளிமேற் பள்ளி கொள்பவர், புன்னுனை பரந்தவெம் பொடிகொள் பா
ர்மிசை, மன்னின ரூழினும் வலிது யாவதே. — (இ-ள்.) இன் - இனி
தாகிய — அகிற்புகை-அகிற்றூபம்—தவழ்ந்து-ஊர்ந்து—இனிதின்-
இன்பமாய்— மென்மைய - மிருதுவாகிய — பல் - நானாவிதமான —
மலர் - புஷ்பம்பரப்பிய — அமளிமேல் - படுக்கையின்மீது — பள்ளி
கொள்பவர் - சயனிப்பவராகிய (தமயந்திநளனிருவரும்) புல் - புல்லி
னது — நுனி - நுனிகள் — பரந்த - பரவிய — வெம் - வெவ்விய — பொடி
கொள் - புழுதியைக்கொண்ட — பார்மிசை - பூமியின்மேல் — மன்னி
னர் - படுத்தார்கள் — (ஆதலால்) — ஊழினும் - ஊழினைக்காட்டி
லும் — வலிது - வன்மையையுடையது - யாவது - யாது எ-று. (௬௭)

(௫௱௬௮) அனிச்சமென் புதுமல ரமளி மேயினும், பனித்திடு மெ
ய்யெனப் பதைத்து வாடுவேன், கனிப்படு கிரவிவெம் பொடியிற்கண்
படீஇ, இனித்தமி யேனுயி ரெங்ங னுய்யுமே. — (இ-ள்.) அனிச்சம் -
அனிச்சவிருக்ஷத்தினது — மென் - மிருதுவாகிய — புதுமலர் - புதியமல
ரையுடைய — அமளி - மெத்தையிலே — மேயினும் - படுத்தாலும் —
மெய் - சரீரமானது — பனித்திடுமென - வருந்துமென்று — பதை
த்து - துடித்து — வாடுவேன் - சோர்வேன் — கனிப்படு - பழச்சுவை
பொருந்திய — கிரவி - வசனத்தையுடைய தமயந்தி — வெம்பொடி
யில் - வெவ்வியபுழுதியில் — கண்படில் - நித்திரைசெய்யில் — இனி - இனி
மேல் — தமியேனுயிர் - தனியாகிய என்னுயிர் — எங்ஙன் - எப்படி —
உய்யும் - பிழைக்கும். எ-று. (௬௮)

(௫௱௬௯) கண்ணகன் புவிக்கெலாங் களைகணாகிய, தண்மதி நெடுங்
குடை விதர்ப்பன் ஏர்குழை, யெண்ணரு மித்துய ருழந்து நன்னுமே,
லெண்ணின்மற் றியார்துய ரெய்திடா ரென்றான். —(இ-ள்.) கண்ண
கன் - இடமகன்ற — புவிக்கெலாம் - பூமிக்கெல்லாம் — களைகணாகிய -
ஆதாரமாகிய — தண் - குளிர்ந்த — மதி - சந்திரன்போன்ற — நெடும் -

நீண்ட — குடை - குடையையுடைய — விதர்ப்பன் - விதர்ப்பதேசத்
தையாளும் வீமராசனீன்ற — தார்குழல் - தமயந்தியானவள் —
தன்னரும் —; பொருந்துதற்கரிய — இத்துயர் - இந்தத் துன்பத்
தை — உழந்து - வருந்தி — நண்ணுமேல் - அடையுமானால் — என்
னின் - நினைக்குமிடத்தில் — யார் - எவர்கள் — துயர் - துன்பத்தை —
எய்திடார் - அடையார்கள் — என்றான் - என்றுசொன்னான். எ - று.

(௫௱௬) வளைகட லுலகினின் மன்னர் தாடொழ, வுளையரிப் புந்
தவி சுறையு மெம்பிரான், முளரியா லெங்கணு முற்று மண்டபத்,
தெளியர்போ லிருந்திகொ லென்று விம்மினாள். — (இ-ள்.) வளைக
டல் - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த — உலகினில் - உலகத்தில் — மன்னர் - அரசர்கள்
— தாடொழ - பாதத்தில்வணங்க — உளை - புறமயிரையுடைய — அரி -
சிங்கந்தாங்கிய — பைம் - பசுமைபொருந்திய — தவிசு - ஆசனத்தில்
— உறையும் - இருக்கும் — எம்பிரான் - என்கருத்தன் — முளரியால் -
முட்செடிகளால் — எங்கணும் - எவ்விடத்தும் — முற்றும் - நிறையப்
பெற்ற — மண்டபத்து - மண்டபத்தில் — எளியர்போல் - வறியோர்
போல் — இருந்தி - இருக்கிறாய் — என்று - என்றுசொல்லி — விம்மி
னாள் - அழுதாள். எ-று. — கொல் - அசை. (௨௰)

(௫௱௭) தடங்கணீர் துடைத்து மெய் தைவந் தாயிழை, நடுங்கலெ
ன் றாற்றிட நள்ளி யாமத்து, மடங்கல் போன் மொய்ம்புடை மன்னர்
மன்னவன், கொடுங் கைமேற் றுயின்றனள் பொன்னங் கொம்பனாள்.
(இ-ள்.) தடம் - விசாலமாகிய — கண் - கண்ணினின்றுவரும் — நீர் -
சலத்தை — துடைத்து - மாற்றி — மெய் - தேகத்தை — தைவந்து - தட
விக்கொடுத்து — ஆயிழை - பெண்ணே — நடுங்கலென்று - அஞ்சா
தேயென்று — ஆற்றிட - தேற்ற — நள்ளியாமத்து - அர்த்தராத்திரி
யில் — மடங்கல்போல் - சிங்கம்போல் — மொய்ம்புடை - பலத்தையு
டைய — மன்னர்மன்னவன் - அரசர்க்கரசனான நளமகாராசனுடைய —
கொடுங்கைமேல் - அங்கைமீது — பொன்னங்கொம்பனாள் - அழகியபொற்
கொம்பையொத்த தமயந்தி — துயின்றனள் - நித்திரைசெய்தாள். ௨௧

காண்புறுபடலம் - முற்றுப்பெற்றது.

பிரிவுறுபடலம்.

இப்படலத்தால் கானிடத்துச் சென்ற நளமகாராசன் அவ்விடத்தில் தமயந்தி படும்பெருந் துன்பத்தைக் கண்டு சகிக்காதவனாய் அதற்குக் காரணந் தானாகையால் தான்பிரிந்தால் அவள்சிறு துயருடன் அருகிலுள்ளதன் தாய்வீட்டை யடைவாளென் றெண்ணிப் பிரிவுறல் சொல்லப்படுகின்றது.

(௯௬௪) விண்படு மின்னென மிளிரு மாகமு, மண்படத் துயரொரு வடிவு கொண்டெனக், கண்படு கோதையை நோக்கிக் காவலன், புண்படு நெஞ்சொடும் புலம்பி யெண்ணினான்.—(இ-ள்.) விண்படு-மேகத்திலுண்டாகிய — மின்னென - மின்னல்போல — மிளிரும் - பிரகாசிக்கும் — ஆகமும் - சரீரமும் — மண்பட - புழுதியடைய — துயர் - துன்பம் — ஒருவடிவம் - ஒருவடிவத்தை — கொண்டென - கொண்டது போல — கண்படு - நித்திரைசெய்யாநின்ற — கோதையை - தமயந்தியை — நோக்கி - பார்த்து — காவலன் - நளமகாராசன் — புண்படு - புண்பட்ட — நெஞ்சொடும் - மனதுடனே — புலம்பி - அரற்றி — எண்ணினான் - ஆலோசித்தான். எ - று. (௧)

(௯௬௫) நண்ணருங் கானெலாந் தொடர்ந்து நண்ணுமேற், கண்ணினு மிவடுயர் காண லாவதே, பெண்ணருங் கலத்தினைப் பிரியிற் றந்தையூ, ரண்ணிய தவ்வழி யடைந்து வைகுமால்.—(இ-ள்.) நண்ணரும் - பொருந்தற்கரிய — கானெலாம் - காடுமுழுதும் — தொடர்ந்து - பின்றொடர்ந்து — நண்ணுமேல் - அடையுமானால் — கண்ணினும் - கண்ணினால் — இவள் - இத்தமயந்தியினது — துயர் - துன்பத்தை — காணலாவதே - பார்க்கக்கூடுமோ — பெண்ணருங்கலத்தினை - பெண்களுக்கரிய ஆபரணம் போன்ற இவளை — பிரியில் - நீங்கில் — தந்தை - பிதாவினுடைய — ஊர் - நகரமானது — அண்ணியது - சமீபமாயது — அவ்வழி - அந்நகரத்தினிடத்து — அடைந்து - சேர்ந்து — வைகும் - இருப்பாள். எ - று. — ஆல் - அசை. (௨)

(௯௬௬) விரிமலர்ப் பூங்குழல் விழிக்கி லீங்கிவட், பிரிகுவ தரிதினிப் பிரிய வெண்ணினே, னொருதுகி லாயதுந் துகிலை யூறுசெய், கருவியிங் கேதெனக் கருத்தி னெண்ணினான்.—(இ-ள்.) விரி - மலர்ந்த —

மலர் - புட்பத்தையணிந்த — பூ - பொலிவுபெற்ற — குழல் - கூந்தலையு டையதமையந்தி — விழிக்கில் - கண் விழித்துக்கொண்டால் — ஈங்கு - இவ் விடத்தில் — இவள் - இவளை — பிரிகுவது - நீங்குவது — அரிது - கூடாது — இனி - இனிமேல் — பிரிய - இவளைநீங்க — என்னலோ - ஆலோசிக் கிலோ — ஒருதுகிலாயது - (இருவர்க்கும்) ஓராடையாயிருக்கின்றது — இத்துகில் - இவ்வஸ்திரத்தை — ஊறுசெய் - துணிக்கின்ற — கருவி - ஆயுதம் — இங்கு - இவ்விடத்தில் — ஏதென - யாதென்று — கருத்தின் - மனதில் — என்னினான் - ஆலோசித்தான். எ - று. (௩)

(௬௪௧) என்னிய துணர்ந்தவர்ப் பிரிப்ப முன்னமே, கன்னியவ ஞ்சகக் கலியும் வாளதாய், நன்னிமுன் கிடந்தது வெடுத்து நாமவே லன்னதுந் துகிலடு வரிந்திட் டானரோ. — (இ - ள்.) என்னியது - ஆலோசித்ததை — உணர்ந்து - அறிந்து — அவர் - அவ்விருவரையும் — பிரிப்ப - பிரிக்க — முன்னமே - முன்னமே — கன்னிய - கருதிய — வஞ்சக - கபடத்தையுடைய — கலியும் - கலிபுருஷனும் — வாளது தாய் - வாளாகி — நன்னி - பொருந்தி — முன் - எதிரில் — கிடந்தது - இருந்த அளவில் — எடுத்து - கையிலெடுத்து — நாமம் - அச்சத் தைத்தரும் — வேல் - வேலையுடைய — அன்னதும் - நளனும் — துகில் - வஸ்திரத்தை — நடு - மத்தியில் — அரிந்திட்டான் - அரிந்தான். எ - று.

(௬௪௨) கில்லரி நெடுங்கணாள் தெருளுறு துவலைக, மெல்லென் கொடுங்கையி னீக்கி வெய்துயிர்த், தொல்லையி லுயிர்விடு முடம்புபோ லமென, வல்லலங் கடலிடை யழுந்தி னானரோ. — (இ - ள்.) கில் - சில வாகிய — அரி - அரிபரந்த — நெடும் - நீண்ட — கணாள் - கண்களையு டையதமயந்தி — தெருளுறுதுவலை - விழிக்காவிதமாய் — மெல்லென - மிருதுவாக — கொடுங்கையின் - உள்ளங்கையினின்றும் — நீக்கி - அகற்றி — வெய்துயிர்த்து - பெருமூச்சுவிட்டு — ஒல்லையில் - சீக்கிரத்தில் — உயிர் - பிராணனை — விடும் - நீக்கும் — உடம்புபோலமென - தேகத் தைப்போல — அல்லலங் கடலிடை - துக்கசமுத்திரத்தில் — அழுந்தி னான் - முழுகினான். எ - று. — அரோ - அசை. (௪)

(௬௪௩) எழுமகன் றுணிவெனுங் கொலாமென, வழுமுயிர் துறந் தெனவவச மேற்கொளா, விழுமியட் சாக்கென மெலிந்து தெய்வதந், தொழுபினை யனையல துன்ப மெய்துமால். — (இ - ள்.) எழும் - எழுந்

திருப்பான் — அகன்றால் - நீங்கினால் — இனி - இனிமேல் — என்கொலா மென - என்னமாகுமோவென்று — அழும் - புலம்புவான் — உயிர் துறந் தவ - உயிர் நீங்கினவன்போல — அவசமேற்கொளா - பரவசத்தை மேற் கொண்டு — விழும் - விழுவான் — இவள் - இவளை — காக்கென - இரக்ஷி க்கவென்று — மெலிந்து - வாடி — தெய்வதம் - வனதேவதைகளை — தொழும் - வணங்குவான் — இனையன - இவைபோன்ற — பல - அனே கமான — துன்பம் - துயரங்களை — எய்தும் - அடைவான்: எ-று. (௬)

(௬௪௪) செல்லும்வெந் துயரொடுஞ் செல்லக் காலெழா, தொலை லையின் மீளும்வெய் துயிர்க்கு மொண்ணுதல், கல்லதரிடைத்தனி யேகிற் பேய்க்கணங், கொல்லுமென் றாருயிர் குழைந்து சாம்புமால்; (இ-ள்) செல்லும் - நடப்பான் — வெந்துயரொடும் - வெவ்விய துக்கத் துடன் — செல்ல, நடக்க — காலெழாது - அடியெழும்பாமல் — ஒல்லை யில் - சீக்கிரத்தில் — மீளும் - திரும்புவான் — வெய்துயிர்க்கும் - பெருமூ ச்சுவிடுவான் — ஒண்ணுதல் - ஒள்ளிய நெற்றியையுடைய தமயந்தி — கல்லதரிடை - மலைவழியில் — தனி - தனியே — ஏகில் - செல்வாளானால் — பேய்க்கணம் - பிசாசுக்கூட்டங்கள் — கொல்லுமென்று - கொன் றுவிடுமென்று — ஆருயிர் - நிறைந்தவுயிர் — குழைந்து - குழைவுற்று — சாம்பும் - வாடுவான். எ-று. ஆல் - அசை. இது தன்மைநவிற்சியணி.]

(௬௪௫) ஆயிடை யின்னணம் வருந்தி யன்புகூர், வேயுறழ் தோளி யைப் பிரிந்து வெஞ்சின, மாயவெங் கொடுங்கலி வயத்த னாதலிற், போ யினன் பித்தரிற் பொருவில் வாய்மையான். — (இ-ள்) ஆயிடை - அவ் விடத்தில் — இன்னணம் - இப்படியாக — வருந்தி - துன்புற்று — அன் புகூர் - ஆசைமிகுந்த — வேயுறழ் - மூங்கிலையொத்த — தோளியை - தோளையுடைய தமயந்தியை — பிரிந்து - நீங்கி — வெஞ்சினம் - வெவ் வியகோபத்தையும் — மாயம் - வஞ்சனையும் — வெம் - குரூரமான — கொடும் - கொடுமையையு முடைய — கலி - கலியனுக்கு — வயத்தனாத லில் - வசப்பட்டவனாதலால் — பொருவில் - ஒப்பற்ற — வாய்மையான் - சத்தியத்தையுடைய நளன் — பித்தரின் - பித்தனைப்போல் — போயி னன் - போனான். எ-று. (அ)

(௬௪௬) நள்ளிருட் போதுவெங் கானி னாமவே, லள்ளிலைப் பூ ணினா னகன்று போதலும், விள்ளருந் துயரொடு மெலிந்து கண்படும்,

பிள்ளைமா னோக்கிதன் செய்கை பேசுவாம். — (இ-ள்.) நள்ளிருட் போது - நடுராத்திரியில் — வெங்கானில் - வெவ்வியகாட்டில் — நாம வேல் - அச்சத்தைச் செய்யும் வேலையும் — அள் - கூர்மை பொருந்திய — இலை - தொங்கலையுடைய — பூணினன் - ஆபரணத்தையுமுடைய நளமகாராசன் — அகன்று - நீங்கி — போதலும் - போனவளவில் — விள்ளரும் - நீங்குதற்கரிய — துயரொடு - துன்பத்துடனே — மெலிந்து - மைந்து — கண்படு - நித்திரைசெய்கின்ற — பிள்ளைமான் - மான்கன்று போன்ற — நோக்கிதன் - கண்களையுடைய தமயந்தியினது — செய்கை - நடக்கையை — பேசுவாம் - சொல்லுவாம். எ-று. (௯)

(௩௪௭) நீடிய துயில்சிறி துணர்ந்து நேரிழை, யாடகத் தொடிக் கையா லணைக்கக் காண்கிலா, ளூடினள் பதைத்தன ளுயிர்ப்பு வீங்கி னட், டேடினள் காந்தரஞ் செங்கை நீட்டியே. — (இ-ள்.) நீடிய துயில் - மிகுந்தநித்திரை — சிறிதுணர்ந்து - கொஞ்சந் தெளிந்து — நேரிழை - தமயந்தி — ஆடகத்தொடி - பொன்னாற்செய்தவளையலணிந்த — கையால் - கைகளால் — அணைக்க - தழுவ — காண்கிலாள் - காணாதவளாய் — ஊடினள் - பிணங்கினாள் — பதைத்தனள் - துடித்தாள் — உயிர்ப்புவீங்கினள் - பெருமூச்சு விட்டாள் — காந்தள் - காந்தள்மலரையொத்த — அம் - அழகிய — செங்கை - சிவந்தகையை — நீட்டி - நீட்டி — தேடினள் - தேடினாள். எ-று. இது தன்மைநவிற்சியணி] (௰)

(௩௪௮) ஆயிடை காண்கிலா தழுங்கிச் செங்கடை, பாயரி நெடுங்கணீ ரருவி பாய்தரத், தூயமென் மலர்க்கர நெரித்துத் துண்ணென, வாய்வெரீ இயால்வயி றதுக்கி மாழ்கினாள். (இ-ள்.) ஆயிடை - அவ்விடத்தில் — காண்கிலாது - (நளனைக்) காணாமல் — அழுங்கி - வருந்தி — செங்கடை - சிவந்தகடையையுடைய — பாய் - பரவிய — அரி - அரிகளையுடைய — நெடும் - நீண்ட — கண் - கண்ணினின்றும் — நீரருவி - நீர்வெள்ளம் — பாய்தர - ஒழுக — தூய - பரிசுத்தமாகிய — மென் - மிருதுபொருந்திய — மலர்க்கரம் - தாமரைமலர்போன்ற கைகளை — நெரித்து - நெரித்து — துண்ணென - திடுக்கென்று — வாய்வெரீஇ - கூசலிட்டு — ஆல் - ஆலிலைபோன்ற — வயிறு - வயிற்றை — அதுக்கி - பிசைந்து — மாழ்கினாள் - மயங்கினாள். எ-று. (௰௧)

(௩௪௯) தெளித்தபூம் பள்ளியிற் சிறிது நீங்கினா, மளப் பருந் துயரொடு மவல மெய்துவேன், றளிப்பெயற் கங்குலிற் றமியன்மாழ்

குற, வொளித்துநீ தனிவிளையாடி னுய்வனோ. — (இ-ள்.) தெளித்த - புஷ்பங்களைப்பரப்பிய — பள்ளியில் - சயனத்தில் — சிறிது - கொஞ்சம் — நீங்கினும் - விலகினாலும் — அரப்பரும் - அரவிடுதற்கரிய — துயரொடும் - துன்பத்துடன் — அவலம் - வருத்தத்தை — எய்துவேன் - அடைகின்றயான் — தளிப்பெயல் - பனித்துளி துளிக்கானின்ற — கங்குலில் - இராத்திரியில் — தமியள் - தனித்தவளாய் — மாழ்குற - வருந்த — ஒளித்துநீ - நீமறைந்து — தனி - தனியாய் — விளையாடில் - விளையாடினால் — உய்வனோ - யான்பிழைப்பனோ. எ-று. (௰௨)

(ஆருய) [வேறு.] கான்றாருயி ரொழுகக் கண்ணீர் கவுளலைப்ப, வூன்றோய் கணைபட் டுழலும் பிணை யொத்தேன், மான்றே ரரசர் முடியுழுத வார்கழற்காற், றோன்றா லென்கண் களிப்ப வின்னுமென் றோன்றிலையே. — (இ-ள்.) கான்று - வெளிப்பட்டு — ஆருயிர் - பொருந்தியவுயிர் — சோர - நீங்க — கண்ணீர் - கண்ணீரானது — கவுள் - கன்னத்தை — அலைப்ப - அலைக்க — ஊன்றோய் - தசைபடிந்த — கணைபட்டு - அம்புபட்டு — உழலும் - சுழலாநின்ற — பிணையொத்தேன் - மானுக்கொப்பானேன் — மான்றேர் - குதிரைகட்டியதேரையுடைய — அரசர் - அரசருடைய — முடி - கிரீடங்கள் — உழுத - படிந்த — வார் - நெடிய — கழல் - வீரக்கழலைத்தரித்த — கால் - பாதத்தையுடைய — தோன்றால் - அரசனே — என் - என்னுடைய — கண்களிப்ப - கண்மகிழ்ச்சியடைய — இன்னமும் - இன்னேரமட்டும் — என் - என்ன காரணத்தினால் — தோன்றிலை - காணப்படவில்லை. எ-று. (௰௩)

(சுருக) நேரலார் போரேறே நிடதத்தார் கோமானே, யாரவரை மார்பா வளியே னுயிர்க்குயிரோ, காரிருள்வா யான்புலம்பக் கானகத்து விட்டகன்றாற், சாரலையா லின்னு மிதுவோ நின் றண்ணளியே. — (இ-ள்.) நேரலார் - பகைவர்க்கு — போரேறே - போர்செய்கின்ற சிங்கமே — நிடதத்தார் - நிடததேசத்தார்க்கு — கோமானே - அரசனே — ஆர - முத்துமாலையணிந்த — வரைமார்பா - மலைபோன்ற மார்பையுடையவனே — அளியேனுயிர்க்கு - ஏழையாகியஎன்னுயிர்க்கு — உயிரோ - உயிர்போன்ற நளமகாராசனே — காரிருள்வாய் - கரியவிருளினிடத்தில் — யான் - நான் — புலம்ப - புலம்பும்படி — கானகத்து - காட்டினிடத்தில் — விட்டகன்றும் - என்னைநீங்கியும் — இன்னும் - இவ்

வரவுகாலஞ் சென்ற பின்பும் — சாரலை - சேர்ந்தாயில்லை — (ஆத
லால்) — இதுவோ - இதுதானோ — நின் - உன்னுடைய — தண்ணளி - குளி
ர்ந்தவருள். எ - று. — ஆல் - ஏ - அசைகள். (௰௪)

(௩௫௨) நெஞ்சமெலிவே னினது தடந்தோளுங் கஞ்சமலர்மு
கமுங் காணாது கண்பனிப்ப, மஞ்சுதவழ் வெற்பெறிந்த வச்சிரத்தோ
னன்றளித்த, விஞ்சை பயின்று விளையாட் டயருதியோ. — (இ-ள்.)
நெஞ்சமெலிவேன் - மனம்வாடுகின்றயான் — நினது - உன்னுடைய —
தடந்தோளும் - விசாலமாகியதோள்களையும் — கஞ்சம் - தாமரைமலர்
போன்ற — முகமும் - வதனத்தையும் — காணாது - பாராமல் — கண்பனி
ப்ப - கண்ணீர்விடும்படி — மஞ்சுதவழ் - மேகங்கள் தவழ்கின்ற — வெற்பு -
மலைகளின் (சிறகை) — எறிந்த - அறுத்த — வச்சிரத்தோன் - வச்சிராயுத
த்தையேந்திய இந்திரன் — அன்று - அதுசென்றவன்று — அளித்த -
கொடுத்த — விஞ்சை - வித்தையை — பயின்று - பழகி — விளையாட்
டயருதியோ - விளையாடுகின்றாயோ. எ-று. (௰௫)

(௩௫௩) ஞாலத் திருணடப்ப நாட்கமலம் வாய்நெகிழ, வேலைத்தி
ரைமுகட்டில் வெய்யோ னெழுந்தனனால், மாலைக் கதிர்வடிவேன்மன்
னர் பெருமானே, காலைக் கடவகடன் கழிக்கவா ராயே. — (இ-ள்.)
ஞாலத்து - பூமியிலுள்ள — இருள் - அந்தகாரமானது — நடப்ப - செ
ல்லவும் — நாள் - புதிய — கமலம் - தாமரைமுகைகள் — வாய்நெகிழ -
மலரவும் — வேலை - கடலினது — திரை - அலைகளினது — முகட்டில் -
உச்சியில் — வெய்யோன் - சூரியன் — எழுந்தனன் - உதித்தான் —
(ஆதலால்) — மாலை - வெற்றிமாலையணிந்த — கதிர் - ஒளிபொருந்திய
— வடி - கூரிய — வேல் - வேலாயுதத்தையேந்திய — மன்னர்பெருமா
னே - அரசர்க்கரசனாகிய நரமகாராசனே — காலை - உதயத்தில் — கடவ -
செய்யத்தக்க — கடன் - நித்தியகர்மத்தை — கழிக்க - செய்துமுடி
க்க — வாராயே - வாராயா. எ-று. — ஏ - அசை. (௰௬)

(௩௫௪) மன்னவனே யிப்பிறப்பிற் கண்டு மணந்திலனேல், இன்
னமொரு பிறப்பி லானு மேழையேன், றன்னந் தனியே யிருந்து
தவமாற்றியுமுன், பொன்னகல முள்ளுருகப் புல்லாதொழிவேனோ.
— (இ-ள்.) ஏழையேன் - ஏழையாகியயான் — மன்னவனே - நரமகா
ராசனே — இப்பிறப்பில் - இந்தசனனத்தில் — கண்டு - (உன்னை) கண்டு

—மணந்திலனேல் - சேராமற் போவேனானால்— இன்னம் - இனிமேல் (வருஞ்சனனங்களுள்) — ஒருபிறப்பிலானாலும் - ஒருசனனத்திலாவது —தன்னந்தனியேயிருந்து - தனித்திருந்து— தவமாற்றியும் - தவத்தைச் செய்தாவது— உன் - உன்னுடைய — பொன்னனகலம் - அழகுபொருந்திய மார்பை— உள்ளுருக - உள்ளமுருகும்படி — புல்லாது - தழுவாமல் — ஒழிவேனோ - நீங்குவேனோ. எ-று. (௰௭)

(௫௱௫௫) வாவுமிரலைமான்காள் மயில்காள் மடப்பிடிகாள், கூவுங்கரியகுயில்காள்மென் புள்ளினங்காள், ஆவியெனமேவியகலேனென வகன்ற, காவலன்றான் போனவழி யெனக்குக் காட்டீரோ.— (இ-ள்.) வாவும் - தாவாநின்ற — இரலைமான்காள் - இரலைமைதங்கிய மான்களே— மயில்காள் - மஞ்ஞைகளே — மடப்பிடிகாள் - அழகிய பெட்டையானைகளே — கூவும் - கூவுகின்ற — கரியகுயில்காள் - கருங்குயில்களே — மென் - மென்மையாகிய — புள்ளினங்காள் - பறவைக் கூட்டங்களே — ஆவியென - உயிரைப்போல — மேவி - பொருந்தி — அகலேனென - பிரியேனென்றுசொல்லி — அகன்ற - (இப்பொழுது) நீங்கிய — காவலன்றான் - நளமகாராசன் — போனவழி - சென்றவழியை — எனக்கு - என்றனக்கு — காட்டீரோ - நீங்கள் காட்டீரா. எ-று. (௰௮)

(௫௱௫௬) என்றுருகி யிருகண்ணீ ராலியுகத், தன்னாத் தழும்பப் புலம்பித் தமியளாய், மின்னா ரிடைநுடங்கச் செல்வாள் விறல்வேந்தன், பொன்னா ரடிநோக்கிப் பூங்கொடிபோல் வீழ்ந் தழுதாள்.— (இ-ள்.) என்று - இப்படியென்று — உருகி - மனமுருகி — இருகண் - இரண்டுகண்களினின்றும் — நீராலி - நீர்த்துளிகள் — உக - உதிர — தன்னா - தன்னுடையநாவானது — தழும்ப - தடிப்புறும்படி — புலம்பி - அரற்றி — தமியளாய் - தனித்தவளாய் — மின் - மின்னலின்றன்மை — ஆர் - நிறைந்த — இடை - இடையானது — நுடங்க - துவள — செல்வாள் - நடக்கின்றதமயந்தியானவள் — விறல் - வெற்றிபொருந்திய — வேந்தன் - நளமகாராசனது — பொன்னார் - அழகுபொருந்திய — அடி - பாதக்குறியை — நோக்கி - பார்த்து — பூங்கொடிபோல் - புஷ்பக்கொடிபோல் — வீழ்ந்து - அதில்வீழ்ந்து — அழுதாள் - புலம்பினாள். எ-று.

(௫௱௫௭) ஐயன்கமல வடிச்சுவடு காண் டலுமே, வெய்ய துயரவிடமீதூர வாய்புலராச், செய்யகமல மலரிற் றிருவனையாள், கையறவா னெஞ்சங் கலுழா வுயிர்சோர்ந்தாள். (இ-ள்.) ஐயன் - நளமகாராசனு

டைய — கமலவடிச்சுவடு - தாமரைமலர்போன்றபாதக்குறியை — காண்டலும் - கண்டவளவில் — வெய்ய - கொடிய — துயரவிடம் - துன்பமாகிய விஷம் — மீதூர - அதிகரிக்க — வாய்புலரா - வாயுலர்ந்து — செய்ய - சிவந்த — கமலமலரில் - தாமரைப்புஷ்பத்திலிருக்கின்ற — திருவனையாள் - இலக்குமியையொத்ததமயந்தியானவள் — கையறவா - செயலற்று — நெஞ்சங்கலுழா - மனங்கலங்கி — உயிர்சோர்ந்தாள் - மூர்ச்சித்தாள்.

(௲௫௮) இவ்வாறு துன்பக் கடலினிடை மூழ்கும், மைவார் தடங் கண் மடமாதின் செவ்வி முகஞ், செவ்வான் மதிய மெனச் செங்கட் டுளை யெயிற்று, வெவ்வாயரவ முருத்து விழுங்கியதே. — (இ-ள்) இவ்வாறு - இந்தவிதமாய் — துன்பக்கடலினிடை - துன்பக்கடலில் — மூழ்கும் - அழுந்திய — மை - அஞ்சனமெழுதிய — வார் - நெடிய — தடம் - விசாலமாகிய — கண் - நேத்திரங்களையும் — மடம் - அறியாமையையுமுடைய — மாதின் - தமயந்தியினது — செவ்வி - அழகுபொருந்திய — முகம் - வதனத்தை — செவ் - செவ்வையாகிய — வான் - வெளுத்த — மதியமென - சந்திரனென்று (எண்ணி) — செங்கண் - சிவந்த கண்களையும் — துளையெயிற்று - துவாரம்பொருந்தியபற்களையுமுடைய — வெவ்வாய் - வெவ்விய வாயையுமுடைய — அரவம் - மலைப்பாம்பு — உருத்து - கோபித்து — விழுங்கியது - விழுங்கிற்று. எ - று. கண்டுமதிக்குச்செவ்வை நிறைவெனக்கொள்க.] — ஏ - அசை. (௨௧)

(௲௫௯) நெய்த் தோரின் மூழ்கி நிணம்பருகும் வைவே லோய், பைத்தோர் கொடுந் தறுகட் பாந்தள் விழுங் கியதா, லெய்த்தே னுயிர்காத்தற் கெய்தா யென வழுதாண், மைத்தோய் குவளைமதர் நெடுங்கண் வாணுதலே. — (இ-ள்.) நெய்த்தோரில் - உதிரத்தில் — மூழ்கி - குளித்து — நிணம் - மாமிசத்தை — பருகும் - புசிக்கின்ற — வை - கூர்மை பொருந்திய — வேலோய் - வேலாயுதத்தையுடைய நளமகாராசனே — பைத்து - படத்தையுடையதாகிய — ஓர் - ஒரு — கொடுந்தறுகண் - கொடியகோபத்தையுடைய — பாந்தள் - மலைப்பாம்பானது — விழுங்கியது - (என்னை) விழுங்கியது — எய்த்தேன் - இளைத்தஎன்னுடைய — உயிர்காத்தற்கு - உயிரைக்காப்பதற்கு — எய்தாய் - வாராயோ — என - என்று — மைத்தோய் - அஞ்சனந்தோய்ந்து — குவளை - கருநெய்தல் போன்ற — மதர்நெடுங்கண் - குளிர்ச்சிபொருந்திய நெடியகண்களையுடைய — வாணுதல் - தமயந்தியானவள் — அழுதாள் - புலம்பினாள்.

(௯௯௰) பொங்கழல் வெங் கானகத்துப் பூவையழுங் குரல்கேட்டங் கோர் சிலைக்கை யடல்வேடன் வந்தணுகி, வெங்கணர வெறிந்து வெவ்வா யிடை நின்றும், கொங்கவிழு மென் கூந்தற் கோதைதனை நீக்கினனால். — (இ-ள்.) பொங்கழல் - மிகுந்த வக்கினியை யுடைய — வெம் - வெப்பமாகிய — கானகத்து - காட்டினில் — பூவை - தமயந்தியானவள் — அழும் - புலம்புகின்ற — குரல்கேட்டு - சத்தத்தைக்கேட்டு — அங்கு - அவ்விடத்தில் — ஓர் - ஒரு — சிலைக்கை - வில்லைக்கையிலேந்திய — அடல் - பலம்பொருந்திய — வேடன் - வேடனானவன் — வந்தணுகி - வந்துசேர்ந்து — வெங்கண் - வெவ்விய கண்களை யுடைய — அரவு - மலைப்பாம்பை — எறிந்து - பிளந்து — வெவ்வாயிடை நின்றும் - வெவ்வியவாயினிடத்தினின்றும் — கொங்கவிழ் - வாசனைவீசாநின்ற — மென்கூந்தல் - மென்மையாகிய கூந்தலையுடைய — கோதைதனை - தமயந்தியை — நீக்கினன் - விடுவித்தான். எ-று. — ஆல் - அசை. (௨௩)

(௯௯௧) [வேறு.] வெய்யவர வின்பகுவாயின் விடுத்த மடமானெழினோக்கி, மையல்கூர்ந்த நெஞ்சினனாய் வரிவிற்றடக்கை வயவேடன், செய்யின் முலைமேற் புல்லுதற்குத் தொடரத் துஞ்சா வருங்கற்பின், றையன்முனிந்து நோக்குதலுஞ் சாம்பராயிற் றவனுடலே. (இ-ள்) வெய்ய - கொடியதாகிய — அரவின் - மலைப்பாம்பினது — பகுவாயின் - பிளப்பாகியவாயினின்றும் — விடுத்த - விடுவிக்கப்பட்ட — மடமான் - தமயந்தியினது — எழில் - அழகை — நோக்கி - பார்த்து — மையல்கூர்ந்த - மோகித்த — நெஞ்சினனாய் - மனமுள்ளவனாய் — வரிவில் - நீண்டவில்லையேந்திய — தடக்கை - விசாலமாகியகையையுடைய — வயம் - வெற்றிபொருந்திய — வேடன் - வேடனானவன் — தொய்யில் - சந்தனக்கோலமணிந்த — முலைமேல் - ஸ்தனத்தின்மேல் — புல்லுதற்கு - அணைதற்கு — தொடர - பின்றொடர — துஞ்சா - கெடாத — அரும் - அருமையாகிய — கற்பின் - கற்பினையுடைய — தையல் - தமயந்தியானவள் — முனிந்து - கோபித்து — நோக்குதலும் - பார்த்தமாத்திரத்தில் — அவனுடல் - அவ்வேடனுடலம் — சாம்பராயிற்று - நீறாயிற்று. எ-று. — ஏ-அசை. (௨௪)

(௯௯௨) கற்பினழலாற் கொடுஞ்சிலைக்கை வேடனுடலங்கரியாக்கிப், பொற்பின் றுறை போய் நலங் கனிந்த பொன்னம் பாவை புலம் பெய்தி, வெற்பி னுயர்தோள் வேந்துசெலும் வெங்கான் றருவி யெகு

தது, "மற்பின் முனிவர் தவமியற்றுஞ் சாலை நோக்கி யருகணைந்தாள்
—(இ-ள்.) கற்பினழலாள்- பாதிவிருத்தியாக்கினியாள்—கொடுஞ்சிலை
க்கை-கொடியவில்லைக்கையிலேந்திய — வேடனுடலம்-வேடன்சரீர
த்தை — கரியாக்கி- சாம்பராக்கி — பொற்பின்றுறை போய் -அழகி
ற்சிறந்து— நலங்கனிந்த- நன்மைமிகுந்த—பொன்னம்பாவை -தம
யந்தியானவள்— புலம்பெய்தி- அழுதுகொண்டு— வெற்பின் - மலை
போல்—உயர்- உயர்ந்த— தோள்-புயத்தையுடைய—வேந்து-நள
மகாராசன்—செல்லும்-செல்லாநின்ற—வெங்கான்-வெவ்வியகாட்டி
னில்— துருவி -தேடிக்கொண்டு—ஏகுதலும்- போகுமளவில்— அற்
பின்-அன்பினையுடைய—முனிவர்-முனிவர்கள்— தவமியற்றும்-தவஞ்
செய்யாநின்ற—சாலை-பர்ணசாலையை—நோக்கி-பார்த்து—அருகு-
அதனருகில்— அணைந்தாள்- சேர்ந்தாள். எ-று. (௨௫)

(௲௧௫) அடைந்த மாதின் முகநோக்கி யாரை நீவெவ் வழற்கானி,
னடந்துதனியே யித்தலையிற் போந்ததென்னை நளினமலர்த், தடங்க
ண்கலுழ்ந்து புலம்பெய்துந் தன்மை யெவன்கொல் சாற்றுகென,
மடத்தைபுகுந்த வாறனைத்து முனிவர்கேட்ப வகுத்துரைத்தாள்.—
(இ-ள்.) அடைந்த-தம்மிடத்துவந்த — மடமான்- தமயந்தியினது
—முகம்- வதனத்தை— நோக்கி- பார்த்து—யாரை நீ - நீயார்—வெ
வ்வழல்-வெவ்விய அழல்பொருந்திய—கானில்-காட்டினில்— நடந்து-
காலானடந்து — தனியே - தனிமையாகி — இத்தலையில் - இவ்
விடத்தில் — போந்ததென்னை - வந்ததென்னகாரணம்— நளினம
லர்- தாமரைமலர்போன்ற — தடங்கண்-விசாலமாகியகண்கள்—கலு
ழ்ந்து- கலங்கி —புலம்பெய்துந்தன்மை - துன்பப்படுதல் — எவன்
கொல்- என்னகாரணம்— சாற்றுகென - சொல்லென்று — முனிவர்
கேட்ப-முனிவர்கள்கேட்க —மடந்தை-தமயந்தியானவள் — புகுந்த
வாறனைத்தும் -நடந்தவையெல்லாம்— வகுத்து- பிரித்து—உரைத்
தாள் -(அவர்க்குச்) சொல்லினாள். எ-று. (௨௬)

(௲௧௬) கேட்டவரவி லுளமுருகிக் கிளைமருட்டும் பனிமொழி
யாய், வாட்டமொழிதி நிற்பிரிந்த வடிவே னளனைச் சின்னாளி, னாட்
டங்களிப்பக் கண்டுமுன் போனலம்பெற் றிருத்தி யெனநவிலா, வீட்
டுந் தவத்தோர் மறைக்கிழவரிருக்கை நோக்கி யேகினரால்.—(இ-ள்.)

கேட்டவளவில் - (இச்செய்தியைக்) கேள்வியுற்றமாத்திரத்தில் — உளமுருகி - மனமுருகி — கிள்ளை - கிளிப்பிள்ளைகளை — மருட்டும் - வெருட்டாநின்ற — பனிமொழியாய் - குளிர்ந்தசொற்களையுடையதமயந்தியே — வாட்டம் - சோர்வை — ஒழிது - ஒழித்துவிடு — நிற்பிரிந்த - உன்னைப்பிரிந்த — வடிவேல் - கூர்மையுடையவேலேந்திய — நளனை - நளமகாராசனை — சின்னாளில் - சிலநாளிலே — நாட்டங்களிப்ப - கண்கள்களிப்ப — கண்டு - பார்த்து — முன்போல் - முன்னம்போல — நலம்பெற்று - நன்மையை அடைந்து — இருத்தியென - இருப்பாயாகவென்று — நவிலா - ஆசிர்வதித்து — ஈட்டுந்தவத்து - தவஞ்செய்கின்ற — ஓர் - ஒப்பற்ற — மறைக்கிழவர் - அந்தணர்கள் — இருக்கைநோக்கி - (தாங்க) ளிருக்குமாச்சிரமத்தைகுறித்து — ஏகினர் - சென்றார்கள். எ - று. — ஆல் அசை. (உஎ)

(௩௯௫) பிதிர்ந்த பசும்பொற் றிதலைமுலைப் பெய்பூங் கோதை பிணை போல்வா, ளெதிர்ந்த வணிகர் வழித்துணையா யேகிக் கதிர்மாமணி வரன்றி, யதிர்ந்து புனல்பாய் பேராற்றங் கரையி னுறையு மரையிருளின், முதிர்ந்த சினத்துப் பிறைக்கோட்டு மூரிக்களிறொன் றணுகியதால். — (இ - ள்.) பிதிர்ந்த - உதிர்த்த — பசும்பொன் - பசியபொன்போன்ற — திதலை - தேமலையுடைய — முலை - ஸ்தனங்களையும் — பெய்பூங்கோதை - மலர்மாலையணிந்த கூந்தலையுமுடைய — பிணைபோல்வாள் - மான்போன்ற தமயந்தியானவள் — எதிர்ந்த - எதிர்ப்பட்ட — வணிகர் - வர்த்தகர் — வழித்துணையா - வழித்துணையாக — ஏகி - போய் — கதிர்மாமணி - ஒளிபொருந்திய சிறந்தமணிகளை — வரன்றி - வாரிக்கொண்டு — அதிர்ந்து - இரைந்து — புனல் - சலமானது — பாய் - பெருகாநின்ற — பேராற்றங்கரையில் - பெரியஆற்றங்கரையினிடத்தில் — உறையும் - வாசஞ்செய்கின்ற — அரையிருளில் - அர்த்தராத்திரியில் — முதிர்ந்த - மிகுந்த — சினத்து - கோபத்தையுடையதும் — பிறைக்கோட்டு - பிறைபோன்ற கொம்புகளையுடையதுமாகிய — மூரி - வலிமையுடைய — களிறொன்று - ஒருயானையானது — அணுகியது - வந்துநெருங்கிற்று. எ - று. — ஆல் - அசை. (உஅ)

(௩௯௬) அணுகி யாங்குப் புலம்பெய்து மலர்பூங் கோதை மயிலொழிய, வணிகமாக்களி யாவரையு மதமால்யானை கொன்றேகத், துணையிற் றடைத்தோர் யாவரையுந் தொலைத்து நடந்த பரூஉத் தடக்கை

பிணைவெண் கோட்டுக் களிறென்னை யென்கொல்லாத தெனக் கலுழ்ந்
தாள்.—(இ-ள்.) ஆங்கு- அவ்விடத்தில்— அணுகி - வந்தடைந்து—
புலம்பெய்தும்- புலம்பாநின்ற— அலர்பூங்கோதை - மலர்ந்தபூமா
லையணிந்த அளகபாரத்தை யுடைய— மயில் - தமயந்தி யானவள்—
ஒழிய - நீங்கலாக—வணிகமாக்களியாவரையும்-வர்த்தகரனைவரையும்—
மதம்-மும்மதம்பொருந்திய—மால்யானை - பெரியயானையானது—
கொன்று - கொலைசெய்து— ஏக- போகாநிற்க— துணை- துணையாக
—வந்தடைந்தோர் - வந்தடையப்பட்ட — யாவரையும் - அனைவரை
யும் — தொலைத்து- கொன்று— நடந்த-சென்ற—பருஉத்தடக்கை-
பருத்து நீண்ட துதிக்கையையும்—இணை-இரண்டாகிய—வெண்-வெ
ண்மைபொருந்திய— கோடு- கொம்புகளையு முடைய— களிறு-யா
னையானது— என்னை - (துன்பப்படுகின்ற) என்னை —என்-என்னகார
ணத்தினால்— கொல்லாதது - கொல்லாமற்போயிற்று— என - என்று
—கலுழ்ந்தாள் - புலம்பினாள். எ-று. (உக)

(கூ௱எ) சாத லொழிந்த வழிச்செல்வோர் துணையாவுள்ளந் தளர்
வெய்திப், பாதமலர்கொப்புளமெய்திப் பனிக்கப்பரல்வெங் கானிற
ந்து, கோதைவடிவேல் வலனேந்து குவவுத் திணிதோட் சுவாகுவெ
னுஞ், சேதிபதிதன் வளநகரிற் சென்றாள் விதர்ப்பன் சேயிழையே.
—(இ-ள்.) சாதலொழிந்த - இறக்காமல்சேடித்துநின்ற— வழிச்செ
ல்வோர் - வழியிற்செல்லுகின்ற பிராமணர்கள்— துணையா- சகாயமா
கக்கொண்டு— உள்ளந்தளர்வெய்தி- மனங்கலங்கி— பாதமலர்-மலர்
போன்றபாதங்கள்— கொப்புளமெய்தி - கொப்புளித்து— பனிக்க-
நடுநடுக்க— பரல் - பருக்கைகளையுடைய— வெங்கான்- வெவ்வியவ
னத்தை— இறந்து - விட்டுநீங்கி — கோதை - வெற்றிமாலையணிந்த
—வடிவேல்- கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதத்தை— வலன் - வலதுபு
றத்தில்—ஏந்து- தாங்காநின்ற—குவவு-திரட்சியையும்— திணி-வலி
மையையுமுடைய—தோள்-புயத்தையுடைய—சுவாகுவெனும்-சுவா
குவென்னும்பெயரையுடைய — சேதிபதிதன்-சேதிதேசத்தரசனது
—வளநகரில்-வளப்பம்பொருந்திய பட்டணத்தில்— விதர்ப்பன்சே
யிழை- தமயந்தியானவள்— சென்றாள் - சேர்ந்தனள். எ-று. (கூய)

(கூ௱அ) துணிபட் டொழிந்த மென்றுகிலுஞ்சுடர்விட் டொளிர
மன்றைத, மணியிற் றோன்றி மாசடைந்த வடிவும் விரிந்த வார்குழ

லும், பிணியுற் றுழலு நெஞ்சமு மாய்ப் பித்தே றினர்போற் கோம றுகில், லணுகச்சேதி பதிதாய்கண் டார்கொ லிவளென் றையுற் றாள். —(இ-ள்.) துணிபட்டொழிந்த-துண்டிடப்பட்ட—மென்றுகிலும்-மெல்லிய ஆடையும்— சுடர்விட்டொளிர-ஒளிவிட்டுவிளங்கும்படி—மண்ணுத-கழுவாத— மணியில்-இரத்நம்போல— தோன்றி-காணப்பட்டு— மாசடைந்த-அழுக்கடைந்த— வடிவும்-உடம்பும்—விரிந்த-அவிழ்ந்த—வார்குழலும்-நீண்டகூந்தலும்— பிணியுற்று-துன்பப்பட்டு— உழலும்-கலங்காநின்ற—நெஞ்சமும்-மனமும்—ஆய்-(ஆகிய இவைகளையுடையவ) ளாய்—பித்தேறினர்போல்-பித்தர்போல் — கோமறுகில்-இராசவீதியில்—அணுக-(தமயந்தி)வர—சேதிபதி-சுவாகுவரசனது—தாய்-தாயானவள்—கண்டு-(தமயந்தியைக்)கண்டு —ஆர்கொலிவள்-இந்தப்பெண்யாரோ—என்று-என்று—ஐயுற்றாள்-சந்தேகித்தாள். எ-று. (௯௧)

(தூகூக) பொன்னம்பாவை யுடன்முழுதும் புகையுண்டென்னச் சவிமழுங்கு. மின்னுண் மருங்குற் சில்லோதி யணங்கோ வரசர்மடமகளோ, வென்னத் தெருளே னீங்கிவளை யீண்டுக் கொணர்திரென மருங்கில், மன்னு மகளிர் தமைப்பணிப்ப விடைகொண் டவரு மருகணைந்தார். —(இ-ள்.) பொன்னம்பாவை-பொற்பதுமையானது— உடன்முழுதும்-உடம்புமுழுமையும்— புகையுண்டென்ன-புகையுண்டதுபோல — சவிமழுங்கும்-ஒளிமழுங்கிய— மின்-மின்னலையொத்த— நுண்-நுட்பமாகிய — மருங்குல்-இடையையுடைய— சில்லோதி-இப்பெண்—அணங்கோ-தெய்வப்பெண்ணோ — அரசர்மடமகளோ-இராசகுமாரத்தியோ—என்ன-என்று — தெருளேன்-தெளியேன்—ஈங்கு இவ்விடத்தில்—இவளை-இப்பெண்ணை—ஈண்டு-சீக்கிரத்தில்—கொணர்திர்-கொண்டுவாருங்கள்—என-என்று—மருங்கின்மன்னும்-அருகிலுள்ள— மகளிர்தமை-ஷ்திரீகளை—பணிப்ப-(அவ்வரசனது தாயானவள்) சொல்ல—விடைகொண்டு-உத்தரவுபெற்றுக்கொண்டு—அவரும்-அம்மாதர்களும் — அருகு - தமயந்திசமீபத்திலே— அணைந்தார்-வந்தார்கள். எ-று. (௯௨)

(தூஎம) அடைந்தமாதர் தனிப்போந்த வணங்கின்கமல முகநோக்கிக், கடைந்த மணிச்செப் பெனப் புடைத்துக் கதித்து வீங்கு வனமுலையாய்ப், படங்கொ ளரவின் முடிகிடந்த பார்தாங் கிறைவன்றனை

பின்ற, மடந்தை வருகென் றனளென்ன வான்றோய் மாடத்தினி தடைந்தாள். —(இ-ள்) அடைந்தமாதர் - வந்தஸ்திரீகள் — தனிப்போந்த - தனித்துவந்த — அணங்கின் - தமயந்தியினது — கமலமுகநோக்கி - தாமரைமலர்போன்ற முகத்தைப்பார்த்து — கடைந்த - கடைதலிடப்பட்ட — மணிச்செப்பென - இரத்தினகும்பங்கள்போல — புடைத்து - அடிபரந்து — கதித்து - பருத்து — வீங்கும் - வளராநின்ற — வனமுலையாய் - அழகியஸ்தனங்களையுடையபெண்ணே — படங்கொள் - படத்தைக்கொண்ட — அரவின் - ஆதிசேடனுடைய — முடி - முடியின்மேல் — கிடந்த - இருந்த — பார் - பூமியை — தாங்கு - தரிக்காநின்ற — இறைவன்றனை - சுவாகுராசனை — ஈன்ற - பெற்ற — மடந்தை - அவனது தாயானவள் — வருகென்றனள் - (உன்னை) வரச்சொல்லினள் — என்ன - என்றுசொல்லாநிற்க — வான்றோய் - ஆகாசமளாவிய — மாடத்து - உபரிகையில் — இனிது - இன்பத்தோடு — அடைந்தாள் - (தமயந்தியானவள்)சேர்ந்தாள். எ-று. (௱௭௰)

(௱௭௧) வந்த மடமான் முகநோக்கி வரிவண் டூதப் பொதியவிழ்ந்த, வந்தண் கமல மலர்கவற்றி யழகு வாய்ந்த முகம் பசப்பச், சிந்தை தளர்ந்து தனிப்போதற் குற்றதெவன் சொல் சேயிழையா, யுந்தையாருன் றலைவனெவ னுன்பேர் யாதிங் குரையென்றாள். —(இ-ள்.) வந்த - தன்னிடத்துவந்த — மடமான் - தமயந்தியினது — முகநோக்கி - முகத்தைப்பார்த்து — சேயிழையாய் - பெண்ணே — வரிவண்டு - இசைப்பாட்டினையுடைய வண்டுகள் — ஊத - ஒலிக்க — பொதியவிழ்ந்த - கட்டவிழ்ந்த — அந்தண்கமலமலர் - அழகியகுளிர்ந்ததாமரைமலர்களை — கவற்றி - கவலச்செய்து — அழகுவாய்ந்த - அழகுபொருந்திய — முகம் - வதனமானது — பசப்ப - பசலைநிறமடைய — சிந்தைதளர்ந்து - மனந்தளர்ந்து — தனிப்போதற்கு - தனித்துவருதற்கு — உற்றது - பொருந்தியது — எவன் - யாது — உந்தை - உன்றகப்பன் — யார் - எவன் — உன்றலைவன் - உன்கணவன் — எவன் - யார் — உன்பேர் - உன்னுடைய நாமதேயம் — யாது - எது — இங்கு - இவ்விடத்தில் — உரையென்றாள் - (அரசன்றாய்) சொல்லென்றாள். எ-று.

(௱௭௨) வீமன்புதல்வி புகழ்நிடத வேந்தர் கோமான் மனைக்கிழத்தி, நாமம்பகரிற் றமயந்தியென் பாடன்கோ னண்ணலத்துக், காமர்நிதியும் வளநாடுஞ் சூதினிழந்து கானிடைப்போ, யாமத்தனிவிழத்

தவட் பிரியவவளைத் தேடி மீண்டணைந் தேன்.— (இ-ள்.) வீமன்பு
தல்வி - வீமராசன்மகள் — புகழ் - புகழப்பட்ட — நிடதவேந்தர்கோ
மான் - நளமகாராசனது — மனைக்கிழத்தி - மனையாள் — நாமம்பகரில் -
பேர்கூறுமிடத்து — தமயந்தியென்பாள் - தமயந்தியென்றுசொல்
லப்படுவாள் — தன் கோன் - அவளது கணவனானவன் — தன்னை
லற்கு - பகைவனுக்கு — காமர்திருவும் - விரும்பப்படுகின்றதனங்களை
யும் — வளநாடும் - செழித்தநாட்டையும் — சூதில் - சூதினில் — இழ
ந்து - தோற்றுவிட்டு — கானிடைப்போய் - வனத்திற்சென்று — யாம
த்தனில் - இராத்திரியில் — அவட்பிரிய - அவளைப்பிரிய — அவளை -
அத்தமயந்தியை — தேடி - தேடிக்கொண்டு — மீண்டு - இந்நகரில் —
அணைந்தேன் - வந்தேன். எ - று. (௩௫)

(௯௭௩) அனையமடமா னுயிர்த்தோழி யானென் றுரைப்ப வகமகி
ழ்ந்து, தனியளாகிக் கொடுங்கானிற் றலைவன்பிரியத் தளர்ந் தேங்குங்,
கனைவண்டிமிருங் கருங்குழலைக் காணுமளவு மிந்நகரி, லினையல்வா
ழியிருத்தியென விசைந்தாங்கவளு மிருந்தனளால்.— (இ-ள்.) அனை
யமடமான் - அத்தமயந்தியினுடைய — உயிர்த்தோழி - உயிரை
யொத்த தோழி — யான் - நான் — என்றுரைப்ப - என்று (தம
யந்தி) சொல்ல — அகமகிழ்ந்து - சந்தோஷித்து — கொடுங்கா
னில் - கொடியகாட்டினில் — தலைவன் - கணவன் — பிரிய - பிரித்
தேக — தனியளாகி - தனித்தவளாகி — தளர்ந்து - தளர்ச்சியடைந்து
— ஏங்கும் - துன்பப்படாநின்ற — கனை - கனைக்கின்ற — வண்டு - வண்
டுகள் — இமிரும் - சத்தியாநின்ற — கருங்குழலை - கரியகூந்தலையுடை
யதமயந்தியை — காணுமளவும் - பார்க்குமளவும் — இந்நகரில் - இந்
நகரத்தில் — இருத்தி - இருப்பாயாக — இனையல் - வருத்தப்படாதே
— வாழி - வாழக்கடவை — என - என்று (அரசன்றாய்) சொல்ல —
இசைந்து - (அவள் சொல்லுக்) கிசைந்து — ஆங்கு - அந்நகரத்தில் —
அவளும் - அந்தத்தமயந்தியும் — இருந்தனள் - இருந்தாள். எ-று.

(௯௭௪) காதல்கூர்ந்து தன்மகளாஞ் சுனந்தைக்கதிர்வாண்முகநோ
க்கி, மாதர்நோக்கின் மடவாலை வருந்தா தளித்தி யெனவோடு, மேத
மின்றி யவள்காப்ப விருந்தாண் மற்றிங்கிதுநிற்க, கோதைவடிவேள
ரற்குற்ற செய்தி யனைத்துங் கூறுவாம். — (இ-ள்.) காதல்கூர்ந்து -
அன்புசெய்து — தன்மகளாஞ்சுனந்தை - தன்னுடைய மகளாகிய சுன

ந்தையினது — கதிர்வாண் - மிகுந்தஒளிபொருந்திய — மூகம்-மூகத்தை — நோக்கி - பார்த்து — மாதர்நோக்கு - அழகிய பார்வையையுடைய — இம்மடவரலை - இப்பெண்ணை — வருந்தாது - துன்பப்படாமலிருக்கும்படி — அளித்தி - காப்பாய் — எனவோடும் - என்று (அரசன்றாய்) சொல்லிய வளவில் — ஏதமின்றி - பழுதின்றி — அவள் - அச்சுனந்தையானவள் — காப்ப - இரக்ஷிக்க — இருந்தாள் - (தமயந்தி) இருந்தனள் — இங்கு - இவ்விடத்தில் — இது - இச்செய்தி — நிற்க - இருக்க — கோதைவடிவேல் - வெற்றிமாலையணிந்த கூரியவேலையேந்திய — நளற்கு - நளமகாராசனுக்கு — உற்ற - பொருந்திய — செய்தியனைத்தும் - செய்கையனைத்தையும் — கூறுவாம் - சொல்லுவாம் எ-று. — மற்று - அசை. (௬௭)

பிரிவுறுபடலம்-முற்றிற்று.

வேற்றுருவமைந்தபடலம்.

இப்படலத்தால் நளமகாராசனுக்கு நாட்டிற் செல்லினும் பிறரறியாதிருக்கும்படி வேற்றுருவமைந்தமை சொல்லப்படுகின்றது.

(௬௭௫) கள்ளுயிர்க்கு மென்மலர்க்குழற் காமர்பூங் கொடியை, நள்ளிருட்பொழுதகன்றன னண்ணருங் கானிற், றள்ளுதற்கருந் துயரொடு போதலுந் தழலு, மொள்ளழற்புகைக் கொழுந்தெழக்கண்டன னுரவோன். — (இ-ள்.) உரவோன் - நளமகாராசன் — கள்ளுயிர்க்கும் - தேனைத்தருகின்ற — மென்மலர் - மெல்லியமலர்களை யணிந்த — குழல் - கூந்தலையுடைய — காமர் - அழகுபொருந்திய — பூங்கொடியை - தமயந்தியை — நண்ணரும் - அடைதற்கரிய — கானில் - வனத்தில் — நள்ளிருட்பொழுது - நடுராத்திரியில் — அகன்றனன் - விட்டுப்பிரிந்தவனாய் — தள்ளுதற்கரும் - ஒழித்தற்கரிய — துயரொடும் - துன்பத்துடனே — போதலும் - செல்லுமளவில் — தழலும் - தகிக்காநின்ற — ஒள்ளழல் - ஒளிபொருந்திய தீயினது — புகைக்கொழுந்து - தூமக்கொழுந்து — எழ - எழும்பாநிற்க — கண்டனன் - அதைப் பார்த்தான் எ-று. (௧)

(௩௭௬) செஞ்சுடர்ச் சிகை வளைதலிற் றெருமர லெய்தி, நஞ்சு யிர்க்கும்வா ளரவொன்று நாமவேலிறைவ, தஞ்சநீயெனை யளித்திடுமெ ன்றுரைத்தலுந் தாழா, தஞ்சலஞ்சலென் றடைந்தனன் மடங்கலே றனையான்.—(இ-ள்.) செஞ்சுடர்ச்சிகை - அக்கினிச்சுவாலையானது — வளைதலின் - சுற்றிக்கொண்டமையால் — தெருமரலெய்தி - மனங்கல ங்கி — நஞ்சுயிர்க்கும் - விஷத்தைத்தருகின்ற — வாளரவொன்று - ஒளி பொருந்திய கார்க்கோடகனென்னு நாகமானது — நாமவேல் - அச் சத்தைத்தருகின்ற வேலையேந்திய — இறைவ - நளமகாராசனே — நீ - நீயே — தஞ்சம் - இரக்ஷகன் — எனை - என்றனை — அளித்திடு - காக்கவே ண்டும் — என்றுரைத்தலும் - என்று சொல்லியவளவில் — தாழாது - தயங்காது — அஞ்சலஞ்சல் - பயப்படாதே பயப்படாதே — என்றடை ந்தனன் - என்று சொல்லியவனாய் — மடங்கலேறனையான் - நளமகாராசன் — அடைந்தனன் - அருகிலடைந்தான். எ-று. (௨)

(௩௭௭) கனைசெழுஞ்சுடர்க் கொழுங்கனல் படர்தலிற் கரிந்து, பனை மறிந்தெனக் கிடந்ததோர் பாந்தளை நோக்க, வனைபொலங்கழற் குரி சிலோர் மறையவன் முனிவால், நினைவி னுந்தனிப் பெயர்ந்திடு நிலை மையொன் றிலனால்.—(இ-ள்.) கனை - சத்தியாநின்ற — செழுஞ்சுடர் - செழித்தசுவாலைகளையுடைய — கொழுங்கனல் - மிகுந்தகாட்டுத்தீயா னது — படர்தலில் - சுற்றிக்கொள்வதினால் — கரிந்து - கருகி — பனை - பனைமரமானது — மறிந்தென - விழுந்துகிடந்ததுபோல — கிடந்து - கிடந்ததாகிய — ஓர்பாந்தளை - (கார்க்கோடகனென்னும்) ஒருபாம் பினை — நோக்க - (நளமகாராசன்) பார்க்க — வனைபொலங்கழல் - கட் டப்பட்ட பொன்னாற்செய்த வீரக்கழலையணிந்த — குரிசில் - நளமகா ராசனே — ஓர்மறையவன் - அநாகனென்னும் ஒருபிரமஇருஷியினது — முனிவால் - சாபத்தினால் — நினைவினும் - நினைப்பினாலும் — தனி - தனி யாக — பெயர்ந்திடுநிலைமை - நடக்கலாமெனும் நிச்சயத்தை — ஒன் றிலன் - அடைந்திலேன் எ-று.—ஆல் - அசை. (௩)

(௩௭௮) அழலினின் றெடுத்தை யிரண்டடிப் புறத்த கற்றின், முழு வலன்பொடு நன்கிழைக் குவலென மொழிந்து, தழற்கட் பாம்புடல் சுருக்கலுந் தழலருள் வரத்தா, லெழுவினீள்கரத் தாலெடுத் தழற்புற த்திட்டான்.—(இ-ள்.) அழலினின்றெடுத்து - அக்கினியினின்றெடு த்து — ஐயிரண்டடிப்புறத்து - பத்தடிக்குப்புறத்தில் — அகற்றில் - நீக்கி விடுவையானால் — முழுவலன்பொடு - நிறைந்தவலிய அன்புடனே —

நன்கிழைக்குவல் - உனக்குநன்மையைச்செய்வேன் — எனமொழிந்து - என்றுசொல்லி — தழற்கண் - அக்கினிபொருந்தியகண்களையுடைய — பாம்பு - கார்க்கோடகநாகமானது — உடல்கருக்கியும் - உடம்பைச் சுரிக்கிக் கொண்டவளவில் — (நளமகாராசனானவன்) — தழலருள்வரத்தால் - அக்கினிதேவன்கொடுத்தவரத்தினால் — எழுவில் - தூணைப்போன்ற — நீள்கரத்தால் - நீண்டகரத்தினால் — எடுத்து - எடுத்து — அழற்புறத்து - தீயினுக்குவெளியில் — இட்டான் - விடுத்தான். எ-று. (௪)

(௯௭௧) கதழெரிக் கணின்ற கற்றலுங் கதிரொளி விரிக்கு மதிர் பொலன்கழ லரசர்கோன் மெய்யுறத் தீண்டி, முதிர்சினத்தவா ளரவுதன் முன்னுரு வெடுப்ப, விதுகுலத்துயர் வேந்தனும் வேற்றுருவமைந்தான். — (இ-ள்) கதழெரிக்கணின்று - சொலிக்கின்றதீயினின்றும் — அகற்றலும் - நீக்கிவிட்டவளவில் — கதிரொளிவிரிக்கும் - கிரணவொளிவீசாநின்ற — அதிர் - சத்திக்கின்ற — பொலன்கழல் - பொன்னாற்செய்யப்பட்ட வீரக்கழலையணிந்த — அரசர்கோன் - நளமகாராசனது — மெய் - சரீரத்தில் — உற - பொருந்தும்படி — தீண்டி - கடித்து — முதிர்சினத்த - மிகுந்தகோபத்தையுடைய — வாளரவு - ஒளிபொருந்திய கார்க்கோடகநாகமானது — தன் - தன்னுடைய — முன்னுரு - பழையவுருவத்தை — எடுப்ப - எடுக்க — விதுகுலத்து - சந்திரவம்சத்தில் — உயர் - உயர்ந்த — வேந்தனும் - நளமகாராசனும் — வேற்றுருவமைந்தான் - வேற்றுருவடைந்தான். எ-று. (௫)

(௯௮௰) கருணைசெய் தெனைப் புரந்தநிற் கடித்தது முன்னை, யுருவுகண் ணுறி லொன்னலர் செகுப்பரென் பதனால், பொருவிலோ யினி வாகுவனெனும்பெயர் புனையா, விருதுபன்னன்வா ழயோத்திமா நகரினேகுதியால். — (இ-ள்.) கருணைசெய்து - கிருபைசெய்து — எனை - என்னை — புரந்த - இரக்ஷித்த — நிற்கடித்தது - உன்னைக்கடித்தது — (ஏனெனில்) — முன்னையுருவு - பழையவுருவமானது — கண்ணுறில் - காணப்படுமானால் — ஒன்னலர் - சத்துருக்கள் — செகுப்பர் - கொல்லுவார்கள் — என்பதனால் - என்றுநினைவினால் — பொருவிலோய் - ஒப்பற்றநளமகாராசனே — இனி - இனிமேல் — வாகுவனெனும் - வாகுவனென்று சொல்லப்பட்ட — பெயர்புனையா - பெயரைத்தரித்துக்கொண்டு — இருதுபன்னன் - இருதுபன்னமகாராசன் — வாழ் - அரசாட்சிசெய்யாநின்ற — அயோத்திமாநகரில் - அயோத்தியெனப்பட்ட பெருமைபொருந்திய பட்டணத்தில் — ஏகுதி - போவாயாக. எ-று. ஆல்அசை.

(௯௮௧) ஏந்தலேகியம் மன்னவன் சூதனுவியைந்து, கூந்தன்மா வுளந் தெரிதரு விஞ்சைநீ கொடுப்பி, னாய்ந்தசூதுவெல் விஞ்சை நின் பாலவனளிக்கும், சாந்தவெம்முலைத் தமயந்தி தன்னொடுஞ் சார்வாய்.—(இ-ள்.) ஏந்தல்- நளமகாராசனே — ஏகி-அன்னகரத்திற்சென்று — அம்மன்னவன் - அந்தஇருதுபன்னனுக்கு — சூதனு- தேர்ப்பாகனாக — இயைந்து - பொருந்தி — கூந்தல்-புறமயிரினையுடைய — மா- குதிரைகளினது — உளம்- மனதை — தெரிதரும் - அறிகின்ற — விஞ்சை- வித்தையை — நீகொடுப்பின்- நீ (அவ்வரசனுக்கு) உபதேசிப்பையானால் — ஆய்ந்த-பரிசோதிக்கப்பட்ட — சூது- சூதினில் — வெல்- வெற்றியைத்தாநின்ற — விஞ்சை - வித்தையை — நின்பால்- உன்னிடத்தில் — அவன்-அவ்வரசன் — அளிக்கும்- கொடுப்பான் — (அதன்பிறகு) — சாந்தம் - சந்தனக்கோலமணிந்த — மென்முலை - மிருதுவாகிய ஸ்தனங்களையுடைய — தமயந்திதன்னொடும் - தமயந்தியோடும் — சார்வாய்- கூடுவாய். எ-று. (௭)

(௯௮௨) பின்னர் மன்னநின் பெருநிலக்கிழமையும் பெறுதி, முன்னைமாணுரு வெளிதினிற் பெற்றிடமுன்னி, லின்னபூந்துகில் புனைதியென் றிருதுகி லளித்துத், தன்னுருக்கொடு போயது தழல்விழிப் பாந்தள்.—(இ-ள்.) பின்னர்- பின்பு — மன்ன - நளமகாராசனே — நின் - உன்னுடைய — பெருநிலக்கிழமையும் - அரசாட்சியையும் — பெறுதி- அடைவாய் — முன்னை - முற்பட்ட — மாணுரு- மாட்சிமைப்பட்ட வுருவத்தை — எளிதினில் - வருத்தமின்றி — பெற்றிடமுன்னில் - பெறநினைப்பையாகில் — இன்னபூந்துகில்- இந்தஅழகியவஸ்திரத்தை — புனைதியென்று - தரித்துக் கொள்ளென்று சொல்லி — இருதுகில் - இரண்டுவஸ்திரங்களை — அளித்து - கொடுத்து — தன்னுருக்கொடு-தன்பழையவுருவத்தையெடுத்துக்கொண்டு — தழல்விழி- அக்கினிபொருந்திய கண்களையுடைய — பாந்தள் - கார்க்கோடகநாகமானது — போயது- மறைந்துபோயது- எ-று. (௮)

(௯௮௩) அதிர்பொலன்கழ லரசர்கோ னவ்வயினீங்கிப், பிதிர்சுணங்கணி வெம்முலைப் பெய்வளைத் தடந்தோள், மதர்வைநோக்கிதன் மாணலகை யெனவுயிர் வருத்துங், கதிர்செய் நித்திலம் வரன்றெறி திரைக்கடல் கண்டான்.—(இ-ள்.) அதிர்- சத்தியாநின்ற — பொலன்கழல்- பொன்னாற்செய்த வீரக்கழலையணிந்த — அரசர்கோன்- நளமகாராச

றுனவன் — அவ்வயினீங்கி - அவ்விடம்விட்டுப் புறப்பட்டு — பிதிர் - பிதிர்ந்த — சுணங்கணி - தேமலையணிந்த — வெம்முலை - விருப்பத்தைச்செய்கின்றஸ்தனங்களையும் — பெய்வளை - வளையாலையணிந்த — தடந்தோள் - பருத்த்தோள்களையுமுடைய — மதர்வைநோக்கிதன் - தமயந்தியினது — வாணகையென - ஒளிபொருந்தியதந்தங்கள்போல — உயிரை — வருத்தும் - வருத்துகின்ற — கதிர்செய் - ஒளிவிடுகின்ற — நித்திலம் - முத்துக்களை — வரன்று - வாரிக்கொண்டு — எறி - வீசாநின்ற — திரை - அலைகள்பொருந்திய — கடல் - சமுத்திரத்தை — கண்டான் - (நளமகாராசன்) பார்த்தான். எ - று. (ங)

(கூஅச) வஞ்சர் நெஞ்சினாழ் கழியிலோர் மடநடை யன்ன, மஞ்சிறைப்புறத் தாருயிர்ப் பெடையினை யணைத்துக், கஞ்சநாண் மலர்ச்சேக்கையிற் கண்பட னோக்கி, நெஞ்சமாழ்குற நெடிதுயிர்த் தயர்வொடு நின்றான். — (இ - ள்.) வஞ்சர் - வஞ்சகரது — நெஞ்சின் - மனம்போல — ஆழ் - ஆழ்ந்த — கழியினில் - கழிநிலத்தில் — ஓர் மடவன்னம் - ஒருஇளவன்னமானது — அம் - அழகிய — சிறைப்புறத்து - இறகின்புறத்திலே — ஆருயிர் - நிறைந்தவுயிரையொத்த — பெடையினை - பெட்டையன்னத்தை — அணைத்து - தழுவிக்கொண்டு — கஞ்சம் - தாமரையினது — நாண்மலர் - புதியமலராகிய — சேக்கையில் - படுக்கையில் — கண்படல் - நித்திரைசெய்வதை — நோக்கி - பார்த்து — நெஞ்சம் - மனமானது — மாழ்குற - வருத்தமடைய — நெடிதுயிர்த்து - பெருமூச்சுவிட்டு — அயர்வொடும் - சோர்வுடனே — நின்றான் - (நளமகாராசன்) நின்றனன். எ - று. (ச)

(கூஅரு) சுடர்செய் முத்தமு நேமியம் புள்ளுமென் றுகிரு, நெடிது நோக்கிநேரிழை முரலு முலையும், வடிவமைந்த மென் விரலுமீங் கெய்திய வாற்றால், கடலில் வீழ்ந்துயிர் துறந்தன னெனமனங்கலுழ்ந்தான். — (இ - ள்.) சுடர்செய் - ஒளிவிடுகின்ற — முத்தமும் - முத்துக்களையும் — நேமியம்புள்ளும் - சக்கிரவாகபக்ஷிகளையும் — மென் - மிருதுவாகிய — துகிரும் - பவளங்களையும் — நெடிது - நெடுங்காலம் — நோக்கி - பார்த்து — நம் - நம்முடைய — நேரிழை - தமயந்தியினது — முரலும் - தந்தவரிசைகளும் — முலையும் - ஸ்தனங்களும் — வடிவமைந்த - அழகுபொருந்திய — மென்விரலும் - மெல்லியவிரல்களும் — ஈங்கு - இக்கழிநிலத்தில் — எய்தியவாற்றால் -

பொருந்தியபடியால்— கடலில் - சமுத்திரத்தில்—வீழ்ந்து - (தமயந்தியானவள்) விழுந்து— உயிர் துறந்தனள் - இறந்தாள்— என - என்றெண்ணி— மனங்கீழ்ந்தான் - (நளமகாராசன்) மனங்கலங்கினான். எ-று. அக்கழிநிலத்தில் காணப்பட்ட முத்துமுதலிய உவமானவஸ்துக்களை உவமேயமாக மயங்கினமையால்மயக்கவணி.] (௰௧)

(௩௮௬) ஆவியன்னதோ ரணங்கினை யலாயிருணீத்த, பாவியேன்முக நோக்குறிற் பழிவருமெனஃதே, மேவுசேக்கையிற் குருகிரம் பேட்டினம் வெருவிச், சேவலோடகன் றேகுவதெனமன நிகைத்தான்.—(இ-ள்.) ஆவியன்ன - உயிரையொத்த— ஓரணங்கினை - ஒப்பற்றதமயந்தியை — அராயிருள் - அர்த்தராத்திரியில் — நீத்த - (தனியாக) விடுத்த—பாவியேன் - பாவியாகியவென்னுடைய—முகம் - முகத்தை — நோக்குறில் - பார்த்தால்— பழிவரும் - பாவம்வரும் — என்றே - என்றுநினைத்தோ — மேவு - பொருந்திய—சேக்கயில் - படுக்கையிலுள்ள— குருகு - பறவைகளினுடைய— இரம் - இரைமைதங்கிய — பேட்டினம் - பெட்டைகளினினமானது—வெருவி - பயந்து—சேவலோடு - ஆண்பறவைகளோடும் — அகன்று - (அவ்விடத்தை விட்டு) நீங்கி—ஏகுவது - போவது— என - என்று— மனநிகைத்தான் - மதிமயங்கினான். எ-று. பறவைகள் இயல்பான்மனிதரைக்கண் டேகினும் அதற்குநளன் தன்குற்றத்தைஏதுவாக்கினனென்க - இது தற்குறிப்பணி.

(௩௮௭) நவ்விநோக்கித னகைமதி முகமெனச்சிறந்த, தெய்வநாண்மலர்ப் போதவிழ் பூந்துக டிமிர்ந்து, கவ்வை வெண்டிரைத் துளியெறி தென்றலங் கன்று, தைவருந்தொறு மெய்பதைத் தாருயிர் தளர்ந்தான்.—(இ-ள்.) நவ்வி - மான்போன்ற—நோக்கிதன் - கண்களையுடைய தமயந்தியினது— நகை - பிரகாசியாநின்ற — மதி - சந்திரனையொத்த— முகமென - முகம்போல் — சிறந்த - சிறப்பையடைந்த—தெய்வம் - தெய்வத்தன்மையுள்ள—நாண்மலர் - புதிதாகமலர்கின்ற— போது - புஷ்பத்தில்— அவிழ் - விரிந்த— பூந்துகள் - மகரந்தப்பொடிகளை— திமிர்ந்து - பூசிக்கொண்டு— கவ்வை - ஒலிபொருந்திய—வெண்டிரை - வெளிர்த்தசமுத்திரவலைகளினுடைய — துளி - திவலைகளை — எறி - வீசுகின்ற—தென்றலங்கன்று - இளந்தென்றலானது— தைவருந்தோறும் - மேலில்வீசுந்தோறும்— மெய் - சரீரமானது— பதைத்து - துடித்து— ஆர் - நிறைந்த — உயிர் - உயிரானது—தளர்ந்தான் - தளரப்பெற்றான். எ-று. (௰௨)

(௲௮௮) இன்ன தன்மையன் வைகலீ ரைந்துபோ யிறப்பக், கன்னல் வேலியங் கழனியிற் களிச்சுரும் பரற்றும், பொன்னந் தாமரைப் பொகுட்டின்மேன் மடப்பெடை புல்லி, யன்னங் கண்படு வெள்ளநீ ரயோத்திநா டடைந்தான்.—(இ-ள்.) இன்னதன்மையன் - இத்தன்மையனாகிய நளமகாராசன் — வைகலீரைந்து - பத்துநாள் — போயிறப்ப - நீங்கிப்போக — கன்னல்வேலி - கருப்பம்வேலியிடப்பட்ட — அங்கழனியில் - அழகியவயல்களில் — களிச்சுரும்பு - களிப்பினையுடைய வண்டுகள் — அரற்றும் - சத்தியாநின்ற — பொன்னம் - பொன்போலழகிய — தாமரைப்பொகுட்டின்மேல் - தாமரைப்பூங்கொட்டையில் — மடப்பெடை - இளமைதங்கிய பெட்டையன்னங்களை — புல்லி - தழுவிக்கொண்டு — அன்னம் - அன்னப்பறவைகள் — கண்படு - நித்திரைசெய்கின்ற — வெள்ளநீர் - மிகுந்தநீர்வளமுள்ள — அயோத்திநாடு - அயோத்திநகரத்தை — அடைந்தான் - சேர்ந்தான். எ-று. (௰௪)

(௲௮௯) இருதுபன்னனைக் காண்டலு மெத்தொழில் வல்லை, மருவு நாமமென் கூறென வாகுவ னென்பேர், உருவ வாம்பரித் தேரினி தூர்குவ னும்பர், அருமருந் தென வடுதொழில் புரிவ னென்றுரைத்தான்.—(இ-ள்.) இருதுபன்னனை - இருதுபன்னவரசனை — காண்டலும் - (நளன்) கண்டவளவில் — எத்தொழில் - எச்செய்கையில் — வல்லை - நீதிறமையுள்ளவன் — மருவும் - பொருந்திய — நாமமென் - உன்பெயரியாது — கூறென - சொல்லென்று (இருதுபன்னன்கேட்க) — வாகுவன் - வாகுவனென்பது — என்பேர் - எனது பெயராம் — உருவ - நிறத்தையுடைய — வாம் - தாவாநின்ற — பரி - குதிரைகட்டிய — தேர் - இரதத்தை — இனிது - நன்றாக — ஊர்குவன் - நடத்துவேன் — (அன்றியும்) — உம்பர் - தேவர்களினது — அருமருந்தென - அரிய அமுதம்போல — அடுதொழில் - சமயலை — புரிவன் - செய்வேன் — என்றுரைத்தான் - என்று (நளமகாராசன்) சொன்னான். எ-று. (௰௫)

(௲௯௰) வேந்தனவ்வுரை கேட்டலும் வியன்மணி நெடுந்தேர், கூந்தன் மாவுள மறிந்தனை குறிப்பினாற் குறியே, லாய்ந்த செம்பொ னோராயிரம் வைகலு மளிப்ப, லேய்ந்த வெண்ணிரு பாகரோ டிருத்தியென் றிசைத்தான். — (இ-ள்.) வேந்தன் - இருதுபன்னராசன் — அவ்வுரை - அந்நளன்சொல்லை — கேட்டலும் - கேட்டமாத்திரத்தில் — வியன் - பருத்த — மணி - நவரத்தினங்கள்பதித்த — நெடும் - நீண்ட

(௩௱௨௩) இன்ன வாய்மைகேட் டரசனும் வியப்புடனேகப், பின்னு மையிரு காவத மகன்றதற் பின்னர், முன்னர்த் தோன்றிய தளியினம் பெடையொடு மூசப், பொன்னந் தாதுகு பூந்துணர்ப் பொரியலைத் தான்றி. —(இ-ள்.) இன்னவாய்மை - இத்தன்மை யானவசனத்தை— கேட்டு - கேள்வியுற்று— அரசனும் - இருதுபன்னவரசனும்— வியப்புடன் - ஆச்சரியத்துடனே— ஏக - போக— பின்னும் - பின்பும் —ஐயிருகாவதம் - பத்துக்காவதவழி — அகன்றதற்பின்னர் - சென்றபின்பு — அளியினம் - வண்டுக்கூட்டங்கள் —பெடையொடும் - பெட்டை வண்டுகளுடனே — மூச - மொய்க்கப்பெற்ற — பொன்னம் - பொன்போலழகிய— தாது - மகரந்தப்பொடிகள் — உகும் - உதிரப்பெற்ற — பூந்துணர் - புஷ்பக்கொத்துகளையும் — பொரியலை - பொருக்கெடுத்த அரையையு முடைய — தான்றி - தான்றிமரமானது — முன்னர் - எதிரில்— தோன்றியது - காணப்பட்டது. எ-று. (௰௨)

(௩௱௨௪) தான்றிமாமரந் தோன்றலுந் தேரினைத் தகைத்துத், தோன்று மிம்மரத் திலைகளுந் தொக்கமென் பழனு, மூன்று கோடியே முப்பதிற் றிரண்டென மொழிய, வான்ற கேள்வியோ னெண்ணியத் தூமென வியந்தான். —(இ-ள்.) தான்றிமாமரம் - பெரியதான்றிமரமானது— தோன்றலும் - காணப்பட்டவளவில் — தேரினை - இரதத்தை— தகைத்து - (இருதுபன்னவரசன்) நிறுத்தி— தோன்றும் - காணப்படுகின்ற—இம்மரத்து - இந்தமரத்தில்—இலைகளும் - இலைகளும் —தொக்க மென்பழனும் - நெருங்கிய மென்மையான பழங்களும்— மூன்றுகோடியேமுப்பதிற்றிரண்டென - இரண்டுதலையிட்ட முப்பதை மேற்கொண்ட மூன்று கோடியென— மொழிய - சொல்ல —ஆன்ற கேள்வியோன் - நிறைந்தகல்வியையுடைய நளமகாராசன்—எண்ணி - அம்மரத்தினிலைமுதலியவற்றைக்கணக்கிட்டு—அற்றும் - நீசொல்லுமத்தன்மைத்தாம் — என - என்றுகூறி — வியந்தான் - (அக்கணக்கறிவினி) லாச்சரியப்பட்டான். எ-று. (௰௩)

(௩௱௨௫) இனைய விஞ்சைமற் றெனக்குநீ யளித்தனை யென்னிற், றனை வயப்பரி யுளமுணர் விஞ்சையான் சொல்வன், வனை பொலன் கழன் மணிமுடி மன்னவென் றுரைப்ப, வனைய விஞ்சையை வாகுகற் களித்தன னன்றே. —(இ-ள்.) இனையவிஞ்சை - இத்தன்மையாகியவித்தையை— எனக்கு - என்றனக்கு— நீயளித்தனையென்னில் - நீகொடு

ப்பாயினால் — தனை - வேகம்பொருந்திய — வயம் - வெற்றிபொருந்திய — பரி - குதிரைகளின் — உளம் - மனதை — உணர்வித்தை - அறியும்வித்தையை — வனை - கட்டப்பட்ட — பொலங்கழல் - பொன்னாற்செய்த வீரக்கழலையும் — மணிமுடி - நவரத்னம்பதித்த கிரீடத்தையுந் தரித்த — மன்ன - இருதுபன்னவரசனே — யான் - நான் — சொல்வன் - (உனக்குச்) சொல்வேன் — என்றுரைப்ப - என்றுவாகுகன்சொல்ல — அனையவித்தையை - அந்தவித்தையை — வாகுகற்கு - பாகுகனுக்கு — அளித்தனன் - (இருதுபன்னவரசன்) கொடுத்தான் எ-று. அந்த வித்தையாவது கணக்குவித்தை - அதுவே அக்ஷவித்தையாம்.] (௰௪)

(தூாஉகா) இருதுபன்னனவ் வித்தையை வாகுகற் கீய, மருவிநின்றவன் கலிதணந் தேகிவா ளரவி, னெரிசெய் வெவ்விடங் கான்றலினி தையநெக் குருகி, வெருவி வாய்விடா விடத்தினையுமிழ்ந் தனனன்றே. — (இ-ள்.) இருதுபன்னன் - இருதுபன்னவரசன் — அவ்வித்தையை - அக்கணக்குவித்தையை — வாகுகற்கு - வாகுகனாகிய நளனுக்கு — இயம்ப - கொடுக்க — மருவி நின்ற - (நளனை) மருவியிருந்த — வன்கலி - வலிமையுள்ளகலியானவன் — தணந்தேகி - (நளமகாராஜனை) விட்டுநீங்கிப்போய் — வாளரவம் - ஒளிபொருந்திய கார்க்கோடக நாகமானது — எரிசெய் - தகிக்காநின்ற — வெவ்விடம் - கொடியவிடத்தை — கான்றலில் - (தானிருந்த நளனிடத்திற்) கக்கினமையால் — இதயம் - மனமானது — நெக்குருகி - கரைந்துருகப்பெற்று — வெருவி - பயந்து — வாய்விடா - வாய்விட்டு — விடத்தினை - (கார்க்கோடகனது) விஷத்தை — உமிழ்ந்தனன் - கக்கினான் எ-று — அன்று-ஏ-அசைகள். (௰௫)

(தூாஉஎ) தணந்த வெற்றிறற் கலியனைச் சபிக்குவ னென்னாக், கணங்கொள் வண்டிமிர் தாரினா னுளத்திடைக் கருத, வுணர்ந்த வெங்கலி தமயந்தி யுரைத்தசா பத்தா, லணங்க ராவுமிழ் விடத்தினா லின்றளர வயர்ந்தேன். — (இ-ள்.) தணந்த - தன்னைப்பிரிந்துநின்ற — வெந்திறல் - வெவ்வியபலத்தையுடைய — கலியனை - கலிபுருஷனை — சபிக்குவனென்னா - சபிப்பேனென்று — கணங்கொள் - கூட்டங்கொண்ட — வண்டு - வண்டுகள் — இமிர் - சத்தியாநின்ற — தாரினான் - மாலையணிந்த நளமகாராசன் — உளத்திடை - மனத்தினில் — கருதல் - நினைத்தலை — உணர்ந்த - அறிந்த — வெங்கலி - கொடியகலியானவன் — தமயந்தியுரைத்த - தமயந்திகொடுத்த — சாபத்தால் - சாபத்தினால் —

அணங்கு - அச்சத்தைத்தருகின்ற — அரா - கார்க்கோடகநாகமானது — உமிழ் - உமிழ்ந்த — விடத்தினால் - விஷத்தால் — இன்றளவு - இன்றையமட்டும் — அயர்ந்தேன் - சோர்வையடைந்தேன் எ - று. (௰௬)

(௲௱௨௮) இழைத்த தீவினை தணந்தன னின்றுதொட் டுன்பேர், வழுத்தி னாரையு மருவலன் மன்னவென் றேத்த, வழற்கொடுஞ் சினந் தணிந்தன னாடல்வே லரசன், குழைத்த தான்றியி லேறினன் கொடியவெங் கலியே.— (இ - ள்.) இழைத்த - செய்யப்பட்ட — தீவினை - கொடுஞ்செய்கைகளை — தணந்தனன் - விட்டுநீங்கினேன் — இன்றுதொட்டு - இன்றையதினமுதற்கொண்டு — உன்பேர் - உன்னுடையநாமத்தை — வழுத்தினாரையும் - துதித்தவரையும் — மருவலன் - சேரேன் — மன்ன - நளமகாராசனே — என்றேத்த - என்றுஸ்துதிக்க — ஆடல் - போர்செய்கின்ற — வேல் - வேலையேந்திய — அரசன் - நளமகாராசனானவன் — அழற்கொடும் - அக்கினிபோற்கொடிய — சினம் - கோபத்தை — தணிந்தனன் - விடுத்தான் — குழைத்த - தளிர்த்த — தான்றியில் - தான்றிமரத்தில் — கொடிய - கூரராகிய — வெங்கலி - வெவ்வியகலியானவன் — ஏறினன் - ஏறிக்கொண்டான் எ - று. — ஏ - அசை. (௰௭)

கலிநீங்குபடலம் - முற்றுப்பெற்றது.

தேவியைக்கண்ணுற்றபடலம்

இப்படலத்தால் கலிநீங்கிய பின்பு நளமகாராசன் வீமனது குண்டின நகரத்தில் வந்து மூன்றுவருடம் பிரிவுற்ற தனது தேவியாகிய தமயந்தியைக் காண்டல் சொல்லப் படுகின்றது.

(௲௱௨௯) விண்ட மென்மலர் நறவினை விளரியஞ் சுரும்பு, ருண்டெஞ்சுதார் நிடதர்கோன் றேர்கடி தோட்டி, மண்டுதீம்புன லகழிசூழ் மாயதிற் குடுமிக், கொண்டல்கண்படு குண்டினபுரத்தில்வந் தடைந்தான்.—(இ - ள்.) விண்ட - மலர்ந்த — மென்மலர் - மெல்லியபுஷ்

பங்களினது — நறவினை - தேனை — விளரி - விளரியென்னும்பண்ணைப் பாடுகின்ற — அஞ்சுரும்பர் - அழகியவண்டுகள் — உண்டு - குடித்து — துஞ்சும் - நித்திரைசெய்யும்படியுள்ள — தார் - மாலையையணிந்த — திடதர்கோன் - நளமகாராசன் — தேர் - இரதத்தை — கடிது - விரைவினில் — ஓட்டி - செலுத்தி — மண்டு - நிறைந்த — தீம்புனல் - மதுரமானநீரையுடைய — அகழி - அகழியானது — சூழ் - சூழப்பெற்ற — மா மதில் - பெரியமதில்களுடைய — குடுமி - சிகரத்தில் — கொண்டல் - மேகங்கள் — கண்படு - நித்திரைசெய்யும்படியுள்ள — குண்டினபுரத்தில் - வீமராசன்பட்டணத்தில் — வந்தடைந்தான் - வந்துசேர்ந்தான் எ - று.

(௬௱௯௰) சில்லியந்தடந் தேர்வருகம்பலை கேளா, வொல்லையித்திற ந்தேர்விட நளனலா தொருவர், வல்லரோவென மனத்திடை யெண் ணிமற் றனையோ, னல்லனே லுயிர் துறப்பனென் றுன்னின ளணங்கே.

(இ - ள்.) சில்லி - வண்டிலையுடைய — அந்தடந்தேர் - அழகியவிசாலமாகியதேரானது — வரும் - வருகின்ற — கம்பலை - சத்தத்தை — கேளா - கேட்டு — ஒல்லை - சீக்கிரத்தில் — இத்திறம் - இவ்வண்ணமாக — தேர்விட - தேரைச்செலுத்த — நளனலாது - நளனையல்லாமல் — ஒருவர் - மற்றொருவர் — வல்லரோ - திறமையுள்ளவரோ — என - என்று — மனத்திடை - மனத்தில் — எண்ணி - சிந்தித்து — அனையோன் - இவன் — அல்லனேல் - நளனல்லனானால் — உயிர் துறப்பல் - உயிரைவிடுவேன் — என்று - என்று — அணங்கு - தமயந்தியானவள் — உன்னினள் - எண்ணினாள்.

(௬௱௯௧) மருவுபாகனைத் தேரொடும் வாயிலி னிறுவி, யிருதுபன்னனவ் வீமன்மாட் டேகலு மெதிராப், பரிவயாவையும் புரிந்துபல் காவதம் போக்கி, யுருவப்பூணினாய் வந்தமை யெவன்கொலென் றுரைத்தான். — (இ - ள்.) மருவுபாகனை - பொருந்தியசாரதியை — தேரொடும் - இரதத்தோடும் — வாயிலில் - அரமனைவாசலில் — நிறுவி - நிறுத்தி — இருதுபன்னன் - இருதுபன்னவரசனானவன் — அவ்வீமன்மாட்டு - அந்தவீமராசனிடத்து — ஏகலும் - சென்றவளவில் — எதிராப்புரிவயாவையும் - எதிர்வந்துசெய்யத்தக்கமரியாதை யனைத்தையும் — புரிந்து - செய்து — பல்காவதம்போக்கி - பலகாவதவழியைக்கடந்து — உருவப்பூணினாய் - அழகியஆபரணத்தையுடைய இருதுபன்னவரசனே — வந்தமை - (நீ) இவ்விடம்வந்ததன்மை — எவன்கொல் - என்னகாரணமோ — என்று - என்று — உரைத்தான் - வீமராசன் சொன்னான்.

(௩௱௩௨) ஈங்கடைந்தது மன்னநிற் காணியவெனலும். வீங்குதோளினி னினியநன்மொழிபலவிளம்பிப், பாங்குளார்தமை யுறையுளொன்றமைக்கெனப்பணிப்ப, வாங்கு விண்ணவர் நகரினும்விழுமிதொன்றமைத்தார். (இ-ள்.) மன்ன - வீமராசனே — ஈங்கு - இந்நகரத்தில் — அடைந்தது - வந்தது — நிற்காணிய - உன்னைக்காண்பதற்கு — எனலும் - என்றுசொல்லியமாத்திரத்தில் — வீங்குதோளினான் - பருத்தபுசத்தையுடையவீமராசனானவன் — இனிய - இனிமையான — நன்மொழி - நல்லசொற்களை — பலவிளம்பி - பலவாகச்சொல்லி — பாங்குளார்தமை - அருகிலுள்ள ஏவலாளரை (பார்த்து) — உறையுளொன்று - ஒருவிடுதிவீட்டை — அமைக்கென - செய்யுங்களென்று — பணிப்ப - உத்தரவுகொடுப்ப — ஆங்கு - அவ்விடத்தில் — விண்ணவர்நகரினும் - சொர்க்கத்தைக்காட்டிலும் — விழுமிது - மேன்மையதாகிய — ஒன்று - ஒருவிடுதிவீட்டை — அமைத்தார் - (ஏவலாளர்) திட்டஞ்செய்தார்கள். எ-று. (௪)

(௩௱௩௩) இருது பன்னன்வேந் தருளினு லவ்வயி னெய்தி, யரசர்யாவருந் தொக்கில ராய்வளைப் பணைத்தோள், விரைசெய் கோதைதன்சுயம்வரமென்னவே தியன்முன், னுரைசெய்மாற்றமற்றெஙன்கொலென்றயிர்த்தன னுறைந்தான். — (இ-ள்.) இருதுபன்னன் - இருதுபன்னவரசன் — வேந்தருளினால் - வீமனுத்தரவினால் — அவ்வயின் - அந்தவீட்டில் — எய்தி - அடைந்து — அரசர்யாவரும் - அரசர்களெவரும் — தொக்கிலர் - வந்துசேர்ந்தனரில்லை — ஆய்வளை - சிறந்தவளையலையணிந்த — பணைத்தோள் - மூங்கிலையொத்த தோள்களையும் — விரைசெய் - பரிமளிக்கின்ற — கோதைதன் - கூந்தலையுமுடையதமயந்தியினது — சுயம்வரமென்ன — சுயம்வரமென்று — வேதியன் - பருணதனென்னும்பிராமணன் — முன் - முந்தியதினத்தில் — உரைசெய் - சொல்லப்பட்ட — மாற்றம் - வார்த்தை — என்கொல் - எப்படிப்பட்டதோ — என்று - என்று — அயிர்த்தனன் - சந்தேகித்தவனாகி — உறைந்தான் - வாசஞ்செய்தான். எ-று. — மற்று - அசை - (௫)

(௩௱௩௪) சாந்த மென்முலைத்தமயந்திதோழியைநோக்கிப், போந்திமன்னவன் பொற்றடந் தேரிடைப் பிணித்த, கூந்தன்மாவிடு சாரதிகொற்றவே னவனும், வேந்தனேவென வுணர்ந்திவண் வருகென விடுத்தாள். — (இ-ள்.) சாந்தம் - சந்தனக்கோலமணிந்த — மென்முலை - மெல்லியமுலைகளையுடைய — தமயந்தி - தமயந்தியானவள் — தோழி

யை-கேசினியென்னுந்தனதுபாங்கியை— நோக்கி-பார்த்து—போந்தமன்னவன் - வந்தவிருதுபன்னவரசனது — பொன் - அழகிய—தடம் - விசாலமாகிய—தேரினில் - இரதத்தில்— பிணித்த - கட்டிய—கூந்தன்மா - புறமயிரினையுடையகுதிரைகளை—விடும் - நடத்துகின்ற—சாரதி - தேர்ப்பாகனானவன்—கொற்றம் - வெற்றிபொருந்திய—வேல் - வேலாயுதந்தரித்த— நளனும் - நளனாகிய—வேந்தனே - அரசனே, (அல்லனோ) — என - என்று— உணர்ந்து - அறிந்துகொண்டு—இவண் - இவ்விடத்தில்—வருகெனே - வாவென்றுசொல்லி—விடுத்தாள் - அனுப்பினாள்.

(௲௱௩௫) கொங்கு வாய்மடுத் தினவண்டு கூட்டுணுங் கூந்தற், றிங்கள் வாண்முகத் தெரிவைதன் னேவலிற் றிறம்பா, மங்கை யெய்தியெந்தியாவனீ யெத்தொழில் வல்லை, யிங்கு வந்தவா றென்னென வாகுக னிசைப்பான். — (இ-ள்) கொங்கு - தேனை — வாய்மடுத்து - வாயை வைத்து—இனவண்டு - கூட்டமாகியவண்டுகள்—கூட்டுணும் - கொள்ளைகொண்டுண்ணப்பெற்ற — கூந்தல் - அளகத்தையும்— திங்கள் - சந்திரன்போன்ற— வாண்முகம் - ஒளிபொருந்திய முகத்தையுமுடைய—தெரிவைதன் - தமயந்தியினுடைய — ஏவலின் - உத்தரவினின்றும்— திறம்பா - தவறாத—மங்கை - கேசினியானவள் — எய்தி - அவ்விடத்திற்சென்று — யாவனீ - நீயார்— எத்தொழில் - எந்தத்தொழில்களில்—வல்லை - வல்லமையுள்ளவன்— இங்கு - இவ்விடத்தில்— வந்தவாறு - வந்ததன்மை— என்னை - எப்படிப்பட்டதென்றுகேட்க — வாகுகன் - வாகுகனெனப்பட்டநளன் — இசைப்பான் - சொல்லுவான். எ-று.

(௲௱௩௬) விரிமலர்க்குழற் றமயந்தி சுயம்வரம் வேட்ட, விருதுபன்னன்மான் றேர்விடும் வாகுக னென்பேர், புரிவல் வெந்தழ லின்றியு மடைத்தொழில் புனலற், றுருகு பாலையிற் றீம்புன றருவலென் றுரைத்தான். — (இ-ள்) விரி - மலர்ந்த — மலர் - மலர்களையணிந்த— குழல் - கூந்தலையுடைய— தமயந்தி - தமயந்தியினது — சுயம்வரம் - சுயம்வரத்தினில்— வேட்ட - விருப்பமுற்ற— இருதுபன்னன் - இருதுபன்னராசனது— மான்றேர் - குதிரைகட்டியதேரை— விடும் - நடத்துகின்ற— வாகுகன் - பாகுகனென்பது — என்பேர் - என்பெயராம். — வெந்தழல் - வெவ்விய அக்கினி— இன்றியும் - இல்லாமலும் — மடைத்தொழில் - சமையலை— புரிவல் - செய்வேன் — புனலற்று - நீரில்லாமல் — உருகு - உருகுகின்ற — பாலையில் - பாலைநிலத்தில்— தீம்புனல் - மது

சமாசாரத்தை — தருவல் - (உன்பெண்ணைக்) கொடுப்பேன் — என்றுரைத்தான் - என்றுசொன்னான். எ-று. (அ)

(௲௱௭) இன்ன விஞ்சைக ணவலா தறிகுநரில்லை, யன்னவன் றரக் கொண்டனை போலுமவ் வரசன், மன்னி வாழ்வதெந் நகர்வயின் வகுத்துரை யென்றாள், பொன்னை வாஞ்சுணங் கரும்பிய புணர்முலைப் பூவை. —(இ-ள்.) பொன்னைவாம் - பொன்போலாகிய — சுணங்கு - தேமல் — அரும்பிய - உண்டாகிய — புணர்முலை - நெருங்கியஸ்தனங்களை யுடைய — பூவை - கேசினியானவள் — இன்னவிஞ்சைகள் - இத்தன்மையவித்தைகள் — நவலாது - நவலல்லாமல் — அறிகுநர் - அறிந்தவர்கள் — இல்லை - (ஒருவரு)மில்லை — அன்னவன் - அந்தநளமகாராசன் — தர - கொடுக்க — கொண்டனைபோலும் - பெற்றுக்கொண்டாய் போலும் — அவ்வரசன் - அந்தநளமகாராசன் — எந்நகர்வயின் - எந்தப்பட்டணத்தில் — மன்னி - பொருந்தி — வாழ்வது - சுகித்திருப்பது — வகுத்து - பகுத்து — உரை - அதைச்சொல்லு — என்றாள் - என்று வினாவினாள். எ-று. (௯)

(௲௱௮) மேய விஞ்சையோர் நளனொடுங் கற்றிலன் விறல்வேற், சேயனன்னினி துறைவதிவ் விடமெனத் தெருளேன், றூயகற்பினர் காதலர் துறப்பினு மற்றோர், நாயகற்பெற நினைவர்கொ லோவென நவின்றான். —(இ-ள்.) மேய - பொருந்திய — விஞ்சை - வித்தையை — ஓர் - ஒப்பற்ற — நளனொடும் - நளமகாராசனிடத்தில் — கற்றிலன் - நான்கற்கவில்லை — விறல்வேல் - வெற்றிபொருந்திய வேலேந்திய — சேயனன் - சுப்பிரமணியனையொத்தநளமகாராசன் — இனிதுறைவது - இனிமையோடிருப்பது — இவ்விடம் - இன்னவிடம் — என - என்று — தெருளேன் - அறியேன் — தூய - பரிசுத்தமாகிய — கற்பினர் - கற்பினையுடையமாதர்கள் — காதலர் - கணவர்கள் — துறப்பினும் - துறந்துவிட்டாலும் — மற்றோர் - வேறொரு — நாயகற்பெற - கணவனையடைய — நினைவர்கொலோ - நினைப்பரோ — என - என்று — நவின்றான் - (நளமகாராசன்) சொன்னான். எ-று. (௰)

(௲௱௯) இன்ன கூறலு மடவரல் கதுமென வேகி, மின்னனாளுடன் கேட்டன யாவையும் விளம்பி, யன்னவற்றனை யுருவலான் மொழிகுவ தனைத்து, முன்னினம்பிறை மொழிவதே போன்மென மொழிந்தாள். —(இ-ள்.) இன்ன - இத்தன்மையாக — கூறலும் - சொன்ன

ளாவில் — மடவரல் - கேசினியானவள் — கதுமென - சரேலென்று — ஏகி - சென்று — மின்னனாளுடன் - தமயந்தியுடன் — கேட்டவையாவையும் - கேள்வியுற்றசங்கதிகளெல்லாம் — விளம்பி - சொல்லி — அன்னவன்றனது - அந்நளமகாராசனது — உருவிலான் - வடிவமில்லாதஇட்பாகன் — மொழிகுவதனைத்தும் - சொல்லுவதெல்லாம் — முன்னில் - யோசிக்குமிடத்தில் — நம்மிறை - நமது நளமகாராசன் — மொழிவதேபோன்மென - சொல்வதைப்போலிருக்குமென்று — மொழிந்தாள் - சொன்னாள். எ - று. (௰௧)

(௬௱௪௰) மொழிதல் கேட்டலு மொய்குழல் வாலரியுதவி, யழலிலாதிவையடுவதுகாண்டியென் றறையக், குழைகொள் வாண்முகக்கொம்பனு ளவனுழைக் குறுகி, யிழைகொள் பூண்முலை சொற்றவா றிசைத்தன ளீந்தாள் — (இ - ள்.) மொழிதல் - கேசினிசொல்லியவைகளை — கேட்டலும் - கேள்வியுற்றமாத்திரத்தில் — மொய்குழல் - தமயந்தியானவள் — வால் - வெள்ளிய — அரி - அரிசியை — உதவி - கொடுத்து — அழலிலாது - நெருப்பின்றி — இவையடுவது - இவ்வரிசிகளைச்சமைப்பதை — காண்டியென்று - பார்த்துவாவென்று — அறையக்கூற — குழைகொள் - குண்டலமணிந்த — வாண்முகம் - ஒளிபொருந்திய முகத்தையுடைய — கொம்பனாள் - பூங்கொம்பையொத்தகேசினியானவள் — அவனுழை - அப்பாகனிடத்து — குறுகி - சென்று — இழைகொள் - நூலிழைகொண்ட — பூண் - ஆரங்களையணிந்த — முலைத்தனங்களையுடைய தமயந்தி — சொற்றவாறு - சொல்லியபடி — இசைத்தனள் - சொல்லி — ஈந்தாள் - அவ்வரிசியைக்கொடுத்தாள். எ - று. (௰௨)

(௬௱௪௰௧) ஈந்தவாலரி பெய்தபொற் குழிசிதீ யின்றி, யாய்ந்தகேள்வியான் றொடுதலு மடிசிலா யமைய, வேய்ந்த பூங்குழல் கண்டுபோய் வெம்முலைப் பொறையாற், சாய்ந்த நுண்ணிடைத் தமயந்திதன்னொடு மொழிந்தாள். — (இ - ள்.) ஈந்த - கொடுத்த — வாலரி - வெள்ளிய அரிசியானவை — பெய்த - போடப்பட்ட — பொற்குழிசி - பொன்குடத்தை — ஆய்ந்தகேள்வியான் - நளமகாராசன் — தொடுதலும் - (கையால்) தொட்டமாத்திரத்தில் — தீயின்றி - நெருப்பில்லாமல் — அடிசிலாயமைய - சாதமாயமைய — வேய்ந்த - தரிக்கப்பட்ட — பூங்குழல் - பூமாலையணிந்த கூந்தலையுடைய கேசினியான

வள் — கண்டு - அதைப்பார்த்து — போய் - சென்று — வெம்முலை - விருப்பத்தைத் தருகின்ற ஸ்தனங்களினுடைய — பொறையால் - பாரத்தினால் — சாய்ந்து - வணங்கிய — நுண்ணிடை - நுட்பமான இடையையுடைய — தமயந்திதன்னொடும் - தமயந்தியுடனே — மொழிந்தாள் - (இவ்விஷயத்தைச்) சொன்னாள். எ-று. (௰௫)

(௩௱௪௨) அழலுநீருமின் றமிழ்தெனவடுதொழில் கேட்டுக் குழையுநெஞ்சின ளின்னுயிர்க் கொழுநனென் றெண்ணி, விழைவினோடுதன்மக்களை யவனுழை விடுத்தாள், மழலை மென்மொழி மக்களுமன்னன்மாட் டடைந்தார். (இ-ள்.) குழையுநெஞ்சினள் - குழைந்தநெஞ்சத்தளாகிய தமயந்தியானவள் — அழலும் - நெருப்பும் — நீரும் - தண்ணீரும் — இன்று - இல்லாமல் — அமிழ்தென - அமிர்தம்போல — அடுதொழில் - சமைத்தலை — கேட்டு - கேள்வியுற்று (இவன்) — இன்னுயிர்க் கொழுநன் - இனியஉயிரையொத்த (நமது) கணவன் — என்றெண்ணி - என்றுகருதி — விழைவினோடு - ஆசையோடு — தன்மக்களை - தன்புதல்வரை — அவனுழை - அவனிடத்து — விடுத்தாள் - அனுப்பினாள் — மழலைமென்மொழி - மெல்லியமழலைமொழிகளையுடைய — மக்களும் - பிள்ளைகளும் — மன்னன்மாட்டு - நளமகாராசனிடத்தில் — அடைந்தார் - சேர்ந்தார்கள். எ-று. (௰௪)

(௩௱௪௩) அடைந்த மக்களைக் காண்டலு மழலிடு மெழுகினுடைந்த துள்ளநீ ரூற்றிருந் தொழுகின நெடுங்கண், டொடர்ந்த மும்மல முருக்கிவெம் பவக்கட றொலையக், கடந்து ளோர்களுங் கடப்பரோ மக்கண்மேற் காதல். — (இ-ள்.) அடைந்த - தன்னிடத்துவந்த — மக்களை - புதல்வரை — காண்டலும் - பார்த்தமாத்திரத்தில் — அழலிடும் - தீயிலிட்ட — மெழுகில் - மெழுகுபோல — உள்ளம் - (நளமகாராசன்) மனமானது — உடைந்தது - நெகிழ்ந்தது: — நெடுங்கண் - நெடியகண்கள் — நீரூற்றிருந்து - நீர்சுரந்து — ஒழுகின - சொரிந்தன — தொடர்ந்த - சனனங்கடோறுமனுசரித்த — மும்மலம் - ஆணவமாயைகாமியமெனுமூன்றுமலத்தையும் — முருக்கி - கெடுத்து — வெம் - கொடிய — பவக்கடல் - சனனசாகரத்தை — தொலைய - நீங்க — கடந்துளோர்களும் - நீத்தோரும் — மக்கண்மேல் - பிள்ளைகண்மேல்வைத்த — காதல் - ஆசையை — கடப்பரோ - ஒழிப்பரோ - (ஒழியார்.) எ-று.

(௩௱௪௪) மழலைமென்மொழி மக்களைக் காண்டலு மன்ன, னழு துதுன்புற லாய்வளைத் தோழிகண் டேகித், தொழுது சொற்றலுங் கொழுநனு மென்பது துணிந்து, முழுவலன் புடைத் தாயொடுதந் தைபால் மொழிந்தாள்.—(இ-ள்.) மழலைமென்மொழி - மெல்லிய மழலைச் சொற்களையுடைய — மக்களை - பிள்ளைகளை — காண்டலும் - கண்டவளவில் — மன்னன் - நளமகாராசன் — அழுது-புலம்பி — துன்புறல் - துன்பப்படுதலை — ஆய்வளை - சிறந்தவளையலையணிந்த — தோழி - கேசினியானவள் — கண்டு - பார்த்து — ஏகி-தமயந்தியிடத்துச்சென்று — தொழுது-வணங்கி — சொற்றலும் - இச்செய்கையைச்சொன்னவளவில் — கொழுநன் - (இவன்) நமது கணவன் — ஆம் - ஆவன் — என்பது-எனப்படுவதை — துணிந்து - தமயந்திநிச்சயித்து — முழுவலன்புடை - நிறைந்த அன்பையுடைய — தாயொடு - தாயினால் — தந்தைபால் - தகப்பனிடத்தில் — மொழிந்தாள் - சொன்னாள். எ-று. (௯௬)

(௩௱௪௫) மழைத்தடங்கணாள் மன்னவன் பணியினால் வேந்தை, யழைத்து வம்மென வாய்வளைத் தோழியை விடுப்பக், குழைத்தபூங் கொடி யன்னவள் வாகுகற்குறுகித், தழைத்த காதலால் வருகென மன்னனுஞ் சார்ந்தான். (இ-ள்.) மழை - குளிர்ச்சியும் — தடம் - விசாலமும் பொருந்திய — கணாள் - கண்களையுடைய தமயந்தியானவள் — மன்னவன் - வீமராசனது — பணியினால் - உத்தரவினால் — அழைத்துவம்மென - (சாரதியை) யழைத்துவாவென்று — ஆய்வளை - சிறந்தவளையல்களையுடைய — தோழியை - கேசினியை — விடுப்ப-அனுப்ப — குழைத்த-துளிர்த்த — பூங்கொடியன்னவள் - புஷ்பக்கொடியையொத்த கேசினியானவள் — வாகுகற்குறுகி - வாகுகனையடைந்து — தழைத்த காதலால்- மிகுந்த அன்போடும் — வருகென- (அரசனுத்தரவின்படி) வாவென்றழைக்க — மன்னனும் - நளமகாராசனும் — சார்ந்தான் - (அரண்மனையை) யடைந்தான். எ-று. (௯௭)

(௩௱௪௬) மறுவில் கற்பினள் மானவேல் மன்னவன் வரலும், குறைவி லன்பினள் பிழையிலள் கண்படை கொள்வா, ளிறையுநீப் பரு மனைவியை யிருள்படு கானி, லறனிழுக்குற நளனல தியாவரோ யகல்வார். —(இ-ள்.) மறுவில் - களங்கமில்லாத — கற்பினள் - தமயந்தியானவள் — மானவேல் - வலியவேற்படையேந்திய — மன்னவன் - நளமகாராசன் — வரலும் - வந்தமாத்திரத்தில் — குறைவில் - குறைவில்

லாத — அன்பினள் - அன்பையுடையவளும் — பிழையிலள் - குற்றமில்
லாதவளும் — கண்படைகொள்வாள் - நித்திரைசெய்கின்றவளுமாகிய
— இறையும் - இறைப்பொழுதும் — நீப்பரும் - நீத்தற்கரிய — மனை
வியை - தமயந்தியை — இருள்படு - இருளுண்டாயிருக்கிற — கானில் -
வனத்தில் — அறன் - தருமமானது — இழுக்குறு - தவறுத — நளனல்
லாது - நளனையல்லாமல் — யாவரோ - மற்றவர்யார்தாம் — அகல்வார் -
பிரிந்துவிடுவார்கள். எ - று. — அறனிழுக்குறு நளனென்றது வஞ்சப்
புகழ்ச்சி இதனால் வெறுத்தல் தோற்றுகின்றது.] (௱அ)

(ருாசஎ) என்றுகண்கணீ ரிடையறு தொழுகிட மாசு, துன்றுமே
னியுந் துணிபடு மாடையுமாகி, நின்றமாதினை நோக்கின னெட்டுயிர்
ப்பெறிந்து, குன்றிரண்டென வீங்குதோட் கொற்றவன் கூறும். —
(இ - ள்) என்று - இப்படியாகசொல்லி — கண்கள் - கண்களினின்றும் — நீர் -
நீரானது — இடையறுது - இடைவிடாமல் — ஒழுகிட - பெருக — மாசு
துன்று - அழுக்கடைந்த — மேனியும் - வடிவத்தவளும் — துணிபடு - அறு
பட்ட — ஆடையும் - ஆடையையுடையவளும் — ஆகி - ஆய் — நின்ற -
(தன்னெதிரி)னின்ற — மாதினை - தமயந்தியை — நோக்கினன் - பார்த்த
வனாய் — நெட்டுயிர்ப்பெறிந்து - பெருமூச்சுவிட்டு — குன்றிரண்
டென - இரண்டுமலைகள்போல் — வீங்கு - பூரித்த — தோள் - தோட்க
ளையுடைய — கொற்றவன் - நளமகாராசனானவன் — கூறும் - (இவ்வாறு)
சொல்லுவான். எ - று. (௱கூ)

(ருாசஅ) அலர்முலைப் பசுங் கொடியனை யரையிருட் போதிற் கலி
வயத்தனாய்க் காட்டிடை நீத்தன னின்னை; நலியும் வெங்கலி தணந்
தபின் னண்ணின னின்பால், மெலியன் மீட்டுமோர் சுயம்வரம் வேட்
டதென் னென்றான். — (இ - ள்) அலர் - பருத்த — முலை - ஸ்தனங்களையு
டைய — பசும் - பசுமையாகிய — கொடியனாய் - கொடியையொத்த
தமயந்தியே — அரையிருட்போதில் - அர்த்தராத்திரியில் — கலி - கலிய
னுக்கு — வயத்தனாய் - வசப்பட்டவனாகி — காட்டிடை - வனத்தில் —
நின்னை - உன்னை — நீத்தனன் - விடுத்தேன் — நலியும் - வருத்துகின்ற
— வெங்கலி - வெவ்வியகலியன் — தணந்தபின் - பிரிந்துசென்றபின்பு
— நின்பால் - உன்னிடத்தில் — நண்ணினன் - வந்தடைந்தேன் — மெ
லியல் - வருந்தாதே — மீட்டும் - மறுபடியும் — ஓர்சுயம்வரம் - ஒருசுய

ம்வரத்தை — வேட்டது - விரும்பியது — என் - யாதுபற்றி — என்றான் - என்றுசொன்னான். எ - று. (௨௰)

(௬௱௨௧) நிடதர்கோவினை யயோத்தியிற் றேடினன் கண்டேன், படருறேலென வந்தொரு மறையவன் பகரக், கடிதினெய்துவான் மணவினை யிழைத்தனன் கருத்தி, லடியனேற்றனை யையுறே லென மொழிந் தழுதாள். —(இ-ள்.) நிடதர்கோவினை - நளமகாராசனை — தேடினன் - தேடி — அயோத்தியில் - அயோத்திநகரத்தில் — கண்டேன் - பார்த்தேன் — படருறேல் - வருத்தப்படாதே — என - என்று — ஒருமறையவன் - ஒருபிராமணன் — வந்து - இவ்விடத்தில்வந்து — பகர - சொல்ல — கடிதின் - சீக்கிரத்தில் — எய்துவான் - உன்னைச்சேரும்பொருட்டு — மணவினை - சுயம்வரமென்பதை — இழைத்தனன் - செய்தேன் — கருத்தில் - மனதில் — அடியனேன்றனை - அடியாளாகியவென்னை — ஐயுறேலென — சந்தேகப்படாதேயென்று — மொழிந்து - சொல்லி — அழுதாள் - (தமயந்தி) புலம்பினாள். எ - று. (௨௧)

(௬௱௨௨) முன்னை நல்லுருக் காட்டென முற்றிழை மொழியப், பன்னகத்திறை யுதவிய பூந்துகில் பரிவான், மன்னவேறனன் புனைதலு மாணுரு வெய்திக், கன்னல் வேளினுங் கவினலங் கனிந்திட நின்றான். —(இ-ள்.) முன்னை - பழய — நல்லுரு - நல்லஉருவத்தை — காட்டென - காட்டுவாயென்று — முற்றிழை - தமயந்தியானவள் — மொழிய - சொல்ல — பன்னகத்திறை - நாகராசனாகிய கார்க்கோடகன் — உதவிய - கொடுத்த — பூந்துகில் - அழகியவஸ்திரங்களை — பரிவால் - ஆசையோடு — மன்னவேறனன் - இராசசிங்கமாகிய நளமகாராசன் — புனைதலும் - தரித்தமாத்திரத்தில் — மாணுரு - மாட்சிமைப்பட்டவுருவத்தை — எய்தி - அடைந்து — கன்னல் - கருப்புவில்லைத்தரித்த — வேளினும் - மன்மதனைக்காட்டிலும் — கவின் - அழகினது — நலம் - தன்மையானது — கனிந்திட - முதிர — நின்றான் - (நளமகாராச) னிருந்தான். எ - று. (௨௨)

(௬௱௨௩) நின்றமன்னனை நிரைவளைக் கைம்மலர் கூப்பி, மன்றலங்குழன் மடவரல் வணங்கின ணிற்ப, வென்றி வேலுடை விதர்ப்பர்கோன் விளைந்தமை கேட்டு, துன்றுதன்கிளை மன்னவர் சூழ்வரப் புகுந்தான். —(இ-ள்.) நின்ற - எதிரில்நின்ற — மன்னனை - நளமகாராசனை — நிரை - வரிசையாயணிந்த — வளை - வளையலையுடைய — கைம்மலர் - மலர்போன்றகைகளை — கூப்பி - குவித்து — மன்றல் - வாசனையொரு

ந்திய — அம் - அழகிய — குழல் - கூந்தலையுடைய — மடவரல் - தமய ந்தியானவள் — வணங்கினள் - வணங்கி — நிற்ப - இருக்க — வென்றி - வெற்றிபொருந்திய — வேலுடை - வேலையுடைய — விதர்ப்பர்கோன் - வீமராசனானவன் — விளைந்தமை - நடந்தசெய்திகளை — கேட்டு - கேள்வியுற்று — துன்று - நெருங்கிய — தன் - தன்னுடைய — கிளை - பந்துக்களாகிய — மன்னவர் - அரசர்கள் — சூழ்வர - சூழ — புகுந்தான் - அவ்விடம்வந்துசேர்ந்தான். எ - று. (உ௩)

(௲௫௨) அன்னகாலையி லகலிரு விசும்பிலோர் வாணி, மன்னகேட்டியிம் மடவர றன்னைமூ வாண்டு, மின்ன லின்றியா மளித்தனஞ் சுயம்வர மென்று, வுன்னையிவ்வுழிக் கூட்டுதற் கொண்டொடி யிழைத்தாள். — (இ - ள்.) அன்னகாலையில் - அந்தச்சமயத்தில் — அகல் - அகன்ற — இரும் - பெருமைபொருந்திய — விசும்பில் - ஆகாயத்தில் — ஓர் வாணி - ஒருஅசரீரிவாக்கு — மன்ன - நரமகாராசனே — கேட்டி - கேள் — இம்மடவரறன்னை - இத்தமயந்தியை — மூவாண்டும் - மூன்றுவருஷமவும் — இன்னலின்றி - தீங்கில்லாமல் — யாம் - நாம் — அளித்தனம் - இரக்ஷித்தோம் — சுயம்வரமென்று - சுயம்வரமென்றுசொல்லப்பட்டதை — உன்னை - உன்னை — இவ்வுழி - இவ்விடத்தில் — கூட்டுதற்கு - சேர்த்தற்கு — ஒண்டொடி - தமயந்தியானவள் — இழைத்தாள் - செய்தாள்.

(௲௫௩) வடபுலத்தினி னோக்குனர் மாசற விளங்கும், கடவுண்மீனினுந் தொழுதகு கற்பினர்க் கரசாங், கொடி மருங்குலை யையுறாதருளெனக் கூர்வே, னிடதர் கோமகன் மகிழ்வுற நிகழ்ந்ததை யன்றே. — (இ - ள்.) வடபுலத்தினில் - வடதிசையில் — நோக்குனர் - காண்கின்றவராது — மாசற - குற்றமற — விளங்கும் - பிரகாசியாநின்ற — கடவுண்மீனினும் - தெய்வத்தன்மையுள்ள அருந்ததியைக்காட்டிலும் — தொழுதகு - மேன்மையாகிய — கற்பினர்க்கு - பதிவிருதைகட்கு — அரசாம் - அரசாகிய — கொடிமருங்குலை - தமயந்தியை — ஐயுறாது - சந்தேகியாமல் — அருளென - கிருபைசெய் யென்று — கூர்வேல் - கூர்மைபொருந்திய வேலேந்திய — நிடதர்கோமகன் - நரமகாராசன் — மகிழ்வுற - மனங்களிக்க — நிகழ்ந்தது - (ஆகாசவாணி) உண்டாயிற்று. எ - று. — ஐ - அன்று - ஏ - அசைகள். (உ௫)

(௲௫௪) தமரவேலையி னந்தர துந்துமி தழங்க, வமரர் யாவருமம்பூமழை பொழிந்துநின் றார்த்தா, ருமிழ் செழுங்கதிர் மணிமுடி

வீமனு முவந்தான், குமர னன்னவன் கோல்வளைத் தோளியையடைந்தான். — (இ-ள்.) அமரம் - பேரொலியையுடைய — வேலையின் - சமுத்திரம்போல — அந்தரம் - ஆகாசத்தில் — துந்துமி - துந்துமிவாத்தியமானது — அழுங்க - சத்திக்க — அமரர்யாவரும் - தேவர்களனைவரும் — பூமழை - புஷ்பவருஷத்தை — பொழிந்து - சொரிந்து — நின்று - நிலைபெற்று — ஆர்த்தார் - துதித்தார்கள் — உமிழும் - கக்கப்பட்ட — செழும் - செழுமையாகிய — கதிர் - கிரணங்களையுடைய — மணிமுடி - ரத்தினகிரீடத்தையுடைய — வீமனும் - வீமராசனும் — உவந்தான் - சந்தோஷித்தான் — குமரனன்னவன் - முருகனையொத்தநளமகாராசன் — கோல்வளை - அழகியவளையல்யணிந்த — தோளியை - புயத்தையுடையதமயந்தியை — அடைந்தான் - சேர்ந்தான். எ-று. (௨௧)

(௯௫) மண்களித்தது மாதிரங் களித்தன மலர்மேற், பெண்களித்தனள் பேறறங் களித்தன கண்டோர், கண்களித்தன களித்தன கலைவலோர் நெஞ்சம், விண்களித்தன களித்தது வீமன்மா நகரம். — (இ-ள்.) மண் - பூமியானது — களித்தது - களிப்புற்றது — மாதிரம் - மலைகள் — களித்தன - களிப்புற்றன — மலர்மேற்பெண் - இலக்ஷ்மி — களித்தனள் - களிப்புற்றனள் — பேறறம் - மகத்தான தருமங்கள் — களித்தன - களிப்புற்றன — கண்டோர் - பார்த்தவர்களது — கண் - நேத்திரங்கள் — களித்தன - களிப்புற்றன — கலைவலோர் - வித்துவான்களுடைய — நெஞ்சம் - மனங்கள் — களித்தன - களிப்புற்றன — விண் - விண்ணுலகங்கள் — களித்தன - களிப்புற்றன — வீமன் - வீமராசனது — மா - பெரிய — நகரம் - பட்டணமானது — களித்தது - களிப்புற்றது.

(௯௬) உருவவொண்கழ லிடதர்கோன் வெளிப்பட லோரா, இருதுபன்னனு மறிந்தபி னவனுழை யெய்தி, யரசநின்னையா னறிந்திடா தியற்றிய வனைத்துந், திருவுளங் கொளா தருளெனச் சேவடி தொழுதான். — (இ-ள்.) உருவம் - அழகையுடைய — ஒண்கழல் - ஒளிபொருந்திய வீரக்கழலையணிந்த — நிடதர்கோன் - நளமகாராசன் — வெளிப்படல் - (மறைவினின்றும்)வெளிப்பட்டதை — ஓரா - ஆராய்ந்து — இருதுபன்னன் - இருதுபன்னராசன் — ஆங்கு - அந்நகரத்தில் — அறிந்தபின் - தெரிந்துகொண்டபின்பு — அவனுழையெய்தி - அந்நளனிடத்துவந்து — அரச - நளமகாராசனே — நின்னை - உன்னை — யான் - நான் — அறிந்திடாது - அறியாமல் — இயற்றியவனைத்தும் - செய்த குற்றங்க

நைடதப்பாடலினகராதி.

பாட்டு	பக்கம்.	பாட்டு	பக்கம்.	பாட்டு	பக்கம்.
அகலிருவிசும்	௩௰௮	அருட்புமென்	௪௯௰	அளியிலைப்பு	௫௯௭
அகல்விசும்	௨௱௭	அருமருந்த	௪௫௰	அள்ளிலைமலி	௪௭௨
அகழிடக்க	௪௮௪	அருமறைதந்தி	௰௮	அள்ளிலையு	௪௱௨
அகன்மாம	௨௮	அருமறை-வரு	௪௮௯	அள்ளிலைவேந்	௫௩௪
அங்கண்மா	௨௯௫	அருமறை-வல்	௪௮௮	அறந்தவெ	௫௯௫
அங்கண்வானந்	௱௬௭	அரும்பின	௯௯	அறந்தருந்	௫௭௯
அங்கண்வானத்	௪௪௰	அருவமாயனு	௨௫௫	அறுசுரன	௨௨௮
அங்கனுழுவெனி	௨௱௰	அருவமாயுமெ	௯௯௪	அறைசுழல்	௪௪௪
அஞ்சனமே	௪௱௭	அருவினது	௪௯	அறைபொறி	௱௯௪
அடுத்தாமும்	௫௨௮	அலங்கலாற்கு	௪௯௭	அனங்கனை	௪௫
அடைத்தம	௫௮௭	அலர்ந்தலைப்	௯௫௭	அனிச்சமெ	௮௪
அடைந்தமத்தி	௫௫௨	அலைமருமக்	௫௨௫	அனிச்சமெ	௫௪௪
அடைந்தமதா	௫௫௫	அலரின்மீது	௨௯௯	அனைத்தைநீந்	௫௱௰௮
அணங்கிது	௫௨	அவர்முலைப்ப	௫௮௯	அனையமடமா	௫௫௭
அணைந்துநா	௪௯௯	அவர்முலைய	௫௱௯	அன்றிடக்க	௯௱௭
அணிந்தரப	௱௨௭	அவைகடலு	௮௱௰௨	அன்னகாலை	௨௫௯
அணியாத்	௫௫௱	அவைந்தடங்	௱௮௫	அன்னகாலை	௫௯௪
அண்டருலகத்	௨௫௰	அவைபொலி	௭௫	அன்னங்கண்	௫
அண்ணலந்	௪௮௰	அவைகாய்	௨௯௯	அன்னமுலைசெ	௨௫௪
அண்ணறன்	௨௭௯	அல்லதுபூத்த	௪௪௮	அன்னமுலைத்த	௱௭௨
அதிர்பொலன்	௫௯௯	அல்லதுத்தறு	௱௮௰	அன்னமுலைத்தவ்	௱௭௭
அதினாத்த	௫௯௯	அல்லியுகம்	௪௭௭	அன்னவாழி	௫௯௯
அத்தகையெ	௨௪௭	அல்லியங்கோ	௰௨	அன்னவாழு	௫௯௫
அத்திறத்தெ	௨௱௪௰	அல்லிருள்	௨௱௰௨	அவர்வாரீ-ப	௮௯௯
அத்தமமை	௨௱௰௯	அவிரிழை	௰௯	அன்னைதாபோடா	௫௭௫
அந்தவினை	௫௱௯	அவீர்-ந்	௱௨௭	அன்னே-ஏப்ப	௮௫
அமிழ்தினை	௯௯௪	அவைவழி-நி	௯௭௯	அன்னையாம்	௪௭௮
அமைத்தட	௯௯௰	அவ்வுரை	௯௱௰௨	ஆருலந்து	௮௮
அமைப்பருத்	௪௯௫	அழகினாச்	௪௱௰௪	ஆக்கடுகெட்ட	௫௯௯
அயிலேவித்	௪௯௮	அழுகு-வாய்ப்	௪௫௨	ஆக்கடுகெட்டவா	௨௯௰
அயில்வாளி	௬௯௭	அழலிவாழ்	௫௭௯	ஆக்கவண்மெ	௨௪௯
அயினீந்த	௯௭௫	அழலி-வின்	௫௫௯	ஆடலோமே	௨௯
அரக்கெறி	௰௨	அழலு-நீ	௫௮௭	ஆண்டலைக்	௪௩௯
அரசர்கோன்	௫௩௪	அழுதவன்	௫௭௯	ஆம்பலப்போ	௪௯௫
அரத்தமுள	௨௫௫	அழுவ-தென்	௫௯௯	ஆயவெலின	௱௩௯
அரம்பைக	௪௬௮	அளக்கொ-ரு	௮௭	ஆயிடைகாண்	௫௩௯
அரிச்சுரந்தி	௫௩௭	அளிடமிற-டு	௯௮௨	ஆயிடையின்	௫௯௫
அருந்ததிக்	௪௨௯	அளிமுரல்	௯௯	ஆயிடையிர்	௫௯௭
அருந்தவத்	௯௯	அளியினமு	௯௨	ஆயிலுயிலி	௫௯௨
அருந்தவனே	௨௪௮	அள்ளிக்கொ	௯௯௮	ஆயினனை	௫௯௫

பாட்டு	பக்கம்.	பாட்டு	பக்கம்.	பாட்டு	பக்கம்.
ஆழிருஞ்புவி	ருகூகூ	இன்னகாரிருட்	உ௱கூ	உருகுதங்கொ	உகூகூ
ஆற்றலசான்ம	நூஅகூ	இன்னகூறல்	ருஅரு	உருவவொண்	ருகூஉ
ஆற்றல்சானவு	௬௱கூ	இன்னணங்கொ	சசஉ	உருவிலாளெ	௱அகூ
ஆற்றவருங்	ருகூக	இன்னணர்தே	ந௱ரு	உருவின்மை	உசு
ஆற்றவேன்	சருய	இன்னனமணா	ந௱ய	உருவுகண்	௬உஉ
இக்கமிகு	சசந	இன்னனமா	ரு௱௬	உருவெனி	உஎரு
இக்கிவாத	௬௱உ	இன்னநன்மையவி	சகூரு	உலாசெய்	ருஎய
இடோரதவி	௬௬எ	இன்னதன்மையன்வை	ருகூச	உலையவு	௬எகூ
இநக்கணெய்	உ௬கூ	இன்னதன்மையளறி	சஉ	உலகமேலா	௱ரு௬
இனரவிழ்	ரு௱	இன்னபேரணி	சருச	உலகொருமு	௬உசு
இந்தவைய	௱யஉ	இன்னபொன்னி	அஉ	உலனாறு	அ௬எ
இந்திரசே	ருஉய	இன்னமிழ்துபி	சஎ௬	உவங்கனிந்தா	யரு
இந்நகர்வ	சகூய	இன்னரிசில	ச௱யக	உவங்கனிந்து	நகூகூ
இமிழ்கடிமு	௬சய	இன்னவாய்மை	ருஎகூ	உவந்தன	௱கூகூ
இருங்கடற்ற	சஅக	இன்னவாழ்மக	உ௬கூ	உள்ளங்கொ	சகூகூ
இருங்கடற்றெ	௬சரு	இன்னவாழவத்	உகூ௬	உள்ளமோமா	நஎ
இருநடம்பு	உகூஎ	இன்னவிருங்கு	ருஅரு	உன்னுமை	உருகூ
இருதுபன்ன	ருகூச	இன்னவைநிகழும்வே	௬௱யச	ஊர்சுணந்	நஅகூ
இருதுபன்னனவ்	ருஅய	இன்னவைநிகழ்ந்த	சருஅ	ஊழியருந்தெ	௱ருஎ
இருதுபன்னவே	ருஅந	இன்னளென	ருகூகூ	ஊறுசெய்	ரு௬கூ
இருவிசுமபொ	உஅஉ	இன்னிசைய	உஎசு	ஊன்பயில்	சஉ௬
இலாத்தயர்	அக	இன்னுயிருய்பு	ருஉஅ	என்னவோ	ரு௱யஉ
இவளழுக்க	உருகூ	ஈங்கடைந்து	ருஅந	எண்ணியது	ருசசு
இவளாருரு	௱எஉ	ஈங்கிவளின்ன	சஅரு	எண்ணியெண்	உ௬எ
இவ்வாவரு	௱சரு	ஈங்கிவன்மா	௱உக	எண்ணிவந்	ருஉய
இவவாழு	௬ருய	ஈங்கிவ்வா	௱எரு	என்முடைசத்	ருஉகூ
இவைபுசுடற	௬எகூ	ஈட்டுமணிக	௱கூச	எதிர்முக	உஎஉ
இவையுத்தநிவி	ருஅக	ஈய்ந்தவா	ருஅகூ	எப்பொரு	உகூஉ
இவ்வுபரந்தி-ன்க	௬உக	ஈர்க்கிடை	நருஅ	எம்மிறையி	உஅஉ
இவ்வுபரந்தி-வன	௬அகூ	உடல்கிள	சஉக	எய்தியது	௬௱ய
இவைபுலாம	சு௱உ	உடைதிரைப்	சஎஉ	எட்டியய	உஅகூ
இழைபவட்டு	௱ரு	உடைட்டெ	உருஅ	எரிகதிர்ப்	௬ருக
இழைவளர்மு	உஎச	உண்ணிறை	உகூகூ	எழிமிக	௬சசு
இளையணவம	சஅஎ	உண்ணெகிழ்	உருகூ	எழுமகன்	ருசசு
இளையவிருந்து	ருஎகூ	உதநதல்கு	சருகூ	என்றுக்கு	ரு௱யகூ
இளையனவாச	உகூச	உயிருதவி	௱ருஅ	என்றுறவ	ச௱ய
இளையலாவுவோ	உஅச	உயிர்த்துமெ	ருகூரு	எறிதிரைகரு	சஎந
இளைபழைய	ருகூகூ	உயிர்திகர்	ருஉக	எனவிவை	எந
இன்பக்கலவி	௱எய	உரவுநீரக்-ஆழி	உருஅ	என்றுறைநீ	௱கூய
இன்றுணைக்	சகூக	உரவுநீரக்-உல	ரு௱ய௬	என்றழுங்க	சு௱யஎ
இன்னகவத்	சசரு	உரவுநீர்த்து	௬ருகூ	என்றலுந்தி	ருஉச
இன்னலைத்	நருரு	உரிமையிற்	ச௱யரு	என்றலும்மார்	சஅரு
இன்னவிழ்ப்பு	ருசக	உருகியுள	உசரு	என்றலுமலரி	௬அகூ

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
என்றதுமற்	௫௱௰௮	ஐயன்கமல	௫௪௬	கதிர்செய்நி	௨௱
என்றவர்மொ	௬௱௭	ஒருத்தியா	௨௭௮	கதிர்மணியடை	௪௮௨
என்றவனுரை	௫௨௧	ஒழுகுநீ	௬	கதிர்மதிந	௬௪௩
என்றார்வ	௩௩௫	ஒழுகொளி	௱௬	கந்திகைக்கரு	௪௬௬
என்றியல	௪௱௬	ஒளிகிளர்	௪௪௩	கந்தடுவெம்பு	௱௫௪
என்றிவன்பு	௬௱௬	ஒளிமுகலி	௨௫௭	கந்தருதணு	௪௩௩
என்றிவன்மொ	௬௱௫	ஒளிர்பொ	௱௬௪	கந்திவாரு	௫௬௮
என்றின்மா	௱௬௧	ஒள்ளழற்க	௪௨௫	கமலமீது	௪௫௬
என்றுகண்க	௫௮௬	ஒற்றரோகி	௫௬௭	கருணைசெய்	௫௬௰
என்றுகூறலு	௫௭௭	ஒற்றர்கூற	௪௫௬	கருணையங்க	௬௬௨
என்றுகூறிய	௫௭௪	ஒற்றையா—தே	௨௰	கருணையினை	௪௪௭
என்றுகூறிநு	௱௬௧	ஒற்றையா—ப	௱௬௩	கருத்திறா	௱௬௮
என்றுமற்ற	௨௫௬	ஒன்னலர்	௬௬	கருந்தட—தண்	௫௬௮
என்றுமுனி	௨௪௫	ஓகையொ	௫௭௬	கருந்தட—கைய	௨௭௬
என்றுவெந்து	௩௬௬	ஓங்குயர்வி	௩௬௧	கருந்தாரை	௱௪௬
என்னமற்றி	௪௱௬	ஓடரிக்கணு	௫௭௨	கரும்புயன்	௱௰௫
எனனருந்து	௨௫௬	ஓர்துகிலி	௫௩௮	கருவிமா	௩
என்னலும்	௫௨௬	ஓவியத்தி	௬௬	கலத்தொடு	௬௭௮
என்னவா	௱௬௨	ஓவியமொ—ரும்	௫௱௫	கலவியின்ம	௪௬௬
என்னவேந்	௨௬௩	ஓவியமொ—வொ	௬௬௬	கலிகெழுமூதூ	௪௮௰
என்னுவரு	௫௪௬	கங்குலெய்	௨௱௭	கலைக்கட	௫௱௰௬
என்னும்வி	௨௬௧	கங்கையெ	௫	கலைவலாளெ	௬௬௬
என்னுளந்தி	௱௫௫	கஞ்சநாண்	௬௬௬	கலைவாளு	௪௮௬
என்னுளத்தெ	௨௮௫	கடல்சூழ்பு	௱௬௬	கலைவளர்தி	௬௱௬
ஏகாவிக	௱௬௬	கடல்படு	௰௭	கலைநிலா	௬௱௬
ஏதமில்லு	௨௮௰	கடிகமழ்	௨௬௮	கல்வதர்நட	௫௩௬
ஏந்தவேகி	௫௬௧	கடிமலர்க்கூ	௩௱௬	கல்வியினைக	௮௬
ஏந்தலோ	௭௬	கடிமலர்ப்ப	௩௬௬	கல்வியின்று	௫௨
ஏந்திளமுலை	௪௱௫	கடிமலையிட	௪௮௬	கழலாவலை	௬௩௮
ஏந்திளவன	௫௱௭	கட்புலன்க	௱௨௨	கழிபெருங்	௨௬௫
ஏமுறமன்ன	௩௮௬	கட்புலனெ	௪௮	கழிமடநா	௪௬௪
ஏர்குடியி	௬௨௬	கணைக்குழை	௨௭௰	களைகளிக	௬௱௰௮
ஏழ்நிலவளா	௬௬௮	கணைகொ	௨௫	களைகனி—தல்	௨௫௪
ஏற்பரிமு	௩௬௨	கணைவேணி	௬௬௫	களைசனி—அதே	௫௪௰௭
ஏனையுள்ளன	௪௫௭	கண்கவர்	௬௬	களைபடுவேன	௬௬௮
ஐங்கணைக்கி	௨௬௨	கண்டவர்ம	௪௱௰௬	கவுத்திடை	௪௩௪
ஐந்தருநீழலின	௨௫௮	கண்டுகண்டு	௬௬௪	களிகொள்வ	௨௱௬
ஐந்தருநீழல்வே	௬௱௨	கண்ணகன்ஞா	௪௪௬	களிக்கயல்	௪௬௬
ஐயநீயாடு	௫௱௰௫	கண்ணகன்பு	௫௪௧	களிசெய்கா	௨௱௪
ஐயடூதேன	௱௫௬	கண்ணகன்ம	௨௬௭	களிச்சுரும்	௫௱௭
ஐயரிக்கண்	௱௮௮	கண்ணகன்ற	௨௰	களிமகிழ்	௩௭௨
ஐயரிசிதறு	௬௪௨	கண்ணுங்கை	௱௨௪	களிமயிற்கு	௫௬௫
ஐயரிபரந்	௩௨௧	கதமெழுசிக	௫௬௰	களிமாமயி	௱௬௨

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
கலைகடந்	௯௭	குமிழ்மிசை	௱	கொங்குன்	௫௯௩
கலைகளைதா	௫௱௰௫	குயின்மென்	௱௪௫	கொங்குவா	௫௮௪
கள்ளவிழ்	௨௭௨	குரவவிழ்ந்த	௱௮௮	கொங்குவிம்மு	௱௭௯
கள்ளருமை	௪௫௫	குரிதிகொட்	௪௨௮	கொக்குவிரி	௨௨௩
கள்ளுணவி	௫௱௰௫	குருமணிமேக	௨௯௪	கொடிக்குங்	௪௮௬
கள்ளுயிர்க்கு	௫௫௮	குருமணியி-குடை	௬௨௰	கொடியன	௰௯
கள்ளுயிர்த்த	௪௯௧	குருமணியி-கோடு	௩௯௫	கொங்குஞ்சி	௪௱௰௯
கள்ளுயிர்த்தி	௬௨௯	குருமணியி-நின்	௭௮	கொட்புற	௫௯
கழுவிவாடு	௯	குருமணிவல	௪௯௫	கொந்தர்	௩௩௩
கற்பினழ	௫௫௧	குரும்பைமெ	௮	கொய்துணர்	௬௫௨
கற்றையங்க	௫௱௰௩	குலட்டளமுலையிறைய்	௬௯௯	கொய்புனை-ப்பா	௪௱௰௮
கனைசெழுந்	௫௫௩	குழவிவெண்	௬௱௫௨	கொய்புனை-மாவி	௬௱௫
கன்றுகுளி	௨௱௰௪	குழமியபற	௪௭௧	கொய்புனைப்பரி	௯௱
கன்னல்கமு	௨௪௯	குழைமுக்கு	௬௮௭	கொய்புனைப்புர	௪௬௯
கன்னிமனருக்	௱௫௫	குழைமுத்தி	௫௱௯	கொய்புனைவய	௨௫௨
காசுலாமு	௪௯௭	குழையெதிர்	௨௮௯	கொலைத்த	௪௨௭
காட்டினள்	௫௭௧	குளிர்நலங்	௯௭	கொல்சின	௫௱௰௪
காண்டலு	௱௰௫	குளிர்பனிக்	௬௯	கொல்லும்வே	௱௭௯
காதலங்க	௱௨௰	குளிர்மதி	௬௫௯	கொல்லுலையீந்	௯௱
காதல்கூர்ந்	௫௫௭	குறிப்பறிந்தி	௨௫௭	கொல்லுலை-கொ	௰௮
காதன்மேவா	௩௮௮	குறைவில்	௨௱௨	கொள்ளைகொ	௪௬௯
காந்தெரி	௩௱௰௯	குஷிசிலை	௭௨	கொள்ளைவண்டி-மீ	௩௯௨
காமுறுமொ	௨௯௮	குன்றிடைப்	௪௯௬	கொள்ளைவண்டின	௫௭௰
காம்புறழ்	௪௱௧	கூர்ந்தன்	௫௭௮	கொன்செய்	௨௬௫
காவெரிம	௪௯௪	கூறுமக்கை	௱௯௰	கொன்னவில்	௪௨௬
காரிகையு	௩௱௰௫	கூற்றமென்	௨௬௪	கொன்னுலை	௫௬௨
கார்ச்சுரும்பெ	௬௯௯	கூற்றிறைவெ	௬௫௪	கோங்கின	௯௨
கார்த்திரன்	௪௨௪	கூற்றுறழ்கு	௫௨௨	கோடுந்திய	௱௯௰
காலமென்	௱௯௯	கூற்றுறழ்ந	௪௯௨	கோட்புலி	௪௭௧
காவிலன்	௪௯௮	கூற்றெனைக்க	௪௱௰௮	கோணைக்க	௱௩௮
காணமரல	௨௮௰	கூற்றெனைக்கொ	௯௨௪	கோதிருன்	௪௫௮
காணமார்க	௯௱௨	கூற்றெனவுர	௯௨௪	கோதைநமார்	௪௯௯
கான்படு	௪௨௯	கூற்றெறுங்கொ	௪௨௭	கோத்தமே	௪௯௭
கான்பயின்	௪௮௩	கூனிரும்பி	௮	கோவநாண்	௫௱
கான்றுருவி	௫௪௭	கூன்பயில்	௬௬௰	கோவடுகு	௫௱௰
கிளிபொருதி	௪௭௧	கூன்பிறைத்	௯௬௨	கோறல்செ	௮௩
குடங்கைய	௱௯௮	கேட்டவளவி	௫௫௨	கோற்றொடிசெ	௫௬௨
குடங்கையி	௬௯௮	கேட்டவாகு	௫௭௯	கோற்றொடிந	௨௮௫
குடவலைக்	௰௯	கேழ்கிளர்	௱௰௪	கௌவைக்க	௱௬௬
குடவலையினங்	௯௫	கைகட்படுதி	௮௧	சகார்தொ	௱௯௪
குடவலையினம	௭௮	கைம்மாறுநி	௱௫௯	சடிலமன்று	௨௩௫
குடைந்துவ	௨௮௯	கொங்கவி	௬௯௮	சத்தனை	௬௨
குடைமொழியீ	௩௱௰௯	கொங்கிற்	௨௨௯	சாந்தொழி	௫௫௪

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
சாந்தணிந்	௪௮௨	செப்புநேர்	௱௭௯	ததைமலர்தெ	௬௨௮
சாந்திழுந்தி	௬௮	செம்மையி	௪௮௮	தமரவேலை	௫௯௯
சாந்தழுமுலை	௫௰	செயிரற	௫௪௰	தரங்கவாசி	௫௬௯
சாந்தழும்பு	௪௫௯	செயிர்ப்பின்மா	௱௮௬	தருவிதழ்-கொள்	௱௫௨
சாந்தமென்முலை	௫௮௩	செய்தொழி	௱௰௯	தருவிதழ்-வெள்	௱௪௮
சாமலையி	௫௱௰௧	செய்ப்பட்	௱௨௬	தருவுமணி	௨௱௰௫
சிதரிதெ	௪௱௩	செய்யகண்	௨௯௮	தழுவியதா	௫௨௫
சிவதியர்	௫௨௯	செய்யகமல	௨௱௰	தலைஇறை	௱௪௮
சிலைகுழை	௪௨௰	செய்யவெவ்	௱௯௯	தவழ்விரி	௯
சிலைபொரு	௪௪௪	செய்யதா	௫௱௯௬	தளர்வொடு	௫௬
சிலையுயிர்	௪௬௯	செய்ஞ்ஞா	௱௪	தளிடை	௬௯௰
சில்லரிச்	௬௪௬	செருக்கவு	௮௪	தளருநுண்	௫௭௯
சில்லரிநெடு	௫௪௪	செருவிஃமா	௨௱௫	தளியருந்தாங்	௬௱௰
சில்லியந்தடந்தேரு	௪௬௯	செல்லும்வெ	௫௪௫	தாதலைந்தி	௪௬
சில்லியந்தடந்தேர்	௫௮௨	செழுங்கடை	௪௨௰	தாதுகமழ்	௱௭௪
சிறையளி	௫௯	செழுமணிப்	௨௭௯	தாதொடுத	௨௮௪
சிறையொளி	௮௬	செறிந்தவ	௨௱	தாமரைப்	௪௱௰
சிறைவன்	௱௬௮	சென்னிதா	௪௫௭	தாமரைமு	௪௯
சிற்பறால்	௬௱௰௭	சேட்டின	௬௬௰	தாயினுமரு	௫௨௭
சிற்றிடை	௫௱௨	சேணுயர்	௬௪௧	தார்புலரா	௪௪௮
சீதையொ	௨௨௫	சேயரிசிந்தி	௬௮௫	தார்வாய்	௨௨௯
சீவநற்றரு	௫௱௰௫	சேயிதழ்க்	௭௭	தாவருஞ்சி	௪௱௰௬
சீற்றமிகு	௪௪௪	சேயுயர்வி	௬௨௯	தாழும்வண்டு	௨௱௫
சுடரும்வ	௨௱௰௯	சேவடிதொ	௬௮௬	தாழ்சினைபூ	௪௯௪
சுடரும்பெ	௨௬௮	சேற்றிறழ்	௨௫௫	தாழ்தடக்	௫௨௰
சுடர்ஞான்	௨௱௰௪	சொல்வருமி	௨௭௯	தாளதாம	௪௱
சுடர்செய்	௫௯௨	சொல்லுங்	௫௱௰௨	தான்றிமா	௫௭௯
சுடர்விடு	௪௮௩	சொல்லியவ	௫௱௰௪	திங்கட்கலை	௱௪௰
சுணங்குபூத்தக்	௱௯௬	சோலைவாயி	௱௨௬	திங்கட்புலி	௨௱௰௯
சுணங்குபூத்தெ	௱௭	ஞாலத்தி	௫௪௮	திங்கள்நு	௬௧
சுண்ணமெ	௫௱௯	தடங்கணி	௫௪௬	திங்கள்வெண்	௨௭
சுருதிஅர்	௫௭௫	தடக்கொடா	௨௮	திங்கள்வேந்	௨௱௪
சுரும்பிமி	௪௬௫	தடக்கொள்	௨௱௪௰	திருகுசெஞ்சி	௫௬௯
சுலவுதி	௱௨௯	தணத்தலெ	௱௯௭	திருந்திநு	௨௯௰
சுழிகொள்	௯௧	தணந்தவெந்	௫௮௰	திருந்துயி	௪௭௪
சுழித்துசுட	௱௮௨	தணிவருந்த	௬௬௯	திருந்துநீ	௪௬௯
சுற்றநல்சு	௪௯௬	தண்டார	௨௪௨	திருந்தார்	௱௭௯
சூழிருஞ்	௪௱௰௫	தண்டவில்	௫௨௪	திருந்துமா	௫௯௯
சூழ்சுடர்	௪௨௯	தண்ணங்க	௨௨௭	திருவஞர்ந	௪௯௬
சூழ்வளியு	௮௰	தண்ணந்தா	௪௫௫	திரைக்கட	௬௬௩
சூழ்வினை	௫௱௰௭	தண்ணறுங்	௯௪	திரைசெய்க	௨௨௭
செஞ்சுடர்	௫௫௯	தண்ணறுந்	௫௬	திரைநெடுங்	௨௱௨
		தண்ணறாந்	௭௯	திக்காநயர்	௬௬௯

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
துணங்கை	சஙஅ	நகைதிலா	ரு௱கூ	நுழைநொசி	௱கூரு
துணர்த்தா	உஉஉ	நகைமதி	ச௱எ	நெஞ்சமெலி	ருசஅ
துணிபட்டோ	ருருச	நஞ்சிளிந்	ரு௱யச	நெடுபடுகா	ருஉக
துதைந்தான்	௱ஙகூ	நஞ்சமிழ்	எச	நெய்த்தோரி	ருருய
துருவுமொற்	ருஎஉ	நன்னருந்	ருச௱	நேமிகுழ்ந்	சருச
துலங்குவெ	உ௱அ	நன்னோர்தொ	ஙஙங	நேரலார்	ருசஎ
துளங்குதொ	சரு௱	நமருசெய்	சகூய	நையநுண்ம	௱கூஉ
துளிதாங்கி	௱௱ச	நலனுடு	யஎ	நையுமென்	உஉ௱
துன்னுகளந்	சசகூ	நவ்விநோக்கிந்	ருகூ௱	நொறில்பரி	ச௱ய
துன்னிருந்	ரு௱ச	நவ்விநோக்குப	ருகூஎ	நொதுமில்வ	ருஎஎ
தூதியபோக	உஅகூ	நளிர்மதிந்	ஙசச	பகட்டுளழ	ஙகூஎ
தூம்புடை	சஙக	நள்ளிருட்கு	உ௱ச	பகைக்கடல்	சகூச
தூயதிங்கள்	௱அக	நள்ளிருட்போ	ருசரு	பசியநெட்	எக
தூவியன்பி	எரு	நறைகொப்பு	உஉஅ	படவரவல்குலா	ரு௱உ
தெண்டிரை-யின்	௱கூக	நன்கமைந்	உ௱அ	படவரவல்குற்	உகூகூ
தெண்டிரை-யெ	சஙக	நன்னலங்	ஙகூ௱	படைப்புழி	௱கூ
தெண்பனிக்க	உ௱௱	நாகிளவ	எய	பட்டகாதிருட்	௱கூக
தெய்வத்தா	௱உரு	நாட்டமழன்று	ருஎச	பணைந்தாழரவு	உ௱ய௱
தெரியல்கு	௱கூரு	நாணமீதூர	உகூஅ	பணைந்தாழல்கு	உ௱யஅ
தெரிவையெ	உகூக	நாமவேல்வ	உஎக	பணிதலைக்	ருகூகூ
தெளித்தபூம்	ருசகூ	நாவிமென்கு	உ௱கூ	பணிமுடிதி	௱கூங
தெளியுமின்	சகூக	நாளைநன்ம	ருஎரு	பண்ணைமை-ப்பா	ங௱யச
தெள்ளாரமுத	௱ஙரு	நாள்விழவ	ரு௱௱	பண்ணைமை-மா	சஎகூ
தென்றுதெண்டி	உ௱ய	நிடதர்கோ	ருகூய	பண்ணைமைக	உகூரு
தெறுஞ்சினந்	சசக	நிணாந்தண்டர	உ௱யஎ	பண்ணைமைந்	௱கூங
தேங்கமழ்ந	ருச	நிலவுபொ	உ	பண்ணைமைபி	ஙஅகூ
தேங்கமழ்ம	எச	நிலவுவெண்கதி	௱௱	பண்ணைமைதி	சகூக
தேடினர்பு	ரு௱உ	நிலவுவெண்கவி	சஅய	பண்ணைவாய்	எ
தேண்டியெ	ருருஅ	நிலவுவெண்மு	யரு	பதுமமலர்மெ	உஉக
தேர்நடவுக	உருஉ	நிழலுமிழ்ந்து	ரு௱ய	பத்திமாடம	௱கூ
தேவர்கண்மு	௱கூஉ	நிழலுமிழ்வயி	ரு௱யஎ	பந்தொடுக	ஙஎரு
தேற்றுமொ	௱கூரு	நிழலொடுக	௱சஎ	பரிதிவடிவா	சசச
தேற்றுவார்சி	உ௱கூ	நிழல்சுளி	சஅகூ	பருதிவானவன்	ருகூஅ
தொடர்ந்தா	௱௱ய	நிறங்கிளர்-ந்தே	ருஎ	பருந்தூங்க	௱கூச
தொண்டைவா	௱அய	நிறங்கிளர்-ட்டு	ச௱எ	பளிக்கறை	௱ய
தொய்யின்மு	உ௱யச	நின்சிரு	௱கூஎ	பளிக்குமே	உ௱
தொலைவறு	எக	நின்றமன்	ருகூ	பளிக்கிற்று	௱சகூ
தொல்குலம	௱எஎ	நீங்கரிய	உக	பறவைகள்	ருஙா
தொழுதமங்	ருகூஅ	நீங்கருங்க	சஉஉ	பற்றுகுமாவ	௱௱கூ
தோட்டலர்மா	௱உரு	நீடியதுயி	ருசகூ	பனிமைமக்க	ங௱
தோட்டுமென்	௱கூஅ	நீடுமாவணை	ஙரு	பன்மணிவா	சகூங
தோளாமணி	௱சச	நீனிறத்தி	௱௱க	பன்மலர்சு	ருகூ
தோற்றதன்	ரு௱ரு	நீனிறமுகி	கூஅ	பன்னகஞ்	ருகூ

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
பாகடுசெந்	௬௱௭	பூகமடல்கி	௨௫௧	பொன்னம்பா	௫௫௫
பாகிலையடை	௯௮	பூங்கரும்பு	௰௧	பொன்னவிர்தி	௩௪௮
பாசிழைபட	௨௮௯	பூங்கழைக்கும	௯௫	பொன்னேய	௱௭௰
பாட்டளிதுதை	௩௫௯	பூங்கழைகுழை	௱௰	பொன்னிசழ்	௯௯
பாட்டுசரிச்	௱௫௰	பூசல்வண்டார்	௪௯௨	பொன்னிறத்	௯௰
பாணிசூர்வ	௨௭௭	பூச்சார்ந்தமெ	௱௮௭	பொன்னினிற்	௯௪
பாந்தண்மே	௨௫௪	பூணுலாக்கி	௪௱௰௨	போதரிசெறு	௪௱௮
பாந்தளேந்	௪௫௪	பூந்துகள்செ	௨௭௨	போதருநெ	௱௨௧
பாம்பினைப்பட	௪௯௧	பூமலர்ச்செ	௪௫௩	போந்தவன்	௩௮௫
பாயிருட்பிழ	௪௫௯	பூமலிதடங்	௯	போயதூறு	௫௯௫
பாயிருண்மே	௩௭௭	பெய்தொடி	௪௭௰	போயிறும	௪௫௯
பாரினின்றவ	௪௪௰	பெருகிய	௮௫	போர்க்கவிற	௨௮௭
பாவலிழந்	௫௩௪	பெருந்துய	௪௭௮	போர்த்தொ	௨௫௪
பாவைவாய்	௪௫	பெறலரும்வி	௨௯௫	போர்வேனை	௱௪௨
பாற்றிரையமி	௪௱௮	பேதைநீர்மை	௱௪௫	மக்கள்வா	௫௭௨
பாற்றினந்தொ	௪௩௮	பைத்தருந்	௨௯௩	மங்குனூடு	௨௩௨
பிதிர்த்தப	௫௫௩	பைம்மலைத்	௪௩௩	மங்கையர்செ	௫௱௧
பிரிவெனு	௮௭	பொங்கழல்	௫௫௧	மங்கையர்தி	௩௱
பிள்ளைமாரே	௯௯௯	பொங்குசெந்	௪௫௭	மடலவிழ்	௨௯௯
பிள்ளைமாம	௩௩௨	பொய்ம்மை	௱௪௯	மடவரலுரு	௨௭௫
பிறைவடங்	௮௯	பொய்புறநி	௫௨௮	மடவரன்னை	௫௨௫
பின்னர்மன்	௫௯௩	பொரியலைந்	௰௪	மடவரன்றெ	௫௨௯
புதுமணத்த	௨௩	பொருசமத்து	௪௩௨	மடைவாய்த்து	௱௭௧
புதைத்தகாரி	௱௯௩	பொருசமர்தொ	௪௨௨	மட்டுவிரியும	௨௱௰௨
புதையிருள்சீத்	௪௮௧	பொருகிலை	௪௰	மணக்கமழ்	௭௰
புயங்களே	௪௫௨	பொருதிரைப்	௪௭௭	மணிமுடிய	௨௯௰
புரிகுழல்பூ	௩௭௩	பொருந்தியம	௨௯௪	மணிபொழுவ	௫௰
புரிவடஞ்சும	௯௯௧	பொருந்துரு	௩௪	மண்கனித்தன	௫௯௨
புருவவிற்கோ	௪௯௮	பொருவருங்க	௪௮௪	மண்டமர்க	௨௭௮
புலத்தனும்	௪௪௨	பொருவரு	௨௮௧	மண்டமர்க	௨௫௩
புலவிநீக்கி	௩௪	பொருவிலா	௱௯௫	மன்னனகவ	௩௱௰௯
புலவிபிற்று	௪௯௭	பொலஞ்சிறை	௱௰௭	மன்னனவவ	௩௯௨
புலவுத்திரை	௨௨௩	பொழிகதிர்-செய்	௪௭௭	மன்னனிடைத்	௪௨௫
புலவுதாயும்	௱௯௮	பொழிகதிர்-விற்	௪௭௫	மன்னனியம	௫௨௭
புலவுக்ஏறுவெ	௨௱௧	பொறிசெறித்	௱௯௧	மன்னனினிற்கி	௨௮௩
புல்லனுமகிட்	௪௯௮	பொறிபின்	௱௨௯	மன்னுவகிள்	௨௪௯
புல்லுவிட்	௮௫	பொறிவழி	௫௮	மதிநெடுந்	௨௪௯
புளினத்தட	௱௨௮	பொற்பினுக்	௫௨௨	மதுப்பிலிழ்	௱௮௯
புள்ளினமி	௯௧	பொற்றடத்தே	௨[illegible]௩	மயிர்வாய்	௱௪௧
புளிற்றிளம்	௪௫௨	பொன்னகரந்	௨[illegible]	மருக்கிறெ	௨௪௩
புனைமென்கொ	௨௨௰	பொன்னகர்பு	[illegible]	மருவுபுரிந	௱௫௧
புனைமேகலை	௱௨௮	பொன்னைஞ்சி	௱௭௫	மருவுபா	௫௮௨
புனைதுகில்	௫௩௯	பொன்னடிப்பூ	௨[illegible]௯	மருவுபிர்க்கு	௨௪௨

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
மலையமாந்து	ருரு	மாக்குயிற்குரா	சகூஅ	மூளரியால்	ருகூக
மலையவெற்	ாஎக	மாசபூத்தொ	ருகூஎ	மூன்னைமாக்	உாகூ
மலர்ந்தசெ	உஎக	மாதர்மென்மு	ய	மூற்றிழை	உகூஉ
மலர்பயில்	உகூஅ	மாதர்மென்றே	சாய	முனம்பா	நகூ
மலர்ப்பகந்	ருகூ	மாறுகண்ட	காக	மூன்றுருமே	சசகூ
மலர்மேலை	ாகூஉ	மாறுகேட்டு	ருகூஅ	மூன்னைநல்	ருாகய
மல்கடுதிணி	ருஉஎ	மாறுபால்வி	உகூஎ	மூடெசயிற்கு	ருகூச
மல்லைந்தோரி	சஎச	மாந்தனிர்	ாக	மெலிபுகண்	ருாக
மல்லலம்பழ	சஅஎ	மாயிரு-த்து	உருக	மேயவின்கை	ருஅரு
மல்லலம்பு	கூச	மாயிரு-ந்தா	நா	மேலாமுன்கு	ருகய
மழகளிறனை	ருாக	மாயிரு-ந்த	உஅக	மேனிவழு	உரு
மழகளிறனை	எசக	மாயிரு-மும்	ருசய	மைத்தடங்	உகவ
மழைவேழ்திரு	உஉஉ	மால்புரி	ாரு	மைமாதோா	கூசவ
மழைமெமென்	ருஅஅ	மாழைமென்	சாச	மைம்மறந்த	ாஅகூ
மழைடயக்கி	சஅஉ	மானனிநீர	ருரு	மையூடந்த	சகூ
மழைக்கண்	உஉ	மிசைகட்டு	ருஉக	மையரிக்க	ாஅச
மழைத்தடங்	ருஅஅ	மிக்கவெஞ்ச	ருஉச	மையவோங்	நஉஎ
மழைமதக்களி	ருகூச	மிடல்கெ	சசஅ	மையன்மத	ாஎஅ
மழைமதர்கெ	காயக	மிடைந்தி	எரு	மையுண்கண்	ாகூஅ
மழைமதந்க	ாஅக	மின்னிடைய	உஎஎ	மொழிதல்	ருஅகூ
மழையுமழ்	சஎரு	மின்னிலங்கு	சச	மோட்டுளங்	கருக
மறங்கிளரு	ாருஉ	மீண்டதன்னை	ாஎகூ	மோட்டுளமுலேக	சஉகூ
மறவிகந்த	உக	மீறலாய	ாஉஅ	மோட்டுளமுலேயா	சாரு
மறவில்கற்பி னன்	ருஅஅ	முகிழ்மென்	ாஉஅ	மௌவனந்தெரி	உகூஉ
மறைநெறி	சஅஎ	முகிறவழ்கு	நருய	யர்ணர்மே	கக
மற்றிலைதிக	சஎக	முடங்கவினா	உருக	யாவருளவி	காக
மற்றுமோரு	ருகூஅ	முத்தவெண்கு	ருஎஅ	வசைபடுமே	ருஉக
மனக்கவர்	உகூஎ	முயற்கறை	கஅஅ	வஞ்சமொன்	கஅய
மனமுமாமோ	ாசக	முரிதிரைப்ப	சகச	வஞ்சர்நெஞ்சி	ருகூஉ
மன்பெருங்	சசய	முருகவிழ்குழ	உஎரு	வஞ்சிருன்	சகூஅ
மன்றற்குழ	உநய	முருகவிழ்செ	ாயக	வடபுலத்தி	ருகூக
மன்றல்மல	சசரு	முருகன்வே	ாகூக	வடவாலை	உாயக
மன்றனுமம்	உகந	முருகுண்டுவ	ாநஎ	வடிகொள்	உக
மன்னவர்க்கெ	ருாயக	முருகுயிர்த்தனி	ருசய	வடிமலர்	சாயக
மன்னவர்ரு	சாயக	முருகுயிர்த்தவொ	உகூ	வடியுண்க	ாஉகூ
மன்னவனியை	ருாயக	முருகுவாய்மடு	சருஅ	வடிவமைமதா	உஅஅ
மன்னவனினை	காஅச	முருகுவிழ்	காச	வடித்தண்டு	உஉகூ
மன்னவனேகு	ருஉக	முருந்திள	ாயஅ	வடுநெடுங்-கொ	நகூக
மன்னவனேயி	ருசஅ	முருந்துறழ்	கஅக	வடுநெடுங்-பி	நகூரு
மன்னுமாநக	ாஉக	முலையம்	ய	வடிவிலினை	காயக
மாங்குயிலினை	நஉய	முலைதழ்	சஉக	வடிவுதிதெ	சாந
மாங்குயில்-ச்செ	நகூ	முழையுழை	ருாயஉ	வடிவசிர்-றைய்	ருஎக
மாங்குயில்-ப்பே	காயஉ	முழைவாய்தி	உஉச	வணங்கிடை	கசச

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
வணங்கிநுண்	௪௭௯	வாமமேக	௫௱௫	விரும்பியக	௯௪
வண்டார்வ	௱௩௫	வாம்பரி ஞ	௫௱௮	விரும்பியவ	௨௯௯
வண்டுழாய்	௱௫௮	வாம்பரி-கனி	௨௯௯	விரைகமழ்-மும்	௫௱௪
வண்ணமுலை	௩௰	வாம்பரியிழ	௫௱௪	விரைகமழ்-மெய்	௫௱௨
வண்ண-யாய்	௱௮௭	வாய்ந்தமி	௩௨	விரைகமழ்தரு	௱௨௱
வண்ண-யார்	௪௫௩	வார்மயிர்க்கேடகம்	௪௱௯	விரைகமழ்நறி	௨௯௪
வந்தமடமா	௫௫௯	வாவியின்	௫௩௭	விரைகமழ்முல்	௩௪௭
வந்தவெங்கொ	௪௮௫	வாவுமிள	௫௪௯	விரைசெறிய	௱௨௫
வயலவோரி	௪௨௮	வாளவிரா	௨௪௧	விரைசேர்க	௱௪௧
வயிரவாட்	௫௯௫	வாளுயர்சேர	௪௯௨	விரையுயிர்க்	௱௫௯
வயிரியர்	௯௨	வாளைமறந்	௫௱௱	விலகிவில்லு	௪
வரிச்சிறை	௭௭	விஞ்சையர்	௨௪௱	வில்லுமிழு	௩௧
வரிமுலையோ	௪௯௨	விடுத்தவா	௫௭௭	விழுத்தவ	௭
வரிவளைக்குமு	௩௭௮	விட்புலத்த	௫௱௰௧	விழையும	௱௪௭
வரிவளைக்குல	௨௯	விட்புலந்த	௨௯௫	விழையுந	௭௧
வருகலிபுட்க	௫௱௰௧	விட்டதா	௫௯௫	விழைவு	௮௰
வருந்தமுனி	௬௱	விண்டமெ	௫௮௧	விழைவெனு	௨௯௯
வருந்திமுன்	௫௱௰	விண்டொடர்	௪௯௪	விளங்கிழை	௨௭௧
வழங்கிய	௨௯௩	விண்படுமி	௫௪௱	விளரிக்கு	௨௨௱
வழித்துநெ	௱௨௫	விண்புகு	௯௯	விளைசமர்	௪௨௧
வளமலியி	௱௮	விண்ணகத்தும	௩௫௰	வீள்ளருமதி	௫௱௯
வளைகட	௫௪௨	விண்ணகத்தும்	௨௪௮	வீமன்புத	௫௫௯
வளைத்தடக்	௱௮௭	விண்ணம்புவி	௱௩௱	வீழுமெற்	௮௯
வள்ளவாய்ச்	௯	விண்ணவரனை	௪௮௯	வெருளலைய	௬௱௰௭
வள்ளவாய்த்	௮௨	விண்ணவரின்	௪௪௭	வெங்கதிர்க்க	௱௮
வள்ளவாய்ம	௨௱	விண்ணவர்ம	௨௮௮	வெங்கதிர்ச்	௱௱
வள்ளற்றுக	௪௭	விண்ணின்னிய	௱௱௧	வெங்கதிர்தெ	௭௩
வள்ளுரைக	௱௮௧	விண்ணோர்வி	௩௱௪	வெங்கதிர்நெ	௯௱௰௯
வள்ளைவார்	௱௨	விம்மியின்னு	௫௨௩	வெங்கலியி	௪௰
வளட்பிணி	௫௧	விரவுகரியகு	௨௱௰	வெண்கதிர்	௱௰௯
வளைமலர்க்குழுங்	௱௯௪	விரிகடலயி	௫௨௨	வெண்மதிக்கதிர்	௱௪௫
வளைமலர்க்குழன்	௫௯௯	விரிகதி-மதி	௨௫௨	வெண்மதிக்கலி	௯௯
வாங்குவிற்கை	௪௯௯	விரிகதி-மலை	௱௯௭	வெண்ணகைத்	௱௰௭
வாங்குவிற்றட	௱௭௨	விரிகதிர்பா	௱௨௮	வெண்ணிறத்	௭௮
வார்சனைக	௪௯௰	விரிகதிர்பரி	௪௱௰௪	வெதிர்புணர்-வேல்	௪௱௩
வாட்டடங்கண்	௱௮௱	விரிகதிர்மௌலி	௩௨௭	வெதிர்புணர்-வேநெ	௨௯௧
வாட்டடங்கரு	௪௯௱	விரிதெண்டி	௨௱௯	வெற்றிறந்	௱௱௮
வாட்டிறல்சேர்	௱௫௮	விரிந்தசெங்	௨௯௰	வெந்தியந	௨௱௰
வாட்டிறல்வே	௫௱௰௧	விரிந்ததிரை	௨௱௰௭	வெயில்விரி	௨௯௰
வாட்டிறன்-கம	௫௱௰௯	விரிந்தவேணி	௨௩௪	வெய்யவா	௫௫௧
வாட்டிறன்-வணி	௨௭௧	விரிமலர்க்	௫௮௪	வெவ்வராவி	௱௯௯
வாணிலாம	௱௭	விரிமலர்ப்பூ	௫௱௪௱	வெள்ளத்தா	௫௯௭
வாணெடுங்க	௫௱	விரிபுருள்கீ	௱௭௯	வெள்ளி-யில்	௱௪௯

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
வெள்ளி-யின்	௩௱௰௭	வெரியந்தொ	௪௫௩	வேற்றுருக்	௩௭௪
வெற்றிவைத்தே	௨௭௩	வேலெனப்பி	௩௯௭	வேனிலானு	௩௭௰
வேட்கைத்	௱௫௨	வேலெனமி	௩௬௪	வேனில்வே	௱௧
வேண்டல்செ	௱௪௯	வேலைசூழ்	௨௪௧	வேனிலேங்க	௪௫௫
வேந்தனவ்	௫௬௪	வேழைவெண்	௫	வையகமொ	௩௱௯
வேபிவட்பு	௩௱௮	வேளாண்மை	௩௩௭	வையமேழு	௨௩௯
வேயையவென்ற	௱௮௫	வேற்றரசர்	௱௯௰		

அகராதிமுற்றிற்று.

நைடதத்தில் படல அகராதியும்.

விருத்தத்தொகையும்.

பக்கம்.	ஆவது.	படலங்களின் பெயர்.	விருத்தத்தொகை.
௫௯௩	௨௮	அரசாட்சிப்படலம்.	௰௫
௪௨	௩	அன்னத்தைக்கண்ணுற்றபடலம்.	௭௪
௮௯	௪	அன்னத்தைத்தூதுவிட்டபடலம்.	௩௩௪
௨௩௯	௰	இந்திரப்படலம்.	௰௯
௪௱௯௰	௰௭	இருவேனிற்படலம்.	௰
௪௮௫	௰௯	கலிதோன்றுபடலம்.	௰௪
௫௭௪	௨௯	கலிநீங்குபடலம்.	௰௭
௫௩௫	௨௨	கான்புகுபடலம்.	௨௧
௱௭௯	௫	கைக்கிளைப்படலம்.	௨௩
௨௱௯	௮	சந்திரோபாலம்பனப்படலம்.	௩௭
௩௱௰௪	௰௨	சுயம்வரப்படலம்.	௱௭௫
௫௱௮	௨௰	சூதாடுபடலம்.	௨௮
௫௮௧	௨௭	தேவியைக்கண்ணுற்றபடலம்.	௨௯
௰௯	௨	நகரப்படலம்.	௪௨
௫௱௰௮	௨௧	நகர்நீங்குபடலம்.	௪௯
௨௫௰	௰௧	நளன்றூதுப்படலம்.	௱௩௯
௩	௧	நாட்டுப்படலம்.	௨௮
௱௯௯	௭	நிலாத்தோற்றுபடலம்.	௨௰
௫௪௩	௨௩	பிரிவுறுபடலம்.	௩௭
௫௱	௰௯	புனல்விளையாட்டுப்படலம்.	௨௨
௪௯௫	௰௮	பொழுதுகொள்படலம்.	௰௪
௪௱௰௪	௰௩	போர்புரிபடலம்.	௭௮
௪௱௫௰	௰௪	மணம்புரிபடலம்.	௯௮
௨௩௨	௯	மன்மதோபாலம்பனப்படலம்.	௰௮
௱௯௩	௬	மாலைப்படலம்.	௰௨
௪௭௯	௰௫	மீட்சிப்படலம்.	௰௫
௫௯௬	௨௫	வீமன்றேடவிட்டபடலம்.	௰௯
௫௫௮	௨௪	வேற்றுருவமைத்தபடலம்.	௰௮

ஆக படலம் - ௨௮ - ௫ - ௲௱௭௨.

பிழை திருத்தல்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தல்.
௧௫	௯	மலியும்	மணியும்
௨௧	௰௯	மாளிகைகளானவை	மாளிகைகளுடைய
௨௮	௩௰	செருக்கையும்	களிப்பையும்
௩௯	௨௪	மலேபோல	கல்லோடு
ஷை	௰௫	செய்யப்பட்ட	பழகிய
௫௰	௮	துவைவற	துணிவற
ஷை	௰௩	துவைவற	துணியற
௫௩	௰௩	யுமிது	யுறிந்து
௫௪	௭	மனவவியில்	வீதிவவியில்
௫௫	௩௧	அக்கரைசேர்வோர்	அக்கரைசேர்தல்
௯௫	௨௭	கேட்துபோன்	கேட்டதுபோன்
௯௮	௰௧	இருபிலப்பாகியவிதழ்	அதற்கின்மையாலும் பிழை
௯௰	௩௰	மலேபோல	கல்லோடு
ஷை	ஷை	செய்யப்பட்ட	பழகிய
௱௩	௰௯	டுதேர்மேன்	ம்தேர்மேன்
௱௰௨	௭	பொன்றன	பொன்றன
௱௨௪	௩௩	மலர்களாகவுநினைத்து	மலர்களாகவுந்தோன்ற
௱௪௮	௯	பொருளுக்கும்	பொருளுக்கும் [லாவ்
௱௯௮	௨௯	ஆற்றளவிற்கு	ஆற்றலவாகியகாரணத்தி
௱௭௰	௨௫	படியை	படியை [ற்கு
௨௱௫	௨௯	நிறக்கும்	நிறக்கும்
௨௱௮	௮	சகோரங்கள்	சகோரங்கள்
௨௪௰	௰௧	புணர்ந்தோரே	புணர்ந்தோரே
௨௪௩	௩	கவர்	கவர்
௨௭௯	௯	தலலதுற்	தல்லதுற்
௨௭௮	௰௫	எவவாறு	எவ்வாறு
௨௭௯	௰௨	வருத்தத்தை	வருத்தத்தை
௨௮௰	௨	தெரித்தல்	தெரிதல்
௨௮௯	௨௪	வழுத்திறு	வழுத்திறு
ஷை	௨௭	வாழ்ந்த	வாழ்ந்து
௨௮௭	௰௧	உருவங்கள் [வின்	உருவங்கள்
ஷை	௰௩	மலேயிலிவர்த்தென்ற	மலேயிலிவர்த்தனவென்ற
ஷை	௰௫	கோண்ட	கொண்ட [வில்
௨௮௯	௰௭	இகட்சியாம்	இகழ்ச்சியாம்
௨௯௨	௨௫	ரத்னக்	ரத்நக்
௨௯௭	௯௰	மகாசா	மகாராசீ
௨௯௮	௨௪	முகத்திருரும்	முகத்திருரும்
௩௱௰௯	௨௨	பிருத்நலால்	பிருத்தலால்
௫௱௰௮	௩௨	வொளிகள்	வொளிகள்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
௩௫௧	௰௩	பொருளாகிய	பொருளாகிய
௩௫௨	௨௭	சேரவிடம்	சேர்விடம்
௩௫௮	௭	யிருந்த	பிருந்த
௩௭௨	௭	கேங்கின	கோங்கின
௨௭௩	௰௧	பொருக்ளாத்த	பொருக்களைத்த
௩௯௪	௰	யது	அது
௪௱௪	௩௫	போய்து	போயது.
௪௱௯	௩௯	வயி	வயிர
௪௱௮	௰௩	அந்த்	அந்த
௪௱௰௧	௨௫	கொடுங்குளி	கொடுங்குளி
௪௨௪	௨௧	குரத்திஎாளி	குரத்திஎாளி
௪௩௩	௧	குழ்ந்தவா	குழ்ந்தவர
௪௩௩	௰௪	மந்தகிரி	மந்தரகிரி
௪௪௪	௰௪	வெதிர்க்கும்போது	வெதிர்க்கும்பொது
௪௫௰	௨௩	வெற்றடங்	வேற்றடங்
௪௫௪	௬	பூர்துகில்	பூர்துகில்
௪௯௬	௨௯	படைத்தை	படைத்தை
௪௯௩	௩௧	பொரோ	பேரோ
௪௭௮	௨௪	கொதமன்	கோதமன்
௪௮௰	௩௰	ஆகசத்தில்	ஆகாசத்தில்
௫௱௩	௨௰	தொடங்கி	தொடங்கி
௫௨௰	௰௭	விழிக்களி	வீழிக்களி
௫௨௭	௨௭	கொமரு	கோமரு
௫௩௧	௩	வஞ்கம்	வஞ்சம்
௫௪௰	௪	பொழியிலேன்	பொழியிலேன்
௫௪௭	௨௪	காணத்திறல்	காரணத்திறல்
௫௪௮	௰௭	கிழிக்க	கழிக்க
௸	௩௧	உன்னைகண்டு	உன்னைக்கண்டு
௫௫௧	௰	மாக்கிறமத்தை	மாக்கிரமத்தை
௫௫௧	௯	எந்தன்னை	என்னை
௫௯௩	௰௧	நலன்	நலன்
௸	௩௧	தைவருந்தோறும்	தைவருந்தொறும்
௫௧௫	௩௰	வெய்யலை	வெய்யிலை
௫௧௧	௰௫	பெண்ணுகிய	எனது பெண்ணுகிய
௸	௸	ராஜையும	ராசனையும்
௫௭௮	௯	வெடுத்தனே	வெடுத்தனே
௸	௩௰	பத்துயோசனை	பத்தியோசனை
௫௮௰	௩	பெலன்கழ	பொலான்கழ

மறைமலையடிகள் நூல்நிலையம்
MARAIMALAI ADIGAL LIBRARY
MADRAS-1
சென்னை-1